

3 1761 07839282 6

Digitized by the Internet Archive
in 2010 with funding from
University of Toronto

DE QUINDENNIIS

TRACTATUS NOVUS

Judicibus, Advocatis, cæterisque in foro, nec non in Camera, Cancellaria, & Dataria Apostolica versantibus utilis, & necessarius: In quo agitur de Quindenniis, quæ loco Annatarum singulis quindecim annis debentur R. Camerae, seu Cancellariæ Apostolicæ, Sac. Collegio Eñorum S.R.E. Cardinalium, & Romanæ Curia Officialibus, seu Annatistis à manibus mortuis, seu Ecclesiis, ex Beneficiis, eisdem unitis, sive ex Pensionibus, & fructuum applicationibus, eisdem reservatis,

C U M

Doctõribus, Decisionibus Sac. Rotæ Romanæ, & Constitutionibus Apostolicis post Tractatum, nec non Indice Argumentorum Capitulorum, & altero locupletissimo Rerum, & Verborum, seu Materiarum

IN PARTES DUAS DIVISUS

PARS PRIMA.

Sanctissimo Domino Nostro

CLEMENTI XII.

PONT. OPT. MAX.

DICATUS.

A U T H O R E

JOANNE LOPEZ DE LEONE

Ulyxbonen. in Portugallia Regnõ, J. U. D. & in
Romana Curia Advocato.

ROMÆ, ex Typographia Rochi Bernabò, Anno MDCCXXXIII.

SUPERIORUM PERMISSU.

BX
1939
M7L66
1733
t.1

LIBRARY
SEP 5 1968
UNIVERSITY OF TORONTO

DECLARATION

POST OFFICE

JOHN

Rowe or [unclear]

BEATISSIME PATER.

*U*M primum de Quindenniis
opus san. mem. Clementi XI. (prout par erat)
devovissim, secundum de Quindenniis pa-
riter jure merito SANCTITATI TUÆ devovere
debebam; nec nisi Christi Vicario præsentem

messum, tanquam de Juribus ditionis TUÆ,
& Sedis Apostolicæ: nulli itaque procul dubio
justius, quam TIBI debebatur iste secundus
partus, agens de primitiis Petri; accedente
etiam, quòd, dum tempore, quo ego albo
Ven. Congregationis S. Ivois de Urbe coopta-
tus essem, SANCTITAS TUA, Præfècti munere
vigilantissimè fungebatur, summa ergà pau-
peres litigantes præditus pietate, doctrina,
& consilio, prout Ven. Congregationis Ope-
rariorum Divine Pietatis de Urbe, cui ego
adnumeratus sum, Protectionem prosequi hu-
manissimè dignata est, non semel juxta pium
Institutum, magno ære profuso, in egenos
Regionarios Urbis erogando.

ALPHABETUM
(1600)

AUCTOR AD LECTOREM .

E *Quindenniis* secundum ingenii mei monimentum, crassa licet, vel pingui elaboratum Minerva promo, juxta pollicita in alio meo de *Quindenniis* Tractatu, exsolvens fidem, nè filium Aradnes abrumperem, nè mendacii arguerer, nisi promissis satisfacerem; ideò in totius Orbis theatrum defero promissum opus, conatus, nè inutilis videar: audeo rursus in lucem, vel in aciem prodire, quo nullum fanè cordato homini gravius periculum: Secundum siquidem opus divulgandum authumavi, ut veluti meum filium germano fratri cooptarem. Materiam non minùs cœteris diffusam, & inextricabilem, quàm ignotam, in forensibus subselliis quotidie agitatum, quasi pro derelicta à Jurisconsultis omissam esse censui, pro ingenio mei facultate in præsentis Tractatus consummatione insudavi, miratus, quòd nullus ex tot, tantisque Jurisperitis, magnique nominis Viris, quos adhuc fœcundissima nostra ætas tulerit, præsentem rem elucubrasset, quando tamen saltem aliquis Romanus Jurisconsultus de *Quindenniis* Romano Pontifici debitis tamquam de Juribus Sedis Apostolicæ, & Primitiis Petri agere debuerat, præsertim cùm in Romana Curia dumtaxat controversiæ Quindenniorum ventilentur, cùmque hæc ætas, cœteris aliis fœcundior, in tanta librorum copia, assidua opera edere consuescat: ad quod confert illud *Lucan. Pharsal. lib. I.*

Horrida

Induncis, multòsque inarata per annos

Hesperia est, desuntque manus poscentibus arvis

Ità, ut fors mihi extero, sed ferè Romano obtigerit, dum etiam *Chokier* Leodien *Regulas Cancellariæ* interpretatus fuit, & aliquas *Gomez* Hispanus vulgò *Sarnen*. nuncupatus, nec non *Regulam VIII. bodie IX. Cancellariæ Gonzalez* Hispanus, aliquas Constitutiones Apostolicas *Murga* Hispanus, aliquas Constitutiones pariter Pontificias, & aliquas *Regulas Cancellariæ Rebuffus* Gallus, & Concordata *Branden.*, & *Nicolartus* Germani, forsitan præsens materia neglecta, licet utilis, vel quia difficillima, deplorata, ab adeò gravi suscipienda Provincia fortasse doterruit rei obscuritas, summaque difficultas: quamobrem ego publicæ utilitatis, quam semper anhelò, amorè accensus, ac Jurisprudentiæ supplendæ, nec non locupletandæ cupiditate ductus, præruptis viis, asperam viam primus periclitari, & aperire non sum diffusus. Plenum opus alex prodire in lucem gestit, primus ego, aut solus in agone sudavi, totos ingenio mei ner-

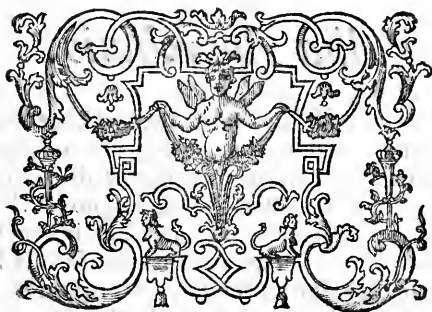
vos contendit vigiliis, nec propriæ salutis peperci, maturioris iudicium foetu me ipsum vici; fateor rem periculofam esse, nova inventa prodere, & à paterno lare in publicum diffundere inter forenses tumultus: qui enim aliquam disciplinam profitetur, sanè tenetur ex professionis debito aliquid mente conceptum instar feminis, in lucem proferre, aliàs quemadmodum olim triste erat, ferèque opprobriofum, ac indecorum sine hærede decedere, *S. Quos autem 2. versic. adhuc autem, Institution. de Bon. possess. l. quia 6. & ibi gloss. verbo successores, ff. de interrogator. action. ita quoque miserrimum, ac ferè indecorum est, posteris nihil scriptum uti hæreditarium relinquere, quo veluti hæredes intellectus valeant consolari, ut inquit Bald. in Probam. Decretal. sub num. 3. & in Præhud. feud. ubi etiam Jason versic. verum ut præclarè: proindeque ego à tot præstantissimis Scriptoribus excitatus, pro mea tenuitate cum illis prodire nifus sum, in arenam descendens, longè quidem, valdèque dispari facultate, sed pari voluntate, & ad id me cohortante illo Ovidiano non Poetico ad Rufinum.*

Ut desint vires, tamen est laudanda voluntas,
& malui, exemplo Diogenis, potiùs dolium nostræ Jurisprudentiæ fursùm, ac deorsùm revoluere, quàm inter oscitantes nihil memoriæ commendabile tradere, & focors, uti feriata acies ferrugine obtegi, æmulatus Diogenem, qui, occasione, qua Cives Corinthii, quæ forent ex usu, parassent ob inopinatum rumorem, quòd Philippus Macedonum Rex Urbi cum innumeris copiis immineret, deposito philosophico pileo, pallio fordidatus, per aliquot dies suum illud memorandum Dolium, ab Alexandro Magno invisum, fursùm, & deorsùmolvebat, ac revolvebat, per collem Urbi vicinum, atque à spectantibus pro admiratione sifcitus, quid denotaret hujusmodi vasis voluntatio, responsum præbuit, nè ipsis aliis omnibus negociosis, solus otiosus videretur. Cogitans itaque, authorem naturæ omnia in hominum gratiam, ipsos verò homines in ejus honorem, & gloriam comparasse, nihil turpius, nihilque detestabilius ipsis adscribi posse animadverti, quàm si acceptorem beneficiorum immemores credita sibi in administratione talenta, instar servi nequam, pigri, dissidisque suffodiant, vitamque ejus obsequio dicatam ducant veluti pecora, quæ natura prona, & ventri obedientia finxit. Nè igitur ut servus ille inutilis dejicerer, nevè cæteris animalibus adæquarer, omnem meam mentem, studium, & operam in hoc impendere decrevi, ut mea lucubratione aliquantulum universali Reipublicæ deservirem, sicque non solùm talenta à rerum conditore mihi commissa non absconderem, sed potiùs fœnori Reipublicæ causâ darem.

Nec volui, nec debui Patriæ meæ ità penitus oblivifci, ut vel adeò me ergà Patriam meam ingratum exhiberem, meique vestigium apud eandem extaret, cum non tantùm mihi, sed & Patriæ natus sim; quamvis enim in pueritia ab Ulyssippone Patria mea Romanus appulsus, & quasi transplantatus fuerim, ut dixi in Dedicatoria alterius Operis de *Quindenniis*, nihilominus amorem à Parente transfusum

sum ergà Principem , & Patriam (prout par est) retineo , proinde-
que ab extremo Lusitanix ad supremum Italix olim me conferens ,
conceptos in legali disciplina labores in regione disciplinarum , le-
gumque magistra , & duce , quasi in Orbis theatro edo . Ità , ut ,
quamvis juxta *Aristotel. in Moralib. ad Nicomach.* libri genio indi-
geant , nihilominùs juxta *S. Hieronym. in Præfat. ad Pentatheuc.* libri
non sunt sicut vinum , quod eò pretiosius , quò antiquius .

Hinc Homerus homines alphestas interdum appellavit , quasi
indagatores , & inveniendi vi præditos , quasi quòd hominis potissi-
mè proprium esse existimaret , indagare , & invenire ; hinc docebat
Isocrates , decere Viros ea aggredi , & suscipere , quæ non alius co-
natus est , hinc Apulejus in libro de Scholastica disciplina inquit --
miserrimi ingenii est , uti semper inventis , & non inveniendis . Saltem
jure præmefero , multa in nostris hortulis enata , educata , & excul-
ta , vetus namque est querimonia de innumerabili legalium librorum
copia , & Scribentium cacoethe , qui civilem quietem superfluis scri-
ptis , sive veriùs transcriptis conturbant , juxta illud *Ecclesiast. cap. 12.*
versic. 12. faciendi plures libros nullus est finis , quasi quòd nostra ætas
cæteris aliis foecundior , in tanta librorum phalange , assidua opera
edat .

Imprimatur,

Si videbitur Reverendissimo Patri Sacri Apostolici
Palatii Magistro.

N. Baccarius Episcopus Bojanen. Vicesgerens.

APPROBATIO OPERIS.

TRactatum de *Quindenniis, quæ loco Annatarum &c.* ab egregio aliorum Operum Authore, & Romanæ Curia Advocato D. Joanne Lopez de Leone elaboratissimè de more compositum, ex munere à Rmo P. Sacri Palatii Apostolici Magistro mihi injuncto, non minùs accuratè, quàm jucundè perlegi, nihilque in eo reperi, quod Orthodoxæ Fidei, Sacrorùmque Canonum Institutis, bonisve moribus, vel sanæ Doctrinæ adversetur, quinimmò illum non vulgari eruditione, legalique substantia refertum perspexi, & admiratus sum; Etenim bis centum, & quadraginta quinque continet Capitâ, & singula singulares quæstiones, omnes ingeniosè, & eruditè tractatas, & non minùs doctè, quàm solidè resolutas, atque constabilitas. Opus sanè singulare, ac tam in Jus dicentium, Causidicorùmque opem, quàm in rei literariæ, Romanæque Curia eximium ornamentum procul dubio cessurum, publica idcirco luce, & perennitate dignissimum duco.

Petrus Paulus Santochius in Romana Curia Advocatus.

Alia Approbatio.

DE mandato Reverendissimi P. Fr. Joannis Benedicti Zuaneli S. P. A. Magistri sedula consideratione perlegi alterum Librum, cui titulus de *Quindenniis* Ecclesiasticis in duas partes divisum Authore D. Joanne Lopez de Leone Ulyxbonen. in Portugallia Regno J. V. D., & in Romana Curia Advocato, omniâque in eo contenta non solùm inveni Orthodoxæ Fidei, & bonis moribus consentanea, sed etiam Ecclesiastico foro, & legalem Disciplinam pertractantibus plurimè profutura censeo, ac propterea publicæ luci donari posse; si ita eidem Reverendissimo P. S. P. A. Magistro videbitur.

Antonius Flavius de Sanctis J. V. D. & in Romana Curia Advocatus.

Imprimatur,

Fr. Jo. Benedictus Zuannelli Sacri Apostolici Palatii
Magister, Ordinis Prædicatorum.

DE QUINDENNIIS.

ARGUMENTUM.

Quindennium in materia beneficii quid sit, & undè ortum.

SUMMARIUM.

- 1 Ratio Auctoris ad scribendum de Quindenniis.
- 2 Materia Quindenniorum à nemine pertractata ex professo.
- 3 Auctor dolet, quòd à nemine sit pertractata ex professo.
- 4 Auctori obtigit fors hanc materiam pertractandi ex professo.
- 5 Materia quindenniorum utilissima.
- 6 Valdè confert habere prævios ejusdem rei scriptores.
- 7 Præsens materia est ardua molis opus.
- 8 Alius Tractatus de Quindenniis editus, est novus, & utilis, & commendatur Eius Petra.
- 9 Idem Tractatus in præsentem est novus pariter, ac utilis.
- 10 Quindennia beneficia sunt antiquiora quindenniis emphyteuticis.
- 11 Tractatus divisus, & distinctus clarior sit.
- 12 Ordo servandus etiam inter Diabulos.
- 13 Quindennia etiam pro quindenniis.
- 14 Quindennia vocantur etiam quinta decima.
- 15 Annata subrogata fuit in locum Decimæ debitæ Summo Sacerdoti de Decimis.
- 16 Talis decima vocabatur decima decimarum.
- 17 Annata etiam subrogata fuit in locum Decimæ solvi olim solitæ Summo Pontifici, & laudatur Eminentissimus Petra.
- 18 Quindennia sunt incognita de jure communi, non autem de jure speciali Pontificum.
- 19 Quindennia de jure communi non debentur.
- 20 Quindenniorum usus antiquissimus.
- 21 Beneficium semel unitum, non est Beneficium.
- 22 Indictio tribui erat apud Romanos singulis quindennis.
- 23 Annata quoque sumitur pro annualitate, seu annua præstatione, & annuo fructu.
- 24 Exactor annatarum, & quindenniorum in Urbe vocatur Subcollector.
- 25 Quindennia jure introducta fuerunt.
- 26 Annate resolventur in quindennia.
- 27 Adducentur rationes, cur plures emanaverint super quindenniis Constitutiones Apostolicæ.
- 28 Cur in materia quindenniorum Pontifices loquantur de Ducatis Camere.
- 29 Clausula dummodò remaneant mille pro Episcopo, & centum pro Rectore, intelligitur de Ducatis juxta estimationem Regionum, ubi sita sunt Beneficia.
- 30 Hodie Ducati de Camera non adsunt, nisi apud antiquarios.
- 31 Prout etiam hodie non adsunt Marche, Sterlingi, vel Libræ Turonenses.
- 32 Idem dicendum de Florensis.
- 33 Idem est valor Turonensium, ac Florenorum, & Ducatorum de Camera.
- 34 Referuntur Auctores agentes de Florensis, & Ducatis.
- 35 Floreni, & Turonenses ejusdem sunt valoris.
- 36 De Florensis adest Reg. 2. Cancell.
- 37 Quid sit Quindennium.
- 38 Quid sit annata.
- 39 In quo differt à communi, & minuto servitio.
- 40 Quid sit commune servitium.
- 41 Annata inter quos distribuatur.
- 42 Laudatur Sott. in Regul. 30. Cancellar. n. 20.
- 43 Prout etiam Gomez in dict. Regul. quæst. 17. in princip. versic. solutio.
- 44 Affertur Rota coram Coccino decif. 1948. n. 12.
- 45 Ex Beneficio non Consistoriali excedente viginti quatuor Ducatos de Camera solvitur dimidia tantum annata.
- 46 Minuta servitia quando solvantur, & laudatur Eius Petra.
- 47 Quindennia cur introducta fuerunt.
- 48 Quindennia olim solvebantur certis conventis temporibus.
- 49 Quindennium, quod solvitur ex Beneficio Consistoriali, est annata integra, quod verò solvitur ex Beneficio non Consistoriali, est dimidia.
- 50 Cur quindennium solvatur singulis quindecim annis, non autem paucioribus, aut pluribus annis.
- 51 Vel, quia ex pretio fructuum, qui quindecim annis colliguntur ex fundo, probatur illius estimatio.
- 52 Vel quia in vita humana intra spatium quindecim annorum plures fiunt mutationes.
- 53 Vel quia in Cancellaria Apostolica omnia Officia intra quindecim annos vacare solent per cessum, vel decessum.
- 54 Quindennium non solvitur ex omnibus Beneficiis.
- 55 Dimidia annata solvitur ex Beneficiis excedentibus viginti quatuor Ducatos.
- 56 Cur edita fuerit Reg. 55. Cancell.
- 57 Ex Beneficiis Galliæ an verum sit, quòd non solvantur annata.
- 58 Ex majoribus tamen Beneficiis Galliæ loco annate solvitur quædam compositio.

- 59 In quibus locis Gallia aliquando solvatur integra, & aliquando non integra annata.
- 60 Ex Beneficiis Gallia solvitur etiam quindennium.
- 61 Ex Beneficiis, & Canonicatibus Germania, an verum sit, quod hodie non solvatur annata tam ex generali consuetudine, quam ex stylo Romanae Curiae.
- 62 Ex Canonicatibus S. Petri solvitur annata, ex illis vero Cathedralium Tolitanae, ac Hispalen. non solvitur, & rejicitur Gonzalez ad Reg. 3. Canc. s. 7. proœm. n. 167.
- 63 Annata sunt justa.
- 64 Quindennia subrogata fuerunt in locum annatarum, quae non amplius solvuntur, si Beneficia vacant, cum non dicantur, nec possint amplius vacare.
- 65 Quindennia in quam causam crogentur, & inter quas personas dividantur.
- 66 Ex feudis possessis per manus mortuas in Regno Neapolitano solvuntur relevia.
- 67 Ex annatis solvi solent decem pro centenario Equitibus, seu Militibus S. Petri eminentibus Officia Vacabilia.
- 68 Etiam annata dicitur illa collecta, quando percipit Rex ex fructibus primi anni alienicis Officii concessi.
- 69 Vestigal solvi solitum ex aquis à Principe concessis, dicitur quoque annata.
- 70 Capitulum Basilicae Lateranensis exigere solet (quod tamen nulliter facit) centum unum aureum singulis quindecim annis à Confraternitatibus sibi aggregatis, seu unitis.
- 71 Qua de causa introducta fuerint quindennia.
- 72 Quindennium nihil aliud est, quam pensio debita Pontifici in recognitionem universalis Domini.
- 73 Quindennia introducta fuerunt à diversis Pontificibus.
- 74 Quindennia subrogata fuerunt in locum annatarum.
- 75 Laudatur S. M. Clemens Papa XI. & refertur quaedam illius Constitutio.
- 76 Quindennium non est tributis species.
- 77 Quindennia non inserviunt solis Officialibus.
- 78 Quindennium debetur Pontifici.
- 79 Quaestio de nomine relinquenda pertinacibus, & solus sensus verborum sapientibus.
- 80 Non curandum de nominibus, quando rem habemus.
- 81 Ut locus sit solutioni quindenniorum, satis est, quod singula Beneficia unquam excedant viginti quatuor Ducatos.
- 82 Nuncius Apostolicus quando conferre possit Beneficia non excedentia viginti quatuor Ducatos.
- 83 Ut sit locus quindennii, Beneficia debent esse taxata in libris Camerae.
- 84 Aliis cessat ratio Bullarum.
- 85 Praesentia quando causa non solvendi quindennia est finalis.
- 86 Ex Constitutionibus colligitur mens Pontificis.
- 87 Dilectio ideo, propterea, quoniam, inducunt causam finalem.
- 88 Inducta ad unum finem, non debent alium operari.
- 89 Beneficia non debent esse taxata, ut locus sit quindennii.
- 90 Verbum retroactis supponit tempus remotissimum.
- 91 Verborum Constitutionis Pauli II. intellectus.
- 92 Quindennia cum introducta.
- 93 Fuerunt introducta ob recognitionem Domini.

DUPLEX me ratio impulit, ac ferè compulit ad scribendum de duplici Quindenniorum specie, tam nempe de illis ex Emphyteusi loco laudemiorum per manus mortuas solvendis, de quibus egimus in alio Tractatu, quam de illis ex Beneficiis unitis manibus mortuis, loco Annatarum per eandem manus mortuas solvendis, de quibus agimus in praesenti Tractatu, publicae nempe utilitatis studium, materiae singularitas, gravitas, difficultas, novitas, & necessitas, dum quotidiano usu in foro utramque materiam libatam ab aliis, nec ab aliquo calamo haecentis ex profecto agitatum animadverto: sicuti enim facile est inventis addere, irà difficile, non inventa, invenire. Doleo equidem super hoc, quod nullus ex tot praestantissimis Jurisconsultis tam antiquis quam modernis, opus adeò necessarium aggressus non fuerit, vel saltem ingressus, nisi què minimo tanta fors obligaret, deterreret me sanè Provincia, quae Antecessores deterruit, grave munus, & humanis meis penè impar onus scio me subisse.

Praesens igitur occurrit argumentum laboriosissimum, & difficilimum, utilissimum, & subtilissimum: ac sicuti in difficili navigatione mirum in modum praestat optimus navis habere Magistros, ita ad scribentis levamen, sive leve solatium maxime confert praevius habere eisdem rei Scriptores, quos vel imitetur, vel sequatur, vel æmuletur; viam carpi inaccessam, non huius ante tritam pede, parvæ, sed arduæ molis opus.

Absoluto itaque altero Tractatu de Quindennii, non minus novo, quam perquam utri circa rem emphyteuticam, seu circa quindennia ex re emphyteutica debita ob illius transiitum in manum mortuam, quem quidem Tractatum commendare dignatur Eius D. Card. Petra nunquam satis commendatus; ad Const. Apostol. tom. 5. in Const. 6. Pauli II. n. 40. superest in praesenti alius Tractatus etiam de Quindennii, non minus novus, quam necessarissimus, nec minus difficilis, quam utilis, circa rem beneficentem, seu circa quindennia ex re beneficii, seu ex Beneficiis debita ob eorum unionem manui mortuae factam.

In altero Tractatu egimus primo loco de Quindennii circa rem emphyteuticam, in praesenti agimus de Quindennii circa rem beneficentem, quae longè antiquiora sunt quindennii emphyteuticis, postea moderno usu ex quodam æquativo remedio ad similitudinem quindenniorum beneficentium introductis ad per me tradita in alio Tractatu de Quindennii cap. 1. n. 32. cum seqq. Rot. post eund. Tract. decis. 9. n. 8. in princip. vers. hinc est, & decis. 11. n. 13. in princip. Niger de laudem. tom. 1. quest. 12. artic. 3. n. 145. cum seqq. Orsell. conc. legal. 100. n. 10. Rota cor. Cassador. ad Regul. Cancellar. decis. 19. n. 6. & in recentior. decis. 198. n. 4. part. 19. Tractatum itaque in duos delibetavi dividere (uno verbo dicam) bipartire; etenim divisus, & distinctus Tractatus, clarior sit, ac commodius intelligi potest, immò illustrem, perspicacemque reddit orationem, ac propterea animum legentis incitat,

rat, & excitat, mentem adficientis parat, & memoriam artificiosè reformat, ut ait Baron. de citation. tom. 1. quæst. 4. n. 1. cum seqq. ordo namque servandus est non solum inter homines, sed etiam inter Diabolos; ut inquit Niger de laudem. tom. 1. in Probam. n. 9. in fine. Ideo in altero Tractatu Provinciam sumpti differendi de Quindenniis, ut ita dicam; prophans, seu ephyteuticis, in præfiteuticis nempe bonis debitis; in præfenti verò de Quindenniis, ut ita dicam, Ecclesiasticis seu beneficiis, ex Beneficiis nempe manui mortuus unitis, debitis. Ad dicendorum autem noticiam præmittendum, quod quindena etiam pro quindenniis accipiuntur per Vagneræck in Jus Canonice. tom. 1. lib. 3. tit. 5. §. 4. versis. nota tertio; immò quindennia hæc beneficiaria vocantur quinta decima, uti debita Papæ singulis quindenniis annis in signum recognitionis Domini; quod habet Papa in Beneficiis; Thomasin. de Benefic. tom. 2. cap. 59. n. 13, ad quod confert provida sanctio Constitutionum Canonicozum Regularium S. Augustini Regiæ Congregationis Portugalliæ par. 2. cap. 20. de Camerario in principio, ibi: *Nô autem quindenniorum solutio onerosa sit, in unoquoque Monasterio erit quoddam erarium, in quo Camerarii de mandato Priorum reponunt singulis annis decimam quintam partem reddituum ad quindennia suo tempore solvenda; quod erarium in Arca Communivitatis collocabitur. & ipsius clavem Prior habebit. Atque hoc Priores & Camerarii sub pœna Excommunicationis exequentur: ex hoc verò erario sub eadem pœna nullam erueri pecuniam videntur, & P. Generalis summam eam quindennii in singulis Monasteriis liquidam faciet &c.* Dimidia etiam annata suffecta fuit in locum illius reddecimæ, quam olim Levitæ, & Sacerdotes, ut in Numer. 18. de omnibus Decimis sibi à Populo redditis Summo Sacerdoti solvebant; quæ decima decimarum vocabatur, Orsell. concl. legal. tom. 2. conc. 110. n. 2. Cobell in notit. Cardinalat. cap. 20. in princip. litera D. in fin. versis. verum hodie; vel in locum Decimæ, seu reddecimæ, quæ olim in toto Orbe Summo Pontifici colligebatur pro Romanæ Ecclesiæ necessitatibus de fructibus, & proventibus unius anni Beneficiorum, quæ exindè usque ad triennium, vel quinquennium, vel aliud tempus in certis designatis Provinciis vacarent; qui fructus pro Pontifice, & Camera Apostolica, destinatis Collectoribus percipiuntur, Card. Baron. Annal. ad ann. Christi 1156. ad fin. Solier ad Pastor. de Benefic. lib. 2. tit. 14. litera B. Massa Gallef. de annat. n. 4. in fin. à Lapid. in Numer. cap. 18. n. 27. Goffridus Vindoriensis Abbas Sanctonensi scribens ibi: *in super etiam Decimas Salinarum vestrarum, quas Monasterium nostrum Patrimonium scilicet B. Petri, & ejus Allodinum per sexaginta annos pacificè noscitur possedisse, nobis auferat; Undè dilectionem vestram rogamus, ut quod aliter actum est, corrigatis, nè qui Apostolica præceptione Nobis Defensor constitutus fuerat, videatur Persequutor. Nobis dictum est, quia dicitis, quod Ecclesia non debet Decimam dare. Hoc verum est, ubi Ecclesia nihil habet in Parecia alterius Ecclesiæ, ubi verò Ecclesia possessionem aliquam habet, vel quidquam, quod decimari debet, illi Ecclesiæ Decimam reddere debet, si istud illa possidere desiderat. Hoc tenet Italia. Hoc tenet Gallia &c. D. Thom. 2. 2. qu. 87.*

artic. 4. Suarez de Religione tom. 1. lib. 1. de Decim. cap. 17. & 27. Valenzuela Velazquez conf. 9. n. 3. Gutierrez Cas. quæst. part. 2. cap. 21. per tot. Hummus in Encycloped. tit. de Decimis. cap. 2. per tot. Borell. in Sum. Decisio. tit. 19. de Decim. per tot. tom. 1. Genues. in prax. Eccles. quæst. 628. n. 3. Azor. inst. mor. part. 1. lib. 7. cap. 25. qu. 5. Azaved. in l. 1. Hispan. n. 12. cum seqq. tit. 5. lib. 1. nov. Recopil. Perez in l. 1. tit. 5. lib. 1. Ordin. pag. mil. 23. Barbosa vot. Can. decis. 41. per tot. præsertim n. 152. Card. Caetan. de Authorit. Pap. ad qu. 14. Tholosan Syntagm. fur. lib. 2. cap. 21. tit. de Annat. per tot. Gambar. de Offic. & potest. Legat. lib. 7. n. 416. Lotther. de re benefic. lib. 3. qu. 20. n. 250. Gerfon. de Simon. tom. 2. pag. mil. 428. Card. de Altiac. de Authorit. Eccles. passim. ac signanter in verbis ibi: *Cum Levitæ pro sua substitutione receiverint Decimas Summus Sacerdos Decimam Decimæ à Levitis debebat recipere; undè simili Jure videtur, quod Papa possit recipere ab Episcopis promotis communia servitia, & in minoribus Beneficiis p. imos fructus, seu alia hujusmodi subsidia, & quibus ipse, & sibi in Ecclesiæ servitio assistentes possint convenienter sustentari, status Summi Pontificis, & Sacri Collegii Cardinalium &c. Eius D. Cardinal. Petra nunquam satis laudatus, ad Const. Apostol. tom. 5. in Constit. 6. Pauli II. n. 21. Fagnan. in cap. præterea n. 15. post med. nè Prælat. vic suas. Amayden. de styl. Datar. lib. 1. c. 18. §. 3. in principio, & n. 1. Spondan. Annal. Eccles. ad annum 1515. n. 10. cum seq. Raynald. Annal. ad annum 1436. n. 4. Cunque. de institut. Annat. in principio, Belencm. de charitat. subsid. quæst. 16. vers. & idem, Paris. de confident. benef. quæst. 9. n. 58. Caballust. de notit. Concil. Concil. 94.*

Quindennia insuper sunt de Jure communi incognita, non autem de Jure speciali vigore Pontificiarum desuper editarum Constitutionum, Cherubin. in compend Bullar. Roman. tom. 1. in Constit. 20. Julii III. schol. 2. fol. mihi 137. Capon. disc. for tom. 5. disc. 376. n. 19. & contr. for 32. per tot. Niger de laudem. tom. 1. qu. 12. art. 3. n. 149. Antonell. de temp. legal. lib. 2. cap. 25. n. 13. Plot conf. 107. n. 1. cum seqq. Mandol. de privileg. ad instar glos. 7. n. 49. Tondut. de Pension. cap. 10. n. 19. cum seqq. Tamburin. de Jure Abbat. tom. 1. disp. 9. qu. 3. per tot. Massa Gallef. de annat. in fin. vers. est aliud, Lotter. de re benefic. lib. 1. qu. 29. n. 1. cum seqq. Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. n. 1. & per tot. Barbosa collect. Decis. Apostol. 626. verbo quindennia, & in Repertor. fur. civil. verbo annate, Azor. instit. moral. part. 2. lib. 7. cap. 13. & part. 3. lib. 12. cap. 11. qu. 10. Castropal. moral. part. 2. disp. 3. punct. 7. Fillinc. qu. moral. tom. 2. tract. 41. de Benef. Eccles. qu. 10. n. 56. cum seqq. in Appendic. aliàs tom. 3. Bonacina oper. moral. tom. 1. disp. 2. qu. 6. punct. 1. n. 1. cum seqq. & in compend. verbo distributiones n. 61. Orsell. conc. legal. tom. 2. verbo annata conc. 110. n. 8. cum seq. & n. 16. cum seqq. Scortia in select. Sum. Pont. sic. Constitution. Epit. tom. 44. theorem. 121. & 123. Fatinell. doctissimus Cameræ Apostolicæ Clericorum Decanus, olim primæ notæ in Orbe Advocatus, respons. 50. n. 12. cum seq. part. 2. Card. de Luca de Benefic. disc. 89. n. 1. cum seqq. & de Offic. Venalib. cap. 5. n. 4. cum seqq. Clericat. discord. forens. de Benef. part. 1. discord. 94. per tot. Rota cor. Card. Seraphin. decis. 1401.

- eif. 1401. n. 4. in princip. & decif. 1410. n. 3. in princip. registrat. post Traët. in ordine la IV. & V.*
- 19 Hinc est, quòd quinquennia hujusmodi non debentur de Jure communi; si enim illa de Jure deberentur, superflua forent Bullæ Pontificiæ super illis editæ, & post Traët. registrat. Spada *conf. 95. n. 1. vers. quòd vero ad quinquennia, lib. 2.*
- 20 Modò deveniendo ad quinquenni essentiam, præmittendum est, usum quinquenniorum antiquissimum esse, dum olim per manum mortuam, cujus favore uniebantur Beneficia, ex propria obligatione loco quinquenni solvebatur quid certum Cameræ Apostolicæ, ut colligitur ex *Constit. 6. Pauli II. §. 3. ex Constit. 20. Julii III. §. 5. ex Constit. 17. Pauli IV. §. 1. in fin. Bullar. nov. Roman. tom. 1. ex Constit. 38. S. Pii V. in princip. & §. 3. in princip. eod. Bullar. tom. 2. ex Constit. 18. Urbani VIII. in princ. eod. Bullar. tom. 5. & ex Constit. 50. Clementis X §. 1. in princip. & §. 3. in princip. tom. 6. repetit. post Traët. in ordine la I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. & XI. & bene animadvertit Spada *conf. 94. n. 1. lib. 2. Eiusus Petra ad Const. Apostol. tom. 5. in Const. 6. Pauli II.* Præmittendum etiam est, quòd Beneficium semel unicum manus mortuæ, non est amplius Beneficium, sed evadit prædium, amittitque naturam, & titulum Beneficii, transiens in temporalitatem, *Turricella de nnoe Benefic. cap. 4. n. 19. cum seqq.* Omitto, quòd quinquennia sunt ad instar Indictionum subrogatarum à Cæsare Augusto in locù Olympiadum; erat enim apud Romanos indictio tribiti singulis quindecim annis *ad textum in l. quarto 28. ff. de usufruct. legat. l. Julianus 13. §. Idem Julianus 6. ff. de action. empt. tot. tit. C. de indiction. lib. 10. Bulenger. de Imper. Roman. lib. 9. cap. 18. Covarruv. var. resol. lib. 1. cap. 12. n. 4. cum seqq. Amaya in l. omnes 3. n. 30. cum seqq. C. de annou. & tribut. lib. 10. Gentil. de tempor. appell. cap. 2. Cujacc. obs. lib. 6. cap. 10. Gonzalez Tellez in not. ad cap. inter dilectos 6. n. 2. de fide Instrum. Panciroll. thesaur. var. lectio. lib. 2. cap. 242. Castiodor. var. lib. 1. formul. 15. cum seqq. Monacell. formular. legal. prætic. Eccles. tit. 14. formul. 2. in adnotat. vers. suntque adinstar par. 2.**
- 23 Annata quoque sumitur in alio sensu pro annuitate, seu annua præstatione, & annuo fructu, *Rota in Romana, seu Viterbien. lucr. Dotis §. Dissolutio cum seqq. 28. Februarii. 1707. coram Omani Episcopo Giennen. Præmittendum insuper est, in Urbe extare Exactorum annatarum, & quinquenniorum sub nomine Subcollectoris, de quo *Rota cor. Bich. decif. 210. & 225. repetit. post Zacch. de salar. decif. 79 & 80.* Justitia autem quinquenniorum comprobatur ab exemplo, & argumento à fortiori (quod in Jure ex vulgatis validissimum est) deducto ex peculiaribus Indultis Ecclesiarum, & earum particularium Beneficiatorum, præsertim in Hispaniis super jure percipiendi annatas ex Beneficiis vacantibus; si enim pro indigentibus particularibus Ecclesiis, ac particularium Beneficiatorum existimata fuit justa, ac conveniens perceptio annatæ, quomodo redargui poterit perceptio quinquennii in locum annatæ subrogati favore Cameræ Apostolicæ, & Officialium S. Sedis ob causas, & titulos adeò efficaces, in puncto *Fagnan. in cap. praterèd. n. 45. cum seqq. nè Pralat. vic. su. Azor. inst. mor. part. 2. lib. 7. cap. 18. qu. 3.* proindeque annatæ resolvuntur in*
- quindennia, ut ait *Vermigliol. conf. 476 n. 2. Rota decif. 690. n. 2. post med. vers. nunquam enim, part. 4. divers. & coram Martin. Andrea decif. 23. n. 4. ante fin. & decif. 48. n. 10. repetit. decif. 730. n. 6. post med. vers. de Jure autem communi. part. 3. recentior. & coram eodem Andrea decif. 70. n. 1.* Nec desinit esse benè radicatum, sicutum, ac stabile jus Sedis Apostolicæ super quinquennis ex eo, quòd plures emanaverunt super isdem Constitutiones, quia illæ emanarunt pro declaratione dubiorum, quæ in contingenti casum emergabant super intelligentia hujus materiæ, vel ad compescendam gravioribus poenis contumaciam nonnullorum debitorum, juxta eandem Constitutionem tenorem; non autem multiplicatio Constitutionum derivavit ex illegimitate tituli hujus juris, sed ex mala qualitate debitorum juxta illud, quòd bonæ legis arguunt malos mores, ex quibus sunt natæ, ut inquit *Zireus consult. canon. lib. 3. tit. de Præbend. conf. 4. n. 1. in princip.*
- 28 Est etiam notandù, quòd non absque mysterio Pontifices loquuntur de Ducatis Cameralibus ad denotandum pro inducenda solutione integratum, vel dimidiatum annatarum, & quinquenniorum, valoris excessum intelligi in Ducatis de Camera, quorum valutatio non est semper fixa, sed regulatur à valore scuti auri in dies variabili; ità, ut ex inferius n. 33. deducendis Ducatus auri de Camera est ejusdem valoris, ac Floreus juxta veram estimationem ita regulandus, ut singuli centum Floreni consistant centum, & novem scuta aurea juxta experimentum relatum à *Fenzon. ad Statut. Urb. lib. 1. cap. 197. n. 151. cum seqq. Card. de Luca de Benefic. discurs. 89. n. 18. de Pension. discurs. 35. n. 11. cum seqq. & discurs. 84. n. 6. ac in Relat. Cur. discurs. 10. n. 19. Rot. in recentior. decif. 149. n. 2. & 11. part. 2. tom. 1. proindeque singuli Floreni valutantur scutè in Julii decem, & octo, juxta quam proportionem exigi solent per Collectorem, ac Subcollectores quinquennii; nè alias, si de simplicibus Ducatis loquerentur, daretur ansa dubitandi de quibus Ducatis intelligendum esset, an de Ducatis Cameralibus, an vero de Ducatis non Cameralibus, sed juxta estimationem regionum, ubi sita sunt Beneficia unita, prout ità intelligitur Clausula illa: *dummodo remaneant mille pro Episcopo, & centum pro Reçtore, circa reservationem Pensionum super Cathedralibus, & Parochialibus ad formam Sacri Concilii Tridentini sess. 24. de Reform. cap. 13.* veluti probant *Barbosa ad dist. loc. n. 14. cum seqq. & collecti. decif. Apostol. 267. verbo Ducata per tot. Clericat. discord. for. de Benef. & Pension. part. 1. discord. 54. n. 30. cum seqq. & part. 2. discord. 2. n. 9. cum seqq. & discord. 11. n. 33.* Pro intelligentia insuper monetarum sciendum est, hodiè non reperiri Ducatos, seu Ducata auri de Camera, nisi apud Antiquarios. *Garzias de Benef. part. 5. cap. 3. n. 147. Tondut. de Pension. cap. 40. n. 10. Gratian. disc. 417. n. 16. cum seqq. Rosa de exequit. lit. Apost. part. 1. cap. 7. n. 174. prout etiam hodiè non adest moneta Marchatum; Sterlingorum, vel Librarum Turonenium, de quibus *Benedictus XIII. in Extravag. was electionis §. Porro Turonenfes de censib. int. commun. & Regula Cancell. 25. de moneta, & 55. de valore, Anonymus Auct. de mutat. monet. qu. 10. n. 9. cum seqq.***
- 30
- 31

seqq. ac per tot. Mandos. in dict. Regul. 25. Cancellar. de moneta n. 1. cum seqq. Tondut. de Pension. cap. 40. n. 32. cum seqq. & resol. civil. part. 1. cap. 4. n. 3. cum seqq. & cap. 15. n. 3. Idem dicendum de Florenis auri de Camera vulgò Fiorini quasi Florentinis, vel à flore, nempe Lylio gentilitio Florentiæ stemmate, quo erant signati, cudi cæpti de anno 1252. Gomez aliàs Sarnen. ad Regul. Cancellar. super laudat. Regul. de valor. exprim. qu. 9. n. 21. cum seq. Boss. de monet. n. 12. Gobius eod. tract. qu. 1. n. 49. Rota decif. 509. n. 14. part. 19. recentior. tom. 2. Dictorum Florenorum meminit Paulus II. Constit. 6. §. 3. in fin. & Paulus IV. Constit. 17. §. 1. Bullar. nov. Roman. tom. 1. repetit. post Tract. inr. Constitution. Apostol. in ordine la I. & IV. ubi disponitur, ex Beneficiis excedentibus viginti quatuor Florenos de Camera deberi annatam, seu dimidiam annatam, proindeque quindennium de Florenis; immò eundem esse valorem Turonensium, ac Florenorum, & Ducatorum de Camera, sancivit mox prælaudata Regula 25. Cancellariæ de moneta ibi: declaravit &c. quòd Libra Turonensium parvorum, & Florenis auri de Camera pro equali valore in concernentibus literas, & Camera Apostolicam computari, & estimari debeant, & firmat Mandos. in dict. Regul. 25. Cancellar. de monet. qu. 3. n. 4. De Florenis, & Ducatis auri de Camera latè agunt Sola de monet. cas. 6. n. 2. cum seqq. & per tot. Tondut. de Pension. cap. 40. n. 36. Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 17. n. 12. Pyrrh. Corrad. in prax. benef. lib. 2. cap. 13. n. 3. cum seqq. Rota cor. Priol. decif. 261. per tot. decif. 372. per tot. part. 4. divers. decif. 237. decif. 500. & decif. 504. per tot. par. 14. recentior. Florenis autem, & Turonenses jam diximus ejusdem esse valoris vigore sæpè laudatæ Regule Cancellariæ 25. de moneta, de Florenis in super addit Regula 2. Cancellariæ de Reservat. Cathedral. dictæque Regula 25. de moneta, & Regula 55. de valore, nec non Constit. 86. Pii IV. in princip. Bullar. Rom. tom. 2. Præterea quindennium, de quo in presenti agimus, nihil aliud est, quàm dimidia pars fructuum Beneficiorum suppressorum, & ad commodum, ac utilitatem manus mortuæ, puta Capitali, sive ejusdemque Loci Pii Mensæ uitorum, singulis quindecim annis solvenda Cameræ Apostolicæ, quam corpora nunquam defectura præstarent, si de eo tempore providerentur a unitis Beneficiis, nuncupaturque id genus entolumentum quindennium à meta temporis decursi, Niger de laudem tom. 1. qu. 12. artic. 3. n. 149. in fin. Azor. in sit. moral. part. 2. lib. 7. cap. 13. per tot. & part. 3. lib. 12. cap. 11. circa fin. qu. 10. vers. decimò queritur, cum vers. seqq. Monet. de distribution. quotidian. part. 3. qu. 9. conclus. 5. n. 31. cum seqq. Ceccoper. lucubr. Canon. lib. 4. n. 169. Tamburin. de jure Abbat. tom. 1. disp. 9. quesit. 2. n. 1. cum seqq. & per tot. Castropol. moral. part. 2. disp. 3. punct. 7. n. 1. in princip. vers. quindennium. Filliucc. moral. part. 3. tract. 4. de Benef. Eccl. cap. 6. n. 56. cum seqq. sicuti annata, seu, ut hodiè moris est, dimidia annata ex Beneficiis non Confessorialibus, etiam est media pars fructuum primi anni, Beneficii à Sede Apostolica collati, solvenda in Dataria Apostolica a proviso de Beneficio, seu successore in illo per cellum, aut decessum Beneficiati Antecessoris, Balmaceda de collect. qu. 85. n. 13. Moneta de

distribut. quotid. part. 3. qu. 9. n. 27. Massa Gallef. de annat. n. 2. Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 3. n. 33. cum seqq. & n. 41. versic. nam pro Pensione, cum n. seqq. Tondut. de Pension. cap. 10. n. 22. Gonzalez ad Regul. 8. hodie 9. Cancellar. de Mensib. §. 7. probem n. 166. Barbat. de divis. fruct. part. 2. cap. 14. n. 9. in fin. versic. consimilis, ubi annatam mediis fructus appellari ait; rectèque dici potest spiritualis quædam annata, quæ à communi, & minuto servitio differt nomine tantùm & accidentaliter temporis præfinitione, quia de quindecim in quindecim annis, abolitis aliis solutionum annuarum terminis pro Beneficiis perpetuò unitis, solvitur ab illis, in quorum favorem talia Beneficia sunt unita, Massa Gallef. de annat. n. 30. in fin. versic. est aliud quoque Fagnan. in cap. præterea 1. n. 13. nè Prælat. vices suas, Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 3. n. 32. & §. 4. per tot. Commune servitium est quantitas certa, seu annata integra pro quolibet Episcopatu, seu Abbacia Confessoriali, quæ nimirum confessorialiter, seu in Confessorio Papæ providerit, secundùm antiquam taxam solvenda, quam alias moderatus est Joannes XXII. in sua Extravag. cum nonnulla 11. la. 1. de Præbend. int. commun. t. eius Petrus ad Const. Apost. tom. 5. in Const. 6. Pauli II. n. 20. ac tunc differentiam dimidiæ tantum annatæ solvi solitæ ex Beneficiis minoribus, seu inferioribus idest non Confessorialibus annata dividitur in tres partes, seu tripartitur, inter Sacrum nempe Collegium Cardinalium, Camerales, Annatistas, & Officiales Cancellariæ Apostolicæ, quemlibet pro tertia parte tangens, idèoque commune nuncupatur ex eo, quòd inter dictos communiter, idest pro æquali portione distribuitur; & idèò hæc dicitur servitium, quia juxta vulgare, Italicumque idioma quælibet datio appellatur servitium, sive debita sit, sive non, sicuti in Hispania hoc servili nomine appellantur contributiones illæ, quas faciunt Regna ad sublevandum Regni necessitates, diciturque commune servitium, quia ejus dimidium tribuitur Papæ, reliquum Sacro Collegio Cardinalium, & inter ipsos Cardinales præfentes dividitur, Fagnan. in cap. 1. n. 11. nè Prælat. vices suas, Tondut. de Pension. cap. 10. n. 3. Massa Gallef. de annat. n. 3. cum seqq. & n. 23. in princip. Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 3. n. 18. Alii autem sunt Officiales Romanæ Curie eminentes Officia cum exercitio, prout sunt Plumbarores, ac cæteri, qui participant de annatis, & quindennis ratione laboris, quem habent in Cancellaria Apostolica, exercentes eorum Officia, alii eminentes Officia sine exercitio, ut sunt Milites S. Petri, & S. Pauli, qui etiam participant mediante assignatione eisdem à Camera Apostolica factæ; indèque rectè nuncupari valent assignatarii, non ratione laboris, cum tales nullum habeant exercitium, sed ratione Officii empti. Qua occasione Sott. eximius Practicus, in Regul. 31. hodie 32. Cancellar. de impetr. Benef. n. 20. & Gomez vulgò Sarnen, olim S. Rotæ Romanæ Auditor famigeratus, asserunt, ex Episcopatibus solvi medias annatas quòd etiam Rota eo significavit, coram Coccino decif. 1948. n. 12. repetit. in recentior. decif. 53. n. 16. part. 6. duplicat. post Amayden. de stylo Datarie lib. 1. cap. 15. §. 6. n. 49. quippè ex Episcopatibus, & Abbatibus quibuscumque

- que Consistorialibus solvitur in eorum provisione Annata, sive verius commune servitium juxta taxam, quæ sic in tertia parte veri valoris, seu annui fructus, quæ quidem annatæ solutio juxta hanc taxam non attingit medietatem fructuum unius anni; prout ex aliis Beneficiis inferioribus dimidiæ tantum annatæ solvuntur, *Tondut. de Pension. cap. 10. n. 1. 3. & 17. Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 3. n. 18. & 45. in fin. vers. quando verò, Massa de annat. n. 3. & 4. antè med. vers. altera verò species, Gonzalez in Regul. 8. bodiè 9. Cancellar. de Mensib. §. 7. probem. n. 166. Mandos. annal. cas. n. 167.*
- 45 Minuta verò servitia solvuntur quidem iisdem personis, sed non pro æquali portione, & taxa illa non excedit tres tum dimidio pro centenario, quæ non cedunt in gravamen provisi, nec hac via integra media annata solvitur, suntque quinque portiunculæ, quæ secundum proportio- nem taxæ froctuum Episcopatus, vel Abbatiz Consistorialis inter quosdam Papæ Ministros, & Officiales distribuuntur, & appellantur minuta, tum quia sunt minutæ partes annatæ, tum quia partiuntur inter minores Ministros, *Fagnan. in cap. 1. n. 12. nè Pralat. vices suas, Tondut. de Pension. cap. 10. n. 3. in fin. Massa Gallef. de annat. n. 3. cum seqq. & n. 23. in princip. Amayden. de styl. Datar. lib. 1. c. 18. §. 3. n. 18. circa fin. vers. minutum verò servitium.*
- 47 Undè quinquennia introducta fuerunt à Romanis Pontificibus ad refarciendum incommodum, sive verius præjudicium Cameræ Apostolicæ ob indè ex Beneficiis unitis emergens privationem jurium ejusdem Cameræ, seu annatarum, cum illa post unionem amplius non vacent, ideòque singulis quindecim annis annatam, ut ita dicam, quinquennialem solvere tenentur loca Pia, quorum favore unita reperuntur Beneficia Ecclesiastica, quæ bis, vel sæpius intrâ id tempus vacarunt, & idem dici potest de reliquis Officiis Romanæ Curiz, quæ morte Officialis naturali, vel civili, vel promotione ad Episcopatum, vel quia quasi intrâ illud temporis spatium Beneficia sic unita, si illa in singulares personas collata fuissent, per obitum verum, aut fictum vetusimiliter vacallent, & indè annatæ solutz fuissent, undè etiam intrâ illud tempus fingit Cancellaria Apostolica, Loca Pia nunquam peritura periisse, vel denique quia (quod verius puto) de taxationibus tempotum non potest reddi certa ratio ad instar similis quindennii, quod solvitur patiter per manus mortuas Emphyteutas pro indemnitate Domini directi, de quo nos in alio Tractatu de Quindenniis, veluti has singulas rationes adducunt *Portius conf. 107. n. 10. vers. & cum ex institutione Pauli II. D. Advocat. Orsaya disc. Eccl. tom. 3. part. 2. disc. 20. n. 36. cum seqq. Niger de laudem. tom. 1. qu. 12. artic. 3. n. 151. cum plur. seqq. Capon. disc. for. tom. 5. disc. 376. n. 19. Barbosa coll. decis. Apostol. 626. per tot. Tondut. de Pension. cap. 10. n. 19. cum seqq. Ursell. conc. legal. tom. 2. conc. 110. n. 8. cum seq. Cobell. notit. Cardinalat. cap. 20. litera E in fin. & litera A fol. mib. 210. in princip. Novar. in sum. Bullar. part. 1. comment. 144. n. 8. cum seqq. Carol. Anton. de Luca in Append. ad aliqu. discept. Gratian. post ejusd. Schol. ad decisio. ejusd. Gratian. fol. mib. 302. col. 2. & fol. 308. col. 1. Alvarez Pegas de competent. part. 2. cap. 69.*
- n. 8. cum seqq. & vid. rest in *Constit. 6. Pauli II. Constit. 17. Pauli IV. Bullar. ad v. Roman. tom. 1. Constit. 38. Sixti V. eod. Bullar. tom. 2. Constit. 18. Urbani VIII. eod. Bullar. tom. 5. & Constit. 50. Clementis X. eod. Bullar. tom. 6. reperit. post Tract. int. Constitution. Apostol. olim autem solutio hujusmodi quinquenniorum solebat fieri certis conventis temporibus, puta de octo, sive de decem annis in alios octo, sive decem annos in perpetuum, ut notat *Ursell. conc. legal. tom. 2. conc. 110. n. 9.* Et quindennium ejusmodi, ex Beneficiis majoribus, seu Consistorialibus, quæ nempè prævio negocii examine in Contitorio, conferuntur, est annata integra, seu fructus unius anni, ut advertit *Card. Tusch. præct. conc. tom. 1. conc. 328. n. 1.* Nec omnittendum, quæ ex causa quinquennialis hujusmodi annata ad hanc temporis metam potius, quam ad longiorem, sive brevioram reducia fuerit; ex eo nempè vel quia in hoc imitari sunt Summi Pontifices Imperatoriam sanctionem in l. omnes §. 1. c. de oper. public. Novell. 123. de Sanct. Episc. §. Sancimus, quæ cavetur, ut omnes, quibus operum publicorum cura demandata fuerit usque ad annos quindecim ab opere perfecto, cum suis hæredibus teneri, siquid damni ex operis vitio acciderit, vel quia Decurio, & Cohortalis non possit eligi Episcopus, aut Clericus, nisi postquam per quindecim annos monasticam vitam transegerit in Monasterio, vel quia ex pretio fructuum, qui quindecim annis colliguntur ex fundo, probatur illius ætimatione, & pretium l. siquis argentum 25. §. Similique modo 2. c. de donation. vel quia ex *Cornel. Tacito in Vita Agricole*, est sat magnam humanæ vitæ temporis spatium; & cum intra eam metam muratio potuerit accidere, indè factum, ut quolibet quindennio solvatur annata Beneficiorum, vel quia in Cancellaria Apostolica omnia Officia vel venduntur, vel ex munificentia Summi Pontificis quandoque donantur, donec emptor, seu donatarius vixerit, & competum fuit, illa omnia intrâ quindecim annos extingui, seu mutari morte Officialium, habita ratione eorum Officiorum, quæ bis, vel sæpius intrâ id tempus vacarunt, & idem dici potest de reliquis Officiis Romanæ Curiz, quæ morte Officialis naturali, vel civili, vel promotione ad Episcopatum vacant, *Niger de laudem. tom. 1. quæst. 12. artic. 3. n. 151. cum seqq.**
- Sciendum ulterius est, non ex omnibus Beneficiis solvenda esse quinquennia, verumtamen ex illis dumtaxat, ex quibus, si unita non essent, solvenda esset in expeditione literarum annata, Officialibus Cancellariæ, omnibus nempè Participantibus, veluti Jannizeris, Portionariis Ripalibus, Sollicitatoribus Apostolicis, seu literarum Apostolicarum Scriptoribus, Archivistis, Cubiculariis, Scutiferis, & aliis secundum taxam portionis, cuiuslibet ipsorum contingentis, veluti Jannizeris ad rationem duorum cum dimidio pro centenario, Cubiculariis, & Scutiferis ad rationem decem pro centenario, Scriptoribus Archivi ad rationem sex pro centenario, Militibus, seu Equitibus SS. Petri, & Pauli, nec non Portionariis Ripalibus ad rationem quindecim pro centenario, qui omnes in Cancellaria Apostolica resident, extrâ verò Cancellariam residentibus, nimirum Clericis Cameræ Apostolicæ ad rationem unius cum dimidio pro cen-

- centenario, & sic ex folis Beneficiis, aut Pensionibus annuum valorem Ducatorum viginti quatuor auri de Camera excedentibus, juxta Constitut. 6. Pauli II. Constit. 17. Pauli IV. Constit. 33. Clementis VII. Bullar. nov. Rom. tom. 1. Constit. 38. S. Pii V. Constit. 33. Sixti V. tom. 2. Constit. 18. Urbani VIII. tom. 5. & Constit. 50. Clementis X. tom. 6. regist. at. post. Tract. int. Constitut. Apostol. Solier ad Pastor. de Benefic. lib. 2. tit. 14. litera B. in fin. Paris. de confident. Benef. qu. 9. n. 56. Tondut. de Pension. cap. 10. n. 1. cum seq. & n. 23. cum seq. Vestr. in prax. lib. 1. cap. 4. n. 4 & cap. 6. n. 3. Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 3. n. 17. & 20. cum seq. & n. 28. Massa Galles. de annat. n. 30. circa fin. vers. ex hujus regula, Nicol. lucubr. Canon. lib. 1. tit. 29. §. 13. vers. & sine prejudicio quindenniis, de Luca Melphitis ad Gratian. disc. 377. n. 21. R. P. D. Piton. disc. Eccl. part. 1. disc. 18. n. 3. ex quo dimidia annata solummodo solvitur ex Beneficiis Ducatus 24. excedentibus juxta Constit. 33. Clementis VII. Bullar. tom. 1. Gonzalez ad Regul. 8. hodie 9. Cancellar. de Mensib. §. 7. prox. m. 1. 66. Castropol. moral. part. 2. disp. 3. punc. 7. n. 1.
- 56 Obquam causam edita fuit notissima Regula Cancellar. 55. de exprimendo valore in Beneficiorum impetratione, ne alias Papa, seu ipsa Cancellaria, & Camera Apostolica suis juribus defraudaretur, ut advertunt Gomez aliis Sarnen. ad disc. Regul. in Praefat. in med. vers. quidam vero propter annatas pag. mib. 224. in princip. col. 2. juncto vers. etiam, ead. col. 2. in med. Cohell. notit. Cardinalat. cap. 20. in princip. litera E. in princip. Rota coram Card. Rescencio decif. 10. alias 30.
- 57 n. unic. de Rescript. Hinc fit, quod, cum ex Beneficiis Galliarum certo modo non solvatur annata, ad quam vitandam, dicitur, fructus 24. Ducatorum auri de Camera non excedere, non exprimendus verus valor, Solier ad Pastor. de Benefic. lib. 2. tit. 9. litera A. Tondut. de Pension. cap. 10. n. 6. Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 3. n. 25. vers. notandum autem, Tholosan. in Jus Canon. tom. 1. tit. 25. cap. 1. in Schol. litera N. in med. ubi etiam Beneficia valeant pluraquam mille aureos, & tom. 2. tit. de re benefic. cap. 15. n. 6. in princip. vers. in Gallia tamen. Est bene verum, quod Galli loco annatarum solvunt quosdam compositiones in majoribus quibusdam Beneficiis, Tholosan. in partit. Jur. Canon. lib. 1. cap. 25. litera N. in Schol. circa fin. vers. solvunt tamen Galli, Tondut. de Pension. cap. 10. n. 7. Massa Galles. de Annat. n. 26. in fin. vers. quod vero ad alias inferiora Beneficia; vel Galli diversimode solvunt annatam, aliquando namque integrè, & aliquando non integrè; integrè solvunt pro Beneficiis existentibus in Patria vulgò *Obdientia* dicta, non integrè solvunt pro existentibus in Patria *Reducta* dicta; intelligendo pro Patria *Obdientia* eas Provincias Galliarum, quæ in Concordatis inter Leonem X. Pontificem, & Franciscum I. Galliarum Regem Christianissimum initis comprehensæ fuerunt; Patria verò *Reducta* intelligitur ea, quæ sub Concordatis comprehenditur, per quæ taxæ Beneficiorum (ut nomen ipsum indicat) tunc relictæ ad medietatem; idèò, ut pro Beneficiis existentibus in Patria *Reducta* non solvitur, nisi medietas mediæ annatæ, seu sexta tantum pars, Thomassin. de Benefic. part. 3. lib. 2. cap. 58. & cap. 59. n. 14. in princip. & in med. Amryden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 3. n. 26.
- cum seq. Nihilominus omnes Ecclesiæ, & Beneficia Galliarum unita manibus mortuis non obtinente, quod aurè unionem annatas fortassis non solverint, quindennia solvere debent, de quo erit inferius copiosus sermo Cap. XXVI. Eodè pariter modo in Beneficiis, si in Canonicatibus consilientibus in distributionibus quotidianis Germaniæ hodie ex generali consuetudine & stylo Romanæ Curiæ non solvitur annata, ad cujus solutionem declinandam expressio veri valoris fieri consuevit, quasi 24. Ducitos auri de Camera non excedant, quamvis sint multò majoris valoris, Tondut. de Pension. cap. 10. n. 5. & res benefic. canon. part. 2. cap. 3. §. 6. n. 12. Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 3. n. 22. cum seq. Chokier in Regul. Cancellar. 55. de exprim. ver. valor. n. 20. Rosa de exequut. liter. Apostol. part. 1. cap. 6. n. 247. & cap. 7. n. 169. cum seq. Branden in Concordat. German. notabil. 2. Nicolarsii in prax. benefic. ex Concordat. German. tit. 2. de annat. §. 2. Rota cor. Zurat. decif. 88. n. 17. cum seq. Dumofet. Jun. decif. 37. n. 4. Merlin. decif. 139. n. 6. ac in recent. decif. 75. n. 17. part. 12. Nec ex Canonicatibus Cathedralium Ecclesiarum Toletanæ, & Hispanien. in Hispaniis solvitur annata, cum ex stylo exprimi soleant in 24. Gonzalez ad Reg. 8. hodie 9. Cancellar. de Mensib. §. 7. prox. m. 1. 67. ubi tamen ha lucinat in afferendo, quod ex Canonicatibus Ecclesiæ Vaticanæ S. Petri de Urbe non solvatur annata, quando in contrarium itat communis praxis. & experientia, quam procul dubio callere debuerat idem Gonzalez, dum fuit in Urbe Advocatus.
- Et sicuti de annatarum justitia injustè, ac hæreticè est disputare. Cabassut. notit. Concil. cap. 94. per tot. Nicol. le Maître de bon. Eccles. part. 2. lib. 2. cap. 2. Cotton. controuv. lib. 3. controuv. 9. cap. 4. n. 120. cum seq. ubi n. 123. in fin. e. s. æquiparat cum laudemio ab Emphyteuta alienante solvi solito Domino directo pro consensu, Raynaud. Miscellan. seu tit. mala è bonis Ecclesiæ cap. 10. n. 20. cum seq. Monet. de distribution. quotid. part. 3. qu. 9. n. 26. cum seq. Eschius de annat. cap. 26. per tot. Pecch. de aqueduct. tom. 4. qu. 14. n. 1. cum seq. & per tot. & qu. 15. n. 21. cum seq. Spondan. in continuat. ad Annal. Card. Baron. tom. 1. ad ann. Christ. 1399. n. 1. cum seq. ita & de quindenniorum justitia injustum est disputare, cum quindennia inbrogata fiat in locum Annatarum, quæ non solvuntur, cum Beneficia unita amplius non vacent, Novar. sum. Bullar. part. 1. comment. 145. n. 13. cum seq.
- Viso jam, qua de causa quindennia solvantur, superest videndum, in quam causam illa erogentur, & dico, illa erogari in eandem fermè causam, in quam erogari solent annatæ, seu dimidiæ annatæ primorum annorum Beneficiorum sicque eadem infervire, tam in Papæ, quam in Cardinalium, quàmque in aliorum Officialium, hinc Annatitarum vulgò nuncupatorum, prout ex releviis de feudis solvi solent per manus mortuas feuda retinentes in Neapolitano Regno subitentantur Officialis Capan. de jure revell. par. 1. qu. 5. n. 18. cum seq. immò etiam ex ipsis annatis solvi solent decem pro quolibet centenario Equitibus, seu Militibus vulgò S. Petri appellatis, eventibus nempe officia vacabilia, Mandos. conf. 88. per tot. & conf. 92. per tot.
- Omnia, quod adimitur annatæ Pontifici solvi

68 solita ex Beneficiis, etiam annata appellatur illa collecta, quando percipit Rex ex fructibus primi anni alicujus officii concessi *Balmased. de collect. qu. 85. n. 12. ac per tot. Fajard. alleg. f. cal. 7. n. 23. cum seq. & in additam. post alleg. 32. n. 14. & post dict. in additam. ad 7. n. 22. usque ad n. 31. & alleg. 33. n. 2335.* prout ex publicis aquis à

69 Principe gratuito concessis solent veterigal annata dictum, nempe fructus primi anni Bonorum subditorum, *Pechb. de Aquæduct. tom. 4. qu. 15. n. 1. cum seqq. & per tot. & qu. 16. per tot.*

70 qua occasione non prætereundum, quòd Capitulum Sacrosanctæ Lateranens. Basilicæ Patriarchalis S. Joannis de Urbe adinstar nostrorum quindenniorum exigere solet (nescio tamen quo jure, in renovatione Aggregationum, seu unionum Confraternitatum, scilicet unum aureum, nempe hodiè Julios sex decim cum dimidio singulis quindecim annis, quibus renovatio faciendâ est; siquidem restitit literalis *Const. 115. Clementis VIII. §. 12. & 13. Bullar. nov. Rom. tom. 3.* qua enixè prohibetur, cum *Decreto irritante, & clausula sublata* pro aggregatione, aut renovatione aliquid recipi tibi, „ Erectionum autem, institutionum, communicationum, & „ aggregationum &c. literæ &c. gratis omnino, „ ac nulla prorsus mercede &c. accepta, expediri, & concedi debeant. Quòd si Ministri alii, „ qui, Superiores, vel Officiales &c. contra præmissa in aliquo venire, vel facere præsumpserint, erectiones, institutiones, & communicationes privilegiorum &c. nec non aggregationes per ipsos faciendæ, seu renovandæ, „ nullius sint roboris, & momenti, sub qua quidem Constitutione Clementina comprehenditur etiam Basilicam Lateranensem declaravit Paulus V. in sua *Constit. la 68. §. 1. 2. & 3. eod. Bullar. eodemque tom. 3. ibi*, Clemens Papa VIII. &c. „ volens nonnullas pravas consuetudines tollere, quæ irreperant in usu facultatum &c. erigendi, & instituendi, nec non etiam sibi aggregandi Confraternitates &c. formulam eisdem Confraternitates, & congregationes erigendi, instituendi, aggregandi, & respectivè communicandi præscripsit, & alia constituit, „ voluit, & ordinavit &c. Cum autem &c. Capitulum, & Canonici Basilicæ Lateranensis de Urbe diversas &c. constituat Ecclesias &c. eidem Basilicæ submittere, subjicere, annexere, incorporare, ac in Basilicæ prædictæ membrum recipere, atque in submissione, subjectione, annexione, incorporatione, & subjectione &c. eisdem, nec non aliis similiter Ecclesiis &c. in solo Lateranens. varias indulgentias &c. concedere soleant, dictæ Constitutionis forma, & quòd in ea se non comprehendunt præstant, nimis servata. Propterea nos volentes, ut Constitutio prædicta tam ab eisdem Lateranensis Ecclesiæ Capitulo & Canonicis, quàm ab aliis quibuscumque &c., ut par est sine discrimine in posterum observentur Constitutiones &c. dicti Clementis &c. ad Basilicæ Lateranensis, & aliarum Basilicarum &c. Capitula, Canonicos &c. auctoritate Apostolica &c. extendimus, & &c. in violabiliter observari præcipimus, & mandamus.

Cùmque perpetuè uniones Beneficiorum favore manuum mortuarum, puta, Communitarum

Ecclesiasticarum, aut Regularium, sive quorumcumque Locorum Piorum, aut etiam Cappellarum (ut plurimum sicut ad consulendum indigentis, necessariiisque assistentis corporum ejusmodi nunquam d. f. Curatorum, immò valdè conferat, ut sicut rales uniones perpetuè Ecclesiarum cum eorum fructibus, ac cum majori eorum parte, æquum quoque visum fuit Summis Romanis Pontificibus, ut etiam consulèretur Romanæ Ecclesiæ necessitatibus, mediante quindenniorum, solutione, prout mediante annatarum solutione per prius ante uniones hujusmodi consulebatur tempore provisionis Beneficiorum, seu elevationis literarum super eorum provisione, ne alias Pontifex pro tempore concedendo Beneficiorum uniones, sibi, suæque Cameræ, & Ministris, seu Officialibus præjudicaret, immò ipsi Sacro Collegio Cardinalium, dum hoc modo amitteret annatas ex eventualibus provisionibus pro tempore debitæ; undè quindennium nihil aliud est, quàm pensio, qua redditus Beneficiorum loco annatarum; & aliorum jurium Cameræ Apostolicæ ex Beneficio Communicati, vel Pio Loco unito, Summo Pontifici solvi debet, in recognitionem universalis Domini, *Azor. inst. moral. par. 2. lib. 7. cap. 13. per tot. Fillicæ. moral. par. 3. tractat. 45. de Benefic. Eccles. cap. 6. vers. dico tertio. Fagnan. in cap. præterea 1. n. 2. nè Prælat. vices suas. Lotber. de re Benef. lib. 1. qu. 29. n. 1. cum seqq. Capon. contr. for. 32. n. 5. & per tot. Card. de Luca de Benef. disc. 89. n. 6. Rota coram Card. Seraphin. decis. 1401. n. 1. & per tot. & decis. 1410. n. 1. & per tot. repetit. post Tract. int. decision. S. Rot. Rom. in ordine la IV. & V.*

Quindennia autem debentur ad ratam annatarum, seu (ut melius dicam) dimidiarum annatarum, si nempe Beneficium unitum, sit annui valoris scutorum centum, nec sit Cossistoriale, debebantur singulis quindecim annis scuta quinquaginta, quæ constant valorem dimidiæ annatæ. Sciendum quoque est pro notitia quindennia fuisse introducta à variis Romanis Pontificibus, qui sex fuerunt; & quidem primus illorum auctor, seu inventor fuit Paulus II., ut ex sua *constit. 6. in nov. Bullar. Roman. tom. 1. repetit. post Tract. inter Constitut. Apostolic. in ordine la 1. deinde ampliativè, sive relativè ad eandem Constitutionem se habuerunt alii Pontifices, ut Paulus IV. in sua *Constitut. 17. eod. tom. 1. S. Pius V. in sua *Constitut. 38. tom. 2. Urbanus VIII. in sua *Constitut. 13. tom. 5. ac tandem ultimus, seu novissimus Clemens X. in sua *Constitut. 50. tom. 6. repetit. post Tract. int. *Const. Apostol. in ordine la IV. V. VII. VIII. & XI.******

Undè cum quindennia tamquam annatarum sibi, subrogata fuerint per Summos Pontifices in locum annatarum, quæ per prius subrogatæ extiterant in locum Decimæ Ecclesiasticæ à Cleto Pontifici pro tempore debitæ, inque ejus locum successerint, bene sequitur, ipsa quindennia vigore subrogationis participare, & induere indolem, ac conditionem ipsius Decimæ, in cujus locum fuerunt subrogatæ, perindeque illa solvi Romano Pontifici pro tempore in recognitionem universalis, ac supremi domini, quod Romanæ Ecclesiæ, seu illius caput visibile super omnibus Beneficiis, Ecclesiasticisque proventibus absolute,

tè, ac plenissimè exercet; quæ tamen quinden-
 nia intersunt pro congrua, sive (ut melius di-
 cam), magis congrua sustentatione Papæ, Cardinalium, aliorumque Ministrorum, ac Officialium
 in Romana Curia universo Catholico Orbi in-
 servientium, proque subventione universalis Ec-
 clesiæ in illius obtingentibus necessitatibus; ad
 quam eruendam veritatem nulla melior auctori-
 75 tas, quam Summus ipse Legislator, seu San. Mem:
 Clemens Papa XI. olim clementer, ac sapienter
 regnans, tandemque post diutinum Pontificatum
 supra viginti annos adeptum, ad Superos evectus
 die 19. Martii 1721. fausta profectò uti S. Jose-
 pho dicata; quæ singula suprascripta melius, ac
 nervosius insinuavit in sua *Constitut. Romæ edita
 sub die 23. Novembris 1704. & registrata post
 Tract. int. Const. Apostol. in ordine la XII. inque alia
 Constit. 24. Januarii 1705. in ordine la XIV.*

76 Nec est verum, quòd hujusmodi quindennia
 sint species quædam tributi, quod per solvitur
 Officialibus Cameræ Apostolicæ in compensa-
 tionem laborum, etenim ex ipsa lectura prælau-
 datarum Pontificiarum Bullarum apparet, quin-
 dennia non solis Officialibus Cameralibus, seu
 (ut ita dicam) Curialibus fore solvenda, sed
 etiam ipsimet Cameræ, seu Cardinali Camerario
 pro Sacro Collegio Cardinalium, nisi quindennium
 in alio sensu dicatur tributum, seu species
 tributi, quatenus illud verè solvitur Papæ in re-
 cognitionem universalis, ac supremi, seu alti
 domini Principis, quodve Principi dumtaxat
 Ecclesiastico, Ecclesiæque visibili capiti penditur
 pro ejus, sui que status sustentatione, nec
 non etiam pro subvenièdo urgentibus Ecclesia-
 sticæ Reipublicæ necessitatibus in dies, inque
 momenta faciliè evenientibus, ut de annata, quæ
 mater quindenniorum est, inquit *Card. de Lu-
 ca de Benef. disc. 89. num. 8. 10. & 14. R. P. D.
 Piton. disc. Eccl. part. 1. disc. 18. n. 6. 12. & 31.*

77 Aliàs improprium est asserere, quòd hujus-
 modi pensiones (ut ita dicam) Ecclesiasticæ,
 qualia sunt quindennia, intersunt dumtaxat in
 solutionem Officialium Cameræ Apostolicæ pro
 satisfactioe, ac remuneratione laborum, quos
 ipsi impendant, undè Officiales Officiorum Va-
 cabilium Romanæ Curie sunt Familiæres Papæ;
 adeò, ut per eorum obitum Beneficia dicantur
 affecta, ac reservata Sedi Apostolicæ, quod
 quidem ad plura confert contrà obrectatores;
 quippè, quantumvis Pontifices in enunciatis
 Bullis super quindenniorum solutione editis,
 præter sustentationem Sacri Collegii Cardina-
 lium, etiam constituerint congruam sustenta-
 tionem Officialium Apostolicorum tam in an-
 natis, quam in succedaneis (ut ita diam, quin-
 denniis, ex Beneficiis unitis atque hanc sati-
 factio Officialium est merè accidentalis, ac
 contingens, dum ex aliis juribus, seu redditibus
 à Pontifice facillimè constitui possent; ideòque
 quindennium ex originario, ac primævo jure
 redècimæ Ecclesiasticæ soli Summo Sacerdoti,
 seu Pontifici debita, ortum habens, etiam soli
 Pontifici debitum censetur, & verè ipsi soli solu-
 tum in recognitionem supremi domini, conser-
 vationemque Pontificæ Dignitatis, & Status,
 ut clariùs, quàm alii Pontifices, declarat San.
 Mem. Clemens XI. in suis Constitutionibus regi-
 stratis post *Tract. int. Constitution. Apostol. in or-
 dine la XII. XIII. XIV. & XV. in quo tamen pu-*

80 to, parum immorandum, cum sit potius quæstio
 de nomine, quæ uti talis, pertinacibus relin-
 quenda est, prout solus sensus verborum sapien-
 tibus, *glos. 1. in Rubr. ff. solut. matrim. in princip.
 vers. vel potes dicere, & in addit. ad Rubric. ff. de
 nov. oper. nunciat. nec curandum est de nomini-
 bus, quando rem habentibus, Marzar. in Epitom.
 de fideicommiss. part. 2. sub n. 3.*

Non omittendum, quòd, ut debeantur quin-
 dennia, nihil interest, an unicum Beneficium
 unitum excedat viginti quatuor Ducatos auri de
 Camera, an verò singula Beneficia unita, uni-
 tim sumpta, illos excedant, cum satis sit ad ef-
 fectum, ut sit locus solutioni quindenniorum,
 quòd omnia Beneficia simul posita hunc valorem
 excedant, quamvis singula, uti singula, illum
 non excedant, ut declaravit Sixtus V. in sua *Con-
 stitut. in ordine la 33. §. 2. in princip. versic. quorum
 quilibet. Bullar. nov. Roman. tom. 2. Urbanus VIII.
 Constit. 18. circa fin. ante §. 1. vers. quorum quilibet,
 tom. 5. & Clemens X. Constit. 50. §. 4. in princip.
 vers. quorum quilibet, tom. 6. repetit. post. Tract.
 int. Const. Apost. in ordine la VII. VIII. & XI.
 & notat *Lottier. de re benefic. lib. 1. qu. 29. n. 4.
 Amyden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. n. 13.
 cum seq. in principio.**

82 Sicuti è contrà agendo de facultatibus Nuncii
 Apostolici, qui Beneficia non excedentia viginti
 quatuor Ducatos auri de Camera conferre po-
 test, quamvis vacantia in quocumque mense, si
 erunt duo Beneficia simplicia, seu Præstimonialia
 annexa, quorum insimul fructus excedant æsti-
 mationem viginti quatuor Ducatorum, singulorum
 verò non excedant, procedendo cum distinc-
 tione, si unum ex illis unitum est alteri accessorie,
 & per viam incorporationis. tunc Nuncius Apo-
 stolicus providere nequit, dicta enim unio ope-
 ratur extinctionem tituli, & nominis Beneficii
 uniti, & judicatur ut prædium illius, cui fuit uni-
 tum, & sic non datur vacatio Beneficii uniti, ac
 unum tantum est Beneficium, cujus fructus exce-
 dunt viginti quatuor Ducatos; nam & fructus
 Beneficii uniti sunt fructus Beneficii principalis:
 si verò unio facta est æquè principaliter, tunc
 Nuncius Apostolicus potest illa providere, si sin-
 gulorum fructus non excedunt viginti quatuor
 Ducatos, quamvis ambo simul excedant, cum
 unio hujusmodi nihil aliud operetur, nisi quòd
 Rector unius sit Rector alterius, utrumque ta-
 men Beneficium manet Beneficium, sicut erat,
 & proprios redditus agnoscit, *Garzias de Benefic.
 part. 5. cap. 3. n. 143. cum seqq.*

83 Est bene verum, quòd ad hoc, ut manus in-
 crutæ teneantur ad solutiones quindenniorum,
 debent per prius, antè uniones sempè perpetuas
 esse taxatæ Ecclesiæ, Cappellæ, seu Beneficia in
 Camera Apostolica, (super qua tamen circum-
 stantia inferius in peculiari Cap. disseremus) aut
 consuevisse Annatas solvere, antè dictas unio-
 nes, & hæc particularis, ac fundamentalis quin-
 denniorum basis, sine qua nescitur videre, quo-
 modò quindennia debeantur, nisi per prius an-
 natæ deberentur, quæ sunt fons, primaque
 origo ipsorum quindenniorum, velut ex supra
 memoratis Constitutionibus post *Tract. registra-
 tis*, satis depræhenditur, ac notat *Barbosa coll.
 decis. Apost. 626. per tot. verbo quindennium*, Bene-
 ficia autem, quæ nuncupantur valoris, de quibus
 in progressu nostri Tractatus agimus, ad contra-
 ditium.

- distinctionem Beneficiorum taxatorum, non oportet, quòd sint taxata ad hoc, ut solvant
- 84 Annatam: quamobrem cessat ratio Bullarum super quindenniis emanatarum, quia in Beneficiis perantea in Camera non taxatis, aut annatas solvere non consuetis considerari nequit damnum emergens, ac lucrum cessans, indeque respectivè cessat quoque ratio solutionis quindenniorum, *cap. cum cessante causa 60. de appellation. l. adigere 6. §. quamvis 2. ff. de jurep. nonat. Tiraquell. tract. cessant. cans. per tot. Barbosa axiom. 40. n. 4. Cardos. in prax. verbo causa n. 2. præsertim, quando, ut in casu, causa non solvendi, vel (ut melius dicam, non exigendi quindennia ex Beneficiis unitis per prius in Camera Apostolica non taxatis, aut annatas solvere non solitis, est finalis, non verò impulsiva tantum, ad text. in l. fin. ff. de hered. inst. l. post pignus 3. §. fin. ff. de pact. l. regula est Juris 9 ff. de Jur. & f. ff. ignor. Solorzan. de jure Ind. tom. 2. lib. 2. cap. 8. n. 71. Tiraquell. laudat. tract. cessant. caus. limit. 1. n. 2. & 64. Sanchez in Præcept. Decalog. tom. 1. lib. 4. cap. 2. n. 42. quod satis apparet ex verbis earundem Pontificiarum Constitutionum*
- 86 post *Tract. registrat. ex quibus mens Pontificum colligitur, qualis fuerit, l. Labro 7. §. Tubero 1. ff. de supell. legat. l. non aliter 69 ff. de legat. 3. Tiraquell. in l. si unquam 8. verbo liberis n. 18. C. de revoc. donation. Mascard. de probat. vol. 3. conc. 1445. n. 24. verba autem, quibus uruntur Pontifices, procul dubio inducunt causam finalem per clausulas, seu dictiones idè, propterea, quoniam, *Barbosa de diction. dict. 144. n. 3. dict. 293. in princip. & dict. 332. n. 14. ac inducta ad unum finem, contrarium finem operari non debent, l. qui hominem 30. §. fin. ff. de solutio. l. fin. C. de præposit. agentib. in reb. lib. 12. Scaccia de judic. lib. 2. cap. 9. n. 1079.**
- 87 Præterea nè sumatur æquivocum, nevé confundantur circumstantiæ pro solutione, vel non solutione quindenniorum, sciendum venit, satis esse ad inducendam obligationem solvendi quindennia, quòd Beneficia, seu Ecclesiæ unitæ in ipso actu unionis, vel antè unionem taxatæ fuerint in Camera, seu Cancellaria Apostolica, & ratione taxæ tunc factæ solverint annatas; nec, ut debeantur poindennia, necesse est, quòd Beneficia unita antè unionem taxatæ fuerint in Camera, aut cum effectu solverint Annatas semper, & quancumque in Curia per Datarium Apostolicam factæ sunt provisiones de Beneficiis quomodocumque vacantibus (super quibus tamen punctis erit inferriis sua sedes in particularibus *Cap. 1.*) ut habetur in *Constit. 6. §. 2. Pauli II. Bullar. tom. 1. repetit. post Tract. int. Constitution. Apostolic. in ordine la I. in notatu dignis verbis ibi: Pro quibus Camera Apostolica Annata, seu alia Jura solvi consueverant, vel debebant temporibus retroactis, quæ verba nunquam referri possunt ad proximum tempus unionis, sed supponunt antecedens, ac remotissimum tempus, sicque antè unionem, ut cantat verbum ibi: retroactis;*
- 90 quibus stantibus verbis tamquam conditionalibus, immò tempora mirificè contradistinguentibus, ad inducendum onus solvendi quindennia percuti debet longè antea factum tempus solvendi annatas, factæque taxæ in Camera Apostolica, indeque verba prælaudatæ *Pauline Constitutionis, in forma specifica veniunt adimplenda, prout*
- 91

jacent, & sonant, nullis extorta tergiversationibus, *l. qui heredi 41. ff. de condit. & demonstr. Castill. controuv. lib. 5. part. 2. cap. 119. n. 6.*

His pro coronide accedit, quòd lex quindenniorum non solum fuit introducta ad consulendum præjudicio resultanti ex non vacatione Beneficiorum unitorum, indeque annatarum amissioni, veluti insinuat *Paulus II. in sua Bulla 6. §. 3. Bullar. nov. Rom. tom. 1. repetit. post Tract. int. Constitut. Apostol. in ordine la I. ibi: Nos, quorum interest, eorundem Camera, Collegii, & Officialium inæmunitati prospicere &c. verum etiam causa præcipalis, vel saltem impulsiva stabilendi certam legem quindenniorum fuit ob recognitionem supremi, ac universalis domini, quod Romanus Pontifex exercet super Beneficium, reliquisque Ecclesiasticis Bonis per Catholicum Orbem, nec non ob congruam, decentemque substitutionem Pontificii culminis, ac status, ut egregiè de more explicat *San. Mem. Clemens XI. in sua Constitut. exarata 23. Novembris 1704. & in alia 24. Januarii, & 16. Maii 1705. registrat. int. Constitution. Apostolic. in ordine la XII. & XV. quod comprobant Lotther. de re benef. lib. 3. qu. 20. n. 25. cum seqq. Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. n. 7. Card. de Luca de Benef. disc. 85. n. 2.**

92

93

ARGUMENTUM.

Excessus, vel non excessus in viginti quatuor Ducatis auri de Camera, annui valoris Beneficiorum manus mortuæ unitorum, requisitus à Bullis Apostolicis super quindenniis editis, ad effectum solvendi, vel non solvendi quindennia, computandus est juxta estimationem dictorum Ducatorum in Romana Curia currentem, non autem juxta diversam estimationem in loco dictorum Beneficiorum.

SUMMARIUM.

- 1 Memoratur origo, & valor Ducati de Camera comparativè cum aliis monetis.
- 2 Affertur locus Evangel. apud Luc. cap. 15. ubi de Dragma.
- 3 Ducatus cur ita dictus.
- 4 Ducatus, & Florentinus idem.
- 5 Florenti quisnam fuerit impressor.
- 6 Etiam apud Venetos, Hungaros, & Hispanos introductus fuit Ducatus.
- 7 Solis Ducatis Veneticis, Hungaricis, Hispanicis, & Florentinis uniformis remansit appellatio, & par etiam similitudo valoris.
- 8 Hodie solus Ducatus Hungaricus apud aliquos vocatur Dragma.
- 9 Usque ad Pontificatum Nicolai V. Ducato quoque Romano integra, ac illesa servata fuit puritas auri, identitæque ponderis, & valoris.
- 10 Excellentia Ducati à Nicolao V. impressi commendatur.
- 11 Ducatus Nicolai V. à successoribus Pontificibus fuit postea diminutus in dimidio unius grani.
- 12 Perpenditur opinio Gomez Satnen. ad Regul. de

- valore, quæst. 9. versic. ex quibus postea.
- 13 Magna copia Ducatorum auri de Camera ob pretiositatem materiæ ad externos asportabatur.
- 14 Pro una moneta auri quando hæc non potest haberi, debet solvi alia moneta auri, servata proportione.
- 15 Decreto Camerali sancitum fuit, ut pro 100. Ducatis auri de Camera solverentur 102½ Scuta auri Stamparum.
- 16 Per Decretum Camerale anni 1539. declaratum fuit, in centum Ducatis auri in auro de Camera intrare centum, & novem Scuta auri in auro.
- 17 Per Edictum Cardinalis Camerarii de anno 1550. sancitum fuit, ad dictam rationem solvendos esse Ducatos de Camera.
- 18 Quinam sint Ducati de Camera veteri, & de Camera nova.
- 19 Quomodo intelligatur dictum illud, quod idem sit dicere Ducatum de Camera, quam Scutum auri, cum additione unius Julii.
- 20 Necessè est solvere ad rationem Scutorum 109. auri Stamparum pro quolibet centenariio Ducatorum.
- 21 Cum sit valutatio facta ex Juliiis, & juxta æquam peræquationem unius monete cum alia, fieri debet solutio ad dictam rationem quoad omnes in qualibet materia, ac pro debitis ex causa prophana.
- 22 Quenam sint Scuta auri ponderis veteris.
- 23 Et quanti minoris valeant, quam alia Scuta vulgò nuncupata delle Stampe.
- 24 Quantum dari debeat in Scutis ponderis veteris pro Scutis octo Stamparum.
- 25 Refellitur Romæus Bochi l'Anima delle Monete part. 5. punct. 1. del titolo de' pagamenti, lib. 2. impress. anno 1621. fol. 127.
- 26 Ponderatur decif. 221. post Cenc. de censib. pro valuatione Ducati auri de Camera.
- 27 Quinam sint Ducati stricti, & Ducati largi.
- 28 Valor Ducatorum antiquorum, & modernorum.
- 29 Summa justitia Camera in peræquando utrumque nummum.
- 30 Perpenditur decif. 139. coram Dunozet Senior.
- 31 Et decif. 221. post Cenc. de Censib.
- 32 Iterum perpenditur dicta decif. 221.
- 33 Rejjicitur eadem decif. 221.
- 34 Facti interpretatio plerumque etiam prudentissimos fallit.
- 35 Iterum rejjicitur dicta decif. 221.
- 36 Ad servandam justitiam debet solvi justa, & vera valutatio Ducati realis, nec attenditur observantia interpretativa.
- 37 Confitto de obligatione in Ducatis de Camera, non sibi præjudicat, si creditor solutionem recipiat juxta illorum veterem valorem.
- 38 Doctiori in Romana Curia versatissimo, ac viventi de tempore proximo Ducati valuationibus, deferendum.
- 39 Ducatus auri de Camera æquivaleret Libræ Turonensium parvorum.
- 40 Libra Turonensium parvorum æquivaleret Ducato auri Florentino.
- 41 Que sunt æqualia uni Tertio, sunt æqualia inter se, juxta illud Euclidis.
- 42 Assertur Particula Edicti Cardinalis Camerarii de anno 1572. circa valuationem Florenorum.
- 43 Florenus de Camera æquiparatur Libræ Turonensium parvorum.
- 44 Non tantum Florenum simpliciter, sed & Florenum de Camera cum Ducato de Camera ad invicem exæquare necesse est per regulam Euclidis, de qua suprâ n. 41. quæ sunt æqualia &c.
- 45 Ducati, & Floreni de Camera in praxi, ac in commercio pro omnino exæquatis habentur.
- 46 Ducati stricti vulgò della Navicella quales.
- 47 Julius dicitur à Julio Secundo.
- 48 Paulus dicitur à Paulo Tertio.
- 49 Carolini monete veteris nihil differunt à Juliiis.
- 50 Julius constat ex decem Bajocchis.
- 51 Bajocchus olim constabat ex quatuor quarenis.
- 52 Hodie constat ex quinque, & cur.
- 53 Juliorum moneta in dies semper est facta deterior.
- 54 Quanti olim 60. vel 50. annis antè annum 1558. æstimabatur Ducatus de Camera.
- 55 De anno 1583. æstimatus fuit duodecim Juliiis.
- 56 De anno 1586. æstimatus fuit duodecim Juliiis cum dimidio.
- 57 Et de anno 1589. crevit usque ad Julios tredecim.
- 58 Postea de anno 1596. solvi cepit cum Scuto auri in auro Stamparum cum uno Julio.
59. Ab anno 1606. usque ad annum 1623. aureus crevit ferè in tertia parte pluris.
- 60 Scutum auri octo Stamparum usque ad tempus Pauli V. crevit ad tredecim Julios, deinde verò etiam plus usque ad Julios quindecim.
- 61 Supervenit nova diminutio Juliorum sub Innocentio XI.
- 62 Alexander VIII. die 1. Februarii 1690. auxit Scutum auri ad Julios sexdecim.
- 63 Clemens XI. die 2. Septembris 1708. Scutum auri auxit usque ad Julios sexdecim cum dimidio.
- 64 Moneta argentea debet esse proportionata valori auri.
- 65 Quod quidem propriè non est augmentum, sed æqualis commensuratio, & proportio auri ad monetam vilioveram effectam.
- 66 Auctio illa Juliorum prasumi debet facta ex causa deteriorationis monete argenteæ.
- 67 Et ex hac causa præcisè successit ultimum augmentum.
- 68 Ex quibus aliis causis evenire possit immutatio valoris auri.
- 69 Principes in æstimanda moneta sunt simplices exequutores Juris gentium, & vix quidquam proprii habent.
- 70 Non possunt moneta imponere valorem, nisi juxta æstimationem communem.
- 71 Communiter possunt auri recipere augmentum valoris, etiamsi alteratio monete argenteæ sit inferior augmento.
- 72 Annate solvendæ sunt tam ex Beneficiis, quam ex Pensionibus excedentibus viginti quatuor Ducatos auri de Camera.
- 73 Non sine mysterio in Bullis super materia quindenniorum editis post verbum Florenorum, seu Ducatorum additur verbum de Camera.
- 74 Idem valor est Florenorum, Ducatorum, & Libræ Turonensium parvorum.
- 75 Pensio servata in Curia in tot Ducatis, solvenda est in Ducatis de Camera.
- 76 De Jure est, quod æstimatio monete intelligenda sit secundum æstimationem loci concedentis.
- 77 Valor Beneficiorum, juxta praxim Datarie reducendus est ad Ducatos auri de Camera.
- 78 Nuncios Apostolicos conferunt Beneficia non excedentia viginti quatuor Ducatos auri de Camera.
- 79 Equites S. Stephani, SS. Mauriti, & Lazari, & Lauretani usque ad quam summam retinere possunt Pensiones in statu conjugali.
- 80 Clausula dummodò remaneant mille pro Episcopo, & centum pro Rectore, intelligitur de Ducatis de Camera.

- 81 Ducati alicubi pro Scutis, seu Ducatis argenteis sumantur.
- 82 Quando simpliciter fit mentio de Ducatis absque verbo de Camera, intelligitur sermo de Ducatis juxta consuetudinem Regionum.
- 83 Aliqui tenent, Ducatos etiam sine verbo de Camera, saltem in materia beneficali intelligendos esse de Ducatis de Camera.
- 84 Praxis Datarie servat, quod in provisionibus in Curia exprimitur valor per Ducatos de Camera.
- 85 Pontifices in Bullis solent facere mentionem de Ducatis de Camera.
- 86 Promotus ad Cardinalatum quid impendat.

CAPITULUM II.

CUM Bullæ quindenniorum à quindenniis existant Beneficia unita, viginti quatuor Ducatos auri de Camera non excedentia, contingit indagare, quomodo, quave æstimatione computandi sint præfati Ducati, pro exponendorum intelligentia præmittendum duxi historiam originis, ac quidditatis, & essentia Ducati de Camera, nec non illius valorem, & æstimationem comparative cum aliis monetis. Pro explorato igitur habendum est, quod Ducatus de Camera suam traxit originem ab anno aureo nummo, qui Romæ cudi cæpit anno ante adventum Christi Domini CXII. & ab Urbe condita DCXLII. teste Covarruv. de veter. num. cap. 3. in princip. Scacc. de commerc. & camb. §. 2. glof. 3. sub n. 81. circa med. in pondere unius dragmæ, idest octavæ partis unius uncia auri puri, & obrizi 24. carachorum, taliter, quod octo ex illis unam unciam, 96. unam libram purissimi auri conflabant: nullo speciali nomine, sed vel simpliciter aureus appellabatur, vel à dragmali pondere nuncupabatur Dragma, quo nomine legitur appellatus apud Tullium lib. 1. de divin. & in Sac. Textu Luc. 15. ibi: Mulier habens decem dragmas, sicut ibidem notat Tirin. tom. 1. fol. 80. & in Tabula ponderum. & monetarum verbo Dagma auri, & Joan. Garzon fol. 414. vers. Dragma. Cùm autem Longinus Italiae Præfectus anno 567. à Justino Imperatore datus loco Narzetis Magistratum Rome primus crexisset, appellatum Ducatum Romanum, & hic magnam horum nummorum copiam cudi jussisset, ex tunc idem nummus à præfati Magistratus nomine Ducati nomen sortitus fuit, Gomez Sarnen. ad Regul. Cancellar. §. de valore quæst. 9. ex n. 25. aliique relati per Fenzon. ad Statut. Urb. lib. 1. cap. 197. n. 147.

Ad similitudinem hujus Ducati Romani de anno 1252. Florentini cudi fecerunt Florennum auri, non in alio differentem à Ducato, nisi quia Lyllii Florentia stemmate erant signati ex altera parte, ex altera verò S. Joannis Baptistæ Imagine: de cætero erant ejusdem Ligæ, ejusdem ponderis, & valoris, ut refert Joann. Villan. Florentinus Historicus Histor lib. 1. cap. 40. & 60. & lib. 2. cap. 54. & lib. 6. cap. 54. & Chronic. Florent lib. 9. cap. 279. & ex nostris Gomez ad dif. Regul. de valore in præfat. vers. sciendum verò librum, & circa fin. versic. nam cùm hæc mandata, & in quæst. 9. Consequuntur, Fenzon. ad dif. cap. 197. n. 137. cum seqq. n. 151. & 152. & sequen. Felin. in cap. ad aures 8. n. 13. circa fin. versic. & scias, de Rescript. Mandell. consil. 6. n. 1.

Germon. de Indult. Cardinal in §. Regularia n. 84. Vyrhb. Corrad. in prax. benefic. lib. 2. cap. 13. n. 3. cum seqq. & n. 17. Cyriac. controuv. 620. n. 11. Alphons. Sott. in Regul. 23. hodie 25. Cancellar. de monet. n. 1. Cbuckier ad eand. Regul. n. 8. cum seqq. & de nummar. cap. 10. per tot. Mandos. ad eand. Regul. quæst. 3. n. 1. ac per tot. Gratiav. dif. 417. n. 17. Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 7. n. 60. post med. Garzias de Benefic. part. 5. cap. 3. n. 147. cum seqq. Tondut. de Pension. Eccles. cap. 40. n. 1. cum seqq. n. 25. cum seqq. & n. 32. cum seqq. & resol. civil. part. 1. cap. 4. n. 3. cum seqq. Lovet. in recollect. Arrest. litera G. n. 21. additione ultima, clar. mem. R. V. D. Peregrinus Masserius, olim in Romana Curia præcellens Advocatus, de auctorit. Legat. à Læra. lib. 1. cap. 37. n. 11. cum seqq. Pacion. alleg. civil. & Canonic. alleg. 15. n. 13. cum seqq. & alleg. 42. n. 4. Gobius de monet. quæst. 1. n. 49. Clericat discord. forens. de Benefic. & Pension. part. 1. discord. 54. n. 30. cum seqq. & part. 2. discord. 2. n. 9. cum seqq. & discord. 11. n. 33. Sola post Constitution. Sabaud. tract. de moneta cap. 10. n. 7. fol. mibi 517. Aetolin. resol. forens. 62. per tot. Concioll. ad Statut. Eugub. lib. 6. Rubric. 49. n. 8. Salgad. de Reg. Procced. part. 3. cap. 10. n. 253. cum seqq. Caballin ad Constitution. Egidian. lib. 2. cap. 30. verbo Florenti, Adden. ad Buratt. decif. 626. n. 7. cum seqq. Rota post Bertachin. vot. 93. n. 6. & in recentior. decif. 414. n. 9. cum seqq. part. 4. tom. 2. & decif. 509. n. 1. part. 19. tom. 2. recentior. ac de Florentis meminit Statutum Arvenionen lib. 1. Rubric. 32. artic. 1. in fine. & lib. 2. Rubric. 5. Indèque paulatim Florenti nomen, ac ulus in alias Provincias diffusus est. Sed cùm in quibusdam dictionibus contaminatè percussus esset, Joannes Papa XXII. anathemate inhibuit, ne ab aliis, præterquam à Florentinis dederetur, ipse tamen in ditione sua paris bonitatis, & puritatis auri eum imprimi jussit, exculpra ex una parte Mitra Pontificali, ex altera verò Lyllii impressione recenta, cum inscriptione tamen nominum SS. Petri, & Pauli, Joan. Villan. ubi supra lib. 9. cap. 279. Fenzon. ad dif. cap. 197. n. 153. & Rot. in Vercollen. annue præstationis 22. Junii 1701. §. Quod autem coram clar. mem. Card. della Tremoile.

Et ex illo tunc Florenus, & Ducatus cæperunt in nulla ditione haberi, præterquam in puro nomine. Venetis quoque, Hungaris, & Hispanis successivè placuit imitari Ducatum Romanum, & huic omnino similem, ac uniformem in pondere, bonitate, & valore cudere, & mirabile esse dicit Fenzon. loc. supra citat. dif. n. 147. circa à fin. quod cum monetæ apud varias Gentes sæpè è nominum varietatem, & valoris diversitatem receperint, solis Ducatis Venetis, Hungaricis, Hispanicis, & Florentinis, teste eodem Sarnenè, uniformis remanserit appellatio, & par etiam similitudo valoris, taliter, quod hodiè adhuc Ducatus Hungaricus apud aliquos vocitetur Dragma à dragmali pondere, ut habetur ex tract. var. de monet. tit. de variat. & mutat. monet. verbo Dragma fol. 49.

Ducato quoque Romano integra, ac illæsa servata fuit puritas auri, identitacque ponderis, & valoris, quod sanè usque ad Pontificatum Nicolai V. compertum habemus ex Instramento Capitulationum per Cameram inito die 30. Augusti 1447. cum Francisco Maria Francisci de Florentia per Papam Præpositio Officinæ nummulari-

mulariæ vulgò *Zecca*, ubi inter cætera pacta hæc leguntur ibi: *In primis quidem promisit idem Franciscus &c. quòd ipse eudet, & eudi faciet Florenos de auro, videlicet Ducatos Ligæ de XXIV. Caratis, secundùm Ducatos Venetos, & quilibet Florenus sit, & esse debeat dimidii quarti, idest dimidii quartæ partis unius uncie, quæ est una Dragma, seu octava uncie, vel ponderis illius Ducati, qui 10 cursum habet hodiè in Urbe.* Cujus Ducati impressi à Nicolao V. excellentiam commendat Scilla de monet. Pontif. fol. 194. §. Circa il peso delle monete d'oro ibi: *molti arrivano all'Ungari, e quello di Nicola Quinto passa il Zecchino.*

11 Fuit postea à successioribus Pontificibus dimittendus in dimidio unius grani; ità, ut ad conficiendam libram non ampliùs sufficerent Ducati 96. sed requirentur 96. cum duobus tertiis, servata fuit illi eadem Bonitas, & puritas auri, sicuti videre est ex Capitulationibus per Cameram successivè initis cum Zeccheriis, & signanter ex illis anni 1498. die 5. Augusti, ibi: *In primis siquidem præfatus Emilianus, & Petrus Paulus promiserunt eudere, seu eudi facere Ducatos Papales Ligæ XXIII. Caratorum, juxta Ligam auri Ducatorum Venetorum &c. & quòd quilibet Ducatus Papalis sit, & esse debeat dimidium quarti unciæ, idest unam Octavam unciæ minùs dimidio grano, qui octavus constituit denarios tres, qui tres denarii faciunt granos 72. ad rationem 24. granorum pro quolibet denario. Ità, quòd Ducati Papales 96. cum duobus tertiis ponderent unam libram.* Et ad istius normam continuaverunt aliæ Capitulationes cum Præpotitis Officiarum nummularia: initæ tempore aliorum successorum Pontificum; Et hæc est illa nova Ducati species, de qua meminit Ferzon. ad dict. cap. 197. n. 147. in fin. quam de Camera dicit fuisse appellatam, quamvis connotatum de Camera primitivè datum fuisse Florenò ad contradistinguendum illum Romæ cussum à

12 Florentino, postea errore quodam assimilatum Ducato opinetur Gomez Sarmen ad Regul. de Valore quat. 9. vers. ex quibus postea, cujus verba transcripta sunt in Vercellen annua præstationis 13. Junis 1704. §. addito, coram Anfaldo Decano.

Quia verò Romæ ferè omnes contratas, & obligationes fiant in Ducatis auri de Camera, & hoc usque ad hodierna tempora inconcussè servat Dataria, & Cancellaria, tamen tùm quia illorum magna copia ob pretiositatem materiæ ad externos asportabatur, teste Port. de syst. lib. 1. in observ. post Traët; tùm propter introductam cum bonem aliorum aureorum, hinc non facile erat solutiones expiere in isdem effectivis Ducatis, propterea opus fuit Decreto Cameræ taxare modum illorum solutionis, & quia pro una moneta auri, quando hæc non potest haberi, debet solvi alia moneta auri, servata proportionè, Scacc. de commerc. & Camb. §. 2. glof. 3. n. 22. Cor. 1727. de augment. monet. artic. 4. dist. 2. n. 9. sub initio, & in fine. Clarin. contro. 238. u. 33. ad 35. Gasp. Scaruff della rag. e concord. delle monete cap. 47. utilità 7. ubi etiam docet modum proportionandi unam monetam cum

15 alia, fuit idcirco decretum, ut pro 100. Ducatis auri de Camera solverentur 102. Scuta auri Stamparum, de qua taxatione meminit Gabriel. conf. 164. n. fin. vers. nùm Ducatus Cameræ. lib. 1. Scacc. de commerc. & Camb. §. 2. glof. 3. n. 78. vers. ulterius ibi: *Romæ Cambia contrahuntur Ducatis*

de Camera, quorum 100. valent 102. de auro in auro moneta Florentiæ. Verùm quia postea à Bonitas intrinseca Scutorum aureorum evasit intrinsecè deterior; ità, ut 102. cum dimidio non ampliùs æquivaleret Ducatis centum de Camera; Idcirco per Decretum Camerale editum de anno 1539. fuit declaratum, in centum Ducatis auri in auro de Camera intrare centum, & novem Scuta auri in auro, & ad hanc rationem illos esse solvandos, fuit etiam sancitum per Edictum Cardinalis de S. Flora S.R.E. Camerarii sub die 26. Januarii 1540.

Ex quo factum est, quòd Ducati de Camera, qui solvebantur ad antiquam rationem Scutorum auri 102. Stamparum, dicti sint Ducati de Camera veteri, vel veteris valoris, seu veteris valuationis, solvendi verò ad rationem Scutorum auri 109. similibus, dicti fuerint Ducati de Camera nova, vel novi valoris, seu novæ valuationis, ut expressè declarat Gabriel. dist. consil. 164. n. fin. lib. 1. & habetur ex Romeo Bochi l'Anima delle monete part. 5. punct. 1. del stile de' pagamenti, lib. 2. impress. anno 1621. fol. 127. ubi quòd hic superexcessus in novem solvebatur in uno Julio supra Scutum auri Stamparum pro quolibet Ducato, sed hic stylus bene servari potuit, quando Scutum auri Stamparum valebat Julios duodecim, quia tunc solvendo Scutum unum auri Stamparum, solvebantur quidem Scuta 109. auri similia pro quolibet centenariò Ducatorum Cameræ, & de eo tempore intelligi debet dictèrium illud, quòd idem sit dicere Ducatum de Camera, 19 quàm Scutum auri, cum additione unius Julii, de quo Gratian. discept. 417. n. 16. & 17. Rot. decis. 135. n. 4. part. 3. recentior. & alibi sæpè, sed aucto postea extrinseco valore Scuti auri Stamparum, præsertim hodiè, quo crevit usque ad Julios sexdecim cum dimidio, non sufficit solve-re unum Scutum auri cum uno Julio pro quolibet Ducato auri de Camera, sed necesse est solve-re ad dictam rationem Scutorum 109. auri Stamparum pro quolibet centenariò Ducatorum, & ità inconcussè servatur in omnibus solutionibus, quæ sunt in Camera, ac pro expeditionibus in Cancellaria, Dataria, & Pœnitentiaria, ac etiam ergà particulares personas, pro quibus ità tenuit Rot. decis. 139. per tot. coram Dimozes. Sen. Nam cum sit valutatio facta ex Justitia, & juxta æquam peræquitationem unius monetæ cum alia, debet habere locum quoad omnes, & quidem in qualibet materia, ac etiam pro debitis ex causa prophana, Rot. coram Penia decis. 5. pariter per tot.

Dixi Scutorum auri Stamparum, ad differentiam Scutorum auri, quæ non sunt de octo Stampis, nempe Romæ, Hispaniæ, Franciæ, Genuæ, Venetiarum, Neapolis. Florentiæ, & Urbini, alia enim omnia Scuta auri alibi cussa, non autem in dictis octo Stampis, vocantur Scuta ponderis veteris, Scacc. de commerc. & camb. §. 2. glof. 3. n. 75. circa med. & valent quadagesima parte minus, quàm valeant dicta Scuta nuncupata delle Stampe, idest dictarum octo Stamparum, quia pro centum Scutis similibus dari debent Scuta aliarum Stamparum nuncupata ponderis veteris, usque ad numerum sc. 102. cum dimidio, ut præcipit Edictum Clementis Octavi tum die 2. Januarii 1566. de quo Rot. decis. 218. per tot. post Cenc. de censib., & refert etiam Ro-

25 *meus Bochi loco supra citato*, qui tamen Author subdens, quod Scutus auri Stamparum sit idem, ac Ducatus Camerae veteris, in magnum incidit æquivocum, quia hic valet unum Scutum auri in auro Stamparum cum medio grosso alterius Scuti auri similis, idest unum Scutum auri in auro Stamparum cum quadragesima parte alterius Scuti similis pro quolibet Ducato auri de Camera veteri, seu veteris valoris, seu quod idem est, ad rationem Scutorum 102. cum dimidio auri in auro Stamparum pro quolibet centenariio Ducatorum auri in auro de Camera, sicuti liquidavit Peritus judicialis in illa *Romana Censura coram Orano la 221. post Cenc. de Censib. ut apparet ex Actis illius Causæ, & habetur ex Gabriell. & Scacc. supra citatis.*

26 Bene quidem verum est, quod Scuta auri Stamparum vocabantur Ducati stricti, ad differentiam Ducatorum largorum, quo nomine vocabantur Ducati de Camera, Veneti, Florentini, Hungarici, & Hispanici, & alii relati per *Gomez Sarnen. ad Regul. de val-re dicta quest 9. n. 16. & Rot. decif. 686. n. 4. vers. præter id, juncto initio, part. 4. divers.* quam differentiam agnovit *Card. de Luca de Benefic. discurs. 8. n. 18. & de credit. discurs. 140. sub n. 11. ad fin. vers. & de Scutis, & Rot. decif. 149. n. 2. part. 2. recentior.* Et merito Ducati stricti fuerunt appellati, nam comparativè ad Ducatos de Camera, & alios Ducatos largos multo minores erant in pondere; siquidem Ducatorum largorum pondus erat octava unius uncie, idest granorum 72. seu granorum 71. cum dimidio, prout erat Ducatus de Camera, Scuta autem Stamparum, signanter illa *della Navicella*, erant dumtaxat granorum 69. cum octava alterius grani, in quo ponere eos cussos legimus de tempore Pauli secundi, Innocentii Octavi, Sixti Quarti, Julii Secundi, & Pauli Tertii in Capitulacionibus initis cum Præfectis Officiæ nummulariæ, ob quam notabilem discrepantiam, fuit recognitum, Ducatos de Camera, & alios Ducatos largos differre ab illis in quadragesima parte, seu in numero duorum cum dimidio pro quolibet centenariio, & hinc orta fuit valutatio vetus Ducatorum de Camera, quam diximus supra.

Postea verò Scuta Stamparum, seu Ducati stricti longè strictiores facti sunt, habent enim ligam unius uncie pro qualibet libra, quam antiqui non habebant; ex antiquis centum conficiebant unam libram, ex modernis autem requirunt pro una libra 101. *Scilla de monet. Pontific. fol. 194. §. Il peso dell' Oro*; Summa ergò fuit justitia, ut Camera peræquaret utrumque numerum, augendo numerum usque ad 109. pro quolibet centenariio, prout opus esse recognitum fuit, sicuti testatur *Gabriel. dist. consil. 164. ad fin. lib. 1.*

Atque hinc post sequuntur dictam immutationem Scutorum auri Stamparum, decretamque dictam novam valuationem, quicumque est debitor in Ducatis de Camera auri in auro, non potest se exinere ab obligatione cum solutione Scutorum auri Stamparum 102. cum dimidio pro quolibet centenariio, sed tenetur solvere

30 Scutos 109. ut decimum fuit in *prælaudata decif. 139. coram Dunozet. Senior.* ubi agebatur de Pensione reservata in mille Ducatis aureis de Camera, quam debitor consueverat solvere ad

rationem Scutorum auri veteris ponderis 109. pro quolibet centenariio juxta attestationes Mercatorum de generali solito testificantium in eo Judicio productas, quod æquivalet, ac ferè idem est, ac ad rationem Scutorum auri Stamparum 102. cum dimidio; sed nec creditor acquievit, nec Rota indulsit, volens, ut solverentur ad rationem Scutorum 109. auri Stamparum, & sic in totum Scutorum 1090. similes; & mille alia exempla similia possent afferri, quia cum hac lege inconcussè hodie vivitur, & passim observari videmus; ut in uno tantum casu, quantum potui videre, fuit in controversiam revocata solutio Ducatorum auri in auro de Camera juxta hanc novam valuationem, scilicet in *dicta Romana Censura, seu Canonis, edita de anno 1598. coram Orano, & impress. post Cenc. de Censib. decif. 221. repetit. in decif. 760. part. 4. divers. & confirmata coram Eminenti. Falconerio tit. 37. de solution. decif. 23. tom. 3.*

Verum ultrà quòd motivum in illa Causa judicandi quadraginta Ducatos auri in auro de Camera esse folvendos in Ducatis veteris valoris, stetit in eo, quòd usque ab initio injunctæ obligationis fuerunt in tali forma soluti, & ita per aliquod tempus continuatum; quæ observantia proxima, licet non præscripta, satis esset ad interpretandum in qua specie Ducati esset contracta obligatio ut videre est in *dict. decif. 221. n. 1. & 2. post Cenc. de Censib.* Igo tamen, licet tanquam Canones, & legum Dogmata, Decisiones Rotales venerer, nihilominus huic resolutioni plaudere non possum; Nec mirum, si etiam maxima Tribunalia, & si Viris sapientissimis decorata, in hac materia æquivocent; Est enim materia præ cæteris omnibus involuta, & cum in factis Cuniacionum, valuationum, ac similibus consistat, facti interpretatio plerumque etiam prudentissimos fallit. *in omni parte 2. ff. de Jur. & facti ignorant.* Ac sanè Sac. Rota in illo casu æquivocavit in facto, quia supposuit duas species Ducatorum de Camera effectivas, ac realiter inter se distinctas in commercio hominum fuisse, veteres scilicet, & novos, & quòd veteres Ducati essent minoris valoris: quod tamen suppositum non subsistit, nam antiquus, & novus Ducatus Camerae realiter non differunt specie, & quando ex malo supposito differrent, patet ex supra demonstratis, quòd antiquus potius est majoris æstimationis, quam novus; & antiquus est, qui valet sc. auri 109. & præcisè observat *Gabriel laudat. conf. 164. n. fin. versific. nam Ducatus ibi: Nam Ducatus Camerae antiquus, qui est in obligatione, tam intrinseca, quam extrinseca Bonitate inspeçta, est majoris æstimationis, quam hodiernus, quorum 109. Ducati valent Scutis auri 109. lib. 1.* Diversitas igitur est tantum mentalis, circà nimirum species valuationis ejusdemmet Ducati, nam vetus valutatio existimat Ducatum minori numero Scutorum auri, quia antiquus hæc erant pretiosiora, nova verò auxit numerum Scutorum auri, postquam Scuta auri deteriora evaserunt, propterea ubi constat de certa specie Ducati realis, qui est in obligatione, hoc casu ad servandam justitiam debet solvi illius justa, & vera valutatio, nec interpretativa observantia attenditur, ut in terminis bene *Card. de Luca de Regalib. discurs. 126. n. 3. & de Benefic. discurs. 89. n. 17. Lotber. de re benefic. lib. 2. quest. 39. n. 228. Carol.*

- Carol. Anton. de Luca ad Gratian. discept. § 60. n. 11. Rot. decis. 215. n. 4. post. Cent. de Censib. & decis. 165. n. 9. part. 4. tom. 2. recentior. & decis. 139. n. 5. coram Dumozet. Sen. & decis. 261. n. 8. coram Priolo, & in Vercellen. annue præstationis 22. Junii 1701. §. Frustrâ verò objiciebatur, coram Anfaldo Decano. Et in puncto, quod constituto de obligatione in Ducatis de Camera, non sibi præjudicet, si creditor solutionem recipiat juxta illorum veterem valorem, prosequitur Gabriel. dist. consil. 164. n. fin. Cui Doctori maxime deferendum.
- 37 uti in Romana Curia verificissimo, ac viventi de tempore proximo hisce Ducati valuationibus, Card. de Luca de matrim. discurs. §. n. 11. Utrum autem hæc valutatio, ad rationem Scutorum aureorum 109. pro quolibet centenario, procedat nedum in Ducatis de Camera, sed & in Florenis, ac in Florenis de Camera, & affirmativè respondendum. Nam discurrendo de Florenis, isti ferè in nihilo differunt à Ducatis de Camera, ut suprâ diximus, & sunt ejusdem valoris, quod nedum ex infrâ allegandis auctoritatibus, sed
- 39 & ratione probatur; nam Ducatus auri de Camera æquivaleret Libræ Turonensium parvorum, ut declaratur in Regul. 25. Cancellar. Libra autem Turonensium parvorum æquivaleret Ducato auri Florentino, ut expressè habetur in Exstravag. Vas electionis §. Porro de Censib. igitur intrat illud Euclidis §. que sunt equalia uni Tertio, sunt equalia inter se, ut bene in his præcisissimis terminis arguit Mandos. ad dist. Regul. 25. post princip. Corrad. in prax. benefic. lib. 2. cap. 13. n. 4. Pacion. alleg. Civ. & Canonice. 15. n. 14. Et in specie, quod valeant ad rationem novæ valuationis, scilicet Scutorum auri 109., prout valent Ducati de Camera, declaravit Card. Aloysius Cornelius S.R.E. Camerarius, prævio Edicto, seu publico attestato dato in Camera Apostolica die 30. Julii 1572. ubi expressè declarat ibi: Qualiter in Taxis antiquis, ac modernis, ac Testium fide digno, uno relatione, tempore fecit. record. Leonis Papæ X., ac etiam post. & de presentibus in hac Alina Urbe, & Romana Curia, & tam in Cancellaria, quam in Camera Apostolica, Florenus auri valebat, valuit, & de presentibus valet Ducatum auri in auro de Camera novæ valuationis, & ita in hac Curia, & in Cancellaria, & Camera Apostolica semper observatum fuit, & observatur, & specificè dixit Rot. in dist. decis. 686. sub n. 4. versic. præter id, quod, junctò principio, part. 4. divers.
- 40 Quod attinet ad Florenos de Camera, dicimus, quod & isti sunt ejusdem valoris, ac Ducati de Camera & probatur ex suprâ relata demonstratione, quippè Florenum de Camera specificè æquiparat Libræ Turonensium parvorum, Regula Cancellar. 25. Cùmque Libra Turonensium hujusmodi æquiparetur Ducato de Camera, ut probavimus suprâ, sequitur in consequens, quod etiam non tantum Florenum simpliciter, sed & Florenum de Camera cum Ducato de Camera ad invicem exæquare necesse est per regulam Euclidis, que sunt equalia &c. & præcisè notat Mandos. ad dist. Regul. Cancellar. 25. n. 4. siquidem connotatur illud de Camera, ut diximus suprâ, opinatur Gomez Sarnen. loc. suprâ citat. quod fuerit injunctum Florenis ad contradistinctionem illorum, qui cudebantur à Florentinis, postea errore quodam fuerit ad Ducatum

quoque translatum; Undè cùm Joannes XXII. exæquaverit Ducatos, & Florenos, etiam cum isto connotato exæquati esse debent; Et de facto in praxi, ac in commercio pro omnino exæquatis habentur, Tondus. de Pension. quest. 40. in finalibus, verbis: taliter, quod promiscuè, ac veluti pro synonymis passim accipiuntur, sicuti de facto pro synonymis accepti sunt in nostris Bullis quindenniorum, & in specie, quod Floreni de Camera, in Dataria, & Cancellaria, & in Camera semper fuerunt valutati, & passim valutentur ad rationem Scutorum aureorum 109. pro quolibet centenario, sicuti valutantur Ducati de Camera, fuit superlativè probatum ex testificationibus Ratiocinatorum Rev. Cameræ Apostolicæ in Rota productis in illa Vercellen. annue præstationis 22. Junii 1701. & 13. Februarii 1702. coram Card. de la Tremoile, & 13. Januarii 1704. coram Anfaldo Decano, ubi sub §. Gomezius quippè, de eadem testificatione præcisè meminit, & refert, quod Rota inclinabat in sensum dandi valuationem præfatam ad dictam rationem Scutorum auri 109. sed quia aderant binæ antiquæ transactiones cum subsequuta centenaria observantia, in quibus loco Florenorum de Camera, recepti fuerant Scuti auri currentes, hinc mandavit continuari in hac solutione Scutorum auri ad rationem currentem de tempore solutionis, sub motivo, quod, stante dicta observantia, poterat præsumi Beneplacitum Apostolicum, ut sub §. Motivum igitur emolliendi cum §. sequenti forsitan etiam dici possint, quod Floreni de Camera sub obligatione cadentes, in illo casu, mediantribus dictis transactionibus cum longa observantia implicite veniret declaratum, quod essent illi Ducati, seu Scuti de Camera stricti nuncupati della Navicella, parum diffimiles Scutis auri, qui obim sub dicto specifico nomine Floreni de Camera in pondere granorum 69. & cum impressione Naviculæ fuerunt cussi contemporaneè cum Ducatis de Camera largis, signanter sub Pontificibus Pauli II. Innocentii VIII. Sixti IV. Julii II. & Pauli III. in quorum strictiorum Scutorum de Camera locum subrogati sunt moderni Scuti auri currentes.

Habito, quod tam Ducati de Camera, quam Floreni de Camera valor sit idem, Scutorum nempe auri 109. pro quolibet centenario non sufficit pro eis solvere Scutum unum auri cum uno Julio, quia hodiè iste solus Julius non adæquat illa novem Scuta auri suprâ centum, sed debet solvi valor currens Scutorum auri 109. sicuti ita exiguntur hodiè in praxi, ut superius adnotavimus, quo pacto Ducatus de Camera ferè attingit Julios 18. pro quolibet, cùm tamen nec iste Juliorum numerus sufficeret de rigore proportionando auri pondus, & bonitatem, ex quibus constat hodiernus Scutus auri, cum pondere, & bonitate antiqui Ducati de Camera, habitoque respectu ad hodiernum valorem auri, sicuti arithmetica demonstratio ostendit, & testificatus fuit in illa Causa Romana Censuræ, seu Canonis insignis Ratiocinator Guido Jordanus.

Et quia solutio Scutorum auri propter difficultatem hæc habendi fieri solet in moneta currenti, scilicet in tot Julis, seu Paulis, sciendum est, quod Julius sic dictus est à Julio II., qui similes monetas, quæ prius nominabantur Grosfi,

- si, seu Caroleni, denominari voluit Julios, ut habetur ex Edicto Raphaelis Cardinalis Riarii S. R. E. Camerarii 27. Novembris 1506. ibi: *loco Carolenorum veterum exigantur Caroleni novi Julii nuncupati, prout tempore Pauli Papae Secundi fieri consuevit, quando decem Caroleni pro uno Ducato auri in auro expendebantur &c. decernentes, quod salaria &c. ad monetam novam computando Julium unum pro Carolo uno veteri.* Eodemque postea Paulus denominari voluit Paulus III. ut habetur ex Instrumento inuito cum Praeposito Zeccha sub die 12. Octobris 1545. ibi: *Item teneatur eudere monetam argenteam Paulos nuncupatos &c. & debeant dicti Pauli esse ejusdem bonitatis, & ligae, prout erant Julii, tempore felic. record. Julii Papae Secundi.* Et hic obiter notandum, quod Caroleni monetæ veteris nihil differant à Julii; erantque ponderis granorum 67. ex Decreto Cameræ, & Edicto Cardinalis Camerarii, ac Senatus Urbis, lato de mense Augusti anno 1498. & quinto Alexandri VI. ibi: *Lo Carlino debba pefar grani 67. licet in majori pondere appareant prius impressi, nempe tempore signanter Pauli II., Innocentii VIII., Sixti IV., & aliorum, sicuti etiam in majori pondere imprimi fecit Julius Secundus, nempe trium denariorum, octo granorum, & trium quattorum alterius grani, ut ex Instrumento anni 1504. die 30. Aprilis, & similiter Paulus III., quando eos denominare fecit Paulos, ut ex Instrumento 16. Augusti 1540. & quidem sine liga, ut refert Bruu. de monet. præf. 1. n. 11. in fin.* Postea verò idem Paulus III. ad dictos granos 67. reduxit, & tamen eadem bonitate, ut ex Instrumento die 12. Octobris 1545. (quantum non ponderant hodiè moderni Julii) Julius autem constat ex decem bajocchis, *Statut. Urb. dict. cap. 17.* Bajocchus verò olim constabat ex quatuor quatenis, sed hodiè vigore Edicti Gregorii XIV. publicati anno 1591. pro Urbe Roma, & alterius Edicti Clementis VIII. editi de anno 1592. pro toto Statu, constat ex quinque quatenis, *Scacc de commerc. & camb. §. 1. glof. 5. n. 147. circa med. Cobell. ad Bull. bon. regim. cap. 44. n. 36.* At quia Juliorum moneta in dies semper est facta deterior, ut notorium est, & de moneta argentea universaliter, ac patet ex Tariffa Nevizan. registrata post Tract. var. de monet. & alia post Gob. eod. tract. alia post Satut. Genue, alia post Joan. Stephan. de pecun. veter. nov. fol. 83. Hinc evenit, ut in dies quoque oportuerit augere numerum Juliorum pro solvendo valore aurei; Hinc Paulus IV. in ejus Constit. 32. Bullar. antiq. edita anno 1558. restatut, quod 60., vel 50. annis retrò Ducatus de Camera æstimabatur decem Julii, sed quia postea Julii diminuti erant in duobus bajocchis, ideò mandavit, ut imposterior solveretur cum duodecim Julii, & de ea meminit Rot. decf. 5. n. 3. vers. in casu, coram Pen. & totidem Julii legitur æstimatus de anno 1583. in decif. 414. n. 9. part. 4. tom. 2. recentior. Anno verò 1586. Julios duodecim cum dimidio, ut in decif. 592. n. 2. coram Penia, & de anno 1589. crevit usque ad Julios tredecim, Rot. dict. decif. 5. sub initio, & per tot coram eod. Pen. Post autem promulgatum Edictum octo Zeccharum anno 1596. solvi cœpit cum Scuto auri in auro Stamparum cum uno Julio, dict. decif. 414. n. 10. part. 4. recentior. tom. 2.
- Ab anno 1606. usque ad ann. 1623. aureus crevit ferè in tertia parte plurius, ut ait Cyriac. contr. 391. n. 19. vers. 5. multum etiam, & Scutus auri octo Stamparum usque ad tempus Pauli V. crevit ad tredecim Julios, deinde verò etiam plus usque ad Julios quindecim, ut refert Corrad. in prax. benefic. lib. 2. cap. 13. n. 9. Superventa nova diminutione Juliorum sub Ven. Servo Dei Innocentio XI. de qua testatur Scilla de monet. Pontific. part. 3. fol. 218. vers. nell' anno VII. d' Innocentio XI. Alexander VIII. auxit Scutum auri Stamparum, ad Julios sexdecim sub die 1. Februarii 1690., & deinde semper in deterius eunte moneta argentea, Clemens XI. anno 1708. die 2. Septembris auxit usque ad Julios sexdecim cum dimidio; adversus quam auctiorem acriter reclamarunt Nationales propter augmentum impensæ in Expeditiones Cancellariæ, & Datarix, sed hæc quærimonia rejecta fuit tanquam injusta, & inlubrificus: nam moneta argentea debet esse proportionata valori aurei; ita ut, si illa aut ex causa deteriorationis, aut ex alia quavis causa vilior efficiatur, necesse est, ut crescat numerus argenteorum pro justo valore aurei, aliàs non solveretur verus valor auri, nec creditor conservaretur indemnis, ut in terminis Scutorum auri pulchrè Scacc. de commerc. & camb. §. 2. glof. 5. n. 179. & 190. Lotther. de re benefic. lib. 1. quæst. 39. n. 208. & 210. & seq. Leonard. de usur. quæst. 17. n. 32. illudque propriè non est augmentum, sed æqualis commensuratio, & proportionatio auri ad monetam viliorum effectam, ut explicat Faber de var. numismat. solution. cap. 1. n. 179. & infra versic. Undè cessat, & versic. Ex his, Renèr. Budell. de monet. cap. 2. n. 34. & 35. Gob. eodem tract. quæst. 4. num. 42. Lotther. ubi suprâ n. 210. Rot. cor. Buratt. dec. 790. n. 6. versic. Et per consequens. Nec præsumi debet auctio illa Juliorum facta ex alia causa, præterquam ex illa, scilicet deteriorationis moneræ argenteæ, ut pro indubitato tenetur Fab. ubi suprâ cap. 1. in fin. & in Cod. lib. 8. tit. 30. defin. 27. in princip. Gabriel. consil. 164. sub initio, lib. 1. Menoch. consil. 49. n. 3. Surd. consil. 368. n. 8. & consil. 406. n. 7. & consil. 438. n. 6. Soia de augum. monet. cap. 48. n. 10. Soccin. Jun. consil. 4. n. 8. lib. 4. Lotther. dict. quæst. 309. n. 205. & seq. Cyriac. contro. vers. 391. n. 19. Rot. coram Buratt. decif. 790. n. 1. Et præcisè ex hac causa successisse ultimum augmentum, de quo supra, testatur Carol. Anton. de Luca ad Gratian. discip. p. 417. n. 3. in fin. Et licet non tantum ex hac causa possit evenire immutatio valoris auri, sed etiam ex aliis, ut puta ex quò succedat penuria auri, vel introducatur major copia argenti, quam auri, ex irraditis per Gob. de monet. quæst. 3. n. 6. & 7. tamen adhuc præsumitur ex mutatione monetæ minuatæ, & nihilominus utroque casu necesse est, ut varietur, & augeatur pretium auri, taliter, quòd mutatio semper à Principe decreta censetur ex aliqua justa causa, Principes enim in æstimanda moneta sunt simplices exequutores Juris gentium, & vix quidquam proprii habent, Gob. de monet. quæst. 2. n. 39. ad 43. ubi quòd non possunt moneta imponere valorem, nisi juxta æstimationem communem, Gabriel. Biell. conclus. 5. dist. 1. fol. 8. Fençon. ad dict. cap. 197. n. 166. ad 169. & communiter possunt aurei recipere augmentum valoris, etiam si alteratio mo-

- netæ argentæ sit inferior augmento, ut, examinato articulo latè *Fab. de monet. cap. 6. ad fin. inter Trañat. Divers. de monet. fol. 802. Thesaur. eod. trañt. part. 2. n. 20. in fin. Sord. consil. 368. n. 23. vers. sextò respondo, lib. 3. Kohl. exerc. leg. al. 19. n. 15. ad fin. versic. nanque.*
- 72 Cùmque, sicuti annatæ solvendæ sunt ex Beneficiis vacantibus tam per cessum, quam per decessum, nec non ex Pensionibus Ecclesiasticis, si tam Beneficia, quam Pensiones exceßerint annuam summam viginti quatuor Ducatorum juxta *Bullam 33. Clementis V. II. in Bullar. 10. 1. ità quindennia loco annatarum solvenda sint pariter ex Beneficiis manui mortuæ unitis, si exceßerint dictam summam, ut ex prælaudatis Bullis suo ordine registratis tam in Bullario Romano, quam post Trañt. consentaneum est in præsentì resolvere, quòd excessus, vel non excessus in viginti quatuor Ducatis annui valoris Beneficiorum, manui mortuæ unitorum, requisitus, ad effectum solvendi, vel non solvendi quindennia, computandus est juxta æstimationem dictorum Ducatorum, in Romana Curia currentem, non autem juxta diversam æstimationem in loco dictorum Beneficiorum, quia prudenter, non sine mysterio ad tollendum omne dubium tam in enunciationis Bullis, quam in laudatis Regulis Cancellariæ, post verbum Florenorum, seu Ducatorum non simpliciter postiorum additur verbum de Camera, juncto alio verbo auri in auro, nec ulla alia penitus moneta nuncupatur de Camera præter Ducatum hujusmodi, nè valeret Beneficium, secundum quod valent in Partibus, seu in loco Beneficii, Ducati, sed secundum quod valent in Curia cum Cambio, *Germon de Indult. Cardinal. in s. Regularia n. 38. Mandos. in Regul. hodie 25. Cancellar. de monet. qu. 3. n. 3. cum seqq. ac per tot. & signanter n. 4. in princip. vers. pondero etiam textum nostræ Regula, Sott. in dict. Regul. n. 5. Pyrrh. Corrad. in prax. benef. lib. 2. cap. 13. n. 6. Gratian. disc. 417. n. 8. cum seqq. siquidem in materia (qualis est ista quindenniorum) concernente ipsam Cameram Apostolicam, cui quindennia solvuntur, Florenus, seu Ducatus de Camera computandus, & æstimandus est pro æquali valore, prout & libra Turonensium Parvorum juxta morem valutandi hanc monetam in Camera, ut ex prælaudata *Regala 25. ibi: declaravit &c. quòd Libra Turonensium parvorum, & Florenus auri de Camera pro æquali valore in concernentibus literas, & Cameram Apostolicam computari, & extimari debeant, videtur sentire Apbous. Sott. ad eand. Regul. n. 1. & 5. Ac merito attendendus est valor Ducatorum de Camera juxta æstimationem in Romana Curia ex eo, quòd sicuti quando reservatur Pensio solvenda in Curia in tot Ducatis, illa sovi debet in Ducatis auri de Camera, quidquid sit, quando reservatur Pensio solvenda in Partibus, quo casu solvi potest in alia moneta ob difficultatem reperiendi aureos, rejeçta contraria nimis rigida, quantumvis forsitan veriore, *Gomez in Regul. Cancellar. 61. aliàs 54. hodie 55. de valor. qu. 8. versic. & ista omnia, circa fin. Gratian. disc. 417. n. 18. ità excessus Ducatorum viginti quatuor de Camera venit considerandus in Ducatis de Camera, cum quindennium solvendum fit in Curia.****
- 76 Nec est exorbitans à Jure, quòd æstimatio, & valor monetæ intelligi debeat secundum æstima-
- tionem loci concedentis, qualis est Papa, qui unit Beneficia manui mortuæ, excedentia viginti quatuor Ducatos *Gomez Sarnen. in mox citat. Regul. Cancellar. 55. de valor. qu. 8. in med. vers. tamen considerandum est, in fin. hoc enim fuit factum, nè Papa, & Officiales in taxis Beneficiorum deciperentur, qui de facili ignorare possunt locorum Beneficiorum diversas consuetudines circa æstimationes, Gomez loc. mox allato: undè inconcusus stylus Dataria Apostolicæ setvat, quòd in imperatione, seu assequutione Beneficii in Curia, quamvis in supplicatione exprimitur valor secundum æstimationem loci, ubi situm est Beneficium, nihilominus Officiales ipsius Dataria mandant, ipsum valorem reduci ad Ducatos auri de Camera, & sic exprimi toler in literis Apostolicis, cum valoris quantitas debeat considerari in portatis in Urbe, nè aliàs sub prætextu non excessus viginti quatuor Ducatorum Papa in annatis sibi debitis defraudetur, de facili ignorans locorum consuetudines circa æstimationes, *Pyrrh. Corrad. in prax. benef. lib. 3. cap. 7. n. 31. Hinc etiam Nuncii Apostolici habentes in suis facultatibus jus conferendi Beneficia non excedentia viginti quatuor Ducatos, conferunt Beneficia non excedentia viginti quatuor Ducatos de Camera in valore secundum morem Cancellariæ, & Romanæ Curia, *Garzia de Benefic. part. 5. cap. 2. n. 152.***
- 77 Hinc Equites S. Stephani Papæ, & Martyris apud Florentinos, Ss. Mauricii, & Lazari apud Sabaudos, etiam in statu conjugali retinent Pensiones Ecclesiasticas usque ad summam Ducatorum quatuor centum auri de Camera, & Laurentiani apud Urbem usque ad summam Ducatorum bis centum tantum, *Barbosa collect. Apostol. decif. 311. n. 6. collect. 312. n. 6 & collect. 570. n. 7. cum seqq. & post collect. 735. in addit. ad collect. 471. in princip. & in fin. vers. idem Sixtus V. & super hoc leguntur Indulta 8.9. & 10. registrat. post Card. de Luca de Pension.*
- 79 Quibus stabilitis, videretur prima fronte contrarium potius firmandum, quòd nempè excessus, vel non excessus in viginti quatuor Ducatis ad effectum solvendi, vel non solvendi quindennia computandus esset per Ducatos (ut ità dicam) locales, non Camerales, ut eo, quòd *Sacrum Concilium Tridentinum sess. 24. de Reform. cap. 13. circa fin. versic. ad hæc in posterum permittens reservationes Pensionum super Cathedralibus Ecclesiis, & Parochialibus, dummodò tamen remaneant mille Ducati pro Episcopo, & centum pro Rectore, idest Parocho, intelligitur de Ducatis juxta æstimationem monetæ Ducatorum earum Partium, ubi sita sunt Cathedralis, ac Parochiales Ecclesiæ, non autem de Ducatis auri de Camera; ità, ut probandus sit excessus, vel non excessus mille, seu centum Ducatorum, habita ratione ad particularem æstimationem Ducatorum localium, non autem Cameralium, sicque Ducati in nonnullis Partibus pro Scutis, seu Ducatis argenteis sumendis sunt, *Barbosa de Paroch. part. 3. cap. 29. n. 17. & collect. decif. Apostol. 267. per tot. Antonell. de jurib. & onerib. Cleric. lib. 2. part. 2. c. 6. n. 18. Spretell. decif. for. Eccles. 61. n. 18 in fin. vers. ceterum, part. 1. veluti notat Barbosa ad dict. Concil. decif. loc. n. 14. & collect. decif. Apostol. 267. in princip. Garz. de Benefic. part. 1. in addit. cap. 5. n. 373.**

Marta de clausul. part. 1. claus. 43. n. 2. Chokier in Regul. Cancellar. 23. hodie 25. de moneta n. 9. Riccius in pax. resol. 428. n. 2. Tondut. de Pension. cap. 14. n. 27. cum seqq. Rota post Bertachin. vot. 93. n. 17. cum seq.

- Verumtamen in nihilum turbat objectum, quippè in tantum Ducati Conciliares sumi possunt pro localibus, non verò pro Cameralibus, in quantum ibi non additur hoc distinctivum,
- 82 verbum, quod in nostro casu additur, de Camera, sed fit mentio simpliciter de Ducatis, ut ponderat Chokier ad Regul. 24. hodie 25. Cancellar. de moneta n. 9. litera C. in fine, Garzias de Benefic. part. 5. cap. 3. n. 151. Tondut. de Pension. cap. 40. n. 6. & 10. Belencin. de charitat. subsid. 83 qu. 84. n. 4. immò etiam hoc casu non desunt tequentes, Ducatos, quantumvis non adjiciatur verbum de Camera, intelligi saltem in materia beneficii de Ducatis de Camera, ut respondet 84 Tondut. de Pension. Eccles. cap. 40. n. 11. cum seqq. hinc est, quòd praxis Datarie servat, ut in provisionibus in Curia exprimatut valor per Ducatos auri de Camera, Rosa de exequit. liter. Apostol. part. 1. cap. 5. n. 48. in principio, & cap. 6. 85 n. 247. ac Pontifices in Bullis solent facere mentionem de Ducatis auri de Camera, prout videtur est inter alia in Bulla Pii IV. & in Bulla 14. Pauli V. in Bullar. nov. Roman. tom. 4. ubi mandatur, quòd quilibet ad Cardinalatum promotus solvere teneatur Ducatos auri de Camera centum Magistris Cæremoniarum Palatii Apostolici Participantibus, post obitum verò, Ducatos quinquaginta, & in promotione Secretario Clerico, ac Ratiocinatori vulgò Computista Sacri Collegii Cardinalium Ducatos septuaginta quinque per hæredes, ac in Bulla 29. Clementis X. cod. Bullar. Rom. tom. 6. ubi præcipitur, quòd quilibet ad Cardinalatum promotus triginta sex Ducatos auri de Camera solvere teneatur Magistris Cæremoniarum Palatii Apostolici non Participantibus, & post obitum cujuslibet promoti, sed jam amoxi, illius hæres viginti quinque Ducatos.

ARGUMENTUM.

Excessus viginti quatuor Ducatorum auri de Camera annui valoris Beneficiorum, ac Monasteriorum inferiorum, seu minorum non Consistorialium manu mortuæ unitorum, ad effectum exigendi quinquennia, & non excessus ad effectum non solvendi quinquennia quomodo probetur, ascensus insuper ad centum Ducatos auri pariter de Camera annui valoris aliorum Beneficiorum, ac Monasteriorum Consistorialium, seu majorum, in libris Camera Apostolicæ, seu Cancellariæ taxatorum, proindèque communia, & minuta servitia loco annatæ solventium, postea unitorum, ad effectum exigendi quinquennia, & non ascensus ad effectum non solvendi quinquennia quomodo etiam probetur.

- 1 In Jure duplex datur modus comprobandi valorem Beneficiorum.
- 2 Cur exprimendus valor Beneficiorum.
- 3 Quomodo fiat expressio valoris Beneficiorum per ascensum.
- 4 Et quomodo per non excessum.
- 5 De differentia utriusque probationis.
- 6 Semel probato valore per ascensum, non potest ille probari per non excessum.
- 7 Cur valor Beneficiorum uniendorum exprimendus per ascensum.
- 8 Bullæ super quinquenniis editæ quid statuant circa quinquennia.
- 9 Quænam sint Monasteria taxata.
- 10 Valor Beneficiorum Consistorialium, seu Majorum probatur per taxam in libris Camera, seu Cancellariæ.
- 11 Probatur insuper Consistorialitas Beneficiorum, si illa ascendant ad Ducatos centum de Camera.
- 12 Tutorius modus probandi valorem est, si ille fiat juxta communem estimationem.
- 13 Valor rei non ex fructu, qui ex ipsa percipitur, sed secundam estimationem regulatur.
- 14 Non excessus præsumitur de Jure, nisi probetur excessus.
- 15 Expressio valoris per ascensum plenissimè justificanda est.
- 16 In materia unionis sufficit probare valorem per quinquennium antè.
- 17 Locationes non probant verum valorem Beneficii.
- 18 Quidquid sit quoad excusandum à pœna nullitatis gratis.
- 19 Valor Beneficii probatur ex libris Capitalibus.
- 20 Auctor tamen super hoc aliquam habet difficultatem, & de ratione.

CAPITULUM III.

JAM comprobato in præcedenti Cap. quòd effectus, vel non effectus viginti quatuor Ducatorum ad effectum solvendi, vel non solvendi quinquennia ex Beneficii unitis, similis valoris, computandus sit habita ratione ad Ducatos auri de Camera in Romana Curia, & Cancellaria Apostolica currentes, modò superest in præsentia inspicere, quomodo comprobandus sit excessus viginti quatuor Ducatorum, ad effectum exigendi quinquennia, & non excessus ad effectum non solvendi quinquennia, & quomodo pariter comprobandus sit ascensus centum Ducatorum ex Monasteriis Consistorialibus, in libris Camera taxatis, postea unitis, ad effectum exigendi quinquennia, & non ascensus ad effectum illa non solvendi.

Pro clariori autem exponendorum dilucidatione sciendum est, duplicem in Jure dari modum comprobandi valorem Beneficiorum ad plures diversos effectus, præsertim in unionibus Beneficiorum juxta Regul. Cancellar. 22. sapienterque excogitatum unum effectum, nempe per ascensum, & alterum per non excessum tam ad dignoscendum, quando locus esset solutioni Annatæ, nè Camera Apostolica, ejusque Officiales, proindèque dicti Annatistæ suis defraudarent emolumentis, immò Papa ipse, & Cardinales, in quorum subventionem introductæ fuerunt annatæ, & consequutivè quando locus esset so-

lutioni quindennii, quàm ad tollendam avaritiam, & impinguationem aliquorum cum factura aliorum, nè scilicet per taciturnitatem valoris aliquis ultrà merita, & plufquam oporteret, etiam non suffragantibus meritis (ut quotidie experimur) de Beneficiis Ecclefiasticis caperet, & ità per falſam valoris expreſſionem debitus diſpenſationis modus Papæ (cui eſt cura à Deo demandata) tolleretur, Gomez Sarnen. in Regul. 61. aliàs 54. bodiè 55. Cancellar. de valore in Prefat. in princip. verſ. & eſt advertendum, cum verſ. ſeqq. Sott. ad eand. Regul. n. 4. Chokier addiſſ. Regul. n. 20. cum ſeqq. Per aſcenſum igitur fit expreſſio veri valoris, narrando, Beneficium, ſeu Monafterium Conſiſtoriale aſcendere ad tot Ducatos auri de Camera, per non exceſſum è contrà, narrando, Beneficium, ſeu Monafterium non Conſiſtoriale non excedere tot Ducatos. Suntque inter ſe diverſi modi probandi valorem; ità, ut facta negativa narrativa valoris Beneficii, ſeu Monafterii non Conſiſtorialis per non exceſſum viginti quatuor Ducatorum, non juſtificatur per affirmativam probationem de aſcenſu ad viginti quatuor, vel pauciores Ducatos, etiamſi teſtes deponant, fructus Beneficii aſcendere ad Ducatos viginti quatuor tantum, vel ad pauciores, & è contrà facta affirmativa narrativa valoris Beneficii, ſeu Monafterii Conſiſtorialis per aſcenſum ad viginti quatuor Ducatos non remanet juſtificatus valor negativus per non exceſſum, Pyrrh. Corrad. in prax. ben. lib. 3. cap. 7. n. 33. in princip. Lotber. de re benef. lib. 3. qu. 20. n. 87. Amayden. de ſtyl. Dar. lib. 1. cap. 7. n. 61. in princip. verſ. adeò ſi exprimens, & n. 66. in princip. verſ. nam ſi valor, Roſa de exequent. lit. Apoſtol. part. 1. cap. 7. n. 154. & 244. Card. de Luca de Benefic. diſc. 90. n. 22. Eodèmq. modo vice verſa facta narrativa valoris Beneficii, ſeu Monafterii Conſiſtorialis per aſcenſum ad Ducatos centum, non juſtificatur per probationem de non exceſſu Ducatorum centum, & puto, eam eſſe rationem ſaltem pro præſenti materia, quia lex quindenniorum ſervanda eſt in forma ſpecifica, non verò per æquipollens: equidem Bullæ Pontificiæ ſuper quindenniis promulgatæ diſtingtum, ac diverſum modum probandi verum annum valorem Beneficiorum introduxerunt juxta diverſitatem Beneficiorum, pro Beneficiis namque, & Monafteriis Conſiſtorialibus, ſicque in libris Cameræ taxatis, ſeu quorum fructus taxati reperiuntur, ad effectum illa ſubjiciendi communi, ac minuto ſervitio loco annatæ, nec non in caſu eorum unionis favore manus mortuæ ſucceſſivis quindenniis, mandarunt exprimi valorem per aſcenſum ad Ducatos centum, pro Beneficiis autem, & Monafteriis non Conſiſtorialibus, ſicque in libris Cameræ non taxatis, per exceſſum Ducatorum viginti quatuor, veluti legere, & contradiſtingnere eſt in Bulla 6. Pauli II. §. 3. in fine, juncto §. 4. in Bullar. nov. Rom. to. 1. repetit. poſt Traſt. int. Conſtitution. Apoſtol. in ordine la. I. ibi, omnia, & ſingula, Monafteria, videlicet illa, quorum fructus &c. ad ſummam centum Florenorum auri de Camera &c. aſcendunt annuatim, ſi in libris ejuſdem Cameræ taxati reperiuntur, communia, & minuta ſervitia &c. reliqua verò Monafteria &c. & Beneficia &c. unita, pro quibus Cameræ Apoſtolicæ annata, ſeu alia Jura

, ſolvi conſueverunt &c. annatam, ſivè medios, fructus unius anni in poſterum ſingulis quindenniis, decim annis perpetuò ſequuturis, eidem, Camerario ſolvere teneantur &c., in Bulla 7. Pauli IV. §. 1. poſt med. eod. Bullar. eodèmq. tom. 1. repetit. poſt Traſt. in ordine la. V. ibi, ut de Eccleſiis, & Monafteriis Virorum &c. ſolveantur pro fructibus primi anni &c. ſummæ pecuniarum in libris Cameræ Apoſtolicæ taxatæ, quæ communia ſervitia etiam tunc nuncupabantur &c. de cæteris autem Dignitatibus &c. & Beneficiis ſecularibus, & Regularibus valorem viginti quatuor Ducatorum de Camera excedentibus &c. ſolveretur annata, ſeu medii fructus, juxta taxam ſolita, in Bulla 38. S. Pii V. §. 2. & 3. in med. eod. Bullar. tom. 2. repetit. poſt Traſt. in ordine la. VI. ibi, an Monafteria, quorum fructus &c. ad ſummam centum Florenorum auri de Camera &c. aſcendunt, & in libris Cameræ Apoſtolicæ taxati reperiuntur &c. ſub literis &c. compræhendantur &c. omnia, & ſingula Monafteria &c. dummodò in libris ejuſdem Cameræ taxata reperiuntur, reliqua verò Monafteria &c. & alia quæcumque Beneficia Eccleſiaſtica &c. quorum fructus &c. ſummam viginti quatuor Ducatorum auri de Camera &c. excedunt &c. ſub literis &c. compræhendi &c., in Bulla 33. Sixti V. §. 2. antè med. eod. Bullar. eodèmq. tom. 2. repetit. poſt Traſt. in ordine la. VII. ibi, vel ſi plura Beneficia, quorum quodlibet annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera &c. non excedat, dummodò tamen omnium inſimul illum tranſcendant &c., in Bulla 18. in princip. circa fin. antè §. 1. Urbani VIII. eodèmq. Bullar. tom. 5. repetit. poſt Traſt. in ordine la. VIII. Eſt bene verum, quòd in unione Beneficiorum taxatorum in libris Cameræ proceditur juxta taxam, nec exprimitur valor, prout fit in Beneficiis non taxatis, quæ nuncupantur valoris. Undè Bullæ poſtiſſimum illæ Pauli II. & S. Pii V. duo ſtatuant, primum nempe, quòd Beneficia, & Monafteria Conſiſtorialia, ac taxata, poſtea unita manui mortuæ, teneantur ad annatas, ſeu loco annatarum ad communia, & minuta ſervitia, ideſt ad integras annatas, nec non ad quindennia loco annatarum, ſeu communium ſervitiorum; ſecundum eſt, quòd Beneficia, & Monafteria non Conſiſtorialia, ac non taxata, excedentia tamen viginti quatuor Ducatos, poſtea unita teneantur ad annatas, nec non ad quindennia loco annatarum, veluti ad hanc contradiſtinctionem videtur advertere Menoch. conf. 1. n. 9. in princip. poſt conf. 897. Quænam autem ſint Monafteria taxata, habetur inter alios apud Tamburin. de jure Abbat. tom. 1. fol. mibi 489. uſque ad fol. mibi 514. Quamobrem rectè depræhenditur, valorem Beneficiorum Conſiſtorialium, ſeu majorum probari per particularem taxam notatam in libris Cameræ, ſeu Cancellariæ Apoſtolicæ, ſicque per aſcenſum ad Ducatos centum, vel plures ad effectum exigendi communia ſervitia, & ex unione quindennia, valorem autem Beneficiorum non Conſiſtorialium, ſeu minorum, vel inferiorum per non exceſſum viginti quatuor Ducatorum juxta communem aſtimationem ad effectum non ſolvendi annatas, nec ex unione quindennia, Pyrrh. Corrad. in prax. benef. lib. 3. cap. 7. n. 32. in fin. verſ. Qui pro

defensione, juncto vers. pro aliis autem Beneficiis, *Amyden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 2. n. 17. Rosa de exequit. lit. Apostol. part. 1. cap. 5. n. 48. & cap. 6. n. 249.*

- Quibus præmissis, firmamus in præsentem, quòd excessus viginti quatuor Ducatorum auri de Camera annui valoris Beneficiorum, ac Monasteriorum inferiorum, vel minorum non Consistorialium manus mortuæ unitorum, ad effectum exigendi quindennia, & non excessus ad effectum non solvendi quindennia quomodo probetur, ascensus insuper ad centum Ducatos auri pariter de Camera annui valoris aliorum Beneficiorum, ac Monasteriorum Consistorialium, seu majorum in libris Cameræ Apostolicæ, seu Cancellariæ taxatorum, proindeque communia, & minuta servitia loco annuatæ solventium, postea unitorum; ad effectum exigendi quindennia, & non ascensus ad effectum non solvendi quindennia quomodo etiam probetur; **11** probatur autem, si Beneficia, & Monasteria unita excedant præfatum annuum valorem juxta communem æstimationem, vel si respectivè non excedant, probatur insuper ascensus ad Ducatos centum auri de Camera annui valoris Monasteriorum, & Beneficiorum majorum, seu Consistorialium taxatorum, si Beneficia, & Monasteria hujusmodi ascendant in portatis, ut ajunt, in Urbe ad Ducatos centum, vel ipsius juxta communem æstimationem, & tandem non ascensus probatur, si Monasteria, & Beneficia hujusmodi non ascendunt in portatis ad Ducatos centum juxta communem æstimationem, ut habetur in supra laudatis Bullis Apostolicis, *repetit etiam post Tract. in ordine la. I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. & XI.* In exigendis autem quindennis nulla fit probatio valoris, sed proceditur juxta taxam in Beneficiis taxatis, & juxta expressionem factam in actu unionis quoad non taxata, nisi forsitan detur casus diminutionis substantialis, ac perpetuè fructuum in taxatis, quæ tamen non proveniat ex cursu temporis, quod variare, & verti potest in meliùs; quo casu petitur reductio taxæ, & respectivè reductio quindennii quoad non taxata. Nec magis tutus modus probandi verum valorem videtur dari posse, nisi juxta communem æstimationem Curie tamen Romanæ, & loci unionis Beneficiorum non Consistorialium, vel juxta taxam **12** Consistorialium, cum idem cautum quoque legatur in Regulis Cancellariæ, veluti in *Regula 2. de reservat. Cathedral. & Monaster. in Regula 3. hodie 4. de reservat. Dignitat. in Regula 21. aliàs, & hodie 22. de union. in Regula 60. de Benefic. vacant. & cert. mod. vacatur. & in Regula 61. aliàs 54. hodie 55. de valor.* & notant *Amyden. de stylo Dataris lib. 1. cap. 15. §. 9. n. 19. Rosa de exequit. liter. Apostol. part. 1. cap. 7. n. 163.*
- 13** Hinc fit, quòd valor, sive pretium rei non ex fructu, qui ex ipsa re percipitur, sed secundum communem hominum æstimationem regulatur ad textum in *l. pretia rerum 63. ff. ad leg. Falcid. Amyden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 15. §. 10. n. 19.* Stante autem narrativa valoris Beneficii uniti, per non excessum viginti quatuor Ducatorum, ille etiam semiplenè per testes de publica voce, & fama probatur ad effectum non **14** solvendi quindennia, quia non excessus eo ipso præsumitur de Jure, nisi probetur excessus,
- Amyden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 7. n. 60. in fin. Pyrrh. Corrad. in praxi benef. lib. 3. cap. 7. n. 33. in princip. vers. Sed stante supradicta narrativa, Garzias de Benef. part. 5. cap. 3. n. 198. Chockier in Regul. 61. aliàs 54. hodie 55. Cancellar. de valor. n. 27. in fine, Rosa de exequit. liber. Apost. part. 1. cap. 7. n. 142. cum seqq. & in additioni. n. 356. Card. de Luca de Benefic. disc. 90. n. 18. E contra expressio valoris per ascensum pleni sumè venit iustificanda Rosa loc. mox citat. n. 178. & in additioni n. 363. Præterea in materia unionis **15** sufficit probare valorem per quinquennium autè, non verò etiam per quinquennium post, computato tamen anno fertili cum sterili; quippè iustificatio unionis, mediante commisione faciendi ad Partes, & vocatione eorum, quorum interest, non patitur istam dilationem quinquennalem, *Mascard. de probation. vol. 3. conc. 1396. n. 48. Chockier ad Regul. 21. aliàs, hodieque 22. Cancellar. de union. n. 17. Mandos. ad eand. Regul. quest. 5. per tot.**
- Non omitto, quòd attendamenta, affectus, **17** seu locationes Bonorum Beneficii etiam geminatæ non probant verum valorem Beneficii, cum ad convincendum verum valorem, prius deducenda sint onera, & quia vel quandoque locatio potest esse facta pro majori pensione ob affectionem conductoris, vel quandoque pro minori pensione ob difficultatem inveniendi conductorem, *Gomez Sarnen. in Regul. 61. aliàs 54. hodie 55. Cancellar. de valor. qu. 5. n. 2. in princip. vers. Ad unum tamen advertendum, & q. 12. in fine, Pacion. de locat. & conduct. cap. 19. n. 22. & cap. 27. n. 114. cum seqq.* quidquid sit quòd ad **18** excusandum à pena nullitatis gratiæ ob fallum valorem, præbere enim tunc possunt locationes justam causam credendi, quòd tanti valeat Beneficium, præsertim si locationes fuerint plures, & continuatæ per tempus considerabile, diversisque conductoribus factæ, cum ipsa affectio cadere possit in uno, vel altero homine, non autem in pluribus, *Pacion. mox laud. tract. cap. 19. n. 27. & c. 27. n. 119.* Putarem tamen, quòd valor, **19** Beneficii probaretur ex libris Capitularibus, *Pacion. relat. cap. 19. n. 47.* super quo tamen aliquam **20** haberi difficultatem saltem circa præsentem exemptionem per manus mortuam à quindennis sub prætextu non excessus viginti quatuor Ducatorum, suspectum enim habeo librum Capituli, in quo de facili registrari posset redditus Beneficii longè minor, sive non excedens viginti quatuor Ducatos ad se eximendum à quindennis ob interesse burfale in illo non solvendo, veluti in simili *Garzias de Benefic. part. 5. cap. 3. n. 235. Pacion. de locat. & conduct. cap. 19. n. 50.*

ARGUMENTUM.

Excessus Beneficiorum manus mortuæ unitorum ad effectum exigendi quindennia, satis comprobatus remanet, si ex literis unionis appareat expressio annui valoris ultrà viginti quatuor Ducatos auri de Camera.

SUMMARIUM.

- 1 Nulla major dari potest probatio, quàm proprii oris confessio.
- 2 Inverisimile est, velle quem obligari ad id, ad quod non teneretur.
- 3 Nemo venire potest contra factum proprium.
- 4 Bullæ quindenniorum subjuncti quindenniis Beneficia excedentia XXIV. Ducatos.
- 5 Regula 21. hodie 22. Cancellar. de union. ad quid edita.
- 6 Praxis Datarie Apostolicæ servat, ut in Provisionibus Beneficiorum valor etiam exprimat per non excessum.
- 7 Quamvis valor expressus per non excessum verificari possit in obolo ad effectum justificationis, & executionis gratiæ, nihilominus ad effectum solutionis annuatæ inspicitur summa expressa per non excessum, nè fraus fiat Annatistis.
- 8 Regula 55. Cancellar. de valor. mandat, exprimi verum valorem Beneficii vacantis, sub pœna nullitatis Provisionis.
- 9 Quando Pontifex in valore Beneficii computari vult incerta, solet exprimi unâ cum incertis in Ducatis tot.
- 10 Emolumenta incerta, ad certitudinem tamen reducibilia computantur inter emolumenta certa, & cadunt sub Regula 55. Cancellar. de valor.
- 11 Ex distributibus quotidianis de Jure non debetur Annata.
- 12 Attamen ex illis debetur quindennium.
- 13 Valor Beneficii unii probatur ex supplicatione, seu literis nnonis.
- 14 Contra manum mortuam consententem excessum XXIV. Ducatorum oritur actio ex quasi contractu cum Camera, & Annatistis.
- 15 Confessio deliberatè emissâ, postea tamquam erronea revocari nequit.
- 16 Manus mortua præsumitur deliberatè expressisse annum valorem Beneficii sibi uniendo per excessum XXIV. Ducatorum.

CAPITULUM IV.

PROCUL dubio Annatistæ habent pro se intentionem fundatam super exigendo quindennia de Beneficio unito absque aliqua probatione excessus XXIV. Ducatorum, docto de illo per ipsas literas unionis, sicque ex propria confessione manus mortuæ, cui fuit unitum Beneficium, quæ consentit expressioni factæ in gratia unionis; nec ulla major dari potest probatio in gradu superlativo, quàm proprii oris confessio, cum superet testes, & Instrumenta publica, & contineatur sub nomine Instrumenti; immò dicatur probatio probata. omnemque superet probationis gradum, ad textum in cap per tuas 10. de probat. l. Publica 26. in fin. ff. de post. l. cum te 9. c. de probat. l. generaliter 12. c. de reb. credit. l. unic. c. de confess. Escob. in d. Corr. de perit. & nobilit. prob. part. 1. qu. 15. §. 6. n. 71. in princip. versic. quia confessiones, & part. 2. qu. 6. §. 1. n. 3. & 39. in fin. versic. & eadem ratione, Loth. de re benef. lib. 1. qu. 3. n. 160. Mandos. in Regul. 18. Cancellar. qu. 7. n. 2. Menoch. de præsumpt. lib. 2. præf. 51. n. 39. Pacian. de probat. lib. 1. cap. 11. n. 15. Mascard. eod. tract. vol. 1. qu. 7. n. 3. cum seqq. de Angel. de confession. lib. 1. qu. 7. effect. 4. n. 1. §. 11. & 16. & lib. 3. qu. 20. n. 1. cum seqq. & n. 30.

Parexa de Instrum. edit. tit. 9. resol. 2. n. 16. & 17.
 Si enim Beneficium non excederet XXIV. Ducatos, profectò manus mortua non pateretur, quòd in gratia unionis notaretur excessus, inde optimè sciens, ob excessum se teneri ad quindennia, nè aliàs videatur se ob igare voluisse: absque 2
 causa, sicque ad id, ad quod non teneretur, quod tamen inverisimile est, ferèque creditu impossibile de manu mortua, ut plurimum gubernata à ministris ocularis adinstar diligentis patrisfamilias, seu providi tutoris, ac negotiorum gestoris; ità, ut manus mortua semel facta excessum, confessionem ejusmodi a se emissam in actu unionis, postea amplius impugnare nequeat 3
 ad evitandam solutionem quindenniorum, veniendò contra proprium factum in præjudicium Annatistarum, eos hac via defraudando quindenniis, l. nemo potest 75. ff. de regul. Jur. l. sicut 5. c. de oblig. & action. l. generaliter 1. c. de non numer. pecun. Quamobrem proponimus in præfenti, quòd excessus Beneficiorum manus mortuæ unionum ad effectum exigendi quindennia, satis comprobatus remanet, si ex literis unionis appareat expressio annui valoris ultrà XXIV. Ducatos auri de Camera: etenim Bullæ quindenniorum nullum genus probationis excessus injungunt Cameræ, ac Annatistis, ut sit locus illorum exactiõni, sed subjuncti quindenniis Beneficia 4
 Ducatos XXIV. excedentia, ferè ac si videantur supponere, satis esse de excessu constare per literas unionis juxta Constitutionem 38. S. Pii V. §. 3. Bullar. nov. Rom. tom. 2. ibi „ omnia, & „ singula &c. & alia quæcumque Beneficia Ec- „ clestastica &c. quorum fructus &c. summam „ XXIV. Ducatorum auri de Camera &c. valo- „ rem annuum excedunt &c. Apostolica aucto- „ ritate unita &c. sub literis Pauli II. & aliorum „ Prædecessorum hujusmodi compræhendi, & „ includi, „ Constitutionem 33. Sixti V. §. 2. eod. tom. 2. ibi „ Statuimus &c., & declaramus, quòd „ uniones &c. de quibuscumque Beneficiis Ec- „ clestasticis &c. quorum quilibet annuus va- „ lor XXIV. Ducatos auri de Camera &c. non „ excedat, dummodò tamen omnium infimul „ illum transcendat &c. hætenus factæ, & faciendæ &c. sub dictorum Prædecessorum Con- „ stitutionibus &c. omninò compræhendantur &c., „ Constitutionem 18. Urbani VIII. in princip. eod. Bullar. tom. 5. ibi „ Itatuit &c. quòd „ Uniones &c. de quibuscumque Beneficiis Ec- „ clestasticis &c. quorum quilibet annuus va- „ lor XXIV. Ducatos auri de Camera &c. non „ excederet, dummodò tamen infimul illum „ transcederet &c. hætenus factæ, & in futu- „ rum faciendæ &c. sub dictorum Prædecesso- „ rum Constitutionibus &c. omninò compræ- „ hendi &c., „ Constitutionem 50. Clementis X. §. 4. & 7. eod. Bullar. tom. 6. ibi „ Uniones &c. „ de quibuscumque Beneficiis Ecclesiasticis &c. „ quorum quodlibet annuum valorem XXI V. „ Ducatorum auri de Camera &c. non excessif- „ set, dummodò tamen omnium infimul illum „ transcendat &c. eatenus factæ, & in futurum „ faciendæ &c. sub dictorum Prædecessorum „ Constitutionibus &c. omninò compræheu- „ di &c. Itatuimus, & decernimus &c. utcum- „ que &c. Quindennia, & alia jura, ratione „ Pensionum perpetuarum hætenus &c. refer- „ varum, & impofterum &c. reservandam
 rum

rum &c. summam tamen XXIV. Ducatorum
 ,, de Camera excedentium, Cameræ Apostoli-
 ,, cæ, & Collegio, & Officialibus prædictis
 ,, persolvere debeant, & teneantur &c. ,, *repet.*
post Tract. int. Constitutione Apostolic. in ordine la
VI. VII. VIII. & XI. prout idem cautum repe-
 ritur quoad Beneficia, seu Monasteria taxata;
 ita, ut non sit necessaria alia probatio valoris ad
 effectum exigendi quindennia, præterquam ip-
 sa taxa, quæ regulariter patet ex libris Cameræ,
 seu Cancellariæ Apostolicæ: & est causa, seu oc-
 casio solutionis quindenniorum, veluti habetur
 in *Constitutione 6. Pauli II. §. 3. & 4. Bullar. nov.*
Rom. tom. 1. ibi ,, auctoritate Apostolica statui-
 ,, mus &c. & declaramus, quod omnia, & singula
 ,, Monasteria, videlicet illa, quorum fructus &c.
 ,, ad summam centum Florenorum auri de Ca-
 ,, mera &c. ascendunt annuatim, si in libris
 ,, ejusdem Cameræ taxati reperiuntur, commu-
 ,, nia & minuta servitia, atque alia jura debita,
 ,, & consueta, tam ipsis Cameræ, & Collegio,
 ,, quam Officialibus præfatis &c. eidem Came-
 ,, rario solvere teneantur, & debeant ,, in *Con-*
stitutione 38. S. Pii V. §. 2. & 3. eod. Bullar. tom. 2.
ibi ,, quoniam &c. à nonnullis &c. hæstitur, an
 ,, Monasteria, quorum fructus &c. in libris Ca-
 ,, meræ Apostolicæ taxati reperiuntur &c. sub
 ,, literis Pauli II., & aliorum Prædecessorum
 ,, hujusmodi comprehendantur &c. omnia, &
 ,, singula Monasteria &c. dummodò in libris
 ,, ejusdem Cameræ taxata reperiuntur &c. Apo-
 ,, stolica auctoritate unita &c. sub literis Pau-
 ,, li II. & aliorum Prædecessorum hujusmodi
 ,, comprehendendi, & includi &c. ,, & in *Con-*
stitutione 50. Clementis X. §. 10. eod. Bullar. tom. 6.
ibi ,, Particularem Congregationem &c. pro
 ,, exactione Quindenniorum omnium, & singu-
 ,, rum Beneficiorum, ut præfertur, unitorum,
 ,, & in libris Cameræ prædictæ taxatorum &c.
 ,, constituimus, & deputamus &c. ,, *repet. post*
Tract. in ordine la I. VI. & XI.

Siquidem palam, ac conclusivissime dedu-
 citur ex ipsa Bulla Unionis, excessus anni va-
 loris Ducatorum XXIV. in qua annuus valor,
 seu annuus fructus Beneficii uniti narratus fuit
 ultra Ducatos XXIV. ita, ut perneccesse antè il-
 lius unionem subiaceret solutioni annatæ, per-
 que consequens, post unionem subiacerere debeat
 5 solutioni quindennii; ad hunc enim præcisum
 finem sciendi, quænam Beneficia unita solvere
 debeant quindennia, ad quam summam regula-
 da sit illorum solutio, providè, ac prudenter
 edita fuit. *Regula 21. hodie 22. Cancellar. de*
Union. obligans sub pœna nullitatis actus, pe-
 tentes, Beneficia uniri, ad exprimendum Bene-
 ficiorum unitorum verum annum valorem; ibi
 ,, petentes, Beneficia Ecclesiastica aliis uniri,
 ,, teneantur exprimere verum annum valorem
 ,, &c. tam Beneficii uniendi, quam illius, cui
 ,, uniri petitur &c. alioquin unio non valeat &c.
 & in puncto advertunt *Lotther. de re benef. lib. 3.*
qu. 20. n. 48. Zipens consult. 7. de excess. Prælat.
§. Et ut verum, ubi firmat, Regulam de Unio-
 nibus, solam quindenniorum rationem præ ocu-
 lis habere. Immo quamvis valor expressus fue-
 rit in Ducatis tot, per non excessum, seu per
 ascensum ad Ducatos tot, adhuc bene tamen
 6 remanet comprobatus excessus; quippè hujus-
 modi est notorius stylus, ac inconclusa praxis

Dataræ Apostolicæ, ut etiam in Beneficiorum
 Provisionibus valor exprimitur per non exces-
 sum, & juxtâ talem expressionem valoris per
 non excessum Annatitæ exigant annatam, ut in
 individuo observat, deque memorati styli noto-
 rietate testatur *Rota coram Dumozet. Jun. de-*
cis. 633. sub n. 6. & seqq. tom. 2. Emerix. Sen. de-
cis. 21. n. 3. & 4. ac quamvis valor taliter expres-
 sus verificari possit in obolo ad effectum justifica-
 tionis, & executionis gratiæ, nihilominus ad
 effectum solutionis Annatæ inspicitur summa ex-
 pressa per non excessum, nè fraus fiat Annati-
 tis, ut plenè explicat *Amayden. de styl. Datar.*
lib. 1. cap. 7. n. 66. & 67. prout in Provisionibus
 pari modo exprimendus est valor Beneficii va-
 cantis, sub pœna nullitatis gratiæ, juxtâ *Regul.*
55. Cancellar. de valor. ibi ,, in gratiis &c. de Be-
 ,, neficiis vacantibus, seu &c. vacaturis &c.
 ,, versus annuus valor &c. exprimat &c. alio-
 ,, quin gratiæ prædictæ sint nullæ &c. ,, *Card. de*
Luca de Benef. disc. 26. n. 9. & disc. 90. n. 21.

Nec refragari debet, quod in valore expresso
 contineatur etiam emolumenta incerta Benefi-
 cii, ex quibus non solvitur Annata. etenim, si
 in Bulla Unionis promiscuè exprimantur omnes
 fructus absque ulla expressa incertorum exceptio-
 ne, signum evidens est, quod Pontifex uniens
 computare noluerit fructus incertos ex eo, quod
 quando in valore computari voluit incerta, solet
 9 exprimi unâ cum incertis in Ducatis tot. Præ-
 terquam quod non omnia emolumenta incerta
 Beneficii sunt exempta à solutione Annatæ, nam
 illa emolumenta incerta, quæ reducibilia sunt ad
 10 certitudinem, quæque vendi, & locari queunt,
 computantur inter emolumenta certa, & cadunt
 sub *Regul. 55. Cancellar. de Valor.*, atque subsunt
 solutioni Annatæ, prout in Beneficio Parochiali,
 sunt omnia emolumenta non voluntaria, sed pro-
 venientia à necessaria Sacramentorum admini-
 stratione, seu aliis juribus Parochialibus; veluti
 latè declarat *Card. de Luca de Benefic. disc. 90.*
n. 70. cum seqq. exemplo distributionum quoti-
 dianarum, ex quibus licet de jure non debeat
 11 Annata, *Extravag. cum nonnulla la I. §. Præ-*
red, de Præbend. int. commun. Gonzalez ad Re-
gul. 8. hodie 9. Cancellar. de mensib. §. 7. Proem.
n. 160. Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18.
§. 3. de annat. n. 19. 20. & 31. Monet. de distrib.
quotid. part. 3. qu. 9. n. 25. cum seqq. Mafs. Gallef.
de Annat. n. 23. antè med. versie. Atque hoc aded
verum est, Lotther. de re benef. lib. 3. qu. 20. n. 43.
Fagnan. in cap. præterea 1. n. 44. & 45. nè Prælat.
vices suas attamen ex illis debetur quindennium,
 12 dum super ipsis distributionibus passim reservan-
 tur Pensiones cum solutione annatæ, ut declara-
 vit S. Pius V. in *Constitutione 38. §. 2. & 3. Bul-*
lar. nov. Rom. tom. 2. ibi ,, Et insuper quoniam
 ,, &c. hæstitur, an Monasteria &c. cæteraque
 ,, Beneficia Ecclesiastica &c. quorum fructus
 ,, &c. in distributiones quotidianas convertun-
 ,, tur, sub literis Pauli II. & aliorum Prædeces-
 ,, sorum hujusmodi comprehendantur &c. om-
 ,, nia, & singula Monasteria &c. & alia quæ-
 ,, cumque Beneficia Ecclesiastica &c. etiam pro
 ,, quotidianis distributionibus &c. Apostolica
 ,, auctoritate unita &c. sub literis Pauli II. &
 ,, aliorum Prædecessorum hujusmodi compræ-
 ,, hendi, & includi &c. ,, & *Clemens X. in*
Constitutione 50. §. 7. eod. Bullar. tom. 6. ,, ibi *Quin-*
den-

„ dennia, & alia jura ratione Pensionum per
 „ pecuarum hæcenus &c. in favorem dictorum
 „ Locorum Piorum &c. super quorumcumque
 „ Beneficiorum Ecclesiasticorum &c. fructibus
 „ &c. ac etiam Canonatum, & Præbenda-
 „ rum distributionibus quotidianis reservata-
 „ rum, & impoſitionibus &c. reservandam &c.
 „ Camera Apſtolice, & Collegio, & Officia-
 „ libus prædictis perſolvere debeant, & tenean-
 „ tur, „ *repet. poſt Tract. in ordine la VI. &*
 „ *XI. ac notat Monet. de distribution. quotidian.*
 „ *part. 3. q. 9. n. 30. cum ſeqq.* Et ego ſua ſede lato
 calamo

- Baſis autem fundamentalis principalis noſtræ
 13 reſolutionis in eo conſiſtit, quòd valor Beneficii
 uniti ritè probatur ex narrativa, ſeu confeſſione
 manus mortuæ in ſupplicatione, ſivè literis
 Unionis, de *Angel. de Confeſſion. lib. 2. qu. 5. 1. n. 4.*
 „ *& 14. Rot. recentior. decif. 71. n. 14. decif. 152.*
 „ *n. 2. part. 12. decif. 48. n. 4. 9. & 10. decif. 176.*
 „ *n. 1. decif. 449. n. 1. decif. 456. n. 4. & 5. & decif.*
 14 *507. n. 2. part. 13. decif. 510. n. 2. 3. & 4. par. 14.*
 quaſi quòd contrà manum mortuam conſiten-
 tem exceſſum Ducatorum XXIV. oriatur actio
 ex quaſi contractu cum Camera, & Annatiſtis,
 Ricc. *decif. cur. Archiep. Neap. 206. n. 9. & 10.*
 15 *part. 4. ità, ut confeſſio ejuſmodi deliberatè*
 emiſſa, poſtea tamquam erronea amplius revo-
 cari nequeat à manu mortua, quæ ut plurimum
 habet miniſtros providos, ſedulos, ac ſagaces,
 qui præſumunt optinè informati de valore
 Beneficii uniti, præſertim exiſtente manu mor-
 tua in loco Beneficii, ubi facilè informari po-
 tuit de illius vero valore; ſicque verifiſſimè
 informati de re confeſſata, quo caſu error non
 præſumitur, longèque magis, ſi valor eſt noto-
 rius, aut in libris Datarie Apſtolice reperitur
 deſcriptus occasione præcedentium vacationum,
 & ſucceſſivarum Provisionum Apſtolicarum,
 de *Angel. de confeſſion. lib. 1. qu. 7. effect. 4. n. 6.*
 „ *cum ſeqq. & lib. 4. q. 20. n. 5. & 6. Rota coram*
 „ *Card. Cerr. decif. 711. n. 4. tom. 3. & in recentior.*
 „ *decif. 70. n. 9. cum ſeqq. par. 13. decif. 12. n. 15. &*
 „ *decif. 266. n. 2. par. 17. & apud R. P. D. Pitou.*
 „ *diſc. Eccl. par. 2. diſc. 28. n. 14. cum præſumatur*
 16 manus mortua deliberatè expreſſiſſe annuum va-
 lorem Beneficii ſibi uniendi, per exceſſum
 XXIV. Ducatorum, *Mench. de præſumpt. lib. 2.*
 „ *praſ. 61. n. 1.*

ARGUMENTUM.

Exceſſus, vel non exceſſus annui valoris
 Beneficii, viginti quatuor Ducatorum
 auri de Camera ad effectum ſolvendi,
 vel reſpectivè non ſolvendi quindennia,
 ſufficit, quòd adſit de tempore unionis,
 nec ille debet continuò durare etiam
 poſt unionem de tempore ſolutionis
 quindennii.

SUMMARIUM.

- 1 *Contingere poteſt, quòd Beneficium de tempore unionis*
 „ *excedat viginti quatuor Ducatos, poſtea verò non*
 „ *excedat.*
 2 *Quindennium ſemper debetur in eadem quantitate,*

*ſivè fructus Beneficii augeantur, ſivè diminuan-
 tur, & cur.*

- 3 *Valor Beneficii exprimentus eſt de tempore gratie.*
 4 *Claufula rebus ſic ſtantibus quomòdò intelligatur.*
 5 *Claufula dumodò mille &c. referatur dumtaxat ad*
 „ *tempus gratie.*
 6 *Semel narratur verus valor de tempore unionis,*
 „ *poſtea ſemper attendendus.*
 7 *Cauſa ubi requiritur certo tempore, etiamſi poſtea*
 „ *ceſſet, non tamen ceſſat effectus.*
 8 *Valor Beneficii exprimentus eſt juxta tempus gratie*
 „ *quoad excuſandum à falſa expreſſione.*
 9 *Papa ſcit jus ſuum, ſiveque Camera eſſe ſalvum.*
 10 *Intrà breve tempus non videtur contingere poſſe ma-*
 „ *gna pretii variatio.*
 11 *Objecta in contrarium diluuntur.*

CAPITULUM V.

CUM non ſemel contingere poſſit, quòd Be- 1
 neficium de tempore unionis excedat vigin-
 ti quatuor Ducatos, ſicque ſubjaceat quinden-
 niis, poſtea verò tractu temporis in ſequentibus
 futuris annis diminuti fructus decreverint ob
 longè minùs ubertem recollectionem præ bello,
 grandine, aut ſimili infortunio, ſicque non am-
 pliùs Beneficium excedat viginti quatuor Duca-
 tos; undè oriatur quæſtio, an adhuc ſit locus
 quindenniis, nec nò ob poſtea deficientem exceſ-
 ſum, vel eò contrà, quòd Beneficium de tempore
 unionis non excedat viginti quatuor Ducatos,
 ſicque non ſubjaceat quindenniis, poſtea verò
 tractu temporis adauctis fructibus, creverit ejus
 valor ad uberiorem meſſem, ſicque jam excedat
 viginti quatuor Ducatos, undè oriatur alia
 quæſtio, an tunc ſit locus quindenniis ob ſuper-
 venientem exceſſum; idèò reſolvimus in præſen-
 ti, quòd exceſſus, vel non exceſſus annui valo-
 ris Beneficii viginti quatuor Ducatorum auri de
 Camera ad effectum ſolvendi, vel reſpectivè non
 ſolvendi quindennia, ſufficit, quòd adſit de
 tempore unionis, nec ille debet continuò durare
 etiam poſt unionem de tempore ſolutionis quin-
 dennii; illud etenim ſemper debetur in eadem 2
 quantitate, ſivè fructus Beneficii augeantur, ſivè
 diminuantur, ego in alio meo Tractatu de *Quin-*
 „ *denniis cap. 21. n. 28. in principi. ibi in quindennio*
 „ *verò &c. nunquam variatur illius taxa, que ſe-*
 „ *mel in principio facta fuit &c. Rota poſt eund. Tract.*
 „ *int. deciſion. S. Rot. Rom. in ordine la 9. n. 8. ibi:*
 „ *exemplo alterius quindennii, quod pro Beneficiis*
 „ *unitis ſolvi ſolet &c. quod ſemper, & in eadem*
 „ *ſumma ſolvitur, in qua uſque ab initio taxatum*
 „ *reperitur, ſivè beneficia redditus augeantur,*
 „ *ſivè decreſcant &c. ſemper in ſumma taxata ſolven-*
 „ *da veniunt &c. & dec. in ordine la 11. n. 13. cum*
 „ *quindennium reguletur à valore expreſſo in actu*
 „ *unionis, ad quem finem principaliter edita fuit*
 „ *Regula 22. Cancellar. de Union. Zypcuſ. conſult. 7.*
 „ *de exceſſ. Prælat. 6. Et ut verum, ubi firmat*
 „ *Regulam de Unione ſolam quindenniorum ra-*
 „ *tionem præ oculis habere, Lotther. de re benef.*
 „ *lib. 3. qu. 20. n. 48. & 86. ità, ut ſequuta unione*
 „ *Beneficii ſub expreſſione certi valoris, perque*
 „ *ſpeciem contractus, ſeu quaſi contractus firma-*
 „ *ta, ac ſtabilita dicitur quantitas quindennii, in-*
 „ *variabiliter hinc indè tam à Camera Apſtolica,*
 „ *quàm à manu mortua obſervanda; proinde-*
 „ *que nulla habenda eſt ratio diminutionis fru-*
 „ *ctuum,*

sum, quæ ex mero eventu, castique fortuito
 processit, dum potuit etiam augmentum con-
 tingere ex natura ejusdem eventualitatis, *Pur-
 purat. conf. 494. n. 24. cum seqq. tom. 2. Venturin.
 conf. 33. n. 112. cum seq. Menoch. conf. 156. n. 34.
 cum seqq. Raudens. conf. 17. n. 44. cum seqq. part. 1.
 Castill. controv. Fur. tom. 7. cap. 18. sub n. 133. in
 fin. vers. verè tamen, Caren. resol. 104. n. 11. &
 resol. 174. n. 6. & quemadmodum auctis post
 unionem successivè fructibus, prout plerumque
 evenisse in Ecclesiis Hispaniarum refert *Fagnan.
 in cap. præterea 1. n. 70. nè Prælat. vices suas,*
 prætendi nequit ab Annatitibus major quantitas
 quinquennii, præter solutam de tempore unionis,
*Rota coram Cassador. super Regul. Cancellar. de-
 cis. 19. n. 5. cum seqq. Amayden. de styl. Datar.
 lib. 1. cap. 18. §. 2. n. 18. cum seqq. Tondut. de Pen-
 sion. cap. 10. n. 16. ità ad servandam æqualitatem,*
 fructibus diminutis, nulla prætendi valet redu-
 ctio quinquennii, præsertim, cum, ut plurimum,
 proventuum beneficialium diminutio provenire
 soleat ob calamitosa tempora, aut bellorum fu-
 rores, similesque causas accidentales, seu even-
 tuales, de quibus uti non totaliter fortuitis præ-
 sumitur habita ratio in expressione valoris de
 tempore unionis facta, quoniam in exigendis
 quinquennii ea non attenduntur, veluti in pun-
 cto *Alvarez Pegas de competent. part. 2. cap. 69.
 n. 8. ubi refert ità fuisse prædicatum, sed quan-
 do etiam admitterentur termini generales ad-
 mittentes reductionem ex novo contractu ob
 superventum reddituum decrementum ex æqui-
 tate cap. suggestum 9. de Decim. adhuc nihilominus
 in commenturandis fructibus non esset simplici-
 ter inspiciendum tempus præsens, sed habenda
 esset ratio etiam temporis præteriti, comperan-
 do sterilitatem cum fertilitate ad textum in l. si
 uno anno, aliàs ex conductio 15. §. Papinianus 4.
 in princip. ff. locat. l. licet 84. c. eodem cap. propter
 sterilitatem 3. extra cod. tit. Gratian. disc. 557. n. 3.
 Card. Mantica de tacit. & ambig. convent. tom. 1.
 lib. 5. tit. 8. n. 41. Capryc. Latr. decis. Neapol. 18.
 n. 15. Hodierm. ad Surd. decis. Mantuan 198. n. 13.
 Rota post Lacch. de oblig. Amer. decis. 151. per tot.
 & coram Coccino decis. 422. n. 1. immò conside-
 randum quoque esset tempus futurum, quo
 ubertas sperari potest, *Gizzarell. in addit. ad Cap-
 pyc. Latr. dist. decis. 18. n. 23. omisso, quòd coip-
 so, quòd manus mortua intuitu unionis Benefi-
 cii sibi factæ juxta dispositionem Constitutionum
 Apostolicarum super quinquennii editarum se
 obligavit in actu ipsius unionis ad solutionem
 quinquennii, tunc stante excessu in 24. censetur in
 se suscipere voluisse ex natura contractus casum
 fortuitum, sperabilem tamen diminutionis fru-
 ctuum Beneficii uniti, qui idèo cedere debet in
 ejusdem manus mortuæ damnum, eodem ferme
 pacto, quo ad ejus commodum cessisset illorum
 incrementum ad regulam text. in l. secundum na-
 turam 10. ff. de regul. Fur. quemadmodum in fra-
 ternizantibus terminis Beneficiorum majorum,
 seu Conscriptorialium, quorum fructus ab initio
 per Joannem XXII. taxati fuerunt in certa sum-
 mam, in libris Cameræ relata, sive enim fructus
 crescant, sive decrescant, semper annata solvitur
 juxta taxam semel fixam, *Amayden. de styl. Da-
 tar. lib. 1. cap. 18. §. 2. n. 18. Tondut. de Pension.
 cap. 10. n. 16. Rota coram Cassador. sup. Regul. Can-
 cellar. decis. 19. n. 5. & seqq. Alias profectò im-****

practicabilis evaderet quinquenniorum materia;
 si enim in solutione cujusque quinquennii atten-
 dendus foret valor tunc currens, semper, &
 quandoquocumque singulis vicibus conficiendus es-
 set Processus super verificatione annui fructus Be-
 neficii uniti, computando annum sterilem cum
 fertili, ac consequenter innumeræ orirentur con-
 fusiones, & forsitan gravamina illa, quibus an-
 tè editam Regulam Cancellariæ de exprimen-
 do vero valore subjacebant Annatistæ quoad
 Beneficia collativa, hujusmodique confusiones
 eò magis obvix fierent, si daretur notabilis la-
 plus plurium annorum à die sequentæ unionis Be-
 neficii, puta centum annorum, vel similitum;
 quippè oporteret per tantum tempus investigare
 illius annuum fructum ad effectum sciendi quid
 solvendum esset in singulis quinquennii: quæ om-
 nia magis certa redduntur ex eo, quòd stat uni-
 versalis, ac uniformis observantia omnium ma-
 nuum mortuarum, sive verius in veterata con-
 suetudo plurimum sæculorum, quæ propterea hodiè
 non venit subvertenda, nec odiosis novitatibus
 perturbanda ad textum in l. minimè 23. ff. de legib.
 ad quod collimat aureum effatum S. Augustini
*Epistol. cap. 5. ibi: ipsa mutatio consuetudinis etiam
 quæ adjuvat utilitate, novitate perturbat. Præter-
 ea quòd etiam per hujus potestatem admittenda
 esset reductio quinquennii ex novo contractu post
 unionem, non sufficeret quilibet diminutio fru-
 ctuum, sed illa deberet esse saltem talis, ut me-
 dietas fructuum unius anni non sufficiat ad me-
 dietatem quinquennii, Bartol. in l. licet certis 8.
 n. 1. versic. certè si aliquis e. de locat. & conduct.
 Surd. conf. 34. n. 8. & seq. & conf. 297. n. 20. vers.
 quod verò dictum est, Gratian. disc. 534. n. 79. &
 disc. 557. n. 8. Andreol. controv. 119. n. 3. Galeot.
 respons. 17. n. 46. cum seq. Tondut. resol. civil.
 part. 3. cap. 431. n. 8. Capryc. Latr. decis. Neap. 18.
 sub n. 14. & in terminis reductionis Canonis,
 qui tamquam debitus in recognitionem domini
 rei emphyteuticæ, videtur habere quandam simi-
 litudinem cum quinquennio debito Sedi Aposto-
 licæ in recognitionem universalis domini, quod
 habet super Beneficiis, sicut *Rota coram Emerix
 Jun. decis. 1186. n. 7.**

In quorum omnium comprobationem valde
 confert, quòd valor Beneficii exprimens sit de
 tempore gratiæ, *Garzias de Benefic. part. 1. cap. 5.
 n. 398. Lotther. de re benef. lib. 1. qu. 38. n. 69. &
 lib. 3. qu. 20. n. 56. Rosa de exequutor. libr. Apo-
 stol. part. 1. cap. 6. n. 245. & in addit. n. 241. ità
 ut, etiam si in omni dispositione censeatur adjecta
 clausula *rebus sic stantibus*, illa tamen regula su-
 um perdit officium, quando tempore disposi-
 tionis præcogitatum, ac prævisum fuit, aut præ-
 cogitari, ac prævideri debuit, & potuit de futu-
 ra rerum mutatione, ac alteratione, cum tunc
 dici nequeat, quòd status rerum sit mutatus,
*Tondut. de Pension. cap. 58. n. 19. Barbosa de claus-
 sul. claus. 129. n. 2. in fin. & n. 5. & 6. in princip.
 vers. vel quando fuit cogitatum*; bene enim scie-
 bat Papa, & manus mortua, uniendo Benefi-
 cium tunc excedens viginti quatuor Ducatos,
 de tempore nempe unionis, posse postea illos
 non excedere ob diminutos tractu temporis fru-
 ctus præ aliquo suprâ ponderato infortuntio, &
 è contrâ bene etiam sciebat, uniendo Beneficium
 non excedens viginti quatuor Ducatos de tem-
 pore unionis, posse postea in futurum illos exce-
 dere*

dere ob adauctos fructus ex temporis ubertate :
omisso, quòd excessus, vel non excessus valoris
Beneficii uniti referri debet tantum ad tempus
unionis, exemplo clausulæ *dummodò remaneant
mille pro Episcopo, & centum pro Rectore*, ac al-
terius clausulæ *dummodò medietatem fructuum
non excedat*, quæ referuntur dumtaxat ad tem-
pus gratiæ, & reservationis Pensionis, *Tondut.
de Pension. cap. 58. n. 20.* nec debet esse in suspen-
so unio, nec secundum annos futuros variari ex-
presso valoris, sed semel narratus versus valor
de tempore unionis, semper postea est attenden-
dus, *Garzias de Benefic. part. 1. cap. 5. n. 398. in fine:*
hinc est, quòd causa, ubi requiritur certo aliquo
tempore, si eo tempore fuit, etiam si postea ces-
set, non tamen cessat effectus, *Tiraquell. in Tract.
cessant. caus. limit. 4. Barbosa axiom. 40. n. 22.*
sicque accedente excessu viginti quatuor Ducato-
rum de tempore unionis Beneficii, qui est cau-
sa solutionis quindenniorum, quamvis post unio-
nem cesset, non tamen cessare debet effectus,
qui est ipsa solutio quindenniorum, præterquam
quòd valor Beneficii exprimendus est iuxta tem-
pus datæ gratiæ tam quoad excusandum à falsa
expressione, quam quoad nè defraudetur anna-
ta, & Papa scit, jus suum, suæque Cameræ, ac
Curie Officialium, seu Annatistarum semper
esse, ac debere esse saluum etiam in casu non ex-
cessus 24. Ducatorum post unionem. Ultraquam-
quòd excessus, vel non excessus respectivè 24. Du-
catorum deberet esse contemporaneus, id est in-
trà eundem annum, vel paulò antè, non autem
unquam sufficeret, valorem alterari, seu vari-
ari, adgeri, seu diminui intrà bimestre, aut
trimestre; quippè intrà tam breve tempus non
videtur contingibilis alteratio considerabilis,
Lottber. de re benef. lib. 3. qu. 20. n. 59. cum seq.

II In nihilum relevante, quòd quando (ut in
casu) obligatio pervenit ad casum enormis læ-
sionis, tunc debeat omninò reformari, *Theaur.
decis. Pedem. 226. n. 3. & seq.* ubi refert ità judi-
catum, *Gobbius de monet. qu. 6. n. 97. cum seq.*
quodque hæc reformatio fuerit aliàs praticata
in terminis quindenniorum, decisum refert *Ama-
yden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. sub n. 14. &
15.* ibi: & propter eà tempore Pauli V. super qui-
busdam Unionibus Elboren. & Portugallen. nata
fuit lis inter Officiales Cancellariæ, & Superiores
Collegiorum, quibus facta fuerat unio; expressa
enim erant Beneficia unita, exempli causa 400. &
iuxta hunc valorem recipientes Unionem obligarunt
se ad solutionem quindenniorum, Collegium verò
Cardinalium ex Constitutione Pauli II. habet facul-
tatem taxandi Beneficia in Camera Apostolica va-
lorem annum 100. Ducatorum excedentia, & in
distis Unionibus Elboren. & Portugallen. Cardina-
les taxarunt Beneficia unita longè minus, quam in
Unione essent expressa; hinc Officiales prætendebant
exigere quindennium iuxta valorem expressum, &
obligationem per Superiores Collegiorum in Cancel-
lariâ factam, Superiores verò prætendebant solvere
iuxta taxam in libris Cameræ per Cardinales fa-
ctam; Paulus V. nè difformitas solutionum fieret,
& exactionum respectivè, per Breve Motu proprio
emanatum sub 3. Idus Junii anno 13. ordinavit,
Officiales Cancellariæ sequi debere taxam Cardina-
lium, non obstante obligatione per Superiores Colle-
giorum in Cancellariâ Apostolica in actu Unionis
facta: quod quidem objectam ex casu relato ab

Amayden nullius ponderis est, nec ad præsentem
casum ullo modo adaptable, ibi enim contro-
versia versabatur in eo, quòd Cardinales taxa-
verant Beneficium in libris Cameræ, & Annatistæ
prætendebant exigere quindennium iuxta valo-
rem expressum in Unione; undè Paulus V. ad tol-
lendam difformitatem duplicis modì exigendi
quindennia, decrevit, quòd servaretur taxa fa-
cta per Cardinales; idque servandum erat etiam
ex alia convincente ratione, quòd, facta taxa-
tione in libris Cameræ, de qua participat Sac-
rum Collegium, Beneficium non amplius solve-
bat Annatam Bonificianam, sed commune, &
minutum servitium, ideòque Annatistæ partici-
pantes de quota communis, & minuti servitii,
debant omninò se uniformare cum taxa; adeò,
ut id nihil conferat ad præsentem hypothesim,
in qua agitur de Beneficio non taxato, sed va-
loris, ad vulgatum textum in *l. Papinianus 20. ff.
de minor.* Est bene verum, quòd quantitas quin-
dennii regulata iuxta taxam, sit minor, quam
si reguletur iuxta valorem expressum, neque
unquam excedat medietatem fructuum.

Ejusdem ponderis est aliud objectum, quòd
causa excessus, vel non excessus viginti quatuor
Ducatorum debet producere suum effectum solu-
tionis, vel respectivè non solutionis quinden-
niorum quocumque tempore illa persistat, sivè
de tempore unionis, sivè post unionem, & è
contrà cessante causa excessus, cessare debeat
illius effectus solutionis quindenniorum, vel ces-
sante causa non excessus, cessare debet contra-
rius illius effectus non solutionis quindennio-
rum, *Barbosa axiom. 40. n. 4.* jure quidem merito,
dum narrativa excessus, vel non excessus veri
valoris habet, sivè habere debet causam conti-
nuam, perpetuam, & successivam, seu habentem
tractum successivum, imò fortiri effectum conti-
nuum, non verò discontinuum: undè est, quòd
mens Sacri Concilii Trident. sess. 24. de Reformat.
cap. 13. circa fin. *versic. ad hæc in posterum tole-
rantis reservationem annuæ Pensionis super Ca-
thedralibus, & Parochialibus Ecclesiis, dum-
modò tamen mille Ducati pro Episcopo, &
centum respectivè pro Rectore, seu Parocho re-
maneant*, ea est, quòd continuo appareat futu-
ris successivis annis de existentia mille pro Epi-
scopo, & centum pro Rectore ad hoc, ut reser-
vatio Pensionis sustineatur, non autem sufficit,
quòd de tempore reservationis Pensionis, mil-
le, & respectivè centum Ducati liberi remaneant,
Garz. de Benef. part. 1. cap. 5. n. 399. in principio,
ubi ità communiter praticari in Hispania, ac
ità resolutum per S. Rotam, *Barbosa axiom. 45.
n. 5. Tondut. de Pension. cap. 58. n. 18.* sanctæ ex-
tant in Italia non pauci Episcopatus, in quibus
nulla Pensio imponi valet, cum vel ascendant
ad solos Ducatos mille, qui iuxta communem
æstimationem monetæ locorum non transeun-
dunt Scuta mille; è contrà in Hispania adeò
opulenti, ac pingues sunt Episcopatus, inter
quos Archiepiscopatus Toletanus forsitan red-
dens centum mille Ducatos earum Partium con-
stituentes centum mille Scuta Romana, & Ar-
chiepiscopatus Hispanen, ut soleant ad instantiam
Regis Catholici imponi Pensiones usque ad ter-
tiam partem, *Paris. de resignat. Benef. lib. 6. qu. 2.
n. 39. Garz. de Benef. part. 1. cap. 5. n. 395.* Quod
tamen objectum non subsistit, quando nobis as-

sunt auctoritates punctuales conducentes ad nostrum casum, *Card. de Luca de Emphyteus. disc. 23. n. 4. & de feud. disc. 7. n. 7. & 8.*

Minoris pariter momenti est simile obiectum deductum ex individuali auctoritate *Mandosii conf. 92. n. 10.* in parvis terminis solve di quindennium per Capitulum Cathedralis Compitellianæ ex Beneficiis eidem unitis, & quantumvis idem *Mandosius* esset Advocatus Collegii Annatitarum, imò unus ex Annatistis, tamquam Miles S. Petri, sicque interessatus, veluti testatur *dict. consil. in principio, vers. renni*, nihilominus firmat n. 10. *in principio*, excessum viginti quatuor Ducatorum continuo durare debere etiam post unionem, de tempore nempe solutionis quindennii, ex verbis ibi: *veritate caret, quòd à dicto tempore articulo usque ad presens semper, & continuo Beneficium hujusmodi ascenderet anno quolibet ad valorem ultra 24. Ducatos &c. Et in dubio semper pro minori valore, & minori summa, seu extimatione interpretatio faciendæ est &c.* Quippè *Mandosio* uti consulenti ad opportunitatem causæ, sicque suspecto parum deferendum est, ac oporteret videre decisionem causæ, in qua scripsit idem *Mandosius*, veluti respondet *Card. de Luca de testament. disc. 5. n. 8. & disc. 53. n. 7. de feud. disc. 53. n. 6. & disc. 127. n. 31. de fideicom. disc. 27. n. 2. 9. & 17. disc. 68. n. 11. vers. reflectendo, disc. 88. n. 8. disc. 209. n. 3. & disc. 216. n. 5. de donat. disc. 19. n. 10. de dote disc. 166. n. 37. & de credit. disc. 154. n. 3.*

Longè minoris relevantiæ est ultimum obiectum, quòd forsitan expressio valoris non fuerit facta ab ipsamet manu mortua, cui unicum fuit Beneficium, sed ultionem à petentibus Unionem, quia satis est, quòd postea eadem manus mortua gratiam prædictam Unionis spontè acceptaverit, prævia à se obtemperata gratiæ executione, & fructuum Beneficii uniti perceptione; ita, ut non possit amplius expressio valoris impugnari per manum mortuam, & ad alios illa referri, *Barboja in prax. exig. Pension. part. 1. quest. 1. n. 1. Rota coram Card. Cavaler. decif. 26. sub n. 14. Card. Put. decif. 10. n. 2. lib. 2. non omisso*, quòd in materia quindenniorum subsit principium absolutum in praxi quotidie, ac inconcuse observantur, ut nimirum attendendus veniat valor expressus in actu Unionis, seu applicationis fructuum, dummodò Beneficium excedat Ducatos XXIV. & ab illo desumitur regula fixa, ac invariabilis pro exactiõne quindennii, *Capon. controuv. 20. n. 2. Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn. n. 1. cum seq. Rota coram Benincasua decif. 181. n. 13. cum seqq. repet. post Monacell. formul. legal. præf. for. Eccles. part. 2. decif. 13. n. 8. & post alterum meum Tract. editum de Quindennii, inter Decision. Sacr. Rot. Rom. in ordine la XI. n. 13.*

ARGUMENTUM.

Cui incumbat onus probandi excessum, vel non excessum viginti quatuor Ducatorum auri de Camera Beneficii uniti, an nempe ad Cameram Apostolicam, ejusque Officiales, seu Annatistas spectet probare excessum ad effectum exigendi

quindennia, an verò ad manum mortuam, cujus favore unitum fuit Beneficium, spectet probare non excessum ad effectum non solvendi quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 *Sola Beneficia excedentia viginti quatuor Ducatos, subjacent quindennii.*
- 2 *Camera Apostolica habet intentionem fundatam.*
- 3 *Manus mortua exprimere debet verum valorem Beneficiorum sibi unitorum.*
- 4 *Manus mortua est indubitata debitor quindenniorum.*
- 5 *Propria confessio est melior probatio.*
- 6 *Et in specie probandi valorem Beneficii.*
- 7 *Provisus à Nuncio Apostolico probare tenetur non excessum viginti quatuor Ducatorum.*
- 8 *Valor Beneficii introductus est, nè fiat fraus amata.*
- 9 *Beneficia non excedentia 24 Ducatos, non solvunt annuatim.*
- 10 *In dubio præsumitur excessus viginti quatuor Ducatorum.*
- 11 *Error non præsumitur in materia magni momenti.*
- 12 *Nemo præsumitur velle solvere indebitum.*
- 13 *Quando motu proprio fit unio, tunc forsitan manus mortua non tenetur probare valorem.*
- 14 *Provisus à Nuncio tenetur probare non excessum 24 Ducatorum.*
- 15 *Pensionarius tenetur justificare valorem.*
- 16 *Mulier probare tenetur suam indotationem, aut incongruam dotationem pro gaudendo beneficio Auth. præterea C. undè vir, & ux.*
- 17 *Auctor editurus est Tractatum de Quarta maritali.*
- 18 *Confessio amplius impugnari nequit.*
- 19 *Confessio afficit etiam successores in beneficio.*
- 20 *Locus Pius habet restitutionem in integrum adversus confessionem laicam.*
- 21 *In Jure non sufficit aliquid asserere, sed debet illud etiam probari.*
- 22 *Petens unionem, exprimere debet valorem.*
- 23 *In omisso locus est conformationi cum Jure.*
- 24 *Nominatus in Francia ad Beneficium, non tenetur probare valorem à se expressum.*
- 25 *Quod forsitan procedit in nominatione, super quo tamen Auctor pro nunc nihil resolvit.*
- 26 *Rebuff. de nomination. qu. 9. n. 43. non videtur constans in sua opinione, quòd nempe nominatus in Francia non teneatur probare valorem.*
- 27 *Nec desunt Doctores contrarium tenentes.*
- 28 *Valor semel expressus, justificandus est.*
- 29 *Incompatibile est, teneri aliquem valorem exprimere, & illum non teneri probare.*
- 30 *Actor, non reus tenetur probare.*
- 31 *Actore non probante, reus absolvitur.*
- 32 *Quisquis probare debet suam intentionem.*
- 33 *Regula Cancellariæ 22. de union. requirit expressionem, non probationem valoris.*
- 34 *Gravatus in uno, reputatur sublevatus in altero.*
- 35 *Regula Cancellariæ 22. de union. contentatur sola expressione valoris Beneficii.*
- 36 *Excipiens de falsitate valoris tenetur probare contrarium.*
- 37 *Negativa non probanda ab asserente.*
- 38 *Præsertim quando negativa resultat ex ventre literarum unionis.*
- 39 *In dubio præsumitur pro minori valore.*
- 40 *Aliis Regula Cancellariæ præciperet, quòd valor justificaretur.*

- 41 *Ita, ut, si Regula Cancellariæ vellet, quòd etiam valor probaretur, faciliè expressisset.*
 42 *Casus omisus habetur pro omisso.*
 43 *Manus mortua tenetur ad quindennia, constitò de excessu viginti quatuor Ducatorum.*
 44 *Manus mortua habet pro se fundatam intentionem.*
 45 *Quindennia debentur in casu excessus viginti quatuor Ducatorum.*
 46 *In casu motus proprii manus mortua non tenetur probare valorem.*

CAPITULUM VI.

PRO dilucidatione dicendorum præmittendum est, nostrum scopum esse examinare validitatem, vel invaliditatem unionis ob non expressionem veri valoris; nec agimus de casu commensurandi solutionem quindennii, facta enim semel unione, non ampliùs queritur de valore Beneficii ad regulandum quindennium, quod semper exigitur vel juxta taxam, vel juxta valorem expressum, nec admittitur probatio in contrarium sive ex parte Annatistarum, sive manuum mortuarum, nisi fortè agatur de deficientia substantiæ rei, ut, si Bona Beneficii uniti fuerint ab hostibus occupata, aut natura sua defecerint, aut quid simile: quo casu manus mortuæ justificare debent peremptionem substantiæ rei, ex qua solvendum est quindennium. Cùm in *Cap. I.* præmissum fuerit, quòd non omnia Beneficia unita manus mortuæ subjaceant quindenniis, sed illa dumtaxat, quæ valorem viginti quatuor Ducatorum excedunt, ut in Pontificiis Constitutionibus super quindenniorum materia editis, nec non repetitis post *Traff.* habetur, veluti etiam sola Beneficia hujusmodi valoris subjiciuntur annatis ex Apostolicis Constitutionibus super annatis emanatis, de quibus suo loco supra in prælaudato *Cap. I.* modò consequitur indicare, ac disquirere, cui incumbat Provincia, & justificatio excessus, vel non excessus valoris ad effectum solvendi, vel non solvendi quindennia; an nempe manus mortua sæcularis, vel Regularis ad effugiendum solutionem quindenniorum, tenetur probare, Beneficia sibi unita, non excedere viginti quatuor Ducatos, an autem è contrà Camera Apostolica, quæ præterdit sibi solvi quindennia, ad effectum consequendi exactiorem quindenniorum teneatur ipsa probare, Beneficia manus mortuæ unita excedere viginti quatuor Ducatos; undè proponimus in præfenti, cui incumbat onus probandi excessum, vel non excessum viginti quatuor Ducatorum auti de Camera Beneficii uniti, an nempe ad Camera Apostolicam, ejusque Officiales, seu Annatistas spectet probare excessum ad effectum exigendi quindennia, an verò ad manus mortuam, cujus favore unitum fuit Beneficium, probare non excessum ad effectum non solvendi quindennia: mihi que videtur, hoc onus refundendum esse in manus mortuam soppositam debetricem quindenniorum, non autem in Camera Apostolicam in dubio semper creditricem, quousque in contrarium probetur non excessus valoris per debitorem volentem se subtrahere à solutione quindenniorum sub captioso prætextu non excessus ex eo, quòd Camera Apostolica in hoc, nempe in exactiõne quindenniorum habet suam intentionem fundatam, beneque proba-

batam, nulla alia probatiõne pro sua parte indigentem, immò habet pro se assententiam Juris ex ipsismet Bullis super quindennis promulgatis favore ejusdem Cameræ, & repetitis post *Traff.* 3 ubi præcipitur, quòd manus mortua, antequàm expeditantur sui favore literæ unionis Beneficiorum, exprimere debet verum valorem, estque communis opinio Doctõrum, *Rebuff. in prax. benef. tit. de union. ad explication. Regul. 27. Cancellar. glos. 5. Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 7. n. 65. in principio, versis. non tamen Beneficiorum unitorum:* undè iniquum esset refundere probationem in Camera Apostolicam, quæ per ejusmodi narrativam valoris est indubitata creditrix, quando manus mortua per confessionem valoris fructuum Beneficii uniti, vice versa est indubitata debitrice quindenniorum. Nec in Jure dari potest melior probatio, quàm proprii oris confessio, quæ tamquàm in suo gradu superlativo, superat omne genus probationum, de *Angel. de confession. lib. 1. qu. 1. n. 12. cum seqq. & qu. 7. effect. 4. n. 1. cum seq. & effect. 10. n. 5. & qu. 10. n. 75. & in specie probandi valorem Beneficii, Lotther. de re benef. lib. 3. qu. 20. n. 59. cum seq. 6* prout eodem fermè pacto, provisis à Nuncio Apostolico de Beneficio non excedente viginti quatuor Ducatos auti de Camera juxta illius facultates circà conferenda Beneficia, tenetur probare non excessum, non autem provisis à Papa de eodem Beneficio illius excessum, habens intentionem suam fundatam, *Garz. de Benefic. part. 5. cap. 3. n. 187. cum plurib. seqq. Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 3. n. 24. Chokier in Regul. 61. Cancellar. n. 18. etenim per Regul. 55. Cancellar. de valor. jure merito introducta fuit expressio veri valoris in provisionibus per Papam faciendis non solum ad finem, ut Papa sciat, quomodò possit, & debeat Christi patrimonium dispensare secundum merita personarum petentium, & nè unus, tacendo valorem, capiat sibi pendia plurimorum, sed etiam ob alium finem relevantissimum, nè videlicet fiat fraus Cameræ Apostolicæ, Officialibusque Cancellariæ, ac Datarie, seu Annatistis super solutione taxæ, & annatæ, quæ ex fructuum expressione in viginti quatuor Ducatis provenit, *Rosa de exequit. lit. Apostol. part. 1. cap. 5. n. 46. & cap. 6. n. 249. cum seq. Lotther. de re benef. lib. 3. qu. 20. n. 42. Chokier in Regul. 61. Cancellar. n. 20. Rota decis. 75. n. 16. part. 12. recentior indeque est, quòd ex Beneficiis non excedentibus viginti quatuor Ducatos aulla solvitur annata in Dataria Apostolica juxta Constitution. 33. Clementis VII. in Bullar. nov. Roman. tom. 1. undè Camera Apostolica, ejusque Officiales, seu Annatistæ ab illa causam habentes ex titulo oneroso, in dubio constituuntur in quasi possessione exigendi quindennia ex sola confessione ipsius manus mortuæ narrantis in Camera ipsa Apostolica valorem Beneficiorum unitorum, seu tunc uniendorum per excessum, ob quem in judicio summarissimo possessorio tenetur solvere annatas quindenniales singulis quindecim annis; adeò, ut quousque manus mortua per evidentiissimas, ac conclusentiissimas probationes in summo gradu doceat de erronea confessione, præsumptio stet pro Camera, proque excessu valoris Beneficii, sicque pro debita solutione quindenniorum, interim se referendo à probando excessu, de *Angel. de confession.***

- 11 *tion. lib. 3. qu. 20. n. 31.* quando error in materia tanti momenti, & habente tractum successivum, non præsumitur, *de Angel. loc. cit. n. 5* præsertim in casu, quo, cum manus mortua ex natura unionis sciat, se teneri ad quindennia, perindè que ad solutiones habentes tractum perpetuum, ac successivum, quæ magnum afferunt gravamen, & damnum burfale, præsumitur perantè optimè scivisse valorem, nè alias cum proprio damno (quod nemo facere præsumitur, solvendo indebitum, & se obligare vellet solvere quindennia, nisi Beneficia unita, verè essent talis naturæ, solubilitatis nempe quindenniorum, ob excessum valoris, *l. cum de indebito 25. ff. de probat. Barbosa axiom. 112. per tot.* Quibus in confirmationem accedit, quòd, cum valor narratus, sit pars gratiæ, & manus mortua sit gratiata vigore unionis Beneficii sibi factæ, ipsa probare debeat valorem à se expressum, sique non excessum, quidquid esset, si valor exprimeretur per Papam forsitam motu proprio unientem Beneficium, veluti in similibus terminis ponderat *Rota coram Card. Puteo decis. 21. num. 8. cum seq. lib. 1. decis. 829. n. 1. sive univ. & decis. 1039. n. 1. sive univ. par. 3. divers.* Hinc fit, quod proprius à Nuncio Apostolico (etiam si sit reus, & possessor, cum dicatur actor, & habeat causam à Nuncio) de Beneficio non excedente viginti quatuor Ducatos juxta illius facultates, tenetur probare non excessum, tamquam fundamentum suæ gratiæ. *Garzias de Benefic. part. 5. cap. 3. n. 187. cum seqq. Chokier ad Regul. 61. hodie 55. Cancellar. de exprimend. valor. n. 18. Gonzalez ad Regul. 8. hodie 9. Cancellar. de mensib. §. 2. Proem. nu. 57. Card. de Luca de Benefic. disc. 26. n. 13. & disc. 90. n. 23. Bota coram Zarat. decis. 38. n. 4. cum seqq. n. 7. Alexand. VIII. decis. 172. num. 12. cum seqq. decis. 10. num. 1. sive univ. in princip. de probat. in nov. decis. 1086. num. 1. sive univ. part. 3. divers. decis. 357. n. 23. cum seqq. par. 10. recentior. dec. 296. n. 8. cum seqq. & decis. 355. n. 1. cum seqq. par. 6.*
- 12 eodem fermè pacto, quo Pensionarius tenetur justificare valorem expressum, ità, ut remaneant mille pro Episcopo, & centum pro Rectore. *Lotther. de re benef. lib. 1. qu. 43. per tot. Tondut. de Pension. cap. 14. n. 4. cum seqq. Card. de Luca cod. tract. disc. 11. n. 3. cum seqq. & disc. 12. n. 3. cum seqq. Rota coram Merlino decis. 1080. n. 1. sive univ. in fin. Peuting. decis. 427. n. 1. ac in recentior. decis. 11. n. 1. cum seqq. par. 11. decis. 6. n. 9. cum seqq. par. 17. eodemque modo, quo in dotationis, seu incongruitatis dotis probatio spectat ad mulierem pro obtinenda quarta in Bonis viri vigore *Authent. Præterea C. und. vir. & ux. uti fundamentum suæ intentionis, Mangil. de imputation. qu. 161. per tot.* de quo, Deo dante, in nostro Tractatu de *Quarta maritali.* Immo de rigore nec manus mortua admittenda esset ad probandum contrarium, quod semel facta fuit super excessu valoris, sicuti confessio provisi semel emissa circa valorem Beneficii in literis Apostolicis, non potest de Jure amplius impugnari, *de Angel. de confession. lib. 3. qu. 22. n. 28. Rota decis. 59. n. 4. part. 11. recentior.* ac hujusmodi confessio non solum afficit ipsum impetrantem, sed & ipsius successores in Beneficio, *de Angel. mox laudat. tract. lib. 2. quæst. 51. n. 4. cum seqq.* nisi manus mortua tamquam Locus Pius ad instar pupilli, aut minoris haberet*

restitutionem in integrum ad versùs propriam confessionem ob enormissimam læsionem, quando constare poterit de non excessu per plenas probationes super redditibus Beneficiorum ascendentibus solummodo ad annuos Ducatos viginti quatuor auri de Camera, *Sfortia Oddus de restitut. in integ. par. 1. quæst. 36. art. 10. n. 67. & par. 2. qu. 65. art. 8. n. 36. de Angel. de confession. lib. 3. qu. 23. n. 16.*

Præterea manus mortua post à se factam expressionem valoris Beneficii sibi uniti, per non excessum viginti quatuor Ducatorum ad effectum se liberandi à quindenniis, tenetur probare non excessum, cum manus mortua uti impetratrix, jamque posseditrix Beneficii uniti, melius informata, quam Camera, præsumatur, vel de valore Beneficii, vel de modo illum probandi, non autem ad hoc gravari debet Camera, quæ non est informata de valore, nec ità paratas habere potest probationes: nec in Jure sufficit aliud adferre, sed oportet illud probari, *Barbosa axiom. 191. n. 1. undè, quavis in Regula 22. Cancellar. de union. statuatur, petente unionem, exprimere debere valorem Beneficii unientis, attamen censetur juxta Juris censuram velle etiam petentem unionem, probare debere valorem, quasi quòd in omniis Regula Cancellariæ voluerit se conformare cum Juris dispositione, Barbosa axiom. 39. n. 6. cum seqq.*

Firmatæ tamen, & nervosissimè confirmatæ nostræ resolutioni non obstant sequenti objecta.

I. Non obstat exemptionium, quòd in Francia à Rege, vel ab Academia nominatus ad Beneficium non tenetur probare valorem à se expressum, sed tale onus refundit in excipientem de excessu, qualis est Camera per *textum in l. quoties 18. §. 1. ff. de probation. Rebuff. de nomination. q. 9. n. 43.* quia, quidquid forsitan sit in nominatione, super quo pro nunc non figo pedem, nec do manus, immò nec *Rebuff.* omninò constans esse videtur in sua opinione; nec desunt Doctores contrarium tenentes, inter quos *Lotther. de re benef. lib. 2. qu. 15. num. 36. cum seqq.* sub efficaci motivo, quòd nominatus in hoc casu sit actor, non autem reus, & possessor, *Rota tenens Garzias de Benefic. par. 5. cap. 3. nu. 193.* saltem in unione semel expressus valor, justificandus est, prout ille justificari debet in impetratione Beneficii, *Tondut. resol. benef. par. 2. cap. 3. §. 6. n. 5. 14. & seqq.* ideò enim justificandus est valor ab exprimente, quia ille exprimens: aliàs, si ab exprimente ille non esset justificandus, nec esset exprimens, cum videatur quodammodo incompatible teneri quem valorem exprimere, & expressum non teneri justificare, *Lotther. de re benef. lib. 3. qu. 20. n. 49. cum seqq.*

II. Non obstat, quod actor teneatur probare, quod opponit, non autem reus ad *textum in cap. 1. de probation. Pacion. de probation. lib. 2. cap. 57. n. 7. & cap. 68. n. 50. Mascard. cod. tract. vol. 1. conc. 37. nu. 1. cum seqq. Vela disert. 22. n. 1. 11. 19. & 26. undè, actore non probante, reus absolvitur, *Barbosa axiom. 1. n. 2. præterquamquòd quisquis probare debet fundamentum suæ intentionis, quæ respectu Camerae consistit in excessu, Barbosa axiom. 128. n. 1. cum seqq.* attamen manus mortua non videretur teneri probare suam intentionem super non solutione quindennii, quæ consistit in non excessu; cum*

cum satis sit valorem Beneficii exprimere, quominus illam probet, ex eo, quod *Regula 22. olim 21. Cancellar. de union.* requirit expressiorem, non probationem valoris pro parte petentis unionem ibi „ Petentes Beneficia Eccles., siastica aliis uniri, teneantur exprimere verum annuum valorem &c. tam Beneficii unionem, di, quam illius, cui uniri petitur &c. „ unde sequitur, quod semel facta per manum mortuam expressio valoris per non excessum viginti quatuor Ducatorum juxta *predictam Regulam Cancellarie*, si Annatistae postea praetendant, quod Beneficium unitum excedat viginti quatuor Ducatos, perque consequens subiaceat quindenniis, ipsi hanc Provinciam capere teneantur, nec manus mortua gravanda venit in probatione non excessus semel narrati, pro qua habet suam intentionem fundatam, ex sibi demandata, & adimpleta expressio, cum alias quis ad duo teneretur, tam nempe ad exprimendum valorem, quam postea ad expressum verificandum, & tamen nemo censetur duplici onere gravatus, immo gravatus in uno, reputatur sublevatus in altero, immo relevari debet, *Barbosa axiom. 93. n. 22. & axiom. 108. num. 4. cum seq. & axiom. 169. n. 1. cum seq.* sensus insuper *memorata Regula Cancellarie* tenetur esse, ut interim, quo per Officiales Camerae, seu Annatistas non probetur affirmativa excessus, stetur negativa, non excessus, dum contentatur sola nuda, ac simpliciter expressio ibi; *teneantur exprimere*, alias si petens sibi uniri Beneficium, teneretur probare illius valorem semel expressum, *Regula Cancellarie* non diceret, *teneantur exprimere*, sed diceret, *teneantur probare*; ita, ut si petens unionem Beneficii, juxta *Regulam Cancellarie* tenetur solummodo exprimere verum illius valorem in casu factae narrativae, seu expressiois per non excessum viginti quatuor Ducatorum, excipiens de expressioe falsi valoris, seu de excessu viginti quatuor Ducatorum, tenebitur probare contrarium, *cap. super hoc 5. de renunciation. l. 1. l. in exceptionibus 14. ff. de probation. de Grassis de exception. except. 4. num. 59. cum seqq. Pacian. de probation. lib. 1. cap. 69. nu. 158. Gratian. diff. 975. n. 3. Cypriac. contro. 5. n. 136. cum seqq. Oldrad. de liter. Princip. pr. clud. 13. n. 1. & per tot.* cum igitur Camera excipiens de excessu, nihil ponat, sed positum neget, nempe non excessum narratum a manu mortua, non cogitur manus mortua probare talem non excessum, *l. ei incumbit 2. ff. de probation. praesertim negativa non excessus resultante ex ventre literarum unionis, Rota coram Cassadore. dec. 10. n. 2. & 4. de Rescript. Card. Seraphin. decis. 332. per tot.* omisso, quod in dubio semper pro minori valore Beneficii, sique pro non excessu viginti quatuor Ducatorum facienda est interpretatio, veluti in his praecis terminis quindennii, solvi praesens ponderat *Mandofus consil. 92. n. 10. in med. versiculo, & in dubio*: aliter facile omnis controversia tolli posset, addendo in saepe laudata *Regula Cancellarie*, unum verbum, *& probare*; adeo, ut, si *Regula Cancellarie* voluisset propter expressioem valoris, etiam illius probationem, facile id expressisset uno tantum verbo, *Barbosa axiom. 136. n. 5. cum seq.* & *Regula Cancellarie* tamquam Papales, non habentes Superiorem, in omniis non censentur velle

se conformare cum dispositione Juris, sed casus in illis omissus habetur pro omisso, *Barbosa axiom. 39. n. 1. cum seqq.* Præterea ad ætrem, & prærensam creditricem quindenniorum (qualis est Camera) spectat probare purificationem conditionis excessus viginti quatuor Ducatorum pro fundamento sui crediti quindennialis, sive ad ejusdem Camerae Officiales, seu Annatistas, uti actores, & prærensam creditores quindenniorum in casu tantum intervenientes excessus, & sic conditionales, vel conditionatos, seu modales, & qualificados, qui agere nequeant contra manum mortuam ream, sive astrictam debitricem quindenniorum, nisi post existentiam conditionis, nempe ipsius excessus viginti quatuor Ducatorum, *Salgad. labyrinth. credit. par. 1. cap. 3. n. 25. Gait. de credit. cap. 4. tit. 1. quest. 11. num. 2127. cum seq.* Nihilominus in principio *praesentis Cap.* inest coadæquata responsio his omnibus oppositionibus.

Modò trinæ supersunt enodandæ difficultates.

I. Difficultas quid dicendum, si Papa in unionem derogaret superius prælaudatæ *Regulae Cancellariae la 22.* an saltem in hoc casu, manus mortua vigore talis derogationis censetur sublevata ab onere probandi valorem expressum; ita, ut, si manus mortua expresserit valorem Beneficii sibi uniti, seu uniendi, per non excessum, in ista hypothese non teneatur justificare non excessum ad effectum non solvendi quindennia, cum Papa, derogando *Regulae Cancellariae* circa faciendam expressioem valoris, disobligare (ut ita dicam) videatur manum mortuam ad exprimendum valorem, proindeque illius expressio non sit necessaria, unde in isto casu narrativa valoris non est pars gratiae, nec Papa se fundavit in verificatione valoris; ita, ut manus mortua ad summum tenebitur semiplene tantum probare non excessum ad hoc, ut non teneat ut solvere quindennia, quippe tacite dispensata, seu privilegiata, & exempta ab exprimendo valore, per necessarium consequens censetur etiam dispensata ab illo verificando saltem per concludentes, & rigidas probationes, è contra verò Annatistae prætendentes quindennia in casu derogatæ *Regulae Cancellariae* super expressioe valoris, tenebuntur probare concludenter excessum ad hoc, ut sit locus prætensis quindennii: alioquin manus mortua habet pro se intentionem fundatam, ut in simili firmat *Rota decis. 351. n. 7. par. 2. recentiorum*.

II. Difficultas, quid dicendum, si Annatistae non opponant de excessu, an adhuc manus mortua teneatur probare non excessum ad hoc, ut libereretur à Quindenniis, & authorem, etiam parte non opponente (quod forsitan provenire potest ex incuria Officialium, quæ non debet, nec potest præjudicare toti Collegio) teneri nihilominus manum mortuam probare non excessum Beneficii sibi uniti, nè alias sub pallio aliorum, vel unius ministri negligentiae fiat scaus, & notabile inferatur præjudicium Papæ, ac Annatistarum in evitando hac via solutionem Quindenniorum, quæ procul dubio deberentur, si opponeretur de excessu, & non excessus è converso à manu mortua non justificaretur, *Luther. de re benef. lib. 3. qu. 20. n. 53. cum seqq.*

III. Difficultas, quid dicendum, si Beneficium unitatur motu proprio, non ad instantiam

manus mortuæ petentis illud sibi uniri, an tunc teneatur, vel non manus mortua exprimere valorem, illūque justificare tam Beneficii uniti, quàm illius, cui unitur; & crederem, quòd ad summum teneatur exprimere, non justificare, cum tam in gratia ad supplicationem partis, quam in illa concessa motu proprio Papa dividere nequeat valorem Beneficii uniti, & illius, cui unitur; ità, ut non præsumatur velle eximere ab expressiōe valoris, quantumvis Regula 22. *Cancellar. de union.* videatur limitata ad petentes unionem ibi; petentes Beneficia Ecclesiastica aliis uniri, teneantur exprimere verum annuum valorem &c. tam Beneficii unendi, quàm illius, cui uniri petitur &c. E contra verò in casu motus proprii præsumatur post expressum valorem à manu mortua vel le refundere onus justificationis per excessum in Annatistas, *Mandof. in Regul. Cancellar. 22. de union. q. 2. n. 2. cum seq. & per tot. Chokier. ad eand. Regul. n. 31. Lotther. de re benef. lib. 3. qu. 20. n. 51. cum seq. Card. de Luca de Benef. disc. 90. n. 4. cum seqq.*

ARGUMENTUM.

Camera Apostolica constituta in quasi possessione exigendi quindennia, si excipiatur per manum mortuam de non excessu viginti quatuor Ducatorum Beneficii sibi uniti, proindèque de exemptione à quindenniis, adhuc eadem Camera manutenenda est per viam iudicii possessorii, ac interim discutiendum venit in iudicio petitorio super excessu, vel non excessu.

SUMMARIUM.

- 1 Pensionarius manutentur in quasi possessione exigendi Pensionem, non obstante exceptione Titularis super verificatione clausulæ dummodò remaneant mille &c.
- 2 Possessorium retardat petitorium.
- 3 In possessorio non est necessaria probatio excessus.
- 4 In possessorio non requiritur justificatio servitutis.
- 5 Manutentio non conceditur, quando possessorium absorbet petitorium.

CAPITULUM VII.

VISO jam in præcedenti Cap. cui incumbat onus probandi excessum, vel non excessum viginti quatuor Ducatorum Beneficii uniti, nunc videbimus, quòd Camera Apostolica constituta in quasi possessione exigendi quindennia, si excipiatur per manum mortuam de non excessu viginti quatuor Ducatorum Beneficii sibi uniti, proindèque de exemptione à quindenniis, adhuc eadem Camera manutenenda est per viam iudicii possessorii, ac interim discutiendum venit in iudicio petitorio super excessu, vel non excessu, quia Camera ad effectum manutentionis in quasi possessione exigendi quindennia, est habenda adinstar Pensionarii, qui, non obstante exceptione per Titularem adducta super verificatione clausulæ dummodò remaneant mille pro Epi-

scopo, & centum pro Rectore, manutentur in quasi possessione exigendi Pensionem, *Barbosa de claus. claus. 47. n. 13. & claus. 48. n. 7. & in prax. exigend. pension. part. 1. quæst. 2. n. 19. cum seqq. & n. 54. Postb. de manut. obs. 18. n. 41. & obs. 42. n. 53. cum seqq. & n. 65. cum seqq. Lotther. de re benef. lib. 1. qu. 66. n. 73. cum seqq. Garzias de Benef. part. 1. c. 5. n. 578. cum seqq. Rota apud eund. n. 435. Toudut. de Pension. cap. 37. num. 14. cum seqq. & in materia possessoria ad effectum obtinendi manutentionem, ac ex hoc capite retardandi iudicium petitorium, sufficit solum nudum factum exactiōis, seu possessionis quindenniorum, ut in simili de pensione, censu, & canone *Postb. de manutent. obs. 15. n. 19. cum seqq.* undè in iudicio possessorio manutentionis pro conservatione possessionis exigendi quindennia non indiget Camera aliqua justificatione excessus valoris Beneficii uniti, *Paz. de tenuta cap. 10. n. 7. Postb. de manut. obs. 42. n. 1. cum seqq.* Cūque jus quindenniorum sit quadam servitus imposita Beneficio unito, non est necesse in iudicio possessorio probare titulum servitutis hujusmodi, qui consistit in excessu viginti quatuor Ducatorum, *Postb. de manut. obs. 42. n. 30. & 57. circa fin. versiculo hinc similiter inferventibus.**

Nec obstat, quòd manutentio concedi non solet, quando possessorium (ut in casu) percutit, ac absorbet petitorium, dum jus exigendi dependet ex verificatione excessus viginti quatuor Ducatorum Beneficii uniti, quo non excedente, non est locus solutioni quodenniorum, *Postb. de manut. obs. 43. n. 10.* quia probatio non excessus (ut supra insinuavimus) spectat ad ipsam manum mortuam.

ARGUMENTUM.

Manus mortua tenetur revelare Annatistis solummodò Beneficia sibi unita, excedentia viginti quatuor Ducatos auri de Camera, sicque obnoxia quindenniis, non autem alia Beneficia non excedentia, sicque non obnoxia quindenniis.

SUMMARIUM.

- 1 Bullæ Apostolicæ super quindenniis editæ injungunt manibus mortuis onus notificandi, seu revelandi Beneficia possessa, & unita.
- 2 Potius mens Pontificum, quàm eorum verba, attendenda est.
- 3 Sola Beneficia excedentia viginti quatuor Ducatos, subjacent annatis, & perpenditur Mandof. coul. 92. n. 2. 4. & 5. ac laudatur D. Advocatus Arrigus.
- 4 Etiam revelandus est valor Beneficiorum unitorum non excedentium viginti quatuor Ducatos.
- 5 Bullæ Apostolicæ super quindenniis conditæ mandant fieri indicationem omnium Beneficiorum.
- 6 Dicitio omnis, vel quicumque recipit quoque restrictionem.
- 7 Prima Bulla Pauli IV. super quindenniis edita, & mandans indicari omnia Beneficia etiam non excedentia viginti quatuor Ducatos, non est usu recepta, super quo assertur Mandof. cons. 92. n. 12.
- 8 Per Constitutiones confirmatorias non alteratur Constitutio confirmata.

- 9 *Contrarius usus declarat mentem Pontificis.*
 10 *Expripiendus valor Beneficij etiam non excedentis viginti quatuor Ducatos.*
 11 *Regula 55. Cancellar. de valor. introducta quoque fuit pro scrutinio meritorum.*

CAPITULUM VIII.

1 **B**ULLÆ Apostolicæ super inuncto manibus mortuus onere notificandis, ac revelandi Annatistis Beneficia per illas possessa, & illis unira, sive illorum annuum valorem, præbet momentum prætentioni, quod manus mortua teneatur revelare, ac notificare Annatistis valorem omnium Beneficiorum per ipsas possessorum, etiam si non excedant viginti quatuor Ducatos; attamen in præfenti contrarium placet firmare, quod nempe manus mortua tenetur revelare Annatistis solummodo Beneficia sibi unita, excedentia viginti quatuor Ducatos auri de Camera, sicque obnoxia quindenniis; non autem alia Beneficia non excedentia, sicque non obnoxia quindenniis; quippè mens Pontificum potius, quam eorum verba, quantumvis generaliter loquentia de omnibus Beneficiis, attendenda est, illaque restringenda veniunt ad ea tantum Beneficia, quæ excedunt viginti quatuor Ducatos, cum ea dumtaxat subjaceant quindenniis, proindeque superflua est specificatio aliorum Beneficiorum, eorumque valoris non excedentium viginti quatuor Ducatos, pro quibus non solvitur quindennium, ut in terminis terminantibus Capituli Cathedralis Compottellanae in Hispaniis vexati ab Annatistis, quod specificaret valorem omnium Beneficiorum possessorum, sibi que unitorum etiam non excedentium viginti quatuor Ducatos consulti Mandosius consil. 92. n. 2. circa fin. versiculo ego sic distinguerem, juncto n. 4. in med. vers. infra illam summam, & n. 5. in princip. & fin. ac per tot. ibi: aut loquimur de Præsimoniis, aut aliis Beneficiis, ut præmittitur, unitis valorem annuum 24. Ducatorum auri de Camera excedentibus, aut de Beneficiis infra dictam summam, juxta primum membrum distinctionis affirmati vè responderem, & sic pro Officiariis participibus, seu participatibus &c. Infra illam summam valoris annui 24. Ducatorum Annata non solvitur. Capitulum igitur tenebitur revelare omnia Præsimonia, & alia Beneficia, illorumque nomina, denominationes, & valores specificare quoad Beneficia excedentia, ut præmissum est, valorem annuum 24. Ducatorum. Et hæc tendere videtur tam obligatio præmissa in favorem Camere Apostolicæ, & consequenter in favorem Officiariorum participantium facta, quam illa declaratoria generalis Pauli IV. Juxta secundum membrum, si finis in Beneficiis infra 24. Ducatos, pro Capitulo prædicto respondendum est &c. Mens enim, & ratio cujusvis Summi Pontificis pro tempore existentis, & in materia annatarum disponentis, seu Constitutionem promulgantis, quæ magis, quam Constitutionum verba, attendenda est &c. fuit in illis tantum casibus requirentibus specificationem, ac declarationem Beneficiorum, & annate solutionem videlicet ubi annata solvenda veniret, & non aliàs &c. sufficit ostendere, quod ultra centum annos nec fuerint factæ declarationes, & expressiones Beneficiorum, nisi illorum, pro quibus annata solvenda erat, & pro illis tantum solutio facta fuit &c. cui quidem

Doctori valdè deferendum est, cum pro veritate consultus responderit, & (quod magis est) cum esset Advocatus Annatistarum (quem locum pluribus ab hinc annis summa cum laude occupat D. Advocatus Arrigus, Cancellariæ summus Practicus, & in legali scientia peritissimus) immo contrà semetipsum, uti unum ex participantibus de annatis, tamquam Militem S. Petri, prout idem de omnibus testatur in dict. consil. in principio versific. renui, ibi: renui primò contrà me ipsum scribere, cum, ut Miles S. Petri, de annatis participem. Rursus omnium Officiariorum Advocatus in pluribus Causis extitit. Fuisse tandem Sanctissimi Domini Nostri pro veritate scribere non recluso &c. ad quod reflectit Card. de Luca de servitut. disc. 49. n. 8. ibi: est consilium pro veritate, seu potius votum &c. quod nimium differt ab illis consiliis, quæ ad pecuniam, solamque requirentis opportunitatem eduntur, verè nulla, vel modicæ auctoritate digna, de alienat. disc. 23. n. 26. & de judic. disc. 35. n. 76. cumque prælaudata auctoritas Mandosii sit punctualis, illa omnino attendenda venit pro casu legis. Card. de Luca de servitutib. disc. 57. n. 4. de feud. disc. 119. n. 4. de usur. disc. 22. n. 2. de Jurisd. disc. 88. n. 4. de empt. disc. 6. n. 8. in fin. de judic. disc. 35. n. 83. de legitim. disc. 34. n. 5. & de testam. disc. 8. sub n. 4. Quod fortissimè puto procedere, si manui mortuæ assitit longæva observantia interpretativa Constitutionum, super quindenniis edictarum, quod per longum tempus nunquam fuerint factæ expressiones hujusmodi, seu revelationes Beneficiorum, nisi illorum viginti quatuor Ducatos excedentium, pro quibus dumtaxat solvitur annata, proindeque quindennium, veluti in his præcisè terminis singulariter, ac magistraliter, pro veritate consultus advercit Mandosius laudato consil. 92. n. 5. in med. versiculo pro hujusmodi etiam declaratione, cum nu. seqq.

Nec vim aliquam facit in contrarium generalitas locutionis, qua utuntur Pontifices in suis Bullis de quindenniis agentes, incipiendo à Paulo IV. in sua Constitutione la 17. §. 11. circa fin. Bullar. nov. Rom. tom. 1. usque ad Constitutionem Clementis X. in sua Constitutione la 50. §. 2. in fine, §. 3. in fine, §. 4. in fine, & §. 9. in principio, eod. Bullar. tom. 6. repetit. post Tract. int. Constitution. Apostolic. in ordine la V. & XI. ubi mandatur fieri, medio juramento, individuatio, seu indicatio omnium, ac singulorum, & quo rumcumque Beneficiorum; etenim ratione subjectæ materiæ, introductionis nempe quindenniorum, pro Beneficiis excedentibus viginti quatuor Ducatos, dictio omnis, vel quicumque respicit restrictionem, & intelligentiam de illis tantum individuandis Beneficiis, quæ excedant viginti quatuor Ducatos, non de aliis, quæ non excedant, ad tradita per Barbof. de diction. diction. 241. n. 20. & diction. 317. n. 13.

Sed quando etiam præfata Bullæ ob generalitatem verborum intelligentiæ essent de omnibus Beneficiis, quantumvis non excedentibus annum valorem viginti quatuor Ducatorum, adhuc fatissit, respondendo, primam Bullam præcitatam Pauli IV. saltem super hoc non fuisse usu receptam, veluti in nostris puris terminis peregrinè, ac notabiliter ponderat Mandosius sepè relato consilio 92. n. 12. ibi: ad Bullam declaratoriam Pauli IV. responderi potest, non constare, illam fuisse usu receptam

ceptam, imò nec publicatam, seu intimatam, & sic illa non ligaret &c. cui sanè Doctōri (ut idem de se refert *disc. consil. in princip. versic. rursus* tamquàm Annatistarum Advocato, in materia annatarum, & Quindenniorum bene versato, inò tamquàm Romano, ac in Urbe scribenti, optimè, vel meliùs aliis informato propemodùm, & sine aliquo scrupulo, aut dubio credendum venit, veluti notat *Card. de Luca de præmin. disc. 46. n. 6. de donation. disc. 26. n. 3. & 7. & disc. 35. n. 9. & de servitutib. disc. 103. n. 5. Boscol. post eundem de feud. artic. 1. num. 15. Carleval. de judic. tom. 1. disp. 2. qu. 2. num. 62. versic. nam Doctōri, Rotæ decif. 530. n. 3. par. 4. tom. 3. recentior. decif. 193. n. 14. par. 6.* proindèque successivis Bullas in materia quindenniorum confirmatorias in ea parte, in qua præcedens Bulla confirmata, non est in usu, non habere vim obligandi, accedente tolerantia

8 Pontificum pro tempore, attamen opinio *Mandosi* in abstrahcto sumpta est contra communem, juxta quam, etiam si Bullæ Pontificiæ non fuerint intimatæ, ubique ligant, cum sufficiat, fuisse Romæ publicatas. Nec per Constitutiones confirmatorias, seu innovatorias aliarum præcedentium alteratur Constitutio confirmata, seu innovata, verùm remanent in suo primævo statu, veluti in specie quindenniorum ad aliud tamen propositum bene observat *Card. de Luca de Benefic. discurs. 139. n. 4. in fine antè versic. quod autem,*

9 in supplement. hinc contrarius usus declarat, mentem Pontificis fuisse loqui de omnibus tantùm Beneficiis excedentibus viginri quatuor Ducatos tamquàm obnoxiiis quindenniis, non de aliis non excedentibus, ramquàm non obnoxiiis quindenniis, quæ unicè fuerunt causa finalis demandatæ indicationis, seu revelationis valoris.

10 Minus obstat, quòd, sicuti juxta inconcusam praxim exprimendus est annuus valor Beneficii etiam non excedentis viginri quatuor Ducatos ex *Regula 55. Cancellar. de valore*, pro quo non solvitur annata, *Card. de Luca de Benefic. discurs. 90. n. 8.* ità puriter revelanda veniunt etiam Beneficia non excedentia viginri quatuor Ducatos, pro quibus pariter non solvitur quindennium, quia juxta veriozem, de qua

11 *Card. de Luca lcc. cit. dicta Regula Cancellariæ 55. de valore* non fuit introducta solummodò ex causa solvendi annatam, sed etiam ad sciendum, an impetrans, sit benemeritus de hoc, vel illo Beneficio, in casu autem nostro revelatio elusmodi non videtur ex alio capite introducta, nisi ex causa solvendi quindennia: undè, si ex Beneficiis non excedentibus viginri quatuor Ducatos, quindennium non debetur, superfluum erit revelare etiam ista Beneficia.

ARGUMENTUM.

Manus mortua non potest subterfugere solutionem quindenniorum pro Beneficiis sibi unitis, sub prætextu supervenientis sterilitatis ex causis naturalibus annorum infæcundorum per inclementiam cœli, sive aliud accidens belli, & incursionis hostium, sive ex causa pestis,

proindèque inducti calamitosi temporis cum notabili decremento, seu diminutione reddituum, in tantum etiam, ut Beneficia unita, non ampliùs, ut priùs de tempore unionis, excedant viginri quatuor Ducatos.

SUMMARIUM.

- 1 Pestis bellum divinum est, & n. 10,
- 2 Manus mortua evitare nequit solutionem quindenniorum sub prætextu supervenientis sterilitatis.
- 3 Quando obligatio pervenit ad casum enormis lesionis, tunc debet reformari ex æquitate cap. luggestum 9. de Decim.
- 4 Lex non servat obligationem mutato verum sistemate.
- 5 Suscepta obligatione ab initio solvendi quindennium in certa summa, non habetur amplius ratio sequentæ postea diminutionis fructuum
- 6 Sicuti quando augetur fructus Beneficii, non augetur quindennium, ità illis diminutis. non desinit illud deberi.
- 7 Censur non imponitur super fructibus ipsius rei, sed super ipsa re.
- 8 Ex Emphyteusi etià in casu sterilitatis debetur canon.
- 9 Lombardia graculis, & aliis damnis obnoxia est.
- 10 Pestis est bellum divinum.
- 11 Conductor tempore sterilitatis prætere tendere potest remissionem pensionis.
- 12 Pensio, seu affectus ob sterilitatem remittitur.
- 13 Quindennium solvitur in recognitionem m domini.
- 14 Emphyteuta etiam in casu sterilitatis canonem solvere debet.
- 15 Quindennium est adinstar Decimæ.
- 16 Etiam in casu sterilitatis est locus solutioni Decimæ.
- 17 Deus est supremus, & absolutus Dominus omnium fructuum terræ.
- 18 Canon deditus in recognitionem domini, etiam stante sterilitate non remittitur.
- 19 In censu non est locus remissioni, etiam sequuta sterilitate.
- 20 Ex bonis Emphyteuticis in totum pereuntibus non debetur canon.
- 21 Pensio remittitur, si damnum contingat in ipsa rei substantia.
- 22 Quindennium successit in locum annatæ.

CAPITULUM IX.

Sæpiùs evenire solet, quòd Beneficia unita manus mortuæ, de tempore unionis ob excessum viginri quatuor Ducatorum obnoxia quindennis, postea ob bellum superveniens, pestem, quæ bellum Divinum est; aut aliam similem sterilitatis causam accidentalem, cum tali reddituum diminutione, ut non ampliùs viginri quatuor Ducatos excedant, proindèque esse potest locus dubitandi, an ob cessatum excessum viginri quatuor Ducatorum cessent etiam quindennia, an verò, non obstante non excessu, adhuc illa debeantur, & resolvimus in præsentia, quod manus mortua non potest subterfugere solutionem quindenniorum pro Beneficiis sibi unitis, sub prætextu supervenientis sterilitatis ex causis naturalibus annorum infæcundorum per inclementiam cœli, sive aliud accidens belli, & incursionis hostium, sive ex causa pestis, proin-

- proindeque inducti calamitosi temporis, cum notabili decremento, seu diminutione reddituum, in tantum etiam, ut Beneficia unita, non amplius, ut prius de tempore unionis, excedant viginti quatuor Ducatos, in puncto *Alvarez Pegas de competent. part. 2. cap. 69. n. 8.* ubi refert, ita practicum in suo, & nostro Portugallia Regno de anno 1672. in nihilum turbante, quod quando obligatio ab initio suscepta, postea tractu temporis pervenit ad casum enormis laesionis, tunc debeat penitus reformari ex æquitate textus in *cap. suggestum 9. de Decim. & notant Amayden. de hyl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 2. n. 14. cum seqq. & §. 4. n. 14. & 15. Gobbius de moneta q. 6. n. 97. cum seq. Thefaur. dec. Pedemont. 226. n. 3. & 4.* ubi tradit, ita iudicatum, nec conservat obligationem mutato rerum sistemate, nec eam producit ad inæqualitatem, & iniquitatem, sed moderandi, seu reformandi normam iudicibus præbuit, *Rota in Castellana aperitionis oris 19. Novembris 1703. §. Caterum & 17. Januarii 1705. §. Si vè demum coram Molines Decano;* quippe ab initio suscepta obligatione solvendi quindennium in certa summa, non habetur amplius ratio sequitur postea diminutionis fructuum, quæ ex mero eventu processit, cum potuerit etiam augmentum fructuum venire, *Raudens. conf. 17. num. 44. cum seqq. part. 1. Menoch. conf. 156. n. 34. cum seqq. Purpurat. conf. 492. n. 24. cum seqq. Venturin. conf. 33. n. 112. cum seqq. Caren. resol. 104. n. 11. & resol. 174. n. 6. Castill. contr. Fur. tom. 7. cap. 15. n. 133. in fine versic. verè tamen, ac in terminis quindenniorum Rota post Monacell. formular. for. Eccles. part. 2. decis. 13. n. 8.* & sicuti non licet Annuitiis petere augmentum quindennii adauctis fructibus Beneficii, ita illis diminutis non licet manui mortuæ se liberare à solutione quindennii ex novo contractu, *Purpurat. dicit. conf. 492. n. 24. in fine versic. sicuti non possit, Cyriac. contr. 1. n. 34. Monet. apud Caren. resol. 174. n. 42.* præterquamquod principalis nostra resolutio, solida quidem meo iudicio ratione munitur, ex eo nempe, quod quindennium non debetur ex fructibus Beneficii uniti, sed bene ex ipso Beneficio unito, & propter ipsum Beneficium unitum; ita, ut, quousque Beneficium existit, æquum videtur, quod quindennium solvatur, quamvis per accidens ad aliquod forsitan tempus fructus non percipiantur cum excessu viginti quatuor Ducatorum, veluti prædicatur in censu, qui non imponitur super fructibus ipsius, sed super ipsa re, nec per censum venditur jus ad ipsomet numero fructus ex eadem recolligendos, *Cencius de censibus quest. 37. n. 7. in principio;* immò fructus Beneficii uniti perire debent periculo, & damno ipsius manus mortuæ, quæ est Domina utilis fructuum, sive colligantur in sufficienti quantitate, sive non: undè Papæ reninenti directum dominium Beneficii uniti, in nihilo prejudicari posset circa quindennia eidem debita ratione exercitii domini super omnibus Beneficiis, qui adhuc bene recognosci potest in Dominum, quamvis Beneficium modicos pro tunc ferat fructus, dummodò substantia Beneficii duret, ut de Domino directo prætendente canonem etiam in casu sterilitatis, *Amic. de iure emphyt. quest. 39. n. 8. præsertim si regio, ubi sita sunt Beneficia, frequenter obnoxia est grandinibus, prout Lombardia, graccu-*
- lis, sturnis, passeribus, raneis, rucis, gruibus, & locustis, reliquisque avibus, & vermibus devastantibus, nivibus ac excessivo frigori vires exsicantibus, vel inundationibus, & immoderatis pluviis, prout in agro Romano, vel pesti, vel bello, cum tunc manus mortua melius prævidere possit casus huiusmodi in se non totaliter fortuitos, seu saltem in genere adinstar providi; prudentisque coloni eos cogitare; undè sibi imputet manus mortua, si accepavit Beneficia in locis adeo adversis, in cuius potestate erat illa non acceptare, quasi quod hoc casu emere voluerit aleam, seu iactum retis, sese fortunæ committendo, *Pacion. de locat. & conduct. cap. 46. n. 68. cum seqq. Gallus de fructibus disp. 26. artic. 2. n. 38. in fine versic. limitatur tertio, & n. seq. mulroque magis si de tempore factæ unionis jam sterilitas, bellum, sive pestis (quæ quoque, 10 bellum est, nempe divinum, ad quod alludit Tractatus de bello divino Marchini) aderat, sive adesse timebatur; sibi namque imputet manus mortua, si acceptare voluit unionem de tempore, quo sciebat, vel scire debebat conditionem Beneficii tunc uniti, veluti in simili de conductore rei tempore sterilitatis ejusdem rei, postea remissionem pensionis, seu afflictus prætendente per textum in l. qui bona 13. §. De illo 6. ff. de damn. insect. Pacion. de locat. & conduct. cap. 46. n. 87. Gallus de fructibus, disp. 28. artic. 2. n. 38. & de Emphyteuta Fulgin. de jur. emphyt. tit. de solution. canon. qu. 1. n. 336. cum seq. Amic. eod. tract. qu. 39. n. 24. Valasch. eod. tract. qu. 17. n. 18. Præterquamquod jure merito videtur, satis esse, quod de tempore unionis, ad quod unice respexerunt Bullæ super quindenniis editæ, Beneficia cum effectu excedant viginti quatuor Ducatos, quantumvis subindè per accidens illos non excedant ob supervenientem sterilitatem ex quacunque causa; adeo, ut diminutio fructuum, tamquam non perpetua, sed ad tempus tantum durationis belli, pestis, sive alterius accidentalis causæ, non est sufficiens ad retardandum solutionem quindennii, cum semper supersit spes futura fertilitatis, ac damni emendationis post cessatum bellum, pestem, aut similibus sterilitatis causam.*
- Nec obstat, quod pensio, seu afflictus ob sterilitatem remittitur, *cap. propter sterilitatem 3. de locat. l. si merces 25. §. Vis maior 6. ff. eod. l. licet 8. C. eod. Pacion. de locat. & conduct. cap. 45. num. 1. cum seqq.* quia pensio solvitur ob fructuum collectionem, ideòque, illis non collectis, ea non debetur, quindennium autem non solvitur ob fructuum perceptionem, sed ob solam recognitionem domini, quod Papa habet super fructibus omnium Beneficiorum mundi ex latè per nos cummulatis in *Cap. I.* undè quamvis ob aliquod accidens non colligantur sufficientes fructus ex Beneficio unito, tamen dominium ipsius Beneficii durat penès Papani unientem, ac per consequens durat causa præstationis quindennii debiti ex Beneficio de tempore unionis excedente viginti quatuor Ducatos, ut in simili de Emphyteuta solvere debente canonem etiam in casu sterilitatis ponderat *Amic. de jur. emphyt. qu. 37. n. 7. 15* cum quindennium sit ad instar Decimæ, ut in *dist. Cap. I.* comprobavimus, & etiam stante 16 sterilitate est locus solutioni Decimæ, *Scoppa observ. forens. 100. n. 21. Bersan. de compensation. cap. 2.*

A R G U M E N T U M.

- cap. 2. qu. 9. n. 7. quæ pariter solvitur in recognitionem domini temporalis, quod Deus uti supremus, & absolutus Dominus, habet super omnes fructus terræ, non ob solam ipsorum fructuum perceptionem, *Fagundez de contrahib. lib. 5. cap. 8 n. 17. antè med. prout canon solvi solvitur in recognitionem domini, non obstante sterilitate, non remittitur, l. 1. C. de jure emphy. Gallus de fructibus disp. 26. artic. 2. n. 2. Fulgin. de jure emphyt. tit. de solutione canon. qu. 1. num. 97. & 99. antè med. versiculo aut Emphyteuta, & n. 333. in fine versiculo quartus casus, Valasc. eod. tract. qu. 27. n. 7. nec pariter in censibus est locus remissioni ob sequentem sterilitatem ex causa belli, pestis, aut similibus, *Cencius de censibus qu. 37. n. 6. cum seqq. Gallus de fructibus disp. 28. artic. 2. n. 11. non omisso, quod ex remissione affectus resultat quidem aliquod damnum locatori, sed ex non excessu viginti quatuor Ducatorum, si tractu temporis post unionem ex aliqua causa accidentali superveniens suffragaretur, notabile resultaret damnum Cameræ, & Annatistis, cum eo casu nullum solvendam esset quindennium: quod si tundi, seu prædia beneficalia in totum perempta essent, tunc enim cum nulli amplius colligantur fructus, nec ulla super sit spes futuræ eorum collectionis, nulla etiam debentur quindennia, quali dissoluta sit unio: sicuti idem dicendum est in bonis emphyteuticis in totum pereuntibus, ad textum in l. arboribus § 8. ff. de contrah. empt. l. 1. C. de jure emphyt. Gallus de fructibus disp. 28. artic. 2. n. 38. in fine Fulgin. de jure emphyt. tit. de solutione canon. qu. 1. n. 91. cum seqq. Pacion. de locat. & conducl. cap. 45. n. 32. & cap. 46. n. 98. cum seqq. Rota decif. 338. n. 1. cum seqq. & per tot. part. 14. recentior. eodem fermè modo, quo eo casu pensio remittitur, si damnum contingat in ipsa rei substantia, quasi quod tunc resolvar contractus, ex conducl. 15. si vis tempelatis 2. ff. locat. Pacion. de locat. & conducl. cap. 46. n. 53. & 124. & cap. 49. n. 72.**

Minus obstat, quod videretur, sumendam esse interpretationem pro ipsa manu mortua tractante de damno vitando, quod sentit in solutione quindenniorum tempore, quo Beneficium unitum non excedit viginti quatuor Ducatos ob sterilitatem, non verò pro Annatistis tractantibus de lucro captando cum jactura ipsius manus mortuæ, quia est damnum temporale, facileque tractu temporis emendabile post cessantem sterilitatem, & manus mortua videtur quasi contraxisse cum Annatistis, in se periculum sterilitatis assumendo; aliàs potius manus mortua, præteritendo, se non teneri ad quindennium in casu sterilitatis, locupletaretur cum aliena jactura, ipsorum videlicet Annatistarum, cum Beneficium, si non esset unitum, vacans de tempore sterilitatis, quamvis tunc casualiter non excederet viginti quatuor Ducatos, adhuc solveret annatam, habita ratione ad excessum de tempore ubertatis; undè pari ratione æquum est, quod solvat quindennium, non habita in consideratione casuali, ac temporali sterilitate, arguendo ab annata ad quindennium, quod in illius locum successit ex supra per nos fusiùs congestis in Cap. I.

Paupertas manus mortuæ, cui unitum fuit Beneficium, annum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedens, seu reservata perpetua Pensio dictam summam excedens, non excusat à solutione quindennii.

S U M M A R I U M.

- 1 *Expenditur Bulla 50. Clementis X. §. 6. in fin. Bullar. nov. Rom. tom. 6.*
- 2 *Dispositio penitus nullam restrictionem patitur.*
- 3 *Pensio ex causa diminutionis reddituum Beneficii redimitur.*
- 4 *Manus mortua adhuc solvere tenetur quindennium, etiamsi supervenerit post Unionem Beneficii, sterilitas.*
- 5 *Beneficialistarum adagium solve, aut dimitte.*
- 6 *Etiã pauperes tenentur ad Decimas.*
- 7 *Quindennia sunt adinstar Decimarum.*
- 8 *Provisio de Beneficio non suffragatur illius paupertas ad se eximendum à solutione annata.*
- 9 *Quod predicatur de annata, predicatur etiam de quindennio.*
- 10 *Paupertati manus mortuæ consuli potest, diminuendo numerum personarum.*
- 11 *Non fortuna sit ad meliorem fortunam devenire.*
- 12 *Manus mortua quoad Beneficia sibi unita, seu Pensiones sibi reservatas, in eodem statu permanet.*
- 13 *Decimæ, quæ sunt de jure divino, solvendæ non sunt à paupere.*
- 14 *Quindennia sunt de jure positivo Pontificum.*
- 15 *Pauperes à tributis eximuntur.*
- 16 *Pauperes à multis liberantur.*
- 17 *Clerici pauperes à Procuratore liberantur.*
- 18 *Manus mortuæ incumbet onus probandi paupertatem tanquam fundamentum suæ intentionis.*
- 19 *Ab paupertate bene probata sit, remittendum est arbitrio Judicis.*

C A P I T U L U M X.

CUM vel de tempore Unionis Beneficiorum manus mortuæ factæ, vel de tempore reservationis perpetuam Pensionem ad eisdem favorem, quandoque paupertas manus mortuæ adesse possit, vel saltem post Unionem Beneficiorum, seu reservationem Pensionum supervenire, indèque dubium insurgere inter manum mortuam, & Annatitas super solutione, vel non solutione quindenniorum, resolvitur in præfenti, quod paupertas manus mortuæ, cui unitum fuit Beneficium, annum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedens, seu reservata perpetua Pensio dictam summam excedens, non excusat à solutione quindennii; quippè aliàs ferè semper magnis sumptibus conficiendus esset processus super paupertate, dum ferè omnes manus mortuæ illam allegarent ad subterfugiendum quindenniorum solutiones, sub mendicato prætextu assertæ paupertatis, contrà literales Constitutiones Pontificias, quæ hac via remanent elusoræ, quod profectò ferendum non est, immò omnibus viribus elaborandum pro

pro earum observantia: & tamen Bullæ quindenniorum ad quindennia obligant omnes manus mortuas, nullis exceptis, nullaque facta distinctione paupertatis, prout aperte habetur in Bulla 50. Clementis X. §. 6. in fin. Bullar. nov. Rom. tom 6. repetit post Traët in Constitution. Apostolic. in ordine la. XL. ibi: omnes, & singulas Uniones & c. Piiis Locis, nullis penitus exclusis & c. perpetuò factas, & de cætero & c. perpetuò faciendas, sub literis Pauli Prædecessoris hujusmodi comprehendit, & includi; accedente præsertim dictione penitus, quæ, uti estrænatissima, nullam patitur restrictionem, nullam limitationem, nullamque modificationem, Barboza de diction. dist. 240. n. 12. cum seqq. & dist. 249 n. 1. cum seqq. Richter de signific. adverb. litera P. adverb. 21. in princ. versic. quamobrem, & litera P. adverb. 14. in fin. versic. est dicitio, Tiraguell. in l. si unquam. verbo revertatur, n. 81. cum seqq. C. de revoc. donation. Ricc. collectan. 2764 per tot. par. 7. Rota coram Dunozeo. Sen. dec. 303. n. 2. Card. Seraphin. dec. 447. n. 4 tom. 1. ac in recentior. decif. 305. n. 14. part. 7. Aliàs; si Summi Pontifices vellent eximere, seu excipere à quindenniis manus mortuas pauperes, procul dubio illas expressè eximerent, seu exciperent.

Est bene verum, quòd in casu diminutionis fructuum Beneficii unici obtineri solet in Cancellaria Apostolica illorum reductio ad instar Pensionis Ecclesiasticæ reducibilis ex causa diminutionis reddituum Beneficii Pensione gravati, Tondut. de Pension. Eccles. cap. 15. n. 12. & cap. 57. n. 5. Gigas eod. tract. quest. 35 n. 8. Card. de Luca eod. tract. discurs. 21. num. 2. & 4. Lotber. de re benefic. lib. 1. quest. 42. num. 5. 4. cum sequ. Staphil de liter. Fulst. §. Et est notandum, n. 9. Garz. de Benefic. part. 1. cap. 5. n. 399. cum seq. Adden. ad Gregor. XV. decif. 345. n. 13 Rota coram Card. Creffent. decif. 17. n. 3. versic. nihilominus in ista, Card. Put. decif. 34. n. 2. lib. 1. Bieh. decif. 255. n. 11. tom. 1. Card. Seraphin. decif. 951. n. 4. tom. 1. Card. Mantici. decif. 153. n. 2. in principio, & apud Mantiff ad Card. de Luca decif. 50. n. 9. decif. 52. n. 10. & decif. 62. n. 26 lib. 13. vol. 4. & in recentior. decif. 306. n. 21. & 22. par. 9. tom. 1. decif. 306. n. 22. part. 10. decif. 375. num. 9. part. 19. decif. 633. n. 7. ead. part. 19. tom. 2. eo sanè modo, quo manus mortua adhuc solvere tenetur quindennium, etiam si supervenerit post Unionem Beneficii, sterilitas quacunque de causa contingens ex fusè per nos suo loco adductis; aliàs dimittat Beneficium sibi unitum, vel Pensionem sibi reservatam, juxta decantatum adagium in ore Beneficialistarum, solve, aut dimitte, de quo Lotber. de re benefic. lib. 1. quest. 41. n. 38. Tondut. de Pension. Eccles. cap. 21 n. 1. cum seqq. cap. 36. n. 5. & cap. 61. n. 11. & 12. Card. de Luca eod. tract. discurs. 12. n. 15. & discurs. 33. n. 5. & de Benefic. discurs. 90. num. 36. Rota coram Burati. decif. 409. n. 2. & 3. & in recentior. decif. 287. n. 17. part. 5. tom. 1. decif. 633. n. 11. in princip. part. 19. tom. 2. Indè est, quòd etiam pauperes tenentur ad Decimas, Velasc. de privileg. pauper. part. 1. qu. 37. n. 1. cum seqq. Monet. de Decim. cap. 5. qu. 1. n. 28. cum seqq. quindennia autem sunt adinstar Decimarum ex per nos supra Cap. I. congestis.

Præterè in dictionò corroboracionem accedit, quòd, sicuti proviso de Beneficio non suffragatur illius paupertas ad se eximendum à solutione Annatæ, cum acceptans Beneficium excedens XXIV. Ducatos auri de Camera, se subijcere vi-

deatur legi Annatistarum, sibi que imputare debet, si Beneficium acceptavit, dum volens antecedens, debet velle etiam consequens: aliàs, si non est solvendo, tenetur dimittere Beneficium; cumque potius cõferenda sint Beneficia personis pauperibus, quàm divitibus, tam juxta mentem fundatorum, quàm juxta justitiam distributivam, adeò, ut in concursu, cæteris paribus, pauper semper præferatur, Beneficia enim sunt panes pauperum, non divitum quibus abundant, Gonzalez ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Meisib. gloss. 2. n. 2. 7. 12. & 13. si pauper non teneretur ad annatam, sequeretur, quòd omnes ferè provisi de Beneficiis non tenerentur ad annatas, sicque notabile irrogaretur S. Sedi præjudicium, ità manus mortuæ suffragari non debet ejusdem paupertas ad se excusandum à solutione quindenniorum, dum ex eadem ratione consentiens manus mortua sibi uniti Beneficium excedens XXIV. Ducatos, se subijcere videtur legi quindenniorum. Nec ulla considerari valet disparitas purificationis, seu exemplificationis annatæ cum quindennio ex eo, quòd provisorum de Beneficio unam tantum, seu semel tantum solvit annatam, quamvis postea Beneficium possideat per centum annos, manus verò mortua non unam tantum, seu semel tantum, sed reiteratam solvere debet annatam singulis XV. annis in perpetuum, indèque dictam quindennium, ut supra in Cap. I. prænotavimus: quamobrem pauperi proviso suavis evadit, vel saltem non adeò grave onus semel solvere dumtaxat annatam, & manus mortuæ pauperi vice versa gravissimum, ac penè intolerabile redditur onus successivè solvere reiteratam annatam quindennialem, seu quindennium ipsum singulis XV. annis in perpetuum; undè sentim patet, longè magis sensibile esse successivum, ac reiterabile onus, quàm illud pro una vice tantum; quia quòd prædicatur de annatæ, prædicatur etiam de quindennio subrogato in locum quindennii ex supra cumulatis Cap. I.

Præterquamquòd, si manus mortua est pauper, ejus paupertati aliqua alia via opportunè consuli potest, citrà tamen Annatistarum damnum, adhibito nempe salubri remedio diminuendi numerum personarum, quibus componitur manus mortua pauperi; quòd facili fieri potest; potissimum, si non habeat certum numerum personarum, vel impetrari potest à Summo Pontifice augmentum dotis, ut absque incommodo, vel saltem longè minori cum incommodo persolvantur quindennia suis statis temporibus, singulis videlicet XV. annis, veluti in consimilibus, seu fraternizantibus terminis Ecclesiæ receptitiæ, & non numeratæ favet textus egregius in cap. 1. de institution. ubi Fa-guan. n. 5. & notat bo. me. R. P. D. Piton. discept. Eccl. part. 1. discept. 17. n. 23. cum seqq., gloss. in cap. ex parte 10. verbo consuetudinem de concessio. Præbend. ibi & ità, licet non sit numerus constitutus, tamen tot sunt ibi constituendi, quot consueverunt ibi esse, dum tamen sufficiant Ecclesiæ facultates; aliàs, si non sufficerent, deberet reduci numerus ille ad eum numerum, quot possent congruè sustentari & c.

Cæteroquin, cum omnes ferè Uniones Beneficiorum fieri soleant pro subventionem manus mortuæ, cui uniuntur Beneficia, actum esset de

- quindenniis, perque consequens de Annatistis, si sola paupertas excusaret à solutione quindennii. Omisso, quòd etiam paupertas tractu temporis cessare potest, & manus mortua desinere esse pauper, atque ad pinguiorem fortunam devenire, (si tamen fortuna est ad meliorem fortunam devenire) mediante acquisitione hæreditatum, legatorum, sive aliarum lucrativarum dispositionum, sicque faciliùs quindennia solvere; quidquid tamen sit, semper manus mortua, aliàs pauper, locupletatur ex Beneficiis sibi unitis, vel ex perpetuis Pensionibus sibi reservatis, sicque ex re Domini, nempe Papæ unienitis Beneficia, vel reservantis Pensiones, quæ quidem manus mortua quòdā Beneficia, seu Pensiones in eodem statu permanet, ob excessum XXIV. Ducatorum, *Cyriac. contro. 277. n. 15. cum seqq. Dian. resol. moral. part. 10. tract. 4. miscell. 4. resol. 34. in fin.*
- In nihilum relevante, quòd eo modo Decimæ, quæ aliàs sunt de Jure divino, solvendæ non sunt à paupere, *Leoncill. de privileg. pauper. part. 2. privileg. 75. n. 8. Velasc. cod. tract. part. 1. quest. 37. n. 10. Rebuff. de Decim. quest. 5. n. 14. cum seqq.* quantò minùs solvenda erunt quindennia, quæ sunt de Jure positivo Pontificum ex per nos suprâ in *Cap. 1. fusc. cumulatis*; eodem fermè pacto, quo pauperes à tributis eximuntur, *cap. licet 4. de Censib. l. cura 4. §. inopes 2. ff. de muner. & honor. l. omnes 3. la 1. C. de ammon. & tribut. lib. 10. Sanchez confil. moral. lib. 2. cap. 4. dub. 15. in fin. vers. ubi dicit paupertatem, Velasc. de privileg. pauper. part. 1. qu. 37. n. 11. Benincasa de paupertate special. 4. princip. n. 26. & à multis liberantur, l. illicitas 6. §. fin. ff. de offic. Presid. & Clerici pauperes à solutione Procurationis Episcopo visitanti debita liberantur, *Velasc. de privil. paup. part. 1. qu. 28. n. 69. Sanchez conf. mor. lib. 2. cap. 4. dub. 15. in fin. vers. ubi dicunt Visitatorem*, manui tamen mortuæ incumberet onus probandi conclusentissimè paupertatem per rigidissimas probationes, tamquàm fundamentum suæ intentionis ad textum in *l. ei incumbit 2. ff. de probation. Scanarolla de visitat. Carcer. lib. 2. cap. 4. n. 7. cum seqq. Pacian. de probation. lib. 1. cap. 54. n. 12. Mascard. eod. tract. vol. 3. conc. 1154. n. 5. cum seqq.**
- & an paupertas benè probata sit, remittendum venit arbitrio Judicis, *Mench. de arbitr. Judic. lib. 2. centur. 1. cas. 65. n. 7. cum seqq. Scanarolla de visitat. Carcer. lib. 2. cap. 7. n. 1. cum seqq.* ità solvenda non sunt quindennia, quæque accedunt naturæ onerum Cameralium, quia non desunt DD. tenentes contrarium, per nos suprâ congesti n. 6. quòd nempe etiam pauperes teneantur ad Decimas.
- 1 Cur monetæ valor modò augeatur, & modò diminuatur.
  - 2 Mutata monetæ extrinsecè, inspiciendus est valor currens de tempore solutionis, sive ille augeatur, sive diminuatur.
  - 3 Quòd servatur in omnibus obligationibus.
  - 4 Manus mortua se obligat ad solvendum quindennium in tot Ducatis.
  - 5 Solutio quindennii faciendâ est, habita ratione, quanti Ducatus hodie ematur.
  - 6 Augmentum, & diminutio monetæ cedere debet commodo, & incommodo Cameræ quindennium recipere debentis.
  - 7 Beneficia taxata in certa quantitate, semper eandem solvere debent, sive fructus crescant, sive decreascent.
  - 8 Habita fide de pretio, solutio faciendâ est juxtâ valorem monetæ tunc currentem.
  - 9 Debitor, & creditor non sunt ad imparia judicandi, & adducitur locus lib. 4. Reg. cap. 6. vers. 25. & cap. 7. vers. 1. 16. 18. & 19.
  - 10 Ducatus est in obligatione ratione præsentis currentiæ.
  - 11 Decima solvitur juxtâ valorem monetæ, tunc currentem.
  - 12 Quindennium est adinstar Decimæ.
  - 13 Pensio reservata in tot Ducatis, solvendâ est juxtâ valorem monetæ tunc currentem, idem dicendum de congrua.
  - 14 Quindennium simile est Pensioni, & adducitur locus Joann. cap. 21. vers. 16. 17. & 18.
  - 15 Ducatus deductus in obligatione, censetur positus taxativè.
  - 16 In gratia Principis spectandus est valor monetæ currens de tempore solutionis.
  - 17 Attendendus est valor monetæ currens de tempore testamenti, non autem de tempore solutionis legati.
  - 18 Pecunia credita restituendâ est juxtâ valorem currentem de tempore obligationis, non solutionis.
  - 19 Contrarium verius.
  - 20 Vel quando procedat, declaratatur.
  - 21 Dos reservata est in tot nummis juxtâ valorem de tempore promissionis, seu constitutionis.
  - 22 Referuntur DD. contrarium tenentes.
  - 23 Ex Beneficiis non Consistorialibus debetur solummodò media annata.
  - 24 Videretur solvendum esse quindennium juxtâ valorem Ducati currentem de tempore obligationis, seu promissionis.
  - 25 Declaratur Bartol. in l. Paulus n. 4. ff. de solution.
  - 26 Afferitur absurdum, quòd videretur resultare, si quindennium solvendum esset juxtâ valorem Ducati currentem de tempore solutionis.
  - 27 Contrahentes nunquàm intelliguntur se obligasse ad extravagantiâ.
  - 28 Idem est quindennium, ac media annata.
  - 29 Augmentum, aut diminutio monetæ extendi nequit ad augendam, seu respectivè diminuendam annatam.
  - 30 Si quindennium solvitur juxtâ valorem de tempore unionis, illius solutio non redditur impracticabilis.
  - 31 Valor ab initio taxatus, non potest postea crescere, aut diminui ob excreascentiam, aut diminutionem monetæ.
  - 32 Ecclesia in exactionibus benignior laicis esse solet.

A R G U M E N T U M .

Quindennia solvenda sunt juxtâ moderatum valorem Ducati auri de Camera, currentem de tempore solutionis cujuslibet quindennii, non autem juxtâ antiquum valorem de tempore unionis Beneficii, tam in casu supervenientis augmenti, quàm diminutionis valoris Ducati post unionem.

- 33 *Observantia universalis solvendi quindennia juxta valorem Ducatorum currentem de tempore solutionis quomodo intelligatur.*
- 34 *Non debet solvi plus, nec minus, quam media annata.*
- 35 *Mutato rerum sistemate, lex non conservat obligationem.*
- 36 *Melius videtur Annatisis, quod solvatur quindennium juxta valorem Ducatorum de tempore unionis, quam de tempore solutionis.*
- 37 *Quomodo impracticabilis reddatur materia quindenniorum, si in solutione quindennii attendendus sit valor Beneficii.*
- 38 *Perpenduntur supra deducta n.23.*
- 39 *Ducati expressi in actu unionis, dicuntur esse principaliter in obligatione, & taxativè stant pro regula futurorum quindenniorum:*
- 40 *Adducitur exemplum taxæ Beneficiorum facta per Joannem XXII. ad exigendum annatam, seu commune, & minutum servitium.*
- 41 *Sacrum Collegium etiam hodiè taxat nova Beneficia non taxata in Camera.*
- 42 *Predicta taxa est fixa.*
- 43 *Cur in Provisionibus Episcopatum fiant Processus super eorum valore.*
- 44 *Fructus ferè omnium Episcopatum, & Monasteriorum, à tempore taxæ Joannis XXII. aucti fuerunt.*
- 45 *Observantia in materia quindenniorum præstat titulum.*
- 46 *Annate etiam ex consuetudine validè introduci possunt.*
- 47 *Annate quantitas, & modus obligationis validè induci potest ex consuetudine.*
- 48 *Consuetudo excedens plura sæcula, æquipollet immemorabili.*
- 49 *Inmemorabilis inducit quemlibet meliorem, & validiorem titulum.*
- 50 *Contrabentes præsumuntur se conformare legibus de materia loquentibus, & secundùm illas se obligare, ad quod adducuntur exempla.*
- 51 *Solutio quindennii faciendâ est juxta valorem Ducati tunc currentem, sive adauctus, sive diminutus fuerit, & assertur exemplum olei, vini, & frumentum.*
- 52 *Contrarium quando procedat.*
- 53 *Cùm in materia quindenniorum Ducatus de Camera sit in obligatione, solutio quindennii faciendâ est juxta valorem postea adauctum, sive diminutum.*
- 54 *Habere Doctorem punctualem sine contradicte, idem est, ac versari in casu legis.*
- 55 *Observantia longeva generalis, multoque magis particularis, alicujus manus mortue, in modo solvendi, præsumere facit, talem fuisse conventionem.*
- 56 *Attendi debet æstimatio monetæ de tempore obligationis.*
- 57 *Quod declaratur, & examinatur Rot. in Romana Censu, seu Canonis coràm Eño Falconerio tit.37. de solution. decif.23. tom.3. confirmata coràm Cerro, & Crispolto.*
- 58 *In casu, quo non potest sciri valor intrinsecus monetæ, quæ cadit in obligatione, necesse est solvere valorem extrinsecum semel, & ultimo loco solutum.*
- 59 *Rot. in dict. Romana Censu, seu Canonis refellitur, & iterum declaratur.*
- 60 *Pendente revisione in gradu restitutionis in integrum, à decisionibus non sine magna votorum*

scissura editis, certò sperari potest, quòd Sac. Rota ab eis recedet.

61 *Rota de facili sententiam mutat.*

62 *Auctor condolet omissionem Ducati de Camera, & consuleret illius cussionis reassumptionem, & cur.*

63 *Ducatus, seu Florenus auri Florentinorum quoque ad monetam imaginariam redactus erat.*

64 *Hodiè tamen reassumpti illius cussione, non alia moneta in foro frequentior cernitur, quam predictus auri Florenus.*

65 *Indecorum est, ut triumphent exemplaria, in aeternum pereat Prototypus.*

CAPITULUM XI.

PRO clariori discernendorum intelligentia præmittendum est, quòd aliqui Doctores putant, monetam mutatam esse in bonitate extrinseca, quotiès, retento eodem pondere, & qualitate materiæ, ex facto Principis, vel ex publico commercio alteratur ejus valor, alii verò hanc mutationem appellant intrinsecam; E contra verò mutationem extrinsecam alii intelligunt, quotiès moneta mutatur in pondere, vel alteratur in materia. Cùm autem ex Beneficiis unitis solvenda sint quindennia in tot Ducatos auri de Camera, si illa excedant 24. Ducatos, juxta Constitutiones super quindennii editas, latòque calamo per nos suprâ tradita in *Cap. I.* ac passim alibi; cùmque Ducati valor per Pontificem uti supremum, ac absolutum Principem modò augetur, & modò diminuatur ob varias rerum circumstantias ad id suadentes: ex eo sanè, quòd variis de causis, itò exigentibus commercii ratione, ac publica necessitate, solet moneta mutari, & alterari quandoque illam augendo, & quandoque illam diminuendo, cujus quidem incrementum, aut decrementum re vera non provenit ex placito Principis, sed à commercio, & potissimum ex deterioratione monetæ argenteæ, ad Principem enim spectat dumtaxat monetarum æstimatio, *Brun. de augment. & diminut. monet. in præmissis n.5. & limit.6. Theaur. eod. tract. part.2.n.13. Gob. de monet. qu.6. num.124. Covarruv. de veter. collat. numismat. cap.7. in princ. juncto num.6. versic. mutatio verò pecuniæ, & var. resol. lib.1. c.11.n.3. & 4. versic. quò verò obiter, Fenzon ad Statut. Urb. lib.1. cap.197. n.161. cum seqq. Card. de Luca de Regalib. disc.126. num.7. & disc.128.n.5. & 10. in med. vers. cùm enim alteratio monetarum, Belluga specul. Princip. tit. de mutat. monet. Rubric.36. per tot. Sixtin. de Regalib. lib.2. cap.7. de monet. n.32. Maffrill. de Magistrat. part.1. lib.3. cap.10. n.145.148. & 150. Luc. de Penna in tit. C. de veter. numismat. potest. n.4. lib.11. Platea in l. fin. n.1. in princip. C. eod. Perez ad dict. tit. n.12. in fin. & n.13. Gonzalez Tellez in cap. quantò 18. in not. n.3. in princip. vers. sed contrarium, de jurisjur. Felician de censibus tom.2. cap. unic. n.18. antè med. 5. Et partem in fin. n. cto num.20. & seqq. Hermes fascicul. Jur. publ. cap.9. n.217. Steph. de Jurisdic. cap.1. n.2. Boer. decif. Burdègal. 327. n.6. & 7. part.2. Peguer. decif. Cathalon. 46. n.11. Cabed. decif. Portugall. 45. num.5. cum seqq. part.2. Rota in recentior. decif. 329. n.6. part. 19. contingit dubitare, an antiquus valor Ducati de tempore unionis, an verò modernus currentis de tempore solutionis quindennii, modò auctus, modò diminutus,*

in solutione singulorum successivorum quinden-
niorum veniat attendendus: quamobrem propo-
ninus in præsentia, quòd quindennia solvenda
sunt juxta modicum valorem Ducati auri de
Camera currentem de tempore solutionis cujus-
libet quindennii, non autem juxta antiquum
valorem de tempore unionis Beneficii, tam in
casu supervenientis augmenti, quam dimini-
tionis valoris Ducati post unionem, dum ad fa-
vorem Cancellariæ, & Annatistarum militat
magistralis theoria *Bartoli in l. Paulus n. 4. ff. de
solution.* communiter apud DD. & Tribunalia
recepta, quòd quando in obligatione non est
aliqua monetæ imaginaria, seu phantastica, &
chimerica, sed species certa, ac determinata
monetæ realis, ac actualis, seu actu in rerum
natura existentis, qualis est Ducatus auri de
Camera, si fortè contingat (quod contingere
posse innox demonstravimus) postea illam spe-
ciem monetæ variari, seu alterari in valore in-
trinfeco, ut quia mutata materia, vel pondere,
eadem species de novo cudatur, attendendus ve-
niat valor monetæ de tempore contractus, seu
obligationis, si verò illa species monetæ in obli-
gationem deducta, simpliciter alterata fuit in
valore extrinfeco, eo, quòd retento tamen eo-
dem pondere, & materiæ pretiositate, seu æsti-
matione ex communi usu, vel Principis edicto
ejus valor adauctus, vel diminutus fuerit, solu-
tio faciendâ est in eadem specie monetæ, si com-
modè illa haberi potest, sin minus, debetur ejus
æstimatio habita ratione quanti de tempore so-
lutionis valet illa species monetæ, proindeque
solutio faciendâ est juxta valorem tunc curren-
tem de tempore solutionis, veluti in generalibus
terminis de quacumque monetæ specie singula-
riter notant *Felician. de censib. tom. 2. lib. 4. cap. unic.
n. 29. cum seqq. Fezzon. ad Statut. Urb. lib. 1. c. 197.
n. 179. cum seqq. Ansaldo. de commerc. & mercatur.
disc. 5. per tot. Gob. de monet. qu. 5. n. 2. ac per tot.
Gratian. disc. 560. n. 9. cum seqq. & in terminis ter-
minantibus Ducati auri de Camera Lotther. de re
benef. lib. 1. qu. 39. n. 202. cum seqq. Card. de Luca de
Benef. disc. 89. n. 16. in fin. & n. 18. in fin. & de Pen-
sion. disc. 36. n. 4. cum seqq. & de alienat. disc. 10. n. 3.
in princip. & de Emphyteus. disc. 78. n. 3. Tondut. de
Pension. cap. 40. num. 19. & 22. cum seqq. Gratian.
disc. 417. n. 1. cum seqq. Budell. de monet. & re num-
mar. lib. 2. cap. 2. n. 37. Rub. in addit. ad decif. 67.
n. 19. cum seqq. part. 9. recentior. tom. 1. Adden. ad
Gregor. decif. 42. num. 7. Rota coram Dunozet. Sen.
decif. 139. n. 1. & per tot. Card. Seraphin. decif. 84.
n. 1. cum seqq. to. 1. Coccin. decif. 2339. n. 1. cum seqq.
Priol. dec. 261. in princip. juncto n. 6. decif. 683. n. 3.
decif. 686. n. 1. & decif. 899. n. 2. part. 4. divers. & in
recentior. decif. 597. n. 2. par. 1. decif. 135. n. 2. par. 3.
decif. 430. n. 1. cum seqq. part. 4. decif. 287. n. 2. in fin.
& 8. in fin. 8. Et placuit Dominis, decif. 500. in
princip. & decif. 504. in princip. juncto n. 6. part. 14.
quæ quidem theoria generaliter intrat in qui-
buscumque contractibus, & obligationibus
etiam perpetuis, seu habentibus tractum succes-
sivum (quales procul dubio sunt obligationes
quindenniorum, seu pro quindennii factæ occa-
sione unionis Beneficiorum) juxta resolutionem
Senatus Mantuani, teste *Gob. de monet. qu. 5. à
n. 38. usque ad fin. ubi de contractu emphyteuti-
co: quemadmodum enim debitor in casu decre-
menti valoris extrinfeci monetæ liberatur, sol-**

vendo in eadem specie monetæ, vel in æstima-
tione juxta valorem diminutum, itâ pari passu
ad servandum æqualitatem, in casu incrementi
tenetur ad æstimationem juxta valorem au-
ctum, veluti ponderat *Rota coram Dunozet. Sen.
decif. 139. n. 3.* ac in puncto solutionis quinden-
niorum quòd procedendum sit cum memorata
theoria Bartoli comprobatur *Card. de Luca de Be-
nefic. disc. 89. n. 16. cum seqq. Amayden. de styl. Datar.
lib. 1. cap. 17. n. 12.*

Palpabilior insuper redditur justitia valutandi
Ducatos juxta eorum valorem de tempore solu-
tionis quindennii currentem, tam in casu augmen-
ti, quam in casu decrementi eorum valoris, dum obligatio in actu unionis concepta, fieri
solet in tot Ducatis auri de Camera, quæ mo-
neta vera, & realis, suum habet intrinfecum
valorem, puta centum Ducati auri de Camera
constant centum, & novem scuta auri in auro,
juxta experientiam aliàs practicam, & Decretum
Cameræ Apostolicæ desuper emanatum, referente
Rgt. dec. 686. in princip. par. 4. divers. itâ,
ut manus mortua intuitu unionis, & juxta dispo-
sitionem Constitutionum Apostolicarum de obli-
gans ad solutionem quindennii in tot Ducatis,
censetur in se suscepisse casum fortuitum dimini-
tionis monetæ dependentem à deterioratione
monetæ argentæ; qui ideo cedere debet in dam-
num manus mortuæ, eo sanè modo, quo cess-
sisset augmentum monetæ ad commodum ma-
nus mortuæ ex regula *textus in l. secundum natu-
ram 10. ff. de regul. Jur. fortius*, quia in Bulla
unionis vigore expressiois certi valoris in tot
Ducatis, primum quindennium, seu media an-
nata valutata extitit in tot Ducatis pro intranti
quantitate respectu ad medietatem annui valo-
ris fructuum Beneficii; puta de Beneficio exp-
so in Ducatis bis mille, solutum fuit primum
quindennium, seu dimidia annata per necessa-
rium consequens valutata fuit in Ducatis mille,
junctis aliis paucis Ducatis pro ministris, seu
rogitu: quo casu isti Ducati mille cum effectu
soluti pro primo quindennio contemplatione
unionis Beneficii, etiam ex voluntate Partium
non intelliguntur adjecti simpliciter demonstra-
tivè, & commensurativè ad medios fructus illius
anni, sed taxativè: adeò, ut haberet vim taxæ
perpetuæ pro omnibus futuris quindenniis, non
secus ac taxa Joannis XXII. vim habuit perpe-
tui stabilitatis annatæ in provisionibus Benefi-
ciorum; omisso, quòd coincidens solutio cujus-
libet quindennii semper venit faciendâ vel in ipsa
specie monetæ in obligationem deductâ, vel in
aliis speciebus, habita ratione quanti Ducatus
emi posset de recenti tempore solutionis cujus-
libet quindennii, dum promissa moneta est æsti-
mata, sive illius valor augeatur, sive minuat, &
æstimatio monetæ facit quandam venditio-
nem, & debitor tenetur æstimationem solvere,
non autem rem æstimatam, ad *textum in l. si æsti-
matis, l. æstimatæ ff. solut. matrim. Menoch. conf. 49.
n. 12. cum seqq. Ferentill. ad Burrat. decif. 626. n. 6.
cum augmentum, & diminutum cedere debeat
commodo, & incommodo Cameræ quindennium
recipere debentis, sicque creditricis, prout occa-
sio fert majoris, vel minoris valoris Ducati,
*Sola de monet. cas. 24. n. 1. cum seqq. Ciardin. con-
trov. 239. n. 14. tom. 3. Cencius de censib. part. 2.
cap. 2. qu. 4. art. 4. n. 25. Felician. cod. tract. tom. 2.
lib. 4.**

lib. 4. cap. unic. n. 30. vers. ubi autem, Gaill. pract. obf. lib. 2. obf. 73. n. 9. Duard. de Camb. qu. 25. n. 30. Scacc. de commerc. §. 2. glof. 5. n. 177. & 181. Covarruv. de collat. veter. numism. cap. 7. §. unic. n. 2. vers. quarta conclusio in fin. Lottber. de re benef. lib. 1. qu. 39. n. 204. Adlen. ad Ludovif. decif. 48. n. 8. Rota post Cenc. de censib. decif. 219. n. 9. Priol. decif. 261. n. 6. repet. decif. 504. part. 14. recentior. ibi: ut evenit in Ducatis auri de Camera, qui in valore excreverunt, tunc illius aestimatio debetur ad rationem, & quantitatem currentem de tempore solutionis; ita, ut tam incrementum, quam decrementum valoris cedat damno, vel lucro creditoris &c. Penna decif. 5. n. 1. vers. quantum ad secundum, & num. 2. secundum impress. Lugdun. Dmozet. Sen. decif. 139. n. 1. in princip. juncto n. 2. in med. §. Si contigisset, n. 3. & 4. ibi: consequens est, non posse tantundem reddi, neque eandem bonitatem prestari, & exolvi, nisi vel mille Ducati auri de Camera ejusdem monetæ genere, eodemque numero solvantur, vel debitor, ut creditoris indemnitati consulat, tantundem in aliis nummis prestare velit, quanti totidem Ducati de Camera justis ponderis emi possunt &c. Si contigisset enim, valorem Ducatorum aureorum de Camera à tempore obligationis decrevisse in bonitate intrinseca, tamen debitor mille Ducatos aureos solvendo, liberaretur, eadem ratione quaecumque eveniet incrementum, non aliter obligationi satisfiet, nisi mille Ducati numerentur, eorumve talis valor, ut creditoris reperire, & emere possit totidem Ducatos aureos ei, qui ei per debitorem fuerunt promissi, ex vulgata juris regula qui sentit onus &c. decif. 682. n. 3. part. 4. divers. ibi: quoties moneta destinata solutioni, augetur, vel minuitur in valore extrinseco, procedit ad commodum, vel ad damnum illius, cui faciendæ est solutio, & decif. 686. n. 2. in med. ead. part. 4. divers. ibi: Sicut diminutio Ducati efficit damnosa Pensionario, sic etiam augmentum debet illi prodesse &c. decif. 149. n. 7. part. 2. recentior. ibi: si valor monetæ antiquæ posita in obligatione fuisset diminutus, satis esset solvere ipsam monetam antiquam, etsi resultraret præjudicium creditoris &c. ita etiam sicut diminutio cedet ad incommodum creditoris, & augmentum cedere debet ad ipsius commodum &c. quoties pecunia, eodem pondere, & materia manentibus, vel augetur, vel minuitur, extrinsecus, quoad pretium talis mutatio nocet, & prodest creditori, Rub. in annot. ad decif. 67. n. 28. part. 9. tom. 1. ibi: ita, ut incrementum cedat lucro creditoris, & decrementum ad ejusdem pariter damnum adscribatur &c. Rota decif. 164. num. 8. part. 15. ibi: quoties moneta destinata solutioni, augetur, vel minuitur in valore extrinseco, procedit ad commodum, & damnum illius, cui faciendæ est solutio &c.

In quorum omnium stabilimentum valde stringit exemplum Beneficiorum taxatorum in certa quantitate, quoad solvenda nempe quindennia in tot Ducatis, quindennia solvere debentium in semel fixis ab initio de tempore unionis Ducatis, sive post unionem crescant, sive decrescant fructus, ex sua sede per nos congestis.

Prout non parum urget, quod habita fide de pretio in re vendita, dilatarque solutio (ut solet) ad certum tempus, puta intrà annum, aut biennium, vel aliud longius, seu brevius tempus conventum, & pendente termino præfixo solutioni, interim mutata moneta cum incremento, sive decremento, cadens solutio faciendæ est ju-

xta valorem monetæ currentem de tempore ejusdem solutionis, Theaur. de augm. monet. part. 2. n. 61. Rodríguez de an. reddit. lib. 2. qu. 15. n. 92.

Totaque basis fundamentalis solvendi quindennia juxta valorem monetæ cantantem de tempore faciendæ eorum solutionis, posita est in æqualitate, maxime inter Ecclesiasticos servanda; sicuti namque, nè debitor, & creditor contra Juris regulas ad imparia judicentur, decrefcente tempore solutionis quindennii, valore Ducati (prout casus ferre potest) manus mortua quindennii debitoris non esset solutura in rei veritate tantum quantum solvit tempore unionis Beneficii, ita è converso non debet adversus Annatistas quindennii creditores eo jure uti, cujus contrarium pro se ipsa non esset admittura eadem manus mortua; cùmque obligatio solvendi quindennium consistat in certo numero Ducatorum, si reciperent Annatista in casu augmenti Ducati minus, non reciperent re vera in bona arithmetica tot Ducatos quot illi deberentur, quando tamen pecunia debet esse talis, quæ præbeat suam utilitatem æqualem in forma sicut in materia, dum crescente valore Ducati, seu alterius monetæ aureæ, aut argentæ, crescit valor omnium aliarum rerum, seu mercium, & creditor habens eandem pecuniæ speciem, cum eadem res emere poterit, quas habuisset, si pecuniæ valor alteratus non fuisset; adeo quòd Ducati illi forsan numero plures ratione augmenti valoris non sint futuri utiliores Annatistis, quàm illi numero pauciores de tempore unionis ratione diminutionis valoris, ad textum in l. 1. ff. de contrah. empt. l. pretia rerum 63. ff. ad leg. Falcid. l. cum pro pecunia 24. C. de solution. l. pro imminutione 2. C. de veter. numismat. potest lib. 11. Sola de monet. cap. 24. n. 7. cum seqq. ibi: quia si aurei valor extrinsecus decrevisset, utique debitor non esset solviturus numerum illum Florenorum, seu Librarum, quas aureus valebat tempore contractus, sed potius ipsum aureum, & proinde debitor non debet in creditorem eo jure uti, cujus contrarium pro se ipso non esset admittura &c. quia, cùm obligatio consistat in numero aureorum, si reciperet Florenos undecim loco unius aurei valoris Florenorum 13. & grossi 3. non tantos consequeretur quot sibi debentur &c. quia, etsi videret in illa summa aureorum centum consequi majorem numerum Florenorum, quàm tempore contractus non consequor, tamen ex eo majore numero majorem utilitatem consequor, cùm, crescente valore aurei, crescat valor omnium aliarum rerum &c. adeo quòd non sint mihi futuri utiliores Floreni 13. & grossi 33. quàm illi Floreni undecim, pro quibus aureus tempore contractus impendebatur &c. Theaur. de augment. monet. part. 1. num. 68. Robert. rer. judic. lib. 1. cap. 16. in fin. pag. mil. 284. in fin. & pag. 385. in princip. ibi: fallitur autem quisquis in aestimatione aurei, cujus valor nunc decem solidis auctus est, lucrum aliquod ingens accedere creditori existimat. Ut & vulgus falli solet, dum se ditari credit, quoties crescit auri valor. Sicut enim nummi pretium augetur, ita etiam crescut, & augetur tam mercium, quàm ceterarum rerum pretia. Unde fit, ut generali, & publico cujusque nummi incremento privatis neque accedat, neque decedat quidquam. Nam primo contracte obligationis tempore sexcenti aurei valebant quidem mille quingentas Libras Turonenses: nunc autem mille octingenti-

tis Libris Turouensibus estimantur. At verò nullum in eo lucrum est, nullaque accedit evidencis adjecti emolumenti utilitas. Quæcumque enim aliquis tempore contractus mille quingentis Libris comparare poterat, vix hoc tempore mille octingentis Libris emere, & consequi liceret: atque idè, seu jus, seu æquitatem spectes, potior est creditoris causa &c. Senatus pro creditore pronunciauit &c. ut &c. haberetur ratio ejus valoris, qui nunc est, non qui tempore contractus fuit, Boss. de monet. n. 12. Gobb. eod. tract. q. 1. n. 49. Card. de Luca de feud. disc. 4. n. 17. & de alienat. disc. 14. n. 9. Boer. decif. Burdegal. 327. num. 9. part. 2. Griuell. decif. Dolan. 36. n. 5. ibi: aucto scilicet auro illo nummo, quoad valorem extrinsecum non debet offerre æstimationem secundum tempus contractus, sed secundum tempus solutionis. Sicuti enim diminutionem ad sui utilitatem accepisset; ita etiam æquum est, ut admittat augmentum ad sui damnum &c. Rub. ad decif. 67. n. 24. cum seq. p. recentior. tom. 1. ibi: quemadmodum pretia rerum ab illa monetarum variatione estimantur, ita & cetera commercia eadem proportione veniunt regulanda, nec de damno poterit creditor conqueri, quia habet eandem pecunie speciem, cum qua eadem res emere poterit, quas habuisset, si pecunia alterata non fuisset &c. Rot. decif. 509. n. 16. cum seq. part. 19. tom. 2. recentior. ibi: mutatus fuit valor intrinsecus rerum, qui crevit propter affluentiam auri, & argenti post apertum iter ad Indos; ita, ut illud, quod antiquitus erat condignum pretium Castri, hodie vix sufficeret ad jus comparandum; idè non valet inferri ex valore illius temporis ad præsens &c.

Ad quod mirè conducit horrendum illud exemplum carioris annonæ occasione obsidionis Samaritæ, à Sacra Pagina allatum lib. 4. Reg. cap. 6. vers. 25. ibi: donec venderetur caput asini octoginta argenteis, & quarta pars cabi stercoreis columbarum, quinq; argenteis &c. & cap. 7. vers. 1. ibi: in tempore hoc cras modius similia uno satere erit, & duo modii hordei satere uno &c. vers. 16. ibi: factusque est modius simile satere uno, & duo modii hordei satere uno &c. & vers. 18. & 19. ibi: duo modii hordei satere uno erunt, & modius simile satere uno, hoc eodem tempore cras &c.

Super reductione autem Ducati aurei ad monetam nostralem, sive forensē auream, seu argenteam, me remissivè habeo ad tradita per Ros. de exeq. lit. Apoll. part. 1. cap. 7. num. 174. Menoch. cons. 49. n. 15. Gratian. disc. 51. num. 17. & disc. 417. n. 10. & 17. in fin. §. Idè Pensiones, Fenzon. ad Statut. Urb. lib. 1. cap. 197. n. 149. cum seqq. Budeus de assè lib. 2. pag. mibi 169. Mandostus in Regul. 25. Cancellar. de monet. qu. 3. n. 2. cum seq. Sott. ad eand. Regul. n. 4. cum seq. Chokier ibid. num. 10. cum seq. Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 17. n. 12. Tondur. de Pension. cap. 40. n. 1. 4. 32. & seqq. P. yrrh. Corrad. in prax. benef. lib. 2. cap. 13. n. 7. cum seqq. Germon. de Indult. Cardinal. §. Regularia n. 38. & 84. Card. de Luca de Benef. disc. 89. num. 16. in fin. §. Adèd. que, & de Pension. disc. 34. num. 6. cum seq. disc. 35. n. 11. cum seq. & disc. 84. n. 6. cum seq. de credit. & debit. disc. 140. n. 11. de emphyteus. disc. 78. num. 3. de alienat. disc. 10. num. 3. in med. & de Regalib. disc. 126. n. 5. in med. vers. uiddè. & n. 10. & disc. 197. num. 12. & miscell. Eccl. disc. 4. num. 16. Aden. ad Buratt. decif. 626. num. 6. ad fin. et num. 8. Rot. apud Randens. var. resol. cap. 64. n. 22. cum seqq. & coram Priolo dec. 261. n. 12. & dec. 471. n. 4. Du-

noz. Fun. dec. 210. n. 4. Coccin. dec. 2339. num. 1. in princip. Zarar. dec. 34. sub n. 5. cum seq. decif. 682. in princip. juncto n. 3. dec. 683. in princip. juncto n. 2. in princip. & med. dec. 686. in princip. juncto n. 4. §. Præter id. & §. Non obstat. dec. 760. per tot. & dec. 761. in princip. juncto n. 1. seu unic. in fin. §. Non obstat. & dec. 900. in princip. juncto n. 2. & dec. 903. in princip. par. 4. divers. dec. 114. n. 1. 3. 4. & 7. par. 1. recentior. dec. 149. n. 1. 2. 3. & 8. autè med. vers. & sic si moneta aurea, part. 2. recentior. dec. 135. n. 1. & 4. part. 3. recent. dec. 73. n. 1. in princ. vers. remanent Scuta 38. par. 11. recent. dec. 287. n. 3. & 8. dec. 500. in princip. juncto n. 2. cum seqq. & dec. 704. n. 6. autè med. §. Non obstat. & n. 10. §. Declararunt par. 14. rec. dec. 233. n. 7. part. 19. rec. Mantif. ad Card. de Luca dec. 49. n. 6. dec. 50. n. 4. & 6. dec. 52. num. 6. et n. 7. in princip. §. Et idè, dec. 58. n. 3. 4. & 5. dec. 59. in princip. §. Supposito enim, dec. 60. n. 1. dec. 61. in princip. dec. 62. in princip. §. Haud enim, juncto n. 3. 4. et 8. in princip. §. Detrahit lib. 13. vol. 4. et dec. 37. n. 1. cum plur. seqq. lib. 15. eod. vol. 4.

Redeundo modò ad punctum principale, valdè opitulatur nostro intentui, quòd novus 10 valor Ducati est in obligatione facta per manum mortuam, ratione præsentis currentiæ, seu ultimæ valuationis ejusdem Ducati per Principem impostæ, Ducatus enim sicuti suum habuit valorem, seu importantiam antiquam, ita postmodum suam habere debet currentiam juxta tempus præsens solutionis cuiuslibet quinquenni, veluti in fraternizantibus terminis canonis debiti in recognitionem directi domini (prout eodem modo quinquennium debetur) notat Amic. de jure emphyt. quaest. 86. n. 4. ibi: moneta est in obligatione ratione presentis currentiæ &c. habuit enim moneta suam currentiam suo tempore, et habet suam de presentis &c.

Hinc est, quòd Decima Papalis, sive alia 11 quæcumque particularis solvitur juxta valorem monetæ currentem de tempore, quo facienda est ipsa solutio, Clem. si Beneficiorum 2. de Decim. ibi: ad monetam currentem communiter, ipsa Decima levari poterit, et debet, ubi Vitalin. n. 63. ibi: siat solutio secundum valorem mutatæ monetæ &c. Barbosa ibid. num. 2. ibi: notatur ad hoc, quòd monetarum valor attenditur, qui est solutionis tempore &c. Bruin. de augment. monet. conc. ult. declar. 12. quinquennium autem esse adinstar 12 Decimæ larè supra demonstravimus Cap. 1. & alibi passim, undè ex identitate rationis pari passu ambulare debet quinquennium cum decima in modo illud solvendi, ducto argumento ab identitate rationis ex vulgatis. Hinc Pensio 13 Ecclesiastica reservata in tot Ducatis aureis, solvenda est juxta valorem Ducatorum currentem de tempore solutionis ipsius Pensionis, non autem juxta antiquum currentem de tempore reservationis, seu impositionis, Lotter de re benef. lib. 1. qu. 39. n. 207. Budell. de monet. et re nummar. lib. 2. cap. 2. n. 37. Tondur. de Pension. Eccl. cap. 40. n. 19. et 22. cum seqq. Gratian. disc. 417. n. 1. cum seqq. ibi: contigit in facto dubitari, an ipsa Pensio esset talis, ut reciperet augmentum; ita, ut, si modò Ducati centum de Camera constituerent majorem summam, quàm Scutorum centum triginta quinque, esset solvendum Pensionario istud augmentum, vel potius satisfactum sit obligationi, si solvantur dicta Scuta centum triginta quinque taxata &c. Dicebatur, solutionem esse faciendam secundum

dum valorem Ducati de tempore solutionis, cum Ducatus fuerit in obligatione propter illa verba reseruamus annuam Pensionem &c. Ducatorum centum auri de Camera. Quando autem Ducatus est in obligatione, et non est mutata bonitas intrinseca, tunc attenditur valor de tempore solutionis &c. Rota coram Coccin. decif. 2339. n. 1. cum seq. ibi: ostendunt voluntatem Partium in hauriendi dictæ supplicationis, quæ, cum canet in Ducatis Camera, est attendenda, et Ducati dicuntur esse in obligatione, et solvi debent iuxta valorem currentem de tempore solutionis &c. Commissio verò Rotalis, et mandata fuerunt expedita in Scutis 300. monetæ, quia tantum de eo tempore valebant 207. Ducata Camera, et sic non obstant pro paghis futuris &c. et in recentior. decif. 597. num. 2. part. 1. ibi: quia Scuti valor, qui tempore obligationis erat centum solidorum, ad centum, et decem ascenderit, vel ad nonaginta fuerit diminutus, isto casu debet solutionis tempus attendi &c. decif. 135. n. 2. part. 3. ibi: Domini censuerunt esse faciendam solutionem secundum valorem Ducati currentem de tempore solutionis &c. eo, quod Ducatus est in obligatione &c. quando autem Ducatus est in obligatione, et non est mutata bonitas intrinseca, tunc attenditur valor de tempore solutionis &c. decif. 430. num. 1. cum seq. part. 4. ibi: Domini visum fuit, solutionem esse faciendam, vel in illis aureis, &c. vel in eorum valore de tempore faciendæ solutionis, nam cum in dictis aureis Pensio fuerit reseruata, debet in iisdem solvi, vel in alia æquivalenti moneta solutionis tempore, cum Scuti bonitas intrinseca immutata non fuerit &c.

Hinc congrua centum Ducatorum assignata Parocho per Sacrum Concil. Tridentin. sess. 24. de Reformat. cap. 13. pariter solvenda est secundum valorem currentem de tempore solutionis, Rota coram Priolo decif. 261. in princ. iuncto n. 6. repetit. part. 14. recentior. decif. 504. ibi: per sententiam Rotalem &c. pronuntiatum fuit, Capitulum Turritanum teneri solvere &c. moderno Reſtori Ecclesiæ Parochialis &c. annuos Ducatos centum auri de Camera &c. illòque deberi iuxta valorem currentem de tempore solutionis. à qua sententia appellatione interposita per Capitulum &c. Domini &c. dixerunt esse confirmandam &c. quando non mutatur bonitas, seu qualitas intrinseca monetæ, sed solum alteratur quantitas extrinseca valoris, ut evenit in Ducatis auri de Camera, qui in valore excreverunt, tunc illius estimatio debetur qd rationem, & quantitatem currentem de tempore solutionis; ita, ut tam incrementum, quam decrementum valoris cedat damno, vel lucro creditoris &c. decif. 287. n. 2. in fin. & 8. in fin. §. Et placuit Domini, ibi iuxta modernam estimationem &c. usque ad probationem augmenti &c. et decif. 500. in princip. ead. part. 14. ibi: pronuntiatam de voto Dominorum &c. congruam Scutorum 100. auri de Camera à Capitulo deberi Parocho de Sens iuxta valorem currentem tempore solutionis &c. Domini adhuc sentientes, servandum esse valorem currentis Ducati &c. quindenniium autem, cum (ut prædiximus supra) in cap. I. alibiq; passim) simile sit Pensioni Ecclesiasticæ, eisdem regulis dimittendum venit etiam in modo illud solvendi quoad estimationem monetæ currentem de tempore illius solutionis, ex vulgata regula purificationis, ac identitatis rationis: cumque quindennium etiam introductum fuerit pro congrua Papæ, ut in

prælaudato Cap. I. ac alibi monemus, immò liquet ex Constitutionibus Apostolicis super materia quindenniorum promulgatis, nec non post Traſt. registrat. præsertim ex Constit. in ordine la XV. ibi: pro congrua dignitatis, quam gerit tanquam visibile caput Ecclesiæ, sublimitatione &c. Mandat. consil. 92. n. 4. in princip. ibi: pro sustentatione Summi Pontificis, ac Sedis Apostolicæ, ut omnes norunt &c. & mox diximus, congruam Parochi valutandam esse in tot Ducatis secundum eorum estimationem currentem de tempore solutionis ejusdem congruæ, quantum magis ita valutandum erit quindennium uti congrua Papæ, qui est Parochus Parochorum, tamquam universalis Pastor, ac integri, seu totius ovilis custos, ex commissione gregis à Christo sibi tradita, juxta illud: pasce oves meas apud Joan. cap. 21. vers. 16. 17. & 18. Addito, quod etiam pro congrua Cardinalium introductum fuit quindennium ex Constitut. 50. Clementis X. §. 10. in princip. Bullar. to. 6. repet. post Traſt. in ordine la XI. ibi: statum illorum juxta Cardinalatus sublimitatem decennius tenere &c. Quibus omnibus huc usque deductis super faciendâ valuatione Ducati ad normam arithmeticam præsentis currentiæ de tempore solutionis cujlibet quindenni, quadrat genuina ratio ex eo nempe, quod Ducatus de Camera in obligatione solvendi quindennium deductus, non est moneta imaginaria, phantastica, chimerica, seu idealis, posita in concavo Lunæ, sed vera, realis, ac existens in rerum natura, immò censetur positus taxativè, pro taxatione nimirum tot Ducatorum in causam cujlibet futuri quindenni imposterum, ac indispensabiliter fixo numero solvendorum, non verò demonstrativè videlicet pro demonstratione eorundem Ducatorum, Card. de Luca de Pension. disc. 35. n. 13. disc. 36. n. 4. & disc. 84. n. 6. & 8. de Emphyteus. disc. 78. n. 3. & de alienat. disc. 10. n. 3. Rota in recentior. decif. 430. n. 2. part. 4. tom. 1. alia insuper nostro intentui affisit haud minus valida ratio, quod, cum versemur in unione Beneficii, sicque in gratia Principis, & quidem maxima ob tractum perpetuum, & successivum magni momenti ob fructuum perpetuum perceptionem, præsertim si Beneficium unitum, sit pingue, spectandus est valor monetæ currens de tempore solutionis, Maur. de solution. cap. 27. n. 19.

Nec turbat in contrarium, quod tam in contractibus, quam in testamentis attendatur potius valor monetæ currens de tempore testamenti, seu legati, non autem ille currens de tempore solutionis legati per textus apertos in cap. olim 20. de censib. l. Rutilia Polla 60. ff. de contrahend. empt. l. cum quid 3. in fine ff. de reb. credit. l. cum quis 22. ff. de oblig. & action. l. hominem 37. ff. mandat. l. fundum Cornelianum 28. vers. præsens estimatio. ff. de novation. l. nummis 3. vers. cum certa sit, ff. de in lit. jur. l. idè 3. vers. pecuniarum quoque, ff. de eo, quod cert. loc. l. si ita esset 7. vers. quia præsens tempus. l. cum certum 9. ff. de aur. & argent. legat. l. uxori 41. §. Testamento 4. ff. de legat. 3. Regnaud. de monet. n. 3. Maur. de solut. cap. 27. n. 16. cum seq. Antonell. de temp. legal. lib. 1. cap. 42. n. 18. Cyriac. contr. for. 391. n. 17. lib. 2. Minus obstat, quod pecunia credita, seu mutuò data, restituenda sit per mutuatarium, seu debitorem suo creditori juxta valorem currentem de tempore mutui, seu obligationis, non verò ju-

juxta valorem præsentem de tempore solutionis, seu restitutionis pecuniæ, sub motivo, quòd tam testator, quàm Partes reflexivè censentur ad valorem de tempore contractus, nec præsumantur cogitasse de mutatione valoris monetæ uti casu fortuito, *Antonell. de temp. legal. lib. 1. cap. 42. n. 4. Thefsaur. de augment. monet. part. 1. n. 54. & 58. & part. 2. n. 35. cum seqq. & decif. Pedemontan. 174. num. 1. Dian. refol. moral. part. 3. traçt. 7. miscellan. ref. 18. in princip. §. Sed modò, Maur. de solutionib. cap. 27. n. 10. et 15. Regnaud. de monet. n. 1. cum seqq. Brun. eod. traçt. part. 3. n. 1. cum seqq. Boccr. de jure monet. cap. 2. n. 13. Mynfinger. observ. 1. num. 1.*

19 *centur. 4. quippè textus in contrarium adducti potius faveat, maxime ille in l. cum certum 9. ff. de aur. et argent. legat. ibi: pretium præsentis temporis præstari debet; & contrarium verius, quòd tam in materia inter vivos, quàm in ultimis voluntariis, in casu supra perpenfarum circumstantiarum magis attendendus sit valor monetæ currentis de tempore solutionis, aut testamenti, sive legati, quod re vera non debetur de tempore testamenti, sed de tempore tantùm illius præstationis, dum idem mox allegatus Thefsaur. de augment. monet. part. 2. n. 58. in fine, & n. 68. & 69. le declarat, quòd potius in dubio solutio intelligatur promissa de valore monetæ corrente tempore solutionis, potissimum cum valor Ducati in casu proposito extrinsecè, seu in sua (ut ajunt) bonitate extrinsecæ, tantùm crescit, vel decrevit, salva, ac illæsa remanente sua bonitate intrinsecæ, & profequuntur Menoch. conf. 49. n. 50. & conf. 138. n. 12. cum seqq. Amic. de jure emphyt. qu. 86. n. 15. Sola de monet. cas. 24. n. 1. cum seqq. & cas. 40. n. 15. Brun. eod. traçt. limit. 10. n. 1. Et quia etiam communior opinio est, quòd attendatur valor monetæ mutuatæ, potius de tempore restitutionis, quàm de tempore mutui, Scaccia de commerc. §. 2. glof. 5. n. 148. Azor. instit. moral. par. 3. lib. 10. cap. 7. qu. 2. vers. hæc quæstio, in fine.*

20 Præterquamquòd Doctores tenentes, attendendum esse valorem monetæ currentem de tempore contractus, seu obligationis, intelligendi veniunt in casu mutationis, seu alterationis monetæ in sua bonitate intrinsecæ, non autem in præsentis hypothese mutationis dumtaxat bonitatis extrinsecæ Ducati, nempe quoad ejus premium, & æstimationem impositiciam, quasi quòd æstimator tunc habeat vim emptionis, seu dationis in solutum, veluti distinctionis fœdere conciliant *Rub. in annot. ad decif. 67. n. 2. cum seqq. juncto n. 19. & 20. par. 9. recentior. tom. 1. Scaccia de commerc. & mercatur. §. 2. glof. 5. n. 177. cum seqq. Fenzon. ad Statut. Orb. lib. 1. cap. 197. n. 179. cum seqq. Brun. de augment. & diminut. monet. conc. ult. part. 1. n. 1. cum seqq. Sola de monet. cas. 24. n. 1. & 4. Gratian. disc. 417. n. 2. Antonell. de temp. legal. lib. 1. cap. 42. n. 14. Negusant. disp. 57. n. 1. cum seqq. Rotæ coram Gregor. XV. decif. 42. per tot. & ibi: Adden. Coccin. decif. 1546. n. 19. & decif. 2335. n. 1. dec. 683. 688. 759. & 900. per tot. par. 4. di. vers. ac in recent. decif. 597. n. 1. par. 1. decif. 149. n. 11. par. 2. tom. 1.*

21 Minus obstat, quòd dos promissa in tot nummis solvenda venit juxta valorem nummorum currentem de tempore promissionis, seu constitutionis dotis, non autem de tempore illius restitutionis, *Regnaud. de monet. num. 9. Thefsaur. de augment. monet. qu. 1. n. 54. cum seqq. Antonell. de*

temp. legal. lib. 1. cap. 42. n. 5. Hodiern. ad Surd. decif. Mantuan. 227. n. 3. Afflict. dec. Neapol. 194. per tot. & ibi: Orsill. Ricc. collect. decif. 1721. per tot. par. 5. Rotæ coram Coccino decif. 2335. n. 1. & in recentior. decif. 1144. n. 1. & per tot. par. 1. etiam non deant Doctores tenentes contrarium, uti communius receptum, dotem nempe restituendam esse juxta valorem pecuniæ currentem de tempore ipsius restitutionis, Menoch. conf. 49. n. 49. Scacc. de commerc. & mercatur. §. 2. glof. 5. n. 148. in med. vers. dum ex communi, Rotæ decif. 903. num. 1. seu unica par. 4. di. vers. & in recentior. decif. 149. n. 2. 5. 6. 9. & 11. par. 2. tom. 1. decif. 67. n. 32. par. 9. recent. tom. 1. & decif. 398. n. 3. cum seqq. ead. par. 9. tom. 2.

Longè minus torquet, quòd manus mortua non videatur posse adstringi ad solutionem, quindenniis in tot Ducatis debiti, nisi ad valorem monetæ tunc currentem de primævo, seu præterito tempore Unionis Beneficii, non autem (ut proponimus, & tuemur) juxta currentiam modernæ, seu recentis valoris de tempore solutionis cujuslibet decursi quindennii, cum enim Camera, seu Cancellaria Apostolica sit creditor quindenniorum, aliud procul dubio prætere nequæ præterquam mediàm annatam fructuum Beneficii unci, hæcque unicè, seu sola dicitur esse posita, ac deducta in obligatione solvendi pro tempore maturata, & decursa quindennia, ex parte manus mortuæ debitricis futurorum, ac decurrendorum deinceps quindenniorum, ut legere est expressè in *Constit. 6. Pauli II. §. 4. & 5. Bullar. nov. Roman. tom. 1. repetit. post Traçt. int. Constit. Apostol. in ordine la I. ibi: Annatam, seu medios fructus unius anni in posterum singulis quindecim annis perpetuò sequentibus, eidem Camerario solvere teneantur, & debeant &c. Annatas, & medios fructus hujusmodi solvere adstringantur etiam singulis annis quindecim in futurum, prout annatis, seu medius fructibus &c. solvi debitis, & consuetis &c. Constit. 17. Pauli IV. §. 2. & 7. cod. Bullar. to. 1. repetit. post Traçt. in ordine la V. ibi: super solutione mediorum fructuum primi anni, dictæ Camera &c. faciendæ &c. ob &c. solutionem mediorum fructuum primi anni &c. et Constitut. 50. Clementis X. §. 1. cod. Bullar. tom. 6. repetit. post Traçt. in ordine la XI. ibi: ob &c. solutionem mediorum fructuum primi anni &c. medios fructus hujusmodi &c. & ponderant Lotiber. de re benef. lib. 1. qu. 29. n. 1. & 7. Novar. in sum. Bullar. comment. 145. n. 9. cum seqq. Rotæ coram Card. Seraphino decif. 1401. in princip. & decif. 1410. in princip. repetit. post. Traçt. in ordine la IV. & V. quantumvis manus mortua, ratione Unionis Beneficii sibi factæ describi soleat in libris Camera, debitorum rot Ducatorum aureorum Cameralium pro quindennio, seu media annata, hæc tamen expressio Ducatorum videtur esse in solutione quindennii, non verò in obligatione solvendi quindennium, quæ semper videtur restricta, ac limitata ad medios fructus unius anni, (suprà quos nec videtur posse Cancellaria aliquid exigere tamquam habens solam actionem ad medios fructus unius anni, seu mediam annatam, & non ultrà: ideòque, etiam si valor Ducati auri sit extrinsecè adauctus, sive diminutus, non indè sequi videtur, quòd obligatio*

gatio solvendi quindennia , sic adaucta ratione augmenti extrinseci , sive respectivè sit diminuta ratione decrementi , seu diminutionis extrinsecæ ; ità , ut loco solvendi mediam annatam , solvenda sit forsitan integra annata , vel saltem quantitas enormiter excedens mediam annatam in casu augmenti , & è contrà non solvenda sit media annata , sed minus , in casu decrementi , seu diminutionis : perque consequens solutio quindennii videtur , faciendam esse valuationem , sive æstimationem Ducati currentem de tempore promissionis ipsius quindennii , quo attempto solvitur , & penditur media annata , sicque illud , quod solummodo debetur , idest nec minus , nec plus , quàm media annata , *Turpurat. conf. 179. antè n. 5. lib. 1. Menoch. conf. 49 n. 23. cum seq. Geminian. conf. 137. per tot.*

24

25 Uterius inapplicabilis videtur superiùs allata theorica *Bartoli in l. Paulus n. 4. ff. de solutione.* distinguentis inter mutationem valoris intrinseci , & extrinseci , resolvendo , quòd in casu mutationis valoris extrinseci , tunc solutio facienda est juxta pretium monetæ tunc currentis de tempore solutionis ; procedit enim in contractibus , in quibus monetæ ista est in obligatione , secus verò est in præsentii hypothesi , in qua obligatio solvendi quindennium cadit super solutione fructuum mediæ annatæ , & videtur , quòd Ducati solummodo fuerunt positi in solutione , cum tunc monetæ sicut demonstrativè , & commensurativè ad mediam annatam , seu medios fructus unius anni , qui sicut non recipient augmentum extrinsecum , aut diminutionem extrinsecam respectivè , nec fuerunt adaucti , nec diminuti respectivè , ità nec valor monetæ prætendi potest ab Annatistis ad rationem ejus augmenti , nec è contrà à manu mortua ad rationem ejus diminutionis subsequatæ , *Menoch. mox laudato consil. 49. n. 23. cum seqq. ibi : ex præcipua ratione moti sunt , quòd ille annuus redditus constitutus fuerat ratione habita ad perceptionem fructuum , & ideo , licet monetæ &c. mutata fuerit &c. attamen obligatio fructuum non fuit interim auctæ &c.* Aliàs namque sequeretur intolerabile absurdum , seu palpabilis iniquitas , omni Jure reprobata , quòd nempe , si valor monetæ cresceret , & è contrario decreverent fructus Beneficii uniti , daretur casus , quòd obligatio solvendi singulis quindecim annis medios fructus unius anni , seu mediam annatam (ut ità inquam) quindennialem , reduceretur ad obligationem solvendi forsitan integros fructus unius , seu integram annatam , & quandoque etiam plus , vel saltem plusquam dimidia annata , cum præjudicio manus mortuæ , hoc modo plus solventis , quàm deberet ; vel in casu diverso , si nimirum valor monetæ decreveret , seu diminuireretur , & vice versa crescerent , seu auferentur fructus Beneficii uniti , daretur casus , quòd obligatio solvendi mediam annatam quindennialem reduceretur ad obligationem solvendi forsitan minus dimidia annata , sicque in notabile præjudicium Annatistarum hoc modo non recipientium dimidiam annatam sibi debitam . Præterea minus reddididetur quadrabilis memorata *Bartoli* theorica , intrans dumtaxat in dubio , non autem in claris , quando videlicet obstat potest intentio , mensque contrahentium , qui non censentur se obligare

27

modo talia , quæ repugnant æquitati , nec non legali proportioni , *Gobb. de monet. qu. 7. n. 97. & 98. Mellius alleg. 40. n. 13. Card. de Luca de Regalib. disc. 42. num. 10. vers. nihilominus , Theaur. decif. Pedemont. 226. n. 3.* Consistente igitur obligatione manus mortuæ in solvenda media annata , cum idem sit quindennium , ac media annata , *Massa Galles. de annat. ad fin. vers. est aliud quoque annate nomen , Lotther. de re benef. lib. 1. qu. 29. n. 6. & 7. Rota coram Card. Seraphino dec. 1401. n. 2. cum seq. & decif. 1410. n. 10. repetit. post Tract. int. decifion. S. Rot. in ordine la IV. & V. benè sequi videtur , quòd , quoties manus mortua intendit perolvere hujusmodi mediam annatam , illam computando juxta tempus Unionis Beneficii , videatur exorbitans prætenso Annatistarum , quòd media annata crescere debeat ad integram forsitan annatam , vel saltem ad plusquam media annata ; prout è contrà , quòd in casu diminutionis valoris monetæ , videatur exorbitans prætenso manus mortuæ , quòd media annata decrescere , seu dimicui debeat ad minus media annata ; quod utrumque ex diametro adversaretur generali dispositioni Constitutionum Apostolicarum super quindenniorum materia emanatarum , nec non superiùs relatatum , quæ volunt , quòd ex Beneficio unito solvatur media annata , imò utrumque resisteret Partium intentioni , quæ per Ducatos simpliciter demonstrare voluerunt annum valorem fructuum Beneficii uniti , non autem se obligare ad valorem monetæ : ità , ut monetæ augmentum extendi nequeat ad augmentandam annatam , nec decrementum , seu diminutio monetæ ad diminuendam annatam , nè aliàs obligatio solvendi quindennium , hac via tendat ad iniquitatem , & modò continet excessivitatem dimidiæ annatæ , in casu nempe augmenti valoris monetæ , modò minoritatem dimidiæ annatæ , in casu nempe diminutionis valoris , ex traditis per *Cravett. conf. 761. num. 7. Raudens. conf. 33. n. 69. lib. 2. Gratian. disc. 384. n. 33. Gobbius de monet. qu. 7. n. 57. 58. & 86.* In nihilum relevante , quòd , si attendendus esset valor fructuum Beneficii uniti , evaderet impracticabilis materia quindenniorum , oporteret enim singulis vicibus , seu singulis quindecim annis fabricare Processum forsitan dependiosum , vel saltem superfluum , ac inutilem , super annuo fructu Beneficii : quod quidem militaret , ubi prætenderetur solvere quindennium ad rationem fructuum cujuslibet quindennii , secus verò ubi prætenditur , solvenda esse quindennia juxta fructus demonstratos de tempore Unionis Beneficii in tot Ducatis juxta valorem monetæ tunc de eo tempore currentem ; quasi quòd semper uniformis sit taxa , & semper æqua , semel constituta in ipso actu Unionis , proindeque durabilis , ac invariabilis etiam post unionem tam in casu augmenti , quàm diminutionis valoris Ducati ; ità , ut incongruum nequequam videatur , quòd manus mortua teneatur ad hanc rationem in utroque casu deinceps semper , & quando-cumque solvere quindennium , illudque in posterum continuare eadem regula , & mensura inalterabili , cum manus mortua futurorum quindenniorum debitorum , solummodo obligata solvere annatam juxta fructus tempore Unionis valutatos , videatur ad eandem ratam continuare debere in futurum in solutione cujuslibet*

28

29

30

quindennii. Non omisso, quod durissimum, Jurisque sanctioni contrarium esse videretur, quod ubi obligatio solvendi quindennium restricta, & coarctata est ad fructus, seu eorum mensuram, si isti in certa quantitate, seu in certo (ut ita ajam) fructato fiat demonstrati, designati, seu taxati in moneta, hæc demonstratio, designatio, seu taxatio concernens solutionem quindennii, debeat postea augere, aut diminuire obligationem, si per accidens ad libitum Principis augeatur, aut diminuatur valor monetæ, quando tamen non valor monetæ, sed valor fructuum videtur esse positus in obligatione; ita, ut iste ab initio in actu unionis semel demonstratus, designatus, seu taxatus, videatur, non posse postea de tempore solutionis quindennii crescere, vel decrescere sub solo prætextu accidentalis, sive casualis, & fortuiti incrementi, seu decrementi valoris monetæ, quando moneta videtur esse adjecta ad meram solutionem, veluti declarant *Bartol. in saepe laudata l. Paulus n. 10. ff. de solution. ibique Castrensi. in fin. Curt. fun. conf. 24. n. 5. to. 1. Menoch. conf. 49. n. 12. et 13. Covarruv. de collat. veter. numismat. cap. 7. §. unic. conclus. 9.* nec videtur bene applicari paritas Beneficiorum, Consistorialium, ubi, si ab initio taxata fuerunt in certa summa relata, seu descripta in libris Camerae, tunc sive fructus Beneficiorum ejusmodi taxatorum post Unionem creverint, sive decreverint, semper annata solvitur juxta taxam, remanente ista semper fixa, immobili, ac invariabili, *Rota coram Cassador. sup. Regul. Cancellar. decif. 19. n. 5. cum seq.* hodiernis enim temporibus vigeat stylus, ac laudabilis praxis conficiendi Processus Consistoriales in Episcopatuum, & Ecclesiarum, seu Abbatiarum, & Monasteriorum Provisionibus, si valor sit excretus, vel diminutus, & juxta redditus solvitur annata; non autem ulterius probat hæc paritas Beneficiorum Consistorialium, quod obligatio solvendi pro annata tot Ducatus occasione Unionis, intelligenda sit ad rationem valoris monetæ post Unionem adaucti, vel dimiuiti, quando moneta videtur esse in solutione, non autem in obligatione, & quando aliàs hoc modo, & medio forsitan non exigeretur media, sed integra annata, vel saltem plusquam media annata in casu augmenti monetæ, vel e contra exigeretur minus media annata in casu decrementi monetæ, adversus tenorem Constitutionum Pontificiarum super quindenniis conditarum, quod profecto non videtur æquum maxime respectu Principis, & Ecclesiarum, quæ in exactiombus benignior laicis esse solet, *cap. quia cognovimus 10. qu. 3. cap. ex parte 18. de censib. cap. suam 9. de pen. Roman. conf. 123. num. 2.* Nec videtur aliquid facessere, si forte adfuerit praxis, & observantia solvendi quindennia ad valorem Ducati currentem de tempore illius solutionis, quasi, quod probari debeat, quod tam in casu augmenti, quam in casu decrementi monetæ, & tam in casu augmenti, quam in casu diminutionis fructuum Beneficii uniti vigeat talis observantia, dum in casu notabilis diminutionis fructuum quindennia forsitan absorberent integram annatam, vel saltem excederent dimidiam, sicque manus mortua etiam teneretur de proprio contra omnes Juris regulas, in casu autem augmenti fructuum quindennia forsitan non adæquarent mediam

annatam, juxta regulam, de qua *Rota coram Bichio dec. 452. n. 20. Card. Cerro decif. 330. num. 4. et dec. 913. n. 2. et in Leodien. seu Aquigranien Canonatus 7. Martii 1701. §. Quod verò coram clar. mem. Card. Scotto, et 20. Januarii 1702. §. Frustrà coram clar. mem. Card. Priolo, et 22. Januarii 1703. §. Caterùm coram Molines Decano;* ita, ut, cum manus mortua in casu augmenti valoris monetæ constituta sit in statu, quod loco solvendi mediam annatam, cogatur forsitan solvere integram, vel saltem plusquam media annata, & insuper hac via, solvere de proprio, ac ultra debitum, non videretur proinde continuari debere talis exactio quindennii redacta ad angariam, imò de directo contraria Bullis Apostolicis; cumque vice versa in casu decrementi, seu diminutionis valoris monetæ, manus mortua constituta sit in statu, quod loco solvendi mediam annatam, solvat forsitan minus media annata; quod tamen in neutro casu facere valet, licet aliàs videretur res redacta ad casum, à quo inchoari non potuisset, neque lex obligationem conservat, mutato rerum sistemate, neque eam producit ad inæqualitatem, aut iniquitatem, *Rota in Castellana aperiitionis oris 19. Novembris 1703. §. Caterùm, et 12. Januarii 1705. §. Si vè demùm coram Molines Decano.* Præterquamquamquod videretur, melius esse, magisque expedire Annatistis acceptare exactiorem quindenniorum in tot Ducatis juxta eorum valorem currentem de tempore Unionis, quam præterdere quindenniorum exactiorem in tot Ducatis juxta eorum valorem currentem de tempore solutionis, licet de eo tempore auctus fuerit valor Ducatorum, dum e contra, si Annatistæ præterdunt exigere quindennium in tot Ducatis juxta eorum valorem de tempore solutionis quindennii, & de eo tempore valor Ducatorum est diminutus, continget, quod Annatistæ tunc non acquirant augmentum, sed patientur decrementum quindenniorum.

Quibus propemodum objectis omnibus huc usque allatis pro viribus respondendo, inabstinitens penitus est fundamentum, quod, cum post sequentiam affluentiam Scutorum aureorum, valor Ducati aurei de Camera notabiliter creverit ob augmentum valoris Scuti aurei, solutio quindennii faciendâ sit potius juxta valorem currentem de tempore Unionis, quam de tempore solutionis; obligatio namque manus mortuæ circa solutionem quindennii præcisè restricta legitur ad monetam Ducatorum auri de Camera, in qua specie monetæ, vel in Scutis aureis, postquam in disuetudinem abjerunt antiqui Floreni, fieri juxta per nos in sua sede fusè tradita, consueverunt, & consuefunt in Cancellaria Apostolica obligationes annatarum, ac quindenniorum, reliquorumque consensuum Sedis Apostolicæ jurium, & emolumentorum, *Card. de Luca de Benefic. dif. 89. n. 15. cum seqq.* sane etenim impracticabilis redderetur materia quindenniorum sine quadam conventionis per speciem ejusdam concordia de solvendi quindenniis juxta valorem monetæ currentem de tempore solutionis, tam in casu illius incrementi, quam in casu illius decrementi, & semper in eisdem Ducatis tam in casu excessentiæ fructuum, quam de excessentiæ fructuum Beneficii uniti, quippè si in solutione ejusque quindennii in-

inspiciendus esset valor tunc currens, necessarium foret singulis vicibus Processum instruere super annuo fructu Beneficii uniti, annum sterilem cum fertili computando, proindeque innumeræ pullularent confusiones, & forsitan gravamina illa, quibus antè editam saluberrimam Regulam Cancellaria de exprimendo vero valore subjacebant Annatistæ quoad Beneficia collativa: quæ quidem confusiones fortius orientur, stante notabili annorum lapsu, puta centum, & ultrà à die sequitur Unionis Beneficii, oporteret enim per tanti temporis metam, investigare de illius annuo fructu ad esse sum sciendi quid solvendum erat in singulis quindenniis.

Irrelevans quoque est aliud fundamentum, quòd nempe attendendus veniat valor Ducati currens de tempore Unionis, sub eo præcipuè assumpto, quòd, dum Constitutiones Apostolicæ super quindenniis editæ, ac signanter in specie Constitutio Pauli II. primi quindenniorum regulatoris, obligent dumtaxat ad mediam annatam, seu medios fructus unius anni, medii fructus unius anni sunt in obligatione, Ducati autem stant simpliciter demonstrativi ad commensurandos medios fructus unius anni; à veritate enim quidem non aberrat, quòd Constitutiones Apostolicæ, tamquam in abstracto loquentes, perque viam legis universalis comprehendentis omnes Uniones, obligant simpliciter ad solutionem quindennii, seu medietatis fructuum unius anni singulis quindenniis, sed tamen est quoque verum, quòd hujusmodi obligatio legalis, quæ in se ipsa esse poterat varia, & incerta ob incertitudinem, ac variationem quantitatis fructuum Beneficii uniti, eorumque valoris, in concreto cujusque casus ex universalis, & inconcussio usu à tempore ejusdem Pauli II. introducto redacta semper fuit ad certitudinem, & taxationem uniformem, fixamque in futurum servandam, & adamussim practicandam, regulando videlicet quindennium quoad Beneficia taxata in libris Camerae juxta taxam, & quoad non taxata juxta valorem expressum in actu Unionis, de quo usu in specie testatur *Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. n. 1. cum seq. Capon. contro. forens. 30. n. 30. Rota post Monacell. formular. legal. præf. for. Eccles. par. 2. dec. 13. n. 8.* Cujus quidem usus, seu consuetudinis vigore evenit, quòd, cum fructus exprimentur in tot Ducatis auri de Camera, medietas expressorum Ducatorum in actu Unionis dicuntur esse principaliter in obligatione, & taxativè stant pro regula futurorum quindenniorum, *Card. de Luca de Benefic. discurs. 89. nu. 15. & 17. versiculo ac demum quia*, ubi quòd hoc est certum, & clarum: quod satis comprobatur validissimo, ac optimo exemplo taxæ Beneficiorum per Joannem XXII. factæ ad effectum exigendi annatam, seu commune, & minutum servitium, ea enim, licet facta fuerit in tertia parte fructuum Beneficii, & respectivè ad illos, ac etiam hodie Sacrum Collegium cum hac proportione taxat nova Beneficia in Camera non descripta, ex traditis per *Rotam post Tamburin. de jure Abbat. tom. 3. dec. 15. nu. 6. cum seqq.* nihilominus illa consideratur pro taxa fixa, ac perpetua pro omnibus successivis vacationibus, in quibus propterea nulla amplius habetur consideratio, seu contemptio fructuum, sed meræ, ac simplicis taxæ juxta notissimam pra-

ximi, teste *Rota coram Cassador. super Regul. Cancellar. dec. 19. n. 5. cum seqq.* nec satisfacti replicatio, quòd hodie in Provisionibus Cathedralium Ecclesiarum, seu Episcopatum fiant Processus Consistoriales etiam super valore, quippè non indè regit contentia, quòd intuitu valoris justificati in Processu exigatur Annata, seu commune, & minutum servitium, dum Processus ejusmodi super valore Episcopatum tendunt ad talem qualem informationem Papæ, ad tradita per *D. Advoc. Ursay. discept. Eccl. tom. 2. par. 1. discept. 16. n. 88. in princip. Card. de Luca de Benefic. disc. 90. n. 68. versic. quareò Processus Consistorialis, Rot. dec. 342. per tot. par. 14. recentior.* non autem ad effectum commensurandi Annatam, quæ etiam secundum modernum stylum, ac praxim regulatur juxta taxam, nec plus, aut minus exigitur, *Tondut. de Pension. cap. 10 n. 16. Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 2. num. 18. cum seqq.* ubi quòd, etiam si fructus essent minores taxa, adhuc nihilominus solvenda est Annata juxta taxam, *Rota coram Cassador. super Regul. Cancell. dec. 19. n. 6.* quod procul dubio cedit in palpabilem S. Sedis perniciem, cum fructus ferè omnium Episcopatum, & Monasteriorum Consistorialium notabiliter adaucti fuerint post introductam à Joanne XXII. taxam, veluti benè observat *Fagnan. in cap. præterea 1. n. 70. nè Prelati vices suas.* Hujusmodi itaque usus universalis, semperque uniformis, juxta quem receptæ, atque ad viridem observantiam, seu praxim redactæ fuerunt Constitutiones Apostolicæ super materia quindenniorum editæ, suffragatur loco tituli, non secus, acti ab initio id expressè sancitum esset in eisdem Constitutionibus, ut ad hoc propositum Annatarum late firmat *Fagnan. in mox citat. cap. præterea n. 16. & 53. cum seqq.* eo quippè pacto, quo consuetudo præbere potuit titulum validum, ac legitimum ipsi substantiæ Annatarum etiam in Beneficiis unitis, præscindendo à Constitutionibus Pontificiis, *Fagnan. loc. allegat. ita longè facilius validari, ac (ut ita ajam) legitimari ejus quantitas, & modus obligationis juxta doctrinam Glos. in l. talis scriptura 30. §. fin. verbo Universitas. ff. de legat. 1. Surd. conf. 94. n. 26. cum seqq. tom. 1. Nat. conf. 3. n. 1. tom. 1. præsertim cum memorata consuetudo exceßerit longam seriem plurium sæculorum, uti æquipollens immemorabilis, Rota coram Emerix Jun. Decano dec. 1195. n. 2. & dec. 1271. n. 1. dec. 254. num. 10. par. 3. divers. dec. 218 num. 71. & dec. 241. n. 1. par. 6. dec. 29. n. 1. par. 7. recentior. & in Romana Augmenti Dotis, & Legatorum 4. Martii 1695. §. 1. et per tot. coram clar. mem. Card. Priolo, undè fit, quòd allegari, & præsumi possit quilibet melior, ac validior titulus de mundo, signanterque declarationis Pontificiæ juxta eternatissimam naturam, & qualitatem immemorabilis, *Abb. in cap. ad audientiam sub n. 12. de Rescript. Felin. in cap. causam n. 7. vers. puto, eod. tit. Lottber. de re benef. lib. 2. qu. 7. n. 54. cum seqq. Pignatell. consult. Canon. tom. 1. consult. 44. n. 5. in fin. Gratian. disc. 871. num. 36. Barbosa de Func. Eccles. lib. 3. cap. 12. n. 71. Chokier de Furividdi. in exempt. par. 1. quæst. 6. n. 9. Rota coram Priolo dec. 318. sub n. 23. ac in recentior. dec. 136. & dec. 330. utrobique n. 2. & dec. 413. n. 32. cum seqq. par. 16. cum iocitur in actu Unionis Beneficii factæ manui mortuæ exprimi soleat valor in tot Ducatis, & primum**

quidem quindennium, seu media Annata valutata fuerit in tot Ducatis, præter tot alios Ducatos solvi solitos pro rogatu, aliisque ministrorum emolumenta, isti tot Ducati, & jam ex voluntate Partium non intelliguntur adjecti simpliciter demonstrativè, & commensualitè ad medios fructus unius anni, sed taxativè; ideo, ut haberet vim taxæ perpetuæ, & fixæ, seu invariabilis pro singulis futuris quindenniis, adinstar taxæ immutabilis, & immobilis factæ per Joannem XXII. quæ suum habuit perpetuum stabilitamentum annuatæ in Provisiōibus Beneficiorum: si enim ita in praxi hanc receperunt intelligentiam leges, seu Constitutiones de quindenniis loquentes, eodem sanè modo censetur manus mortua in actu Unionis se obligare voluisse, ex eo, quod quilibet contrahens præsumitur se uniformiter velle legibus de materia loquentibus, & secundum illas se spontè obligare, l. si duo § 8. ff. de acquir. h. red. Riminald. conf. 510. n. 28. Mans. consult. 280. num. 34. & consult. 489. num. 12.

Lex autem quindenniorum jubens pendere quindennia ex Beneficiis 24. Ducatos excedentibus, procul dubio subaudit juxta valorem currentem de tempore solutionis casualiter quindennii, non verò de tempore Unionis Beneficiorum, minùque de tempore ipsius legis quindenniorum, exemplo honorarii pro Advocato olim taxati, nè excederet centum aureos, l. 1. § Licita ff. de var. & extraordinar. cognit. quod tamen nostra ætate ultrà prædictam summam benè consistere potest; prout antiquitus permittebatur ludus intrà unum tantum solidum, l. alearum usus, seu fin. C. de religiof. & sumptib. funer. & aleator. & aleator. hodie tamen benè excedi potest unus aureus, cum intelligatur de solido legali, idest sexta parte unius uncie auri, quæ hodie valet denarium unum, & partem alterius denarii: eo modo, quo donatio excedens quingentos solidos, indigebat olim insinuatione, registratione nempe apud acta, s. Aliæ autem Institution. de donation. l. sancimus, l. siquis pro redemptione in fine, C. eod. super quo extat celebre, ac magistrale consil. 123. n. 1. & 2. ac ferè per tot. Roman. ibi: considerandum est, quòd dicta quantitas pecunie debetur per Abbatem S. Antonii ex lege quadam, seu Constitutione Bonifacii, qua ex re videndum est, an, quando pecunia solvenda venit ex Constitutione aliqua, inspicere debeat tempus conditæ Constitutionis, & secundum estimationem pecunie, quæ illo tempore currebat, solutio fiat; an verò tempus solutionis fiende: adeò, ut de pecunia tunc communiter corrente solutio fiat, si verò post Constitutionem pecunia sit mutata augmentativè, vel diminutivè & c. puto verius, ut, si verò dicamus, hanc ordinationem Bonifacii vim Constitutionis obtinere, si verò nudi præcepti, contingente mutatione pecunie, solvi debeat habito respectu ad tempus solutionis, non autem ordinationis & c. Constitutionem ultimæ voluntati æquiparari, non autem contractui & c. quemadmodum quando pecunia ex ultima voluntate debetur, fienda est solutio habito respectu ad tempus, quo solutio fit, non autem ad tempus testamenti & c. ita & dicendum erat, quando ex ipsa Constitutione pecunia deberetur & c. quia Constitutio ipsa continet loquitur & c. unde, contingente mutatione pecunie post, eadem de illa et ipsa Constitutio loqui intelligitur & c. mutata pecunia, intelligitur ad no-

vam mutationem, mutata Constitutio & c. quando pecunia ex Statuto debetur, tempus solutionis consideratur & c. præsupponitur, consuetudinem fore, ut omnes illi, qui olim censum recipiebant ad monetam Librarum Tyronen. antiquorum, nunc recipient in totidem libram monetæ in tempore currentis & c. Prætered & Romanus Pontifex caput Ecclesiæ, solutionem, quam olim recipiebat de Tyronen. parvis, hodie recipit in moneta usuali, seu currenti & c. satis indignum esse, quæquam illud refutare, quòd Beati Petri Sedem sequi viderit, et docere; unde judicat lex, omnes eam consuetudinem sequi debere, quam Romana suscepit Sedes, quæ caput est Orbis & c. Scaccia de commerc. & mercatur. §. 2. glof. 3. n. 47. ibi: infero & c. quòd l. penult. siquis in fine, C. de donat. quæ donationem non insinuatam annullat in ea sola quantitate, quæ excedit summam quingentorum solidorum, hodie non annullat eam, nisi in ea summa, quæ excederet solidos, idest Scutos aureos 668. & c. quia hodie tantum inest auri in Scutis 668. quantum inerat olim in Scutis 500. cum hodie Scuti sint minoris ponderis, quàm essent olim & c. cum olim Libra auri constaret ex Scutis aureis 72. septem libræ auri conficiebant Scutos aureos 504. & sic donatio valebat usque ad septem libras auri, demptis Scutis quatuor ex tota summa omnium septem Librarum: at cum hodie Libra auri constet ex Scutis 96. quia hodie Scuti sunt minoris ponderis, sequitur, quòd donatio non insinuata valebit & c. quia hodie septem Libræ faciunt Scutos 672. ex quibus, demptis Scutis quatuor, remanent prædicti Scuti 668. & c. Gratian. dif. 51. n. 6. 10. 14. 15. & 16. ibi: præsens tempus, & hodiernus usus debet spectari, non autem initium inductæ consuetudinis. Ubicumque enim agitur ex legis dispositione. debet inspicere pecunia pro tempore currentis, prout etiam quando legi contravenitur, non autem quando lex edita est, aut consuetudo inducenda fuit & c. nam lex dat formam futuris, secundum futura, non secundum præterita & c. Unde merito trahitur ad tempus negotii & c. Prætered Constitutio semper, & continue loquitur, unde, contingente mutatione pecunie, intelligitur etiam, quòd de illa loquatur, & sic, mutata pecunia, erit quoque mutata Constitutio ad novam mutationem & c. Hinc dicimus, donationem non insinuatam ultrà quingentos solidos, non corrumpere hodie, ut olim & c. quia tempore illius legis Scuta, seu solida 71. faciebant libram auri, hodie verò requiruntur 96. seu 120. secundum opinionem suprà relatas; adeò, quòd, rectè calculando, isti solidi 500. hodie faciunt summam aureorum 700. & ultrà, & per consequens donatio non dicitur excedere quantitatem à lege taxatam; unde valebit sine insinuatione & c. Proverctiam salarium taxatum Advocatis, quod hodiernis temporibus potest esse ultrà summam centum aureorum, licet antiquitus non posset illam excedere & c. Idem in permissione ludi quoad unum solidum & c. Quia hodie ista permissio excedit unum aureum, cum ille intelligatur de solido legali, idest sexta parte unius uncie auri, quæ hodie valet unum denarium, & partem alterius denarii & c. Bertazol. de clausul. instrum. claus. 30. glof. 7. n. 45. cum seq. Gaill. pract. obs. lib. 2. obs. 39. n. 1. cum seq. Antonell. de temp. legal. lib. 1. cap. 34. n. 19.

Majoris irrelevantia est, quòd, si æstimatio Ducati extrinsecè creverit, adeò, ut major numerus monetæ inferioris hodie desideraretur ad solutionem quindennii, quàm desideraretur de teni-

tempore Unionis Beneficii, sequeretur, quòd manus mortua non solveret mediani annatam, sed forsitan vel annatam integram, vel saltem pluraquam media annata, & vice versa si aestimatio Ducati extrinsecè decreverit, seu diminuta fuerit, adeò, ut minor numerus monetæ inferioris hodiè desideraretur ad solutionem quindennii, quam desideraretur de tempore Unionis Beneficii, sequeretur, quòd manus mortua solveret minusquam media annata: responderetur enim, quòd, quantumvis Ducatus post Unionem fuerit magis valutatus in sua qualitate extrinseca, ut medietas fructuum unius anni considerata etiam secundum expressionem in actu Unionis factam, fortè non sufficiat ad solutionem quindennii, sed de proprio manus mortua teneatur refundere, & loco solvendi mediani annatam, solvat vel integram, vel pluraquam media, & e contra quòd, quantumvis Ducatus post Unionem fuerit minus valutatus in sua qualitate extrinseca, ut medietas fructuum unius anni non exbursetur in solutione quindennii; nihilominus supposito ex jam dictis, quòd nulla amplius habenda sit ratio fructuum, sed illorum dumtaxat Ducatorum, qui fuerunt expressi in ipso instantaneo actu Unionis, augmentum, vel decrementum extrinsecum monetæ tribuendo venit merè eventualitati, seu casui fortuito, qui non habetur in aliqua consideratione, dum bene sciunt Partes, quòd monetam crescere, quam decrescere potest, uti quid dependens à determinatione Principis, prout contingit passim in reservationibus Pensionum, impositionibus censuum, aliisque consimilibus, in quibus, tamen ab initio habeatur ratio, & intuitus, seu respectus ad fructus Bonorum, at tamen quia in obligatione, tamquam in offibus infixa stat certa species monetæ veræ, ac realis, & in rerum natura existentis, non obstante, quòd fructus non augeantur, adhuc sequuto augmento monetæ, in valore extrinseco, solutio fieri debet juxta augmentum monetæ, vel vice versa non obstante, quòd fructus augeantur, adhuc sequuta diminutione monetæ in valore extrinseco, solutio fieri debet juxta diminutionem monetæ, Card. de Luca de Benefic. disc. 89. n. 16. prout videmus in vino, oleo, frumento, & hujusmodi rebus corporeis, seu victualibus, quorum aestimatio crescit, & decrescit extrinsecè, firma manente eadem intrinseca bonitate, l. in hac actione 3. in princip. ibi: si queratur &c. cujus temporis aestimationem recipiat, verius est, quod servius ait, condemnationis tempus spectandum &c. l. si res aliqua, aliàs si merx aliqua 4. seu fin. ibi: si merx aliqua, qua certo die dari debet, petita sit. veluti vinum, oleum, frumentum, tanti litem aestimandam Cassius ait, quanti fuisset eo die, quo dari debuit &c. ff. de conditione triticaria, l. quotiès 59. ibi: quotiès in diem &c. oleum quis stipulatur: ejus aestimationem eo tempore spectari oportet, quo dies obligationis venit; tunc enim ab eo peti potest: alioquin aliàs rei captio erit, l. idem erit 60. ibi: idem erit, & si Capuæ certum olei pondo dari quis stipulatus sit: nam ejus temporis sit aestimatio, cum peti potest &c. ff. de verb. oblig. l. vinum 22. ibi: vinum, quod mutuum datum erat, per Judicem petitum est. Quæsitum est, cujus temporis aestimatio fieret. Utrum, cum datum esset, an, cum litem contestatus fuisset, an, cum

res judicaretur. Sabinus respondit, si dictum esset, quo tempore redderetur: quanti tunc fuisset; si non quanti tunc, cum petitum esset, ff. de reb. credit. si cert. pet. l. fundum Cornelianum 28. ibi: fundum Cornelianum stipulatus, quanti fundus est, postea stipulor &c. meliore, vel deteriore facto sine culpa debitoris postea fundo, præsens aestimatio, fundo petito, rectè consideratur &c. l. qui vinum Surrentinum, aliàs fin. ff. de tritico, vino, vel oleo legato, Corneus cons. 321. n. 13. in fin. vol. 3. ibi: prout videmus in vino, oleo, & hujusmodi, quorum aestimatio crescit, & decrescit, firma manente eadem intrinseca bonitate: nam hoc respectu attenditur tempus solutionis &c. Rendella de vinea, vindemia, & vino, tit. de commercio vini, §. Cujus temporis vini aestimatio.

Longè minus faciunt contrariæ auctoritates; quippe illæ militant in diversis terminis, quando nempe vel in obligatione nou est species certa monetæ veræ, ac realis, vel quando moneta immutata est in valore intrinseco, vel quando plures ejusdem generis monetæ reperiuntur, & dubitatur, de qua moneta fuerit intellectum, vel tandem quando moneta in obligationem deducta, fuit valutata, & oritur controversia, num valor monetæ stet taxativè, vel demonstrativè: in hisce namque casibus intrant conjecturæ, & in specie habetur ratio fructuum, ex quibus facienda est solutio, ad latè tradita per Menoch. consil. 49. per tot. Gob. de monet. quest. 7. per tot., in nostra autem hypothese, in qua versamur super materia quindenniorum, nulla penitus cadere potest difficultas, quòd Ducati auri de Camera sint in obligatione, quòdque proinde solutio quindennii fit facienda juxta valorem adauctum, vel diminutum post Unionem de tempore solutionis, veluti in præcis terminis terminantibus plenissimè comprobat Card. de Luca de Benef. disc. 89. n. 15. cum sequ. usq. ad fin. cujus quidem Doctoris haud minus doctrina, quam purpure eminentissimi auctoritas exuberat ad intentum nostrum, dum habere in terminis Doctorum punctualem sine contradictore idem est, ac versari in casu legis, Marta vot. Pisan. 6. n. 7. R. P. D. Piton. disc. Eccles. part. 1. disc. 13. n. 37. Surd. dec. Mantuan. 229. n. 36. Rota in referitor. dec. 122. in fin. par. 5. dec. 560. n. 3. par. 16. & in Gerunden. Beneficii 13. Martii 1697. §. Secùs autem in fin. coram Muto, & in Veneta, seu Anconitana Pecuniaria 4. Maji 1698. §. Caterùm coram Ansaldo Decano: eò fortius, quia Card. de Luca disc. disc. 89. non scripsit ad implendam crumenam, seu ad opportunitatem causæ, sed pro veritate, ut idem testatur ibid. n. 1. prope fin. quo casu ei magis deferendum, veluti idem firmat de alienat. disc. 23. n. 26. & de servituti. disc. 49. n. 8. longèque magis cum doctrina ejusdem Card. de Luca fuit comprobata, & canonizata per universalem observantiam, in Urbe, totòque Orbe notoriam, præsertim si vigeat etiam observantia particularis ipsius manus mortuæ obtinentis sibi usuri Beneficium, posteaque contravenientis modum solvendi quindennium in casu mutationis valoris Ducati, quòd nimirum augmentum valoris Ducati suprâ valorem currentem de tempore Unionis solutiones explevit ipsa manus mortua cum augmento reperto de tempore solutionis quindennii, vel quòd Annatitæ exegerint à manu mortua quindennium cum decremento Ducati

cari postea reperto de tempore exactionis quinquennii; quæ observantia generalis tam solvendi ex parte manuum mortuarum, quam exigendi ex parte Annatistarum, tamquam antiquissima, multoque fortius peculiaris alicujus manus mortuæ, non in solo sensu interpretativo, sed ex vi quoque præscriptiva, præsumere facit, talem fuisse Partium conventionem, ex congestis per Collegium Papien. penes Brun. de monet. n. 4. §. Prædictis, cum §§. seqq. ibi: cum igitur solutiones semper subsequuta fuerint in moneta corrente tempore solutionis &c. præsumitur, conventio talis fuisse, quales sunt subsequuta solutiones, & consequenter præsumitur conventum de solvendo monetam currentem tempore cujuslibet solutionis &c. Thesaur. Fun. de augment. monet. par. 1. n. 73. in princip. vers. nam hic ibi: hinc arguimus, contrahentes in dubia stipulatione voluisse intelligere, ut fiant solutiones de illa moneta, qua solvi solita fuerit, quia talis censetur facta promissio, qualis est subsequuta solutio &c. Brun. de monet. limitat. 3. n. 1. ibi: ubi consuetudo esset, ut fieret solutio pecuniæ debita, secundum valorem, & cursum temporis solutionis, quia illud tempus esset attendendum &c. longa consuetudo solvendi vim habet consensus, & quod ita actum sit inter Partes, ut solveretur secundum monetam currentem tempore solutionis &c. Barbosa in cap. olim 20. verbo verum de censib. Rot. a post. Cenc. de censib. dec. 221. n. 2. 3. & 6.

Nec obijciatur, quod Ducatus auri de Camera hodie sit redactus ad monetam imaginariam, cum amplius non eudatur, quo casu attendi debet æstimatio de tempore obligationis ex firmata per Rot. in dicta Romana Censur. seu Canonis coram Eminentiss. Falconerio tit. 37. de solut. dec. 33. tomo 3. confirmata coram Cerro, & Crispolto. Nam hæc conclusio posset procedere; quando versaremur in moneta, quæ ut nunquam fuit cussa, vel si fuit cussa, ignoratur ejus bonitas, & pondus; sed, si moneta fuit cussa, & de tempore obligationis reperiebatur, & aliquo modo sciri potest ejus bonitatis, & ponderis esset, idque vel ex Capitulationibus Zecchæ, vel ex Libris Historiarum, aut ab aliquo Scriptore, vel ex quod adhuc conserventur aliqua numismata in Museis, (ut ex his, & aliunde satis innotescit essentia Ducati auri de Camera) In hoc casu fieri debet solutio in alia moneta minus distante in bonitate intrinseca ab illa, quæ deficit, & est in obligatione, & quidem in tanto numero, quantum sufficit ad æquandum aurum, quod erat in moneta, quæ deficit, habita proportione ad bonitatem, & pondus juxta praxim, quam sequuta est Camera Apostolica in valutando Ducato de Camera, prius ad rationem Scutorum auri Scamparum 102. $\frac{1}{2}$ & deinde in bonitate, & pondere diminutis Scutis auri ad rationem Scutorum 109. auri similium, quamque docet Scaruff. della ragione, e concordanza delle monete cap. 9. & cap. 47. §. Settima fol. 58. et 59. ac præficarunt in similibus terminis Ciardin. controverf. 238. per tot. Gob. consult. 138. pariter per tot. Card. de Luca de Benefic. discurs. 89. n. 18. versic. ista verò species, ut ita distinguendo, tradit idem Card. de Luca de Regalib. discurs. 114. n. 2. Rot. dec. 597. n. 1. et 2. par. 1. dec. 135. n. 4. versic. quia fuit responsum, par. 3. et dec. 509. num. 14. et 15. par. 19. recentior. Et in terminis Floreni de Camera in Vercellen. annua præstatio- nis 22. Januarii 1701. §. Quod autem, et sequen-

& melius sub die 17. Februarii §. Nec officere, cor. Card. Dela Tremoille. Consonant egregie Scacc. de commerc. & Camb. §. 2. glof. §. n. 178. & 179. cum aliis supra allegatis, & latissime Adde. ad dec. 67. n. 65. & n. 71. cum pluribus seqq. ubi referit ita judicatum in diversis Orbis Tribunalibus, par. 9. recentior. tom. 1.

Contrariæ autem autoritates procedunt ubi non potest sciri valor intrinsecus monetæ, quæ cadit in obligatione; quo tamen casu necesse est solvere valorem extrinsecum semel, & ultimo loco solum, Brun. de monet. par. 1. n. 6. versic. et si de valore, Gob. cod. tract. quæst. 4. n. 1. & innuit Rot. dec. 135. n. 4. versic. quia fuit responsum, par. 3. recentior. decisiones verò editæ in dicta Romana Censur. seu Canonis minus turbant, quia, quatenus firmant quod Ducatus de Camera veteris valoris, fuerit species monetæ realis, & realiter distincta à Ducato de Camera nova, & quod hodie redacta ad imaginariam monetam, non sit solvendus juxta valorem de tempore obligationis; in ordine ad primam partem jam diximus, supra Cap. 2. n. 35. quod suppositum est evidens æquivocatio in facto. In ordine verò ad secundam partem, propositio posset subsistere, quando ejusdem Ducati, quem supponit jam cullum, non posset sciri valor; In quibus terminis procedit contraria conclusio, scilicet ubi sciri potest ejus valor intrinsecus, ut egregie distinguunt mox allegatæ autoritates, & est distinctio communiter, inconcussæ, & absque ulla contradictione ab omnibus, ac etiam ab ipsa Rotata semper amplexa; Et quia valor dictorum Ducatorum auri de Camera veteris valuationis jam notus est, cumque ab iidem decisionibus non sine magna votorum scissura editis pendeat revisio in gradu restitutionis in integrum, certo sperari debet, quod Sac. Rota ab eis recedet, tantum enim Tribunal gloriatur de sua docilitate, & de facili sententiam mutat, ut dixit Card. de Luca de dot. discurs. 85. n. 10. sed oh quanta mala ex omnia cussione tam celebris, & antiqui auri nummi, & ego consulerem Sanctissimum Principem, ut illius cussionem reassumit jubear, sic auferetur occasio toti litium, tantorumque damnorum, imitando Florentinos, quorum Ducatus quoque ad monetam imaginariam redactus erat, teste Rot. dec. 509. n. 14. par. 19. recentior. hodie tamen, reassumpta illius cussione, non alia moneta in foro frequentior cernitur, quam Florenus auri, atque indecorum est, ut triumphent exemplaria, in æternum pereat Prototypus.

ARGUMENTUM.

Quidennia solvenda sunt juxta modernum valorem Ducati, seu Floreni auri de Camera currentem de tempore solutionis cujuslibet quinquennii, non autem juxta antiquum valorem de tempore Unionis Beneficiorum Consistorialium, in libris Camera in tot Ducatis, seu Florenis auri de Camera taxatorum, tam in casu supervenientis augmenti, quam diminutionis valoris Ducati, seu Floreni post Unionem.

S U M M A R I U M.

- 1 Pro Beneficiis taxatis idem est Florenus, ac Ducatus auri de Camera.
- 2 Ducatus auri de Camera in desuetudinem abiit.
- 3 Solvi potest æquivalens, in diversa specie monetæ magis ñsualis, & commodæ, quotiescumque species monetæ, in qua faciendæ est solutio, difficile reperitur.
- 4 Pro Beneficiis taxatis introducta fuit solutio Annatarum, & quindenniorum in Scutis auri Stamparum.
- 5 Mutato extrinsecè valore monetæ, solutio faciendæ est juxta valorem currentem.
- 6 Quindennia solvenda in Urbe.
- 7 In actu Unionis de jure destinata est solutio quindenniorum in Urbe.
- 8 Ad hoc suffragatur universalis observantia.
- 9 In quo concordent, & in quo discordent quindennia ab Annatis.
- 10 Taxa Beneficii Consistorialis est tertia pars annui fructus.
- 11 Communia, & Minuta Servitia quid sint.
- 12 Solutio annatæ pro Beneficio Consistoriali, unà cum Communi, & Minuto Servitio, non ascendit ad medietatem veri annui fructus. Super quo afferitur calculus.
- 13 Commune, & Minutum Servitium orta à consuetudine immemorabili.
- 14 Consuetudo immemorabilis convalidare potest titulum exactionis annatarum.
- 15 Facilius inducitur quantitas, quàm substantia.
- 16 Afferuntur Concordata Gallia pro Patria Reducta nuncupata.
- 17 Fructus Beneficiorum taxatorum, post Taxam potius aucti, quàm diminuti fuerunt.
- 18 Presumptio est potius pro augmento, quàm pro diminutione fructuum.
- 19 Actio executiva retardari nequit exceptione turbida.
- 20 Solutio Annatarum regulatur à Taxa, sive crescant, sive decrescant fructus Beneficiorum.
- 21 Collesores quindenniorum præjudicare nequeunt Sedi Apostolicæ.
- 22 Alterata monetæ in valore extrinsecò, attendendus est valor de tempore solutionis.
- 23 Quid habet locum etiam in Ducato auri de Camera.
- 24 Ponderatur quodam Decretum Camerale in materia monetarum.
- 25 Perpenditur Card. de Luca de Benefic. disc. 89. sub n. 18. in fin. atque conciliatur locus lib. 2. Reg. cap. 24. versic. 24. & lib. 1. Paralipom. cap. 21. versic. 25.
- 26 Augumentum valoris monetæ aureæ non est adscribendum illius alterationi, sed deteriorationi monetæ argenteæ.
- 27 Quid sit Florenus auri, & quid Ducatus auri de Camera.
- 28 Quid super hac monetæ introduxerit longæva observantia.
- 29 Iterum ponderatur quodam Decretum Camerale in materia monetarum.
- 30 Afferitur Statut. Urb. lib. 1. cap. 197. pro valore Ducati auri de Camera.
- 31 Quid sit valor intrinsecus, & quid valor extrinsecus.
- 32 Monetæ aureæ valutatur à monetæ argenteæ, vel ab alia magis minuta.
- 33 Cur super venerit major affluentia argenti.

- 34 Valor monetæ aureæ à Principe juxta de causa augeri potest.
- 35 Augumentum monetæ aureæ ortum à diminutione valoris monetæ argenteæ, dici nequit verum augumentum, sed potius conservatio sui valoris antiqui.
- 36 Solutio faciendæ est juxta valorem currentem, si monetæ extrinsecè tantum alteretur.
- 37 Expressio valoris Beneficiorum uniuersorum desideratur à Regula 22. Cancellar. de Union.
- 38 Eadem fit ad regulandam solutionem Annatarum, & quindenniorum.
- 39 Solutio quindennii faciendæ in tot Florenis, juxta currentem eorum valorem.
- 40 Tanti hodiè valent Julii XVIII. quibus constat Florenus, quanti olim valebant pauciores Julii, quibus constabat idem Florenus.
- 41 Observantia generalis docet, Taxam Beneficiorum regulandam esse juxta currentem valorem Floreni, etiam in solutione quindenniorum.
- 42 Observantia generalis, & particularis inservire potest pro interpretatione, ac regula in casibus particularibus.

C A P I T U L U M XII.

MANUS mortua, cui unitum reperitur Beneficium in Camera taxatum in tot Ducatis, seu Florenis auri de Camera, pro solutione quindenniorum præterdit, inspicendum, ac attendendum esse valorem currentem de tempore Taxæ Joannis XXII. vel de tempore Unionis Beneficii Consistorialis, sub emendicato pretextu, quod antiquitus Ducatus auri de Camera emeretur, ac æstimaretur Julii decem, vel undecim, posteaque ob augumentum Scuti auri de Camera notabilem receperit alterationem; nihilominus contrarium firmamus, quod quindennia solvenda sunt juxta modernum valorem Ducati, seu Floreni auri de Camera currentem de tempore solutionis cujuslibet quindennii, non autem juxta antiquum valorem de tempore Unionis Beneficiorum Consistorialium in libris Cameræ in tot Ducatis, seu Florenis auri de Camera taxatorum, tam in casu supervenientis augmenti, quàm diminutionis valoris Ducati, seu Floreni post Unionem: præmissio etenim, quod in Beneficiis taxatis realiter Florenus auri de Camera, ad differentiam alterius argenti, idem est, ac Ducatus auri de Camera, eique æquivalet, dum in Romana Curia summo jure unum pro altero sumitur, Gomez Sarnen. ad Regul. 55. Cancellar. de valor. quæst. 9. versiculo sequenter, circa fin. ubi postquam retulerat styllum Cameræ in Taxis, capiendi Florenum pro Ducato, idque potius tribuerat abusu exigentium Taxas, tandem immediatè subiungit post relatam præteritam suam credulitatem, ac illam agnoscens, præferre aliquam speciem calumniæ, ex Villano antiquissimo historiæ Florentinæ, Joannem XXI. peræquasse valorem Floreni cum Ducato auri, cudendo Ducatum ad æstimationem, & juxta intrinsecum valorem Floreni, hæncque opinionem uti magis sinceram, veridicam, & perpetuo usu receptam comprobat Mandos. scribens in eodem sczulo, ad Regul. 25. Cancellar. de monet. quæst. 3. n. 4. ubi id deduci ait ex Gloss. in Extravag. vas electionis, §. Porrò, de Censibus, Fenxon. ad Statut. Urb. lib. 1. cap. 197.

n. 151. cum seq. Corrad. in prax. benefic. lib. 2. cap. 13.
 n. 4. cum seqq. Germon. de Indult. Cardinal. §. Regu-
 laria n. 82. Card. de Luca de Benefic. disc. 89. n. 18.
 2 verum quia Ducatus auri de Camera paulatim
 abiit in desuetudinem, introducta fuerunt à
 Summis Pontificibus Scuta auri Stamparum,
 qui quidem valor ejusdem monetæ adæquatæ illi
 Floreni, ac Ducati, facta experientia, docuit,
 quod, exempli gratia, in centum Florenis, seu
 Ducatis de Camera intrabant centum, & novem
 Scuta aurea Stamparum, ut tradit Rota dec. 686.
 n. 4. par. 4. divers. in uno ex generali consuetudine
 3 in omnibus ditionibus servata, quotiescumque
 species monetæ, in qua faciendæ est solutio, dif-
 ficilè invenitur, solvi potest æquivalens in altera
 specie monetæ magis usualis, magisque com-
 modæ, Bartol. in l. Paulus, n. 4. ff. de solutione.
 Gabriel. conf. 164. n. 4. cum seqq. lib. 1. & ad hunc
 præcisum effectum solutionis Annatarum, &
 quindenniorum Card. de Luca de Benefic. disc. 89.
 n. 16. Larrea dec. Granat. 21. cum seq. per tot. ac in
 specie loquendo de Ducato auri de Camera Ad-
 den. ad Gregor. XV. dec. 142. n. 7. Rubens in addit. ad
 dec. 67. n. 21. et 71. par. 9. recentior. tom. 1. & in ter-
 minis Floreni Rot. coram Card. Seraphin. dec. 84.
 n. 1. cum seqq. tom. 1. Dunozet. Sen. dec. 139. num. 1.
 dec. 686. n. 1. et dec. 899. n. 1. par. 4. divers. ita, ut,
 re penitus considerata, ex his, quæ tradit com-
 muni Schola Doctorum, & Tribunalium in ma-
 teria monetarum, non sit ullo modo juridica
 contraria præsentio manus mortuæ censentis,
 solvendum esse quindennium juxta valorem cur-
 rentem de tempore Unionis: etenim ex mox al-
 latis auctoritatibus recepta est hodiè in foro di-
 stinctio, quod, quando in obligatione non est
 aliqua moneta imaginaria, seu fantastica, sed
 species certa, ac determinata monetæ realis actu
 existentis, tunc si illa species monetæ alteratur
 in valore intrinseco, ut quia mutata materia,
 vel pondere, eadem species fuerit de novo im-
 pressa, attendendus veniat valor monetæ de
 tempore obligationis, idest indagari debet,
 quanti de tempore solutionis valeret moneta jux-
 ta materiam, & pondus antiquum de tempore
 obligationis præexistens; adeo, ut solutio facien-
 da sit in hac nova specie alterata, habita ratio-
 ne ad augmentum, vel decrementum proveni-
 ens ab alteratione ponderis, vel materiæ, ex
 ea ratione à priori, ut debitor tantum restituere
 teneatur, quantum recepit, non autem plus,
 vel minus: si verò illa species monetæ in obliga-
 tionem deductæ alterata fuit dumtaxat in valore
 extrinseco, ut quia, retento eodem pondere,
 & materia, ex usu Gentium, vel ex Edicto
 Principis, ejus valor fuit auctus, seu diminutus,
 procul dubio attendi debet, quanti de tempore
 solutionis valet illa species monetæ.

Undè in Cancellaria, seu Camera Apostolica
 loco Florenorum, ac Ducatorum, ob eorumdem
 4 raritatem, & difficultatem, introductæ fuerunt
 solutiones Annatarum, & quindenniorum pro
 Beneficiis taxatis, in Scutis auri Stamparum jux-
 ta enunciatam proportionem, exempli causa
 centum, & novem Scutorum aureorum pro qui-
 buslibet centum Florenis, seu Ducatis, sive in
 alia moneta argentea æquivalente eidem Flore-
 no, seu Ducato, veluti in his puris reminis no-
 tat Card. de Luca de Benefic. disc. 89. n. 15. ibi: de
 plano etiam resultat, solutionem faciendam esse

in Scutis auri &c. & in quibus hujusmodi Annata-
 rum, ac Servitorum, omniumque emolumentorum
 Cameralium solutiones fieri solent &c. in fin. s. Et
 consequenter, ibi: quoniam Scuti auri Stamparum,
 in quibus ista solutio faciendæ est &c. nullam alte-
 rationem receperunt, sed idem est valor nunc, ut
 erat de tempore, quo solutiones quindenniorum fieri
 debuerunt, & n. 16. in fin. s. Adæque, ibi: etiamsi
 exprimeretur valor Scutorum auri ad rationem tot
 Juliorum, vel Carolenorum pro Scuto, adhuc tamen
 id censetur stare demonstrativè, ac non tollit
 obligationem solvendi in ipsis Scutis auri, vel eor-
 um æquivalentia, habita etiam ratione augmen-
 ti &c. et n. 17. in fin. s. Solutiones, ibi: solutiones
 enim Annatarum, omnèsque expeditiones Datarie,
 & Cancellarie Apostolicæ sunt in dictis Scutis auri
 de Camera, qui antiquitus constituebantur ex qua-
 dam moneta aurea, quæ nuncupabatur Ducatus &c.
 quo supposito, cum propter augmentum valoris
 extrinseco Scuti auri ad Julios sexdecim cum
 dimidio pro quolibet, adauctus quoque sit pro-
 portionabiliter valor Floreni; ita, ut ad consti-
 tuendum, exempli gratia, centum Florenos,
 requisitis centum, & novem Scutis aureis, valor
 cujuslibet Floreni ferè ascendat ad Julios decem,
 & octo; proindèque indubitatè juris est,
 solutiones quindenniorum faciendas esse valuta-
 to Floreni juxta præsentem currentiam, non
 autem juxta antiquam, quæ adetat de tempore
 Taxæ; stante regula absoluta, quod, quando
 solutio debetur in specie monetæ realis, non
 imaginariæ, aut idealis, cujus indolis, ac qua-
 litatis procul dubio est Florenus, si ista muta-
 tur in valore non intrinseco, si nempe alteraretur
 materia, sive pondus, sed extrinseco tantum,
 sive ex Populorum usu, sive ex Principis Edi-
 cto, tunc attenditur valor ejusdem monetæ jux-
 ta currentiam de tempore solutionis, juxta
 theoreticam Bartol. in l. Paulus, n. 4. ff. de solutione.
 communiter receptam, ac in terminis Ducati Ro-
 ta dec. 500. in princip. & dec. 504. in princip. juncto
 n. 6. cum seqq. par. 14. recentior. de qua nos supra
 num. 3.

In nihilum suffragante, quod Scutum aureum,
 ac per consequens Florenus, cujus valor in Ur-
 be adauctus est, non recipiat eundem valorem
 in loco, ubi extat manus mortua, quindennii
 debitor; solutio enim quindenniorum, ex suo
 loco per nos traditis, de jure in Urbe faciendæ
 esset, prout in Urbe solveretur annaræ, si Bene-
 ficia unita remansissent in eorum primævo sta-
 tu collativo, Card. de Luca de Benefic. disc. 89. sub
 n. 4. cum plurib. seqq. si itaque Cancellaria Apo-
 stolica ex quadam benignitate utitur indulgentia
 habendi in Partibus, in quibus moratur manus
 mortua, Subcollectorem, qui minori incom-
 modo manuum mortuarum debitorum ibidem
 quindennia exigit, non tamen attendendus est
 valor Scuti auri, ac respectivè Floreni, juxta
 æstimationem, seu currentiam in Partibus, sed
 ille valor attendendus est, qui currit in Urbe,
 7 ubi de Jure destinata est solutio, & contracta
 obligatio in actu expeditionis literarum Unio-
 nis, juxta Bullam 6. Pauli II. Bullar. nov. Rom.
 tom. 1. & aliorum Summorum Pontificum, ac
 observat Card. de Luca de Benefic. disc. 89. num. 15.
 quod quidem satis comprobatur ex universalibus
 observantia prædicata in materia Annatarum,
 quæ solvuntur pro Beneficiis taxatis, quæ
 an-

antè Unionem reperiebantur in statu collativo ex eo, quòd omnes manus mortuæ, quibus uniuersa Beneficia taxata, solvant in Urbe annatas iuxta valorem Floreni ad præsens currentem; quamobrem ratio postulat, quòd idem prorsus præticetur, ac adamussim seruetur in materia quindenniorum, quæ in substantia sunt idem, ac annatæ; hæc sola intercedere differentia, quòd quindennia sunt fixa, ac determinata ad certum tempus, annatæ autem sunt eventuales, mensuram, ac normam lumentes à tempore vacationum Beneficiorum, *Mass. Gales. de annat. n. 30. prop. fin. §. Est aliud quoque annatæ nomen, Lotther. de re benef. lib. 1. quæst. 29. n. 6. Card. de Luca de Benefic. disc. 89. n. 6. & 7.*

Minus relevat, quòd, cum manus mortuæ debetrix quindennii, parata sit solvere summam, in qua taxatum fuit Beneficium sibi unicum, videatur integrè debito satisfacere; quippè scite oportet, Taxam Beneficii Consistorialis consistere in tertia parte veri annui fructus ejusdem: exempli causa, verus annuus fructus Beneficii consistit in Florenis tercentum, Taxa ejusdem firmatur in Florenis centum, ac ità describitur in libris Cameræ, *Mass. Gales. de annat. sub n. 4. versic. & quoniam taxatio, ibi: et quoniam taxatio Episcopatum, & Monasteriorum supradicta, non fuit ab initio facta, nisi pro tertia parte veri fructuum valoris, qui prius nescitur à quo Pontifice, deinde per Commissarios à Joanne XXII. missos inventus fuit &c. Amayden. de styl. Datar lib. 1. cap. 18. §. 3. de annat. sub n. 18. in sty. ibi: aded, ut Taxa in singulis excedat tertiam partem &c. Lotther. de re benef. lib. 1. quæst. 26. n. 50. cum seqq. annatæ verò, quæ solvantur pro Beneficiis Consistorialibus, taxatis in libris Cameræ, consistunt in Comuni, & Minutis Servitiis; Commune est quædam solutio summæ correspondens integræ Taxæ Beneficii taxati, quæ pro æquali rata dividitur inter Papam, & Sacrum Collegium Cardinalium, à quo sumptit nomen Communis ex eo, quòd communiter dividitur inter ipsos, *Lotther. de re benef. lib. 1. quæst. 26. n. 52. in fin. Mass. Gales. de annat. n. 3. Fagnan. in cap. prætered n. 11. nê Prælat. vic. suas: exempli gratia, si Beneficium reperitur taxatum in libris Cameræ in Florenis centum, solvantur Sacro Collegio Floreni quinquaginta, & Papæ, in cujus locum hodiè successerunt Officiales Cancellariæ vulgò Annatistæ, residui Floreni quinquaginta, demptò tamen uno eum dimidio pro centenatio, sicque Floreni quadraginta octo, & solidi viginti quinque: Minuta insuper Servitia consistunt in quadam minuta portione enuciatarum annatarum, penitus à Comuni distincta, ac diversâ juxta mox allatas auctoritates, quæ quidem solvitur proportionabiliter ad Taxam Beneficii, prout sequitur, nimirum Sacro Collegio solvantur Floreni tres, & solidi triginta pro centenatio Taxæ; ità, ut pro Monasterio, seu Abbatiâ, vel quocumque alio Beneficio Consistoriali taxato (verbi gratia) in Florenis centum, ex causâ prædictorum Minutorum persolvantur Sacro Collegio Floreni tres, & solidi triginta, Officialibus verò Cancellariæ persolvantur quoque Floreni tres, & solidi triginta quinque pro quolibet centenatio Taxæ, & ultra Florenis alius pro quolibet centenatio ejusdem Taxæ; pro exactione tamen istius ultimi Floreni pro quolibet centenatio,**

sufficit, quòd cenènarium ceptum sit; ità, ut, si Abbatiâ taxata est in Florenis centum, & uno, exiguntur Floreni duo. Secretariis Cameræ solvantur Floreni duo pro centenatio Taxæ, & Collegio Clericorum Cameræ solvantur Floreni viginti, & solidi triginta octo pro centenatio Taxæ. Præter memoratas solutiones, solvantur à manibus mortuis quindenniorum debitoribus (prout à cæteris debitoribus annatarum) quietantiæ, quæ reportantur in actu solutionis, ad proportionem pariter Taxæ, idest Sacro Collegio pro Abbatiâ in Florenis centum taxata solvitur Florenis unus, & solidi quindecim, Officialibus Cancellariæ Florenis unus, & Clericis Cameræ Floreni duo.

Ex quibus noticiis, quas scire præsumitur manus mortuæ, saltem in actu præctico, ex resolutione partitarum, nec non quietantiarum, factarum occasione aliarum solutionum, geminæ deducuntur consequentiæ, prima videlicet est, quòd Taxa in libris Cameræ non demonstrat, quindennium, ac annatam non transcendere sum nam taxatam, sed illam dumtaxat dare proportionem, juxta quam regulanda est eadem annatæ; secunda verò consequentia est, quòd solutiones præfatarum annatarum non ascendunt medietatem veri annui fructus cujuslibet Abbatiæ, veluti observant *Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 3. De annat. nu. 18. in fin. Fagnan. in cap. prætered n. 69. nê Prælat. vic. suas.* Quæ veritas ad hominem comprobatur ex sequenti calculo arithmetico, à quo deprimitur, quod pro Abbatiâ in Florenis centum taxata, cujus verus annuus fructus consistit in Florenis tercentum, computatis omnibus solutionum, ac etiam quietantiarum partitis, non solvantur, nisi Floreni centum triginta tres, & solidi quadraginta tres, animadvertendo, quòd quilibet Florenus conflatur solidis quinquaginta.

Regula, quæ servatur in solutione Communium, & Minutorum Servitiorum pro Beneficiis taxatis in libris Cameræ, tam ex causâ quindenniorum à manibus mortuis debitorum ex Beneficiis sibi unicit, quàm ex causâ annatarum à Privatis debitarum in actu expeditionis literarum Apostolicarum ex Beneficiis in statu collativo existentibus; præmissis, quòd Taxa descripta in libris Cameræ, regulatur in tertia parte veri annui fructus Beneficii.

Pro Beneficiis taxatis duo solutionum genera sunt: primum genus nuncupatur Commune, tanquàm æqualiter dividendum inter Sacrum Collegium, & Annatistas, seu Officiales Cancellariæ Apostolicæ: secundum verò genus respicit Minuta, seu Minuta Servitia, de quibus participant Sacrum Collegium, Cancellaria, idest Cancellariæ Officiales, seu Annatistæ, & Collegium Clericorum Cameræ Apostolicæ, proportionem inferius explicanda. Commune solvitur Sacro Collegio ad rationem medietatis Taxæ; ità, ut Abbatiâ in libris Cameræ taxata, puta, in Florenis centum, solvit Sacro Collegio Florenis quinquaginta.

Pariter pro enuciatio Communi, & portione ad Collegia Cancellariæ spectante solvitur eadem summa ad rationem medietatis Taxæ, demptò tamen uno cum dimidio pro centenatio; sicque pro Abbatiâ taxata in centum Florenis, exigunt pro eo rum portione Florenos 43. ÷

Pariter solvitur Sacro Collegio pro qualibet Abbatia taxata Minutum ad rationem Florenorum 3. & solidorum 30. pro centenariis Taxæ: unde pro Abbatia prædicta taxata in Florenis centum solvuntur Floreni 3. & solidi 30.

In Cancellaria solvitur Annatistis dictum Minutum ad rationem Florenorum 3. & 7. Decimorum alterius Floreni, ac insuper Florenus 1. pro quolibet centenariis Taxæ, sufficitque ad exactationem prædicti Floreni 1. pro centenariis, quod centenarium incepit.

Tam Sacro Collegio, quam Annatistis solvitur quietantia, seu rogatus pro quietantia ad proportionem Taxæ, ita, ut pro Abbatia taxata in Florenis centum exigit Sacrum Collegium Florenum 1. & solidos 15. Cancellaria autem exigit Florenum 1. pro præfata Abbatia.

Uterius pro solutione quinquennii, quod debetur Cancellariæ, solvitur portio quedam Secretariis Cameræ, quæ pro Taxa Florenorum centum, consistit in Florenis 2. extant quoque Minuta Servitia, quæ consistunt in numero quinque partitarum solvendarum Collegio Clericorum Cameræ, istaque in totum ascendunt ad rationem Florenorum 20. & solidorum 30. pro centenariis Taxæ, ac tandem solvitur pro quietantia, quæ pro Abbatia taxata in Florenis 100. debetur in summa Florenorum 2. & omnes tres prædictæ partitæ insimul ascendunt ad Florenos 133. ac solidos 43. non tamen absorbentes medietatem veri valoris Abbatia, qui quidem valor consistit in Florenis 300. juxta jam præmissum principium, quod Taxa constituta sit pro tertia parte valoris Abbatia.

Sequuntur calculi solutionis memorati quinquennii pro quolibet ex tribus Participantibus.

Pro Abbatia taxata in Florenis 100.

Sacro Collegio.

Pro Communi Floreni 50.

Minuto Floreni 3. 30.

Quietantia Floreni 1. 15.

Floreni 54. 45.

Cancellariæ Apostolicæ.

Pro Communi in totum.

Floreni 48. 25.

Minuto Floreni 3. 35.

Unum pro centenariis

Florenus 1.

Secretariis Cameræ

Floreni 2.

Pro Quietantia Florenus 1.

Floreni 56. 10.

Quilibet solidi 50. constituunt

Florenum 1.

Collegio Clericorum Cameræ.

Pro Sacra Floreni 5.

Camera Floreni 1. 33.

Minuto Floreni 3. 30.

Duobus Minutiis cum

dimidio Floreni 9.

Tribus pro centenariis

Florenus 1. 25.

Quietantia Floreni 2.

---

22. 38.

Quilibet Solidi 50. constituunt

Florenum 1.

Rota Sacri Collegii constituit

Florenos 54. 45.

Cancellariæ Florenos 56. 10.

Clericorum Cameræ

Florenos 22. 38.

Florenos 133. 38.

Quodnam autem fundamentum habuerint quotæ indicatarum exactationum, melior indagatio, meliorque ratio præberi nequit, quam quod ortæ fuerint à consuetudine vetustissima, ac immemorabili; Auctores namque super hac materia scribentes, investigata origine, ac antiquitate annatarum, sermonem habentes de Communibus, & Minutis Servitiis, quæ sunt annatæ, quæ debentur pro Beneficiis Confortioribus taxatis in libris Cameræ, disseruerunt tamquam de re consueta, tributantes eorum quantitatem, sive quotam consuetudini immemorabili, juxta Constitution. 6. Pauli II. §. 3. 4. & 5. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi, Nos &c. auctoritate Apostolica, ca &c. statuimus &c. declaramus, quod omnia, & singula Monasteria &c. quorum fructus &c. si in libris ejusdem Cameræ taxati reperiuntur, Communia, & Minuta Servitia, atque alia jura debita, & consueta, tam ipsius Cameræ, & Collegio, quam Officialibus præfatis &c. reliqua verò Monasteria &c. & Beneficia &c. unita, pro quibus &c. annata, seu alia jura solvi consueverant, vel debebant temporibus retroactis &c. in posterum singulis XV. annis perpetuo sequuturis, eidem Camerario solvere teneantur, & debeant &c. Communia, Minuta, & alia jura, seu annatæ &c. solvere adstringantur etiam singulis annis XV. in futurum, prout multi alii ad similes Uniones, & gratias obtinendas faciunt, & facere consueverunt &c., Constitut. 20. Filii III. §. 5. eod. tom. 1. ibi, seu aliis obligationes de solvendis Communibus, & Minutis Servitiis, ac annatis &c. aut aliis juribus solvi debitis, & consuetis factæ non fuerint &c., Constitution. 17. Pauli IV. §. 1. & 8. in fin. eod. tom. 1. ibi, licet Communium Servitorum, & annatarum exactio &c. sit antiquissima; ita, ut etiam peritissimi, & probatissimi Juris Interpretes, qui tempore Concilii Viennensis jam ducentis quadraginta, & ultra annis celebrati, & post illud scripserunt, expressam de ea fecerint mentionem, & asseruerint, eam in dicto Concilio roboratam fuisse, & à Concilio Constantiensi &c. Beneficia unita hujusmodi onus solutionis Communium, & Minutorum Servitorum, ac annatarum, & aliorum jurium semper habuisse, & ad præsens habere &c., Constitution. 38. S. Pii V. §. 3. in princip. eod. Bullar. tom. 2. ibi, Nos considerantes, quod annatarum, Communium, & aliorum jurium prædictorum exactio &c. est antiquissima &c., Constitution. 18. Urbani VIII. in princip. tom. 5. & Constitution. 50. Clementis X. §. 3. in princip. juncto §. 6. in princip. tom. 6. repet. post Trafl. int. Const. A post. in ordine la. 1. 111. V. VI. VIII. & XI. ac notant Mass. Gallef. de annat. n. 4. in princip. ibi, Communis, & Minutorum Servitorum origo est antiquissima; ita, ut ejus ini-

,, initium ignoretur, & eorum solutio nunquam
 ,, fuerit in dubium revocata antè Concilium
 ,, Constantiense &c. ,, *Fagnan. in cap. præterea* 1.
 n. 11. *nè Prælat. vic. suas, Card. de Luca de Benefic.*
discut. 89. n. 2. in princip. ibi ,, præcognoscendum
 ,, venit quod ex antiquissimo, ac immemora-
 ,, bili Ecclesiæ Catholicæ, Sedisque Apostolicæ
 ,, usu introducta fuit in Beneficiis Ecclesiasticis
 ,, exactione Communionis Servitorum, ac annata-
 ,, rum &c. idèoque etiam antè tempora Conci-
 ,, liorum Viennensis, & Constantiensis hic anna-
 ,, tarum usus habetur &c. ,, & n. 3. *in princip.*
ibi ,, inolevit etiam antiquus usus solvendi di-
 ,, cta onera, & annatas pro Ecclesiis, ac Bene-
 ,, ficiis unitis &c.
 Si igitur consuetudini immemorabili nititur
 14 substantia earundem annatarum, quæ ex se apta
 est ad convalidandum titulum pro earum exac-
 ctione, *Fagnan. in cap. præterea* 1. n. 14. & 53. *nè*
Prælat. vic. suas, majori cum ratione dicendum
 est quod eadem consuetudo tribuat sufficiens
 15 fundamentum earum quantitati, dum facilius
 induci valet quantitas, quam substantia, *Natt.*
conf. 3. n. 11. lib. 1. Surd. conf. 94. n. 26. cum seq. lib. 1.
Lotber. de re benefic. lib. 1. quæst. 39. n. 158. cum seq.
 longèque fortius cum consuetudo sit universalis
 16 apud omnes Nationes, præterquam in aliqua
 Galliæ parte nuncupata Patria *Reducta*, quæ be-
 neficio reductionis fruitur vigore Concordatorum
 inter Leonem X. & Franciscum I. initorum,
 qua de causa melius remanet comprobatum jus
 ejusmodi exactionis, *Rota in Hispanen. Visitationis*
30. Aprilis 1700. §. 21. coram Molines Decano,
& Inquisitore Generali Hispaniarum, in Ledien.
seu Aquiligranen. Decanatus 29. Junii 1701. §. Titum
etiam coram clar. mem. Card. Caprara, & in Min-
donen. Observationis Constitutionis 1. Martii 1706.
 §. Quarto, coram Ansaldo Decano.

Minusque relevaret, si manus mortua asse-
 ret, quod Beneficia olim sibi unita, hodiè non
 reddant eundem fructum, in quo taxata fuerunt,
 17 quippè universalis experientia docuit, redditus
 Beneficiorum taxatorum potius recepisse incre-
 mentum, quam decrementum, veluti in praxi
 testatur *Fagnan. in sæpè laudato cap. præterea* 1.
 n. 70. *nè Prælat. vic. suas*: & præsumptio fiat pro
 18 augmento potius, quam diminutione, *Rota cor-*
am Card. Seraphin. dec. 1393. n. 3. tom. 2. quamo-
 brem manus mortua debetrix quindennii in se
 refundere debet onus justificandi conclusionem
 19 altissimi probationibus diminutionem fructus,
 ac interim quindennia decursa persolvere, pro
 quibus competit actio executiva, quæ retardari
 nequit exceptione turbida, nec probata, *Rot.*
coram Dunozet. Jun. dec. 645. n. 21. cum seq. tom. 2.
Coccin. dec. 1358. n. 17. cum seq. Emerix Jun. Decan.
dec. 637. n. 7. Præterquam quod generaliter non
 admittitur exceptio minorationis, seu dimi-
 nutionis fructus ad effectum minorandi, seu dimi-
 nuendi quindennium pro Beneficiis taxatis de-
 bitum, eadem fermè ratione, qua Sedes Apo-
 stolica non recipit augmentum quindennii pro
 illis Beneficiis, quorum fructus adaucti sunt, ex
 eo, quod attenditur sola Taxa semel in libris
 Cameræ præscripta, quæ habet vim contractus,
 seu quasi contractus perpetui, tamquam fixa,
 immobilis, ac invariabilis, prout ita etiam præ-
 dicatur in Provisionibus Beneficiorum taxato-
 rum, occasione eorum vacationis, in quibus so-

lutio annatarum regulatur à Taxa, nulla habita 20
 ratione augmenti, seu decrementi veri annui
 fructus, *Gomez Sarmen. in Regul. 55. Cancellar. de*
valor. quæst. 10. in fin. Rota coram Cassador. dec. 19.
n. 5. cum seq. super Regul. Cancellar. ibi: præterea
qui solvit secundum Taxam Cameræ, relevatur,
etiamsi probet de minori valore, sicut non cogitur
quis plus solvere pro annata, quam sit in Taxa,
cum Beneficium sit majoris valoris, quia de pluri
Camera non inquiri, si in his taxatio inspicitur,
videtur Regula interpretata eo modo, quando sit
expressio, scilicet, ut fiat, vel fieri posset juxta
Taxam; ex quò, si in minori expressisset, omnino
cogeretur satisfacere, prout in Taxa, ut Regula
quò ad taxata non sustulerit Taxam, quia quod non
mutatur &c. & nè inducatur correctio &c. et quia
Taxa Cameræ est in viridi observantia &c. quia
Taxa semper durat &c. quibus famulatur affine
exemplum Brevis Pauli V. mandantis, attendi
debere Taxam Beneficiorum, non verò valorem
expressum in eorum unione, teste Amayden. de
styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn. sub n. 15.
ibi: Paulus V. &c. ordinavit &c. sequi debere Tax-
am Cardinalium, non obstante obligatione &c. in
actu Unionis factæ &c. super quo articulo ulterius
 alibi sua sede differimus. Ejusdem irrelevantia
 esset, si manus mortua fortasse exciperet, quod
 Sedes Apostolica quandoque in exactione quin-
 denniorum consueverit defalcum indulgere;
 quippè non est propositio, quæ generaliter, ac
 in abstracto recipi valeat, dum nonnulli occur-
 rent casus particulares, in quibus practicum
 fuit defalcum cum aliquibus manibus mortuis in
 particulari, aut ex causa, quod ob incuriam
 Collectorum in exactione quindenniorum,
 quamplura quindennia inexacta remanserunt,
 quæ si soluta (prout debebantur) essent, sanè
 notabilem summam constarent; quo casu, nè to-
 tum creditum quindenniale, præsertim conside-
 rabile evadat inexigibile magno cum præjudicio
 Annatistarum, arctata prædicta Collectorum
 negligentia, Sedes Apostolica aliquando majori
 utitur æquitate cum manibus mortuis, quæ vi-
 dentes, se non pulsari pro solutione quinden-
 niorum, consumplerunt pecunias eorundem so-
 lutioni destinatas, sive etiam ex causa alicujus
 infortunii Beneficiis unitis contingentis ob bel-
 lum, & Bonorum depradationem, vel similia;
 non autem unquam practicata fuere defalca ge-
 neraliter absque causa, seu alio motivo æquita-
 tivo, citrà quod, Collectores, si defalcum fecis-
 sent, præjudicare nequissent Sedi Apostolicæ,
 21 juxta *Constitution. 20. Julii III. §. 5. Bullar. nov.*
Rom. tom. 1. ibi ,, ac ex incuria agentium pro Ca-
 ,, mera prædicta, seu aliis obligationes de sol-
 ,, vendis Communibus, & Minutis Servitiis, ac
 ,, annatis &c. factæ non fuerint, & quæ sunt,
 ,, executioni non demandentur &c. ,, et *Consti-*
tution. 50. Clementis X. §. 6. in principio, tom. 6. ibi ,,
 ,, exactiones jurium ratione quindenniorum
 ,, hujusmodi decursum &c. ob Procurato-
 ,, rum &c. incuriam &c. neglectæ fuerint &c. ,,
repet. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la III. et
XI. & advertit Card. de Luca de Benefic. discut. 89.
n. 13. in fin. s. Absolutum autem, ibi: tum etiam,
quia si forte aliqua deputatio adfuit gratia indul-
gentiæ, ac majoris commo ditatis, illa fuit. Cardi-
nalis Camerarii Sacri Collegii, vel alterius Officialis,
non autem totius dicti Sacri Collegii, cui factum
 Officia-

Officialis, vel administratoris præjudicare non potuit &c. et n. 14. in principio, ibi: & nihilominus, quando etiam fuisset facta deputatio ab ipso Sacro Collegio, neque sufficeret, quoniam &c. ista exa-ctio debetur Papæ &c. istam verò partem hujusmodi emolumentorum applicavit Sacro Collegio Cardinalium, aliisque Officialibus &c. & consequenter intrat eadem ratio, quòd gesta per administratorem præjudicare non possunt domino absque ejus scientia, & consensu &c. et disc. 139. n. 2. in principio, ibi: ex eo, quòd negligentia eorum, penes quos hæc administratio fuit, non potnerit, nec debuerit præjudicare Collegio Cardinalium, aliisque interessatis, & participibus &c. immò (quod magis stringit) nec Pontifices Prædecessores in hac materia quindenniorum præjudicare possent, ut protestatur Paulus IV. in sua Constitut. la 17 § 8. in principio, Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi: Nos considerantes, præfatum Eugenium Prædecessorem &c. successoribus suis Romanis Pontificibus &c. et per consequens Collegio Cardinalium, et Officialium &c. præjudicare non potuisse &c. et Clemens X. in sua Constit. la 50 §. 1. antè med. tom. 6. repet. post Tract. int. Constitution. Apostolic. in ordine la V. et XI.

22 In presentibus igitur hypothese, specie monetæ in obligationem deductæ alterata dumtaxat in valore extrinseco, ut, quia retento eodem pondere, & materia ex ulu gentium, vel Edicto Principis ejus valor fuit auctus, vel diminutus, procul dubio attendi debet quanti valet de tempore solutionis illa species monetæ, Bartol. in l. Paulus n. 4. ff. de solution. Gabriel conf. 164 n. 4. cum seqq. lib. 1. ac in specie loquendo de Ducato auri de Camera, quòd attendi debeat quanti valet de tempore solutionis, firmavit Aaden. ad Gregor. XV. dec. 142. n. 7. Rubens in addit. ad dec. 67. n. 21. et 71. par. 9. recentior. tom. 1. Rot. coram Dunozet. Sen. dec. 139. n. 1. dec. 686. n. 1. et dec. 399. n. 1. par. 4. divers. dec. 500. in principio, et dec. 504. in princip. juncto n. 6. et seqq. par. 14. recentior. & ad hunc præcisum effectum solutionis annatarum, ac quindenniorum Card. de Luca de Benefic. disc. 89. num. 16. atque in terminis Floreni Rota coram Cardin. Seraphin. decis. 84. num. 1. cum seqq. tom. 1. Proindeque cum Taxa per Joannem XXII. stabilita contineat certam, ac determinatam speciem monetæ realiter existentis, & apud Florentinos celebris, eique idem Joannes XXII. subrogaverit Ducatum auri de Camera, ac successivè per impressionem Scuti auri Stampatum, seu Ducati inferioris Ducatus antiquus, qui postea dictus fuit Ducatus largus, paulatim abierit in desuetudinem, & loco illius solutiones, quæ faciendæ erant in Florensi, & Ducatis aureis, fieri cæperint, ac debuerint in Scutis aureis, oportuit peræquare æstimationem utriusque hujus monetæ Ducati antiqui, & Scuti auri, adscitisque per Cameram Apostolicam Peritis, compertum fuit, quòd (exempli gratia) centum Ducati auri de Camera æquivalent, & æquivalent centum, & novem Scutis aureis Stampatum, ac juxta hanc valuationem Romana Curia usu recepit exigendi Scuta aurea

23 centum, & novem pro singulis Ducatis auri centum, veluti, referendo Decretum Camerale, resolvit Rota de anno 1591. in dec. 686. num. 1. par. 4. divers. atque juxta hanc valuationem processit Rota coram Dunozet. Sen. dec. 139. in principio.

24 Undè hinc bene subsistit, quòd, retenta ejus-

modi proportionem de tempore factæ peræquationis, seu æstimationis Scutum aureum valeret Julii duodecim, vel tresdecim, valor uniuscujusque Ducati erat major valore Scuti auri in Julio uno, ac plus, ut inquit Card. de Luca de Benefic. disc. 89 sub n. 18. in fin. ubi pariter refert aliam consimilem peræquationem modernis temporibus factam. Nec mirum, si hodiè valor Ducati, seu Floreni in Taxis redactus ad monetam argenteam valeret in Julii decem, & octo, ex superiùs in Cap. I. n. 28. & 33. congestis; cum enim valor Scuti auri constituatur in Julii sexdecim cum dimidio, facta peræquatione monetarum juxta recentitam proportionem, hæc ad unguem summa argentea, vel arofa intrat in unoquoque Ducato, licet, quando Scutum aureum erat valoris dumtaxat quatuordecim, vel quindecim Juliorum, differentia inter utramque monetam auream non ascenderet ad Julium unum, & bonenos quatuor, ac duos quadrantes, ex ea ratione a priori, quòd illam differentiam inter unam, & alteram speciem monetæ, utpotè consilens in auro, crescente, vel decrescente valore auri, crescit, ac decrescit etiam ipsa, prout arithmetico experimento facit patebit. Qua occasione conciliantur duo loca in Sacris Literis, quæ videntur sibi contraria, nempe lib. 2. Reg. cap. 24. versic. 24. & lib. 1. Paralipomen. cap. 21. versic. 25. dum dicit lib. 2. Reg. refertur, Davidem emisit aream Ornan Jebusæi Siclis auri 50. qui constituunt Siclos argenti 600. attamen per Siclos argenti quinquaginta, ibi: emit ergò David aream &c. argenti Siclis quinquaginta &c. & dicit lib. 1. Paralipomen. est contra memoratur, Davidem emisit dictam aream Siclis auri 600. ibi: dedit ergò David Ornan pro loco Siclos auri justissimi ponderis sexcentos &c. Audiatur (quæso) conciliatio à lata ab à Lapid. in dicit lib. 2. Reg. ibi: hos Siclos vocari argenti idest pecunie, Hebræi enim, ac Franci pecuniam vocant argentum, re vera tamen fuisse aureos. Jam 50. Sicli auri valent 600. Siclos argenti &c. Quare Siclos 600. quorum fit mentio in Paralipomen. fuisse argenteos, eos tamen vocari auri, quia in auro perfolutisunt, nam, ut dixi, 50. Sicli auri dati à Davide valent 600. Siclos argenteos &c. & in fin. Pentateuch. de mensur. & ponderib. tit. de monet. in princip. s. Proportio, propè fin. ibi: erant auri quoad materiam (erat enim moneta aurea) sed argentei quoad æstimationem valoris, & pretii &c. Dedit ei Siclos auros, qui justo pondere appensi valebant sexcentos Siclos usuales, puta argenteos &c. & s. Hunc sensum, ibi: sic enim passim argentum vocamus pecuniam, sive ea sit argentea, sive aurea, ut hic erat &c. In quorum sequentiam mirè explicantur Doctores asserentes, Ducatam esse majorem Sento aureo in Julio uno, hanc enim peræquationem intelligunt de tempore, quo Scutum aureum valebat dumtaxat Julii undecim, tunc enim etiam Scuta aurea centum, & novem efficerent in moneta argentea Scuta 119. 90. ac Ducati auri centum ad rationem Juliorum duodecim constarent in eadem moneta argentea Scuta 120. jam liquet, Ducatum esse majorem Scuto aureo in uno fermè Julio, auctoque successivè valore Scuti auri, forsitan non animadvertentur proportionem, cum qua crescere debebat etiam differentia, quæ est manibus palpabilis; sed nostra ætate ob notabile

augmentum valoris monetæ aureæ in omnibus mundi Partibus resultans ex diminutione valoris monetæ argenteæ, quæ ob adauctam ejus quantitatem ex affluentia fodinarum metalli argentei in Partibus Americæ, retroactis sæculis incognita, non tantam recepit æstimationem, *Faber de variat. numm. solut. cap. 1. n. 79. cum* 26 *seqq. & cap. 5. per tot. ubi notat, augmentum valoris monetæ aureæ non esse adscribendum illius alterationi, sed monetæ argenteæ inferioris deteriorationi, Lotther. de re benefic. lib. 1. quest. 39. n. 208. Rota dec. 509. n. 16. par. 19. recentior. tom. 2. ibi: cum ab illo tempore lapsa sint quatuor, & ultra sæcula, in quorum curricula mutatus fuit valor intrinsecus rerum, qui crevit propter affluentiam auri, & argenti post apertum iter ad Indos &c.*

Nullius insuper ponderis esset, si fortè ex alio capite manus mortua prætenderet declinare solutionem quindennii sub mendicatio prætextu, quòd in literis Unionis asseratur, Beneficium unitum non excedere, puta, annuos Ducatos, seu Florenos quinquaginta auri, cùmque de tempore Pontificis unientis, valor Floreni auri consisteret in solis Juliis quinque ad ejusmodi rationem videretur, solvendum esse quindennium; immò quando pro solutione quindennii reguli vellet Florenus juxta præsentem valorem, sequeretur, quòd annuus fructus Beneficii uniti tunc expressus in Florenis quinquaginta, regulando pariter Florenum ad rationem currentem, reducendus esset ad summam XXIV. Ducatorum, perque consequens in hoc casu manus mortua eximeretur à solutione quindennii: quippè, ut vis allati argumenti cognoscatur, oportet meminisse, quòd Florenus auri, qui est moneta, qua olim exprimebatur annuus fructus Beneficiorum Ecclesiasticorum, præsertim occasione Unionum, nequidem erat moneta idealis, imaginaria, seu phantastica, sed moneta vera, ac realis, auri, cussa originaliter Florentis, cum impressione Lylly ex uno latere, & effigie Sancti Joannis Baptistæ ex altero latere, veluti tradit *Villan. antiquus Scriptor Historia Florentinæ lib. 1. cap. 40. adinstar* 27 *cujus Pontifex Joannes XXI. cudi jussit alium Florenum ejusdem ponderis, ac bonitatis, unà cum eadem impressione Lylly, & literis SS. Petr. & Paul. ex uno latere, nec non effigie pariter S. Joannis Baptistæ, ex altero latere, prout æquè refert idem Villan. lib. 9. cap. 279. & Fenzon. ad Statut. Urb. lib. 1. cap. 197. n. 152. successivis postea temporibus, sive ab eodem Pontifice Joanne XXII. sive ab aliis successoribus, cùm in desuetudinem abiisset Florenus auri, cussus fuit in Urbe Ducatus auri ejusdem ponderis, & bonitatis Floreni; ita, ut tam Ducatus, quàm Florenus ex illo tempore habitus fuerit, ac æstimatus pro moneta æqualis valoris, veluti fatetur *Gomez Sarnen. ad Regul. 55. Cancellar. de valor. exprim. quest. 9. post med. circa fin. S. Consequenter, qui, cùm ceteroquin proclivis sit ad censuram Curie Romanæ, nihilominus, postquam retulerit suam opinionem, quòd id processerit ex quodam abusu, auctoritate memorati Villan. seduli, ac eximii Historiographi, convictus, adhæret illius opinioni; quòd autem re vera Ducatus auri esset ejusdem valoris Floreni auri, ad hominem comprobatur ex textu in Extravaganti Benedicli XII. incipi-**

pien. vas electionis §. Porro, de Censibus, & perpendunt Fenzon. ad Statut. Urb. lib. 1. cap. 197. n. 151. Mandos. ad Regul. 25. Cancellar. de monet. quest. 3. n. 4. Corrad. in prax. benefic. lib. 2. cap. 13. n. 4. cum seqq. Card. de Luca de Benefic. discurs. 89. n. 18. omiffis aliis.

Sed quando etiam super hoc nulla extaret (prout tamen extat) auctoritas convincens, adhuc sufficeret observantia tot sæculorum, vigore cujus uniformiter respectu ad omnes Nationes semper practicum fuit in materia Beneficiorum, sumendo nempe Ducatum, & Florenum pro moneta æquivalente, ejusdemque valoris; dum affirmare debemus, quòd, cùm id admissum fuerit à tot interessatis in hujusmodi re, quot extant Episcopatus, nec non Abbatiæ, seu Monasteria, omniàque Beneficia Consistorialia taxata in libris Cameræ, nec non penes *Tamburin. de Jure Abbat. tom. 1. fol. 444. cum seq. registrata, habuerit legitimum, ac canonicum titulum, & substantiale fundamentum veritatis, & justitiæ, veluti ad propositum arguunt Lotther. de re benefic. lib. 1. quest. 39. n. 158. cum* 28 *seqq. inque terminis coherentibus Fagnan. in cap. præterea 1. n. 14. 15. & 16. nè Prælat. vic. suas. Cùmque pariter in desuetudinem abiit Ducatus auri de Camera, cudi cæpit Scutum auri Stampatum, quod usque de anno 1591. cùm adæquatum fuerit Ducato auri, cujus aliquis reperiebatur in Musæis Romanis, recognitum, ac repertum est, quòd in Ducatis centum de Camera intrabant centum, & novem Scuta auri; quamobrem per Decretum Camerale juxta hanc 29 *proportionem imposita fuit norma, feu regula solutionibus debitis in Ducatis, faciendis in Scutis aureis, seu illorum æquivalente, ut observat Rota dec. 686. num. 1. par. 4. divers. aliudque experimentum refert recentibus temporibus Card. de Luca de Benefic. discurs. 89. n. 18. in fin. & hujusmodi methodo semper in Dataria, ac Cancellaria Apostolica valutati fuere Floreni, & Ducati occasione Provisionum Episcopatum, ac Abbatiarum, omniùmque Beneficiorum Consistorialium in Florenis taxatorum, veluti occasione solutionum quindenniorum ex causa Beneficiorum unitorum, id est calculando centum, & novem Scuta auri pro quibuslibet centum Florenis, quod quidem notorium est omnibus manibus mortuis, quibus unita fuerunt Beneficia Ecclesiastica, & commemorati essent *Card. de Luca de Benefic. mox relato discurs. 89. n. 18. qui ideò accuratè notat, Florenum, aut Ducatum constituere valorem Julii unius, cum aliquo amplius super valorem Scuti auri; etenim calculato juxta allatam proportionem tanti æstimatur procul dubio, facta dimensione, seu ponderatione cum moneta argentea.***

Quibus præmissis circa verum valorem Floreni adæquati Scuto aureo, equidem admissio, quòd valor Floreni, seu Ducati, prout pariter ad proportionem quæcumque alia moneta aurea, regulati ad monetam argenteam, tempore factæ Unionis, esset minor, quàm fit de tempore præsentis, non tamen, si supponeretur à manu mortua, in illa exorbitantia, puta si calcularetur in solis Juliis quinque, fortasè sumpto æquivoco cum Floreno argenteo, grossorum decem, de quo meminit aliquis Scriptor, dum in *Statut. Urb. per vetusto, lib. 1. cap. 197. valu-* 30 *tatur*

tatur Ducatus auri de Camera in Julii undecim, & tanti afferendum est, æstimatum fuisse Florenum ejusdem ponderis, ac bonitatis, prout jam superius insinuavimus; penetrando itaque funditus radices effectus, quem operatur alteratio valoris Floreni, habendum est præ oculis, quod moneta secum continet duo genera valoris, illius nempe, qui vocatur intrinsecus, alterius verò, qui vocatur extrinsecus, & quantumvis apud Scriptores aliquos fumatur pro valore intrinsecò ille, qui ab aliis vocatur extrinsecus, sequendo communiorem, quin fiat quæstio de nomine, pertinacibus relinquenda, sumendus venit pro valore intrinsecò ille, qui constituitur à materia, pondere, & bonitate, nec non pro extrinsecò ille, qui derivat à Principis Edicto, aut à publico commercio, quod tribuit monetæ suam valorem, ac æstimationem, veluti quam plurimorum Scriptorum auctoritate suffultus ita distinguit *Gobb. de monet. quæst. 2. n. 37. & 38.*

Præterea animadvertendum est, quod moneta aurea valutatur, & æstimatur à moneta argentea, sive alia magis minuta tamquam moneta convertibilis, & commutabilis cum quacumque moneta argentea, *Bartol. in l. Paulus 99. n. 8. ff. de solution. Lotther. de re benefic. lib. 1. quæst. 39. n. 203. Regnaud. de monet. n. 10. Gobb. eod. tract. quæst. 4. n. 43. Rota in recentior. dec. 149. sub n. 8. versiculo præcipue, par. 2. tom. 1.*

Præsupposito igitur, quod, sicuti Scutum auri Stampatarum, quin passum fuerit aliquam alterationem in pondere, & bonitate à Scuto auri antiquo, hodiè adauctum sit in valore usque ad Julios sexdecim cum dimidio, ita etiam ob necessitatem supra enunciatae proportionis adauctus sit valor Floreni, seu Ducari ferè ad Julios decem, & octo, ejusmodi augmentum extrinsecum tribuendum est rationi valde rationabili, quod moneta argentea diminuta sit in pondere, quod quod comparatione auri cum supervenerit major copia argenti ex causa fodinarum recenter adinventarum juxta *Rot. dec. 509. num. 16. par. 19. recentior. tom. 2.* Sive ex causa antiquarum fodinarum locupletiorum effectarum, conservari nequivit eadem proportio pretii inter aurum, & argentum, veluti notant *Lotther. de re benefic. lib. 1. quæst. 39. n. 203. Thesaur. de augum. monet. par. 1. n. 27. Gobb. de monet. quæst. 3. n. 16.*

Idèoque Principum auctoritate adauctus est valor monetæ aureæ; ita, ut hodiè ad efficiendum Florenum unum, seu Ducatum desiderent ferè Julii decem, & octo, cum id sit justitia, veluti tradunt *Sixin. de Regal. lib. 2. cap. 7. n. 61. Lup. de usur. comment. 3. §. 2. sub n. 73. versic. quamobrem, Cresp. de Valdaur. observ. 101. n. 28. lib. 2. Gobb. de monet. quæst. 3. n. 27. Covarruv. de veter. num. collat. cap. 7. sub num. 6. Cabed. dec. Portugall. 45. in fin. par. 2.* Idque, quod à Summis Pontificibus practicum extitit, pariter ab aliis Principibus usitatum fuit in eorum ditionibus respectu ad alias monetas aureas, puta Ungheros, Zecchinos, Duplas, & similes, quæ quidem monetæ semper in dies adauctæ fuerunt, *Scaccia de commere. & mercatur. §. 2. gloss. 3. n. 78. Thesaur. de augum. monet. par. 1. num. 21. & 22. Gobb. de monet. in Cathalogo post quæst. 12. à fol. 393. Rota coram Innocent. X. dec. 687. n. 7.* Quod sanè augmentum monetæ aureæ in hoc casu obveniens à diminutione valoris monetæ argenteæ, dici

non potest verum augmentum, sed potius conservatio sui valoris antiqui, *Faber de var. numm. solution. cap. 1. n. 79. cum seqq. & cap. 5. per tot. Lotther. de re benefic. lib. 1. quæst. 39. n. 208.*

Hajuscemodi fundamentis discutitur à Doctoribus celebris controversia, num, supposita alteratione monetæ in obligationem deductæ, cum à debitore facienda sit solutio, inspicendus sit valor currens de tempore, quo debitum habuit suum principium, vel num potius ille currens de tempore solutionis, super qua quidem quæstione *Bartol. in l. Paulus 99. n. 6. versic. secundo modo ff. de solution.* firmat theoreticam, quod, si moneta alterata est in valore extrinsecò, firma remanente eadem materia, pondere, & bonitate, attendendus sit valor currens de tempore solutionis, ad differentiam casus, in quo moneta cuderetur majori pondere, seu meliori ligha: hæcque theoretica, cum à majori Doctorum numero recepta fuerit, hodiè sibi vindicat locum communis opinionis, nec non juxta illam judicatur in Tribunalibus, *Gobb. de monet. quæst. 5. n. 2. cum seqq. & quæst. 6. n. 4. cum seqq.* ubi assert innumeram Doctorum catervam, quod subdit intrare in quocumque genere debiti, & *quæst. 7. n. 23.* ac in præcis terminis solutionis quindennii ex causa unionum debiti *Card. de Luca de Benefic. discurs. 89. n. 16. cum seq.*

Quapropter supposito, quod expressio anni valoris Beneficii uniti facta fuerit, puta, in Florenis quinquaginta, & quod de tempore Unionis Florenis esset moneta realis, non verò idealis, seu imaginaria, quæ quidem expressio valoris in Bulla Unionis, desiderata à *Regula 22. Cancellar. de Union.* omninò sit ad præcisum effectum tribuendi normam, & regulam solutioni annatarum, ac successivè quindenniorum *Lotther. de re benefic. lib. 3. quæst. 20. n. 48.* sequitur, quod eo modo, quo annatæ debentur in illa specie monetæ, in qua sit expressio, sive in ejus æquivalente, ita etiam quindennia debeantur in æquivalente Floreni juxta valorem in præsens currentem, veluti advertit *Card. de Luca de Benefic. discurs. 89. n. 16.* præsertim cum quindennia subrogata sint loco annatarum, respectu ad Beneficia unita, ex *Bulla 6. Pauli II. primi quindenniorum regulatoris, Bullar. nov. Rom. tom. 1. repetit. post Tract. int. Constitution. Apostolic. in ordine la I. ubi §. 1.* meminit Unionum per prius à Summis Pontificibus factarum; istiusmodi autem subrogatio quindenniorum pro Beneficiis unitis, loco annatarum, satis comprobatur ex verbis mox prælaudatæ *Constitutionis Pauline §. 1. 2. 3. 4. & 5. ibi, „ Monasteria &c. & Beneficia Ecclesiastica &c. Apostolica auctoritate, „ univimus, incorporavimus &c. propterea, „ que &c. Monasteria &c. & Beneficia unita, „ hu jusmodi amplius nequaquam vacare sperantur &c. Nos &c. auctoritate Apostolica &c. „ statuimus &c. & declaramus, quod omnia, „ & singula Monasteria &c. quorum fructus &c. „ in libris ejusdem Camera taxati reperiuntur, „ Communia, & Minuta Servitia, atque alia „ jura debita, & consueta, ràm ipsi Camera, „ & Collegio, quàm Officialibus præfatis, „ reliqua verò Monasteria &c. & Beneficia, ut „ præferretur, unita, pro quibus Camera Apostolicæ annata, seu alia jura solvi consueverant, vel debebant temporibus retroactis &c.*

annatam, sive medios fructus unius anni in posterum singulis XV. annis perpetuò sequutur, eidem Camerario solvere teneantur, & debeant. Et quòd de omnibus Monasteriis &c. & Beneficiis, ut præfertur, unitis &c. Communia, Minuta, & alia jura, seu Annatas, & medios fructus hujusmodi solvere adstringantur etiam singulis annis XV., in futurum &c. & successivè prosequantur alii posteriores Pontifices usque ad *Clementem X.*

Uterius non suffragatur frivola animadvertio, quòd, si Florenus valutandus esset juxta præsentem currentiam Juliorum decem, & octo circiter, reducenda quoque esset ad illam rationem expressio facta in literis Unionis annui valoris Beneficii uniti, puta in Florenis quinquaginta, qui de eo tempore, puta, ut figurat manus mortua, non æstimarentur, nisi in Julii quinque pro quolibet Floreno, quo casu Beneficium esset sub annuis Scutis XXV. perque consequens non subjaceret quindennio; etenim, præterquamquòd admitti nequit figuratio casus, quòd Florenus auri nimirum de tempore Unionis Beneficii starec dumtaxat in Julii quinque, ex suprâ indicatis rationibus, immò inverisimilius redditur suppositum in hoc casu, dum credibile non est, quòd Beneficium Pontificio diplomate unitum maximè alicui manui mortuæ insigni, pareret redditum annuorum Scutorum XXV. tantum, ex Julii X. pro quolibet Scuto, quot prorsus essent Floreni L. ex suppositis Julii V. pro quolibet Floreno; habendum est in consideratione, quòd, si augmentum Floreni à diminutione monetæ argenteæ processit ex superius deductis, expressio annui redditus in Florenis L. recipere non debet reductionem à diminutione valoris monetæ argenteæ, nec ab illa regulanda erit, dum, non quia diminuitur valor monetæ argenteæ, diminutus remanet annuus redditus Beneficii uniti expressus in Florenis L. auri, cum tanti æstimetur hodiè Julii decem, & octo, eandemque obeunt functionem in publico commercio, quam obiant de tempore Unionis Julii XI. in quibus constituebatur valor Floreni, veluti expendit *Rota dec. 149. sub n. 8. versic. & sic, si moneta. par. 2. recentiorum tom. 1.* Ità, ut, si manus mortua identificasset Bona Beneficii sibi uniti, faciliè innotesceret, quòd ejus redditus correspondet potiùs valori currenti Floreni, quam valori currenti de tempore Unionis Beneficii: ideoque solvendo quindennium ad rationem currentem Floreni, non exceditur justa mensura illius, quod solvendum esset pro dimidia annata.

41 Hisce rationibus mirum in modum opitulatur generalis observantia omnium Provisorum, qui expediunt Bullas Episcopatum, & Abbatiarum, seu Monasteriorum, cæterorumque Beneficiorum Consistorialium à Joanne XXII. taxatorum in Florenis auri, dum omnes Provisi regulant Taxam juxta valorem currentem Floreni, & inter alios etiam Galli, quorum Natio in hac materia est vigilantissima, eodèmodo praticatur generaliter in solutionibus quindenniorum, quod fortius stringit, si ità quoque praticavit eadem manus mortua, cui unitum fuit

42 Beneficium Consistoriale, ex eo, quòd ejusmodi observantia tam generalis, quam particularis inservit pro justa interpretatione, datque nor-

mam ei, quod deinceps praticari debet in casibus particularibus ad *textum in l. minimè 13. ff. de legib. ac in individuo Card. de Luca de Benefic. discurs. 89. n. 12. in fin. ibi: comprobante communi observantia &c. in Beneficiis, occasione novarum Provisionum &c. Igitur, jungendo simul Constitutiones Apostolicas, illam præsertim Pauli II. nec non generalem dispositionem Furis, generalèmq; observantiam, ac etiam observantiam particularem omnium quindenniorum, quæ Cameræ solvuntur, ex omnibus Mundi partibus, ità videtur esse in casu indubitabili &c. & præcisè loquens de valuatione monetæ in casu alterationis ejus antiqui valoris absquè *Gobb. de monet. quæst. 6. num. 38.**

Aliàs denique si contrarium firmandum esset, profectò non nisi odiosa novitas promoveretur in re adeò frequenti, & uniformiter tot sæculis praticata, quod quidem plausibile non esset in quacumque manu mortua quindennii debitrice, longèque minis evadit convenienti in manu mortua, puta existente in dirione Veneta, quæ possidens Beneficium Consistoriale vigore Unionis sibi ab aliquo Pontifice Veneto factæ, renuere non deberet solvere quindennium à *Paulo II.* pariter Veneto, ac primo illius regulatore præscriptum sub certis pœnis in sua *Constitut. 6. s. 6. Bullar. nov. Roman. tom. 1. repetit. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la I. contentis*

ARGUMENTUM.

Ultrâ Taxam in tot Ducatis, seu Florenis auri de Camera, pro Beneficii taxatis in libris Camera, solvenda sunt etiam Communia, & Minuta Servitia.

SUMMARIUM.

- 1 Taxa Joannis XXII. ad quid inventa.
- 2 Pro rogatu quietantia aliquid solvitur.
- 3 Quomodo, & à quo introducta Communia, & Minuta Servitia.
- 4 Ponderantur Bullæ quindenniorum.
- 5 Ex immemorabili consuetudine exigendi substantiam debiti desumitur titulus validus.
- 6 Facilius præsumitur, & probatur quantitas, quam substantia.
- 7 Consuetudo universalis, seu Romanæ Ecclesiæ prævalere debet cuicumque Doctiori.
- 8 Romana Ecclesia est omnium Magistra, & communis Mater.
- 9 Inferiores à Superioribus regulandi.

CAPITULUM XIII.

Intolerabili propemodum æquivoco laborat manus mortua perperam putans, pro parte sua satisfacere Constitutionibus Apostolicis super materia quindenniorum emanatis, solvendo nempe pro Beneficio sibi unito, tot Ducatos, seu Florenis auri de Camera, in quibus taxatum reperitur, quantumvis quindennia sint debita loco Communium, & Minorum Servitiorum, quæ antè Unionem solvebantur, sub frivolo quidem, & captioso prætextu, quòd eadem Communia, & Minuta Servitia comprehensa dici debeant in summa taxata, illamque

non excedere: quamobrem, ad tollendum hoc æquivoicum, monemus, quod ultra Taxam in tot Ducatis, seu Florenis auri de Camera, pro Beneficiis taxatis in libris Cameræ, solvendæ sunt etiam Communia, & Minuta Servitia; etenim Taxa Joannis XXII. circa initium sæculi XIV. quoad Beneficia Conflistorialia, non emanavit ad effectum præcisè determinandi, ac præscribendi quantitatem summæ solvendæ, sed ad effectum dumtaxat constituendi, & firmandi in tertia parte fructuum Beneficii certam, ac determinatam quantitatem, juxta quam regulanda, & calculanda essent Communia, ac Minuta Servitia, quæ tamquàm difformia in quota, necesse erat, quod in unoquoque Beneficio aliquam reciperent normam, & mensuram à certa, seu stabilita summa; siquæ procul dubio à veritate aberrat, quod soluta summa taxata, seu tot Ducatis, vel Florenis auri de Camera, nihil amplius superfit solvendum; quando, etiam habitata ratione Taxæ tot Ducatorum, seu Florenorum, solvenda sint Communia, & insuper Minuta Servitia, quæ insimul juncta, non ascendunt ad medietatem fructuum unius anni ipsius Beneficii, & consequenter manus mortua, cui unitum fuit Beneficium Conflistoriale, non solvit integram mediam annatam, quam solvit manus mortua, cui unitum fuit Beneficium non Conflistoriale, seu inferius, veluti, distinguendo Communia à Minutis Servitiis, bene pendunt *Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 3. de annat. n. 18. ac signanter in fin. versic. nunquam, ibi: nunquam tamen solutio hujusmodi tripartita ascendit ad eam summam, quæ solvitur pro integra annata &c. & idè &c. Partes in solutione Minuti Servitii in nibilo gravantur, immò neque in hoc Minuto Servitio persolvunt integram mediam annatam &c. Mass. Galles. de annat. num. 3. & 4. ibi: Commune Servitium est quantitas certa pro unoquoque Episcopatu, vel Monasterio Conflistoriali, secundùm taxationem antiquam, alias à Joanne XII. Pontifice moderata solvenda &c. Minuta verò Servitia sunt quinque portiuuncula, quæ secundùm proportionem Taxæ fructuum Episcopatus, vel Monasterii, inter certos Papæ Ministros, & Officiales distribuuntur &c. D. Advoc. Fagn. de Jure patronatu tom. 3. par. 6. Canon. 10. & 11. cas. unic. n. 2. ibi: Alia est (idèst annata) quæ dicitur Commune Servitium, cò quod ejus dimidium tribuitur Papæ, reliquum Sacro Collegio Cardinalium &c. & quæ solvitur pro Beneficiis Conflistorialibus, & est quantitas certa pro quolibet Episcopatu, vel Abbacia, quæ dicitur Minuta Servitia, quæ sunt quinque portiuuncula, quæ secundùm proportionem Taxæ fructuum Episcopatus, vel Abbatie inter certos Papæ Ministros, & Officiales distribuuntur, & appellantur Minuta, quia sunt minuta partes annate, & quia partiuntur inter minores Ministros &c. Lotther. de re benefic. lib. 1. quæst. 26. n. 50. cum seqq. Fagnan. in cap. præterea 1. n. 11. & 69. nò Prælat. vic. suas, Rota post Tamburin. de jure Abbat. tom. 3. dec. 15. nu. 6. in principio, & dec. 16. n. 6. in principio. Sed ultra enunciatas solutiones, solvuntur quoque nonnulli Ducati, seu Floreni pro rogitu diversarum quietantiarum reportandarum, ut notissimum est.*

Quomodò autem, & à quo introducta, ac stabilita fuerit quota Communium, & Minutorum Servitiorum, nulla propemodùm habetur

notitia, quemadmodùm nulla quoque extat memoria primæ originis hujus debiti in substantia, nisi, quod constat, hanc exactionem fieri consuevisse longè antè Concilium Viennense. ex rraditis per *Mass. Galles. de annat. n. 4. cum seq. Fagnan. in cap. præterea 1. num. 14. nò Prælat. vic. suas, Card. de Luca de Benefic. discurs. 89. n. 2. ibi: Illud præcognoscendum venit, quod &c. introducta fuit in Beneficiis Ecclesiasticis exactio Communium Servitiorum, ac Annatarum &c. idèdque etiam antè temporam Conciliorum Viennensis, & Constantiensis, hic Annatarum usus habetur &c. Sed id totum regulatur juxta inconcussam, ac immemorabilem consuetudinem per Pontificias Constitutiones super materia quindenniorum editas, in quibus canonizatur jus exigendi consuetacta onera Communium, ac Minutorum Servitiorum, ut signanter expressè statuerunt *Paulus II. Constitut. 6. §. 3. 4. & 5. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi, Scituimus &c. & declaramus, quod omnia, & singula Monasteria &c. quorum fructus &c. si in libris ejusdem Cameræ taxati reperiantur, Communia, & Minuta Servitia, & alia Jura debita, & consuetacta, tam ipsis Cameræ, & Collegio, quàm Officialibus præfatis, reliqua verò Monasteria &c. & Beneficia, ut præfertur, unita &c. Annatam &c. in posterum singulis XV. annis perpetuò sequentur, eidem Camerario solvere teneantur, & debeant. Et quòd de omnibus Monasteriis &c. & Beneficiis, ut præfertur, unitis &c. Communia, & Minuta, & alia jura, seu Annatas &c. solvere adstringantur etiam singulis annis XV. in futurum &c. Julius III. Constitution. 20. §. 5. eod. tom. 1. ibi, obligationes de solvendis Communibus, & Minutis Servitiis, aut Annatis &c. aut aliis Juribus solvi debitis, & consuetactis, factæ non fuerint &c., Paulus IV. Const. 17. §. 1. 7. 8. & 11. eod. tom. 1. ibi, licet Communium Servitiorum, & Annatarum exactio &c. sit antiquissima &c. ad solutionem Annatarum, Communium, Minutorum Servitiorum, & aliorum Jurium &c. ob non solutionem Annatarum, Communium, & Jurium &c. Communia, Minuta Servitia, Annatas, & alia Jura &c. persolvere reculent &c. Et propterea &c. ad solutionem Communium, & Minutorum Servitiorum, & Annatarum, & aliorum Jurium &c. ratione eorundem Unionum &c. singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c. & ad id, nec non ad se Communibus, & Minutis Servitiis, ac Annatis, & aliis Juribus prædictis de XV. in XV. annos realiter, & cum effectu solvendis in forma solita obligandum &c. & Beneficia unita hujusmodi onus solutionis Communium, & Minutorum Servitiorum, ac Annatarum, & aliorum Jurium semper habuisse, & ad præfens habere. Et insuper, ut ratio Communium, Minutorum Servitiorum, ac Annatarum, & aliorum Jurium prædictorum clara habeatur &c., S. Pius V. Constit. 28. in principio. juncto §. 3. 4. & 6. eod. Bullar. tom. 2. ibi, ut Annatarum, Communium, & aliorum Jurium &c. de XV. in XV. annos, ob perpetuas Beneficiorum Ecclesiasticorum Uniones persolvendorum &c. exactio, & exequutio fiat &c. ratione Annatarum, Communium, & aliorum Jurium &c. absque eo, quod Anna-**

tas, Communia, & Quindennia prædicta sol-
 visent &c. Nos considerantes, quod Annata-
 rum, Communium, & aliorum Jurium præ-
 dictorum exactio &c. est antiquissima &c.
 dummodo Monasteria, & Beneficia ipsa pos-
 sideant, ad solutionem Communium, Anna-
 tarum, & aliorum Jurium prædictorum &c.
 ratione Unionum &c. singulis XV. annis &c.
 faciendam teneri &c. super solutione Annata-
 rum, Communium, & aliorum Jurium, quin-
 denniorum eorundem, vel eorum occasione
 &c., *Sixtus V. Constit. 33. §. 1. eod. to. 2. ibi*,
 Itaque &c. *litteras &c. Pauli II. &c. III. Pau-
 li IV. ac Pii V. nec non quorumcumque alio-
 rum &c. Pontificum &c. super solutione An-
 natarum, Communium, Quindenniorum, &
 aliorum Jurium, ratione Provisionum, & seu
 Unionum perpetuarum quorumcumque Be-
 neficiorum Ecclesiasticorum &c. approbamus,
 & confirmamus &c. atque illas &c. innova-
 mus &c.*, *Urbanus VIII. Constit. 18. in princip.
 juncto §. 1. & 2. eod. Bullar. tom. 5. ibi*, con-
 siderans, quod Annatarum, Communium,
 & aliorum Jurium &c. exactio &c. est anti-
 quissima &c. Volens propterea &c. de Com-
 muniibus, Annatis, & Quindenniis partici-
 pantibus jura præservare &c. dummodo Monaste-
 ria, seu Beneficia ipsa possideant, ad solutio-
 nem Communium, Annatarum, & aliorum
 Jurium prædictorum &c. ratione Unionum &c.
 singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c.
 super solutione Annatarum, Communium,
 Quindenniorum, & aliorum Jurium &c. &
 Clemens X. *Constit. 50. in princip. juncto §. 2.
 3. 5. 6. 7. & 11. eod. Bullar. tom. 6. ibi*, de
 Comuniibus, Annatis, & Quindenniis Parti-
 cipantium indemnitati consulere &c. cupien-
 tibus super solutione Communium, Anna-
 tarum, & aliorum Jurium prædictorum &c.
 Beneficia hujusmodi onus solutionis Com-
 munitium, & Minutorum Servitiorum, ac Anna-
 tarum, & aliorum Jurium prædictorum sem-
 per habuisse, & habere decrevit, & declaravit
 &c. providè considerans, quod Annatarum,
 Communium, & aliorum Jurium &c. exa-
 ctio &c. esset antiquissima &c. super solutione
 Annatarum, Communium, Quindenniorum,
 & aliorum Jurium &c. ad solutionem Com-
 munitium, & Minutorum Servitiorum, & Anna-
 tarum, aliorumque Jurium prædictorum facien-
 dam teneri &c. nec non de Comuniibus, &
 aliis Juribus prædictis solvendis obligan-
 dum &c. solutiones Annatarum, Commu-
 nium, Quindenniorum, & aliorum Jurium
 prædictorum &c., *repet. post. Tract. int. Con-
 stitut. Apost. in ordine la I. III. V. VI. VII. VIII.
 & XI. & tradunt Fagnan. in cap. præterea n. 14.
 nò Prælat. vic. suas, Mass. Gall. de annat. n. 4.
 in princip. ibi: Communis, & Minutorum Servi-
 tiorum origo antiquissima; ita, ut ejus initium
 ignoretur, & eorum solutio nunquam fuerit in
 dubium revocata antè Concilium Constantien. &c.*

5 Sicuti igitur ex immemorabili tot sæculorum
 consuetudine desumptus fuit titulus validus exi-
 gendi substantiam hujus debiti, *Fagnan. in diff.
 cap. præterea n. 16. & 3. ita facilius validari po-
 tuit quantitas solutionis prædictæ, dum facilius
 præsumitur, & probatur quantitas, quam sub-
 stantia, ex regula deducta ex Gloss. in l. talis scri-*

*ptur. 230. §. fin. verbo Universitas ff. de legat. 1. Surd.
 conf. 94. n. 26. cum seqq. tom. 1. Nat. conf. 3. n. 11.
 tom. 1. Lotther. de re benefic. lib. 1. quæst. 39. n. 1.
 cum seqq. Præterquamquod in ista materia con- 7
 suetudo universalis, seu Romanæ Ecclesiæ præ-
 valere debet authoritati cujuscumque Doctoris,
 Fagnan. in sæpè laudato cap. præterea, num. 16. nò
 Prælat. vic. suas, ipsa namque est omnium Ma- 8
 gistra, & communis Mater, ac tanquam talis
 omnino sequenda, cap. visum 72. in fin. de Con-
 secration. distinct. 1. cap. non deceat distinct. 12. cap.
 fundamenta 17. de election. in 6. cap. fin. in fin. de for.
 compet. l. 1. §. Sed & si quæ leges, C. de veter. Fur.
 enucl. Corrad. in prax dispensation. Apostol. lib. 2.
 cap. 2. n. 6. & cap. 7. n. 38. & lib. 8. cap. 6. n. 41.
 cum seq. & interiores à Superioribus regulandi 9
 sunt, cap. est ordo, cap. hæc imago 33. qu. 5. Cor-
 rad. in prax. benefic. lib. 2. cap. 16. n. 45. Gigas de
 Pension. quæstion. 58. antè num. 3. Gonzalez ad Re-
 gul. 8. hodiè 9. Cancellar. Mens. reservator. glos. 6.
 n. 211. & glos. 13. §. 1. n. 22.*

ARGUMENTUM.

Quindenniorum solutiones faciendæ sunt
 in Ducatis auri de Camera, seu Scutis
 auri Stamparum currentibus in Urbe,
 pro intrante quantitate ad conficiendam
 summam debitam Ducatorum.

SUMMARIUM.

- 1 *Solutio quindennii faciendæ est in Ducatis, aut Scutis aureis Stamparum currentibus in Urbe usque ad summam debitam.*
- 2 *Dataria, & Cancellaria omne genus monetarum re-
 ducit ad Ducatos, & Scuta auri.*
- 3 *Idem servatur in Secretaria Brevium.*
- 4 *Pensio solvenda in Curia, solvi debet in Ducatis, seu Scutis aureis, solvenda autem in Partibus, solvi debet, aut potest in Scutis argenteis.*
- 5 *Ex quasi contractu solutio quindenniorum faciendæ est in Ducatis, seu Scutis aureis.*
- 6 *Undè quindennia, ex tacita Partium conventionè, solvenda sunt in Ducatis, seu Scutis aureis.*
- 7 *Una moneta solvi potest pro altera.*
- 8 *Quindennia in locum annatarum introducta.*
- 9 *Pensio solvi potest in moneta argentea.*
- 10 *Quindennium est species Pensionis.*
- 11 *Pensio quando solvenda est in Curia, illa solvi debet in Ducatis, aut Scutis aureis.*
- 12 *Debitor solvere potest in moneta sibi visa.*
- 13 *Observantia non intrat in claris.*

CAPITULUM XIV.

CUM quindennia solvenda sint juxta valo-
 rem Ducati currentem de tempore solutio-
 nis cujuslibet quindennii, ex Cap. XII per nos
 traditis, satis apparet, in quamvis moneta quin-
 dennia sint solvenda, interest namque tam ma-
 nus mortuæ debitorum quindenniorum, quam
 Annatarum creditorum, ob materiam burfa-
 lem, potius in una, quam in alia moneta solve-
 re, ac respectivè exigere, proindeque firmamus
 in præsentem, quod quindenniorum solutiones fa-
 ciendæ sunt in Ducatis auri de Camera, seu Scutis

tis auri Stamparum currentibus in Urbe, pro intrante quantitate ad conficiendam summam debitam Ducatorum; sicuti enim in casibus Provisionum Beneficiorum pro expeditione per Datariam, & Cancellariam Apostolicam faciendâ annata solvuntur in Ducatis, seu Scutis aureis, eodem fermè pacto solvenda sunt quinquendennia uti subrogata, in eisdem Ducatis, seu Scutis, potissimum ob magnam copiam talis monetæ in Urbe facilè, com. nodèque reperibilis, quiddam sit, si ageretur de specie, non nisi magna cum difficultate haberi solita, quo casu solvendum veniret æquivalens in alia moneta magis currente, ad quod respicere videtur Regula 25. Cancellar. de monet. ibi: *Libra Turonensium parvorum, & Florinus auri de Camera pro æquali valore in concernentibus literas, & Cameram Apostolicam computari, & extimari debeant, ubi Sott. n. 1. ibi: quoad concernentia literas Apostolicas, vel Cameram Apostolicam &c. & n. 4. ibi: procuravit, quod fieret impetratio secundum illam Libram Turonensium parvorum: quæ Libra valet unum Ducatum, & quod non fieret per Ducatos; & sic tamen factum fuit. sed credo, quod fuit somnium &c. quomodo intelligatur Ducatus in impetrationibus &c. et Cokier ibid. num. 6. ibi: cum per eam vitari possint mille quæstiones, quæ passim apud D.D. agitantur de mutatione valoris extrinseci, & intrinseci pecuniarum quæ quoque intricarent omnes in Curia supplicantes. Concernentia literas Apostolicas, hoc est literarum expeditionem. & Cameram, idest Camere Officium, circa harum literarum expeditiones, & licet Regula loquatur de Camera, sicque videtur Constitutio restricta ad illam, tamen sub Regula comprehenditur etiam Cancellaria ex identitate rationis, quæ, cum sit generalis, facit ut Constitutio specialis generaliter sit intelligenda &c. Mandos. ibid. in præfat. n. 2. & qu. 1. per tot. ac signanter n. 4. ibi: quod Regula disponat hic solum circa solutiones faciendas respectu literarum, puta pro expeditione ipsarum literarum solutionèque Officialibus expeditoribus faciendâ, & etiam pro compositionibus, & annatis, quæ ratione impetrationum Beneficiorum, Camere Apostolicæ sunt debite, seu Officialibus ipsius Camere Apostolicæ &c. seu aliis Officialibus ab ipsa Camera jus habentibus, illa verba in concernentibus literas, & Cameram Apostolicam, intelligenda in solutionibus faciendis pro literis expediendis, idest literarum expeditoribus pro eorum interesse, seu salario, vel mercede, seu lucro eis assignato, et in concernentibus Cameram &c. quoad compositiones, & annatas Camere debitas, seu Camere Officialibus, vel à Camera jus habentibus &c. de qua annata pro Bullis in Camera Apostolica solvenda loquitur &c. in quantum de Camera Apostolica loquitur, respiciat omnes solutiones, quocumque modo, & quocumque titulo Camere, seu à Camera faciendas &c. et qu. 2. n. 2. post med. propè fin. versiculo ad secus, ibi: Papa enim ex in veterata consuetudine, pro literis, illisque concernentibus, puta pro compositionibus, annatis, et literarum expeditione, seu taxis, pecuniis recipiat, & jure optimo &c. et num. 4. in princip. med. et fin. ibi: aut solutiones faciendæ Legatis, vel Nunciis sunt pro compositionibus, seu annatis &c. pro quibus compositiones Papæ, seu ipsius Camere solvi debeant, in manibus tamen Legatorum, vel Nunciorum, vel conferendi Beneficia, quæ aliis auctoritate sue*

Legationis, conferre non possent, puta Sedi Apostolicæ reservata, et valorem 24. Ducatorum excedentia, seu alia, pro quibus annata Camera prædicitæ debetur &c. quia &c. solutiones ipsæ, quæ in Partibus fiunt &c. ab ipso Summo Pontifice, seu Sede Apostolica, à Curia Romana originem, et dependentiam trahunt &c. Aut loquimur in exactionibus, quæ fiunt in Partibus per Nuncios, Collectores, vel Subcollectores, occasione quindenniorum, seu annatarum, Camere Apostolicæ, seu Officialibus ab ea jus, seu causam habentibus, debitarum, & eisdem rationibus dicerem, Regulæ locum esse &c. et consil. 92. n. 11. in fin. vers. diligentiam ibi: diligentiam (inquam) exactissimam faciunt, an auri, qui solvuntur, sint boni, seu justii ponderis &c. Gigas de Pension. quæst. 98. per tot. Gomz aliis Saruen. in Regul. 55. Cancellar. de valore in præfat. in med. vers. quidam, ibi: propter annatam, nè defraudaretur, Regulam factam fuisse existimant. Et istorum opinio magis recepta videtur, ex eo, quia Regula ista de valore adheret taxis annatarum &c. & qu. 8. post med. § Et ista, in princip. ibi: ut satisfiat Regule, & taxis Beneficiorum, nè decipiuntur Officiales &c. Gratian. disc. 94. n. 65. cum seq. & disc. 417. n. 18 cum seq. Amayien. de styl. Dat. lib. 1. cap. 17. n. 12. Garz. de Benef. par. 5. cap. 3. num. 149. cum seq. Card. de Luca eod. Traçt. disc. 89. nu. 1. in med. vers. & secundum, n. 15. 16. in fin. § Adèque, n. 17. in princip. & §. Atque ita & n. 18. ibi: super qualitate monetæ, stante notabili alteratione monetæ propriæ regionis, cujus longè major quantitas necessaria est ad æquivalentiam Scutorum auri. seu Ducatorum Camere, quam prius requireretur &c. De plano etiam resultat, solutionem faciendam esse in Scutis auri currentibus in ipsa Urbe, & in quibus hujusmodi annatarum, ac Scutorum omniumque emolumentorum Cameralium solutiones fieri solent etiam pro expeditionibus provisionum &c. absque principio dubitandi, potissimè ob assensum Scutorum auri, qui promittit ac jatis commodè habentur &c. Etiam si exprimeretur valor Scutorum auri ad rationem tot Scutorum vel Carolæorum pro scuto, adhuc tamen &c. non tollit obligationem solvendi in ipsis Scutis auri, vel eorum æquivalentia &c. cum certum, & clarum sit, debitum esse in Scutis auri, hinc observantiam tamquam in re clara, non attenditur &c. Atque ita sæpius judicatum fuit, non solum per Rotam, sed etiam per Sacram Congregationem S. Officii Universalis Inquisitionis &c. super Pensione solvenda &c. in Scutis auri &c. Solutiones enim annatarum, omniumque expeditiones Datarie, & Cancellariæ Apostolicæ fiunt in dictis Scutis auri de Camera, qui antiquitus constituebantur ex quadam moneta aurea, quæ nuncupabatur Ducatus &c. Tondut. de Pension. eccles. cap. 40. n. 1. 2. 4. 11. 23. 25. & 27. Rota decis. 683. in princip. ibi: adèd in moneta aurea, et non in alia specie solvenda est Pensio, juncto n. 1. dec. 685. num. 1. cum seqq. & dec. 688. n. 6. par. 4. divers. & in rectorior. dec. 125. n. 4. par. 3. et dec. 414. n. 10. ibi: resolutum fuit &c. ut solvatur aureis Stampæ cum Julio uno pro quolibet Ducato de Camera &c. par. 4. tom. 2.

Ad stipulante consueto, ac notissimo stylo Datarie, & Cancellariæ Apostolicæ reducendi 2. omne genus monetæ ad Scuta, & Ducatos aureos de Camera, late Frances Orrutigoyt. var. resol. cap. 11. cum seqq. Pyrr. Corrad. prax. disp.

*Apostol. lib. 9. cap. 4. n. 50. Card. de Luca de Benefic. mox pr. laudato discurs. 89. n. 17. in fin. vers. solutiones enim; prout quotidie (quod fortius est) practicitur in expeditionibus non beneficialibus per Secretariam Brevium fieri solitis, ubi etiam solutio fit in Ducatis aureis de Camera, & Scutis aureis Stamparum: aliàs solvitur Depositorio Generali Cameræ Apostolicæ in Scutis argenteis, reportata ab eodem syngraphe de recepto. Solidissima quidem meo iudicio ratione, cum namque (ut alibi suo loco comprobamus) hic in Urbe faciendæ sit solutio quindenniorum, ubi promptè reperiuntur Scuta aurea (præsertim his temporibus, quibus ob auri copiam videtur rediisse sæculum aureum) haud immeritò in Ducatis, & Scutis aureis eadem solutio faciendæ est; quidquid dicendum forsitan esset, si faciendæ foret in Partibus, ubi non currunt Ducata, aut Scuta aurea, vel non est tanta eorum copia, veluti in simili de Pensione solvendæ in Curia ad differentiam Pensionis solvendæ in Partibus, *Gratian. disc. 94. num. 67.* immò stante generali consuetudine solvendi annatas in moneta aurea, quodammodò videtur manus mortuæ ex quasi contractu cum Camera Apostolica solvere quindennia in auro, sibi hoc modo sublata facultate solvendi in moneta argentea tamquam alterius materiæ, & speciei non deductæ in contrarium, seu quasi, ex deductis per *Antonell. de temp. legal. lib. 1. cap. 42. n. 13.* undè ob tacitam, & subintellectam conventionem de solvendo in Ducatis, & Scutis aureis, solvendum est in eisdem Ducatis, & Scutis aureis, *Card. de Luca de Regalib. disc. 114. 126. 127. & 128.**

Nec relevat, quòd Pontifices in suis Bullis super materia quindenniorum editis non obligent manus mortuas ad solutiones quindenniorum in hac moneta aurea, immò nullam faciunt mentionem, in qua moneta quindennia solvenda sint: undè de Jure intrat regula, quòd una moneta possit solvi pro altera, non stante contrario pacto, seu consuetudine, *Marescott. var. resol. lib. 1. cap. 94. n. 1. Gratian. disc. 94. num. 70.* quia, cum iidem Pontifices solvi mandantes quindennia ex Beneficiis manus mortuæ unitis, optimè scirent, vel scire præsumerentur, annatas ipsius quindennis longè antiquiores in Provisionibus Beneficiorum solvi consuevisse in Ducatis, & Scutis aureis ex suprâ congestis, censentur in eadem quoque monetæ specie velle, ut solvantur quindennia, tamquam annatarum solboles, in earum locum introducta, ex vulgata regula subrogatorum, fusèque per nos cumulatis suprâ in *Cap. I.* ac alibi passim.

Minoris ponderis est animadvertisio, quòd sicuti Pensio Ecclesiastica solvi potest etiam in moneta argentea juxta *cap. cum Canonicis 26. de censibus, Turr. de Cambiis disp. 2. qu. 18. num. 40. cum seqq. Scaccia de commerc. & mercatur. §. 2. glos. 5. n. 118. Tondut. de Pension. Eccles. cap. 40. n. 14. cum seqq. Rotæ dec. 683. per tot. par. 4. divers. ita quindennium solvendum est in quacumque moneta, cum illud sit species quædam Pensionis Ecclesiasticæ debitæ singulis quindecim annis Sedi Apostolicæ ex per nos allatis suprâ in *Cap. I.* quippè immò mirè retorquetur argumentum, & faveat nostræ resolutioni; Pensio enim, quando solvenda est in Partibus, sicutæ extrâ Curiam, etiam si reservata sit in Ducatis, & Scutis aureis,*

nilominus cum illa in Partibus solvenda est, ubi forsitan vel non currunt Ducata, & Scuta aurea Stamparum, vel non habetur eorum copia, illa sibi potest etiam in Scutis argenteis; & in hoc sensu loquuntur relatæ auctoritates; **11** quando autem illa solvenda venit in Curia, ubi Ducata, & Scuta aurea facilè, ac promptè in magna affluentia reperiuntur, tunc in Ducatis, & Scutis aureis solvenda est, *Tondut. de Pension. cap. 40. n. 2. cum seqq. Gratian. disc. 55. n. 34. & disc. 94. num. 67.* ac in specie quindennii *Card. de Luca de Benefic. disc. 89. n. 15.*

Longèque minoris momenti est ponderatio, quòd de Jure regulariter est in electione debitoris solvere in moneta sibi benè visa, præsertim, quando (ut in casu) creditor sibi non cavet, in qua moneta sit illi solvendum, *Valenzuela Velazquez consil. 30. num. 27. 38. 53. & 54. vol. 1.* hoc enim procederet, si annatæ solvi possent in quacumque moneta; quando autem (ut jam dictum) illæ solvi requirent, nisi in moneta aurea, pernecepsè sequitur, nec quindennia solvi posse, nisi quoque in moneta aurea.

Quid autem dicendum, si forsitan faveat manui mortuæ contraria observantia solvendi quindennium in Scutis argenteis, & purarem, illam adhuc non suffragari, quia per ministrum exactorem quindenniorum præjudicari non potest ipsi Sedi Apostolicæ existenti in quasi possessione exigendi in Ducatis, & Scutis aureis: nec intrat **13** observantia in re clara ob notissimum stylum, & in veteratam praxim in contrarium; eodem modo, quo superius ratiocinati sumus occasione assertæ observantiæ circa solutionem Pensionis, *Card. de Luca de Beneficiis discurs. 89. n. 17.*

ARGUMENTUM.

Quindenniorum solutiones faciendæ sunt juxta Taxam Beneficiorum unitorum, in Camera, seu Cancellaria Apostolica factam in paucioribus Ducatis auri de Camera, non verò juxta annum valorem Beneficiorum per manus mortuas in actu Unionis expressum in pluribus Ducatis.

SUMMARIUM.

- 1** Sapius contingere potest, quòd Beneficia unita taxentur in Cancellaria, in paucioribus Ducatis, quam illis, in quibus exprimuntur per manum mortuam.
- 2** Quindennia solvenda sunt juxta taxam Beneficiorum unitorum, factam in tot Ducatis, non juxta valorem per manum mortuam expressum in tot Ducatis.
- 3** Taxa Cameralis inventa fuit ad solutionem annatæ.
- 4** Taxa tamquam lex Principis, est immutabilis.
- 5** Valor Beneficii justificandus est per fides ex libris Cameræ extractis.
- 6** Nulla sit injuria Cameræ volenti stare sua taxæ, si juxta illam solvantur quindennia.
- 7** Regula 22. Cancellar. de Union. mandat in Unione Beneficiorum exprimi verum valorem.
- 8** Regula 55. Cancellar. de valore mandat in imper-

- tratione Beneficiorum exprimi verum valorem .
- 9 Regiæ Cancellar. de valore intrant duntaxat in Beneficiis non taxatis .
  - 10 Regula 2. Cancellar. reservat Monasteria excedentia bis centum Ducatos .
  - 11 Papi etiam extrâ Consistorium providere potest Monasteria .
  - 12 Monasterium in communi estimatione non valens centum Ducatos , non est reservatum .
  - 13 Regula 2. Cancellar. mandat attendi communem valorem .
  - 14 Motus proprius uti lex particularis , servandus est .

CAPITULUM XV.

Premittendum est pro dicendorum intelligentia , quòd , si Unio facta sit de Monasterio in Libris Camera taxato , eadem Taxa exprimenda venit in Supplicatione à Sanctissimo signanda ; ità tamen , ut , perventa tali supplicatione ad Officium R.P.D. Subjatarii , ea non admittatur in Congregatione Datarie , nisi exprimat Taxa in Libris Camera à tergo ejusdem Supplicationis per hæc verba : *reperitur taxatum inscriptum Monasterium ad Florenos . . . . . cum subscriptione R.P.D. Secretarii Sacri Collegii , qui est Custos Taxarum .*

Si verò Unio comprehendat Beneficium non taxatum in eodem Libro , exprimensus est in Supplicatione verus valor dicti Beneficii , prout servatur in Imperationibus Beneficiorum juxta Regul. 55. Cancellar. de valor. videlicet per Marchas argenti , aut Sterlingorum , sive Libras Turonenses , seu Florenos auri , vel Ducatos , aut uncias auri , seu aliam monetam , secundum communem estimationem : Idem exprimi debet verus valor , in Unionibus , juxta Regul. 22. Cancellar. de Union. idèdque quindennia solvenda sunt pro Monasterio taxato , juxta Taxam in Libris Camera descriptam , & in ea quantitate soluta Sacro Collegio , Camera , & Cancellariæ in actu expeditionis Literarum Unionis , parique passu officialibus Cancellariæ , respectu Beneficiorum inferiorum , seu minorum , pro quibus fuit soluta annata , à Bonifacio IX. præscripta , indè Bonificiana nuncupata .

Cùm tamen sæpius contingere possit , quòd Beneficia , seu Monasteria unita taxarentur (ut moris est) in libris Camera , seu Cancellariæ Apostolicæ , in longè paucioribus Ducatis auri de Camera . quàm illis , in quibus exprimuntur per manus mortuam ; vel è contrà in longè pluribus Ducatis taxentur , quàm illis , in quibus exprimuntur in Unione : dari enim potest casus , quòd juxta annum valorem Beneficii , seu Monasterii uniti , in ipso actu Unionis expressum , ascendat Beneficium ad Scuta bis centum (loquor exemplificativè , in Dataria enim , & Cancellaria , seu Camera Apostolica exprimi solet , ac debet annuus valor in Ducatis juxta Regul. 55. Cancellar. de exprim. valor.) & quòd postea in Camera , seu Cancellaria Apostolica , idem Beneficium unitum , taxetur , exempli gratia , in Scutis , seu Ducatis centum tantum , vel in alia minori summa Scutorum seu Ducatorum bis centum in Unione expressorum : Undè controversia facilè oriri valet ad liquidandum , seu calculandum quindennium , qualis expressio Ducatorum attendenda sit , an illa nimirum per

manum mortuam facta in actu Unionis , an verò illa per Camera facta vigore Taxæ : etenim , si attendatur valor expressus in Scutis , seu Ducatis bis centum , manus mortua , habita ratione ad integram annatam , cujus debetrix evadit , teneatur solvere singulis quindecim annis Scuta , seu Ducata bis centum pro dicto Beneficio , unito , & expresso in Scutis , seu Ducatis bis centum , cùm integri fructus unius anni , in bona Arithmetica , ut patet ad sensum , ascendant ad dictam summam : si verò è converso attendatur potius valor taxatus in foliis Scutis , seu Ducatis centum , manus mortua teneatur solvere quindennium in summa Scutorum , seu Ducatorum centum tantum , cùm hoc casu integri fructus unius anni ascendant ad dictam summam ; dicimus igitur , quòd quindenniorum solutiones faciendæ sunt juxta Taxam Beneficiorum unitorum , in Camera , seu Cancellaria Apostolica factam in paucioribus Ducatis auri de Camera , non verò juxta annum valorem Beneficiorum per manus mortuas in actu Unionis expressum in pluribus Ducatis , veluti occasione similis controverisæ inter Cameram Apostolicam , ejusque Officiales , seu Annatistas , & manus mortuas Elboren. , ac Portugallen. Diæcesum ex causa solvendorum quindenniorum pro Beneficiis sibi unitis , super modo illa calculandi , & ad quam Ducatorum ratam liquidandi , Paulus V. per suum Breve , seu Motum proprium fancivit , imposteràm quindennia solvenda fore juxta Taxam in tot Ducatis factam , non autem juxta expressionem valoris in tot Ducatis occasione Unionis factam , cujus declarationis Pontificiæ meminit *Amayden. de stylo Datarie lib.1. cap.18. §.4. de Quindennio sub n.14. & 15. ibi : contingit aliquando , quòd in ipsa Unione Beneficia , quæ uniantur , in valore plus exprimantur , quàm deindè taxentur in Camera , & propter de tempore Pauli Quinti super quibusdam Unionibus Elboren. & Portugallen. nata fuit lis inter Officiales Cancellariæ , & Superiores Collegiorum , quibus facta fuerat unio : expressa enim erant Beneficia unita exempli causa 400. & juxta hunc valorem recipientes unionem obligarunt se ad solutionem quindenniorum ; Collegium verò Cardinalium ex Constitutione Pauli Secundi , habet facultatem taxandi Beneficia in Camera Apostolica valorem annum centum Ducatorum excedentia , & in dictis Unionibus Elboren. , & Portugallen. Cardinales taxarunt Beneficia unita , longè minùs , quàm in unione essent expressa : hinc Officiales prætendebant exigere quindennium juxta valorem expressum , & obligationem per Superiores Collegiorum in Cancellaria factam , Superiores verò prætendebant solvere juxta Taxam in libris Camera per Cardinales factam . Paulus V. , nè feret diffinitionem solutionum , & exactioem respectuè . per Breve motu proprio emanatum sub 7. Idus Junii Anno XII ordinavit , Officiales Cancellariæ sequi debere Taxam Cardinalium , non obstantè obligatione per Superiores Collegiorum in Cancellaria Apostolica , in actu Unionis facta , Orsell. conc. legal. 100. nu. 20. tom.1. Rotæ coram Cassador. super Regul. Cancellar. decil. 19. n. 5. cum seq. ibi : qui solvit secundum Taxam Camera relevatur , etiamsi probet de minori valore , sicut non cogitur quis plus solvere pro annata , quàm sit in Taxa , cùm Beneficium sit majoris valoris , quia de pluri Camera non inquirat , si in his taxa*

taxatio inspicitur, videtur regula interpretata eo modo, quando sit expressio, scilicet, ut fiat, vel fieri possit juxta Taxam, ex quò si in minori expressisset, omninò cogeretur satisfacere, prout in Taxa, ut regula quoad taxata non sustulerit Taxam, quia quod non mutatur &c. et nè inducatur correctio &c. & quia Taxa Camerae est in viridi observantia &c. non negat quin fieri possit &c. juxta Taxam in taxatis &c. debet attendi communis aestimatio &c. nisi Beneficium olim fuisset taxatum, quia Taxa semper durat &c. Benincafa in Romana quindenniorum dec. 113. nu. 8. ibi: exemplo alterius quindennii, quod pro Beneficium unitis solvi solet &c. quod semper, & in eadem summa solvitur, in qua usque ab initio taxatum reperitur &c. & dec. 181. n. 13. & in alia Romana quindenniorum 13. Maji 1701. §. Quae omnia, ante me. vers. unde scitui, num. 15. coram Molines Decano, & Inquisitorum Generali Hispaniarum, registrat. post alium nostrum Tractatum de Quindenniis int. dec. Sacrae Rotae Romanae in ordine la IX. X. XI. & XVIII. ibi: scitui annata semper solvuntur in eadem determinata, ac stabilitissima &c. siquidem aequum videtur, ut praevalcat Taxa hominis Taxa legalis, seu Cameralis, uti auctoritate Principis facta, dum illam permittit Paulus II. in sua Const. 6. §. 3. Bullar. nov. Rom. tom. 1. repetit. post Tract. int. Constitut. Apostol. in ordine la I. ibi: Nos &c. auctoritate Apostolica &c. statuimus &c. et declaramus, quòd omnia, et singula Monasteria, videlicet illa, quorum fructus &c. ad summam centum florenorum auri de Camera &c. ascendunt annuatim, si in libris ejusdem Camerae taxati reperiantur &c. cum Taxa per Papam, seu Cardinales ejus nomine, sive delegatos facta, faciat legem, & praevalere debeat obligationi per manus mortuas factae de solvendo quindennium ad ratam valoris in actu Unionis expressi, quantumvis in majori summa, seu in pluribus Ducatis, quam in Taxa Camerali, & tamquam à voluntate Principis proveniens, facere debet statum, ac unice attendi, postposita Taxa hominis, quae silere debet in concursu Taxae legalis, sive Cameralis, & Cardinalitiae, habentis fomentum à Papa: hæcque via benigniorem partem amplectimur favore manus mortuae quindenniorum debitoris, quando in solutione attendenda venit minor summa, ut minus, quam fieri possit, gravetur debitor; indeque Taxa ejusmodi Cameralis inventa fuit ad solutionem annatae, ad hoc, ut, etiam si fructus Beneficii essent minores, seu tenuiores ipsa Taxa, semper solvi deberet annata, cum Taxa semper duret, Rota coram Cassador. super Regul. Cancellar. dec. 19. nu. 6. & loco annatae quindennium solvi debet, cum valor Beneficii facile mutari possit, cujus valoris mutatio applicari non potest Taxae uti legi Principis semel constitutae, & immutabili, Lothar. de re benef. lib. 1. qu. 26. n. 50. & 54. Massa Galles. de annat. num. 3. & 24. Amyaden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 2. n. 18. cum seqq. sufficet autem, quòd valor Beneficii iustificetur per fides extractas ex libris Camerae abique alia justificatione, Rota post Tamburin. de jure Abbat. tom. 3. dec. 30. n. 17. cum seqq.

Neque obstat, quòd potius videretur dicendum, quindennia solvenda esse juxta ratam valoris expressi in actu Unionis, siquae in pluribus Ducatis, non autem juxta ratam Taxae factae, sicque in paucioribus Ducatis; quippe, si in rei

veritate Beneficium unitum, est majoris valoris, attenda expressione, quam attenda Taxa, non debet inferri hoc præjudicium bursale, ipsi Camerae Apostolicae, ejusque Officialibus, seu Annatistis ab eadem ex causa onerosa causam, & jus habentibus, quae, & qui in liquidatione, seu calculatione quindennii sibi debiti illud plus amittit, & amittunt, atque manus mortua Beneficiorum unitorum posseditrix locupletatur cum aliena jactura, & quidem valde sensibili obstructum perpetuum, ac successivum, mediante continuata in infinitum solutione injustitè quindennii in paucioribus Ducatis, quod tendit in notabile Camerae, Annatistarumque detrimentum, solvendo eis illud minus in perpetuum absque spe solvendi plus, vel unquam aliquando recuperandi illud plus: quod sanè Jura abhorrent, praesertim agendo cum Papa, seu ejus Camera illum representante, quem, & quam suis juribus etiam in minimo defraudare penè sacrilegium est: attamen ex eo, quòd ipsa Camera, seu Papa contentus est juxta memoratam à supra laudato Amyaden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de Quindennio sub n. 14. & 15. Constitutionem Paulinam, solutione quindenniorum juxta Taxam, eidem nulla fit injuria, aut fraus, ità spontè volenti, Harbos. axiom. 126. n. 1. cum seqq. immò ad tollendam abominabilem deformitatem, & quasi monstruositatem duplicis modi exigendi quindennium, rectè sancitum fuit per Paulum V. quòd servaretur omninò Taxa per Cardinales facta vigore facultatis sibi tributae à Paulo II. ut supra insinuavimus; idque ità servandum erat etiam ex eo, quòd, facta semel Taxa, seu taxatione in libris Camerae, de qua participat pro tertia parte Sacrum Collegium Cardinalium, Beneficium unitum, non ampliùs solvitur esset annatam Bonifacianam, sed Commune, & Minutum Servitium, quod non attingit medietatem fructuum unius anni, veluti supra in Cap. I. n. 44. insinuavimus; quando tamen, si Beneficium non esset taxatum, sed valoris, solvisset dimidios tantum fructus unius anni, seu dimidiàm tantum annatae: ideòque in casu Beneficii taxati, quantumvis forsitan per accidens in paucioribus Ducatis, quam per prius esset expressum in actu Unionis, Annatistae participantes de quota Communis, & Minuti Servitii, debent omninò se uniformare cum Taxa.

Minùsque obstat Regula 22. Cancellar. de union. mandans in Unione Beneficiorum exprimi verum annum eorumdem valorem, & Regula 55. pariter Cancellar. de exprimendo valore, vulgò de valore nuncupata, mandans, in Beneficiorum imperationibus etiam exprimi verum valorem secundum communem aestimationem, ad finem annatarum, inque eorum locum quindenniorum; ità, ut vice versa dari posset, quòd Beneficium unitum juxta annum valorem subjaceret annatae (ut ità dicam) quindenniali, juxta Taxam verò non subjaceret, sicque Regulae de valore evanescerent, ac ad nihilum inferrent: attamen res aliter se habet, quia, praeterquamquòd Beneficia taxata, eo, quòd taxata sunt, semper potius subjacent de sui natura quindenniis, dum Beneficia, quae taxantur, semper excedunt viginti quatuor Ducatos, imò juxta Constitut. 6. Pauli II. §. 3. Bullar. nov. Rom. 101. 1.

9 *tom. 1. repetit. post. Tract. int. Constit. Apost. in ordine la. taxantur Beneficia ascendencia ad centum Ducatos, insuper Regule de valore intrant dumtaxat in Beneficiis non taxatis, sique valoris, & tamquam talibus, seu tamquam taxatis quasi in certo valore, seu in tot Ducatis, sive majori, sive minori valore, vel sive in pluribus, sive in paucioribus Ducatis, proinde deque non indigentibus amplius alia justificatione, seu verificatione valoris, Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 2. n. 20.*

10 *Minoris quoque momenti est Regula 2. Cancellar. de reservat. Cathedral. & Monaster. referens Sedi Apolliticæ provisiones Monasteriorum virorum, quæ excesserint valorem bis centum Florenorum auri, Ducatorum nempe de Camera, secundum communem æstimationem, quæ quidem Monasteria ob eorum pinguedinem, indigentia majori maturitate, & deliberatione ad illa conferenda, dicuntur Consistoria, seu Beneficia Consistorialia eò, quia de iis Consistorialiter per viam Schemulæ, seu Cedulæ provisio fieri assolet, non ex eo, quòd in hoc coangustata remaneat amplissima, ac suprema Papæ auctoritas, nullis de per se restricta cancellis; adeò,*

11 *ut, si velit, nequeat etiam extrà Consistorium providere, Mandos. ad dist. Regul. 2. Cancellar. quæst. 3. nu. 3. antè med. vers. & ista Monasteria, Chokier ad eand. Regul. num. 20. Cancellar. respons. dec. 11. n. 23. cum seqq. tom. 1. Card. Paleott. de Sacr. Consistor. Consult. par. 1. qu. 2. versic. quod verò ad publicam, Louth. de re benefic. lib. 1. qu. 26. n. 42. cum plur. seqq. Rota post Tamburin. de jure Abbat. tom. 3. dec. 15. nu. 4. cum seqq. & dec. 16. n. 6. cum seqq. dec. 540. n. 4. par. 3. di. vers. ità, ut ponamus, quòd Monasterium valet bis centum, sed in Camera est taxatum minus, seu in minori summa adhuc dicitur reservatum, ac vice versa, etiam si in Camera foret sic taxatum*

12 *in bis centum Ducatis, & communi æstimatione non valet centum, non est reservatum ut advertit Alphons. Sott. antiquus glosator, & magis Practicus, ad dist. Regul. 2. Cancellar. nu. 4. Undè sicuti in reservatione non attenditur Taxa Cameræ tam quoad majorem, quam quoad minorem summam in tot Ducatis, sed communis valor, ità in liquidatione, calculatione, seu valuatione quindenniorum, tam quoad majorem, quam quoad minorem summam in tot Ducatis, non videtur attendi debere Taxa Cameræ, seu loco Cameræ, Taxa Cardinalium, sed communis valor, seu expressus in literis Unionis, in tot Ducatis, si ille verus est: diversa tamen militat*

13 *ratio; quippè Regula 2. Cancellariæ ad effectum reservationis Monasteriorum expressè præcipit, ut attendatur communis valor per excessum bis centum Ducatorum, seu (quod idem est) Florenorum ibi: reservavit &c. omnia Monasteria Virorum, valorem annuum ducentorum Florenorum auri communi æstimatione excedentia &c. Et voluit, quòd excessus hujusmodi in literis exprimitur &c. ad effectum autem calculationis quindenniorum habemus suprà enunciatum Motum proprium Paulinum ex diametro contrarium mandantem, quòd nempe attendatur Taxa Cameræ, non autem valor narratus à manu mortua, ad effectum regulandi solutionem quindennii, eamque conformandam cum Taxa in tot Ducatis, quantumvis paucioribus, quam illis*

expressis à manu mortua in limine Unionis; qui quidem Motus proprius Pontificius, tamquam lex particularis, unice servandus est ad pedem literæ, sublata ulteriori super hoc disputatione, ex traditis per D. Advoc. Ursay. disc. Eccl. to. 3. par. 1. discept. 23. n. 34. cum seqq. Rot. coram Ansaldo Decano dec. 3. n. 6.

ARGUMENTUM.

Valor Florenorum auri de Camera, in quibus taxantur Beneficia Consistorialia, adæquat valorem Ducatorum auri de Camera, in materia solutionis quindenniorum pro Beneficiis ejusmodi unitis.

SUMMARIUM.

- 1 In Beneficiis taxatis idem est Florenus auri de Camera, ac Ducatus auri de Camera.
- 2 In hac identifikatione sumendus est Florenus, de quo fit mentio in Regul. 2. 4. 25. 35. 55. & 72. Cancellar.

CAPITULUM XVI.

CUM Beneficia Consistorialia taxari soleant in Florenis auri de Camera, occasione solutionis quindenniorum pro Beneficiis ejusmodi unitis, fortasse ob modicam monetarum notitiam, oriri potest controversia inter Annuitistas, & manus mortuas, quibus unita fuerunt Beneficia Consistorialia, num valor Floreni auri de Camera adæquet, nec nè valorem Ducati auri de Camera; idè, ad tollendum omne dubium, habendo relationem ad dicta suprà in Cap. II. & in Cap. XII. monemus, quòd valor Florenorum auri de Camera, in quibus taxantur Beneficia Consistorialia, adæquat valorem Ducatorum auri de Camera, in materia solutionis quindenniorum pro Beneficiis ejusmodi unitis: in Beneficiis enim taxatis realiter Florenus auri de Camera, ad differentiam alterius Floreni argenti idem est, ac Ducatus auri de Camera, eique æquivalet, & in Romana Curia summo jure promiscuè sumitur, Gomez Sarnen. ad Regul. 55. Cancellar. de valor. qu. 9. post med. §. Consequenter circa fin. ubi, postquam retulerat stylum Cameræ in Taxis, capiendi Florenum pro Ducato, idque potius tribuerat abufui exigentium Taxas, tandem in se reversus, immediatè subdit post à se figuratam credulitatem, ac illam agnoscens, præferre aliquam calumniæ speciem, ex Villano vetustissimo, ac probatissimo Florentinæ Historiæ scriptore, Joannem XXII. Taxæ auctorem peræquasse valorem Floreni auri de Camera cum valore Ducati auri de Camera, eudendo Ducatum ad æstimationem, & juxta intrinsecum valorem Floreni; hancque opinionem uti magis sinceram, veridicam, & perpetuo usu canonizatam comprobat Mandos. ejusdem sæculi scriptor, ad Regul. 25. Cancellar. de Monet. qu. 3. n. 4. ubi id clarè deduci asserit ex Gloss. in Extravag. Vas electionis §. Porro de Censib. ibi: Florenus accipiendus est pro Ducato auri de Camera, & pro hac interpretatione pondero textum in allegata

Extravagante Vas electionis s. Porro Turonenses , de Censibus , ubi dicitur , quod Turonenses valeant unum Florenum auri , boni , puri , ac legalis ponderis , ac Cunei Florentini , quæ verba , præsertim finalia , videlicet Cunei Florentini , satis ostendunt , quod Papa equiparavit libram Turonensem , Ducato Florentino , Ducatus autem Florentinus equiparatur Ducato auri de Camera , et tantum valet , prout omnibus est notum &c. nullus autem Florenus Camera reperitur , nisi ipse Ducatus Camera &c. & quod Florenus , et Ducatus auri idem inferant &c. Florenus , Ducatus , et Solidus æquivalent , seu idem inferunt &c. Rebuff. in Concordat. Rubr. de Collationib. s. Volumus , verbo Florenorum auri , Fenozon. ad Statut. Urb. lib. 1. cap. 197. nu. 151. cum seqq. Germon. de Indult. Cardinal. s. Regularitas n. 82. Corrad. in prax. benefic. lib. 2. cap. 13. nu. 4. cum seqq. et in prax. dispens. Apostol. lib. 6. cap. 4. n. 48. Tondut. de Pension. Eccles. cap. 40. num. 34. Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 17. sub n. 12. in princip. ibi : Florenus auri de Camera idem valet , ac Ducatus auri de Camera &c. inque hac identificatione sumendum est Florenus , de quo fit mentio in Regul. 2. Cancellar. de referuat. Dignitat. in principio , in Regul. 25. Cancellar. de Monet. in Regul. 35. Cancellar. de annal. in fin. in Regul. 35. de valor. in principio , & in Regul. 72. propè fin.

ARGUMENTUM.

Enumerantur Participantes de quindenniis , Communibus , & Minutis Servitiis , pro Beneficiis non Consistorialibus , seu minoribus , vel inferioribus , pròque Consistorialibus , seu majoribus , & taxatis .

SUMMARIUM.

- 1 Bulla quindenniorum enumerant personas , inter quas distribuuntur quindennia , Communia , et Minuta Servitia .
- 2 Ob Sedis Apostolicæ indigentias , tractu temporis , portio Communium , ac Minutorum Servitiorum ad Papam spectans , per speciales Constitutiones assignata fuit titulo oneroso Clericis Camera , & Cancellariæ Officialibus , vulgò Annatistis proportionabiliter .
- 3 S. M. Innocentius XII. redemit prædictam portionem assignatam Clericis Camera , eamque applicavit Camera , seu Papæ .
- 4 Refertur ad quantum ascendat hodiè in totum portio omnium Participantium .

CAPITULUM XVII.

UT dignoscatur , quænam personæ participant de quindenniis , Communibus , & Minutis Servitiis pro Beneficiis minoribus , & majoribus , seu Consistorialibus , satis est indagare ipsamet Bullas quindenniorum , in quibus recensentur hujusmodi Participantes , veluti legere est in Bulla 6. Pauli II. s. 2. 3. 4. et 5. Bullar. nov. Rom. to. 1. ibi , cumque propterea Camera Apostolica , nec non &c. Cardinalium Collegium , & Sedis Apostolicæ Officiales detrimentum non modicum patiantur ; Nos , quorum interest ,

eorundem Camera , Collegii , & Officialium , indemnitati prospicere &c. auctoritate Apostolica &c. statuimus &c. & declaramus , quod omnia , & singula Monasteria &c. quorum fructus &c. si in libris ejusdem Camera taxati reperiantur , Communia , & Minuta Servitia , atque alia jura debita , & consueta , tam ipsi Camera , & Collegio , quam Officialibus præfatis , reliqua verò Monasteria &c. & Beneficia , ut præfatur , unita , & pro quibus Camera Apostolicæ annata , seu alia jura solvi consueverant , vel debebant temporibus retroactis &c. annatam , sive medios fructus unius anni in posterum singulis XV. annis perpetuo sequentibus , eidem Camerario solvere teneantur , & debeant . Et quod de omnibus Monasteriis &c. & Beneficiis , ut præfatur , unitis &c. Communia , Minuta , & alia jura , seu annatas , & medios fructus hujusmodi solvere adstringantur etiam singulis annis XV. in futurum &c. , in Bulla 20. Julii III. in princip. juncto s. 1. et 5. eod. Bullar. eodèmq. tom. 1. ibi , Cupientes Camera Apostolicæ &c. & Collegii &c. S. R. E. Cardinalium , ac Officialium Sedis Apostolicæ indemnitati consulere &c. si &c. Camera , aut Collectoriibus fructuum , & proventuum eidem Camera debitorum &c. satisfacere deficerent &c. Cum autem obligationes de solvendis Communibus , & Minutis Servitiis , ac annatis , seu mediis fructibus , aut aliis juriis solvi debitis , & consuetis factæ , non fuerint &c. in &c. Camera , ac Collegii Cardinalium , & Officialium detrimentum &c. , in Bulla 17. Pauli IV. in princip. juncto s. 2. 7. et 8. tom. 1. ibi , Eugenius IV. & Calistus III. &c. super solutione mediorum , seu integrorum fructuum primi anni , dictæ Camera ratione Monasteriorum &c. ac aliorum Beneficiorum Ecclesiasticorum &c. unitorum faciendâ disposuisse legantur &c. Et &c. Communia , Minuta Servitia , annatas , & alia jura , Camera , & Collegio , ac Officialibus prædictis , ratione Unionum eis de Monasteriis &c. & aliis Beneficiis Ecclesiasticis hætenus factarum debita persolvere reculent &c. in &c. Camera , ac Collegii , & Officialium prædictorum detrimentum &c. Et propterea jus nostrum , & Collegii , ac Officialium &c. illæsum remansisse , & remanere &c. Et propterea &c. ad solutionem Communium , & Minutorum Servitiorum , ac annatarum , & aliorum jurium prædictorum eidem Camera , Collegio , & Officialibus , ratione earundem Unionum &c. singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c. , in Bulla 38. S. Pii V. in princip. juncto s. 3. et 4. eodè Bullar. tom. 2. ibi , ne Camera prædicta ex Monasteriorum &c. & aliorum Beneficiorum Ecclesiasticorum Unionibus &c. detrimentum aliquod pateretur . Volentes Camera nostræ Apostolicæ , ac S. R. E. Cardinalium , nec non &c. Romanæ Curie Officialium Participantium jura præservare , illorumque indemnitati consulere &c. Et propterea &c. ad solutionem Communium , annatarum , & aliorum jurium prædictorum eidem Camera pro tempore præterito (salvis Collegii , & Officialium juriis quoad futura remanentibus) ratione Unionum &c. singulis XV. annis &c.

„ faciendam teneri &c. „ *in Bulla 47. ejusdem*
S. Pii V. §. 3. eod. tom. 2. ibi „ ad solutionem quin-
 „ denniorum, quam Nobis, & Cameræ Apo-
 „ stolicæ solvunt &c. „ *in Bulla 33. Sixti V. in*
princip. juncto §. 2. eod. tom. 2. ibi „ Cameræ no-
 „ stræ Apostolicæ, & Collegii &c. S. R. E. Car-
 „ dinalium, & Officialium Romanæ Curie de
 „ annatis, & quindennis Participantium in-
 „ demnitati &c. consulere &c. volentes &c. &
 „ ut propterea damnum ex hoc Cameræ Apo-
 „ stolicæ, & Collegio Cardinalium, & Roma-
 „ næ Curie Officialibus prædictis emergens
 „ sarciat; Nos attendentes, quod tantumdem
 „ detrimenti Cameræ, Collegio, & Officialibus
 „ præfatis &c. provenit &c. ad solutionem quin-
 „ denniorum præfatorum eidem Cameræ, ac
 „ Collegio, & Officialibus, ratione Unio-
 „ num &c. singulis XV. annis &c. faciendam
 „ teneri &c. „ *in Bulla 18. Urbani VIII. in prin-*
cip. juncto §. 1. eod. Bullar. tom. 5. ibi „ nè Cameræ
 „ prædictæ ex Monasteriorum &c. aliorum-
 „ que Beneficiorum Ecclesiasticorum Unioni-
 „ bus &c. detrimentum aliquod induceretur.
 „ Volens propterea dictæ Cameræ, ac &c.
 „ S. R. E. Cardinalium Collegio, nec non &c.
 „ Cancellariæ Apostolicæ Officialibus, de
 „ Communibus, annatis, & quindennis Partic-
 „ ipantibus jura præservare &c. Motu simili
 „ &c. ad solutionem Communium, annata-
 „ rum, & aliorum jurium prædictorum eidem
 „ Cameræ, Collegio, & Officialibus, ratione
 „ Unionum &c. prædictarum singulis XV. an-
 „ nis &c. faciendam teneri &c. volentes igitur
 „ tam Cameræ nostræ Apostolicæ, quam &c.
 „ S. R. E. Cardinalium Collegio, ac &c. Can-
 „ cellariæ Apostolicæ Officialibus de annatis
 „ Participantibus consulere &c. „ *in Bulla 50.*
Clementis X. in princip. juncto §. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7.
& 8. tom. 6. ibi „ Cameræ Apostolicæ, & Col-
 „ legii &c. S. R. E. Cardinalium, ac &c. Can-
 „ cellariæ Apostolicæ Officialium de Commu-
 „ nibus, annatis, & quindennis Participan-
 „ tium indemnitati consulere &c. cupientibus
 „ super solutione Communium, annatarum, &
 „ aliorum jurium prædictorum eidem Cameræ,
 „ Collegio, & Officialibus, ratione Unionum
 „ Monasteriorum &c. aliorumque Beneficiorum
 „ Ecclesiasticorum &c. Collegio Cardinalium
 „ huiusmodi, & Officialibus Romanæ Curie &c.
 „ præjudicare non potuisset &c. ad solutionem
 „ Communium, & Minorum Servitorum, ac
 „ annatarum, & aliorum jurium prædictorum
 „ eidem Cameræ, Collegio & Officialibus, ra-
 „ tione earundem Unionum &c. singulis XV.
 „ annis &c. teneri &c. nè Cameræ prædictæ ex
 „ Monasteriorum, aliorumque Beneficiorum
 „ Unionibus &c. detrimentum aliquod induce-
 „ retur, volens propterea prædictæ Cameræ,
 „ & eorundem Cardinalium Collegio, nec non
 „ Cancellariæ Apostolicæ Officialibus, de
 „ Communibus, annatis, & Quindennis Partic-
 „ ipantibus jura præservare &c. ad solutio-
 „ nem Communium, & Annatarum, & alio-
 „ rum jurium prædictorum eidem Cameræ,
 „ Collegio, & Officialibus, ratione Unio-
 „ num &c. prædictarum singulis XV. annis &c.
 „ faciendam teneri &c. decrevit, & declara-
 „ vit &c. attendens, quod tantumdem detri-
 „ menti, Cameræ, Collegio, & Officialibus

„ prædictis ex Unionibus &c. proveniebat &c.
 „ volens propterea tam Cameræ prædictæ,
 „ quam eorundem Cardinalium Collegio, ac
 „ Officialibus, de Annatis Participantibus con-
 „ sulere &c. Cum autem &c. exactiones jurium
 „ ratione Quindenniorum huiusmodi occurro-
 „ rum, & eorundem Cardinalium Collegio de-
 „ bitorum ob Procuratorum dicti Collegii in-
 „ curiam non sine maximo illius damno, &
 „ præiudicio, non solum neglectæ fuerint &c.
 „ Communia, Minuta Servitia, annatas, &
 „ alia jura, Cameræ, & Collegio, ac Officiali-
 „ bus prædictis, ratione Unionum &c. in &c.
 „ Cameræ, ac Collegii, Officialiumque prædi-
 „ ctorum detrimentum, persolvere reculent,
 „ Nos verò nolentes Cameræ nostræ Apostoli-
 „ cæ &c. jura &c. negligere, quinimò tam il-
 „ lius, quam &c. S. R. E. Cardinalium, ac &c.
 „ Cancellariæ Apostolicæ Officialium de An-
 „ natis Participantium, indemnitatibus de cæ-
 „ tero obviare &c. ratione solutionis Commu-
 „ nium, Quindenniorum, aliorumque jurium
 „ prædictorum, Cameræ, Collegio, & Officiali-
 „ bus prædictis faciendæ &c. Ideoque &c. ad
 „ solutionem Communium, & Minorum Servi-
 „ torum, & Annatarum, aliorumque jurium
 „ prædictorum eidem Cameræ, Collegio, &
 „ Officialibus, ratione earundem Unionum &c.
 „ faciendam teneri &c. ad solutionem Quinden-
 „ niorum, aliorumque jurium, ratione Pensionum
 „ perpetuarum huiusmodi &c. eidem Ca-
 „ meræ, Collegio, & Officialibus faciendam
 „ teneri &c. „ *reperit post Tract. int. Constitution.*
Apostolic. in ordine la. l. III. V. VI. VII. VIII. &
XI. ac int. prætermiff. in ordine la. l. sive Unic. &
observant. Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18.
§. 3. nu. 17. ibi: Officiales autem Participantes de
Annatis &c. videlicet Solicitatores literarum
Apostolicarum, vulgò Favizzeri nuncupati, &
isti participant ad rationem duorum cum dimidio
pro centenario, Scriptores Archivi, & isti parti-
cipant ad rationem sex pro centenario, Cubicularii,
& Scutiferi, et isti participant ad rationem decem
pro centenario, Milites SS. Petri, et Pauli, et isti
participant ad rationem quindecim pro centenario,
Portionarii Ripales, et isti participant ad rationem
similiter quindecim pro centenario; & hi omnes res-
ident in Cancellaria Apostolica; deinde extra Can-
cellariam participant de annata Clerici Camere
Apostolicæ ad rationem unius cum dimidio pro cen-
tenario, quæ summæ invicem junctæ, constituunt
summam quinquaginta, quæ solvuntur pro Annata,
videlicet Ducati centum, si totidem Beneficium,
fuerit taxatum, sive expressi illius finctus &c.
n. 18. ibi: Communis Servitium, et Minutum Ser-
vitium non habere locum in Beneficiis non Consistorialibus,
quia pro huiusmodi Beneficiis solvitur
annata Officialibus Cancellariæ tantum &c. sed illa
locum habent in provisione Ecclesiarum, aut Mona-
steriorum, sive aliorum quorumcumque Beneficio-
rum Consistorialium, hoc modo, videlicet, Benefi-
cium Consistoriale, si taxatum reperitur in Libris
Camere, verbi gratia, ad Ducatos trecentum, An-
nata ad hanc summam non solvitur Officialibus Can-
cellariæ, sed tribus generibus personarum, nempe
Sacro Collegio Cardinalium pro tertia parte, pro
alia tertia Cameralibus, & pro reliqua tertia Offi-
cialibus in Cancellaria, qui Annata dicitur,
adeò, ut Taxa in singulis excedat tertiam partem,
 „ & hæc

& hac solutio Annata dicitur *Servitium Commune*, ex eo exillimo, quòd tota, & integra Annata dividatur inter Cardinales, Camerales, & Annatistas committer, hoc est pro equali portione. Minutum verò *Servitium* solvitur iisdem, sed non pro equali portione, et Taxa illa non excedit tres cum dimidio pro centenario, quæ non cedunt in gravamen *Provisi*, nam quando integra Taxa dividitur in tres partes, puta, si Ecclesia sit taxata ad mille, & quingenta, Taxa statuitur ad quingenta tantum, de qua, ut dixi, Cardinales, Camerales, & Annatistæ equalia percipiunt emolumenta, nunquam tamen solutio huiusmodi irpartita ascendit ad *camsummam*, quæ solvitur pro integra Annata, si divisio facta non esset &c. et nu. 56. ac ibid. §. 4. de quindenn. sub. nu. 15. et 26. *Peltr. in prax. lib. 1. cap. 4. n. 4. ibi*: Quòd, si materia subiecta talis sit, pro qua veniat solvenda Annata, solvi solet omnibus Participantibus, in Cancellaria residentibus, pro rata eis contingente, utpotè *Fannizzeris*, seu *Sollicitatoribus Apostolicis*, *Scriptoribus Archidii*, *Cubiculariis*, *Scutiferis*. & *Ripalibus Portionariis* &c. & n. 9. in *fin. Mass. Gallef. de annat. nu. 3. ibi*: *Commune Servitium* appellatur, quia ejus dimidium datur *Papæ*, reliquum Collegio Reverendissimorum Cardinalium, quod inter ipsos Cardinales presentes dividitur. Illa verò, quæ specialiter, & propriè retinet nomen Annatæ, solvitur pro aliis &c. inferioribus Beneficiis &c. quæ tota ipsi *Papæ* relinquitur. Minuta verò *Servitia* sunt quinque portuincule, quæ secundum proportionem Taxæ fructuum *Episcopatus*, vel *Monasterii*, inter certos *Papæ Ministros*, & *Officiales* distribuuntur, & num. 23. in princip. ibi: *vacantium Episcopatum*, & *Monasteriorum Papa*, & *Collegium Cardinalium*, ex fructibus primi anni sub nomine *Communis*, & *Minutorum Servitiorum*, debeant habere illam summam, quæ &c. in *Libris Cameræ jam dudum taxata est*, & *inferiorum Beneficiorum* *Papa* debeat habere dimidium &c. *Fagnan. in cap. preterea 1. nu. 16. nò Pralat. vic. suas, Card. de Luca de Benefic. discurs. 89. num. 3. in princip. ibi*: *Beneficiorum Uniones* &c. *prejudicantes Papæ*, ac *Sacro Collegio Cardinalium*, aliisque *Officialibus* circa solutionem dictorum *Servitiorum*, & *Annatarum*, quæ occasione novarum *Provisionum* facienda esset &c. et n. 14. in principio, ibi: ista exactio debetur *Papæ* &c. istam verò partem huiusmodi emolumentorum applicavit *Sacro Collegio Cardinalium*, aliisque *Officialibus*, demandata ipsi Collegio, tanquam inter *Officiales digniores*, simpliciter administratione &c. & de *Regal. discurs. 162. n. 2. in princip. ibi*: cum *Annatistæ*, aliique *Officiales Cancellariæ*, *Annatarum*, aliorumque emolumentorum, quæ per noviter *Provisos* de Beneficiis solvuntur pro expeditione literarum, participationem habent ex causa dupliciter onerosa &c. & de *Offic. Venal. cap. 5. n. 4. cum seqq. ibi*: in expeditione literarum *Apostolicarum* super *Provisionibus Ecclesiarum* &c. et *Beneficiorum* &c. quæ per organum *Datarie*, & *Camere Apostolicæ* sunt per Sedem *Apostolicam*, ultrà quædam Minuta emolumenta, quæ ratione materialis expeditionis literarum solvi solent *Scriptoribus*, *Revisoribus*, *Registratoribus*, *Plumbatoribus*, aliisque *Datarie*, & *Camere Officialibus* &c. quando *Beneficia*, vel *Dignitates* excedunt valorem *XXIV. Ducatorum* *Camere*, solvitur *Annata* juxta illam Taxam, quæ reperitur descripta in *Libris Cameræ*, & re-

spectu non descriptorum, juxta valorem narratum &c. illòsque terminos passim habemus purificatos in solutione quindenniorum faciendâ per manus mortuas, quando *Beneficia* &c. in eas transeunt; adeò, ut cessent *vacationes*, & per consequens novæ *Provisiones*, & *Annatarum* solutiones, &c. *D. Advoc. Fagn. de Jurepat. onat. tom. 3. par. 6. Canon. 10. & 11. cas. unic. num. 2. ibi*: Alia est (idest *Annata*) quæ dicitur *Commune Servitium*, eò quòd ejus dimidium tribuitur *Papæ*, reliquum *Sacro Collegio Cardinalium*, et inter ipsos Cardinales presentes dividitur, et quæ solvitur pro *Beneficiis Consistorialibus*, et est quantitas certa pro quolibet *Episcopatu*, vel *Abbatia Consistoriali* secundum antiquam Taxam solvendâ. Alia, quæ dicitur *Minuta Servitia*, quæ sunt quinque portuincule, quæ secundum proportionem Taxæ fructuum *Episcopatus*, vel *Abbatie* inter certos *Papæ Ministros*, et *Officiales* distribuuntur, et appellantur *Minuta*, quia sunt minuta partes *Annatæ*, et quia partiuntur inter minores *Ministros* &c.

Tandem propter urgentes Sedis *Apostolicæ* necessitates portio *Communium*, ac *Minutorum* *Servitiorum* *Papæ* contingens assignata fuit ex titulo oneroso Clericis *Camere Apostolicæ*, & *Officialibus Cancellariæ* vulgò *Annatilis* nuncupatis juxta proportionem eisdè præfixitam per peculiaris Constitutiones; verumtamen sub Pontificatu *S. M. Innocentii XII.* per *Cameram Apostolicam* redempta fuit portio per prius assignata Clericis *Camere*, & ipsam *Camera* successit in locum Clericorum *Camere*; ita, ut hodiè *Papa* denuò participet de memoratis emolumentis, prout olim participabat, quamvis non in eadem quantitate, dum adhuc redempta non est portio assignata *Officialibus Cancellariæ*, cùmque hac temporum distinctiōe conciliari poterunt, nec non intelligi *Doctores* de hac re loquentes: quanta autem sit portio omnium Participantium hodiernis temporibus, ac secundum statum presentem, dicimus, exemplificando, quòd portio *Sacri Collegii Cardinalium*, compræhensis *Communium*, & *Minuto* *Servitio*, unâ cum rogitu quietantiæ, est in *Florensis* 540. & *Sol. 45.* Portio *Camere Apostolicæ* est in *Florensis* 211. 34. ac portio demùm *Officialium Cancellariæ* vulgò *Annatistarum* est in *Florensis* 537. 25. ita, ut integra summa in totum ascendat ad *Florenos* 1290. 4. quod ignorare non valer manus mortua, quæ reportaverit ab omnibus recensitis Participantibus quietantibus occasione perfoluti quindennii.

ARGUMENTUM.

Quindenniorum solutiones faciendæ sunt in tot Ducatis, & *Scutis aureis Stamparum* currentibus in *Urbe* pro perpetua Pensione ad favorem manus mortuæ in tot Ducatis, & *Scutis aureis* reservata, etiam si *Titularis* gravatus, postea de consensu ejusdem manus mortuæ Pensionariæ, vel ob ipsius incuriam, seu inadvertentiam, solvat Pensionem in *Scutis argenteis* in eodem numero *Scutorum aureorum*; exempli gratia pro

annua Pensione Scutorum centum aureorum solvatur Penſio Scutorum centum argenteorum.

S U M M A R I U M.

- 1 Quandoque inadvertenter, vel libenter manus mortua Pensionaria in tot Ducatis, & Scutis aureis, postea contenta est recipere Pensionem in tot Scutis argenteis.
- 2 Factum Titularis, aut Pensionarii nocere non debet Annatistis.
- 3 Manus mortua Pensionaria sibi imputet, si contenta est suam Pensionem recipere in tot Scutis argenteis; quando illam recipere poterat in tot Ducatis, & Scutis aureis.
- 4 Alias pulset ad solvendum in tot Ducatis, et Scutis aureis.
- 5 Rejicitur contrarium tenens.

C A P I T U L U M XVIII.

Cum in casu reservationis perpetuæ Pensionis favore manus mortuæ, seu Loci Pii Annatistæ habeant electionem exigendi Annatam in provisione Tituli pro integra summa, non detracta Pensione, quociens pro rata Pensionis solutum non fuerit quinquennium, quo casu datur Provisio mandatum de retinendo pro rata perpetuæ Pensionis, vel potest directè agere contrà manum mortuam, seu Locum Pium Pensionarium; sique cum Annatistæ jus habeant dumtaxat exigendi quinquennium ad mensuram fructuum Beneficii, sive illud integrè exigant à Titulari, sive partim à Titulari, & partim à Pensionario, præfens inspectio videtur ad præxim partium reducibilis; nihilominus evenire quandòque potest, quavis perraro, quod inadvertenter, vel libenter ex quadam urbauitate ad faciendam re gratam creditori, manus mortuæ Pensionaria in tot Ducatis, & Scutis aureis, postea contenta sit recipere Pensionem in tot eisdem Scutis argenteis, exempli causa habens annuam Pensionem Ducatorum, & Scutorum centum aureorum, exigat Pensionem Scutorum centum argenteorum, adeò notabile perpeffa præiudicium, & læsionem sentiens etiam longè ultrà medietatem sui crediti: sub quo prætextu pretendit eadem manus mortuæ teneri solvere quinquennia in tot Scutis argenteis, in eodem tamen numero Ducatorum, & Scutorum aureorum, pro intrante quantitate debiti quinquennialis, respectu tamen ad mensuram exactæ quantitatis Pensionis, vel in Ducatis quidem, & Scutis aureis, sed correspondentibus ad exactam quantitatem Pensionis; ita, ut, quamvis manus mortuæ sit creditor Pensionis Ducatorum, & Scutorum centum aureorum in auro, quia nihilominus exigit Scuta centum argentea, putat, se teneri pro media annata ad quinquennium in Scutis quinquaginta argenteis, quæ constituunt dimidiam annatam, vel in tot Ducatis, & Scutis aureis correspondentibus dictis Scutis quinquaginta argenteis; verumtamen meo iudicio fallitur manus mortua, malùmque jus fovet; adeò, ut teneatur solvere quinquennium in præfatis Ducatis, & Scutis quinquaginta aureis in auro, non solum ex eo, quod Penſio reservata sit in tot Ducatis, & Scutis auri in auro, sed quia, etiamſi illa non effect

reservata in Ducatis, & Scutis aureis, adhuc semper in Ducatis, & Scutis aureis solvendum estet quinquennium pro intrante quantitate ad dimidiam annatam: quamobrem resolvimus in præfenti, quod quinquenniorum solutiones faciendæ sunt in tot Ducatis, & Scutis aureis Stamparum currentibus in Urbe, pro perpetua Pensione ad favorem manus mortuæ in tot Ducatis, & Scutis aureis reservata, etiamſi Titularis gravatus, postea de consensu eiusdem manus mortuæ Pensionariæ, vel ob ipsius incuriam, seu inadvertentiam, solvat Pensionem in Scutis argenteis in eodem numero Scutorum aureorum; exempli gratia pro annua Pensione Scutorum centum aureorum solvatur Penſio Scutorum centum argenteorum; factum namque Titularis, longèque minus illud Pensionarii debet nocere Annatistis, qui aliis iuribus suis notabiliter defraudati, in longè minori quantitate quinquennium recipent, si inviti recipere cogentur monetam argenteam pro aurea, non tamen correspondentem valori monetæ aureæ in obligationem deductæ per textus capitales in l. sed si certos nummos §. ff. de legat. 1. l. mutuum damus 2. §. Mutui dario 1. ff. de reb. credit. si cert. petet. l. nummis 75. ff. de legat. 3. l. Paulus 99. ff. de solution. l. cum, à quo 16. juncta Auth. hoc nisi debitor C. de solution. Basil. de Leone de monet. par. 2. vers. sed explicemus, Surd. conf. 242. num. 2. cum seqq. lib. 2. Spad. conf. 58. n. 5. lib. 3. Valenzuela Velazquez conf. 30. n. 27. Cephal. conf. 31. nu. 12. lib. 1. Tondut. de Pension. cap. 40. n. 24. cum seq. Calgad. labyr. cred. par. 2. cap. 8. n. 36. cum seqq. Card. de Luca de Pension. disc. 34. per tot. et de credit. disc. 140. n. 12. Kefel de Fure monetæ clausula 29. Sect. 1. n. 25. Scacc. de commerc. §. 2. glos. 5. sub. nu. 142. Casill. contro v. Fur. lib. 4. cap. 10. n. 35. Guzman de evicition. qu. 22. n. 12. Theſaur. dec. Pedem. 174. n. 6. Carocc. dec. 54. nu. 7. cum seqq. Maltruil. dec. Sicil. 7. per tot. ac signanter n. 5. cum seqq. et nu. 9. par. 1. Larrea dec. Granat. 22. nu. 6. et dec. 24. per tot. Rota post Cen. de censib. dec. 216. nu. 2. et cor. Innocent. X. dec. 129. num. 1. cum seqq. ubi Adden. n. 8. in fin. §. Ceterum si debitor, et §. Non obstante, Coccin. dec. 2339. n. 2. cum seqq. Priol. dec. 261. n. 7. cum seqq. Dunozet. Sen. dec. 139. n. 1. 4. et 5. Dunozet. Jun. dec. 745. n. 3. et 5. to. 2. Benincasa dec. 22. n. 2. Adden. ad Gregor. XV. dec. 42. num. 3. Bich. dec. 250. num. 3. cum seqq. & per tot. tom. 1. dec. 682. n. 1. et per tot. dec. 686. n. 1. et dec. 688. n. 5. cum seqq. par. 4. divers. dec. 149. n. 4. cum seqq. ac per tot. par. 2. recentior. tom. 1. dec. 430. per tot. par. 4. recentior. to. 1. dec. 225. n. 8. et 10. dec. 309. n. 2. et dec. 394. n. 1. cum seqq. ac per tot. part. 16. dec. 742. n. 1. et per tot. p. 18. tom. 2. dec. 329. n. 1. et per tot. par. 19. ac in proximioribus, imò faterizantibus terminis Annatarum dec. 500. n. 5. in med. §. Quamquam par. 14. ibi: specialem esse observantiam, & estimari Ducatum auri de Camera antiqua estimatione à tempore erectionis Officii mediarum annatarum &c. manus autem mortuæ Pensionaria sibi imputet, si contenta est suam Pensionem recipere in Scutis centum argenteis, quando illam recipere poterat in Ducatis, & Scutis centum aureis: vel, si non est contenta, pulset Titularem ad solutionem Pensionis in dictis Ducatis, & Scutis centum aureis ad formam reservationis Pensionis; contrarium autem tenens, reiiciendus.

ARGUMENTUM.

Ex Beneficio manui mortuæ unito, excedente in modico tantum annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Aliquando contingere potest, quod Beneficium excedat viginti quatuor Ducatos in uno tantum, vel dimidio Ducato, vel in uno tertio, vel in duobus tertiis.
- 2 Verba, potissimum in Bullis Apostolicis, sumenda sunt, prout sonant.
- 3 Verbum excedere strictè sumendum.
- 4 In claris non est locus conjecturis.
- 5 Semper facienda est interpretatio salvo jure tertii.
- 6 Nuncius Apostolicus conferre nequit Beneficium excedens viginti quatuor Ducatos, etiamsi excedat in modico.
- 7 Excessus etiam in minimo obolo ultrà dimidiam sufficit pro læsione.
- 8 Excessus etiam in obolo ultrà tertiam in Urbe sufficit ad læsionem.
- 9 Mandatum de subbando, excessivum etiam in obolo est nullum.
- 10 Jurisdicchio in Causis appellationum in Hispaniis usque ad tot Marapetinos, cessat dato excessu in uno tantum marapetino.
- 11 Mala expressio valoris Beneficii excusat in sexta parte.
- 12 Parum pro nihilo reputatur.
- 13 In tantum toleratur mala expressio in sexta parte, in quantum hac via evitatur pœna nullitatis gratiæ ipso Jure incurrenda.
- 14 Verus valor Beneficiorum exprimitur ad evitandum præjudicium Annatistarum.
- 15 Valor Beneficii uniti toleratur in sexta parte ad evitandam nullitatem unionis.
- 16 Regula Cancellar. 55. de valor. etiam inducitur fuit, ne occasione unionis defraudarentur Annatistæ.
- 17 Fraus non cessat in unionibus.
- 18 Parum pro nihilo reputatur, ubi non adest tertii præjudicium.
- 19 Tertii præjudicium semper salvum esse debet.
- 20 Annatistæ semper habent intentionem fundatam in quindenniis.

CAPITULUM XIX.

Præmissis in Cap. I. alibi que passim, quindennia deberi ex Beneficiis excedentibus viginti quatuor Ducatos, haud incongruum est in præsentis Cap. inquirere, an solvendum sit quindennium ex Beneficio unito, quantumvis in modico tantum excedat viginti quatuor Ducatos, cum aliquando contingere possit, quod Beneficium, seu (ut melius dicam) eius valor excedat in uno, vel dimidio Ducato, vel in uno tertio, vel in duobus tertiis, id est in tria parte, vel in duabus tertiis partibus unius Ducati, vel in similibus; quapropter resolvimus, quod ex Beneficio manui mortuæ unito, excedente in modico tantum annuum valorem viginti quatuor Ducato-

rum auri de Camera, etiam adhuc debentur quindennia, quia Bullæ Pontificiæ super quindennia emanatæ tribuunt jus percipiendi quindennia ex Beneficio unito, dummodò excedat viginti quatuor Ducatos, nulla facta declaratione, quod excessus ad hoc, ut sit locus solutioni quindenniorum, non debet esse in modica summa, proindeque vigore verbi excedere, ac juxta illius sonum satis est, quod in modico excedat, ut verè excedere dicatur Beneficium Ducatos viginti quatuor, ac consequentivè subiacere quindenniis, quæ pro scopo habent ipsum excessum, 2 cum verba, potissimum in Bullis Apostolicis, prout sonant, sumenda veniant in proprio significato ad text. in cap. ad audientiam 12. de Decim. l. non aliter 69 ff. de legat. 3. Lothar. de re benef. lib. 1. qu. 24. n. 65. et lib. 2. qu. 47. n. 62. Pignatell. consult. Can. tom. 9. consult. 18. n. 32. et tom. 10. consult. 75. n. 26. Gallin. de verb. signif. lib. 1. cap. 9. n. 22. et cap. 17. nu. 33. et lib. 10. cap. 1. num. 4. Vvames de Jure Pontific. conf. 16. n. 8. lib. 1. Guinipar. à Drepano in disput. Commentar. pro Jur. Pontific. defens. disp. 5. par. 2. ca. 4. n. 11. cum seq. propria autem verbi excedere significatio ea est, 3 quæ stricta, non quæ larga est, cap. Oratorium 6. cap. in Oratorio 7. distinct. 42. nec est locus in casu interpretationibus, seu coniecturis, cum videremur in clavis, Barbosa axiom. 222. n. 3. immò semper facienda est interpretatio, salvo præjudicio, seu Jure tertii, quale est illud, quod habent Annatistæ super Beneficio excedente viginti quatuor Ducatos, Mascard. de general. Statut. interpretat. conc. 4. n. 119.

Quibus accedit, quòd, sicuti, si Beneficiū excederet in modico viginti quatuor Ducatos, subiaceret annatis, ita & subiacere debet quindenniis uti earum soboli ex vulgata regula subrogatorū, & sicuti vice versa si Beneficium non excederet viginti quatuor Ducatos in modico, puta, quia ad excessum deesset unus, vel dimidius Ducatus, vel tertia, vel alia pars unius Ducati, adhuc non subiaceret annatis, aut quindenniis ex eo, quòd verè non diceretur excedere viginti quatuor Ducatos, ita eodem fere pacto, arguendo à non excessu ad excessū, si Beneficium excedit viginti quatuor Ducatos in modico, puta, quia ultrà viginti quatuor Ducatos, reddidit unū, aut dimidiū Ducatum, vel tertiam, vel aliam partem unius Ducati, profectò adhuc subiacerebunt annatis, aut quindenniis, verè enim excedere dicitur viginti quatuor Ducatos; immò in affinis terminis, sicuti Nuncius Apostolicus habens in facultatibus, jus conferendi Beneficium non excedens viginti quatuor Ducatos, conferre nequit, etiamsi excessus sit in modico, Garzias de Benefic. par. 5. cap. 3. n. 182. cum seq. ubi de hoc decisiones Rotaes, ita in simili Beneficium excedens in modico viginti quatuor Ducatos, subiacere debet quindenniis.

Prætèrèa videmus, quòd ad intentandum notissimum remedium l. 2. C. de rescind. vendit. sub prætextu læsionis, sufficit iat excessus ultrà dimidiam, seu bestem etiam in minimo obolo, Garz. de Benef. par. 5. cap. 3. n. 186. in principio, versiculo et pro prædicta resolutione, ego in alio Tractatu de Quindenniis, cap. 77. n. 28. eodem modo, quo ex Statuto Urbis libro 1. cap. 153. & 154. pro rescindendo contractu contra disposita per Jus commune, allegari potest læsio ultrà solam tertiam

- 8 tiam partem iusti pretii, & eo casu sufficit excessus ultra tertiam partem etiam in obolo; quanto magis sufficere debet excessus in modico viginti quatuor Ducatorum ad effectum solvendi quinquennia: non enim minus privilegiata esse debet causa publica, qualis est illa solutionis quinquenniorum, Papæ, eiusque Camera; & illius Officialibus, seu Annatis debitorum, quam causa privata, qualis est illa rescissionis contractuum ex causa læsionis, quando immò causa publica, quæ in hoc casu etiam onerosa est, ut privata, potius potior, ac magis privilegiata esse deberet. Hinc fit, quòd mandatum de subhastando, ob illius excessivitatem, seu excessum etiam in obolo, est nullum, nec tamquam individuum subsistitur pro parte debita, *Mangil. de subhastat. qu. 180. n. 5. in fine, Rota penes eund. dec. 61. n. 4. et post. Posth eod. tract. dec. 69. nu. 20. et dec. 101. n. 3. hinc Jurisdictioni Consistorii, seu Consilii Civitatum in Causis appellationum per legem Hispanam restricta ad causas decem millium maraperinorum, in illis Partibus vulgò *maravedis* (est genus monete minutissimæ etæ) & jam viginti millium non habet locum dato excessu etiam modico, seu in uno maraperino*
- 9
- 10 *Garzias de Benefic. par. 5. cap. 3. n. 186. versiculo et pro prædicta resolutione, sive verius versiculo et magis facit, in fine.*

Quantumvis autem benè firma videatur firmata nostra principalis resolutio, non tamen desinit sequentibus impugnari, ac everti obiectis, sed nequaquam expugnari.

- 11 I. Mala expressio valoris Beneficii in modica quantitate, sive saltem in sexta parte excusat, tamquam non habita in consideratione, *Lotther. de re benef. lib. 1. qu. 38. nu. 53. et lib. 3. quæst. 20. n. 65. in fine antiè versic. quin, in statuenda mensura, et num. 104. Garzias de Benefic. par. 1. cap. 5. n. 405. cum seqq. et par. 5. cap. 3. n. 180. cum seqq. Rosa de exequut. liter. Apostolic. part. 1. cap. 6. nu. 238. in addit. et cap. 7. n. 165. Card. de Luca de Benefic. disc. 26. n. 10. disc. 72. n. 10. et disc. 90. n. 17.*
- 12 II. Cùm excessus verteretur in modico, videtur assistere regula parum pro nihilo reputatur, veluti multifarum exemplificavi suo loco in alio meo Tractatu de *Quinquennis*.

Nihilominus adhuc validissimè subsistit præfata resolutio, in nihilum facientibus recitatis, seu excitatis obiectis.

- Non equidem obstat I. quia in tantum excessus valoris Beneficii toleratur in sexta parte, in quantum huiusmodi indulgentia fuit introducta ad evitandum pœnam nullitatis gratiæ, seu impetrationis Beneficii ipso Jure incursum per *Regul. 61. aliàs 54. hodiè 55. Cancellar. de valore, ubi Chokier nu. 22. in fine cum seqq. non autem toleratur ad evitandum solutionem annatæ, si Beneficium excefferit viginti quatuor Ducatos in modico, cùm *Regula prædicta* excogitata fuerit, nè defraudarentur, perque consequens Annatistæ de illis participantes, seu (ut melius inquam) annatis Annatistæ, alicuæ Curiæ, seu Camera, & Cancellariæ Apostolicæ Officiales, ob jus sibi debitum annatarum, qui bona fide sub prætextu distributionum Taxæ, & annatæ ex fructuum Beneficiorum expressione provenientium à Papa in Urbe sua Officia emunt; super quibus quidem Taxis maior Officiorum Cur*
- 13

riæ pars fundata existit: undè si verus valor taceretur, magnum illis præiudicium inferretur, qui Officia pro sua sustentatione propriis pecuniis quæsierunt, & acquirerunt; quod fieri nequiret citrà conscientiam illaqueationem, & scandalum, veluti ponderant *Alphons. Sott. ad eand. Regul. 55. Cancellar. de valor. n. 4. Chokier ad eand. n. 20. Lotther. de re benef. lib. 3. qu. 20. num. 47. Tholosan. de Benefic. cap. 15. n. 8. Monet. de distribution. quotid. in. par. 4. qu. 9. n. 28. Pyrrh. Corrad. in prax. benef. lib. 3. cap. 7. n. 25. Eodem fermè pacto toleratur quidem excessus valoris Beneficii uniti, in sexta parte quoad evitandum pœnam nullitatis Unionis etiam ipso facto incursum per *Regul. 21. aliàs, & hodiè 22. Cancellar. de union. ubi Alphons. Sott. antiquus glossator, n. 4. Chokier n. 19. 21. & 22. non autem toleraretur ad evitandum solutionem quinquennii, si Beneficium excefferit viginti quatuor Ducatos in modico, cùm *Regula præfata* etiam inventa fuerit, nè defraudarentur quinquennii; seu (ut melius dicam) ipsi Annatistæ in quinquennii, *Lotther. de re benef. lib. 1. qu. 20. n. 48. omisso, quod in tantum relaxatur valor in sexta parte, in quantum agitur in impetrando Beneficio de exprimendo etiam valore aliorum Beneficiorum per prius obtentorum ab impetrante, pro quibus, quamvis excedant viginti quatuor Ducatos, nunquam solvitur annata, sicque cessat præsumptio defraudandi annatas ex suppositione nullius utilitatis, proindeque hoc casu non requiritur adeò scrupulosa indagatio: quæ fraus non cessat in Beneficiis obtinendis, seu impetrandis, pro quibus, si excefferint viginti quatuor Ducatos, solvitur Annata, *Lotther. de re benef. lib. 3. qu. 20. n. 66.****

Non obstat II. quia enunciatur axiomata parum pro nihilo reputatur, procedit in casu, in quo non addit tertii præiudicium; quale in præfenti adest, & quidem notabile, ac gravissimum Annatistarum, tamquam habens tractum perpetuum, ac successivum ob hinc inde intentatum subterfugium solutionis quinquenniorum sub specioso prætextu excessus viginti quatuor Ducatorum in minimo tantum, quando potius omnes regulæ, & axiomata Juris silere debent, si de præiudicio tertii agatur, quod semper saluum, ac illæsum esse debet: præterquamquòd Annatistæ habentes vigorem Bullarum sæpius laudatarum regulam pro se, habent intentionem fundatam super præfensione quinquenniorum sibi debitorum ex Beneficio quomodocumque excedente viginti quatuor Ducatos etiam in minimo; *Barbosa axiom. 198. n. 2.*

ARGUMENTUM.

Ex pluribus Beneficiis manui mortuæ sub unicus literis unitis, omnibus infum annum valore viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, quantumvis quodlibet ex Beneficiis unitis singulariter sumptum, de per se dictos viginti quatuor Ducatos non excedat, etiam adhuc debentur quinquennia.

SUMMARIUM.

- 1 Juxta Bullas super quindenniis editas debentur quindennia etiam ex pluribus Beneficiis sub unicus literis unitis , insimul transcendentibus viginti quatuor Ducatos , licet quodlibet illos non transcendat .
- 2 Per unionem plurium Beneficiorum sub unicus literis , unicum quodammodo intelligitur constitutum Beneficium .
- 3 Annata solvenda est ex Beneficiis insimul excedentibus 24. Ducatos , quorum singula etiam si illos non excedant .
- 4 Pater , & filius reputantur fictione legis pro una persona .
- 5 Affertur locus Ecclesiastic. cap. 30. vers. 4.
- 6 Vox patris , & filii reputatur pro una .
- 7 Pater , & filius unicum quodammodo videntur possidere patrimonium .
- 8 Æstimum patris prodest filio .
- 9 Si nemo recipi possit , nisi allibratus in appretio Universitatis , in mille Ducatis , & pater plurium filiorum habeat allibrata Ducatorum mille ; donec pater vivit , illud appretium prodest omnibus filiis in solidum .
- 10 Pater cum filiis pro uno capite reputantur .
- 11 Domus habitationis patris , censetur domus habitationis filii , donec in eadem domo insimul habitant .
- 12 Inter patrem , & filium nulla est obligatio .
- 13 Distinctio personarum esse debet inter stipulatorem , & promissorem .
- 14 Cautio interponi nequit inter patrem , & filium .
- 15 Testamentum paternum , & pupillare unum est testamentum .
- 16 In tabulis patris , & filii una tantum falcidia servatur .
- 17 Inter patrem , & filium nulla lis .
- 18 Filiofamilias non datur actio injuriarum adversus patrem .
- 19 Pater non potest agere furti cum filiofamilias .
- 20 In dividendis prædiis , quibus accedunt servi descriptiiti , liberi à parentibus se jungendi non sunt , puta una pater , alteri filius adjudicandus non est , sed eidem pater , & filius adjudicandus est .
- 21 Fratres captivi , si veneant sub hasta , non segregantur ob paternam conjunctionem , ad quod adducitur Seneca controvers. lib. 9. controvers. 3.
- 22 Duo , vel plures correi , fictione Juris pro uno habentur .
- 23 Affertur locus lib. 1. Reg. cap. 18. versic. 1. & cap. 20. versic. 3. & 4.
- 24 Unaquæque pars cum suo toto , censetur una , & eadem res .
- 25 Fictio idem operatur in casu ficto , quod operatur veritas in casu vero .
- 26 Pluralitas resolvitur in singularitatem .
- 27 Singularitas è contrà resolvitur in pluralitatem .
- 28 Singula , que non prosunt , multa collecta juvant .
- 29 Regula 22. Cancellar. de Unionibus ad quid fuerit introducitur .
- 30 Rejicitur Card. de Luca de Benefic. discurs. 139. num. 8.
- 31 Prævalere debet autoritas Tractatistæ autoritati Consulentis .
- 32 Reprobatur quedam extranea interpretatio Constitutionum Apostolicarum super quindenniis emanatarum , quod illa nempe procedant , quando plura Beneficia non excedentia viginti quatuor Ducatos , uniuntur alteri Beneficio , quod stante augmento

fructuum ex unionem proveniente transcendat Ducatos viginti quatuor .

CAPITULUM XX.

IN Cap. I. per transenam delibavi aliquod super mox dicendis , cumque soleant aliquando uniri manus mortuæ plura Beneficia sub unicus literis , insimul quidem viginti quatuor Ducatos transcendentia , illos tamen non excedente quolibet ex Beneficiis unitis : ideo monemus in præsentia , quod ex pluribus Beneficiis manus mortuæ sub unicus literis unitis , omnibus insimul annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus , quantumvis quodlibet ex Beneficiis unitis singulariter sumptum , de per se dictos viginti quatuor Ducatos non excedat , etiam adhuc debentur quindennia ; ita , ut declinari nullatenus valeat in hoc casu quindenniorum solatio , stante super hoc literali Constitutionum Apostolicarum super quindenniis editarum dispositione , quæ nullo pacto tergiversari valet , dum expressissimis verbis nostrum casum declarat , & quidem illa 33. Sixti V. §. 2. Bullar. nov. Rom. tom. 2. repetit. post Tract. in ordine la VII. ibi , statuimus &c. & declaramus , quod „ uniones &c. de quibuscumque Beneficiis Ecclesiasticis &c. quorum singulorum , vel si „ plura Beneficia unicus literis comprehensa „ sint , quorum quilibet annuus valor viginti „ quatuor Ducatos auri de Camera &c. non excedat , dummodò tamen omnium insimul „ lum transcendat , cuiusque Ecclesiæ &c. „ hætenus factæ , & faciendæ &c. sub dictorum „ Prædecessorum Constitutionibus &c. omninò „ comprehendantur &c. , prout non minori „ emphasi , ac energia idem explicat alia successiva Constitutio 38. Urbani VIII. in principio. antè §. 1. Bull. nov. Rom. tom. 4. repetit. post Tract. in ordine la VIII. ibi , uniones &c. de quibuscumque „ que Beneficiis Ecclesiasticis &c. quorum „ singulorum , vel , si plura Beneficia unicus literis „ comprehensa sint , quorum quilibet annuus „ valor XXIV. Ducatos auri de Camera &c. „ non excederet , dummodò tamen omnium insimul „ illum transcederet , cuiusque Ecclesiæ „ siæ &c. hætenus factæ , & in futurum faciendæ &c. sub dictorum Prædecessorum Constitutionibus &c. omninò comprehendendi &c. & „ ad solutionem quindenniorum teneri &c. & „ ad id cogi &c. posse &c. , tandemque idem „ statuitur in Constitutione 50. Clementis X. §. 4. „ cod. Bullar. tom. 6. ibi , Uniones &c. de quibus „ scumque Beneficiis Ecclesiasticis &c. quorum „ singulorum , vel si plura Beneficia unicus literis „ comprehensa essent , quorum quodlibet „ annuum valorem viginti quatuor Ducatorum „ auri de Camera &c. non excessisset , dummodò „ tamen omnium insimul illum transcederet , „ cuiusque Ecclesiæ &c. eatenus factæ , „ & in futurum faciendæ &c. sub dictorum „ Prædecessorum Constitutionibus , & Ordinationibus „ omninò comprehendendi &c. & ad solutionem „ quindenniorum teneri , & obligatos esse , & ad id cogi &c. posse &c. , cuius sanctionis „ iustitia satis desumitur ex eo , quod per unionem „ plurium Beneficiorum sub unicus literis conceptam , „ & factam unicum quodammodo intelligitur „ constitutum Beneficium excedens viginti „ qua-

quatuor Ducatos; adeo, ut quemadmodum annata solvitur ex Beneficiis recenter fundatis, ita etiam debitum est quinquennium ex pluribus Beneficiis univris, ac incorporatis sub univris literis, quantumvis ea singulariter, seu separatim sumpta, non excedant dictos Ducatos viginti quatuor, veluti bene ponderat *Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quinquennio num. 13. & 14.* Unde est, quod, si sub univris literis fiat provisio de pluribus Beneficiis, quorum singula separatim sumpta non excedant annum valorem Ducatorum viginti quatuor, insinuat tamen, ac unitim juncta dictam summam exuberent, solvenda est Annata, eo namque casu reputatur tamquam unicum Beneficium, ut est in praxi notorium; nec est novum in Jure, quod duæ, vel plures personæ habeantur pro una, fisione legis, exemplo patris, & filii, *l. fin. C. de impuber. & al. substit. Alferra de fisione. Jur. tract. 1. cap. 10. in princip. cap. 15. in principio. & cap. 21. in princ. Robles Salzed. de representation. lib. 1. cap. 6. n. 4. et cap. 7. nu. 3. Paschal. de virib. patr. potest. par. 4. cap. 1. in princip. & (quod plus est, magisque istringit ad intentum nostrum, etiam in Sacris Paginis, patris, & filii una, eademque persona existimatur, pater enim, qui relinquit post se liberos, quasi non moritur, sibi bique in liberis superstes est, juxta *Ecclesiast. cap. 30. vers. 4. ibi: mortuus est pater ejus, et quasi non est mortuus; sibi similem enim reliquit sibi post se.**

Hinc (redeundo ad patrem carnalem, ob identitatem cum filio) vox patris, & illa filii reputantur pro una voce, §. *Siquis alii 4. vers. ei verò, Infitution. de inutil. stipulation. Alferra de fisione. Jur. tract. 1. cap. 10. in med. §. Si pater, in princip. vers. quia vox, et cap. 21. in principio vers. et vox, Robles Salzed. de representat. lib. 1. cap. 7. nu. 4.* Unde eadem quoque arcta conjunctio, & unitas patris cum filio operatur, quod unicum quodammodo videatur possidere patrimonium; ita quod promiscua est possessio patris, & filii, & quod ab uno possidetur, censetur adinvicem ab alio possideri, *Paschal. de patr. potest. par. 4. cap. 1. n. 1. cum seq. indè ætimum patris prodest filio etiam seorsum à patre habitanti, Guelin. de Benedic. in celebri cap. Raynuius 16. verbo mortuo itaque testatore, par. 2. n. 45. de testam. indè, si vigeat Statutum, quod nemo possit recipi inter antianos, nisi allibratus, seu catastastus sit in appretio Univerſitatis sive Communitatis, in mille Ducatis, & pater plurium, seu multorum filiorum habeat bona allibrata Ducatorum mille, donec patet vivit, illud appretium prodest omnibus filiis in solidum, *Tiraquell. in l. si nunquam in præfat. nu. 23. C. de revoc. donat. Alberic. de Statut. par. 1. q. 71. c. 109. per tot. et in l. in suis ff. de liber. et posthum. Jason in l. filius, pacificando, nu. 3. C. de pact. et in l. sciendum n. 25. cum seq. ff. qui satisfar. cog. Paschal. de virib. patr. potest. par. 4. cap. 1. n. 3. ex eo, quod pater cum filiis pro uno capite reputantur, *Bald. in l. etiam n. 15. C. de execut. rei judic. & domus habitationis patris, censetur domus habitationis filii, donec in eadem domo insinuat habitant, glosa singularis in l. 2. C. qui atar. liber. lib. 10. Bald. in l. 1. §. illud num. 2. C. commun. de manumission. Jason in l. sciendum n. 28. ff. qui satisfar. cog. Boer. dec. Burdegal. 213. num. 13. cum seq. par. 2. indè inter patrem, &***

filium, qui est in potestate, obligatio nulla est, §. *Item inutilis Infitution. de inutilib. stipulation. 13* quia distinctio personarum esse debet inter stipulatorem, & promissorem, inter dantem, & accipientem, nemo autem potest sibi metipſi obligari, *l. hæres 3. Quod si stipulator ff. de fidejussor. 14* ideoque nec cautio inrponi potest inter patrem, & filium, saltem durante patria potestate, *l. Imperator ff. ad Senat. consult. Trebellian. 15* indè pari fisione legali testamentum paternum, & pupillare, unum est testamentum, licet duæ sint hæreditates, *l. 2. §. Prius autem ff. de vulgar. et pupillar. substitution. l. paterfamilias l. patris, ff. de privileg. creditor. indè in tabulis patris, & filii una tantum Falcidia servatur, *l. ratione, §. Quod vulgò ff. ad leg. Falcid. l. 1. §. 1. ff. si cui plusq. per leg. Falcid. indè inter patrem, & filium nulla lis, nullave actio esse potest, saltem nisi petita venia per filium, *l. lis nulla, l. si à me ff. de judic. l. actiones ff. de obligation. et actio. indè filiofamilias non datur actio injuriarum adversus patrem, *l. Prator. §. Sed etsi quis ff. de injur. indè pater non potest agere furti cum filiofamilias ex eo, quod nemo agere potest contra semetipſum, quod repugnat naturæ, & naturali defensionis, *l. nè cum filiofamilias ff. de furt. indè, nè videatur pater abscindit à filio, in dividendis prædiis, quibus accedunt servi, seu adscriptitii, liberi à parentibus, sejungendi non sunt, puta uni pater, alteri filius adjudicandus non est; sed eidem pater, & filius adjudicandus est, *l. si domus §. Qui confiteatur ff. de legat. 1. l. possessionum divisionis 11. C. commun. utriusq. judic. indè fratres captivi, si veniant, seu vendantur sub hasta, ob paternam conjunctionem non segregantur juxta illud *Senec. controverſ. lib. 9. controverſ. 3. ibi: in auditione fratres quamvis hostilis hasta non dividitur, hinc dno, vel plures correi, fisione Juris pro uno habentur, ita, ut unum, sit debitum, una obligatio, & æquè pluribus reis stipulandi, vel promittendi, singulis in solidum debetur, & singuli in solidum debent, petitioneque, ac executione, vel acceptatione unius, tota solvitur obligatio, *l. si rem §. Si duo ff. de novation. l. qui hominem §. Si duo ff. de solution. l. cum duob. 2. l. in duobus reis 3. §. Ubi duo rei, l. ex duobus reis 7. ff. de duob. reis constitvend. l. fin. C. cod. Alferra de fisione Jur. tract. 1. cap. 20. in fin. §. Equè si plures, §. si plures, & §. Et si plures: hinc etiam in sensu myltico, seu morali, Sacre literæ, animas David, & Jonathæ, præ mutæ benevolentia vi, ac efficacia reputant pro anima una, nentes pulcherrima phraſi *lib. 1. Reg. cap. 18. vers. 1. ibi: anima Jonathæ conglutinata est animæ David, & dilexit eum Jonathas quasi animam suam, & cap. 20. vers. 3. & 4. ibi: vivit anima tua, quia uno tantum gradu ego, morsque dividitur: undè quoque fit, quod unaquaque pars cum suo toto censetur una, & eadem res, *Robles Salzed. de representat. lib. 1. cap. 6. num. 18. in fin. & cap. 7. num. 3. in princip. & fisione idem operatur in casu ficto, quod operatur veritas in casu vero, §. Item per acceptilationem 2. Infitution. quib. mod. toll. oblig. l. 1. ff. de adoption. l. cum ex oratione 44. ff. de excusation. tutor. l. si mulier debitori 77. ff. de jure dot. l. qui ad certum 14. ff. locat. Robles Salzed. de representat. lib. 2. cap. 8. n. 24. Costa de retroradition. regul. 2. ad cap. 2. n. 8. cum seqq. Vela de furt. 6. n. 10. Tiraquell. de jure Constituti par. 2. limit. 4.**********

limit. 4. & 5. per tot. *Gonzalez ad Regul. S. hodiè 9. Cancellar. de Mensib. glos. 51. num. 26. Barbosa axiom. 97. nu. 1. cum seq. ego in alio meo Tract. de Quindenniis cap. 23. n. 20. & cap. 99. nu. 13.* indè intrat vulgata regula, quòd pluralitas resolvitur in singularitatem, *Cyriac. contro. v. 114. & 276. per tot. Costa de rata qu. 223. nu. 5. Card. de Luca de feud. disc. 41. num. 2. & in annotat. de fideicom. disc. 52. n. 3. cum seqq. disc. 244. n. 3. & in Summ. nu. 154. Conflit. obf. 95.* sicuti quandoque vice versa intrat haud minùs vulgata regula, quòd singularitas resolvitur in pluralitatem, *Castill. contro. Jur. tom. 6. cap. 21. per tot. Gonzalez ad Regul. S. hodiè 9. Cancellar. de Mensib. glos. 21. per tot. Card. de Luca de servitut. disc. 72. num. 2. & 3. alter de Luca de pluralitate hominis legali per tot. tractatum: nobis autem, nostròque intentui*

26
27
28

28 favet alia regula pariter tritissima, quòd singularitas, quæ non profunt, multa collecta juvant, *Barbosa axiom. 209. n. 1.*

Quibus accedit, quòd in unione plurium Beneficiorum sub unicus literis facta, eorum annuus valor non exprimitur separatim, & distributivè quòd ad singula, sed sub unica summa coacervatim, & unitim respectu omnium Beneficiorum; Undè, si valor expressus excedit Ducatos viginti quatuor, ex illis utique debetur quindennium quod regulatur à valore expresso in actu Unionis, ad hunc namque principaliter finem edita fuit *Regula 22. Cancellar. de Unionibus*, veluti tradunt *Zotther. de re benefic. lib. 3. qu. 20. n. 48. & 86. Zypcus in consult. 7. de excess. Pralat. s. Et ut verum*, ubi firmat, *Regulam præfatam de Unionibus*, solam quindenniorum rationem

30 præ oculis habere. Nec in aliquo refragatur auctoritas *Card. de Luca de Benefic. disc. 139. nu. 8. in Supplem. contententis*, quòd supra prælaudata Constitutio Sixtina non sit in usu; viridique observantia, ut ex verbis ibi: *dicebam; id continere nimiam exorbitantiam, nullamque subesse rationem, cui id imitatur, ideòque meritò non esse in usu &c.* eidem enim scribenti tamquam Advocato, sicque tamquam consulenti ad favorem sui Clientis pro opportunitate Cause, debet prævalere autoritas *Amyden.* supra relati tamquam

31 Tractatistæ, nec non in praxi, & stylo Cancellariæ versatissimi, juxta regulam deferendi Doctorum auctoritatibus relaxatam per *Magon. dec. Florent. 83. n. 8. in fin.* Minùs turbat, quòd superius insinuatæ Constitutiones Apostolicæ intelligendæ veniant, quando plura Beneficia non excedentia Ducatos 24. uniantur in simul uni corpori inanimato, nunquam tamen defuncturo, aut perituro, qualis est manus mortua, vel alteri Beneficio, quod stante augmento fructuum ex unione proveniente transcendat Ducatos viginti quatuor, *Tonsut. de Pension. Eccles. cap. 10. num. 21.* hujusmodi enim interpretatio uti extranea, & claris, ac cubitalibus verbis Constitutionum prædictarum penitus contraria, non est admittenda, sed potius omninò rejicienda, dum eadem Constitutiones expressè loquuntur de pluribus Beneficiis unitis, quorum quodlibet non excedat Ducatos viginti quatuor, in simul tamen sumpta dictum valorem transcendant, nec ibidem præfatæ Constitutiones per somnium quidem juxta earum lecturam, faciunt aliquam imaginabilem mentionem de Beneficio, cui fit unio, respectu cujus est certum, quòd, evenien-

te illius vacatione, exprimendus est quoque valor habita ratione ad Beneficium, illi unitum ad satisfaciendum *Regulæ 55. Cancellariæ de Valore.*

ARGUMENTUM.

Ex pluribus Beneficiis manui mortuæ sub unicus literis etiam auctoritate Ordinaria unitis, omnibus in simul annum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, quantumvis quodlibet ex Beneficiis unitis singulariter sumptum, de per se dictos viginti quatuor Ducatos non excedat, etiam adhuc debentur quindennia, tam attentata *Bulla Sixti V. in ordine la 33. Bullar. nov. Roman. tom. 2.* (qui fuit primus ex Pontificibus hoc etiam casu illa solvi præcipientibus) quam attentata *Bulla Urbani VIII. in ordine la 18. eod. Bullar. tom. 5. & Bulla Clementis X. in ordine la 50. Bullar. tom. 6. repetit. post Tract. int. Constitution. Apostolic. in ordine la VII. VIII. & XI.* quindennia autem incipiunt currere à die promulgationis Sixtinæ, non à die unionis factæ antè Sixtinam.

SUMMARIUM.

- 1 Quindennia debentur à die tantum promulgationis Sixtinæ, ex Beneficiis unitis auctoritate Ordinariarum, Nunciatorum Apostolicorum, & Legatorum.
- 2 Antè Sixtum V. Prædecessores non declararunt; quòd etiam deberentur quindennia ex pluribus Beneficiis sub unicus literis unitis, in simul excedentibus viginti quatuor Ducatos, quamvis singula, de per se illos non excedant.
- 3 Sixtus V. fuit acerrimus Jurium Camere propugnator.
- 4 Urbanus VIII. & Clemens X. summa cum ratione confirmarunt Bullam Sixtinam, qua cavebatur, quòd etiam Beneficia unita auctoritate Ordinaria, quæ singula non excederent viginti quatuor Ducatos, omnia tamen juncta illos excederent, adhuc subjacerent quindenniis, & resellitur distinctio inter auctoritatem Ordinariam, & Delegatam allata à Card. Ferrarino apud Amyden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. s. 4. nu. 20. & 21.
- 5 Resellitur Card. de Luca de Benefic. disc. 139. n. 8. in principio.
- 6 Lex, quamvis rigorosa, servanda est.
- 7 Sixtus V. fuit justissimus, & æqui amator.
- 8 Ecclesia esse debet cultrix justitiæ.
- 9 Contrà Bullas Apostolicas dari nequit de non usu, seu de contrario usu.
- 10 Sixtina habet in ventre derogatoriam contrariæ consuetudinis.
- 11 Pontifices scire præsumuntur, an Constitutiones suorum Prædecessorum sint in usu, vel non.
- 12 In Sixtina, Urbana, & Clementina derogatur contrariæ consuetudini.

- 13 *Iterum rejicitur Card. de Luca, ubi supra.*
 14 *Notatur differentia, quæ adest inter casum provisionis, & casum unionis.*
 15 *Leges accommodantur ad ea, quæ frequenter accidunt, non autem ad ea, quæ raro.*
 16 *Non cumulantur diverse summæ ad conficiendam quantitatem Scutorum septem aureorum, pro qua conceditur executio personalis.*
 17 *Constitutiones Apostolicae super quindenniis promulgatæ, intelliguntur tam de unione facta ab Ordinario auctoritate Ordinaria, quam auctoritate Delegata.*
 18 *Rejicitur Card. Farratin. apud Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. n. 20. in princip. §. In hac materia unionum, & quindenniorum, & §. Quoad uniones verò.*
 19 *Perpenditur Bulla Sixtina §. 2. Bulla Urbana in principio, & §. 2. & Bulla Clementina §. 4. & §. 5.*
 20 *Lex ubi non distinguit, nec nos distinguere debemus.*
 21 *Si Pontifices intelligere velent de sola unione facta ab Ordinario auctoritate Delegata, non verò Ordinaria, id facile declarare possent, addito uno verbo Delegati post verbum Ordinarii.*
 22 *Afferuntur varia loca Sacri Concilii Tridentini.*
 23 *Bona fides, in qua est manus mortua antè Sixtinam, facit, ut non teneatur ad quindennia usque ad Sixtinam.*

CAPITULUM XXI.

- 1 **C**UM alibi insinuavimus, deberi quindennia à die tantum promulgationis Sixtinæ, ex Beneficis manus mortuæ unitis per Ordinarios, Nuncios Apostolicos, seu Legatos, sequitur insinuare in præfenti, quod ex pluribus Beneficiis manus mortuæ sub unicus literis etiam auctoritate Ordinaria unitis, omnibus infimul annum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, quantumvis quodlibet ex Beneficiis unitis singulariter sumptum, de per se dictos viginti quatuor Ducatos non excedat, etiam adhuc debentur quindennia, tam attenta *Bulla Sixti V. in ordine la 33. Bullar. nov. Roman. tom. 2.* (qui fuit primus ex Pontificibus hoc etiam casu illa solvi præcipientibus) quam attenta *Bulla Urbani VIII. in ordine la 18. eod. Bullar. tom. 5. & Bulla Clementis X. in ordine la 50. Bullar. tom. 6. repetit. post Tract. int. Constitut. Apost. in ordine la VII. VIII. & XI.* quindennia autem incipiunt currere à die promulgationis Sixtinæ, non à die unionis factæ antè Sixtinam. Præmissis autem, quod antè Sixtum V. Pontifices Prædecessores non declarantur, quindennia etiam deberi ex unione plurium Beneficiorum sub unicus literis facta, quamvis singulari de per se non excederent viginti quatuor Ducatos, dummodò tamen omnia dictam summam excederent; idcirco Sixtus V. Jurium Cameræ Apostolicæ acerrimus propugnator, & custos, prudenter hoc declaravit, quod Successores postea confirmarunt, Urbanus videlicet VIII. & Clemens X. ac profecto summam cum ratione ob evidens præjudicium illinc Annaristis notabiliter resultans, ut prosequitur *Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindennio n. 13. cum seqq. juncto num. 20. in fine, §. Hætenus & n. 21. ubi n. 20. in principio, §. In hac, & §. Quoad uniones, antè med. profic. quare,*

*Card. Farratin. tunc Cancellariæ Regens, ibi, In hac materia unionum, & quindenniorum ita mihi videtur distinguendum, quod quoad uniones, quæ sunt ab Ordinariis ex dispositione Juris communis, nihil innovetur, nam sicut in eorum provisionibus non exigitur annata, ita similiiter in eorum unionibus non debetur quindennium, & ita fuit perpetuò observatum, quod hodiè immutari non posset, nisi cum maximo incommodo &c. quo casu non est cogirandum de quindennio &c. Quoad uniones verò, quæ vigore Decretorum Concilii Tridentini per Ordinarium fiunt, aliter sentirentur &c. quo casu Delegatus debet præferre Jura Delegatis, & ejus stylum in omnibus sequi, & observare tenetur, nam Concilium &c. noluit tamen adimere Jura Sedi Apostolicæ, aut in aliquo eî præjudicare, & cum solutiones annatarum non substulerit, præcisè credendum est, quod voluerit, illas firmas remanere &c. quare ubicumque Ordinarius utitur hac facultate sibi à Concilio concessa, crederem, quindennium legitime per Sedem Apostolicam exigi posse &c., idem *Amayden. dic. n. 20. propè fin. dic. §. Hætenus, juncto nu. 21. in principio, ibi, Hætenus Farratinus &c. cujus ratio in primo capite excludens quindennii solutionem in unione, quam facit Ordinarius auctoritate Ordinaria, nempe quindennium non deberi eo, quod in provisione Ordinarii non solvatur annata, non est bona, nam &c. quindennium etiam aliando debetur, ubi antè non fuit soluta annata. Quamvis hoc casu dici posset esse debitam annatam, quam non metimur ex qualitate collatoris, sed ex qualitate Beneficii, ut videlicet illud sit ejus valoris, quod spectante collatione ad Papam annata sit solvenda, quamvis, si vacatio contingat in mense Ordinarii, annata non solvitur; nam hoc est per accidens, potest enim contingere vacatio in mense reservato, & tunc solvetur annata, propter quod est debitum quindennium, aliàs enim Camera Apostolica, & Cancellaria pateretur damnus ex eo, quod unio per Ordinarium facta operaretur, quod nunquam rediret vacatio hujus Beneficii ad Cancellariam, quod est præcipua causa quindennii &c. quod tam resultat ex unione facta per Ordinarium auctoritate Ordinaria, quam auctoritate Delegata, & propterea distinctio illa, quam affert Farratinus, non diversificat Jus Cancellariæ, & Cameræ Apostolicæ &c.**

Qua occasione mihi non aridet opinio, sive verius opinamentum *Card. de Luca de Benefic. discurs. 139. n. 4. & 8. in principio in supplem. frivole putantis, Sixtinam esse in hac parte nimis exorbitantem, nullaque fulticam ratione, immò (quod magis frivolum est) non esse in usu, præcipiendo, ut solvantur quindennia etiam ex pluribus Beneficiis, quantumvis singulis de per se non excedentibus viginti quatuor Ducatos, dummodò infimul juncta illos excedant, veluti dicto *nu. 4. in verbis ibi, Neque obstaculum facere dicebam modernam Constitutionem Clementis X. cum magna verborum, & clausularum amplitudine conceptam adversus retroacti temporis negligentiam, & inobservantiam, quoniam bene inspecto ejus tenore, illa non**

non continet inductionem novi ordinis, & gravaminis in illis casibus, in quibus de Jure, & ad præscriptum dictarum Constitutionum non intraret, sed solum confirmari, & innovat dictas antiquiores Constitutiones, demandando earum observantiam, ac tollendo illam inobservantiam, quæ resularet à culpa non solventium, vel à negligentia non exigentium, & sic ubi observantia sit illicita juxta naturam innovantis, vel confirmantis, quod non alterat innovatum, vel confirmatum &c., & dic. n. 8. in princip. ibi, In hoc itaque proposito quindenniorum, cum unice pariter informatione sub incerto exitu, scriptis coram Judice Annatarum pro Capitulo Cathedralis Nolanæ &c. convento ad solutionem quindenniorum pro dictis Ecclesiis, dicebam igitur etiam cum aliquo sensu veritatis, improbabilem videri prætensionem, quam credo, non habuisse ulteriorem progressum, ex eodem motivo cessantis rationis subrogatorum, dum disjunctæ, & singulariter consideratæ, non erant talis redditus, quod pro eis solverentur annatæ; adeo, ut, si unio dissolveretur, nullum jus Annatistæ haberent; Et quamvis in contrarium considerarentur quædam verba Constitutionis Sixti V. quæ probare videntur, ut quindennia solvi debeant, etiam si Ecclesiæ disjunctæ non subjaceant annatis, dummodò simul junctæ dent talem fructum, ut intrent annatæ; at tamen dicebam, id continere nimiam exorbitantiam, nullamque subesse rationem, cui id innitatur, ideoque meritò non esse in usu &c.; Nihilominus ad nos non spectat cognoscere, an

6. lex sit exorbitans, nec ne, cum lex, quamvis dura, & rigorosa, servanda sit, veluti tradit *idem Card. de Luca de dote discurs. 196. num. 6.* præterquamquòd è converso semper lex præsumitur justa, ac rationalis, præsertim illa Supremi Principis Ecclesiastici, qualis est Summus Pontifex, multòque fortius illa Sixti V. Pontificis justissimi, ac æqui amatoris, cum Ecclesiæ, quam Papa repræsentat, esse debet cultrix justitiæ, talique esse præsumitur: in quantum verò, quòd Sixtina non sit in usu, facilis parari posset responsio, quòd nempe contrà Bullas Apostolicas dari nequeat de non usu, seu de contrario usu, ut firmat *idem Card. de Luca de alienat. disc. 35. n. 12. de judic. disc. 35. nu. 58. & de Paroch. disc. 24. n. 14. & disc. 25. nu. 5.* potissimum cum Sixtina munita legatur *Decreto irritanti*, habeatque in ventre derogatoriam contrariæ consuetudinis, ex §. 3. & 5. ad quod advertit *idem Card. de Luca de Benefic. discursu 89. nu. 14. in principio, juncto §. Quinimò*, ibi, quoniam &c.

7. ista exactio debetur Papæ in recognitionem;

8. domini, istam verò partem hujusmodi emolumentorum applicavit Sacro Collegio Cardinalium, aliisque Officialibus, demandata ipsi Collegio, tamquam inter Officiales digniori, simplici administratione, & consequenter intrat eadem ratio, quòd gesta per administratorem præjudicare non possunt domino absque ejus scientia, & consensu. Quinimò quòd neque positivè gesta per ipsosmet Prædecessores Pontifices attendi debeant, ac præjudicare possint in hac materia quindenniorum &c. & *discurs. 139. nu. 2.* ibi: negli-

gentia eorum, penes quos hæc administratio fuit, non poterit, nec debuerit præjudicare Collegio Cardinalium, aliisque interessatis, & participibus, ac etiam ob Decretum irritans contentum in dictis Apostolicis Constitutionibus &c.

Omissio, quòd, si Sixtina (ut malè supponit *Card. de Luca loco citato*) non esset in usu, perfectò alii Pontifices, qui præsumuntur scire, utrum Constitutiones suorum Prædecessorum sint in usu, vel non, etiam in hoc illam confirmarent, prout cum effectu in hac etiam parte confirmarunt, quales fuerunt Urbanus VIII. & Clemens X. ex jam deductis; adeo, ut probandum esset etiam non usus, sive contrarius usus quoad moderniores Constitutiones, & totum hoc dependet à facto, seu certa observantia, verum tamen, quantumvis probaretur in facti contingentia non usus, crederem, illum adhuc non suffragari ex eo, quòd tam in Sixtina, quam in Urbana, & Clementina derogatur contrariæ consuetudini: alias, si admitteremus opinionem *Card. de Luca*, facile, ac sæpè Annatistis gravissimum pararetur præjudicium, dari enim posset, quamplura Beneficia quampluribus manibus mortuis uniri, quorum tamen singula non excederent viginti quatuor, ac per consequens non subjacere quindenniis; nec motivum *Card. de Luca*, pro salvanda ejus opinione, subsistit in eo, quòd uni providendo de pluribus Beneficiis singulis disjunctis non excedentibus viginti quatuor Ducatos, quæ omnia junctà illos excedant, non tamen solvitur annata, ità nec solvendum quindennium, quia id ad summum procederet, si provisio plurium Beneficiorum non fiat sub unicus literis, vel si non solvitur annata (quòd non credo) diversa adhuc meo judicio militat ratio, dum semper in Cancellaria, seu Dataria Apostolica aliquid solvitur pro expeditione literarum provisionis singulorum Beneficiorum; pro Beneficiis verò unicitis, cum nunquam amplius vacent; nihil unquam solveretur, undè non nisi mediante quindenniorum solutione præjudicium hujusmodi valet reparari: immò adaugetur diversitas rationis, quæ adest inter casum provisionis, & casum unionis, cum in casu provisionis conferantur plura Beneficia non considerata tamen per modum unius ex eo, quòd, moriente provisio, illa remanent separata ut prius in suo antiquo statu, in casu autem unionis conferuntur plura Beneficia per modum unius, ac si nempe unum tantum conferretur Beneficium absorbens, ac excedens viginti quatuor Ducatos, quos singula Beneficia de se per se junctà non excedunt, ut deprehenditur ex sæpè laudata Sixtina, Urbana, & Clementina in verbis ibi: *vel, si plura Beneficia unicus literis comprehensa sint &c.*

Nec obstat, quòd, si dissolveretur mitio, tunc illa plura Beneficia, redeundo ad eorum pristinum statum collativum, non considerarentur amplius per modum unionis, sed uti disjuncta, ac uti singula, & tamquam non excedentia in eorum singularitate viginti quatuor Ducatos, non subjacerent annatis, si illa uni conferrentur; quia, ut jam dictum est, saltem pro eorum collatione vel solveretur annata, vel aliquid pro annata in Cancellaria, & quia perarò dissolutio hujusmodi contingere valet, leges autem ad ea, quæ frequenter accidunt, non ad ea, quæ raro,

accommodantur, *l. nam ad ea 5. ff. de legibus*.
 16 Minus obstat, quod sicuti non cumulatur, seu coaercentur diversæ summæ ad conscientiam quantitatem Scutorum septem aureorum, pro qua conceditur exequutio personalis, seu carceratio, *Scanaroll. de Visitat. Carcerat. lib. 1. cap. 4. §. 16. n. 46. & lib. 3. cap. 8. n. 14. cum seq.* quia in casu nostro expressè voluerunt Pontifices plura Beneficia ad ejusmodi effectum haberi pro uno, sicque sumus extrâ omnem controversiam. Quibus positis, & compositis, unica insurgit non aspernanda difficultas, suprâ n. 4. per transenam degustata, sed nondum digesta; utriû nempe Constitutiones Apostolicæ intelligendæ sint tam de unione facta ab Ordinario auctoritate Ordinaria vigore Juris communis, quam de unione facta ab Ordinario auctoritate Delegata vigore *S. Concilii Tridentini sess. 21. de Reform. cap. 5. ibi: possint Episcopi, etiam tamquam Apostolicæ Sedis Delegati, &c. facere uniones perpetuas &c.* quod etiam habetur in *cap. sicut unire 8. de excess. Prælat. & arbitror*, memoratas Constitutiones intelligendas esse de utraque unione, quiddam lentiat *Card. Farratinus, tunc Cancellariæ Regens, apud Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindennio num 20. in princip. §. In hac materia unionum, & quindenniorum, & §. Quoad uniones verò, perperam putans*, Constitutiones prædictas intelligendas esse de unione tantum ab Ordinario facta auctoritate Delegata, non utem Ordinaria: qui tamen *Card. Farratinus* justè reprobatur ab *Amayden. loc. citat. n. 20. prop. fin. §. Hactenus, juncto nu. 21. in principio*. Quod quidem ex contextu ipso earundem Bullarum meo judicio satis videtur comprobari, dum ibidem sæpius adhibetur phrasîs per nomen *Ordinarii*, sine adjuncto *Delegati*; itâ, ut magis adaptabiles sint Episcopo uti Ordinario, seu utenti auctoritate Ordinaria, quam Episcopo uti Delegato, seu utenti auctoritate Delegata; legatur (quæso) *Bulla Sixtina* §. 2. ibi, „ illud idem & fortius in unionibus per ipsos Ordinarios factis, & faciendis observetur &c. per quemcumque loci Ordinarium &c. hactenus factæ, & faciendæ &c. „ *Bulla Urbana in principio* ibi, „ ex unionibus, quæ ab Ordinariis locorum, & aliis sunt &c. illud idem & fortius in unionibus per ipsos Ordinarios factis, & faciendis observaretur &c. per quemcumque loci Ordinarium &c. hactenus factæ, & in futurum faciendæ &c. „ & §. 2. ibi, „ quæcumque Beneficia Ecclesiastica &c. fuerint quavis auctoritate Apostolica, seu Ordinaria, aut Subdelegata eis unita &c. „ & *Bulla Clementina* §. 4. ibi, „ ex unionibus, quæ ab Ordinariis locorum, & aliis fiebant &c. illud idem & fortius in unionibus per ipsos Ordinarios factis, & faciendis observaretur &c. quod uniones &c. per quemcumque loci Ordinarium &c. factæ, & in futurum faciendæ &c. sub dictorum Prædecessorum Constitutionibus &c. comprehendî &c. voluit, & ad solutionem Quindenniorum teneri &c. declaravit &c. „ & §. 5. post med. ibi, „ quæcumque Beneficia Ecclesiastica &c. quavis auctoritate Apostolica, seu Ordinaria, aut Subdelegata eis unita &c. „ Undè Bullæ Pontificiæ indistinctim loquentes, non admittere debent asertam distinctionem à mox

laudato *Card. Farratino* traditam, dum lex ubi non distinguit, nec nos distinguere debemus, 20
l. non distinguemus ff. de recept. arbitr. l. Præses ff. de offic. Præsid. l. 1. §. Generaliter ff. de legat. præstand. Barbosa axiom. 136. n. 4. si namque Pontifices intelligere vellent de sola unione facta ab Ordinario auctoritate Delegata, non verò Ordinaria, id facile declarare possent, addito uno verbo *Delegati*, post verbum *Ordinarii*, prout facere solet Sacrosancta Tridentina Synodus, quando intendit loqui de Ordinario, non uti Ordinario, sed uti Delegato; exemplo *sess. 7. de Reform. cap. 6. ibi: ab Ordinariis, tamquam à Sede Apostolica Delegatis &c. sess. 21. cap. 5. ibi: possint Episcopi, tamquam Apostolicæ Sedis Delegati &c. sess. 22. de Reformat. cap. 6. ibi: Episcopi tamquam Legati Sedis Apostolicæ &c. & sess. 24. de Reform. cap. 14. in fine, ibi: Episcopus, tamquam Apostolicæ Sedis Delegatus &c.* è contra, quando idem acrum Concilium intendit loqui de Ordinario uti Ordinario, loquitur per verbum absolutum, & generale *Ordinarii*, seu *Episcopi* absque alio additamento, exemplo *sess. 7. de Reform. cap. 5. ibi: Ordinarii locorum &c. ipsi Ordinarii &c. & cap. 7. ibi: ab Ordinariis locorum &c. ipsius Ordinarii &c. arbitrio ipsorum Ordinarium &c. sess. 24. de Reform. cap. 6. ibi: liceat Episcopis &c. cap. 13. ibi: curabit Episcopus &c. revideantur ab Ordinariis &c. cap. 15. ibi: liceat Episcopis &c. & cap. 16. ibi: Episcopus verò &c. eidem quoque Episcopo &c. & sess. 25. de Reform. cap. 4. ibi: facultatem dat Episcopis &c. cap. 16. ibi: arbitrio Ordinarii &c. & cap. 17. ibi: audiens Episcopus aliquos &c.*

Quod autem spectat ad secundam partem nostræ principalis resolutionis, quindennia incipiunt currere à die promulgationis Sixtinæ, non à die unionis factæ antè Sixtinam; cum enim iste casus esset ommissus in præcedentibus Bullis super materia quindenniorum editis, solumque in Bulla Sixtina primùm decisus, æquum videtur, ut quindenniorum debitum currere incipiat dumtaxat à die promulgatæ legis primî Pontificis super hoc, non verò à die peranteâ effectuatæ unionis, quasi quod nova lex non possit aliquid constituere debitorem in præteritum pro eo, quod non teneatur, nec debitor existebat in præteritum: ac sanè exuberare debet pro non solutione quindenniorum usque ad Sixtinam, ipsa possessio libertatis non solvendi quindennia medio tempore ex Beneficiis hujusmodi unitis etiam auctoritate Apostolica, quamvis omnibus insimul junctis excedentibus viginti quatuor 23
 Ducatos; immò bona fides, in qua est manus mortua, antequàm Sixtus V. suam declarationem desuper faceret, eidem manui mortuæ suffragari debet, nè quindennia solvat per totum tempus usque ad superventam declarationem Pontificis.

Neque obstat, quod Sixtina expressè etiam loquatur de unionibus peranteâ factis, non verò de solis imposterum faciendis; quippe, si non loqueretur etiam de unionibus jam factis, adeò extrâ controversiam essemus, ut eo casu non solum in præteritum, sed etiam nec in futurum putarem solvenda esse quindennia, veluti alibi in genere sermo est; loqui autem de unionibus factis, solummodò operari potest, ut ad sensum nostrum debeantur quidennia ex unionibus

nibus etiam antè Sixtinam factis, illa verò de-
berì incipiant à die promulgationis Sixtinæ,
non à die effectuarum unionum.

ARGUMENTUM.

Ex Beneficio manui mortuæ unito, grava-
tòque Pensione, qua deducta, non ex-
cedat annuum valorem viginti quatuor
Ducatorum auri de Camera, etiam
adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Beneficium unitum, non est amplius Beneficium.
- 2 Unio operatur suppressionem onerum Beneficii.
- 3 Præsertim, si unio fiat cum Clausula præservatiua
onerum Beneficii antè unionem existentium.
- 4 Benè etiam solvi potest Pensio ex Beneficio unito.
- 5 Bapa per unionem non videtur præjudicare velle ter-
tio in jure quæstio.
- 6 Qui sentit commodum, sentire quoque debet incom-
modum.
- 7 Pensio, Pensionarii vita extinguitur.
- 8 Nuncius Apostolicus conferre nequit, etiamsi Bene-
ficium, detracta Pensione, non excedat viginti qua-
tuor Ducatos.
- 9 Beneficium non excedens viginti quatuor Ducatos,
non subjacet quindenniis.
- 10 Valor Beneficii computatur, deductis oneribus.
- 11 Mille Ducati pro Episcopo, & centum pro Rectore li-
beri esse debent.
- 12 Nuncius Apostolicus conferre nequit Beneficium,
quamvis, deducta Pensione, non excedat viginti
quatuor Ducatos.
- 13 Contrarium apud Garz. de Benef. par. 5. cap. 3.
num. 173.
- 14 Subsidium, & Excusatum pro una parte videtur
perpetuum, & pro alia temporale.
- 15 Auctor putat, solvendum esse quindennium etiam ex
Beneficio gravato Subsidio, & Excusato.
- 16 Fortius solvendum est quindennium ex Beneficio
unito, Pensione gravato, si reservatio Pensionis
non semper fiat, vel si quandoque fiat, illa sit
fixa, ac invariabilis in substantia, & quantita-
te, & Annata pro illa solvi consueta, non ada-
quet tertiam partem fructuum: unde certum præ-
judicium amissionis Annatæ Beneficii uniti non
remanet compensatum cum Annata Pensionis va-
ria, & eventualis.

CAPITULUM XXII.

Videretur prima facie, superflua præfens in-
spectio, cum per unionem Beneficii Pen-
sione gravati cessare videatur, ac penitus extin-
gui Pensio per prius reservata ex eo, quòd Bene-
ficium unitum, designat esse Beneficium, &
extinguatur titulus, ac nomen Beneficii, Turri-
cell. de union. Benefic. cap. 4. n. 4. & 20 cum seqq.

1 unioque operatur suppressionem onerum Bene-
ficii uniti, omniàque emolumenta acquirantur
possessori Beneficii, qualis est manus mortua,
Amayden de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 3. n. 59.
Turricell. de union. Benefic. cap. 4. nu. 13. Garzias
de Benefic. par. 12. cap. 2. n. 1. cum seq. Tondut. de
Pension. Eccles. cap. 3. n. 11. in principio, præfer-

tim, si unio legatur facta cum Clausula præser-
vativa onerum Beneficii antè unionem existen-
tium, Turricell. mox allegat. cap. 2. num. 24. in
fine versiculo quod èd magis; ac in terminis Pen-
sionis habemus, quòd, quamvis titulus Bene-
ficii per unionem extinguatur, remanent tamen
fructus, cum suo onere pro Pensione penès ma-
num mortuam, in cujus gratiam facta fuit unio
ob compatibilitatem solvendi Pensionem etiam
ex Beneficio unito, quidquid, si esset incompati-
bile cum unione, veluti benè distinguit Turricell.
de union. Benefic. mox cit. cap. 2. nu. 25. antè med.
versiculo vel si Pensio; & quamvis non detur qui-
dem post unionem amplius vacatio Beneficii,
non hinc tamen datur vacatio, seu extinctio
Pensionis, quippè Papa per unionem non vide-
tur velle præjudicare tertio in jure quæstio, quale
est illud Pensionis impositæ super Beneficio, an-
tequam manui mortuæ uniretur, Turricell. de
union. Benefic. laudato cap. 2. n. 11. cum seq. adeò,
ut æquum est, ut manus mortua, quæ sentit
commodum ex unione Beneficii sui favore facta,
sentiat etiam incommodum, ac onus solvendi
Pensionem respectu Beneficii sui favore uniti
Turricell. sæpè laudat. tract. de union. Benefic. cap. 4.
n. 13. in fine, versiculo non tamen sequitur.

Quibus prænotatis, meritò in præfenti firma-
tur, quòd ex Beneficio manui mortuæ unito,
gravatòque Pensione, qua deducta, non excedat
annuum valorem viginti quatuor Ducatorum
auri de Camera, etiam adhuc debentur
quindennia; Pensio enim non est onus perpetuum,
nec transferri potest, nisi ex speciali In-
dulto Pontificis, sed temporale tantum, quod
in uno momento cessare potest, uti pendens à
vita Pensionarii, quo mortuo, illa extinguitur,
Garzias de Benefic. par. 5. cap. 3. n. 171. Gonzalez
ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensib. glos. 5.
§. 5. n. 21. 37. 38. & 40. Tondut. de Pension. Ec-
cles. cap. 10. n. 27. Card. de Luca eod. tract. cap. 15.
n. 24. Fatnell. de translat. Pension. cap. 1. num. 1.
Paris. de resign. Benefic. lib. 6. qu. 4. n. 13. Lotther.
de re benefic. lib. 1. qu. 36. n. 56. Gomez Sarmen. in
Regul. 19. de viginti, alias de infirm. resignant.
qu. 16. per tot. Rota dec. 129. num. 3. par. 1. recen-
tiorum: hinc fit, quòd è converso in simili Nun-
cius Apostolicus habens in facultatibus jus con-
ferendi Beneficium non excedens viginti qua-
tuor Ducatos, si illud gravatum sit Pensione,
qua detracta, non valet Ducatos viginti qua-
tuor, & sic eorum non excedat, illud conferat,
adhuc illius collatio non sustinetur, cum satis
fit, quòd postea cessante Pensione, Beneficium
verè excedat viginti quatuor Ducatos, Garzias
de Benefic. par. 5. cap. 3. nu. 171. cum seq.

Nihilominus firmatæ nostræ principali resolu-
tioni videntur obstat sequentia duo objecta.

I. Quia saltem pro tempore, quo durat Pensio,
videretur, non esse solvendum quindennium,
cum, deducta Pensione, verè non excedat Bene-
ficium viginti quatuor Ducatos, & tamquam
non excedens, non comprehendatur sub Bullis
de quindenniis loquentibus.

II. Quia valor Beneficii computatur, deductis
oneribus, quæ illud diminunt, sicque non venit
in ipsius valore computanda Pensio, quæ onus est,
pro inducendo excessu ad text. in cap. præfenti 9.
de offic. Ordinar. in 6. l. fructus 17. ff. solut. matrim.
l. quod fructibus 46. ff. eod. l. 1. C. de usufruct.
G. r.

Garzias de Benefic. par. 5. cap. 3. nu. 164. Barbosa in l. fructus 7 ff. solut. marim. n. 73. alter Barbosa de Episcop. par. 3. alleg. 87. nu. 79. cum seqq. Gonzalez ad Regul. 8. hodie 9. Cancellar. de Mensib. 5. 7. proem. n. 163. Rosa de exequut. liter. Apostol. par. 1. cap. 7. num. 191. cum seqq. & in additione num. 378. cum seqq. Card. de Luca de Benefic. discurs. 90. nu. 80. Hinc mille Ducati pro Episcopo, & centum pro Rectore, seu Parocho in figura congruæ per Sacrum Concilium Tridentinum sess. 24. de Reform. cap. 13. reservari in reservatione Pensionis, liberi esse debent, sicque deductis oneribus, Rosa de exequutor. liter. Apostolicar. par. 1. cap. 7. n. 194. & in additione n. 333.

Verà tamen semper emicat, & ovat inexpugnabilis nostra principalis resolutio.

Non enim obstat I. quia non est habenda in consideratione hujusmodi temporalis duratio Pensionis respectu ad perpetuam durationem Beneficii penes manum mortuam, corpus quidem inanimatum, nunquam tamen defecturum, aut perituum, sicque (ut ita dicam) ferè immortale; idemque videmus, quòd Nuncius Apostolicus conferre nequit Beneficium excedens viginti quatuor Ducatos, quantumvis, habita ratione ad Pensionem, qua illud Beneficium gravatum reperitur, eaque deducta, verè illos non excedat, saltem pro tempore, quo durat Pensio, *Garzias de Benefic. par. 5. cap. 3. nu. 17.*

Non obstat II. quia procedit in oneribus perpetuis, inter quæ enumerari nequit Pensio tamquam in se de sui natura temporalis, & duratura usque ad vitam Pensionarii: Undè e contrà, si Pensio fuerit, reservata nempe favore manus mortuæ, & Beneficium, ea deducta, non excefferit viginti quatuor Ducatos, tunc procul dubio quinquennium non esset solvendum ob perpetuitatem oneris; sicuti tunc etiam Nuncius Apostolicus illud conferre posset, non obstante, quòd verè excederet viginti quatuor Ducatos, habita ratione ad ratam Pensionis, veluti ita distinguit *Garzias de Benefic. par. 5. cap. 3. n. 173.*

Supereft tandem Difficultas, quid dicendum, si Beneficium aliquod Regni Hispaniarum uniatu manu mortuæ, quod antè unionem gravatum erat Subsidio, & Excusato in illis Partibus vulgò nuncupato, solvi solito ex Indulto Apostolico, Regi Catholico, quod conceditur de quinquennio in quinquennium, Beneficium autem excedit viginti quatuor Ducatos, deducto tamen Subsidio, & Excusato, illos non excedit, utrum eo casu solvendum sit, nec nè quinquennium, cum ex una parte videatur hujusmodi onus perpetuum ex eo, quòd à tot annis solvi consueverit, & semper solet talis concessio successivè prorogari, nec fit amplius spes in contrarium, *Garzias de Benefic. par. 5. cap. 3. n. 175. cum seqq. Lotther. de re benefic. lib. 1. qu. 43. n. 17.* ex alia autem parte videatur prædictum onus merè temporale, tamquam non fixum, ac immobile, verè namque de sui natura solummodò concedi solet ad quinquennium Regi per Sedem Apostolicam, sicque ad modicum, & determinatum tempus Subsidium, ac Excusatum, licet per accidens ex munificentia Sanctæ Sedis illud quodammodò perpetuetur, & quasi invariable vaserit; attamen, arcento suo principio temporalitatis, ob Annatitarum valdè indè sensibile præjudicium, cum in Hispaniis fre-

quens sit Beneficiorum ejusmodi qualitas, censuram, adhuc esse locum quinquennii; à qua quidem opinione in consulendo, & judicando nunquam recederem, hæc enim secundum me est pura veritas; dum existimo, ex tali Beneficio, quantumvis non excedente viginti quatuor Ducatos, deducto Subsidio, & Excusato, antè unionem in sua provisione esse solvendam annatam.

Principalis autem nostra resolutio posita supra post n. 7. fortius intrat, si Pensionis reservatio non fit fixa, ac invariabilis in substantia, & quantitate, sed vel contingat, quòd quandoque nulla fiat reservatio, vel quandoque illa fiat in minori summa, quòdque Annata soluta pro Pensione, non adæquet tertiam partem fructuum, proindeque certum præjudicium amissionis Annatæ Beneficii uniti nullatenus remaneat compensatum cum Annata Pensionis de sui natura variæ, & eventualis, nec non attingentis tertiam tantum partem fructuum, veluti in simili contrà Capitulum Insignis Collegiatæ, ac Basilicæ SS. Laurentii, & Damasi de Urbe respondet *Rota post Antonell. de jur. & oner. Cleric. decif. 17. n. 13. in fin. §. Vel tale assertum præjudicium.*

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis quibusdam parvis, in Hispaniis vulgò *Graderiis* nuncupatis, manu mortuæ unitis, si in totum uti conjunctim considerata, excefferint annum, valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera, etiam adhuc debentur quinquennia.

SUMMARIUM.

- 1 Quinquennium debetur ex Beneficiis uti conjunctim consideratis, excedentibus viginti quatuor Ducatos, quantumvis uti singula disjunctim considerata, illos non excedant.
- 2 Graderiæ in Hispaniis quid sint.
- 3 Graderiæ sunt vera Beneficia in statu collativo.
- 4 Ut ex Graderiis debeatur quinquennium, sufficit, quòd iste Graderiæ conjunctim sumptæ, excedant viginti quatuor Ducatos.
- 5 Auctor idem putat, statuendum in Fratantiis Neapolitanis.
- 6 Horæ Canonice recitandæ non sunt, quando Beneficium non est congruè sustentationis.
- 7 Auctor provisus olim fuit quasi à sua infantia de Beneficio tenuissimo à clare mem. Card. Marcello Durazzo tunc Nuncio Apostolico Portugallie.
- 8 Graderiæ saltem habent onus recitandi Canticum Graduum.
- 9 Pensiones Ecclesiasticæ non sunt Beneficia.
- 10 Adhuc illæ, tamquam debite ex fructibus Beneficiorum, subjacent quinquennii.
- 11 Urbanus VIII. revocavit reservationes perpetuarum Pensionum factas Locis Piis.
- 12 Idem valdè intentus fuit fidei propagationi.
- 13 San. Mem. Clemens Papa XI. ampliavit Collegium Urbanum ab Urbano VIII. fundatum de Propaganda Fide de Urbe.
- 14 Pensiones subjacent annatis.

CAPITULUM XXIII.

Firmato in *Cap. XX.* quòd ex Beneficiis uti conjunctim consideratis, excedentibus viginti quatuor Ducatis auri de Camera debeantur quindennia, quantumvis uti singula disjunctim considerata illos non excedant, cumque in Hispaniis, præsertim apud Diæcesim Palentinam existant Beneficia quædam adeò parva, in illis Partibus vulgò Hispano sermone *Graderias* nuncupata, ut non sit ita certum, quòd obligent ad recitandum Horas Canonicas, vel sit aliquis usus illas non recitandi, vel ad summum recitandi tantùm Canticum Graduum, proindeque dictæ *Graderie*, qui usus secundùm aliquos fuit confirmatus per Sedem Apostolicam, teste *Sanchez consil. moral. tom. 1. lib. 2. cap. 2. dub. 69. n. 1. & 3.* benè consequitur, firmandum esse in *præsenti Cap.* quòd ex Beneficiis quibusdam parvis, in Hispaniis vulgò *Graderiis* nuncupatis, manus mortuæ unitis, si in totum uti conjunctim considerata, excederint annum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera, etiam adhuc debentur quindennia; quippè ad inducendum onus solvendi quindennia, satis est, quòd *Graderie* hujusmodi sint vera Beneficia in statu collativo, quævis in se communiter sint valde tenuia, ut ait *Sanchez loco citato nu. 2.* cum etiam satis sit, ex alio capite, quòd istæ *Graderie* tamquam conjunctim sumptæ, & consideratæ, excedant viginti quatuor Ducatos, licet tamquam singulæ consideratæ, illos non excedant, ex alibi firmatis *Cap. XX.* in casu aliorum Beneficiorum: idem quoque existimarem, statuendum in *Fratantiis* Civitatis Neapolitanæ, quæ pariter fuit collativæ adinstar Ecclesiasticorum Beneficiorum, & consistentes in certis emolumentis pro cadaverum associatione debitis, ac per quandam Congregationem Contractuum inde in illis Partibus *Fratansariorum* nuncupatorum administratis, ut testatur *Card. de Luca in annotat. ad Sacr. Concil. Tridentin. discurs. 24. nu. 15. & de Paroch. discurs. 28. per tot.*

In nihilum relevante, quòd, si *Graderie* essent Beneficia, profectò introduci non posset usus non recitandi Horas Canonicas, minùsque talem usum uti abusum, & corruptelam confirmaret, sed potiùs eliminaret, ac penitus reprobaret Sedes Apostolica ex eo, quòd de sui natura inest Beneficiis Ecclesiasticis originale onus recitandi; quia benè stare potest, esse Beneficia, & tamen per accidens ex justa causa non habere onus recitandi ob nimiam tenuitatem reddituum ad congruam sustentationem haud sufficientium, *Escobar à Corro de Hor. Canonic. qu. 3. §. 5. nu. 23.* qui casus mihi pluribus abhinc annis contigit, dum à clara memoriæ Card. Marcello Durazzo tunc Nuncio Apostolico Portugalliæ, cum Romæ degerem, provilus fui de tenuissimo Beneficio simplici S. Petri loci, seu Oppidi de Pinhel Vifem Diæcesis: indeque evenit, quòd juxta nonnullorum sensum saltem *Graderie* habent onus recitandi Canticum Graduum.

Minus relevat, quod non comprobetur essentia Beneficii, præsertim in odiosis, & præjudicialibus, ad effectum nempe solvendi quindennium ex sola recitatione Cantici Graduum, cum in fortioribus terminis Pensiones Ecclesiasticæ obligent ad Officium parvum Beatæ Mariæ Vir-

ginis, vel ad certos Psalmos, (quod procul dubio, ut patet ad sensum, plus est, quàm obligare ad solum Canticum Graduum), attamen non sunt Beneficia, *Navarr. de Oration. cap. 21. nu. 10. Escobar à Corro de Hor. Canonic. qu. 3. §. 5. limit. 2. n. 14. & quæst. 5. §. 4. num. 5. Tondut. de Pension. Eccles. cap. 17. n. 21. & 29. Moya select. tom. 1. tract. 2. disp. 2. qu. 4.* quia adhuc tamquam debita ex fructibus Beneficiorum, etiam ipsæ subjacent quindenniis, quamvis in re non sint Beneficia, dummodò tamen sint perpetuæ, seu perpetuò reservatæ ad favorem manuum mortuarum, & excedant viginti quatuor Ducatos, ut novissimè cautum legitur in *Constitutione Clementis X. la 50. §. 7. in med. versic. & alia jura, §. 3. in princip. §. 9. §. 10. in fine, & §. 11. post med. in Bullar. nov. Roman. tom. 6. repetit. post Tract. in Constitutione Apostolic. in ordine la XI. & prudentissimè Clemens X. declaravit, etiam ex perpetuis Pensionibus manus mortuæ reservatis deberi quindennia, quod non declararunt alii Pontifices Prædecessores, relinquentes aliquam ansam dubitandi, an etiam ex perpetuis hujusmodi Pensionibus solvenda essent, nec nè quindennia. Est benè verum, quòd Urbanus VIII. in sua *Constitutione la 69. Bullar. tom. 4.* revocavit reservationes perpetuarum Pensionum Locis Piis factas, nisi interservierint pro fundatione, seu dotatione, augmento, vel conservatione eorundem, vel pro fidei propagatione, cui adeò intentus fuit, Collegium Urbanum (à suo nomine) de Propaganda Fide, & Congregationem aliquorum Eminentissimorum Cardinalium erexit, quod quidem Collegium pietissimè ampliavit clementissimus Princeps, San. Mem. Clemens Papa XI. prout subjacent eodem modo annatis Pensiones juxta *Constitutionem 33. Clementis VII. in Bullar. tom. 1. Tondut. de Pension. cap. 10. n. 23.**

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis non habentibus fructus certos, proindeque in actu provisionis exprimi solitis per non excessum in 24. Ducatis auri de Camera, ac consequitivè non subjectis annatæ, manus mortuæ unitis, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Pro Beneficio non excedente viginti quatuor Ducatos non solvitur annata.
- 2 Officiali publico plena adhibetur fides in spectantibus ad ejus officium.
- 3 Quindennium debetur ex Beneficio non habente fructus certos, & expresso in viginti quatuor tantùm Ducatis ad evitandam solutionem annatæ, nè aliàs inde sensibile inferatur præjudicium Annatistis.

CAPITULUM XXIV.

EX eo, quòd vel ex generali consuetudine, vel ex laudabili stylo, in veteratæque praxi Datarie, seu Cancellariæ Apostolicæ, quando

Beneficia consistunt in fructibus incertis, exprimi solent in viginti quatuor tantum Ducatis per non excessum, ad hoc ut non solvant annatam, quam alias solverent, si exprimerentur in viginti quatuor Ducatis per excessum, occasione provisionis in Curia per cessum, vel decessum, ut notorium est juxta literalem dispositionem Constitutionis Clementis VII. la 33. in Bullar. nov. Roman. tom. 1. ac tradita per Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 3. n. 20. & 21. Lotther. de re benefice. lib. 3. quest. 20. nu. 42. Massa Galles. de annat. in principio, & ista est praxis in Curia omnibus nota; ideoque ex hoc capite non solutionis annatæ ob expressionem fructuum in solis Ducatis viginti quatuor, solvendum venit quinquennium, proindeque firmatur in presentibus, quod ex Beneficiis non habentibus fructus certos, proindeque in actu provisionis exprimi solitis per non excessum in viginti quatuor Ducatis auri de Camera, ac consequentivè non subiectis annatæ, manus mortuæ unitis, etiam adhuc debentur quinquennia; ex eademmet namque ratione, quod non solvitur annata, pro Beneficio unito solvi debet quinquennium, veluti punctualiter distinguit Card. Farratin. apud Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. sub num. 20.

Nec melius remanet comprobatum solitum non solvendi annatam, quam ex fide Collectoris Generalis Annatarum, testantibus non inveniri in registris, in quibus solutio annatæ adnotari solet, descriptam ullam solutionem talis Beneficii, cui quidem Officiali tamquam publico deponenti de re ad proprium Officium spectanti plena fides venit adhibenda, Rota recentior. dec. 26. num. 5. & 11. par. 7. dec. 221. n. 5. par. 9. dec. 95. num. 7. par. 16. & in Vilnen. Jurisdictionis 11. Maji 1696. *Contrà quam, coram del Olmo Magno Cancellario Mediolani*: comperto igitur pro indubitato, quod ex Beneficio in actu provisionis exprimi solito in Ducatis viginti quatuor tantum per non excessum, uti non consistente in fructibus certis, indeque non subiecto annatæ, clarum fit, & evidens damnum Annatistarum, ac propterea ad illud reparandum, tam in litera, quam in ratione finali subintrat dispositio Constitutionum Apostolicarum demandans solutionem quinquennii subrogati loco annatæ in Provisione debitæ: quod transit sine dubio.

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis manus mortuæ unitis, quorum annuus valor ex Indultis Apostolicis exprimi solet per non excessum in viginti quatuor tantum Ducatis auri de Camera, etiam adhuc debentur quinquennia.

SUMMARIUM.

- 1 *Alicubi valor Beneficiorum quantumvis opulentissimorum exprimitur per non excessum in solis Ducatis viginti quatuor.*
- 2 *Prout in Hispaniis.*
- 3 *In Gallia non solum Canonicatus, sed etiam Parochiales exprimuntur dumtaxat in viginti quatuor Ducatis.*

- 4 *Prout in Urbe Canonicatus S. Petri.*
- 5 *Indultum non exprimendi verum valorem procedit ad effectum dumtaxat annatæ, non verò ad alium.*
- 6 *In Constitutionibus super materia quinquenniorum editis derogatur cuicumque privilegio cum Clausula quorum tenores.*
- 7 *Dicta Clausula operatur derogationem etiam privilegii non specificati.*
- 8 *Ex majoribus Beneficiis Gallie solvi solent quædam compositiones loco annatarum.*
- 9 *Ex Beneficiis Galliarum unitis solvuntur quinquennia.*
- 10 *Unio facta in casum distributionum, operatur, ut sit locus quinquennii.*
- 11 *Beneficia non excedentia viginti quatuor Ducatos, non sunt obnoxia quinquennii.*
- 12 *Si tamen plura uniantur sub unicus literis, illisque insimul excedat, tunc erunt obnoxia quinquennii.*
- 13 *Beneficia de Firepatronatus Laycæ, etiam Imperiali, & Regali, unita subjacent quinquennii.*
- 14 *Forstati quia aliquando provisi de talibus Beneficiis, indigent dispensatione in Curia super aliquo defectu.*
- 15 *Consuetudo non exprimendi verum valorem, in solis Provisis Apostolicis procedit.*
- 16 *Distributiones quotidianæ non sunt propriè fructus Beneficiorum.*
- 17 *Consuetudo exprimendi in viginti quatuor tantum Ducatis fuit introducta ad evitandam annatam.*
- 18 *Per dictam consuetudinem, & indultum derogatur Regule 55. Cancellar. de valor.*
- 19 *Non autem derogatur alteri Regule 22. Cancellar. de union.*
- 20 *Derogatio, uti odiosa, restringenda.*
- 21 *Etiam in Gallia exprimendus est verus valor Beneficiorum unitorum, & uniedorum.*

CAPITULUM XXV.

Perpenſis Constitutionibus Apostolicis super materia quinquenniorum editis, ac repetitis post Traſſ. int. Constitution. Apostolic. paradoxica videtur præſens propositio, dum regula est in contrarium, quod nimirum ex Beneficiis unitis annum valorem viginti quatuor Ducatorum de Camera non excedentibus non debeantur quinquennia; unde superfluum est super hoc disputare, immò falsum videtur convinci præſens assertum: at tamen ex inferius deducendis verisimium apparebit. Præmittendum autem est pro clariori dicendorum intelligentia, quod alicubi valor Beneficiorum etiam opulentissimorum, seu pinguiſſimorum exprimitur per non excessum in Ducatis viginti quatuor de Camera, ut de generali consuetudine, & vigore Concordatæ in Germania, & Belgio, Tondut. de Pension. Eccles. cap. 10. num. 5. Chokier. in Regul. 61. hodiè 55. de valor. num. 21. & 27 in fine, Branden super Concordat. German. notabil. 2. Lotther. de re benefice. lib. 2. qu. 15. n. 38. Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 3. n. 22. cum seq. Pasqualig. qu. moral. & Canon. centur. 2. quest. 200. num. 1. Rota post eund. nu. 17. vers. nec suffragatur Gulielmo, quæ est dec. coram Merlino la 139. num. 6. tom. 1. in Hispaniis, ubi ferè omnes Canonicatus nihil valent (ut ajunt) in portatis, quamvis ad mille Ducatos, residendo, ascendant, cum omnes ferè fructus consistant in distributionibus quotidiana.

dianis, & reliqui non excedunt viginti quatuor Ducatos, Gomez Sarnen. in Regul. Cancellar. 55. de valor. exprim. qu. 8. circa fin. vers. & ista omnia, in med. Gonzalez ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensib. §. Proëm. 7. n. 167. cum seq. in Gallia, ubi non solum Canonici, sed etiam Parochiales valutantur in viginti quatuor Ducatis, Tholosan. partit. Jur. Canon. lib. 1. tit. 25. cap. 1. in Schol. circa fin. litera N. vers. extat tamen, Rebuff. de nomination. qu. 9. nu. 34. Toudut. resol. benefic. & Canonic. par. 2. cap. 3. §. 6. n. 16. cum seq. & de Pension. Eccles. cap. 10. nu. 6. Rota coram Innocent. X. dec. 186. n. 4. 8. & 9. Buratt. dec. 303. n. 4. & denique in Urbe, ubi Canonici Basilicæ Patriarchalis S. Petri in Vaticano exprimuntur in viginti quatuor Ducatis, quamvis eorum valor ad ferè mille Ducatos ascendat, Gonzalez in Regul. 8. hodiè 9. de Mensib. §. 7. proëmiat. nu. 167. in principio. Est bene verum, quòd pro ejusmodi Canonicibus in eorum expeditione exprimuntur fructus certi ad centum Ducatos auri de Camera, pro quibus solvitur media Annata, & cum distributionibus quotidianis, quæ non subjacent tali solutioni, ad sexcentum Ducatos. Omissis, quòd militat ratio generalis diversitatis inter Provisionem, ac Unionem, dum in hoc secundo casu requiritur expressio veri valoris juxta Regul. 22. Cancellar. de Union. Quibus pro notitia præhabitis, firmatur in præfenti, quòd ex Beneficiis manus mortuæ unitis, quorum annuus valor ex Indultis Apostolicis exprimi solet per non excedit in viginti quatuor tantum Ducatis auri de Camera, etiam adhuc debentur quindennia; Indulta enim hujusmodi procedunt ad effectum annatæ tantum, non autem ad quemcumque alium diversum, Lotther. de re benefic. lib. 2. quæst. 15. num. 39. Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 3. nu. 23. in princip. vers. & postea etiam in aliis; siquidem cum pluribus in locis, ut insinuavimus, adsint Beneficia, quorum annuus valor exprimitur in solis viginti quatuor Ducatis, perque consequens Officiales, seu Annatistæ non consequantur annatas in eorum vacationibus, contra omnem justitiam nec consequentur quindennia, quando tamen Indultum, seu gratia Principis, quantum minus potest, lædere debet jus tertii, qualis est Camera Apostolica, ejusque Officiales, in quindenniis; immò, Papa, concedendo tale Indultum, præsumitur voluisse sibi quantum minus potest, præjudicare in quindenniis sibi (ut ita inquam) originaliter debit; & satis est, quòd Pontifices in eorum Constitutionibus super materia quindenniorum editis derogaverint cuiuscumque privilegio cum Clausula quorum tenores, qua mediante, censetur sublatum etiam privilegium non specificatum, sed ignotum deroganti, Federic. de Senis consil. 47. antè fin. Butr. consil. 49. n. 6. Rota coram Gregor. XV. dec. 240. n. 2. & ibi Adden. n. 20. & 21. ac in rectorior. dec. 297. per tot. par. 4. tom. 2. quòd procedit in majoribus Beneficiis Galliarum, ex quibus, cum solvi soleant quædam compositiones loco annatarum, Tholosan. partit. Jur. Canon. lib. 1. tit. 25. cap. 1. in Schol. circa fin. litera N. vers. solvunt tamen Galli, congruum videtur, ut eadem compositiones loco quindenniorum solvantur, prout quindennia solvi ex Beneficiis Galliarum manus mortuæ unitis notorium est. Eo sanè modo, quo, si Bene-

ficiis antè unionem exprimatur in solis viginti quatuor Ducatis, & postea uniatæ Parochiali Ecclesiæ, profectò Parochus pro tempore tenebitur ad quindennia; ex distributionibus quotidianis non solvuntur annatæ, atcamen, si unio sequatur in eorum usum, locus est quindenniis juxta inconcussam praxi in Cancellariæ, Mones. de distributione quotidian. par. 3. qu. 9. n. 30. cum seq. Hinc videmus, quòd, quamvis Beneficia non excedentia viginti quatuor Ducatos, non sint obnoxia annatis juxta Constitution. 33. Clementis VII. in nov. Bullar. Roman. tom. 1. nihilominus, si plura ex his uniantur sub unice literis, obnoxia remanent quindenniis, dummodò insimul juncta dictos viginti quatuor Ducatos excedant juxta literales Bullas super quindenniis conditas, perque nos suprà Cap. XX. de hoc articulo ad satisfactionem discussa. Et Beneficia de Jurepatronatus Laycali etiam Imperatoris, aut Regis, unia subjuncta quindenniis juxta apertas, & cubilitalis Constitutiones Pontificum desuper emanatas, quantumvis antè unionem non subjacerent annatis ob non contingentem provisionem in Curia, forsitan ex ratione, quòd aliquando de hujusmodi Beneficiis provisi indigerent dispensatione Apostolica super defectu ætatis, aut natalium, aut super alio canonico impedimento, vel quando factus est locus devolutioni ob non factam præsentationem in tempore, vel ob lapsum tempus ad præsentandum, vel quando petitur derogatio minoris partis, vel medietatis volum, vel quando provilus habet plura Beneficia, Dignitatem, vel Canonicatum, vel promovetur à Papa ad aliud Beneficium cum Decreto vacationis primi jam obstitenti, vel si contingat, Beneficium resignari in favorem certæ personæ de consensu Imperatoris, seu Regis, quoties Rex relevat Pensionem, vel quando præsentaretur irregularis, aut bigamus, vel quando provilus expeteret Coadjutorem, veluti plures alios casus enumerant, Rebuff. in prax. benefic. par. 1. in 3. par. Signatur. verbo nec nos Juris patronatus n. 14. cum seqq. Rota in Romana Clericatus S. Laurentii in Damaso 2. Martii 1698 §. Solimque, coram Molines Decano Inquisitore Generali Hispaniarum; post sequatur autem unionem impossibile est, quòd aliquis ex recentis casibus contingat; est bene verum, quòd in Beneficiis collatis ab Ordinariis, immò etiam à Nunciis, & Legatis Apostolicis non suffragaretur Indultus enunciata consuetudo, cum illa in Provisis Apostolicis tantum procedat, Lotther. de re benefic. lib. 2. qu. 15. nu. 38. Amayden. de stylo Datar. lib. 1. cap. 18. §. 3. nu. 24. Toudut. de Pension. Eccles. cap. 10. n. 1; undè in Beneficiis ejusmodi unitis manus mortuæ auctoritate Ordinariorum, Nunciorum Apostolicorum, sive Legatorum putarem, nulla non posse cadere controversiam, quòd manus mortua Indultaria tenetur ad quindennia; nec æquum est, ut valor fictus præjudicet Officialibus causam habentibus à Principe ex titulo oneroso.

Quibus firmatis, videtur valdè obstare, quòd indultum exprimendi valorem in viginti quatuor Ducatis tantum, non operetur suum effectum, nisi quoad non solutionem annatæ, quando ex hujusmodi Beneficiis in tantum non solvantur annata, ac per consequens in tantum hujusmodi Beneficia non subjiciuntur vulgaræ Regule

Cancellariae 55. de exprimend. valor in quantum eorum fructus, tamquam consistentes in emolumentis incertis, sive distributionibus quotidianis, non subjacent annatae, proindeque videretur nec quinquennio ejus soboli subjacere debere, quasi quod distributiones ex labore, acquirita, non sint proprie fructus, vel longè à fructibus distent, *Massa Galles. de annat. nu. 23 in princip. vers. item* & pro Beneficiis, *Chokier ad Regul. 61. hodie 55. Cancellar. de valor. nu. 27. in fine, Pasqualig. resol. moral. Canonic. centur. 2. qu. 200. n. 1. in princip. & n. 10. Rota post eund. vers. nec suffragatur, ante med. Gonzalez ad Regul. 8 hodie 9. Cancellar. de Mensib. 7. proem. n. 166. Monet de distribution. quotidian. par. 3. qu. 20. n. 43. cum seq. attamen, nè Anna. illæ duplex damnum sentiant ex gratia Principis, immò nè ipse Princeps ex propria gratia etiam duplex damnum tam nempe in annata, quam in quinquennio, consuetudo, seu indultum ex gratia Pontificis uti contra Jus, & uti odiosum, venit potius restringendum, nè habeat locum, & operetur alium effectum quoad quinquennia.*

Minus obstat, quòd, sicuti legitima consuetudo, sive Indultum exprimendi valorem in viginti quatuor tantum Ducatis, & à Sacra Rota approbata, excusat à solutione annatae, immò sicuti illa ad annatam evitandam fuit introducta, *Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18 §. 3. n. 20 cum seqq.* ita eadem consuetudo, aut Indultum excusare deberet à solutione quinquennii uti in locum annatae subrogati; immò ita quoque praesumitur eadem consuetudo, sive Indultum introductum ex eadem ratione ad evitandam duriores solutionem quinquennii habentem tractum perpetuum, ac successivum, quia, cum tam per praedictam consuetudinem, quam per praedicta Indulta in certis Partibus vigentia derogatur quidem *Regule 61. dodiè 55. Cancellar.* circa expressionem veri valoris in impetratione Beneficiorum vacantium faciendâ, non autem derogatum remaneat alteri *Regule 21. aliàs, & hodie 22. Cancellar. de union.* circa expressionem veri valoris in unione Beneficiorum, patet per derogationem unius *Regule* non ceteri indultam derogationem alterius *Regule* ad eo, quòd derogatio regulariter, ac signanter *Regularum Cancellariae*, sit restringendâ intrâ suos limites tamquam odiosa, valdeque praesudicialis Sedi Apostolicae: undè videmus, quòd, quamvis in Gallia pro Beneficiorum impetratione non requiratur exacta, ac rigida justificatio veri valoris, ubi fructus certi exprimuntur in viginti quatuor Ducatis tantum, attamen etiam ibidem in unionibus Beneficiorum exprimendus est verus valor tam Beneficiorum unitorum, quam unionidorum, *Tondut. de Pension. Eccles. cap. 10. num. 15. Rebuff. de nomination. qu. est. 9. num. 35. vers. dicunt etiam, & puto hoc fieri, ut in casu, quo Beneficium unitum excedat annum valorem viginti quatuor Ducatorum, solvat quinquennium, nè vel aliàs ultra praesudicium annatarum sentiant Annatitiae etiam aliud praesudicium quinquenniorum.*

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis non Consistorialibus Nationum Germanicae, Gallicanae, & Polonae respectivè, etiam si ex generali consuetudine, & Concordatis Germaniae juxta *Bullam Nicolai V. in ordine la I. in Bullar. nov. Roman. tom. 1.* & juxta aliam *Bullam Gregorii XIII. declaratoriam in ordine la IV. cod. Bullar. tom. 2.* & ex Concordatis Galliae juxta *Bullam Leonis X. in ordine la XX. cod. Bullar. tom. 1.* & ex Concordatis Poloniae communiter exprimi solitis in actu Provisionis per non excessum in viginti quatuor tantum Ducatis auri de Camera, ac proinde non subjectis annatae, postea tamen manus mortuae unitis, etiam adhuc debentur quinquennia.

SUMMARIUM.

- 1 Nationes Germanica, Gallicana, & Polona, ex generali consuetudine, & ex Concordatis exprimere solent annum valorem Beneficiorum non Consistorialium in viginti quatuor tantum Ducatis.
- 2 Preter ex simili consuetudine Dignitates, & Canonicatus Hispaniarum pariformiter exprimuntur.
- 3 Praedicta consuetudo non intrat in unione Beneficiorum.
- 4 In unione exprimendus verus valor, nè fiat fraus annatae.
- 5 Non semper bene inseritur, quòd ubi non solvitur annata, nec sit solvenda quinquennium.
- 6 Beneficia Germaniae si graventur Pensione Ducatos viginti quatuor excedente, ex tali Pensione solvenda est annata.
- 7 Beneficio Germaniae unito Monasterio taxato in libris Camera, Taxa Monasterii augetur.
- 8 Dantur plures casus, in quibus non solvitur annata, & tamen solvitur quinquennium.
- 9 Etiam in Germania dantur plures casus, in quibus Beneficia solvunt annatam.
- 10 Ut sit locus quinquennii, satis est, quòd Beneficia ante eorum unionem debeant quandoque solvere annatam.
- 11 Perpenduntur Concordata: duae sitiones dari non possunt.
- 12 Observantia affirmativa exigendi quinquennia etiam ex Beneficiis exprimi solitis in viginti quatuor tantum Ducatis, valde efficax est.
- 13 Observantia negativa non solvendi quinquennia, in concursu observantiae affirmativae illa exigendi, non attenditur, ad quem effectum perpenduntur Constitutiones quinquenniorum, & Card. de Luca de Benefic. dile. 39 & 139.
- 14 Etiam si ex generali consuetudine, & ex Concordatis Beneficia non Consistorialia Nationum Germanicae, Gallicanae, & Polonae exprimi soleant per non excessum in viginti quatuor tantum Ducatis, si uniantur, subjacent quinquennii.
- 15 Concordata eximentia ab annatis, non intelliguntur eximere à quinquennii.

- 16 *Papa non praesumitur velle praedjudicare tertio, & ponderantur Bullae quindenniorum.*
- 17 *In dubio respondendum pro iis, qui tractant de damno vitando.*
- 18 *Recensetur absurdum, si sub pretextu Concordatorum non esset locus quindenniis.*
- 19 *Non praesumitur, Pontificis voluisse per Concordata subvertere jura quindenniorum.*
- 20 *Gravatus in uno, debet relevari in alio.*
- 21 *Concordata loquuntur de Beneficiis non unitis.*
- 22 *Aliqua Beneficia etiam dato, quod non solverent annatam, solvant tamen certam taxam.*
- 23 *Supradicta Beneficia Nationalia immunita sunt quoad annatam.*
- 24 *Concordata uti favorabilia, latissime interpretanda contra concedentem.*
- 25 *Quindennia successerunt in locum annatarum.*
- 26 *Concordata habent vim pacti, & contractus.*
- 27 *Sed hoc non est verum, quia per Concordata hinc inde nihil datum fuit.*
- 28 *Non obstantibus Concordatis, Papa tamquam Ordinarius Ordinariorum praevire potest in conferendo, ne aliis videatur sibi, & successoribus per Concordata velle manus ligare.*
- 29 *Concordata potius continent merum privilegium, quod Pontifex etiam sine causa tollere potest.*
- 30 *Vel, si sustinent nomen contractus, hoc erit improprie, adeo, ut cesset vis pacti.*
- 31 *Privilegio, seu Indulto per Clausulas generales satis remanet derogatum.*
- 32 *Concordata uti desinentia in privilegium, veniunt potius strictim interpretanda.*

CAPITULUM XXVI.

- 1 **C**Um Germanica, Gallicana, & Polona Nationes ex generali consuetudine, & ex earum Concordatis exprimere soleant valorem Beneficiorum non Consistorialium, seu inferiorum per non excessum in viginti quatuor tantum Ducatis auri de Camera, perque consequens solvere non teneantur annatas ex Beneficiis non Consistorialibus *Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. s. 3. num. 22. cum seqq. Nicolars ad Concordat. German. tit. 2. de annat. s. 2. Rota coram Card. Cerro dec. 400. n. 13. & dec. 575. n. 2. ac in recentior. dec. 49. n. 3. cum seqq. par. 12. dec. 185. num. 1. par. 17. dec. 665. num. 4. par. 18. tom. 2. dec. 552. n. 4. cum seqq. par. 19. tom. 2. & apud Card. de Luca super mater. Benefic. dec. 8. n. 16. vol. 2.* prout ex simili consuetudine generali, ac stylo Datariae Apostolicae inconcussè servato in Provisione Dignitatum, & Canoniciatum Hispaniarum a Sede Apostolica facienda, eorum fructus certi exprimunt simpliciter in Ducatis viginti quatuor, sive Provisio sequatur ex causa vacationis per obitum, sive ex causa Resignationis, Permutationis, & Coadjutoriae, ut restantur *Gonzalez ad Regul. 8. hodie 9. Cancellar. de Mensib. s. 7. proem. n. 167. Tondut. resol. benefic. par. 2. cap. 3. s. 6. sub nu. 13. Nicolars ad Concordat. German. tit. 2. de Annat. s. 2. Kochier ad Regul. Cancellar. in Regul. 61. hodie 55. de valor. nu. 20. Rota coram Zarat. dec. 88. num. 18. cum seqq. proindeque nulla debetur Annata ex talibus Beneficiis, quorum fructus sive ex natura rei, sive ex consuetudine exprimuntur in solis Ducatis viginti quatuor, *Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. s. 3. nu. 20. cum seqq. Majl. Gallf. de annat. n. 30. Lotther. de re benefic. lib. 3. qu. 20. num. 42. Fa-**
- guan. in cap. praetered nu. 93. ne Praelat. vices suas, Rota coram Coccino dec. 568. n. 11. consuetudo autem, seu stylus exprimensi valorem Beneficiorum illarum Partium in viginti quatuor tantum Ducatis procedit in Provisionibus, non in Unionibus, in quibus verus, & naturalis valor narratur juxta communem aestimationem vigore Regul. 22. Cancellar. de Union. etiam in iis locis, in quibus respectu Provisionum valor consuetudinarius, seu (ut ita inquam) indultarius in viginti quatuor Ducatis exprimitur, procedendo in primo casu per fictionem, & in secundo per veritatem, *Bleyman. de Benefic. tit. de Benefic. propr. vel impropr. dictis pag. 367. litera D. Tondut. de Pension. Eccles. cap. 10. nu. 14. & 15. Kochier ad Regul. Cancellar. in Regul. 21. hodie 22. de Union. nu. 17. Baumis de Benefic. disp. 7. qu. 4. pag. 250. litera D. in fine, Rebuff. de nomination. qu. 9. n. 31. 33. & 38. & in prax. benefic. tit. de Union. gloss. 5. & gloss. 7. in fine, & in addition. ad Regul. 23. Cancellar. versiculo aliud est; nec est totaliter verum, quod in Unionibus fiat expressio veri valoris ad effectum evitandi subreptionem, & adjudicandi, an adfit, nec ne legitima causa concedendi gratiam Unionis; quia non fit expressio veri valoris propter has solum causas, sed principalis, ac fundamentalis ratio consistit, ut serventur indemnes Annatitae, & illis fraus non fiat, *Lotther. de re benefic. lib. 3. qu. 20. n. 48. & 86. Zypeus in consult. 7. de excess. Praelat. s. & ut verum, ubi firmat, Regulam de Unionibus solum quindenniorum rationem praec oculis habere, expendens, quod omnes Constitutiones Pontificiae Jura Camerae, & Officialium preservare intendunt, nec ullam aliam exprimunt causam: nec semper bene inferitur, quod ubi non solvuntur annatae, non solvantur quindennia, in tantum enim in casu Provisionum non solvitur annata, in quantum tunc stylus, & praxis, seu indultum fingit, quod Beneficia non reddant, nisi Ducatos viginti quatuor: sed cum in casu Unionis cesset haec fictio, & fiat expressio secundum verum, ac naturalem valorem, reviviscit obligatio solvendi annatas, & quindennia ad ratam veri valoris expressi; Et in Beneficiis memoratarum Partium exemptio, seu liberatio ab annatis non est insita Beneficio, sed indirectè tantum conceditur, ob praedictam fictionem; quotiescumque verò exprimensus est verus valor, eo ipso cessat consuetudo, aut privilegium, & fictio, immò ob detectam rei veritatem manus mortuae conformare tenetur legibus ordinariis, *Nicolars ad Concordat. German. tit. 2. de Annat. s. 3. Zypeus in Analyt. Jur. Pontific. lib. 3. tit. ut Benefic. sine diminutione confer. controvers. 4.* Haecque est ratio, propter quam, si Beneficia dictarum Partium graventur annua Pensione Ducatos viginti quatuor excedente, ex ejusmodi Pensione solvatur Annata, etenim nempe eo casu per necesse exprimensus est valor secundum nudam rei veritatem, proindeque silente fictione, & pura rei veritate detecta, legibus ordinariis tenentur se uniformare Beneficia, prout explicant *Nicolars. & Zypeus* mox relati. Inconculsa namque viget praxis in omnibus aliis casibus contingentibus, ut quotiescumque in Beneficiis enunciatur valor locorum, exprimitur verus, ac naturalis valor Beneficiorum, non autem valor consuetudinarius, seu indultarius fictivus, semper solvitur Annata, quae***

regulam, & normam, seu mensuram, & proportionem semper sumit à valore expretio; adeò, ut impossibile sit exprimere valorein ultrà Ducatos viginti quatuor per excessum, & non solvere Annatam: proindeque cum in Unionibus annuus verus valor exprimens sit, ad ratam valoris expretii, per necessarium consequens præstanda sunt quinquennia, dum, evanescente fictione, res reassumit suam propriam naturam, ac primordialem indolem, omnèque qualitates ipsi Beneficio à suo principio, & origine insitas.

- 7 Quòd mirè comprobatur ex alio affini exemplo, si nimirum aliquod Beneficium inferius eorundem prætorum Locorum, exprimi solitum in Ducatis viginti quatuor, vigore consuetudinis, aut indultu, postea unjatur alicui Monasterio taxato in libris Cameræ Apostolicæ, procul dubio Taxa hujus Monasterii augetur, veluti videre est in Taxis impressis post *Tamburini de jure Abbat. tom. 1. signanter in verbo Leodiens. in Alemania*. Cur igitur antè Unionem non solvebatur Annata, & in succedaneo statu Unionis solvitur etiam ex Beneficio univo? Alia ratio profectò reddi nequit, quà quia antè Unionem vigeat fictio exprimens non verum, sed fictum valorem in viginti quatuor tantum Ducatis, & consequenter non solvebatur Annata; per Unionem autem detecta mera, ac simpliciter veritate, narratòque vero, & naturali annuo valore Beneficiorum unitorum, cessat, ac penitus evanescit adumbrata, seu imaginaria illa fictio, perque consequens solvendæ sunt eo casu diverso Annatæ, & loco illarum subrogata, ac substituta quinquennia; adeò, ut quantumvis dissoluta Unione Beneficiorum, non debeantur amplius Annatæ, nihilominus id provenit ex eo, quòd res iterum redit ad pristinum, seu primitivum casum fictionis, quæ perseverante Unione, cessabat. Undè fit, quòd regula illa trita, ac brocardica, quòd ubi non solvantur Annatæ, non debeantur Quinquennia, non est semper vera, dum plures occurrunt casus, in quibus non penditur Annata, & tamen debetur quinquennium, ex *Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quinquennio n. 12. cum seqq. & n. 20. versiculo hakenus, ac n. 23. versiculo concludendum*. ubi tradit quamplura exempla, & casus: quæ quidem exempla non eliduntur, ex quò in hisce casibus hujusmodi Beneficia amittant primæviam, ac originariam naturam, & assumant, seu induant aliam novi Beneficii, quòd subjicitur Annatis; quippè hoc ad unguem conducit præfenti hypothesei, in Unione namque Beneficiorum memoratarum Partium privilegiatarum, seu indultarum amittunt illam extrinsecam, idealem, & fictitiam qualitatem exprimens in viginti quatuor tantum Ducatis, & recuperant, quasi jure postliminii propriam qualitatem veri, ac naturalis valoris, cujus ratione, Annatæ, & Quinquennia debentur.
- 9 Quæ fortius urgent, cum plurimi dentur casus in dictis Locis, signanter in Germania, in quibus Beneficia, quæ proidentur, in ipso actu Provisionis solvant Annatam, cum Pensio imponitur sive ex causa Resignationis, & Permutationis, sive Beneficio pleno, sive ad litem componendam, verus annuus valor exprimitur, & cum effectu solvitur Annata, exemplo Leodiens. Diocesis, ubi frequentissimè extare asso-

lent hujusmodi Resignationes cum Pensione, & lite. Eodem fermè modo cum imperantur Beneficia provisà à Nunciis Apostolicis pro tempore, vel ab Universitatibus Germaniæ, quæ habent facultatem limitatam providendi certa Beneficia, teste *Card. de Luca de Benefic. discurs. 90. n. 22. cum seq.* exprimitur verus annuus valor, & solvitur Annata; inde est, quòd in Diocesi Leodiens. Universitas, seu Academia Lovanien, quæ gaudet jure conferendi Beneficia in certis Mensibus, sæpissimè excedit facultates suas certo modo coarctatas, in conferendo: qui sanè, similiisque reliqui casus non sunt omnino extraordinarii, deque rarò contingibiles, sed in dies eveniunt, passimque præcantur, ità, ut innumera legi posse exempla in libris Cancellariæ Apostolicæ asserant Annatistæ. Nec ad effectum præjudicii resultantis Annatistis, oportet, quòd semper, & quandocumque vacant Beneficia, solvant Annatam, sed satis est, quòd possint aliquando, imò debeant illam solvere, sicuti Beneficia Patronalia, & manualia ex eo, quòd aliquando subjacent Annatis, subsunt etiam post eorum Uniones quinquennis.

Præterè ex quinquenniorum præstatione nullum imaginari præjudicium inferatur Concordatis: in ipsis enim Concordatis cavetur, quòd Annatæ solvantur ex Beneficiis Ducatos viginti quatuor excedentibus. Fingit quidem stylus Curiæ, seu praxis Datariæ, ut ea Beneficia non excedant Ducatos viginti quatuor, sed hic stylus, seu praxis extendi non valet ad casus, in quibus verus annuus valor Beneficiorum exprimitur, prout in Unionibus, incompatible namque est, ac contradictorium, quòd exprimat verus valor Beneficii, & non solvatur Annata, perinde ac si etiam adhuc duraret fictio de sui natura odiosa, & inimica, quòd esset cumulare plures fictiones, easque de casu ad casus extendere l. 1. C. de dot. promiss. *Alteserra de fiction. Jur. tract. 1. cap. 6. in principio, Costa de fact. scient. & ignorant. inspec. 92. num. 2. Vela disert. 31. num. 20.* omisso, quòd ponit falcem ad radices, si in dictis Partibus assistat Cameræ Apostolicæ, & Annatistis, extèntque exempla plurium manuum mortuarum earundem Partium, quæ sponte persolverunt, ac persolvere perseverant adhuc quinquennia absque ulla tergiversatione, hæc namque diù continuata observantia affirmativa exigendi quinquennia ex talibus Beneficiis unitis exprimi solitis in solis Ducatis viginti quatuor, demonstrat ad hominem, quinquennia deberi, non obstantibus Concordatis; ità, ut, si vice versa in eisdem Partibus extet etiam observantia negativa non solvendi quinquennia ex parte nonnullarum manuum mortuarum, & ex parte aliarum observantia affirmativa solvendi, observantia negativa in concursu affirmativæ nullam vim facit, nec captivat intellectum, quia si talis observantia sit in gradu, seu linea interpretativæ, intrare illa non potest, cum versemur in claris, & Subcollectorum incuria in non exigendo quinquennia præjudicare nequit Cameræ, & Annatistis, & quia non semper Officialibus notæ sunt omnes Uniones, præsertim memorarum Partium, ideòque Pontifices sæpè sæpius demandarunt, ut teneantur manus mortuæ notificare uniones sibi factas, prout videre est in *Const. 20. Julii III. §. 5. Bullar. nov. Roman. tom. 1. ibi.*, ex incuria agen-

,, tium pro Camera prædicta &c. *Confl. 17. Pauli IV. §. 8. eodem Bullar. eodèmq. tom. 1. ibi* ,,
 ,, Collegio Cardinalium, & Officialium Romanæ Curia &c. præjudicare non potuisse, & propterea jus nostrum, & Collegii, ac Officialium &c. illæsum remanuisse, & remanere &c. ,, & §. 11. ibi ,, omnes, & singuli, in quorum favorem uniones &c. Beneficia Ecclesiastica, quæ possident &c. unâ cum illorum fructuum &c. vero annuo valore &c. notificasse, & intimasse debeant &c. cogi, & compelli possint, *Confl. 38. S. Pii V. §. 6. eod. Bullar. tom. 2. ibi* ,, & pro faciliiori indagazione unionum &c. omnia, & singula &c. Collegia &c. ad indicandum, & profitendum medio juramento, omnia, & singula Monasteria &c. & alia quæcumque Beneficia Ecclesiastica, quæ &c. possideant, & quo titulo illa possideant, illorûmq. annuos valores &c. ,, *Confl. 33. Sixti V. §. 4. eod. Bullar. eodèmq. tom. 2. ibi* ,, ut pro faciliiori indagazione unionum præfatarum, omnia, & singula &c. Capitula, & Collegia &c. ad indicandum, & profitendum medio juramento omnia, & singula Monasteria &c. & alia quæcumque Beneficia Ecclesiastica &c. quæ ipsa Collegia &c. possideant, illorûmq. annuos veros valores &c. in Romana Curia, & extrâ eam moneant, & requirant &c. ipsosque debitores ad indicandum Beneficia unita, & solvendum quindennia decursa &c. ,, *Constit. 18. Urbani VIII. in princip. eod. Bullar. tom. 5. ibi* ,, ut pro faciliiori indagazione unionum prædictarum, omnia, & singula &c. Capitula, Collegia &c. ad indicandum, & profitendum medio juramento omnia, & singula Monasteria &c. & alia quæcumque Beneficia Ecclesiastica, quæ ipsa Capitula &c. possiderent, & quo titulo illa possidebant, illorûmq. annuos valores &c. in Romana Curia, & extrâ eam moneret, & requireret &c. ut pro faciliiori indagazione unionum prædictarum omnia, & singula &c. Capitula &c. moneret, & requireret, ut profiterentur medio juramento omnia, & singula Beneficia Ecclesiastica, quæ vigore similitum unionum quomodolibet possidebant, illorûmq. annuos valores &c. §. 1. ibi ,, cum autem &c. adsint quamplurimæ uniones &c. quarum notitia à Camera, & Cancellaria Apostolica desideratur &c. §. 2. ibi ,, ut pro faciliiori indagazione unionum &c. omnia, & singula Capitula, Collegia &c. ad indicandum, & profitendum medio juramento omnia, & singula Monasteria &c. & alia quæcumque Beneficia Ecclesiastica &c. quæ ipsa Capitula, Collegia &c. vigore unionum hujusmodi possident, illorûmq. annuos valores &c. in Romana Curia, & extrâ eam moneant, & requirant &c. & §. 3. ibi ,, ipsosque debitores ad indicandum Beneficia unita, & solvendum Quindennia decursa &c. ,, & *Confl. 50. Clementis X in princip. eod. Bullar. tom. 6. ibi* ,, nec non illoꝝum damnis plerumque ex incuria illorum jurium exactorum provenire solitis obviare cupientibus &c. §. 1. ibi ,, & per consequens Collegio Cardinalium hujusmodi, & Officialibus Romanæ Curia causam ab ipsis Romanis Pontificibus habentibus præjudicare non potuisse &c. §. 2. in fin. ibi ,, omnia, singula Mona-

,, steria, & alia Beneficia Ecclesiastica unita, hujusmodi, unâ cum illorum fructuum annuo valore &c. notificasse, & intimasse debuissent &c. §. 3. *propè fin. ibi* ,, ut pro faciliiori indagazione unionum prædictarum, omnia, & singula &c. Capitula, Collegia &c. ad indicandum, & profitendum medio juramento omnia, & singula Monasteria &c. & alia quæcumque Beneficia Ecclesiastica, quæ ipsa Capitula &c. possiderent, & quo titulo illa possiderent, illorûmq. annuos valores &c. in Romana Curia, & extrâ eam moneret, & requireret &c. §. 4. *in fin. ibi* ,, ut pro faciliiori indagazione unionum prædictarum omnia, & singula &c. Capitula &c. moneret, & requireret, ac profiterentur medio juramento omnia, & singula Beneficia Ecclesiastica, quæ vigore similitum unionum quomodolibet possidebant, illorûmq. annuos valores &c. §. 5. ibi ,, cum &c. adessent quamplurimæ uniones &c. quarum notitia à Camera, & Cancellaria Apostolica desiderabatur &c. ut pro faciliiori indagazione unionum &c. prædictarum, omnia, & singula Monasteria &c. & alia quæcumque Beneficia Ecclesiastica &c. quæ ipsa Capitula, Collegia &c. vigore unionum hujusmodi possidebant, illorûmq. annuos valores &c. in Romana Curia, & extrâ eam moneret, & requireret &c. ipsosque debitores ad indicandum Beneficia unita, & solvendum quindennia decursa &c. §. 6. *in princip. ibi* ,, cum autem &c. exactiones jurum ratione quindenniorum hujusmodi decursorum, & eorundem Cardinalium Collegio debitorum ob Procuratorum dicti Collegii incuriam &c. neglectæ fuerint &c. Nos verò nolentes Camera nostræ Apostolicæ &c. jura pro posse nostro negligere &c. & §. 9. ibi ,, ut pro faciliiori indagazione unionum prædictarum omnia, & singula &c. Capitula &c. Collegia &c. moneat, ut profiteantur medio juramento omnia, & singula Beneficia Ecclesiastica, quæ vigore similitum unionum, & Pensiones perpetuas hujusmodi quomodolibet possident, ac percipiunt, illorûmq. annuos valores &c. ut pro faciliiori indagazione unionum hujusmodi omnia, & singula Capitula, Collegia &c. ad indicandum, & profitendum medio juramento omnia, & singula Monasteria, & quæcumque alia Beneficia Ecclesiastica quomodolibet eis unita, & concessa, & Pensiones perpetuas illis reservatas, & assignatas, quæ, & quas ipsa Capitula, Collegia &c. vigore unionum hujusmodi possident, & percipiunt respectivè, illorûmq. & illarum valores annuos &c. in dicta Curia, & extrâ eam moneat, & requirat &c. ipsosque debitores ad indicandum Beneficia unita, ac Pensiones reservatas hujusmodi, & solvendum quindennia decursa &c. ,, quæ quidem Constitutiones Apostolicæ repetitæ leguntur post *Tract. in ordine la III. V. VI. VII. VIII. & XI. ad quod in specie quindenniorum restitit scribens pro veritate Card. de Luca de Benefic. discurs. 89. num. 14. in principio ibi: gesta per administratorem præjudicare non possunt domino absque ejus scientia, & consensu, & §. Quinimo in princip. ibi: quòd neque positivè gesta per ipsosmet Prædecessores Pontifices attendi debeant, ac præjudicare possint in hac mat-*

ria quindenniorum &c. & *discur.* 139. num. 2. ibi: negligentia eorum, penes quos hæc administratio fuit, non potuerit, nec debuerit præjudicare Collegio Cardinalium, aliisque interessatis, & participibus &c. & n. 4. ibi: tollendo illam inobservantiam, quæ resultaret à culpa non solventium, vel à negligentia non exigentium &c. Si igitur Sedes Apostolica, & Annatistæ reperiantur in quasi possessione exigendi quindennia à manibus mortuis præfatarum Partium pro Beneficiis unitis, non obstante, quòd in Provisionibus ibidem ex consuetudine, aut Indulto exprimi soleant in Ducatis viginti quatuor tantum, hæc quasi possessio ratione causæ universalis extenditur ad omnia alia Beneficia similis naturæ, ut in terminis quindenniorum tradunt Rubens singular. part. 1. pag. 398. num. 3. & 4. Lotther. de re benefic. lib. 3. qu. 20. n. 14. & 15. Rota dec. 139. n. 11. & 12. par. 2. divers.

Cùm itaque per sepe dari possit casus, quòd Beneficia hujusmodi minora, seu non Consistorialia uniantur manui mortuæ, ac proinde manus mortua, cui facta fuerint unio, prætendat, se liberam esse, penitusque immunem à quindenniorum præstatione sub captioso prætextu particularis qualitatè Beneficii uniti, quòd antè unionem ob peculiarem circumstantiam non solvebat annatam vigore Concordatorum, è contrà verò Annatistæ hinc notabile sentientes incommodum, ac grave, immò aliàs irreparabile damnum, prætendant sibi deberi quindennia ratione unionis, non obitante clypeo levis armaturæ; ideo in præsentì resolvitur, quòd ex Beneficiis non Consistorialibus Nationum Germanicæ, Gallicanæ, & Polonæ respectivè, etiam si ex generali consuetudine, & Concordatis Germaniæ juxta Bullam Nicolai V. in ordine la I. in Bullar. nov. Roman. tom. 1. & juxta aliam Bullam Gregorii XIII. declaratoriam in ordine la IV. eod. Bullar. tom. 2. & ex Concordatis Galliæ juxta Bullam Leonis X. in ordine la XX. eod. Bullar. tom. 1. & ex Concordatis Poloniæ communiter exprimi solitis in actu Provisionis per non excessum in viginti quatuor tantum Ducatis auri de Camera, ac proinde non subiectis annatæ, postea tamen manui mortuæ unitis, etiam adhuc debentur quindennia: etenim Concordata, quæ eximunt Beneficia à solutione annatarum, non intelliguntur illa etiam eximere à solutione quindenniorum, nè adeò considerabile, ac omninò irrefarcibile inferant detrimentum Camera Apostolicæ, cuiusque Officialibus vulgò Annatistis ob eadem causam habentibus onerosam ob eorum Officia propriis pecuniis coempta; immò in dubio Papa præsumitur, quominus possit, præjudicare voluisse tertio, ac suæ Cameræ, quam illæsam manutenerere, ac conservare debet, tamquam pupillam oculi sui illam tuendo, protegendo, & fovendo, ità suadente Pastoralis Officii obligatione, prout summa emphasi profiteretur Paulus II. in sua Constitut. 6. §. 3. in princip. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi: Nos, quorum interest, eorundem Cameræ, Collegii, & Officialium indemnitati prospicere &c. Julius III. in sua Constitut. 20. in princip. eod. Bullar. eodèmq. tom. 1. ibi: cupientes Camera Apostolicæ &c. indemnitati consulerè, & jura, ut tenemur, præservare &c. Paulus IV. in sua Constitut. 11. in princip. eod. tom. 1. ibi: nos admonent, & cogunt, ut indem-

nitati ipsius Cameræ, quantum cum Deo possumus, diligenter intendamus, & in alia sua Constitut. 17. in princip. eod. tom. 1. ibi: decens esse censemus, & æquum, ut &c. Camera nostræ Apostolica jura non negligamus &c. S. Pius V. in sua Constitut. 38. §. 3. in princip. eod. Bullar. tom. 2. ibi: Volentes Cameræ nostræ Apostolicæ &c. jura præservare, illorumque indemnitati consulerè &c. Sixtus V. in sua Constit. 33. in princip. eod. tom. 2. ibi: Cameræ nostræ Apostolicæ &c. indemnitati, prout tenemur, consulerè, & jura illa præservare volentes &c. Urbanus VIII. in sua Constitut. 18. in princip. tom. 5. ibi: volens propterea dictæ Cameræ &c. jura præservare &c. indemnitati consulerè &c. & §. 1. in princip. ibi: Volentes igitur tam Cameræ nostræ Apostolicæ &c. consulerè &c. & Clemens X. in sua Constitut. 50. in princip. tom. 6. ibi: Cameræ Apostolicæ &c. indemnitati consulerè, immò jura manutenerè &c. §. 3. in principio ibi: volens propterea prædictæ Cameræ &c. jura præservare, illorumque indemnitati consulerè invigilans &c. & §. 5. in princip. ibi: volens propterea tam Cameræ prædictæ &c. consulerè &c. prædictæ autem Constitutiones Pontificiæ habentur post Tract. in ordine la I. II. III. IV. V. VI. VII. VIII. & XI. ad quod advertit Card. de Luca de Benefic. disc. 23. num. 5. disc. 24. n. 5. & disc. 52. num. 16. de Regalib. disc. 4. n. 10. & disc. 142. nu. 2. de feud. disc. 27. n. 6. & de Decim. disc. 11. n. 12. non omisso, quòd manus mortua, vigore Concordatorum, prætendens se immunem à quindennis, agit de lucro captando, Annatistæ verò prætendentes exigere quindennia ex causa onerosa, agunt de damno vitando, quo casu in dubio respondendum est pro illis, Card. de Luca de donation. disc. 1. num. 21.

Alias intolerabile sequeretur absurdum, quòd sub specioso prætextu Concordatorum nulla Beneficia Germaniæ, Galliæ, aut Poloniæ, manibus mortuis unita solverent quindennia, sicque actum esset de quindennis & Bullæ quindenniorum, seu super quindennis editæ interservire de vento contrà mentem Pontificum, qui voluerunt assecurare, ac tutam reddere Camera Apostolicam, ejusque Officiales de Annatis Participantes, nec ita de facili præsumendum, voluiss. Pontifices per Concordata uno verbo subvertere jura quindenniorum Sedi Apostolicæ debita, ab antiquissimo tempore introducta, torque Bullis Apostolicis stabilita, ad tradita per Episcop. Matt. de Concordat. nu. 167. ità, ut, si vigore Concordatorum Annatistæ haud leve patiuntur damnum, ac præjudicium in amittendis annatis, non debent alio haud minùs levi gravari damno, ac præjudicio in amittendis etiam quindennis: gravatus namque in uno, debet relevari in alio, l. secundum naturam 10. ff. de regul. Jur. Barbosa axiom. 108. nu. 5.

Nec obstat, quòd etiam videtur oriri absurdum, quòd nulla Beneficia Germaniæ, Galliæ, aut Poloniæ solvant annatas.

I. Quia Pontifices ità statuerunt, & indulserunt, dum contenti fuerunt, ut Beneficiorum valor exprimeretur in solis viginti quatuor Ducatis; ità, ut, si voluissent idem statuerè, ac indulgere etiam in Beneficiis unitis, id procul dubio exprimerent, decernendo pariter Beneficia huiusmodi omnimoda imposterum gaudere debere libertate, ac immunitate à quindennis: qua-

- quapropter casus Beneficiorum uitorum tamquam omiffus, remanet sub difpofitione, ac cenfura Bullarum fuper quin-denniis editarum, & proindè que non compræhenfus in Concordatis loquentibus de Beneficiis tantum non unitis, *Barbofa axiom. 39. n. 8.*
- 21 II. Quia, etiamfi Beneficia huiusmodi non folvant annatas, faltem tamen aliquam Taxam folvunt, quando vacant apud Curiam, & in Curia conferuntur, expeditis defuper literis provisionis, ut de Beneficiis Galliæ inquit *Amayden. de ftyl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 3. n. 26. cum feqq. unita autem Beneficia, uti nunquam amplius vacantia, nihil unquam folviffent, fi quindennia non folviffent; quando tamen, fi unita non effent, vacando, faltem aliquid, ut dictum eft, folviffent. Præterquamquod Beneficia Germaniæ, Galliæ, & Poloniæ reperiuntur privilegiata, ac immunia quoad annatas tantum, non autem quoad alios effectus, fiquè non quoad quindennia, *Amayden. loc. mox allegato n. 23.**
- 22 Minus obftat, quòd Concordata funt favorabilia, ac tamquam talia latiffimè veniunt interpretanda contrà concedentem, & etiam tamquam favorabilia, cum redeant ad Jus commune, per quod non debentur annatæ, minùsque quindennia, *Gonzalez ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Menfib. glos. 25. n. 9. Chokier ad dift. Regul. glos. 11. nu. 11. Granucc. ad Simonet. de refervat. Benefic. qu. 99. n. 24. Rota coram Caffador. dec. nuic. n. 2. de pact. & in recentior. dec. 29. 1. nu. 1. cum feqq. par. 15. proindè que extendenda veniunt ab annatis ad quindennia in earum locum fubrogata, ex per nos fuprà fufè traditis in Cap. I. quia imò ex hoc capite funt ftrictim intelligenda Concordata, & operari debent quantum fonant, nec ultrà cancellos protendenda, refiftente ad hoc natura contractus, feu pacti.*
- 23 Longè que minùs obftat, quòd Concordata habent vim pacti, & contractus, & tamquam talia funt fervanda, neque cenferur illis derogatum per posteriores Bullas fuper quindenniis editas, derogantes quibufcumque Constitutionibus in contrarium, nifi fpecialis derur Concordatarum derogatio, *Amayden. de ftyllo Datar. lib. 1. cap. 15. §. 1. n. 117. Gonzalez ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Menfib. glos. 25. n. 8. & glos. 26. n. 5. & 28. & glos. 28. nu. 11. Lottber. de re benefic. lib. 2. qu. 28. n. 61. & 65. Granuc. ad Simonet. de refervat. Benefic. qu. 99. n. 26. Rota coram Card. Puteo dec. 45. n. 1. & 10. in fin. lib. 1. Mohedan. dec. 23. n. 4. de Præbend. ac in recentior. dec. 58. num. 1. par. 2. dec. 2. nu. 3. dec. 398. n. 4. par. 4. tom. 1. dec. 185. nu. 5. cum feq. & dec. 215. nu. 6. par. 17. quia non eft verum, quòd Concordata habeant vim contractus, cum fpiritualia non cadant in commercio, fed expediuntur per viam gratiæ, & Papa per huiusmodi Concordata nihil de novo acquifiverit, fed tantum de Jure fuo remiferit, cum ex parte Germaniæ, Galliæ, aut Poloniæ nihil fuerit datum Sedi Apoftolicæ, prout effet neceffarium ad hoc, ut verè diceretur contractus initus: omiffio, quòd præter annatas, in reliquis jura Sedis Apoftolicæ, inter quæ connumerantur quindennia, remanere debent illæfta, ac intacta; hinc fit, quòd, non obftantibus Concordatis, Papa tamquam Ordinarius Ordinariorum prævenire poteft in conferendo, nè aliàs videatur tibi, & fuccelforibus per Concordata velle*

manus ligare, *Gonzalez in Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Menfib. glos. 25. nu. 20. Branden. fuper Concordat. Germ. in. notabil. 1. n. 2. cum feqq. Rota recentior. dec. 2. nu. 1. cum feqq. par. 3. ad quod coincidit Bulla Clementis VI in ordine la. 41. in Bullar. nov. Roman. tom. 1. Unde Concordata potius continent merum privilegium, quod Pontifex etiam fine caufa non tamquam contrahens, fed tamquam Ecclefiafticus, & quidem Ecclefiafticus, multò que magis (ut in cafu) cum caufa, tollere poteft, veluti ait *Suarez ad verfus Angl. error. lib. 4. cap. 34. nu. 24.* vel, fi fufintet nomen contractus, hoc erit improprie, adèò, ut cefferit jus pacti, & intret jus privilegii, feu indulti, cui per Claufulas generales fatis remanet derogatum, ut notat *Rota coram Card. Scraphin. dec. 5. 10. n. 1. cum feqq. & in recentior. dec. 266. n. 1. circa fin. verfic. & quæ aliàs, par. 3. dec. 398. nu. 4. in fine, par. 4. tom. 1.* fiquè Concordata uti definentia uti privilegium, veniunt potius ftrictim interpretanda juxta naturam privilegii, vel ad omne peius Concordata huiusmodi refpectu Nationum continent pactum cum Sede Apoftolica, refpectu verò Papæ continent privilegium conceffum Nationibus, nè aliàs in totum videatur etiam quoad quindennia fibi ligaffe manus, veluti diftinguit *Rota in recentior. dec. 114. nu. 3. cum feq. par. 6.**

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis in Hispania nuncupatis Confraternitatibus, feu Societatibus, annum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, manui mortuæ unitis, vel ex perpetuis Penfionibus dictam summam excedentibus, fuper Beneficiis hujusmodi ad favorem manus mortuæ refervatis, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Quid fint Beneficia dictæ Societates, feu Confraternitates, in Hispania:
- 2 Ifta Beneficia exiftunt in Civitate Tauri.
- 3 Et in Placentina Civitate in Hispaniis.
- 4 Etiam ex Beneficiis nuncupatis Confraternitatibus, fi excedant viginti quatuor Ducatos, unitis, vel ex Penfionibus, fi illos excedant, refervatis fuper talibus Beneficiis, debentur quindennia.
- 5 Tales Confraternitates verè funt Beneficia, & perpenduntur Bullæ quindenniorum.
- 6 Sub genere compræhenduntur fpecies.
- 7 Ex Fratantii Neapolis unitis debentur quindennia.

CAPITULUM XXVII.

Præmittendum pro intelligencia, in Hispaniis exiftente quædam Beneficia electiva, quæ nuncupantur Societates, feu Confraternitates, quia conferri folent, prævia electione, folis Clericis certarum Confraternitatum, Sodalitatum, feu Congregationum, prout in fpecie practica-tur in Civitate Tauri Zamoren. Diæcefis, juxta dec. 1. aliàs 39. dec. 2. aliàs 40. dec. 3. aliàs 41. dec. 4. aliàs

aliàs 42. & dec. 5. aliàs 43. de restitution. spoliat. coram Casar. de Grass. & dec. unic. aliàs 3. de Cleric. non resid. coram eod. Casar. de Grass. & in Placentina Civitate apud Hispanos, ut in recentior. de cif. 193. & 665. par. 4. tom. 1. cum autem quandoque evenire possit, quòd Beneficia huiusmodi electiva uniantur, vel super illis perpetuè referrentur Pensiones ad favorem manus mortuæ; proindeque disceptandum occurrit, an etiam Beneficia huiusce generis capiant quindennia, eisque subiciantur, ideò resolvitur, quòd ex Beneficiis in Hispania nuncupatis Confraternitatibus, seu Societatibus, annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus manus mortuæ unitis, vel ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, super Beneficiis huiusmodi ad favorem manus mortuæ reservatis, etiam adhuc debentur quindennia: etenim verè sunt Beneficia Ecclesiastica, dum post electionem indigent confirmatione Ordinarii, ut supponitur in mox prælaudatis decisionibus Rotalibus, qua, procul dubio, non indigerent, si talia non essent, vel pro talibus non haberentur; ità, ut ob eorum Ecclesiasticitatem videantur virtualiter inclusa in Bullis Apostolicis de materia quindenniorum loquentibus, & generaliter omnia, & quæcumque Beneficia comprehendentibus, adhibita effraternissimorum verborum phrasi, ut in *Constit. 6. Pauli II. §. 3. 5. & 6. Bullar. nov. Roman. tom. 1. ibi*, omnia, & singula Monasteria &c. de omnibus Monasteriis & Beneficiis &c. unitis &c. cuiusvis qualitatis, aut generis Beneficia &c., in *Constit. 20. Julii III. §. 1. & 6. eod. tom. 1. ibi*, quorumcumque Beneficiorum &c. omnia, & singula Monasteria, & Beneficia Ecclesiastica &c. quomodolibet qualificata &c., in *Constit. 17. Pauli IV. §. 7. 8. & 11. eod. tom. 1. ibi*, ratione quorumvis Monasteriorum &c. perpetuò unitorum &c. de quibusvis Monasteriis &c. Officiis, & Beneficiis Ecclesiasticis &c. omnia, & singula Monasteria &c. & alia Beneficia Ecclesiastica &c., in *Constitut. 38. S. Pii V. §. 2. 3. & 6. tom. 2. ibi*, cæteraque Beneficia Ecclesiastica quocumque titulo nuncupata &c. omnia, & singula Monasteria &c. & alia quæcumque Beneficia Ecclesiastica &c., in *Constitut. 33. Sixti V. §. 1. 2. & 4. eod. tom. 2. ibi*, ratione provisionum, & seu unionum perpetuarum, quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum &c. uniones &c. de quibuscumque Beneficiis Ecclesiasticis &c. omnia, & singula Monasteria &c. & alia quæcumque Beneficia Ecclesiastica &c., in *Constit. 18. Urbani VIII. in princip. juncto §. 1. & 2. tom. 5. ibi*, & alia quæcumque Beneficia Ecclesiastica unita &c. uniones &c. de quibuscumque Beneficiis Ecclesiasticis &c. ratione Provisionum, seu Unionum perpetuarum quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum &c. omnia, & singula, Monasteria &c. & alia quæcumque Beneficia Ecclesiastica &c., & in *Constit. 50. Clementis X. in princip. juncto §. 1. 3. 4. 5. 6. 7. & 9. tom. 6. ibi*, ratione unionum Monasteriorum &c. aliorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum &c. qualificatorum &c. omnes, & singulas uniones &c. de quibusvis Monasteriis &c. & Beneficiis Ecclesiasticis &c. & alia quæcumque Beneficia Ecclesiastica unita &c. uniones &c. de

quibuscumque Beneficiis Ecclesiasticis &c. omnia, & singula Beneficia Ecclesiastica &c. ratione provisionum, seu unionum perpetuarum quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum &c. & alia quæcumque Beneficia Ecclesiastica &c. ratione Pensionum perpetuarum &c. super quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum quomodolibet qualificatorum fructibus &c. reservatarum &c. & quæcumque alia Beneficia Ecclesiastica &c. unita, & concessa &c., quas equidem Constitutiones Apostolicas legere est post *Traff. in ordine la. I. II. IV. V. VI. VIII. & XI.* quibus suppetit exemplum Beneficiorum Patronalium, quorum Rectores, licet eligantur à Patronis, etiam si laicis, non tamen desinunt esse Beneficia Ecclesiastica, cum ab Ordinario instituuntur.

In nihilum refragante, quòd Bullæ super quindenniis editæ non loquantur nè quidem per somnium de istis Beneficiis, minùque de Pensionibus super illis reservandis; quia loquuntur (ut jam animadvertimus) de Beneficiis in genere, & sub genere comprehenduntur species, nisi sint particulariter exceptæ, ad *text. in l. semper 189. ff. de regul. Jur. l. omnes 4. C. de prescript. 30. am. Barbosa axiom. 107. n. 29.*

Quibus instantibus, unica superest difficultas, quid dicendum de aliis Beneficiis Neapoli nuncupatis Fratrantis, seu Confratrantis, si ista uniantur manus mortuæ, vel super illis perpetuè referrentur Pensiones ad favorem manus mortuæ, & crederem, idem firmandum esse, quod firmatum est de huc usque dictis Beneficiis, & appellatis Confraternitatibus Hispaniarum, sed super hoc particularis est sermo infra *Cap. XXIX.*

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis non integris in Hispania dimidiis Portionibus nuncupatis, annuum valorem viginti quatuor Ducatorum, auri de Camera excedentibus, manus mortuæ unitis, vel ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, super Beneficiis huiusmodi ad favorem manus mortuæ reservatis, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 In Hispania existere solent dimidia Beneficia.
- 2 In illis Partibus vulgò dicta medias Rationes.
- 3 Etiam ex dimidiis Beneficiis unitis, vel ex Pensionibus super talibus Beneficiis reservatis debentur quindennia.
- 4 Dimidiæ Portiones sunt adinstar integrarum.
- 5 Dimidii Portionarii adequantur integris.
- 6 Dispensatus ad integram Præbendam, non est dispensatus ad dimidiam.
- 7 Mandati fines custodiendi sunt.
- 8 Si mandaretur fieri provisionem de Beneficio, provideri potest de dimidio Beneficio.
- 9 Mandatum non implens, aliud ager, quàm mandatum est.
- 10 In materia stricta nomine Beneficiorum non comprehenduntur dimidiæ Præbendæ.

- 11 *Ex Hebræis descendentes in Portugallia inhabitantur ad Canonicatus, & Dignitates.*
 12 *Non tamen censentur inhabilitati ad dimidias Portiones.*
 13 *Quidquid contrarium ibidem servetur.*
 14 *Dimidia Portio quantum ad se integra est.*

CAPITULUM XXVIII.

- 1 **S**olent, præsertim in Hispania existere dimidia Beneficia, dimidiique Beneficiarii, nuncupata dimidiæ Portiones, seu dimidiæ Præbendæ, nuncupatique dimidii Portionarii, seu dimidii Præbendati, vulgò in illis Partibus *medias Raziones & medios Razioneros*: at quia dari potest casus, quòd dimidiæ huiusmodi Portiones uniantur manui mortuæ, vel super illis referrentur perpetuæ Pensiones ad favorem manus mortuæ, & ambigi, utrum tali casu sit locus solutionis quindennii, firmatur in præsentem, quòd ex Beneficiis non integris in Hispania dimidiis Portionibus nuncupatis, annum valore viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, manui mortuæ unitis, vel ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, super Beneficiis huiusmodi ad favorem manus mortuæ reservatis, etiam, adhuc debentur quindennia; quantumvis enim nullibi appareat in Bullis de quindenniorum materia agentibus, sermonem haberi de dimidiis Beneficiis, sed potius de integris tantum, nihilominus virtualiter dimidia Beneficia includuntur ob identitatem rationis, cum tam Beneficia collativa sint integra, quam dimidia, quæ non desinunt esse talia ob solum accidentalem minorem proventum; alias enim impossibile est diminuere Dignitates, sicuti homines nec dimidiantur, commodum sui non recipientes divisionem: proindeque dimidiæ Portiones quoad essentiam Beneficii Ecclesiastici, sunt eiusdem indolis cum integris Portionibus, veluti in simili ponderat *Rota dec. 1. versiculo non obstat, quòd dicta, penes Cypr. de las Pabordias de la S. Iglesia Metropolitana de Valencia*, idest de *Præposituris*, & dimidii Portionarii adæquantur integris Portionariis, ut in proximioribus terminis dimidiorum, & integrorum Canonicorum *Barbosa de Canonic. & Dignitat. cap. 4. nu. 45. Themud. de Fonseca dec. Olyxbon 95. per tot. par. 1. sive sint redditus modici, sive magni, dummodò excedant summam Ducatorum viginti quatuor auri de Camera, non sunt exempta ab onere quindennii.*

- Non obstat, quòd in materia quindenniorum uti à Jure exorbitante, strictim procedendum sit, prout in materia dispensationis: exempli gratia, dispensatus ad obtinendum Beneficium integrum, seu integram Præbendam in una Ecclesia, non censetur dispensatus ad obtinendum dimidiam Præbendam in eadem Ecclesia, quamvis difficilior sit obtinere integram Præbendam, quam dimidiam Præbendam, *cap. cui de non Sacerdotali 27. §. 1. de Præbend. in 6. Molina de Primogen. Hispan. lib. 2. cap. 4. num. 48.* quia valdè differunt inter se dispensatio in specie ad integram Præbendam, & quindennium pro Beneficiis, non facta mentione de integris, cum in casu dispensationis, gratia restringatur ad inte-

gram Præbendam; sicque fines mandati, ut etiam subditur in mox citato *cap. cui de non Sacerdotali*, custodiendi sunt, in casu autem quindennii, Bullæ non restringantur ad integra Beneficia, sed genericè loquantur de Beneficiis; si verò illæ de Beneficiis integris loquerentur, procul dubio dimidia Beneficia non compræhenderent; sicuti, si mandaretur fieri provisionem simpliciter de Beneficio, profectò provideri posset de dimidio Beneficio, cum sit certum, & determinatum per se, *Monach. in prælaudato cap. cui de non Sacerdotali 27. nu. 1. in principio, versiculo quid, si est mandatum, littera C. de Præbend. in 6. Archidiacon. ibid. in principio, versiculo similiter*, ità mandando solvi quindennia simpliciter de Beneficiis in abstracto, intelligitur mandatum quoque solvi de dimidiis Beneficiis, in quibus nescio videre, quòd militet diversa ratio; & vis gratiæ huiusmodi est in mandato, quod diligenter custodiendum est; ità, ut qui mandatum non implet, sive excedendo, sive diminuendo, aliud aget, quam mandatum est. *diligenter 5. ff. mandat.*

Minus obstat, quòd nomine Beneficiorum, maxime in materia quindenniali à Jure exorbitante, sicque stricta, de quibus loquuntur Bullæ, non compræhendantur dimidiæ Portiones, seu dimidiæ Præbendæ, *Barbosa in sepius præallegato cap. cui de non Sacerdotali nu. 3. de Præbend. in 6. & de Episcop. par. 1. tit. 2. glof. 17. n. 31. Gonzalez ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensib. glof. 5. n. 97. Verb. gemm. Episcop. tit. 48. num. 3.* quia hoc procedit in materia odiosa, puta si descendens ex Hebræis inhabilitetur ad Canonicatus, & Dignitates (prout in nostro Portugalliæ Regno) non censetur inhabilitatus ad dimidias Portiones, ut bene insert *Barbosa loc. mox allat. quidquid contrarium mordicus super hoc servetur in Lusitania contra omne Jus, & mentem notissimarum Constitutionum Clementis VIII. ac Pauli V. in illo Regno ultra modum vigentiū, in Civium notabile detrimentum, & indelebile dedecus.*

Omissio, quòd omne dimidium Beneficium ex eo, quòd divisum est, integrum est, quia pars à toto separata, jam non est pars, sed totum, & licet dicatur dimidium Beneficium, seu dimidia Portio, respectu perceptionis alterius, qui habet integram, adhuc nihilominus dimidia Portio, quantum ad se integra est, *Monach. in sepe citat. cap. cui de non Sacerdotali 27. n. 2. de Præbend. in 6. Archidiacon. ibidem in principio, versiculo similiter dimidiæ.*

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis vulgò Fratantiis, seu Confratantiis Neapoli existentibus, annum valore viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, manui mortuæ unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, super dictis Fratantiis, seu Confratantiis ad favorem manus mortuæ reservatis, etiam adhuc debentur quindennia.

S U M M A R I U M.

- 1 *Quid sint Fratantiæ, seu Confratantiæ Neapolis.*
- 2 *Ex Ferculis, Graderiis, & Confraternitatibus Beneficiis nuncupatis, unitis debentur quindennia.*
- 3 *Fratantiæ cur uniri non soleant.*
- 4 *Etiã ex Fratantiis, seu Confratantiis, si vè ex Pensionibus super eisdem refervatis debentur quindennia.*
- 5 *Fratantiæ sunt verè, ac propriè Beneficia.*
- 6 *Hujusmodi Clerici Confratres percipiunt redditus Fratantiarum pro sola associatione cadaverum.*
- 7 *Confraternitates in Urbe percipere solent pro associatione cadaverum scutum unum.*
- 8 *Fratantiæ habent requisita Beneficii Ecclesiastici.*
- 9 *Fratantiæ capax non est, simpliciter destinatus ad Clericatum.*

C A P I T U L U M XXIX.

- 1 **P**Ro intelligenti præmittendum est, existere Neapoli Fratantias, seu Confratantias, ex eo ità nuncupatas, uti consistentes in redditibus applicandis favore Fratrum, si vè Confratrum, seu Fratantiarum onus habentium cadaverum associandi, prout *Cap. XXIII. XXVII. & XXXI.* dicimus, etiam ex Beneficiis nuncupatis Ferculis, Graderiis, & Confraternitatibus, si illa manui mortuæ uniantur, vel si super illis ad favorem manus mortuæ referventur perpetuæ Pensiones, deberi quindennia, idèmq; dicimus de Fratantiis, seu Confratantiis, si illæ pariter manui mortuæ unirentur, vel super illis perpetuè imponerentur Pensiones; quia verò credimus, illas uniri non solere, nè pius finis, ad quem institutæ fuerunt, ineffectuatas remaneat, undè saltem absque pii instituti defraudatione super eisdem refervari possunt perpetuæ Pensiones ad favorem manus mortuæ; attamen, cum tam unio, quàm refervatio Pensionis accidere possint, resolvimus in præsentia, quòd ex Beneficiis vulgò Fratantiis, seu Confratantiis Neapoli existentibus, annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, manui mortuæ unitis, si vè ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, super dictis Fratantiis, seu Confratantiis ad favorem manus mortuæ refervatis, etiam adhuc debentur quindennia; hujusmodi namq; Fratantiæ sunt subiecta capacia quindenniorum; tamquàm verè, ac propriè Beneficia Ecclesiastica, cum verè illæ habeant onus spirituale, vel spirituali annexum, quale est associare cadavera, illas obtinentes, fori privilegio gaudeant, solis Clericis in perpetuum titulum illæ conferantur ab Ordinario loci, deque illis provisi, tamquàm veri Beneficiarii teneantur ad Horas Canonicas, imò illas obtinentes teneantur in impetratione alterius Beneficii, de illis mentionem facere, nec absque dispensatione Apostolica possint duas insimul Fratantias retinere: quæ omnia procul dubio sunt requisita Beneficii Ecclesiastici, ut in puncto hujusmodi Fratantiarum *Genuens. in prax. Cur. Archiep. Neapoli. cap. 7. nu. 9. cum seqq. Ricc. in prax. for. Eccles. par. 1. resol. 326. & par. 2. resol. 151. 358. & 359. per tot. Card. de Luca in annotat. ad Sacr. Concil. Tridentin. discurs. 24. n. 15. & de Paroch. discurs. 28. per tot.*
- 6 Non obstat, quòd, cum hujusmodi Clerici

Confratres percipiant præfatos redditus Fratantiarum, si vè Confratantiarum pro sola associatione cadaverum, Fratantiæ consistunt in mero servicio personali, non redolente titulum beneficiale, quando etiam Confraternitates laycales in Urbe percipere assent pro associatione cujuslibet cadaveris scutum unum argenteum, & tamen non inde percipiunt aliquo titulo Beneficii, imò tale asserere, evidens error esset, quia satis est ad effectum exigendi quindennia, quòd ex altera parte juxta auctoritates mox congestas, Fratantiæ habeant omnia requisita Beneficii Ecclesiastici, veluti respondet *Ricc. in prax. for. Eccles. par. 1. resol. 326. nu. 3. in fin. versiculo nec obstat.* Undè Fratantiæ ad eò sapit Beneficium, quòd Fratantiæ capax non est, simpliciter destinatus ad Clericatum, prout notat *Ricc. mox citat. resol. 151. n. 3. par. 2.*

A R G U M E N T U M.

Ex Beneficiis annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, Altari in Germania unitis, si vè ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, super Beneficiis ad favorem Altaris ibidem, refervatis, etiam adhuc debentur quindennia.

S U M M A R I U M.

- 1 *Passim Beneficia uniantur non Beneficio.*
- 2 *Altare non est Beneficium Ecclesiasticum.*
- 3 *Altare in Germania habetur pro Beneficio Ecclesiastico.*
- 4 *Quindennium etiam solvendum est ex Beneficio unito Altari in Germania, si vè ex Pensione ad favorem Altaris reservata.*
- 5 *Majus Altare S. Petri in Vaticano de Urbe est quodammodò Beneficium Ecclesiasticum.*
- 6 *Vox Altarista etiam referri potest ad Rectorem, seu Ministrum Altaris, vel ad Sacerdotem.*
- 7 *Ut dicatur Beneficium, curandum de illis requisitis.*
- 8 *Altaria, præsertim in Germania dantur in titulum.*
- 9 *Altaria in toto ferè Orbe non dantur in titulum.*
- 10 *Altare dari solitum in administrationem tantum, postea unitum, adhuc subjacet quindenniis.*

C A P I T U L U M XXX.

- 1 **P**Assim Beneficia uniantur non Beneficio, puta Seminario, Hospitali, ac similibus, & quantumvis Altare non sit Beneficium Ecclesiasticum, ac tamquàm carens requisito Beneficii Ecclesiastici, videatur incapax alterius Beneficii Ecclesiastici sibi uniendo, vel Pensionis Ecclesiasticæ sibi reservandæ, *Pyrhb. Corrad. in prax. benefic. lib. 2. cap. 8. n. 79. cum seqq.* attamen, cum in Germania habeatur Altare pro Beneficio Ecclesiastico, & conferatur in titulum, proindeque sit verè in statu collativo, asserimus, quòd ex Beneficiis annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, Altari in Germania unitis, si vè ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, super
- Bz.

SUMMARIUM.

- Beneficiis ad favorem Altaris ibidem, reservatis, etiam adhuc debentur quindennia, ad tradita per *Nicolars in prax. benefic. seu in Concordat. German. tit. 1. dub. 3. §. 3. in principio, Corrad. in prax. benefic. lib. 1. cap. 2. nu. 18. cum seqq. & lib. 2. cap. 8. n. 80.* Hinc puto, Majus Altare Vaticanæ Basilicæ S. Petri de Urbe esse quodammodò Beneficium Ecclesiasticum, dum illius curam habere solet particularis Canonicus ejusdem Ecclesiæ, *Altarista*, seu *Altarius* Canonicus, quasi *Assisius*, seu *Manfionarius*, nuncupatus, & conservare Pallia suo tempore Archiepiscopis concedenda, prius superimponenda ad dictum Altare in Vigilia SS. Petri, & Pauli, *Macr. in Hierolexic. verbo Altarista, & verbo Assisius, post med. versiculo hoc officium, & verbo Pallium, in principio,*
- 6 *versiculo cura verò;* quæ vox *Altarista* etiam refertur potest ad Rectorem, seu Ministrum Altaris, sive etiam ad ipsum Sacerdotem uti in Altaris ministerio ministrantem, *Lotber de re benefic. lib. 1. qu. 30. num. 43. Rota in recentior. dec. 216. sub nu. 2. versiculo tum quia verbum Altarista part. 2. nec curandum de nomine ad hoc, ut propriè dicatur Beneficium Ecclesiasticum, sed bene curandum de necessariis requisitis Beneficii Ecclesiastici, quorum principale est status collativus, nulla habita consideratione ad nomen, simplicemque denominationem, Garz. de Benefic. par. 1. cap. 2. nu. 61. cum seq. Corrad. in prax. benefic. lib. 1. cap. 1. n. 12. 16. & seqq. Nicolars in prax. benefic. seu in Concordat. German. tit. 1. dub. 3. §. 5. post princip. Leo de offic. Cappellan. qu. 3. num. 35. ego in altero Traët. de Quindenniis, cap. 50. num. 570. cum plur.*
- 8 *seqq. cumque Altaria, præsertim in Germania, dari soleant in titulum, verèque habeantur pro Beneficiis Ecclesiasticis, in illis collimare videtur eadem ratio, quæ collimat in aliis Beneficiis perpetuis, sive Ecclesiasticis, proindeque manibus mortuis appellatis, quibus Beneficia semel unita, amplius non vacant; quidquid esset, in Altaria non essent collativa, prout in toto ferè*
- 9 *Orbe Catholico non sunt, nec dari solent in titulum, sed in nudam administrationem, quæ longè distat à Beneficio Ecclesiastico, Corrad. in prax. benefic. lib. 1. cap. 2. n. 21. cum seqq. attamen, si Altaria dari soleant in administrationem, non verò in titulum, & uniantur manui mortuæ, adhuc debentur quindennia, licet forsitan non deberentur eo casu annatæ, Gomez Sarnen. in Regul. 61. aliàs 54. hodiè 55. Cancellar. de valore hospitibus. 4. circà su. versiculo & quod dictum est de*

- 1 *Ferculum etiam dicitur edulium, seu dapes.*
- 2 *Ferculum præberi solet ex Camera Cardinali egeno.*
- 3 *Laus Cardinalis Casini.*
- 4 *Quid sit vulgò per il Piatto del Cardinale povero.*
- 5 *Ferculum est additamentum Præbendæ ad augendum illius redditus tenues.*
- 6 *Etiam ex Ferculo unito, vel ex perpetua Pensione super Ferculo reservata debentur quindennia.*
- 7 *Accessorium sequitur naturam sui principalis.*
- 8 *Hospitale accessorie unitum Beneficio Ecclesiastico, de illo judicatur, sicut de Beneficio.*
- 9 *Ferculum, si non esset unitum, esset vacabile per obitum Præbendati.*

CAPITULUM XXXI.

PRO intelligentia dicendorum præmittendum, quid sit Ferculum, omittendum tamen, quòd hic non agimus de Ferculo in suo proprio significato, quòd est edulium, seu dapes à ferendo ductum, nec de Ferculo ex concessione Summi Pontificis per Cameram Apostolicam præberi solito S. R. E. Cardinalibus egenis, potissimum ex Regulari Ordine promotis, ut nostris temporibus contigit Cardinali Cassino Tituli Ecclesiæ S. Priscæ Ordinis Fratrum Eremitarum S. Angulini Calceatorum Congregationis Lombardiæ promoti ex Religione Fratrum Minorum Cappuccinorum S. Francisci, tunc perquam egregio Concionatori Apostolico, seu Cappellæ Pontificiæ; quòd quidem Ferculum in dicto sensu est portio quædam alimentaria, seu cibaria, proindeque vulgò per il Piatto del Cardinale povero nuncupata. Memeris igitur, Ferculum in præsentì articulo nihil aliud esse, quàm certum additamentum, seu supplementum Præbendæ ad augendum illius redditus tenues, *Pyrrh. Corrad. in prax. beneficiar. lib. 1. cap. 2. n. 34. cum seq.*

Quibus præhabitis, cum interdum contingere possit, non semper uniri Beneficium in nomine manui mortuæ, sed Ferculum tantum, vel uniri Beneficium in nomine, & Ferculum ipsi Beneficio per prius unitum, vel reservari perpetuam Pensionem super Ferculo, cujus unionis, vel reservationis occasione facile est controversibilis præsens materia sub prætextu exorti dubii, utrum Ferculum sit Beneficium, nec ne; cum verò Ferculum verè sit Beneficium, illudque verè conferatur in titulum adinstar Beneficii, ideò firmatur in præsentì, quòd ex Beneficiis, Ferculis nuncupatis, annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, manui mortuæ unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, super Beneficiis, seu Ferculis hujusmodi ad favorem manus mortuæ reservatis, etiam adhuc debentur quindennia, *Corrad. in prax. beneficiar. lib. 1. cap. 2. num. 34. cum seqq. ibi: ubi autem dicta prædia, aut alia Bona, sive possessiones unita, seu addita fuerint alicui Beneficio, tunc quidem de eis judicandum erit, sicut de Beneficio. Undè notat Cancellaria Apostolica, quòd aliàs fuit expedita provisio cujusdam Ferculi, sive additamenti tanquam de Beneficio, & in titulum Beneficii, sicut alix provisiones; quòd quidem Ferculum a junct esse certum additamentum Præbendæ, & esse distincta*

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis, Ferculis nuncupatis annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, manui mortuæ unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, super Beneficiis, seu Ferculis hujusmodi ad favorem manus mortuæ reservatis, etiam adhuc debentur quindennia.

*Fercula de Præbenda, & quod non tenentur per alios, quam Canonicos, nec sunt unita Præbende, sed per Canonicos tenentur, & dantur in titulum Beneficii, ac conferuntur, & vacant, sicut alia Beneficia, & ista Fercula sunt possessiones, seu certi redditus deputati pro supplemento, & additamento Præbendarum, quæ dantur in titulum, & conferuntur &c. & quod occurrit in istis Ferculis, sicut in quibusdam possessionibus solitis dari in titulum Beneficii, ut in notabilibus ejusdem Cancellariæ folio mihi 192. Ferculum enim unitum, seu Pensio reservata super eodem, subjacere debet Bullis super quindenniorum materia editis, tamquam ratione additamenti, seu appendicis participans de natura Beneficii: nec est novum in Jure, quod accessorium sequatur naturam sui principalis; hinc est, quod Hospitalæ accessorie unitum Beneficio Ecclesiastico, de illo judicatur, sicut de Beneficio, *Marescott. var. resol. lib. 2. cap. 3. num. 20.**

Præterquamquod eo ipso, quod Ferculum est conferibile adinstar Beneficii, si idem non esset unitum manus mortuæ, profectio esset etiam vacabile per obitum Præbendati, ac subjaceret annatæ in actu novæ Provisionis, dummodo excedat viginti quatuor Ducatos, imò in qualibet successiva Provisione semper subjaceret perpetuæ, ac reiterabili annatæ, prout procul dubio subjaceret Beneficium, de quo Provisus teneretur annatam solvere: quomobrem ad reparandum Annatarum damnum, etiam ex Ferculi unione, vel ex perpetuæ Pensionis super Ferculo reservatione ortum, locus esse debet quindennio ob identitatis rationem inter Beneficium, ac Ferculum ex supra deductis.

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis, Eremitoriis nuncupatis, annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, manus mortuæ unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, super Beneficiis, seu Eremitoriis hujusmodi ad favorem manus mortuæ reservatis, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Etiam ex Eremitorio debentur quindennia.
- 2 Eremitorium est Beneficium Ecclesiasticum.
- 3 Etiam in Eremitorio cadere potest simonia.

CAPITULUM XXXII.

POtest aliquando contingere, quod non solum Beneficia, & Ecclesiæ uniantur, sed etiam Eremitoria, vel super Eremitoriis perpetuæ reserventur Pensiones; qua occasione datur ansa dubitandi, utrum pari modo ex hujusmodi unione Eremitorii, aut reservatione Pensionis super eodem Eremitorio, debeatur quindennium, nec ne: quapropter firmatur in præsentia, quod ex Beneficiis, Eremitoriis nuncupatis, annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri

de Camera excedentibus, manus mortuæ unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus super Beneficiis, seu Eremitoriis hujusmodi ad favorem manus mortuæ reservatis, etiam adhuc debentur quindennia; Eremitorium enim procul dubio est Beneficium Ecclesiasticum, eodemque passu ambulat cum Ecclesia, proindeque eisdem effectus parere debet, *Parif. de resignat. Benefic. lib. 2. qu. 1. num. 122. Rotæ coram Moberano dec. 3. aliis 180. ut lite pendente:* hinc fit, quod etiam in Eremitorio cadere potest simonia.

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis, Canonicatibus, & Choristis, seu Chorariis, annum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, erectis in Ecclesia quoad Beneficiatos, Canonicos, & Choristas, seu Chorarios non numerata, sive non habente certum numerum Beneficiatorum, Canonicorum, & Choristarum, sive Chorariorum, proindeque non vacantibus Beneficiis, Canonicatibus, & Choristis, seu Chorariis per obitum alicujus ex Beneficiatis, Canonicis, & Choristis, seu Chorariis, manus mortuæ unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, super Beneficiis, Canonicatibus, & Choristis, seu Chorariis ad favorem manus mortuæ reservatis, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Quanam sint Ecclesiæ numerate.
- 2 In Regno Neapolitano, & in Diocesi Calaguritana est magnus numerus Ecclesiarum non numeratarum.
- 3 In Gallia vigent Beneficia Choristarum.
- 4 Choristæ in Ecclesia non numerata non vacant per obitum Choristarum.
- 5 Annata non solvitur ex Beneficiis Ecclesiæ non numerate.
- 6 Cessante causa annatarum, cessant quindennia.
- 7 Quindennia non inurant in Beneficiis, in quibus verba legis non conveniunt.
- 8 Facere immortale Beneficium Ecclesiæ non numerate, est contra illius naturam.
- 9 Ex Beneficio, Canonicatu, & Choristia Ecclesiæ non numerate, vel ex Pensione super eodem reservata debentur quindennia.
- 10 Papa, uniendo Beneficium non vacabile, vel super eo reservando Pensionem; censetur removere voluisse obstaculum non vacationis.
- 11 Quindennium quibus, & ex quibus debeat.
- 12 Cum lex non distinguit, nec nos distinguere debemus.
- 13 Quindennia non debentur ex Beneficiis de tempore unionis habentibus conventum, aut Curam.
- 14 Quæ exprimi volunt Pontifices, facile dispriment.
- 15 Beneficium Ecclesiæ non numerate, ad hoc, ut sit Beneficium, Jatis est, quod tamquam tale enumerat.

cietur à Sacro Concilio Tridentino sess. 24. de Reformat. cap. 18.

16 Idem jus est de eo Beneficio , quòd potest esse perpetuum .

CAPITULUM XXXIII.

1 **P**ro dicendorum notitia sciendum est , duplex dari genus Ecclesiarum , aliæ namque sunt numeratæ , & tales dicuntur , in quibus ex Statuto , consuetudine , vel privilegio certus , præfixus , & taxatus reperitur Clericorum numerus , aliæ vice versâ sunt non numeratæ , seu receptitiæ , in quibus non adest certus ministrorum numerus , sed secundum fructuum supererectamentam , vel decrecentiam Beneficiati crescant , vel decrescant , cap. dilectus 27. de Præbend. Tondut. resol. Canonice & benefice. par. 2. cap. 2. §. 5. per tot. Barbosa de Canonice & Dignitat. cap. 3. num. 7. Milaz. dissert. 1. nu. 1. cum seqq. & per tot. Lotcher. de re benefice. lib. 1. qu. 14. num. 12. cum seqq. Gonzalez ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensib. glof. 9. §. 3. per tot. Pyrrh. Corrad. in prax. benefice. lib. 1. cap. 6. n. 296. & lib. 3. cap. 5. nu. 17. cum seqq. Clericat. discord. forens. de Benefice & Pension. par. 1. discord. 25. nu. 9. Massobr. in prax. habend. Concurf. prælud. 5. n. 3. & 5. ubi refert , in Regno Neapolitano , & in Diacelsi Calaguricana esse magnam numerum Ecclesiarum receptitiarum , seu non numeratarum , & prælud. 6. Sciendum insuper quoque , est , præsertim in Gallia vigere Officia , seu Beneficia Choristarum , sive Chorariorum , forsitan non creata , seu in re , atramen in titulum conferri solita , teste Francisco Marco dec. Delphin. 207. num. unic. dec. 1176. per tot. par. 1. & dec. 318. per tot. cum addition. par. 2. cum autem tam Canonicatus , quam Beneficia , & Choristia , seu Choraria in Ecclesia non numerata non vacent per obitum hujusmodi Canonicorum , Beneficiatorum , & Choristarum , seu Chorariorum , proindeque nec impetrari possint , sed extinguantur , supprimantur , cessent , ac esse desinant illic cum possessore , seu titulari ad textum in cap. dilecto 25. versiculo prætered. de Præbend. cap. ex parte 10. de concessio. Præbend. Gonzalez in Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensib. glof. 9. §. 3. n. 10. Clericat. discord. forens. de Benefice & Pension. par. 1. discord. 25. num. 23. cum seqq. per consequens primo aspectu videretur , non esse locum solutioni quindenni ex eo , quòd antè unionem Beneficia hujusmodi forsitan non essent obnoxia solutioni annatæ , uti nunquam vacabilia per obitum , sicque nunquam impetrabilia , nec Provisionis capacia , tamquam extingui solita cum vita possessoris , veluti in puncto non solvendæ annatæ ex Beneficiis Ecclesiæ non numeratæ ob solum motivum defectus vacationis , Gonzalez ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensib. glof. 9. §. 3. n. 17. antè med. versiculo prout etiam videmus : undè , cessante causa annatarum , cessare quoque deberent quindennia earum soboles , cap. cum cessante causa 60. de appellat. Barbosa axiom. 40. num. 4. ita , ut Bullæ Apostolicæ super quindenniis editæ , & congestæ post Tract. introducentes usum quindenniorum , ac causa desuperatæ imposterum vacationis Beneficiorum unitonum , ac consequentivè defraudationis annatarum , pernecessè supponant loqui de Beneficiis dumtaxat Ecclesiæ numeratæ , in quibus

tantum antè unionem dabatur vacatio , non verò de Beneficiis Ecclesiæ non numeratæ , seu receptitiæ , in quibus antè unionem nulla dabatur vacatio , sed illa non cum Titulari expirabat , & confestim esse desinebat , ac si per prius in rerum natura non essent ; undè forsitan probabiliter prima fronte videretur , non intrare quindennia in istis Beneficiis , in quibus verba legis non conveniunt , l. dies cautioni 4 §. Totiè 6. ff. de damn. infest. l. 1. §. Loquitur 5. ff. de aqu. quotidian. & astiv. l. hos accusare 12. §. Omnibus 4. ff. de accusat. Barbosa axiom. 136. n. 8. nè aliàs sequatur absurdum , quòd unio possit facere , Beneficiatum mortuum revivificare , aut facere , rem , & Beneficium necessariò periturum in sua persistentia per obitum Beneficiati , permanere , illudque , quòd est mortale , facere immortale ; quòd procul dubio utrumque est contrà naturam tam hominis , quam Beneficii Ecclesiæ non numeratæ , Gonzalez in Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensib. glof. 9. §. 3. num. 12. cum seqq. nihilominus contrarium resolvimus , firmando , quòd ex Beneficiis , Canonicatibus , & Choristis , seu Chorariis , annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus , erectis in Ecclesia quoad Beneficiatos , Canonicos , & Choristas , seu Chorarios non numerata , sive non habente certum numerum Beneficiorum , Canonicorum , & Choristarum , sive Chorariorum , proindeque non vacantibus Beneficiis , Canonicatibus , & Choristis , seu Chorariis per obitum alicujus ex Beneficiatis , Canonicis , & Choristis , seu Chorariis , manui mortuæ unitis , sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus , super Beneficiis , Canonicatibus , & Choristis , seu Chorariis ad favorem manus mortuæ reservatis , etiam adhuc debentur quindennia : eo enim ipso , quòd Papa , scilicet providendo per viam unionis de Beneficio sui natura non vacabili , vel reservando Pensionem super tali Beneficio , censetur habuisse intentionem removendi obstaculum non vacationis , & providendi de Beneficio , ac si Beneficium re vera vacasset , & reservandi Pensionem , perinde ac si etiam Pensio re vera vacasset , Pyrrh. Corrad. in prax. benefice. lib. 1. cap. 6. n. 296. cum seqq. Gonzalez ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensib. glof. 9. §. 3. nu. 20. 23. & 24. nè aliàs contrà mentem unientis hac via derogatum remaneat juri suæ Cameræ , Sacri Collegii Cardinalium , & Annatistarum , quibus omnibus debetur quindennium ex unione Beneficii , vel reservatione Pensionis , juxta literaliter disposita in Bullis super quindenniorum materia emanatis , & repetit. post Tract. int. Constitut. Apostolicæ. Nec obitat , quòd , licet Constitutiones Pontificiæ de quindenniis loquentes , generaliter loquantur de omnibus Beneficiis qualitercumque qualificatis , ac ubicumque existentibus , ex identitate tamen rationis restringi debeant ad Beneficia tantum vacabilia , seu vacatura , secus verò ad ea , quæ vacare nequeunt ; quia , cum non distinguat lex , an quindennia solvenda sint , vel non etiam ex Beneficiis Ecclesiarum non numeratarum , sive ex perpetuis Pensionibus super hujusmodi Beneficiis , nec nos distinguere debemus , l. non distinguemus 32. ff. de Publician. in re action. l. consensisse 2 §. Convenire 1. in fin. ff. de judic. l. quos prohibet 7. ff. de postuland. Barbosa axiom. 136. nu. 4. sicuti namque quando

- voluerunt Pontifices, quòd in certis casibus non solverentur quindennia, id expresserunt, ut in
- 13 casu, quòd Beneficia de tempore unionis haberent Conventum, Curam, aut Hospitalitatem juxta Bullas Apostolicas super quindenniis editas, ac
- 14 repetitas post Tract. ità, si etiam ex Beneficiis Ecclesiæ non numeratæ, exque Pensionibus super hisce Beneficiis voluissent, quòd non solverentur quindennia, profectò expressissent, cum facile id exprimere potuissent, *Barbosa axiom. 136. n. 5. cum seq.*

- Minus obstat, quòd Beneficium Ecclesiæ non numeratæ non videatur obnoxium esse debere quindenniis, uti carens essentiali requisito Beneficii Ecclesiastici, nempe perpetuitatis, cum tamen abist, quòd illud sit perpetuum, ut potius cum Beneficiato extinguatur ex jam dictis: quia inò ad effectum, de quo agitur, satis est, quòd tamquam tale enunciatur à *Sacra Tridentina Synodo sess. 24. de Reformat. cap. 18. in principio, verbo receptivis.* & satis quoque est, quòd de eo, quòd potest esse perpetuum, idem jus est, *Masfobr. in praxi habendi Concursum præludio 5. dub. 1. n. 2. & 4.*

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis, Cappellaniis, Mansionariis, seu Assiariis nuncupatis, Ecclesiarum, non tamen Canonicalium, sicque non Cathedralium, nec Collegiatarum, annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, in quibus quidem Ecclesiis Cappellani, Mansionarii, seu Assiarii intitulati sunt, & participant de massa infimul cum Beneficiatis, immò habent stallum, & locum in Choro, ac vocem in Capitulo, manus mortuæ unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, super Beneficiis Cappellaniis, Mansionariis, seu Assiariis prædictis ad favorem manus mortuæ reservatis, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Ex Cappellaniis, Mansionariis, seu Assiariis unitis debentur quindennia.
- 2 Tales Cappellaniæ verè sunt Beneficia.

CAPITULUM XXXIV.

- Cum ambi possit, an ex certis Beneficiis, & ex perpetuis Pensionibus super certis Beneficiis deberentur quindennia, firmatur in præsentia, quòd ex Beneficiis, Cappellaniis, Mansionariis, seu Assiariis nuncupatis, Ecclesiarum, non tamen Canonicalium, sicque non Cathedralium, nec Collegiatarum, annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, in quibus quidem Ecclesiis Cappellani, Mansionarii, seu Assiarii intitulati

sunt, & participant de massa infimul cum Beneficiatis, immò habent stallum, & locum in Choro, ac vocem in Capitulo, manus mortuæ unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus super Beneficiis Cappellaniis, Mansionariis, seu Assiariis prædictis ad favorem manus mortuæ reservatis, etiam adhuc debentur quindennia; quippè tales Cappellaniæ tamquam perpetuæ, nec amovibiles, verè sunt Beneficia Ecclesiastica, & tales Cappellani verè sunt Beneficiati, proindeque eodem onere gravari debent, quo gravantur reliqua Beneficia, reliquique Beneficiati in suis Ecclesiis, *Tondut. resol. Canonic. & benefical. par. 2. cap. 1. n. 3. Gratian. discept. 397. num. 14. cum seqq.* ac sanè decet, ut hujusmodi Cappellaniæ, & Cappellani pares sint in onere cum Beneficiis, & Beneficiatis, quando pares sunt in lucro cum eisdem.

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis, Vicedominatibus nuncupatis, annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, manus mortuæ unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, super Vicedominatibus hujusmodi ad favorem manus mortuæ reservatis, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Alii Vicedomini dicuntur Patroni Ecclesiarum.
- 2 Hinc Vicecancellarius S. R. E.
- 3 Commendatur Emiss D. Cardinalis Otthobonus.
- 4 Commendatur S. M. Alexander Papa VIII.
- 5 Hinc Vicelegatus.
- 6 Hinc Vicegerens Eminentis. Orbis Vicarii.
- 7 Laudatur bon. mem. R. P. D. de Zaulis.
- 8 Hinc Vicecætor, & similia.
- 9 Quidè Vicecomitum præclarissima familia.
- 10 Ex Comitibus dicta nobilissima alia de Comitibus, de qua est S. M. Innocentius Papa XIII.
- 11 Alii Vicedomini sunt Advocati, seu Protectores Ecclesiarum, præsertim Germaniæ.
- 12 In Gallia Vidames nuncupati.
- 13 Alii dicuntur Vicedomini personæ Ecclesiasticæ.
- 14 Laudatur Sebastianus Cæsar de Menezes.
- 15 Etiam ex Vicedominatu, sive ex Pensione super eo reservata debentur quindennia.
- 16 Laycis non traditur possessio à Capitulo.
- 17 Vicedominatus ad effectum incurrendi in simoniam, enumeratur inter Beneficia Ecclesiastica, & ponederantur Bullæ quindenniorum.

CAPITULUM XXXV.

Pro dicendorum intelligentia præmittendum est, plura dari in Jure Vicedominatum, & Vicedominorum genera, alii namque Vicedomini, quasi Domini locum tenentes dicuntur Patroni Ecclesiarum, ut in *cap. volumus 2. cap. Diaconum 3. dist. in 7. 89. cap. Salvator 1. qu. 3.* hinc 2 Vicecancellarius S. R. E. qui hodiè est Eminentissimus D. Cardinalis Petrus Otthobonus, in 3

ter præclaras animi dotes, pietate, munificen-
 4 S. M. Alexandri VIII. Jurisperiti doctissimi, ac
 5 Sacræ Romæ Romanæ Auditoris celeberrimi, ex
 6 Fratre Pronepos dignissimus; hinc Vicelegatus,
 7 hinc Vicegerens Erii Urbis Vicarii, qui olim ex-
 titit meritissimè bon. mem. R. P. D. *Dominicus*
de Zaulis, postea S. Officii Assessor, præstantis-
 simus Jurisconsultus Faventinus, quem com-
 probant aurea illius Comentariorum ad Patrum
 Statutum Faventia in duobus elaboratissimis
 voluminibus mirè, ac peregrinè distincta, nec
 non aliud opus posthumum *Observation. practic.*
 ad majora sanè promovendus, nisi ad Superos
 de anno 1722. in bona senectute evheretur;
 8 hinc Vicerector, hinc Viceprinceps, hinc Vice-
 9 dux, hinc Vicemarchio, hinc Vicecomes, undè
 forsitan præclarissima Vicedominum familia Me-
 diolani, qui illius Ditionis Duces olim perseve-
 rant, prout ex Comitibus alia nobilissima fami-
 10 lia Romana de Comitibus; de qua est S. M. In-
 nocentius XIII. die 7. Martii 1724. è vivis erep-
 tus; hincque infinita alia vocabula, quæ idem
 11 sonant, *Boer. de ordin. & præcedent. grad. utriusq.*
for. n. i. cum seq. Alii Vicedomini sunt Advocati,
 seu Protectores Ecclesiarum, potissimum Ger-
 12 mania, in Gallia *Vidames* nuncupati, *cap. præ-*
tered 23. de Jurepatronat. cap. in quibusdam Pro-
vinciis 12. in fin. de pæn. Chokier de Advocat. feud.
Mager de Advocat. armat. cap. 2. num. 177. & 253.
cum seq. Ciron. in Jus Canonic. tit. 38. in principio,
versiculo fuisse tamen, Florent. ad lib. 3. Decretal.
tit. 38. de Jurepatronatu in cap. 23. circa fin. s. Non
valdè distunt, Lautmeter. de veter. Cleric. lib. 2.
 13 *cap. 54.* alii tandem dicuntur Vicedomini, per-
 sonæ quædam Ecclesiasticæ, de quibus, & de
 quorum officio in præsentia, quæ ab Episcopis
 præponuntur hospitibus recipiendis, ac elemo-
 synis erogandis, reliquisque peragendis cum
 libera rerum administratione, etiam causis Ec-
 clesiasticis pertractandis, proindeque quasi vi-
 ces Episcoporum gerentes, & Episcopatum di-
 tionum administratores, *cap. i. in fin. versic. vo-*
luntus autem, de calumn. cap. consulere 37. de simo-
nia, cap. examinata 7. de confirmat. util. vel inutil.
Macr. Hierolexic. verbo Vicedominus, Gonzalez
Tellez in cap. contingit 8. n. 7. de arbit. & in not. ad
cap. 1. nu. 4. verbo voluntus, de calumn. & ad cap.
consulere 37. n. 2. verbo Vicedominatum, de simon.

14 *Sebastian. Casar de Menezes, non minus Juris scien-*
tia, quam generis splendore præclarus noster Lusit-
anus, de Hierarch. Eccles. qu. 2. pro. em. §. 5. nu. 13.
Ziegler in Jus Canonic. lib. 3. tit. 2. de Procurat. s. 1.
verbo vel quasi Domini, Panciroll. var. lectio.
lib. 1. cap. 86. in med. post liter. D. versic. hi quibus-
dam in locis, Labor. de election. Canonic. cap. 4.
n. 2. cum seqq. Fermosini in cap. sua nobis 5. qu. 3.
n. 42. cum seqq. de offic. Vicar. Mager de Advocat.
armat. cap. 2. n. 178. cum seqq. & n. 260. ubi memi-
 nit de Canonico Capitulari Ecclesiæ Bambergæ.
 eodem tempore Vicedomino perpetuo Episco-
 patus in Carinthia.

Quibus præmissis, cum contingere possit,
 quòd alicui Pio Loco uniantur Vicedominatus,
 in ultimo sensu sumptus, vel quòd perpetua re-
 servetur Pensio super Vicedominatu ad favorem
 Pii Loci, proindeque dubium oriat, utrùm
 ex unione Vicedominatus, sive ex reservatione
 Pensionis super Vicedominatu debeat quin-

dennium, nec nè, prout illud debetur ex unione
 Beneficii Ecclesiastici, vel ex reservatione Pen-
 sionis super Beneficio Ecclesiastico, retenta sem-
 per generali hypothefi excessus viginti quatuor
 Ducatorum, resolvimus, quod ex Beneficiis, 15
 Vicedominatibus nuncupatis, annum valorem
 viginti quatuor Ducatorum auri de Camera ex-
 cedentibus, manui mortuæ unitis, sive ex per-
 petuis Pensionibus dictam summam excedenti-
 bus, super Vicedominatibus hujusmodi ad fa-
 vorem manus mortuæ reservatis, etiam adhuc
 debentur quindennia: quantumvis enim Vice-
 dominatus possit esse, & non esse Officium, seu
 Beneficium Ecclesiasticum, secundum qualita-
 tem ministerii, quod ei est annexum, quando
 tamen ex reiteratis collationibus effectus appa-
 reat, semper collatum fuisse in ritulum, ac in
 perpetuum à persona Ecclesiastica in personam
 Ecclesiasticam tantum, & possessionem de illo
 traditam capitulariter in Choro; undè repu-
 16 gnat, quòd in tali casu sit Officium laycale, ex
 quò laycis non traditur possessio à Capitulo, mi-
 nusque datur locus in Choro inter Canonicos,
 seu Beneficiatos, qui sunt solæ personæ Ecclesi-
 asticæ, tunc nri verè Beneficium existens in statu
 collativo, debet subjacere quindennis ratione
 perpetuæ Ecclesiasticitatis, ut de Vicedominatu
 in Cathedrali Ecclesia Anagnina *Rota coram*
Card. Millino dec. 257. per tot. adeò, ut Vicedo- 17
 minatus ad effectum incurrendi in labem simo-
 niacam, enumerari solet inter alia Officia, &
 Beneficia Ecclesiastica ex *cap. consulere 37. de si-*
mon. ibi: Vicedominatum, vel aliam Ecclesiasti-
cam administrationem; & ita veniunt intelligendæ
Bullæ quindenniorum, non solum loquentes de
Beneficiis Ecclesiasticis, sed etiam expressè de
Officiis, nec solum Beneficia Ecclesiastica sub-
icientes quindennis, sed etiam Officia, quæ ob
eorum Ecclesiasticitatem pari passu ambulare
debent cum Beneficiis Ecclesiasticis, ut videre
est in Constitut. 6. Pauli II. §. 1. 4. 5. & 6. Bullar.
nov. Roman. tom. 1. ibi, Officia &c. univimus,
 ,, incorporavimus &c. Officia &c. unita, pro
 ,, quibus Camera Apostolicæ annata, seu alia
 ,, jura solvi consueverant, vel debebant &c. an-
 ,, natam, sive medios fructus unius anni in po-
 ,, sterum singulis quindecim annis perpetuò fe-
 ,, rentur, eidem Camerario solvere teneantur,
 ,, & debeant &c. Et quòd de omnibus &c. Of-
 ,, ficiis &c. unitis &c. Communia, Minuta, &
 ,, alia jura, seu annatas, & medios fructus
 ,, hujusmodi solvere adstringantur etiam singu-
 ,, lis annis quindecim in futurum &c. alioqui fi-
 ,, à solutione &c. cessare præsumperint &c. Of-
 ,, ficia &c. tamquam verè vacantia possint liberè
 ,, à Sede præfata impetrari, & canonicè retine-
 ,, ri, ac si uniones ipsæ &c. nullatenus emanaf-
 ,, sent &c. ,, in *Constitut. 17. Pauli IV. §. 3. eod.*
 ,, tom. 1. ibi, ,, omnes, & singulas uniones &c.
 ,, de quibusvis &c. Officiis &c. perpetuò fa-
 ,, ctas, & de cætero &c. perpetuò faciendas sub
 ,, literis Pauli &c. comprehendendi &c. & prope-
 ,, reà &c. ad solutionem Communium, & Mi-
 ,, nutorum Servitorum, & annatarum, & alio-
 ,, rum jurium prædictorum eidem Cameræ,
 ,, Collegio, & Officialibus ratione earundem
 ,, unionum &c. singulis quindecim annis &c. fa-
 ,, ciendam teneri &c. nec non &c. Officia &c.
 ,, unita hujusmodi onus solutionis Commu-
 ,, nium,

„nium, & Minorum Servitorum, ac annatarum, & aliorum jurium semper habuisse, & ad præfens habere &c., in *Constit. 38. S. Pii V. §. 3. tom. 2. ibi*, Officia &c. unita &c. sub literis Pauli II. & aliorum Prædecessorum hujusmodi compræhendi, & includi &c., & in *Constitut. 50. Clementis X. §. 1. & 2. tom. 6. ibi*, omnes, & singulas uniones &c. de quibusvis &c. Officiis &c. perpetuò factas, & de cætero &c. perpetuò faciendas sub literis Pauli II. &c. includi &c. Officia &c. hujusmodi onus solutionis Communium, & Minorum Servitorum, ac annatarum, & aliorum jurium prædictorum semper habuisse, & habere decrevit &c., quæ quidem Constitutiones Apostolicæ sunt repetitæ post *Tract. in ordine l. 1. V. VI. & XI.*

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis Monocularibus, annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, manus mortuæ unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, super Beneficiis hujusmodi ad favorem manus mortuæ reservatis, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Quid sit Beneficium monoculare.
- 2 Cur dicatur beati monoculi in terra cæcorum.
- 3 Etiam ex Beneficiis monocularibus unitis, sive ex Pensionibus super illis reservatis, debentur quindennia.
- 4 Lex quindenniorum, nulla Beneficia excipit.
- 5 Etiam Beneficia Parochialia subjiciuntur quindennis.
- 6 Omnia ferè Beneficia Curata sunt monocularia.
- 7 Etiam Beneficia manualia subjiciuntur quindennis.
- 8 Casus omissus debet remanere sub censura Juris.
- 9 Beneficia manualia, etiamsi expressè non subjicerentur quindennis, adhuc illa subjecta remanent ob generalitatem verborum Bullarum super quindennis.
- 10 In monocularitate possunt considerari qualificata Beneficia.
- 11 In Orbe Catholico infinita adsunt Beneficia unita, & Pensiones, ex quibus solvuntur quindennia.
- 12 Papa est omnium Princeps.
- 13 Canonicatus Doctores in Hispania solvunt annatam in casu eorum vacationis apud Sedem.
- 14 Declaratur Gonzalez ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensib. glos. 9. §. 2. n. 4. in fine.
- 15 Canonicatus Doctores in Hispania, sunt duo tantum in qualibet Cathedrali.
- 16 Inibi in qualibet Diocesi adsunt plusquam duo millia Beneficia.
- 17 Canonicatus Doctores in Hispania solvunt annatam.
- 18 Beneficia monocularia, licet unica, sicque licet agatur de modico præjudicio ob multipliciter aliorum Beneficiorum non monocularium unitorum, solvere debent quindennium.

Pro intelligentia terminorum, sciendum est, quòd monocularitas Beneficii consistit in illius unitate; ità, ut in Ecclesia unicum sit, *Tondut. resol. benefic. par. 2. cap. 2. §. 6. per tot. Lotther. de re benefic. lib. 2. qu. 39. n. 3. cum seq. Clericat. discord. forens. de Benefic. & Pension. part. 1. discord. 77. n. 1.* hinc tritum ad agium *beati monoculi in terra cæcorum*. Cum autem aliquando evenire possit, quòd uniantur Beneficia monocularia manus mortuæ, vel quòd perpetuæ reserventur Pensiones ad favorem manus mortuæ super talibus Beneficiis, hincque manus mortuæ sub prætextu qualitatis Beneficiorum hujusmodi unitorum, sive sub prætextu reservationis perpetuam Pensionem super hujusmodi Beneficiis præsumat, se non teneri ad quindennia ex eo, quòd de talibus Beneficiis nulla fiat mentio in Constitutionibus Apostolicis super materia quindenniorum editis, & è contra Annatiitæ, propriæ indemnitati consulendo, procurent cogere manus mortuam ad solutionem quindenniorum, uti habentes pro se legem de illis solvendis pro Beneficiis unitis, proque perpetuis Pensionibus reservatis; quamobrem resolvitur in præsentem, quòd ex Beneficiis Monocularibus, annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, manus mortuæ unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, super Beneficiis hujusmodi ad favorem manus mortuæ reservatis, etiam adhuc debentur quindennia: etenim lex quindenniorum generalis, nulla penitus Beneficia excipiens, de sui natura est apta compræhendere quæcumque Beneficia, etiamsi indigerent speciali mentione, *Mascar. de general. Statut. interpretat. conc. §. n. 1. cum seqq. Barbosa axiom. 136. num. 1.*

Corroboratur veritas solidissimo argumento deducto ex contextu ipsarum Constitutionum super quindennis emanatarum, dum namque istæ subjiciunt quindennis etiam Beneficia Parochialia, ut habetur in *Bulla 20. Julii III. §. 6. post med. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi: cum cura &c. in Bulla 17. Pauli IV. §. 8. antè med. eod. tom. 1. ibi: cum cura &c. in Bulla 28. S. Pii V. §. 6. in fin. eod. Bullar. tom. 2. ibi: Parochiales &c. in Bulla 33. Sixti V. §. 2. in princip. & §. 4. in princip. eod. tom. 2. ibi: cura &c. Parochiales &c. in Bulla 18. Urbani VIII. in princip. junctò §. 2. post med. eod. Bullar. tom. 5. ibi: cura &c. Parochiales &c. & in Bulla 50. Clementis X. §. 1. circa fin. §. 3. in fin. §. 4. in principio & §. 5. in med. eod. Bullar. tom. 6. ibi: cum cura &c. Parochiales &c. quæ quidem Constitutiones singillatim repetitæ leguntur post *Tract. in ordine la III. V. VI. VII. VIII. & XI.* signum evidens est, immò necessaria deponitur consequentia, quòd subjicere voluerit quindennis etiam Beneficia monocularia, ex quò omnia ferè Beneficia Curata, ut plurimum, sunt sola, ac monocularia; aliter igitur sentire, esset ex diametro contrà verba Bullarum expressam mentionem facientia de Beneficiis Curatis, veluti ità arguit ad aliud propositum reservationis *Gonzalez ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensibus glos. 9. §. 4. num. 18.**

Neque obstat, quòd, si Pontifices vellent subjicere quindennis etiam Beneficia monocularia,

laria, & Pensiones super talibus Beneficiis impositas, profecto illa expressè subjicerent, prout expressè subjecerunt etiam Beneficia manualia, ut patet ex Bulla 38. S. Pii V. s. 3. post med. ex Bulla 33. Sixti V. s. 2. post med. & s. 4. in princip. Bullar. nov. Rom. to. 2. ex Bulla 18. Urbani VIII. s. 2. post med. circa fin. to. 5. et ex Bulla 50. Clement. X. s. 4. post med. circa fin. & s. 5. in med. tom. 6. repetit. post Tract. int. Constitution. Apostolic. in ordine la VI. VII. VIII. & XI. maxime in materia, ut ista quindenniorum, exorbitante à Jure: undè uti casus omnisus, debet remanere sub censura Juris, Barbosa axiom. 39. per tot. etenim ad cautheam tantum expresserunt Pontifices manualia Beneficia, non autem ex eo, quòd aliqua indigerent expressione, cum, etiamsi illa expressè non subicerentur quindenniis, crederem, subiecta remansisse ob generalitatem verborum, quibus loquuntur Bullæ super quindenniis editæ, incipiendo à Paulo II. primo quindenniorum inventore, sive verius regulatore, in Constitutione 6. s. 6. Bullar. nov. Roman. tom. 1. ibi: *cujusvis qualitatibus, aut generis & c. Filius III. in Constitutione 20. s. 6. post med. versic. & quorumvis, eod. tom. 1. ibi: quomodolibet qualificata & c. Paulus IV. in Constitutione 17. s. 7. in princip. s. 8. in princip. & s. 11. in fin. eod. tom. 1. ibi: quibusvis & c. omnia, & singula & c. Sanctus Pius V. in Constitutione 38. s. 2. in fin. s. 3. circa fin. & s. 6. in fin. eod. Bullar. tom. 2. ibi: quocumque titulo nuncupata & c. quæcumque Beneficia & c. Sixtus V. in Constitutione 33. s. 1. in princip. s. 2. in princ. et s. 4. in princ. eod. to. 2. ibi: quorumcumque Beneficiorum & c. omnia, & singula & c. quæcumque & c. Urbanus VIII. in Constitutione 18. in princip. juncto s. 1. in med. & s. 2. in med. circa fin. tom. 5. ibi: quæcumque & c. omnia, & singula & c. quibuscumque & c. quorumcumque & c. & Clemens X. in Constitutione 50. in princip. juncto s. 2. in fin. s. 3. in princip. & fin. s. 4. in princip. & fin. s. 5. in princip. & med. s. 6. post med. circa fin. & in fin. s. 9. in princip. & s. 10. circa fin. tom. 6. ibi: qualificatorum & c. omnia, & singula & c. quæcumque & c. quibuscumque & c. quorumcumque & c. quibusvis & c. omnium, & singulorum & c. quæ quidem Bullæ repetitæ reperiantur post Tract. int. Constitution. Apostolic. in ordine la I. III. V. VI. VII. VIII. & XI. undè ob earundem Bullarum generalitatem aptam ad compræhendendum quæcumque Beneficia, benè compræhenduntur monocularia, quæ, licet unica sint, non indè tamen desinunt esse Beneficia læcularia Ecclesiastica, potissimum quando memoratæ Bullæ faciunt mentionem de Beneficiis qualitercumque qualificatis, & in monocularitate possunt considerari qualificata, Gonzalez ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensibus glos. 9. s. 4. n. 16. præterquamquòd militabat forsitan major ratio exprimendi manualia, quàm monocularia, cum illa sint perpetua, sed ad nutum amovibilia, sicque minus propriè Beneficia, quæ debent esse perpetua: undè aliqua remanebat ambiguitas, an manualia subjacerent, nec nè quindenniis; ista verò, nempè monocularia sunt perpetua, propriè, ac verè Beneficia; undè minor dubitatio de monocularibus, quàm de manualibus.*

Minus obstat, quòd, cum agatur de modico præjudicio Sedis Apostolicæ, ac Annatistarum, resultante ex unione Beneficii monocularis, sive ex reservatione Pensionis super Beneficio mono-

culari, quando in Orbe Catholico infinita, 11 adfunt Beneficia unita, & Pensiones, ex quibus solvuntur quindennia, veluti ad aliud propositum modici præjudicii, quòd sentit Sedes Apostolica ex concessione Indulti ad duos tantum, Canonicatus Doctorales, & Magistrales in qualibet Cathedrali Regnorum Hispaniarum respectu ad plusquam duo millia Beneficia in qualibet Diæcesi, ponderat Gonzalez ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensibus glos. 9. s. 2. num. 28. non præsumitur, Summos Pontifices adeò renaces fuisse, ut, qui alios de avaricia notare debent, velint respicere etiam ad modicum præjudicium resultans ex non solutione quindennii pro Beneficiorum monocularium unione, seu Pensionum reservatione super Beneficiis monocularibus; & modicum quidem est præjudicium respectu ad Papam, qui est omnium Princeps, 12 ut in simili de Papa, notat Card. Paris. consil. 42. nu. 2. cum seqq. lib. 4. quia, quantumvis præjudicium forsitan sit modicum respectu aliorum Beneficiorum non monocularium, tamen satis est, quòd aliquale præjudicium sit, & quòd non agatur de solo præjudicio Papæ, seu Cameræ Apostolicæ, sed etiam de præjudicio tertii, seu Annatistarum, cui Princeps, præsertim Ecclesiasticus, æqui amator, non ita facile derogare solet: & quia erit præjudicium modicum quoad Papam, ejusque Cameram, sed non quoad Annatistas causam onerosam habentes propter suorum Officiorum emptionem de propriis pecuniis: & quia nec Sedes Apostolica in casu Gonzalez mox prælaudati ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensibus glos. 9. s. 2. num. 28. aliquod sentit præjudicium, & juxta dictum ejusdem Gonzalez 13 loc. citat. n. 4. in fin. exigit annatam de Canonicatibus Doctoralibus in casu eorum vacationis apud Sedem à Provisis, seu electis ab Ordinariis, & Capitulis dictam annatam solvere debentibus ratione novæ Provisionis, & expeditionis literarum Apostolicarum in Dataria intrâ quadrimestre impetrandæ; undè argumentum Gonzalez per modum tantum dubitandi excitatum, stringit potius, sicuti enim Canonicatus 14 Doctorales in Hispania, non obstante, quòd sint duo tantum in qualibet Cathedrali, sicque agatur de modico præjudicio; quando è contrà 15 inibi Beneficia in qualibet Diæcesi adfunt plusquam duo millia, nihilominus solvunt annatam, 17 eodem fermè pacto Beneficia monocularia; licet unica; sicque, licet agatur de modico præjudicio ob multipliciter aliorum Beneficiorum, non monocularium unitorum, solvere debent quindennium. 18

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis Mensalibus, de Mensæ nuncupatis, annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, Mensæ Episcopali, seu Abbatiali unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, super Beneficiis hujusmodi ad favorem Mensæ Episcopalis, seu Abbatialis reservatis, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 *Quid sit Beneficium Mensale, seu de Mensa.*
- 2 *Quid sit Bona amensari.*
- 3 *Ex Beneficio Mensali unito Mensæ Episcopali, seu Abbatiali, sive ex Pensione ad favorem dictæ Mensæ super illo reservata debentur quindennia.*
- 4 *Ob præjudicium annatæ intrant quindennia.*
- 5 *Nemo gravandus duplici onere.*
- 6 *Quindennium solvitur ex Beneficiis unitis Mensæ Capitulari.*
- 7 *Pontifices volentes, solvi quindennia ex Mensa Capitulari, censentur voluisse, illa etiam solvi ex Mensæ Episcopali, aut Abbatiali.*
- 8 *Casus omissus habetur pro omisso.*
- 9 *Quindennia sunt Juri incognita.*
- 10 *Odiosa strictim interpretanda.*
- 11 *Ex Beneficiis manualibus unitis debentur quindennia.*
- 12 *Beneficia manualia possunt aliquando à Papa conferri in titulum, quæ, si provideantur, evadunt perpetua pro illa vice.*
- 13 *Beneficia Mensalia conferri non solent à Papa personis, tamquam jam unita Mensæ.*
- 14 *Papa dismembrare non solet talia Beneficia.*

CAPITULUM XXXVII.

1 **P**RO dicendorum intelligentia præmittendum est, Beneficium Mensale, seu de Mensa dici illud, quod unitur, ac perpetuò incorporatur alicui Mensæ Episcopali, Abbatiali, Capitulari, Dignitativæ cujuspiam; ita quòd nunquam vacet, sed per mortem Prælati consolidatur Mensæ, Barbosa de Episcop. par. 3. alleg. 58. n. 16. Garzias de Benefic. par. 1. cap. 2. nu. 3. cum seqq. Paul. Roman. de Pension. Eccles. cap. 1. num. 8. cum seqq. Gonzalez ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensibus glos. 5. §. 6. n. 63. cum seqq. & 7. nu. 2. in fin. versic. accedit etiam, Massobr. in prax. habend. Concurf. prælud. 12. n. 1. cum seqq. hinc dicuntur Bona mensalia, seu de Mensa, illa, quæ Episcopatu, aut Abbatia, Capitulo, aut alteri Dignitati unita, & incorporata sunt, Paul. Roman. de Pension. Eccles. cap. 1. num. 7. cum seqq. Barbosa de Episcop. par. 3. alleg. 95. nu. 67. cum seqq. Rota in recentior. dec. 204. per tot. par. 2. tom. 1. hinc Bona amensari dicuntur, quando ab Abbate, vel Prælato data in Emphyteusim, postea ob caducitatem, vel lineam finitam, prævia solidatione domini utilis cum directo, devolvuntur ad Mensam Abbatialem, ab eaque retinentur in futurum, illa incorporando, ac uniendo inter cætera Bona Abbatialis, latè Menoch. consil. 79. per tot. & de præsumption. lib. 6. præf. 87. per tot. & de arbitrar. Judic. lib. 2. centur. 5. cap. 433. per tot. Lottber. de re benefic. lib. 1. qu. 42. n. 65.

3 **Q**uibus præhabitis, asseritur in præsentem, quòd ex Beneficiis Mensalibus, de Mensa nuncupatis, annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, Mensæ Episcopali, seu Abbatiali unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, super Beneficiis hujusmodi ad favorem Mensæ Episcopalis, seu Abbatialis reservatis, etiam adhuc debentur quindennia; talia enim Beneficia non amplius vacant post perpetuam unionem, ac incorporationem factam Mensæ Episcopali, aut Abbatiali, quamvis de istis Beneficiis taliter

unitis semper solvatur annata per confessorialiter Provilos, cum uniantur alteri Beneficio de sui natura vacabili, perque consequens conferibili, qualis est Episcopatus, seu Abbatia, mediante cessu, vel decessu Episcoporum, sive Abbatum pro tempore, adinstar Beneficiorum unitorum Mensæ Capitulari, quæ nunquam moritur, quo casu ob præjudicium annatæ intrant quindennia, proindeque solvendum est quindennium tam ex Beneficio unito Mensæ Episcopali, aut Abbatiali, quam Mensæ Capitulari, alteriusque Dignitatis, sub motivo, quòd Beneficium hujusmodi per talem perpetuam unionem pervenisse dicatur ad manus mortuas, & transitus Beneficii ad manus mortuas de per se solus est sufficiens ad inducendum onus quindennii, maximè si ex hoc transitu resurget etiam annata amissio, & per consequens Camera, ac Annatarum præjudicium, ad quòd referendum introducta fuerunt quindennia ex latè per nos deducta supra in Cap. 1. atque si Beneficium uniatum alteri Beneficio non conferibili, & non vacabili, seu manus mortuæ, qualis est Mensa Episcopalis, aut Abbatialis, quæ adinstar Mensæ Capitularis, nunquam moritur, quantumvis Episcopatus, aut Abbatia, cui Beneficium unitur, de sui natura verè sit vacabilis per cessum, aut decessum Episcoporum, seu Abbatum pro tempore, nec non conferibilis per promotionem novorum Prælatorum; ideoque quindennium quoque solvendum est de Beneficio unito Episcopatu, aut Abbatia, prout solvitur de Beneficio unito Capitulo, aut alteri Dignitati, Massa Gallef. de annat. in fin. versiculo est aliud, in principio, ibi: Cum inter alia provisionum genera, quæ ab Apostolica Sede impetrantur, sint illæ, per quas Beneficia Ecclesiastica uniantur, & amectuntur aliis, ita quòd non sint amplius vacatura, quod contingit, si unio sit perpetua, nec Beneficium uniatum alteri Beneficio de sua natura vacabili (puta Episcopatu, aut Abbatia alicujus Mensæ, aut alii cuius Beneficio conferibili) tunc enim augetur Episcopatus, aut Abbatia taxa, pro tertia parte quantitatis fructuum uniti Beneficii, si illud non sit inter taxata in libris Camera; & si sit taxatum, tantundem augetur taxa Beneficii, cui sit unio: & sic de consuetudine uniti Beneficii annata, Sedi Apostolicæ nihil detrahitur &c. Massobr. in prax. habend. Concurf. prælud. 12. per tot. ac signanter n. 3. in fin. ibi: De Beneficiis de Mensa; Beneficia de Mensa non vacant, & dicuntur transire ad manus mortuas, pro eisque solvitur quindennium, quando sunt unita &c. Est autem Beneficium de Mensa illud, quod unitur alicui Mensæ Episcopali, vel Capitulari, Dignitativæ cujuspiam &c. & pro hujusmodi Beneficiis, ex quò dicuntur pervenisse ad manus mortuas, solvitur Quindennium Camera Apostolicæ &c. quamvis non debeat esse locus duplici oneri in una, eademque re, solvendo pro uno, eodemque Beneficio annatam, & quindennium, quod Jura abhorrent, l. navis 4. §. Sed si navis 1. ff. ad leg. Rhod. de jactu; eodem sanè modo, quo de Beneficio unito Capitulo, seu alteri Dignitati, æquum est, ut solvatur quindennium, cum istud hoc casu verè uniatum alteri Beneficio non conferibili, nec vacabili, quale est Capitulum, aut altera Dignitas, & tale Beneficium unitum nunquam amplius solvat annatam ob cessationem vacationis in futurum; non enim hoc casu uni-

unitur hujusmodi Beneficium Canonicatui alij-
 cujus particularis, qui mori potest, imò debet
 tamquam mortalis, & novus Canonicus succes-
 sor in Canonicatu, provisus de eodem in Data-
 ria Apostolica potest solvere annatam; quo casu
 non esset locus quindennio; sed quando unitur
 Beneficium ipsi Mensæ Episcopali, aut Abbati-
 ali, non autem Episcopatu, aut Abbatia, prout
 quando illud unitur Mensæ Capitulari, seu ipsi
 Capitulo in communi, verè unitur manus mor-
 tuæ, dum tam Mensæ Capitularis, quam Episco-
 palis, aut Abbatialis, sive ipsum Capitulum,
 tamquam manus mortua, amplius mori ne-
 queat, ideòque est locus in hoc casu quinden-
 niis; quidquid forsitan sit, quando Beneficium
 unitur Episcopatu, aut Abbatia alicujus parti-
 cularis, qui tamquam mortalis mori potest, &
 debet, atque successor in Episcopatu, seu Abba-
 tia, consistorialiter provisus debet omnino sol-
 vere integram annatam Commune Servitium
 nuncupatam: sicuti namque Pontifices statue-
 runt, solvendum esse quindennium ex Beneficiis
 unitis Mensæ Capitulari, juxta Bullam 6. Pauli II.
 §. 1. post med. Bullam 17. Pauli IV. §. 8. antè med. in
 Bullar. nov. Roman. tom. 1. Bullam 38. S. Pii V. §. 3.
 in fine, eod. Bullar. tom. 2. & Bullam 50. Cle-
 mentis X. §. 1. circa fin. eod. Bullar. tom. 6. repetit. post
 Tract. int. Constitution. Apostolic. in ordine la I. V.
 VI. & XI. & notat Pyrrh. Corrad. in prax. benefic.
 lib. 2. cap. 8. nu. 67. antè med. versic. cum verò unio,
 ità etiam solvendum est quindennium de Benefi-
 ciis unitis Mensæ Episcopali, aut Abbatiali, quia
 inter unam, & aliam Mensam ex jam dictis in-
 trat parificatio: ultraquamquòd Pontifices vo-
 lentes solvi quindennia ex Beneficiis Mensæ Ca-
 pitulari unitis, censentur voluisse quoque solvi
 quindennia ex Beneficiis Mensæ Episcopali, aut
 Abbatiali unitis, ob identitatem rationis; nec
 in hoc casu militat regula, quòd casus omnisus
 in hac materia quindenniorum habendus sit pro
 omisso, quæ cum sint Juri incognita, non habemus
 Jus commune, cuius dispositioni censetur
 renitens, Barbosa axiom. 39. n. 1. cum seq. etiam
 versetur in re odiosa, exinde strictum ad pedem
 literæ interpretanda, ad textum in cap. odia 15. de
 regul. Jur. in 6.

Eodem fermè pacto, quo ex Beneficiis ma-
 nualibus, quæ de sui natura sunt amovibilia ad
 manum Superioris, occurrere saltem legitima
 causa, si uniantur manus mortuæ, debentur
 quindennia, juxta disposita per Pontifices in
 Constitutione 33. Sixti V. §. 4. in princip. Bullar. nov.
 Roman. tom. 2. Constitutione 18. Urbani VIII. §. 2.
 post med. circa fin. tom. 5. & Constitutione 50. Cle-
 mentis X. §. 4. post med. & §. 5. in med. tom. 6. repetit.
 post Tract. int. Constitution. Apostolic. in ordine
 la VII. VIII. & XI. ità etiam ex Beneficiis Men-
 salibus indistinctim cuiuscumque Mensæ unitis,
 annexis, & incorporatis debentur quindennia,
 cum tam Beneficia manualia, quam mensalia
 ejusdem sint naturæ, neutraque vacant, vel
 neutra sint in statu collativo, licet Beneficia ma-
 nualia sua aptitudine possint aliquando à Papa
 uti Domino absoluto in beneficalibus, si velit
 (quod tamen rarò praticatur) conferri in titu-
 lum, perque consequens perpetua evadere pro
 illa vice, & dara postmodum eorum vacatione
 redire ad primævum statum manualitatis, cum
 res de facili ad pristinam naturam revertatur,

Gonzalez ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensib.
 gloss. 5. §. 6. n. 36. Lotther. de re benef. lib. 1. quest. 34.
 n. 63. Castropol. moral. tom. 2. de Benefic. disput. unic.
 punct. 5. num. 15. Pyrrh. Corrad. in prax. beneficiar.
 lib. 1. cap. 6. n. 305. cum seqq. Sylva de Benefic. par. 3.
 qu. 11. n. 131. Rota post Antonell. de jurib. & onerib.
 Cleric. dec. 47. n. 5. cum seq. & è contrà Beneficia
 Mensalia non solent conferri à Papa personis,
 tamquam jam unita Mensæ; aliàs dismembran-
 da essent, quod Papa non ità facile permittit in
 non leve præjudicium Mensæ.

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis Parochialibus, annuum va-
 lorem viginti quatuor Ducatorum auri
 de Camera excedentibus, manus mor-
 tuæ unitis cum perpetuis Vicariis, ad
 ornatum Bullæ S. Pii V. in ordine la 47.
 §. 3. Bullar. nov. Rom. tom. 2. repetit. post
 Tract. int. Constitution. Apostolic. præter-
 miss. in ordine la I. dempta tamen congrua
 Vicariorum, etiam adhuc debentur
 quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Perpetua unio Ecclesie Parochialis prohibetur per
 Sacr. Concil. Tridentin. sess. 24. de Reformatione
 cap. 13.
- 2 Perpetua unio Beneficiorum simplicium permittitur
 per idem Sacr. Concil. Tridentin. sess. 23. de Re-
 formatione cap. 18.
- 3 De Jure communi permessa erat perpetua unio etiam
 Ecclesiarum Parochialium, & in hoc correctum
 fuit Jus commune per Sacrum Concilium Tri-
 dentinum.
- 4 Per Papam etiam post Concilium bene fieri potest per-
 petua unio Ecclesie Parochialis, & adducitur lo-
 cus Matthæi cap. 16. vers. 19. & 20. & cap. 18.
 vers. 18. & Joann. cap. 20. vers. 23. & 24.
- 5 Præservata censetur auctoritas Pape in omnibus
 Decretis Conciliaribus.
- 6 Sacr. Concil. Tridentin. sess. 25. de Reformat. cap. 6.
 prohibuit, quòd Beneficia Curata convertantur in
 simplicia.
- 7 Idem Sacr. Concil. non prohibet unionem, quæ
 temporalia tantum transfert in Ecclesiam, cui sit
 unio cum assignatione congruæ pro Vicario per-
 petuo.
- 8 Idem Sacr. Concil. sess. 7. de Reformatione cap. 7.
 tolerat tales uniones, dummodò exerceatur cura
 animarum per Vicarium.
- 9 In Constitutione 33. Sixti V. Bullar. nov. Roman.
 tom. 2. supponitur, Beneficia Curata uniri posse
 etiam ab Ordinario.
- 10 Exceptio firmat regulam.
- 11 Idem deprehenditur ex mente Constitutionis 47.
 S. Pii V. Bullar. nov. Roman. tom. 2.
- 12 Cura actualis residet penes Vicarium perpetuum.
- 13 Intellectus Sac. Concil. Trident. circa prohibitionem
 unionis.
- 14 Quando Ordinarius unire valeat Ecclesias Parochia-
 les Ecclesie Parochialibus.
- 15 Manus mortua, nunquam moritura est.
- 16 Persona particularis indiget unione temporali, &
 ad-

- adducitur locus Job cap. 10. versic. 20. cap. 14. versic. 1. & cap. 17. versic. 1. & Genes. cap. 47. versic. 9.
- 17 Unio Beneficiorum, existente justa causa, permittitur.
- 18 Ex Parochialia unita cum perpetua Vicaria, manus mortua tenetur ad quinquennium, dempta tamen congrua Vicarii.
- 19 Supradicta Bulla Piana §. 3. onerat conscientiam Vicarii in casu non solutionis integri quinquennii.
- 20 Oneratio conscientie Vicarii refertur ad casum non facte à Vicario solutionis annate.
- 21 Canonicus Coadiutus patitur punctaturas ob non residentiam Canonici Coadiutoris.
- 22 Solvens usurario usuras, est cooperato peccati alterius.
- 23 Rejicitur Duard. resol. moral. parte 5. tract. 7. resol. 12. versiculo his tamen.
- 24 Intellectus Bullarum quinquenniorum.
- 25 Argumentum à contrario sensu in Jure validissimum est.
- 26 Bulla quinquenniorum excipientes à contrario sensu à quinquennii Beneficia de tempore Unionis, Curam habentia, non intelligunt de Cura Animarum, sed bene de Cura agrotorum.
- 27 In tantum Hospitalia de tempore Unionis, Curam agrotorum habentia eximuntur à quinquennii, in quantum non sunt Beneficia Ecclesiastica.
- 28 Adsum etiam Hospitalia, in quibus exercetur sola Hospitalitas, ratione hospitalitatis peregrinorum, absque Cura agrotorum.
- 29 Mentio celeberrimæ Archiconfraternitatis Sanctissimæ Trinitatis Peregrinorum de Urbe.
- 30 Etiam Beneficia Parochialia subjiciuntur quinquennii.
- 31 Manus mortue tenentur indicare Beneficia Parochialia sibi unita, non ad alium effectum, quam ad solvendum ex illis quinquennia.
- 32 Bulla quinquenniorum si aliter intelligendæ essent, daretur in eis contradictio, seu correctio in continenti, & cur.
- 33 In quo casu verbum Cura in Bullis quinquenniorum referatur ad Curam Animarum.
- 34 Et in quo casu referatur ad Curam agrotorum.
- 35 Effet contradictorium in eisdem Bullis quinquenniorum mandari, modò solvi, & modò non solvi quinquennia ex Beneficiis Curam habentibus.
- 36 Contraria concordanda sunt.
- 37 Ex Parochialibus Ducatos XXIV. excedentibus debetur Annata in Provisione.
- 38 Consequens est, quod vigore subrogationis quinquennii loco annate, ex Unione Parochialium debeat quinquennium.
- 39 Eadem ratio, eademque dispositio militat in Beneficiis Parochialibus unitis, quæ militat in aliis Beneficiis non Parochialibus unitis.
- 40 Idem damnum, quod resultat Annatistis ex Unione Beneficiorum non Parochialium, resultat ex Unione Beneficiorum Parochialium.
- 41 Vbi est eadem ratio, ibi debet esse eadem Juris dispositio.
- 42 Bullæ quinquenniorum subjiciunt quinquennii etiam Beneficia Parochialia unita.
- 43 Dicitur Bulla ponunt rem in claris, & faciunt casum legis.
- 44 In supradicta Bulla Piana §. 3. dicitur, quod solvi debeat integrum quinquennium in casu omissæ à Vicario solutionis annate.
- 45 In eadem Bulla dicitur, iniquum esse, quod solvatur integrum quinquennium, quando non percipiuntur integri fructus stante erectione Vicariæ.
- 46 Leges Grammaticæ etiam in legibus nostris, quantumvis non ad exacto rigore regularum grammaticarum servanda sunt.
- 47 Nec semper est verum, quod leges nostræ Prisciarum non subjacent.
- 48 Perpenditur Bulla 47. S. Pii V. §. 3. Bullar. nov. Rom. tom. 2.
- 49 Quis ultra modum gravandus non est, juxta mentem prælaudatæ Bullæ Pianæ.
- 50 Res non est reducenda ad inæqualitatem.
- 51 Qui non sentit commodum, non debet sentire incommodum.
- 52 Vicarius Parochialis unita est persona particularis, & habet tantum fructum vitalitiam super sua congrua.
- 53 In eadem Bulla dicitur, quod manus mortua non tenetur ad integrum quinquennium, dummodò Vicarius solvat annatam.
- 54 Contrariorum eadem est disciplina.
- 55 Argumentum à contrario sensu in Jure validissimum est.
- 56 Iterum perpenditur citata Bulla Piana.
- 57 Verba impersonaliter concepta quando reduci videntur ad personalitatem.
- 58 Verba dubia, bene declarantur per subsequentia.
- 59 Verba referenda sunt ad ea, quibus magis conveniunt.
- 60 Verba integrum quinquennium solvi debere magis, immò solummodo conveniunt manus mortuæ.
- 61 Manus mortua, juxta Bullas quinquenniorum, est sola debitor quinquennii.
- 62 Ponderantur Bullæ quinquenniorum.
- 63 Adducitur earundem Bullarum interpretatio.
- 64 Per organum Superiorem, & Procuratorum Locorum Piorum, seu manuum mortuarum fieri solent quinquenniorum solutiones, dum etiam per eorundem organum fieri solent Unionum petitiones.
- 65 Ad quem effectum adducitur Bulla 23. Innocentii X. Bullar. nov. Rom. tom. 5.
- 66 Causa perpetuitatis manus mortuæ præbuit ansam introducendi quinquennia.
- 67 Dicitio alioquin diversificat casus, estque condicionalis.
- 68 Intellectus Regul. 22. Cancellar. de Union.
- 69 Intellectus Regul. 34. hodie 35. Cancellar. de annal.
- 70 Intellectus Statut. Urb. lib. 1. cap. 145.
- 71 Ex observantia interpretationem sumere debent verba sæpe laudatæ Bullæ Pianæ, quando etiam forsitan aliquam paterentur ambiguitatem.
- 72 Ob impersonalitatem verborum utraque pars obligatur.
- 73 Magis expedit habere plures obligatos.
- 74 Verba intelligenda sunt secundum subjectam materiam.
- 75 Subjecta talia sunt, qualia prædicata demonstrant.
- 76 Sublata materia, & subjecto, tollitur etiam prædicatum.
- 77 Inobediens, & delinquens non debet esse melioris conditionis.
- 78 Iniqua conditio inferenda non est.
- 79 Nemo locupletari debet cum jactura aliena.
- 80 Pœna tenere debet suos auctores.
- 81 Afferitur locus Ezechiel. cap. 18. versic. 20.
- 82 Perpenditur prælaudata Bulla Piana §. 3.
- 83 Clausula nec aliàs importat præcisam necessitatem.
- 84 Iterum expenditur Bulla Piana.

CAPITULUM XXXVIII.

1 **P**remittendum est, quòd, etiãsi prohibita sit per *Sacrum Concilium Tridentinum sess. 24. de Reformat. cap. 13. in principio, verbo dum tamen Curata non sint, & in med. versic. in unionibus, verbo Ecclesiæ Parochiales*, perpetua unio Ecclesiæ Parochialis ad favorem Loci Pii, sicque manus mortuæ, permissa tantummodò unio perpetua Beneficiorum simplicium per eandem Sacrosanctam Tridentinam Synodum *sess. 23. de Reformat. cap. 18. in med. verbo nec non Beneficia aliquot simplicia, & sess. 24. de Reformat. cap. 15. versic. simplicia Beneficia*, correcto in hac parte

2 **J**ure communi permittente perpetuas uniones etiam Ecclesiarum Parochialium, juxta *cap. exposuisti 33. de Præbend. ubi Abb. n. 4. Fagnan. nu. 3. Barbosa de Episc. par. 3. alleg. 66. n. 3. Caccialup. de union. artic. 4. num. 16.* attamen per Papam etiam post Concilium beati fieri potest perpetua unio, cum istud illum non liget, sed ligetur ab illo, non auferens, nec auferre valens Summo Pontifici, cui dici nequit cur ita facis, omnimodam auctoritatem sibi à Deo traditam, (juxta illud *Matth. cap. 16. vers. 19. & 20. & cap. 18. vers. 18. & Joann. cap. 20. versic. 23. & 24. quodcumque ligaveris super terram, erit ligatum & in caelis, & quodcumque solveris super terram, erit solutum & in caelis*) accedente potissimum necessitate manus mortuæ, cui fit unio, *Oltrad. cons. 223. per tot. ubi de perpetua unione quatuor Parochialium per Papam facta ad favorem Mensæ Episcopalis Monacem, & cons. 257. per tot. ubi meminit perpetuæ unionis Parochialis Ecclesiæ S. Medardi de Benafatto Minoten. Diocesis à Nicolao IV. & Clemente V. approbatæ ad favorem Mensæ Episcopalis ex sola quidem causa levissima, penuriæ nempe (quis crederet, nisi bonus potator) boni vini in Cathedrali, quo abundabat Parochialis unio, & cons. 260. & 262. ubi de unione decem Parochialium facta decem Dignitatibus Cathedrali, Fagnan. in cap. exposuisti 33. num. 5. & 11. in fine, versiculo secus, de Præbend. Pastor de Benefic. lib. 1. tit. 4. nu. 9. ubi de unione Parochialis Ecclesiæ Ruralis loci de Tournes in Gallia facta post Concilium favore Collegii Aquen. PP. Societatis Jesu, & de unione Parochialis favore PP. Oratorii Jesu Ministrantium in Ecclesiâ B. Mariæ Virginis Gratiarum Cotignacen. pariter in Gallia, ex causa, quòd de anno 1609. Virgo Deipara bis apparuerit in eodem loco Joanni deia Sacco pio viro, & quòd PP. prædicti Peregrinos piè hospitentur, *Velasq. de privileg. pauper. parte 1. qu. 12. num. 7. Florez Diaz de Mona var. question. lib. 1. qu. 10. artic. 1. §. 1. per tot. ubi de unione Parochialis facta Monasterio Moniali in Vega in Hispania, & n. 5. in med. versiculo & in Hispania*, ubi de unione plurium Parochialium favore percelebris Monasterii Monialium delas Huelgas, seu Guelgas Burgen, *Rodriguez quest. Regular. tom 3. quæst. 80. artic. 2. in principio*, ubi de unione ab Eugenio IV. facta ad favorem Monasterii S. Justinae Ordinis Benedictinorum, seu Cassinensium Paduæ, *Card. de Luca in annot. ut. ad Sacr. Concil. Tridentin. discurs. 3. n. 18. circa fin. ubi refert, Papam passim consuevisse Parochiales Ecclesias unire Cathedralibus Ecclesiis, seu Capitulis ex causa necessitatis, Clericat. discord.**

forens. de Benefic. & Pension. par. 1. discord. 75. n. 1. 2. & 8. ac per tot. ubi de Parochiali Ecclesiâ S. Bartholomæi Villæ, seu Oppidi Faræ per Papam, unita Mensæ Capitulari Patavinæ ob tenues Canoniciatum proventus, Tondut. resol. Canon. & benefical. par. 2. cap. 151. n. 5. ubi de unione Parochialis facta Monasterio, Rota post Tamburin. de jure Abbat. tom. 3. dec. 102. in principio, ubi de unione Parochialis Ecclesiæ S. Stephani Augustanæ Diocesis ad favorem Monasterii, & post Murg. ad Constitution. Apostolic. dec. 7. cum seqq. ubi de unione Parochialis Ecclesiæ S. Pelagii de Arredondo Burgen. Diocesis ad favorem Monasterii S. Salvatoris de Oña Ordinis S. Benedicti Congregationis Hispaniarum, & coram Card. Cavaler. dec. 595. nu. 1. ubi de unione Parochialis per Pium IV. Capitulo Derthusen. in Hispaniis facta, & in recentior. dec. 565. in principio, juncto n. 4. in principio, part. 5. tom. 2. ubi de unione Parochialis Ecclesiæ S. Mariæ in Posterula de Urbe in Via vulgò all' Orso, à Sede Apostolica facta de anno 1626. sicque longè post Concilium, Collegio Congregationis Monachorum Cælestini- norum Ordinis S. Benedicti, *decis. 617. per tot. par. 18. tom. 2. ubi de unione Parochialis Ecclesiæ S. Stephani Cracovien. Civitatis de Jurepatronatu Regis Poloniæ facta post Concilium, etiam auctoritate Ordinaria de anno 1602. per Episcopum ad favorem Domus Probationis PP. Societatis Jesu, posteaque per eundem Episcopum ad Cardinalatum promorum, ac pro Poloniæ Regno Legatum de Latere creatum, auctoritate Apostolica confirmata, & approbata vigore specialis facultatis sibi in literis Apostolicis impetratæ, & Sacra Congregatio Concilii in Compstellana Unione 20. Septembris 1692. registratæ in libro 42. Decretor. fol. 544. censuit, concedendam esse unionem Parochialis Ecclesiæ de Ioxo ad favorem Monasterii S. Dominici, præservata namque censetur amplissima auctoritas Papæ in omnibus Decretis Conciliaribus, prout ipsummet Sacrum Concilium Tridentinum venerabundè protestatur in hypothefi perpetuæ unionis, *sess. 7. de Reformat. cap. 6. in fine, & in terminis generalibus sess. 25. de Reformat. cap. 21.**

Omissio, quòd forsitan Decretum Conciliare videtur prohibere uniones Parochialium in solo casu, quo Parochiales uniendæ, penitus amitterent curam animarum, & converterentur in Beneficia simplicia, quod fieri prohibuit *idem Concilium sess. 25. de Reformat. cap. 6. ubi Barbosa*; sicque prohibet dumtaxat unionem extinctivam curæ in primæva Ecclesia unienda, non autem 7 unionem, quæ temporalia tantùm transferret in Ecclesiam, cui fit unio cum assignatione congruæ pro Vicario perpetuo, cumque spirituum reservatione in primæva Ecclesia per Vicarium pro tempore administrandorum, *Monet. de commutatione ultim. voluntat. cap. 11. conc. 3. n. 99. antè med. versiculo ita, ut: quod mirè comprobatur, dum idem Sacrum Concilium sess. 7. de Reformat. cap. 7. tolerat ejusmodi uniones, dummodò mediantibus illis non deferatur cura animarum, sed illa exerceatur per Vicarium perpetuum pro tempore ab Ordinario deputandum, in apertissim us verbis ibi: Beneficia Ecclesiastica Curata, quæ Cathedralibus &c. perpetuò unita, & annexa reperiuntur, ab Ordinariis &c. visitentur, qui &c. proV idere procurant, ut per idoneos Vicarios*

rios etiam perpetuos &c. deputandos *Animarum cura laudabiliter exerceatur* &c. ad quod ad vertit *Moneta de commutat. ultim. volum. cap. 11. conc. 3. num. 99. post med. versiculo unde ipsum Concilium; imò post ipsum Concilium in Constitutione 33. Sixti V. s. 2. Bullar. nov. Rom. tom. 2. supponitur, Beneficia Curata uniri posse etiam sola auctoritate Ordinaria, dum à Beneficiis sic unitis nec excipit quoad solutionem quindennii Beneficia*

9 Curata, ut s. 4. etenim exceptio firmat regulam, ad quod bene reflectit *Monet loc. mox citat. propè fin. versiculo ac p. si ipsum Concilium Tridentinum, idèmq; fermè depræhènditur ex mente Constitutionis 47. S. Pii V. eod. Bullar. eodèmq; tom. 2. ut notat Moneta loc. relat. circa fin. versiculo id ipsum.*

Mens autem Concilii prohibendi perpetuas hujusmodi Parochialium uniones, non alia fuit, quàm, ut Parochialibus quoad fieri posset ob animarum salutem prospiceretur, nè animarum cura defereretur, non verò, si unio Parochialis perpetuò fiat absque desectione curæ, quæ habitualis remanere debet penès manum mortuam, cui fit unio, & actualis cura penès Vicarium perpetuum pro tempore deputandum, ad textum in cap. super eo 6. ubi glossa verbo annexæ, de Præbend. in 6. Turricella de union. Benefic. cap. 4. n. 4. cum seqq. Rota recentior. dec. 10. nu. 2. cum seqq. par. 14. dec. 817. n. 16 par. 18. tom. 2. vel prælaudatum Decretum Conciliare venit intelligendum de perpetuis unionibus Parochialium faciendis manui mortuæ sitæ in loco alterius Diœcesis ab eâ, cujus sunt Parochiales uniendæ, nè aliàs Diœceses, & Ecclesiasticus ordo confundantur, ut sess. 14. de Reformat. cap. 9. ibi: Beneficia unius Diœcesis, etiam si Parochialis Ecclesiæ &c. etiam ratione augendi cultum divinum &c. alterius Diœcesis Beneficio, aut Monasterio, seu Collegio, vel Loco etiam Pio perpetuò non uniantur &c. quod ponderat *Monet. loc. sepè relat. in med. versiculo denique; & idem Concilium sess. 21. de Reformat. cap. 15. permittit Ordinarius Locorum, ut perpetuò unire valeant Parochiales Parochialibus ob earum paupertatem, de qua fusè Novar. var. practic. nov. Jur. Pontific. conclus. 124. per tot.*

10

11

12

13

14

His accedit, quòd manus mortua, uni nunquam mortura, cap. liberti 12. quæst. 2. cap. si gratiosè 5. de Rescript. in 6. indiget perpetua unione, nec est adiutur personæ particularis, quæ non indiget, nisi vitalitia & temporanea unione, cum persona tamquam mortalis, non sit perpetua, ut est manus mortua tamquam immortalis, veluti distinguit *Rota coram Card. Puteo decis. 240. n. 5. lib. 1. & procul dubio etiam considerari potest utilitas ex parte Ecclesiæ Parochialis unitæ, dum illius Bona securius conservabuntur à manu mortua, quæ nunquam moritur, estque semper eadem, quàm à Parocho, qui nunquam est idem, nec unquam idem, etiam si vellet, esse potest ob humanæ conditionis mortalitatem: per viam enim perpetuæ, ac plenariæ unionis perpetuò incumbere debet manui mortuæ cura, & cultura Bonorum Parochialis unitæ, quæ potius meliorabit, quàm deteriorabit tamquam effecta propria in perpetuum, è contrà Parochus brevi discessurus, quia brevi victurus tamquam homo (juxta illud *Job. cap. 10. versic. 20. num. quid non paucitas dierum meorum finietur brevi* &c. cap. 14. versic. 1. & 5.: brevi vivens tem-*

pore &c. breves dies hominis sunt &c. & cap. 17. vers. 1.: dies mei breviabuntur, & solum mihi superest sepulchrum &c. & Genes. cap. 47. versic. 9.: dies peregrinationis vite meæ &c. parvi, & mali &c.) non adeò fideles custos, & diligens cultor Bonorum esse solent, cum Bona hujusmodi non sint transitoria ad ejus hæredes, sed in illis se habet adiutur simpliciter afficiantur, qui curat omni meliori modo emangere fructus, nulla habita ratione successoris in Beneficio, & deteriorationis rei, ac in super ægrotante Vicario perpetuo pro tempore manus mortua, cui facta fuit unio, invigilantè administrationi Sacramentorum, quando è contrà ægrotante Rectore, necesse est adire Ordinarium pro Æconomi deputacione, ac interim fideles tam expedito, promptoque pabulo esuriant; ità, ut, existente iusta causa, in Jure passim admittitur unio Beneficiorum, cap. sicut unire 8. ubi *Gonzalez Tellez nu. 3. & 5. de excessib. Prælat. cap. exposuisti 33. ubi Barbosa n. 4. de Præbend. Rebuff. in prax. benefic. tit. de union. n. 22. Prax. For. San. de re benefic. tom. 2. lib. 10. tit. 32. n. 1. Garzias de Benefic. par. 1. 2. cap. 2. n. 62. Card. de Luca in annotat. ad Sacr. Concil. Tridentin. discurs. 8. num. 13. alter de Luca ad Ventrigl. prax. Eccles. annotat. 8. s. 1. n. 13. & s. 2. n. 21. cum seqq. Gonzalez ad Regul. 8. hodie 9. Cancellar. de Mensib. glos. 2. num. 20. Mandos. ad Regul. 22. Cancellar. de union. qu. 5. n. 3. Frances de Eccles. Cathedral. cap. 8. n. 20. Lothier. de re benefic. lib. 1. qu. 28. n. 111. Fusc. de visitation. lib. 2. cap. 2. num. 19. Barbosa ad Sacr. Concil. Tridentin. sess. 7. de Reformat. cap. 6. num. 11. & 19. & sess. 21. de Reformat. cap. 5. n. 7. cum seqq. de Episcop. par. 3. alleg. 66. nu. 3. & de Jure Eccles. lib. 3. cap. 16. n. 37. cum seqq. Rota coram Card. Seraaphin. dec. 1078. n. 1. & 4. tom. 2. Bich. dec. 140. n. 1. to. 1. Gregor. XV. dec. 49. n. 3. et in recen. dec. 91. n. 19. par. 4. tom. 1. dec. 317. nu. 2. par. 14. dec. 817. num. 2. par. 18. tom. 2.*

Quibus ad saturitatem pro clariori dicendorum intelligentia præhabitis, resolvimus in præfenti, quòd ex Beneficiis Parochialibus, annum 18 valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, manui mortuæ unitis cum perpetuis Vicariis, ad ornatum *Bulle S. Pii V. in ordine la 47. s. 3. Bullar. nov. Rom. tom. 2. repetit. post Tract. int. Constitution. Apostolic. prætermis. in ordinene la I. dempta tamen congrua Vicariorum, etiam adhuc debentur quindennia, attenta literali dispositione memoratæ Bullæ Pianæ in verbis ibi: Et quoniam iniquum esset, eos, qui commodis privantur, eadem onera, quæ prius sustinebant, debere sufferre, volumus, & statuimus, quòd Ecclesiæ, Monasteria, Collegia, Beneficia, & Pia Loci hujusmodi, in quorum Parochialibus Ecclesiis unitis continget Vicariis prædictis erigi, pro quantitibus fructuum ipsi Vicariis perpetuis assignatorum, ad solutionem quindenniorum, quam Nobis, & Camere Apostolicæ solvant, ulterius non teneantur, sed eis detractio fiet ad ratam certorum, quæ de fructibus dictarum Parochialium percipiuntur. Ità tamen, quòd Vicarii perpetui, qui pro tempore deputabuntur, teneantur accipere à Sede Apostolica novam provisionem suæ deputacionis, & solvere annuatim pro portione fructuum, reddituum, & proventuum certorum sibi assignata, & expediri literas Apostolicas, nec aliàs ad possessionem dictarum Vicariarum perpetuarum, & servitium earundem Parochialium admitti possint, nisi*

solu-

soluta annata, & expeditis literis Apostolicis nova provisionis, ut præfertur, alioquin integrum quindennium solvi debere, nec Vicarii prædicti antea tuta conscientia fructus percipere possint. Cui affuit fortissima ratio, quòd sicuti Annatistæ sequestrare possunt congruam Vicarii pro rata Annatæ non solutæ, ita ad evitandus inanes circuitus possunt directè agere contra ipsam manum mortuam tamquam debetricem sui debitoris, facta tamen distinctione inter Vicarias perpetuas, & manuales, quales esse solent Vicariæ Regulares, & quamplures etiam Sæculares.

Nec obstat, quòd hoc modo ex culpa Vicarii non solventis annatam in actu provisionis suæ Vicariæ, condemnanda non sit manus mortua ad integrum quindennium, non dempta portione fructuum assignatorum Vicario: quia benè consultum remanet indemnitati manus mortuæ, mediante conditione indebiti, postea nempe repetendo à Vicario illud plus, quòd solvit manus mortua, sicque illud, quòd solvere teneretur Vicarius, si solveret annatam, prout illam solvere tenetur; & ex abundantiori cautela reportare poterit eadem manus mortua ab Annatistis, seu Officialibus Cameræ Apostolicæ, cessionem jurium contra Vicarium retorquendum ex vulgatis.

- Minus obstat, quòd in *sine mox citati §. 3. Bullæ Pianæ* oneretur conscientia Vicarii in casu non solutionis integri quindennii; undè solutio integri quindennii videtur directè Vicario, quia oneratio conscientia Vicarii refertur ad casum non factæ à Vicario solutionis annatæ, ex traditis per *Barbos. de clausul. claus. 24. per tot. & signanter num. 8. cum seqq.* omisso, quòd manus mortua in præsentia materia se habet adinstar Canonici Coadjuti, qui patitur punctaturus ob non residentiam Canonici Coadjutoris, quantumvis Coadjutus non sit in culpa: habet tamen iste contra Coadjutorem actionem pro relevatione, & repetere potest, ad cumulata per *Remocamp. de Coadjutor. cap. 13. n. 3. cum seqq.* equitas enim suadet, ut, cum per omissionem Coadjutoris damnum patiatur Coadjutus, ab ipso relevetur. Hinc fit, quòd, si Vicarius annatam non solverit, detractio habetur, ac si facta non esset; ergò manus mortua, cui facta fuit unio, tenebitur ad integrum quindennium: quandoquidem Summus Pontifex impersonaliter statuit, *integrum quindennium solvi debere* (sunt verba Bullæ); & hæc impersonalitas refertur ad eum, qui antè detractioem portionis Vicarii, debitor erat quindennii, qualis est procul dubio manus mortua: neque in aliquo remanet præjudicium manus mortuæ, dum in casu, quo solvit integrum quindennium, non solvit congruam Vicario, neque in conscientia illam solvere potest, cum Vicarius in conscientia juxta prælaudatam *Bullam Pianam*, congruam recipere nequeat: alias, si illam solveret manus mortua Vicario, esset profecto particeps peccati, sicut ille, qui usurario solvit usuras, tamquam cooperator peccati alterius, ipsi dans proximam (ut inquitur Moralistæ) materiam peccandi, adinstar propinantis vinum ebrio, vel deponentis Virginem penès luxuriosum, *Hurtad. de Mendoza in 2. 2. disput. 173. sect. 14. §. 182. Valentin. disput. 2. 1. quest. 2. 1. punct. 4. tom. 3. Azor. institution. moral. par. 3. lib. 5. cap. 17. quæ 2. & 3. quidquid in con-*

trarium inclinaverit, seu declinaverit minus delicatæ conscientia *Duard. resol. moral. parte 5. tract. 7. resol. 12. versiculo his tamen*, sub debili fundamento, quòd qui solvit usuras, non offert materiam proximam peccati, prout illam offert, qui propinat vinum ebrio, quive deponit Virginem penès luxuriosum; cum solvens usuras, non agit, sed patitur injustitiam, dum ab eo exorquentur pecuniæ; pati autem injustitiam nullum peccatum est, imò meritum: sed quàm factum sit hujusmodi ratiocinium, patet ex eo, quòd aliàs sequeretur, quòd præstans lenocinium, non peccaret, nec peccato cooperaretur, hocque asserere est erroneum in bona Theologia: sicque (deveniendò ad rem nostram) ministri manus mortuæ, puta Ecclesiæ, Monasterii, aut cuiuscumque Loci Pii peccarent mortaliter, & peccare facerent Vicarium, si tali casu eidem congruam solverent, quam in conscientia recipere nequit.

Longè minus obstat, quòd Parochiales uni-
tæ, videantur à quindenniis immunes juxta le-
cturam *Constitutionis 33. Sixti V. §. 2. Bullar. nov. Roman. tom. 2. ibi: statuimus, & declaramus, quòd uniones, annexiones &c. de quibuscumque Beneficiis Ecclesiasticis tam Sæcularibus, quàm Regularibus, etiamsi Monasteria Monialium, & Hospitalia fuerint, quæ tamen tempore ipsarum unionum, Cura, Conventu, & Hospitalitate caruerint &c. cuiuscumque Ecclesiæ &c. factæ, & faciendæ &c. sub dictorum Prædecessorum Constitutionibus &c. omninò comprehendantur &c. & Constitutionis 18. Urbani VIII. in principio circa fin. per eademmet verba, tom 5. & Constitutionis 50. Clementis X. §. 4. in principio, per eademmet verba, tom 6. repetit. post *Traët. int. Constitution. Apostolic. in ordine la VII. VIII. & XI. quasi quòd memoratæ Bullæ subjicientes quindenniis Beneficia Parochialia, seu Curata de tempore unionis, Parochialitate, seu Cura carentia, à contrario sensu (quod arguementum in Jure ex traditis per *Everard. in Topic. legal. loc. 4. per tot. Barbos. loc. commun. 27. n. 1. cum seqq. Card. de Luca de feud. disc. 3. num 3. validissimum est) videantur per necessarium consequens in bona Philosophia saltem legali, voluisse excipere, ac eximere à quindenniis Beneficia Parochialia, seu Curata, de tempore unionis, Parochialitate, seu Cura non carentia: prædictum tamen obitaculum (nescio, an subtiliter, vel grossolanè excitatum,) in sola superficie valet, sed verbum *Cura* concordatum cum proximè sequentibus verbis in eadem oratione prolatis, suam recipit sensum, ab eisque regitur; ita, ut hùc usque literaliter, seu ad pedem literæ recitata dicta verba (quæ etiam repetita leguntur penès *Luther. de re beneficiar. lib. 1. quest. 29. n. 4.*) ibi: *quæ tamen tempore ipsarum Unionum. Cura, Conventu, & Hospitalitate caruerint*, non loquantur, nec per unam quidem (citratæ
sionem boni sensus) de Beneficiis Parochialibus, seu Curatis habentibus Curam Animarum, sed de Hospitalibus tantum habentibus Curam ægrotorum, vel Hospitalitatem, ut, declarando, & glossando *noxx* prælaudatas Bullas Sixtinam, Urbanam, & Clementinam, ponderat *Armaydeu de Ryl. datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindennio, n. 10. cum seqq.* ibi, habemus, quindennia non solvi pro Unionibus factis de Hospi-
tali-***

talibus &c. nisi &c. Hospitalia hujusmodi de tempore unionis careant Cura &c. nam cum illa non solvant Annata, neque etiam subjacent solutioni quindenniorum; aliud enim est, quod quindennia solvantur pro Beneficiis, quæ uniantur &c. Hospitalibus, & aliud, quod solvantur pro &c. Hospitalibus, quando uniantur &c. priori enim casu Camera Apostolica, & Officiales Cancellariæ damnum parerentur, quia pro illis Beneficiis solvebatur Annata, quæ cum per unionem fuerit sublata, æquum est, quod subintret quindennium. Secundo verò casu pro &c. Hospitalibus habente Curam non solvitur Annata, quia administratio est quid manuale, & omnes fructus sunt additi ægrotis &c. si verò Hospitali careat Cura, tunc redditur adinstar Beneficii simplicis, pro cuius unione rectè exigitur quindennium &c., Et in tantum Hospitalia de tempore unionum, Cura ægrotorum non carentia, eximuntur à quindenniis, in quantum non sunt Beneficia Ecclesiastica, minùque collativa, sed dantur in simplicem administrationem Deputatis, eorumque fructus unice destinati sunt ipsis ægrotis, ut ex verbis *Amayden. mox citat. n. 11. ibi quia administratio est quid manuale, & omnes fructus sunt additi &c. ægrotis &c.* & facit glossa in *Clement. si Beneficiorum 2. de Decim. Decius conf. 164 sub nu. 2. in fine, lib. 1. nec est novum adesse quoque Hospitalia magis*

28 in figura hospitalii pro recipiendis sanis, aut convalescentibus, in quibus exercetur sola Hospitalitas ratione hospitalitatis peregrinorum, absque Cura ægrotorum, ex latè per nos cumularis in alio Tractatu de *Quindenniis cap. 6. per tot. ad quam veritatem eruendam suppetit exemplum*

29 *istius generis Hospitalis apud celeberrimam Archiconfraternitatem Sanctissimæ Trinitatis Peregrinorum, & Convalescentium vulgò de Ponte Sisto de Urbe.*

Imò tantum abest, quòd Constitutio *Sixtina, Urbana & Clementina* in illis verbis *Cura caruerint*, loquantur de Beneficiis Parochialibus, habentibus nempe Curam Animarum, illaque eximant, ac præservent à solutione quindennii, post eorum unionem, seu fructuum applicationem favore manus mortuæ, ut potiùs contrarium decernant, veluti legere est in sæpè decantata *Sixtina* §. 4. ibi, *mandantes &c. ad indicandum, & profitendum medio juramento &c. Parochiales Ecclesias &c. in Urbana in principio ibi, mandans &c. ad indicandum, & profitendum &c. Parochiales Ecclesias &c. & §. 2. ibi, mandantes &c. ad indicandum &c. Parochiales Ecclesias &c. et in Clementina §. 1. ibi: omnes, et singulas uniones &c. de quibusvis &c. Beneficiis Ecclesiasticis, cum Cura, et sine Cura &c. perpetuò factas, et de cætero &c. perpetuò faciendas, sub literis Pauli II. &c. includi &c. §. 3. ibi: mandans &c. ad indicandum &c. Parochiales Ecclesias &c. §. 4. ibi: mandans &c. ut &c. Parochiales Ecclesias &c. monerent, et requirerent &c. et §. 6. ibi: omnes, et singulas uniones de quibusvis &c. quibuscumque Ecclesiis etiam Parochialibus &c. perpetuò factas, et de cætero &c. similiter perpetuò faciendas, sub literis Pauli Prædecessoris hujusmodi comprehendendi, et includi &c. ita, ut enunciata Bullæ literaliter comprehendant Beneficia Curam Animarum habentia, eaque ex-*

pressè subjiciunt quindenniis, & cogant manus mortuas ad illa indicandum, non sanè ad alium effectum, quàm ad solvendum quindennia etiam de Beneficiis Curam Animarum habentibus; prout longè antè de anno 1553. mandaverat etiam *Julius III. Constitutione 20. §. 6. Bullar. nov. Roman tom 1. repetit. post Tract. int. Const. Apostol. in ordine la III. ibi: et à quibuscumque &c. inviolabiliter observari &c. quoad omnia, et singula &c. Beneficia Ecclesiastica, cum Cura, et sine Cura &c. que &c. communiter possident &c. dummodò &c. possideant &c. decernimus &c. et de anno 1558. Paulus IV. Constitut. 17. §. 8. eod. tom. 1. repetit. post Tract. in ordine la V. ibi: omnes, et singulas uniones &c. de quibusvis &c. Beneficiis Ecclesiasticis, cum Cura, et sine Cura &c. & de anno 1567. S. Pius V. Constitutione 38. §. 6. tom. 2. repetit. post Tract. in ordine la VI. ibi: mandantes &c. ad indicandum, et profitendum medio juramento &c. Parochiales Ecclesias &c. et Constit. 47. §. 3. eod. tom. 2. repetit. post Tract. int. prætermis. in ordine la I. ibi: in quorum Parochialibus Ecclesiis unitis contingat Vicarias prædictas erigi, pro quantitatibus fructuum ipsis Vicariis perpetuis assignatorum, ad solutionem quindenniorum &c. ulterius non teneantur, sed eis detractio fiat ad rationem certorum. que de fructibus dictarum Parochialium percipiuntur. Ità tamen, quòd Vicarii perpetui &c. teneantur &c. solvere Annatam pro portione fructuum &c. sibi assignata &c. alioquin integrum quindennium solvi debere &c.*

Aliàs, si aliter intelligendæ essent prædictæ Constituciones Apostolicæ, daretur in eis palpabilis contradictio, seu correctio in continenti, dum perantea, & postea ibidem expressè mandant solvi quindennia etiam ex Beneficiis cum Cura; quo casu verbum *Cura*, quo utuntur, tunc refertur ad Curam Animarum: quando autem infertur ex eisdem Constitutionibus, quòd non debeantur quindennia ex Beneficiis unitis, Curam habentibus, verbum *Cura* refertur ad Curam ægrotorum, ex jam dictis; esset autem contradictorium intolerabile, mandari in eisdem Constitutionibus modò solvi, & modò non solvi quindennia ex Beneficiis Curam habentibus: quando tamen ad evitandum absurdum non præsumitur contradictio, seu correctio, præsertim in Constitutionibus Apostolicis maturo judicio editis, sed potiùs contraria, ac inter se repugnantia, concordanda sunt per medium adaptabilis intelligentiæ Constitutionum superius allatæ, ad textù in *Lubi repugnantia 148. ff. de regul. Jur. l. nou ad ea 89. ff. de conditio. et demons. Bellon. de his, que in contin. sunt, lib. 1. cap. 37. n. 2. Barbosa axiom. 58. num. 1. et axiom. 60. n. 1. cum seqq. et per tot. Mascard. de gener. Statut. interpretat. concl. 8. n. 65. cum seq. et concl. 12. n. 11. Card. de Luca de servitut. disc. 53. num. 9. in fine, de Furepatronat. disc. 16. sub n. 5. et disc. 21. nu. 7. et de testam. disc. 69. n. 6. Rota in recentior. dec. 305. n. 11. par. 14. dec. 33. n. 4. par. 15. dec. 219. num. 11. par. 16. dec. 6. n. 5. dec. 265. n. 6. dec. 390. num. 9. et dec. 400. n. 30. et 32. par. 18. tom. 1. dec. 619. num. 8. dec. 671. n. 24. dec. 747. n. 6. et dec. 791. num. 27. ead. par. 18. tom. 2. dec. 103. n. 7. dec. 303. n. 13. et dec. 385. nu. 23. par. 19. dec. 492. nu. 21. cum seqq. dec. 513. num. 5. dec. 518. nu. 14. et dec. 601. n. 8. ead. par. 19. tom. 2. ac alibi passim.*

Solvenda insuper esse quindennia pro Beneficiis

ciis etiam Parochialibus unitis, comprobatur ad hominem à priori ex vivissima ratione; cum enim ex Parochialibus Ducatus viginti quatuor excedentibus procul dubio debeat Annata in actu Provisionis, consequens est vigore subrogationis quindennii loco annatæ, quòd ex unione, seu applicatione fructuum earundem Parochialium facta manui mortuæ, ob indè cessantem annatam debeat quindennium introductum ad reparandum damnum Cameræ, & Annatistarum ob cessationem Annatæ ex causa sequentis unione ex eo, quòd Parochiales semel unitæ, non amplius vacant, sicque non amplius solvunt Annatam ex defectu successivarum vacationum; ita, ut militet eadem ratio, eadèque dispositio in Beneficiis Parochialibus, quæ militat in aliis Beneficiis non Parochialibus, dum idem damnum, quod resultat Annatistis ex unione Beneficiorum non Parochialium, resultat ex unione Beneficiorum Parochialium, quæ etiam non amplius vacant; undè ubi est eadem ratio, ibi debet esse eadem Juris dispositio, *Barbosa axiom. 97. n. 3. et 7. Mascard. de general. Statut. interpret. concl. 5. nu. 7. cum seqq. Card. de Luca de feud. disc. 87. nu. 4. cum seqq. Rota coram Benincasa dec. 27. n. 6. dec. 113. n. 10. et dec. 181. nu. 9. et in recentior. dec. 348 n. 13. dec. 662. nu. 4 par. 18. tom. 2. dec. 18. n. 9. par. 19. quæ tamen dicta sint ex abundantanti;* cum (ut satis demonstravimus) habemus clarissimas supradictas Constitutiones Apostolicas expressis, ac intergeneralibus verbis subjicientes quindennium etiam Beneficia Parochialia unita, quæ ponunt rem in claris, & faciunt casum legis juxta vulgatissimam.

Unica tandem Difficultas videtur adhuc superesse, cum in fine præcitati §. 3. *Bulle Piane in ordine la 47. Bullar. Rom tom. 2. repetit post Tract. in ordine la 1. si vè unie. int. prætermis.* dicatur, quòd solvi debeat integrum quindennium in casu omiſſæ à Vicario solutionis annatæ; quis nempe teneatur ad integrum quindennium, an manus mortua, an Vicarius: si manus mortua teneatur, non videtur æquum, quia ista non percipit fructus Vicariæ, quos percipit Vicarius; proinde in principio sæpè laudati §. 3. *Bulle Piane* dicitur, iniquum esse, quòd solvatur integrum quindennium à manu mortua, quando ab eadem non percipiunt integri fructus Beneficii Parochialis uniti, stante erectione Vicariæ perpetuæ, prout re vera in tali casu a manu mortua integri fructus non percipiuntur, quod patet ad sensum; ex fructibus enim Parochialis unitæ demenda est congrua præservata Vicario; sicque in ista parte fructus patiuntur diminutionem, & pro parte defalcantur, nempe quoad congruam: quod jure merito magna emphasi exaggerat verè pietate præditus, & æquitate reſertus S. Pius V. loc. mox citat. in verb. ibi: *iniquum effet eos (loquitur de ministris, seu Superioribus manuum mortuarum) qui commodis privantur, eadem onera, quæ prius sustinebant, debere sufferre, volumus, et statuimus, quòd &c. Pia Loca hujusmodi, in quorum Parochialibus Ecclesie unitis continget Vicariis prædictas erigi, pro quantitativis fructuum ipsis Vicariis perpetuis assignatorum, ad solutionem quindenniorum &c. ulterius non teneantur, sed eis detractio fiat ad ratam certorum, quæ de fructibus dictarum Parochialium percipiuntur &c.* Si è contrà Vicarius tene-

tur ad integrum quindennium, quasi in pœnam ab eo non solutæ annatæ in actu sue provisionis Vicariæ ex verbis ejusdem *Bulle Piane* loco mox citato ibi: *Vicarii perpetui &c. teneantur &c. solve- vere annatam pro portione fructuum &c. certorum sibi assignata &c. alioquin integrum quindennium solvi debere &c.* & notetur (quæso) verbum (ut ajunt Grammatici) impersonale, ac infinitivum, quod nescitur ad quis personas referatur, & à quo alio verbo regatur dictum verbum infinitivum, sive verius (quod deterius est) dicta duo verba infinitivi: *solvi debere*, contrà leges bonæ Grammaticæ, quæ etiam in legibus nostris, quantumvis non adeò exacto rigore regularum grammaticalium servandæ sunt, per textum in l. *Plantius 8. ff. de aur. et argen. legat. Gryphian. de Insul. cap. 1. num. 2. Card. de Luca in annot. ad Sac. Concil. Trident. disc. 1. n. 3. Rota in recentior. dec. 176. n. 10. par. 18. tom. 1. nec semper est verum id (ut inquit Baldus consil. 33. nu. 2. vol. 1.) leges nostræ Prisciano non subjacent, ego in alio *Tract. de quindenniis, cap. 6. nu. 161. cum seqq.* si igitur (ut ajebam) Vicarius teneatur ad integrum quindennium, nec æquum videtur ex duplici capite.*

I. Quia Vicarius non percipit integros fructus, immò nec tuta conscientia percipit fructus suæ congruæ ex verbis memoratæ *Piane* §. 3. ibi: *nec Vicarii prædicti antea tuta conscientia fructus percipere possint &c.* ergò non teneatur ad integrum quindennium juxta mentem *Piane*, nè aliàs ultra modum gravaretur, solvendo integrum quindennium, & non percipiendo integros fructus; quod esset ad inæqualitatem rem reducere, quando tamen Vicario affuit regula, quòd qui non sentit commodum, non debeat sentire incommodum, *cap. qui sentie 55. de regul. Jur. in 6. l. secundum naturam 10. ff. eod. Barbosa axiom. 44. n. 1. 2. et 6. axiom. 63. n. 2. et axiom. 121. per tot. Card. de Luca de Regalib. disc. 45. sub nu. 6. et disc. 121. in fine.*

II. Quia Vicarius non est manus mortua, sed est persona particularis, & habet tantum fructuonem vitalitiam super sua congrua, non autem super reliquis fructibus Parochialis non suæ, sed spectantis ad manum mortuam vigore unionis sibi factæ: ergò *Bulla Piana* intelligenda omninò venit de manu mortua, quod ista nempe in dicto casu teneatur ad integrum quindennium; et hoc quidem mirè comprobatur ex principio dicti §. 3. *enunciatæ Piane*, si enim ibidem dicitur, quòd manus mortua non teneatur ad integrum quindennium, dummodò Vicarius solvat annatam pro deputazione suæ Vicariæ, ex verbis ibi: *Pia Loca &c. ad solutionem quindenniorum &c. ulterius non teneantur &c. Ita tamen, quòd Vicarii &c. teneantur &c. solve- re annatam &c. nec aliàs ad possessionem dictarum Vicariarum &c. admitti possunt, nisi soluta annata &c.* ergò in casu non solutæ à Vicario annatæ, manus mortua possiditrix Parochialis sibi unitæ tenebitur ad integrum quindennium, contrarium enim eadem disciplina, ad tradita per *Barbosam axiom. 58. n. 11.* ductoque argumento a contrario sensu, quod in Jure validissimum est, *Everard. in Topic. legal. loc. 4. per tot. Barbosa loc. commun. 27. n. 1. cum seq. Card. de Luca de feud. disc. 3. num. 3.*

Nec contrarium deduci potest ex verbis §. 3. *dictæ Bullæ Piane, in fine*, ubi postquam Pontifex

tífex declaravit per verbum imperfonale, in casu
 non foluta à Vicario annata; *integrum quinden-*
nium folvi debere (sunt verba Bullæ) statim in
 eadem oratione, seu periodo adjicit, ac fubdit,
 onerandõ conscientiam Vicarii non solventis an-
 56 natam, quod tuta conscientia fructus fuæ Vica-
 riæ percipere nequeat ibi: *nec Vicarii prædicti an-*
ted tuta conscientia fructus percipere possint; quasi
 57 quod dicta verba: *integrum quindennium folvi*
debere, imperfonaliter concepta, ad personalita-
 tem reduci videantur ex dictis aliis verbis im-
 mediatè fequentibus ibi *nec Vicarii &c. fructus*
percipere possint, ficque eadem verba: *integrum*
quindennium folvi debere, referantur ad Vica-
 rium, uti polita in una, eademque oratione, &
 uti proxima, ac immediata fequentibus verbis
 ibi: *nec Vicarii &c. fructus percipere possint*,
 veluti in simili ponderat *Rota in recentior. dec. 476.*
n. 12. cum seq. par. 19. tom. 2. ibi: Nec obstat, quod
dicta verba femper eidem Cappella provideatur,
fint imperfonaliter concepta, quia ad personalita-
tem reducuntur ex aliis immediatè fequentibus ibi:
in hoc aggravando conscientias diftorum Abbatis,
et Monachorum pro tempore exiftentium, quas gra-
vare non potuiffet, nifi de ipsis intellexiffet in præ-
cedenti oratione de providendo, juxta regulam
gravare non poffum quem non honoro &c. imò ex
hoc etiam gravamine confetur, fundatricem exclu-
iffisse à provisione faciendi quacumque aliam per-
fonam, ex quò hoc modo Abbatis, et Monachorum
induftriam elegiffe dicitur &c. aliàs non verificaretur,
quòd femper ab Abbate, et Monachis provi-
 58 *deatur ifti Cappella, prout ex præfatis exoptavit*
fundatrix &c. ita, ut verba dubia, ob eorum
 imperfonalitatẽ, benè declarantur per fubfe-
 quentia, *Barbofa axiom. 222. n. 48. Rota recentior.*
dec. 556. n. 5. par. 19. tom. 2.

Objectum tamen, penitus infubfiftens est;
 quippè verba sæpè laudatæ Bullæ Piane: *inte-*
grum quindennium folvi debere, quantumvis im-
 mediatè proxima fequentibus verbis: *nec Vica-*
 59 *rarii &c. fructus percipere possint*, nihilominus,
 congrua congruis referendo, referenda sunt ad
 ea, quibus magis conveniunt, & adaptantur
Barbofa axiom. 222. nu. 30. Vela differt. 7. num. 14.
Cafill. controuv. lib. 5. cap. 82. nu. 1. cum feqq. Rota
coram Gregor. XV. dec. 384. nu. 2. Coccin. dec. 2305.
n. 62. et in recentior. dec. 582. n. 5. cum feqq. par. 19.
 60 *tom. 2. illa namque verba: integrum quindennium*
folvi debere, magis, imò folummodo conve-
 61 *niunt manui mortuæ, quæ juxta Bullas quinden-*
niorum, est fola debetrix quindennii, ad teno-
rem Bullæ 6. Pauli II. §. 3. 4. 5. et 6. Bullar. nov.
Roman. tom. 1. repet. poft Tract. int. Confit. Apofitol.
in ordine la I. ibi, Monafteria &c. Communia,
 et Minuta Servitia, atque alia jura debita, et
 confuetu, tam ipsis Camera; et Collegio, et
 Officialibus præfatis. Reliqua verò Monaste-
 ria &c. annatam, fivè medios fructus unius
 anni in pofterum fingulis quindecim annis
 perpetuò fequuturis, eidem Camerario solve-
 re teneantur, et debeant &c. Communia,
 Minuta, et alia jura, feu annatas, et medios
 fructus hujusmodi folvere adstringantur etiam
 fingulis annis quindecim in futurum &c. alio-
 qui, fi à folutione, aut obligatione præmiffis
 cellare præfumpferint &c., *Bullæ 20. Julii III.*
§. 6. eod. tom. 1. repet. poft Tract. in ordine la III.
 ibi, à quibuscumque &c. virorum, et mu-

lierum Sæcularibus, et quorumvis Ordinum
 Regularium Congregationibus &c. inviolabi-
 ter obfervari &c. quoad omnia, et fingula
 Monafteria, et Beneficia &c. quæ Congrega-
 tiones prædictæ quomodolibet communiter
 poffident &c. per ipfas Congregationes poffi-
 deantur &c. ad quascumque tam Sæculares,
 quam Regulares Virorum, et Mulierum Con-
 gregationes &c., *Bulle 17. Pauli IV. §. 7. 8.*
et 11. eod. tom. 1. repet. poft Tract. in ordine la V.
 ibi, tam S. Georgii in Alga &c. Rectores, et
 Canonicos ipfos Congregationis S. Geor-
 gii &c. et Caffinen. &c. ipfam Congregatio-
 nem Caffinenfem &c. ad folutionem annata-
 rum, Communium, Minorum Servitiorum,
 et aliorum jurum &c. quascumque alias Con-
 gregationes &c. ad folutionem Communium,
 et Minorum Servitiorum, et annatarum, et
 aliorum jurum prædictorum eidem Camera;
 Collegio, et Officialibus ratione earundem
 unionum &c. fingulis quindecim annis &c. faci-
 endam teneri &c. Capitula, et tam vito-
 rum, quam mulierum Sæculares, et quorum-
 vis etiam exemptorum Ordinum Regulares
 Congregationes, et Collegia, ac Hospitalia,
 et alia Pia Loca &c. omnia, et fingula Mona-
 fteria &c. et alia Beneficia Ecclefiaftica, quæ
 poffident &c. notificaffe, et intimaffe de-
 beant &c., *Bulle 38. S. Pii V. §. 4. 6. et 7. tom. 2.*
repet. poft Tract. in ordine la VI. ibi, omnia,
 et fingula &c. Capitula, Congregationes, Uni-
 verfitates, Collegia, Hospitalia, et Pia Lo-
 ca &c. in quorum favorem uniones &c. factæ
 reperiuntur &c. dummodò Monafteria, et eorum
 Beneficia ipfa poffideant, ad folutionem
 Communium, annatarum, et aliorum jurum
 prædictorum eidem Camera; &c. ratione unio-
 num &c. fingulis XV. annis &c. faciendam
 teneri &c. quascumque Congregationes, Ca-
 pitula, Collegia &c. nec non tam virorum,
 quam mulierum Sæculares, et quorumvis Or-
 dinum Regulares Congregationes, feu Col-
 legia, et Pia Loca &c. ad indicandum &c.
 omnia, et fingula Monafteria &c. quæ ipfa
 Capitula, Congregationes, et alia Pia Loca
 prædicta poffideant &c. Congregationibus &c.
 Capitulis, et aliis Piiis Locis prædictis &c.,
 Bullæ 33. Sixti V. §. 2. 4. et 5. eod. tom. 2. repet. poft
 Tract. in ordine la VII. ibi, Capitula, Congre-
 gationes, Societates, Univerfitates, Colle-
 gia, Seminaria, Hospitalia, Monafteria, et
 Pia Loca &c. dummodò Beneficia ipfa poffi-
 deant, ad folutionem quindenniorum præfa-
 torum eidem Camera; ac Collegio, et Offi-
 cialibus, ratione unionum &c. fingulis XV.
 annis &c. faciendam teneri &c. Capitula, et
 Collegia, nec non tam virorum, quam mu-
 lierum Sæculares, et quorumvis Ordinum
 Regulares Congregationes, feu Collegia,
 Seminaria, et Pia Loca &c. ad indicandum &c.
 Beneficia Ecclefiaftica &c. non obftantibus &c.
 privilegiis &c. Capitulis, Congregationibus,
 Collegiis, Seminariis, Hospitalibus, et aliis
 Piiis Locis &c., *Bullæ 18. Urbani VIII. in prin-*
cipio. juncto §. 2. et 4. tom. 5. repet. poft Tract. in
ordine la VIII. ibi, omnia, et fingula &c.
 Capitula, Congregationes, Univerfitates,
 Collegia, Hospitalia, ac Pia Loca &c. dum-
 modo &c. Beneficia ipfa poffiderent, ad fo-
 lu-

lutionem Communium, Annatarum, et aliorum jurium prædictorum eisdem Camera, Collegio, et Officialibus ratione unionum &c. singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c. mandans &c. ut &c. omnia, et singula &c. Capitula, Collegia, nec non tam virorum, quam mulierum Sæculares, et quorumvis Ordinum Regulares Congregationes, seu Collegia, et Pia Loca &c. ad indicandum &c. quæcumque Beneficia Ecclesiastica, quæ ipsa Capitula, et Congregationes, et alia Loca prædicta possiderent &c. statuit &c. quod uniones &c. cuicumque Ecclesiæ, Monasterio, Collegio, Domui, Societati, Congregationi, Ordini, Militiæ, Hospitali, Seminario, aut alii Loco Pio &c. hætenus factæ, et in futurum faciendæ &c. sub dictorum Prædecessorum Constitutionibus &c. omnino comprehendendi &c. voluit, et ad solutionem quindenniorum teneri &c. mandavitque &c. ut &c. omnia, et singula &c. Capitula, et alia Loca Pia prædicta moneat, et requireret, ut profiterentur &c. omnia, et singula Beneficia Ecclesiastica, quæ vigore similitum unionum quomodolibet possideant &c. Mandantes &c. quascumque Congregationes, Capitula, Collegia, Loca Pia &c. super solutione Annatarum, Communium, et aliorum jurium, Quindenniorum eorundem &c. ut &c. omnia, et singula Capitula, Collegia, Congregationes, Seminaria, Societates, et alia Loca Pia prædicta &c. ad indicandum &c. quæcumque Beneficia Ecclesiastica &c. eis unita, et concessa, quæ ipsa Capitula, Collegia, Seminaria, Congregationes, & alia Loca Pia præfata vigore unionum hujusmodi possideant &c. moneant, & requirant &c. dicta Capitula, Collegia, Congregationes, Seminaria, Societates, Hospitalia, et alia Loca prædicta &c. Non obstantibus &c. privilegiis &c. Capitulis, Congregationibus, Collegiis, Seminariis, Societatibus, Hospitalibus, et aliis Piiis Locis præfatis &c. *et Bullæ 50. Clementis X. §. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 14. et 15. tom. 6. repet. post Tract. in ordine la. XI. ibi.* nonnullæ Congregationes &c. ob non solutionem mediorum, seu integrorum fructuum, primi anni &c. Beneficiorum &c. Locis eateenus unitorum &c. omnes, & singulas uniones &c. quibuscumque Collegiatis Ecclesiis, seu earum Menfis Capitalaribus, vel Collegiis, Universitatibus, & utriusque sexus Congregationibus &c. nec non Domibus, Fabricis, Hospitalibus, & aliis Piiis Locis &c. perpetuo factas, & de cætero &c. perpetuo faciendas sub literis Pauli II. &c. includi &c. quascumque Congregationes &c. omnia, & singula &c. Capitula, Congregationes, Universitates, Collegia, Hospitalia, ac Pia Loca &c. dummodo &c. Beneficia ipsa possiderent, ad solutionem Communium, & Annatarum, & aliorum jurium prædictorum eisdem Camera, Collegio, et Officialibus ratione unionum &c. singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c. omnia, & singula &c. Capitula, Collegia, nec non virorum, quam mulierum Sæculares, et quorumvis Ordinum Regulares Congregationes, seu Collegia, et Pia Loca &c. ad indicandum &c. quæcumque

que Beneficia Ecclesiastica, quæ ipsa Capitula, Congregationes, & alia Loca prædicta possiderent &c. quod uniones &c. cuicumque Ecclesiæ, Monasterio, Collegio, Domui, Societati, Congregationi, Ordini, Militiæ, Hospitali, Seminario, aut alii Loco Pio &c. eateenus factæ, et in futurum faciendæ &c. sub dictorum Prædecessorum Constitutionibus &c. omnino comprehendendi &c. voluit, et ad solutionem Quindenniorum teneri &c. declaravit, mandavitque &c. ut &c. omnia, et singula &c. Capitula, et alia Loca Pia moneat, et requireret, ac profiterentur &c. omnia, et singula Beneficia Ecclesiastica, quæ vigore similitum unionum quomodolibet possidebant &c. mandans &c. quascumque Congregationes, Capitula, Collegia, Loca Pia &c. super solutione Annatarum, Communium, et aliorum jurium quindenniorum &c. ut &c. quæcumque Beneficia Ecclesiastica &c. eis unita, et concessa, quæ ipsa Capitula, Collegia, Seminaria, Congregationes, et alia Loca Pia prædicta vigore unionis hujusmodi possidebant &c. moneant, et requireret &c. dicta Capitula, Collegia, Congregationes, Seminaria, Societates, Hospitalia, et alia Loca Pia prædicta &c. moneandi, et requirendi &c. ad indicandum Beneficia unita, et solvendum Quindennia decursa &c. Congregationes &c. quibusvis Congregationibus &c. ratione solutionis Communium, Quindenniorum, aliorumque jurium prædictorum Camera, Collegio, et Officialibus prædictis faciendæ &c. omnes, et singulas uniones &c. quibuscumque Ecclesiis &c. et utriusque sexus Congregationibus &c. et aliis Piiis Locis, nullis penitus exclusis, quæ ex eorum perpetuitate non vacant &c. perpetuo factas, et de cætero &c. perpetuo faciendas, sub literis Pauli &c. comprehendendi, et includi &c. quascumque Congregationes &c. ad solutionem Communium, et Minutorum Servitorum, et Annatarum, aliorumque jurium prædictorum eisdem Camera, Collegio, et Officialibus ratione eorundem unionum &c. faciendam teneri &c. utcumque per quæcumque Loca Pia &c. Quindennia, et alia jura ratione Pensionum perpetuarum hætenus &c. in favorem dictorum Locorum Piorum, seu illorum fabricam &c. reservatarum, et impostarum &c. reservandarum, et Locis Piiis assignatarum, et assignandarum &c. Camera Apostolica, et Collegio, et Officialibus prædictis persolvere debeant, et teneantur &c. quascumque Congregationes &c. cæteraque prædicta Loca Pia, in quorum favorem similes Pensiones perpetuo &c. reservatæ fuerint, et in posterum reservari contigerit &c. ad solutionem Quindenniorum, aliorumque jurium ratione Pensionum perpetuarum hujusmodi &c. eisdem Camera, Collegio, et Officialibus faciendam teneri, et obligata existere &c. ut &c. omnia, et singula &c. Capitula, Congregationes, Collegia, aliæque Loca prædicta moneat, ut profiteantur &c. omnia, et singula Beneficia Ecclesiastica, quæ vigore similitum unionum, et Pensiones perpetuas hujusmodi possident, ac percipiunt &c. mandamus

ut &c. omnia; et singula Capitula, Collegia, Congregationes, Seminaria, Societates, et alia Loca Pia prædicta, eorumque Superiores ad indicandum &c. omnia, et singula &c. Beneficia Ecclesiastica &c. cum potestate dicta Capitula, Collegia, Congregationes, Seminaria, ac Parochialia, et alia Loca Pia, nec non Quindenniorum, et jurium debitores &c. citandi, monendi, et requirendi &c. per quascumque Congregationes, et alia Loca Pia &c. nec non qualcumque Congregationes, aliisque Loca Pia hujusmodi, in quorum favorem &c. Beneficia unita, ac Pensiones perpetuæ hujusmodi reservatæ fuerint &c. etiam cum potestate dicta Capitula, Collegia, Congregationes, Seminaria, Societates, Hospitalia, et alia Loca prædicta &c. citandi, monendi, et requirendi &c. Superiores Congregationum, et Monasteriorum &c. non obstantibus &c. Congregationum, et Monasteriorum, et quorumvis aliorum Locorum Piorum Statutis &c. privilegiis &c. et Colligantium singulorum Monasteriorum, et Congregationum, et aliorum Locorum Piorum unitorum hujusmodi denominationes, et qualitates habeantur pro expressis &c.

62

In nihilum relevante, quod uniones Beneficiorum videantur posse fieri etiam personis particularibus, proindeque quod etiam particulares teneantur ad quindennia, juxta *Bullam Julianam* §. 6. in principio, ibi, „ à quibuscumque, ac omnibus aliis &c. personis &c. inviolabiliter observari &c. „ *Bullam Paulinam* §. 3. in principio, ibi, „ obligari &c. si &c. satisfacere defecissent &c. Beneficiis, pro quibus in dicta Camera se obligassent &c. omnibus privati esse censentur &c. „ et §. 10. in principio, ibi, „ ratione annatarum, seu quindenniorum &c. aliquid solvere obligati, seu in aliquo debitores &c. omnes penas &c. incurrant &c. ac privatos esse &c. decernimus &c. „ *aliam Bullam Paulinam* §. 8. post med. ibi, „ quovis alios, in quorum favorem uniones &c. factæ fuerunt, etiam si se superindè in Camera non obligaverint, ad solutionem Communium, et Minorum Servitiorum, ac annatarum, et aliorum jurium prædictorum, eidem Cameræ, Collegio, et Officialibus, ratione earundem unionum &c. faciendam teneri, et obligatos esse, et ad id, nec non ad se Communibus, et Minutis Servitiis, ac annatis, ac aliis juribus prædictis de XV. annis in XV. annos &c. solvendis &c. obligandum &c. „ et §. 11. ibi, „ volumus &c. quod omnes, et singuli, in quorum favorem uniones &c. Beneficia Ecclesiastica, quæ possident &c. notificasse, et intimasse debeant, et &c. cogi, et compelli possint &c. „ *Bullam Pianam, in principio*, ibi, „ contra pro tempore in Camera Apostolica, aut aliàs ratione annatarum, Communium, et aliorum jurium prædictorum semel tantum ant de XV. in XV. annos solvendorum obligatos, aut alios quoscumque Beneficia Ecclesiastica, abique eo, quod annatas, Communia, et quindennia prædicta solvisent, pro tempore possidentes &c. „ §. 4. ibi, „ quivis alii, in quorum favorem uniones &c. factæ reperiuntur &c. etiam si se superindè in Camera Apostolica non obligaverint, dummodo

Monasteria, et Beneficia ipsa possideant, ad solutionem Communium, annatarum, et aliorum jurium prædictorum, eidem Cameræ &c. ratione unionum &c. singulis XV. annis &c. juxta tenorem literarum &c. super applicatione quindenniorum prædictorum eidem Cameræ facta desuper emanatarum faciendam teneri, et obligatos esse &c. „ et §. 6. ibi, „ mandantes &c. ut omnes, et singulas causas &c. inter &c. ejusdem Cameræ Collectorem &c. et qualvis alias personas, super solutione annatarum, Communium, et aliorum jurium, quindenniorum eorundem &c. pendentes &c. decadat &c. „ *Bullam Sixtinam* §. 2. in fine, ibi, „ quivis alii, in quorum favorem uniones &c. factæ reperiuntur, aut posthac fient &c. etiam si se superindè in Camera Apostolica non obligaverint, dummodo Beneficia ipsa possideant, ad solutionem quindenniorum præfactorum eidem Cameræ, ac Collegio, et Officialibus, ratione unionum &c. singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c. et &c. cogi &c. posse &c. „ et §. 4. ibi, „ dantes &c. facultatem pro eorundem quindenniorum, et jurium exactione, omnes, et singulos illorum debitores &c. citandi, monendi, et requirendi &c. ipsosque debitores ad indicandum Beneficia unita, et solvendum quindennia decursa, etiam si ad id in Camera Apostolica non se obligaverint &c. cogendi &c. „ *Bullam Urbanam in principio*, ibi, „ quovis alios, in quorum favorem &c. quæcumque Beneficia Ecclesiastica unita &c. et illorum uniones eis factæ reperiuntur &c. etiam si se superindè in Camera Apostolica non obligassent, dummodo &c. Beneficia ipsa possiderent, ad solutionem Communium, Annatarum, et aliorum jurium prædictorum eidem Cameræ, Collegio, et Officialibus ratione unionum &c. singulis XV. annis &c. teneri, et obligatos esse, et ad id &c. cogi, et compelli posse decrevit &c. „ *juncto* §. 2. in principio, ibi, „ mandantes &c. cui &c. omnes, et singulæ causas &c. inter &c. Cancellariæ Apostolicæ Generalium Subcollectorem &c. et &c. qualvis personas &c. super solutione Annatarum, Communium, et aliorum Jurium, Quindenniorum eorundem commissæ reperiuntur &c. „ et §. 3. ibi, „ nec non eorundem Quindenniorum, et Jurium debitores &c. citandi, monendi, et requirendi &c. sub &c. pœnis &c. privationis Beneficiorum unitorum &c. inhibendi, ipsosque debitores ad indicandum Beneficia unita, et solvendum Quindennia decursa; etiam si ad id in Camera Apostolica non se obligaverint &c. „ et *Bullam Clementinam* §. 2. ibi, „ quovis alios, in quorum favorem uniones &c. factæ fuerant, etiam si se superindè in Camera non obligavissent, ad solutionem Communium, et Minorum Servitiorum, ac Annatarum, et aliorum Jurium prædictorum eidem Cameræ, Collegio, et Officialibus ratione earundem unionum &c. singulis XV. annis &c. teneri, et ad id, nec non ad se Communibus, et Minutis Servitiis, ac Annatis, et aliis Juribus prædictis de XV. annis in XV. annos &c. solvendis &c. obligandum &c. cogi &c. posse &c. decrevit &c. mandans &c. ut omnes, et singulas causas &c.

inter Procuratorem Fiscalem dictæ Camerae, Officiales prædictos &c. et &c. alias personas &c. super solutione Communium, et Minorum Servitiorum, ac Annatarum, et aliorum Jurium prædictorum &c. pendentes &c. deciderent, quòdque omnes, et singuli, in quorum favorem uniones &c. emanassent &c. Beneficia Ecclesiastica unita &c. notificasse, et intimasse debuissent, et ad id &c. cogi &c. possent, decrevit, statuit &c. §. 3. ibi, quosvis alios, in quorum favorem &c. quæcumque Beneficia Ecclesiastica unita &c. existerent, et illorum uniones eis factæ reperirentur &c. etiam si superindè in Camera Apostolica se non obligassent, dummodò &c. Beneficia ipsa possiderent. ad solutionem Communium, et Annatarum, et aliorum Jurium prædictorum eisdem Camerae, Collegio, et Officialibus ratione unionum &c. singulis XV. annis &c. cogi &c. posse decrevit, et declaravit &c., §. 5. ibi, mandans &c. cui &c. omnes, et singulæ Causæ inter &c. Cancellariæ Apostolicæ Generalem Subcollektorum &c. et &c. qualvis alias personas &c. super solutione Annatarum, Communium, et aliorum Jurium Quindenniorum commissæ reperiebantur &c. ut pro faciliori indagazione unionum &c. ad indicandum &c. quæcumque Beneficia Ecclesiastica &c. eis unita, et concessa &c. monerent, et requirerent, cum potestate &c. Quindenniorum, et Jurium debitorum &c. citandi, monendi, et requirendi &c. ipsosque debitores ad indicandum Beneficia unita, et solvendum Quindennia decursa, etiam si ad id in Camera Apostolica non se obligavissent &c. §. 6. *in principio*, ibi, Communia, Minuta Servitia, Annatas, et alia Jura, Camerae, et Collegio, ac Officialibus prædictis ratione unionum &c. hætenus factarum debita &c. censuras, et poenas &c. damnabiliter incurrendo in maximum animarum suarum periculum &c. persolvere recusent &c. omnia, et singula privilegia &c. quibusvis aliis ratione solutionis Communium, Quindenniorum, aliorumque Jurium prædictorum Camerae, Collegio, et Officialibus prædictis faciendæ hætenus quomodolibet concessa revocantes, et annullantes &c. §. 7. ibi, quosvis alios, in quorum favorem uniones hujusmodi factæ fuerint, etiam si se superindè in Camera non obligaverint, ad solutionem Communium, et Minorum Servitiorum, et Annatarum, aliorumque Jurium prædictorum eisdem Camerae, Collegio, et Officialibus ratione earundem unionum &c. faciendam teneri, et ad idem, nec non de Communibus, et aliis Juribus prædictis solvendis obligandum &c. cogi, et compelli posse &c. statuimus, et decernimus &c. §. 9. *post med.* ibi, cum potestate Quindenniorum, et Jurium debitores &c. citandi, monendi, et requirendi &c. ipsosque debitores ad indicandum Beneficia unita, ac Pensiones reservatas hujusmodi, et solvendum quindennia decursa, etiam si in Camera prædicta non se obligaverint &c. cogendi &c. ac eos &c. prævia satisfactione, absolvendi, et liberandi &c. §. 11. *in principio*, ibi, cum potestate &c. eorundem quindenniorum de-

bitores &c. citandi, monendi, et requirendi &c. ipsosque debitores ad indicandum Beneficia unita, et Pensiones assignatas hujusmodi, et solvendum quindennia decursa, etiam si ad id in Camera Apostolica non se obligaverint &c. et eos &c. absolvendi, et liberandi &c. §. 12. *in principio*, ibi, ceteris quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, præmissis non consenserint, nec ad ea vocati, et auditi fuerint &c. quippè *supradicta* 63 verba personalia, adiecta in mox recitatis Bullis quindenniorum, juxta subjunctam materiam non denotant personas particulares, sed personas corporis mystici, seu inanimati, et nunquam defecturi, qualis est manus mortua; ita, ut in recto sermone, referri videantur ad Superiores, Ministros, Procuratores, seu negotiorum gestores manuum mortuarum, easdem manus mortuas repræsentantes, prout videntur se declarare eadem Bullæ quindenniorum, illa nempe *Piana* §. 6. *propè fin.* ibi, eorundemque Prælatos, et Procuratores, ad indicandum &c. quæcumque Beneficia Ecclesiastica, quæ ipsa Capitula, Congregationes, et alia Pia Loca prædicta possideant &c. moneat, et requirat &c. §. 4. *in principio*, ibi, eorundemque Prælatos, et Procuratores, ad indicandum &c. quæcumque Beneficia Ecclesiastica &c. quæ ipsa Collegia, Seminaria, Congregationes, et alia Pia Loca præfata possideant &c. moneant, et requirant &c. *Urbana in principio*, ibi, eorundemque Prælatos, et Procuratores, ad indicandum &c. quæcumque Beneficia Ecclesiastica, quæ ipsa Capitula, Congregationes, et alia Loca prædicta possiderent &c. moneat, et requireret &c. *juncto* §. 2. *propè fin.* ibi, eorundemque Prælatos, et Procuratores, ad indicandum &c. quæcumque Beneficia Ecclesiastica &c. unita, et concessa, quæ ipsa Capitula, Collegia, Seminaria, Congregationes, et alia Loca Pia præfata vigore unionum hujusmodi possident &c. moneant, et requirant &c. *et Clementina* §. 3. *in fine*, ibi, eorundemque Prælatos, et Procuratores, ad indicandum &c. quæcumque Beneficia Ecclesiastica, quæ ipsa Capitula, Congregationes, et alia Loca prædicta possiderent &c. moneat, et requireret &c. §. 9. *in principio*, ibi, eorundemque Superiores, ad indicandum &c. Beneficia Ecclesiastica quomodolibet eis unita, et concessa, et Pensiones perpetuò illi reservatas, et assignatas, quæ, et quas ipsa Capitula, Collegia, Seminaria, Congregationes, et alia Loca Pia prædicta vigore unionum hujusmodi, et percipiunt respectivè &c. moneat, et requirat &c. §. 12. *in principio*, ibi, etiam ex eo, quòd Superiores Congregationum, et Monasteriorum &c. præmissis non consenserint, nec ad ea vocati, et auditi fuerint &c. Sanèque notissimum est, per organum Superiorum, et Procuratorum Locorum Piorum, seu manuum mortuarum fieri solere quindenniorum solutiones, dum etiam per eorundem organum fieri solent unionum petitiones, imò manus mortuæ uti corpora inanimata, nihil agere possunt, nisi per medium earundem Superiorum, et Procuratorum, ut patet ad sensum, ac habemus 65

in specie solutionis quinquennii Bullam 23. Innocentii X. Bullar. nov. Rom. tom. 5. repetit. post Tract. in ordine la IX. ibi., Exponi Nobis nuper fecit &c. Abbas Monasterii B. Mariæ de Pace de Urbe, et Procurator Generalis Canonico-rum Regularium Congregationis Lateranen., Ordinis S. Augustini, quod in „ 2. par. Constitut. &c. cap. 24. &c., statuitur &c. ut omnes, et singuli Prælati dictæ Congregationis, quorum Monasteria Camera Nostræ Apostolicæ quinquennia solvunt &c. quotannis in publica, Capla sui Monasterii eam pecuniarum ratam, et portionem, quam in fine cujuslibet quinquennii eidem Camera solvere teneant, deponere debeant. Cum autem &c. nonnulli ejusdem Congregationis Superiores &c. quod quinquennia solvi debebant, ratas, et portiones prædictas pecuniarum &c. minime deposuerant &c. propter quæ &c. Abbas Generalis, nec non Visitatores, et alii Diffinitores ejusdem Congregationis &c. ediderint Decretum &c. tenoris sequentis, videlicet &c. reasumpto tractatu de provisione pro certa solutione quinquenniorum, conclusum fuit à Reverendissimo Diffinitorio &c. debere omnes Prælatos, quorum Monasteria habent onus quinquenniorum &c. mittere per literas Cambii, vel alio quovis modo certo, et sine periculo Romam in manibus Reverendiss. P. Procuratoris Generalis totam illam quantitatem pecuniæ, quæ usque adhuc deposita fuit annis jam elapsis, et de cætero quolibet anno &c. similiter eidem P. Procuratori Generali &c. mittent summam, quæ depositari tenebitur ad ratam totius quinquennii, ad hoc, ut serventur, solvenda suo loco, et tempore, contrafacientes declarantur privati &c. voce &c. idem P. Procurator Generalis &c. si partem aliquam, quantumvis minimam prædictorum quinquenniorum ausus fuerit in alium usum implicare, et nisi in fine suæ administrationis, et gubernii totam summam omnium quinquenniorum receptorum consignaverit successori &c. decrevit per P. Procuratorem Generalem &c. impetrandum esse &c. Breve convalidationis. D. Theodorus Fantonus Abbas Visitator, et Scriba. Nobis propterea idem Abbas, et Procurator Generalis hujusmodi supplicari humiliter fecit, ut Decretum præinsertum &c. Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communitur &c. dignaremur. Nos &c. Decretum præinsertum &c. confirmamus, et approbamus &c. Alias, si manus mortuæ, quali vicibus personarum fungentes, in Bullis quinquenniorum canonizantur tamquam personæ particulares, loquuntur improprie: cujus quidem manus mortuæ perpetuitatis causa præbuit ansam introducendi quinquennia ex Bulla 17. Pauli IV. §. 8. in med. Bullar. nov. Roman. tom. 1. repet. post Tract. in ordine la V. ibi: omnes, et singulas uniones &c. de quibusvis &c. Beneficiis Ecclesiasticis &c. Collegiatis Ecclesiis &c. et aliis Piiis Locis, quæ ex eorum perpetuitate non vacant &c. perpetuò factas, et de cætero &c. similiter perpetuò faciendas, sub literis Pauli &c. comprehendendi &c. et ex Bulla 50. Clementis X. §. 1. post med. et propè fin. et §. 7. in fin. tom. 6. repet. post Tract. in ordine la XI. ibi: omnes, et singulas uniones &c. de qui-

busvis &c. Beneficiis Ecclesiasticis &c. quibuscumque Collegiatis Ecclesiis &c. et aliis Piiis Locis &c. quæ ex eorum perpetuitate non vacant &c. perpetuò factas, et de cætero &c. perpetuò faciendas, sub literis Pauli II. &c. includi &c. omnes, et singulas uniones de quibusvis &c. Beneficiis Ecclesiasticis &c. quibuscumque Ecclesiis &c. et aliis Piiis Locis &c. quæ ex eorum perpetuitate non vacant &c. perpetuò factas, et de cætero &c. similiter perpetuò faciendas, sub literis Pauli &c. comprehendendi, et includi &c.

Quæ quidem veritas ad hominem comprobatur ex enumeratione duorum casuum inter se contrariorum in memorata Bulla Piana recensitorum, factæ nempe solutionis (quæ faciendæ) à Vicario annatæ, in actu provisionis suæ Vicariæ, & non factæ solutionis ab eodem Vicario annatæ: in primo itaque casu factæ solutionis à Vicario annatæ statuitur, manum mortuam non teneri ad integrum quinquennium, sed defalcari debere à quinquennio congruam Vicarii, pro qua ipse Vicarius annatam solvere tenetur, nè aliàs manus mortua gravaretur in eo, in quo non honoratur, nempe in solvendo etiam quinquennium pro congrua, quam non percipit manus mortua, sed Vicarius; quod sanè iniquitatem redoleret contra regulam quam non sentit commodum, non debet sentire incommodum, et è contra, cap. qui sentit §. 5. de regul. Jur. in 6. l. secundum naturam 10. ff. eod. Barbosa axiom. 44. n. 1. 2. et 6. axiom. 63. num. 2. et axiom. 121. per tot. et primus præfatus casus figuratur, ejusmodi inconvincibili ratione vestitus, ex verbis dicti §. 3. Bullæ Piane, in principio, ibi: quoniam iniquum esset, eos, qui commodis privantur, eadem onera, quæ prius sustinebant, debere sustinere (hæc est epichajæ) volumus, et statuimus, quod Ecclesie &c. et Pia Loca hujusmodi, in quorum Parochialibus Ecclesiis unitis continget Vicariis prædictis erigi, pro quantitatis fructuum ipsi Vicariis perpetuis assignatorum, ad solutionem quinquenniorum &c. ulterius non teneantur, sed eis detractio fiat ad ratam certorum, quæ de fructibus dictarum Parochialium percipiuntur. Ita tamen, quod Vicarii perpetui &c. teneantur &c. solvere annatam pro portione fructuum &c. certorum sibi assignata, nec aliàs ad possessionem dictarum Vicariarum perpetuarum, et servitium earundem Parochialium admitti possint, nisi soluta annatæ &c. in secundo autem casu diverso, ac penitus primo contrario, nimirum non factæ solutionis à Vicario annatæ statuitur, manum mortuam teneri ad integrum quinquennium, prout secundus præfatus casus figuratur ex verbis Bullæ Piane dictæ §. 3. in fine, ibi: alioquin integrum quinquennium solvi debere &c. accedente præsertim dictione, seu adverbio alioquin, de sui natura diversificante casus, et adversativa ad præcedentem casum, ac conditionali, idem importante, ac alio casu, aliter; aliàs, vel alio modo, videlicet non solvatæ annatæ à Vicario, vel si non, idest si non solvatæ annatæ à Vicario, solvatur integrum quinquennium à manu mortua, vel eatenus, quatenus, idest eatenus integrum quinquennium solvi debere per manum mortuam, quatenus annatam non solverit Vicarius, Barbosa de diction. diction. 16. nu. 3. cum seqq. diction. 17. num. 2. cum seqq. diction. 24. n. 1. sive unice. et diction. 51. num. 1. sive unice. Richter de significat. ad verb. litera A. ad verb. 28.

verb. 28. in principio. ad verb. 32. per tot. ad verb. 36. in principio, et litera C. ad verb. 2. et 3. in principio, Cened. singular. 3. num. 1. cum seqq. et per tot. Gonzalez ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensib. glos. 14. n. 18. cum seqq. glos. 18. num. 51. et glos. 49. n. 2. cum seqq. Mandos. in Regul. 22. Cancellar. de union. quæst. 6. num. 5. et in Regul. 34. hodiè 35. de annali quæst. 81. n. 1. et 2. Tiraguell. de retract. lignag. §. 8. glos. 6. n. 1. cum seqq. et de retract. convention. §. 1. glos. 7. n. 14. Rot. coram Dunozet. Fun. dec. 557. num. 11. tom. 1. Coccin. dec. 1505. nu. 9. dec. 1396. nu. 1. sive unic. parte 3. lib. 3. divers. dec. 501. nu. 2. parte 4. divers. et in recentior. dec. 539. nu. 10. parte 4. tom. 2. decif. 51. n. 4. et dec. 183. n. 11. parte 8. dec. 43. nu. 34. cum seqq. par. 10. sicque venit intelligenda Regula 22. Cancellar. de union. volens, quod petens unio-
 69 nem Beneficiorum, teneatur exprimere verum annuum valorem tam Beneficiorum natiendum, quam Beneficii, cui uniri petitur, *alioquin unio non valeat* (sunt verba Regule) idest, quod in casu non expressi veri valoris, unio corruiat,
 70 ut explicat Mandos. ad dist. Regul. quæst. 6. num. 5. et 6. eandem pariter recipere debet intelligentiam Regula 34. hodiè 35. de annali, volens, quod annalis possessor pacificus Beneficii, molestari nequeat; ejusque impetrator intra semetree possessorem Beneficii judicialiter pulset, ac Causam super impetratione Beneficii infra annum prosequi teneatur usque ad sententiam diffinitivam inclusive, *alioquin impetratio prædicta* (sunt verba Regule) et *quæcumque inde sequuta*, nullius existant firmitatis &c. idest, quod, si impetrator Beneficii, intra annum prosequutus non fuerit Causam, & prædicta non servaverit, impetratio corruiat, ut explicat Mandos. ad dist. Regul. quæst. 81. num. 1. et 2. ita quoque interpretandum Statut. Urb. lib. 1. cap. 145. volens, quod filiz, aut nepes dotatz, & nuptæ non succedant parentibus ab intestato, existentibus filiis masculis, quodve forores, sive ex fratre nepes indotatz, & innuptæ pariter non succedant, si germanus frater, sive patruus, sit paratus illas dotare: *alioqui* (sunt verba Statuti) *succedant distæ mulieres cum masculis* &c. idest, quod, si frater, aut patruus non sit paratus dotare, tunc femina, non amplius exclusæ sint a successione communis parentis, sed unâ cum masculis pro æquali portione succedant: omitto mille alia exempla super intelligentia memoratæ Bullæ Piænæ.
 Fortiusque intrabit hæc usque allatus intellectus Bullæ Piænæ, si in casu non factæ à Vicario solutionis annuatæ pro deputatione suæ Vicariæ, semper manus mortuæ solverit quindennium, nunquam autem Vicarius, ejusmodi namque observantia, præsertim longæva, fortiusque proxima editioni Bullæ Piænæ, dicitur optima interpretacionem sumere debent verba Piænæ, quando etiam forsitan aliquam paterentur ambiguitatem, Card. de Luca de Benef. disc. 1. nu. 15. 17. et 39. disc. 19. nu. 11. disc. 27. nu. 17. et disc. 67. n. 6. de Paroch. disc. 1. nu. 15. et disc. 14. num. 9. de judic. disc. 35. n. 65. de præem. disc. 38. nu. 11. vers. omnem. de success. disc. 9. nu. 13. disc. 13. nu. 14. et disc. 17. n. 11. de legit. disc. 10. n. 5. et de credit. disc. 13. n. 15. Rota post Olcam de cess. jur. dec. 16. n. 10. et cor. Duran dec. 41. n. 3. ac in recentior. dec. 203. num. 8. par. 1. dec. 253. n. 8. par. 16. dec. 510. nu. 9. dec. 573.

n. 11. dec. 582. n. 10. et 11. dec. 631. n. 15. 16. et 18. et dec. 674. n. 20. et 22. par. 19. tom. 2.

Nec refragatur, quod verba Bullæ Piænæ laudato §. 3.: *alioquin integrum quindennium solvi debere* &c. ut impersonaliter prolata, possunt comprehendere manum mortuam, et Vicarium; ita, ut Annatitz possint dirigere actionem, et experiiri jura sua pro quindenniis contra utramque partem, vel habeant electionem pulsandi quem maluerint, habendo utramque partem obligatam ad quindennia ex ipsa impersonalitate verborum Bullæ, ad text. in l. si servus legatus 108. §. Qui margaritam 13. ff. de legat. 1. Rota cor. Card. Seraphin. dec. 1384. nu. 3. tom. 2. quasi quod Bulla Piænæ non abique mysterio disto §. 3. indefinite, ac impersonaliter loquuta fuerit, ut sic Camera Apostolica, & Annatitz habent plures obligatos, quod profecto magis expedit pro securiori quindenniorum exactione, Gonzalez ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensib. §. 7. prog. n. 246.

Quod tamen obiectum non subsistit, 74 quippe ad vitandum absurdum, imò novitatem, quæ hinc resuleret, quod videlicet etiam Vicarius, adinstar manus mortuæ, teneatur quindennium solvere, prædicta verba Bullæ intelligi debent secundum subjectam, et 75 proportionatam materiam, super qua cadere possint, imò, quantumvis generalia, ac indefinita, restringuntur ad subjectum habile, quale procul dubio non est Vicarius, qui non est manus mortua, sed homo mortalis, sicque non perpetuus, et sola subjecta materia, seu solum subjectum habile ad debendum quindennia est ipsa manus mortua, & non alius, ut patet ad sensum: itaque in presenti hypothesi, nullo modo, quanvis generalia, indefinita, & impersonalia, sunt adaptabilia ad Vicarium personam particularem, citòque defectoram uti mortalem, cum Bullæ quindenniorum respexerint ad solam perpetuitatem corporis mystici, seu inanimati, quæ consideratur in manu mortua, quæ nunquam moritur, non autem in Vicario, qui semper moritur, Barbosa axiom. 2. num. 3. et axiom. 122. n. 8. 9. 40. et 41. Rota cor. Card. Seraphino mox laudata dec. 1384. n. 4. et 7. tom. 2. quando 76 tamen subjecta talia sunt, qualia prædicata demonstrant, Barbosa axiom. 212. per tot. sublata 77 ergo materia, & subjecto, tollitur etiam prædicatum, Rota cit. dec. 1384. num. 32. coram Card. Seraphin. tom. 2.

Longè minus turbat, quod, si prædicta verba Piænæ indefinita restringantur ad manum mortuam, aliàs sequeretur absurdum intolerabile, quod nempe Vicarius non solvens annatam, in actu deputationis suæ Vicariæ debitam ex eadem Piænâ prælaudato §. 3. ibi: *Vicarii perpetui, qui pro tempore deputabuntur, teneantur accipere à Sede Apostolica non vnam provisionem suæ deputationis, et solvere annatam* &c. et expedire literas Apostolicas &c. sequeretur, inquam, absurdum, quod Vicarius inobediens Piænæ, sicque delinquens, esset melioris conditionis, quam manus mortua, quæ non delinquit; quod fas non est, Gonzalez ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensib. §. 7. prog. n. 134. Rota cor. Card. Seraphin. dec. 1384. n. 7. versic. aliàs. tom. 2. quando tamen manus mortua non esset gravanda debito alieno, nimirum Vicarii proprium debitum, qualis est annata, non solvencis, nec per Vicarium infe-

renda iniqua conditio manus mortuæ, illam cogendo ad quindennium in casu non solutæ à Vicario annatæ cõtrâ omnes Juris trames, *cap. non debet 22. de regul. Jur. in 6. l. non debet 74. ff. eod. Barbosa axiom. 22. n. 1.* imò Vicarius non solvens annatam, nec obligatus solvere quindennium, locupletaretur cum jactura manus mortuæ solummodò condemnatæ ad solvendum quindennium, *l. Jure naturæ 206. ff. de regul. Jur. l. nam hoc natura 14. ff. de condiç. indeb. Barbosa axiom. 139. n. 1.* & nihilominus pœna debet tenere suos tantum auctores, & delinquentes, seu quasi delinquentes, inter quos enumerandus est Vicarius non solvens annatam, uti inobediens mandatis Apostolicis, seu *Bullæ Piæ*, ad textum in *l. absentem 199. ff. de pen. l. sancimus 22. C. eod. Barbosa axiom. 181. n. 4.* indè ex divino oraculo nemo pro alterius delicto, vel quasi delicto (ut in casu) puniendus est, juxta illud *Ezechiel. cap. 18. vers. 20.* ibi: *filius non portabit iniquitatem patris, et pater non portabit iniquitatem filii &c.*

Sed objectum facile eliditur, respondendo, esse æquivocum asserere, quòd Vicarius non solvens annatam, nec quindennium, evadat melioris conditionis, quàm manus mortuæ illud solvens, quòdque idem locupletetur cum aliena jactura, nempe ipsius manus mortuæ, dum potius evadit deterioris conditionis Vicarius non solvendo annatam, quàm manus mortuæ solvendo quindennium ex eo, quòd Vicarius in tali casu immiti nequit in possessionem suæ Vicariæ; sicque nullos penitus fructus suæ congruè percipere potest, ex literali contextu *Bullæ Piæ* sæpè laudato §. 3. *propè fin. et in fin.* ibi: *nec aliàs ad possessionem ditionum Vicariarum perpetuarum, et servitium earundem Parochialium admitti possint, nisi soluta annata, et expeditis literis Apostolicis novæ provisionis &c. nec Vicarii prædicti antè rata conscientia fructus percipere possint; & notetur Clausula prædicta nec aliàs, quæ importat præcisam necessitatem, indispensabilem conditionem, vique habet decreti irritantis, ad tradita per *Barbos. de Clausul. clausul. 81. num. 6. 8. 9. et 11.* manus autem mortuæ, in casu non solutæ à Vicario annatæ, solvendo quindennium, evadit potius melioris conditionis, quàm Vicarius non solvendo annatam, ex eo, quòd in tali casu eadem manus mortua percipit omnes fructus Parochialis sibi unitæ; ideoque æquum, & justum est, quòd manus mortuæ ad integrum quindennium teneatur, prout ad integrum quindennium non teneretur in casu solutæ à Vicario annatæ, in quo Vicarius facit fructus suos Vicariæ, ut de promittitur ex visceribus relati §. 3. *Bullæ Piæ* ibi: *Pia Loca hujusmodi, in quorum Parochialibus Ecclesiis unitis continget Vicarias prædictas erigi, pro quantitatibus fructuum ipsius Vicariis perpetuis assignatorum, ad solutionem quindenniorum &c. ulterius non teneantur, sed eis detractio fiat ad ratam certorum, quæ de fructibus ditionum Parochialium percipiuntur. Ità tamen, quòd Vicarii &c. teneantur solvere annatam pro portione fructuum &c. certorum sibi assignata &c. nec aliàs ad possessionem &c. admitti possint, nisi soluta annata &c. alioquin integrum quindennium solvi debere, nec Vicarii prædicti antè &c. fructus percipere possint.**

84

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis Parochialibus, vel non Parochialibus, annum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera, excedentibus, aliis Beneficiis Parochialibus, quantumvis vacabilibus, unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, ad favorem Parochialium reservatis, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Perpenditur Sac. Concil. Trident. sess. 24. de Reform. cap. 18.
- 2 Quindennia etiam solvuntur ex Beneficiis unitis aliis Beneficiis Parochialibus.
- 3 Ubi militat eadem ratio, ibi debet statui eadem Juris dispositio.
- 4 Rejicitur Card. Farratin. ap. Amayden de styli. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quinden. num. 20. §. Quoad Uniones verò, post med. versic. & hoc casu, & idem Amayden. ibidem n. 22.
- 5 Doctor loquens contrà textum expressum, attendendus non est.
- 6 Bullæ quindenniorum comprehendunt etiam Beneficia unita aliis Beneficiis vacabilibus.
- 7 Dicitio invicem quid importet.
- 8 Dicitio aliis quid importet.
- 9 Bullæ quindenniorum confirmata.
- 10 Quando fit, et quando non solvendum quindennium.
- 11 Damnum Annatarum fuit causa finalis Constitutionum demandantium solutionem quindenniorum.
- 12 Bullæ quindenniorum solummodò supponunt, Beneficia unita non amplius vacare.
- 13 A diversis non est facienda illatio.

CAPITULUM XXXIX.

Firmato in præcedenti Cap. quòd ex Beneficiis Parochialibus manus mortuæ unitis debeantur quindennia, superest idem firmandum de Beneficiis Parochialibus, vel non Parochialibus unitis aliis Beneficiis Parochialibus, resolvendo, quòd ex Beneficiis Parochialibus, vel non Parochialibus, annum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, aliis Beneficiis Parochialibus, quantumvis vacabilibus, unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, ad favorem Parochialium reservatis, etiam adhuc debentur quindennia; quippe Pontifex Clemens X. quantumvis optimè sciens, Beneficia Parochialia de sui natura esse vacabilia instar aliorum Beneficiorum non Parochialium, perque consequens conferibilia, imò citius, quàm alia Beneficia non Parochialia, statimque conferenda, nè interim ex diuturna eorum vacatione, in suspenso remanentibus absque Pastore, Cura Animarum aliquod sentiat detrimentum, grexque spirituali destituitur pabulo, contrà mentem *Sac. Concil. Trident. sess. 24. de Reform. cap. 18.* at tamen in sua Constitutione 50. §. 6. in fin. §. 8. et 9. post med. *propè fin.*

Eul.

Bullar. nov. Rom. tom. 6. repet. post Tract. int. Constitution. Apostolic. in ordine la XI. mandat, quindennia etiam solvi pro Beneficiis unitis aliis Beneficiis Parochialibus, ibi: Parochialia, & eæque prædicta Loca Pia, in quorum favore &c. Pensiones perpetua &c. reservatæ fuerint, & in perpetuum reservari contigerit &c. ad solutionem Quindenniorum &c. ratione Pensionum perpetuarum &c. faciendam teneri, & obligata existere &c. omnes, et singulas Uniones &c. quibuscumque Ecclesiis etiam Parochialibus &c. nullis penitus exclusis &c. perpetuò factas, et de cætero &c. similiter perpetuò faciendas, sub literis Pauli &c. comprehendi, et includi &c. cum potestate &c. Parochialia et alia Loca Pia &c. citandi, monendi, et requirendi &c. & notat De Luca Melphiten. post Schol. ad decision. Gratiani. in Appendic. ad aliq. disceptat. fol. mib. 306. col. 2. in fin. repetit. post alterum meum Tractatum editum de Quindenniis inter Doctores. liter. B. B. ibi: De Beneficiis unitis Ecclesiæ Parochialis solvitur quindennium equidem (prout factis in præcedenti Cap. demonstravimus) ex Beneficiis Parochialibus unitis aliis Beneficiis non Parochialibus debentur quindennia, ita pari passu ex Beneficiis Parochialibus, vel non Parochialibus unitis aliis Beneficiis Parochialibus debentur quindennia, ob rationis identitatem, cum tam Beneficia Parochialia unita aliis Beneficiis non Parochialibus, sint æque vacabilia, proindeque conferibilia, quam Beneficia Parochialia, quibus uniuntur alia Beneficia Parochialia, vel non Parochialia; ita, ut ubi militat eadem ratio, ibi debet statui eadem Juris dispositio, Barbosa axiom. 197. num. 3. et 7. Card. de Luca de feud. disc. 105. n. 5.

Nec audien si sunt Card. Farratin apud Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn. nu. 20. §. Quoad Uniones verò post med. versic. et hoc casu, et idem Amayden. ibidem num. 22. tenentes, non debent quindennium ex Beneficiis unitis aliis Beneficiis Parochialibus, sub motivo, quod vacant Beneficia Parochialia, nec ex verbis dicti Card. Farratin loc. cit. ibi: crederem, quindennium non debent, nam, cum ex hujusmodi Unionibus fructus Parochialium augeantur, et ubi provisio spectat ad Sedem Apostolicam, exprimitur fructus cum tali augmento, et annexorum. in hoc non video, quod sit præjudicium aliquod Sedi Apostolicæ, cum solvatur Annata etiam pro fructibus annexis &c. & ex verbis ejusdem Amayden. loc. citat. ibi: Tertio notandum, quod in Unione facta Ecclesiæ Parochiali non debetur quindennium, quia augetur fructus, pro quibus solvitur annata, adveniente vacatione; unde, si etiam solveretur quindennium, imponeretur onus, et isdem fructibus duplex onus, cui tamen unum istorum tantum solvendum sit, amata nempe, vel quindennium, annata in vacatione, et quindennium, ubi vacatio fuit sublata per Unionem &c. quia præfati D. D. uti loquentes contra expressum textum prælaudatæ Constitutionis 50. Clementis X. §. 6. in fin. §. 8. et 9. post med. propè fin. mandantis solvi quindennia etiam pro Beneficiis unitis aliis Beneficiis Parochialibus, attendendi non sunt, Card. de Luca de empt. discurs. 52. sub num. 2. de credit. disc. 33. n. 4. et de fideicom. disc. 126. num. 2.

In quorum corroborationem valde stringit validissima ponderatio, quod Bullæ quindenniorum, juxta literam, non modò comprehen-

dunt Beneficia perpetuò unita, & fructus applicatos manibus inortuis, seu Locis Pii non vacabilibus, verum etiam Beneficia unita, ac respectivè fructus applicatos alteri Beneficio vacabili, prout signanter cavetur in Constitutione 6. Pauli II. §. 1. Bullar. nov. Rom. tom. 1. repet. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la. I. ibi: Nos &c. Beneficia Ecclesiastica &c. in vicem, vel aliis Cathedralibus, etiam Metropolitanis, vel Collegiatis Ecclesiis, earumque Capitularibus Mensis, ac Mensariis, Dignitatibus, Collegiis, Universitatibus, & Beneficiis &c. Apostolica auctoritate uni vimus, incorporavimus &c. dum enim expressè sub prælaudatæ Paulina comprehenduntur Uniones Beneficiorum factæ invicem, inficiari nequit, quin sub hac phrasi contineantur etiam Uniones factæ aliis Beneficiis ejusdem naturæ, & qualitatis Beneficiorum unitorum, præter expressum juxta indolem dictæ dictionis invicem, quæ in suo significato importat reciprocum, & mutuum inter se unionem, ac incorporationem, Barbosa de diction. diction. 176. num. 2. & in puris terminis Unionis Rota dec. 631. n. 5. par. 19. recentior. tom. 2. ibi: Idque ed magis procedit, attentis verbis in narrativa Bullæ appositis, & pluries in dispositiva repetitis, ibi: Invicem unit, & annexit. Dicitio enim Invicem, composita ex in, & vicem, cadit inter duos aequaliter, & mutuo inter se complectentes &c.

Quod quidem motivum fortius urget, accedente specifica nominatione Beneficiorum unitorum, cum dictione aliis, in mox laudatâ Paulina adjecta, ibi: aliis &c. Beneficiis &c. quæ pariter dictio aliis intelligitur de Beneficiis similibus cum præcedente expressis, in qualitate nempe, & substantia, Surd. cons. 21. n. 12. lib. 1. Lothar. de re benefic. lib. 3. quest. 32. n. 27. et 28. Barbosa de diction. diction. 26. num. 1. cum seqq. Palm. N.º alleg. 234. n. 53. ego in alio meo Tract. edito de Quindenniis. cap. 50. nu. 582. Rota coram Bib. dec. 493. n. 23. to. 2. ac in recentior. dec. 218. n. 14. par. 11. dec. 69. n. 14. par. 17. dec. 476. n. 6. et dec. 631. num. 14. par. 19. tom. 2. et post Card. de Luca dec. 9. n. 24. et dec. 10. num. 10. lib. 4. vol. 1. dec. 6. n. 15. lib. 13. et dec. 27. num. 18. lib. 16. vol. 4. & in præcitis terminis quindenniorum Barbosa collect. Apostol. dec. 626. verbo quindennia, nu. 1.

Longèque fortius stringit mox deducta ponderatio, dum indicata Constitutio 6. Pauli II. fuit confirmata per posteriores Constitutiones, & Constitutiones illius confirmatoræ, fuerunt pariter confirmatæ per alias successivas Constitutiones, veluti videre est in Constitutione 20. Julii III. in principio, juncto §. 2. et 6. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi: his, quæ à Prædecessoribus nostris ad hoc provisò emanarunt, libenter adjicimus nostri muniminis firmitatem &c. Et pia memorie Paulus etiam Papa II. &c. Nos &c. omnia, et singula in eis contenta &c. approbamus, et innovamus &c. et à quibuscumque &c. tam præterito, quam futuro tempore inviolabiliter observari &c. quoad omnia, et singula &c. Beneficia Ecclesiastica &c. decernimus &c. Constitutione 38. S. Pii V. in principio, juncto §. 1. col. Bullar. to. 2. ibi: plurimum interfit, et necessarium existat, ut tam Julii III. et Pauli IV. &c. literas &c. quam alias quascumque Constitutiones &c. per &c. Pium II. Paulum etiam II. Innocentium VIII. Julium similiter II. ac Julium, et Paulum præfatos, aliq-

que diversos Romanos Pontifices &c. per nos in-
vorentur, approbentur, et confirmentur. Nos igitur
&c. approbamus, et confirmamus &c. Constitutio.
33. Sixti V. §. 1. cod. tom. 2. ibi: Itaque &c.
Litteras &c. Pauli II. &c. III. Pauli IV. ac Pii V.
nec non quorumcumque aliorum &c. Pontificum &c.
super solutione Annatarum, Communium, Quin-
denriorum, et aliorum jurium &c. editas, confir-
matas, et innovatas &c. approbamus, et confir-
mamus &c. atque illas &c. innovamus &c. Con-
stitutione 18. Urbani VIII. §. 1. cod. Bullar. tom. 5.
ibi: quascumque &c. Litteras eorundem Pii, et Six-
ti V. nec non quorumcumque aliorum Romanorum
Pontificum &c. approbamus, et confirmamus &c.
atque illas &c. innovamus &c. et Constitutione 50.
Clementis X. §. 5. et 6. cod. Bullar. tom. 6. ibi: quas-
cumque &c. Litteras dictorum Pii V. et Sixti V.
nec non quorumcumque aliorum Romanorum Pon-
tificum &c. cum omnibus Clausulis &c. confirma-
vit, et approbavit &c. atque illas &c. innova-
vit &c. quascumque &c. Litteras eorundem Pau-
li IV. et Pii, ac Sixti V. atque Urbani VIII. nec
non quorumcumque aliorum Romanorum Pontifi-
cum Prædecessorum nostrorum &c. approbamus,
et confirmamus &c. atque illas &c. innovamus &c.
repet. post Tractat. int. Constit. Apostol. in ordine
la III. VI VII. VIII. & XI.

In nihilum relevante, quod Doctores, & In-
terpretes super sæpe laudata Constitutione Pau-
li II. reliquit confirmatoris, ac declaratoris
successivè editis, consideraverint, illas esse pro-
mulgatas, ut auferretur præjudicium, & detri-
mentum ex Unionibus obveniens Cameræ Apo-
stolicæ, nec non Annatibus, dum Beneficia se-
mel unita, postea amplius non vacant, perque
consequens desinunt solvere Annatam, quam
procul dubio, si unita non essent, prout prius,
solverent, proindeque, arguendo a ratione le-
gis, non autem à nuda litera, tradiderint, quòd
ubi Uniones fiebant alicui Beneficio vacabili, &
collativo, non intraret solutio quindennii, eju-
scemodi tamen regula non est absolutè, & ge-
nericè, seu in abstracto sumenda, sed juxta
mentem legis, rationèque in ea expressam:
procedit enim, quando Unio fit Beneficio vacabi-
li, pro quo in actu Provisionis solvatur An-
nata pro fructibus quoque Beneficii uniti eo,
quòd tunc cessat præjudicium, seu damnum
Cameræ, & Annatarum, qui, ex fructibus
Beneficii uniti exigentes Annatam in illius Pro-
visione, æquum, & justum est, quòd pro eisdem
10 exigant quoque quindennium, in quo sensu, &
cum qua declaratione, ac modificatione lo-
quuntur *Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn. num. 22. Capon. controv. for. 30. sub num. 9. Fillinec. oper. moral. lib. 3. tract. 41. de Benefic. Eccles. cap. 6. num. 59. Tondut. de Penjon. Eccles. cap. 10. n. 21. secus verò, si in actu Provisionis non solvatur Annata pro fructibus Beneficii uniti, cum tunc semper substat, & daretur
11 præjudicium, ac damnum Annatarum, quod fuit causa finalis ipsarum Constitutionum solu-
tionem quindenniorum demandantium, veluti egregiè distinguit Card. Farratin. apud *Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn. sub n. 20. versic. alia est facultas.**

12 Omisso, quòd Bullæ quindenniorum nullibi supponunt, quòd Beneficia, quibus fit Unio, non sint, vel non esse debeant vacabilia, sed be-

nè supponunt, quòd vice versa Beneficia, quæ uniantur, non sint amplius vacabilia juxta tenorem Bullæ 6. Pauli II. §. 2. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi: Propterque &c. Beneficia unita hujusmodi amplius nequaquam vacare sperantur &c. Bullæ 17. Pauli V. §. 8. cod. tom. 1. ibi: omnes, et singulas Uniones &c. de quibusvis &c. Beneficiis Ecclesiasticis &c. quæ ex eorum perpetuitate non vacant &c. perpetuò factas, et de cætero &c. perpetuò faciendas, sub literis Pauli &c. comprehendendi &c. Bullæ 38. §. Pii V. §. 3. cod. Bullar. tom. 2. ibi: ex &c. Beneficiorum Ecclesiasticorum Unionibus, quæ amplius vacare non sperantur &c. Bullæ 33. Sixti V. §. 2. cod. tom. 2. ibi: Præterea quoniam quindenniorum usus, et solutio ratione Beneficiorum unitorum constituta sunt, quia illorum vacatio amplius non speratur &c. Bullæ 18. Urbani VIII. in principio, cod. Bullar. tom. 5. ibi: ex &c. Beneficiorum Ecclesiasticorum Unionibus, quæ amplius vacare non sperantur &c. et Bullæ 50. Clementis X. §. 1. 3. et 6. cod. Bullar. tom. 6. ibi: omnes, et singulas Uniones &c. de quibusvis &c. Beneficiis Ecclesiasticis &c. quæ ex eorum perpetuitate non vacant &c. perpetuò factas, et de cætero &c. perpetuò faciendas, sub literis Pauli II. &c. includi &c. ex &c. Beneficiorum Unionibus, quæ amplius vacare non sperantur &c. repetit. post Tract. int. Constit. Apostol. in ordine la I. V. VI. VII. VIII. et XI. à diversis autem non est facien-
13 da illatio, l. Papinianus 20. ff. de minor. cum vulgat.

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, aliis Beneficiis, quantumvis vacabilibus, puta Dignitatibus, aut Canonicatibus, unitis, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Pro Beneficiis non excedentibus XXIV. Ducatos non solvitur Annata.
- 2 Canonicatus non subjacent Regul. 55. Cancellar. de valor.
- 3 Bullæ quindenniorum mandant solvi quindennium loco Annate.
- 4 Omnia Capitula solvunt quindennia ex Beneficiis sibi unitis, etiamsi Canonicatus sint collativi.
- 5 Per solutionem quindennii dumtaxat reparatur damnum Annatarum resultans ex Unione.
- 6 Successor in Dignitate, et Canonicatu solvere debet Annatam, & laudatur Alvarez Pegas.
- 7 Hujusmodi Unio non fit manui mortuæ, sed Beneficiis tenuibus.
- 8 Pro Dignitatibus, et Canonicatibus in solis Ducatis XXIV. exprimi solitis non solvitur Annata, proindeque debetur quindennium ratione præjudicii Annatistis ex Unione resultantis.
- 9 Fructus Beneficiorum suppressorum redigi solent in Massam communem; quantumvis de Massa hujusmodi participant Dignitates, et Canonici.
- 10 Solutio quindenniorum intrat in casu cessationis Annatarum ob damnum inde Annatistis resultans.
- 11 Annate cessant per cessationem vacationis.

- 12 *Bulle quindenniorum solummodo respexerunt damnum Annatistarum.*
- 13 *Prima Dignitas est reservata Sedi Apostolica vigore Regul. 4. Cancellar. de reservat. Dignitat.*
- 14 *Sedes Apostolica providet in suis officio mensibus, vigore Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensib.*
- 15 *Quantvis pro Provisione prime Dignitatis semper reservata S. Sedi, eidem solvantur consueta emolumenta, non tamen solvitur Annata.*
- 16 *Uniendo Beneficia Dignitatibus, aut Canonicatibus, propriè non resultat Unio, de qua loquuntur Bullæ quindenniorum, sed potius crectio Beneficiorum in Dignitates, aut Canonicatus.*
- 17 *Perpenditur Card. de Luca de Benefic. discurs. 139. num. 3.*
- 18 *Doctori unico in suo dicto non est deferendum.*

CAPITULUM XL.

Viso in *Cap. præcedenti*, quòd ex Beneficiis unitis aliis Beneficiis, quàmvis vacabilibus, puta Parochialibus, debeantur quindennia, superest idem videndum in Beneficiis unitis Dignitatibus, aut Canonicatibus, quàmvis vacabilibus. Videtur quidem paradoxum primo aspectu, asserere, quòd ex Beneficiis unitis aliis Beneficiis, etiam post Unionem vacabilibus, seu vacaturis, puta specialibus, sive particularibus Dignitatibus Ecclesiasticis, veluti Decanatu, Archidiaconatu, Archipresbyteratu, Præpositu, seu Præpositura, vel alteri quocumque nomine Dignitati occupate, debeantur quindennia: nihilominus est Evangelium, quòd ex Beneficiis annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, aliis Beneficiis, quàmvis vacabilibus, puta Dignitatibus, aut Canonicatibus, unitis, etiam adhuc debentur quindennia, ut in simili de Beneficio unito alteri Beneficio Parochiali notat. *De Luca Melphiten. in Appendic. ad aliq. discept. Gratian fol. mib. 306. col. 2. in fin. repetit. post alterum meum Tacit. de Quindenniis int. Doct. litera BB. fol. 529 col. 1. autè nec. quippè, cum ex privilegio, vel consuetudine, seu stylo fructus certi Canonicatum exprimi soleant in solis Ducatis XXIV. per non excessum, licet in rei veritate illos excedant; & quantumvis inmodi Canonicatus verè sint pro tempore vacabiles, perque consequens collativi, quia tamen ob valorem consuetudinarium, seu indultarium nunquam est locus Annatæ ex causa ficti non excessus: pro Beneficiis namque, quorum fructus exprimuntur in Ducatis dumtaxat XXIV. per non excessum, non solvitur annata, juxta literalem dispositionem *Constitutionis* 33. *Clementis VII. Bullar. nov. Rom. tom. 1. & tradunt Lotther. de re benef. lib. 3. qu. 20 n. 42. Amyden de styl. Datar lib. 1. cap. 18. §. 3. de amat. num. 21. Mass. Gallæ. de annat. in princip. atque est praxis in Curia notoria, hincque inolevit universalis stylus Dataræ, & Cancellariæ Apostolicæ: undè Canonicatus non subjacent Regul. 55. Cancellar. de valor. Gonzalez ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensib. §. 7. pro. em. ny. 167. Rot. ap. Garz. de Benefic. part. 10. cap. 1. n. 74. et coram Zarat. dec. 88. num. 18. cum seqq. Coccin. dec. 516. n. 1. et dec. 536 n. 6. quàmvis nobrem Camera, & Annatistarum indemnitati consulendum omninò est, prævia quindennii solutione, propter tam in litera, quàm in ratione**

finali subintrat dispositio Constitutionum Apostolicarum demandantium solutionem quindennii subrogati loco Annatæ debitæ: in actu Provisionis, prout in specie de Unione facta Ecclesiæ Collegiatæ, & Mensæ Capitulari, non obstantibus quibuscumque, ac eorundem Capitulorum privilegiis, literaliter cavetur in *Constitutione* 6. *Pauli II. §. 1. 4. 5. et 7. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi, Beneficia Ecclesiastica & Collegiatis*,
 „ Ecclesiis, eartumque Capitularibus Mensis &c.
 „ Apostolica auctoritate univimus, incorporavimus &c. Beneficiis, ut præferatur, unita &c.
 „ Annatam &c. in posterum singulis XV. annis
 „ perpetuò sequuturis, eidem Camerario solvere
 „ teneantur, et debeant &c. Et quòd de omnibus &c. Beneficiis, ut præferatur, unitis &c.
 „ Communia, Minuta, et alia jura, seu Annatas &c. solvere adstringantur etiam singulis
 „ annis XV. in futurum &c. Non obstantibus &c.
 „ cæterisque contrariis quibuscumque &c., in
 „ *Constitut. 17. Pauli IV. §. 8. et 11. eod. tom. 1.*
 „ ibi, omnes, et singulas Uniones &c. de quibusvis &c. Beneficiis Ecclesiasticis &c. Collegiatis Ecclesiis, seu earum Mensis Capitularibus &c. perpetuò factas, et de cætero &c.
 „ perpetuò faciendas, sub literis Pauli &c. communi &c. Et propterea &c. ad solutionem
 „ Communium, et Minorum Servitorum, ac
 „ Annatarum, et aliorum jurium prædictorum
 „ eidem Camera, Collegio, et Officialibus,
 „ ratione eartumdem Unionum &c. singulis XV.
 „ annis &c. faciendam teneri &c. et Beneficia
 „ unita hujusmodi onus solutionis Communium,
 „ et Minorum Servitorum, ac Annatarum,
 „ et aliorum jurium prædictorum clara,
 „ habeatur &c. volumus &c. quòd &c. Collegiarum
 „ Ecclesiarum Capitula &c. omnia, et singula
 „ Monasteria &c. et alia Beneficia
 „ Ecclesiastica, quæ possident &c. notificasse,
 „ et intimasse debeant, et ad id &c. cogi, et
 „ compelli possint, in *Constitutione* 38. *S. Pii V. §. 3. 4. 6. et 7. eod. Bullar. tom. 2. ibi, et alia*
 „ quæcumque Beneficia Ecclesiastica &c. Collegiatis
 „ Ecclesiis, aut Capitularibus Mensis &c.
 „ Apostolica auctoritate unita &c. sub literis
 „ Pauli II. et aliorum Prædecessorum hujusmodi
 „ comprehendendi, et includi, et propterea omnia,
 „ et singula Cathedralium etiam Metropolitanorum,
 „ Ecclesiarumque Collegiarum Capitula &c.
 „ dammodo Monasteria, et Beneficia ipsa
 „ possideant, ad solutionem Communium,
 „ Annatarum, et aliorum jurium prædictorum
 „ eidem Camera &c. ratione Unionum &c.
 „ singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c.
 „ Manantes &c. ut omnes, et singulas
 „ Causas coram eo inter &c. eiusdem
 „ Camera Colleftorem &c. et &c. Capitula &c.
 „ super solutione Annatarum, Communium,
 „ et aliorum jurium Quindenniorum eorundem
 „ &c. et decidat. Et &c. omnia, et singula
 „ Cathedralium etiam Metropolitanarum, et
 „ Collegiarum Ecclesiarum Capitula &c. ad
 „ indicandum &c. omnia, et singula Monasteria &c.
 „ et alia quæcumque Beneficia Ecclesiastica,
 „ quæ ipsa Capitula &c. possideant &c. mo-

neat, et requirat. Non obstantibus &c. Privilegiis &c. Capitulis &c. concessis &c. ceterisque contrariis quibuscumque, in *Constitutione* 33. *Sixti P. S. 2. 4. et 5. eod. tom. 2. ibi*, Et propterea omnia, et singula Cathedralium, et Metropolitanarum, et Collegiarum Ecclesiarum Capitula &c. dummodo Beneficia ipsa possideant, ad solutionem Quindeniorum praefatorum eidem Camerae, ac Collegio, et Officialibus, ratione Unionum &c. singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c. et ad id &c. cogi &c. posse. Mandantes &c. ut &c. omnia, et singula Cathedralium, etiam Metropolitanarum, et Collegiarum Ecclesiarum Capitula &c. ad indicandum &c. omnia, et singula &c. Beneficia Ecclesiastica &c. moneant, et requirant. Non obstantibus &c. Privilegiis &c. Capitulis &c. concessis &c., in *Constitutione* 18. *Urbani VIII. in principio juncto s. 2. 3. et 4. eod. Bullar. tom. 5. ibi*, omnia, et singula Cathedralium, etiam Metropolitanarum, Ecclesiarumque Collegiarum Capitula &c. Beneficia Ecclesiastica unita &c. dummodo &c. Beneficia ipsa possiderent, ad solutionem Communium, Annatarum, et aliorum jurium praedictorum eidem Camerae, Collegio, et Officialibus, ratione Unionum &c. singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c. et ad id &c. cogi, et compelli posse decrevit, et declaravit. Mandans propterea &c. ut &c. omnia, et singula Cathedralium, etiam Metropolitanarum, et Collegiarum Ecclesiarum Capitula &c. ad indicandum &c. omnia, et singula &c. Monasteria &c. et alia quaecumque Beneficia Ecclesiastica, quae ipsa Capitula &c. possiderent &c. moneret, et requireret &c. Mandavitque &c. ut &c. omnia, et singula Cathedralium, etiam Metropolitanarum, et Collegiarum Capitula &c. moneret, et requireret, ut profiterentur &c. omnia, et singula Beneficia Ecclesiastica, quae vigore similium Unionum quomodolibet possidebant &c. cum facultate citandi &c. Mandantes &c. cui &c. omnes, et singulae Causae inter &c. Cancellariae Apostolicae Generalem Subcollectorem &c. et &c. Capitula &c. super solutione Annatarum, Communium, et aliorum jurium Quindeniorum eorundem commissarum reperiantur, et aliis &c. ut &c. omnia, et singula Capitula &c. ad indicandum &c. omnia, et singula Monasteria &c. et alia quaecumque Beneficia Ecclesiastica &c. unita &c. quae ipsa Capitula &c. vigore Unionum hujusmodi possident &c. moneant, et requirant, cum potestate dicta Capitula &c. citandi, monendi, et requirendi &c. Non obstantibus &c. Privilegiis &c. Capitulis &c. concessis &c., et in *Constitutione* 50. *Clementis X. s. 1. 3. 4. 5. 9. et 11. eod. Bullar. tom. 6. ibi*, omnes, et singulas Uniones &c. de quibusvis Monasteriis &c. et Beneficiis Ecclesiasticis &c. quibuscumque Collegiatis Ecclesiis, seu earum Mensis Capitalibus &c. perpetuo factas, et de cetero &c. perpetuo faciendas, sub literis Pauli II. &c. includi &c. omnia, et singula Cathedralium, etiam Metropolitanarum, et Collegiarum Ecclesiarum Capitula &c. in quorum favorem &c. quaecumque Beneficia Ecclesiastica unita &c.

existerent &c. quantumcumque exempta, et privilegiata existerent &c. dummodo &c. Beneficia ipsa possiderent, ad solutionem Communium, et Annatarum, et aliorum jurium praedictorum eidem Camerae, Collegio, et Officialibus, ratione Unionum &c. singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c. et ad id &c. cogi &c. posse decrevit, et declaravit, mandans propterea &c. ut &c. omnia, et singula Cathedralium, etiam Metropolitanarum, et Collegiarum Ecclesiarum Capitula &c. ad indicandum &c. omnia, et singula Monasteria &c. et alia quaecumque Beneficia Ecclesiastica, quae ipsa Capitula &c. possiderent &c. moneret, et requireret &c. mandavitque &c. ut &c. omnia, et singula Cathedralium, etiam Metropolitanarum, et Collegiarum Ecclesiarum Capitula &c. moneret, et requireret, ut profiterentur &c. omnia, et singula Beneficia Ecclesiastica, quae vigore similium Unionum quomodolibet possidebant &c. cum facultate citandi, et inhibendi &c. mandans propterea &c. dictae Camerae Clerico, cui &c. omnes, et singulae Causae inter &c. Cancellariae Apostolicae Generalem Subcollectorem &c. et &c. Capitula &c. super solutione Annatarum, Communium, et aliorum jurium Quindeniorum commissarum reperiebantur, et aliis &c. ut &c. omnia, et singula Capitula &c. ad indicandum &c. omnia, et singula Monasteria &c. et alia quaecumque Beneficia Ecclesiastica &c. unita &c. quae ipsa Capitula &c. vigore Unionis hujusmodi possidebant &c. moneret, et requireret, cum potestate dicta Capitula &c. citandi, monendi, et requirendi &c. ut &c. omnia, et singula quarumlibet Ecclesiarum Capitula &c. moneant, ut profiteantur &c. omnia, et singula Beneficia Ecclesiastica, quae vigore similium Unionum &c. quomodolibet possident &c. mandavitque, ut &c. omnia, et singula Capitula &c. ad indicandum &c. omnia, et singula Monasteria, et quaecumque alia Beneficia Ecclesiastica quomodolibet eis unita &c. quae &c. ipsa Capitula &c. vigore Unionum hujusmodi possident &c. moneant, et requirant, cum potestate dicta Capitula &c. citandi, monendi, et requirendi &c., repetit. post *Tract. int. Constitution. Apostolic. in ordine la I. V. VI. VII. VIII. et XI. et communiter tradunt Frances de Eccles. Cathed. cap. 80. num. 441. Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. s. 4. de quinden. num. 1. cum seq. Fagnan. in cap. praetered. 1. num. 13. ne Pralat. vic. suas. Lotther. de re benef. lib. 1. qu. 29. num 1 et 2. Tondut. de Pension. Eccles. cap. 10. num. 19. cum seq. Card. de Luca de Benef. discurs. 89. nu. 3. ac per tot. alias fuisse superfluum, quod Summi Pontifices comprehendent in eorum Constitutionibus Capitula Canoniorum, quia omnes Canonici sunt collativi, et tamen omnia Capitula, quibus unita reperiantur Beneficia, solvant quidennia, ut jam dictum est.*

Quibus accedit universalis observantia omnium Capitaliorum, quae citra controversiam solvant quidennia ex Beneficiis sibi unitis, etiam si Canonici sint collativi, *Rota in Verellen. Pensionis 26 Junii 1699. s. Insuper submoveatur, coram Molines Decano, et Inquisitore Generali Hispaniarum* citat, ut, licet Canonici, aut Di-

Dignitates vacant, proque istis expediantur Bullæ in Cancellaria Apostolica, occurrente eorum, earumque Provisione in Curia, non tamen per hoc ex dictis cessat valde sensibile præjudicium Cameræ, & Annatistarum ob cessationem Annatæ: sicque remanet citrà dubium, quòd per Unionem evidenter damniificetur Annatistis, quòdve nullum aliud super sit remedium ad illud reparandum, quàm ipsa solutio quindennii, ut terminanter distinguens advertit *Amyden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindennio, n. 22. ibi: cum tamen unum illorum tantum solvendum sit, annata nempe, vel quindennium, annata in vacatione, & quindennium, ubi vacatio fuit sublata per Unionem &c.*

Nec obstat, quòd, cum particulares, seu speciales Dignitates, et Canonicatus sint Beneficia de sui natura vacabilia, seu pro tempore vacatura per cesium, aut decessum Dignitatum, & Canonicorum, perque consequens sint conferibilia, seu collativa, mediante Provisione novarum personarum intrantium per vacationem in Curia, vel apud Sedem ob reservationem, & affectionem, non debeant subjacere quindenniis, quando solvuntur annatæ pro fructibus hujusmodi annexis, expressis ad hunc effectum fructibus cum tali augmento, nulloque hinc illato Cameræ Apostolicæ, aut Annatistis præjudicio; quasi quòd talis Unio sit merè accidentalis, seu casualis, per quam tamen non videtur propriè induci vacatio: etenim talia Beneficia vacare solent cum ipsa, cui adherent, Dignitate, seu Canonicatu, ut, cum moritur Præpositus, Decanus, Archidiaconus, Archipresbyter, vel alia similis Dignitas, & Canonicus; obque id successior in Dignitate, & Canonicatu solvere debet annatam loco quindennii, exemplo Unionis factæ Beneficio Parochiali, sui natura vacanti, *Amyden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindennio. n. 22. ibi: tertio notandum, quòd in Unione facta Ecclesiæ Parochiali non debetur quindennium, quia adveniente vacatione, pro quibus solvitur annata, adveniente vacatione; undè, si etiam solveretur quindennium, imponeretur unis, & eisdem fructibus duplex onus, cum tamen unum istorum tantum solvendum sit, annata nempe, vel quindennium, annata in vacatione, & quindennium, ubi vacatio fuit sublata per unionem: eadem est ratio in unione facta Canonicatui, sive Dignitati, modò detur vacatio &c. Scortia in select. Summ. Pontific. Constitution. epitom. 44. theorem. 123. vers. c. sed quid, si Beneficium, ibi: Sed quid, si Beneficium non fuerit annexum Collegio, Societati, & generatim locis extrinsecis causa communis pietatis, sed annexatur in perpetuum certa Ecclesiastica Dignitati, vel Decanatu, Præposituræ &c. Respondeo, de his non solvi Quindennia; Licet enim tale Beneficium sit in perpetuum annexum Dignitati, solet tamen vacare cum ipsa, cui adheret, Dignitate, ut cum moritur Præpositus, aut Decanus, & ob id successior debet annatam solvere loco Quindennii, quòd tantum debetur de non amplius vacaturis &c. Alvarez Pegas, sui, nosque decus, de competent. part. 2. cap. 69. n. 6. ibi: Verum si unio facta sit non Collegio, vel alteri manui mortuæ, sed Dignitati, vel alteri Beneficio vacabili, sicut solvitur annata de Beneficio principali, ita & solvi debet de unio, quia, cum unum non potest vacare sine alio, & per consequens cum detur va-*

catio, locus erit solutioni annatæ tam pro principali, quàm pro unio, vel pro utroque, si unio fuerit aequè principaliter facta de utroque Beneficio &c. *Filliucc. qu. moral. tom. 2. aliàs 3. in Appendic. tract. 41. aliàs 45. de Benefic. Eccles. cap. 6. qu. 10. n. 59. ibi: Quarto siquod Beneficium unum sit alteri, ut Dignitati, quia hæc vacabilis est, jam non est solvendum Quindennium de Beneficio unio alteri vacabili: undè in Constitutionibus citatis dicitur, & solvatur ex Beneficiis unitis in perpetuum, non amplius vacaturis &c. Azor. institut. moral. part. 2. lib. 7. cap. 13. qu. 4. ibi: Quarto queritur, an quindennium solvi debeat ex quibusvis Beneficiis in perpetuum unitis, & annexis, verbi gratia, aliquando Beneficium annexatur certæ Ecclesiastica Dignitati, veluti Præposituræ, Decanatu; quò fit, ut, quemadmodum Dignitas est perpetua, ita Beneficium illi in perpetuum adherens? Respondeo, Pontificias Constitutiones de quindennio solvendo, hætenus editas, locum habere tantummodò in Beneficiis, que annexuntur Collegiis &c. At qui Pontificas, dicit aliquis, Constitutiones decreverunt, ut quindennium solvatur ex Beneficiis in perpetuum unitis? Respondeo, in Pontificiis Constitutionibus dicit, ut solvatur ex Beneficiis unitis in perpetuum non amplius vacaturis. Tale autem Beneficium non habetur, quòd est unitum Dignitati: nam, licet sit in perpetuum annexum, vacare tamen solet unà cum ipsa Dignitate, cui annexatur, & adheret &c. Tondut. de Pension. Eccles. cap. 10. n. 21. ibi: Verum si unio facta non fuerit Collegio, vel alteri Manui mortuæ, sed Dignitati, vel alteri Beneficio vacabili, sicut solvitur Annata de Beneficio principali, ita & solvi debet de unio: quia unum non potest vacare sine alio, & per consequens cum detur vacatio, locus erit solutioni Annatæ tam pro principali, quàm pro unio, vel pro utroque, si unio fuerit aequè principaliter facta de utroque Beneficio &c. Capou. contr. for. 30. n. 9. in fin. vers. de unionibus verò antè vers. posita ergò.*

Siquidem non fit hujusmodi Unio Beneficiorum ipsi corpori nunquam defecturo, seu manui mortuæ, sed aliis Beneficiis tenuibus, ut eorum fructus hac via, mediante Unione, auquantur; quæ Beneficia benè vacare possunt in Curia, vel apud S. Sedem per obitum ultimorum possessorum, factaque de illis provisione, solvi Annatæ, dum provisio percipiunt in particulari fructus Beneficiorum taliter unitorum, quidquid sit, quando unio fit (ut ita inquam) in communi, Communitati videlicet, puta Capitulo, Ordini, aut cuicumque Loco Pio; tunc enim ex quò Communitas percipit in communi fructus, nec amplius vacant Beneficia, subjacere debet quindenniis loco Annatarum, quæ post unionem, amplius solvi nequeunt ob desperatam Beneficiorum vacationem, *Turricell. de union. Benefic. cap. 4. n. 37. nosque latè suprà in Cap. 1. quæ ratio non militat in Beneficiis unitis aliis Beneficiis, cum tam Beneficia unita, antè unionem, quàm post unionem sint vacabilia, quàm etiam ipsa Beneficia, quibus uniuntur, Turricell. loc. mox citat. n. 32. cum seqq.*

Obiectum tamen non regit, quia in Dignitatibus, & Canonicatibus, quamcumvis aliàs vacabilibus, nihilominus exprimi solitis in Ducatis folis XXIV. occasione earum, eorumque vacationis in Curia, aut apud Sedem ratione re-

servationis, seu affectionis non solvitur annata, nec augetur expressio fructuum, nec pro augmento solvitur annata, proindeque in tali casu exigi potest, & debet quindennium ratione præjudicii, siue damni Annatistarum, veluti bene distinguunt *Monet. de distrib. quotid. part. 3. qu. 9. n. 30. cum seqq. Massobr. in prax. hab. conc. prælat. 12. n. 2. & 3.* Et quia fructus Beneficiorum unitorum suppressorum redigi solent in Massam communem, sicque unio fit ipsi Communicati, seu Capitalo in communi, quantumvis per accedens de Massa hujusmodi participant particulares, Dignitates nimirum, & Canonici.

Minus obstat, quod per unionem Beneficiorum factam Dignitatibus, aut Canonicatibus fiat quodammodo transfusio, seu transformatio, & quædam metamorphosis in Dignitates, & Canonicatus, seu Præbendas, siue simplex subrogatio in locum Beneficiorum ad magis impingendum Præbendas de tempore unionis forsitan tennes; ita, ut non cessaverit vacatio in effectu, perque consequens sicuti antè unionem solvitur annata in actu Provisionis, ita post unionem videtur etiam illa solvenda occasione vacationis: undè non intrat præjudicium Camerae, & Annatillarum juxta regulam generalem subrogationis, de qua *Gratian. disc. 624. n. 10 Rot. coram Emerix Jun. Decano decis. 1088. n. 5 & 6. & decis. 1181. num. 30. ac in recentior. decis. 358. n. 7. part. 5. tom. 1. decis. 196. n. 15. part. 19.* proindeque à cessante ratione cessat motivum exigendi quindennia, utique videtur, non posse introduci solutio quindenniorum, quæ ubi locum vindicat in casu cessationis Annatarum, & ad restitendum damnum redundans Camerae, & Annatillis ex cessatione Annatæ ob defectum vacationis Beneficiorum unitorum, quem casum unice habuerant præ oculis Summi Pontifices, quindenniorum solutionem præcipientes ex ejusmodi causa, ut apertis, ac disertis verbis cantant Bullæ Apostolicæ desuper editæ, *Bullæ nempe Pauli II. in ordine la 6. §. 2. Bullar. nov. Rom. tom. 1.* ibi: Beneficia unita hujusmodi amplius nequaquam vacare sperantur, cumque propterea Camera, Apostolica, nec non &c. S. R. E. Cardinalium Collegium, & Sedis Apostolicæ Officialia detrimentum non modicum patiantur &c. *Bullæ Pauli IV. in ordine la 17. §. 8. eod. tom. 1.* ibi, quæ ex eorum perpetuitate non vacant &c. *Bullæ S. Pii V. in ordine la 38. in princip. juncto §. 3. eod. Bullar. tom. 2.* ibi: Cum autem &c. ut Annatarum, Communiarum, & aliorum jurium, &c. de XV. in XV. annos, ob perpetuas Beneficiorum Ecclesiasticorum uniones persolvendorum &c. exactio, & executio fiat &c. quindenniorumque usus, & solutio ideo adinventi sunt, nè Camera prædicta ex Monasteriorum, Prioratuum, & aliorum Beneficiorum Ecclesiasticorum unionibus, quæ amplius vacare non sperabatur, detrimentum aliquod pateretur, volentes Camera nostræ Apostolicæ, ac &c. S. R. E. Cardinalium, nec non &c. Romanæ Curie Officialium Participantium jura præservare, illorumque indemnitati consulere &c., *Bullæ Sixti V. in ordine la 33 §. 2. eod. tom. 2.* ibi: præterea quoniam quindenniorum usus, et solutio Beneficiorum unitorum constituta sunt, quia illorum vacatio am-

plius non speratur, et propterea damnum ex hoc Camera Apostolicæ, et Collegio Cardinalium, et Romanæ Curie Officialibus prædictis emergens sarciatur &c., *Bullæ Urbani VIII. in ordine la 18. in princip. tom. 5.* ibi, quindenniorumque usus, et solutio, ideo adinventi fuerunt, nè Camera prædictæ ex &c. Beneficiorum &c. Unionibus, quæ vacare non sperabatur, detrimentum aliquod induceretur, volens propterea dictæ Camerae, ac &c. S. R. E. Cardinalium Collegio, nec non &c. Cancellariæ Apostolicæ Officialibus, de Communibus, Annatis, et Quindennis Participantibus jura præservare, illorumque indemnitati consulere &c., & *Bullæ Clementis X. in ordine la 50. §. 1. in fin. §. 3. in princip. & §. 6. in fin. tom. 6.* ibi, quæ ex eorum perpetuitate non vacant &c. Quindenniorum usus, et solutio ideo adinventi fuerant, nè Camera prædictæ ex &c. Beneficiorum unionibus, quæ amplius vacare non sperabatur, detrimentum aliquod induceretur, volens propterea prædictæ Camerae, et eorundem Cardinalium Collegio, nec non Cancellariæ Apostolicæ Officialibus de Communibus, Annatis, et Quindennis participantibus jura præservare, illorumque indemnitati consulere invigilans &c. quæ ex eorum perpetuitate non vacant &c. *repetit. post Tract. int. Const. Apostol. in ordine la I. V. VI. VII. VIII. & XI.*

Quæ quidem Bullæ quindenniorum unicum finem, et scopum, seu causam finalem cessationis Annatarum post unionem contemplantur, *Capon. contro. forens. 32. n. 5. cum seqq. ibi: Causæ finales Constitutionum fuerunt, nè Annatillis, & Camera Apostolicæ sortiretur detrimentum, quod patiebatur ex unionibus, & dissiminationibus factis de Beneficiis, quæ prius vacabant, & Annatas DD. Annatillis tollere consueverant, cum aliud ob eorum uniones perpetuas amplius vacare non poterant &c. Monacell. formal. præb. Eccles. part. 2. tit. 14. formul. 2. n. 15. autè med. versic. hoc autem genus quindenniorum, ibi: causa enim per unionem amplius non vacant, nè Annatillis priventur jure suorum Annatarum, super verisimili supposito, quod illorum vacatio, & Annatæ solutio contingere possit singulis XV. annis, reiteratur illius solutio de quindennio in quindennium &c. Rota coram Card. Cerro decis. 2. n. 13. & 14. ita, ut causa finalis, quare quindennium fuerit introductum, non consistit in qualibet unione materiali, ut sic, ita, & taliter, quod sufficiat dicere: Beneficium est unicum, ergo debetur quindennium, sed consistit in qualitate, & natura unionis, quando scilicet sit productiva præjudicii, & damni quoad Camera, seu Cancellariam Apostolicam, & Annatitas in ordine ad Annatas, quæ cessant per cessationem, & extinctionem vacationis, *Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quinden. n. 20. in fin. s. hæcenus Ferratinus, ibi: aliàs enim Camera Apostolica, & Cancellaria pateretur damnum ex eo, quod unio &c. operaretur, quod nunquam rediret vacatio hujus Beneficii ad Cancellariam, quod est præcipua causa quindennii &c. Rota coram Card. Seraphin. decis. 1410. per tot. ac signanter n. 10. tom. 2. repet. post Tract. int. Decision. Sacr. Rot. Rom. in ordine la V. ibi: ex eo, quod per unionem extinguantur Beneficia; ita, ut amplius eorum vacatio dari non pos-**

posset &c. ubi autem unio non fit manus mortuæ, sed Beneficio vacabili, dum nempe de uno Beneficio, ejusque fructibus, mediante unione, erigitur alterum Beneficium jure quodam subrogationis: quo casu remanet eadem primæva vacatio, quæ sequebatur antè unionem, mutato tamen nomine Beneficii, de Beneficio nimirum transformato in Dignitatem, seu Canonitatum, solveretur annata, quæ nihilominus ex jam dictis non solvitur ut expressione in solis Ducatis XXIV. aliàs resuleret finis contrarius Constitutionibus Apostolicis, si quindennia solvi deberent non solum de Beneficiis unitis aliis Beneficiis vacantibus, seu vacabilibus, sed (quod magis est) etiam de Beneficiis, ex quorum Bonis pro impinguatione erigerentur alia Beneficia vacantia, quæ est mera subrogatio: sequeretur enim, quod Camera, & Annatistæ exigenter quindennium, & annatam pro uno, eodèmq; Beneficio, quod respectu annatæ acciperetur uti vacans, & respectu quindennii acciperetur uti non vacans, quod procul dubio esset imponere onus duplicatum uni, eodèmq; rei, & lucrari per unionem, non autem conservare Cameram, seu Cancellariam indemnem, restaurando ejus damnum, quod solummodo respexerunt Constitutiones Apostolicæ, ut in Constitutione 6. Pauli II. in princip. juncto §. 2. & 3. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi, quod &c. concessa, in Camera Apostolicæ &c. præjudicium non redundent &c. cumque propter Camera Apostolicam, nec non &c. S. R. E. Cardinalium Collegium, et Sedis Apostolicæ Officialiales detrimentum non modicum patiantur &c. Nos, quorum interest, eorumdem Camera, Collegii, et Officialium indemnitati prospicere &c. in Constitutione 20. Julii III. in princip. juncto §. 5. eod. tom. 1. ibi: cupientes Camera Apostolicæ &c. indemnitati consulere &c. in &c. Camera &c. non leve præjudicium &c. in Constitutione 11. Pauli IV. in princip. eod. tom. 1. ibi, ut indemnitati ipsius Camera &c. diligenter intendamus &c. & in Constitutione 17. ejusdem Pauli IV. in princip. juncto §. 7. in fin. eod. tom. 1. ibi, Decens esse censuimus, et æquum, ut &c. Camera nostræ Apostolicæ jura non negligamus &c. in &c. Camera &c. detrimentum &c. in Constitutione 38. S. Pii V. §. 3. in princip. eod. Bullar. tom. 2. ibi, nè Camera &c. detrimentum aliquod pateretur. Volentes Camera nostræ Apostolicæ &c. jura præservare &c. indemnitati consulere &c. in Constitutione 33. Sixti V. in princip. juncto §. 2. in princip. eod. tom. 2. ibi, Camera nostræ Apostolicæ &c. indemnitati &c. consulere &c. volentes &c. ut propterèa damnum ex hoc Camera Apostolicæ &c. emergens sarciantur; Nos attendentes, quod tantumdem detrimenti, Camera &c. provenit &c. in Constitutione 18. Urbani VIII. in princip. juncto §. 1. eod. Bullar. tom. 5. ibi, nè Camera &c. detrimentum aliquod induceretur. Volens propterèa dictæ Camera &c. jura præservare &c. indemnitati consulere &c. attendens, quod tantumdem detrimenti Camera &c. provenit &c. volentes &c. Camera nostræ Apostolicæ &c. consulere &c. & in Constitutione 50. Clementis X. in princip. juncto §. 3. in princip. §. 4. in princip. §. 5. in princip. et §. 6. in princip. eod.

Bullar. tom. 6. ibi, Camera Apostolicæ &c. indemnitati consulere &c. cupientibus &c. nè Camera &c. detrimentum aliquod induceretur, volens propterèa prædictæ Camera &c. jura præservare &c. indemnitati consulere in vigilans &c. attendens, quod tantumdem detrimenti Camera &c. proveniebat &c. volens propterèa Camera &c. consulere &c. in &c. Camera &c. detrimentum &c. Nos verò &c. nolentes Camera nostræ Apostolicæ &c. jura pro posse nostro negligere, quinimò &c. illius &c. indemnitati de cætero obviare, nec non &c. commodis, et utilitatibus consulere &c. repet. post Tract. int. Conf. Apost. in ordine la. III. IV. V. VI. VII. VIII. & XI. ac prosequitur Paris. de resign. Benefic. lib. 4. qu. 10. n. 4. ibi, nè fraudetur Cancellaria, introductus fuit stylus in Cancellaria, quod lapsus XV. annis, à tempore unionis &c. solvatur denuò annata talis Beneficii sic uniti &c. quia per decursum XV. annorum nova solutio fieri debet &c. Card. de Luca de Benefic. decis. 89. n. 3. ibi, Hinc pro hujusmodi damni, ac præjudicii refectione, inolevit etiam antiquus usus solvendi dicta onera, et annatas pro Ecclesiis, ac Beneficiis unitis &c. Antonell. de temp. legal. lib. 2. cap. 25. n. 13. in fin. versic. cum Beneficia unita, ibi, nè fraudetur Cancellaria, introductus fuit stylus, quod &c. solvatur denuò annata &c. Capon. contro. for. 32. n. 5. cum seqq. ibi: causæ finales Constitutionum facere, ut Annatistis, et Camera Apostolicæ sarciantur detrimentum, quod patiebantur ex unionibus, et dismembrationibus factis de Beneficiis, quæ prius vacabant, & annatam DD. Annatistis solve re consueverunt &c. Quod autem causæ finales, quibus mori fuerunt Pontifices ad concedenda quindennia, fuerint ut damnum, quod patiebantur Annatistæ ex unione Beneficiorum, quæ vacabant, & annatam solvere con sueverant, elicitur ex prædictis Constitutionum verbis, tamquam in proximo appositis &c. et ex adverbis quia, & quantum in dictis proximiis appositis, quæ regulariter ponuntur causative, & reddunt finalem eorum dispositionem &c. & n. 36. ibi: Quindennia sunt inducta ad subveniendum indemnitati Camera Apostolicæ, ut, sicut antè percipiebatur annatam, ita etiam debeat percipi quindennium, quando sunt unita Beneficia &c. ratione quorum antè solvebatur annata &c. Rota coram Card. Scraphim. decis. 1410. n. 28. repet. post Tract. int. Decis. Sac. Rot. Rom. in ordine la. V. ibi: licet quindennia fuerint introducta propter præjudicium, quod patiebatur uniones inferre Camera Apostolicæ &c. Objectum tamen prorsus insubstituens est; semper enim occurrit decantata responsio, quod non indè cessat damnum Camera, & Annatistarum, dum de Dignitatibus, & Canonitibus in actu Provisionis non solvitur annata, uti exprimi solitis in Ducatis XXIV. tantum, ex jam deductis.

Eiusdem fermè irrelevantie est aliud objectum, quod immò nullum penitus præjudicium considerari possit respectu Camera, loquendo de Dignitatibus unitis, dum prima Dignitas remanet perpetuò reservata collationi S. Sedis, yigo:

vigore *Regul. 4. Cancellar. de reservation. Dignitat.* quando tamen ante unionem in primævo statu Beneficii tunc nondum uniti, talis reservatio
 14 profectio non intrabat, nec Sedes Apostolica providebat, nisi in suis octo mensibus, vigore *Regul. 8. hodie 9. Cancellar. de Mensib. & consequenter* cum Sedes Apostolica post unionem Beneficiorum factam Dignitatibus acquisiverit jus fixum, ac invariable perpetuo conferendi primæ Dignitatem, et recipiendi emolumenta, notissima pro expeditionibus, potius lucrum, quam damnum considerari debet in eiusmodi unionem, seu erectione Beneficiorum in Dignitates; ita, ut cessare videantur Constitutiones Apostolicæ obligantes ad quindennia, tamquam fundatæ in eo, quod Beneficia unita non sint vacatura, neque spectet amplius ad Sedem Apostolicam jus conferendi ob penitis desperatam Beneficiorum unitorum vacationem.

Quod tamen eodem sanè modo nullatenus
 15 regit obiectum: etenim, quanvis pro Provisio-
 ne primæ Dignitatis semper reservatæ S. Sedi, eidem solvantur consueta emolumenta, non tamen solvitur annata; sique saltem in hac parte semper Cameræ, & Annatistis damnum eroga-
 tur, ut patet ad sensum.

Nullius quoque ponderis est succedaneum,
 16 obiectum, quod, uniendo Beneficia Dignitati-
 bus, aut Canonicatibus, propriè non resultat unio, de qua loquuntur Bullæ quindenniorum, sed potius erectio Beneficiorum in Dignitates, aut Canonicatus, veluti reflectit *Card. de Luca de Benef. discurs. 139. num. 1. & 2. §. In una itaque in-*
formatione, ibi: cum Collegium Græcum possideret
Abbatias, et Beneficium &c. absque eo, quod un-
quam solverit quindennia, idemque sequuntur sit in
Collegio Marianarum &c. negari non posse vide-
batur, quin solum casus esset dubius an ista species
unionis comprehensa esset, nec nè sub dictis Consti-
tutionibus, ac subjaceat hujusmodi oneri quinden-
 17 *niarum, istudque probabile dubium sufficere dice-*
bam &c. quoniam Card. de Luca hoc non firmat
absolutè, sed dabitur tantum per verba casus
esset dubius &c. probabile dubium &c. immò
 18 *Card. de Luca uti unico, & inquam in suo dicto*
non est dicerendum, etiam si sit maximi nomi-
nis Doctor, Noal. conf. 99. nu. 5. versic. non obstat,
Galvan. conf. 25. num. 19. Pedroch. conf. 8. nu. 208.
Intig. h. l. dec. Sicil. 3. n. 95. et 96. dec. 36. num. 43. &
44. et dec. 55. n. 48.

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annum valorem viginti qua-
 tuor Ducatorum auri de Camera exce-
 dentibus, Collegiatæ erigendæ unitis,
 etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Unio Beneficii etiam fieri potest alteri futuro Beneficio, seu futuræ manui mortuæ, cessante tamen fraude.
- 2 Reselluntur Valenzuel. Velazquez. conf. 22. nu. 3. Balsa ad Sacr. Concil. Trident. sess. 23. de Reform. cap. 18. nu. 11. & de Episc. par. 3. alleg. 77. num. 23. cum seqq. Ricc. in prax. Eccles. part. 1.

- resol. 380. num. 1. & 2. Turricell. de union. Benef. cap. 9. num. 24. Card. de Luca in annot. ad Sacr. Concil. Trident. disc. 25. nu. 15. Garz. de Benefic. par. 12. cap. 2. num. 193. cum seqq. Lother. de re benef. lib. 1. qu. 29. num. 47. Ror. coram Merin. dec. 837. num. 1. tom. 2. Coccin. dec. 1365. nu. 1. Card. Millin. dec. 165. num. 1. dec. 835. num. 5. & dec. 836. num. 3. & 4. par. 4. diversif. dec. 361. nu. 3. par. 2. recentior. dec. 373. num. 2. & ibi Adden. n. 20. par. 4. tom. 2. recent.
- 3 Doctores loquentes contra legem expressam, non sunt attendendi.
- 4 Contraria opinio tenentim, non posse uniri Beneficium alteri futuro Beneficio, ad summum procederet in Unionem facta ab inferiore, non autem in illa facta à Papa.
- 5 Papa habet plenissimam potestatem in beneficalibus.
- 6 Legari potest, et relinquere hereditas futuro Collegio, Hospitali, Monasterio, vel Ecclesie.
- 7 In statu Unionis futura Collegiata est, ventris nomine.
- 8 Unio fieri nequit Collegiatæ erigendæ.
- 9 Sufficit sola destinatio erigendæ Collegiatæ, ut habeatur pro erecta.
- 10 De proximo accingendus habetur pro jam accincto.
- 11 Certa, & firma spes de præterito, est, ac si effectus jam esset consequutus, ut dicatur adesse subjectum, et non corruiat qualitas.
- 12 Servitus prædialis imponi potest futuro prædio.
- 13 Perpenduntur Bullæ quindenniorum.
- 14 Iterum perpenduntur eadem.
- 15 In Constitutionibus Pontificiis nè syllaba quidem debet esse superflua.
- 16 De proximo doctorandus habetur pro doctorato, cum similibus.
- 17 Infans adhuc in utero existens, habetur pro jam nato.
- 18 Affertur l. 3. Calteit. tit. 23. partit. 4.
- 19 Sapor Perfarum, Rex, adhuc in utero matris existens, coronatus.
- 20 Adducitur locus Matth. cap. 1. versiculo 20. & 21.
- 21 Nemo locupletari debet cum aliena jactura.
- 22 Cur adinventi fuerint quindennia.
- 23 Collegiata erigenda, habetur pro erecta in favorabilibus.
- 24 Expeditur locus Levitic. cap. 22. versiculo 28.
- 25 Quindennia, antiquissima sunt.
- 26 Qui sentit commodum, debet sentire incommodum.
- 27 Qui nondum natus est, nondum homo, vel animal dicitur, ad quem offeram adducitur locus Symboli fidei, et alia notabilia.
- 28 Non entis nullæ sunt qualitates.
- 29 Nondum natus, quando non agitur de illius favore, sed de favore alterius, non habetur pro nato.
- 30 Quod in favorem alienius introducendum est, in illius odium retrahendum non est.
- 31 Aliquando, etiam non natus prodest alteri, & quando.
- 32 Antè erectionem Collegiatæ non adest Collegiata.
- 33 Non entis nullæ sunt qualitates.
- 34 Pro non scripto habetur, quod relinquitur non existenti in verum natura.
- 35 Non potest concedi privilegium Collegio nondum erecto.
- 36 Privilegia concessa Monasteriis edificatis, quandoque intelliguntur etiam concessa Monasteriis aedificandis, & Canonici etiam creantur post erectionem Collegiatæ.
- 37 Melior esse debet conditio tractantis de damno vitando, quam tractantis de lucro captando.

CAPITULUM XLI.

1 **C**um Unio Beneficii fieri possit etiam alteri futuro Beneficio, seu futurae manus mortuae, cessante tamen fumo, vel suspitione praesumptae fraudis, si forsitan Beneficium uniuendum iam vacauisset in mente reservato, vel alias ipsum esse indubitanter reservatum, ob praerudicium Sedis Apostolicae, ex mente, immo literali dispositione Sacri Concilii Tridentini sess. 23. de Reform. cap. 18. ante med. versic. & quia, ubi expressè agitur de eiusmodi Unione ab Ordinario faciendi Seminario erigendo, in verbis ibi: *Et quia ad Collegii fabricam instituendam &c. certi redditus erunt, vel (ut alii legunt) sunt necessarii &c. Beneficia aliquot simplicia &c. huic Collegio applicabuntur, & incorporabuntur &c.* ac prosequuntur Gonzalez ad Regul. 8. hodie 9. Cancellar. de Mens. glos. 5. §. 7. n. 76. cum seqq. Antonell. de regim. Eccles. Episc. lib. 3. cap. 8. n. 9. versic. consent, Gratian. disc. 358. n. 5. cum seqq. Adden. ad Gregor. 2. 258. n. 10. quidquid in contrarium sentiant Valenzuela Velazquez conf. 22. n. 3. Barbosa ad dist. Sacr. Concil. loc. mox citat. num. 11. & de Episc. par. 3. alleg. 77. n. 23. cum seqq. Ric. in prax. Ecc. par. 1. resol. 380. nu. 1. & 2. Turricell. de union. Benef. cap. 9. n. 24. Card. de Luca in annot. ad Sacr. Concil. Tridentini. disc. 25. num. 15. Garz. de Benef. par. 12. cap. 2. n. 193. cum seqq. Lottber. de re benef. lib. 1. qu. 29. num. 47. Rot. coram Merlin. dec. 377. num. 1. tom. 2. Coccin. dec. 1365. num. 1. Card. Millin. dec. 165. num. 1. dec. 835. n. 5. & dec. 836. n. 3. & 4. par. 4. di. vers. dec. 361. n. 3. par. 2. recentior. dec. 373. n. 2. & ibi, Adden. num. 20. par. 4. tom. 2. quia loquuntur contra textum expressum, seu literalem, ac apertam sanctionem Conciliarum, quo casu tales DD. non sunt attendendi, Card. de Luca de credit. disc. 33. num. 4. de emptio. disc. 5. 2. sub n. 2. & de fideicom. disc. 126 sub n. 2. praeterquam quod contraria opinio ad summum procederet in

2 **U**nione facta ab inferiore, non autem in ista praesenti facta à Papa, sicut Superiori, immo Supremo, qui procul dubio potest unire Beneficia etiam Collegiata erigenda, Antonell. de regim. Eccles. Episc. lib. 3. cap. 8. num. 9. versic. lo hoc autem: quippe Papa habet plenissimam, ac absolutam potestatem, nullis cancellis coarctandam, in beneficialibus, cap. licet Ecclesiarum, 2. de Probend. in 6. Clement. 1. ut lit. pend. Perez de Lara de Anniversar. & Cappellan. lib. 2. cap. 10. n. 18. Barbosa in cap. ex parte 2. n. 5. de Rescript. Tondut. resol. benef. & Canon. lib. 1. par. 2. cap. 3. §. 1. Salgad. de Reg. Protect. cap. 10. n. 27. & 32. eo sane modo, quo futuro Collegio, Hospitali, Monasterio, vel Ecclesiae construendae legari potest, & relinqui hereditas, tamquam posthumo alieno, per textum in princ. Institution. de bou. poss. §. 1. Posthumus 28. Instit. de legat. l. à fratris posthumo 127. ff. de legat. 1. l. seruos 17. ff. de alim. & cibar. legat. ibi: *Quisitum est, cum Templum nondum esset extrudum, ex die mortis, an verò ex eo tempore, quo Templum explicitum fuerit, percipere serui debeant legatum.* Respondit &c. seruis relicta praestare, donec Templum extrueretur, l. seruos 35. ff. de liberal. caus. ibi: *seruos ad Templi custodiam, quod edificari Titia voluit destinatos, neque manumissos, heredi esse constituit, Berol. conf. 21. nu. 6. cum seqq. lib. 2. Gratian. disc. 358. n. 1. & 8. Gonzalez ad Regul. 8. hodie 9. Cancellar. de Mens. glos. 5. §. 7.*

nu. 82. Tondut. resol. Canon. par. 1. cap. 83. num. 1. & cap. 84. num. 1. cum maxima tamen differentia, quod posthumus potest quidem non nasci, sed Ecclesia Collegiata non potest non fieri, seu non nasci, aut non erigi: necessarii namque post Unionem erigenda est, interimque in statu Unionis futura Collegiata esse ventris nomine, 7 Gratian. disc. 358. n. 9. cum seqq.

In nihilum turbante, quod non possit fieri 8 Unio Collegiata erigenda, Turricell. de union. Benef. cap. 9. n. 25. Rot. recentior. dec. 309. num. 3. par. 3. quia ex iam dictis hoc procedit in casu, quo adsit fraus; sufficit enim sola destinatio erigenda Collegiata, ut habeatur pro erecta, l. quid ergo 3. §. Quid ergo 6. ff. de contrar. judic. tutel. Gonzalez ad Regul. 8. hodie 9. Cancellar. de Mens. glos. 5. §. 7. n. 92. cum seqq. quasi quod Collegiata de proximo erigenda habeatur pro iam effectualiter erecta, sicuti de proximo accingendus habetur pro iam accincto, l. filiusfamilias 43. ff. de milit. testam. Gonzalez loc. citat. n. 93. §. accedit, ego in alio Traët. edito de Quindennis, cap. 50. n. 718. cum seqq. atque certa, & firma spes de praeterito proveniens, est, ac si effectus jam esset conlequutus, ut dicatur adesse subiectum, & non corrumpat qualitas, ad textum in l. huic scripturae 15. §. 1. l. ita vulneratus 1. in princ. ff. ad leg. Aquil. Gonzalez loc. cit. n. 94. et 97. Cùmque quindennium sit quodammodo quaedam servitus ratione Unionis, imposita Beneficio unito, siue manus mortuae, cui illud unitur, bene sequitur, quod etiam eiusmodi servitus (ut ita inquam, quindennialis imponi possit futuro Beneficio, seu futurae manus mortuae, prout servitus praedialis bene imponi potest futuro praedio, per textum in l. si servitus 23. §. Futuro 1. siue unic. ff. de servit. urban. praed. ibi: *future quoque adificio, quod nondum est, vel imponi, vel acquiri servitus potest, l. Labeo 10. ff. de servit. praed. rustic. ibi nam si liceat nondum adificato adificio servitutum constituere, quare non aequè liceat nondum inventa aqua eandem constituere servitutum &c. l. fin. ff. si servit. vindic. l. existimo 98. ff. de verb. oblig. Cypoll. de servit. urban. praed. cap. 16. n. 2.*

Quandoque sane contingere potest, quod de tempore petitae Unionis Beneficiorum, illam petentes nondum sint Canonici, sicut nondum adsit Capitulum, nec Collegiata, sed speretur fore, ut quo primùm ad sint Canonici, Capitulum, & Collegiata; ita, ut pro tunc nondum Canonici petant uniri Beneficia Collegiata mox erigenda, proindeque putent non teneri solvere quindennium in actu Unionis, sub frivolo praetextu, quod ipsi petentes Unionem, nondum sint Canonici, nondum adsit Capitulum, nec adhuc sit erecta Collegiata, sed bene tantum erigenda; quasi quod dici nequeat unio fieri manus mortuae, nisi in spe: quando tamen Bullae quindenniorum videntur obligare ad quindennia dumtaxat Collegiatas erectas, uti verè manus mortuas, non autem Collegiatas erigendas uti nondum manus mortuas, respiciendo, ac unice contemplando solas Collegiatas existentes, earumque sola Capitula existentia, veluti deprimatur ex Bulla 6. Pauli II. §. 1. 3. 4. et 5. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi, tam Nos &c. „ quam &c. Martinus V. Eugenius IV. Nicolaus V. Calistus III. et Pius II. Pontifices &c. „ quamplura &c. Monasteria &c. et Beneficia Ec-

„ Ecclesiastica &c. Collegiatis Ecclesiis, earum-
 „ que Capitularibus Mensis &c. Apostolica
 „ auctoritate univimus, incorporavimus &c.
 „ Nos &c. auctoritate Apostolica &c. statu-
 „ imus &c. et declaramus, quod omnia, &
 „ singula Monasteria &c. Communia, et Minu-
 „ ta Servitia, atque alia jura debita, et consueta,
 „ tam ipsis Cameræ, et Collegio, quam
 „ Officialibus præfatis &c. et Beneficia, ut præ-
 „ fertur, unita &c. Annatarum, sive medios fructus
 „ usque annis in posterum singulis XV. an-
 „ nis perpetuo sequentibus, eidem Camerario
 „ solvere teneantur, et debeant, et quod de omni-
 „ bus Monasteriis &c. et Beneficiis, ut præfer-
 „ tur, unitis &c. Communia, Minuta, et alia
 „ jura, seu Annatas, et medios fructus hujus-
 „ modi solvere adstringantur etiam singulis
 „ annis XV. in futurum, prout multi alii ad simi-
 „ les Uniones, et gratias obtinendas faciunt,
 „ et facere consueverunt &c. „ *ex Bulla 17. Pauli
 „ IV. §. 8. et 11. eod. tom. 1. ibi* „ Nos &c. omnes,
 „ et singulas Uniones &c. de quibusvis &c.
 „ Beneficiis Ecclesiasticis &c. Collegiatis Eccle-
 „ siis, seu earum Mensis Capitularibus &c. per-
 „ petuo factas, et de cætero &c. perpetuo faci-
 „ endas, sub literis Pauli &c. comprehendendi
 „ &c. ut ratio Communium, Minorum Ser-
 „ vitorum, ac Annatarum, et aliorum jurium
 „ prædictorum clara habeatur &c. volumus &c.
 „ quod &c. Collegiatarum Ecclesiarum Capitu-
 „ la &c. omnia, et singula &c. Beneficia Eccle-
 „ siastica, quæ possident &c. notificale, et in-
 „ timasse debeant, et ad id &c. cogi, et com-
 „ pelli possint „ *ex Bulla 33. S. Pii V. §. 3. 4. 6.
 „ et 7. eod. Bullar. tom. 2. ibi* „ Nos &c. omnia,
 „ et singula &c. quæcumque Beneficia Eccle-
 „ siastica &c. Collegiatis Ecclesiis, aut Capitu-
 „ laribus Mensis &c. Apostolica auctoritate
 „ unita &c. literis Pauli II. et aliorum Præde-
 „ cessorum hujusmodi comprehendendi, et includi.
 „ Et propterea omnia, et singula &c. Collegia-
 „ tarum Capitula &c. in quorum favorem Unio-
 „ nes &c. factæ reperitur &c. ad solutionem
 „ Communium, Annatarum, et aliorum ju-
 „ rium prædictorum eidem Cameræ &c. ratione
 „ Unionum &c. singulis XV. annis &c. faciend-
 „ dam teneri &c. Mandantes eidem &c. ut om-
 „ nes, et singulas Causas &c. inter &c. ejusdem
 „ Cameræ Collectorem &c. et &c. Capitula &c.
 „ super solutione Annatarum, Communium,
 „ et aliorum jurium. Quindenniorum eorun-
 „ dem, vel eorum occasione &c. terminet, et
 „ decidat &c. omnia, et singula &c. quæcum-
 „ que Beneficia Ecclesiastica, quæ ipsa Capitu-
 „ la &c. possident &c. Non obstantibus &c.
 „ Privilegiis &c. Capitulis &c. concessis &c. „
 „ *ex Bulla 33. Sixti V. §. 2. 4. et 5. eod. tom. 2. ibi* „
 „ Et propterea omnia, et singula Cathedralium,
 „ et Metropolitanarum, Collegiatarum-
 „ que Ecclesiarum Capitula &c. in quorum fa-
 „ vorem Uniones &c. factæ reperitur, aut
 „ pothac fient &c. ad solutionem quindennio-
 „ rum præfatorum eidem Cameræ, ac Collegio,
 „ et Officialibus, ratione Unionum &c. singulis
 „ XV. annis &c. faciendum teneri &c. et ad id
 „ &c. cogi &c. posse. Mandantes &c. ut &c. om-
 „ nia, et singula &c. Collegiatarum Ecclesia-
 „ rum Capitula &c. ad indicandum &c. omnia,
 „ et singula &c. quæcumque Beneficia Ecclesia-

„ stica &c. moneant, et requirant &c. Non
 „ obstantibus &c. Privilegiis &c. Capitulis &c.
 „ concessis &c. „ *ex Bulla 18. Urbani VIII. in
 „ principio, juncto §. 2. 3. et 4. eod. Bullar. tom. 5.
 „ ibi* „ omnia, et singula Cathedralium, etiam
 „ Metropolitanarum, Ecclesiarumque Collegia-
 „ tarum Capitula &c. et quosvis alios, in quo-
 „ rum favorem &c. quæcumque Beneficia Eccle-
 „ siastica unita &c. et illorum Uniones eis factæ
 „ reperirentur &c. ad solutionem Communium,
 „ Annatarum, et aliorum jurium prædictorum
 „ eidem Cameræ, Collegio, et Officialibus,
 „ ratione Unionum &c. prædictarum singulis
 „ XV. annis &c. faciendam teneri &c. et ad id
 „ &c. cogi, et compelli posse &c. Mandans
 „ propterea &c. ut &c. omnia, et singula &c.
 „ Collegiatarum Ecclesiarum Capitula &c. ad
 „ indicandum &c. quæcumque Beneficia Eccle-
 „ siastica, quæ ipsa Capitula &c. possiderent &c.
 „ moneret, et requireret &c. Mandavitque &c.
 „ ut &c. omnia, et singula &c. Collegiatarum
 „ Capitula &c. moneret, et requireret, ut pro-
 „ fiterentur medio juramento omnia, et singula
 „ Beneficia Ecclesiastica, quæ vigore similium
 „ Unionum quomodolibet possidebant &c. Man-
 „ dantes propterea &c. dictæ Cameræ Clerico,
 „ cui &c. omnes, et singulæ Causæ inter &c.
 „ Cancellariæ Apostolicæ Generalem Subcolle-
 „ ctorem &c. et &c. Capitula &c. super solutione
 „ Annatarum, Communium, et aliorum Ju-
 „ rium, Quindenniorum eorundem commissæ
 „ reperiantur &c. ut &c. omnia, et singula
 „ Capitula &c. ad indicandum &c. omnia, et
 „ singula &c. quæcumque Beneficia Ecclesiasti-
 „ ca &c. eis unita &c. quæ ipsa Capitula &c.
 „ vigore Unionum hujusmodi possident &c. mo-
 „ neant, et requirant, cum potestate dictæ Ca-
 „ pitula &c. citandi, monendi, et requirendi &c.
 „ Non obstantibus &c. Privilegiis Capitulis &c.
 „ concessis &c. „ *et ex Bulla 50. Clementis X. §. 1.
 „ 3. 5. 9. et 11. eod. Bullar. tom. 6. ibi* „ omnes, et
 „ singulas Uniones &c. de quibusvis &c. Bene-
 „ ficiis Ecclesiasticis &c. quibuscumque Colle-
 „ giatis Ecclesiis, seu earum Mensis Capitulari-
 „ bus &c. perpetuo factas &c. et de cætero &c.
 „ perpetuo faciendas, sub literis Pauli II. &c.
 „ includi &c. omnia, et singula &c. Collegiata-
 „ rum &c. Capitula &c. in quorum favorem &c.
 „ quæcumque Beneficia Ecclesiastica unita &c.
 „ existerent, et illorum Uniones eis factæ repe-
 „ rirentur &c. ad solutionem Communium, et
 „ Annatarum, et aliorum Jurium prædictorum
 „ eidem Cameræ, Collegio, et Officialibus
 „ ratione Unionum &c. prædictarum singulis
 „ XV. annis &c. cogi &c. posse &c. mandans
 „ propterea &c. ut &c. omnia, et singula &c.
 „ Collegiatarum Ecclesiarum Capitula &c. ad
 „ indicandum &c. omnia, et singula &c. quæ-
 „ cumque Beneficia Ecclesiastica, quæ ipsa Ca-
 „ pitula &c. possiderent &c. Mandans propterea
 „ &c. dictæ Cameræ Clerico, cui &c. omnes,
 „ et singulæ Causæ inter &c. Cancellariæ Apo-
 „ stolicæ Generalem Subcollectorem &c. et &c.
 „ Capitula &c. super solutione Annatarum,
 „ Communium, et aliorum Jurium Quinden-
 „ niorum commissæ reperiebantur &c. ut &c.
 „ omnia, et singula &c. quæcumque Beneficia
 „ Ecclesiastica &c. eis unita &c. quæ ipsa Capi-
 „ tula &c. vigore Unionis hujusmodi posside-
 „ bunt &c.

bunt &c. monerent, et requirerent, cum potestate dicta Capitula &c. citandi, monendi, et requirendi &c. ut &c. omnia, et singula quarumlibet Ecclesiarum Capitula &c. moneant, ut profiteantur medio juramento omnia, et singula Beneficia Ecclesiastica, quæ vigore similibus Unionum, et Pensiones perpetuas hujusmodi quomodolibet possident, ac percipiunt &c. mandamus, ut &c. omnia, et singula Capitula &c. ad indicandum omnia, et singula &c. Beneficia Ecclesiastica quomodolibet eis unita &c. et Pensiones perpetuas illis reservatas &c. quæ, et quas ipsa Capitula &c. vigore Unionum hujusmodi possident, et percipiunt respectivè &c. moneant, et requirant, cum potestate dicta Capitula &c. citandi, monendi, et requirendi &c. *post Tract. int. Constitution. Apostolic. in ordine la. I. V. VI. VII. et XI.*

Nihilominus totum contrarium resolvimus in præsentem, nempe quòd ex Beneficiis annuum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excellentibus, Collegiatarum erigendæ unitis, etiam adhibeantur quindennia; etenim ex ventre earundem Bullarum quindenniorum non solum oritur obligatio Collegiatarum erectarum, sed etiam erigendarum, ad quindennia, dum ipsæmet Bullæ obligant ad quindennia quosvis perentes Uniones Beneficiorum, siquæ non sola Capitula jam erecta, verum etiam erigenda, ut *ex citata Bulla Pauli II. §. 5. ibi*, et quòd de omnibus Monasteriis &c. Officiis, & Beneficiis, ut præfertur, unitis &c. Communia, Minuta, et alia Jura, seu Annatas, et medios fructus hujusmodi solvere adstringantur etiam singulis annis XV. in futurum, prout multi alii ad similes Uniones, & gratias obtinendas faciunt, et facere consueverunt, et ad hoc ii &c. se in eadem Camera &c. obligare debeant &c., *ex Bulla 20. Julii III. §. 1. 5. et 6. Bullar. nov. Rom. tom. I. ibi*, omnes, qui ex tunc de cætero pro annatis quorumcumque Beneficiorum in dicta Camera se obligarent, si &c. dictæ Camera, aut Collectoribus fructuum &c. eidem Camera debitorum &c. satisfacere deficerent &c. Beneficiis, pro quibus se in ipsa Camera obligassent, omnino privati essent, ii verò, qui se pro annatis hujusmodi, non per se, sed pro aliis, ut principales obligarent, essent omnibus Beneficiis Ecclesiasticis &c. eo ipso privati &c. Cum autem &c. diversa alia Uniones &c. perpetuò factæ &c. fuerint &c. aliàs obligationes de solvendis Communibus, & Minutis Servitiis, ac Annatis, seu mediis fructibus, aut aliis Juribus solvi debitis, et consuetis, factæ non fuerint, et quæ sunt, executioni non demandentur, in eorum, ad quorum commodum Uniones &c. prædictæ factæ fuerunt, in animarum periculum &c. Nos volentes &c. omnia, & singula &c. à quibuscumque &c. ac omnibus aliis &c. personis &c. inviolabiliter observari &c. quoad omnia, et singula &c. Beneficia Ecclesiastica &c., *ex Bulla I. Pauli IV. §. 10. cod. tom. I. ibi*, ratione Annatarum, seu Quindenniorum &c. aliquid solvere, obligati, seu in aliquo debitores de eo, in quo Camera &c. tenentur, integrè satisfecerint &c. ad satisfactio- nem Camera Apostolicæ omnino teneantur

&c., *ex alia citata Bulla ejusdem Pauli IV. §. 8. et 11. ibi*, Et propterea &c. quosvis alios, in quorum favorem Uniones &c. factæ fuerunt &c. ad solutionem Communium, et Minutorum Servitiorum, ac Annatarum, et aliorum Jurium prædictorum, eidem Camera, Collegio, et Officialibus, ratione earundem Unionum &c. singulis XV. annis &c. faciendam teneri, et obligatos esse, et ad id, nec non ad se &c. in forma solita obligandum &c. omnes, et singuli, in quorum favorem Uniones &c. omnia, et singula &c. Beneficia Ecclesiastica &c. notificasse, et intimasse debeant, et ad id &c. cogi, et compelli possint &c., *ex citata Bulla S. Pii V. in principio*, ibi, contra pro tempore in Camera Apostolica, aut aliàs ratione Annatarum, Communium, & aliorum Jurium prædictorum semel tantum, et aut de XV. annis solvendorum obligatos, aut alios quoscumque &c. absque eo, quòd Annatas, Communia, et Quindennia prædicta solvissent &c., §. 4. ibi, quosvis alii, in quorum favorem Uniones &c. factæ reperiantur &c. ad solutionem Communium, Annatarum, et aliorum Jurium prædictorum eidem Camera &c. faciendam teneri, et obligatos esse &c., §. 6. ibi: mandantes &c. ut omnes, et singulas Causas &c. inter &c. ejusdem Camera Collectorem &c. et quasvis alias personas super solutione Annatarum, Communium, et aliorum Jurium Quindenniorum, eorundem, vel eorum occasione &c. terminet, et decidat &c., *ex citata Bulla Sixti V. §. 2. ibi*: et propterea &c. quosvis alii, in quorum favorem Uniones &c. factæ reperirentur, aut posthac fierent &c. ad solutionem Quindenniorum præfactorum eidem Camera, ac Collegio, et Officialibus, ratione Unionum &c. singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c. et ad id &c. cogi &c. posse &c., *ex citata Bulla Urbani VIII. in princip. ibi*, et quosvis alios, in quorum favorem &c. quæcumque Beneficia Ecclesiastica unita &c. et illorum Uniones eis factæ reperirentur &c. ad solutionem Communium, Annatarum, et aliorum Jurium prædictorum, eidem Camera, Collegio, et Officialibus, ratione Unionum &c. prædictarum singulis XV. annis &c. faciendam teneri, et obligatos esse, et ad id &c. cogi, et compelli posse, et §. 2. ibi, Mandantes propterea &c. dictæ Camera Clerico, cui &c. omnes, et singulæ Causæ inter &c. Cancellariæ Apostolicæ Generalem Subcollectorem &c. et quasvis personas &c. super solutione Annatarum, Communium, et aliorum Jurium Quindenniorum eorundem commissæ reperirentur, et aliis &c. ut &c. ad indicandum &c. omnia, et singula &c. quæcumque Beneficia Ecclesiastica &c. eis unita &c. moneant, et requirant &c. *et ex citata Bulla Clementis X. §. 2. ibi*, Et propterea &c. quosvis alios, in quorum favorem Uniones &c. hujusmodi factæ fuerant &c. ad solutionem Communium, et Minutorum Servitiorum, et Annatarum, et aliorum Jurium prædictorum eidem Camera, Collegio, et Officialibus, ratione earundem Unionum &c. singulis XV. annis &c. teneri &c. et ad id, nec non ad se &c. in forma solita obligandum &c. mandans propterea &c.

33 Cardinalibus &c. ut omnes, et singulas causas
 34 &c. inter Procuratorem Fiscalium dictæ Ca-
 35 meræ &c. seu alias personas &c. super solutio-
 36 ne Communium, et Minutorum Servitorum,
 37 ac Annatarum, et aliorum Jurium prædicto-
 38 rum &c. terminarent, et deciderent, quodque
 39 omnes, et singuli, in quorum favorem Unio-
 40 nes &c. emanassent &c. omnia, singula Mo-
 41 nasteria, et alia Beneficia Ecclesiastica unita
 42 &c. notificasse, et intimasse debuissent, et ad
 43 id &c. cogi &c. possent &c., §. 3. ibi, et
 44 quosvis alios, in quorum favorem &c. quæ-
 45 cumque Beneficia Ecclesiastica unita &c.
 46 existerent, et illorum Uniones eis factæ repe-
 47 rentur &c. ad solutionem Communium, et
 48 Annatarum, et aliorum Jurium prædictorum
 49 eidem Cameræ, Collegio, et Officialibus,
 50 ratione Unionum &c. prædictarum singulis
 51 XV. annis &c. faciendum teneri &c. et ad id
 52 &c. cogi &c. posse &c., §. 5. ibi, mandans
 53 propterea &c. dictæ Cameræ Clerico, cui &c.
 54 omnes, et singulæ causæ inter &c. Cancellaria
 55 Apostolicæ Generalium Subcollocatorem &c.
 56 et quasvis alias personas &c. super solutione
 57 Annatarum, Communium, et aliorum
 58 Jurium Quindenniorum commissæ reperie-
 59 bantur, et aliis, ut &c. ad indicandum &c.
 60 omnia, et singula &c. quæcumque Beneficia
 61 Ecclesiastica &c. eis unita &c. monerent, et
 62 requirerent, cum potestate &c. Quindennio-
 63 rum, et Jurium debitores &c. citandi, mo-
 64 uendi, et requirendi &c. ipsosque debitores
 65 ad indicandum Beneficia unita, et solvendum
 66 Quindennia &c., §. 7. ibi, quosvis alios, in
 67 quorum favorem Uniones hujusmodi factæ
 68 fuerint &c. ad solutionem Communium, et
 69 Minutorum Servitorum, et Annatarum, alio-
 70 rumque Jurium prædictorum eidem Cameræ,
 71 Collegio, et Officialibus, ratione earundem
 72 Unionum &c. faciendum teneri, et ad idem
 73 &c. cogi, et compelli posse &c. statuimus,
 74 et decernimus &c., §. 9. ibi, cum potestate
 75 &c. Quindenniorum, et Jurium debitores &c.
 76 citandi, monendi, et requirendi &c., §. 11.
 77 ibi, cum potestate &c. eorundem Quinden-
 78 niorum, et Jurium debitores &c. citandi,
 79 monendi, et requirendi &c. ipsosque debito-
 80 res ad indicandum Beneficia unita &c. et
 81 solvendum Quindennia &c.

Ex quarum quidem Bullarum lectura sedulo
 perpenſa satis apparet, etiam illas sermonem
 habere de Collegiatis erigendis: dum per verbum
quisvis, vel *alia personæ*, eadem Bullæ intelligi
 nequeunt de Canonicis jam existentibus, sicut
 de solis Collegiatis jam erectis, deque earum Ca-
 pitulis, & Canonicis jam creatis; etenim Bullæ
 ibidem loquuntur de Collegiatis erectis per ver-
 bum *Collegiata* millies repetitum: aliis dicta
 verba *quisvis*, vel *alia personæ* essent superflua,
 & nihil operarentur, quod non est dicendum,
 præsertim versando in Constitutionibus Pontifi-
 85 cii, in quibus ne syllaba quidem debet vacare,
 seu esse otiosa, cap. si Papa 10. de privileg. in 6 l. ait
 Prætor. 3. in princ. ff. de jure jur. l. si quando 109. ff. de
 legat. 1. Gonzalez ad Regul. 8. hodie 9. Cancellar. de
 Mensis glos. 30. num. 16. et 17. Barbosa axiom. 136.
 et 15. et 16. et axiom. 222. n. 1. cum seqq. Solorzan.
 de Jur. Ind. tom. 2. lib. 3. cap. 26. num. 87. ita; ut,
 ut Camera, et Annatilis fiat fraus ob præten-

ſam cessationem quindenniorum sub prætextu
 nondum sequatur erectionis Collegiatae de tem-
 pore Unionis, in præſenti hypotheſi Collegiata
 de proximo erigenda, habetur pro jam erecta,
 adinstar de proximo doctorandi, qui habetur
 pro jam doctorato, de proximo matriculandi,
 qui habetur pro jam matriculato, de proximo
 16 condemnandi, qui habetur pro jam condemnato,
 de proximo contrahendi matrimonio, quod
 habetur pro jam contracto, de proximo perfici-
 endæ præſcriptionis, quæ habetur pro jam
 perfecta, de proximo complendæ centenariæ,
 ad præſtitendum beneficium Apostolicum,
 quæ habetur pro jam completa, etiamſi deficiant
 pauci anni, puta quadriennium, triennium,
 ſive biennium, in unum (quod plus est) etiam
 decennium, et centenariæ, ſeu immemorialis à
 17 *Sacro Concil. Tridentino ſeſſ. 25. de Reformat. cap. 9.*
 requiſitæ ad præſumendum Juſpatronatus in Be-
 neficiis de proximo complendæ, quæ habetur pro
 jam completa, etiamſi reſpectu adeo diutina
 præſcriptionis deficiant 9. vel etiam 10. & 11.
 menſes, qui videri, poſſunt reſpectu tam longi
 temporis dies pauciſſimi, ad latè per me conge-
 ſta in alio meo Tractatu de *Quindenniis cap. 50.*
num. 178. cum plur. ſeqq. & adinstar infantis adhuc
 in utero exiſtentis, ſicque nondum in rerum na-
 tura, qui tamen habetur pro jam nato quadam
 fictione Juris, *l. qui in utero 7. la. 1. l. Archuſa 15.*
l. qui in utero 26. la. 2. ff. de ſtat. hom. l. intelligen-
duſ 153. l. quod dicimus 231. ff. de verb. ſignif. l. an-
tiqui 3. ff. ſi pars hæred. pet. l. placet 4. ff. de liber. et
poſthum. l. ſiquis prægnantem 147. ff. de regul. Jur.
l. ſi, cui 8. ff. quando dies legat. ced. l. vel ſi vivor. ff.
de ſuis, et legitim. hæred. l. 1. §. Siquis proximior 8. ff.
und. cognat. l. cum quidam 30. §. Quod dicitur ff.
de acquir. hæred. l. ex factis 17. §. Ex factis ff. ad Sena-
tus conſult. Trebellian. l. jubemus 6. §. Sin autè 2. C. eod.
l. ſiquis prægnante 23. ff. de captiv. et poſtlim. reverſ.
l. 1. in prin. unctio 5. Et generaliter 15. ff. de ventr. in
poſſeſſion. mittend. l. à tutela 2. §. Qui autem in ven-
tre eſt 6. ff. de excuſat. tut. l. 1. §. Sed ſi matris 55. ff. ad
Senatus conſult. Tertullian. quibus conſonat Jus
 18 *Hiſpanum in l. 3. tit. 23. partit. 4. & proſequentur*
Alteſerr. de ſilition. Jur. tract. 1. cap. 7. per tot. Ca-
ranz. de part. cap. 2. §. 2. et 4. per tot. hinc ex Ago-
thon. de bello Gothico lib. 4. Alteſerr. loc. citat. in
principio, §. Fictiones propè ſin. verſiculo Saporem,
et Robert. rer. judicat. lib. 3. cap. 13. in principio,
 19 *§. Donationes poſt med. propè ſin. verſic. ſi aliquan-*
 do, legitimus, Saporem adhuc in utero, Regem
 Perſarum ſalutatam, cidari utero impoſita,
 audito Magorum vaticinio, maſculum naſcitu-
 rum; ita, ut aliquando venter (quis crederet)
 coronatus fuerit, & in poſſeſſionem Regni miſ-
 ſus; hancque veritatem comperimus in altissi-
 20 mo myſterio Verbi Incarnati, apud *Matthæum*
cap. 1. verſic. 20. et 21. ibi: quod enim in ea natum
eſt, de Spiritu Sancto eſt: pariet autem filium &c.
natum igitur vocat Chriſtum Evangeliſta, licet
 adhuc in Sacratissimo Utero Virginali deliteſce-
 ret; quia omnibus natus erat, id eſt pro ſalute
 omnium credentium (ſunt verba *Rebuff.*) in *l.*
quod dicimus 231. in principio, ff. de verb. ſignif.

Præterea cum quotidie accidat, quod in ere-
 ctione Collegiatae ſupplicetur S. Sed pro Unione
 Beneficiorum, bene ſequitur, petentes uniri Be-
 neficia futuræ Collegiatae, validè poſſe obligare
 Canonicos mox creandos, et Capiculum mox
 21 *eri.*

erigendum ex eo, quòd Collegiata erigenda, postea, quando jam erecta est, verè perceptura est fructus Beneficiorum sibi unitorum, proindeque æquum est, quòd, etiam si de tempore Unionis nondum sit erecta, teneatur nihilominus ad quindennium in ipso actu Unionis ob solam spem percipiendi fructus Beneficiorum sibi unitorum, nè aliàs contrà Juris tramites locupletetur cum aliena jactura, Cameræ nempe, & Annatarum, l. *fructus naturæ* 206. ff. de regul. jur. *Barbosa axiom.* 139 nu. 1. Immo sufficit impleo Unio Beneficiorum ad hoc, ut debeat quindennium; per Unionem namque sublata penitus remanet vacatio Beneficiorum, & inducitur privatio, seu cessatio Annatarum antè Unionem, solvi consuetarum Cancellariæ Apostolicæ: ad quod damnum valde sensibile, valdeque notabile ob tractum successivum reparandum, adinventum fuerunt quindennia in locum Annatarum subrogata, ut in Bullis quindenniorum literaliter exprimitur, ac notant *Armayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18 §. 4. de quindenn. num. 2. cum seqq. Rot. coram Card. Seraphin. dec. 1410. nu. 1. et 28. tom. 2. repetit. post Tract. int. Decis. Sac. Rot. Rom. in ordine la V. c. c. alibi passim.*

23 Nec obstat, quòd Collegiata erigenda habeatur pro erecta in sibi favorabilibus, puta in acquirendo legata, vel similibus, argumento textus in l. 1. ff. de ventr. in possess. mitt. l. prægnantis 73 ff. de pen. l. qui in utero 7. l. 1. ff. de stat. homin. ibi: quoties de commodis ipsius partus quæritur &c.: l. cum quidam legationis 30. §. 1. ff. de acquir. hered. l. quod dicimus 231. ff. de verb. signif. ibi: quod dicimus, eum, qui nasci speratur, pro superflite esse, tunc verum est, eum de ipsius jure quæritur &c.: ubi *Rebuff. in principio*, ibi: is, qui in utero est, & nasci speratur, pro nato habetur quoad suam utilitatem &c. *Alciat.* ibi: haberi pro nato &c. quoties de eius utilitate quæritur &c. et post med. §. *Ultimò quando in principio*, ibi: pro nato habetur quoad sibi utilia; sed ad ea, quæ sibi nocitura sunt, non habetur pro nato &c. *Navarra. in cap. si quis necandi 10. n. 3. in med. versic. quarto quòd, de penitent. dist. 1. 1. Gurb. de succ. feud. cap. 118. §. 2. glos. 4. n. 14. in principio, versic. tum, quia, ibi*, qui in utero est, in sui favorem pro nato habetur, ut nati gaudeat privilegiis &c. et n. 17. in fin. declarat. 2. ibi: in iis, quæ utilia sunt, pro nato habetur, qui in utero est, in odiosis verò, & damnosis pro mortuo &c. *Tiraquell. in l. si unquam 8. verbo susceperit liberos, nu. 155. C. de revoc. donat.* ibi: pro nato censi, eum de ipsius jure, aut favore quæritur &c. et de retract. lignag. §. 1. glos. 9. num. 77. in principio versic. quod videtur, ibi: uterus in his, quæ suum ipsius commodum respiciunt, pro jam nato habetur &c. *Robert. rer. judicat. lib. 3. cap. 13. in princip. §. Donationes, post med. versic. nam si*, ibi: si quærat, an partus nondum editus, pro nato haberi debeat, distinctio ista adhiberi solet, ut quoties de eius commodis agitur, æquum videatur, eum, qui in utero est, pro jam nato, & edito censi &c. sed si de ea conditione, vel de ea causa, quæ partui noceatur, etique præjudicium aliquod afferat, verax lex, nè partum, qui nondum editus est, pro jam nato habeamus &c. quæ quidem fictio Juris, etiam

ad bruta, seu animalia irrationalia extendi valet, dum ex lege Mosaica immolari nequit infans mater, & fœtus, *Levitic. cap. 22. versic. 28.* ibi: non immolabunt cum fœtibus suis: undè *Philon Hebr. de caritate Moysis apud Caranz. de part. cap. 2. §. 4. n. 23.* inquit *vetitum est iisdem legibus, nè Templum subeat animans ulla gravida, nève mactetur, nisi partu levato: quòd latens in utero fœtus non minoris aestimatur, quàm in lucem editus &c.* non autem (ut in casu) in odiosis, & pœnalibus, vel saltem præjudicialibus ipsi Collegiata, veluti est solutio quindennii, ad quam condemnatur manus mortua: quippè immò solutio quindennii nullum continet odium, nullamque pœnam, aut præjudicium, sed potius favorem respectu Cameræ, & Annatarum, nè aliàs defraudetur Annatis, antè Unionem solvi consuetis; & Bullæ quindenniorum unice respiciunt favorem Cameræ, ac Annatarum, quibus, prout par erat, prospicere voluerunt, introductione, seu mavis approbatione quindennii antiquitè introducti, juxta Bullam Pauli IV. la 17. §. 1. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi, licet „ Communium Servitorum, & Annatarum „ exactio &c. sit antiquissima &c., Bullam S. Pii V. la 38. §. 3. in princip. cod. Bullar. tom. 2. „ ibi „ Nos considerantes, quòd Annatarum, „ Communium, & aliorum Jurium prædictorum exactio &c. est antiquissima &c., Bullam Urban VIII. la 18. in princip. cod. Bullar. tom. 5 „ ibi „ considerans, quòd Annatarum, Com- „ munitium, & aliorum Jurium Cameræ Apostolicæ debitorum exactio &c. est antiquissima &c., Bullam Clementis X. la 50. §. 3. in princip. & §. 6. in princip. cod. Bullar. tom. 6. ibi „ considerans, quòd Annatarum, Commu- „ nium, & aliorum Jurium &c. exactio &c. intro- „ ducta, esset antiquissima &c. licet solutio hujus- „ modi introducta, sit antiquissima &c., Bullam S. M. Clementis XI. in suo Bullar. non insertam, editam 23. Novemb. 1704. ibi „ veterem in- „ solvendis Quindenniis observantiam incon- „ cussè custodiant &c., repetit. post Tract. int. Constitution. Apostol. in ordine la V. VI. VII. XI. & XI. & notant *Mass. Gallef. de Annat. in fin. num. 30. in fin. §. Est aliud, antè med. versic. ex hujusmodi Unionibus*, ibi: ex hujusmodi Unionibus &c. de totius Christianitatis communi consensu ab antiquissimis temporibus (quod ex Regestis Cameræ Apostolicæ apparet) usu receptum fuit, ut illi, in quorum commodum tales Uniones cedebant &c. promitterent &c. pro solvendo in futurum &c. unitorum Beneficiorum Annatas &c. *Card. de Luca de Benefic. disc. 89. n. 2. in princip.* ibi: ex antiquissimo, ac immemorabili Ecclesiæ Catholicæ, Sediq; Apostolicæ usu, introducta fuit in Beneficiis Ecclesiasticis exactio Communium Servitorum, ac Annatarum &c. ideoque etiam antè tempora Conciliorum Viennensis, & Constantiensis, hic Annatarum usus habetur &c. & num 3. in princip. ibi: inolevit etiam antiquus usus solvendi dicta onera, & Annatas pro Ecclesiis, ac Beneficiis unitis &c. *Lotther. de re benef. lib. 1. qu. 29. nu. 5.* ibi: reducendo obligationem de solvendo certum quid &c. antiquitè usitatum, ad tempus X. annorum &c. *Rota coram Card. Seraphin. dec. 1410. n. 10. to. 2. repet. post Tract. int. Decis. Sac. Rot. Rom. in ordine la V.*

Ita ut de aliquo præjudicio conqueri nequeat Collegiata erigenda, ob solutionem quindennii faciendam ante illius erectionem, dum habet certam spem percipiendi fructus Beneficii sibi uniti, & in hoc solvit proprium debitum, cumque censura est quamprimum post suam erectionem commodum fructuum Beneficii uniti, debet & sentire incommodum solutionis quindennii debiti propter perceptionem fructuum Beneficii uniti, ex vulgata regula *cap. qui sentit 55. de regul. Jur. in 6.*

26 Minus obstat, quod eodem modo, quo qui nondum natus est, nondum homo, vel animal dicitur, sed sola spes hominis, vel animalis, ob defectum perfectionis, & organizationis corporalis, præsertim, si nondum (ut ajunt Theologi) infusa sit anima rationalis, l. 1. §. 1. ff. de *ventr. inspic. l. negat 2. ff. de mort. inferend. l. in falcidiam 9. §. 1. si vè unic. ff. ad leg. Falcid. ibi: partus nondum editus, homo non retèd fuisse dicitur, Tiraquell. in l. si unquam 8. verbo susceperit liberos, n. 148. cum seqq. C. de revoc. donat. Narbon de etat. ann. 7. qu. 1. num. 9. cum seqq. Giurb. in Consuetud. Messan. cap. 1. glof. 4. par. 1. num. 71. & cap. 3. glof. 14. n. 2. par. 1. & cap. 10. glof. 1. num. 1. par. 1. Caldas Pereyra in l. si Curatorem 3. verbo sine Curatore, n. 75. C. de in integ. restit. quam veritatem ex fidei symbolo mirè eruimus, in Sacratissima Verbi Incarnatione ex verbis: *Incarnatus est*, vel (ut alibi) *Conceptus est de Spiritu Sancto, natus ex Maria Virgine, & homo factus est*; quasi scilicet Christus Dominus, nondum homo fuerit, antequam natus esset: veluti huic fit, quod qui in utero est; baptizari nequit, ex Concilio Neocæsariensi cap. 6. & 54. Capitulum Græcarum Synodorum, cap. qui in matris 15. de consecrat. dist. 4. Tiraquell. in l. si unquam 8. verbo susceperit liberos, n. 153. C. de revoc. donat. Caranz. de part. cap. 2. §. 4. n. 42. renasci enim secundum Christum quiptam non potest, antequam natus sit secundum Adam: nec prius quod spirituale est, sed quod animale, & deinde quod spirituale est: nec regeneratio permittitur, nisi generatio præcedat, ex Paul. Epist. 1. ad Corinth. cap. 15. versic. 46. cum seq. nec conferuntur Sacramenta à ministris Ecclesiæ militantis, nisi iis, qui super terram sunt, ut potèd tùm primùm ipsi Ecclesiæ cognitis, & in foro, seu de foro ipsius constitutis; nam scriptum est apud *Matth. cap. 16. versic. 19. & 20. & cap. 18. versic. 18. et 19. repetitum in cap. solit. 6. in fin. de majorit. & obed. quæcumq; ligaveritis super terram, erunt ligata in celo, & quæcumq; solveritis super terram, erunt soluta in celo*; qui autem in utero est, nondum censetur esse super terram, Tiraquell. in l. si unquam 8. verbo susceperit liberos, num. 153. C. de revoc. donat. undè tùm primùm cadere in terram dicitur ille, qui nascitur, l. quod certatum 3. C. de posthum. hered. inst. ibi enim in terram, seu humum, à qua homo dicitur, cadere pro nati ponitur, Rustic. in l. cum avus 102. lib. 4. cap. 15. n. 12. in princ. ff. de condit. & dem. Alciat. in l. hominis appellatione 152. n. 3. ff. de verb. signif. prout etiam apud hominum sapientissimum, & propter mulieres insipientissimum, Sapient. cap. 7. versic. 3. dicitur ego natus accepi communem aerem, & in similitèr factam decidi terram, ità Collegiata nondum erecta, nondum nata dicitur, non enim entis nullæ sunt qualitates, ex dictis infra num. 33. sicque uti nondum in*

retum natura, nec adhuc manus mortua; non videtur esse subjectum capax debendi quindennia.

Objectum nihilominus non militat, quando (prout in casu) indè irrogatur præjudicium Cameræ, & Annatistis, per quam, & per quos non stat, quominus Collegiata de tempore Unionis jam reperitur erecta; quando tamen post erectionem illicò nascitur dentibus, statimque manducatur, ac incipit percipere fructus jam maturatos Beneficii sibi ante suam erectionem uniti: omisso, quod adest differentia inter hominem, seu animal nondum natum, sed nasciturum, & inter Collegiatam nondum natam, seu nondum erectam, sed nascituram, seu erigendam, homo namque nasciturus, seu animal nasciturum ob solam incertam spem nascendi, potest non nasci, sed Collegiata nascitura, seu erigenda, non potest non nasci, vel non erigi, immò habet spem certam nascendi, seu suæ natiuitatis, & erectionis, dum ad talem finem ei facta fuit Unio Beneficii.

29 Longè minus obstat, quod, sicuti nondum natus, quando non agitur de illius favore, commodo, seu utilitate, sed de favore, commodo, seu utilitate alterius, non habetur pro nato, nec etiam in favorem patris, l. si prægnantem 12. ff. de collat. bon. l. à tutela 2. §. Qui autem 6. ff. de exheredat. tut. ibi: qui autem in ventre est, etià in multis partibus legum comparatur jam natis, tamen neque &c. prodest patri &c. l. qui in utero 7. la 1. ff. de stat. hom. ibi: qui in utero est, proindè ac si in rebus humanis esset, custoditur, quoties de commodis ipsius partus quaritur, quamquam alii, antequam nascatur, nequaquam profit, l. qui in utero 16. la 2. ff. eod. l. quod dicitur 231. ff. de verb. signif. ibi: aliis autem non prodest, nisi natus, ubi Resbuff. in princip. ibi: existens in utero, natus non censetur quoad alios, nec ad eorum commodum &c. & in fin. §. Secunda regula, ibi: existens in utero, non censetur natus quòd ad alios &c. quòd ad commodum aliorum posthumum nati non censetur, & in dic. l. intelligendus 153. in princ. §. Verum in fin. versic. quod etiam, ibi: verum esse, quando ageretur de suo commo, secus, si de odio illius, qui est in utero &c. Alciat. in dic. l. quod dicitur in princip. n. 1. litera F. col. 2. ibi: aliis enim non prodest, nisi natus sit, & nu. 6. in princip. ibi: & quod diximus, in aliorum commodum non fingi, intelligendum est, ut nec patri quidem profit &c. Quocirca nec matri quidem proderit, quæ, licet prægnans puniri summo supplicio nequeat, & ventris nomine in possessio, nem mittatur, non tamen hoc ideo est, quia jam peperisse fingatur, sed quia qualicumque futura est spes in lucem proditura hominis, extinguenda non fuit &c. Alferr. de fiction. Fur. tract. 1. cap. 7. propè fin. §. Ratio dubitandi, versic. posthumus, Tiraquell. in l. si unquam 8. verbo susceperit liberos, n. 155. in fin. C. de revoc. donation. ibi: aliis autem non prodesse, antequam nascatur &c. ac nè ipsi quidem parenti &c. quamvis certum sit, non posse prodesse patri, qui sibi etiam in consequentia profic &c. Navarr. in cap. si quis necandi 10. n. 3. in med. versic. quartò quòd, de pœnit. dist. 1. ibi, non quoad ea, quæ aliis profunt, & post med. versic.

versic. quindè quòd, ibi: fingitur, non esse homo quoad utilitatem, vel nocumentum aliorum, donec nascatur &c. nè aliàs quod in favorem ejus introductum est, in illius odium retorqueretur. contra regulã in cap. quod ob gratiam 61. de regul. Jur. in 6. l. quod favore 6. C. de legib. l. nulla. *Furis ratio* 24. ff. cod. l. non eo minus 14. C. de Procur. *Barbosa axiom.* 26 n. 1. *Rebuff. in l. quod dicimus* 23 1. post med. prope fin. §. *Ultimò quando, in princ. versic. aliàs ff. de verb. signif. ita Collegiata nondum nata, seu nondum creata, & erecta, sed tantum erigenda, non est habenda pro nata, seu creata, & erecta, quando (ut in casu) agitur de commodo alieno, nempe Cameræ, & Annatistarum in exactione quindennii.*

31 Quod tamen objectum non subsistit: etenim aliquid etiam non natus prodest alteri, præfertim quando (ut in casu) agitur de præjudicio alterius, Cameræ nimirum, & Annatistarum ob cessationem Annatarum per medium Unionis, & quando non stat per Annatistas, quominus de tempore Unionis non reperiatur jam erecta Collegiata, forsitan ob tunc nondum paratas pecunias pro expeditione erectionis; imò agitur de damno vitando ab Annatistis sine eorum culpa contingente, sed potius ex facto petentis Unionem nomine Collegiata erigenda, sicque ex facto futura manus mortuæ, *lis, cui 18. ff. quando dies legat. ced. ibi: is, cui ita legatum est, quandoque liberos habuerit, si, prægnante uxore relicta, decesserit, intelligitur expleta conditio decessisse* &c. si tamen posthumus natus fuerit, *l. 1. ff. de ventr. in possess. mitt. ibi: etiam eos, qui nondum nati sunt, propter spem nascendi non neglexit* &c. dum ventrem mittit in possessionem &c. *l. si quis prægnantem* 14. ff. de regul. Jur. ibi: *si quis prægnantem uxorem reliquit, non videtur sine liberis decessisse, Alteserr. de fiction. Jur. tract. 1. cap. 7. antè med. §. si quis prægnantem, Giurb. ad Consuetudin. Messan. cap. 1. glof. 4. par. 1. n. 87. cum seqq. Caranz. de part. cap. 2. §. 4. n. 10. in princ. ibi: eum, qui in utero, antequam nascatur, aliis non prodesse* &c. fallit tamen in damno, sine culpa tertio contingente vitando, quo casu qui in utero est, ei prodest &c.

Ejusdem irrelevantia est obiectum, quòd antè erectionem Collegiata, non adest Collegiata, seu Collegium, cui fit unio, nec illa adhuc est in rerum natura, *l. quidam referunt* 14. §. 1. ff. de Jur. Codicill. ibi: *quia heres, ad quem sermo conserat, in rebus humanis non est; sicque non adest, qui obligetur ad quindennia, quati quòd Collegiata innox creanda, seu nascitura, & erigenda prodesse debeat circa quindennia Sedi Apostolicæ ferè matri, & qualitas sine subiecto adesse non potest* *l. decem* 116. ff. de verb. oblig. *l. est enim ususfructus* 2. ff. de ususfru. *l. 1. ff. de ususfru. legat. & non entis nullæ sunt qualitates, cap. bonæ* 1. de elect. *l. quidam referunt* 14. in princ. ff. de jur. Codicill. *l. ejus, qui in Provincia* 41. ff. si cert. pet. *Medic. de regul. Jur. regu. 6. ex n. 1. usque ad n. 120. undè fit, quòd*

33 pro non scripto habetur, quod relinquitur non existenti in rerum natura, *l. si eo tempore* 4. ff. de his, quæ pro non scripto hab. ibi: *si eo tempore, quo alicui legatum adscribitur, in rebus humanis non erat, pro non scripto hoc habebitur* *l. 1. §. Et cum* 2. C. de caduc. toll. ibi: *ea etenim vel bis relinquebantur, qui in rerum natura tunc temporis, cum condebantur ultima elogia, non fuerant* &c. & ea pro non scriptis esse leges existimabant, nec potest con-

cedi privilegium Collegio nondum erecto, cap. ad audientiam §. 12. de Eccles. adif. ibi: *cum nulli Canonici adhuc ibidem existant, quibus privilegium concedatur, vel (ut alii legunt) indulgeatur; quia occurrunt plures responsiones supra datæ: non omisso, quòd privilegia concessa, exempli gratia, Monasteriis ædificatis, quandoque intelliguntur esse concessa etiam Monasteriis ædificandis, cum lex semper loquatur, cap. unic. de excess. Prælat. in 6. Rot. post Tamburin. de jur. Abbat. to. 3. dec. 20. n. 30. & 31. imò Canonici etiam creantur post erectionem Collegiata, *Barbosa de Canon. cap. 2. n. 1. ibi: cum Canonicatus erigatur, & Canonici creentur, & insituantur, vel in ipsa erectione Ecclesiæ Cathedralis, aut Collegiata, vel post eam erectam* &c. Præterquamquod melior esse debet conditio Cameræ, & Annatistarum tractantium de damno vitando ob cessationem Annatarum ex causa Unionis, quam conditio futuræ Collegiata tractantis de lucto capiendo in non solvendo quindennium, & percipiendo postea fructus Beneficii sibi uniti, *l. fin. in fin. C. de Codicil. l. fin. C. de acquir. possess. l. scimus* 22. §. licentia 25. C. de jur. deliber. *Menoch. de præf. lib. 2. præf. 72. n. 7. Carleval. de judic. tom. 2. lib. 1. tit. 3. disp. 25. nu. 15. in med. versic. nunquã enim, et disp. 30. n. 23. et 24. Scacc. de commerc. §. 1. qu. 7. par. 2. ampl. 8. nu. 271.**

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera, excedentibus, ad usum tantum, & augmentum distributionum quotidianarum, quantumvis Mensæ Capitularis unitis, sivè ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, eodem modo ad favorem Mensæ Capitularis reservatis, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Non solvitur Annata pro distributionibus quotidianis.
- 2 Perpenduntur geminæ Bullæ quindenniorum.
- 3 Bullæ quindenniorum loquuntur in specie de Unionibus factis, & faciendis Ecclesiis Collegiatis, ac Mensæ Capitularibus.
- 4 Annata non solvitur pro Beneficiis expressis in Ducatis XXXV. tantum.
- 5 Solvendum est quindennium pro Beneficiis unitis Canonicatibus ex eo, quòd non solvitur Annata pro Beneficiis unitis.
- 6 Quindennium debetur ob amissionem Annatæ, ex causa desperatæ vacationis Beneficiorum unitoriorum.
- 7 Expenditur Sac. Concil. Trident. sess. 24. de Reform. cap. 15.
- 8 Idem non intelligitur præjudicare voluisse Sedi Apostolicæ.
- 9 Reselluntur Castropal. moral. par. 2. tract. 7. disp. 3. punct. 7. num. 2. Corrad. in prax. benefic. lib. 2. cap. 8. n. 64. §. Quare, cum nu. seqq. & infra post n. 13. & n. 16.
- 10 Ex distributionibus regulariter non debentur Annatæ.

- 11 Ex distributionibus pariter videretur, non deberi quindennia.
- 12 Distributiones propriè non sunt fructus Beneficii.
- 13 Affertur quædam resolutio Sacræ Congregationis Concilii.
- 14 Causa finalis quindenniorum quam fuerit.
- 15 Ex Unionibus, de quibus agitur, solvitur quindennium ab omnibus serè Cathedralibus, ac Collegiatis Orbis.
- 16 Corrad. citat. suprà nu. 9. faciens mentionem resolutionis in una Cortonea. illamque afferre promittens, non tamen affert.
- 17 Difficile est creditum, quòd Unio facta sit pro augmento Præbendæ singularum Canonicatum.
- 18 Ex generali consuetudine, & stylo Datarie, fructus certi Dignitatum, & Canonicatum exprimi solent in Ducatis XXIV.
- 19 Annata non debetur ex Beneficiis exprimi solitis, ex natura rei, siuè ex consuetudine, in Ducatis XXIV.
- 20 In reparationem damni Camera, & Annatistarum ex cessatione Annatarum introductum fuit quindennium.
- 21 Declaratur Bulla 38. S. Pii V. §. 3. in fin. Bullar. nov. Rom. tom. 2.
- 22 Bullæ quindenniorum intendunt solvi quindennia ex fructibus Beneficiorum.
- 23 Distributiones dicuntur fructus Beneficiorum.
- 24 Præsertim, quando Beneficium consistit in distributionibus.
- 25 In Hispaniis omnes serè Canonicatus consistunt in distributionibus.
- 26 Si Decima Papalis imponatur super omnibus fructibus beneficalibus, illa debetur etiam de distributionibus.
- 27 Pensio regulariter imponi nequit super distributionibus.
- 28 Nisi quando Beneficium in solis distributionibus consistit.
- 29 Iterum reprobat Corrad. ubi suprà n. 9. & 16.
- 30 Pro quindennii solutione habetur ratio ad statum Beneficii, in quo erat ante Unionem, non ad usum, in quem facta fuit Unio.
- 31 Quindennium debetur in reparationem damni obmissam Annatam post sequentem Unionem Beneficii.
- 32 Camera, & Annatistæ idem patiuntur detrimentum amissionis Annatæ ex Unionibus in usum distributionum quotidianarum factis.
- 33 Fundamentalis basis introductionis quindenniorum est, nè Camera, & Annatistæ ob cessationem Annatæ ex Beneficii Unionem resultantem sint in damno.
- 34 Constitutiones in ventre continentis expressam rationem, comprehendunt omnes casus, quibus applicatur ratio expressa.
- 35 Ratio in lege expressa, ejus est potentia, ut determinet omnes casus sub ratione comprehensos, etiam ad correctionem Juris communis.
- 36 Hoc argumento utuntur Bullæ quindenniorum, Bullarum præcedentium declaratoria, ac signanter Bulla 38. S. Pii V. & Bulla 33. Sixti V. Bullar. nov. Rom. tom. 2. repetit. post Tract. in ordine la VI. & VII.
- 37 Capitulum Metropolitanæ Ecclesiæ Neapolitanæ fuit exemptum à solutione quindennii, per Gregorium XIII.
- 38 Prout Capitulum Patriarchalis Basilicæ Sanctæ Mariæ Majoris de Urbe, per Innocentium X.

- 39 Talis exemptio comprobatur comprehensivem exemptionum sub dispositione Bullarum quindenniorum.
- 40 Privilegium exemptivum à quindennii superfluum esset, si Unio in causam distributionum non comprehenderetur sub Bullis quindenniorum.

CAPITULUM XLII.

Solet sæpissimè (quis crederet, & utinam ita res se non haberet) Dei servitium (quod semper augeri debet) frigidere in Choro ob insufficientiam distributionum quotidianarum, quas interestedes lucrantur; proindeque ad Chori frequentationem, quod redundat in augmentum divini cultus, ut pinguiori præmio alliciantur Beneficiati, univertur ad usum earundem distributionum Beneficia, quorum fructibus impinguantur, & augentur: cum verò, ut plurimum ad solum usum distributionum fieri solet Unio Beneficiorum, non pro fructibus earundem Præbendarum, nec in solum commodum Mensæ Capitularis, ideò asserimus, quòd ex Beneficiis annuum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, ad usum tantum, & augmentum distributionum quotidianarum, quantumvis Mensæ Capitulari unitis, siuè ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, eodem modo ad favorem Mensæ Capitularis reservatis, etiam adhuc debentur quindennia; cum enim hoc modo omnes fructus Beneficiorum univertur, aut Pensiones reservatæ consistant in distributionibus quotidianis, pro comerto est, quòd in Provisione ejusmodi Beneficiorum, siuè in reservatione ejusmodi Pensionum, quæ fiebat in Curia ante Unionem, procul dubio nulla solvenda esset Annata, quæ de Jure non debetur, nec solvitur pro distributionibus quotidianis, inter præsentis, & divinis Officiis interestedes dividi solitis, *Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 3. de annat. nu. 19. Gonzalcz ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensib. §. 7. prohem. num. 166. cum seq. Antonell. de regim. Eccles. lib. 3. cap. 16. num. 19. Fagnan in cap. præterea 1. num. 94. cum seqq. nè Pralat. vic. Juar. Tondut. de Pension. cap. 10. n. 4. Rot. cor. Zarat. decif. 88. num. 3. Card. Put. dec. 365. num. 7. lib. 2. in correct. indè inolevit univertalis praxis Datarie, & Cancellarie, quòd fructus Dignitatum, & Canonicatum, qui consistunt simpliciter in distributionibus quotidianis, non exprimuntur, nisi in Ducatis XXIV. nec subjacent Regul. 55. Cancellar. de exprim. ver. valor. Gonzalcz ad Regul. 2. hodiè 9. Cancell. de Mensib. §. 7. prohem. n. 167. Garz. de Benefic. part. 10. cap. 1. num. 74. Rot. coram Zarat. dec. 88. num. 18. & 19. Coccin. dec. 5. 16. num. 1. dec. 530. nu. 1. & dec. 536. num. 6. indè ad reparandum tale præjudicium Annatistarum verificatum ob amissionem Annatæ debita in Provisione, iidem Annatistæ consequi debent quindennium in præsentem casu, ex literali dispositione geminarum Constitutionum Apostolicarum super materia quindenniorum saluberrimè editarum, ut ex Bulla 38. S. Pii V. §. 2. & 3. Bullar. nov. Rom. tom. 2. repet. post Tract. int. Const. Apostol. in ordine la V. ibi „ quoniam &c. hæstatur, ac Monasteria &c. „ ceteraque Beneficia, quorum fructus in distributionibus quotidianas convertuntur, sub literis Pauli II. & aliorum Prædecessorum hujus-*

hujusmodi compræhendantur &c. omnia, et singula Monasteria &c. et aliâ quæcumque Beneficia Ecclesiastica &c. quibuscumque Cathedralibus, etiam Metropolitanis, seu Collegiatis Ecclesiis, aut Capitularibus Mensis, etiam pro quotidianis distributionibus &c. unita &c. seu &c. obrenta, et possessa, subliteris Pauli II. et aliorum Prædecessorum hujusmodi compræhendi, et includi, & ex *Bulla 50. Clementis X. §. 7. in fin. tom. 6. repet. post Tract. in ordine la. ibi, quindennia, & alia jura ratione Pensionum perpetuarum &c. sub quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum &c. fructibus &c. ac etiam Canoniarum, et Præbendarum distributionibus quotidianis reservatarum, et imposterum &c. reservandarum, et Locis Pii assignatarum, et assignandarum &c. Cameræ Apostolicæ, et Collegio, et Officialibus prædictis persolvere debeant, et teneantur &c. ac prosequuntur *Azor. institutio moral. part. 2. lib. 7. cap. 13. quest. 6. ibi, sextò queritur, an quindennium solvendum sit ex Beneficiis Collegio unitis, sed in distributiones quotidianas convertis &c. Respondeo &c. quindennium deberi; id enim aperte constat ex ipsis sanctionibus Pontificiis de solvendo quindennio constitutis, Monet. de distrib. quotid. part. 3. quest. 9. conc. 5. n. 30. cum seqq. ibi, Fallit autem omnino hæc conclusio in iis distributionibus, quæ constantur sunt ex Beneficiis unitis, et applicatis Mensæ Capitulari residentia, quæ solet in distributiones dividi; nam de iis tunc solvenda est annata, sed id potius dicendum est primum quindennium &c. fructus Beneficiorum unitorum, et applicatorum Mensæ Capitulari, et residentia, et ex iis fieri, et dividantur quotidianæ distributiones singulis, qui intersu ut divinis Officiis, solvenda est singulis XV. annis annata illa, quæ quindennium vocatur, ita expressè definitum reperio in Constitutione Pii V. &c. Ratio est, quia quindennium solvitur de hujusmodi fructibus Beneficiorum sic unitorum, et applicatorum prædictæ Mensæ &c. Cum igitur ex his pateat, Beneficia illa unita Mensæ Capitulari, retinere adhuc nomen, et naturam Beneficiorum, atque adeo eorum proventus verè fructus, ac redditus Beneficiorum esse, ac dici, quamvis ex iis deinde fiant distributiones dividendæ inter divinis interessentes; nil mirum, si ex iis solvendum est quindennium &c. *Card. Ferratin. apud Amyden. de syl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn. sub n. 20. versic. tertio loco datur facultas, antè med. ibi, cum fructus uniti ferè semper convertantur in distributiones quotidianas &c. putarem similiter, quindennium deberi &c. idem Amyden. loc. cit. n. 23. propè fin. §. concludendum igitur, ibi, concludendum igitur, quindennia deberi ex quibuscumque unionibus &c. etiam quando unâ cum fructibus ununtur distributiones quotidianæ, quia tunc solvitur quindennium etiam pro illis distributionibus, etiam si non solvatur annata &c. *Filline quest. moral. tom. 3. in Appendic. tract. 41. de Benefic. Eccles. cap. 6. quest. 4. n. 59. ibi, Quod si Beneficium unitum, everium sit in quotidianas distributiones &c. parum refert, quoad obligationem****

solvendi Quindennii, omnia enim illa solvendi Quindennii ex Pontificiis Constitutionibus obnoxia sunt &c. *Bonacin. in compend. verbo Distributiones n. 61. in princip. ibi, XV. quoque anno solvenda est annata, seu quindennium ex fructibus Beneficiorum, quæ Mensæ Capitulari, seu Collegiali unita fuerunt, ut ipsorum fructus dividantur in quotidianas distributiones iis applicandas, qui divinis Officiis interfertur &c. Præterquamquod Constitutiones Apostolicæ loquuntur in specie de Unionibus factis, & faciendis Ecclesiis Collegiatis, ac Mensis Capitularibus, ut legere est in *Bulla 6. Pauli II. §. 1. 4. 5. & 6. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi, Beneficia Ecclesiastica &c. Collegiatis Ecclesiis, earumque Capitularibus Mensis &c. univimus, incorporavimus &c. Beneficia, ut præfertur, unita &c. Annatam, sive medios fructus unius anni in posterum singulis XV. annis perpetuò sequuntur, eidem Camerario solvere teneantur, & debeant. Et quod de omnibus &c. Beneficiis, ut præfertur, unitis &c. Communia, Minuta, et alia jura, seu Annatas, et medios fructus hujusmodi solvere adstringantur etiam singulis annis XV. in futurum &c. alioqui, si à solutione &c. cessare presumpserint, uniones &c. habeantur penitus pro infectis &c. in *Bulla 17. Pauli IV. §. 3. in princip. & §. 11. eod. tom. 1. ibi, omnes, & singulas Uniones &c. de &c. Beneficiis Ecclesiasticis &c. Collegiatis Ecclesiis, seu earum Mensis Capitularibus &c. perpetuò factas, et de cætero &c. perpetuò faciendas, sub literis Pauli &c. compræhendi &c. Collegiatarum Ecclesiarum Capitula &c. omnia, et singula &c. Beneficia Ecclesiastica, quæ possidentur &c. notificasse, & intimasse debeant, et ad id &c. cogi, et compelli possint, in *Bulla 38. S. Pii V. §. 3. in fin. & §. 4. eod. Bullar. tom. 2. ibi, omnia, & singula &c. Beneficia Ecclesiastica Collegiatis Ecclesiis, aut Capitularibus Mensis &c. unita, seu &c. obrenta, et possessa, sub literis Pauli II. et aliorum Prædecessorum hujusmodi compræhendi, et includi. Et propterea omnia, et singula &c. Ecclesiarum Collegiatarum Capitula &c. in quorum favorem Uniones &c. factæ reperiantur &c. ad solutionem Communium, et aliorum jurium prædictorum eidem Cameræ &c. ratione Unionum &c. singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c. in *Bulla 37. Sixti V. §. 2. propè fin. & §. 4. in princip. eod. tom. 2. ibi, & propterea omnia, et singula Cathedralium, & Metropolitanarum, Collegiatarumque Ecclesiarum Capitula &c. in quorum favorem Uniones &c. factæ reperientur, aut posthac fient &c. dummodò Beneficia ipsa possideant, ad solutionem quindenniorum prætorum, eidem Cameræ, ac Collegio, et Officialibus, ratione Unionum &c. singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c. et ad id &c. cogi &c. posse, Mandantes &c. ut &c. omnia, et singula Cathedralium etiam Metropolitanarum, et Collegiatarum Ecclesiarum Capitula &c. ad indicandum &c. omnia, et singula &c. quæcumque Beneficia Ecclesiastica &c. movent, et requirant &c. in *Bulla 18. Urbani VIII. in princip. junctò §. 2. in princip. & §. 3.******

in princip. & §. 4. eod. Bullar. tom. 5. ibi ,, omnia, et singula Cathedralium, etiam Metropolitanarum, Ecclesiarumque Collegiatarum Capitula &c. Mandantes &c. inter &c. Capitula &c. ut &c. omnia, & singula Capitula &c. ad indicandum &c. omnia, & singula &c. quæcumque Beneficia Ecclesiastica &c. quæ ipsa Capitula &c. vigore Unionum hujusmodi possident &c. cum potestate dicta Capitula &c. citandi, monendi, & requirendi &c. Non obstantibus &c. Privilegiis &c. Capitulis &c. concessis, et in Bulla 50. Clementis X. §. 3. in princip. & fin. §. 4. in fin. §. 5. in princip. & med. §. 9. in princip. & §. 11. in med. Bullar. tom. 6. repet. post Tract. int. Constitution. Apostol. in ordine la I. VI. VII. VIII. & XI. ibi ,, omnia, et singula Cathedralium, etiam Metropolitanarum, et Collegiatarum, Ecclesiarumque Capitula &c. in quorum favorem &c. quæcumque Beneficia Ecclesiastica unita &c. existerent, & illorum Uniones, eis factæ reperirentur &c. dummodo &c. Beneficia ipsa possiderent, ad solutionem Communium, et Annatarum, & aliorum jurium prædictorum eidem Camera, Collegio, & Officialibus, ratione Unionum &c. prædictarum singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c. et ad id &c. cogi &c. posse &c. mandans propterea &c. ut &c. omnia, & singula Cathedralium, etiam Metropolitanarum, & Collegiatarum Capitula &c. ad indicandum &c. omnia, & singula &c. quæcumque Beneficia Ecclesiastica, quæ ipsa Capitula &c. possiderent &c. moneat, & requireret &c. mandavitque &c. ut &c. omnia, & singula Cathedralium, etiam Metropolitanarum, & Collegiatarum Ecclesiarum Capitula &c. moneat, & requireret, ut proficerentur &c. omnia, & singula Beneficia Ecclesiastica; quæ vigore similibus Unionum &c. possidebant &c. mandans propterea &c. inter &c. Capitula &c. ut &c. omnia, & singula Capitula &c. ad indicandum &c. omnia, & singula &c. quæcumque Beneficia Ecclesiastica &c. eis unita &c. quæ ipsa Capitula &c. vigore Unionis hujusmodi possidebant &c. moneant, & requirerent, cum potestate dicta Capitula &c. citandi, monendi, & requirendi &c. ut &c. omnia, & singula quarumcumque Ecclesiarum Capitula &c. moneat, ut profiteantur &c. omnia, et singula Beneficia Ecclesiastica, quæ vigore similibus Unionum &c. possident &c. mandamus, ut &c. omnia, & singula Capitula &c. ad indicandum &c. omnia, & singula &c. quæcumque Beneficia Ecclesiastica &c. eis unita &c. quæ ipsa Capitula &c. vigore Unionum hujusmodi possident &c. moneat, & requirat, cum potestate dicta Capitula &c. citandi, monendi, & requirendi &c.

Fortiusque debetur in casu quindennium; cum enim ex generali consuetudine in Provisione Canonicatum, seu Præbendarum fructus exprimantur dumtaxat in Ducatis XXIV. quæ est summa, pro qua non solvitur Annata, dum pro Beneficiis, quorum fructus exprimantur in Ducatis dumtaxat XXIV. per non excessum, non solvitur Annata juxta literalem dispositionem

Constitutionis 33. Clementis VII. Bullar. nov. Rom. tom. 1. & tradunt Lotther. de re benef. lib. 3. qu. 20. n. 42. Ameyden de styl. Datar. lib. 1. cap. 13. §. 3. de annat. n. 21. Mafs. Galf. de Annat. in princip. & n. 30. propè fin. §. quod de Monasteriis in fin. versic. eisi fructuum: & ista est praxis in Curia notoria; undè etiam ex hoc capite solvendum est quindennium pro Beneficiis unitis Canonicatibus, ex eadem ratione, quòd, dum non solvitur Annata pro Beneficiis unitis, solvi saltem debet quindennium, veluti punctualiter ponderat Card. Farratin. apud Ameyden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 13 §. 4. de quindenn. sub n. 20. versic. tertio loco datur facultas: indubitatum autem est, deberi quindennium ob amissionem Annatæ ex causa desperatæ impofterum vacationis Beneficiorum unitorum, in deque redandis damni Camera, ac Annatistis, ut clarè depromitur ex Bulla 6. Pauli II. §. 2. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi: proptereaque &c. Beneficia unita hujusmodi amplius nequam vacare sperantur, cumque propterea Camera Apostolica, nec non &c. S. R. E. Cardinalium Collegium, et &c. Officialiales detrimentum non modicum patiantur &c. ex Bulla 17. Pauli IV. §. 8. in princip. eod. tom. 1. ibi ,, quæ ex eorum perpetuitate non vacant &c. ex Bulla 38. S. Pii V. §. 3. in princip. eod. Bullar. tom. 2. ibi ,, nê Camera prædicta ex &c. Beneficiorum Ecclesiasticorum Unionibus, quæ amplius vacare non sperabatur, detrimentum aliquod pateretur &c. ex Bulla 33. Sixti V. §. 2. in princip. eod. tom. 2. ibi ,, quia illorum vacatio amplius non speratur, ut propterea damnus ex hoc Camera Apostolica, & Collegio Cardinalium, et &c. Officialibus prædictis emergens largiatur &c. ex Bulla 18. Urbani VIII. in princip. eod. Bullar. tom. 5. ibi ,, nê Camera prædicta ex &c. Beneficiorum Ecclesiasticorum Unionibus, quæ amplius vacare non sperabatur, detrimentum aliquod induceretur &c. et ex Bulla 50. Clementis X. §. 1. in fin. & §. 3. in princip. eod. Bullar. tom. 6. ibi ,, quæ ex eorum perpetuitate non vacant &c. repet. post Tract. int. Constitution. Apostol. in ordine la I. V. VI. VII. VIII. & XI. ac observant Monet. de distrib. quotid. part. 3. quæst. 9. conc. 5. n. 31. Filliuc. oper. moral. lib. 3. tract. 41. cap. 6. n. 59. Azor. inl. mor. part. 2. lib. 7. cap. 12. n. 6. Lotther. de re benef. lib. 1. qu. 29. n. 3. Novar. in summ. Bullar. par. 1. commentar. 145. n. 11. Ameyden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. n. 20. in fin. ibi ,, alias enim Camera Apostolica, & Cancellarij pateretur damnus ex eo, quod Unio per Ordinarium facta operaretur, quòd nunquam rediret vacatio hujus Beneficii ad Cancellariam, quod est præcipua causa quindennii &c. Cumque Sac. Concil. Tridentin. sess. 24. de Reformat. cap. 15. sanciverit, ut in Cathedralibus, & Collegiatis Ecclesiis Insignibus, in quibus tenues existerint Præbendæ, insimul cum distributionibus liceat Episcopis cum consensu Capituli, aliquibus ex eis suppressis, illarum fructus applicare, seu unire distributionibus quotidianis, atque ex hujusmodi Unionibus, & applicationibus evidens oritur damnus Sedis Apostolicæ circè amissionem Annatæ, cui Sacrum Concilium non intelligitur præjudicare voluisse, meritò ex eisdem Præbendis suppressis, & applicatis, seu unitis pro distributionibus.

tributionibus quotidianis debitum est quindennium, *Card. Farratinus apud Amezden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn. sub n. 20. antè med. §. quoad Uniones in principio. versic. ubi uniuersaliter, & versic. quare, ibi,, quo casu Delegatus debet preseruare iura Delegantis, & ejus stylum in omnibus sequi, & obseruare tenetur, nam Concilium, licet hujusmodi facultates Ordinariis concesserit, noluit tamen adimere juræ Sedi Apostolica, aut in aliquo ei præjudicare, & cum solutione Annatarum non subtrulerit, præcisè credendum est, quòd uoluerit, illas firmas remanere &c. quare ubicumque Ordinarius utitur hac facultate sibi à Concilio concessa, crederem, quindennium legitime per Sedem Apostolicam exigì posse &c.*

9 Nec audiendi sunt DD. tenentes, quindennium non deberi ex distributionibus quotidianis, eo fermè pacto, quo ex illis non soluitur Annata, sub motivo, quòd istæ non sine fructus Beneficii, inter quos *Castropol. moral. part. 2. tract. 7. disp. 3. punct. 7. n. 2. ibi, Annata, & Quindennium regulariter non est solvendum ex distributionibus quotidianis. Quia solam soluitur ex fructibus Beneficii, distributiones autem sub fructuum nomine non comprehenduntur, quia non ex Beneficio, sed potius ex personali labore, & diuini assentia proveniunt &c. Corrad. in prax. benefic. lib. 2. cap. 8. n. 64. juncto §. quare, cum m. seqq. ubi refert, ideò per Gregorium XIII. fuisse Capitulum Cathedralis Ecclesiæ Neapolitanæ exemptum à solutione quindennii, quod aliàs solvere teneretur, ob Unionem Beneficiorum suppressorum, ac uitorum ad favorem ejusdem Capituli non tantum pro distributionibus quotidianis, verum etiam ad alios usus, ac necessitates Mensæ Capitularis, immò etiam pro fructibus Canoniarum Ecclesiæ prædictæ, ibi,, Quare, pro ista praxi obiter est notandum, quòd præmissa videntur processisse, etiam ex benignitate ejusdem Gregorii XIII. qui noluit, ratione præmissorum Capitulum remanere obnoxium solutioni Quindennii, sicut fieri solet in his, & aliis casibus, præsertim, quando fructus Beneficiorum suppressorum, non tantum pro distributionibus quotidianis applicantur, verum etiam ad alium usum, prout patet in supradictis literis suppressorum, in quibus dicitur, quòd prædicti fructus applicentur in Capituli usum, & necessitates, siuè augmentum distributionum quotidianarum, nam, si absolute de distributionibus prædictis tantum loquerentur, certum est, quòd secundum usitatum cursum Cancellariæ Apostolicæ, non soluitur quindennium, quod quidem cessare hic omnes sciunt Curiales, quia, quidquid sit de aliis Unionibus, & applicationibus &c. perpetuis, in quibus regulariter fit obligatio de solvendo Annata singularis XV. annis, seu quindennium (quod idem est) fallit, quando Unio, seu applicatio fit pro usu distributionum quotidianarum tantum, quia de illis nunquam soluitur Annata, seu quindennium, prout fuit dictum in una Cortonen. 27. Maii 1569.*

10 cujus decisionem, suo loco adiciam &c. sicuti namque ex distributionibus regulariter non debentur annatæ, per textum in *Extrovag. cum nonnulla la 1. §. præterea 2. de Præbend. int. commun. Pellicion. illustr. quæst. qu. 5. cap. 2. in med. versic. & quia in percipiendis distributionibus, circa fin. bon. mem. R. P. D. Piton. disc. Eccl. part. 1. disc. 18.*

n. 19. *Lotther. de re benef. lib. 3. qu. 20. n. 43. Monet. de distrib. quotid. part. 3. qu. 9. n. 25. 28. & 29. Tondut. de Pension. Eccl. cap. 42. n. 3. Amezden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 3. de annat. n. 19. & 31. etiam si Beneficium in solis distributionibus consisteret, ut sunt Canonici Cathedralium Ecclesiarum Toletanæ, Hispalen., Compostellanæ, reliquarumque in Hispaniis, ac alibi, qui valorem duorum millium Ducatorum attingunt, *Mafs. Galles. de annat. n. 23. in principio, versic. atque hoc adeò verum est, Castropol. moral. part. 2. tract. 7. disp. 3. punct. 7. n. 2. in med. versic. quod est intelligendum, Gonzalez ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensib. §. 7. proam. num. 166. & 167. ita regulariter nec ex distributionibus**

11 quodiam videretur deberi quindennia, *Castropol. moral. loc. mox citat. n. 2. in principio. Ad-*

12 dito, quòd, licet distributiones dentur Beneficio propter Beneficium, non sunt tamen fructus Beneficii, ac uti tales, seu uti non fructus, videretur, non esse, nec debere esse obnoxios quindenniis, ad textum in *cap. unic. de Cleric. non resid. in 6. Pellicion. illustr. quæstion. qu. 5. cap. 2. in princip. versic. appellatione fructum. Unde Sacra Congregatio Concilii, teste Nicolio in floscul. verbo quindennium, & lucubr. Canon. lib. 1. tit. 29. §. 13. versic. nota tamen, resoluit, quindennium solvendum esse habita dumtaxat ratione Præbendarum, non autem distributionum quotidianarum.*

Siquidem supradicti DD. n. 9. allegati, putantes, solvendum non esse quindennium de distributionibus quotidianis, miserè hallucinantur, imò stant contrà apertam literam superius enunciatarum Bullarum quindenniorum, quæ clarissima sunt, nec declinari queunt, nisi directè impugnando (quod sacrilegum est, ac hæreticale) incontrovertibilem auctoritatem Summi Pontificis, ut inquit *Azor. institution. moral. part. 2. lib. 7. cap. 12. qu. 7. obitar causa finalis quindenniorum fundata in damno Cameræ Apostolicæ, & Annatistarum, quæ est causa justissima, ut notant Capon. contro. forens. contro. 30. n. 3. cum seqq. Novar. in summ. Bullar. part. 1. commentar. 145. n. 13. restitit insuper communis DD. supra laudatorum n. 2. opinio, seu observantia omnium ferè Cathedralium, ac Collegiatarum Ecclesiarum, præsertim in hac Alma Urbe, quæ ex similibus Unionibus factis, & applicatis pro distributionibus quotidianis solvunt quindennia, *Rota in Verellen. Pensionis 26. Junii 1699. §. Insuper, coram Molines Decano, & Inquisitore Generali Hispaniarum. Omitto, quòd Corrad. supra laudatus n. 9. commemorans resolutionem in Cortonen. illamque afferre, & registrare promittens, illam tamen non affert, quantum in me fuit sedulo indagare.**

Imò, (rem fortius pettingendo) etiam si Unio facta esset pro augmento Præbendæ singularum Canoniarum (quod tamen difficile est creditu) adhuc non eò minus deberetur quindennium, cum enim in Provisione Dignitatum, & Canoniarum à Sede Apostolica facienda, ex ferè generali consuetudine, & stylo Datarie, earum, eorumque fructus certi exprimi soleant simpliciter in Ducatis XXIV. sive Provisione sequatur ex vacatione per obitum, sive ex causa Resignationis, Permutationis, sive Coadiutorie, ut testantur *Nicolars ad Concordat. German. tit. 2.*

tit. 2. de annat. §. 2. *Chokier ad Regul. 61. aliis 54. hodiè 55. Cancellar. de valor. n. 20. Tondut. resol. benef. part. 2. cap. 3. §. 6. sub n. 13. Gonzalez ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensib. §. 7. proœm. n. 167. Rota coram Zarat. decis. 68. n. 18. & 19. præcindendo tamen à pluribus Ecclesiis, præsertim Hispaniæ, ubi fructus Canonicatum exprimiuntur suprâ Ducatos viginti quatuor, exque nis solvitur Annata; inde fit, quòd fructus in Ecclesiis Cathedralibus Regni Hispaniarum Canonicatum, ex consuetudine exprimi solent respectu certorum ad Ducatos viginti quatuor, Dignitates verò in eo, ac etiam in nostro Portugallie Regno exprimiuntur in fructibus certis dumtaxat juxta earum verum valorem, quia carent distributionibus quotidianis inter Canonicos eandem dividi solitis; attento, quòd proventus de solis Dignitatibus non tenentur ad residentiam Chori, nec habent vocem in Capitulo. Respectu cæterarum Ecclesiarum Patriarchali Urbis (exceptis Canonicatibus Basilicæ S. Petri, pro quibus exprimiuntur, ut suprâ in Cap. XXV. n. 4. adnotatum est, fructus ad Ducatos centum) solvitur Annata pro Ducatis quinquaginta, attento, quòd fructus certi Canonicatum earundem Ecclesiarum, videlicet S. Joannis Lateranensem, & S. Mariæ Majoris, in eadem quantitate Ducatorum quinquaginta exprimi solent.*

Ac propterea, loquendo in abstracto, cum ratione fructuum Beneficiorum unitorum nulla amplius solvatur Annata, quæ non debetur ex Beneficiis, quorum fructus sive ex natura rei, sive ex consuetudine exprimiuntur in Ducatis XXIV. *Ameylon. de styf. Dat. ar. lib. 1. cap. 18. §. 3. de annat. n. 20. cum seqq. Maff. Gallef. de annat. n. 23. in principio, versic. atque hoc addo, Fagnan. in cap. præterea 1. num. 93. nè Prælat. vic. suas, Lotther. de re benef. lib. 3. qu. 20. n. 42. Rota coram Coccino decis. 563. n. 11. unde etiam in hoc casu verificatur præjudicium Cameræ, & Annatistarum, in cujus reparatione introductum fuit quindennium, juxta Bullam 6. Pauli II. §. 2. 3. 4. & 5. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi: cùmque propterea Camera Apostolica, nec non & S. R. E. Cardinalium Collegium, et & Officialibus detrimentum non modicum pariantur. Nos & c. statumus, & declaramus, quòd omnia, & singula Monasteria & Communia, & Minuta Servitia, atque alia jura debita, & consueta, tam ipsi Cameræ, & Collegio, & consueta, quam ipsi Cameræ, & Collegio, & Officialibus præfatis. Reliqua verò Monasteria & c. et Beneficia, ut præfertur, unita & c. Annata, sive medios fructus unus anni in posterum singulis XV. annis perpetuò sequuturis, eidem Camerario solvere teneantur, & debeant. Et quòd de omnibus Monasteriis & c. et Beneficiis, ut præfertur, unitis & c. Communia, Minuta, & alia jura, seu Annatas, & medios fructus hujusmodi solvere adstringantur etiam singulis annis XV. in futurum & c. Bullam 20. *Fulii III. in principio, juncto §. 5. & 6. eod. tom. 1. ibi: Cupientes Cameræ Apostolicæ & c. et Collegii & c. S. R. E. Cardinalium, ac Officialium & c. indemnitati consulere & c. in & c. Cameræ, ac Collegii Cardinalium, & Officialium detrimentum & c. Bullam 11. Pauli IV. in principio, eod. tom. 1. ibi: ut indemnitati**

ipsum Cameræ & c. diligenter intendamus, Bullam 17. ejusdem Pauli IV. in principio, juncto §. 7. in fin. & §. 8. in fin. eod. tom. 1. ibi: ut & c. Cameræ nostræ Apostolicæ jura non negligamus. In & c. Cameræ, ac Collegii, & Officialium prædictorum detrimentum & c. ad solutionem Communium, & Minorum Servitorum, ac Annatarum, & aliorum jurium prædictorum eidem Cameræ, Collegio, & Officialibus, ratione earundem Unionum & c. singulis XV. annis & c. faciendam teneri & c. nec non & c. Beneficia unita hujusmodi onus solutionis Communium, & Minorum Servitorum, ac Annatarum, & aliorum jurium semper habuisse, & ad præiens habere & c. Bullam 38. S. Pii V. §. 3. in principio, & §. 4. eod. Bullar. tom. 2. ibi: Nos considerantes, quòd Annatarum, Communium, & aliorum jurium prædictorum exactio & c. quindenniorumque usus, & solutio ideò adinventi sunt, nè Camera prædicta ex Monasteriorum, Prioratum, & aliorum Beneficiorum Ecclesiasticorum Unionibus & c. detrimentum aliquod pateretur. Volentes Cameræ nostræ Apostolicæ, ac & c. S. R. E. Cardinalium, nec non & c. Officialium & c. jura præservare, illorumque indemnitati consulere & c. Et propterea & c. ad solutionem Communium, Annatarum, & aliorum jurium prædictorum eidem Cameræ & c. ratione Unionum & c. singulis XV. annis & c. faciendam teneri & c. Bullam 33. Sixti V. in principio, juncto §. 2. in principio, eod. tom. 2. ibi: Cameræ nostræ Apostolicæ, & Collegii & c. S. R. E. Cardinalium, & Officialium & c. indemnitati & c. consulere, & eorum jura illata præservare volentes & c. et ut propterea damnum ex hoc Cameræ Apostolicæ, & Collegio Cardinalium, et & c. Officialibus prædictis emergens sarciantur & c. Bullam 18. Urbani VIII. in principio, juncto §. 1. in principio, eod. Bullar. tom. 5. ibi: quindenniorumque usus, & solutio ideò adinventi fuerunt, nè Cameræ prædictæ ex Monasteriorum, Prioratum, & aliorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum Unionibus & c. detrimentum aliquod induceretur. Volens propterea dictæ Cameræ, ac & c. S. R. E. Cardinalium Collegio, nec non & c. Officialibus & c. jura præservare, illorumque indemnitati consulere & c. volentes igitur tam Cameræ nostræ Apostolicæ, quam & c. S. R. E. Cardinalium Collegio, ac & c. Officialibus & c. consulere & c. et Bullam 50. Clementis X. in principio, juncto §. 3. in principio, §. 4. in principio, & §. 5. in principio, & §. 6. in principio, eod. Bullar. tom. 6. ibi: Cameræ Apostolicæ, & Collegii & c. S. R. E. Cardinalium, ac & c. Officialium & c. indemnitati consulere cupientibus & c. Quindenniorum usus, & solutio ideò adinventi fuerant, nè Cameræ prædictæ & c. detrimentum aliquod induceretur, volens propterea prædictæ Cameræ, & eorundem Cardinalium Collegio, nec non & c. Officialibus & c. jura præservare, illorumque indemnitati consulere invigilans & c. volens propterea tam Cameræ prædictæ, quam eorundem Cardinalium Collegio, ac Officialibus & c. consulere & c. Nos verò & c. volentes Cameræ nostræ Apostolicæ & c. jura & c. negligere, quini-

„ quinimò tam illius, quàm &c. S. R. E. Cardi-
 „ nalium, ac &c. Officialium &c. indemnita-
 „ tibus de cætero obviare &c. repet. post *Traët.*
int. Conf. Apost. in ordine la. III. IV. V. VI. VII.
VIII. & XI. & obliuatur Lotther. de re benef. lib.
1. qu. 29. n. 5. & 7. Ameyden. de styl. Datar. lib. 1.
cap. 18. §. 4. de quinden. n. 20. in fin. & n. 21. in
principio.

Minus obstat, quòd, quando Beneficia uniu-
 tur Mensæ Capitulari non ad soium usum ipsa-
 rum distributionum quotidianarum, sed etiam
 ad alios usus, & indigentias eisdem Mensæ,
 tunc solummodò videatur solvendum esse quin-
 dennium, non quando, ut in nostra hypothesi,
 Beneficia uniantur ad usum distributionum,
 absque alia mixtura indigentiarum Capituli, cui
 uniantur, prout videtur distinguere unum ca-
 sum ab alio *Bulla 38. S. Pii V. §. 3. in fin. Bullar.*
nov. Roman. tom. 2. repet. post Traët. in ordine la. VI.
ibi: etiam pro quotidianis distributionibus, aut
aliis usibus &c. Bulla enim loquitur alternativè
per dictionem aut, ità, ut ad omnes quindenniis,
fatis sit, quòd Unio fiat pro distributionibus
quotidianis, aut pro aliis usibus Mensæ Capitularis,
ità sonante dictione aut, ex traditis per
Barbos. de diction. dict. 46. 363. 375. & 415. dum
ejusmodi dictio uti disiunctiva, suapte natura
concentratur sola verificatione alterutrius actus,
seu dispositionis, præsertim cum posterior, seu
*postrema, ac novissima *Bulla 50. Clementis X.**
§. 7. in fin. eod. Bullar. tom. 6. repet. post Traët. in or-
dine la. XI. loquatur, dum capax de usu distribu-
tionum quotidianarum, nulla facta mentione
aliorum usuum Mensæ Capitularis.

Præterquamquòd sanè Bullæ super quinden-
 niis promulgatæ intendentes solvi quindennia ex
 fructibus Beneficiorum unitorum, censentur vel-
 le solvi quindennia etiam ex ipsis distributioni-
 bus, quæ fructus ipsorum Beneficiorum dicuntur
 juxta stylam, & eorundem proximam Sacre
 Rotæ Romanæ, de qua testatur *Corrad. in prax.*
benefic. lib. 2. cap. 16. n. 31. & 32. præsertim, quan-
do Beneficium, seu Beneficii fructus omnes consistunt
in distributionibus, & Beneficium unum,
eorum conversum sit in distributiones, ut
declarat S. Pius V. in Constitutione 38. §. 2. & 3.
in fin. Bullar. nov. Rom. tom. 2. repetit. post Traët.
in ordine la. VI. ibi: quorum fructus &c. in distri-
butiones quotidianas convertuntur &c. etiam pro
quotidianis distributionibus, aut aliis usibus &c.
& Clemens X. in Constitutione 50. §. 7. in fin. eod.
Bullar. tom. 6. repetit. post Traët. in ordine la. XI. ibi:
emolumentis universis, ac etiam Canonicatum,
& Præbendam distributionibus quotidianis &c.
*ac prosequitur *Filluic. quæst. moral. tom. 3. in Ap-**
pendic. traët. 41. de Benefic. Eccles. cap. 6. quæst. 4.
n. 59. cum tunc tanquam ex fructibus procul
dubio solvendum venit quindennium, nè aliàs
sub hoc prætextu distributionum in quotidianarum
præjudicatum remaneat Annatistis, qui
hoc modo nec Annatas ob cessationem vacatio-
nis Beneficiorum unitorum, nec quindennia ob
qualitatem distributionum perciperent, ac pro-
fectò evidens esset damnum ex Canonicatibus
in Hispaniis, qui ferè omnes consistunt in distri-
*butionibus tantum, *Corrad. loc. mox citat. n. 31.**
in principio: hinc videmus, quòd, si imponatur
Decima Papalis super Beneficiis, vel eorum fru-
ctibus beneficiabilibus omnibus genericè, tunc

sanè illa debetur etiam de distributionibus, *Mon-*
net. de Decim. cap. 9. quæst. 2. n. 77 cum seqq. ac si-
gnanter n. 81. hinc est, quòd regulariter Penso
Ecclesiastica, quæ aliàs super distributionibus
*imponi nequit, vel faltem non debet, *Tondus**
de Pension. Eccl. cap. 42. n. 1. & 13. bene imponi
potest, quando Beneficium in solis distribu-
*tionibus consistit, *Bonacin. in Compend. verbo distri-**
butiones n. 64.

Palpabilior insuper, proindeque inexcusabilior
 evadit error *Corrad.* suprà enunciatus n. 9. &
 16. qui, non recognita *Constitutione 38. S. Pii V.*
 §. 2. & 3. *Bullar. nov. Rom. tom. 2. repet. post Traët.*
int. Conf. Apostol. in ordine la. VI. perperam
 arguit, quòd, sicuti non debetur Annata ex dis-
 tributionibus quotidianis, ità nec ex eisdem
 debetur quindennium: aliud namque est, quòd
 ex Beneficiis collativis non solvatur Annata pro
 distributionibus quotidianis, aliud autem, quòd
 post sequutam Unionem Beneficiorum, eorundem-
 que fructus manui mortuæ applicatos in usum
 distributionum quotidianarum non sit solven-
 dum quindennium, dum pro quindennii solu-
 tione habetur ratio ad statum Beneficii, in
 quo erat antè Unionem, non ad usum, in quem
 facta fuit Unio; etenim quotiescumque antè
 Unionem ex Beneficio unico solvebatur Annata,
 post sequutam Unionem etiam in causam
 distributionum quotidianarum destinaram debet
 quindennium in reparationem damni
 amissæ Annatæ, proac hujuscemodi facultate ra-
 tione, sancivit præiudicata *Constitutio Piana,*
 & ponderant *Capov. contro. forens. 30. num. 3. cum*
seqq. Paris. de resign. Benefic. lib. 4. quæst. 10. n. 4.
Ameyden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quin-
denn. n. 2. Lotther. de re benef. lib. 1. quæst. 29. n. 5.
Card. de Luca de Benefic. discurs. 89. n. 3. Camera
 autem Apostolica, ac Annatistæ æquè, ac ex
 aliis Unionibus, idem patiuntur detrimentum
 amissionis Annatæ etiam ex Unionibus in usum
 distributionum in quotidianarum factis, ut patet
 ad sensum; ideoque ratio postulat, quòd ejus-
 modi Uniones quoque includantur sub censurâ,
 & dispositione Constitutionum Pontificiarum,
 solutionem quinquenniorum demandantium,
 proindeque eadem adinstar cæterarum Unio-
 num, obnoxie remaneant quindennis, quando
 fundamentalis basis introductionis quindennio-
 rum, est, nè Camera, & Annatistæ ob cessatio-
 nem Annatæ ex Beneficii Unionem resultantem,
 desistantur prorsus suis juribus, indèque sint
 in danno, non aliter reparabili, nisi per me-
 dium solutionis quindennii in locum Annatæ
 providè subrogati, ad quod referuntur saluberrimæ
 Constitutiones Apostolicæ super materia
 quindenniorum promulgatæ, ac repetitæ post
Traëtatum.

Ità, ut, re à suis principiis funditè exami-
 nata, palàm sit, fundamentum à *Corrado* allata
 nullam prorsus habere substantiam: potissi-
 mum cum Constitutiones generaliter, ac in
 abstracto de quindennis sermonem habentes,
 contineant in ventre expressam rationem, præ-
 judicii nempe indè orti ex Unionem, ob desperatam
 vacationem Beneficii uniti, virtualiter, seu
 extensivè sub se comprehendunt omnes casus,
 quibus applicatur ratio expressa, *Calderin. consil.*
147. in principio, ut lit. pendet. Lotther. de re be-
nefic. lib. 1. quæst. 13. num. 106. Fagnan. in cap. nè
 unni-

35 inuitaris, n. 224. de Constitution. etenim ratio in lege expressa, ejus est potentia, ut decidat, ac determinet omnes casus sub ratione comprehensos, etiam ad correctionem Juris communis, Fagnan. in cap. nuper 34. n. 4. de Decim. quo

36 quidem argumento utuntur Bullæ quindenniorum, Bullarum præcedentium declaratoriarum, ac signanter Piana, & Sixtina.

Quæ omnia huc usque deducta, ad hominem comprobantur ex iis, quæ quandoque practicata fuerunt per Summos Pontifices, occasione Unionum factarum Mensis Capitaliaribus, aut Canoniceatibus, in quibus per viam specialis privilegii illis indulserunt exemptionem à solutione quindennii, prout practicum fuit favore Capituli Metropolitanæ Ecclesiæ Neapolitanæ tempore Pontificatus Gregorii XIII. teste Corrad. in prax. benefic. lib. 2. cap. 8. n. 64. & favore Capituli Patriarchalis Basilicæ Liberiænæ vulgò S. Mariæ Majoris de Urbe per Innocentium X. in sua Constitutione 30. §. 21. Bullar. nov. Rom. tom. 5. repetit. post Traët. int. Const. Apoll. in ordine la X. ibi: de cætero perpetuis futuris temporibus ad solutionem alicujus quindennii minime teneantur &c. huiusmodi namque exemptio concessa, prævia derogatione Constitutionum Apostolicarum solutionem quindennii præcipientium, procul dubio satis comprobatur comprehensionem exemptionum sub earum dispositione, Tamburin. de Jur. Abbat. tom. 1. disput. 15. quest. 9. n. 33. Rota coram Zarat. decis. 53. n. 5. decis. 207. n. 2. & 3. part. 1. divers. ac in recentior. decis. 655. n. 1. part. 3. decis. 97. n. 3. part. 13. aliàs, si Unio facta in causam diversarum Unionum, non comprehendetur sub Bullis quindenniorum, superfluum esset privilegium ab illis exemptivum, Rota apud Scarfanton. in Animadversion. ad Cæcoper. lucubr. Canonice. lib. 1. tit. 7. n. 50. & decis. 18. n. 35. tom. 1.

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, Capitulis Cathedralium, aut Collegiatarum Ecclesiarum, pro necessaria Canoniceorum sustentatione, unitis, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Bullæ quindenniorum obligant ad quindennia Capitula absque distinctione Unionis Beneficiorum pro sustentatione Canoniceorum.
- 2 Res transiit cum suo onere.
- 3 Etiam si transiit ad privilegium.
- 4 Uniones Beneficiorum intelliguntur factæ sine præjudicio tertii.
- 5 Perpenditur sacr. Concil. Trident. sess. 23. de Reformat. cap. 18. post med. versic. nec non Beneficia.
- 6 Plurima Seminaria, seu Collegia erexit Gregorius XIII.
- 7 Non ex alia quidem causa, quam pro necessaria sustentatione Alumnorum.
- 8 Expenduntur Bullæ quindenniorum.

- 9 In materia solutionis quindenniorum parificantur Capitula cum Seminaris, seu Collegiis, & cur.
- 10 Ponderantur Bullæ quindenniorum.
- 11 Iterum eadem ponderantur.
- 12 Exemptio à contributione taxæ Conciliaris habet locum proportionabiliter ad necessariam vitæ sustentationem, non autem quoad ea, quæ supersunt.

CAPITULUM XLIII.

Potest aliquandò evenire, quòd fructus Beneficiorum unitorum alicui Capitulo, destinantur, ac erogentur in necessariam Canoniceorum sustentationem, eorumque decoris conservationem, proindèque Capitulum, cui Unio facta fuerit, sub hoc privilegio prætextu alimentorum, ut à solutione se subtrahat, putat, se exemptum penitus esse à solutione quindennii: ideò ad tollendum adeò abominabile æquivocum, firmamus, quòd ex Beneficiis annum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, Capitulis Cathedralium, aut Collegiatarum Ecclesiarum, pro necessaria Canoniceorum sustentatione, unitis, etiam adhuc debentur quindennia: dum Bullæ quindenniorum indistinctim obligant ad quindennia Capitula Cathedralium, & Collegiatarum Ecclesiarum, ratione Beneficiorum eisdem unitorum, nulla desuper adhibita distinctione circa fructuum applicationem pro sustentatione Canoniceorum, juxta Bullam 6. Pauli II. §. 1. 2. 3. 4. 5. 6. & 7. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi: Beneficia Ecclesiastica &c. Cathedralibus etiam Metropolitanis, vel Collegiatis Ecclesiis, earumque Capitaliaribus Mensis &c. Apostolica auctoritate, univimus, incorporavimus &c. Propterea que &c. Beneficia unita hujusmodi amplius nequaquam vacare sperantur &c. auctoritate Apostolica &c. statuimus, & declaramus, quòd omnia, & singula Monasteria &c. reliqua verò Monasteria &c. et Beneficia, ut præfertur, unita &c. Annatam, si vè medios fructus unius anni in posterum singulis XV. annis perpetuò sequuturis, eidem Camerario solvere teneantur, & debeant. Et quòd de omnibus Monasteriis &c. et Beneficiis, ut præfertur, unitis &c. Communia, Minuta, & alia jura, seu Annatas, & medios fructus hujusmodi solvere adstringantur, etiam singulis annis XV. in futurum &c. Alioqui, si à solutione &c. cessare præsumperint, Uniones &c. habeantur pro infectis, & sic Monasteria &c. et &c. Beneficia hujusmodi tantquam verè vacantia possint liberè à Sede præfata impetrari &c. Non obstantibus Unionibus &c. cæterisque contrariis quibuscumque &c. Bullam 17. Pauli IV. §. 8. & 11. cod. tom. 1. ibi: omnes, & singulas Uniones &c. de quibusvis Monasteriis &c. et Beneficiis Ecclesiasticis &c. Collegiatis Ecclesiis, seu earum Mensis Capitaliaribus &c. perpetuò factas, & de cætero &c. perpetuò faciendas, sub literis Pauli &c. comprehendendi &c. Et propterea &c. ad solutionem Communium, & Minorum, & Servitorum, ac Annatarum, & aliorum jurium prædictorum eisdem Camera, Collegio, & Officialibus, ratione earundem Unionum, &c. singulis XV. annis &c. faciendam teneantur, &c.

,, ni &c. nec non Monasteria &c. et Beneficia
 ,, unita hujusmodi onus solutionis Commu-
 ,, nium, & Minutorum Servitorum, ac Anna-
 ,, tarum, & aliorum jurium semper habuisse,
 ,, & ad præfens habere. Et insuper, ut ratio
 ,, Communium, Minutorum Servitorum, ac
 ,, Annatarum, & aliorum jurium prædictorum
 ,, clara habeatur &c. Cathedralium etiam Me-
 ,, tropolitanarum, seu Collegiatarum Ecclesi-
 ,, arum Capitula &c. omnia, & singula Mona-
 ,, steria &c. et alia Beneficia Ecclesiastica, quæ
 ,, possident &c. notificasse, & intimasse de-
 ,, beant, ad id &c. cogi, & compelli possint,
 Bullam 38. S. Pii V. §. 3. 4. 6. & 7. eod. Bullar.
 tom. 2. ibi: omnia, & singula Monasteria, &
 ,, alia quæcumque Beneficia Ecclesiastica &c.
 ,, quibuscumque Cathedralibus, etiam Metro-
 ,, politanis, seu Collegiatis Ecclesiis, aut Cap-
 ,, itularibus Mensis &c. Apostolica auctoritate
 ,, unita &c. sub literis Pauli II. & aliorum
 ,, Prædecessorum hujusmodi compræhendi, &
 ,, includi. Et propterea omnia, & singula Ca-
 ,, thedralium, etiam Metropolitanarum, Ec-
 ,, clesiarumque Collegiatarum Capitula &c. in
 ,, quorum favorem Uniones &c. factæ repe-
 ,, titur &c. dummodò Monasteria, & Bene-
 ,, ficia ipsa possideant, ad solutionem Com-
 ,, munitium, Annatarum, & aliorum jurium
 ,, prædictorum eidem Cameræ &c. ratione
 ,, Unionum &c. singulis XV. annis &c. facien-
 ,, dam teneri &c. Mandantes &c. ut omnes, &
 ,, singulas Cuscas &c. inter &c. ejusdem Cane-
 ,, ræ Collectorem &c. et &c. Capitula &c. su-
 ,, per solutione Annatarum, Communium, &
 ,, aliorum jurium Quindenniorum eorundem
 ,, &c. terminet, & decideret. Et &c. omnia, &
 ,, singula Cathedralium, etiam Metropolitanarum,
 ,, & Collegiatarum Ecclesiarum Capitula &c.
 ,, ad indicandum &c. omnia, & singula
 ,, Monasteria &c. et alia quæcumque Be-
 ,, neficia Ecclesiastica, quæ ipsa Capitula &c.
 ,, possident &c. moneat, & requirat. Non
 ,, obstantibus &c. Privilegiis &c. Capitulis &c.
 ,, concessis &c. cæterisque contrariis quibus-
 ,, cumque &c. Bullam 33. Sixti V. §. 2. 4. & 5.
 eod. tom. 2. ibi: Et propterea omnia, & singula
 ,, Cathedralium, & Metropolitanarum, Col-
 ,, legiatarumque Ecclesiarum Capitula &c. in
 ,, quorum favorem Uniones &c. factæ repe-
 ,, titur, aut posthæc fuerint &c. dummodò Bene-
 ,, ficia ipsa possideant, ad solutionem Quinden-
 ,, niorum præfactorum eidem Cameræ, ac Col-
 ,, legio, & Officialibus, ratione Unionum &c.
 ,, singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c.
 ,, & ad id &c. cogi &c. posse. Mandantes &c.
 ,, ut &c. omnia, & singula Cathedralium,
 ,, etiam Metropolitanarum, & Collegiatarum
 ,, Ecclesiarum Capitula &c. ad indicandum &c.
 ,, omnia, & singula Monasteria &c. et alia
 ,, quæcumque Beneficia Ecclesiastica &c. mo-
 ,, neat, & requirat &c. Non obstantibus &c.
 ,, Privilegiis &c. Capitulis &c. concessis &c.
 Bullam 18. Urbani VIII. in principio, juncto
 §. 2. 3. & 4. eod. Bullar. tom. 5. ibi: omnia, &
 ,, singula Cathedralium, etiam Metropolitanarum,
 ,, Ecclesiarumque Collegiatarum Capitu-
 ,, la &c. in quorum favorem &c. Monasteria
 ,, &c. et alia quæcumque Beneficia Ecclesiasti-
 ,, ca unita &c. et illorum Uniones eis factæ re-

,, peritentur &c. dummodò Monasteria, seu
 ,, Beneficia ipsa possiderent, ad solutionem
 ,, Communium, Annatarum, & aliorum ju-
 ,, rium prædictorum eidem Cameræ, Collegio,
 ,, & Officialibus, ratione Unionum &c. prædi-
 ,, ctarum singulis XV. annis &c. faciendam te-
 ,, neri &c. et ad id &c. cogi, et compelli posse
 ,, decrevit, & declaravit; Mandans propterea
 ,, &c. ut &c. omnia, et singula Cathedralium,
 ,, etiam Metropolitanarum, et Collegiatarum
 ,, Ecclesiarum Capitula &c. ad indicandum &c.
 ,, omnia, et singula Monasteria &c. et alia quæ-
 ,, cumque Beneficia Ecclesiastica &c. eis unita
 ,, &c. quæ ipsa Capitula &c. vigore Unionis
 ,, hujusmodi possidebant &c. moneant, et re-
 ,, quirerent, cum potestate dicta Capitula &c.
 ,, citandi, monendi, & requirendi &c. ut &c.
 ,, omnia, et singula quatuorlibet Ecclesiarum
 ,, Capitula &c. moneat, ut profiteantur &c.
 ,, omnia, et singula Beneficia Ecclesiastica, quæ
 ,, vigore similitum Unionum &c. possident &c.
 ,, cum facultate citandi, et inhibendi &c. man-
 ,, damus, ut &c. omnia, et singula Capitula
 ,, &c. ad indicandum &c. omnia, et singula
 ,, Monasteria, et quæcumque alia Beneficia Ec-
 ,, clesiastica &c. eis unita &c. quæ ipsa Ca-
 ,, pitula &c. vigore Unionum hujusmodi possi-
 ,, dent &c. moneat, et requirat, cum potestate
 ,, dicta Capitula &c. citandi, monendi, et re-
 ,, quirendi &c. etiam cum potestate dicta Capitu-
 ,, la &c. citandi, monendi, et requirendi &c.
 et Bullam 50. Clementis X. §. 1. 3. 5. 9. & 11. eod.
 ,, Bullar. tom. 6. ibi: omnes, et singulas Unio-
 ,, nes &c. de quibusvis Monasteriis &c. et Be-
 ,, neficiis Ecclesiasticis &c. quibuscumque Col-
 ,, legiatis Ecclesiis, seu earum Mensis Capitula-
 ,, ribus &c. perperuo factas, et de cætero &c.
 ,, perpetuo faciendas, sub literis Pauli II. includi
 ,, di &c. omnia, et singula Cathedralium, etiam
 ,, Metropolitanarum, et Collegiatarum Eccle-
 ,, siarum Capitula &c. dummodò Monasteria,
 ,, seu Beneficia ipsa possiderent, ad solutionem
 ,, Communium, et Annatarum, et aliorum ju-
 ,, rium prædictorum &c. singulis XV. annis &c.
 ,, faciendam teneri &c. et ad id &c. cogi &c.
 ,, posse decrevit, & declaravit, mandans pro-
 ,, pterea &c. ut &c. omnia, et singula Cathed-
 ,, ralium, etiam Metropolitanarum, et Colle-
 ,, giatarum Ecclesiarum Capitula &c. ad indi-
 ,, candum &c. omnia, et singula Monasteria &c.
 ,, et alia quæcumque Beneficia Ecclesiastica,
 ,, quæ ipsa Capitula &c. possiderent &c. mone-
 ,, ret, et requireret &c. mandans propterea &c.
 ,, ut &c. omnia, et singula Capitula &c. ad in-
 ,, dicandum &c. omnia, et singula Monasteria
 ,, &c. et alia quæcumque Beneficia Ecclesiasti-
 ,, ca &c. eis unita &c. quæ ipsa Capitula &c.
 ,, vigore Unionis hujusmodi possidebant &c.
 ,, moneant, et requirerent, cum potestate dic-
 ,, ta Capitula &c. citandi, monendi, et requi-
 ,, rendi &c. repetit. post Tract. int. Const. Apostol.
 ,, in ordine la I. V. VI. VII. VIII. & XI.

Siquidem Uniones Beneficiorum intelligun-
 tur factæ semper cum suo onere, quale est istud
 quindennii, ex vulgata regula, quod res transit
 cum suo onere, præsertim reali, ut isto, tam-
 quam Beneficio unito, Barbosa axiom. 169 n. 5.
 & axiom. 199. n. 5. & 6. etiam si transeat ad pri-
 vilegiatum, Diennas regul. 100. num. 14. Belletr.
 disquis.

disquis. Cleric. part. 1. tit. de exempt. Cleric. §. 3. m. 3. Barbosa axiom. 199. n. 5. cum seqq. prout eodem modo facta intelliguntur sine præjudicio iurium tertii, qualis est Camera Apostolica, & Amatiſtæ; certi, ac indubitati quindenniorum concreditores, vigore Constitutionum Apolliticarum, veluti in simili ponderant Pignatell. consult. Canonic. tom. 1. tertiz edition. Venet. consult. 227. n. 10. Pavinoll. decif. 27. n. 12. part. 1.

In quorum corroborationem nonnulla lappeditari possunt exempla consimilium manuum mortuarii etiam privilegiatarum, nihilominus adhuc quindennia solventium; inter quæ valdè urget exemplum Vnionis Beneficiorum factæ ad favorem Seminariorum, seu Collegiorum iuxta providam, ac saluberrimam sanctionem Sacri Concilii Tridentini sess. 23. de Reformat. cap. 18. post med. versis. nec non Beneficia, ubi Barbosa, & de Episcop. part. 3. alleg. 77. n. 23. cum seqq. Lotther. de re benef. lib. 1. qu. 29. n. 60. Turricell. de union. Benef. cap. 9. n. 20. & 21. Card. de Luca in annot. ad Sacr. Concil. Tridentin. disc. 25. n. 15. & 16. & de Benefic. disc. 37. n. 5. Rot. coram Card. Cavaler. decif. 472. n. 5. & decif. 628. n. 2. quorum Collegiorum, seu Seminariorum plurima erexit Gregorius XIII. summa pietate ipse seminarium Seminariorum non ex alia quidem causa, quam pro necessaria Alumnorum sustentatione, in quam convertuntur eiusmodi fructus Beneficiorum unitorum, et tamen talia Beneficia unita subjacent quindenniorum solutioni iuxta Bullam 6. Pauli II. §. 1. & 4. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi: Beneficia Ecclesiastica & Collegiis & Apostolica auctoritate univimus, incorporamus & Beneficia, ut præfertur, unita & Annatarum, sive medios fructus unius anni in posterum singulis XV. annis perpetuo sequentibus, eidem Camerario solvere teneantur, et debeant. Et quod de omnibus & Beneficiis, ut præfertur, unitis & Communia, Minuta, et alia jura, seu Annatas, et medios fructus hujusmodi solvere adstringantur etiam singulis annis XV. in futurum & Bullam 17. Pauli IV. §. 11. eod. tom. 1. ibi: et insuper, ut ratio Communium, Minorum Servitorum, ac Annatarum, et aliorum jurium prædictorum clara habeatur & volumus & Collegia & omnia, et singula Beneficia Ecclesiastica, quæ possident & notificasse, et imitalle debeant, et ad id & cogi, et compelli possint, Bullam 38. S. Pii V. §. 3. 4. & 6. eod. Bullar. tom. 2. ibi: quæcumque Beneficia Ecclesiastica & Collegiis & Apostolica auctoritate unita & sub literis Pauli II. et aliorum Prædecessorum hujusmodi comprehendendi, et includi. Et propterea omnia, et singula & Collegia & in quorum favorem Vniones & factæ reperiuntur & dummodò Beneficia ipsa possideant, ad solutionem Communium, Annatarum, et aliorum jurium prædictorum eidem Camera & faciendam teneri & Mandantes & omnes, et singulas Causas & inter & eisdem Camera Collectorem & et & Collegia & super solutione Annatarum, Communium, et aliorum jurium quindenniorum eorundem & terminet, et decidat. Et & omnia, et singula & Collegia & ad indicandum & omnia, et singula & Beneficia, quæ &

possideant & moneant, et requirant, et Bullam 47. eisdem S. Pii V. §. 3. eod. tom. 2. ibi volumus, et statuimus, quod & Collegia & in quorum Parochialibus Ecclesiis unitis continget Vicariis prædictas erigi, pro quantitatibus fructuum ipsi Vicariis perpetuis assignatorum, ad solutionem quindenniorum & & ulterius non teneantur, sed eis detractio fiat ad ratam certorum, quæ de fructibus distarum Parochialium percipiuntur & aliorum quin integrum quindennium solvi debere & Bullam 33. Sixti V. §. 2. 4. & 5. eod. tom. 2. ibi: statuimus, et declaramus & quod Vniones & de quibuscumque Beneficiis Ecclesiasticis & Collegio & Seminario & hætenus factæ, et faciendæ & sub distorum Prædecessorum Constitutionibus & omnino comprehendantur & Et propterea omnia, et singula & Collegia & in quorum favorem Vniones & factæ reperientur, aut posthac sicut & dummodò Beneficia ipsa possideant, ad solutionem quindenniorum prædictorum eidem Camera, ac Collegio, et Officialibus, ratione Unionum & singulis XV. annis & faciendam teneri & et ad id & cogi & posse Mandantes & et & omnia, et singula & Collegia & ad indicandum & omnia, et singula & Beneficia Ecclesiastica & quæ ipsa Collegia & possideant & moneant, et requirant & Non obstantibus & Privilegiis & Collegiis & Seminariis & concessis & Bullam 18. Urbani VIII. in principio juncto §. 2. 3. & 4. eod. Bullar. tom. 5. ibi: omnia, et singula & Collegia & Seminaria & in quorum favorem & Beneficia Ecclesiastica unita & et illorum Vniones eis factæ reperirentur & dummodò & Beneficia ipsa possiderent, ad solutionem Communium, Annatarum, et aliorum jurium prædictorum eidem Camera, Collegio, et Officialibus, ratione Unionum & prædictarum singulis XV. annis & faciendam teneri & et ad id & cogi, et compelli posse decrevit, et declaravit. Mandans propterea & et & omnia, et singula & quæcumque Beneficia Ecclesiastica, quæ & possiderent & moneret, et requireret & Vniones & de quibuscumque Beneficiis Ecclesiasticis & cuicumque & Collegio & hætenus factæ, et in futurum faciendæ & sub distorum Prædecessorum Constitutionibus & omnino comprehendendi & et ad solutionem Quindenniorum teneri & et ad id cogi & posse declaravit & Mandantes propterea & dictæ Camera Clerico, cui & omnes, et singulæ Causæ inter & Cancellariæ Apostolicæ Generalem Subcollectorem, & et Collegia & super solutione Annatarum, Communium, et aliorum jurium Quindenniorum eorundem commissæ reperiuntur, et aliis & omnia, et singula & Collegia & ad indicandum & omnia, et singula & quæcumque Beneficia Ecclesiastica & eis unita & quæ ipsa & Collegia & vigore Vnionum hujusmodi possident & moneant, et requirant, cum potestate dicta & Collegia & citandi, monendi, et requirendi & Non obstantibus & Privilegiis & Collegiis & Seminariis & concessis & et Bullam 50.

l'm 50. Clementis X. s. 1. 3. 4. 5. 9. & 11. eod. Bullar. tom. 6. ibi: omnes, et singulas Uniones &c. de quibusvis &c. Beneficiis Ecclesiasticis &c. Collegiis &c. perpetuò factas, et de cætero &c. perpetuò faciendas, sub literis Pauli II. includi &c. omnia, et singula &c. Collegia &c. in quorum favorem &c. quæcumque Beneficia Ecclesiastica unita &c. existenter, et illorum Uniones eis factæ reperirentur &c. dummodò &c. Beneficia ipsa possiderent, ad solutionem Communium, et Annatarum, et aliorum jurium prædictorum, eisdem Cameræ, Collegio, et Officialibus, ratione Unionum &c. prædictarum singularis XV. annis &c. faciendam teneri &c. et ad id &c. cogi &c. posse decrevit, et declaravit, mandans propterea &c. ut &c. omnia, et singula &c. Collegia &c. ad indicandum &c. omnia, et singula &c. quæcumque Beneficia Ecclesiastica, quæ &c. possiderent &c. moneret, et requireret &c. Uniones &c. de quibuscumque Beneficiis Ecclesiasticis &c. Collegio &c. Seminario &c. eatenus factæ, et in futurum faciendæ &c. sub dictorum Prædecessorum Constitutionibus &c. compræhendi &c. ad solutionem quindenniorum teneri &c. mandans propterea &c. cui &c. omnes, et singulæ Causæ inter &c. Cancellariæ Apostolicæ Generalem Subcollectorem &c. et Collegia &c. super solutione Annatarum, Communium, et aliorum jurium Quindenniorum commissæ reperiebantur, et aliis &c. ut &c. omnia, et singula &c. Collegia &c. Seminaria &c. ad indicandum &c. omnia, et singula &c. quæcumque Beneficia Ecclesiastica &c. eis unita &c. quæ ipsa &c. Collegia, Seminaria &c. vigore Unionis hujusmodi possidebunt &c. moneret, et requireret, cum potestate dicta &c. Collegia &c. Seminaria &c. citandi, monendi, et requirendi &c. ad indicandum Beneficia unita, et solvendum Quindennia decursa &c. ut &c. omnia, et singula &c. Collegia &c. moneat, ut profiteantur &c. omnia, et singula Beneficia Ecclesiastica, quæ &c. Collegia &c. Seminaria &c. ad indicandum &c. omnia, et singula quæcumque alia Beneficia Ecclesiastica &c. unita &c. quæ &c. ipsa &c. Collegia, Seminaria &c. vigore Unionum hujusmodi possident &c. moneat, et requiratur, cum potestate dicta &c. Collegia, Seminaria &c. citandi, monendi, et requirendi &c. ac notant *Card. Farratin. apud Ameyden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn. n. 20. post med. propè fin. versiculo quarto* Uniones ibi: Uniones fieri possunt à prædictis Ordinariis, Clericorum Seminariis &c. Et cum supradictæ Uniones sint multum damnosæ Sedi Apostolicæ, quia Seminaria nunquam conferuntur, crederem, cum aliquo moderamine quindennia exigi posse &c. et idem *Ameyden. loc. cit. n. 23. in principio*, ibi: Quarto notandum, quod dicit Farratinus, se credere, quòd in Unionibus factis Seminariis quindennium cum aliquo moderamine exigi posset, quasi verò hoc aliud quod admitteret dubium, cum id ipsum statuant Constitutiones Pii, et Sixti V. ut ex præmissa Constitutione Urbani, et nulla prorsus est differentia inter Unionem factam

„ Seminario, ac Unionem factam Monasterio,
 „ quòd damnum, quod resulat Cameræ;
 „ undè nescio, excogitare, quod moderamen
 „ hic requirat Farratinus, de quo nos latè in-
 „ frà *Cap. XLV.*

Nec diversa profectò militat ratio in Capitulis, quàm in Seminariis, seu Collegiis, dumtàm Canonici Capitulorum, quàm Seminariorum, seu Collegiales Collegiorum, aliàs Convictores, seu Alumni indigent necessaria sustentatione, & tàm Capitula, quàm Seminaria; seu Collegia statim dentibus nascuntur, ac quærunt pro suis Alumnis, seu Convictoribus aliquid manducandum; cibus namque inferuit viventibus.

Aliud non dissimile suppetit exemplum fructuum Beneficiorum unitorum Monasteriis, & Congregationibus tàm Virorum, quàm Mulierum, qui sanè impenduntur in aleis Regularibus, ac Monialibus, quæ nihilominus, non suffragante clypeo alimentariæ causæ, non eximuntur à solutione quindennii, sed literaliter, ac expressè leguntur omnes compræhensi sub obligatione solvendi quindennia, per *Constitution. 20. Julii III. §. 6. Bullar. nov. Rom. tom. 1.* ibi: „ à quibuscumque &c. Virorum, et Mulierum „ &c. quorumvis Ordinum Regularibus Congregationibus &c. inviolabiliter observari &c. „ quoad omnia, et singula &c. Beneficia Ecclesiastica &c. quæ Congregationes prædictæ „ &c. possident &c. dummodò per ipsas Congregationes possideantur &c. decernimus &c. „ atque omnia ad quascumque &c. Regulares „ Virorum, et Mulierum Congregationes &c. „ extendimus, et ampliamus, per *Constitution. 17. Pauli IV. §. 3. & 11. eod. tom. 1.* ibi: omnes, et „ singulas Uniones &c. de quibusvis &c. Beneficiis Ecclesiasticis &c. quorumvis Ordinum, „ seu Militiarum Regularibus quibuscumque „ &c. et utriusque sexus Congregationibus &c. „ Regularibus &c. perpetuò factas &c. et de „ cætero &c. perpetuò faciendas, sub literis „ Pauli &c. compræhendi &c. Et propterea &c. „ quascumque alias Congregationes &c. ad solutionem Communium, et Minorum Servitiorum, ac Annatarum, et aliorum jurium prædictorum eisdem Cameræ, Collegio, et Officialibus, ratione earundem Unionum „ &c. singularis XV. annis &c. faciendam teneri &c. Nec non &c. Beneficia unita hujusmodi onus solutionis Communium, et Minorum Servitiorum, ac Annatarum, et aliorum jurium semper habuisse, et ad præsens habere. Et tàm Virorum, quàm mulierum &c. Regulares Congregationes &c. omnia, et singula &c. Beneficia Ecclesiastica, quæ possident &c. notificasse, et intimasse debeant, et ad id &c. cogi, et compelli possint, per *Constitution. 38. S. Pii V. §. 3. 4. 6. & 7. eod. Bullar. tom. 2.* ibi: quæcumque Beneficia Ecclesiastica &c. Congregationibus &c. quorumvis Ordinum, Monasteriis &c. Apostolica auctoritate unita &c. sub literis Pauli II. et aliorum Prædecessorum hujusmodi compræhendi, et includi. Et propterea &c. Congregationes &c. dummodò &c. Beneficia ipsa possideant, ad solutionem Communium, Annatarum, et aliorum jurium prædictorum eisdem Cameræ &c. ratione Unionum &c. „ singu-

„ singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c.
 „ Mandantes &c. ut omnes, et singulas Cau-
 „ sas &c. inter &c. ejusdem Cameræ Collecto-
 „ rem &c. et quascumque Congregationes &c.
 „ super solutione Annatarum, Communium,
 „ et aliorum jurium Quindenniorum eorun-
 „ dem &c. terminet, et decidat &c. Et &c. tam
 „ Virorum, quam Mulierum &c. et quorumvis
 „ Ordinum Regularis Congregationes &c. ad
 „ indicandum &c. omnia, et singula &c. quæ-
 „ cumque Beneficia Ecclesiastica, quæ &c.
 „ Congregationes &c. possideant &c. moneat,
 „ et requirat. Non obstantibus &c. Privilegiis
 „ &c. Congregationibus &c. concessis &c. et
 „ per *Constitution. 47. ejusdem S. Pii V. §. 3. eod.*
 „ *tom. 2. ibi: volumus, et statuimus, quod &c.*
 „ *Monasteria &c. in quorum Parochialibus Ec-*
 „ *clesiis unitis continget Vicarias prædictas*
 „ *erigi, pro quantitatibus fructuum ipsi Vicariis*
 „ *perpetuis assignatorum, ad solutionem*
 „ *quindenniorum &c. ulterius non teneantur,*
 „ *sed eis deductio fiat ad ratam certorum, quæ*
 „ *de fructibus dictarum Parochialium perci-*
 „ *piuntur &c. Itã tamen, quod Vicarii perpetui*
 „ *&c. teneantur &c. solvere Annatam &c.*
 „ *alioquin integrum quindennium solvi debe-*
 „ *re &c. per Constitution. 33. Sixti V. §. 2. 4 & 5.*
 „ *ead. tom. 2. ibi: statuimus &c. et declaramus,*
 „ *quod Uniones &c. de quibuscumque Benefi-*
 „ *ciis Ecclesiasticis &c. Monasterio &c. Con-*
 „ *gregationi, Ordini, Militiæ &c. hætenus factæ,*
 „ *et faciendæ &c. sub dictorum Prædeces-*
 „ *orum Constitutionibus &c. omninõ com-*
 „ *prehendantur &c. Et propterea &c. Congre-*
 „ *gationes &c. Monasteria &c. dummodõ Be-*
 „ *neficia ipsa possideant, ad solutionem*
 „ *Quindenniorum præfatorum eidem Came-*
 „ *ræ, ac Collegio, et Officialibus, ratione*
 „ *Unionum &c. singulis XV. annis &c. faciendam*
 „ *teneri &c. et ad id &c. cogi &c. posse.*
 „ *Mandantes &c. ut &c. tam Vi-*
 „ *rorum, quam Mulierum &c. et quorumvis Or-*
 „ *dinum Regulares Congregationes &c. ad in-*
 „ *dicandum &c. omnia, et singula &c. quæ-*
 „ *cumque Beneficia Ecclesiastica &c. quæ &c.*
 „ *Congregationes &c. possideant &c. moneat,*
 „ *et requirat &c. Non obstantibus &c.*
 „ *Privilegiis &c. Congregationibus &c. con-*
 „ *cessis &c. per Constitution. 18. Urbani VIII. in*
 „ *principio, juncto §. 1. 3. & 4. eodem. Bullar. tom. 5.*
 „ *ibi: Congregationes &c. et quosvis alios, in*
 „ *quorum favorem &c. quæcumque Beneficia*
 „ *Ecclesiastica unita &c. et illorum Uniones eis*
 „ *factæ reperirentur &c. dummodo &c. Benefi-*
 „ *cia ipsa possiderent, ad solutionem Commu-*
 „ *niunum, Annatarum, et aliorum jurium præ-*
 „ *dictorum eidem Cameræ, Collegio, et Of-*
 „ *ficialibus, ratione Unionum &c. prædicta-*
 „ *rum singulis XV. annis &c. faciendam tene-*
 „ *ri &c. et ad id &c. cogi, et compelli posse*
 „ *decrevit, et declaravit. Mandans propterea*
 „ *&c. ut &c. tam Virorum, quam Mulierum*
 „ *&c. et quorumvis Ordinum Regulares Con-*
 „ *gregationes &c. ad indicandum &c. omnia,*
 „ *et singula &c. quæcumque Beneficia Ecclesia-*
 „ *stica, quæ &c. Congregationes &c. posside-*
 „ *rent &c. moneret, et requireret &c. statuit,*
 „ *quod Uniones &c. de quibuscumque Benefi-*
 „ *ciis Ecclesiasticis &c. quicumque &c. Mona-*
 „ *sterio &c. Congregationi, Ordini, Militiæ*
 „ *&c. hætenus factæ, et in futurum facien-*
 „ *dæ &c. sub prædictorum Prædecessorum*
 „ *Constitutionibus &c. omninõ comprehendit*
 „ *&c. voluit, et ad solutionem Quindenniorum*
 „ *teneri &c. et ad id cogi &c. posse declaravit*
 „ *&c. Mandantes propterea &c. dictæ Cameræ*
 „ *Clerico, cui &c. omnes, et singula Cause in-*
 „ *ter &c. Cancellariæ Apostolicæ Generalem*
 „ *Subcollectorem &c. et, quascumque Congre-*
 „ *gationes &c. super solutione Annatarum,*
 „ *Communium, et aliorum jurium Quinden-*
 „ *niorum eorundem commissæ reperiantur, et*
 „ *aliis &c. ut &c. Congregationes &c. ad in-*
 „ *dicandum &c. omnia, et singula &c. quæ-*
 „ *cumque Beneficia Ecclesiastica &c. eis unita*
 „ *&c. quæ &c. Congregationes &c. vigore*
 „ *Unionum hujusmodi possident &c. moneat,*
 „ *et requirat, cum potestate &c. Congrega-*
 „ *tionibus &c. citandi, monendi, et requirendi*
 „ *&c. Non obstantibus &c. Privilegiis &c. Con-*
 „ *gregationibus &c. concessis &c. per Constitu-*
 „ *tion. 50. Clementis X. §. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 11.*
 „ *14. & 15. eodem Bullar. tom. 6. ibi: Paulus Pa-*
 „ *pa IV. &c. nonnullas Congregationes Regu-*
 „ *lares à sententiis, censuris, et pœnis, quibus*
 „ *ob non solutionem mediorum, seu integro-*
 „ *rum fructuum primi anni Monasteriorum, et*
 „ *Beneficiorum &c. eorum Monasteriis &c. ea-*
 „ *tenus unitorum innodatæ erant &c. aboluit*
 „ *&c. ac medios, seu integros fructus hujus-*
 „ *modi eis liberaliter remisit &c. successioribus suis*
 „ *Romanis Pontificibus, et per consequens &c.*
 „ *Collegio Cardinalium hujusmodi, et Officiali-*
 „ *bus &c. præjudicare non potuissent &c. omnes,*
 „ *et singulas Uniones &c. de quibusvis &c. Be-*
 „ *neficiis Ecclesiasticis &c. utriusque sexus Con-*
 „ *gregationibus &c. perpetuõ factas, et de cæ-*
 „ *tero &c. perpetuõ faciendas, sub literis Pau-*
 „ *li II. &c. includi &c. Et propterea quascum-*
 „ *que Congregationes &c. ad solutionem Com-*
 „ *muniunum, et Minorum Servitiorum, ac An-*
 „ *nataram, et aliorum jurium prædictorum*
 „ *eisdem Cameræ, Collegio, et Officialibus,*
 „ *ratione earundem Unionum &c. singulis XV.*
 „ *annis &c. teneri &c. et ad id &c. cogi &c.*
 „ *posse, nec non &c. Beneficia hujusmodi onus*
 „ *solutionis Comuniunum, et Minorum Ser-*
 „ *vitiorum, ac Annatarum, et aliorum jurium*
 „ *prædictorum semper habuissent, et habere de-*
 „ *crevit, et declaravit, mandans propterea &c.*
 „ *ut omnes, et singulas Causas &c. inter Pro-*
 „ *curatorem Fiscalem dictæ Cameræ, Officia-*
 „ *les prædictos &c. et quascumque Congrega-*
 „ *tionibus &c. terminarent, et deciderent &c.*
 „ *Congregationes &c. quorumvis Ordinum*
 „ *Regularium &c. dummodõ &c. Beneficia ipsa*
 „ *possiderent, ad solutionem Comuniunum, et*
 „ *Annatarum, et aliorum jurium prædictorum*
 „ *eisdem Cameræ, Collegio, et Officialibus,*
 „ *ratione Unionum &c. prædictarum singu-*
 „ *lis XV. annis &c. faciendam teneri &c. et ad*
 „ *id &c. cogi &c. posse decrevit, et declaravit,*
 „ *mandans propterea &c. ut &c. tam Virorum,*
 „ *quam Mulierum &c. et quorumvis Ordinum*
 „ *Regulares Congregationes &c. ad indican-*
 „ *dum &c. omnia, et singula &c. quæcumque*
 „ *Beneficia Ecclesiastica, quæ &c. Congrega-*
 „ *tionibus &c. possiderent &c. moneret, et re-*
 „ *qui-*

quireret &c. Uniones &c. de quibuscumque Beneficiis Ecclesiasticis &c. cuiuscumque &c. Monasterio &c. Congregationi, Ordini, Militiæ &c. hæcenus factæ, et in futurum faciendæ &c. sub dictorum Prædecessorum Constitutionibus &c. omnino comprehendendi &c. et ad solutionem Quindenniorum teneri &c. et ad id cogi &c. posse declaravit &c. Mandans propterea &c. Cameræ Clerico, cui &c. omnes, et singulæ Causæ inter &c. Cancellariæ Apostolicæ Generalis Subcolectorem &c. et quascumque Congregationes &c. commissa reperiebantur, et aliis &c. ut &c. Congregationes &c. omnia, et singula &c. quæcumque Beneficia Ecclesiastica &c. eis unita &c. quæ &c. Congregationes &c. vigore Unionis huiusmodi possidebunt &c. monerent, et requirerent, cum potestate &c. Congregationes &c. citandi, monendi, et requirendi &c. Cùm autem &c. diversæ Regularium &c. personarum Congregationes &c. sub literis prædictis minime comprehendendi contendant &c. Nos verò omnia, et singula Privilegia &c. per quoscumque Romanos Pontifices &c. quibusvis Congregationibus &c. ratione solutionis Communium, Quindenniorum, aliorumque jurium prædictorum, Cameræ, Collegio, et Officialibus prædictis facientæ, hæcenus quomodolibet concessa revocantes, et annullantes &c. literas eorundem Pauli IV. et Pii, ac Sixti V. atque Urbani VIII. nec non quorumcumque aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum super solutione Annatarum, Communium, Quindenniorum, et aliorum jurium, ratione Provisionum, seu Unionum perpetuarum quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum &c. approbanus, et confirmamus &c. ac omnes, et singulas Uniones de quibusvis &c. Beneficiis Ecclesiasticis &c. utriusque sexus Congregationibus &c. Regularibus &c. perpetuò factas, et de cætero &c. perpetuò faciendas, sub literis Pauli Prædecessoris huiusmodi comprehendendi, et includi. Ideoque quascumque Congregationes &c. ad solutionem Communium, et Minorum Servitorum, et Annatarum, aliorumque jurium prædictorum eisdem Cameræ, Collegio, et Officialibus, ratione earundem Unionum &c. faciendam teneri &c. et ad id &c. cogi, et compelli posse &c. statuimus, et decernimus &c. utcumque per quæcumque Loca Pia &c. quorumvis Ordinum Regularia, Quindennia, et alia jura, ratione Pensionum perpetuarum &c. reservatarum, et impostarum &c. reservatarum &c. Cameræ Apostolicæ, et Collegio, et Officialibus prædictis persolvere debeant, et reneantur &c. quascumque Congregationes &c. ad solutionem Quindenniorum, aliorumque jurium ratione Pensionum perpetuarum huiusmodi &c. eisdem Cameræ, Collegio, et Officialibus faciendam teneri &c. et ad id &c. cogi, et compelli posse declaramus &c. ut &c. Congregationes &c. moneat, ut proficiantur &c. omnia, et singula Beneficia Ecclesiastica, quæ vigore similibus Unionum &c. possident &c. cum facultate citandi, et inhibendi &c. mandamus, ut &c. Congrega-

tiones &c. ad indicandum &c. omnia, et singula &c. Beneficia Ecclesiastica &c. eis unita &c. et Pensiones perpetuas illis reservatas &c. quæ, et quas &c. Congregationes &c. vigore Unionum huiusmodi possident, et percipiunt respectivè &c. moneat, et requirat, cum potestate &c. Congregationes &c. citandi, monendi, et requirendi &c. Non obstantibus &c. Congregationum, et Monasteriorum &c. Privilegiis &c. concessis &c. singulorum Monasteriorum, et Congregationum &c. et *Constitution. S. M. Clementis XI. in principio, 29. Novembris 1704. ibi: Neque &c. ab eisdem in manibus, aut exemptos se reputat Religiosos Viros &c. repetit. post Traict. int. Constitution. Apostol. in ordine la III. V. VI. VII. VIII. XI. & XII. & int. prætermis. in ordine la. I. sive Sic. et prosequuntur Filiucc. question. moral. tom. 2. traict. 45. de Benefic. Eccl. cap. 6. quest. 10. n. 59. ibi: Quod si Beneficium unitum &c. sit annexum &c. Monasterio exempto, parum refert quoad obligationem solvendi Quindennii, omnia enim illa solvendi Quindennii ex Pontificiis Constitutionibus obnoxia sunt &c. Azor. institution. moral. part. 2. lib. 7. cap. 13. quest. 6. ibi: Sexto queritur, an quindennium solvendum sit ex Beneficiis &c. unitis &c. Præterea, an etiam ex Beneficiis unitis &c. Congregationi, privilegio, vel aliquo alio speciali jure exemptis? Respondeo, ex omnibus hisce Beneficiis &c. quindennium deberi; id enim aperte constat ex ipsiis hæcenus Pontificiis de solvendo quindennio constitutis &c. et part. 3. lib. 12. cap. 11. quest. 10. in principio. Mas. Gall. de Annat. num. 30 in fin. s. est aliud. in principio, versic. item si uniat, & versic. ex huiusmodi Unionibus. Card. de Luca de Benefic. discurs. 139. num. 5. in principio, ibi: quoniam, atrentis rationibus, quibus innixa est introductio Annatarum, et de consequenti quindenniorum &c. istud onus percutit illos, qui ex gratia, et munificencia Sedis Apostolicæ, tamquam foventes causam lucrativam, potiuntur fructibus, et emolumentis Beneficiorum, ac propterea commodiorem allequantur vitam personæ illius &c. Ministerii &c. sive in ipsa Religio in universum exinde reportat commodum ratione Unionis, dum majorem numerum Religionum in eo Monasterio, vel Conventu retinere potest &c.*

Urget etiam alterum non minus congruum exemplum Unionum, quæ sunt Hospitalibus; fructus enim huiusmodi Beneficiorum unitorum procul dubio ex natura rei, seu unci intencitæ voluntæ Hospitalitati, destinantur, ac convertuntur in necessariam Curam, & sustentationem ægrotorum, attamen explorati Juris est, deberi quindennium de Beneficiis taliter unitis Hospitalibus, prout literaliter disponunt Bullæ quindenniorum, ex Bulla 6. Pauli II. s. r. 2: 3. 4. 5. & 6. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi: Beneficia Ecclesiastica &c. Hospitalibus &c. Apostolica auctoritate univimus, incorporavimus &c. Proptereaquæ &c. Beneficia unita huiusmodi amplius nequaquam vacare sperantur &c. Nos &c. statuimus &c. et declaramus, quòd omnia, et singula Monasteria &c. Communia, et Minuta Servitia, atque alia jura debita, et consuetæ, tam ipsiis Cameræ, et Colle-

„gio, quàm Officialibus præfatis, reliqua ve-
 „rò Monasteria &c. et Beneficia, ut præfer-
 „tur, unita &c. Annatarum, sivè medios fructus
 „unius anni in postero singulis XV. annis
 „perpetuò sequentibus eidem Camerario solve-
 „re teneantur, et debeant. Et quòd de omnibus
 „&c. Beneficiis, ut præfertur, unitis &c. Commu-
 „nias, Minuta, et alia jura, seu Annatas,
 „et medios fructus hujusmodiolvere adstrin-
 „gantur etiam singulis annis XV. in futurum
 „&c. Alioquin, si à solutione &c. cessare præ-
 „sumpserint, Uniones &c. habeantur penitus
 „pro infectis, et sic &c. Beneficia hujusmodi
 „tamquam verè vacantia possint &c. impetra-
 „ri &c. ex Bulla 17. Pauli IP §. 8. & 11. eod.
 „tom. 1. ibi: omnes, et singulas Uniones &c.
 „de quibusvis &c. Beneficiis Ecclesiasticis &c.
 „Hospitalibus &c. perpetuò factas, et de cæ-
 „terò &c. perpetuò faciendas, sub literis Pau-
 „li &c. comprehendit &c. Et propterea &c. ad
 „solutionem Communium, et Minorum Ser-
 „vitorum, ac Annatarum, et aliorum jurium
 „prædictorum eidem Cameræ, Collegio, et
 „Officialibus, ratione earundem Unionum,
 „&c. singulis XV. annis &c. faciendam teneri
 „&c. et ad id &c. cogi &c. posse, nec non &c.
 „Beneficia unita hujusmodi onus solutionis
 „Communium, et Minorum Servitorum,
 „ac Annatarum, et aliorum jurium semper ha-
 „buille, et ad præsens habere. Et insuper, ut
 „ratio Communium, Minorum Servitorum,
 „ac Annatarum, et aliorum jurium prædicto-
 „rum clara habeatur &c. volumus &c. quòd
 „&c. Hospitalia &c. omnia, et singula &c. Bene-
 „ficia Ecclesiastica, quæ possident &c. noti-
 „ficasse, et intimasse debeant, et ad id &c.
 „cogi, et compelli possint, ex Bulla 38. Pii V.
 „§. 3. & 4. eod. Bullar. tom. 2. ibi: omnia, et
 „singula &c. quæcumque Beneficia Ecclesiasti-
 „ca &c. Hospitalibus &c. Apostolica auctori-
 „tate unita &c. sub literis Pauli II. et aliorum
 „Prædecessorum hujusmodi comprehendit, et
 „includi. Et propterea omnia, et singula &c.
 „Hospitalia &c. in quorum favore Uniones
 „&c. factæ reperiantur &c. dummodò &c. Bene-
 „ficia ipsa possideant, ad solutionem Com-
 „munium, Annatarum, et aliorum jurium
 „prædictorum eidem Cameræ &c. ratione
 „Unionum &c. singulis XV. annis &c. faciend-
 „dam teneri &c. ex Bulla 33. Sixti V. §. 2 & 5.
 „eod. tom. 2. ibi: ita tuimus &c. et declaramus,
 „quòd Uniones &c. de quibuscumque Benefi-
 „ciis Ecclesiasticis &c. Hospitali &c. hæc-
 „tenus factæ, et faciendæ &c. sub dictorum
 „Prædecessorum Constitutionibus &c. omnino
 „comprehendantur &c. Et propterea &c. Ho-
 „spitalia &c. in quorum favore Uniones &c.
 „factæ reperiantur, aut posthac fient &c. dum-
 „modò Beneficia ipsa possideant, ad solutio-
 „nem Quindenniorum præfactorum eidem Ca-
 „meræ, ac Collegio, et Officialibus, ratio-
 „ne Unionum &c. singulis XV. annis &c. faciend-
 „dam teneri &c. et ad id &c. cogi &c. posse.
 „Non obstantibus &c. Privilegiis &c. Ho-
 „spitalibus &c. concessis &c. ex Bulla 18. Vr-
 „bani VIII. in principio, juncto §. 2. in fin. &
 „§. 4. eod. Bullar. tom. 5. ibi: omnia, et singula
 „&c. Hospitalia &c. in quorum favore &c.
 „quæcumque Beneficia Ecclesiastica unita &c.

„ et illorum Uniones eis factæ reperirentur &c.
 „ dummodò &c. Beneficia ipsa possiderent, ad
 „ solutionem Communium, Annatarum, et
 „ aliorum jurium prædictorum eidem Came-
 „ ræ, Collegio, et Officialibus, ratione Unio-
 „ num &c. prædictarum singulis XV. annis &c.
 „ faciendam teneri &c. et ad id &c. cogi, et
 „ compelli posse decrevit, et declaravit &c.
 „ Uniones &c. de quibuscumque Beneficiis Ec-
 „ clesiasticis &c. Hospitali &c. hæcenus factæ,
 „ et in futurum faciendæ &c. sub dictorum Præ-
 „ decessorum Constitutionibus &c. omnino
 „ comprehendit &c. veluti, et ad solutionem
 „ Quindenniorum teneri &c. et ad id cogi &c.
 „ posse declaravit. Non obstantibus &c. Privi-
 „ legiis &c. Hospitalibus &c. concessis &c. et ex
 „ Bulla 50. Clementis X. §. 1. 3. 4. 5. & 11. eod.
 „ Bullar. tom. 6. ibi: omnes, et singulas Unio-
 „ nes &c. de quibusvis &c. Beneficiis Ecclesia-
 „ sticis &c. Hospitalibus &c. perpetuò factas,
 „ et de cæterò &c. perpetuò faciendas, sub li-
 „ teris Pauli II. &c. includi &c. omnia, et sin-
 „ gula &c. Hospitalia &c. in quorum favore
 „ &c. quæcumque Beneficia Ecclesiastica uni-
 „ ta &c. existerent, et illorum Uniones eis fa-
 „ ctæ reperirentur &c. dummodò &c. Beneficia
 „ ipsa possiderent, ad solutionem Commu-
 „ nium, et Annatarum, et aliorum jurium præ-
 „ dictorum eidem Cameræ, Collegio, et Offi-
 „ cialibus, ratione Unionum &c. prædictarum
 „ singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c.
 „ et ad id &c. cogi &c. posse decrevit, et de-
 „ claravit &c. Uniones &c. de quibuscumque
 „ Beneficiis Ecclesiasticis &c. Hospitali &c. hæ-
 „ tenus factæ, et in futurum faciendæ &c. sub
 „ dictorum Prædecessorum Constitutionibus
 „ &c. omnino comprehendit &c. voluit, et ad
 „ solutionem Quindenniorum teneri &c. et ad
 „ id cogi &c. posse declaravit &c. cum potesta-
 „ te dicta &c. Hospitalia &c. citandi, monendi,
 „ & requirendi &c. atque in specie tradunt
 „ Mass. Gallés de Annat. n. 30. in fin. §. est aliud, in
 „ principio, & fin. versic. sed si Beneficium, & versic.
 „ ex hujusmodi Unionibus, ibi: sed si Benefi-
 „ cium annatæ solutioni obnoxium uniatum Ho-
 „ spitali &c. ex hujusmodi Unionibus &c. usu
 „ receptum fuit, ut illi, in quorum commo-
 „ dum tales Uniones cedebant &c. promitte-
 „ rent, obligarentque se, et successores pro sol-
 „ venda in futurum &c. finitis &c. XV. &c. an-
 „ nis, unitorum Beneficiorum annata &c.
 „ Ameyden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quin-
 „ den. n. 10. ibi: aliud enim est, quòd quinden-
 „ nia solvantur pro Beneficiis, quæ uniantur
 „ Hospitalibus &c. priori enim casu Camera
 „ Apostolica, et Officiales Cancellariæ dam-
 „ num patrentur, quia pro illis Beneficiis sol-
 „ vebatur Annata, quæ, cum per Unionem
 „ fuerit sublata, æquum est, quòd subintret
 „ quindennium &c. Novar. in Summ. Bullar.
 „ part. 2. commentar. 144. num. 11. & 12. ego in-
 „ frà Cap. CXIX.

Ad id, ut etiam apud Ethnicos designatus
 fuerit Jupiter hospitalis, seu xenius, veluti legi-
 tur lib. 2. Machab. cap. 6. versic. 2. ibi: qui locum
 inhabitabant Jovis hospitalis, de quo Solorzan.
 de jur. Ind. tom. 1. lib. 2. cap. 20. n. 43. Mager. de
 Advocat. armat. cap. 10. n. 247. cum seqq. Tholo-
 san. syntagm. Fur. tom. 1. part. 2. lib. 15. cap. 28.
 num. 36.

num. 36. Galleat. de renunc. tom. 1. lib. 1. cap. 1. n. 10. Lancellott. post opuscul. inscript. Hoggi di part. 2. sfoghi di mente, sfogo 4. ego in altero meo Trattatu edito de Quindenniis, cap. 6. num. 23. Longèque fortius procedit nostra principalis resolutio, si fructus Canonicales, seu Præbendales, ex Canonatibus, sive Præbendis percipi soliti, computatis certis, et incertis, non sint adeò tenues, et miserabiles, ut, detracta summa debita pro quindenniis, distributa in singulos annos, non superbit congrua sustentatio Canonorum, vel Præbendorum, juxta Ecclesiasticum eorundem decorem: quod satis liquet ex eo, quòd sæpius super Canonatibus, et Præbendis reservantur annua Pensiones, quibus Provvisi acquiescunt; ideoque etiam ex hoc capite inalleghabilis evadit præsentia exemptio à quindenniis, quæ generaliter locum non haberet, nisi proportionabiliter ad necessariam vitæ sustentationem, non autem quoad ea, quæ superant, veluti in simili de contributione taxæ Conciliaris debita Seminariis vigore Sacri Concilii Tridentini sess. 23. de Reformat. cap. 18. probant Pignatell. consultation. Canon. tom. 1. consultat. 223. n. 23. cum seqq. tertia editionis Venetæ, Panimoll. decis. 27. n. 15. part. 1.

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, Collegio, sive Seminario, pro sustentatione Collegialium, seu Seminaristarum, vigore Sacri Concilii Tridentini sess. 23. de Reformat. cap. 18. ab Ordinario unitis, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Sacra Tridentina Synodus sess. 23. de Reformat. cap. 18. facultatem tribuit Ordinariis, uniendi Beneficia Collegiis, seu Seminariis, pro eorum sustentatione.
- 2 Dummodò tamen Unio non fiat absque necessitate.
- 3 Etiam Collegia, sive Seminararia, quibus unita fuerunt Beneficia ab Ordinariis pro sustentatione Collegialium, tenentur ad quindennia.
- 4 Refertur absurdum aliàs oriturum.
- 5 Refertur aliud absurdum.
- 6 Quindennia debentur etiam Pontifici, & Cardinalibus.
- 7 Alimentorum privilegium potentius est.
- 8 Per Unionem non intelligitur præjudicatum quindenniis.
- 9 Hospitalia etiam tenentur ad quindennia, & rejicitur Card. de Luca de Benefic. discurs. 139. n. 5. in principio antè med. versic. secus.
- 10 Unio fit ad sustentationem, & curam aegrotorum.
- 11 Sacrum Concilium Tridentinum, nihil disponit circa quindennia.
- 12 Seminararia erecta vigore Decreti Conciliaris, etiam antè Constitutionem Clementis X. tenentur ad solutionem quindenniorum.
- 13 Patres Concilii non ignorarunt Constitutiones Apostolicas super materia quindenniorum, minusque

- presumuntur illis derogare voluisse.
- 14 Sententia Supremi Tribunalis prævalere debet opinioni Doctorum.
  - 15 Doctrina Doctoris rejecti non attenditur.
  - 16 Collegia, ac Seminararia literaliter compræbentur sub Constitutionibus solutionem quindenniorum præcipientibus.
  - 17 Bulla quindenniorum generaliter loquentes, proindeque continentes in ventre expressam rationem, includunt omnes casus, quibus applicatur ratio expressa.
  - 18 Ratio in lege expressa determinat omnes casus sub ratione compræbendos, etiam ad correctionem Juris.
  - 19 Bulla quindenniorum utuntur hoc argumento.
  - 20 Ratio introductionis quindenniorum fundatur in danno Camera, & Annatarum ob cessatam Annatam post sequutam Unionem Beneficiorum.
  - 21 Cum Camera Apostolica, & Annatistæ aequè sentiant damnum amissionis Annatæ ex Unionibus factis pro sustentatione Collegialium, ratio postulat, ut etiam illa compræbendantur sub dictis Constitutionibus, & subjaceant quindenniis.

CAPITULUM XLIV.

Cum Sacrosancta Tridentina Synodus sess. 23. de Reformat. cap. 18. post med. versic. nec non Beneficia, facultatem tribuat Ordinariis tamquam Delegatis Sedis Apostolicæ, uniendi Beneficia (perinde ac si Uniones Beneficiorum fierent à Papa, ex regulâ, quòd qui per alium facit, per se ipsum facere videtur) Collegiis, seu Seminariis pro eorum sustentatione, de quo Barbosa ad dict. loc. & de Episcop. part. 3. alleg. 77. n. 23. cum seqq. dummodò tamen Beneficiorum Uniones non fiant præter mentem Decreti Conciliaris pro commodiori sustentatione, vel amplitate, et recreatione citrà præcisam necessitatem, Lotther. de re beneficiar. lib. 1. qu. 29. n. 60. facile oriri potest inter Collegia præfata, seu Seminararia disceptatio cum Annatistis, utrum Beneficia sic unita, subjaceant quindenniis; proindeque in præsentem resolvitur, quòd ex Beneficiis annum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, Collegio, sive Seminario, pro sustentatione Collegialium, seu Seminaristarum, vigore Sacri Concilii Tridentini sess. 23. de Reformat. cap. 18. ab Ordinario unitis, etiam adhuc debentur quindennia; si namque solum privilegium alimentorum excusaret à solutione quindenniorum, auctum esset de quindenniis, dum omnia ferè Collegia, ac Seminararia, quæ valde numerosa existunt, quæve in dies multiplicantur, cum evidentis juvenutis utilitate, facili negotio se subtraherent ab hujusmodi onere quindenniali, quando tamen omnes ferè Beneficiorum Uniones in Alumnorum alimoniam tendunt: aliàs superflua evaderent Constitutiones Apostolicæ desuper emanatæ, obligantes ad quindennia Collegia quoque, ac Seminararia, veluti legere est in Bulla 17. Pauli IV. s. 8. & 11. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi: „ omnes, et singulas Uniones &c. de quibusvis „ &c. Beneficiis Ecclesiasticis &c. Collegiis &c. „ perpetuò factas, et de cætero &c. perpetuò „ faciendas, sub literis Pauli &c. compræhen- „ di &c. Et insuper, ut ratio Communionum, „ Minutorum Servitiorum, ac Annatarum, et alio-

„ aliorum jurium prædictorum clara habeatur
 „ &c. volumus &c. quòd &c. Collegia &c. Be-
 „ neficia Ecclesiastica, quæ possident &c. no-
 „ tificasse, et intimasse debeant, et ad id &c.
 „ cogi, et compelli possint, in *Bulla 38. S. Pii V.*
 „ §. 3. 4. & 6. *ead. Bullar. tom. 2. ibi*: quæcum-
 „ que Beneficia Ecclesiastica &c. Collegiis &c.
 „ Apostolica auctoritate unita &c. sub literis
 „ Pauli II. et aliorum Prædecessorum hujus-
 „ modi compræhendi, et includi. Et propterea
 „ &c. Collegia &c. in quorum favorem
 „ Uniones &c. factæ reperiuntur &c. dummodo
 „ &c. Beneficia ipsa possideant, ad solutionem
 „ Communium, Annatarum, et aliorum
 „ jurium prædictorum eidem Cameræ &c. ratione
 „ Unionum &c. singulis XV. annis &c.
 „ faciendam teneri &c. Mandantes &c. ut omnes
 „ et singulas Causas &c. inter &c. eisdem
 „ Cameræ Collectorem &c. et &c. Collegia &c.
 „ super solutione Annatarum, Communium,
 „ et aliorum jurium Quindenniorum eorundem
 „ &c. terminet, et decidat. Et &c. omnia,
 „ et singula &c. Collegia &c. ad indicandum
 „ &c. omnia, et singula &c. quæcumque Beneficia
 „ Ecclesiastica, quæ &c. possideant &c.
 „ moneat, et requirat, et in *Bulla 47. ejusdem*
 „ *S. Pii V. §. 3. eod. tom. 2. in Bulla 38. Sixti V.*
 „ §. 2. 4. & 5. *ead. tom. 2. ibi*: statimur &c. et
 „ declaramus, quod Uniones &c. de quibus-
 „ cumque Beneficiis Ecclesiasticis &c. cuicum-
 „ que &c. Collegio &c. Seminario &c. hæcenus
 „ factæ, et faciendæ &c. sub dictorum Præ-
 „ decessorum Constitutionibus &c. omnino
 „ compræhendantur &c. Et propterea omnia,
 „ et singula &c. Collegia, Seminaria &c. in
 „ quorum favorem Uniones &c. factæ reperien-
 „ tur, aut posthac fient &c. dummodo Bene-
 „ ficia ipsa possideant, ad solutionem Quin-
 „ denniorum præfatorum eidem Cameræ, ac
 „ Collegio, et Officialibus, ratione Unionum
 „ &c. singulis XV. annis &c. faciendam tene-
 „ ri &c. et ad id &c. cogi &c. posse. Mandan-
 „ tes &c. ut &c. omnia, et singula &c. Colle-
 „ gia &c. Seminaria &c. ad indicandum &c.
 „ omnia, et singula &c. quæcumque Beneficia
 „ Ecclesiastica &c. quæ ipsa Collegia, Semina-
 „ ria &c. possideant &c. moneant, et requi-
 „ rant. Dantes &c. plenam, et liberam facul-
 „ tatem pro eorundem quindenniorum, et ju-
 „ rium exactione &c. citandi, monendi, et re-
 „ quirendi &c. Non obstantibus &c. Privile-
 „ giis &c. Collegiis, Seminariis &c. concessis
 „ &c. in *Bulla 18. Urbani VIII. in principio, jun-
 „ cto §. 2. 3. & 4. eodem Bullar. tom 5. ibi*: omnia,
 „ et singula &c. Collegia &c. in quorum
 „ favorem &c. quæcumque Beneficia Ecclesia-
 „ stica unita &c. et illorum Uniones eis factæ
 „ reperirentur &c. dummodo &c. Beneficia ipsa
 „ possiderent, ad solutionem Communium,
 „ Annatarum, et aliorum jurium prædictorum
 „ eidem Cameræ, Collegio, et Officialibus,
 „ ratione Unionum &c. prædictarum singulis
 „ XV. annis &c. faciendam teneri &c. et ad
 „ id &c. cogi, et compelli posse decrevit, et
 „ declaravit. Mandans propterea &c. ut &c.
 „ omnia, et singula &c. Collegia &c. ad indi-
 „ candum &c. omnia, et singula &c. quæcum-
 „ que Beneficia Ecclesiastica, quæ &c. possi-
 „ derent &c. moneat, et requireret &c. sta-

„ tuit &c. quòd Uniones &c. de quibuscumque
 „ Beneficiis Ecclesiasticis &c. cuicumque &c.
 „ Collegio &c. hæcenus factæ, et in futurum
 „ faciendæ &c. sub dictorum Prædecessorum
 „ Constitutionibus &c. omnino compræhendi
 „ &c. voluit, et ad solutionem Quindenniorum
 „ teneri &c. et ad id cogi &c. posse declaravit
 „ &c. Mandans propterea &c. dictæ Cameræ
 „ Clerico, cui &c. omnes, et singulæ Causæ inter
 „ &c. Cancellariæ Apostolicæ Generalem
 „ Subcollectorem &c. et &c. Collegia &c. super
 „ solutione Annatarum, Communium, ac alio-
 „ rum jurium, Quindenniorum eorundem com-
 „ missa reperiuntur, et aliis &c. ut &c. omnia,
 „ et singula &c. Collegia &c. Seminaria &c. ad
 „ indicandum &c. omnia, et singula &c. quæ-
 „ cumque Beneficia Ecclesiastica &c. eis unita
 „ &c. quæ ipsa &c. Collegia, Seminaria &c. vi-
 „ gore Unionum hujusmodi possident &c. moneant,
 „ et requirant, cum potestate dicta &c.
 „ Collegia &c. Seminaria &c. citandi, monen-
 „ di, et requirendi &c. Non obstantibus &c.
 „ Privilegiis &c. Collegiis, Seminariis &c. con-
 „ cessis &c. et in *Bulla 50. Clementis X. §. 1. 3.*
 „ *4. 5. 9. & 11. eod. Bullar. tom. 6. ibi*: omnes,
 „ et singulas Uniones &c. de quibusvis &c. Be-
 „ neficiis Ecclesiasticis &c. Collegiis &c. per-
 „ petuo factas, et de cætero &c. perpetuo faci-
 „ endas, sub literis Pauli II. &c. includi &c.
 „ omnia, et singula &c. Collegia &c. in quo-
 „ rum favorem &c. quæcumque Beneficia Ec-
 „ clesiastica unita &c. existerent, et illorum
 „ Uniones eis factæ reperirentur &c. dummodo
 „ &c. Beneficia ipsa possiderent, ad solutionem
 „ Communium, et Annatarum, et aliorum ju-
 „ rium prædictorum eidem Cameræ, Collegio,
 „ et Officialibus, ratione Unionum &c. prædi-
 „ ctarum singulis XV. annis &c. faciendam te-
 „ neri &c. et ad id &c. cogi &c. posse decrevit,
 „ et declaravit, mandans propterea &c. ut &c.
 „ omnia, et singula &c. Collegia &c. ad indi-
 „ candum &c. omnia, et singula &c. quæcum-
 „ que Beneficia Ecclesiastica, quæ &c. posside-
 „ rent &c. moneat, et requireret &c. Uniones
 „ &c. de quibuscumque Beneficiis Ecclesiasti-
 „ cis &c. cuicumque &c. Collegio &c. Semina-
 „ rio &c. eatenus factæ, et in futurum facien-
 „ dæ &c. sub dictorum Prædecessorum Consti-
 „ tutionibus &c. omnino compræhendi &c. vo-
 „ luit, et ad solutionem Quindenniorum tene-
 „ ri &c. et ad id cogi &c. posse declaravit &c.
 „ mandans propterea &c. dictæ Cameræ Cle-
 „ rico, cui &c. omnes, et singulæ Causæ inter
 „ &c. Cancellariæ Apostolicæ Generalem Sub-
 „ collectorem &c. et &c. Collegia &c. super
 „ solutione Annatarum, Communium, et alio-
 „ rum jurium Quindenniorum commissæ repe-
 „ riebantur, et aliis &c. ut &c. omnia, et sin-
 „ gula &c. Collegia &c. Seminaria &c. ad indi-
 „ candum &c. omnia, et singula &c. quæ-
 „ cumque Beneficia Ecclesiastica &c. eis unita
 „ &c. quæ ipsa &c. Collegia, Seminaria &c.
 „ vigore Unionis hujusmodi possidebant &c.
 „ moneant, et requireret, cum potestate dicta
 „ &c. Collegia &c. Seminaria &c. citandi,
 „ monendi, et requirendi &c. Nec non &c. ut
 „ &c. omnia, et singula &c. Collegia &c. moneat,
 „ et profiteantur &c. omnia, et singula
 „ Beneficia Ecclesiastica, quæ vigore similium
 „ Vnio-

Voionum &c. possident &c. cum facultate citandi, et inhibendi &c. mandamus, ut &c. omnia, et singula &c. Collegia &c. Seminaria &c. ad indicandum &c. omnia, et singula &c. quæcumque alia Beneficia Ecclesiastica &c. unita &c. quæ &c. ipsa &c. Collegia, Seminaria &c. vigore Unionum hujusmodi possident &c. moneat, et requiratur, cum potestate dicta &c. Collegia &c. Seminaria &c. citandi, monendi, et requirendi &c. *repet. post Traët. int. Const. Apostol. in ordinae la V. VI. VII. VIII. & XI. & int. prætermiff. la I. frvè Unic.* ac in puncto advertit *Card. Farratin. apud Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn. n. 20. in principio, §. quoad Uniones* ibi: Delegatus debet præservare jurâ Delegantis, et ejus stylum in omnibus sequi, et observare tenetur, nam Concilium, licet hujusmodi facultates Ordinariis concesserit, noluit tamen adimere jura Sedi Apostolicæ, aut in aliquo ei præjudicare, et cum solutiones Annatarum non sustulerit, præcisè creandum est, quòd voluerit, illas firmas remanere, sicuti videmus in simili, quòd, ubi voluit suppressere jura Sedis Apostolicæ, hoc expressè fuit dictum &c. quare, ubicumque Ordinarius utitur hac facultate sibi à Concilio concessa, credendum, quindennium legitimè per Sedem Apostolicam &c. exigi posse &c. et propè *fin. versic. Quartò Uniones*, ibi: et cum supradictæ Uniones sint multum damnosæ Sedi Apostolicæ, quia Seminaria nunquam conferuntur, credendum cum aliquo moderamine quindennia exigi posse &c. *Amayden. loc. citat. num. 23. in principio*, ibi: Quartò notandum quod dicit Farratinus, se credere, quòd in Unionibus factis Seminariis quindennium cum aliquo moderamine exigi posse, quasi verò hoc aliquid admitteret dubium, cum id ipsum statuant Constitutiones Pii, et Sixti V. ut ex præmissa Constitutione Urbani, et nulla prorsus est differentia inter Unionem factam Seminario, ac Unionem factam Monasterio, quò ad damnum, quod resultat Cancellariæ; undè nescio excogitare, quod moderamen hic requirat Farratinus.

Cùmque idem privilegium alimentorum sit quoque allegabile pro parte Anacillarum causam habentium titulo oneroso à Papa, & pro parte Summi Pontificis, nec non Sacri Collegii Eminentium Cardinalium, quibus pariter debentur quindennia in eorum concedentem sustentationem, juxta *Bullam 6. Pauli II. §. 2. & 3. Bullar. nov. Rom. tom. 1. Bullam 20. Julii III. in principio, juncto §. 5. eod. tom. 1. Bullam 17. Pauli IV. §. 7. & 8. eod. tom. 1. Bullam 38. S. Pii V. §. 3. & 4. eod. Bullar. tom. 2. Bullam 33. Sixti V. in principio, juncto §. 2. cod. tom. 2. Bullam 18. Urbani VIII. in principio, juncto §. 1. cod. Bullar. tom. 5. Bullam 50. Clementis X. in principio, juncto §. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 9. & 10. eod. Bullar. tom. 6. ibi: ut &c. S. R. E. Cardinales, qui illius honorabilia membra &c. existunt &c. statum illorum juxta Cardinalatus sublimitatem decentius tenere &c. valeant &c. et *Bullam S. M. Clementis XI. in principio, 16. Maii 1705. ibi: tum pro congrua dignitatis, quam gerit tamquam visibile caput Ecclesie, sustentatione &c. repet. post Traët. int.**

Const. Apost. in ordine la I. III. V. VI. VII. VIII. XI. & XV. illud sanè privilegium potentius est, quò nobilibus est caput super omnia membra, ac magis necessarium hujusmodi Ecclesiastici corporis conservationi, Gomez, aliàs Sarnen. *ad Regul. §. 5. Cancellar. de valor. in præfat. in med. versic. & etiam, Fagnan. in cap. præterea t. n. 24. cum plur. seqq. nè Prælat. vices suas, Lotther. de re benefic. lib. 3. qu. 2. n. 26. proindeque nuper in Camera succubuit Collegium Germanicum, & Hungaricum S. Apollinaris, & Græcum S. Athanasii de Urbe, nec non Seminarium Mediolanense, cæteraque Collegia, quantumvis ad se à quindenniis eximendum deduxissent memoratum motivum sustentationis; præterquamquòd per Unionem etiam factam favore alimentorum nunquam intelligitur præjudicatum juri quindenniorum, Lotther. de re benefic. lib. 3. qu. 20. n. 15. Novar. in summ. Bullar. part. 2. comment. 145. n. 15. Rot. coram Card. Seraphin. decis. 1401. n. 1. & 2. & decis. 1410. n. 1. to. 2. repet. post Traët. int. Decis. Sacr. Rot. Rom. in ordine la IV. & V. Annata namque, & quindennium, illius soboles, tamquam onus reale, inhærens fructibus Beneficii, transit in quemcumque possessorem, eique tantominus censetur datum, ac concessum, *Pignatell. consult. Canonice. tom. 1. consult. 221. n. 10. Monet. de distrib. quotid. part. 3. qu. 9. n. 34. bon me. R. P. D. P. ton. disc. Eccl. part. 1. disc. 18. n. 17. Panimoll. dec. 27. n. 12. par. 1.* Hinc Constitutiones Pontificæ super quindenniis editæ, mandant, ut etiam Hospitalia, quibus unita fuerint Beneficia, solvere debeant quindennia, juxta *Bullam 6. Pauli II. §. 1. 2. 3. 4. & 5. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi: Beneficia Ecclesiastica &c. Hospitalibus &c. Apostolica auctoritate univimus incorporavimus &c. Propter eaque &c. Beneficia unita hujusmodi amplius nequam vacare sperantur &c. Nos &c. auctoritate Apostolica &c. statuimus &c. et declaramus, quòd omnia, et singula Monasteria &c. Communia, et Minuta Servitia, atque alia jura debita, et consueta, tam ipsis Camera, et Collegio, quam Officialibus præfatis, reliqua verò &c. Beneficia, ut præferatur, unita &c. Annatam, sive medios fructus unius anni in posterum singulis XV. annis perpetuò sequentibus, eidem Camerario, solvere teneantur, et debeant. Et quòd de omnibus Monasteriis &c. et Beneficiis, ut præferatur, unitis &c. Communia, Minuta, et alia jura, seu Annatas, et medios fructus hujusmodi solvere adstringantur etiam singulis annis XV. in futurum &c. *Bullam 17. Pauli IV. §. 8. & 11. cod. tom. 1. ibi: Nos &c. decernentes &c. omnes, et singulas Uniones &c. de quibusvis &c. Beneficiis Ecclesiasticis &c. Hospitalibus &c. perpetuò factas, et de cætero &c. perpetuò faciendas, sub literis Pauli &c. comprændi &c. Et propterea &c. ad solutionem Communium, et Minutorum Servitorum, ac Annatarum, et aliorum jurium prædictorum eisdem Camera, Collegio, et Officialibus, ratione earundem Unionum &c. singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c. et ad id &c. cogi &c. posse, nec non &c. Beneficia unita hujusmodi onus solutionis Communium, et Minutorum Servitorum, ac Annatarum, et aliorum jurium***

semper habuisse, et ad præsens habere. Et insuper, ut ratio Communium, Minorum Servitorum, ac Annatarum, et aliorum jurium prædictorum clara habeatur &c. volumus &c. quod &c. Hospitalia &c. omnia, et singula &c. Beneficia Ecclesiastica, quæ possident &c. notificasse, et intimasse debeant, et ad id &c. cogi, et compelli possint, *Bullam 38. S. Pii V. §. 3. & 4. eod. Bullar. tom. 2. ibi:* omnia, et singula &c. et alia quæcumque Beneficia Ecclesiastica &c. Hospitalibus &c. Apostolica auctoritate unita &c. sub literis Pauli II. et aliorum Prædecessorum hujusmodi comprehendendi, et includi. Et propterea omnia, et singula &c. Hospitalia &c. in quorum favorem Uniones &c. factæ reperiuntur &c. dummodò &c. Beneficia ipsa possideant, ad solutionem Communium, Annatarum, et aliorum jurium prædictorum eidem Cameræ &c. faciendam teneri &c. *Bullam 33. Sixti V. §. 2. & 5. eod. tom. 2. ibi:* Itaque unius &c. et declaramus, quòd Uniones &c. de quibuscumque Beneficiis Ecclesiasticis &c. Hospitali &c. hæcenus factæ, et factæ &c. sub dictorum Prædecessorum Constitutionibus &c. omninò comprehendantur &c. Et propterea omnia, et singula &c. Hospitalia &c. in quorum favorem Uniones &c. factæ reperiuntur, aut posthæc fient &c. dummodò Beneficia ipsa possideant, ad solutionem Quindenniorum præfatorum eidem Cameræ, ac Collegio, et Officialibus, ratione Unionum &c. singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c. et ad id &c. cogi &c. posse, Non obstantibus &c. Privilegiis &c. Hospitalibus &c. concessis &c. *Bullam 18. Urbani VIII. in principio, juncto §. 2. 3. & 4. eod. Bullar. tom. 5. ibi:* omnia, et singula &c. Hospitalia &c. in quorum favorem &c. quæcumque Beneficia Ecclesiastica unita &c. et illorum Uniones eis factæ reperiuntur &c. dummodò &c. Beneficia ipsa possiderent, ad solutionem Communium, Annatarum, et aliorum jurium prædictorum eidem Cameræ, Collegio, et Officialibus, ratione Unionum &c. prædictarum singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c. et ad id &c. cogi, et compelli posse decrevit, et declaravit. Uniones &c. de quibuscumque Beneficiis Ecclesiasticis &c. Hospitali &c. hæcenus factæ, et in futurum faciendæ &c. sub dictorum Prædecessorum Constitutionibus &c. omninò comprehendendi &c. voluit, et ad solutionem Quindenniorum teneri &c. et ad id cogi &c. posse declaravit &c. cum potestate dicta &c. Hospitalia &c. citandi, monendi, et requirendi &c. Non obstantibus &c. Privilegiis &c. Hospitalibus &c. concessis &c. et *Bullam 50. Clementis X. §. 1. 3. 4. 5. & 11. eod. Bullar. tom. 6. ibi:* omnes, et singulas uniones &c. de quibusvis &c. Beneficiis Ecclesiasticis &c. Hospitalibus &c. perpetuò factas, et de cetero &c. perpetuò faciendas, sub literis Pauli II. includi &c. omnia, et singula &c. Hospitalia &c. in quorum favorem &c. quæcumque Beneficia Ecclesiastica unita &c. existerent, et illorum Uniones eis factæ reperiuntur &c. dummodò &c. Beneficia ipsa possiderent, ad solutionem Communium, et An-

natarum, et aliorum jurium prædictorum, eidem Cameræ, Collegio, et Officialibus, ratione Unionum &c. prædictarum singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c. et ad id &c. cogi &c. posse decrevit, et declaravit &c. Uniones &c. de quibuscumque Beneficiis Ecclesiasticis &c. Hospitali &c. eatenus factæ, et in futurum faciendæ &c. sub dictorum Prædecessorum Constitutionibus &c. omninò comprehendendi &c. voluit, et ad solutionem Quindenniorum teneri &c. et ad id cogi &c. posse declaravit &c. cum potestate dicta &c. Hospitalia &c. citandi, monendi, et requirendi &c. *repet. post Traët. int. Conf. Apostol. in ordine la. l. V. VI. VII. VIII & XI. et proficitur Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn. num. 10. ibi:* aliud enim est, quòd quindennia solvantur pro Beneficiis, quæ uniuntur &c. Hospitalibus, et aliud, quòd solvantur pro &c. Hospitalibus, quando uniuntur aliis Collegiis; priori enim casu Camera Apostolica, et Officialia Cellariarum, damnnum paterentur, quia pro illis Beneficiis solvebatur Annata, quæ, cum per Unionem fuerit sublata, æquum est, quòd subintret quindennium &c. quiddam miserè lapsus tenerit *Card. de Luca de Benefic. discurs. 139. n. 5. in principio, antè med. versic. secus, in supplemento*, ibi: secus autem ubi agitur de Unionibus, quæ fiant Hospitalibus, et aliis hujusmodi piis locis, in quibus de nullius privato commodo agatur, sed totum erogetur in actualem hospitalitatem, vel alia pia opera &c. *de Regalib. discurs. 162. n. 4. in supplemento*. attamen ejusmodi Unio Beneficiorum fit ad sustentationem, ac curam ægrotorum, quod longè fortius est, *Amayden. loc. mox citat. nosque latè infra Cap. CXIX.*

Non omisso, quòd *Sacrum Concilium Tridentinum* voluit quidem, quòd erigerentur Collegia, seu Seminaria ex publica utilitate pro educandis, ac erudiendis Adolescentibus, eisque per Ordinarios pro tempore viventes Beneficia simplicia, non tamen quidquam dispoluit circa quindennia, nec Collegiis, seu Seminariis indulgit privilegium exemptivum solutionis quindenniorum; cumque etiam longè antè *Sacrofanctam Tridentinam Synodum* editæ essent Constitutiones Apostolicæ de quindenniis solvendis pro quibuscumque Beneficiis excedentibus XXIV. Ducatos auri de Camera unitis quibuscumque Locis Piis, nullis exceptis, non censetur idem *Sacrum Concilium* Constitutionibus prædictis derogare voluisse, juxta indubitatum theoreticam, quòd, ubi nova Constitutio, seu lex est compatibilis cum alia præcedente, semper censetur illam præservare, *Abb. in cap. quia Monasterium 2. n. 5. de Religios. Domib. & in affinis terminis sequuntur Pignatell. consult. Canonic. tom. 1. consult. 223. n. 12. tertiæ editionis Venetæ, Panimoll. decis. 27. n. 13. part. 1. & in terminis terminantibus, quòd Seminaria erecta ex dispositione Concilii, teneantur ad solutionem quindenniorum, etiam antè Constitutionem Clementis X. tenuerat *Card. Farratin apud Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn. n. 20. in principio, §. quoad Uniones verò, in principio, versic. quo casu, & in fin. versic. Quartò Uniones:* quod eò certius asserendum est, cum prætendi*

nequeat, quòd tot sapientissimi Patres in Sacra Synodo sedentes, ignoraverint Constitutiones Apostolicas super materia Annatarum, & Quindenniorum editas, quando, præsertim ad instantiam nonnullorum Præsulum de illis specialiter actum fuerat, sed tamen exemplo Conciliorum Viennensis, & Constantiensis intacta, ac illæsa reliqua Sedi Apostolicæ, ut testatur Card. Pallavicin. in *Histor. Sacri Concil. Trident. lib. 23.* ubi refert, Annatas per Cardinalem Lotharingium vindicatas, & defensas fuisse, nec non obcuræ deducitur ex *Bursfatt. consil. 126. lib. 2.* ad petitionem Cardinalis Herculis Gonzagæ, tunc ejusdem Sacrosanctæ Tridentinæ Synodi Præsidis, elaborato, ubi n. 88. cum seqq. commemorat Constitutiones Martini V. & Pauli II. super materia Quindenniorum.

Neque turbat parva turba DD. contrarium sentientium, non deberi nimirum quindennia ex Beneficiis in causam alimentorum unitis, quales sunt *Vermigliol. consil. 476. n. 7. in principio* ibi: Et præsertim, cum in dictis S. M. Gregorii erectione, et Unione omnes Collegii redditus destinaverit pro alimentis puerorum in Collegio retinendorum; nam proprietas quoque hujus destinationis judicari debet exempta à quindenniorum solutione ex ipsorum alimentorum privilegio &c. et *consil. 477. n. 6.* ibi: Et præsertim, cum qualitas curæ, tempore Unionis, de qua agitur, concurreret in hoc Germanico, et Ungarico Collegio &c. siquidem abque dubio in hoc Collegio onus curæ residet in alendis, ac instruendis Alumnis Partium, Ecclesiasticis, ac sacris disciplinis &c. et *num. 8.* ibi: non proinde sequitur, quin Collegia, mediantes Unione &c. sint à quindenniorum solutione exempta &c. *Amayden de sty. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn. n. 11. in principio*, ibi: omnes fructus sunt additi Regularibus, sive ægrotis &c. *Lotther. de re benefic. lib. 1. qu. 29. n. 15. cum seqq. Card. de Luca de Benef. discurs. 139. num 5.* ibi: Quòd autem hujusmodi Uniones non essent comprehensæ, ideòque huic oneri non subjacerent &c. probari dicebam &c. quoniam, attentis rationibus, quibus innixa est introductio Annatarum, et de consequenti Quindenniorum &c. istud onus percutit illos, qui &c. fontes causam lucrativam, potiuntur fructibus, et emolumentis Beneficiorum, ac propterea commodiorem assuequantur vitam &c. scetus autem ubi agitur de Unionibus, quæ fiunt Hospitalibus, et aliis hujusmodi Piiis Locis, in quibus de nullius privato commodo agitur, sed totum erogatur in actualem hospitalitatem, vel alia pia opera &c. Nam itaque rationem exemptivam fortius intrare dicebam in hac specie, quoniam in hujusmodi Collegiis nullum est particulare commodum illorum, qui illa regunt, et administrant, vel aliorum, qui ex quadam prærogativa sint Collegiales; ita de necessariiis provisi &c. et de *Regalib. discurs. 162. num. 4. in supplem.* ibi: si etiam in Beneficiis unitis Hospitalibus, quæ actu hospitalitatem exercent, vel aliis Locis Piiis, quæ in opera pietatis integrum redditum erogant; adeò, ut non agatur de commodo, et utilitate possessorum, quindennia non debent

tur &c. sub specioso fortassè motivo pietatis, seu charitatis ergà proximum ex eo, quòd alimonia in sustentationem naturæ necessaria pro usu proprio, & victu, est immunis, ac exempta à quacumque lege naturæ, & consequenter à Divina, quæ non destruit, sed perficit naturam humanam, veluti in specie Decimarum tradunt Canonistæ omnes in *cap. ex parte 10. de Decim. ubi Abb. n. 3. Anan. n. 2. Auchran. n. 2. versic. item quod dicit de herbis, Rebuff. de Decim. quest. 14. n. 58. versic. intelligi debet, Card. de Luca de Paroch. discurs. 29. n. 7. & de Regular. discurs. 1. sub n. 44. versic. præterquam quoad illos hortos, Rota coram Penna decis. 1272. num. 3. versic. quia fuit responsum, impressio. Lugdunna.*

Quod tamen objectum, seu contraria recitata doctrina, nullius est substantiæ, dum semper prævalere debet sententia Supremi Tribunalis, maxime Collegialis, uti Cameralis, in contradictorio Judicio, & auditu utroque Colligente, condemnantis ad quindennia, opinioni Doctorum, per *textum in l. filius 14. ff. ad leg. Cornel. de fals. ibi: sic enim inveni, Senatuum censuisse, l. fin. C. de legib. Card. de Luca in Relat. Cur. discurs. 32. n. 83. & 86. de judic. discurs. 5. n. 68. de usur. disc. 22. n. 3. de feud. disc. 127. sub n. 31. & de testam. disc. 90. sub n. 12. Rota in Ariminen. Castrorum 5. Maii 1702. §. Primum Fundamentum. coram Casafarello Urbis Governatore; ita, ut sola sententia lata in casu individuo attendi omnino debeat pro decisione similis controversiæ, proindeque nullam penitus vim faciant contrariæ auctoritates *Vermigliol. & Card. de Luca* mox in iudicata, dum in concursu eorum idem tamquam Advocatorum ad opportunitatem Causæ scribentium, attamen relictorum à Supremo Prætorio Camerali vigor: sententiæ condemnatoriæ, ita, ut jam insinuatum est, præponderare debet, ac non attendi doctrina Doctorum rejecti, 15 ut exclamat idem *Card. de Luca de Pension. discurs. 81. n. 19. Rota in Ariminen. Castrorum 3. Junii 1701 §. Non officiantibus, coram Molines Decano, & Inquisitore Generali Hispaniarum: inò idem Card. de Luca de Regalibus discurs. 162. n. 4. in supplement.* ingenuè fateatur, decantatum motivum alimentorum reprobatum fuisse à Congregatione quædam Particulari, in verbis ibi: *Quod tamen respectu Unionum, quæ factæ sint, Puerorum, & Adolescentum Collegiis, moderno tempore per Congregationem particulariter Deputatam sub Clemente X. in executionem suæ Constitutionis, vel Motus proprii admissum non fuit.**

Minus refragatur, quòd si singulis XV. annis solvendum foret quindennium quoque ex Beneficiis unitis pro sustentatione Alumnorum, Collegia, seu Alumni non haberent, nec perciperent singulis annis tot, eisdemque fructus in eorum sustentationem sibi designatos, sed perneceffe singulis annis illos haberent pauciores, & fortitan vel fame perirent, vel non congruè sustentarentur contra mentem unientis, cum notabili, ac sensibili præjudicio Alumnorum propter tractum successivum; dum enim Unio, seu applicatio semper censetur facta sine præjudicio Annate, seu quindenni, à assignato fructuum Beneficii, quantumvis uniti in causam alimentorum, semper quoque conferri debet facta, dempta prius Annata, seu quindennio debitibus suis temporibus solvendo, omnes namque

- que Uniones ad favorem Collegiorum, seu Seminariorum fieri consueverunt pro sustentatione Alumnorum ex mente ipsius unientis, & nihilominus Collegia, ac Seminaria literaliter comprehenduntur sub Constitutionibus Pontificiis præcipue quindenniorum solutionem, veluti, ommissis antiquioribus, videre est in Constitutione 50. Clementis X. §. 4. & 5. Bullar. nov. Rom. tom. 6. repetit. post Tractat. int. Constitut. Apostol. in ordine la XI. & notat Card. Farratin. apud Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn. n. 20. propè fin. §. quò ad Uniones in fin. vers. Quarto Uniones, cumque memoratæ Constitutiones generaliter loquentes de quindennis, contineant in ventre expressam rationem, includunt omnes penitus casus, quibus applicatur ratio expressa, Calderin. conf. 147. in principio, ut lit. pend. Fagnan. in cap. ne imitatis §. n. 124. de Constitut. Lottber. de re benef. lib. 1. quæst. 13. num. 106. etenim ratio in lege expressa, ejus est potentia, ut omnes casus determinet sub ratione comprehensos etiam ad correctionem Juris communis, Fagnan. in cap. nuper 34. n. 4. de Decim. atque in hac ipsa quindenniorum materia ejusmodi utuntur argumento ipsæmet Constitutiones Apostolicæ, præcedentium declaratoriarum, occasione comprehendendi quoque sub Bullis quindenniorum, Uniones autoritate Ordinaria factas, prout legere est signanter in Constitutione 38. S. Pii V. §. 3. in fin. & Constitutione 33. Sixti V. §. 2. Bullar. nov. Rom. tom. 2. Constitutione 18. Urbani VIII. in principio, eod. Bullar. tom. 5. & Constitutione 50. Clementis X. §. 4. tom. 6. repet. post. Tract. int. Const. Apostol. in ordine la VI. VII. VIII. & XI. ratio autem potissima quindenniorum ea est, nè Camera Apostolica, & Annatiatæ, ex Beneficiorum Unionibus ob iudè cessatam penitus spem solutionis Annatæ suis iuribus imposterum defraudentur, ut literaliter habetur in Constitutione 6. Pauli II §. 2. Constitutione 20. Julii III. §. 5. & Constitutione 17. Pauli IV. §. 7. in fin. & §. 8. in princip. Bull. nov. Rom. tom. 1. Constitutione 38. S. Pii V. §. 3. & Constitutione 33. Sixti V. §. 2. eod. Bullar. tom. 2. Constitutione 18. Urbani VIII. in princip. juncto §. 1. eod. Bullar. tom. 5. & Constitutione 50. Clementis X. in princip. juncto §. 3. in princip. §. 5. in princip. & §. 6. in princip. eod. Bullar. tom. 6. repet. post. Tract. int. Const. Apostol. in ordine la I. III. V. VI. VII. VIII. & XI. & tradunt Lottber. de re benef. lib. 1. qu. 29. n. 5. Capon. controu. 30. num. 3. cum seqq. Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn. n. 2. Paris. de resign. Benef. lib. 4. qu. 10. n. 4. Card. de Luca de Benef. discurs. 39. n. 3. Quamobrem cum Camera Apostolica, & Annatiatæ æquè sentiant damnum amissionis Annatæ ex Unionibus factis pro sustentatione Collegialium, ratio postulat, ut etiam illæ comprehendantur sub dictis Constitutionibus, & subiaceant quindennis.

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, Collegio, sive Seminario Adolescentum, seu Puerorum uni-

tis, absque aliqua moderatione, prout ex Beneficiis, aliis Locis Pii unitis, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Sacrum Concilium Tridentinum sess. 23. de Reformat. cap. 18. mandat fieri Uniones etiam ab Ordinariis favore Seminariorum, seu Collegiorum.
- 2 Ex Beneficiis, Seminariis, seu Collegiis, unitis debentur quindennia absque aliqua moderatione.
- 3 Refellitur Card. Farratin. apud Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn. num. 23. in principio.
- 4 Seminaria, ceteraque Loca Pia tenentur ad quindennia æqua lance.
- 5 Quod Constitutiones non distinguunt, nec nos distinguere debemus.
- 6 Regula 13. Cancellar. revocator. Union. quid disponat.

CAPITULUM XLV.

Cum ad præscriptum Sacri Concilii Tridentini sess. 23. de Reformat. cap. 18. post med. versiculo nec non Beneficia, etiam ab Ordinariis Locorum fieri possint Uniones Beneficiorum favore Seminariorum, seu Collegiorum, ad sustentationem Alumnorum literis operam dantium, possit aliquis sub colorato prætextu pietatis putare, ad quindennia quidem teneri Seminaria, seu Collegia ex Beneficiis sibi unitis tamquam manus mortuas, aliqua tamen differentia, ac peculiari distinctione aliorum Piorum Locorum, in gratiam studiorum, cum aliqua nempe moderatione, sicque non integraliter; idè ad tollendum omne dubium, resolvitur in præfenti, quòd ex Beneficiis annuum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, Collegio, sive Seminario Adolescentum, seu Puerorum unitis, absque aliqua moderatione, prout ex Beneficiis, aliis Locis Pii unitis, etiam adhuc debentur quindennia. ut in puncto Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn. n. 23. in principio, ubi refellit Card. Farratinum olim Cancellariæ Apostolicæ Regentem, tenentem, in casu cum aliquo moderamine solvendum esse quindennium à Seminariis, in verbis ibi: Quarto notandum, quod dicit Farratinus, se credere, quòd in Unionibus factis Seminariis quindennium cum aliquo moderamine exigi possit, quasi verò hoc aliquid admitteret dubium, cum id ipsum statuant Constitutiones Pii, & Sixti V. ut ex præmissa Constitutione Urbani, & nulla prorsus est differentia inter Unionem factam Seminario, ac Unionem factam Monasterio, quòd ad damnum, quòd resultat Cancellariæ; unde nescio, excogitare, quòd moderamen hic requirat Farratinus. Concludendum igitur, quindennia deberi ex quibusvis Unionibus quibuscumque Locis Pii &c. factis &c. summa equidem ratione, ex quò Bullæ super quindennis editæ noverunt in hac parte exactioris quindenniorum, rationem habere ad studia, eaque in præjudicium Cameræ, seu Cancellariæ Apostolicæ, ejusque Officialium, sive Annatistarum privilegiata aliquantum efficere, minorando, seu diminuendo quindennia.

quindennia à Seminariis, vel Collegiis solvenda, sed tam ipsa Seminararia, quam cetera omnia Pia Loca, æqualiter ad quindennia obligata esse declararunt, undè quod ipsa Constitutiones de quindenniis statuentes non distinguunt, nec nos distinguere debemus, ac textum in l. non distinguemus 32. ff. de recept. Arbitr. Barbosa axiom. 136. n. 3. Munoz de Escobar de ratiocin. cap. 18. n. 42. D. Advoc. Vrsaya Institution. Crimin. lib. 1. tit. 10. §. 4. n. 209. & discept. Eccles. tom. 2. part. 1. disc. 21. n. 115. & part. 2. disc. 2. num. 39. ac sanè, si in hoc Pontificis sibi, suæque Camera, ac Annaristis præjudicare velent, exprimerent in eorum Constitutionibus, privilegium hujusmodi exemptivum à quindenniis expressè indulgens Seminariis, seu Collegiis, prout per Paulum V. excipitur à Regula revocatoria Unionum ob illarum ineffectuatum, Vnio facta favore Seminariorum, seu Collegiorum etiam ineffectuata, veluti habetur in Regul. 11. aliis 12. hodiè 13. Cancellar. revocator. Union. in med. versiculo non tamen, ibi: non tamen &c. pro fundatione, seu dotatione, augmento, vel conservatione Collegiorum &c. factas, quæ suum non sunt sortitæ effectum &c. et prosequitur Valenzuel. Velazquez conf. 22. n. 50. in fin. cum un. seqq. Turricell. de Vnion. Benefic. cap. 15. n. 24. cum seqq. Barbosa ad Sacr. Concil. Tridentin. sess. 7. de Reformat. cap. 6. n. 2. & sess. 23. de Reformat. cap. 18. n. 40. versic. Regulam, & de jur. Eccles. lib. 3. cap. 16. n. 66. ad fin. Corrad. in prax. benef. lib. 2. cap. 15. n. 23. Lottber. de re benef. lib. 1. quæst. 28. n. 69. cum seqq. ac signanter n. 75. 181. & 182. & quæst. 29. n. 15. cum seqq. Chokier ad dict. Regul. 11. hodiè 13. Cancellar. n. 14. 15. & 17. Gonzalez ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensib. glof. 5. §. 7. n. 47. Rota coram Peuting. decis. 86. n. 14. & decis. 124. n. 12. quæ est decis. 281. num. 16. part. 9. recentior. tom. 1. Dunozett. Jun. decis. 525. num. 6. tom. 2. Card. Cavalier. decis. 449. num. 2.

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, Collegio, sive Seminario unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, ad favorem Collegii, sive Seminarii, quantumvis non exigentis taxam Conciliarem ex Beneficiis eidem destinatam à Sacro Concilio Tridentino sess. 23. de Reformat. cap. 18. antè med. versic. ex fructibus, reservatis, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Sacrum Concilium Tridentinum sess. 23. de Reformat. cap. 18. cogit omnes Beneficiatos ad aliquam contributionem fructuum Beneficiorum, favore Seminarii.
- 2 Taxa Conciliaris per Clementem VIII. & Sacram Congregationem Concilii præscripta fuit ad ra-

tionem quinque pro centenario.

- 3 Seminarium, cui unitum est Beneficium, aut reservata Pensio, quantumvis non exigat taxam Conciliarem ex Beneficiis, non indè tamen remanet exemptum à quindennio.
- 4 Locus Pius, etiam si exemptus à solutione taxæ Conciliaris, non censetur exemptus à solutione quindennii.
- 5 Quindennium prævalere debet taxæ Conciliari.
- 6 Annaristæ habent intentionem fundatam.
- 7 Seminarium pro taxa Conciliari habet legem scriptam.
- 8 Non est verum, quòd, uniendo Beneficium, vel reservando perpetuam Pensionem Seminario non exigenti taxam Conciliarem, videatur correspondere, ac reciprocè remissum quindennium.
- 9 Unienti non est notum, an Seminarium exigat, nec indè taxam Conciliarem.
- 10 Seminarium sibi imputet, si non inestet pro taxa Conciliari.
- 11 Idem semper est in tempore instandi.

CAPITULUM XLVI.

Pro intelligentia præmittendum, quòd Sacrum Concilium Tridentinum, quantum potuit, promovere satagens laudabiles, ac juventuti necessarias Seminariorum introductiones, proindè providè, præventiveque cogit sess. 23. de Reformat. cap. 18. antè med. versiculo ex fructibus, omnes Beneficiatos ad aliquam contributionem fructuum suorum Beneficiorum, proindè taxam Conciliarem nuncupatam, quæ per Clementem VIII. & sacram Congregationem Concilii præscripta fuit ad rationem quinque pro centenario, Frances de Eccles. Cathedral. cap. 28. n. 412. & 415. quia verò contingere potest, ex aliquo accidenti, quòd Seminarium taxam hujusmodi non exigat, hocque quæsitò colore se coufovere prætendat in libertate non solvendi quindennia, ideò firmatur in præsentì, quòd ex Beneficiis annum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, Collegio, sive Seminario unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, ad favorem Collegii, sive Seminarii, quantumvis non exigentis taxam Conciliarem ex Beneficiis eidem destinatam à Sacro Concilio Tridentino sess. 23. de Reformat. cap. 18. antè med. versic. ex fructibus, reservatis, etiam adhuc debentur quindennia: sicuti enim Locus Pius, quantumvis exemptus à solutione taxæ Conciliaris, non censetur exemptus à solutione quindennii, quod uti debitum Camera Apostolicæ, prævalere debet taxæ Conciliari debitæ Seminario, Pacion. alleg. civil. & Canonic. alleg. 42. n. 7. ibi: Quibus additur Quindennium Cancellariæ Apostolicæ debitum, quod pariter prævalet taxæ Seminarii, ut in simili de quarta fructuum, quæ solvitur Camere, resolvit Sacra Congregatio relata per Barbosa in dict. cap. 18. num. 14. ità Seminarium, licet non exigat taxam Conciliarem, non indè tamen censetur exemptum à quindennio, quod semper prævalere debet taxæ Conciliari: immò Annaristæ semper habent eorum intentionem fundatam, ac legem pro se in Constitutionibus Apostolicis de quindenniis loquentibus, in nihilum illis refragante accidentali, ac potius culposa omissione exactiois taxæ Conciliaris; aliàs ob negligentiam

- gligentiam, ac incuriam Seminarii non petentis sibi fieri debitam contributionem, notabile irrogatur præjudicium Annatistis, sicque ex facto, & culpa, vel quasi culpa aliena, vel saltem locordia, seu negligentia tertius remaneret propriis juribus defraudatus contra omnem justitiam, præsertim, quando, ut in casu, Seminarii semper est in tempore petendi hujusmodi contributionem, cum habeat pro se legem scriptam, quæ semper loquitur, nempe *Sacrofanctam Tridentinam Synodum sess. 23. de Reformatione cap. 18. antè med. versiculo ex fructibus.*
- 7 Nec est verum, quòd, uniendo Beneficium, vel reservando perpetuam Pensionem Seminatio non exigenti taxam Conciliarem, videatur respectivè, ac reciprocè remissum quinquennium, quasi quòd propter defectum taxæ tam Beneficium, quàm Annatistæ sentiant magnam utilitatem in præjudicium Seminarii, ex quò illa censetur semper majoris redditus, & isti in consequentiam exigunt in actu expeditionis Bullarum majorem summam pro media Annata, quàm exigere deberent; omisso, quòd non est credibile, Seminarium negligere voluisse exactiorem Taxæ Conciliaris, præsertim in magna quantitate, nisi adsit præsumptio reciproca, ac mutux remissionis Quinquenniorum, & Taxæ absque alio adjecto; sed recurrit responsio ad objectum, quòd nempe unienti non est notum, an Seminarium exigat, nec nè Taxam Conciliarem, uti quid dependens à facto, & quando etiam id notum esset, non induceret in uniente mentem, seu intentionem condonandi, ac remittendi quinquennium, cum sibi imputaret Seminarium, si non inestet coram Ordinario loci pro contributione ad sui forem faciendam, seu Taxa Conciliari in executionem providæ sanctionis Sacri Concilii Tridentini, &
- 11 semper est in tempore instandi coram eodem super observantia Decreti Conciliaris.

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, ob augmentum Divini cultus, seu Fidei propagationem manus mortuæ unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, ob eandem causam ad favorem manus mortuæ reservatis, etiam adhuc debentur quinquennia.

SUMMARIUM.

- 1 Expenduntur Bullæ quinquenniorum.
- 2 Omnes Uniones Beneficiorum principaliter tendunt in divini cultus incrementum.
- 3 Iterum expenduntur Bullæ quinquenniorum.
- 4 Uniones semper censentur factæ sine præjudicio Annatæ, & quinquennii.
- 5 Per gratiam Unionis etiam pro divini cultus augmento, aut fidei propagatione, & conservacione, intelligitur tantò minus datum, ac concessum.
- 6 Rejiciuntur Vermigliol. conf. 476. & 477. & Card. de Luca de Benefic. discurs. 139.
- 7 Non attenduntur DD. contra quos fuit judicatum.
- 8 Doctrinæ Consulentiæ sunt suspectæ.
- 9 Non est attendendum quid Consulentes favore Clientum in Causa deduxerint, sed quid Judices judicaverunt.
- 10 Attendi non debet auctoritas Doctoris, contra quem fuit judicatum.
- 11 Perpenditur Card. de Luca de Regalib. discurs. 162. num. 4.
- 12 Assertur absurdum, quod resultaret, si ex Unione facta pro cultu divino non deberentur quinquennia, & ad hunc effectum iterum ponderantur Bullæ quinquenniorum.
- 13 Ubi lex non distinguit, neque nos distinguere debemus.
- 14 Ratio quinquenniorum consistit in reparatione damni Annatistarum.
- 15 In conflictu duarum opinionum prævalere debet illa Judicis.
- 16 Uniones fieri solent cum causa.
- 17 Unio sine causa non subsistit.
- 18 Etiam in Unione à Papa faciendâ solet præcedere causa cognita in Sacra Congregatione Concilii, aut Episcoporum, & Regularium.
- 19 Unio intelligitur facta salvis quinquenniis, & sine præjudicio tertii, ad quem effectum ponderantur Bullæ quinquenniorum.
- 20 Dicitio penitus nullam admittit restrictionem, neque limitationem, sed etiam non comprehendendâ comprehendit.
- 21 Collegia, seu Seminaria, nisi doceant de privilegio posteriori Bullis quinquenniorum, non solvendi quinquennia, ad illa tenentur.
- 22 Bullæ quinquenniorum habent in ventre Clausulas derogatorias.
- 23 Legi quinquenniorum omnino standum est, relictiis subtilibus interpretationibus, ac ratiociniis.
- 24 Adducitur locus Deutoronom. cap. 4. versic. 2. & cap. 12. versic. 32.
- 25 Monitum S. Augustini de Vera Religione cap. 2.
- 26 Effatum Card. de Laurea in Epistola ad Lector. Canonum.
- 27 Lex, quantumvis dura, servanda.
- 28 In Unioibus non solum consideratur recognitio universalis dominii penes Papam, sed etiam ipsa sustentatio Papæ, & Cardinalium.
- 29 Uniones semper censentur factæ cum onere solvendi quinquennia.
- 30 Non est credendum, Pontificem sibi, Camera, & Cardinalibus præjudicare.
- 31 Imò protestatur, præjudicare non posse.
- 32 Omnia Collegia, & Seminaria, reliquæque similia Pia Loca literaliter comprehenduntur in Bullis quinquenniorum.
- 33 Bullæ quinquenniorum, tamquam generaliter loquentes, comprehendunt omnes casus, quibus applicatur ratio in eisdem Bullis expressa.
- 34 Ratio in lege expressa determinat omnes casus sub ratione comprehensos, ad correctionem Juris communis.
- 35 Perpenduntur Bullæ quinquenniorum.
- 36 Ratio, seu introductio quinquenniorum in eo versatur, nè Camera, & Annatistis, ob cessationem Annatæ, præjudicetur.
- 37 Camera, & Annatistis idem damnum sentientibus ex Unioibus etiam in divini cultus augmentum, vel Fidei propagationem factis, ratio postulat,

- fluat, ut illæ etiam compræhendantur* {sub Bullis quindenniorum .
- 38 *Vniones factæ Collegiis, seu Seminariis, continentur quoque sub Bullis quindenniorum.*
- 39 *Collegia, seu Seminaria fundata sunt ad augendum divinum cultum, & destinata ad Religionis incrementum.*
- 40 *Etiam Vniones autoritate Ordinaria factæ compræhenduntur sub Bullis quindenniorum.*
- 41 *Vniones autoritate Ordinaria factæ, semper fiunt in augmentum cultus divini.*
- 42 *Augumentum cultus divini est causa, ob quam sustineantur Vniones autoritate Ordinaria factæ.*
- 43 *Vniones factæ Cathedralibus, & Collegiatis, literaliter compræhenduntur sub Bullis quindenniorum.*
- 44 *Vnio facta ob cultus divini augmentum, & Fidei propagationem, censetur semper excepta à Constitutionibus, quantumvis amplissimè onera imponentibus.*
- 45 *Vniones factæ pro divini cultus augmento, & Fidei propagatione, non compræhenduntur sub Regula 13. Cancellar. revocat. Vnion.*
- 46 *Declaratur dicta Regula 13.*
- 47 *Vniones in supra dictam causam factæ, contineri debent in Bullis quindenniorum.*
- 48 *Bullæ quindenniorum expressè excipiunt dumtaxat Monasteria Monialium, & Hospitalia, de tempore Vnionis, Curam, & Hospitalitatem habentia.*
- 49 *Exceptio firmat regulam in contrarium.*
- 50 *Sacra Religio Hierosolymitana ad fidem propagandam instituta, defuncto Commendatario, tenetur ad annuam Pensionem favore alicujus reservatam super Commenda.*
- 51 *Reprobatur Vermigliol. conf. 477.*
- 52 *Omnis Vnio fit pro commodiori sustentatione, vel augmento cultus divini.*

CAPITULUM XLVII.

Poteft quandoque contingere, quòd uniantur Beneficia, vel reserventur perpetuæ Pensiones pro mantentione Fabricæ alicujus Loci Pii, vel pro simili causa pia, & necessaria; ita, ut fructus Beneficiorum unitorum inservituri sint cultui divino, sive ejus augmento. Undè manus mortua (ut ita inquam) Beneficiata, seu Pensionaria, sub colorato prætextu piæ causæ, prætere præsumit subesse non debere solutioni quindenni: nihilominus malum jus fovet, proindeque docemus, quòd ex Beneficiis annuum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, ob augmentum Divini cultus, seu Fidei propagationem manus mortuæ unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, ob eandem causam ad favorem manus mortuæ reservatis, etiam adhuc debentur quindennia: etenim in Bullis quindenniorum specificè compræhenduntur Vniones factæ etiam pro Fabrica Loci Pii, quod procul dubio tendit ad cultum divinum, ut literaliter legitur in Bulla 6. Pauli II. §. 1. 2. 3. 4. & 5. Bullar. nov. Roman. tom. 1. ibi: Beneficia Ecclesiastica &c. Fabricis &c. Apostolica auctoritate univimus, incorporavimus &c. Proptereaque &c. Beneficia unita hujusmodi amplius nequaquam vacare sperantur &c. Nos &c. statimus &c. et declaramus,

quòd omnia, & singula Monasteria &c. Communia, & Minuta Servitia, atque alia jura debita, & consuetæ, tam ipsiſ Cameræ, & Collegio, quam Officialibus præfatis, reliqua verò Monasteria &c. et Beneficia, ut præfertur, unica &c. Annatam, sive medios fructus unius anni in posterum singulis XV. annis perpetuò sequuntur, eidem Camera rio solvere teneantur, & debeant. Et quòd de omnibus Monasteriis &c. et Beneficiis, ut præfertur, unitis &c. Communia, Minuta, & alia jura, seu Annatas, & medios fructus hujusmodi solvere adstringantur etiam singulis annis XV. in futurum &c. Bulla 17. Pauli IV. §. 8. eod. tom. 1. ibi: omnes, & singulas Vniones &c. de quibusvis Monasteriis &c. et Beneficiis Ecclesiasticis &c. Fabricis &c. quæ ex eorum perpetuitate non vacant &c. perpetuò factas, & de cætero &c. perpetuò faciendas, sub literis Pauli &c. compræhendi &c. Et propterea &c. ad solutionem Communium, & Minorum Servitiorum, ac Annatarum, & aliorum jurium prædictorum, eisdem Cameræ, Collegio, & Officialibus, ratione earundem Unionum &c. singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c. et ad id &c. cogi &c. posse, nec non Monasteria &c. et Beneficia, unita hujusmodi onus solutionis Communium, & Minorum Servitiorum, ac Annatarum, & aliorum jurium semper habuisse, & ad prærens habere, Bulla 38. S. Pii V. §. 3. cod. Bullar. tom. 2. ibi: omnia, & singula Monasteria &c. et alia quæcumque Beneficia Ecclesiastica &c. Fabricis &c. Apostolica auctoritate unita &c. sub literis Pauli II. & aliorum Prædecessorum hujusmodi compræhendi, & includi, & Bulla 50. Clementis X. §. 1. & 7. eod. Bullar. tom. 6. ibi: omnes, & singulas Vniones &c. de quibusvis Monasteriis &c. et Beneficiis Ecclesiasticis &c. Fabricis &c. quæ ex eorum perpetuitate non vacant &c. perpetuò factas, & de cætero &c. perpetuò faciendas, sub literis Pauli II. &c. includi &c. statuimus &c. et discernimus &c. utcumque &c. Quindennia, & alia jura ratione Pensionum perpetuarum &c. in favorem dictorum Locorum Piorum, seu illorum Fabricam &c. reservatarum, & in posterum &c. reservandarum &c. Cameræ Apostolicæ, & Collegio, & Officialibus prædictis perolvere debeant, & teneantur &c. repet. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la I. V. VI. & XI.

Imò omnes Vniones Beneficiorum principaliter tendunt in divini cultus incrementum, ac signanter illæ, quæ sunt Capitulis Cathedralium, & Collegiatarum Ecclesiarum; ideò, ut ratio conservationis divini cultus præstet Ordinaris justam, rationabilem, ac necessariam causam Vnionis Beneficiorum eisdem faciendam, Turricell. de union. Benefic. cap. 8. n. 26. Rota coram Card. Cavalier. decif. 403. n. 2. & in recentior. decif. 757. n. 4. part. 3. decif. 109. n. 5. part. 6. decif. 337. n. 2. part. 9. tom. 2. decif. 320. n. 8. part. 12. sicuti etiam Seminaria instituta ex saluberrima dispositione Sacri Concilii Tridentini sess. 23. de Reformat. cap. 18. aliaque quamplura Collegia à Gregorio XII. in quamplurimis mundi Partibus etiam infidelium erecta, atque

inter

inter cetera Collegium Germanicum, & Hungaricum S. Apollinaris, Collegium Græcum S. Athanasi, Collegium Anglicum Sanctissimæ Trinitatis, & S. Thomæ Cantuarien., Collegium Scotorum, Collegium Hibernorum, Collegium Maronitarum Montis Lybani, & reliqua de Urbe præcipuum finem, ac primarium scopum habent conservandæ, propagandæque Orthodoxæ Religionis, nec non supra omnia Collegium Urbanum de Urbe ab Urbano VIII. fundatum, & ratione peculiaris Institutii de Propaganda Fide merito nuncupatum.

Si igitur ex deductis sub obligatione solvendi quinquennia compræhenduntur Beneficia unita Cathedralibus, & Collegiatis Ecclesiis, in quibus profectò militat cultus divinus ob ministerium servitium, prout Beneficia quoque unita Seminariis, atque Collegiis, & nominatim Beneficia illis unita etiam auctoritate Ordinaria, ut disponit *Constitutio 33. Sixti V. §. 2. Bullar. nov. Rom. tom. 2.* ibi: *Nos attendentes, quòd tantundem detrimenti, Camera, Collegio, & Officialibus præfatis ex Unionibus, quæ ab Ordinariis Locorum, & aliis fiunt, provenit, & propterea æquum esse censentes, ut quod in Unionibus per Sedem Apostolicam factis obtinet, illud idem, & fortius in Unionibus per ipsos Ordinarios factis, & faciendis observetur &c. statuimus &c. et declaramus, quòd Uniones &c. de quibuscumque Beneficiis Ecclesiasticis &c. per quemcumque Locum Ordinarium &c. hæctenus factæ, & faciendæ &c. sub dictorum Prædecessorum Constitutionibus &c. omnino compræhendantur &c. Constitutio 18 Urbani VIII. in principio, juncto §. 2. eod. Bullar. tom. 5. & Constitutio 50 Clementis X. §. 4. & 5. tom. 6. repet. post Tractat. int. Const. Apostolic. in ordine la VII. VIII. & XI. utriusque fieri oportet, compræhendi etiam Beneficia unita in augmentum divini cultus, & Catholicæ Religionis propagationem, ac conservationem. Equidem deductorum ratio fortissima est, quòd, cum Uniones semper factæ censentur sine præjudicio Annatæ, & quinquennii in ejus locum subrogati, ex *Rota coram Card. Scraphim. decisi. 1410. per tot. tom. 2. repetit. post Tractat. int. Decision. Sacr. Rot. Rom. in ordine la V. per gratiam Unionis etiam pro divini cultus augmento, aut fidei propagatione, & conservatione, intelligitur tanto minus datum, ac concessum ad tradita per *Bursatt. consil. 126. n. 83. vol. 2.* In nihilum relevante fortissimo pietatis clypeo, & Religionis pallio, ad omnia coonestanda afferri solito, & quidem in superlativo gradu, qualis est divini cultus augmentatio, & conservatio, nec non fidei propagatio, puta in erectione Collegiorum pio Neophytis, sive pro Alumnis ad Missiones Apostolicas instruendis, quæ omnia divini cultus incrementum, & fidei propagationem respiciunt: quamobrem prima fronte videretur, potius in casu non deberi quinquennia, veluti in puris terminis Collegii Germanici, & Hungarici S. Apollinaris de Urbe tenet *Vermigliol. consil. 476. num. 5.* ibi: *Minimè in hac dispositione compræhenduntur Uniones, concernentes Divinum cultum, Fideique propagationem &c. num. 6.* ibi: *in his quoque terminis quinquenniorum, ut exceptæ sint ab eis Uniones factæ ex causa donationis, vel augmenti dotis necessariæ pro sustentatione***

cultus Divini &c. et *num. 7.* ibi: *Et præsertim cum in dictis S. M. Gregorii Erectione, & Unione omnes Collegii redditus destinaverit pro alimentis Puerorum in Collegio retinendum; nam proprietas quoque hujus destinationis judicari debet exempta à quinquenniorum solutione ex ipsorum alimentorum privilegio &c. et *consil. 477. n. 9.* ibi: *fundamentum autem pro Collegio desumptum ratione concessæ dictæ Unionis ob augmentum divini cultus nec &c. eliditur &c. et *num. 10.* ibi: *quia quando sequitur diminutio cultus divini, quælibet concessio potius est restringenda &c. ac in specie Collegiorum Græcorum, & Maronitarum de Urbe *Card. de Luca de Benefic. discurs. 139. num. 2. propè fin in supplement.* ibi: *negare non posse videbatur, quin saltem casus esset dubius, an ista species Unionis compræhensa esset, nec nè sub dictis Constitutionibus, ac subiaceret hujusmodi oneri quinquenniorum &c. num. 5. in principio* ibi: *quòd autem hujusmodi Uniones non essent compræhensæ, idèoque huic oneri non subjacerent, vel saltem id esset probabiliter dubium &c. et in fin. §. illam itaque rationem, ibi: istam itaque rationem exemptivam fortius intrare dicebam in hac specie, quoniam in hujusmodi Collegiis nullum est particulare commodum illorum, qui illa regunt, & administrant, vel aliorum, qui ex quadam prærogativa sint Collegiales, ità de necessariis provisi; adeò, ut dicatur cum eis exerceri gratia, & liberalitas, sed erecta sunt pro bono publico Religionis Catholicæ, ut in eis instruantur Pueri, & Adolentes Nationum, in quibus vigeant hæreses, vel schismata, & per consequens Papa, & Sedes Apostolica genere dicuntur directæ, ac immediatè negotium proprium, atque ad ejus commodum potius, quàm aliorum privatorum cedunt unitotum Beneficiorum fructus, & emolumenta: quippè *Vermigliol.* scripsit tamquam Advocatus favore Collegii Germanici de Urbe, sui Clientis, & *Card. de Luca* favore Collegiorum Græcorum, ac Maronitarum pariter de Urbe, atque uterque scribens ad opportunitatem Causæ, in Judicio succubuit cum subsequuto effectu actualis solutionis quinquennii, in qua de præfenti Collegia præfata sine ulla ulteriori contradictione spontè continuant, idèmq; *Card. de Luca de Regalib. discurs. 162. n. 4. in supplemento,* restatur, per Congregationem Particularem resolutum fuisse contra Collegia ejusmodi, in verbis ibi: *Quod tamen respectu Unionum, quæ factæ sint, Puerorum, & Adolescentium Collegiis, moderno tempore per Congregationem particulariter deputatam sub Clemente Decimo, in executionem suæ Constitutionis, vel Motus proprii, admissum non fuit; undè subiacet regula, quòd attendenda non sit auctoritas Doctorum Consultantium, contra quos fuit postea judicatum, idem *Card. de Luca de successione discursu 16. n. 14. in fin. Bofch. post eund. Card. de Luca de feud. in controversiis. artic. 3. n. 138. cum seqq.* præterquamquòd doctrinæ Consultantium sunt suspectæ, ac periculosæ, facilè à propriæ opinionis affectione, frequentèrque offuscari, seu fascinari consueo intellectu; quapropter non omnino sincerum, ac imbatum præsumendum*****

dum est iudicium Advocatorum (contrà me ipsum loquor) ut præsumendum est illud Iudicium solum Deum præ oculis habentium, præsertim in casu succumbentium eorundem Consulentium, *Card. de Luca de Camb. disc. 3. l. n. 11. de fideicommiss. disc. 27. num. 2. 9. & 17. disc. 68. n. 11. versic. reflectendo, disc. 88. n. 8. disc. 209. n. 3. & disc. 216. n. 5. cum seqq. de feud. disc. 53. sub n. 5. & disc. 127. n. 31. de donat. disc. 19. n. 10. de dot. disc. 166. n. 37. de credit. disc. 154. n. 33. de testam. disc. 5. n. 8. & disc. 53. n. 7. de usur. disc. 22. n. 3. & de feud. disc. 1. n. 14. & disc. 104. num. 13. Bosch. post eundem Card. de Luca in controvers. artic. 3. n. 135. prout æquè subintrat alia regula, quòd non est attendendum quid Consulentes favore Clientum in Causa deduxerint, sed id, quòd Iudices in contradictorio Iudicio, auditis Partibus iudicantur, veluti monet idem Card. de Luca de feud. discurs. 127. sub n. 31. de testament. discurs. 90. n. 12. de usur. discurs. 22. n. 3. de alienat. discurs. 25. n. 13. & de successione. discurs. 16. n. 14. in fin. & n. 15. ex viva ratione,*

10 quòd attendi non debeat auctoritas Doctoris, contrà quem fuit iudicatum, *Card. de Luca de testament. discurs. 5. n. 8. & discurs. 53. n. 7. Bosch. post eund. Card. de Luca de feud. in controvers. artic. 3. n. 138. cum seqq. Utraquamquòd Card.*

11 *de Luca*, in se reversus, candidè fateatur, contrarium extitisse resolutum, *de Regalib. discurs. 162. n. 4. ut supra notavimus n. 6. in med. versic. idèmq. Card. de Luca.*

12 Alàs Capitula Cathedralium, aut Collegatarum Ecclesiarum, quibus uniantur Beneficia, non tenerent solvere quindennia, cum Capitula ejusmodi juxta eorum pia instituta consuetudine in Dei servitio ob Chori frequentiam ad Divinas laudes peragendas, unicè, ac primariò dirigant suas operationes erga cultum divinum, mediante, ut insinuavi, servitio Canoniorum in Choro laudes Altissimo decantantium; & tamen sub Bullis quindenniorum literaliter compræhenduntur Capitula ad per nos supra *Cap. XLIII. fusè cumulata.*

Minoris relevantiæ est speciosum objectum, quòd Unio facta Collegiis, redoleat causam salubriorem, ac piorum operum, quibus incumbunt Collegiales, & consequenter contempletur cultus divini augmentum, quod debet esse privilegiatum, imò privilegiatissimum; etenim Summi Pontifices optime sciebant, quòd etiam Uniones factæ Seminariis Adolescentum, præsertim ab Ordinariis Locorum, unicè, ac principaliter tendunt ad augmentum Religionis, & divini cultus ex dispositione *Sacri Concilii Tridentini sess. 23. cap. 18. de Reformat. Anò omnes Religiones, torque successiva Collegia erecta per Gregorium XIII. potissimum in Urbe, fuerunt instituta ad hunc præcisum, ac peculiarem finem augmenti cultus divini, & propagationis fidei: quàmobrem, si compræhenderunt sub Bullis quindenniorum Uniones factas, & faciendas Religionibus, Collegiis, & Seminariis, pernecesse dicendum est, voluisse compræhendere etiam Uniones, & applicationes fructuum beneficiorum factas pro augmento divini cultus, & Religionis; exuberante nobis regula generali, quòd, dum Constitutiones non distinguunt species Unionum, & applicationum, sed generaliter, imò generalissimè loquantur, ne-*

que nos distinguere debemus, *l. non distingue-mus 32. ff. de recept. arbit. l. 1. §. generaliter 1. ff. de legat. præstand. Gonzalez ad Regul. 8. hodie 9. Cancellar. reservator. Menf. gloss 9. §. 2. n. 3. Fagnan. in cap. si quis Presbyter 2. n. 6. de Cleric. excommunicat. ministrant. longèque magis cum ratio fundamentalis quindenniorum consistat in reparatione damni Annatistarum provenientis ex amissione Annatarum ob cessationem vacationis Beneficiorum unitorum, quæ ratio æquè militat, sive Unio, & applicatio fiat pro alimentis ministrorum alicujus Loci Pii, ac pro augmento divini cultus, sive aliter, ut optime ponderat *Amayden. de lyl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn. n. 23. in principio, versiculo & nulla prorsus, ibi: & nulla prorsus est differentia inter Unionem factam Seminario, ac Unionem factam Monasterio, quòd ad damnum, quòd resultat Cancellaria &c.**

Vndè mirum in modum retorquetur doctrina *Vermigliol. consil. 476. & 477. quem supra resellimus num. 6. ipse namque scripsit uti Advocatus pro Collegio Germanico Urbis, cujus Causa in plena Camera proposita, pro Annatistis resoluta fuit contrà ea, quæ scripserat Vermigliol. Idèdoque in consiliu duarum opinionum in præciso casu Unionis factæ pro alimentis, proque augmento divini cultus, potius prevalere debet illa Judicis, potiù autè præmi Tribunalis, quàm illa Advocati opportunitati Causæ magis, quàm veritati interservientis, *Card. de Luca de usur. discurs. 22. n. 3. de feud. discurs. 127. sub num 31. & de testament. discurs. 90. sub num. 12.**

Audgetur insuper insubsistentia contrariæ opinionis ex eo, quòd Uniones semper fieri a solvente cum causa, imò taliter fieri debent, præcipuè illæ ab Ordinariis Locorum factæ, *Turricell. de Union. Benefic. cap. 7. n. 10. & 11. Corrad. prax benefic. lib. 2. cap. 3. n. 89. cap. 5. n. 26. & 27. & cap. 15. n. 55. & 76. Rota coram Dinozett. Jun. decif. 584. n. 12. tom 2. Bich. decif. 152. n. 6. tom. 1. sicque, quantumvis ex urgentissimis causis ad majorem Dei gloriam, & servitium tendentibus factæ essent Uniones Beneficiorum, semper procul dubio compræhenderentur sub Constitutionibus Apostolicis de quindennis loquentibus; nè aliàs admittis causis redderentur frustratoriæ Constitutiones Summorum Pontificum, quòd ex vulgatis non est asserendum, & tamen quindennia passim solvantur ab innumeris Collegiis, & Seminariis in augmentum cultus divini, & fidei propagationem institutis, & quidem non nisi vigore Constitutionum Pontificiarum super materia quindenniorum emanatarum, in quibus nullus omnino Locus Pius legitur exceptus; idè, ut verba Bullarum quindenniorum adeò effrenata includant quamcumque causam piam, in mò piissimam ex traditis per *Barbos. de diction. diction. 210. n. 2. Non omnino quòd adeò verum est, Unionem fieri solere cum causa, ut illa sine causa corrumpat, *Amayden. de lyl. Datar. lib. 1. cap. 15. §. 4. num. 7. Garz. de Benefic. part. 12. cap. 2. num. 113. cum seqq. Corrad. prax benefic. lib. 2. cap. 15. n. 44. & 75. unde fit, quòd etiam in Unionibus à Papa faciendâ debeat priùs præcedere causæ cognitio in Sacra Congregatione Concilii, aut Episcoporum, & Regularium, quamvis Pa-***

pa pro suâ voluntatis libito uti Dominus ab-
 solutus Beneficiorum unire, vel dismembrare va-
 leat etiam sine causa, *Corrad in prax. benefic.
 lib. 2. cap. 3. n. 90. cum seqq. Rota coram Coccin.
 decif. 721. n. 7. & in recentior. decif. 817. n. 13.
 part. 18. tom. 2.*

Ejusdem irrelevantiz est objectum, quod,
 cum ex præstatione quindenniorum sequatur
 notabilis diminutio cultus divini obinde red-
 ditus diminutos, quælibet concessio est potius
 restringenda, veluti arguit *Verigliol prælaudat.
 consil. 477. n. 10.* quippè in materia quindennio-
 rum agitur de præjudicio tertii ob Annatas Of-
 ficialibus ex titulo oneroso concessas, proinde-
 que non intelligitur tertio jus sublatum per
 Unionem in augmentum cultus divini factam;
 itâ, ut potius Unio facta intelligatur salvis
 quindennii, nè tertio Officium ementi præjudi-
 cetur, veluti expressè declaratum legitur in
 Bullis quindenniorum, ac signanter in *Bulla 6.
 Pauli II. in principio, juncto §. 2. & 3. Bullar.
 nov. Rom. tom. 1. ibi: Decet &c. quod &c. con-
 cella, in Camera Apostolica, vel aliis præ-
 judicium non redundant &c. cumque pro-
 pterea Camera Apostolica, nec non &c.
 S. R. E. Cardinalium Collegium, & Sedis
 Apostolicæ Officiales detrimentum non mo-
 dicum patiantur. Nos, quorum interest,
 eorumdem Camera, Collegii, & Officia-
 lium indemnitati prospicere &c. *Bulla 20. Ju-
 lii III. in principio, juncto §. 5. eod. tom. 1. ibi:
 Cupientes Camera Apostolicæ &c. et Colle-
 gii &c. S. R. E. Cardinalium, ac Officialium
 Sedis Apostolicæ indemnitati consulere, &
 eorum jura, ut tenemur, illa præservare
 &c. in &c. Camera, ac Collegii Cardina-
 lium, & Officialium detrimentum &c. *Bul-
 la 11. Pauli IV. in principio, eod. tom. 1. ibi: nos
 admonent, & cogunt, ut indemnitati ipsius
 Camera &c. diligenter intendamus, & *Bul-
 la 17. ejusdem Pauli IV. in principio, juncto §. 8.
 eod. tom. 1. ibi: Decens esse censimus, & æquum,
 ut &c. Camera nostræ Apostolicæ jura non
 negligamus &c. Nos considerantes, præfa-
 tum Eugenium &c. Collegio Cardinalium,
 & Officialium &c. præjudicare non potuisse,
 & propterea jus nostrum, & Collegii, ac
 Officialium &c. illæsum remansisse, & rema-
 nere &c. *Bulla 38. S. Pii V. 3. in principio,
 eod. Bullar. tom. 2. ibi: nè Camera prædicta ex
 &c. Unionibus &c. detrimentum aliquod pa-
 teretur. Volentes Camera nostræ Apostoli-
 cæ, ac &c. S. R. E. Cardinalium, nec non &c.
 Officialium Participantium jura præservare,
 illorumque indemnitati consulere &c. *Bul-
 la 33. Sixti V. in principio, juncto §. 2. eod. tom. 2.
 ibi: Camera nostræ Apostolicæ, & Collegii
 &c. S. R. E. Cardinalium, & Officialium &c.
 indemnitati, prout tenemur, consulere, &
 eorum jura illa præservare volentes &c. ut
 propterea damnum ex hoc Camera Aposto-
 licæ, & Collegio Cardinalium, et &c. Offi-
 cialibus prædictis emergens farciatur &c. *Bul-
 la 18. Urbani VIII. in principio, juncto §. 1. eod.
 Bullar. tom. 5. ibi: nè Camera prædicta ex &c.
 Unionibus &c. detrimentum aliquod indu-
 ceretur. Volens propterea dictæ Camera, ac
 &c. S. R. E. Cardinalium Collegio, nec non
 &c. Officialibus &c. Participantibus jura*******

præservare, illorumque indemnitati consule-
 re &c. volentes igitur, tam Camera nostræ
 Apostolicæ, quam &c. S. R. E. Cardinalium
 Collegio, ac &c. Officialibus &c. consulere
 &c. et *Bulla 50. Clementis X. in principio, jun-
 cto §. 1. 3. & 5. in principio, eod. Bullar. tom. 6.
 ibi: Camera Apostolica, & Collegii &c.
 S. R. E. Cardinalium, ac &c. Officialium &c.
 Participantium indemnitati consulere, im-
 mo illorum jura manutene, nec non illo-
 rum damnis &c. obviare cupientibus &c. Col-
 legio Cardinalium hujusmodi, & Officiali-
 bus &c. præjudicare non potuisse &c. nè Ca-
 mera prædicta ex &c. Unionibus &c. detri-
 mentum aliquod induceretur, volens propte-
 rea prædictæ Camera, & eorumdem Cardi-
 nalium Collegio, nec non &c. Officialibus
 &c. Participantibus jura præservare, illorum-
 que indemnitati consulere invigilans &c. vo-
 lens propterea tam Camera prædictæ, quam
 eorumdem Cardinalium Collegio, ac Officia-
 libus &c. Participantibus consulere &c. *repet.
 post Tract. int. Const. Apost. in ordine la. III. IV.
 V. VI. VII. VIII. & XI. & prosequuntur *Amay-
 den. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn.
 n. 20 in fin. & n. 21. in principio, Card. de Luca
 de Benefic. discurs. 39. n. 3. & 14. cum aliis per
 Adden. ad Rot. decif. 217. n. 32. cum seqq. part. 9.
 recentior. tom. 1. ubi n. 34. firmatur, quod Papa
 non censetur præjudicare juri tertii, etiamsi gra-
 tia facta sit ob publicam utilitatem.***

Omissio, quod Constitutiones Apostolicæ
 nulla penitus Loca Pia exceptent a solutione
 quindenniorum, proindeque ob generalitatem
 includant etiam illa, quibus facta fuerit Unio
 ob augmentum cultus divini, signanter juxta
 Constitutionem 50. Clementis X §. 6. in fin. *Bullar.
 nov. Rom. tom. 6. repet. post Tract. int. Constitution.
 Apostol. in oratione la. XI. ubi: nullis penitus exclu-
 sis &c.* Hanc præsertim nulliteriosa, valdeque
 operativa illa dictione penitus, quæ nullam ad-
 mittit restrictionem, neque limitationem, sed
 etiam non comprehendenda comprehendit ad
 tracta per *Barbof. de diction. d. d. 149. n. 1. cum
 seqq.* cumque omnia Collegia, seu Seminaria
 non ad alium finem instituantur, nisi, ut ibidem
 alantur Pueri, & Adolescentes scientiis erudiendi
 pro servitio Ecclesiæ, perque consequens pro
 augmentum cultus divini, ut de se patet, atten-
 to unico, ac peculiari Instituto enixè directo
 ad Religionem propagandam, bonæque Artes
 addiscendas; atque, nisi expressè doceant
 de individuo privilegio post Bullas quindennio-
 rum obtento, non solvendi quindennia, procul
 dubio ab illis exceptuata, seu exempta nequa-
 quam prædicantur ob nullorum Locorum Piorum
 exceptionem in Bullis quindenniorum;
*Capon. contro. forens. 32. n. 12. Amayden de styl.
 Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn. num. 23.
 adeo, ut, quantumvis Collegia exhiberent pri-
 vilegium exemptivum à quindennii, si illud es-
 set posterius Constitutionibus Apostolicis super
 materia quindenniorum editis, profectò non
 suffragaretur Collegiis, tamquam revocatum
 per ipsamet Bullas quindenniorum habentes in
 ventre amplissimas, ac effrænatissimas clausu-
 las derogatorias, veluti legere est in *Bulla 20.
 Julii III. §. 6. in fin. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi:
 eaque omnia ad quascumque tam Seculares, quam**

„ quàm Regulares Virorum, & mulierum
 „ Congregationes quantumvis privilegiatas, &
 „ exemptas &c. extendimus, & ampliamus,
 „ Bulla 17. Pauli IV. §. 11. eod. tom. 1. ibi: & tam
 „ Virorum, quàm mulierum Sæculares, &
 „ quorumvis etiam exemptorum Ordinum Regu-
 „ larum Congregationes, & Collegia &c. et
 „ alia Pia Loca &c. omnia, & singula &c. Be-
 „ neficia Ecclesiastica, quæ possident &c. no-
 „ tificasse, & intimasse debeant, & ad id &c.
 „ cogi, & compelli possint, Bulla 38. S. Pii V.
 „ §. 3. in fin. §. 4. & 7. eod. Bullar. tom. 2. ibi, quæ-
 „ cumque Beneficia Ecclesiastica &c. Collegiis
 „ &c. utriusque sexus personarum Piiis Locis,
 „ quantumvis privilegiatis, et exemptis &c.
 „ Apostolica auctoritate unita &c. sub literis
 „ Pauli II. et aliorum Prædecessorum hujusmo-
 „ di comprehendendi, et includi, Congregatio-
 „ nes &c. Collegia &c. quantumcumque &c.
 „ exempta, et privilegiata existant &c. dum-
 „ modo &c. Beneficia ipsa possideant, ad so-
 „ lutionem Communium, Annatarum, et alio-
 „ rum jurium prædictorum eidem Cameræ &c.
 „ ratione Unionum &c. singulis XV. annis &c.
 „ faciendam teneri &c. Non obstantibus &c.
 „ Privilegiis, exemptionibus, indulitis, et li-
 „ teris Apostolicis &c. Piiis Locis prædictis,
 „ sub quibuscumque tenoribus &c. concessis
 „ &c., Bulla 33. Sixti V. §. 2. in fin. & §. 5. eod.
 „ tom. 2. ibi, Congregationes &c. Collegia,
 „ Seminaria &c. et Pia Loca hujusmodi &c.
 „ quantumcumque exempta, et privilegiata
 „ existant &c. ad solutionem quindenniorum
 „ præfactorum eidem Cameræ, ac Collegio, et
 „ Officialibus, ratione Unionum &c. singulis
 „ XV. annis &c. faciendam teneri &c. et ad
 „ id &c. cogi &c. posse. Non obstantibus &c.
 „ Privilegiis, exemptionibus, indulitis, et li-
 „ teris Apostolicis &c. Collegiis, Semina-
 „ riis &c. et aliis Piiis Locis præfatis, sub qui-
 „ buscumque tenoribus &c. concessis &c.,
 „ Bulla 18. Urbani VIII. in principio, juncto §. 4.
 „ eod. Bullar. tom. 5. ibi, omnia, et singula &c.
 „ Collegia &c. in quorum favorem &c. quæ-
 „ cumque Beneficia Ecclesiastica unita &c. et
 „ illorum Uniones eis factæ reperirentur, quan-
 „ tumcumque exempta, et privilegiata existe-
 „ rent &c. dummodo &c. Beneficia ipsa possi-
 „ derent, ad solutionem Communium, Anna-
 „ tarum, et aliorum jurium prædictorum
 „ eidem Cameræ, Collegio, et Officialibus,
 „ ratione Unionum &c. prædictarum singulis
 „ XV. annis &c. faciendam teneri &c. et ad
 „ id &c. cogi, et compelli posse decrevit, et
 „ declaravit &c. Non obstantibus &c. Privile-
 „ giis, Exemptionibus, Indulitis, et literis
 „ Apostolicis &c. Collegiis, Seminariis &c. et
 „ aliis Piiis Locis præfatis, sub quibuscumque
 „ tenoribus &c. concessis &c., & Bulla 50.
 „ Clementis X. §. 1. 3. 6. 7. & 14. eod. Bullar.
 „ tom. 6. ibi, omnes, et singulas Uniones &c.
 „ de quibusvis &c. Beneficiis Ecclesiasticis &c.
 „ quibuscumque &c. Collegiis &c. etiam illis à
 „ solutione hujusmodi exemptionem habere,
 „ præsumptibus &c. perpetuo factas, et de
 „ cetero &c. perpetuo facientias, sub literis
 „ Pauli II. &c. includi &c. omnia, et singu-
 „ la &c. Collegia &c. in quorum favorem &c.
 „ quæcumque Beneficia Ecclesiastica unita &c.

„ existerent, et illorum Uniones eis factæ repe-
 „ rirentur, quantumcumque exempta, et pri-
 „ vilegiata existerent &c. dummodo &c. Bene-
 „ ficia ipsa possiderent, ad solutionem Com-
 „ munium, et Annatarum, et aliorum jurium
 „ prædictorum eidem Cameræ, Collegio, et
 „ Officialibus, ratione Unionum &c. prædi-
 „ ctarum singulis XV. annis &c. faciendam,
 „ teneri &c. et ad id &c. cogi &c. posse decre-
 „ vit, et declaravit &c. Cum autem &c. sub
 „ literis prædictis minimè comprehendendi con-
 „ tendant, et propterea, ac forsitan aliis frivolis
 „ prætextibus, Communia, Minuta Servitia,
 „ Annatas, et alia jura Cameræ, et Collegio,
 „ ac Officialibus prædictis, ratione Unio-
 „ num &c. debita &c. persolvere recusent, Nos
 „ verò &c. omnia, et singula privilegia, im-
 „ munitates, et exemptiones per quoscumque
 „ Romanos Pontifices Prædecessores nostros
 „ quibusvis &c. ratione solutionis Commu-
 „ nium, Quindenniorum, aliorumque jurium
 „ prædictorum, Cameræ, Collegio, et Offi-
 „ cialibus prædictis faciendæ, hæctenus quo-
 „ modolibet concessa revocantes, et annullan-
 „ tes, revocataque, et annullata ex nunc esse,
 „ et fore decernentes, quascumque &c. literas
 „ eorundem Pauli IV. et Pii, ac Sixti V. atque
 „ Urbani VIII. nec non quorumcumque alio-
 „ rum Romanorum Pontificum Prædecessorum
 „ nostrorum super solutione Annatarum, Com-
 „ munium, Quindenniorum, et aliorum ju-
 „ rium &c. editas, confirmatas, et innovatas,
 „ cum omnibus Clausulis, Decretis, derogationi-
 „ bus &c. approbamus, et confirmamus
 „ &c. omnia, et singula in contrarium
 „ disposita, tanquam nulla, et irrita revocan-
 „ tes &c. Non obstantibus &c. Privilegiis quo-
 „ que, indulitis, et literis Apostolicis &c. sub
 „ quibuscumque tenoribus &c. concessis &c.
 „ Quibus omnibus &c. specialiter, et expressè
 „ Motu pari derogantes &c. cum Clausulis op-
 „ portunis, repet. post Tract. int. Concl. Apost.
 „ in ordine la III. V. VI. VII. VIII. & XI.

Immo Collegiis pro augmento cultus divini,
 & fidei propagatione institutis nequidem opitu-
 laretur privilegium (ut ita inquam) virtuale, seu
 generale, nullam faciens individua mentionem
 exemptionis quindenniorum; dum enim habemus
 legem specialem de quindenniis disponen-
 tem, undique claram, ac indubitatam, mini-
 mè inserviunt extraneæ, ideales, subtiles,
 magisque Cathedræ, quàm foro accommodatæ
 interpretationes, & inutilia ratiocinia; sed legi
 prædictæ quindenniorum omnino standum est,
 ad notorium textum in l. ille, aut ille 25. ff. de legat.
 3. Card. de Luca de Regalib. disc. 31. num. 26.
 & de Matrimon. disc. 3. num. 4. Tiraquell. de ve-
 traçt. lignag. §. 1. gloss. 13. n. 3 Gratian. disc. 74.
 nu. 17. & 18. Rot. in recentior. decif. 413. n. 15.
 part. 12. ibi: cessat omnis disputatio, cum te-
 neamus casum legis &c. adeò, ut lex semper
 servanda sit ad pedem literæ, prout jacet, nec
 tergiversanda additionibus, aut diminutioni-
 bus, veluti de lege divina dicitur Deutoronom.
 cap. 4. versiculo 2. ibi: Non additis ad verbum,
 quod vobis loquor, nec auferetis ex eo: custodite
 mandata Domini Dei vestri, que ego præcipio vo-
 bis &c. ubi à Lapid. in mel. §. Dico ergo, ibi:
 sensus hujus loci est, quasi dicat, ad præcepta
 mea,

- mea, que ego hoc capite, & sequentibus præcepturus sum vobis &c. non additis aliquid, scilicet eis repugnans, & contrarium &c. præcipit Deus, ut sua lex integrè servetur, ut nihil ex ea addendo, vel minuendo vitietur, aut mutiletur; sed tota facta recta maneat, & observetur & propè fin. §. Itaque, ibi: Non vult dicere, non servabitis aliud, quàm id, quòd nunc præcipio, sed in hoc, quòd præcipio, nihil mutabitis, addendo, vel minuendo, sed integrè facietis, ut jubeo, & non aliter &c. & cap. 12. Versiculo 32. ibi: Quod præcipio tibi, hoc tantùm facito Domino: nec addas quidquam, nec minuas: undè intrat celebre monitum S. Augustini de vera Religione cap. 2. reflatum in cap. in istis 3. distinct. 4. ibi: cum fuerint institutè &c. (loquitur de legibus) non licebit &c. de ipsis judicare, sed secundùm ipsas, & prosequitur D. Advoc. Orjaya disc. Eccles. tom. 2. part. 2. disc. 37. num. 35. cum seqq. & tom. 3. part. 1. disc. 29. num. 70. ad quòd valde
- 25 confert effectum Card. de Laurea in Epistola ad Lectorem Epitom. Sacror. Canonum, ibi: nec amplius ad Amussim lapidem, juxta Philosophi præceptum, sed ad lapidem Amussim aptare contendimus, non inquam legi voluntatem subjicimus, sed legem ipsam ad voluntatem trahere non formidamus &c. immò lex, quantumvis dura, servanda est, l. prospexit 12. §. 1. in fin. ff. qui, & à quib. manumissi, liberi non sunt, ibi: quòd quidem perquam durum est: sed ita lex scripta est, Barboza axiom. 136. n. 10. Cened. quest. Canonic. & Civil. quest. 2. num. 9. in principio, Rubeus in annot. ad dec. 460. num. 138. part. 4. recentior. tom. 2. & ad dec. 67. num. 32. cum seqq. part. 9. tom. 1. Rota dec. 172. num. 59. cum seqq. part. 6. dec. 378. num. 18. cum seqq. part. 18. tom. 1. Maniss. ad Card. de Luca dec. 38. nr. 70. de testament. lib. 9. vol. 3.
- 28 His accedit, quòd in Beneficiorum Unionibus non solum consideratur recognitio universalis domini penès Papam uti absolutum Dominum Beneficiorum, sed etiam ipsa sustentatio Papæ, & Cardinalium publicè inservientium utilitati ad commodum universalis Ecclesiæ, juxta Bullam 17. Pauli IV. §. 1. Bullar. nov. Rom. tom. 1. Bullam 38. S. Pii V. §. 3. in principio, eod. Bull. tom. 2. Bullam 18. Urbani VIII. in principio, eod. Bullar. tom. 5. Bullam 50. Clementis X. §. 3. in principio, & §. 10. in principio, eod. Bullar. tom. 6. repetit. post Tractat. int. Constitution. Apostolic. in ordine la V. VI. VIII. & XI. ibi: providè considerans, quòd Annatarum, Communium, & aliorum jurium Camere Apostolicæ debitorum exactio in recognitionem universalis domini introducta, esset antiquissima &c. nec non, ut &c. S. R. E. Cardinales &c. qui illius honorabilia membra &c. existunt &c. statum illorum juxta Cardinalatus sublimitatem decentiis tenere, et expensarum ouera, que eos jugiter de necessitate subire oportet, faciliùs perferre valeant &c. et Bullam S. M. Clementis XI. 16. Maji 1705. editam, in principio, repetit. post Tractat. int. Const. Apostol. in ordine la XV. ibi: cum nihil tam exploratum sit, quàm &c. deberi Romano Pontifici in recognitionem domini universalis, ipsi competentis in omnibus Bonis Deo, et Ecclesiè dicatis, tum pro congrua dignitatis, et quam gerit tamquam visibile caput Ecclesiæ, substitutione &c. & notat Card. de Luca de Benefic. discurs. 139. n. 2. cum
- 29 seqq. qui de causâ Uniones semper censeri debent factæ cum isto onere, solvendi nempe quinquennia, & non al. credendum, Summum Pontificem voluisse sibi, suæque Cameræ, & Sacro Cardinalium Collegio interessere habentibus cum tractu successivo, præjudicare, Gabriel. consil. 197. num. 5. et 6. lib. 1. Rota in recentior. dec. 4. num. 4. part. 8. quando potius idem Pontifex
- 30 protestat, se præjudicare non potuisse, veluti literaliter legitur in Bulla 17. Pauli IV. §. 8. in principio, Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi: nos considerantes, præfatum Eugenium &c. Collegio Cardinalium et Officialium &c. præjudicare non potuisse, et propterea jus nostrum, et Collegii, ac Officialium &c. illatum remansisse, et remanere &c. et Bulla 50. Clementis X. §. 1. in principio, eod. Bullar. tom. 6. ibi: Romanis Pontificibus, et per consequens Collegio Cardinalium hujusmodi, et Officialibus &c. præjudicare non potuisset &c. repet. post Tract. int. Const. Apostol. in ordine la V. & XI. ac observat Card. de Luca de Benefic. discurs. 89. num. 14. ibi: quimò quòd neque positivè gesta per ipsosmet Prædecessores Pontifices attendi debeant, ac præjudicare possint in hac materia quinquenniorum &c.
- 31 Longè minus faceffit, quòd, si singulis XV. annis solvendum est quinquennium etiam pro Beneficiis unitis ob augmentum cultus divini, manus mortua non haberet singulis annis tot, eosdemque fructus sibi assignatos in augmentum cultus divini, sed perneceffe singulis annis illos haberet pauciores; sicque potius diminueretur, quam augetur cultus divinus contra mentem unientis, cum notabili damno manus mortuæ ob præctum successivum: etenim, dum Unio, seu applicatio semper intelligitur facta sine præiudicio Annatæ, seu quinquenni, assignatio fructuum Beneficii uniti semper quoque intelligi debet. detracta priùs Annata, seu quinquennio suis debitis temporibus solvendo, prout patet ad sensum ex eo, sed omnes Uniones, quæ fiunt Collegiis, & Seminariis, seu aliis simili- bus Pliis Locis, fieri solent ex mente unientis pro augmento cultus divini, ac tamen omnia Collegia, & Seminaria, reliquaque similia
- 32 Pia Loca literaliter fuerunt comprehensa in Constitutionibus Apostolicis solutionem quinquenniorum demandantibus, veluti monuimus supra num. 1. cum seqq. quæ quidem Constitutiones, tamquam generaliter loquentes de quinquenniis, quotiescumque continent in ventre
- 33 expressam rationem, comprehendunt omnes casus, quibus applicatur ratio expressa, Calderin. consil. 147. in principio, ut lit. pendent. Fagnan. in cap. nuper 5. n. 124. de Constitution. Lotber. de re benefic. lib. 1. quest. 13. num. 106. quippè ratio in lege expressa, eius est potentia,
- 34 ut determinet omnes casus sub ratione comprehensos ad correctionem Juris communis, Fagnan. in cap. nuper 34. n. 4. de Decim. imò eademmet Apostolicæ Constitutiones præteritarum, declaratoriarum, in ista re quinquenniorum, hoc utuntur argumento, occasione Unionis ab Ordinatis factæ, pro qua decernunt etiam deberi quinquennium eodem fermè pacto, quò illud debetur pro Unione à Papa facta, ob identitatem, vel maioritatem rationis, juxta Bullam 33. Sixti V. §. 2. Bullar. nov. Rom. tom. 2. ibi: Nos
- 35 attendentes, quòd tantundem detrimenti, Ca-

„ Camera Apostolicæ , Collegio Cardinalium ,
 „ et Officialibus præfatis , ex aliis fiunt , quæ
 „ ab Ordinariis Locorum , et aliis fiunt , pro-
 „ venit , & propterea æquum esse censentes , ut
 „ quod in Unionibus per Sedem Apostolicam
 „ factis obtinet , illud idem , & fortius in Uni-
 „ onibus per ipsos Ordinarios factis , & faciendis
 „ observetur , licetque in Constitutionibus &c.
 „ Prædecessorum præfatorum compræhendi vi-
 „ deatur , tamen , ut cuius dubitandi occasio
 „ præcidatur &c. statumus &c. et declaramus ,
 „ quod Uniones &c. de quibuscumque Benefi-
 „ ciis Ecclesiasticis &c. tam per quoscumque
 „ Romanos Pontifices &c. ac Nos , nec non Se-
 „ dis præfatæ Legatos , Nuncios , et alios quo-
 „ scumque subdelegatos , et alios quomodolibet
 „ auctoritate Apostolica , quàm per quen-
 „ cumque Locum Ordinarium &c. hæcenus factæ ,
 „ et faciendæ &c. sub dictorum Prædecessorum
 „ Constitutionibus &c. omnino compræhen-
 „ dantur &c. et propterea &c. ad solutionem
 „ Quindenniorum præfatorum eidem Camera ,
 „ ac Collegio , & Officialibus , ratione Unio-
 „ num &c. singulis XV. annis &c. faciendam
 „ teneri &c. et ad id &c. cogi &c. posse , Bul-
 „ lam 18. Urbani VIII. in principio , juncto §. 2. eod.
 „ Bullar. tom. 5. & Bullam 50. Clementis X §. 4.
 „ eod. Bullar. tom. 6. repetit. post Tractat. in ordine
 „ la VII. VIII. & XI.

36 Potissima autem quindenniorum ratio , seu
 introductio alias antiquissima , in eo versatur ,
 ne Camera Apostolicæ , & Annatistis causam
 onerosam haberentibus , ex Beneficiorum Unio-
 nibus ob cessatam solutionem Annatæ spem de-
 trimentum aliquod inferatur juxta tenorem Con-
 stitutionis 6. Pauli II. §. 2. 3. 4. & 5. Bullar. nov.
 Rom. tom. 1. ibi , Proptereaque &c. Beneficia
 „ unira huiusmodi amplius nequaquam vacare
 „ sperantur , cumque propterea Camera Apo-
 „ stolica , nec non &c. S. R. E. Cardinalium
 „ Collegium , et &c. Officialibus detrimentum
 „ non modicum patiantur . Nos , quorum inter-
 „ est , eorumdem Camera , Collegii , et Offi-
 „ cialium indemnitati prospicere &c. auctorita-
 „ te Apostolica &c. statumus , et declaramus ,
 „ quod omnia , & singula Monasteria &c. Com-
 „ munita , et Minora servitia , atque alia jura
 „ debita , & consuetæ tam ipsi Camera , &
 „ Collegio , quàm Officialibus præfatis . Reli-
 „ qua verò Monasteria &c. & Beneficia &c. uni-
 „ ta &c. Annatam , sive medios fructus unius
 „ anni in posterum singulis XV. annis perpetuo
 „ sequuntur , eidem Camerario solvere tenean-
 „ tur , & debeant . Et quod de omnibus Mona-
 „ steriis &c. et Beneficiis &c. unitis &c. Com-
 „ munita , Minora , et alia jura , seu Annatas ,
 „ & medios fructus huiusmodi solvere adstrin-
 „ gantur etiam singulis annis XV. in futu-
 „ rum &c. , Constitutionis 20. Julii III. in prin-
 „ cipio , juncto §. 5. & 6. eod. tom. 1. Constitutio-
 „ nis 11. Pauli IV. in principio , juncto §. 3. & 10.
 „ eod. tom. 1. & Constitutionis 17. ejusdem Pau-
 „ li IV. in principio , juncto §. 7. 8. & 11. eod.
 „ tom. 1. Constitutionis 38. S. Pii V. §. 3. & 4.
 „ eod. Bullar. tom. 2. ibi , quindenniorumque
 „ usus , et solutio ideò adinventi sunt , ne Cam-
 „ mera prædicta ex &c. Beneficiorum Ecclesia-
 „ sticorum Unionibus , quæ amplius vacare
 „ non sperabatur , detrimentum aliquod pate-

„ retur . Volentes Camera nostræ Apostolicæ ,
 „ ac &c. S. R. E. Cardinalium , nec non &c.
 „ Officialium Participantium jura præservare ,
 „ illorumque indemnitati consulere &c. omnia ,
 „ et singula Monasteria &c. nec non &c. alia
 „ quæcumque Beneficia Ecclesiastica &c. Apo-
 „ stolica auctoritate unira &c. sub literis Pau-
 „ li II. & aliorum Prædecessorum huiusmodi
 „ compræhendi , & includi . Et propterea &c.
 „ ad solutionem Communium , Annatarum ,
 „ & aliorum jurum prædictorum eidem Cam-
 „ eræ &c. ratione Unionum &c. singulis XV.
 „ annis &c. faciendam teneri &c. , Constitutio-
 „ nis 33. Sixti V. in principio , juncto §. 2. eod.
 „ tom. 2. ibi , Camera nostræ Apostolicæ , &
 „ Collegii &c. S. R. E. Cardinalium , & Offi-
 „ cialium &c. de Annatis , et quindenniis par-
 „ ticipantium indemnitati &c. consulere , et
 „ eorum jura illæsa præservare volentes &c.
 „ Præterea quoniam quindenniorum usus , & so-
 „ lutio ratione Beneficiorum unitorum consti-
 „ tuta sunt , quia illorum vacatio amplius non
 „ speratur , ut propterea dannum ex hoc Cam-
 „ eræ Apostolicæ , & Collegio Cardinalium ,
 „ & &c. Officialibus prædictis emergens sar-
 „ ciatur &c. , Constitutionis 18. Urbani VIII. in
 „ principio , juncto §. 1. eod. Bullar. tom. 5. ibi ,
 „ quindenniorumque usus , & solutio , ideò
 „ adinventi fuerunt , ne Camera prædictæ ex
 „ &c. Beneficiorum Ecclesiasticorum Unio-
 „ nibus , quæ amplius vacare non sperabantur ,
 „ detrimentum aliquod induceretur . Volens
 „ propterea dictæ Camera , ac &c. S. R. E.
 „ Cardinalium Collegio , nec non &c. Officia-
 „ libus , de Communibus , Annatis , & quin-
 „ den niis participantibus jura præservare , illo-
 „ rumque indemnitati consulere &c. Volentes
 „ igitur , tam Camera nostræ Apostolicæ ,
 „ quam &c. S. R. E. Cardinalium Collegio ,
 „ ac &c. Officialibus de Annatis participanti-
 „ bus consulere &c. , & Constitutionis 50. Cle-
 „ mentis X. in principio , juncto §. 3. 4. 5. & 6. eod.
 „ Bullar. tom. 6. repet. post Tractat. int. Const. Apost.
 „ in ordine la III. IV. V. VI. VII. VIII. & XI.
 „ ac tradunt Capon. contro. forens. 30. num. 3.
 „ cum seqq. & contro. 32. num. 5. cum seqq.
 „ ibi , causæ finalis Constitutionum fuisse , ut
 „ Annatistis , & Camera Apostolicæ sarciretur
 „ detrimentum , quod patiebatur ex Unio-
 „ nibus , & dismembrationibus factis de Benefi-
 „ ciis , quæ prius vacabant , & Annatam DD.
 „ Annatistis solvere consueverant , cum deindè
 „ ob eorum Uniones perpetua amplius vacare
 „ non possint &c. , num. 7. ibi , Quod autem
 „ causæ finalis , quibus moti fuerunt Pontifices
 „ ad concedenda quindennia , fuerint ob dan-
 „ num , quod patiebantur Annatistæ ex Unione
 „ Beneficiorum , quæ vacabant , & Annatam
 „ solvere consueverant , elicitur ex prædictis
 „ Constitutionum verbis . tanquam in proemio
 „ appositis &c. , & num. 36. ibi , Quindennia
 „ sunt inducta ad subveniendum indemnitati
 „ Camera Apostolicæ , ut , sicut antea perci-
 „ piebat Annatam , ita etiam debeat percipere
 „ quindennium , quando sunt unira Beneficia ,
 „ vel applicata Bona , ratione quorum antea
 „ solvebatur Annata &c. , Mass. Galles. de an-
 „ nat. nu. 30. in fin. §. Est aliud , versiculo ex hujus-
 „ modi Unionibus , ibi , ex hujusmodi Unio-
 „ nibus &c.

bus &c. per quas præcludatur via futuris unitorum Beneficiorum vacationibus; quoniam inferebatur Sedi Apostolicæ detrimentum, percipiendi ex illis Annatam &c. usu receptum fuit, ut illi, in quorum commodum tales Uniones cedebant &c. promitterent, obligarentque se, & successores, pro solvendo in futurum &c. finitis quibuscumque XV. &c. annis, unitorum Beneficiorum Annatas &c. ut sic Apostolicæ Sedis indemnitati prospiceretur, nè talium Unionum prætextu, remaneret in perpetuum privata jure percipiendi consuetam Annatam &c., *Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 13. §. 4. de quindenn. num. 1. ibi*, nam ubicumque per Unionem est sublata solutio Annatæ alicuius Beneficii, quia non potest amplius contingere illius vacatio, loco Annatæ solvitur quindennium &c. pro fructibus Beneficii uniti &c. nè videlicet Officiales, & Camera Apostolica ex huiusmodi Unionibus nimium damnum patiantur &c., *num. 10. in fin. ibi*, Camera Apostolica, & Officiales Cancellariæ damnum paterentur, quia pro illis Beneficiis solvebatur Annata, quæ, cum per Unionem fuerit sublata, æquum est, quòd subintret quindennium &c., *num. 12. ibi*, Undè in solutione quindennii, non solum consideratur damnum Cameræ Apostolicæ, & Officialium, Cancellariæ, ex jure de præterito, sed etiam utile, ex jure de futuro &c., *& num. 20. in fin. versic. aliàs, ibi*, Camera Apostolica, & Cancellaria pateretur damnum ex eo, quòd Unio per Ordinarium facta operaretur, quòd nunquam rediret vacatio huius Beneficii ad Cancellarium, quod est præcipua causa quindennii &c., *Card. Farratin. apud eund. Amayden. loc. citat. nu. 20. circ. fin. §. Quoad Uniones, in fin. ibi*, Et cum iupradictæ Uniones sint multum damnosæ Sedi Apostolicæ &c. crederem &c. quindennia exigi posse, *Paris. de resign. Benefic. lib. 4. qu. 10. num. 4. ibi*, quia Beneficia unita &c. non vacant amplius, nè fraudetur Cancellaria, introductus fuit titulus in Cancellaria, quòd lapsis XV. annis à tempore Unionis &c. solvatur denudò Annata talis Beneficii sic uniti &c., *Lotther. de re benefic. lib. 1. qu. 29. num. 5. ibi*, Ex his verò Constitutionibus satis liquet, quindennia hæc &c. fuisse introducta iustissima de causa, videlicet, ut, quia per Unionem extinguebantur Beneficia, cum deinceps impeditetur vacatio; undè inferebatur præiudicium Cameræ Apostolicæ respectu Annatæ, necesse fuerit huic damno adeò evidenti occurrere, reducendo obligationem de solvendo certum quid statis temporibus, antiquitus usitatum ad tempus X. annorum &c., *& num. 7. ibi*, ex causa onerosa pro reparando præiudicio ab Unione onerulante &c., *Card. de Luca de Benefic. discurs. 89. num. 3. ibi*, Quia verò pariter antiquissimus inolevit usus Apostolicæ Sedis, faciendi &c. Beneficiorum Uniones, idè impediendes vacationes, ac personales, seu vitalitias Provisiones, præiudicantes Papæ, ac Sacro Collegio Cardinalium, aliisque Officialibus circa solutionem dictorum Servitorum, & Annatarum, quæ occasione novarum Provisionum faciendæ esset; hinc pro huius-

modi damni, ac præiudicii refectione, inolevit etiam antiquus usus solvendi dicta onera, & Annatas, pro Ecclesiis, ac Beneficiis unitis &c. Idcirco, ut his consuleretur, prudenter Paulus II. &c. præfinivit uniforme tempus 15. annorum &c., *Rota coram Card. Seraphin. dec. 1410. nu. 10. & 28. tom. 2. repet. post Tract. int. Decis. Sac. Rot. Rom. in ordine la V.*

Cum igitur Camera Apostolica, ac Annati-
stæ æquè perpetuam idem detrimentum, amissionis nimirum Annatæ, ex Unionibus etiam in divioi cultus augmentum, vel Fidei propagationem factis, ratio postulat, ut illæ etiam compræhendantur sub Constitutionibus de quindennii disponentibus, perque consequens Beneficia in talem causam unita, subiaccere debeant solutioni quindennii, juxta auctoritates mox deductas.

In quorum confirmationem valdè urget, quòd, ut supra insinuavimus *num. 3. 1. in fin. sub sæpè laudatis Apostolicis Constitutionibus in litera continentur quoque Uniones factæ Collegiis, seu Seminariis, quæ dubio procul fundata sunt ad augendum divinum cultum, & destinata ad Religionis incrementum, ex mente Sacri Concilii Tridentini sess. 23. de Reformat. cap. 18. in principio, ibi: ad pietatem, & Religionem informetur &c. alere, ac religiosè educare, et Ecclesiasticis disciplinis insinere teneantur &c. et studium præferant Deo, et Ecclesiæ inserviendi. Hos Pueros Episcopus &c. Ecclesiarum ministerio addicet &c. ita, ut hoc Collegium, Dei ministrorum perpetuum Seminarium sit &c. et propè fin. versic. quòd si, ibi: ut quamprimùm hoc sanctum, et pium opus, ubicumque fieri poterit, promoveatur, studiosè curabitur &c. ubi Barbosa *num. 2. ibi: Seminaria sunt introducta &c. pro &c. augmento divini cultus &c. et de Episcop. part. 3. alleg. 77. num. 1. post med. propè fin. versic. erecta enim, Valenzuel. conf. 22. num. 41. lib. 1. Amofiaz. de caus. piis lib. 4. cap. 12. num. 33. et 34. Card. de Luca in annot. ad Sac. Concil. Trident. disc. 25. num. 1. Rota recentior. dec. 295. num. 3. part. 19. ibi: ad majus divini cultus augmentum &c. adeò, ut sub eisdem Pontificiis Constitutionibus non solum compræhendantur Uniones auctoritate Apostolica factæ, sed etiam illæ ab Episcopis auctoritate Ordinaria factæ, veluti expressè declaravit Sixtus V. in sua Constitutione 33. §. 2. Bullar. nov. Rom. tom. 2. ibi: ac propè: ad æquum esse censentes, ut quod in Unionibus per Sedem Apostolicam factis obtinet, illud idem, et fortius in Unionibus per ipsos Ordinarios factis, et faciendis observetur &c. statuimus &c. et declaramus, quòd Uniones &c. de quibuscumque Beneficiis Ecclesiasticis &c. per quemcumque Locum Ordinarium &c. hæctenus factæ, et faciendæ &c. sub dictorum Prædecessorum Constitutionibus &c. omnino compræhendantur &c. Vrbani VIII. in sua Constitutione 18. in principio, versic. attendens, eod. Bullar. tom. 5. et Clemens X. in sua Constitutione 50. §. 4. et 5. eod. Bullar. tom. 6. repet. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la VII. VIII. et XI. & notat Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn. n. 6. & 20. propè fin. §. Hactenus, et num. 21. Card. Farratin apud eund. Amayden. loc. cit. nu. 20. §. Quoad Uniones: quæ quidem Uniones factæ auctoritate Ordinaria, 41**

ta recentior. *dec. 377. num. 23. part. 9. tom. 2.* imò augmentum divini cultus est causa, ob quam sustineantur Uniones Beneficiorum ab ipsis Locorum Ordinariis factæ, veluti observat *Turricell. de Union. Benefic. cap. 8. num. 26.* ita, ut sub memoratis Bullis quindenniorum literaliter comprehendantur Uniones factæ Cathedralibus, & Collegiatis Ecclesiis, nec non Mensis Capitularibus, quæ etiam citrà dubium tendunt in augmentum divini cultus.

Haud levioris momenti est, quòd Unio facta ob cultus divini augmentum, & fidei propagationem, uti valdè favorabilis, censeatur semper excepta à quibuscumque Papalibus Constitutionibus, quantumvis in amplissima forma onera aliqua imponentibus, veluti arguit *Vermigliol. conf. 476. num. 4. in principio. versic. secundò*, ibi: *prævia &c. declaratione, quòd id ad divinum itaque cultum &c. cognovit pertinere &c. et in fin. §. Idemque*, ibi: *reperita declaratione erectionis dicti Collegii ad divinum cultum, sanctorumque Catholicam Religionem tuendam, et ampliandam, Abbatiam perpetuò dicto Collegio univit ad Fidei Catholicæ incrementum; quandoquidem Pontificie dispositiones emanate ratione augmenti divini cultus, et ad Fidei incrementum, et propagationem, talis sunt efficacia, ut censeantur semper excepta à Constitutionibus quibuscumque, quamvis amplissimè universalibus &c.* quippè *Vermigliol. refellitur supra num. 6. cum seqq.*

Longè inestimabilis ponderis est objectum, quòd (arguendo à simili) hinc Uniones factæ pro divini cultus augmento, & fidei propagatione, non comprehendantur sub *Regula 11. aliàs 12. hodiè 13. Cancellar. revocatoria* quarumcunque Unionum effectum non sortitarum, ibi: *non tamen ad Fidei Catholicæ defensionem. et propagationem &c.* & notat *Vermigliol. mox allegat. conf. 476. nu. 5. Chokier ad dict. Regul. n. 17. Gonzalez ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensib. glof. 5. §. 7. num. 47. Barbosa de Fur. Eccl. tom. 2. lib. 3. cap. 16. num. 66. Massobr. in prax. habend. Concurf. prælud. 13. dub. 4. num. 6. et 12. Lotther. de re be. ef. lib. 1. qu. 29. nu. 15. Genuens. practicabil. Ecclef. qu. 440. num. 2. Rubens in singular. Rot. part. 2. verbo Unio §. 1. fol. mihi 112. Ad den. ad Buratt. dec. 734. num. 12. tom. 2. Rota coram Peuting. dec. 200. num. 2. Alexand. VIII. dec. 261. num. 12.*

quia memorata *Regula 13. Cancellarie*, expressè excipit Uniones ejusmodi ob cultum divinum, & propagationem Fidei factas; ita, ut potius hinc probetur nostra intentio, dum, si aliàs in *dicta Regula 13.* non exciperentur tales Uniones, profectò etiam illæ in eadem continerentur, ut patet ad sensum; sicque tales Uniones quoque, uti non expressè exceptæ, contineri debent in Bullis quindenniorum, præsertim, cum *Sixtus V. in sua Constitutione 33. §. 2. antè med. versic. de quibuscunque Beneficiis. Bullar. nov. Rom. tom. 2. Urbanus VIII. in sua Constitutione 18. in principio. eod. Bullar. tom. 5. et Clemens X. in sua Constitutione 50. §. 4. in principio. eod. Bullar. tom. 6. reperit. post Traff. int. Const. Apostol. in ordine la VII. VIII.*

et XI. expressè excipiant à solutione quindennii dumtaxat Monasteria Monialium de temporis Unionis, Curam habentia, & Hospitalia Hospitalitatem; undè, si Pontifices etiam Uniones ex causa cultus divini, & propagationis fidei

excipere voluissent à quindenniis, facilè hoc exprimerent possent, cum aliàs exceptio firmet regulam in contrarium, *Barbosa axiom. 85. num. 4.* attamen non adeit major ratio excipiendi à quindenniis Monasteria Monialium, & Hospitalia Curam, Conventum, ac Hospitalitatem habentia, quam Pia Loca ad divini cultus augmentum, nec non Fidei propagationem; imò longè major ratio in ejusmodi Locis adeit, ob Dei gloriam, & Orthodoxæ Religionis favorem, qui præponderare debet.

Hinc videmus, quòd Sacra Religio Hierosolymitana, vulgò Melevitana, verè, ac unice ad fidem propagandam instituta, defuncto Commendatario, pro tempore, quo percipit fructus appellatos vacantes, & mortuarius, tenetur ad annuam Pensionem favore alicuius reservatam super Commenda, *Rota dec. 407. nu. 6. cum seqq. part. 3. recentior.* ita, à simili manus mortua, cui uniter Beneficium ex causa augmenti divini cultus, sive Fidei propagationis, tenetur ad quindennia ob paritatem rationis, quamvis hanc similitudinem subterfugere fatagar *Vermigliol. sæpè laudato conf. 477. num. 10. vers. non etiam auctoritate, juncto num. 11. replicando, similitudinem esse inapplicabilem ex eo, quòd in reservatione Pensionis, de qua agebatur in præfata dec. 407. num. 7. et 8. apparet derogarum fuisse Constitutionibus particularibus, cum Clausula quorum tenores.*

Quibus omnibus positis, & objectis dilutis, nostra principalis resolutio (ex abundantia dictum sit) fortissimè intrat, si Unio fortitan facta fuerit in quomodò ob cultus divini augmentum (ut ita inquam) voluntarium, in casu nimirum, quò per prius manus mortua, seu Locus Plus abundaret redditibus, & Unio sequens fuerit ad maiorem commoditatem, cum nulla detur Unio, quæ non fiat pro commodiori sustentatione, vel augmento cultus divini, *Rota coram Peuting. dec. 169. num. 18. et dec. 200. nu. 18. cum seq. Arguell. decif. 4. nu. 19. Alexand. VIII. dec. 261. num. 14. cum seq.*

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, Collegiis, seu Seminariis Nationum, ubi vigent hereses, unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, eisdem reservatis, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Fit mentio Collegii de Propaganda Fide de Vrbe.
- 2 Fit mentio Collegiorum de Vrbe.
- 3 Fit mentio Collegiorum extrà Vrbe.
- 4 Beneficia ex quacumque causa unita cuiuscunque manus mortue etiam privilegiate, subjacent quindenniis.
- 5 Etiam Collegia, et Seminaria tenentur ad quindennia.
- 6 Monasteria Monialium, et Hospitalia de tempore Unio.

Unionum, Curam, Conventum, et Hospitalitatem habentia, excipiuntur à quinquenniis.

- 7 Exceptio firmat regulam.
 8 Per Congregationem Particularem sub Clemente X. Deputatam, in executionem suæ Constitutionis 50. Bullar. nov. Rom. tom. 6. resolutum fuit, Collegia Puerorum, et Adolescentum subjacere quinquenniis.
 9 Rejicitur Card. de Luca de Benefic. discurs. 139. n. 5. & per tot.
 10 Causa Fidei non comprehenditur sub universalitate verborum.

CAPITULUM XLVIII.

Non desunt sanè in Catholico Orbe Collegia, seu Seminaria, ac præcipuè in Vrbe Orbis capite, ac Regia, pro Adolescentibus, Alumnisque diversarum Nationum, ubi vigent hæreses, qualia sunt Collegium indè dictum Vrbanum de Propaganda Fide ab Urbano VIII. erectum, unà cum Congregatione de Propaganda Fide nuncupata, cui præficiuntur aliqui Eminentiissimi Patres, Collegium Græcorum à Gregorio XIII. institutum. ut ex illius Bulla in ordine la 42. Bullar. nov. Rom. tom. 2. Collegium Anglorum ab eodem Gregorio XIII. institutum, ut ex illius Bulla in ordine la 53. eod. tom. 2. Collegium Maronitarum de Monte Lybano ab eodem Gregorio, ut ex illius Bulla in ordine la 91. eod. to. 2. Collegium Sclavorum à Clemente VIII. institutum, ut ex illius Bulla in ordine la 73. eod. Bullar. tom. 3. Collegium Neophytorum in Ecclesia B. Mariæ Montium, de quo fit mentio in Bulla 46. Alexandri VII. et in Bulla 33. Clementis IX. eod. Bullar. tom. 6. Collegium aliud Neophytorum à Cardinali Hieronymo Gastaldo institutum in Platea PP. Societatis Jesu Pœnitentiariorum Sacrosanctæ Vaticanæ Basilicæ Principis Apostolorum è conspectu Parochialis Ecclesiæ S. Jacobi vulgò *Scoscia Cavalli*: nec non extrà Vrbeni alia quoque extant similia Collegia, inter quæ adest Collegium Illyricorum vulgò Sclavonum indè Illyricum dictum (cujus Nationis in Vrbe viget Ecclesia Collegiata S. Hieronymi ad Ripetam è conspectu Tyberis, à Sixto V. restaurata, cujus Titularis præextiterat, dum Cardinalatus honore fulgebat) erectum ab Urbano VIII. apud sacram Ædem Laurentianam, ut ex illius Bulla in ordine la 64. eod. Bullar. to. 4. & ex ejusdem Bulla in ordine la 73. tom. 5. aliud Collegium Germanorum in Civitate Viennæ Austriæ erectum ab eodem Urbano VIII. ut ex illius Bulla in ordine la 67. tom. 4. & ex ejusdem Bulla la 74. tom. 5. aliud Collegium Germanorum in Oppido, seu Civitate Fulden. erectum ab eodem Urbano VIII. ut ex illius Bulla in ordine la 96. tom. 4. & ex ejusdem Bulla in ordine la 113. tom. 5.

Quibus pro necessaria notitia præhabitis, firmamus in præsentem, quòd ex Beneficiis annuum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, Collegiis, seu Seminariis Nationum, ubi vigent hæreses. unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, eisdem reservatis, etiam adhuc debentur quinquennia; in Bullis enim super materia quinquenniorum promulgatis, & repetitis post Tractatum, declaratur, Beneficia cuiuscumque manui

mortuæ etiam privilegiatæ, ex quacumque causa unita, quinquenniis subjacere, ut in Bulla 38. S. Pii. V. §. 3. in fin. et §. 4. in principio, Bullar. nov. Rom. tom. 2. ibi, Piiis Locis, quantumvis privilegiatis, & exemptis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, Apostolica auctoritate unita, seu aliàs quomodolibet, & quovis titulo obtenta, & possessa, sub literis Pauli II. & aliorum Prædecessorum hujusmodi comprehendi, includi &c. quantumcumque &c. exemptæ, & privilegiatæ existant &c. in Bulla 33. Sixti V. §. 2. post med. et in fin. et §. 5. in princip. eod. tom. 2. ibi, quomodolibet &c. factæ, et faciendæ &c. quantumcumque &c. exemptæ, & privilegiatæ existant &c. non obstantibus &c. privilegiis, & exemptionibus, Indultis &c., in Bulla 18. Urbani VIII. in principio, et §. 4. in princip. tom. 5. ibi, quantumvis exempta, & privilegiata existant &c., non obstantibus &c. privilegiis, exemptionibus, Indultis &c., et in Bulla 50. Clementis X. §. 3. antè med. et §. 14. in princip. tom. 6. ibi, quantumcumque exempta, & privilegiata existerent &c. non obstantibus &c. privilegiis, quoque, Indultis &c., repetit. post Tract. int. Constitution. Apostol. in ordine la VI. VII. VIII. et XI. proindeque ob generalitatem verborum nullam causam quantumvis privilegiatam excipientibus præfatis Bullis Apostolicis, etiam causa fidei est comprehensa, Barbosa axiom. 106. num. 1. cum seqq. et de diction. dict. 315. num. 1. cum seqq. et dict. 339. num. 1. cum seqq. præsertim, dum in memoratis Bullis fit mentio de Unionibus Beneficiorum Collegiis, & Seminariis factis, & tamen saltem de tempore S. Pii V. Sixti V. Urbani VIII. & Clementis X. jam adeo Collegia hujusmodi Nationalia favore fidei, sicque tamquam nota illis saltem Pontificibus, expressè in eorum Bullis excipienda erant à solutione quinquenniorum, prout expressè in eisdem Bullis excepta fuerunt à quinquenniorum solutione Monasteria Monialium, & Hospitalia, de tempore Unionum, Curam, Conventum, & Hospitalitatem respectivè habentia; undè exceptio firmat regulam in contrarium expressè vulgatis.

Propterea sicuti per Congregationem Particularem deputatam sub Clemente X. in executionem suæ Constitutionis 50. in Bullar. nov. Rom. tom. 6. repetit. post Tract. int. Const. Apostol. in ordine la XI. resolutum fuit, Collegia Puerorum, & Adolescentium subjacere quinquenniis, teste Card. de Luca de Regalib. discurs. 162. num. 4. in princip. in supplem. ibi: Quod tamen respectu Unionum, quæ factæ sint, Puerorum, et Adolescentium Collegiis, moderno tempore per Congregationem particulariter deputatam sub Clemente X. in executionem suæ Constitutionis, vel Motus proprii admissum non fuit &c. ità dicendum est in Collegiis Nationum, ubi vigent hæreses, nec diversè militat ratio inter illa, & illa ex eo, quòd in Collegiis Puerorum considerari nequeat, nisi favor studiorum, qui Summis Pontificibus visus non fuit sufficiens ad acquirendam libertatem, seu exemptionem à quinquenniis, quasi, quòd in Collegiis hujusmodi Nationum militet longè fortior ratio fidei, quæ omni nota digna, immò dignissima, non videretur comprehensa in Constitutionibus; nihilominus ex

jam deductis palam fit, illam procul dubio compræhendi.

9 Nec audiendus est *Card. de Luca de Benefic. discurs. 139. num. 5. et per tot. in supplm.* in terminis terminantibus contrarium sentiens ad favorem Collegiorum Græcorum, & Maronitarum de Urbe, in verbis ibi: *erecta sunt pro bono publico Religionis Catholicæ, ut in eis instruatur pueri, et adolēcentes nationum, in quibus vigent hæreses, vel schismata, et per consequens Papa, et Sedes Apostolica gerere dicuntur directè, ac immediatè negocium proprium, atque ad ejs commodum potius, quàm aliquorum privatorum cedunt unitorum Beneficiorum fructus, et emolumenta &c.* quasi quòd cum Unio ejusmodi quodammodo fiat in favore Sedis Apostolicæ, & universalis Ecclesiæ, uti facta favore fidei, si ex tali Unione solvenda essent quindennia, intolerabile sequeretur absurdum, quòd nempe ipsa Sedes Apostolica, & Ecclesia universalis quindennia solvere teneretur; sicque sibi ipsi solveret, quando tamen nemo sibi metipso solvere potest ex eo, quòd nemo sui debitor, & creditor esse potest, nec in eodem subjecto dari actio, & passio ex vulgatis: at tamen doctrina prælaudati *Card. de Luca* satis editur, respondendo, quòd illa per plenam Cameram explosa fuerit, ac contra memorata Collegia judicatum, ut alibi insinuavimus.

Minus obstat, quòd immò nulla habita ratione ad superius enunciatam universalissimam verba Bullarum quindenniorum, seu ad illorum universalitatem, quantumvis effectivissimam, 10 semper causa fidei, & religionis, uti inter omnes favorabilior, ac uti talis, specialis nota digna, non compræhendi debet sub universalitate verborum, sicque sub Constitutionibus de quindenniis tractantibus, & quindennia solvi mandantibus ex Beneficiis quacunque de causa unitis, quasi quòd verisimiliter, Summi Pontifices de quindenniis tractantes, interrogati responderent, eorum mentem non fuisse, compræhendi sub onere quindenniorum Uniones ex causa fidei factas, *Barbosa axiom. 106. nu. 4. cum seqq. Tondut. de prævention. judicial. par. 2. cap. 59. num. 19. Rota post discept. Contr. dec. 26. num. 5. ac in recentior. dec. 49. num. 15. part. 7.* etenim jam satis superius demoustravimus, etiam Uniones in favorem fidei factas profectò sub Bullis quindenniorum contineri.

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera, excédentibus, manus mortuæ unitis pro prima dote (quam vocant manus, seu passale) sive pro secunda dote, seu augmento, vel appendice primæ dotis ejusdem manus mortuæ, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excédentibus, ad favorem manus mortuæ ex eadem causa reservatis, etiam adhuc debentur quindennia.

- 1 Tam necessaria est dos Ecclesiæ, quàm dos mulieris.
- 2 Pontifices non minùs religione armati, quàm justitia decorati.
- 3 Laudatur Eius Petra, et rejicitur Vermigliol. conf. 476. n. 6.
- 4 Manus Ecclesiæ debet esse liber ab omni onere.
- 5 Bon. mem. R. P. D. Morara olim Juxta Annatarum.
- 6 Dos clericale immunis est ab omnibus oneribus.
- 7 Quindennia dici possunt onera Cameralia.
- 8 In Hispania ex Bonis in dotem datis non solvitur gabella.
- 9 De rebus æstimatis in dotem datis non solvitur laudemium.
- 10 Major est dotis Ecclesiæ favor, quàm mulieris dotis.
- 11 Manus mortua est corpus nascent cum dentibus.
- 12 Bullæ super quindenniis indicunt quindennii solutionem faciendam ex Beneficiis quacunque de causa unitis.
- 13 Tales Bullæ videntur restringende quasi vise odiose, et pœnales.
- 14 Etiam causa dotis compræhenditur sub universalitate verborum.
- 15 Manus, seu dos Ecclesiastica immunis est à tributo quidem laicali.
- 16 Nullibi autem legitur, quòd etiam immunis sit à tributo Ecclesiastico.
- 17 Dos, seu manus Ecclesiæ, cur desinat esse tributaria laici.
- 18 Dominium inherens, et infixum ipsi rei, transit etiam in Ecclesiam.
- 19 Fundus Emphyteuticus, si constitatur in primam dotem Ecclesiæ, immò etiam pro situ Ecclesiæ constr. cade, et edificandæ non evadit immunis ab onere Canonis. et quindennii.
- 20 Bona feudalia assignata pro dote Ecclesiæ, non sunt immunita à prestatione relevii Domino feudi pro illius renovatione.
- 21 Sedes Apostolica habet directum, et supremum dominium super omnibus mundi Beneficiis.
- 22 Relevium solvitur Domino feudi pro illius renovatione.
- 23 Quindennia debentur, etiamsi Unio fiat pro prima dote.
- 24 Immunitas manus procedit quoad onera laicalia.
- 25 Ecclesia non est immunis à subsidio charitativo, et Decimis.
- 26 Ex Bonis dotalibus Beneficiorum Ecclesiarum, ac hujusmodi, et ex patrimonio Clerici debentur Decimæ.
- 27 Onus quindenniorum est Ecclesiasticum, tanquam debitum Summo Sacerdoti loco primitiarum, Decimarum, seu Redecimarum.
- 28 Dispositio cap. 1. de Cenlib. locum habet quoad onera tantum. et tributa debita laicis.
- 29 Non repugnat Ecclesiam esse censualem alterius Ecclesiæ inferioris.
- 30 Sub quacunque generali immunitate non compræhenduntur jura insignia, speciali nota digna.
- 31 Jura Annatarum, et quindenniorum sunt jura insignia.
- 32 Debentur quindennia etiam ex Pensionibus reservatis cum generali immunitate à quibuscunque oneribus ordinariis, et extraordinariis.
- 33 Exempla debent habere casum circumstantias.
- 34 Judicatum Tribunalis Collegialis, præsertim in materia, de qua agitur, versati, magis pendendum est.

- 35 *Res tranſit cum ſuo onere .*
 36 *Regularè eſt , quòd omnia Beneficia excedentia .
 XXIV. Ducatos ſubjacent quindenniis .*
 37 *Quindennium eſt loco Annatæ .*
 38 *Stante maxima generalitate verborum , cauſa dotis
 non videtur exceptuata .*
 39 *Patrimonium Clerici non eſt immune à Decimis .*
 40 *Decimæ de Jure divino , et naturali .*
 41 *Decimæ omnia Bona habent obnoxia .*
 42 *Quindennia ſubrogata in locum Annatarum .*
 43 *Annatæ ſubrogatæ in locum Decimarum .*
 44 *Non voto vivitur uno .*
 45 *Beneficium tunc dignoſcitur , fuiſſe unitum pro do-
 te , quando in Bulla Unionis dicitur , uniri Bene-
 ficium pro dote , pro ſuſtentatione , pro manu-
 tentione , pro ſubventione , vel ſimiliter .*
 46 *Fructus dotis Eccleſiæ ſuperflui , non debent eſſe pri-
 vilegiati .*
 47 *Loca Pia locupletari non debent ex aliena jactura .*
 48 *In perſonis componentibus Locum Pium non quaerit-
 ur conſervatio ſplendoris alicujus , vel Dignita-
 tis familie .*

CAPITULUM XLIX.

- 1 **E**Xeo, quòd non minùs neceſſaria eſt doſ
 Eccleſiæ, ſivè cujuſcumque Loci Pii pro
 illius ſpirituale conjugio, quod contrahitur cum
 Chriſto, quàm quæ mulieri conſtituitur pro
 ſubeundis oneribus matrimonii temporalis,
 2 *Lotther de re benefic. lib. 1. quaſt. 31. nu. 1.* ſolent
 Romani Pontifices, non minùs religione arma-
 ti, quàm juſtitia decorati, Beneficia unire Lo-
 cis Piiſ pro eorum dote, ac etiam (ut vulgò
 ajunt) pro ſupradote, ſeu ſecunda dote, primæ
 nempe augmento, ac appendice, ſeu ſupple-
 mento, cujus dotationis, aur ſupradotationis
 occaſione pullulare facile poteſt controverſia
 inter Loca Pia, quibus ſupponitur facta Benefi-
 ciorum Unio, ſeu perpetuam Penſionum re-
 ſervatio, & inter Annatiſta ſuper ſolutione
 quindenniorum, cum Annatiſta illa prætendant
 ob eorum intentionem fundatam ſuper Bullis
 Pontificiſ quindennia ipſa indicentibus, & pu-
 rent pro eorum parte ſub clypeo Bullarum, bo-
 num juſ fovere, è contrà Pia Loca prætendant
 hoc caſu exemptionem à quindenniis ſub ſpecio-
 ſo, ac colorato prætextu dotis: ad quam di-
 luendam contrariam armaturam, & quidem
 levem manus mortuæ, reſolvitur in præſenti,
 quòd ex Beneficiis annuum valorem XXIV.
 Ducatorum auri de Camera excedentibus, ma-
 nui mortuæ unitis pro prima dote (quam vo-
 cant manſum, ſeu paſſale) ſivè pro ſecunda do-
 te, ſeu augmento, vel appendice primæ dotis
 ejuſdem manus mortuæ, ſivè ex perpetuis Pen-
 ſionibus dictam ſummam excedentibus, ad fa-
 vorem manus mortuæ ex eadem cauſa reſervatis,
 etiam adhuc debentur quindennia, cum
 onus quindennii, uti infixum, ac inherens ipſi
 rei, tranſeat etiam in Eccleſiam, *Lotther. de re
 benefic. lib. 1. quaſt. 31. Eminentiſ. D. Cardinalis
 Vincentius Petra, olim Auditoris Camere Locum-
 tenens rectiſſimus, poſteaquæ Sacrarum Congrega-
 tionum Concilii, ac Episcoporum, et Regularium
 Secretarius, in doctiſſimis, ac elaboratiſſimis ſuiſ
 Commentariis ad Conſtitution. Apoſtolic. tom. 1. in
 Conſtitution. II. Paſchal. II. ſect. 2. num. 30. & ità
 in plena Camera emanavit reſ judicata ad fa-*

vorem Annatiſtarum contrà Collegium Germ-
 nicum, & Ungaricum S. Apollinaris de Urbe,
 prætendens exemptionem à quindenniis, ſub
 prætextu Unionis Abbatix, ſeu Monafterii Fon-
 tis Avellanæ ſibi factæ pro prima ejus dote, non
 obſtantibus pro Collegio prædicto deducis per
Vermigliol. conſil. 476. et 477. ità, ut Supremum
 Tribunal Camerale canonizaverit juſ quindenn-
 niorum cum ſubſequuto effectu eorundem ſo-
 lutionis etiam in caſu primæ dotis; ac ulterius
 conſtruit exempla plurium aliorum Collegio-
 rum, quibus unita fuerunt Beneficia Eccleſiaſti-
 ca pro eorum dote, præſertim in Pontificatu
 Gregorii XIII. & proſequitur *D. Advoc. Fargn-
 de Jurepatronat. tom. 3. part. 6. Canon. 10. et 11.
 eaſ. unic. num. 3. 4. 7. et 11. ibi*, His præſuppo-
 ſitis videtur præſatum Beneficium in præſen-
 tiarum non eſſe ſubjectum ſolutioni quinden-
 niorum, ſiquidem fuit unitum, & assigna-
 tum in dotem, ſivè in augmentum dotis
 Monafterii, quo ſtante, non comprahendi-
 tur ſub diſpoſitione horum Canonum, nec
 pro illo ſolvi debent quindennia &c. Et qui-
 dem ſumma æquitate, nam erectiones, & do-
 tationes Eccleſiarum ex natura ſua debent
 eſſe exemptæ ab omnibus oneribus, & gravami-
 nibus tum ſæcularibus, tum Eccleſiaſticis
 juxta uſum ab initio naſcentis Eccleſiæ præſcri-
 ptum &c. Annatam verò, & quindennia
 onera eſſe non ambigitur &c. Hinc ſicuti Bona
 Eccleſiaſtica primæ erectionis, & dotis non
 ſubjacent Decimis, reddecimis, ſubſidiis, &
 aliis canonicis contributionibus, ità nec de-
 bent ſubjacere quindenniis propter Uniones
 debitæ, ſicuti non ſubjacent Regulis ipſis
 Unionum revocatoriiſ &c. ſed, hiſ non ob-
 ſtantibus, cenſeo, Abbatem præſati Mona-
 ſterii teneri ſolvere quindennia pro dicto Be-
 neficio &c. Miniſterii relevante, quòd ſæpè
 dictum Beneficium ſit unitum pro dote, ſivè
 augmento dotis Monafterii, quæ debet eſſe
 exempta ab omnibus oneribus, & gravami-
 nibus, quia exemptio ab oneribus, qua fruun-
 tur Bona dotalia, ſeu primæ erectionis Mo-
 naſteriorum, intelligitur de illis oneribus,
 quæ de novo imponantur, non verò de oneri-
 bus realibus, & infixis eiſdem Bonis, uti eſt
 ſolutio annatæ, quæ eſt realis, & infixæ fru-
 ctibus Beneficij excedentibus annuus Duca-
 tos XXIV. &c. Undè deducitur obſervantia
 generalis favore Annatiſtarum, quæ tamquam
 habens cauſam univerſalem procedentem à Con-
 ſtitutionibus Apoſtolicis ſuper hac materia edi-
 ctis, ſuffragari debet in quibuſcumque aliis caſibus
 particularibus, *Rota deciſ. 297. nu. 10. coram
 Royas, et dec. 3 16 nu. 12. cum ſeq. part. 9. tom. 2.
 dec. 266. num. 4. part. 15. dec. 251 num. 33. cum
 ſeq. part. 16. recentior. et in Novarien. Aggrega-
 tionis 20. Julii 1681. §. Quibus ità poſſitis, et 12.
 Junii 1682. §. Subſiſtente, coram Orſino Decano.*
 Non obſtat *Vermigliol. conſ. 476. nu. 6.* pun-
 ctualiter contrarium ſentientiſ, nimirum non eſſe
 ſolvendum quindennium ex Beneficiis ex cauſa
 dotationis unitis, in verbis ibi: *Siquidem hæc
 deciſiones, aliæque autoritates in hiſ quoque ter-
 minis quindenniorum, ac exceptæ ſint ab eis Unio-
 nes factæ ex cauſa dotationis, vel augmenti do-
 tis &c. adducit Lotther. de re benefic. lib. 1. quaſt. 29.
 num. 17. poſtquam de quindenniis loquutus fuit*
 u. 5.

num. 5. et seqq. ex potissima, & genuina ratione, quòd manus Ecclesiæ debet esse liber ab omni onere, cap. 1. de Censib. ibi: *sancitum est, ut unicuique Ecclesiæ, unus Mansus integer absque ullo servitio tribuatur: et Presbyteri in eis constituti, non de Decimis, neque de oblationibus Fidei-
 4 lium, non de domibus, neque de areis, vel de hortis, juxta Ecclesiam positis, neque de prædicto Manso aliquod servitium faciant, ubi Barbosa num. 4. Gonzalez Tellez num. 6. in princip. ubi quòd neq. solvit Mansionaticum, quod est pro pensatione Ecclesiastica, Grananiet. num. 1. l. placet 5. C. de Sacros. Eccl. ibi: nè prædia usibus cælestium secretorum dedicata, sordidorum munerum sece vœxentur, nil extraordinarium abhinc, superinductivæ flagitetur, Capon. discept. forens. 61. num. 9. tom. 1. probans nec solvi Decimas, Pignatell. consult. Canonic. tom. 2. consult. 54. n. 103. juncto num. 79. Suarez de Relig. lib. 1. cap. 17. per tot. & signanter num. 16. et 28. Barbosa de Jure Eccles. lib. 3. cap. 26. §. 3. num. 8. cum seqq. &
 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000*

(quidquid sit de hoc) Camera, non obstante isto motivo, condemnavit Collegium Germanicum, & Ungaricum S. Apollinaris de Urbe, ac Græcum pariter de Urbe, & Seminarium Mediolanen. ad quindenaioium solutionem; ita, ut authoritas suprædicti Vermigliol. Consulenti potius retorquetur, eo quòd in conflictu prævalere debeat sententia Judicis emanata in eadem causa, super qua præfatus Doct. more Advocati scripsit ad opportunitatem Cause, ex allegatis per Rot. in Ariminen. Castrorum 3. Junii 1701. §. *Ac secunda, coram Molines Decano, & Inquisitore Generali Hispaniarum, et in Callien. Castrorum 17. Junii 1702. §. Licet enim, coram eodem.*

Longè minùs obstat, quòd dos temporalis, seu carnalis cujuscumque particularis mulieris, vel etiam illa pro nuptiis spiritualibus, est libera ab omni gravamine; undè in Hispania ex Bonis in dotem datis non solvitur gabella, juxta leg. Reg. 35. par. 1. tit. 18. lib. 9. nov. Collection. Molin. de rit. nupt. lib. 2. different. 7. num. 83. Sanchez consil. moral. lib. 2. cap. 4. dub. 33. num. 1. Lassart. de Decim. vendit. et permut. cap. 20. num. 35. cum seqq. Gutierrez de gabell. quæst. 72. per tot. hinc de rebus ætatis in dotem datis non solvitur laudemium, Gutierrez citat. quæst. 72. num. 2. versiculo quod in terminis similibus, quòtò magis libera esse debet ista dos intervensi Ecclesiæ, sicque cultui divino, vel ejus ministris, cum major sit favor dotis Ecclesiæ, quàm dotis mulieris, *Genuef. practicabil. Eccles. tricenar. 12. quæst. 334. num. 3.* quia hæc motiva, quantavis in se pia, actamen ob notabile præjudicium tertii non amplexata à Supremo Tribnali Camerali, sicque Collegiali, non sunt habenda in consideratione.

Minùs insuper relevat, quòd aliàs, si singulis XV. annis, manus mortua dotata emolumentis Beneficiorum, cogeret persolvere quindennium, quod est annata fructuum cujuslibet decimi quinti anni, eo anno, qui incideret solutio quindennii, penitus, vel ferè saltem indotata remaneret, dum absorberet magnam partem dotis, proindeque ministri illius manus mortuæ eo anno (ut ita inquam) quindenniali, seu destinato solutioni quindennii, fame perirent, & annali jejunio invitati macerarentur: quod sanè repugnat intentioni Summi Pontificis, qui præsumitur potius velle tanto inconvenienti obviare, quàm illud tolerare, & permittere, cum optimè sciat, manum mortuam esse corpus, quod nascitur cum dentibus, *Bartol. consil. 58. antè med. versic. nam, ut sic loquar, lib. 2. ibi: istud corpus nascitur cum dentibus, et statim querit cibum &c. Rota coram Merlin. dec. 837. un. 4. in principio tom. 2.* quia etiam aliàs resuscitaret perpetuum præjudicium Annatistis, quod Papa velle non præsumitur, maxime ob causam onerosam, quam isti habent ex emptione Officiorum facta propriis pecuniis, quod præponderare debet. Præterquamquòd, si agatur de Unione Beneficii inferioris, seu non Consistorialis, cum tunc quindennii solutio consistat in dimidia tantùm annata, seu in sola medietate, fructus unius anni, vel illius anni, in quo incidit solutio quindennii, alia medietas annui fructus libera remanet manui mortuæ, ut patet ad sensum; valdè quoque juvante effrænata generalitate

tate Bullarum super quindenniis editarum, & registratarum post *Tract. int. Constitutio. Apostolica. indiciendum*, solutionem quindennii faciendam ex Beneficiis quacumque de causa unitis, ut signanter habetur in *Bulla S. Pii V. la 38. §. 3. in fin. Bullar. nov. Rom. tom. 2. ibi., omnia, & singula Monasteria &c. & alia quacumque Beneficia Ecclesiastica &c. sub quibuscumque tenoribus &c. Apostolica auctoritate unita, seu aliis quomodolibet, & quovis titulo ob- tenta, & possessa, sub literis Pauli II. & aliorum Prædecessorum hujusmodi compræhendi, & includi, in Bulla Sixti V. la 33. §. 2. eod. tom. 2. ibi., Statuimus &c. & declaramus, quod Uniones &c. de quibuscumque Beneficiis Ecclesiasticis &c. quomodolibet auctoritate Apostolica &c. hæcenus factæ, & faciendæ &c. sub dictorum Prædecessorum, Constitutionibus &c. omnino compræhendantur &c., in Bulla Urbani VIII. la 18. in princip. eod. Bullar. tom. 5. ibi., mandavitque &c. ut &c. moneret, & requireret, ut proficerentur medio juramento omnia, & singula Beneficia Ecclesiastica, quæ vigore similitium Unionum quomodolibet possidebant &c., & in Bulla Clementis X. la 50. §. 4. in fin. & §. 9. in princip. eod. Bullar. tom. 6. ibi., quæ &c. quomodolibet possidebant &c. quæ &c. quomodolibet possident &c., repet. post *Tract. int. Const. Apost. in ordine la VI. VII. VIII. & XI.**

Nec obstat, quod in memoratis Bullis Apostolicis non videtur inclusa causa dotis tamquam in se privilegiata, speciali nota digna; adeoque Bullæ non facientes mentionem de Unione etiam ex causa dotis, non veniunt ad illam extendendæ, sed potius restringendæ, uti visæ odiosæ, & pœnales saltem quoad manum mortuam solventem, seu solvere debentem, l. fin. verbo *sancimus*, C. de jure dot. Niger de laudem. tom. 2. quæst. 36. num. 10. Fulgin. de jure Emphyt. tit. de contract. Emphyt. quæst. 38. nu. 6.

14 in *med. versic. & ratio*; quia immo etiam causa dotis compræhenditur sub universalitate verborum, nec est generaliter privilegiata, nisi in casibus in Jure expressis, Card. de Luca de dote disc. 83. num. 5. & disc. 156. nu. 3. stringente

15 magis, quod mansus, seu dos Ecclesiastica ad summum immunis est à quocumque onere, & tributo quidem laicali, imposto nempe ratione Jurisdictionis temporalis ob indecentiam, quod Ecclesia certo modo serviat laico, eidem contribuendo, ut depræhenditur ex capitali textu in cap. 1. de Censibus, ubi Gonzalez Tellez num. 6. & in simili de alio quindennio ex Emphyteusi in manum mortuam transflata debito, Rota coram Benincasa dec. 114. num. 9. repetit. post alterum nostrum *Tractatum de Quindenniis, int. Decision. Sacr. Rot. Rom. in ordine la X. num. 8. in principio*; nullibi autem legitur, quod etiam immunis sit à tributo Ecclesiastico, quale profectò est quindennium, uti adinventum, ac impositum à Summis Pontificibus; undè etiam in casu solvendum est quindennium Domino mansi, seu Beneficii, qualis est Papa, cum tunc in tali casu cesset omnis indecentia ex servitio per Ecclesiam præstito Papæ, qui est Supremus Princeps Ecclesiasticus, & tamquam talis caput visibile universalis Ecclesiæ; nec dos, seu mansus Ecclesiæ desinit esse tributarius laici ob solam in-

decentiam, sed etiam ob favorem doris, qui militat tam in solvendo tributum laico, quam in solvendo tributum Ecclesiastico, ut patet ad literam: etenim mansus Ecclesiæ, etiam acceptus in latiori significato, immunis dicitur ab omni onere, ac tributo, quod provenit à Jurisdictione etiam Supremi Principis, non autem ab onere, quod provenit à dominio rei, quod utpotè rei ipsi inhærens, & infixum, transit etiam in Ecclesiam, juxta communem distinctionem, quam post antiquiores tradunt Lotther. de re benefic. lib. 1. quæst. 31. n. 38. cum seqq. Eius Petra in Comment. ad Constitution. Apostolic. to. 1. in Constit. II. Paschal. II. sect. 2. num. 30. Rota coram Card. Cerro dec. 2. num. 21. cum seq. undè, si constituitur in primam dotem Ecclesiæ, immò etiam pro situ Ecclesiæ construendæ, & ædificandæ, fundus Emphyteuticus, ille non evadit immunis ab onere Canonis, & quindennii, Lotther. de re benefic. lib. 1. quæst. 31. num. 39. Rota coram Card. Cerro dec. 2. per tot. ubi nu. 21. & 22. declarat textum in disc. cap. 1. de Censibus, Benincasa dec. 114. nu. 9. cum seqq. repet. post Card. de Luca de servitutib. dec. 32. num. 8. lib. 4. vol. 4. & post alium meum *Tractatum de Quindenniis, int. Decision. S. Rotæ Rom. in ordine la X. num. 8.* eodem modo, quo Bona feudalia assignata pro dote Ecclesiæ, non sunt immunita à præstatione relevii Domino feudi pro illius renovatione, Monach. in cap. nonnulli 1. de immunit. Eccles. in 6. Rota coram Card. Cerro dec. 2. n. 24. quindennia autem, de quibus agitur, non sunt onera, & tributa provenientia à Jurisdictione, sed à dominio alto, directo, & supremo, quod habet Sedes Apostolica super omnibus mundi Beneficiis Ecclesiasticis, ut expressè declaraverunt Paulus IV. Constitution. 17. §. 1. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi: licet Communitum Servitiorum, & Annatarum exactio in recognitionem universalis domini introducta, sit antiquissima &c. S. Pius V. Constit. 33. §. 3. in princip. eod. Bullar. tom. 2. Urbanus VIII. Constitution. 18. in princip. eod. Bullar. tom. 5. & Clem. X. Constituit. 50. §. 3. in princip. tom. 6. ac communiter sentiant Bursatt. consil. 126. nu. 70. cum seqq. lib. 2. Fagnan. in cap. præterea 1. n. 43. cum seqq. nò Prælat. vic. suas, Card. de Luca de Benefic. discurs. 89. num. 2. & habentur ad instar laudemii, seu quindennii debiti Domino directo occasione novæ investituræ, vel potius ad instar relevii, quod à feudatario persolvitur Domino feudi pro illius renovatione, Card. de Luca de Benefic. discurs. 89. num. 8. & 9. proindeque debentur à quolibet manu mortua, cui unicum fuerit Beneficium Ecclesiasticum, etiam si Unio fiat pro prima dote, seu pro manso, veluti in fortioribus terminis, æquiparando quindennia beneficialia cum quindenniis Emphyteuticis, plenè firmat Rota coram Card. Cerro dec. 2. num. 14.

Præterquamquod immunitas competens manso juxta dispositionem textu in cap. 1. de Censib. procedit quoad onera laicalia, non verò quoad onera Ecclesiastica; undè esto, quod Ecclesia non est immunis à subsidio charitativo, & Decimis, ut ex Glossa in disc. cap. 1. verbo onere, de Censib. de communi testantur Pignatell. consult. Canon. tom. 1. consult. 177. nu. 61. & 62. Eius Petra ad Constitution. Apostol. tom. 1. in Constitution. II. Paschal. II. sect. 2. num. 30. & generaliter, quod ex Bonis assignatis pro dote Anni-

- versariorum, Cappellaniarum, Beneficiorum, Ecclesiarum, Contraternitarum, Hospitalium, nec non in patrimonium Clerici debeantur Decimæ prædiales, sequendo veriorum sententiam, latè firmat *Rota coram Zarate. dec. 7. n. 23. cum plurib. seqq. Ninot dec. 1. num. 10. & 11. ac in recentior. dec. 344. n. 9. & 10. part. 13. dec. 27. num. 16. part. 14. & in Calaguritana Decimarum 23. Januarii 1694. §. Detecta, coram Molines Decano, ac Inquisitore Generali Hispaniarum, & in Calaguritana Decimarum de Anguiano 17. Februarii 1696. §. Habet enim, coram eod. quapropter Beneficia unita pro prima dote manus mortuæ, non debent esse immunita à solutione quindenniorum, dum onus quindenniorum est Ecclesiasticum tamquam debitum Summo Sacerdoti loco primitiarum, Decimarum, seu Redecimarum, *Loth. de re benef. lib. 3. quæst. 20. nu. 23. cum seqq. Fagnan. in cap. præterea 1. n. 17. & 18. nè Prælat. vices suas.**
- 28 Uterius dispositio decantati *textus in cap. 1. de Censib.* locum habet quoad onera, & tributa debita laicis, non autem quoad onera debita alteri Ecclesiæ, cum non sit inconueniens, quòd manus Ecclesiæ sit redditicia, & censuarum alterius Ecclesiæ, *Abb. in laudato cap. 1. nu. 4. de Censib. Gutierrez quæst. Canonic. lib. 2. cap. 21. num. 54. Suarez de Relig. tom. 2. lib. 1. cap. 17. num. 8. Leo thesaur. for. Eccles. part. 2. cap. 12. n. 5. Eius Petra ad Constitution. Apostolic. tom. 1. in Constit. II. Paschal. II. sect. 2. n. 15. Rota coram Card. Cero dec. 2. n. 24. Benincasa dec. 114. per tot. repet. post Card. de Luca de Seruitut. dec. 32. lib. 4. vol. 4. & post alterum nostrum Tractatum de Quindenniis int. Decis. Sacr. Rot. Rom. in ordine præ X. quæ quidem genuina ratio pariter destruit præsentiam immunitatem manus mortuæ à præstatione quindenniorum; si enim in nihilum repugnat, Ecclesiam esse redditiciam, & censuarum alterius Ecclesiæ inferioris, longè minùs repugnat, esse censuarum Ecclesiæ Romani, & Summi Pontificis, cui solvantur quindennia, *Fagnan. in sepè laudato cap. præterea 1. num. 21. cum seqq. nè Prælat. vices suas.* Omisso, quòd sub quacumque generali immunitate non comprehenduntur jura insignia, specialiter nota digna, per *textum in cap. consequente 16. n. 49. de offic. Ordinar. Pignatell. consult. Canonic. tom. 6. consult. 8. n. 20. Barbosa de Episcop. alleg. 58. n. 44. versiculo non enim, Gratian. discept. 620. nu. 11. Antonell. de Jurib. & onerib. Cleric. lib. 2. par. 6. cap. ult. num. 5. Pax Jordan. var. lucub. lib. 7. tit. 18. n. 11.**
- 31 Jura autem Annatarum, & quindenniorum procul dubio sunt jura insignia, ac uti talia sanè non comprehenduntur sub generalibus exemptionibus, *Amayden de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 3. num. 50. ex qua quidem ratione debentur quindennia etiam ex Pensionibus perpetuò reservatis ad favorem manus mortuæ cum generali immunitate, exemptione, & libertate à quibuscumque oneribus ordinariis, & extraordinariis impositis, ac in futurum imponendis, prout in specie declaravit Clemens X. Constit. 50. §. 8. Bullar. nov. Rom. tom. 6. repetit. post Tract. int. Constit. Apostol. in ordine præ X.*
- 32 Quibus profectò non adversatur exemplum, ac res judicata in plena Camera contrà Annatas in celebri Causa Reginen. Quindenniorum;

ejus enim casus longè discrepat à præsentì, dum ibi Capitulo Sacrosanctæ Patriarchalis Basilicæ S. Joannis Lateranen. de Urbe unita reperiebatur per Summum Pontificem Abbatia, seu Monasterium Monachorum Cassinensium Ordinis S. Benedicti Terræ, seu Oppidi Balneariæ; quòd quidem Capitulum postea autoritate Apostolica ejus Bona vendidit Nobili Viro Jacobo Russo ejusdem loci, Ecclesiam verò, Domumque ex eodem Beneficio Apostolico concessit PP. Prædicatoribus pro erectione Conventus, reservato sibi dominio directo, annuòque Canone, stante itaque concessione præfata Ecclesiæ, & Domus, instabant Annatistæ pro quindennio, deductis à memoratis PP. Prædicatoribus inter cætera fundamentis, quòd ipsis nulla Unio Beneficii Ecclesiastici facta fuisset, sed simplex concessio Ecclesiæ, & Domus seu aptè naturæ infructifera, pro qua nullum penitus debebatur quindennium, & quatenus illud deberetur, idem petendum esset à prædicto Capitulo Lateranenù, cui unita fuerat Abbatia prædicta unà cum omnibus fructibus; ex qua quidem potissimum ratione absoluti fuerunt enunciatì PP. Prædicatorum: hujusmodi proinde exemplum nequaquam adaptabile evadit illo imaginabili modo præsentì hypothefi totaliter diversæ, in qua supponitur, jure merito prætendi posse quindennium pro Beneficio manus mortuæ unito cum omnibus fructibus; sicque exempla, ut probent, & allegari valeant ad decisionem alterius casus, debent omni ex parte easdem habere circumstantias, maximè in iis, in quibus versatur ratio decidendi, *Alexand. consil. 6. num. 2. lib. 5. Rota coram Card. Caval. dec. 132. num. 5. dec. 799. num. 3. part. 1. divers. dec. 304. num. 7. part. 12. recentior. & in Aquigranen. Canonizatus 20. Januarii 1702. §. Frustra coram clar. mem. Card. Priolo, sed potius allegabile est pro Annatistis aliud congruum exemplum Unionis Abbatia Fontis Avellanæ Collegio Germanico de Urbe pro ejus prima Dote factæ, immò in subrogationem emolumentì Dataria Apostolica eidem in actu Erectionis assignati, super quo producit res judicata supremi Tribunalis Cameralis, canonizans jus quindenniorum cum sublequuto effectu successivè eorum solutionis, non obstantibus pro Collegio præfato cumulatis per *Vermiglioli. consil. 476. & 477. habito præsertim in consideratione, quòd agatur de sententia lata à Tribunale Collegiali, inque materia quindenniorum versatissimo, quo casu magni pendendum est tale judicatum, ut in simili de Judicato Sacræ Congregationis Rituum arguit *Rota dec. 214. num. 7. & 8. part. 4. recentior. tom. 2. ibi: tamen visum fuit Dominis, multum esse deferendum sensui Sacræ Congregationis; si enim de Jure deservitur doctrinæ alicujus insignis Doctoris &c. quanto magis deferendum videtur doctrinæ tantorum Patrum, & in materia, in qua ipsi quotidie versantur.***

His accedit, quòd res transit cum suo onere, *l. si convenerit. 18. §. Si fundus 2. ff. de pignoratit. actio. l. alienatio 67. ff. de contrah. empt. l. traditio 20. ff. de acquir. rer. domin. l. si debitor rem 12. C. de distr. actio. pignor. l. si prædium 4. C. de eversione. Barbosa axiom. 169. num. 5. & axiom. 199. num. 5. cum seqq. regulare autem est, quòd omnia mundi Beneficia unita manus mortuæ, si*

excedant XXIV. Ducatos auri de Camera, subjaceant quindenniis, ut ex Bullis desuper editis, & repetitis post *Tractatum inter Constitutionem Apostolicam.*

Magisque levioris momenti est, quòd Beneficia uti in se habentia antecedens onus solvendi Annatam, sicque post Unionem obligata ad solvendum quindennium, quod est loco Annatæ ex uberius per nos supra in *Cap. I.* congestis, in tantum solvant annatam, in quantum conferuntur personæ particulari ex mera liberalitate conferentis, non verò ex causa dotis, prout in casu nostro uniuntur, inservitura pro dote Loci Pii; ita, ut ob disparitatem rationis non esset mirum, quòd non deberetur quindennium ex aliqua causa pro Beneficio, cui perantè impostum est onus annatæ: quia stante maxima generalitate verborum, apta ad comprehendendum etiam non comprehendenda, in tali casu causa dotis, quantumvis privilegiata per necessitatem citrà tergiversationem non videret exceptuata, ut supra insinuavimus n. 14.

Corroboratur insuper solidissima hæc veritas in eo, quòd, si patrimonium Ecclesiæ est simile, ac affine patrimonio Clerici, tantòque favore frui debet unum, quanto fruitur alterum, immò majori istud Ecclesiæ ex jam allatis: patrimonium autem Clerici, ad cuius titulum ordinatus fuit, non efficitur immune à solutione Decimarum, *Lotther. de re benef. lib. 1. quæst. 2. num. 26.* minus immune efficitur debet à solutione quindenniorum patrimonium Ecclesiæ, cum tamen tam unum, quàm aliud assignetur in sustentationem; quia in tantum patrimonium Clerici non excusatur à Decimis, in quantum illæ uti de Jure divino, & naturali inductæ juxta Canonistarum sententiam, rejecta contraria Theologorum, ex *Genesi cap. 14. & 28.* ex *Exodo cap. 22. & 23.* ex *Levitico cap. 27.* ex *Numeris cap. 18.* ex *Deuteronomio cap. 12.* ex *Job cap. 1.* ex *Malachia cap. 3.* & ex alibi passim in Sacra Pagina, indistinctim omnia Bona habent obnoxia, *Barbosa de Paroch. part. 3. cap. 28. num. 6.* *Antonell. de jurib. & onerib. Cleric. lib. 1. part. 5. cap. 62. num. 2.* *Fondut. resol. Canonic. part. 1. cap. 72. n. 1. & 2.* *Gutierrez canonic. quæst. lib. 2. cap. 21. nu. 1. cum seqq.* in tantum etiam quindennia, quantumvis debita de Jure humano positivo, uti tamen subrogata in locum annatarum subrogatum in locum Decimarum juxta per nos supra tradita in *Cap. I.* habere debent pariter indistinctim omnia Beneficia obnoxia; eodèmq; ferme pacto, quo patrimonium, seu dos (ut ita dicam) clericalis, deserviens nempe Clerico, nè in dedecus sui, totiusq; Ordinis Clericalis mendicare cogatur, adhuc subjacet Decimis, ut mox insinuavi, ita dos, seu patrimonium Ecclesiæ, longè majorem continens favorem, subjacere quoque debet quindenniis subrogatis loco annatarum subrogatarum loco Decimarum.

Quibus omnibus propositis, & compositis 44 (non enim voto vivitur uno) ac supposito, 45 quòd facillè dignosci possit, Beneficia fuisse unita pro dote, ex ipsamet Bulla Unionis, si nimirum dicat, uniri Beneficia pro dote, pro sustentatione, pro manutentione, pro subventionem, vel similiter, eo casu fortius debentur quindennia, si forsitan fructus Beneficiorum exuberaverint,

vel superaverint sustentationem manus mortuæ, cui illa unita fuerunt, sicque non omnes fructus fuerint necessarii ad sustentationem, quasi quòd ob eorum superfluitatem nulla omnino debeant gaudere immunitate, non inservientes totaliter, nec omnes necessarii moraliter ad sustentationem Loci Pii, sicque in nihilo privilegiati; veluti in simili de manlo, seu dote non necessaria Ecclesiæ notat *Gonzalez Tellez in cap. 1. n. 6. in fin. de Censibus*, nè aliàs sub pallio dotis, etiam residui fructus superabundantes, ideòque jam non dotales, sed bene extradotales, evaderent dotales, & Loca Pia locupletarentur cum aliena jactura, Annatarum videlicet contrà rectam Summorum Pontificum mentem.

Longè fortius debentur quindennia, si deprehendatur, non omnes fructus Beneficiorum unitorum esse necessarios ad dotem, sed aliquos esse moraliter superfluos, vel non rigorosè necessarios, quod dependet à dignoscendo, quando ista dos Ecclesiastica dicatur congrua, & ulque ad quam quantitatem fructuum, quod remittitur arbitrio Judicis, qui tamen illud regulare debet diverso modo à dote mulieris, quæ non adæquatatur rationi constituendi hanc dotem Ecclesiasticam, ex eo, quòd in personis componentibus Locum Pium non queritur conservatio splendoris alicujus, vel Dignitatis familiæ ejuspiam, sed simplex, immò simplicissima sustentatio, ad instar dotis Monialis, non autem commodior, *Mench. de arbitrar. Judic. cas. 149. ex num. 39.* *Lotther. de re benef. lib. 1. quæst. 31. num. 9. cum seqq.* *Ventrigl. in prax. Eccles. tom. 2. annot. 17. §. 1. nu. 24.* *Turricell. de Union. Benefic. cap. 15. n. 49. cum seqq.*

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, manus mortuæ unitis, & dumtaxat in ipso actu Unionis taxatis in Camera, seu Cancellaria Apostolica, vel tunc solummodò Annatam solventibus, quantumvis antè Unionem per prius nunquam fuissent taxata, vel per prius nunquam solvissent Annatam, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Ut sit locus quindenniis, satis est, quòd Beneficium, taxatum sit de tempore Unionis.
- 2 Vel satis est, quòd Annatam solverit de tempore Unionis.

CAPITULUM L.

Potest aliquando contingere, quòd Beneficium nondum reperiatur taxatum in libris Cameræ, vel quòd nunquam solverit Annatam ob accedens, quòd nunquam vacaverit apud Sedem, vel quòd fuerint super eo expeditæ literæ gratis per viam secretam, vel ob aliam consimilem causam, & sub hoc captioso prætextu, ac subterfugio palliato defectus taxæ, vel nunquam

SUMMARIUM.

quani soluta annata; manus mortua putat, sed in irritum, fovere bonum jus pro non solvendo quindennio ex tali Beneficio sibi unito, ideo firmatur, quod ex Beneficiis annum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, manus mortua unitis, & dumtaxat in ipso actu Unionis taxatis in Camera, seu Cancellaria Apostolica, vel tunc solummodo Annatam solventibus, quantumvis ante Unionem per prius nunquam fuissent taxata, vel per prius nunquam solvissent Annatam, etiam adhuc debentur quindennia; quippe ad intentum Annatarum, ut sit locus quindenniis, satis est, quod verè taxatum sit Beneficium saltem de tempore Unionis, non curando de tempore, quo taxatum fuit, vel satis est, quod verè annatam solverit de tempore Unionis, non curando pariter de tempore, quo soluta fuit annata, prout de neutro curant Bullæ quindenniorum, nullibi præfinites certum tempus taxationis, nec tempus solutionis annatæ, sed indefinite, ac in abstracto illud expertes, juxta Bullam 6. Pauli II. §. 3 & 4. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi „ Statuimus, & declaramus, „ quod omnia, & singula Monasteria, videlicet „ et illa, quorum fructus &c. si in libris ejusdem Camera taxati reperiuntur, Communia, „ & Minuta Servitia, atque alia jura debita, „ & consueta, tam ipsi Camera, & Collegio, „ quam Officialibus præfatis &c. eidem Camerario solvere teneantur, & debeant &c. „ Bullam 38. S. Pii V. §. 2. 3. & 4. cod. Bullar. to. 2. ibi „ quoniam &c. hæsitatur, an Monasteria, „ quorum fructus &c. in libris Camera Apostolicæ taxati reperiuntur &c. sub literis Pauli II. & aliorum Prædecessorum hujusmodi comprehendantur &c. Motu simili &c. omnia, & singula Monasteria &c. dummodo in libris ejusdem Camera taxata reperiuntur &c. Apostolica auctoritate unita &c. sub literis Pauli II. & aliorum Prædecessorum comprehendendi, & includi. Et propterea &c. dummodo Monasteria, & Beneficia ipsa possideant, ad solutionem Communium, Annatarum, & aliorum jurium prædictorum eidem Camera &c. ratione Unionum &c. singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c. „ & Bullam 50. Clementis X. §. 10. cod. Bullar. tom. 6. ibi „ Particularem Congregationem &c. pro exactiōne Quindenniorum omnium, & singulorum Beneficiorum, ut præfertur, unitorum, & in libris Camera prædictæ taxatorum &c. debitorum, facienda, Motu simili &c. constitutus, & deputatus &c. „ repet. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la I. VI. & XI.

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, manus mortua unitis, quantumvis non taxatis in Camera, seu Cancellaria Apostolica, etiam adhuc debentur quindennia.

- 1 Datur duplex species Beneficiorum, una nimirum valoris, & altera taxatorum.
- 2 Officiales præjudicare nequeunt Camera.
- 3 Qualitas Consistorialitatis probatur per Provisiones factas in Consistorio.
- 4 Papa aliquando etiam Monasteria, seu Beneficia Consistorialia providet extrâ Consistorium.
- 5 Etiam ex Beneficiis de Furepatronatus Regio solvi debent quindennia.
- 6 In quibus casibus Beneficia de Furepatronatus conferantur in Curia.
- 7 Etiam ex Beneficiis non taxatis debetur annata.
- 8 Quindennium subrogatum in locum annatæ.
- 9 Subrogatum debet esse ejusdem naturæ, cujus est res, in cujus locum subrogatur.
- 10 Quindennium est soboles annatæ.
- 11 Recensetur absurdum oriturum, & expenduntur Bullæ quindenniorum.
- 12 Annatitæ habent fundam. intentionem.
- 13 Intellectus Bullæ 6. Pauli II. §. 3. & 4. Bullar. nov. Rom. tom. 1.
- 14 Bulla continere non debet verbum superfluum.
- 15 Quindennia etiam solvenda sunt ex Beneficiis unitis per Legatos, Nuncios, & Ordinarios.
- 16 Beneficia taliter unita, non taxantur in Camera.
- 17 Etiam de Beneficiis non taxatis solvitur annata.
- 18 Quindennium de Beneficiis non taxatis solvitur juxta valorem, qui exprimitur, non enim illud solvi potest juxta taxam, que non adest.
- 19 Annata solvitur contemplatione fructuum Beneficii, non verò propter Beneficium.
- 20 Quid requiratur, ut Beneficia solvant quindennia.
- 21 Expenduntur Bullæ quindenniorum.
- 22 Quindennia introducta fuerunt, ut consuleretur indemnitati Camera, & Annatarum.
- 23 Bulla 6. Pauli II. Bullar. tom. 1. apertissimè loquitur etiam de Beneficiis non taxatis.
- 24 Dicitio verò quid operetur.
- 25 Ex Regestris librorum Annatarum, & Quindenniorum docetur de universalis consuetudine solvendi quindennia etiam de Beneficiis non taxatis.
- 26 Libris conscriptis ad materiam, de qua agitur, valdè deferendum.
- 27 Affertur locus Nehem. seu Estdr. lib. 2. cap. 7. versiculo 5. 6. 7. & 64.
- 28 Beneficia tam taxata, quam non taxata, post Unionem non amplius vacant.
- 29 Quindennia debentur, quamvis manus mortua se non obligaverit ad illa solvenda.
- 30 Doctores indistinctim asserunt, tam ex Beneficiis taxatis, quam ex non taxatis deberi Annatas, quando conferuntur in Curia, & quindennia, quando uniuntur.
- 31 Observantia inservire valet ad interpretationem Constitutionum Apostolicarum.
- 32 Lex adaptatur ad ea, quæ frequenter accidunt, non ad ea, quæ raro.
- 33 Etiam mulier rapientem virum, punitur pena raptus imposita in l. un. C. de raptu Virgin. quamvis dicta lex nullam faciat mentionem de muliere rapiente virum.
- 34 Leges loquuntur de Androgyno, seu Hermaphrodito, quantumvis raro, & mirabili.
- 35 Prout de partu Casareo.
- 36 De partu monstruoso.
- 37 De partu quinquagenariæ.
- 38 De multiplici partu una vice.

- 39 De partu undecimo mense .
 40 De Insula in mari nata .
 41 De dedito hostilibus , & non accepto , sed in Civitatem reverso .
 42 Satis est , posse dari eventum , seu contingibilitatem .
 43 In re eventuali nemo judicare potest , quot vicibus , & quantum Beneficia de Jurepatronatus solvissent pro Annatis , si unita non fuissent .
 44 Semper in omni casu standum est legi quindenniorum .
 45 In corpore humano singula membra opem ferre debent jure naturæ capiti languenti .
 46 In mystico universalis Ecclesiæ corpore , reliqua membra , inferiores nempe Ecclesiæ , eorum capiti languenti pariter auxiliari debent .
 47 Et car .

CAPITULUM LI.

AD subterfugiendum solutionem quindenniorum putat manus mortua , non debere quindennium ex Beneficio sibi unico , non tamen taxato in Camera , sub mendicaco pretextu , quod , ut Beneficium unitum , obnoxium sit quindennio , debeat esse taxatum ; aliàs , deficiente taxa , cesset quindennium , sed quam salax , & inane fundamentum sit , in præfenti articulo erit discutiendum , proindeque firmatur , quod ex Beneficiis annuum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus , manui mortuæ unitis , quantumvis non taxatis in Camera , seu Cancellaria Apostolica , etiam adhuc debentur quindennia : quippe præfensio manus mortuæ , quod probandum sit , Beneficia unita , per prius fuisse taxata in libris Cameræ , continent notorium æquivocum , dum in Camera non taxantur , nisi Beneficia majora , seu Consistorialia , qualia sunt Episcopatus , Abbatia , seu Monasteria , & alia ejusmodi , provideri solita consistorialiter , pro quibus solvitur Commune , & Minutum Servicium non attingens dimidiam Annatam fructuum , juxta notissimam Constitutionem Joannis XXII. de quo supra in Cap. I. n. 44. Beneficia minora , seu inferiora , qualia sunt simplicia , Parochialia , Canonicatus , Prioratus , & similia non sunt taxata in Camera , & pro his solvitur media annata , Bonificiana nuncupata , juxta valorem in illorum Provisionibus expressum ; ideoque appellantur Beneficia valoris ad illa contradiſtinguenda ab aliis Beneficiis taxatis , veluti , distinguendo unam speciem ab alia , tradunt *Mass. Gales. de annat. n. 3. ibi* , Commune Servicium , est quantitas certa , pro unoquoque Episcopatu , vel Monasterio , Consistoriali , secundum taxationem antiquam , aliàs à Joanne XXII. Pontifice moderatam solvenda &c. Illa verò , quæ specialiter , & propriè recinet nomen Annatæ , solvitur pro aliis , ultra Episcopatus , & Monasteria , Consistorialia , inferioribus Beneficiis , & est dimidia pars veri annui valoris fructuum Beneficii vacantis &c. , n. 4. ibi ., Altera verò species , quam Annatam appellari diximus , initium habuit à Bonifacio , ejus nominis Papa IX. Et quoniam taxatio Episcopatum , & Monasteriorum supradicta , non fuit ab initio facta , nisi pro tertia parte veri fructuum valoris &c. & Annata proximè dicta , non solvitur , nisi pro medietate veri valoris ,

quæ per singulos impetrantes exprimitur &c. , n. 1. ibi ., universum annatarum , quæ nunc extantur , nomen , in duas esse distributum species : quarum unam diximus completi Commune , & Minuta Servitia Episcopatum , & Abbatiarum ; alteram verò diximus esse , illam dimidiam veri valoris à Bonifacio IX. institutam , quæ pro inferioribus Beneficiis , exigitur , & nu. 30. in fin. §. Est aliud , in principio. ibi ., augetur Episcopatus , aut Abbatia taxa pro tertia parte quantitatis fructuum uniti Beneficii , si illud non sit inter taxata in libris Cameræ ; & si sit taxatum , tantundem augetur taxa Beneficii , cui sit Unio &c. , *Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 3. n. 25. ibi* ., Solvitur itaque Annata ex fructibus Beneficii , vel secundum expressionem in non taxatis &c. , vel secundum taxam in libris Cameræ , quæ , si minor sit quantitate taxata , nihilominus satisfacit , neque Cancellaria querit de illo pluri , sed taxa illa contenta est &c. , & §. 4. de quindenn. n. 1. ibi ., loco annatæ solvitur quindennium &c. vel juxta taxam , vel juxta valorem expressum &c. , n. 2. ibi , videlicet de Beneficio taxato , & Beneficio valoris &c. , & n. 14. in principio §. Ut autem ibi ., quindennia debent juxta solutionem annatarum , videlicet , si Beneficium , quod unitur , sit taxatum , illius quindennium debent pro tertia parte Sacro Collegio , & pro duabus reliquis , Cancellaria Officialibus ; si verò Beneficium unitum , sit valoris , totum quindennium debent Officialibus Cancellariæ , contingit aliquando , quod in ipsa Unione Beneficia , quæ ununtur , in valore plus exprimaturo , quam deinde taxentur in Camera &c. , *Tamburin. de Jure Abbat. tom. 1. disp. 9. quæst. 3. num. 4. & 5. & post dictum tom. 1. à fol. 439. usque ad fol. 514. Fagnan. in cap. prætered. l. num. 10. cum seqq. & num. 69. n. Prælat. vic. Juas. Tondur. de Pension. Eccles. cap. 10. nu. 3. 16. & 17. Card. de Luca de Benefic. discurs. 89. num. 2. cum seqq. & de Offic. Vacabil. cap. 5. n. 5. et 6. ibi* , solvitur annata juxta illam taxam , quæ reperitur descripta in libris Cameræ , & respectu non descriptorum juxta valorem narratum &c. istòsque terminos passim habemus parificatos in solutione quindenniorum &c.

Eodem sermè pacto , quo annata debetur etiam ex Beneficio non taxato , dummodò illud excedat XXIV. Ducatos auri de Camera , vel dummodò illud sit Consistoriale , cum excessus valoris , vel Consistorialis Beneficii sit constitutum solutionis annatæ , non autem taxa , quæ quandoque potest per incuriam , inadverentiam , seu oblivionem Officialium , vel Ministrorum omitti , qui tamen præjudicare nullo modo queunt Cameræ Apostolicæ , ac Annatis ab ea causam onerosam habentibus , prævia suorum Officiorum emptione propriis pecuniis celebrata , prout (quod fortius est) Pontifex Prædecessor nec præjudicare valet , juxta *Constitution. 20. Julii III. §. 5. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi* , ac ex incuria agentium pro Camera prædicta , seu aliàs obligationes de solvendis Communibus , & Minutis Servitiis , ac Annatis , seu mediis fructibus , aut aliis juribus solvi debitis , & consuetis factæ non fuerint , & quæ sunt , executioni non demandentur , in &c. Ca.

„ Cameræ, ac Collegii Cardinalium, & Officialium detrimentum &c. „ *Constitutio*. 17. *Pauli IV. §. 8. eod. tom. 1. ibi* „ Nos considerantes, præfatum Eugenium &c. Collegio Cardinalium, & Officialium Romanæ Curie &c. „ præiudicare non potuisse, & propterea jus nostrum, & Collegii, ac Officialium &c. illæsum remansisse, & remanere &c. „ & *Constitutio* 50. *Clementis X. in princip. juncto §. 1. & 6. eod. Bullar. tom. 6. ibi* „, nec non illorum damnis plerumque ex incuria illorum jurium exactionum provenire solitis obviare cupientibus super solutione Communium, Annatarum, & aliorum jurium prædictorum &c. „ Cum autem &c. exactiones jurium ratione quindenniorum huiusmodi decursum, & eorundem Cardinalium Collegio debitorum ob Procuratorum dicti Collegii incuriam non sine maximo illius damno, & præiudicio, non solum neglectæ fuerint &c. „, *repet. post Tract. int. Constitut. Apost. in ordine la III. V. & XI. Card. de Luca de Benefic. discurs. 89. sub nu. 13. in fin. §. Absolutum autem est, versic. tum etiam, quia* „, ibi „, si fortè aliqua deputatio adfuit &c. illa fuit Cardinalis Camerarii Sacri Collegii, vel alterius Officialis, non autem totius dicti Sacri Collegii, cui factum Officialis, vel administratoris præiudicare non potuit &c. „, *num. 4. in princip. ibi* „, Et nihilominus, quando etiam fuisset facta deputatio ab ipso Sacro Collegio, neque sufficeret, quoniam &c. ista exactio debetur Papæ in recognitionem domini, istam verò partem huiusmodi emolumentorum applicavit Sacro Collegio Cardinalium, aliisque Officialibus. demandata ipsi Collegio, tamquam inter Officiales digniori, si simpliciter administratione, & consequenter intrat eadem ratio, quòd gesta per administratorem præiudicare non possunt domino absque eius scientia, & consensu „, *juncto §. Quinimo ibi* „, Quinimo, quòd neque positivè gesta per ipsosmet Prædecessores Pontifices attendi debeant, ac præiudicare possint in hac materia quindenniorum &c. „, & *num. 17. in princip. ibi* „, Neque præsentia observantia &c. obitare possent, tum quia illa esset Procuratoris, vel Ministri, qui non potest præiudicare Principali &c. „, Tum quia agitur de præiudicio ipsius Sedis Apostolicæ &c. „, & *de donation. discurs. 12. num. 3. & de Emphyteuf. discurs. 78. num. 7. & de Regalib. discurs. 23. num. 19. & sub nu. 25. versiculo ut enim, & discurs. 162. num. 9. ibi* „, negligentia illorum Officialium, qui huiusmodi quindenniorum exactioni, & administrationi præpositi sunt, præiudicium inferri non debet &c. „, omisso, quòd nihil confert ad præsentiam exemptionem à quindennio, quòd Beneficium non sit taxatum, etenim, quantumvis non sit taxatum, adhuc ex eo debetur quindennium ad mensuram fructuum expensorum. „

3 *Consistorialitatis autem qualitas rectè probata remanebit per Provisiones factas in Consistorio, Tondut. resol. Canonic. & benefic. part. 1. cap. 33. nu. 2. & part. 2. cap. 2. §. 7. per tot. & cap. 3. §. 6. num. 17. Card. de Luca in Relat. Cur. discurs. 5. n. 18. Rot. a post Tambur n. de Jure Abbat tom. 3. dec. 15. num. 4. cum seq. & dec. 16. n. 7. dec. 540. n. 5. part. 3. lib. 3. divers. & in recentior. dec. 791.*

nu. 2. & 5. part. 3. quantumvis Papa, qui non habet coangustatam, seu arctatam potestatem, aliquando etiam Monasteria, seu Beneficia Consistorialia prohibito voluntatis provideat extrà Consistorium, Paris. de resignat. Benefic. lib. 3. quest. 6. n. 8. Corrad. in prax. dispensat. Apostolic. lib. 6. cap. 4. n. 48. cum seqq.

His accedit, quòd, cum Bullæ quindenniorum statuant, quindennia solvi debere etiam ex Beneficiis de Jurepatronatu Imperiali, Regio, Ducali, ac simili laicali, prout videre est in Bulla 20. *Julii III. §. 6. Bullar. nov. Rom. tom. 1. Bulla 38. S. Pii V. §. 3. tom. 2. Bulla 33. Sixti V. §. 2. eod. tom. 2. Bulla 13. Urbani VIII. in principio, juncto §. 2. tom. 5. Bulla 50. Clementis X. §. 4 & 5. tom. 6. Bulla Clementis XI. 23. & 29. Novembris 1704. & Bulla ejusdem 24. Januarii, & 16. Maji 1705. repet. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la III. VI. VII. VIII. XI. XII. XIII. XIV. & XV. sequitur, etiam ex Beneficiis non taxatis deberi quindennia, huiusmodi enim Beneficia ad præsentationem Laicorum, non reperiuntur taxata, dum ipsa perrarò conferuntur in Curia, nisi in casibus præcis, & necessariis, puta occasione dispensandi cum præsentato, prævia derogatione minoris partis, vel mediocritatis vocum, vel illum gravandi Pensione Regia, super defectu ætatis, super pluralitate Beneficiorum, vel ex capite devolutionis ob non factam præsentationem in tempore, vel ob lapsum tempus ad præsentandum, vel super alio simili obstaculo sola auctoritate Papæ tollendo, *Rebuff. in prax. benefic. part. 1. in 3. part. Signatur. verbo nec non Jurepatronatus, num. 14 cum seqq. Rot. in Romana Clericatus S. Laurentii in Damaso 3. Martii 1698. §. Solùmque, coram Molines Decano; si enim etiam ex Beneficiis non taxatis debetur annata juxta superius congesta n. 1. sequitur per necessarium consequens, quòd etiam ex Beneficiis non taxatis debeatur quindennium, cum istud subrogatum sit in locum annatæ, ex latè per nos suprà *Cap. I. cumularis: subrogatum* „, autem debet esse ejusdem naturæ, cujus est res, in cujus locum subrogatur, ex vulgatis, præsertim ubi, ut in casu, nulla adest ratio disparitatis inter annatam, & quindennium, immò inter utrumque maxima, tantaque similitudo, ut quindennium sit loboles annatæ, *Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18 §. 4. de quindenn. n. 1. Card. de Luca de Benefic. discurs. 27. nu. 13. discurs. 88. num. 8. & discurs. 89. nu. 7. de Regalib. discurs. 33. num. 12. & de Emphyteuf. discurs. 36. n. 4. Aliàs, si Beneficia non taxata non subjacerent quindenniis, posset dari casus, quòd omnia, vel quamplura Beneficia alicujus Diocesis non reperirentur taxata, ex quibus aliqua unirentur, non obstante autem Unione, manus mortuæ prætenderet exemptionem à quindenniis sub solo prætextu defectus taxæ; proindeque irrogaretur Cameræ, & Annatistis præiudicium perpetuum, ac irreparabile, contra mentem Pontificum, qui introduxerunt quindennia ad reparandum tale præiudicium ortum ex Unione ob indè cessatam in futurum vacationem Beneficiorum minorum, juxta *Constitut. 6. Pauli II. §. 2. 3. 4. & 5. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi* „, Propterea „, que &c. Beneficia unita huiusmodi amplius „, nequaquam vacare sperantur, cumque propter ceterà Camera Apostolica, nec non &c. „, S.R.E.***

„ S. R. E. Cardinalium Collegium, & Sedis
 „ Apostolicæ Officialia detrimentum non mo-
 „ dicum patiantur. Nos, quorum interest, eo-
 „ rundem Cameræ, Collegii, & Officialium
 „ indemnitati prospicere &c. auctoritate Apo-
 „ stolica &c. statuimus &c. et declaramus, quod
 „ omnia, & singula Monasteria &c. quorum
 „ fructus &c. si in libris eisdem Cameræ taxa-
 „ ti reperiantur, Communia, & Minuta Servi-
 „ tia, atque alia jura debita, & consueti, tam
 „ ipsis Cameræ, & Collegio, quam Officiali-
 „ bus præfatis, reliqua verò Monasteria &c. &
 „ Beneficia, ut præfertur, unita &c. Annatam,
 „ sive medios fructus unius anni in posterum
 „ singulis XV. annis perpetuò sequuturis, ei-
 „ dem Camerario solvere teneantur, et debeant.
 „ Et quòd de omnibus Monasteriis &c. & Be-
 „ neficiis, ut præfertur, unitis &c. Communia,
 „ Minuta, & alia jura, seu Annatas, & me-
 „ dios fructus huiusmodi solvere adstringantur
 „ etiam singulis annis XV. in futurum &c. „
 „ *Constit. 20. Julii III. in princip. juncto s. 5. eod.*
 „ *to. 1. ibi*, „ Cupientes Cameræ Apostolicæ &c.
 „ & Collegii &c. S. R. E. Cardinalium, ac Of-
 „ ficialium Sedis Apostolicæ indemnitati con-
 „ sulere, & eorum jura, ut tenemur, illæsa
 „ præservare &c. Cùm autem &c. diversæ aliæ
 „ Uniones &c. perpetuò factæ &c. fuerint, ac
 „ &c. obligationes de solvendis Communibus,
 „ & Minutis Servitiis, ac Annatis, seu mediis
 „ fructibus, aut aliis juribus solvi debitis, &
 „ consuetis, factæ non fuerint, & quæ sunt,
 „ executioni non demandentur &c. in &c. Ca-
 „ meræ, ac Collegii, Cardinalium, & Officiali-
 „ um detrimentum &c. „ *Constit. 17. Pauli IV.*
 „ *s. 7. in fin. & s. 8. eod. tom. 1. ibi*, „ Commu-
 „ nia, Minuta Servitia, Annatas, & alia jura,
 „ Cameræ, & Collegio, ac Officialibus prædi-
 „ ctis, ratione Unionum eis de Monasteriis &c.
 „ & aliis Beneficiis Ecclesiasticis hætenus fa-
 „ ctarum debita persolvere recuset &c. in &c.
 „ Cameræ, ac Collegii, & Officialium prædi-
 „ ctorum detrimentum. Nos considerantes,
 „ præfatam Eugenium &c. Collegio Cardina-
 „ lium, & Officialium Romanæ Curie &c.
 „ præiudicare non potuisse, & propterea jus
 „ nostrum, & Collegii, ac Officialium &c. il-
 „ læsum remansisse, & remanere &c. omnes,
 „ & singulas Uniones &c. de quibuscumque Mona-
 „ steriis &c. & Beneficiis Ecclesiasticis &c. quæ
 „ ex eorum perpetuitate non vacant &c. per-
 „ petuò factas, & de cætero &c. perpetuò fa-
 „ ciendas, sub literis Pauli &c. compræhen-
 „ di &c. Et propterea &c. ad solutionem Com-
 „ munitium, & Minutorum Servitorum, ac
 „ Annatarum, & aliorum jurium prædictorum
 „ eisdem Cameræ, Collegio, & Officialibus,
 „ ratione earundem Unionum &c. singulis XV.
 „ annis &c. faciendam teneri &c. nec non Mo-
 „ nasteria &c. & Beneficia unita huiusmodi
 „ onus solutionis Communium, & Minutorum
 „ Servitorum, ac Annatarum, & aliorum ju-
 „ rium semper habuisse, & ad præfens habere „
 „ *Constitut. 38. S. Pii V. s. 3. & 4. eod. Bullar.*
 „ *tom. 2. ibi*, „ quindenniorumque usus, & sol-
 „ lutio ideo adinventi sunt, nè Camera prædi-
 „ cta ex Monasteriorum, Prioratum, & alio-
 „ rum Beneficiorum Ecclesiasticorum Unioni-
 „ bus, quæ amplius vacare non sperabatur,

„ detrimentum aliquod pateretur. Volentes
 „ Cameræ nostræ Apostolicæ, ac &c. S. R. E.
 „ Cardinalium, nec non &c. Romanæ Curie
 „ Officialium Participantium jura præservare,
 „ illorumque indemnitati consulere &c. Motu
 „ simili &c. omnia, & singula Monasteria &c.
 „ dummodò in libris eisdem Cameræ taxata
 „ reperiantur, reliqua verò Monasteria &c. &
 „ alia quæcumque Beneficia Ecclesiastica &c.
 „ Apostolica auctoritate unita &c. sub literis
 „ Pauli II. & aliorum Prædecessorum huiusmo-
 „ di compræhendi, & includi. Et propterea &c.
 „ dummodò Monasteria, & Beneficia ipsa pos-
 „ sideant, ad solutionem Communium, Anna-
 „ tarum, & aliorum jurium prædictorum ei-
 „ dem Cameræ &c. ratione Unionum &c. sin-
 „ gulis XV. annis &c. faciendam teneri &c. „
 „ *Constit. 33. Sixti V. in princip. juncto s. 2. eod.*
 „ *tom. 2. ibi*, „ Cameræ nostræ Apostolicæ, &
 „ Collegii &c. S. R. E. Cardinalium, & Of-
 „ ficialium Romanæ Curie de Annatis, & Quin-
 „ dennis Participantium indemnitati, prout
 „ tenemur, consulere, & eorum jura illæsa
 „ præservare volentes &c. Præterea quoniam
 „ quindenniorum usus, & solutio ratione Benefi-
 „ ciorum unitorum constituta sunt, quia illo-
 „ rum vacatio amplius non speratur, ut propte-
 „ rea damnum ex hoc Cameræ Apostolicæ, &
 „ Collegio Cardinalium, & Romanæ Curie
 „ Officialibus prædictis emergens sarciantur &c.
 „ statuimus &c. & declaramus, quòd Uniones
 „ &c. de quibuscumque Beneficiis Ecclesiasti-
 „ cis &c. hætenus factæ, et faciendæ &c. sub di-
 „ ctorum Prædecessorum Constitutionibus &c.
 „ omnino compræhendantur &c. Et propterea
 „ &c. dummodò Beneficia ipsa possideant, ad
 „ solutionem Quindenniorum præfatorum ei-
 „ dem Cameræ, ac Collegio, et Officialibus,
 „ ratione Unionum &c. singulis XV. annis &c.
 „ faciendam teneri &c. „ *Constitution. 18. Urba-
 „ ni VIII. in princip. juncto s. 1. eod. Bullar. tom. 5.*
 „ *ibi*, „ quindenniorumque usus, et solutio,
 „ ideo adinventi fuerunt, nè Cameræ prædictæ
 „ ex Monasteriorum, Prioratum, aliorumque
 „ Beneficiorum Ecclesiasticorum unionibus,
 „ quæ amplius vacare non sperabantur, detri-
 „ mentum aliquod induceretur. Volens pro-
 „ pterea dictæ Cameræ, ac &c. S. R. E. Cardi-
 „ naliū Collegio, nec non &c. Cancellariæ
 „ Apostolicæ Officialibus, de Communibus,
 „ Annatis, et Quindennis Participantibus jura
 „ præservare, illorumque indemnitati consule-
 „ re, Motu simili &c. dummodò Monasteria,
 „ seu Beneficia ipsa possiderent, ad solutionem
 „ Communium, Annatarum, et aliorum ju-
 „ rium prædictorum eisdem Cameræ, Collegio,
 „ et Officialibus, ratione Unionum &c. prædi-
 „ ctarum singulis XV. annis &c. faciendam ten-
 „ eri &c. volentes igitur, tam Cameræ nostræ
 „ Apostolicæ, quam &c. S. R. E. Cardinalium
 „ Collegio, ac &c. Cancellariæ Apostolicæ
 „ Officialibus de Annatis Participantibus con-
 „ sulere &c. „ *Constitution. 50. Clementis X. in*
 „ *princip. juncto s. 1. 2. 3. 5. 6. & 7. tom. 6. ibi*, „
 „ Motu proprio &c. Cameræ Apostolicæ, &
 „ Collegii &c. S. R. E. Cardinalium, ac &c.
 „ Cancellariæ Apostolicæ Officialium de Com-
 „ munitibus, Annatis, et Quindennis Partici-
 „ pantium indemnitati consulere, immò illo-
 „ rum

rum jura manuteneere, nec non illorum dam-
 num &c. obviare cupientibus &c. quod &c.
 Successoribus suis Romanis Pontificibus, et
 per consequens Collegio Cardinalium huius-
 modi, et Officialibus Romanæ Curia &c.
 præiudicare non potuisset &c. omnes, et sin-
 gulas Uniones &c. de quibusvis Monaste-
 riis &c. et Beneficiis Ecclesiasticis &c. quæ ex
 eorum perpetuitate non vacant &c. perpetuò
 factas, et de cætero &c. perpetuò faciendas,
 sub literis Pauli II. &c. includi &c. et Quin-
 denniorum usus, et solutio ideò adinventi
 fuerant, nè Camera prædictæ ex Monasterio-
 rum, aliorumque Beneficiorum Unionibus,
 quæ amplius vacare non sperabantur, detri-
 mentum aliquod induceretur, volens propte-
 rea prædictæ Camera, et eorundem Cardina-
 lium Collegio, nec non Cancellariæ Aposto-
 licæ Officialibus de Communibus, Annatis,
 et Quindenniis Participantibus jura præser-
 vare, illorumque indemnitati consulere invigilans
 &c. Nos verò &c. nolentes Camera
 nostræ Apostolicæ &c. jura pro posse nostro
 negligere, quinimmò tam illius, quam S. R. E.
 Cardinalium, ac &c. Cancellariæ Apostolicæ
 Officialium de Annatis Participantium in-
 demnitatibus de cætero obviare &c. ac omnes
 et singulas Uniones de quibusvis Monasteriis,
 et aliis Beneficiis Ecclesiasticis &c. quæ ex eo-
 rum perpetuitate non vacant &c. perpetuò
 factas, et de cætero &c. perpetuò faciendas,
 sub literis Pauli Prædecessoris huiusmodi
 compræhendi, et includi. Ideoque &c. ad
 solutionem Communium, et Minorum Ser-
 vitorum, et Annatarum, aliorumque jurum
 prædictorum eisdem Camera, Collegio, et
 Officialibus, ratione eorundem Unionum &c.
 faciendam teneri &c. statuimus, et decerni-
 mus &c. ,, *repet. post Traët. int. Const. Apost.
 in ordine la I. III. V. VI. VII. VIII. & XI. ac
 notat Mass. Gales. de annat. num. 30. in fin.
 s. Est aliud*, ibi, ,, Est aliud quoque annatæ
 nomen Quindennium &c. Cum inter alia Pro-
 visionum genera, quæ ab Apostolica Sede
 impetrantur, sint illæ, per quas Beneficia Ec-
 clesiastica uniantur, & annexantur aliis, ita,
 quod non sine amplius vacatura, quod con-
 tingit, si Unio sit perpetua &c. Ex huiusmodi
 Unionibus, et siquæ sint aliæ, per quas
 præcludatur via futuris unitorum Beneficio-
 rum vacationibus; quoniam inferebatur Sedi
 Apostolicæ detrimentum percipiendi ex illis
 annatam &c. usu receptum fuit, ut &c. pro-
 mitterent, obligarentque se, et successores,
 pro solvenda in futurum &c. unitorum Beneficio-
 rum annata &c. ut sic Apostolicæ Sedis
 indemnitati prospiceretur, nè talium Unio-
 num prætextu, remaneret in perpetuum priva-
 ta jure percipiendi consuetam annatam
 &c. ,, *Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18.
 s. 4. de quinden. sub num. 1. ibi*, ,, nè videlicet
 Officialibus, et Camera Apostolica ex huius-
 modi Unionibus nimium damnum patian-
 tur, inducitur fictio, quod singulo XV. anno
 contingat vacatio &c. ,, *num. 10. in fin. u. 12.
 et 20. in fin. vers. Et cum prædictæ Uniones,
 & sub. num. 21. Capon. disc. for. 32. nu. 5. ibi*,
 ,, causæ finales Constitutionum fuere, ut An-
 natillis, et Camera Apostolicæ sarciretur de-

trimentum, quod patiebantur ex Unionibus,
 et dismembrationibus factis de Beneficiis,
 quæ prius vacabant, et annatam DD. Anna-
 titus solvere consueverant, cum deinde ob-
 corum Uniones perpetuas amplius vacare,
 non possint &c. ,, *n. 6. ibi*, ,, Et id aperte de-
 clarant verba eorundem Constitutionum &c.
 ,, *n. 7. ibi*, ,, Quod autem causæ finales, quibus
 moti fuerunt Pontifices ad concedenda quin-
 dennia, fuerint ob damnum, quod patieban-
 tur Annatistæ ex Unione Beneficiorum, quæ
 vacabant, & annatam solvere consueverant,
 elicitor ex prædictis Constitutionum verbis,
 tanquam in præmio appositis &c. & ex ad-
 verbis quia, & quoniam in dictis præmiis
 apponitis, quæ regulariter ponuntur causati-
 vè, & reddunt finalem earum dispositio-
 nem &c. ,, *& n. 36. ibi*, ,, Quindennia sunt in-
 ducenda ad subveniendum indemnitati Camera
 Apostolicæ, ut, sicut antea percipiebat an-
 natam, ita etiam debeat percipere quinden-
 nium, quando sunt unita Beneficia, vel ap-
 plicata bona, ratione quorum antea solve-
 batur annata &c. ,, *Lotther. de re benef. lib. 1.
 quæst. 29. nu. 5. ibi*, ,, quindennia hæc &c. fuis-
 se introducta iustissima de causa &c. quia per
 Unionem extinguantur Beneficia, cum
 deinceps impediatur vacatio, unde infereba-
 tur præiudicium Camera Apostolicæ respectu
 annatæ, necesse fuit huic damno adeò evi-
 denti occurrere, reducendo obligationem de
 solvendo certum quid statis temporibus &c. ,,
*Latinell. respons. 50. num. 12. & 13. in princi-
 pio, tom. 2. ibi*, ,, cum eorum vacatio ob Unio-
 nem amplius non contingat, & consequenter
 nec provisio, in locum Annatæ subrogata
 fuerunt Quindennia, nè Camera Apostolica,
 & eius Officialibus appellati Annatistæ detri-
 mentum patiantur, ita sancientibus Aposto-
 licis Constitutionibus &c. quod Quindennia
 successerint loco Annatæ, ad relevandum Ca-
 meram, & Officialia à præiudicio, quod ex
 Unione Beneficiorum collativi sentiebant &c. ,,
*Mandos. de privileg. ad instar glos. 7. num. 49.
 ibi*, ,, intrà illud tempus fingit Cancellaria,
 dicta Collegia, aut Religiones perire, nè
 suis juribus ex huiusmodi perpetuis Unio-
 nibus defraudetur ,, *Paris. de resign. Benef. lib. 4.
 quæst. 10. sub num. 4. Azor. in lit. moral. par. 2.
 lib. 7. cap. 13. in principio, quæst. 1. in fin. ibi*,
 ,, nè Pontificii Ministri, ob perpetuam Beneficio-
 riorum, cum huiusmodi Collegiis coniu-
 gionem, annatæ fructibus fraudarentur, &
*part. 3. lib. 12. cap. 11. propè fin. quæst. 10. in
 fin. ibi*, ,, Quare, nè Camera, sive Fiscus Pon-
 tificius tot Annatas amitteret, constitu-
 tum est auctoritate Pontificum, ut Beneficia
 sic unita, Juris quadam fictione XV. quoque
 anno quasi vacantia censentur, & ex illis
 solvatur annata, perinde, ac si vacassent ,,
Card. de Luca de Benefic. discurs. 89. num. 3. ibi,
 ,, Quia vero &c. inolevit usus Apostolicæ Sedis,
 faciendi &c. Beneficiorum Uniones, ita im-
 pedientes vacationes, ac petitiones, seu vi-
 talitatis Provisiones prædicantes Papæ, ac
 Sacro Collegio Cardinalium, aliisque Offi-
 cialibus circa solutionem dictorum Servitio-
 rum, & annatarum, quæ occasione novarum
 Provisionum facienda esset; hinc pro huius-

„ modi damni, ac præiudicii refectione, inole-
 „ vit etiam antiquus usus solvendi dicta onera,
 „ & annatas, pro &c. Beneficiis unitis &c. „
 12 *Rota coram Card. Seraphim. decis. 1410. n. 10. & 28.*
 10. 2. ibi „ cum &c. quando fiebant Uniones &c.
 „ obligarent se de solvendo certum quid &c. Ca-
 „ meræ Apostolicæ ratione præiudicii, quod
 „ oriebatur ex eo, quod per Unionem exingue-
 „ bantur Beneficia; ita, ut amplius eorum va-
 „ catio dari non posset &c. licet quindennia fue-
 „ rint introducta propter præiudicium, quod
 „ per Uniones inferebatur Cameræ Apostolicæ
 „ &c. „ *Card. Cerr. decis. 2. num. 14. repet. post Tract.*
int. Decision. Sacr. Rot. Rom. in ordine la V. habentes
 igitur Camera, & Annatas pro se regulam,
 dicuntur habere fundatam eorum intentionem,
 donec manus mortua doceat de contrario. *Card.*
de Luca de Regalib. discurs. 60. n. 7. et de Judic. di-
scurs. 2. num. 19. in fin.

Immo putarem, hanc veritatem depromi ex
 apertis verbis Bullarum Pontificiarum super
 quindenniis editarum; & quidem ex ipsis visce-
 ribus Bullæ 6. Pauli II. primi quindenniorum
 13 regulatoris, §. 4. Bullar. nov. Rom. tom. 1. repet. post
 Tract. int. Consil. Apostol. in ordine la I. ubi aper-
 tissimè loqui etiam depromitur de Beneficiis non
 taxatis, dum, postquam in præcedenti §. 3. ex-
 pressè loquutus fuit de Beneficiis taxatis, in
 verbis ibi: *si in libris eiusdem Cameræ taxati repe-*
riuntur &c. statim in prælaudato §. 4. subdit di-
 scretivo, sive distinctivo modo, in verbis ibi:
reliqua verò Monasteria &c. & Beneficia, ut præ-
ferretur, unita &c. nulla amplius facta mentione,
 prout in antecedenti §. 3. fecerat, de Beneficiis tax-
 atis: ergò in dicto §. 4. pernecessè loquitur de
 Beneficiis non taxatis; de taxatis enim jam præ-
 cedenter in §. 3. loquutus fuerat, ad quid enim
 loqui illicò immediatè in dicto §. 4. de Beneficiis
 taxatis, si per prius in antecedenti §. 3. jam lo-
 quutus fuisset de Beneficiis taxatis, ex traditis
 per *Card. de Luca de Benefic. discurs. 23. nu. 6. Rot.*
decis. 557. num. 15. part. 19. recentior. tom. 2. Aliàs,
 si etiam in §. 4. loqui intelligeretur de taxatis,
 idem, repeteret absque aliqua necessitate, quod
 iam dixerat in præcedenti §. 3. quando tamen

14 Bulla non debet continere verbum aliquod super-
 fluum, aut otiosum, nè in syllaba quidem, cap.
 si Papa 10. *versic. cum enim, de privileg. in 6. l. ait*
 Prator 3. in principio, ff. de iurejur. l. si quando 109.
 ff. de legat. 1. *Gonzalez ad Regul. 8. hodie 9. Cancel-*
lar. de Mensib. §. 7. proam. n. 127. & 128. & glos. 30.
 num. 15. *cum seqq. Barbosa axiom. 222. num. 11.*
 quod idem videtur Pontifex repetere de non tax-
 atis in *seqq. §§. 5. & 6.* nulla amplius facta men-
 tionem taxæ in Camera: quod comprobatur etiam
 ex Rubrica Bullæ 33. Sixti V. *cod. Bullar. tom. 2.*
repet. post Tract. int. Constitution. Apostolic. in ordine
la VII. ubi nè verbum quidem de Beneficiis tax-
 atis, sed indeterminate, ac in abstracto, seu
 indifferenter de Beneficiis unitis, sicque de tax-
 atis, & non taxatis, in verbis Cherubin. ibi:
 Quòd Monasteria, Prioratus, & alia Beneficia
 Ecclesiastica perpetuò unita, & de cætero non va-
 cantia teneantur R. Cameræ Apostolicæ debita ju-
 ra, & Servitia, ut taxata sunt, præstare, alia
 verò Annatas persolvere singulis XV. annis; nec
 in corpore Bullæ Sixtine apparet aliquis fumus
 taxæ, idè què mirè comprobatur ex tota serie
 Bullæ 18. Urbani VIII. *cod. Bullar. tom. 5. repetit.*

post Tract. int. Const. Apost. in ordine la VIII. in qua
 nihil de taxatis: eadem quoque veritas corro-
 boratur ex Bulla 28. S. Pii V. §. 2. & 3. *cod. Bullar.*
tom. 2. repet. post Tract. in ordine la VI. ubi de tax-
 atis etiam dicitur, ibi, „ an Monasteria, quo-
 „ rum fructus &c. in libris Cameræ Apostoli-
 „ cæ taxati reperiuntur, nec non Prioratus &c.
 „ cæteraque Beneficia Ecclesiastica, quorum
 „ fructus &c. in distributionibus quotidianas con-
 „ vertuntur, sub literis Pauli II. & aliorum
 „ Prædecessorum huiusmodi compræhendantur.
 „ Motu simili &c. omnia, & singula Mo-
 „ nasteria &c. dummodò in libris eiusdem
 „ Cameræ taxata reperiuntur, reliqua verò Mo-
 „ nasteria &c. & alia quæcumque Beneficia Ec-
 „ clesiastica &c. etiam pro quotidianis distri-
 „ butionibus &c. Apostolica auctoritate unita
 „ &c. sub literis Pauli II. & aliorum Prædeces-
 „ sorum huiusmodi compræhenduntur, & includi;
 „ prout pariter ex „ Bulla 50. Clementis X. §. 10.
 in fin. *cod. Bullar. tom. 6. repet. post Tract. in ordine*
la XI. ubi etiam de taxatis sermone facit, ibi,
 „ Particularem Congregationem &c. pro exa-
 „ ctione Quindenniorum omnium, & singulo-
 „ rum Beneficiorum, ut præferatur, unitorum
 „ & in libris Cameræ prædictæ taxatorum &c.
 „ Motu simili &c. constituimus, & deputamus „
 Adeò, ut, si ex enunciatis Bullis palam in-
 15 super sit, quindennia solvenda esse, quoque ex
 Beneficiis per Legatos, Nuncios Apostolicos,
 Locorum; Ordinarios unitis, juxta Bullam 33.
 Sixti V. §. 2. Bullar. nov. Rom. tom. 2. Bullam 18.
 Urbani VIII. in principio, juncto §. 2. tom. 5. &
 Bullam 50. Clementis X. §. 4. & 5. tom. 6. repetit.
 post Tract. in ordine la VII. VIII. & XI. quando
 16 tamen Beneficia taliter inter procul dubio
 taxantur in Camera, in qua solummodò taxan-
 tur Beneficia, quæ Papa confert, non autem illa,
 quæ conferuntur ab Ordinariis Locorum, aut
 Legatis, seu Nunciis Apostolicis, quia isti non
 provident in Curia, jure quidem merito ista venit
 omninò tenenda opinio, dum videmus, quòd
 juxta praxim solvitur quoque annata de Benefi-
 17 ciis non taxatis; hac solum intercedente differ-
 rentia, quòd solvitur juxta valorem, qui expri-
 mitur ex eo, quòd non possit solvi juxta taxam,
 quæ non adest, veluti ponderat *Amayden. de*
 18 *styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 3. nu. 56.* cum, sicuti
 ad hoc, ut Beneficia subiaceant annatis, satis
 est, quòd excedant valorem Ducatorum XXIV.
 auri de Camera, ad tenorem Constitutionis 33. Cle-
 19 mentis VII. Bullar. nov. Rom. tom. 1. *Ameijden.*
loc. cit. num. 21. 42. & seqq. contemplatione,
 namque fructuum Beneficii, non verò propter
 ipsum Beneficium, aut illius collationem solvi-
 tur annata, *Cabassut. in notit. Concil. in appendi-*
ce ad Concil. Basilien. de Amat. fol. 462. Mass.
Galles. de annat. num. 4. cum seqq. Fagnan. in cap.
prætered 1. num. 8. et 10. in fin. et num. 79. et 83.
 nè Prælat. vic. suas, bon. mem. R. P. D. Piton. *dis-*
cept. Eccl. part. 1. disc. 18. num. 1. 4. et 7. ita &
 ad hoc, ut Beneficia unita subiaceant quinden-
 20 niis loco annatarum, satis est, quòd in rei veri-
 tate excedant præstatum annuum valorem,
 quamvis non teperiantur taxata, quòdve sint
 Consistorialia, ut statuit S. Pius V. *Const. 38. §. 3.*
Bullar. nov. Rom. tom. 2. ibi: Motu simili &c.
omnia, et singula Monasteria &c. et alia quæcum-
 que Beneficia Ecclesiastica &c. quorum fructus &c.
 sum-

summam XXIV. Ducatorum auri de Camera &c. excedunt &c. Apostolica auctoritate unita &c. sub literis Pauli II. et aliorum Prædecessorum huiusmodi comprehendendi; et includi, Sixtus V. Const. 33. §. 2. eod. tom. 2. Urbanus VIII. Const. 18. in principio, tom. 5. et Clemens X. Const. 50. §. 4. et 7. tom. 6. repet. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la VI. VII. VIII. & XI. & notat Ameyden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quinden. num. 12. cum seq.

21 Nec relevat, quòd Bullæ quindenniorum mandantes quindennia solvi ex Beneficiis unitis, intelligendæ sint, quando antecesserint Beneficia huiusmodi taxata fuerint in Camera Apostolica, & antè Unionem ex eisdem solvi consueverint annatas: etenim in his terminis videtur esse id, quod indicat Bulla 6. Pauli II. §. 3. 4. 5. et 6. Bullar. nov. Rom. to. 1. repet. post Tract. in ordine la I. ibi., statuimus &c. & declaramus, quòd „ omnia, & singula Monasteria, videlicet illa, „ quorum fructus &c. si in libris eiusdem Camera, „ taxati reperiantur, Communia, & Minuta „ Servitia, atque alia jura debita, & consueta „ tam ipsius Camera, & Collegio, quàm Offi- „ cialibus præfatis. Reliqua verò Monasteria „ &c. & Beneficia, ut præfertur, unita, pro „ quibus Camera Apostolicæ Annata, seu alia „ jura solvi consueverant, vel debebant tempo- „ ribus retroactis &c. Annatam, si vè medios „ fructus unius anni in posterum singulis XV. „ annis perpetuò sequuturis, eidem Camera „ solvere teneantur, & debeant. Et quòd de „ omnibus Monasteriis &c. & Beneficiis, ut „ præfertur, unitis &c. Communia, Minuta, & „ alia jura, seu Annatas, & medios fructus „ huiusmodi solvere adstringantur etiam singu- „ lis annis XV. in futurum, prout multi alii ad „ similes Uniones, & gratias obtinendas faci- „ unt, & facere consueverunt &c. Alioqui, si „ à solutione &c. cessare præsumperint, Unio- „ nes &c. habeantur pro infectis, & sic Mona- „ steria &c. et &c. Beneficia huiusmodi ran- „ quam verè vacantia possint liberè à Sede præ- „ fata impetrari &c. ac si Uniones ipsæ &c. nul- „ latentis emanassent, juxta quam quidem „ memoratam Bullam Paulinam in sequelam in- „ telligendæ sunt aliæ successivæ, illa nempe Bu- „ la 38. S. Pii V. §. 2. 3. & 4. eod. Bullar. tom. 2. „ repet. post Tract. in ordine la VI. ibi., hæsitatur, „ an Monasteria, quorum fructus &c. in libris „ Camera Apostolicæ taxati reperiantur, nec „ non Prioratus &c. cæteraque Beneficia Eccle- „ siastica &c. quorum fructus &c. in distribu- „ tiones quotidianas convertuntur, sub literis „ Pauli II. & aliorum Prædecessorum huiusmo- „ di comprehendantur &c. Moru sianli &c. om- „ nia, et singula Monasteria &c. dummodò in „ libris eiusdem Camera taxata reperiantur, „ reliqua verò Monasteria &c. et alia quæcum- „ que Beneficia Ecclesiastica &c. Apostolica au- „ thoritate unita &c. sub literis Pauli II. et alio- „ rum Prædecessorum huiusmodi compræhen- „ di, & includi. Et propterea &c. dummodò „ Monasteria, et Beneficia ipsa possideant, ad „ solutionem Communium, Annatarum, & „ aliorum jurium prædictorum eidem Camera „ &c. ratione Unionum &c. singulis XV. an- „ nis &c. faciendam teneri &c., & Bulla 50. „ Clementis X. §. 10. eod. Bullar. tom. 6. repet. post

Tract. in ordine la XI. ibi., Particularem Con- „ gregationem &c. pro exactione Quindennio- „ rum omnium, & singulorum Beneficiorum, „ ut præfertur, unitorum, & in libris Camera „ prædictæ taxatorum &c. Motu simili &c. con- „ stituimus, & deputamus, estque eorum om- „ nium ratio, quia, cum principalis finis, & sco- „ pus legis quindenniorum fuerit consulere in- „ demnitati Camera, & Annatistarum, qui ob „ Beneficiorum Uniones privantur annatis, prout „ insinuant ipsæmet Bullæ quindenniorum ex su- „ præ perperis num. 11. hocque damnium pati- „ nequeunt Annatistæ, quando Beneficia antè eo- „ rum Unionem, quindennia solvere non consue- „ verant, sequi videtur, quòd Beneficia non „ taxata in Camera, non solvant annatas, proin- „ deque postea unita nec solvere debeant quin- „ dennia tanquam in lege quindenniorum non „ compræhensa, vel saltem non compræhendi „ visa.

Obiectum tamen non regit; erroneum quippè est, ac sophysticum asserere, & pertinaciter velle contendere contrà omnes Juris tramites, immò contrà ipsam legem quindenniorum, quod Paulus II. primus quindenniorum adin- „ ventor, si vè verius regulator, cæterique succes- „ sores Pontifices dumtaxat loquantur de Benefi- „ ciiis taxatis, quando Paulus II. apertissimis ver- „ bis loquitur non solum de Beneficiis taxatis, „ sed etiam de non taxatis, affabrè, & mysterio- „ sè, nec casualiter figurando duos casus inter se „ distinctos Unionum duplicis generis, seu speciei „ Beneficiorum, nimirum taxatorum, & non „ taxatorum, ut supra animadvertimus num. 13. „ modò subdendo, in confirmationem huius veri- „ tatis, quòd nempe idem Paulus II. in dictò §. 4. „ loquatur de Beneficiis non taxatis, satis appare- „ re, ac innotecere ex illa adversativa verò ibidem „ adiecta, in verbis ibi: *reliqua verò Monasteria „ &c. et Beneficia, ut præfertur, unita &c. Anna- „ tam, si vè medios fructus unius anni &c. solvere „ teneantur &c.* huiusmodi namque dictio adver- „ sativa asserit diversitatem ad proximè præce- „ dentia, Barboza de distion. dist. 47. num. 1. cum „ seqq. dist. 360. num. 3. & 5. & dist. 420. num. 1. „ cum seqq. Rota coram Coccin. dec. 844. num. 5. In- „ nocent. X. dec. 439. nu. 1. 2. ac in recentior. dec. 235. „ num. 13. part. 16. dec. 183. num. 28. et dec. 327. „ n. 11. part. 17. dec. 340. num. 2. part. 19. præfer- „ tim cum dicta dictio illicò apponatur post pro- „ ximè præserta Beneficia taxata.

25 Opitulatur insuper huic Bullæ intellectui, uni- „ versalis consuetudo solvendi, ac respectivè exi- „ gendi quindennia de Beneficiis totius mundi, „ si vè illa antè eorum Unionem essent taxata, si vè „ non essent taxata, quemadmodum liquet ex pu- „ blicis Regestris librorum Annatarum, & Quin- „ denniorum, quibus uti conscriptis ad materiam, „ de qua agitur, valde deferendum est, ut in te- „ minis librorum Camera Apostolicæ, *Genua de „ script. priv. lib. 5. quæst. 5. tit. de lib. Camer. Apo- „ stol. nu. 1. ac per tot. Rota coram Coccin. dec. 665. „ num. 16. & in terminis librorum Dataria Apo- „ stolicæ Ameyden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 30. n. 20. „ cum seqq. Rosa de execut. liter. Apostol. part. 1. „ cap. 1. n. 56. Lottber. de re benefic. lib. 1. quæst. 36. „ num. 94. Garz. de Benefic. part. 1. cap. 5. num. 270. „ cum seqq. Corrad. in prax. benefic. cap. 5. num. 255. „ cum seqq. & in prax. dispens. Apost. lib. 6. cap. 4.*

num. 51. *Card. de Luca de Benef. disc. 42. num. 7. & disc. 143. num. 9. de Jurdic. disc. 30. num. 6. in Relat. Cur. disc. 9. num. 33. cum seqq. & de Regalib. disc. 14. num. 6. Rota coram Card. Seraphin. dec. 1088. num. 4. tom. 2. Coccin. dec. 956. num. 5. Ansaldo. Decan. dec. 30. nu. 17. cum seqq. dec. 618. num. 2. & 3. part. 4. divers. dec. 108. num. 4. & dec. 313. nu. 20. part. 11. recutor. dec. 510. n. 15. part. 1. 4. dec. 199. num. 8. & dec. 346. n. 2. par. 15. dec. 112. num. 34. part. 16. ac in generalibus terminis Mandos. in Regul. 18. Cancellar. quest. 9. nu. 4. *Card. de Luca de Jurdic. disc. 30. n. 3. & 5.**

27 quod mirè comprobatur ex *Nehem. seu Esdr. lib. 2. cap. 7. versic. 5. 6. 7. & 64. ibi: inveni librum census eorum, qui ascenderant primum, & inventum est scriptum in eo. Ipsi filii Provincia, qui ascenderunt de captivitate migrantium, quos transtulerat Nabuchodonosor Rex Babylonis, & reversi sunt in Jerusalem, & in Judæam, unusquisque in Civitatem suam & c. Hi quaesierunt scripturam suam in census, & non invenerunt, & eiecit sunt de Sacerdotio & c.*

Alii insuper Summi Pontifices, prælaudati *Pauli II.* successores nullam faciunt distinctionem inter Beneficia taxata, & non taxata ad obligandum solvere quinquennia, sed indefinite, ac generaliter præcipiunt, ut omnia Beneficia

28 unita, cum tam taxata, quam non taxata, non amplius post eorum Unionem vacent, perque consequens ob annatarum indè cessationem inferatur perpetuum præiudicium Camerae, &

29 Annatistis, solvant quinquennia, quantumvis manus mortuæ, quibus unita fuerint Beneficia, se non obligaverint ad solvendum quinquennia, (ad exemplum eiusdem *Pauli II.* idem statuensis in *Constitut. 6. s. 4. Bullar. nov. Rom. tom. 1. repet. post Tract. int. Constit. Apost. in ordine la I. ibi* „ Beneficia, ut præfertur, unita & c. pro quibus & c. de solvendo & c. obligatio in eadem Camera per inadvertentiam facta non fuit, annatam, sive medius fructus unius anni in posterum singulis XV. annis perpetuò sequuturis, eidem Camerario solvere teneantur, & debeant), ut videre est in *Constit. 20. Julii III. s. 5. & 6. eod. tom. 1. ibi* „ cum autem & c. Uniones & c. perpetuò factæ & c. fuerint, ac ex incuria agentium pro Camera, prædicta, seu alias obligationes de solvendis Communibus, & Minutis Servitiis, ac Annatis, seu mediis fructibus, aut aliis juribus solvi debitis, & consuetis, factæ non fuerint & c. in & c. Camera, ac Collegii Cardinalium, & Officialium detrimentum & c. Nos volentes & c. omnia, & singula & c. à quibuscumque & c. Congregationibus & c. inviolabiliter observari & c. quoad omnia, & singula & c. Beneficia Ecclesiastica & c. quæ Congregationes prædictæ quomodolibet communiter possident & c. aut dummodo per ipsas Congregationes possideantur & c. eaque omnia ad quascumque & c. Congregationes & c. extendimus, & ampliamus, in *Constit. 17. Pauli IV. s. 7. & 8. eod. tom. 1. ibi* „ ratione quorumvis Monasteriorum & c. perpetuò unitorum, super quibus nulla obligatio in eadem Camera reperiebatur & c. & propterea & c. quascumque alias Congregationes, quam quovis alios, in quorum favorem Uniones & c. factæ fuerunt, etiam si se

superindè in Camera non obligaverint, ad solutionem Communium, & Minutorum, Servitorum, ac Annatarum, & aliorum jurium prædictorum eidem Camerae, Collegio, & Officialibus ratione earundem Unionum & c. singulis XV. annis & c. faciendam teneri & c. & ad id, nec non ad se Communibus, & Minutis Servitiis, ac Annatis, ac aliis juribus prædictis de XV. in XV. annos & c. solvendis in forma solita obligandum & c. cogi & c. posse, nec non Monasteria & c. & Beneficia huiusmodi onus solutionis Communium, & Minutorum Servitorum, ac Annatarum, & aliorum jurum semper habuisse, & ad præsens habere & c. „ in *Constit. 38. S. Pii V. s. 4. eod. Bullar. tom. 2. ibi* „ Et propterea & c. Pia Loca, & quivis alii, in quorum favorem Uniones & c. factæ reperitur & c. etiam si se superindè in Camera Apostolica non obligaverint & c. ad solutionem Communium, Annatarum, & aliorum jurium prædictorum eidem Camerae & c. ratione Unionum & c. singulis XV. annis & c. faciendam teneri & c. „ in *Constit. 33. Sixti V. s. 2. & 4. eod. tom. 2. ibi* „ Et propterea Pia Loca huiusmodi, & quivis alii, in quorum favorem Uniones & c. factæ reperiantur, aut posthac fient & c. etiam si se superindè in Camera Apostolica non obligaverint & c. ad solutionem Quinquenniorum præfatorum eidem Camerae, ac Collegio, & Officialibus, ratione Unionum & c. singulis XV. annis & c. faciendam teneri, & ad id & c. cogi & c. posse; ipsosque debitores ad & c. solvendum quinquennia decursa, etiam si ad id in Camera Apostolica non se obligaverint & c. cogendi & c. „ in *Constit. 18. Urbani VIII. in principio, juncto s. 3. eod. Bullar. tom. 5. ibi* „ Pia Loca, & quovis alios, in quorum favorem & c. Monasteria & c. & alia quæcumque Beneficia Ecclesiastica unita & c. illorum Uniones eis factæ reperirentur, etiam si se superindè in Camera Apostolica non obligassent & c. ad solutionem Communium, Annatarum, & aliorum jurium prædictorum, eidem Camerae, Collegio, & Officialibus ratione Unionum & c. singulis XV. annis & c. faciendam teneri & c. ipsosque debitores ad & c. solvendum quinquennia decursa, etiam si ad id in Camera Apostolica non se obligaverint & c. cogendi & c. „ & in *Constit. 50. Clementis X. s. 2. 3. 5. 7. 9. & 11. eod. Bullar. tom. 6. ibi* „ & propterea tam quascumque Congregationes, quam quovis alios, in quorum favorem Uniones & c. factæ fuerant, etiam si se superindè in Camera non obligavissent, ad solutionem Communium, & Minutorum Servitorum, ac Annatarum, & aliorum jurum prædictorum eidem Camerae, Collegio, & Officialibus ratione earundem Unionum & c. singulis XV. annis & c. teneri & c. & ad id, nec non ad se Communibus, & Minutis Servitiis, ac Annatis, & aliis juribus prædictis de XV. annis in XV. annis solvendis in forma solita obligandum & c. cogi & c. posse, nec non Monasteria & c. & Beneficia huiusmodi onus solutionis Communium, & Minutorum Servitorum, ac Annatarum, & aliorum jurium prædictorum semper habuisse, & habere & c.

„ re &c. Pia Loca , & quosvis alios , in quorum
 „ favorem &c. Monasteria &c. et alia quæcum-
 „ que Beneficia Ecclesiastica unita &c. existe-
 „ rent , et illorum Uniones eis factæ reperiren-
 „ tur &c. etiam si superindè in Camera Aposto-
 „ lica se non obligassent &c. ad solutionem
 „ Communium , et Annatarum , et aliorum
 „ jurium prædictorum eisdem Cameræ , Collegio
 „ , et Officialibus ratione Unionum &c.
 „ prædictarum singulis XV. annis &c. facien-
 „ dam teneri &c. et ad id &c. cogi &c. posse &c.
 „ ipsosque debitores &c. ad &c. solvendum
 „ quindennia decursa , etiam si ad id in Camera
 „ Apostolica non se obligavissent &c. cogendi
 „ &c. Ideoque quascumque Congregationes ,
 „ et quosvis alios , in quorum favorem Unio-
 „ nes huiusmodi factæ fuerint , etiam si se supe-
 „ rindè in Camera non obligaverint , ad solu-
 „ tionem Communium , et Minorum Servi-
 „ tiorum , et Annatarum , aliorumque jurium
 „ prædictorum eisdem Cameræ , Collegio , &
 „ Officialibus , ratione earundem Unionum &c.
 „ faciendam teneri , et ad id &c. nec non de
 „ Communibus , & aliis iuribus prædictis sol-
 „ vendis , obligandum &c. cogi , & compelli
 „ posse &c. ipsosque debitores ad &c. solven-
 „ dum quindennia decursa , etiam si in Camera
 „ prædicta non se obligaverint &c. cogendi &c.
 „ repetit. post Tract. int. Constitution. Apostolic. in
 „ ordine la III. V. VI. VII. VIII. & XI.

In quorum confirmationem accedit , quòd
 Doctores agentes de Bullis quindenniorum ,
 nullam faciunt distinctionem inter Beneficia ta-
 30 xata , & non taxata ; dùm ex omnibus indiscri-
 minatim afferunt , Annatas deberi , quando in
 Curia conferuntur , & quindennia , quando
 uniuntur : hoc solo discrimine , quòd inter alios
 notant *Amyden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 3. de annat. sub num. 25. ibi* „ , Solvitur itaque An-
 „ nata ex fructibus Beneficii , vel secundùm ex-
 „ pressionem in non taxatis &c. , vel secundùm
 „ taxam in libris Cameræ &c. „ , & nu. 56. *antè*
 „ *med. §. Primò aliud* , ibi Media Annata &c. sol-
 „ vitur pro Beneficiis inferioribus , in libris Ca-
 „ meræ non taxatis , & dicuntur Beneficia
 „ inferiora , omnia ea , quæ in libris Cameræ
 „ taxata non reperiuntur , etiam si sint Monaste-
 „ ria , Prioratus Ordinum , sive aliæ Dignita-
 „ tes in Ecclesiis etiam Metropolitanis ; & pro
 „ his &c. solvitur integrè media Annata ad ra-
 „ tionem valoris expressi , Officialibus Cancel-
 „ lariæ tantùm ; Commune verò &c. solvitur
 „ pro Ecclesiis taxatis , & participat Sacrum
 „ Collegium pro tertia parte „ , & §. *Tertiò , quòd*
 „ *ibi* ; si contingat , aliquam Parochialem Eccle-
 „ siam , seu Beneficium valoris , hoc est non
 „ taxatum in libris Cameræ , uniri alicui Eccle-
 „ siæ , seu Monasterio in libris Cameræ taxato ,
 „ taxa illius augetur pro tertia parte valoris
 „ Beneficii uniti ; adeò , ut in futuris vacatio-
 „ nibus , & respectivè Provisionibus Sacrum
 „ Collegium percipiat ratam Communis ad
 „ rationem taxæ auctæ ; & ratio est , quia Sa-
 „ crum Collegium habet fundatam intentio-
 „ nem in Monasterio , seu Beneficio taxato ,
 „ cui si unitur , vel applicatur aliquid aliud
 „ , hoc ipsum inducit naturam illius , cui unitur ,
 „ & §. *Quartò , quòd* , ibi „ , licet taxa Ecclesiæ ,
 „ seu Monasterii veniat augenda ratione uniti ,

„ nihil tamen Sacrum Collegium percipit ex
 „ literis Unionis , seu applicationis fructum
 „ uniti Beneficii non taxati in Camera Aposto-
 „ lica , sed in huiusmodi expeditione pro illa
 „ prima Annata solvitur ad rationem valoris
 „ integrè Officialibus Cancellariæ ; & ratio
 „ est , quia de tempore applicationis Benefi-
 „ cium , sive fructus illius , qui applicantur ,
 „ nondùm sunt de taxatis in libris Cameræ , de
 „ quibus solis participat Sacrum Collegium „
 „ & nu. 57. *in principio* , ibi „ , Annatam ibi esse
 „ solvendam Officialibus Cancellariæ tantùm ,
 „ non autem Sacro Collegio , attentò , quòd
 „ solutio fit non juxta taxam , sed pro tertia
 „ parte valoris expressi &c. „ , & *dist. cap. 18.*
 „ §. 4. *de quinden. num. 1. 2. & 14. in principio* ,
 „ §. *Ut autem* . ibi „ , loco Annatæ solvitur quin-
 „ dennium , hoc est singulis XV. annis solvitur
 „ Annata pro fructibus Beneficii uniti , vel jux-
 „ ta taxam , vel juxta valorem expressum &c. et
 „ solvitur quindennium iisdem Officialibus
 „ Cancellariæ , & aliis , quibus solvitur Anna-
 „ ta &c. videlicet de Beneficio taxato , & Bene-
 „ ficio valoris &c. quindennia deberi juxta
 „ solutionem Annatarum , videlicet , si Benefi-
 „ cium , quòd unitur , sit taxatum , illius quin-
 „ dennium deberi pro tertia parte Sacro Colle-
 „ gio & pro duabus reliquis Cancellariæ Offi-
 „ cialibus , sit verò Beneficium unitum , sit
 „ valoris , totum quindennium deberi Officia-
 „ libus Cancellariæ &c. „ , *Mass. Galle. de annat.*
 „ *num. 3. 4. 11. & 30. in fin. §. Est aliud in prin-*
 „ *cipio , Tondut. de Pension. Eccles. cap. 10. num. 3.*
 „ *16. & 17. Fagnan. in cap. præterea 1. num. 10.*
 „ *cum seqq. & num. 69. nè Prælat. vic. suas , Tam-*
 „ *burin. de jure Abbat tom 1. disp. 9. quest. 3. n. 4.*
 „ *& 5. Card. de Luca de Benefic. discurs. 89 num. 2.*
 „ *cum seqq. & de Offic. Vacabil. cap. 5. n. 4.*

Undè pro comperto est , quòd ad solvendum
 quindennia , necesse non est , quòd Beneficia
 unita , per prius antè Unionem taxata essent in
 Camera , ac per consequens , quòd erroneum
 sit , putare , Bullas quindenniorum postulare
 præcedentem taxam ad solutionem quindennio-
 rum , quando inconcusè viget generalis con-
 suetudo Curia , & Cancellariæ Apostolicæ , sol-
 vendi quindennia tam ex Beneficiis antè Unio-
 nem taxatis , quàm ex non taxatis , ut patet ex
 Regestris librorum publicorum Annatarum , &
 Quindenniorum ; quo casu eiusmodi viridis , ac 31
 longæva observantia inservire valet ad interpre-
 tationem Constitutionum Apostolicarum super
 materia quindenniorum emanatarum , quando
 etiam per hypothesim istæ essent dubia , quæ
 tamen aliàs clarissimæ sunt . ad text. in cap. *cùm*
dilectus 8. de consuetud. cap. cùm venissent 6. de in-
stitution. l. minime 23. l. si de interpretatione 37. l.
nam Imperator. 38. ff. de legib. Capyc. Galeor. contr.
12. n. 47. cum seqq. & contr. 20. n. 39. lib. 2. An-
tonin. var. resol. lib. 1. resol. 6. num. 7. Raudens.
var. resol. cap. 17. nu. 58. cap. 19. n. 32. & cap. 61.
num. 27. Gratian. disc. 377. num. 20. & disc. 522.
n. 31. Hodiern. contro. for. cap. 47. nam. 43. cum
seqq. Menoch. de arbitrar. Judic. lib. 2. centur. 2.
cas. 199. num. 11. Staiban. resol. for. 25. num. 14.
Prat. disc. for. tom. 2. disc. 10. num. 14. Corrad. in
prax. benefic. lib. 2. cap. 10. il. 2. num. 135. & in
prax. dispens. Apostol. lib. 7. cap. 7. num. 70. Ma-
iscard. de general. Statut. interpret. concl. 2. n. 139.
 Card.

Card. de Luca de Benefic. discurs. 1. nu. 15. & 39. discurs. 19. n. 11. discurs. 27. num. 17. & discurs. 67. num. 6. bon. me. R. P. D. Piton. discept. Eccl. par. 1. disc. 9. num. 22. & post eund. part. 2. Severoll. in Dissert. seu Voc. num. 7. cum seqq. Dignatell. consult. Canonice. tom. 4. consult. 35. n. 35. D. Advoc. Ursaya discept. Eccl. tom. 1. part. 2. disc. 16. n. 101. & tom. 2. part. 1. disc. 16. num. 11. & disc. 23. num. 38. & tom. 3. part. 1. disc. 30. num. 9. & 10. & part. 2. disc. 11. num. 41. cum seqq. & disc. 17. nu. 37. cum seqq. Rot. coram Card. Cavaler. dec. 30. n. 4. cum seqq. Card. Seraphin. dec. 1001. n. 5. tom. 2. Benincasa decif. 98. num. 4. Innocent. X. dec. 268. num. 6. dec. 291. num. 5. dec. 530. n. 2. & dec. 630. num. 5. ac in recentior. decif. 199. num. 17. part. 9. tom. 1. dec. 59. num. 12. part. 10. dec. 109. num. 6. part. 11. dec. 169. num. 22. part. 12. dec. 216. n. 6. part. 13. dec. 6. num. 8. part. 14. dec. 65. num. 13. & dec. 319. num. 3. part. 15. dec. 253. n. 8. part. 16. dec. 156. num. 9. part. 17. decif. 134. num. 12. part. 18. tom. 1. dec. 441. num. 9. dec. 596. num. 11. & dec. 695. num. 17. ead. part. 18. tom. 2. dec. 21. num. 14. part. 19. tom. 1. dec. 631. num. 15. cum seqq. ead. part. 19. tom. 2.

- Minus turbat, quòd, ut superius n. 6. insinuat, in certis casibus Beneficia de Jurepatronatus etiam conferantur in Curia, perque consequens subiacent annatis, quantumvis non sint taxata in Camera; non enim ita frequenter huiusmodi Beneficia expediri solent in Curia, sed raro; lex autem adaptatur ad ea, quæ frequenter accidunt, non ad ea, quæ raro, l. *Extra* 3. l. *his* 4. l. *nam* ad ea 5. ff. de legib. l. *ea*, quæ raro 64 ubi Gothofred. ff. de regul. *Jur.* Novell. ut *sin. prohibet*. 94. cap. 2. in principio, *Efcalon*. *Gazophyl. lib. 1. cap. 45. num. 15. Vela* dissert. 19. num. 17. *Barbosa* in *Proem. Decretal. num. 41.* nihilominus satis est, quòd non sit casus fortuitus, fatalis, & insperatus, sed sit dumtaxat insolitus ob eius raritatem, prævideri tamen, ac cogitari valens, uti de facto aliquando, immò sæpius contingibilis, exemplo mulieris rapientis virum, pœna raptus puniendæ, licet in l. *un. C. de raptu Virgin.* pœna raptus imponatur solummodo viris raptoribus Virginum, *Ferrer* ad *Constitution. Cathalon. los Impubers* glos. 2. nu. 36. in principio, ibi: *lex namque solet exprimere casus ratione frequentioris usus, et per hoc non censetur alios similes excludere minùs frequentes &c. quamvis in illa lege imponatur pœna raptoribus Virginum, tamen non per hoc mulier non tenebitur consimili pœna, si virum rapuerit: quia casus in viro fuit positus, ratione frequentioris usus &c.* exemplo Androgyni, seu Hermaphrodyti, de quo, quantumvis raro, & mirabili, attamen leges loquuntur, ut in l. *quæritur*, & *Hermaphrodytum* 10. ff. de stat. *homin.* exemplo partus Cæsarei, idest exsæci utero matris, de quo in l. *quod dicitur* 12. ff. de libero. & *posthum.* exemplo parvus monstruosi, de quo in l. *non sunt liberi* 14. ff. de stat. *homin.* l. *ostentum* 38. l. *quæret aliquis* 135. ff. de verb. signif. l. *quod certatum* 3. in fin. C. de *posthum. hered. inflit.* exemplo matris quinquagenariæ, idest partum edentis l. *si maior quinquagenaria* 12. C. de *legitim. hered.* exemplo mulieris multiplicem partum semel edentis l. *cum quidam* 30. S. *Suum heredem* 6. ff. de *acquir. hered. l. intestato* 3. S. *Est autem* 10. ff. de *suis*. & *legitim. hered. l. si pater* 36.

ff. de *solution. l. sed etsi* 28. S. *fin. ff. de judic. l. antequi* 3. ff. *si pars hæredit. l. Arrescusa* 15. ff. de *stat. homin.* exemplo mulieris patientis undecimo 39 mense, *Novell. de restitution. & ea, quæ parit in undecim. mens. cap. 2.* exemplo insulæ in mari 40 natæ l. *aded* 7. §. *Insula* 3. ff. de *acquir. rer. domin.* 41 exemplo dediti hostibus, & non accepti, sed in Civitatem reversi l. *eos* 4. l. *postlimini* 5. S. *fin. ff. de captiv. & postlim. reversi. l. fin. ff. de legation. cum satis sit, posse dari eventum, seu contigibilitatem, Gratian. disc. 755. num. 43. ita; ut in re eventuali nemo judicare possit, quot vicibus, & quantum ea Beneficia solvissent pro Annatis, si unita non fuissent: quapropter semper in omni casu standum est legi quinquenniorum; siquidem quemadmodum in corpore humano singula membra opem ferre debent jure naturæ capiti languenti, ita & in mystico universalis Ecclesiæ corpore, reliqua membra, inferiores nempe Ecclesiæ, eorum capiti languenti ob multiplices, quibus assidue premitur, necessitates; quomodo namque potuisset Romana Ecclesia tot sumptus subire pro recuperanda Terra Sancta, pro Conciliis congregandis, pro disperdendis Hæreticis, pro salariis, & sustentatione Ministrorum, qui Romanæ Ecclesiæ inservientes, ad utilitatem omnium Ecclesiarum, & Christianidelium insudant, pro alendis Principibus, & Catholicis Regibus à Regno pulsus in odium fidei; pro sacris bellis, & retundenda hostium Christiani nominis perfidia, prout huc unquam esse omnes norunt Nationes; omnes namque sciunt quot thesauros Summi Pontifices in bellum adversus Othomanos Cræ Regnum, Viennam, aut Sarmatas invadentes proderunt, quot pecunias in Captivorum redemptionem, in Missiones Apostolicas, in sustentationem Jacobi Anglorum Regis, & alterius moderni unâ cum Regina, & filiis; profectò hæc facere non potuissent, neque in posterum possent, si Annatæ, & quinquennia nequaquam solverentur.*

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera, excedentibus, manui mortuæ unitis, ex quibus antè Unionem non solvebantur annatæ, post Unionem in certis casibus etiam adhuc debentur quinquennia.

SUMMARIUM.

- 1 Passim uniuntur Beneficia, ex quibus antè Unionem nunquam solute fuerint annatæ.
- 2 Præsent materia notatu digna.
- 3 Monasteria Monialium, & Hospitalia, Curam; Conventum, & Hospitalitatem habentia non solvunt annatam.
- 4 In quinquennio consideratur etiam uile ex futuro.
- 5 Reiiicitur Card. de Luca de Benefic. discurs. 139. n. 7. in supplem.
- 6 Ex novalibus modicus fructus percipitur.
- 7 Etiam de Jure debentur ex novalibus Decimæ.
- 8 Qualitas nova superveniens enti, reponit illud in diversam naturam.

CAPITULUM LII.

1 **P** Affim dari possunt casus , in quibus uniantur Beneficia , ex quibus tamen antè Unionem nunquam perfoluta fuerint annatæ ; proindeque haud immeritò oriri potest litigium , num adhuc sit locus solutioni quindenniorum , in certis nihilominus casibus , etiam si per prius non subicerentur annatis ; quæ materia sanè notatu digna , non videtur omittenda , sed firmandum , quòd ex Beneficiis annum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus , manui mortuæ unitis , ex quibus antè Unionem non solvebantur annatæ , post Unionem in certis casibus etiam adhuc debentur quindennia , ut accidit in Monasteriis Monialium , & Hospitalibus Cura , Conventu , & hospitalitate respectivè de tempore Unionis carentibus , manui mortuæ unitis , quæ considerantur adinstar Beneficiorum simplicium , licet antè Unionem nunquam subiacerent annatis , cum tunc temporis uti Curam , Conventum , & Hospitalitatem habentia , nunquam per prius vacarent , *Ameiden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn. num. 10. ibi : quindennia non solvi pro Unionibus factis de Hospitali , sive Monasteriis , Monialium &c. nisi Monasteria , & Hospitalia huiusmodi de tempore Unionis careant Cura , & Conventu , nam cum illa non solvant Annatam , neque etiam subiacent solutioni quindenniorum &c. Secundo verò casu pro Monasterio habente Conventum , & Hospitali habente Curam non solvitur Annata , quia administratio est quid manuale , & omnes fructus sunt additi Regularibus , sive ægrotis &c. & num. 11. ibi : similiter Monasteria Monialium , nisi sit collativum , ut in Francia , non solvunt Annatam . Undè si uniantur &c. nec quidem solvunt quindennia si habeant Conventum , quia prius non solvebant Annatam eo , quòd nulla contingebat vacatio , si verò Monasterium huiusmodi Conventu , & Hospitali careat Cura , tunc redditur ad instar Beneficii simplicis , pro cuius solutione rectè exigitur quindennium , licet pro iis nunquam fuerit soluta Annata , nec quidem fuisset ,*

4 nisi subsecuta esset Unio &c. non enim in solutione quindennii consideratur solum datum Annatarum ex jure de præterito , sed etiam utile , ex jure de futuro , *Ameiden. loc. citat. n. 12. possunt enim dari Beneficia , quæ , licet per accidens nunquam solverint Annatas antè Unionem , ut est casus in Monasteriis Monialium , & Hospitalibus , Cura , Conventu , & Hospitalitate non carentibus , sicque uti per prius nunquam vacantibus , nunquam etiam annatæ obnoxii , attamen post Unionem , si Unio sequuta non esset , adhuc supererat spes exigendi Annatam , cum , si unita non essent , etiam ista Beneficia quandoque Annatæ subiacere possent , si nempe Monasterium Monialium Conventu aliquando careret , & Hospitali hospitalitate , ex quò tunc vacare incipiens , conferri possent tamquam Beneficium simplex , ex verbis *Ameiden. prælaudato loco num. 11. ibi : tunc redditur**

5 *ad instar Beneficii simplicis. quidquid sentiat Card. de Luca de Benefic. discurs. 129. n. 7. in supplem. putans , vel supponens pro regula certa , non deberi quindennia ex Beneficiis , quæ antè Unionem non solvebant Annatas ; quæ tamen regula , ut jam firmatum est , non in omnibus*

casibus semper vera est : immò idem *Card. de Luca* in plena Camera succubuit .

Nec urget motivum ab *eod. Card. de Luca* adductum super exemplo novalis , ex quibus non solvuntur Decimæ , vel aliorum , ex quibus nunquam solitum fuerit Decimas solvi ; quia in tantum non solvitur Decima ex novalibus , in quantum nullus , vel modicus fructus ex novalibus percipitur *cap. quid per novale 21. de verb. signif. l. sylva cædua 30. §. Novalis 2. ubi Rebuffus , & Brechtius , ff. eod. ex Beneficiis autem unitis semper fructus percipitur , ideoque æquum est , quòd ex illis quindennia solvantur , ut patet ad sensum , si enim nullus , vel modicus perciperetur fructus , non excedens nimirum XXIV. Ducatorum auri de Camera , profectò nulla deberentur quindennia ; eodem modo , quo non debentur Decimæ ex novalibus , ex quibus nullus , vel modicus percipitur fructus : omisso , quòd Decimas non deberi ex novalibus , provenit ob privilegium acquisitum de illas non solvendo ex novalibus ; aliis etiam illæ de novalibus solvendæ sunt , inspecto Jure communi , *Monet. de Decim. cap. 4. quest. 3. nu. 52. cum seq. undè magis claudicat ratio allata à Card. de Luca .**

His accedit , quòd ad cognoscendum , an ex Beneficiis unitis debeat quindennium , non semper attendendum est tempus præteritum , an videlicet antè Unionem solvi consueverit Annata , sed etiam quandoque dumtaxat attendendum est tempus præsens Unionis , si reperiat Monasterium Monialium uniuersum carere Conventu , vel Hospitali carere Cura , seu Hospitalitate ; in tali casu , si non sequatur Unio , inciperet subiacere Annatæ ob provisionem de hoc , ex quò nunquam hoc Conventu caruit , & nunquam illud hospitalitate caruit ; undè qualitas nova superveniens enti , reponit illud in diversam naturam , & speciem , *Barbosa axiom. 196. num. 5.*

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus , manui mortuæ unitis , quæ antè Unionem ab immemorabili tempore nunquam solverant annatam , cum Episcopi , seu Archiepiscopi pro tempore semper , ac fixè extiterint Cardinales , perque consequens semper collata fuerint vigore Indulti Cardinalitii ad Eminentissimis Ordinariis , seu Indultariis pro tempore , licet reservata Sedi Apostolicæ , vel cum Episcopi ; aut Archiepiscopi pro tempore , si non fixè , saltem accidentaliter , & ut plurimum extiterint Cardinales , etiam adhuc debentur quindennia .

SUMMARIUM.

1 Cardinales solummodò præfici solent Ecclesiis Toletanae , Neapolitanae , & Mediolanense.

2 Idem.

- 2 Idemque olim practicabatur etiam in Ecclesia Hispana.
- 3 Cardinales Episcopi habent Indultum conferendi etiam Beneficia reservata.
- 4 Inter annatas, & quindennia nulla alia intercedit differentia, nisi in nomine.
- 5 Etiam ex Beneficiis unitis, que ante Unionem ab immemorabili nunquam solvantur annatam, cum semper extiterint Episcopi Cardinales, adhuc debentur quindennia.
- 6 Per accidens aliqui Episcopatus sunt Cardinalitii.
- 7 Aliquando diu non prescitur Ecclesie, Cardinalis.
- 8 Quindennia subrogata in locum annatarum.
- 9 Quindennia, uti partus, & soboles annatarum, sequi debent conditionem matris.
- 10 Plures casus dari possunt, in quibus Beneficia conferenda sint in Curia, etiam si adsint Episcopi Cardinales.
- 11 Quindennia solvenda sunt ob contigibilitatem solvendi annatas.
- 12 Provisus ab Episcopo Cardinali de Beneficio affecto, solvere debet annatam.
- 13 Ob solam eventualitatem, Annatista non defraudandi sunt Annatis.
- 14 Negligentia Ministerum præiudicare nequit Camere, & Annatistis.
- 15 Observantia generalis non destruitur à paucis actibus contrariis.
- 16 Transactio referenda est ad redimendas vexationes.
- 17 Si pro indigentis particularis Ecclesie censetur iusta obligatio solvendi Annatam ex Beneficiis, quanto magis censenda est iusta obligatio solvendi Annatam, seu Quindennia ad favorem Camere, ac Annatarum.
- 18 Antiquitas semper præfuerunt Cardinales Cathedrali Hispana.
- 19 Nimis probans nihil probat.
- 20 Observantia plurium sæculorum æquipollet immemorabili.
- 21 Amplissima est natura, & qualitas immemorabilis.
- 22 Bullæ confirmatorie plura continent, in præcedenti non contenta.
- 23 Præsertim ad explicationem eorum, que inibi forsitan obscurè continebantur.
- 24 Quindennia etiam ante Bullam 6. Pauli II. Bullarum. 1. solvuntur intra brevius tempus.
- 25 Concordia aliquid inde tribuit.
- 26 Observantia quadragenaria inducit titulum putativum.
- 27 Quadragenaria cum titulo æquipollet immemorabili.
- 28 Beneficia duplici affectione æquali affecta non comprehenduntur sub Indulto Cardinalitio.
- 29 Prout nec Beneficia vacantia in Curia.
- 30 Nec Beneficia vacantia per obitum familiarium Pontificum.
- 31 Nec Beneficia vacantia per obitum familiarium Cardinalium.
- 32 Nec Beneficia Consistorialia.
- 33 Nec Beneficia descripta in libris Camere.
- 34 Nec Monasteria Conventum habentia.
- 35 Nec Dignitates Miores post Pontificalem in Cathedralibus, & Principales in Collegiatis.
- 36 Nec Beneficia affecta ratione appositionis manus Pape.
- 37 Nec quæcumque Beneficia, super quibus Papa prævenire vellet, & concurrere cum Indultario.
- 38 Papa etiam concurrere potest cum Ordinariis Germanie conferentibus vigore Concordatarum.
- 39 Eventualitatis effectus.
- 40 Provisi in mense reservato ab Indultario, tenentur solvere Annatam Camera Apostolica.
- 41 Habens Indultum conferendi reservata etiam ratione mensium, dicitur conferre vice, & nomine Pape & vigore Indulti.
- 42 Indultum prædictum habet conditionem expediendi literis Apostolicis in Curia pro omnibus Beneficiis cadentibus sub dicto Indulto.
- 43 Indultum prædictum non potest pro una parte acceptari, & pro alia recusari.
- 44 Non presumitur, Papam ignorare Regulam 8. hodie 9. Cancellar. reservatoriam Mensium, et excipientem Cardinales.
- 45 Per confirmationem præcedentis Constitutionis Apostolicæ restituitur omnimodus illius vigor.
- 46 Præsertim si in Constitutione confirmatoria ad sit derogatio omnium contrariorum.
- 47 Observantia unice attenditur pro declaratione Constitutionum Apostolicarum.
- 48 Præsertim si sit proxima Constitutionibus.
- 49 Universalis, & pacifica viget observantia solvendi Annatam, & quindennia etiam ex Beneficiis conferri solitis ab Indultario.
- 50 Observantia interpretativa concluditur etiam ex unico actu, & tempore decem annorum.
- 51 Alternativa inter Episcopos, & Capitula non versatur circa menses reservatos S. Sedi.
- 52 Regula 8. hodie 9. Cancellar. reservatoria Mensium à quo originem habuerit.
- 53 Alternativa Episcoporum quas condiciones habeat.
- 54 Alternativa acceptata quid operetur.
- 55 Plures Episcopi cur non curant acceptare Alternativam.
- 56 Reservatur Privilegium Apostolicum ad favorem Portionariorum Cathedralis Toletanæ, & Canoniorum SS. Justi, & Pastoris Compluten. vulgò de Alcala super jure percipiendi dimidiam Annatam Beneficiorum.
- 57 Reservantur aliqua Ecclesie habentes idem Privilegium.
- 58 Motus proprius quomodo probetur.
- 59 Adducuntur Bullæ quindenniorum.
- 60 Subscriptio Pape probat Motum proprium.
- 61 Constitutiones Apostolicæ emanatæ per viam legis generalis, semper dicuntur emanatæ Motu proprio.
- 62 Expendantur Bullæ quindenniorum.
- 63 Bonæ leges arguunt malos mores, ex quibus sunt natæ.
- 64 In Bullis quindenniorum demandatur fieri obligatio nem de solvendo quindennia.
- 65 Omisio eorum, que ad majorem cautelam requiruntur, non tollit substantiam, & validitatem actus.
- 66 Bullæ quindenniorum exquirunt præfatam obligationem ad cautelam.
- 67 Una, & individua conditio, & determinatio non debet, nec potest in una parte acceptari, & in alia respui.
- 68 Cur antiquitas præfata obligatio omittatur.
- 69 Omittatur etiam ob incuriam.
- 70 Nemo debet premium ex propria malitia reportare.
- 71 Mentio quindenniorum fieri non solet in literis Unionum.
- 72 Uniones nunquam censentur factæ in præjudicium tertii.
- 73 Capitulum Cathedralis Neapolitanæ exemptum fuit à solutione quindenniorum per Gregorium XIII.
- 74 In creatione Episcoporum nulla sit mentio illorum ju-

jurium per Episcopos solvendorum Sedi Apostolicæ, ejusque Officialibus.

- 75 Collegium Germanicum, & Græcum de Urbe condemnatum fuit ad solutionem quindenniorum, nec per utriusque defensores fuit allegatus defectus mentionis quindenniorum in Bullis Unionum.

CAPITULUM LIII.

- 1 CUM soleant solummodò Cardinales præfici quibusdam Cathedralibus, & Metropolitanis Ecclesiis, ut perquam norum est in Tolerana apud Hispanos, in Neapolitana, & Mediolanen., ac olim præficabatur quoque in Hispanen. Ecclesia, ut refert *Gonzalez ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensib. glos. 24. num. 146.* istique ratione Cardinalitæ Dignitatis fruantur Indulto conferendi Beneficia etiam reservata juxta *Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. reservator. Mens. in principio, versiculo non tamen S. R. E. Cardinalium, & in fine, versiculo declarans præterea;* sicque Beneficia huiusmodi, uti nunquam in Curia collata, non subiaceant Annatis, videndum est, an in casu sequentæ eorum Unionis libera etiam maneat à quindenniis, dum inter annatas, & quindennia, ob maximam fraternizationem, immò (ut proprius, & verius inquam) ob maternitatem, & filiationem quando
- 4 nulla alia intercedat differentia, quam in nomine, ad tradita per *Mass. Gallef. de annat. §. fin. Cherubin. in Compend. Bullar. tom. 1. ad Bull. 6. Pauli II. Schol. 2. Fagnan. in cap. præterea 1. n. 13. nè Prælat. vic. suas, Novar. in Summ. Bullar. commentar. 145. nu 14. par. 1. Capon. controvers. forens. 30. num. 6. & affirmativam tenendo, re-*
- 5 solvimus, quòd ex Beneficiis annum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, manui mortuæ unitis, quæ antè Unionem ab immemorabili tempore nunquam solverant Annatam, cum Episcopi, seu Archiepiscopi pro tempore semper, ac fixè extiterint Cardinales perque consequens semper collata fuerint vigore Indulti Cardinalitii ab Eminentissimis Ordinariis, seu Indultariis pro tempore, licet reservata Sedi Apostolicæ, vel cum Episcopi, aut Archiepiscopi pro tempore, si non fixè, saltem accidentaliter, & ut plurimum extiterint Cardinales, etiam adhuc debentur quindennia; siquidem est in contrarium immemorabilis observantia, tamquam optima interpretes Apostolicarum Constitutionum super quindenniis editarum. Cùmque per accidens aliqui Episcopatus sint Cardinalitii, non ex præcisa, ac essentiali necessitate, seu semper fixè, dari possit casus, quòd aliquando etiam per multum tempus non præficiatur Ecclesiæ, Cardinalis, sed simplex Prælatum non Indultarius, sicque Beneficia reservata remaneant, & conferri debeant in Curia cum solutione Annatæ: eodem fermè modo Indultum non potest diversum effectum ab annatis operari quòd ad quindennia, sed, si illæ ex altatis rationibus solvantur, non obstante Indulto,
- 8 & ista solvantur, eodem non obstante, nè quindennia subrogata in locum annatarum, sint diversæ naturæ ab annatis, in quarum locum
- 9 subrogata fuerunt, quando quindennia uti partus, & soboles annatarum, sequi debent conditione non eorum matris, *l. quique litigandi 4. in fin. l. quia semper 5. ff. de in jus vocand. l. lex natura 24. ff. de stat. homin. l. 1. C. de part. pignor.*

*Rota post Novar. in summ. Bullar. dec. 12. num. 9. & dec. 13. sub n. 10. & coram Card. Cerro dec. 862. num 9. Emerix Jun. Decan. dec. 102. sub num. 9. et 10. immo etiam si fixè semper extiterint in Episcopatibus Cardinales Indultarii, adhuc 10 plures casus evenire possunt, in quibus Beneficia, non obstante Indulto Cardinalitio, conferenda sint in Curia, ut Beneficia Consistorialia, vel descripta in libris Cameræ, Beneficia reservata duplici equali reservatione, & ipsa Beneficia reservata ratione mensium, licet ab Indultariis conferantur in quocumque mense illa vacaverint, per Indultum sublato omni obstaculo, ac tamen, si in mense Apostolico, seu reservato illa vacaverint, tenentur juxta tenorem Indultorum, provisi ab Indultariis intrà octo menses, si ultra montes fuerint, postea novam Provisionem à Papa accipere, & expedire literas, soluta illi Annata, cum Indultarii tali casu non provideant ut Ordinarii, sed provideant vice, & nomine Papæ, salvis remanentibus Juribus Sedi Apostolicæ debitibus vigore reservationis, Monasteria pariter Conventum habentia, Beneficia affecta ratione appositionis manus Papæ, vel præventionis, Dignitates Majoress post Pontificalem in Cathedralibus Ecclesiis, & Principales in Collegiatis, Beneficia vacantia per obitum familiarium Papæ, vel familiarium Cardinalium; undè non mirum, quòd ob possibilem, ac frequentem contigibilitatem solvendi annatas solvenda sint quoque quindennia ex iisdem Beneficiis postea unitis, *Germon de Indult. Cardinal. §. Volumus autem num. 1. et per tot. Masfobr. in prax. habendi Concurf. pralud. 26. dub. 23. n. 2. cum seq. Lotber. de re benefic. lib. 2. quæst. 22. num. 117. Ameyden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. quæst. 20. §. 4. de quinden. num. 7. cum seq. et per tot. Rota in recentior. dec. 10. num. 10. part. 8. ad differentiam gratiæ Alternativæ, quæ non est simplex remotio obstaculi, sed transit in contractum tam quoad collatorem, quam quoad provivum; quemadmodum autem Papa in gratia Alternativæ concedit Episcopo quatuor ex mensibus reservatis, & ipse recipit duos ex Ordinariis, ita in Indulto de conferendo Papa concedit quidem Cardinali Indultario jus conferendi etiam affecta, dummodò tamen Provivus expediat novam Provisionem, illiusque occasione solvat in Cancellaria Apostolica Annatam, cuius solutio in nihilo obest Collatori Indultario, veluti ponderat *Ameyden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 20. num. 8. versiculo confirmantur prædicta, junctis num. 9. & 10. ita, ut acceptatio Indulti non solum nullam inferat Cardinali acceptanti præiudicium, sed potius evidentissimam utilitatem, ac favorem, dum ipse conferens Beneficia in omnibus mensibus, mutansque solum titulum talis collationis de Ordinario in Indultarium, acquirit etiam alias plures collationes sibi non competentes Jure Ordinario, quas acquirere non posset, nisi Jure, & titulo Indulti; quòd autem habens in ventre explicitam conditionem expediendi literas Apostolicas in Dataria pro omnibus Beneficiis sub dicto Indulto cadentibus, & uti conceptum sub unica verborum structura, & non potest pro una parte acceptari, & pro alia reculari, sed ex acceptance in una parte sequitur acceptatio quoad omnia inibi contenta.***

Cùm igitur, non obstante Indulto Cardinali-
 13 tio ex jam deductis, frequentes contingere possint
 casus solutionis annatarum pro Beneficiis
 huiusmodi antè eorum Unionem, juncta etiam
 incertitudine, ac eventualitate, quòd adsint
 semper, vel non semper adsint Episcopi Cardinales
 Indultarii, æquum est, ut post eorundem
 Beneficiorum Unionem sit locus quindennii,
 nè aliàs ob solam eventualitatem, & incertitudinem
 adeò notabile damnum in perpetuum
 patiantur Camera, & Annatistæ, percepturi
 annatas, si Unio sequuta non fuisset.

Nec obstat, quòd fortasse ex nonnullis Beneficiis
 unitis manus mortua aliquando non solverit
 quindennia, ex quò infringi, ac elidi præten-
 datur generalis observantia solvendi quindennia
 pro huiusmodi Beneficiis, quòdque pro aliquibus
 Beneficiis etiam fortasse inita fuerit à manu
 mortua transactio cum relaxatione alicuius
 14 quantitatis quindenniorum, ex qua denigrari,
 & obscurari prætendatur individualis observantia
 solvendi quindennia; id enim accidere potuit
 vel ob ignoratam Unionem esse-tuationem,
 ac executionem, vel ob negligentiam Exactorum,
 & Ministrorum, quæ præiudicare nequit
 Camera, ac Annatistis habentibus intentionem
 fundatam, & assistentiam Juris in Constitutionibus
 super materia quindenniorum providè divulgatis,
 prout expressè statuitur in *Constit. 20. Julii III. §. 5. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi*,
 „ Cùm autem &c. Uniones &c. perpetuò factæ
 „ &c. fuerint, ac ex incuria agentium pro Camera
 „ prædicta, seu aliàs obligationes de
 „ solvendis Communibus, & Minutis servitiis,
 „ ac Annatis, seu mediis fructibus, aut aliis
 „ Juribus solvi debitis, & consuetis, factæ non
 „ fuerint, & quæ sunt, executioni non deman-
 „ dentur &c. in &c. Camera, ac Collegii Cardinalium,
 „ & Officialium detrimentum &c.,
 „ *Constit. 17. Pauli IV. §. 8. cod. tom. 1. ibi*, Nos
 „ considerantes, præfatum Eugenium &c. Collegio
 „ Cardinalium, & Officialium Romanæ Curie &c.
 „ præiudicare non potuisse, et propterea
 „ jus nostrum, & Collegii, ac Officialium
 „ &c. illæsum remansisse, & remanere &c.,
 „ *Constit. 18. Urbani VIII. §. 1. in principio, eod. Bullar. tom. 5. ibi*, Cùm autem &c. adsint
 „ quamplurimæ Uniones &c. quarum notitia à
 „ Camera, & Cancellaria Apostolica desideratur,
 „ volentes igitur, tam Camera nostræ
 „ Apostolicæ, quam & S. R. E. Cardinalium
 „ Collegio, ac &c. Cancellariæ Apostolicæ Officialibus
 „ de Annatis Participantibus consulere &c.
 „ qualemque &c. literas &c. super solutione
 „ Annatarum, Communium, Quindenniorum,
 „ & aliorum Jurium &c. editas, confirmatas,
 „ & innovatas &c. approbamus, & confirmamus
 „ &c. atque illas &c. innovamus &c.,
 „ & *Constit. 50. Clementis X. in principio, juncto §. 1. §. 5. in principio*, & §. 6. in
 „ principio, tom. 6. ibi, Motu proprio &c. Camera
 „ Apostolicæ, & Collegii &c. S. R. E. Cardinalium,
 „ ac &c. Cancellariæ Apostolicæ Officialium
 „ de Communibus, Annatis, & Quindenniis
 „ Participantium indemnitati consulere, immò
 „ illorum jura manuteneri, nec non illorum
 „ damnis plerumque ex incuria illorum
 „ jurium Exactorum provenire solitis obviare
 „ cupientibus super solutione Commu-

„ nium, Annatarum, & aliorum Jurium præ-
 „ dictorum eisdem Camera, Collegio, & Officialibus,
 „ ratione Unionum &c. successioribus suis
 „ Romanis Pontificibus, & per consequens
 „ Collegio Cardinalium huiusmodi, & Officialibus
 „ Romanæ Curie &c. præiudicare non potuisse
 „ &c. cum &c. adessent quamplurimæ Uniones
 „ &c. quarum notitia à Camera, & Cancellaria
 „ Apostolica desiderabatur, volens propterea
 „ tam Camera prædicta, quam eorundem
 „ Cardinalium Collegio, ac Officialibus de
 „ Annatis Participantibus consulere &c. qualemque
 „ &c. literas &c. super solutione Annatarum,
 „ Communium, Quindenniorum, & aliorum
 „ Jurium &c. editas, confirmatas, & innovatas
 „ &c. confirmavit, & approbavit &c. atque
 „ illas &c. innovavit &c. Cùm autem &c.
 „ exactiones jurium ratione Quindenniorum
 „ huiusmodi decursum, & eorundem Cardinalium
 „ Collegio debitum, ob Procuratorum dicti
 „ Collegii incuriam, non sine maximo illius
 „ damno, & præiudicio non solum neglectæ
 „ fuerint &c. Nos verò &c. nolentes Camera
 „ nostræ Apostolicæ &c. jura pro posse nostro
 „ negligere, quinimò tam illius, quam S. R. E.
 „ Cardinalium, ac &c. Cancellariæ Apostolicæ
 „ Officialium de Annatis Participantium,
 „ indemnitatibus de cætero obviare, nec non
 „ illorum commodis, & utilitatibus consulere,
 „ ac illorum jura illæsa, ut tenemus, servare
 „ volentes &c., *repet. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la III. V. VII. & XI. ac tradit Card. de Luca de Benefic. discurs. 89. num. 13. in fin. §. Absolutum, ibi*,
 „ si fortè aliqua deputatio adfuit gratia indulgentiæ,
 „ ac maioris commoditatis, illa fuit Cardinalis
 „ Camerarii Sacri Collegii, vel alterius Officialis,
 „ non autem totius dicti Sacri Collegii, cui factum
 „ Officialis, vel Administratoris præiudicare non
 „ potuit &c., *et n. 14. ibi*, Et nihilominus,
 „ quando etiam fuisset facta deputatio ab ipso
 „ Sacro Collegio, neque sufficeret, quoniam &c.
 „ ista exactio debetur Papæ &c. istam verò partem
 „ huiusmodi emolumentorum applicavit Sacro
 „ Collegio Cardinalium, aliisque Officialibus,
 „ demandata ipsi Collegio, tanquam inter Officialis
 „ digniori, simplici Administratione, & consequenter
 „ intrat eadem ratio, quòd gesta per Administratorem
 „ præiudicare non possunt Domino absque eius
 „ scientia, & consensu. Quinimò, quòd neque
 „ positivè gesta per ipsosmet Prædecessores Pontifices
 „ attendi debeant, ac præiudicare possint in hac
 „ materia quindenniorum &c., *& discurs. 139 sub. n. 2. ibi*,
 „ ex eo, quòd negligentia eorum, penes quos
 „ hæc Administratio fuit, non potuerit, nec
 „ debuerit præiudicare Collegio Cardinalium,
 „ aliisque interessatis, & participantibus &c.
 „ & *num. 4. ibi*, ac tollendo illam inobservantiam,
 „ quæ resularet à culpa non solventium, vel à
 „ negligentia non exigentium &c., *& de Regalib. discurs. 162. num. 9. in principio, ibi*,
 „ & ob aliam rationem, quòd negligentia illorum
 „ Officialium, qui huiusmodi quindenniorum
 „ exactio, & administrationi præpositi sunt,
 „ præiudicium inferri non debet &c., assistente
 „ potissimum contraria, & generali observantia
 „ in innumeris Beneficiis tum usque incon-

15 cūse servata, quæ proinde magis attendenda venit, nec destrui, vel debilitari valet ex paucis actibus in contrarium, siqui probari possent, *Rota post Tamburin. de Jure Abbat. tom. 3. dec. 69. in fin. & in Nullius, seu Marfice. Jurisdictionis 7. Junii 1700. s. Potissimè, coram Muto, & in Nullius, seu Falden. Jurisdictionis 27. ejusdem mensis, & anni s. fin. & post med. versic. & denique cum longè plures, coram Card. de la Tremoille, et in recentior. decif. 674. num. 21. et 22. part. 19. tom. 2.*

Minusque tollitur universalis observantia solvendi quindennia ex suprâ enunciata concordia, prævia assera diminutione solutionis quindennii, dum cuismodi præsentia diminutio præsumitur emanasse ad redimendas vexationes per manum mortuam procuratas, sique ad facilitandam exactionem plurium forsitan decursorum quindenniorum, non verò ad offuscandum titulum debiti, quod clarissimè apparet ex eo, quòd transactum non fuit super ipso titulo quindenniorum, qui potius approbatus censetur in Decreto Ministri, qui præfatæ diminutioni, & condonationi suam præbuit assensum, sed in aliqua dumtaxat rata pecuniarum solvendarum; ita, ut ex statu, & debito quindenniorum satis appareat, diminutionem memoratam summæ referendam non esse ad insubstantiam tituli prædicti, sed potius ad molestias, & vexationes redimendas, nec non pro confirmatione tituli præcedentis, *Rota decif. 44. num. 16. post Censal. ad Peregrin. de fideicommiss. Priol. dec. 378. sub num. 24. & dec. 417. num. 18. ac in recentior. dec. 272. n. 18. part. 10.*

Præterea ut à autoritatem, rationem, & observantiam superius deductam in confirmatione iustitæ quindenniorum ex huiusmodi Beneficiis debitorum, eadem iustitia etiam comprobatur ab exemplo, & argumento à fortiori desumpto ex peculiaribus Privilegiis Apostolicis quamplurium Ecclesiarum, & Locorum Piorum, super jure nempe percipiendi fructus primi anni Beneficiorum vacantium, inter quæ enumerari potest Privilegium concessum Portuariis Metropolitanæ Ecclesiæ Toletanæ, nec non Canonicis Collegiatæ Ecclesiæ Ss. Justi, & Pastoris Compluten. vulgò de *Alcalá* apud Hispanos, per dictum IV. Leonem X. & Urbanum VIII. super perceptione mediæ Annatæ ex omnibus Beneficiis Toletanæ Diocesis, teste *Pitillas de mediis Annatis à num. 9. usque ad 20.*

17 si enim pro indigentis particularis Ecclesiæ reputata fuit rationabilis obligatio persolvendi Annatam prædictam ex Beneficiis præfatis, quomodo redargui poterit obligatio solvendi eandem Annatam, seu quindennia in illius locum subrogata favore Cameræ Apostolicæ, & Annatularum, ex controversis Beneficiis, ob causas, ac titulos adeò efficaces superius allegatos, *Fagnan. in cap. præterea 1. num. 45. cum seqq. nè Prælat. Vices suas, Azor. institution. moral. part. 2. lib. 7. cap. 18. questione 3.*

Longè minus reluctatur, quòd, cum Bullæ super quindenniis deducant pro causa quindenniorum reparationem damni, quod Camera, & Annatistæ sentiebant ex Unione Beneficiorum collatorum, ex quorum Provisionibus percipiiebant Annatam, non possint per consequens talia quindennia exigere ex Beneficiis unitis

Diocesum, quibus præsent Episcopi Cardinales, ex quibus non perciperent prædictam Annatam, dum regulariter loquendo, tales Episcopatus ab immemorabili provisi fuerunt in personas Cardinalium, qui gaudent Indulto conferendi Beneficia reservata; quamobrem, si in hisce Beneficiis Sedes Apostolica perceptura non erat Annatam, nec etiam percipere possit quindennium: allatum tamen obiectum, ultraquamquòd nimis probat, si subsisteret, utriusque destrueret, vel saltem confunderet totam materiam quindenniorum, dum illorum solutionem excluderet in omnibus Episcopopatibus, qui non solum fixè, sed etiam accidentaliter conferuntur Cardinalibus, cæterisque Prælatibus habentibus Indultum etiam cum scilicet temporum, & annorum, quibus Episcopatus fuit Prælatum, & Cardinalis, & cum aliis infinitis effectibus, ac confusionibus nullibi excitatis, præsertim apud Diocesim Hispanen., quæ pariter olim semper de Cardinalibus provisa fuit, ut notum est, & restatur *Gonzalez ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensib. glos. 24. num. 146. nec apud Neapolitanam, & Mediolanensem Ecclesiis, quæ eodem modo communiter conferri solent Eminentissimis Cardinalibus; adeò, ut contrà excitatum obiectum conferat solita regula, quòd nimis probans nihil probat, Rota decif. 440. num. 4. part. 13. recentior. dec. 257. num. 24. part. 19. & in Brixien. Jurispatronatus 7. Julii 1688. s. Aut verò, coram Card. Caprara; non omitto, quòd huiusmodi generalis observantia, & indefinita solutio quindenniorum, etiam pro Beneficiis existentibus penes Episcopatus à Cardinalibus gubernatos, non restringitur ad aliquod breve tempus, sed excedit metam plurimum sæculorum; si namque ista æquipollet immemorabili, *Garz. de Benefic. part. 5. cap. 6. sub num. 101. Rota coram Emerix Jun. Decan. dec. 1195. n. 2. & dec. 1271. num. 1. & dec. 254. nu. 10. par. 3. divers. dec. 218. num. 51. & dec. 241. num. 1. & 50. par. 7. recentior. & in Romana Augmenti Dotis, & Legatorum 4. Martii 1695. sub s. 1. ac per tot. coram Card. Priolo, & sub tali immemorabili potest quilibet inferior allegare præsumptionem cujuslibet melioris tituli de mundo, etiam alterius Privilegii Apostolici suppletivi cuiuscumque defectus per manum mortuam allegabilis, & importantis novam causam diversam ab illa contenta in Bullis quindenniorum, nec non acceptata ab omnibus Diocesibus, juxta amplissimam naturam, & qualitatem immemorabilis, *Abb. in cap. ad audientiam 13. sub n. 12. de prescription. Felin. in cap. causam 7. n. 77. versic. puto, eod. tit. Gratian. disc. for. cap. 371. num. 36. Chokier de Jurisdic. in exempt. par. 1. quest. 6. num. 9. Barbosa de Jure Eccl. lib. 3. cap. 12. num. 71. Lottber. de re benef. lib. 2. quest. 7. nu. 54. cum seq. Pignatell. consult. Can. tom. 1. consult. 44. num. 5. in fin. Rota coram Priolo dec. 318. sub n. 28. & in recentior. dec. 136. ac dec. 330. utrobique num. 2. ac dec. 413. num. 32. in fin. cum nn. seqq. par. 16. adeò, ut talis præsumptio denegari nequit favore Cameræ, & Annatistarum habentium non solum dictum Privilegium præsumptum, sed alia plura expressa, & superius indicata, quæ frustra minus mortua præterdere potest restringi ad præcisos terminos, & limites primæ Bullæ Pauli II. in ordine la 6. uti edicè ad illius confirmationem, cum non***

21 non sit novum in Jure, quòd Bullæ confirmato-
 riaræ plura contineant in præcedenti non con-
 tenta, *Felin. in cap. inter dilectos 6. nu. 6. de fid. Instrum. Card. de Luca de Feud. discurs. 60. sub num. 11. & de Regalib. discurs. 172. num. 9. Rotæ coram Coccino dec. 394. num. 16. et 17. Card. Seraphin. dec. 1432. num. 1. tom. 2. Card. Cavalier. dec. 285. num. 2. potissimum ad explicationem eorum, quæ in Bulla confirmata forsan obicere continebantur, *Rota dec. 614. sub nu. 12. junctis nu. 13. et 14. coram Bihio, tom. 2.**

Ad exuberantem tamen cauthelem, nec recedendo à posterioribus Constitutionibus super materia quindenniorum promulgatis, quatenus per malam hypotheseum haberemus solam prælaudatam *Constitutionem Pauli II.* & observantiam demonstrantem solutionem quindennio rum etiam pro Diæcesibus gubernatis à Cardinalibus, ista ad rem nostram exuberarent ex eo, quòd solutio Annatarum, Cameræ, & Annatistis debitaram pro Beneficiis unitis, non fuit de novo, & in substantia adinventæ, seu determinatæ per memoratam *Constitutionem Pauli II.* sed etiam longè antè servabatam pro minori tempore octo, vel decem annorum, sive alio inter partes convento, prout idem *Paulus II. Bulla 6. Bullar. nov. Rom. tom. 1. testatur, signanter §. 4. ibi* „Reliqua verò Monasteria &c. „ & Beneficia, ut præfertur, unita, pro quibus „ Cameræ Apostolicæ Annata, seu alia Jura „ solvi consueverant, vel debebant temporibus „ retroactis, & de solvendo singulis certis tem- „ poribus futuris obligatio in eadem Camera „ per inadvertentiam facta non fuit &c. „ *Fu- lius III. Bulla 20. §. 1. eod. tom. 1. ibi* „ Du- „ dum &c. Pius Papa II. &c. ordinaverat, quod „ omnes, qui ex tunc de cætero pro Annatis „ quorumcumque Beneficiorum in dicta Came- „ ra se obligarent, si infra terminos eis præfixos dictæ Cameræ, aut Collectoribus fru- „ ctuum, & proventuum eidem Cameræ debi- „ torum &c. satisfacere deficerent &c. si in- „ terminis non satisfacerent &c. „ *et Paulus IV. Bulla 11. §. 3. eod. tom. 1. ibi* „ Ac Pius II. &c. „ declaravit, quòd omnes, & singulæ obli- „ gationes, quæ ex illa die super Annatis quo- „ rumcumque Beneficiorum in dicta Camera „ reciperentur, intelligerentur, quòd obligati, „ si infra eis præfixos terminos Collectoribus „ Cameræ &c. satisfacere defecissent, ipso fa- „ cto, lapsis ipsis terminis &c. Beneficiis, pro „ quibus in dicta Camera se obligassent, om- „ nibus privati esse censentur &c. „ *repetit. post Tract. int. Const. Apostol. in ordine la. III. & IV. & tradunt Cherubin. in Compend. Bullar. tom. 1. ad dictam Bullam 6. Pauli II. Schol. 1. Mass. Galles. de annat. num. 30. in fin. §. Est aliud in fin. versic. ex huiusmodi Unionibus* „ ibi „ usu receptam fuit, ut illi, in quorum „ commodum tales Uniones cedebant, dum „ singularum Unionum literas expediebant, „ promitterent, obligarentque se, & successores „ pro solvendo in futurum certis conventis tem- „ poribus (pura finitis quibuscumque XV. X. & „ VIII. aut XX. annis) mitorum Beneficiorum „ Annatas &c. Atque ita processit usque ad tem- „ pus Pauli II. Pontificis, qui eiusmodi solutio- „ num varia tempora, ad singulorum XV. „ annorum initia reduxit; ab eaque dicti Pauli

„ Pontificis Ordinatione, stabilito XV. anno-
 „ rum tempore, tractum est Quindennii no-
 „ men „ *Lotther. de re benefic. lib. 1. qu. 29. nu. 5.*
 „ ibi „ reduciendo obligationem de solvendo
 „ quid statis temporibus, antiquitatis usitatum „
 „ ad tempus XV. annorum &c. „ *Amyden. de*
 „ *styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn. n. 3.*
 „ ibi „, nam antea quidem fiebant Uniones, &
 „ illi, qui commodum sentiebant ex huiusmodi
 „ Unione, obligabant se ergà Cameram Apo-
 „ stolicam, & Officialia Annatarum de solven-
 „ do Annatam singulis VIII. X. XV. vel XX.
 „ annis, prout inter Partes conveniebatur; „
 „ Paulus vero supradictus substituit omnes con-
 „ ventiones huiusmodi, & quindenniorum solu-
 „ tionem, statuit singulo XV. anno faciendam „
 „ &c. „ *Capon. controvers. forens. 30. num. 6. Card. de Luca de Benefic. discurs. 89. nu. 3. ibi* „, ino- „
 „ levit etiam antiquus usus solvendi dicta one- „
 „ ra, & annatas, pro Ecclesiis, ac Beneficiis „
 „ unitis, singulis quibusque temporibus, cum „
 „ aliqua varietate, juxta regionum, vel Benefi- „
 „ ciorum, & Ecclesiarum usum. Cum autem ex „
 „ hac varietate plura resultarent litigia, & in- „
 „ convenientia &c. Paulus II. &c. uniformem „
 „ regulam desuper statuit, atque &c. ita quan- „
 „ dam mediam viam eligendo, præfixit uni- „
 „ forme tempus XV. annorum. Atque ex hoc „
 „ prodiit istud quindenniorum vocabulum &c. „
 „ *Rota coram Card. Seraphin. dec. 1410. num. 10.*
 „ *tom. 2. repet. post Tract. int. Decision. Sacr. Rot. Rom. in ordine la. V. ibi* „, cum antiquis tem- „
 „ poribus, quando fiebant Uniones, illi, in „
 „ quorum favorem fiebant, obligarent se de „
 „ solvendo certam quid statis temporibus Ca- „
 „ meræ Apostolicæ &c. Et cum istæ obligatio- „
 „ nes vario modo, & sub diversis temporum „
 „ terminis fierent, tandem Constitutione Pau- „
 „ li II. redactæ fuerunt ad tempus XV. anno- „
 „ rum &c. „ Undè cum memoratus Pontifex „
 „ *Paulus II.* talem temporum diversitatem sub- „
 „ stituerit, longiorèmq; terminum talis solutio- „
 „ nis præfixerit, quamvis sub dicta causâ repara- „
 „ tionis damni, quòd patiebatur Sedes Aposto- „
 „ lica, & Annatistæ ex Beneficiorum Unionibus, „
 „ sicque per viam cuiusdam concordiæ, non vi- „
 „ detur absolutionem asserere, quòd sub tali generali „
 „ determinatione comprehensa fuerint Beneficia, „
 „ & omnes casus accidentales Provisionis Episco- „
 „ patuum in Prælati, vel Cardinalibus Indulta- „
 „ riis, vel non, prout succelliva longæva obser- „
 „ vantia, & plusquam centenaria declaravit, ad „
 „ hoc, ut talis concordia, & stabilita determina- „
 „ tio aliquid hinc inde tribuerit juxta naturam „
 „ actus, ad textum in *transactio 38. C. de transactio. Orceol. eod. tract. q. 100. nu. 2. & 3. Rota coram Royas dec. 88. num. 8. & dec. 187. num. 7. Emerix Jun Decan. dec. 606. num. 5. dec. 608. num. 5. & dec. 673. num. 5. ac in recentior. dec. 277. num. 10. par. 13. tom. 1.*

Ultraquamquòd superabundaret, eiusmodi interpretationem fuisse opinabilem ad hoc, ut juncta etiam cum solo lapsu temporis, & oblerantia quadragenaria constitueret post qua- 26
 dragenariam cum titulo putativo, per textum in *cap. auditis 15. de prescription. cap. cum persone 7. §. Quod si tales, 1. de privileg. in 6. Rota coram Merlin. dec. 625. num. 8. Gregor. XV. dec. 259. num. 14. ibique Adde. num. 16. Peña dec. 30. num. 10. &*

in recentior. dec. 233. nu. 5. par. 1. dec. 222. num. 4. par. 2. dec. 120. num. 5. par. 3. & in Nullius, seu Eulden. Jurisdictionis 28. Junii 1700. §. Placuitque etiam quadragenaria, coram Card dela Tremoille: quadragenaria autem cum titulo aequipollet immemorabili, ex textu in cap. 1. de præscriptione in 6. Rosa de resident. Episcop. cap. 4. sibi. 6. num. 446. cum seqq. Rota coram Dunozet. Jun. dec. 988. num. 1. & 5. & dec. 1001. num. 2. tom. 2. Card. Cerr. dec. 181. n. 12. & in prælaudata Nullius, seu Eulden. Jurisdictionis 5. Praterca.

Non omnino, quod Indulta Cardinalibus Episcopis elargiri solita nec etiam comprehendunt omnia Beneficia quomodocumque, & quandocumque vacantia, inmodò plura aliandè excipiuntur, Beneficia videlicet duplici affectione æquali affecta, Mandos. de Signat. Grat. tit. Indult. conferend. Benef. reservata, versic. an autem vigore Indulti, sub versic. quidquid autem, Gonzalez ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensib. gloss. 13. num. 101. Card. de Luca de Benefic. discurs. 1. nu. 18 discurs. 3. sub n. 4. & discurs. 143. antè num. 17. Rota apud Gratian. disc. forens. cap. 982. nu. 13. & coram Dunozet. Jun. dec. 632. n. 1. tom. 2. Beneficia vacantia in Curia, Gonzalez, & Mandos. loc. mox citat. Card. de Luca de Benefic. disc. 103. num. 5. & disc. 142. ex num. 6. Rota coram Verall. aldis Caputaq. dec. 85. par. 2. Card. Cavaler. dec. 627. num. 6. Bellamer. dec. 425.

Beneficia vacantia per obitum familiarium Papæ, Card. de Luca de Benef. disc. 5. sub. num. 13. & 17. disc. 103. antè nu. 3. et disc. 167. ex num. 7. & 17. Rota coram Duran. dec. 154. num. 1. 2. & per tot. Beneficia vacantia per obitum familiarium Cardinalium, Garzias de Benefic. part. 5. cap. 1. num. 630. post med. Gonzalez ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensib. gloss. 24. num. 72. post med. Card. de Luca de Benefic. discurs. 6. nu. 2.

Beneficia Coniutoria. Garz. loc. citat. n. 630. ad med. Card. de Luca de Benefic. discurs. 4. & discurs. 103. num. 3. post med. Beneficia descripta in libris Cameræ, Garz. loc. mox cit. ad med. Germon. de Indult. Cardinal. §. Regulariana nu. 83. Card. de Luca de Benefic. discurs. 103. num. 6. Monasteria Conventum habentia, Garzias loc. cit. post med. Gonzalez loc. cit. gloss. 28. sub. num. 72. Dignitates Miores post Pontificalem in Cathedralibus, & Principales in Collegiatis, Gonzalez & Garzias locis mox repetitis, Beneficia affecta ratione appositionis manus Papæ, Garzias de Benefic. par. 5. cap. 1. sub. num. 32. §. Sed offert se dubium, & num. 33. Card. de Luca eod. tract. discurs. 103. sub. num. 4. Rot. coram Duran. dec. 154. n. 13. omniatque Beneficia, super quibus Papa prævenire vellet, & concurrere cum Indultario, derogando eidem Indulto, quod procul dubio facere potest, ex illa juridica ratione à priori, quod nunquam Papa tantam facultatem impartitur Indultariis, & Privilegiatis, quin maiorem apud se retineat, per textum in cap. dudum 14 §. Nos igitur 1., juncta glossa in verbo eadem. de Præbend. in 6. Cephal. conf. 539. n. 12. & 49. Gonzalez in Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. reservator. Mens. §. 2. proæm. num. 2. & 9. Lotber. de re benefic. lib. 2. quæst. 22. nu. 26. & 28. Remocamp. de Coadiutor. cap. 5. n. 18. post med. §. Nec refert, ad med. adeo, ut sub tali Jurisdictione superiori possit Papa concurrere etiam cum Ordinariis Germaniæ in illis mensibus, casibus, & Beneficiis,

quorum collatio iisdem Ordinariis concessa fuit vigore Concordatorum per viam perpetui, ac irrevocabilis contractus cum Germanicâ Natione initorum, Mandos. ad Regul. 2. Cancellar. de Reservat. Cathedral. quæst. 2 sub nu. 12. versic. Immodò etiam in Gallia, & infra versic. Immodò in omnem eventum, Lotber. de re benefic. lib. 2. quæst. 28. à num. 64. & seqq. Simonetta & ejus Additionat. de reservation. quæst. 1. num. 5. & quæst. 99. num. 23. & 26. Branden. in Concordat. German. quæst. 8. per tot. Card. de Luca de Benefic. discurs. 109. num. 5. in fin. Rota coram Card. Putco dec. 45. antè num. 1. & per tot. in correct. lib. 1.

Siquidem cum incertum sit, an Beneficia unita eiusmodi, in eorum vacationibus, ex aliqua ex dictis causis, seu titulis excipi, seu eximi potuerint ab Indulto, & à Papa providi, talis incertitudo, & eventualitas, quod in Diocesi adfuit Cardinalis, & Indultarius, quæ eventualitates considerari debuerunt ulque de tempore sæpè laudatæ Bulle 6. Pauli II. Bullar. nov. Rom. tom. 1. reper. post Tract. inter Constitution. Apostolic. in ordine la. 1. quo tempore nec etiam aderat consuetudo deputandi Cardinales ad regendas Ecclesias, præbere potuerunt justissima non ausam exequendi præfiram Bullam Paulinam indefinitè, ac pro omnibus Beneficiis correlative etiam ad fixationem prædicti maioris termini XV. annorum, veluti ponderat Scortia in select. Pontific. Constitution. Epitom. 44. theorem. 121. Card. de Luca de Benefic. discurs. 89. num. 3.

His accedit, quod in ipsis Indultis continetur facultas conferendi Beneficia reservata etiam ratione mensium, sub expressa tamen lege, quod provisi teneantur intra octo menses, si ultra mores fuerint, novam Provisionem à S. Sede obtinere, literas desuper expedire, & Jura omnia, Cameræ Apostolicæ debita persolvere; adiecta insuper in casu contraventionis, poena privationis Beneficiorum ipso facto; quo itante, quantumvis Ordinarii tamquam Cardinales Indultarii in eorum Diocesis conferant in quibuscumque mensibus, non inde cessat jus R. Cameræ circa exactiorem Annatæ, dum Indultum conferendi concessum Cardinalibus continet in ventre Decretum, quod Provisi de Beneficio vacato in mense reservato tenentur accipere à Summo Pontifice novam Provisionem, & literas Apostolicas expedire, prævia solutione omnium Jurium, Massobr. in prax. habend. Concurs. prælud. 26. dubit. 28. n. 2. cum seqq. Germon. de Indult. Cardinal. §. Volumus autem num. 1. & per tot. Ameyden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn. quæst. 20. per tot. ibi, ,, Utrum ,, provisi à Cardinalibus Ordinariis, teneantur ,, petere novam Provisionem, ac solvere Annatæ ,, tam, & Faxas, ac signanter ,, n. 6. & 7. ibi ,, respondeo, Decretum loqui generaliter, un- ,, de de omni vacatione debet intelligi &c. cum n ,, sit appositum ad favorem Cameræ Apostoli- ,, cæ, nè videlicet privetur annatis, & taxa &c. ,, Demùm ita invaluit consuetudo, qua vide- ,, mus effectum, quod provisi à bon. mem. Car- ,, dinali Borromæo, & aliis superstitibus Car- ,, dinalibus Ordinariis Collatoribus, Indulta ,, etiam amplissima habentibus, petunt novam ,, Provisionem, quæ consuetudo, & observan- ,, tia est optima Constitutionum interpres &c. & sub num. 8. §. Confirmantur prædicta, ibi, ,,

„ unde Indultum quoad affecta &c. est practi-
 „ candum cum sua qualitate de expediendo
 „ novam Provisionem, & ratione huius partis
 „ Indultum acceptatur in totum, à qua accep-
 „ tatione non potest recedere sine consensu
 „ Papæ tacito, vel expresse &c., & num 10.
 in principio, ibi „ in Indulto de conferendo,
 „ Papa concedit Cardinali excepto in Regu-
 „ la 8. quòd potest conferre etiam affecta, hoc
 „ tamen pacto, quòd semper conferat in vim
 „ Indulti, quod Collatori in nihilo obest, &
 „ Provius expediat novam Provisionem &c.,
 Rot. in *Corduben. Beneficiorum* 18. Febr. 1704.
 §. *Sivè certius cum seq. coram Molines Decano.*

Eiusdem irrelevantia est aliud obiectum,
 quòd in *Regula 8. hodie 9. Cancellar. reservator.*
Mens. Cardinales exceptuati expresse legantur;
 unde Beneficia reservata vigore dictæ *Regule*
 conferunt Episcopi Cardinales Jure Ordinario;
 etenim, præterquamquòd, quatenus per hypo-
 thesim subsisteret obiectum, respiceret solum-
 modò Beneficia reservata ratione mensium, non
 autem reliqua, quorum collatio continetur in
 præfatis Indultis, adhuc cessat in radice etiam
 quoad ista, quippe memorata exceptio contenta
 in *Regula 8. hodie 9. Cancellarie* ad sum-
 mum suffragaretur favore Cardinalium Ordina-
 riorum Indulto non gaudentium, vel qui
 nondum illud expediverint, non verò in Cardi-
 nalibus habentibus, & acceptantibus Indulta
 continentia facultatem conferendi reservata
 etiam ratione mensium, qui ideo dicuntur con-
 ferre vice, & nomine ipsius Papæ, ac vigore
 Indulti, *Lotther. de re benefic. lib. 2. quæst. 22.*
num. 117. Rota in recentior. dec. 10. nu. 10. par. 8.

Et huiusmodi Indulti acceptatio conditiona-
 ta non solum nullum infert præiudicium Cardi-
 nalibus Indultariis, sed illis potius evidentem
 affert utilitatem, ac favorem, dum ipsi habentes
 jus conferendi Beneficia in omnibus mensi-
 bus, & mutantes solum titulum talis collatio-
 nis de Ordinario in Indultarium, acquirunt
 quoque alias plures collationes sibi non com-
 petentes Jure Ordinario, quas acquirere non
 possunt, nisi Jure, & titulo Indulti, quòd,
 cum habeat in ventre explicitam conditionem
 expediendi literas in Curia pro omnibus Benefi-
 ciis sub dicto Indulto cadentibus, & conceptum
 sit unica verborum structura, *Rota coram Card.*
Cerr. dec. 862. num. 9. repet. post Novar. in summa.
Bullar. dec. 12. n. 9. Emerix Jun. Decan. dec. 102.
sub num. 9. repet. post eund. Novar. dec. 13. sub
num. 10. non potest pro una parte acceptari, &
pro alia regulari, sed ex acceptance in una-
parte sequitur acceptatio quoad omnia inibi
contenta, Rota in mox citata dec. 102. num. 10.
coram Emerix Jun. & apud eund. Novar. dec. 13.
num. 11. alias frustra, ac inutiliter continetur
 facultas conferendi Beneficia reservata etiam ra-
 tione mensium, & videretur, Papam ignorasse,
 Regulam reservatoriam mensium excipere Car-
 dinales, quod non est dicendum, *Lotther. de re*
benefic. lib. 2. quæst. 22. n. 118.

Centum insuper pedibus claudicat suppositum,
 quòd sæpius decantata *Regula 8. hodie 9. Cancellarie*
 reservatoriam mensium emanaverit longè post
 prælaudatam *Bulla 6. Pauli II. Bullar. nov. Rom. tom. 1. repet. post Traët. int. Const.*
Apost. in ordine la I. supet quindenniam editam,

& simul cum illa concessa fuerit etiam Alternati-
 va omnibus Episcopis, tribuens illis facultatem
 conferendi Beneficia in medietate anni, ex qua
 quidem Alternativa malè prætenditur, correctam
 fuisse Bullam quindenniorum ad mensuram
 reductionis Juris conferendi reservata Sedi
 Apostolicæ; ita, ut de XV. annis redactum fue-
 rit dictum Jus ad XXX. annos, & profectum
 excessivam, ac incongruam interpretationem,
 perperam additur, quòd, ubi viget Alternativa
 inter Episcopum, & Capitulum, perque conse-
 quens Jus conferendi solum pro IV. mensibus
 spectat ad Sedem Apostolicam, Jus Annatarum,
 perque consequens quindenniorum in illa-
 rum locum subrogatum, exigibile non sit, nisi
 de XLV. in XLV. annos: ad assertum autem
 erroneum suppositum eliminandum satis essent
 generales responsiones resurgentes cum ex multi-
 plicatis Bullis Apostolicis dictorum quindenniorum
 confirmatoris, & laudatæ *Bulla 6. Pauli II.*
 etiam post dictam *Regul. 8. hodie 9. Cancellar.*
 reservatoriam mensium, & concessionem Alternati-
 væ, ex quibus Bullis id resultavit, quòd, si
 per dictam *Regulam*, & Alternativam imaginari
 potuisset revocata, innovata, & alterata
 dicta *Bulla 6. Pauli II.* per successivas il-
 lius confirmationes, post dictam *Regulam*, &
 Alternativam sequutas restitutus fuit omnimodus
 vigor dictæ primæ Bullæ, nempe *Pauli II.*
 super quindennis editæ, *Innocent. in cap. cum*
olim 18. in principio, et ibi Hostiens. col. 2. et Ægyd.
num. 2. de præscription. Rota coram Peña dec. 754.
num. 2. Card. Millin. dec. 401. num. 2. & in Salis-
burgen. Juris Metropolitanici 13. Februarii 1693.
sub. §. Neque obstat, coram Card. Priolo;
 quod fortius intrat, dum amplissimæ, ac effrenatæ
 leguntur derogationes omnium contrariorum,
 in dictis Bullis posterioribus, & confirmatoriis
 contentæ, quæ non finitur, ut de dictis Regulis,
 & Constitutionibus contrariis, siquæ fortè
 adessent, ulla, vel minima ratio haberi possit,
Roland. conf. 57. num. 62. vol. 3. Berol. conf. 147.
num. 28. versic. & licet, lib. 3. Gambar. de possess.
Legat. lib. 7. in legib. condend. num. 28. Marr. de
Clausul. par. 1. claus. 79. num. 1. Rota recentior.
dec. 506. num. 5. par. 1. si quæ autem superellet
 adhuc aliqua imaginabilis ambiguitas, illa peni-
 tētus tolleretur ex successiva oblatione, quæ
 unice venit attendenda pro declaratione, & in-
 terpretatione Constitutionum Apostolicarum,
 Card. de Luca de Benefic. *discurs. 1. antè num. 15.*
 & num. 39. versic. tertio, quòd, *Rota coram Du-*
nozet. Jun. dec. 966. nu. 17. tom. 2. Emerix Jun.
dec. 1342. num. 8. & in recentior. dec. 59. num. 13.
part. 10. decis. 93. num. 7. & 8. part. 13. dec. 266.
num. 1. et 2. par. 15. præsertim cum sit proxima
 Constitutionibus, & Regulis præfatis, *Soccin.*
Sen. conf. 6. num. 2. cum seqq. lib. 1. Card. de Luca
de matrim. disc. 1. num. 12. & in annot. ad Sac.
Concil. Tridentin. disc. 1. num. 5. Rota coram Ale-
xand. VIII. dec. 26. num. 14. Emerix Jun. dec. 34.
num. 29. & decis. 118. num. 14. ac in recentior.
dec. 170. num. 4. par. 2. tom. 1. addito etiam in
 maiorem confirmationem, quòd sit universalis,
 & pacifica in omnibus prorsus Diocæsi-
 bus, nec non in iisdem Beneficiis ab Indultario conferri
 solitis, *Rota recentior. dec. 177. num. 54. par. 5.*
dec. 264. num. 29. par. 6. dec. 115. num. 24. in fin.
par. 8. dec. 266. num. 13. par. 15. dec. 218. nu. 20.
 par. 18,

par. 18. tom. 1. quòdque demum non per unicum actum, nec per breve tempus, sed per innumeros ferme actus, perque longissimum spatium, ferè trium seculorum ita servatum fuit, & approbatum à tot vigilantissimis Ordinariis Indultariis, nec non resolutum à Doctioribus super hac materia scribentibus, & à Tribunalibus super eadem judicantibus; quamobrem non solum insurgit observantia interpretativa, quæ concluditur ex unico etiam actu, & brevi tempore decem annorum, *Bartol. in l. Labeo 7. nu. 1. ff. de suppellectil. legat. Decian. resp. 51. num. 51. vol. 2. Rota coram Card. Carr. decif. 66. num. 15. Card. Mantica dec. 59. num. 12. Card. Cavalier. dec. 497. nu. 5. Buratt. dec. 647. n. 11. & dec. 679. sub num. 9. tom. 2. ac in recentior. dec. 316. nu. 15. par. 9. tom. 1. dec. 407. num. 11. par. 18. tom. 2. sed etiam præscriptiva, & quidem per præscriptionem inductivam cuiuscumque melioris tituli allegabilis.*

Quibus accedit, quòd reservatio mensium est unus ex illis pluribus titulis, ex quibus Sedes Apostolica confert Beneficia; unde, quamvis per malam hypotheseum dici possit (quod nunquam tamen admittendum est) quòd videlicet enunciata *Bulla Pauli II.* correctæ, ac innovata fuerit per dictam *Regulam* reservatoriam mensium, adhuc nunquam exinde dici possunt correctæ aliæ reservationes, nec diminuti alii tituli, ex quibus S. Sedes conferre possit Beneficia unita, in quibus appareat omninò chimerica extensio quindenniorum ad annos XXX. longèque magis idealis alià extensio ad annos XLV. ob

51 Alternativam inter Episcopos, & Capitula vigentem, quæ versatur circa Menses tantum spectantes ad Ordinarios divisos inter illos, non autem circa Menses spectantes ad Sedem Apostolicam, juxta declarationem Urbani VIII. de anno 1626. editam, & relatam etiam in dicta *Regula 8. hodie 9. Cancellariae*, de qua ad propositum agit *Rota in Hispanen. Divisione Simultanea 11. Februarii 1697. §. 1. coram Muto*; aliàs est confundere *Regulam* reservatoriam mensium, & Alternativam Episcopis concessam, ac si utraq; contemporaneè edita fuisset, & quidem longè post *Bullam Pauli II.* super quindenniis emanatam, cum tamen præfata *Regula* originem habuerit à Nicolao V. usque de anno 1447. veluti testantur *Bursatt. cons. 126. n. 101. cum seq. lib. 2. Gonzalez ad Regul. 8. hodie 9. Cancellariae. de Mensib. gloss. 1. n. 55.* quem mendosè, seu erroneè nominant Alexandrum V. *Lotther. de re benef. lib. 1. quest. 37. num. 2. Card. de Luca de Benefic. discurs. 31. nu. 17.* perque consequens per XXII. annos antè dictam *Bullam Pauli II.* de anno 1469. editam, ut patet ex illius data in dicto *Bullar. nov. Cherubini tom. 1. in ordine la 6. repet. post Tract. in ordine la 1.*

Ab eodem Paulo II. de anno 1470. introducta fuit Alternativa, & per consequens de anno subsequenti ad taxationem quindenniorum, successivèque per alios posteriores Pontifices confirmata, & in eadem *Regula 8. hodie 9. Cancellariae* inserta, sed per illam nè quidem in minimo diminutum, seu detractum fuit Jus Annatarum, ac consequenter Quindenniorum; quippè Alternativa simpliciter introducta ad allicendos Episcopos ad residendam, duas habet annexas condiciones, primam nempe,

quòd reposita fit in arbitrio cuiuslibet pro tempore Episcopi illam acceptare, prout maluerit, & alteram, quòd Episcopos dumtaxat apud suas Ecclesias, aut Diœceses verè, & personaliter residentibus suffragari debeat, ut legitur in dicta *Regula 8. hodie 9. Cancellariae*; adeò, ut si Episcopus, qui acceptavit Alternativam, non reiederit, non solum non gaudeat augmento duorum mensium sibi concessorum, sed amittat duos alios ex proptiis, nimirum Martium, & Septembrem, remanentibus sibi solum ex toto anno duobus, Junio videlicet, ac Decembri, juxta opinionem mediam receptam per Rotam apud Card. de Luca de *Benefic. discurs. 93. nu. 13.* & observant Gonzalez ad *Regul. 8. hodie 9. Cancellariae. de Mensib. gloss. 43. num. 106. cum seqq. Ameyden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn. quest. 20. num. 10.* Ex quibus conditionibus palam fit, nullatenus diminuta fuisse Jura Annatarum, quoad enim Episcopos Alternativam non acceptantes Annatæ remanent in eodem statu; quò verò ad eos illam acceptantes, præiudicium redundans in duobus mensibus, Episcopo residente, compensatum remanet per alios duos Sedi Apostolicæ superadditos, eo non residente, quæ compensatio est adeò proportionata, ut plures Episcopi non curent Alternativam acceptare, ut est notorium, & testatur *Corrad. in prax. benefic. lib. 3. cap. 6. n. 11. versic. verum est tamen.*

Insubstitutens insuper est, ac erroneum fundamentum ex cessione, seu condonatione supposita de omnibus mediis Annatis ad Sedem Apostolicam spectantibus, favore Portionariorum Metropolitanæ Ecclesiæ Toletanæ, & Canoniceorum Collegiatæ Ecclesiæ SS. Julii, & Pastoris Compluten. vulgò de *Alealà*, prævio Privilegio Apostolico Sixti IV. purius à Successoribus Pontificibus confirmato, & penès *Pitillas de mediis annatis à num. 9. usque ad 20.* ubi toto tenore perlecto, recognoscitur, quòd non solum inibi non continetur asserta generalis, & indefinita cessione mediarum Annatarum omnium Beneficiorum, sed quòd solummodò conceduntur mediæ Annatæ illorum Beneficiorum, ac collationum ad Sedem Apostolicam non spectantes, immò quòd istæ expressis, & cubitalibus verbis excipiuntur, prout videre est in I. Brevi Sixti IV. in verbis ibi: *Ita tamen, quòd, si contigerit, medietatem fructuum, reddituum, & proventuum anni vacationis huiusmodi Camera Apostolicæ aliquo respectu deberi, tunc, & eo casu medietas fructuum, reddituum, & proventuum huiusmodi non primi, sed secundi immediatè sequentis post vacationem huiusmodi Mensis, & Mense prædictis deberetur &c.* & in alio similiter Brevi Leonis X. in verbis ibi: *statuimus, et ordinamus, quòd Prior, et Archidiaconus prædicti, et eorum quilibet integram medietatem primi, si ea Camera Apostolicæ pro ipso primo anno debita non fuerit, alioquin secundi anni vigore dictarum literarum persolvendorum omnium fructuum &c.* hinc agnosci potest validum Jus Sedis Apostolicæ, & Annatarum pro suis Annatis, & Quindenniis, præsertim, cum plures aliæ extant Ecclesiæ huiusmodi fruentes Privilegiis, ac signanter Vaticana Basilica Patriarchalis S. Petri de Urbe, ubi peculiarare viget Indultum Clementis VII. à Paulo III. confirmatum, applicans favore Sacrificæ

mediam annatam tam Canonicatum, quam Beneficiorum, & Clericatum, *Rota coram Mauzaned. dec. 842. per tot. Metropolitanæ Hispanalens. & Burgen. juxta Privilegium Innocentii VIII. Cathedrales Conchen. Seguntina, & Segobien., Rota coram Card. Seraphin. decis. 1401. et 1410. tom. 2. repetit. post Tract. int. Decision. Sacr. Rot. Rom. in ordine la IV. et V. Mohedan. dec. 6 alijs 82. de concess. Præbend. Peña dec. 1390. 1479. et 1546. dec. 787. par. 4. divers. ac in recentior. dec. 136. par. 1. dec. 199. par. 2. tom. 1. Cathedralis Giennen. juxta Privilegium Alexandri VII. Oxomen., & Valentina in Regno Aragoniæ, juxta Privilegium Benedicti XII. Rota coram Card. Cerr. decis. 850. repetit. in recentior. dec. 471. par. 14. dec. 144. et 295. par. 16. in Ditione Pedemontana Cathedralis Vercellen. Rota coram Peña dec. 733. tom. 1. in Ditione Parmen. Cathedralis Placentina, Decius consil. 155. vol. 1. in Normandia, & Parisiis, Marc. dec. Delphin. 91. par. 1. in Ecclesia S. Arduini de Petra Rubea, Brunnus consil. 67. Cathedralis Leodien., Rota coram Card. Seraphin. dec. 1447. tom. 2. Ecclesia S. Virgilitri Tridentinæ Diocesis, Costrens. consil. 116. lib. 2. Cathedralis S. Mariæ Maioris Novarien., Plotus de in lit. jur. ampliat. 30. nu. 644. Collegiata Ecclesia S. Gaudentii Novarien. Civitatis, Plotus loc. cit., in Neapolitano Regno, Redoan. de spoliis quaest. . num. 50. Capon. discept. forens. 138. nu. 27. in Gallis, Frass. de rationat. Reg. cap. 16. num. 4. 18. et 19. in Polonia, & Lusitania nostra, Frass. ibid. num. 25. Valdes de Dignit. Reg. Hispan. cap. 22. num. 12. Religio Hierosolymitana, juxta Statut. tit. 5. cap. 5. de Commun. Thesaur. seu Erar. Borell. in summ. decision. par. 1. tit. 20. de Benefic. num. 387. Mandos. in Regul. 34. hodie 35. Cancellar. de annal. qu. 31. num. 2. Zoef. in Jus Canonic. lib. 3. tit. 27. nu. 15. Fermosin. in cap. Ecclesia S. Marie 10. num. 18. de Constitution. Fagnan. in cap. præterea 1. num. 45. nè Prælat. vic. Juas, Themud. à Fonseca dec. Olyxbon. 299. par. 3. Rota coram Ubald. dec. 196. n. 17. et 18. et dec. 155. num. 7. ac in recentior. dec. 189. n. 1. par. 4. tom. 1. dec. 275. par. 18. tom. 1. dec. 494. et 644. ead. part. 18. tom. 2. et post Tract. dec. 11. V. VI. & IX.*

Magis frivolum quoque est obiectum, quod Bullæ quindenniorum non emanaverint Motu proprio, cumque speciali Summi Pontificis subscriptione, sed ad instantiam Collectorum ipsorum quindenniorum; cum autem Collectores quindenniorum sint ipsi Nuncii Apostolici, ut notissimum est, & deputari soleant ab ipsismet Summis Pontificibus, mediatis Brevibus per eosdem propria manu subscriptis, & quidem Motu proprio, controversi nequit, quod tam illicitio, quam exactio eorundem quindenniorum fundamentum, ac fomentum habeat in voluntate & præcepto Summi Pontificis, & quidem ex Motu proprio, & ex certa scientia, quæ ex talibus actibus probatur, *Cravett. conf. 241. num. 20. Mart. de Clausul. par. 1. claus. 72. alijs 73. num. 7. Monet. de commut. ult. vol. cap. 7. num. 78. in fin. imò clarissime patet, Bullas quindenniorum editas esse Motu proprio, pro ipsius Pontificis, seu eius Cameræ, ac Annatarum interesse, juxta lecturam primæ Bullæ Pauli II. in ordine la 6. §. 3. Bullar. nov. Rom. tem. 1. ibi, auctoritate Apostolica & statui-*

mus &c. & declaramus &c. *Bullæ Julii III. in ordine la 20. §. 1. 2. et 6. eod. tom. 1. ibi, Dudum &c. Pius Papa II. &c. ordinaverat &c. Et pia mem. Paulus etiam Papa II. &c. Nos volentes &c. omnia, & singula in eis contenta &c. approbamus, & innovamus &c. & à quibuscumque &c. inviolabiliter observari &c. decernimus &c., Bullæ Pauli IV. in ordine la 11. §. 3. et 10. eodem tom. 1. ibi, Ac Pius II. &c. declaraverit &c. Statuentes &c. ratione Annatarum, seu Quindenniorum &c. decernimus &c., et Bullæ ejusdem Pauli IV. in ordine la 17. §. 8. et 11. eod. tom. 1. ibi, decernentes &c. volumus &c., Bullæ S. Pii V. in ordine la 38. in principio, juncto §. 1. 3. et 6. tom. 2. ibi, quæ alijs &c. Julius III. & Paulus IV. &c. ex præterito dumtaxat Cameræ Apostolicæ applicaverunt &c. plurimum interstiti, & necessarium existat, ut tam Julii III. & Pauli IV. &c. literas &c. quam alijs quascumque Constitutiones &c. per &c. Pium II. Paulum etiam II. Innocentium VIII. Julium similiter II. ac Julium, & Paulum præfatos, aliisque diversos Romanos Pontifices &c. editas &c. per Nos innoventur, approbentur, & confirmantur. Nos igitur &c. approbamus, & confirmamus &c. Nos &c. Motu simili &c. Mandantes &c., Bullæ Sixti V. in ordine la 33. in principio, juncto §. 1. 2. et 4. eod. tom. 2. ibi, ea, quæ propterea à Prædecessoribus nostris providè statuta fuerunt &c. confirmationis nostræ munimine roboramus, & innovamus &c. Itaque &c. literas &c. Pauli II. &c. III. Pauli IV. ac Pii V. nec non quorumcumque aliorum &c. Pontificum &c. super solutione Annatarum, Communium, Quindenniorum, & aliorum Jurium &c. editas, confirmatas, & innovatas &c. approbamus, & confirmamus &c. atque illas &c. innovamus. Statuimus &c. & declaramus, quod Uniones de quibuscumque Beneficiis Ecclesiasticis &c. hæctenus factæ, & faciendæ &c. sub dictorum Prædecessorum Constitutionibus &c. omnino comprehendantur &c. Mandantes &c., Bullæ Urbani VIII. in ordine la 13. in principio, juncto §. 1. et 2. tom. 5. ibi, Motu simili &c. decrevit, & declaravit. Mandans propterea &c. statuit &c. declaravit. Mandavitque &c. quascumque &c. literas eorundem Pii, & Sixti V. nec non quorumcumque aliorum Romanorum Pontificum &c. super solutione Annatarum, Communium, Quindenniorum, & aliorum Jurium &c. editas, confirmatas, & innovatas &c. approbamus, & confirmamus &c. atque illas &c. innovamus. Mandantes propterea &c., et Bullæ Clementis X. in ordine la 50. in principio, juncto §. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. et 11. tom. 6. ibi, Motu proprio &c. nec non &c. Beneficia huiusmodi omnis solutionis Communium, & Minutorum Servitorum, ac Annatarum, & aliorum Jurium prædictorum semper habuisse, & habere decrevit, & declaravit, mandans propterea &c. decrevit, statuit &c. Quindennia, & alia Jura &c. Cameræ Apostolicæ, & Collegio, & Officialibus prædictis persolvere debeant, & reneantur, Motu pari &c. ad solutionem Quindenniorum, aliorumque Jurium &c.*

rium &c. cogi, & compelli posse declaratumus &c., nec in prædictis Constitutionibus deest subscriptio Papæ comprobans Motum proprium, veluti legere est in *Piana in fin.* ibi: *Placet Motu proprio. M. & in Clementina in fin.* ibi: *Fiat Motu proprio. E.* quæ quidem Pontificia subscriptio tollit quancumque etiam mendicantem ambigendi occasionem, *Lotther. de re benef. lib. 3. quest. 1. à num. 37. ad plur. seqq.* omisso, quod Constitutiones Apostolicæ emanatæ per viam legis generalis, semper dicuntur emanatæ Motu proprio, *Gonzalez ad Regul. 8. hodie 9. Cancellar. de mensib. gloss. 36. n. 32.*

Ejusdem ponderis est conlilile objectum, quod, dum quamplures prodierunt super solutione quindenniorum Constitutiones Pontificiæ, argumentum sit, quod hoc jus Sedis Apostolicæ non fuerit unquam perfectè radicatum, prædictæ namque Constitutiones plerumque prodierunt pro declaratione Dubiorum in casuum contingentia emergentium super hujus materiæ intelligentia, sive ad compescendam gravioribus pœnis contumaciam nonnullorum Debitorum, ut deprimatur ex earundem Constitutionum tenore, ac signanter ex *Constit. 38. S. Pii V. §. 2. et 3. Bullar. nov. Rom. tom. 2. ibi*, Et insuper, per quoniam &c. à nonnullis &c. hæsitatur, à Monasteria, quorum fructus & in libris Camera Apostolicæ taxati reperiuntur &c. cæteraque Beneficia Ecclesiastica &c. in distributiones quotidianas convertuntur, sub literis Pauli II. & aliorum Prædecessorum hujusmodi comprehendantur. Nos &c. Motu simili &c. quæcumque Beneficia Ecclesiastica &c. etiam pro quotidianis distributionibus &c. Apostolica auctoritate unita &c. sub literis Pauli II. & aliorum Prædecessorum hujusmodi comprehendendi, & includi, *Constit. 37. Sixti V. §. 2. et 4. eod. tom. 2. ibi*, ut cujusvis dubitandi occasio præcidatur &c. statuimus &c. & declaramus, quod Uniones &c. de quibuscumque Beneficiis Ecclesiasticis &c. tam per quoscumque Romanos Pontifices &c. ac nos, nec non Sedis præfatæ Legatos, Nuncios, & alios quoscumque Subdelegatos &c. quam per quemcumque Loci Ordinarium &c. hætenus factæ, & faciendæ &c. sub dictorum Prædecessorum Constitutionibus &c. omninò comprehendantur &c. Dantes &c. facultatem pro eorundem quindenniorum, & Jurium exactione, omnes, & linguolos illorum debitores &c. citandi, monendi, & requirendi &c. etiam sub censuris, & pœnis Ecclesiasticis, ac etiam pecuniariis &c. ac etiam privationis Beneficiorum unitorum &c. nec non fructuum &c. Beneficiorum Ecclesiasticorum, quæ ipsi debitores possidebunt, pro quantitate eorum debiti, sequestrationem &c. cogendi &c., *Constitut. 18. Urbani VIII. in principio, juncto §. 3. tom. 5. ibi*, Sixtus Papa V. ut cuiusvis disparandi occasio præcideretur &c. statuit &c. quod Uniones &c. de quibuscumque Beneficiis Ecclesiasticis &c. per quoscumque Romanos Pontifices &c. nec non per Sedis Apostolicæ Legatos, Nuncios, & alios quoscumque Subdelegatos &c. quam per quemcumque Loci Ordinarium &c. hætenus factæ, & in futurum faciendæ &c.

sub dictorum Prædecessorum Constitutionibus &c. omninò comprehendendi &c. ad solutionem Quindenniorum teneri &c. Nec non eorundem Quindenniorum, & Jurium debitores &c. citandi, monendi, & requirendi &c. sub censuris, & pœnis Ecclesiasticis, ac pecuniariis &c. ac etiam privationis Beneficiorum unitorum &c. nec non fructuum &c. Beneficiorum, quæ ipsi debitores possidebunt, pro quantitate eorum debiti, sequestrationem &c. cogendi &c., *Constit. 50. Clementis X. §. 4. 5. 7. 8. 9. et 11. tom. 6. ibi*, etiam per sententias, censuras, & pœnas, etiam privationis, & dissolutionis Unionum hujusmodi cogi, & compelli posse &c. statuimus, & decernimus &c. utcumque &c. Quindennia, & alia Jura, ratione Pensionum perpetuarum &c. super quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum &c. & Præbendarum distributionibus quotidianis reservatarum, & imposterum &c. reservandarum &c. Camera Apostolicæ, & Collegio, & Officialibus prædictis persolvere debeant, & teneantur &c. Ad quodlibet dubium è medio tollendum, & pro majori dilucidatione &c. quascumque Congregationes &c. ad solutionem Quindenniorum, aliorumque Jurium &c. eidem Camera, Collegio, & Officialibus faciendam teneri &c. & ad idem per prædictas pœnas etiam privationis, cassationis, extinctionis, & annullationis similium Pensionum cogi, & compelli posse declaramus &c., *repetit. post Tract. int. Constit. Apostol. in ordine la V. VI. VIII. & XI.* quod quidem praticatum exitit favore Portionariorum Toletanæ Metropolitanæ Ecclesiæ, nec non SS. Justii, & Pastoris de Alcalá, seu Compluten. Collegiatæ, quantumvis amplissimo fruientium Privilegio Sixti IV. super jure exigendi dimidiam Annatam omnium Beneficiorum in tota Diœcesi vacantium, nihilominus adhuc ob Debitorum contumaciam, obtinuerunt à Leone X. Gregorio XIII. & Urbano VIII. memorati Privilegii confirmationem: qua occasione, sanè notatu digna sunt verba adjecta in Confirmatione Leonis X. ibi: *Cum autem, sicut accepimus, Nobis nuper pro parte Dilectorum Filiorum modernorum Portionariorum Toletan. & Abbatii SS. Justii, & Pastoris &c. nec non præfatorum Capituli &c. petitio continebat, multis ex personis, quibus ex Canonicatibus provisum, vel aliis in eorum favorem canonicè dispositum, literas, nec non in eis contentas censuras, et pœnas prædictas &c. flocci pendentes, medietatem fructuum, reddituum, et proventuum per eos debitam hujusmodi solvere indebitè negligant, & recusat in Animarum suarum perniciem &c. proinde Constitutionum multiplicatio non derivat ex illegitimitate tituli hujuscemodi juris, sed ex prava aliquorum Debitorum qualitate, juxta illud, quod bonæ leges arguunt malos* ⁶³ *mores, ex quibus natæ sunt, Zipæus consult. Canonic. lib. 3. tit. de Præbend. conf. 4. nu. 1. in principio.*

Haud minoris momenti est aliud obstaculum, quod in Bullis quindenniorum demandatur fieri intrâ annum à die Unionis, obligationem de solvendo quindennia, ad formam *Constitut. 6. Pauli II. §. 5. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi: infra annus anni spatium se in eadem Camera* ⁶⁴ *es.*

- efficaciter obligare debeant cum effectu &c. repetit. post Trañt. int. Constit. Apost. in ordine la 1. unde in casu, quo fortè non sit facta talis obligatio pro Beneficiis, de quibus agimus, exinde præterdatur liberatio, & exemptio ab ejusmodi onere quinquenniali, potissimum cum in literis Unionis de quinquennii nulla fiat mentio, etenim conditio faciendi obligationem de solvendis quinquenniis, non fuit adjecta in Bullis quinquenniorum pro regulanda eorum substantia; ita ut, deficiente prædicta obligatione, quinquennia ipsa nullatenus deberentur, sed pro faciliiori eorundem exactione, ac certitudine, nec non etiam pro majori securitate, seu cautela Camerae, & Annatarum; & proindeque
- 65 quadrat vulgata regula, quòd omisso eorum, quæ ad majorem cautelam requiruntur, non tollit substantiam, & validitatem actus, l. 3. §. penult. ubi gloss. ff. de bon. possess. l. testamentum C. de testam. Bartol. in l. 2. §. Quod de frumentaria, num. 22. ff. de administrat. rer. ad Civit. pertin. Aretin. conf. 100. num. 9. Roman. conf. 497. num. 3. et 6. Signoroll. conf. 227. num. 2. versic. hæc responsio, Advoc. Constantin. ad Statut. Urb. tom. 1. annot. 29. artic. 1. sub n. 82. §. Non obstat, et seqq. Rota coram Dunozet. Fun. dec. 919. nu. 9. tom. 2. et in recentior. dec. 320. num. 46. cum seqq. par. 6. dec. 371 n. 2. par. 19. & quòd demandata fuerit ejusmodi obligatio ad cautelam tantum, non verò ad necessitatem, & substantiam ipsorum quinquenniorum, apertissime deprehenditur ex ipsamet lectura earundem Constitutionum Apostolicarum super quinquenniis emanatarum, ex quibus necessitas dictæ obligationis depremi præterditur, ac signanter ex ipsa originaria Bulla Pauli II. in ordine la 6. §. 4. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi, „ & de solvendo singulis „ certis temporibus futuris obligatio in eadem „ Camera pro inadvententiam facta non fuit &c. Bulla Julii III. in ordine la 20. §. 5. et 6. eod. tom. 1. ibi, „ ac ex incuria agentium pro Camera prædicta, seu aliis obligationes de solvendis Communibus, & Minutis Servitiis, „ ac Annatis, seu mediis fructibus, aut aliis „ Juribus solvi debitis, & consecutis, factæ non „ fuerint &c. statuimus, & ordinamus, quòd „ illi, quos Annatis hujusmodi dictæ Camerae „ teneri constituerit, etiamsi alias illas solve „ nullatenus promississent, seu ad illarum solutionem non aliter se specialiter obligassent &c. „ ad solutionem Annatarum, & Jurium prædictorum efficaciter teneantur &c. „ Bulla Pauli IV. in ordine la 17. §. 8. eod. tom. 1. ibi, „ etiamsi se superindè in Camera non obligaverint, „ ad solutionem Communium, & Minutorum Servitorum, ac Annatarum, & aliorum Jurium prædictorum eidem Camerae, „ Collegio, & Officialibus, ratione earundem „ Unionum &c. singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c. „ Bulla S. Pii V. in ordine la 38. §. 4. eod. Bullar. tom. 2. ibi, „ etiamsi se superindè in Camera Apostolica non obligaverint &c. ad solutio-
- „ nem Quinquenniorum præfatorum eidem Camerae, ac Collegio, & Officialibus, ratione „ Unionum &c. singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c. ad solvendum quinquennia „ decursa, etiamsi ad id in Camera Apostolica „ non se obligaverint &c. „ Bulla Urbani VIII. in ordine la 18. in principio, juncto §. 3. eod. Bullar. tom. 5. et Bulla Clementis X. in ordine la 50. §. 2. 3. 5. 9. et 11. eod. Bullar. tom. 6. repet. post Trañt. int. Constit. Apost. in ordine la 1. l. I. V. VI. VII. VIII. & XI. proindeque sequitur, quòd memoratæ Bullæ vel allegari non possint ad effectum inducendi præcisam, ac necessariam obligationem de solvendo quinquennia, vel allegari debeant sub forma in eisdem contenta, quòd nempe quinquenniorum solutio etiam sine dicta obligatione fieri debeat; nec una, & individua 67 conditio, & determinatio debet, & potest in una parte acceptari, ac in alia recusari, l. jam hoc Jure 4. l. Lucius Titius 45. ff. de vulgar. et pupillar. substit. Gratian. disc. for. cap. 70. n. 39. Mans. consult. 511. num. 17. Rota coram Priol. dec. 328. num. 9. et in recentior. dec. 334. num. 5. par. 15.
- Quare autem sæpius neglectæ fuerint hujusmodi obligationes, ratio suadet ex eo, quòd olim 68 Uniones expediti consueverant in forma Commissaria Ordinarii Locorum directæ de Beneficiis primò vacaturis, ut, omittis aliis, deprimatur ex Privilegio Cardinali Francisco Ximenez Cisneros Fundatori Insignis Collegii Complutens. concessio pro Beneficiis vacaturis, ulque ad summam Ducatorum 500. auri de Camera; ita, ut antè effectuationem Unionum emitti non solerent tales obligationes, immò etiam 69 ipsis Unionibus effectuatæ haud rarò non emittentur, sive ex incuria ministrorum, sive ex malitia Debitorum eorundem quinquenniorum, veluti legere est in Const. 6. Pauli II. §. 5. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi, „ Et quòd de omnibus „ Monasteriis &c. & Beneficiis, ut præferretur, „ unitis, à quorum Unionum temporibus, „ postquam illæ sortitæ effectum, anni XV. effectuatæ „ infra annum proximè futurum „ Communia, Minuta, & alia Jura, seu Annatas, & medios fructus hujusmodi solve „ adstringantur etiam singulis annis XV. in „ futurum &c. & ad hoc ii, quorum interit, „ infra unius anni spatium se in eadem Camera „ efficaciter obligare debeant cum effectu &c. „ Const. 20. Julii II. §. 5. eod. tom. 1. ibi, „ ac „ ex incuria agentium pro Camera prædicta, „ seu aliis obligationes de solvendis Communibus, & Minutis servitiis, ac Annatis, seu mediis fructibus, aut aliis Juribus solvi debitis, & consecutis factæ non fuerint, & quæ „ sunt, executioni non demandentur &c. „ Const. 17. Pauli IV. §. 8. eod. tom. 1. ibi, „ singulis XV. annis à die, quo illæ suum effectum „ sortitæ fuerint &c. faciendam teneri &c. & „ ad id &c. de XV. in XV. annos realiter, & „ cum effectu solvendis in forma sortita obligandum &c. „ Const. 38. S. Pii V. §. 4. eod. Bullar. tom. 2. ibi, „ ad solutionem Communium, Annatarum, & aliorum Jurium prædictorum „ eidem Camerae &c. ratione Unionum &c. singulis XV. annis à die, qua illæ suum sortitæ „ fuerunt effectum &c. faciendam teneri &c. „ Const. 33. Sixti V. §. 2. in fine eod. tom. 2. Const. 18. Urbani VIII. in principio, juncto §. 3. eod. Bullar.

lar. tom. 5. et *Const. 50. Clementis X. in principio, juncto 5. 2. 3. 5. 6. 9. et 11. in fin. tom. 6. reper. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la I. III. V. VI. VII. VIII. & XI. qua de causa manus mortua*
 70 quindenniorum debetrix, ex hac incuria, sive forsitan malitia reponere non debet præmium juxta monitum *gloss. in cap. ei, cui 29. de Præbend. in 6. verbo etate, in fine ibi: non debet esse melior conditio ejus, qui deliquit*

Minoris quoque momenti est animadversio, quod in Unione Beneficiorum non nominentur
 71 quindennia, quia in ipsis literis Unionis fieri non solet talis mentio juxta illarum formulam apud *Corrad. in prax. benefic. lib. 2. cap. 8. m. 63.* omissio, quod obligatio solvendi quindennia semper simpliciter in literis Unionum continetur ex ipsa natura, & qualitate gratiæ Unionum, quæ nunquam factæ censentur in præjudicium
 72 tertii, ac ei auferre jus cæterorum cum ipsa Unione compatibile per *textum in cap. quia Monasterium 2. de religio. Domib. Rebuff. in prax. benefic. tit. de erection. in Collegiat. versiculo et in hac erectione Pignatell. consult. Can. tom. 1. consult. 221. n. 14. Rota coram Card. Puteo dec. 268. n. 3. lib. 2. ad effectum namque, ut præjudicium intelligatur quindenniis, oportet, quod in Bullis Unionum fiat individualis expressio, vel specialis gratia, rarissime concedi solita, prout in casu singulari
 73 prædicatum fuit per Gregorium XIII. cum Capitulo Metropolitanæ Ecclesiæ Neapolitanæ, teste *Corrad. in prax. benefic. lib. 2. cap. 8. num. 64.*
 74 Et sicuti in creatione Episcoporum nulla fit mentio de illis Juribus, ac emolumentis ab Episcopis solvi consuetis Sedi Apostolicæ, ejusque Officialibus, & tamen ista solvuntur, sicuti solvitur media Annata de Beneficiis collativis, quantumvis de illa nulla fiat mentio in literis Apostolicis Provisionis, ita nulla imaginari potest ratio, quare de Beneficiis unitis non debeat quindennium, quantumvis de illo nulla fiat mentio in Bullis Unionum.*

Quibus accedit in dictorum confirmationem, quod, etiam si nulla adesset expressa obligatio Collegii Germanici, & Græci ad solvendum quindennia, nec per eorumdem Collegiorum Rectores inita esset, nec apposita in literis Unionum, immò *Vermigliol. conf. 476. et 477. et Card. de Luca de Benefic. discurs. 139.* tamquam Advocati dictorum Collegiorum defenderent, eadem Collegia non teneri ad quindennia, adhuc talis defectus dictæ obligationis nec allegatus, nec consideratus fuit, sed utrumque Collegium ad dictam solutionem quindenniorum per plenam Cameram condemnatum extitit.

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, quantumvis peranteà collativa essent, posteaque ex Indulto Apostolico, vel consuetudine evaserint electiva, sive quantumvis peranteà nec collativa, nec electiva essent ex eo, quod reservata legerentur Sedi Apostolicæ in quocumque mense vacaverint,

fuerint postea effecta electiva per electores inferiores, vel collativa per collatores inferiores ex Indulto pariter Apostolico, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Præsens articulus est valde practicabilis, valdeque peregrinus.
- 2 Beneficium electivum quid sit.
- 3 Celebre cap. quia propter 42. de election. nunquam, vel raro servatum, in electionibus autem ad Beneficia, per quorum electionem Ecclesia non videtur, non servandum.
- 4 Beneficiis electivis abundare solet Germania, Ferraria & Cremona.
- 5 In Rota quotidiana excitantur lites occasione Beneficiorum electivorum.
- 6 Adinstar similibus litium occasione Indultis Clementis VIII. pro Beneficiis Patrimonialibus Colaguritanis.
- 7 Proprie quamnam sint Beneficia electiva.
- 8 Etiam Beneficia inferiora de consuetudine dicuntur electiva.
- 9 Duplex species Beneficiorum electivorum.
- 10 Auctor, Deo dante, editurus est Tractatum de Simultanea, & turnaria Provisione.
- 11 Beneficia, quæ providentur per electionem, citrà tamen confirmationem Superioris, secundam aliquos collativa, et secundam alios electiva nuncupantur.
- 12 Et secundum alios mixta.
- 13 Olim omnia fere Beneficia erant electiva.
- 14 Talia Beneficia convertebantur in maleficia.
- 15 Etiam ex Beneficiis electivis debentur quindennia.
- 16 Præpositura Augustana electiva ex Indulto Alexandri VI.
- 17 Prima Dignitas est reservata Sedi Apostolicæ.
- 18 Beneficia vacantia in mense Apostolico, subjacent Regulæ 8. hodie 9. Cancellar. de Mensib.
- 19 Nemo duplici onere gravandus.
- 20 Exceptio firmat regulam in contrarium.
- 21 Mens potius Legislatoris attendenda, & expenduntur Bullæ quindenniorum.
- 22 Papa non præsumitur velle sibi præjudicare.
- 23 Consuetudo tollere nequit quindennia.

CAPITULUM LIV.

Præsens articulus est satis practicabilis; valdeque peregrinus; pro dilucidatione autem exponendorum præmittendum duxi monere, quid sit Beneficium electivum, & dico, illud esse, quod ad electionem Vocalium, seu Capitularium in Cathedrali, seu Collegiata, sive Conventuali Ecclesia per secreta suffragia, servata forma celebris, nunquam tamen, vel raro servati cap. quia propter 42. de election. conferri solet, postea obtenta illius electionis confirmatione à Superiore, *Garz. de Benefic. part. 1. cap. 6. num. 14. cum seqq. Lavour. de election. Canon. tit. 4. cap. 13. num. 1. & 18. cum seqq. ac signanter num. 37. Gonzalez ad Regul. 8. hodie 9. Cancellar. de Mensib. glos. 19. num. 12. cum seqq. Lotther. de re benefic. lib. 2. quest. 16. num. 11. cum seqq. C. hokier in Prec. Primar. sect. 2. in Schol. quest. 17. in princip. vers. per electionem, litera K.*

- in princip. pag. mib. 40. in fin. Layman oper. var. lib. 4. tract. 2. de Eccles. Benefic. cap. 12. num. 1. Advertendum tamen est, quod in electione ad Beneficia, per quorum collationem Ecclesia non viduatur, non servatur forma *prælaudati cap. quia propter*, quæ est specialis in casu viduitatis Ecclesiæ, sed proceditur juxta dispositionem Juris communis, *Barbosa de Canonic. & Dignitat. cap. 33. num. 1. cum seqq. Marc. decif. Delphin. 922. num. 1. par. 1.* ac hujusmodi Beneficiis abundare solet Germania, Ferraria, & Cremona, præsertim in Canonicatibus, *Lotther. de re benefic. lib. 2. quæst. 16. num. 11 & 12.*
- 5 *in fine*: quorum Beneficiorum electivorum occasione in Sacra Rota Romana quotidianæ excitantur lites adinstar aliarum notissimarum litarum occasione Indulti Clementis VIII. pro Beneficiis Patrimonialibus Calaguritanis in Hispaniis, præter similia Palentia, Borgen, & Giennen, à Patria cujuscumque providendi denominata, de Jure communi penitus incognita, tanquam solis filiis naturalibus debita, *Pyrroh. Corrad. in prax. benefic. lib. 2. cap. 10. n. 53. cum seqq.* proprièque Beneficia electiva sunt Prælaturæ, seu Capita Collegiorum, per quorum mortem dicitur viduari Ecclesia, ut colligitur ex contextu insignis *cap. quia propter 42. de electione*, quamvis etiam Beneficia inferiora de consuetudine dicantur electiva, *Layman oper. var. lib. 4. tract. 2. cap. 12. num. 1. in fin. Lotther. de re beneficiar. lib. 2. quæst. 16. num. 11.* duplex
- 9 autem adest species Beneficiorum electivorum, alia dicitur simultaneæ, alia turnaria collationis, illa, quia provideret simul cum n. Episcopo, & Capitulo, & illa, quia alternatim per turnos modò juxta ferias vacationum provideret ab
- 10 Episcopo, modò a Capitulo, de quibus, Deo dante, & vita comite, edituri sumus particularem Tractatum intitulum de *Simultanea, & Turnaria Provisione*. Cætera Beneficia, quæ providentur per electionem, citrà tamen confirmationem Superioris, secundum aliquos collativa, & secundum alios electiva nuncupantur, *Lavor. de election. cap. 13. num. 37. in med. versiculo si enim providerentur, Garzias de Benefic. part. 1. cap. 6. num. 23. cum seqq.* vel melius secundum
- 12 alios mixta Beneficia, uti participantia de electione, & collatione, dnòque extrema redolentia, *Chokier in Prec. Primar. section. 2. in Schol. quæst. 17. in princip. versiculo per electionem, litera K. pag. mib. 40. in fine.* Omitto, quòd olim
- 13 omnia ferè Beneficia erant electiva, quæ postea effecta fuerunt collativa ad evitandum maximos abusos tam in electione, quam in confirmatione committi consuetos, cum Beneficia hujusmodi convertebantur in maleficia, & scandala, *Lotther. de re beneficiar. lib. 2. quæst. 33. num. 2. & 5.*
- 15 Quibus præhabitis, firmatur in præfenti, quòd ex Beneficiis annuum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, quantumvis peranteà collativa essent, posteaque ex Indulto Apostolico, vel consuetudine evaserint electiva, sive quantumvis peranteà nec collativa, nec electiva essent ex eo, quòd reservatalegerentur Sedi Apostolicæ in quocumque mense vacaverint, fuerint postea effecta electiva per electores inferiores, vel collativa per collatores inferiores ex Indulto pariter Apostolico, etiam adhuc debentur quindennia, veluti in his puris

retinuis singulariter *Vvagnareck in Jus Canonic. lib. 3. tit. 5. §. 4. versiculo nota tertio*, ubi loquitur de Præpositura in Cathedrali Ecclesia Augustana, ex Indulto Alexandri VI. effecta electiva: faci lissuè putarem, intrare nostram resolutionem in casu, quo Prima, seu Major Dignitas post Pontificalem in Cathedrali etiam Metropolitana, ac Principalis in Collegiata, sit electiva, imò etiam vel collativa, per Collatores nempe Ordinarios, cum aitas tamquam talis, nempe tamquam Prima Dignitas, esset in quocunque mense reservata Sedi Apostolicæ, semperque de illa in Dataria expedienda Provisione, ac in quacunque vacatione, seu Provisione, semper solveretur Annata, nisi ex perpetuo Privilegio hujusmodi à Pontificia reservatione liberaretur mediante acquisito statu collativo per Collatores inferiores, vel statu electivo per electores pariter inferiores, ut palam fit ex *Regula 3. hodie 4. Cancellar. reservator. Dignitat.* cui damno nullo alio modo video consuli, nisi mediante solutione quindennii. Hæc usque suppono, Indultum Apostolicum esse amplissimum pro constituendis Beneficiis electivis vacantibus etiam in mense Apostolico: sed quid dicendum in casu, quò Indultum non sit tam amplum, ut illud extendi possit ad vacationem in mense reservato, an nempe adhuc ex hujusmodi Beneficiis electivis Ecclesiæ indutariæ teneanturolvere quindennia, nec nò, cum tunc vacantia in mense Apostolico, & providenda per Papam, uti compræhensa sub *Regula 8. hodie 9. Cancellar. de Mensib. in principio*, bene subjaceant annatis, proindeque videatur, non debere subjacere quindennio, nè eodem tempore duplici onere contra omnem justitiam graventur Ecclesiæ indutariæ, in hac parte non indutariæ, *Barbosa axiom. 169. num. 1. cum seqq.*

Nec obstat principaii resolutioni, quòd ex Bullis super materia quindenniorum editis constat, quindennia deberi solum modò ex Beneficiis unitis, sicque ex non unitis illa non deberi, ob vulgaram regulam, quòd exceptio firmat regulam in contrarium, quantumvis ex Beneficiis electivis de sui natura perpetuis in casu vacationis in mensibus reservatis solvatur Annata, non omisso, quòd in Monasteriis Monachorum gaudentium Indulto eligendi Abbatem triennalem, ad reparandum Annatistarum præjudicium solvi debet quindennium; prout in hac classe sunt omnia Monasteria Italiæ, maxime, si agatur de Monasteriis valoris Ducatorum ubi centum, quæ semper forent Sedi Apostolicæ reservata ex *Regul. 2. Cancellar.* nisi Monachi obtinuisent Indultum eligendi Abbatem triennalem; quia non solum cortex verborum attendendus est, sed potius mens Legislatoris; cumque mens Summorum Pontificum introducendi quindennia ex Beneficiis unitis, ea fuerit, quòd ob desperatam vacationem Beneficii semel perpetuò uniti non amplius providendi, cessarent solutiones Annatarum, eadem ratio etiam introducendi quindennia militat in hujusmodi Beneficiis electivis, quamvis non unitis, dum effecta electiva, quamvis vacent per celsum, vel decessum, non tamen amplius vacant apud Sedem, nec in Curia possunt amplius provideri; sicque cessant quoque in illis solutiones Summarum, ob quarum cessationem voluerunt Summi

mi Pontifices consulere indemnitati Camerae, & Annatarum, reliquorumque Officialium, quod bene colligitur ex præmio, talem fuisse mentem concedentis, ad tenorem *Const. 6. Pauli II. in princip. juncto §. 2. & 3. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi*, in Camerae Apostolicæ, vel aliis præjudicium non redundat &c. Cumque propterea Camera Apostolica, nec non &c. S. R. E. Cardinalium Collegium, & Sedis Apostolicæ Officialia detrimentum non modicum patiantur &c. Nos, quorum interest, eorumdem Camerae, Collegii, & Officialium indemnitati prospicere &c., *Constit. 20. Julii III. in princip. juncto §. 5. eod. tom. 1. ibi*, Cupientes Camerae Apostolicæ &c. Collegii &c. S. R. E. Cardinalium, ac Officialium Sedis Apostolicæ indemnitati consulere, & eorum Jura, ut tenemur, illæsa præservare &c. in Camerae, ac Collegii Cardinalium, & Officialium detrimentum &c., *Constitut. 1. Pauli IV. in princip. eod. tom. 1. ibi*, Nos admonet, & cogit, ut indemnitati ipsius Camerae &c. intendamus &c., & *Const. 17. ejusdem Pauli IV. in principio juncto §. 7. in fin. & §. 8. in princip. eod. tom. 1. ibi*, decens esse censemus, & æquum, ut &c. Camerae nostræ Apostolicæ jura non negligamus &c. in Camerae, ac Collegii, & Officialium prædictorum detrimentum &c. & propterea jus nostrum, & Collegii, ac Officialium &c. illæsum remanisse, & remanere &c., *Const. 38. S. Pii V. §. 3. eod. Bullar. tom. 2. ibi*, Volentes Camerae nostræ Apostolicæ, ac &c. S. R. E. Cardinalium, nec non &c. Romanæ Curie Officialium, Participantium jura præservare, illorumque indemnitati consulere &c., *Const. 33. Sixti V. in princip. eod. tom. 2. ibi*, Camerae nostræ Apostolicæ, & Collegii &c. S. R. E. Cardinalium, & Officialium Romanæ Curie de Annatis, & Quindenniis Participantium indemnitati, prout tenemur, consulere, & eorum jura illæsa præservare volentes &c., *Constitut. 18. Urbani VIII. in princip. juncto §. 1. eod. Bullar. tom. 5. ibi*, Volens propterea dictæ Camerae, ac &c. S. R. E. Cardinalium Collegio, nec non &c. Cancellariæ Apostolicæ Officialibus, de Communibus, Annatis, & Quindenniis Participantibus jura præservare, illorumque indemnitati consulere &c. volentes igitur, tam Camerae nostræ Apostolicæ, quam &c. S. R. E. Cardinalium Collegio, ac &c. Cancellariæ Apostolicæ Officialibus de Annatis Participantibus consulere &c., & *Const. 50. Clementis X. in princip. juncto §. 3. in principio §. 5. & 6. eod. Bullar. tom. 6. ibi*, Camerae Apostolicæ, & Collegii &c. S. R. E. Cardinalium, ac &c. Cancellariæ Apostolicæ Officialium de Communibus, Annatis, & Quindenniis participantium indemnitati consulere, immò illorum jura manutene, nec non illorum damnis &c. obviare cupientibus &c. &c. volens propterea prædictæ Camerae, & eorumdem Cardinalium Collegio, nec non Cancellariæ Apostolicæ Officialibus de Communibus, Annatis, & Quindenniis Participantibus jura præservare, illorumque indemnitati consulere invigilans &c. volens propterea tam Camerae prædictæ, quam eorumdem Cardinalium Collegio, ac Officialibus

de Annatis Participantibus consulere &c. Nos verò &c. volentes Camerae nostræ Apostolicæ &c. jura pro posse nostro negligere, quinimodò tam illius, quam &c. S. R. E. Cardinalium, ac &c. Cancellariæ Apostolicæ Officialium de Annatis Participantium, indemnitatibus de cætero obviare, nec non illorum commodis, & utilitatibus consulere, ac illorum jura illæsa, ut tenemur, præservare volentes &c., *repet. post Tract. int. Constitut. Apost. in ordine la I. III. IV. V. VI. VII. VIII. & XI. Igitur ad dampnum hujusmodi reparandum, satis præhenditur, mentem Pontificum fuisse, ut etiam ex Beneficiis non unitis, si illa electiva fuerint, solvatur quindennium loco Annatæ, pro quibus amplius illa solvi nequit; non enim præsumitur Papam, sibi, suæque Camerae, ejusque Officialibus voluisse præjudicare, mediante Indulto constituendi Beneficia electiva, minisque consuetudo inducendi, & faciendi de collatis electiva Beneficia, potest hac via tollere quindennia ob cessationem Annatarum introducta.*

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, statim ab initio manus mortuæ unitis, & antè eorum Unionem nunquam per prius in statu collativo existentibus, uti à suo primordio, & nativitate semper Regularibus, vel aliquando Sæcularibus, attamen semper electivis, vel nunquam in titulum collatis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, super hujusmodi Beneficiis ad favorem manus mortuæ reservatis, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Ex Beneficiis Juris patronatus laicalis, unitis debentur quindennia.
- 2 Ex talibus Beneficiis etiam aliquando solvuntur annatæ, quoties vacant in Curia, vel apud Sedem.
- 3 Etiam Ecclesiæ Regulares, seu Monasteria subjacent quindenniis.
- 4 Omnia Beneficia præsumuntur secularia.
- 5 Homines possunt nasci tam liberi, quam servi.
- 6 Beneficium non præsumitur Regulare, quamvis ejus collatio spectet ad Regulares.
- 7 Beneficium, quantumvis ex prima fundatione possit esse Regulare, tale tamen non præsumitur.
- 8 Beneficia secularia bene possunt esse in Ecclesiâ Regulari.
- 9 Regularitas Beneficii comprobatur ex eo, quòd Beneficium semper gubernatum à Regularibus, & nunquam apparuit secularizatum.
- 10 Quindennium solvitur ex Beneficiis subjectis annatæ, & in solutione quindennii consideratur etiam jus utile ex futuro.
- 11 Quindennia de re Emphyteutica ab initio manus

12 mortuæ à Domino directo concessa, non debentur. *Quindennium Emphyteuticum non in omnibus, nec semper concordat cum quindennio beneficii.*

CAPITULUM LV.

Præmissis pro majori dicendorum declaratione, quod Beneficia electiva etiam Regularia in iis Regionibus, in quibus Regulares non gaudent Indulto eligendi Abbatem triennem, sunt de sui natura perpetua, & vacant, ac subsunt reservationibus, nisi ex Indulto Pontificij nominandi fuerit alteri concessum, prout in Provinciis Galliæ concessum fuit Regi ex Indulto Leonis X. Alexandri VII. Clementis IX. & Innocentii XI. in Hispaniis ex Indultis Adriani VI. & Sixti V. & in Germania ex Concordatis, & in Polonia, ex consuetudine, ac Privilegiis concessum fuit Capitulis, ad tradita per Rot. in celebri *Viridunen. Abbatic.*

Quandoque accidere potest, quod Beneficium nondum per prius existentis in statu collativo, statim primitivis, ac originariè uniatur manui mortuæ, sive quod nunquam perantè solverit annatam, vel etiam quod dismembratum ab una manu mortua, transeat ad aliam manum mortuam, prævia nova Unione, immò sequuta alia dismembratione, fiat successivus transitus de una in aliam; ita, ut tam respectu ad primum ingressum, quam ad progressum remanens semper penes manus mortuas, nunquam subjectum fuerit annatis: inde oritur controversia, an, stante Unione Beneficii nunquam collativi, nunquamque sæcularis, vel, si tractu temporis quandoque sæcularis, attamen semper electivi, sit locus quindennio, nec ne, & resolvitur, quod ex Beneficiis annum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, statim ab initio manui mortuæ unitis, & antè eorum Unionem nunquam per prius in statu collativo existentibus, uti a suo primordio, & natiuitate semper Regularibus, vel aliquando sæcularibus, attamen semper electivis, vel nunquam in titulum collatis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, super huiusmodi Beneficiis ad favorem manus mortuæ reservatis, etiam adhuc debentur quindennia; etenim non est semper infallibilis regula, quod ex solis Beneficiis, ex quibus antè Unionem in eorum vacatione, & Provisione debentur annatæ, debeantur quindennia, uti in eorum locum subrogata, cum ex Beneficiis Jurispatronatus laicalis, ex quibus non debentur annatæ, & aliis similibus, adhuc solvantur quindennia, ut statuerunt *Julius III. in Constit. 20. §. 6. Bullar. nov. Rom. tom. 1. Sixtus V. in Constitut. 33. §. 2. tom. 2. Urbanus VIII. in Constitut. 18. in princip. tom. 5. & Clemens X. in Constit. 50. §. 4. post med. tom. 6. repet. post Tract. int. Constit. Apost. in ordine la III. VII. VIII. & XI. & advertit *Ameiden. de Styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quinden. n. 12* ibi: *rectè exigitur quindennium, licet pro iis nunquam fuerit soluta annata, nec quidem fuisset, nisi subséquuta esset Unio &c.* & æquum est, quod ex ejusmodi Beneficiis solvantur quindennia, dum ex eisdem etiam quandoque, quantumvis rariùs solvantur annatæ, quoties de illis providetur per Datariam Apostolicam ratione vacationis in Curia,*

vel apud Sedem ratione alicujus reservationis, & affectionis ob obitum personæ, cujus Beneficia sint Sedi Apostolicæ reservata, sicque semper data aptitudine ad solutionem annatæ, vel ob alias similes causas, *Ameiden. de Styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 3. de annat. num. 28.* ibi: *& ratio est, quia solvitur ratione Provisionis, undè eatenus annata solvitur pro Beneficio Jurispatronatus, quatenus Provisio aliqua de causa petatur in Curia &c.*

His accedit, quod, si Bullæ quindenniorum expressè subjiciunt quindennia etiam Beneficia Regularia, seu Ecclesias Monasteriales, ac signanter *Constit. 6. Pauli II. §. 1. 2. 3. 4. 5. & 6. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi*, quamplura diversorum Ordinum Monasteria &c. Apostolica auctoritate univimus &c. incorporavimus &c. Proptereaque &c. Monasteria &c. unita, huiusmodi amplius nequaquam vacare spectantur &c. auctoritate Apostolica &c. statutimus &c. & declaramus, quod omnia & singula Monasteria &c. quorum fructus &c. si in libris ejusdem Camere taxati reperiuntur, Communia, & Minuta Servitia, atque alia Jura debita, & consueta, tam ipsi Camere, & Collegio, quam Officialibus præfatis, reliqua verò Monasteria &c. ut præfertur, unita &c. Annatam, sive medios fructus unius anni in posterum singulis XV. annis perpetuò sequentibus, eidem Camerario solvere teneantur & debeant. Et quod de omnibus Monasteriis &c. ut præfertur, unitis &c. Communia, Minuta, & alia Jura, seu Annatas, & medios fructus huiusmodi solvere adstringantur etiam singulis annis XV. in futurum &c. Alioquin, si a solutione &c. cessare presumpserint &c. Monasteria &c. tanquam verè vacantia possint liberè a Sede prætata impetrari &c. *Constitut. 20. Julii III. §. 6. eod. tom. 1. ibi*, in violibet observari &c. quoad omnia, & singula Monasteria &c. decernimus &c. *Constit. 11. Pauli IV. §. 10. eod. tom. 1. ibi*, & Monasteria ipsa per alios &c. liberè impetrari possint &c. *& Constit. 17. ejusdem Pauli IV. §. 2. 7. 8. & 11. eod. tom. 1. ibi*, super solutione medianorum, seu integrorum fructuum primi anni, dictæ Camere ratione Monasteriorum &c. pro tempore unitorum faciendæ &c. Nihilominus &c. sub prætextu, quod dictus Eugenius &c. a sententis, censuris, & penis, quibus ob non solutionem medianorum, seu integrorum fructuum primi anni Monasteriorum &c. unitorum innodati erant &c. abolverit &c. &c. sub prætextu, quod dictus Leo &c. ad solutionem Annatarum, Communiarum, Minutorum Servitiorum, & aliorum Jurium, Camere, Collegio, & Officialibus prædictis, ratione quorumvis Monasteriorum &c. perpetuò unitorum &c. Monasteriaque &c. ob non solutionem Annatarum, Communiarum, & Jurium &c. nullatenus vacasse, nec in futurum vacare &c. declaverit &c. Et forsitan diversis aliis prætextibus Communia, Minuta Servitia, Annatas, & alia Jura, Camere, & Collegio, ac Officialibus prædictis, ratione Unionum eis de Monasteriis &c. hætenus factarum debitam, persolvere reculent &c. in Camera, ac Collegio, & Officialium prædictorum detinentur &c.

„ cum &c. omnes & singulas Uniones &c. de
 „ quibusvis Monasteriis &c. perpetuò factas,
 „ & de cætero &c. perpetuò faciendas, sub li-
 „ teris Pauli &c. compræhendi &c. nec non
 „ Monasteria &c. unita hujusmodi onus solutio-
 „ nis Communium, & Minutorum, Servitio-
 „ rum, ac Annatarum, & aliorum Jurium
 „ semper habuisse, & ad præsens habere &c.
 „ omnia, & singula Monasteria &c. notificasse,
 „ & intimasse debeant &c. „ *Const. 38. S. Pii V.*
 „ *§. 2. 3. 4. & 6. eod. Bullar. tom. 2. ibi,* „ Et in-
 „ super quoniam &c. hæsitatur, an Monasteria,
 „ quorum fructus &c. in libris Cameræ Aposto-
 „ licæ taxati reperiuntur &c. quorum fructus
 „ &c. in distributiones quotidianas convertun-
 „ tur, sub literis Pauli II. & aliorum Prædeces-
 „ sorum hujusmodi compræhendantur &c. nè
 „ Camera prædicta ex Monasteriorum &c.
 „ Unionibus &c. detrimentum aliquod pate-
 „ retur &c. omnia, & singula Monasteria &c.
 „ dummodò in libris ejusdem Cameræ taxata
 „ reperiantur, reliqua verò Monasteria &c.
 „ etiam pro quotidianis distributionibus &c.
 „ Apostolica auctoritate unita &c. sub literis
 „ Pauli II. & aliorum Prædecessorum hujusmo-
 „ di compræhendi, & includi. Et propterea
 „ &c. dummodò Monasteria &c. possideant,
 „ ad solutionem Communium, Annatarum, &
 „ aliorum Jurium prædictorum eidem Cameræ
 „ &c. faciendam teneri &c. Mandantes &c. ut
 „ ad indicandum &c. omnia, & singula Mo-
 „ nasteria &c. quæ &c. possideant &c. moneat,
 „ & requirat &c. „ *Const. 33. Sixti V. §. 2. & 4.*
 „ *eod. tom. 2. ibi,* „ statuimus &c. & declaramus,
 „ quod Uniones &c. de quibuscumque Benefi-
 „ ciis &c. Regularibus &c. hæctenus factæ, &
 „ faciendæ &c. sub dictorum Prædecessorum
 „ Constitutionibus &c. omnino compræhen-
 „ dantur &c. Et propterea &c. ad solutionem
 „ Quindenniorum præfatorum eidem Cameræ,
 „ ac Collegio, & Officialibus, ratione Unio-
 „ num &c. singulis XV. annis &c. faciendam
 „ teneri &c. Mandantes &c. ut &c. ad indi-
 „ candum &c. omnia, & singula Monasteria
 „ &c. quæ &c. possideant &c. moneant, & re-
 „ quirant &c. „ *Const. 18. Urbani VIII. in princip.*
 „ *juncto §. 2. eod. Bullar. tom. 5. ibi,* „ nè Cameræ
 „ prædictæ ex Monasteriorum &c. Unionibus
 „ &c. detrimentum aliquod induceretur &c.
 „ Motu simili &c. Monasteria &c. unita &c.
 „ dummodò Monasteria &c. possiderent, ad
 „ solutionem Communium, Annatarum, &
 „ aliorum Jurium prædictorum eidem Came-
 „ ræ, Collegio, & Officialibus, ratione Unio-
 „ num &c. singulis XV. annis &c. faciendam
 „ teneri &c. Mandans propterea &c. ut &c. ad
 „ indicandum &c. omnia, & singula Monaste-
 „ ria &c. quæ &c. possiderent &c. statuit &c.
 „ quòd Uniones &c. de quibuscumque Benefi-
 „ ciis &c. Regularibus &c. hæctenus factæ, & in
 „ futurum faciendæ &c. sub dictorum Præde-
 „ cessorum Constitutionibus &c. omnino compræ-
 „ hendi &c. voluit, & ad solutionem Quin-
 „ denniorum teneri &c. & ad id cogi &c. posse
 „ declaravit &c. Mandantes propterea &c. ut
 „ &c. ad indicandum &c. omnia, & singula
 „ Monasteria &c. unita &c. quæ &c. vigore
 „ Unionum hujusmodi possident &c. moneant,
 „ & requirant &c. „ *& Const. 50. Clementis X. in*

princip. juncto §. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 9. & II. eod.
Bullar. tom. 6. ibi, „ Motu proprio &c. Cameræ
 „ Apostolicæ, & Collegii &c. S. R. E. Cardi-
 „ naliū, ac &c. Cancellariæ Apostolicæ Offi-
 „ cialium de Communibus, Annatis, & Quin-
 „ dennis Participantium indemnitati consulere
 „ &c. cupientibus super solutione Commu-
 „ nium, Annatarum, & aliorum Jurium prædi-
 „ catorum eidem Cameræ, Collegio, & Offi-
 „ cialibus, ratione Unionum Monasteriorum
 „ &c. à sententiis, censuris, & pœnis, quibus
 „ ob non solutionem mediorum, seu integro-
 „ rum fructuum primi anni Monasteriorum &c.
 „ absolvit &c. omnes, & singulas Uniones &c.
 „ de quibusvis Monasteriis &c. perpetuò factas,
 „ & de cætero &c. perpetuò faciendas, sub li-
 „ teris Pauli II. &c. includi &c. Et propterea
 „ &c. ad solutionem Communium, & Minu-
 „ torum Servitiorum, ac Annatarum, & alio-
 „ rum Jurium prædictorum eidem Cameræ,
 „ Collegio, & Officialibus, ratione earundem
 „ Unionum &c. singulis XV. annis &c. teneri
 „ &c. nec non Monasteria &c. hujusmodi onus
 „ solutionis Communium, & Minutorum Ser-
 „ vitiorum, ac Annatarum, et aliorum Jurium,
 „ prædictorum semper habuisse, & habere de-
 „ crevit, & declaravit, mandans propterea &c.
 „ ut &c. quòdque &c. omnia, singula Monaste-
 „ ria &c. unita hujusmodi &c. notificasse, &
 „ intimasse debuissent &c. nè Cameræ prædictæ
 „ ex Monasteriorum &c. Unionibus &c. detri-
 „ mentum aliquod induceretur &c. Pia Loca
 „ &c. in quorum favorem &c. Monasteria &c.
 „ unita &c. existerent &c. dummodò Monaste-
 „ ria &c. possiderent, ad solutionem Commu-
 „ nium, & Annatarum, & aliorum Jurium præ-
 „ dictorum eidem Cameræ, Collegio, & Offi-
 „ cialibus, ratione Unionum &c. singulis XV.
 „ annis &c. faciendam teneri &c. mandans
 „ propterea &c. ut &c. ad indicandum &c. om-
 „ nia, & singula Monasteria &c. quæ &c. possi-
 „ derent &c. moneat, & requireret &c. Unio-
 „ nes &c. de quibuscumque Beneficiis &c. Re-
 „ gularibus &c. hæctenus factæ, & in futurum
 „ faciendæ &c. sub dictorum Prædecessorum
 „ Constitutionibus, & Ordinationibus omni-
 „ nò compræhendi &c. & ad solutionem Quin-
 „ denniorum teneri &c. mandans propterea
 „ &c. ut &c. omnia, & singula Monasteria &c.
 „ unita &c. quæ &c. vigore Unionis hujusmo-
 „ di possidebant &c. moneat, & requireret
 „ &c. ac omnes, & singulas Uniones de qui-
 „ busvis Monasteriis &c. perpetuò factas, & de
 „ cætero &c. perpetuò faciendas, sub literis
 „ Pauli Prædecessoris hujusmodi compræhen-
 „ di, & includi. Ideoque &c. ad solutionem
 „ Communium, & Minutorum Servitiorum,
 „ & Annatarum, aliorumque Jurium prædicto-
 „ rum eidem Cameræ, Collegio, & Officiali-
 „ bus, ratione earundem Unionum &c. facien-
 „ dam teneri &c. mandans, ut &c. ad indi-
 „ candum &c. omnia, & singula Monasteria
 „ unita &c. quæ &c. vigore Unionum hujus-
 „ modi possident &c. moneat, & requirat &c.
 „ in quorum favorem Monasteria &c. unita
 „ &c. fuerint &c. „ *repet. post Tract. int. Const.*
 „ *Apost. in ordine la. I. III. IV. V. VI. VII. VIII.*
 „ *& XI. per necesse supponunt eadem Constitu-*
 „ *tiones Apostolicæ, etiam ex istis Beneficiis, ex*
 „ *qui-*

quibus perantè uti electivis non solvebatur annata, deberi adhuc quinquennia, si suppressa, seu dismembrata ab una manu mortua, alteri manui mortuæ uniantur; quia Pontifices censendi sunt semper loqui de Beneficiis aliquando obnoxiiis annatæ, perque consequens sæcularibus, quantumvis per accidens postea deserint esse sæcularia, & evaserint Regularia, ac electiva, sicque libera ab annatis, nec de tempore Unionis reperiantur amplius in statu collativo, ideoque inepta ad solvendum annatam, cum satis sit ad inducendum solutionem quinquenniorum præterita aptitudo, & idoneitas ad solvendum annatas, ipsarumque effectuatæ exactio, etiam si ejusmodi Beneficia per prius nullo unquam tempore extiterint collativa, sicque nunquam antè Unionem obnoxia annatæ.

- Præterquamquod manui mortuæ incumberet probare, Beneficium fuisse à sui origine, & creatione, seu primaria institutione non collativum, sed semper ab initio extitisse Regulare, seu electivum, vel è contrà à suo exordio fuisse collativum, seu sæculare, posteaque evasisse Regulare, & per consequens electivum, ac desivisse esse collativum; ex eo, quod, nisi probeatur regularitas Beneficiorum, omnia Beneficia in sui fonte, & creatione præsumuntur sæcularia, posteaque ex accidenti ob Unionem, vel alia de causa effectiva Regularia, dum de Beneficio sæculari sit Regulare: quasi quod, postquam S. Petrus fuit sæcularis, in dubio præsumendum sit, ita Beneficia fundata esse, sequendo illum primum Patronum, & primum Itatum, *Marscard. de probat. vol. 1. conc. 172. num. 1. cum seqq. Lotther. de re benef. lib. 3. qu. 8. nu. 39 Garz. de Benef. par. 1. cap. 6. num. 12. & par. 7. cap. 10. num. 1. Rosa de execut. liter. Apostol. part. 1. cap. 6. nu. 30. in addition cum seq. Pyrrh. Corrad. in prax. benef. lib. 1. cap. 6. num. 322. Gonzalez ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensib. gloss. 7. num. 1. Rot. dec. 2. num. 1. & 2. de Præbend. in nov. ita, ut, etiam si Beneficium confertur à Prælato Regulari, dummodò tamen illud confertur Clerico sæculari, adhuc probata remanet illius sæcularitas, cum hæc metienda non sit à conferente, sed ab eo, cui confertur; est bene verum, quod in rigore non videtur posse magis præsumi pro nativæ sæcularitate, quam pro nativæ regularitate, cum tam Regulare, quam sæculare nasci, & creati possit Beneficium, eodem ferme modo, quo homines possunt nasci tam liberi, quam servi, *Rosa de executur. liter. Apostol. par. 1. cap. 6. num. 128. & in additione num. 29. sicuti nec Regulare Beneficium præsumitur, quamvis ejus collatio spectet ad Regulares; Gonzalez in Regul. S. hodiè 9. Cancellar. reservator. mens. gloss. 8. num. 38. sicuti namque ex prima fundatione potest, & præsumitur esse Beneficium sæculare, ita etiam, ex prima fundatione saltem potest esse Regulare, licet tale non præsumatur, veluti hæc via conciliant *Pacian. de probation. lib. 2. cap. 31. n. 10. Bertachin. vot. 184. per tot. & bene esse possunt Beneficia sæcularia in Ecclesia Regulari, Lotther. de re benef. lib. 1. quæst. 34. num. 71. & 72. Pignatell. consult. Canonic. tom. 1. consult. 90. num. 16. in fin. versiculo est enim indubitata conclusio, Rota coram Gregor. XV. dec. 370. num. 3. Bich. dec. 433. num. 21. tom. 2. modus autem probandi regula-***

ritatem Beneficiorum, in eo consistit, quod doceatur, Beneficium semper gubernatum fuisse à Regularibus, nunquamque apparuisse tractu temporis sæcularizatum, *Corrad. in prax. benef. lib. 1. cap. 6. n. 323.*

- Nec obstat, quod quinquennia solvantur de Beneficiis subjectis annatæ, ad reparandum detrimentum inde resultans Cameræ, ac Annatis ex desperata vacatione Beneficiorum unitorum, nè defraudati remaneant annatis, quas percepturi essent à Provisis Apostolicis, si Beneficia non unirentur, ut protestantur desuper Summi Pontifices, ac signanter primus quinquenniorum regulator *Paulus II. Const. 6. §. 3. & 4. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi. „ Propteræc. „ que &c. Beneficia unita hujusmodi amplius „ nequaquam vacare sperantur, cumque „ propterea Camera Apostolica, nec non &c. „ S. R. E. Cardinalium Collegium, & Sedis „ Apostolicæ Officiales detrimentum non modicum patiantur. Nos, quorum interest, eorundem Cameræ, Collegii, & Officialium „ indemnitati prospicere &c. auctoritate Apostolica &c. Itatumus &c. & declaramus, „ quod omnia, & singula Monasteria &c. quorum fructus &c. si in libris ejusdem Cameræ „ taxati reperiantur, Communia, & Minuta „ Servitia, atque alia Jura debita, & consueta, „ tam ipsis Cameræ, & Collegio, quam Officialibus præfatis, reliqua verò Monasteria &c. „ & Beneficia &c. unita, pro quibus Cameræ „ Apostolicæ Annata, seu alia Jura solvi consueverant, vel debebant &c. Annatam, sive „ medios fructus &c. singulis XV. annis &c. eidem Camerario solvere teneantur, & debeant „ &c. „ *Constit. 20. Julii III. in principio juncto §. 5. eod. tom. 1. ibi. „ Cupientes Camera Apostolica &c. & Collegii &c. S. R. E. Cardinalium, & Officialium Sedis Apostolicæ indemnitati consulere, & eorum Jura, ut tenemur, illa sæ præservare &c. in Camera, ac „ Collegii Cardinalium, & Officialium detrimentum &c. „ *Const. 11. Pauli IV. in principio eod. tom. 1. ibi. „ Nos admonet, & cogent „ ut indemnitati ipsis Camera &c. intendamus &c. „ & *Const. 17. ejusdem Pauli IV. in principio juncto §. 7. & 8. eod. tom. 1. ibi. „ ut Camera nostræ Apostolicæ Jura non negligamus &c. „ *Const. 38. S. Pii V. in principio juncto §. 3. eod. Bullar. tom. 2. ibi. „ contrà pro tempore in Camera Apostolica, aut aliàs ratione „ Annatarum, Communium, & aliorum Jurium prædictorum semel tantum, aut de XV. „ in XV. annos solvendorum obligatos &c. nè Camera prædicta ex Monasteriorum &c. & aliorum Beneficiorum Ecclesiasticorum Unionibus, quæ amplius vacare non sperabatur, detrimentum aliquod pateretur. Volentes „ Camera nostræ Apostolicæ, ac &c. S. R. E. Cardinalium, nec non &c. Romanæ Curie „ Officialium Participantium Jura præservare „ illorumque indemnitati consulere &c. „ *Constituit. 32. Sixti V. in principio juncto §. 2. eod. tom. 2. ibi. „ Camera nostræ Apostolicæ, & Collegii &c. S. R. E. Cardinalium, & Officialium Romanæ Curie de Annatis, & Quinquenniis Participantium indemnitati, prout tenemur, consulere, & eorum Jura illa sæ præservare volentes &c. Præterea quoniam******

quindenniorum usus, & solutio ratione Beneficiorum unitorum constituta sunt, quia illorum vacatio amplius non speratur, & ut propterea damnum ex hoc Camera Apostolica, & Collegio Cardinalium, & Romanæ Curia Officialibus prædictis emergens sarciantur &c., *Constit. 18. Urbani VIII. in principio juncto §. 1. eod. Bullar. tom. 5. ibi*, quindenniorumque usus, & solutio, ideò adinventi fuerunt, nè Camera prædictæ ex Monasteriorum &c. aliorumque Beneficiorum Unionibus, quæ amplius vacare non sperabantur, detrimentum aliquod induceretur. Volens propterea dictæ Camera, ac &c. S. R. E. Cardinalium Collegio, nec non &c. Cancellariæ Apostolicæ Officialibus, de Communibus, Annatis, & Quindenniis Participantibus jura præservare, illorumque indemnitati consulere &c. volentes igitur, tam Camera nostræ Apostolicæ, quam &c. S. R. E. Cardinalium Collegio, ac &c. Cancellariæ Apostolicæ Officialibus de Annatis Participantibus consulere &c., & *Constit. 50. Clementis X. in principio. juncto §. 1. 3. 4. 5. & 6. eod. Bullar. tom. 6. ibi*, Camera Apostolicæ, & Collegii &c. S. R. E. Cardinalium, ac &c. Cancellariæ Apostolicæ Officialium de Communibus, Annatis, & Quindenniis Participantium, indemnitati consulere &c. cupientibus &c. de quibusvis &c. Beneficiis Ecclesiasticis &c. quæ ex eorum perpetuitate non vacant &c. & Quindenniorum usus, & solutio, ideò adinventi fuerant, nè Camera prædictæ ex Monasteriorum, aliorumque Beneficiorum Unionibus, quæ amplius vacare non sperabantur, detrimentum aliquod induceretur, volens propterea prædictæ Camera, & eorundem Cardinalium Collegio, nec non Cancellariæ Apostolicæ Officialibus de Communibus, Annatis, & Quindenniis Participantibus jura præservare, illorumque indemnitati consulere invigilans &c. volens propterea, tam Camera prædictæ, quam eorundem Cardinalium Collegio, ac Officialium de Annatis Participantibus consulere &c. Nos verò &c. nolentes Camera nostræ Apostolicæ &c. jura &c. negligere, quinimò tam illius, quam &c. S. R. E. Cardinalium, ac &c. Cancellariæ Apostolicæ Officialium de Annatis Participantium, indemnitatibus de cætero obviare &c. volentes &c. de quibusvis &c. Beneficiis Ecclesiasticis &c., quæ ex eorum perpetuitate non vacant &c., *repet. post Tract. int. Constit. Apostol. in ordine la I. III. V. VI. VII. VIII. & XI. ac observant Vermigliol. conf. 475. num. 2. Capon. contro. for. 30. sub nu. 3. & seq. Antonell. de temp. leg. lib. 2. cap. 25. nu. 13. versic. huc eum, Lotther de re benef. lib. 1. quæst. 29. sub num. 1. & num. 5. cum seq. Tondur. de Pension. Eccles. cap. 10. num. 19. Novar. in summ. Bullar. part. 1. comment. 145. num. 8. cum seq. & num. 13. cum seq. Barbosa collect. dec. Apostol. 626. in princip. Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn. num. 1. ibi*, per Unionem est sublata solutio Annatæ alicujus Beneficii, quia non potest amplius contingere illius vacatio, loco Annatæ solvitur Quindennium &c. nè videlicet Officiales, & Camera Apostolica ex hujusmodi Unionibus nimiam damnum pa-

tiantur &c., & n. 10. ibi, Camera Apostolica, & Officiales Cancellariæ damnum paterentur, quia pro illis Beneficiis solvebatur Annata, quæ, cum per Unionem fuerit sublata, æquum est, quòd subintret quindennium &c., *Mass. Galles. de Annat. num. 30. in fin. §. Est aliud ibi*, ita quòd non sint amplius vacatura &c. Ex hujusmodi Unionibus &c. per quas præcludatur via futuris unitorum Beneficiorum vacationibus; quoniam inferebatur Sedi Apostolicæ detrimentum percipiendi ex illis Annatam &c. usu receptum fuit, ut illi, in quorum commodum tales Uniones cedebant &c. promitterent, obligarentque se, & successores pro solvenda in futurum, certis conventis temporibus &c. unitorum Beneficiorum Annatæ &c. ut sic Apostolicæ Sedis indemnitati prospiceretur, nè talium Unionum prætextu, remaneret in perpetuum privata jure percipiendi consuetam Annatam &c., *Card. de Luca de Benefic. discurs. 89 sub num. 3. & num. 5. & seqq. ibi*, quia verò pariter antiquissimus inolevit usus Apostolicæ Sedis, faciendi &c. Beneficiorum Uniones, ita impediens vacationes &c. præjudicantes Papæ, ac Sacro Collegio Cardinalium, aliisque Officialibus circa solutionem dictorum Servitorum, & Annatarum &c. Hinc pro hujusmodi damni, ac præjudicii refectione, inolevit etiam antiquus usus solvendi dicta onera, & Annatæ, pro Ecclesiis, ac Beneficiis unitis &c., & *discurs. 139. num. 5. in princip. in supplem. Panimoll. dec. 4. sub num. 5. Rota coram Card. Seraphin. dec. 1401. num. 3. tom. 2. ibi*, Summi Pontifices voluerunt prospicere indemnitati Camera Apostolicæ, quæ ratione Unionum privabatur Annatis sibi debitibus in vacatione Beneficiorum &c., & *num. 5. in princip. ibi*, præservare voluerunt Summi Pontifices interesse Camera Apostolicæ &c., & *dec. 1410. n. 10. eod. tom. 2. ibi*, cum &c. obligarent se de solvendo certum quid statim temporibus Camera Apostolicæ ratione præjudicii, quod oriebatur ex eo, quòd per Unionem extinguiebantur Beneficia; ita, ut amplius eorum vacatio dari non posset &c., & *num. 28. ibi*, licet quindennia fuerint introducta propter præjudicium, quod per Uniones inferebatur Camera Apostolicæ &c. *repet. post Tract. int. decis. Sac. Rot. Rom. in ordine la IV. & V. ac in recentior. decis. 474. num. 19. par. 9. tom. 2. cum tamen in præsent. hypotheli antè Unionem ejusmodi Beneficiorum Camera, & Annatæ nunquam perciperent Annatæ, nec illas percipere potuissent ob carentiam status collativi inductam ex originali Regularitate eorundem Beneficiorum, vel ex statu electivo postea acquisito etiam secularizato; quippè in solutione quindennii non solum consideratur damnum Camera, & Annatæ iure ex jure de præterito, sed etiam utile ex jure de futuro, Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn. n. 12.*

Minus relevat, quòd non debeantur quindennia de re Emphyteutica in manum mortuam transiente, si ab initio Dominus directus Emphyteusim concesserit manui mortuæ, ex abundè per nos deductis in altero Tractatu de Quindenniis cap. 23. quia quindennium Emphyteuti-

cum non in omnibus, nec semper concordat cum isto quinquennio beneficiali, de quo in præfenti sermo est, ut monemus in alio prælaudato Tractatu de Quinquenniis cap. 27. n. 48. & 51.

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis Regularibus, seu Monasteriis, puta Prioratibus, Administrationibus, vel similibus Monasticis Dignitatibus, annum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, per prius ad vitam commendatis, sive commendari solitis Clericis Sæcularibus, ac potissimum Eminentissimis S. R. E. Cardinalibus, postea per cefsum, vel decessum ultimi Commendatarii vacantibus, manus mortuæ unitis, etiam adhuc debentur quinquennia.

SUMMARIUM.

- 1 Beneficia secularia secularibus, Regularia Regularibus conferenda.
- 2 Ex Papæ dispensatione per viam Commendæ etiam Beneficia Regularia possunt conferri personis secularibus.
- 3 Quomodo probetur datio in Commendam.
- 4 Alius modus probandi dationem in Commendam.
- 5 Beneficia Regularia non possunt ad vitam commendari secularibus Clericis, nisi à solo Pontifice.
- 6 Definitio Commendæ.
- 7 Expediuntur Bullæ quinquenniorum.
- 8 In solutione quinquennii etiam consideratur damnum Camera, & Annuatiarum utile ex jure futuro.
- 9 Etiam Beneficium recens, unitum subjacet Quinquennio.
- 10 Enumerantur casus, in quibus Beneficia Patronalia, & Regularia conferuntur à Sede Apostolica.
- 11 Quænam sint Beneficia de Mensa.
- 12 Dicitur Beneficia non vacant, nec providentur à S. Sede.
- 13 Dismembrata parte fructuum ex Beneficiis Regularibus in titulum perpetuum à S. Sede provisus debentur Annate, & ex eisdem postea unitis debentur quinquennia.
- 14 Quænam sint Beneficia, quæ non sint de Mensa.
- 15 In Beneficiis Regularibus, quæ non sunt de Mensa, quamvis sint manualia, datur vacatio.
- 16 Fortiusque in Beneficiis Regularibus manualibus, quæ sunt in se perpetua.
- 17 In Bullis quinquenniorum comprehenduntur etiam Beneficia manualia.
- 18 Repugnat natura Beneficiorum de Mensa, habere speciales Administratores, præsertim seculares.
- 19 Fortius, si Beneficia Regularia habent Bona propria à Bonis Mensæ distincta, quorum fructus percipiuntur à Clericis secularibus, Jurisdictionem etiam temporalem exercentibus.
- 20 Omnia Beneficia Regularia simplicia dependent ab aliqua Domo Regulari.
- 21 Monasterio Cluniacensi olim suberant circiter quatuor millia Beneficia Regularia.
- 22 Decretum apponi solitam, quod Beneficium, ceden-

te, vel decedente Commendatario, revertatur in Titulum, serè nunquam intrat.

- 23 Ex Beneficiis manualibus non solvuntur Annate.
- 24 Eminentissimi Commendatarii quibus comparati.
- 25 Non habiles ad retinendum Beneficium Regulare in titulum, sunt saltem habiles ad illud retinendum in Commendam.
- 26 Conjectura Regularitatis Beneficii depræhenditur ex eo, quod Beneficium fuerit aliàs commendatum.
- 27 Cardinales non tenentur ad Annatas.
- 28 Commenda dissoluta, Beneficia Regularia iterum sunt, ut perantè electiva.
- 29 Papa Beneficium seculare etiam concedit Regulari.
- 30 Beneficia secularia secularibus, & Regularia Regularibus conferenda juxta Sacrum Concilium Tridentinum sess. 14. de Reformat. cap. 10.
- 31 Beneficium Regulare Seculari, & Sæculare Regulari commendari nequit juxta Regul. 43. Cancellar. de Commend.
- 32 Reprobatur anomalum Opusculum.
- 33 Laudatur Venerab. Servus Dei Innocentius Papa XI.
- 34 Per Commendam auferitur gratuitum beneficium.
- 35 Magis est exercere Jurisdictionem quasi Episcopalem, quam regere exiguum numerum Regularium.
- 36 Regulares quomodo causam dederint commendandi.
- 37 Asseritur alia causa.
- 38 Manus mortua per Unionem quasi providetur.
- 39 Manus mortua nunquam moritur.
- 40 Unio excludit statim collativum.
- 41 Bullæ quinquenniorum improprie loquuntur, utendo verbo provisionis.
- 42 Etiam si manus mortua, cui unitur Beneficium, habeat Indulgentiam expediendi per viam secretam, adhuc tamen tenetur ad quinquennia.
- 43 Etiam Beneficia electiva, quando ob aliquam circumstantiam conferuntur à Sede Apostolica, subjacent annatis.

CAPITULUM LVI.

Præcisciendo, quod juxta sanctionem Sacri Concilii Tridentini sess. 14. de Reformat. cap. 10. Beneficia secularia secularibus, Regularia Regularibus conferenda sunt, nihilominus ex Papæ dispensatione per viam Commendæ etiam Beneficia Regularia possunt conferri personis secularibus, idque passim practicatur præsertim cum Eminentissimis S. R. E. Cardinalibus, Pignatelli. consult. Can. tom. 1. consult. 86. num. 1. in fin. consult. 65. nu. 1. tom. 7. consult. 77. num. 6. tom. 9. & consult. 156. num. 3. circa fin. tom. 10. Tamburin. de Fur. Abbat. tom. 1. disput. 4. quest. 5. num. 6. & tom. 2. disput. 8. quest. 5. n. 1. cum seqq. Pyrrh. Corrad. in prax. dispens. Apostol. lib. 6. cap. 3. num. 6. cum seqq. Lothier. de re benef. lib. 3. quest. 8. num. 115. & 116. Ga. 7. de Benef. par. 5. cap. 4. num. 7. Fagnan. in cap. in Ecclesiis 1. num. 5. & 22. de Cappell. Monach. & in cap. cum ad nostram 37. de election. Castropol. oper. moral. par. 2. tract. 13. de Benef. Eccles. disput. 1. punct. 8. Rebuff. de Commend. n. 6. Card. de Luca in miscellan. Eccles. discurs. 54. num. 26. in principio, ego in altero meo Tractatu de Quinquenniis cap. 164. num. 3. Rota coram Anfaldo Decano dec. 74. n. 46. & 50. Quantumvis autem literæ Apostolicæ super Commendis Beneficiorum Regularium fortasse non exhibeantur, nec inveniri possint, nisi

nisi maximo cum labore , cura , & sollicitudine ex eo , quod non retinentur Rubricellæ ordine Alphabetico Diocesum ; nihilominus satis , superque comprobatum remanebit , quod à Sede Apostolica fuerint commendata , ex ipsi literis Unionum , in quibus Beneficia hujusmodi unita , enunciantur , olim ex dispensatione Apostolica dari solita in Commendam , quas quidem literas manus mortua in parte sibi favorabili approbare nequit , & in parte sibi præjudiciali impugnare ex vulgaris , prout etiam de Commenda constabit , si ultimus Commendatarius eidem cesserit , per se spontè ad cedendum consentum præstito ; immò ex natura , & qualitate rei justificata reddetur Commenda , dum Beneficia Regularia , & præsertim manualia non possunt ad vitam commendari Clericis sæcularibus , nisi à solo Pontifice , ad textum in *Clem. 1. §. Ceterum 1. versic. sanè de stat. Monach. Fagnan in cap. cum ad nostram 37. n. 7. de election. & in Libro , cui Titulus : Les Definition. du Canon. impress. Paris. anno 1679. verbo Commendæ nu. 1. in principio pag. mib. 134. cujus verba ex Gallico Idioma in Italum translata ita sonant : La Commenda in un segno visibile costante , e certo dell'autorità suprema , che il Papa possiede sopra i Beneficij , e ci dimostra , che egli solo con la pienezza della sua Potestà può immutare la loro natura ; facoltà , che non è data , se non à quello , che è il Capo della Chiesa , e che occupa il luogo del Principe dell'Apostoli . & è certo , che i Vescovi non possono dare in Commenda un Beneficio secolare , nè un Regolare in Commenda . Quia quidem Commendæ justificatio fortius urgebit , si in literis Unionis legatur apponi solita verba : ex dispensatione Apostolica ad Commendam ad eorum vitam obtinebant : ejusmodi enim verba nihil aliud præferunt , quàm solitam phrasin , & formulam , qua utitur Dataria , & Cancellaria Apostolica , dum mentionem facit de Beneficiis à Sede commendatis ; semper enim adhibetur hæc loquendi formula ex dispensatione Apostolica , cum Commenda vestri temporis nihil aliud sit , quàm dispensatio ad hoc , ut persona sæcularis fieri possit capax Beneficij Regularis , sublato ad hunc effectum omni obstaculo ; ideoque definitur Commenda , collatio Papæ dispensativa , Mandos. in Regul. 30. Cancellar. de verisimil. notit. quæ 2. per tot. & de Signatur. Grat. tit. dispensat. Monach. pro obtin. Benefic. in principio , Fagnan in cap. cum ad nostram 37. n. 5. & 6. de election. Lotter. de re benef. lib. 3. quæ 8. n. 93. Bengens , & Pinson. de Benefic. fol. mib. 292. nu. 68. cum seqq. Rota in Tranen. Præceptorio 23. Martii 1689. s. Nec ea , in fin. coram Ursino Decano , præsertim , si ultimus Commendatarius in suo consensu ita hanc rem interpretatus fuerit , ajens ex concessione Apostolica in Commendam ad ejus vitam obtinebat .*

Quibus præmissis , firmamus in præsentem , quod ex Beneficiis Regularibus , seu Monasteriis , puca Prioratibus , Administrationibus , vel similibus Monasticis Dignitatibus , annuum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus , per prius ad vitam commendatis , sive commendari solitis Clericis sæcularibus , ac potissimum Eminentiſſimis S. R. E. Cardinalibus , postea per cessum , vel decessum ultimi Commendatarii vacantibus , manu mor-

turæ unitis , etiam adhuc debentur quindennia ; Bullæ etenim quindenniorum uti generaliter loquentes de omnibus Beneficiis , generaliter sumendæ sunt , sicque etiam comprehendere debent ex vi generalitatis , Beneficia per prius commendata , accedente præsertim effrænatissimo modo loquendi , continente Beneficia etiam speciali nota digna , ex notabilibus , & ad nostrum internum valde conducibilibus , nec non mysteriosis verbis , seu non absque mysterio apostolis , signanter in *Bulla 6. Pauli II. §. 3. 4. 5. & 6. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi* , auctoritate , Apostolica &c. statuimus &c. & declaramus , quod omnia , & singula Monasteria &c. Communia , & Minuta Servicia , atque alia Jura , debita , & consueta , tam ipsi Cameræ , & Collegio , quàm Officialibus præfatis , reliqua verò Monasteria &c. & Beneficia &c. unita , pro quibus Cameræ Apostolicæ Annata , seu alia Jura solvi consueverant , vel debebant &c. Annatam , sive medios fructus unius anni in postermum singulis XV. annis &c. solvere teneantur , & debeant . Et quod de omnibus Monasteriis &c. & Beneficiis &c. unitis &c. Communia , Minuta , & alia Jura , seu Annatas , & medios fructus hujusmodi solve re adstringantur etiam singulis annis XV. in futurum &c. Alioqui , si à solutione &c. cessare præsumperint , Uniones &c. habeantur penitus pro infectis , & sic Monasteria &c. & cujusvis qualitatis aut generis Beneficia hujusmodi tamquam verè vacantia possint liberè à Sede præfata impetrari &c. , in *Bulla 20. Julii III. §. 1. & 6. cod. tom. 1. ibi* , pro Annatis quorumcumque Beneficiorum &c. omnibus Beneficiis Ecclesiasticis &c. quod omnia , & singula Monasteria , & Beneficia Ecclesiastica &c. quomodolibet qualificata &c. , in *Bulla 6. Pauli IV. §. 3. cod. tom. 1. ibi* , super Annatis quorumcumque Beneficiorum &c. , & in *Bulla 17. ejusdem Pauli IV. §. 7. 8. & 11. cod. tom. 1. ibi* , ratione quorumvis Monasteriorum &c. perpetuò unitorum &c. omnes , & singulas Uniones &c. de quibusvis Monasteriis &c. Et Beneficiis Ecclesiasticis &c. perpetuò factas , & de cætero &c. perpetuò faciendas sub literis Pauli &c. comprehendendi &c. omnia , & singula Monasteria &c. & alia Beneficia Ecclesiastica &c. notificasse , & intimasse debeant , & ad id &c. cogi , & compelli possint &c. , in *Bulla 38. S. Pii V. §. 2. 3. & 6. cod. Bullar. tom. 2. ibi* , cæteraque Beneficia Ecclesiastica &c. Apostolica auctoritate unita &c. sub literis Pauli II. & aliorum Prædecessorum hujusmodi comprehendendi , & inciudi &c. ad indicandum &c. omnia , & singula Monasteria &c. & alia quæcumque Beneficia Ecclesiastica &c. moneat , & requirat &c. , in *Bulla 33. Sixti V. §. 1. 2. & 4. cod. tom. 2. ibi* , ratione Provisionum , & seu Unionum perpetuarum quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum &c. factarum , & faciendarum statuum &c. & declaramus &c. quod Uniones &c. de quibuscumque Beneficiis Ecclesiasticis &c. hætenus factæ , & faciendæ &c. sub dictorum Prædecessorum Constitutionibus &c. omnino comprehendantur &c. Mandantes &c. ut &c. ad indicandum &c. omnia , & singula Monasteria &c. & alia quæ-

„ cumque Beneficia Ecclesiastica &c. moneant,
 „ & requirant &c., in Bulla 18. Urbani VIII. in
 „ princip. juncto §. 2. eod. Bullar. tom. 5. ibi „
 „ et alia quæcumque Beneficia Ecclesiastica unita
 „ &c. Mandans propterea &c. ut &c. ad in-
 „ dicandum &c. omnia, & singula Monasteria
 „ &c. et alia quæcumque Beneficia Ecclesiastica
 „ &c. moneret, et requireret &c. Uniones &c.
 „ de quibuscumque Beneficiis Ecclesiasticis &c.
 „ hæcenus factæ, et in futurum faciendæ &c.
 „ sub dictorum Prædecessorum Constitutioni-
 „ bus &c. omnino comprehendendi &c. et ad solu-
 „ tionem Quindenniorum teneri &c. et ad id
 „ cogi &c. posse &c. Mandavitque &c. ut &c.
 „ moneret, et requireret, ut proficerentur &c.
 „ omnia, et singula Beneficia Ecclesiastica, quæ
 „ vigore similitum Unionum quomodolibet pos-
 „ sidebant &c. Mandans propterea, ut &c. ad
 „ indicandum &c. omnia, et singula Monaste-
 „ ria &c. et alia quæcumque Beneficia Ecclesia-
 „ stica &c. unita &c. quæ &c. vigore Unionum
 „ hujusmodi possident &c. moneant, et requi-
 „ rant &c. „ & in Bulla 50. Clementis X. in
 „ principio, juncto §. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 9. & 10.
 „ eod. Bullar. tom. 6. ibi „, ratione Unionum Mo-
 „ nasteriorum &c. aliorumque Beneficiorum
 „ Ecclesiasticorum &c. qualificatorum &c. omnes
 „ et singulas Uniones &c. de quibusvis
 „ Monasteriis &c. et Beneficiis Ecclesiasticis &c.
 „ perpetuo factas, et de cætero &c. perpetuo
 „ faciendas, sub literis Pauli II. &c. includi &c.
 „ mandans propterea &c. ut &c. omnia, singu-
 „ la Monasteria, et alia Beneficia Ecclesiastica
 „ unita &c. notificasse, et intimasse debuissent
 „ &c. „ & in Bulla S. M. Clementis XI. edita 24.
 „ Januarii 1705. in princip. ibi „, cum ex dispo-
 „ sitione Apostolicarum Constitutionum aperte
 „ depræhendatur, obnoxia esse Quindenniis
 „ Beneficia unita, etiam si cujuscumque demum
 „ conditionis &c. „, repet. post Tract. int. Consil.
 „ Apol. in ordine la. III. IV. V. VI. VII. VIII.
 „ XI. & XIV.

Adeoque vera est nostra principalis resolutio,
 ut, etiam Beneficia hujusmodi unita, perantea
 fortasse nunquam a Sede Apostolica collata, seu
 commendata fuerint, sique nunquam fuerit
 soluta de illis Annata, nec quidem soluta fuis-
 set, nisi subsequuta esset Unio, adhuc evitari
 nequiret quindenniorum solutio, dum in solu-
 tione quindennii non solum consideratur damp-
 num Cameræ Apostolicæ, & Annatistarum, ex
 Jure de præterito, sed etiam utile ex Jure de fu-
 turo, ut sunt verba Ameyden. de styl. Datar. lib. 1.
 cap. 18. §. 4. de quindenn. num. 12. satis namque
 est, quod potuerint Beneficia Regularia in futu-
 rum à S. Sede conferri, seu commendari, facta
 præterea distinctione inter Abbatis habentes
 mensam separatam à mensa Conventuali, cæte-
 rasque Abbatis habentes mensam communem
 cum mensa Conventuali; sic, si Beneficium re-
 cens, ut inquit idem Ameyden. loc. mox citat. ab
 Ordinario erectum, manui mortuæ uniatur, vel
 Beneficium manuale, quod semper fuerit ab Or-
 dinario concessum, vel Beneficium Patronale,
 quod nunquam fuerit à Sede Apostolica colla-
 tum, postea uniatur, procul dubio ex talibus
 Unionibus solvendum esset quindennium,
 quantumvis per prius nunquam à Sede Apo-
 stolica de illis Provisio facta fuisset, perque

consequens nunquam soluta Annata, cum satis
 sit, quod Beneficia hujusmodi in futurum con-
 ferri poterint à S. Sede, quæ, licet non cadant
 sub Regul. 8. hodie 9. Cancellar. de Mensib. arta-
 men plurimi occurrunt casus, in quibus à S. Se-
 de conferuntur, veluti cum dantur in admini-
 strationem, seu Commendam Clericis Sæculari-
 bus, cum Regulares petunt, ut ad solum nutum
 Superioris pro tempore removeri nequeant,
 juxta Regul. 39. Cancellar. de liter. Religios. cum
 committuntur Monachis alterius Monasterii, ad
 textum in cap. cum singula 32. §. Prohibemus unic.
 de Præbend. in 6. cum resignantur ad favorem, cum
 devolvuntur ob negligentiam Ordinarii Colla-
 toris, cum providentur incapaci ratione æta-
 tis, aut defectus natalium, sive possidenti alia
 Beneficia, cum Pontifex super illis manus appo-
 nit, cum sunt litigiosa, seu in reliquis confimi-
 libus casibus.

Ob quas quidem rationes facillimè creden-
 dum est, quod Bullæ quindenniorum mandave-
 rint, ut etiam ex Beneficiis Regularibus, ac
 Patronalibus solverentur quindennia, quippe,
 licet hujusmodi generis Beneficia non cadant
 sub reservationibus, nec regulariter providean-
 tur à S. Sede, tamen, cum dentur flures casus,
 in quibus adeundas est Summus Pontifex, ab
 eoque Provisio impetranda, consulere volue-
 runt præjudicia, quod alias inde resularet Cam-
 eræ, & Annatistis, qui hæc in casibus pecu-
 liaribus haud raro contigibilibus exegissent. An-
 natam, si Unio subsequuta non fuisset. Nec
 dici potest, ratio Beneficia fuisse de Mensa, seu
 Mentalia uti Regularia, ad textum in Clem.
 unic. de suppl. neglig. Prælat. & ibi Gloss. verbo
 de Mensa, & in verbo revocari. circa med. ac in
 verbo in quibus: Beneficia autem de Mensa, seu
 Mensalia sunt ista, in quibus, extincta, qualita-
 te, essentia, & denominatione Beneficii, istud
 incorporatur, & efficitur Prædium Mensæ, ac
 proprietariæ Mensæ consolidatur; ita, ut Super-
 ior, seu Abbas pro tempore sit illius Rector,
 deserviat Beneficio per se, aut suos Familiares,
 sive alios, quos conducit, percipit fructus info-
 lidum, cõsque applicat sibi, & Mensæ suæ, assi-
 gnata certa mercede, seu portione, illi, qui Ec-
 clesiæ sic unitæ inservit, ut explicat Florez Diez
 de Mensa var. resolution. lib. 1. quæst. 10. num. 13.
 14. 18. & 22. atque in hac Unione extinctiva,
 & subjectiva plenaria Beneficia ita unita non
 vacant, sed Mensæ solidantur, nec consequen-
 ter providentur à S. Sede, Gloss. in Clem. unic.
 de supplend. neglig. Prælat. verbo de Mensa, ibi:
 illa ergo non intelligerentur vacare, & sic in illis
 non habebit locum, quod dicitur de negligentia
 supplenda, & ibid. Vitalin. in §. Premissa, nu. 4.
 cum aliis apud Gonzalez ad Regul. 8. hodie 9. Can-
 cellar. de Mensib. gloss. §. 7. num. 63. & 64. Flo-
 rez Diez de Mensa loc. mox allegat. num. 14. Bar-
 bosæ in citat. Clem. unic. num. 15. de suppl. neglig.
 Prælat. Rota coram Merlin. dec. 37. num. 2. & 3. ac
 in recentior. dec. 146. num. 2. part. 1. & nihilomi-
 nus etiam in his terminis, dismembrata parte
 fructuum, ex Beneficiis hujusmodi Regularibus
 in titulum perpetuum à S. Sede provisus debentur
 Annatæ, & ex eisdem postea unitis debentur
 quindennia, ad tradita per Capon. contro. forens.
 32. num. 22. 29. & 32. Ameyden. de styl. Datar.
 lib. 1. cap. 18. §. 3. de annat. num. 56. versiculo so-
 lct

- 14 *let etiam; Beneficia autem, quæ non existunt de Mensa, sicut illa, quæ speciales Priores, seu Administratores, sive Rectores habere consueverunt utcumque ad nuntum amovibiles, ac revocabiles, ut clarè disponitur in sæpè laudatâ Clem. unic. §. 1. versic. præmissa, de supplend. neglig. Prælat. & hi distincti Priores consueverunt distinctos redditus percipere, quos in propriis usus, & utilitatem convertunt, quin unquam in utilitatem Monasterii, seu Abbatis pro tempore convertantur, Ferrett. consil. 5. 2. n. 17. & 18. Rota in recentior. dec. 101. per tot. part. 2. tom. 1.*
- 15 *In hisce igitur Beneficiis Regularibus, quæ non sunt Mensalia, seu de Mensa, quamvis sicut manualia, datur vacatio, Gloss. in laudata Clem. unic., verbo revocari, ad med. de supplend. neglig. Prælat. ibi: & scias, per hanc Decretalem hodiè teneri, quòd manualia, quæ non sunt de Mensa, & temporales Prioratus vacant per mortem, vel remotionem eorum, qui præsentibus illis. Undè & hodie Papa, qui recipit fructus vacantium, recipit fructus talium, nec cessari potest per hanc litteram &c. ubi Vitalin. num. 9. Card. num. 8. Barbosa num. 16. Gonzalez ad Regul. 3. hodie 9. Cancellar. de Mensib. gloss. §. 5. 6. nu. 14. Coccin. annotat. 25. 2. num. 6. Rota dec. 739. num. 4. part. 1. divers. quod sanè fortius locum sibi vindicat in Beneficiis manualibus Regularibus, quæ sunt in se perpetua, & facultas amovendi potius descendit ex vi Regularis Professionis, quam ex natura Beneficii, Gonzalez ad Regul. 3. hodie 9. Cancellar. de Mensib. gloss. §. 5. 6. nu. 31. Gambar. de Legat. lib. 4. cap. 1. num. 15. & 16. Rota dec. 739. num. 6. part. 1. divers. Undè in*
- 17 *Bullis quindenniorum comprehenduntur etiam Beneficia manualia, juxta Bullam 38. S. Pii V. §. 3. Bullar. nov. Rom. tom. 2. Bullam 33. Sixti V. §. 2. & 4. eod. tom. 2. Bullam 18. Urbani VIII. in principio. juncto §. 2. eod. Bullar. tom. 5. & Bullam 50. Clementis X §. 4. & 5. tom. 6. repetit. post Traët. int. Conlitation. Apostolic. in ordine la VI.*
- 18 *VII. & XI. repugnat igitur naturæ Beneficiorum Mensalium, seu de Mensa habere speciales Administratores, præsertim sæculares, Imol. in Clem. unic. sub num. 9. de Rescript. Rota dec. 101. num. 2. part. 2. recentior. Quod magis urget, si*
- 19 *Beneficia Regularia habeant Bonâ propria, à Bonis Mensæ distincta, ac separata, quorum fructus percipiuntur à Clericis sæcularibus, Jurisdictionem temporalem exercentibus, Rota max. relata dec. 101. num. 3. part. 2. recentior. si itaque non sunt Mensalia, seu de Mensa, indubitarii Juris est, quòd à iurè eorum Unionem illa vacarent, & tanquam vacantia conferrentur, ac in certis casibus providerentur, seu provideri possent ab ipsa Sede Apostolica; in nihilum etiam relevant, quòd Beneficia hujusmodi Regularia antè Unionem dependenter à Monasterio; omnia namque Beneficia Regularia simplicia dependent ab aliqua Domino Regulari, ut ait Bouchel in Bibliothec. Gallic. verbo Priores ibi: I Priorati simpliciter dependendo à qualibet Abbacia, ò Casa Conventuale &c. sed tamen non omnia Beneficia Regularia simplicia dependentia, sunt Mensalia, seu de Mensa, aut extinctivè unita Monasteriis, exemplo Monasterii Cluniacensis, cui olim suberant circiter quatuor millia Beneficia Regularia, veluti ex Epistola Cardinalis Albigen. probat Thomasin. de Benefic.*

Eccles. tom. 2. lib. 3. cap. 20. sub nu. 10. hodièque etiam innumera Beneficia Regularia tam in Galliis, quam extrâ Gallias ab illo dependent, & tamen non omnia sunt Mensalia, seu de Mensa, eaque passim conferri videmus etiam à Sede Apostolica, sive in titulum Regularibus, sive (ut frequentius accidit) in Commendam Sæcularibus. Beneficia autem Regularia semel commendata Sæcularibus, non solent amplius redire in Regulam; solet quidem Sedes Apostolica difficillimè concedere de Titulo in Commendam, sed postquam semel aperta est hæc janua, continuatio de Commenda in Commendam facillima est, & Decretum apponi solitum, quòd Beneficium, cedente, vel decedente Commendatario, revertatur in Titulum, ferè nunquam intrat, ut assidue edocemur experientia; & aliàs respondit Clemens VIII. Cardinali Ossato, ut ipse refert Epistol. 178. juxta impressionem anni 1698. Lotther. de re benef. lib. 3. quæst. 8. n. 108. ibi: fatemur tamen, semel aperta hac via, eam facillimè retineri &c. Bouchel. in Bibliothec. Gallic. verbo Priores &c. ibi: presentemente sono quasi tutti secolarizzati, essendo una volta passati in mano secolare, non ritornano più in Regularità &c. Si itaque ex dictis facillima fuisset Commendæ continuatio in omnibus Beneficiorum Regularium vacationibus antè eorum Uniones, si ista postea unita non fuissent, procul dubio eorundem Provisio fieri non potuisset, nisi à S. Sede, cui soli reservata est collatio dispensatoria per viam Commendæ, & consequenter clarum est præjudicium, quòd ex Unione inferretur Camera; & Annatitibus, adeoque non intrat contraria regula, quòd quindennia sicut subrogata loco Annatarum ex per nos suprâ deductis Cap. 1. ac alibi passim, & quòd illa non debeantur ex Beneficiis, quæ conferri non solent à Sede Apostolica, quia Beneficia hujusmodi Regularia, de quibus agimus, aut jam solita erant conferri à Sede Apostolica, aut pluribus in casibus illa conferri poterant; & regula illa de subrogatione quindenniorum in locum Annatarum, non est semper vera, cum in multis casibus particularibus solvantur quindennia etiam pro Unionibus Beneficiorum, ex quibus aliàs non solvebantur Annatæ, ut accidit in manualibus, reliquisque, de quibus Capon. controv. forens. 32. num. 9. Ameyden de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn. num. 12. in fin. §. seu versic. hætenus, & num. 23. in med. §. seu versic. concludendum.

Quibus firmatis, videntur nihilominus punquare sequentia Objecta.

Pro Objectorum siquidem intelligentia præmittendum est, quòd solent per Papam Beneficia Regularia, puta pingues Abbatia, similisque Prælatuæ in Commendam concedi S. R. E. Cardinalibus pro decentiori tantæ Dignitatis sustentatione, quantum vis passim commendantur etiam Clericis inferioribus; in Provinciis verò Galliarum frequentissimè commendantur simplicibus Clericis, aut ad summum Sacerdotibus: quorum quidem Beneficiorum Commendatarii ex vigore nominis, vice obtinent simplicis Depositarii, cum facultate tamen fructus in proprios usus convertendi (quod idem ferè est, ac administrationem, seu depositum, cap. nò quis arbitretur 22. quæst. 1. cap. 1. de deposit. l. lxx.

Lucius 24. ff. de posit. l. commendare 186. ff. de verb. signific. ut, qui non sunt habiles ad retinendum Beneficium Regulare in titulum ex defectu professionis illius Regulæ, sint saltem habiles ad illud retinendum in Commendam, Tamburin. de Fur. Abbat. tom. 1. disp. 4. quæsit. 2. num. 3. in med. versic. insuper modus providendi, Garz de Benefic. part. 4. cap. 4. num. 24. cum seqq. Fagnan. in cap. cum ad nostram 37. num. 3. cum seqq. de election. Hojed. de incompatibilit. Benef. part. 1. cap. 14. n. 15. in fin. Pyr. b. Corrad. in prax dispens. Apost. lib. 6. cap. 3. in principio, & num. 8. Pignatell. consult. Canonic. tom. 8. consult. 145. n. 12. Angel. de Nuce in Chronic. Cassinens. lib. 3. n. 1340. Piazza de Hierarchia Cardinalitia, Italico sermone conscripta, tit. delle Basiliche Patriarchali di S. Paolo, e Lorenzo, post med. s. Chiamausi, in principio, versiculo ovvero perche, fol. mib. 347. col. 1. antè med. Card. de Luca in Miscellan. Eccles. discurs. 54. num. 25. cum seqq. in supplem. part. 4. Episc. Matta de Caus. Consistorial. sect. 16. nu. 54. cum seqq. & num. 67. cum seqq. Rhenat. Chopin. in Monastic. lib. 1. tit. 1. num. 14. ità, ut conjectura regularitatis deprehendatur ex eo, quod Beneficium fuerit aliàs commendatum, Tondut. resolutio. Canonic. & beneficium. part. 2. cap. 1. s. 12. num. 30. & part. 3. cap. 166. num. 3. cum seqq. & num. 9. dissoluit autem Commenda per obitum ultimi Commendatarii. solent etiam quandoque unni Beneficia huiusmodi Prælatitia Regularia manui mortuæ.

Non turbat igitur, quod, cum Beneficia eiusmodi tanquam per prius commendata Cardinalibus, non subiaceant Annatis, ad quas non tenentur Cardinales tanquam habentes Indultum expediendi per viam secretam, Ameyden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. s. 3. de annat. num. 36 & 52. cum seqq. nec subiacere debeant quindennii ex eo, quod per decessum ultimi Commendatarii dissoluta Commenda, eadem Beneficia Regularia reassumunt in illo instanti pristinam suam naturam Beneficiorum electivorum Regularium per quandam attractionem, & consolidationem omnimodam status Regularis, quæ est quodam posthincio, nec vacare dicuntur per obitum Commendatarii, sed eo modo, quo per prius vacaverunt, antequam commendarentur; ità, ut redeat antiqua, seu pristina vacatio, ac quod immòdò resurgit prima vacatio, Garz de Benefic. part. 4. cap. 4. num. 64. Barbosa de Episc. part. 3. alleg. 59. num. 21. Gouzeloz ad Regul. s. hodie 9. Cancellar. de Mensib. gloff. 5. s. 8. num. 49. Tondut. resol. Can. & benefic. part. 2. cap. 1. s. 12. num. 27. Campanil diversor. Fur. Canonic. Rubric. 7. cap. 6. num. 97. Germon. de Indult. Cardinal. in s. Quæ extrà nu. 14. Tamburin. de Fur. Abbat. tom. 1. disp. 4. quæsit. 6. n. 2. Lottber. de re benefic. lib. 3. quæst. 8. n. 123. cum seqq. Card. de Luca in Miscellan. Eccles. discurs. 54. num. 23 & 33. Rot. a coram Corcin. dec. 1007. n. 4. & 16. Achill. de Grass. dec. 9. num. 5. cum seqq. de Trabend. & in recentior. dec. 245. nu. 5. par. 6. & in Mediolanen. Prioratus 16. Junii 1679. s. Quia, licet, coram Bourlemont; in quo statu profectò non solvunt Annatas, undè nec solvere debent quindennium, cessante indè Annatistarum præiudicio, qui ex talibus Beneficiis prætere quod, sicuti etiam ob defectum status collativi

ratione Commendæ antè Unionem non solverent annatam, ità nec post Unionem videretur, quod solvere deberent quindennium, quod supponit antecedens debitum annatæ: aliàs imponeretur novum onus rei de sui natura ab initio liberæ, quod tolerandum non est.

Nec mirandum, quod Beneficium Regulare commendetur personæ seculari, quia vice versa etiam Papa Beneficium seculari concedit Regulari, Rebuff. de Commend. u. 7. in prax. benefic. contra sanctionem Sacrosanctæ Tridentinæ Synodi sess. 14. de Reform. cap. 10. mandantis, secularia Beneficia secularibus, & Regularia Regularibus conferri, & contra Regul. 42. hodie 43. Cancellar. de Commend. prohibentis commendari Beneficium Regulare seculari, & seculari Regulari. Qua de causa inter alia inania, non subsistit erroneum assertum in anonymo Opusculo (rempore Venerabilis Servi Dei Innocentii XI. cum notis sanctimonix, anteacto sæculo in Domino obdormientis, ab eoque benedicti cerei orbis vulgò Agnus Dei quotidie pattant miracula) Gallicè conscripto, quod commendare Beneficia eiusmodi Regularia Clericis secularibus, lædât iustitiam naturalem, tollendo Regularibus id, quod suum est, ac tribuendo secularibus, qui nullum jus in eis habent, & per consequens videatur lædi Jus omne, divinum, naturale, & positivum ob iustitiæ læsionem; debitas enim esse Regularibus Prælaturas Monachales provenire ex mera gratia, & concessione Sedis Apostolicæ, non vero ex aliquo contractu oneroso, & correlative, cuius observantia habeat aliquod fundamentum ab illo Jure naturali, vel gentium, quod circa observantiam pactorum somniant Legistæ; ità, ut non est tollere jus proprium, neque lædere iustitiam commutativam, sed solummodò auferre illud gratuitum beneficium ex iustitia distributiva potius, quam commutativa gratiosè, ac benevolè concessum, veluti in puncto respondet Card. de Luca in Miscellan. Eccles. discurs. 54. num. 15. cum seqq. in supplem. part. 4. Aliàs ex identitate, vel maiore rationis iniquum quoque videtur, Regulares præfici secularibus Ecclesiis, puta Archiepiscopatibus, Episcopatibus, aliisque similibus, vel æquipollentibus Dignitatibus, & Prælaturis, quæ spectant ad Clericos seculares, quæve Clerici seculares adeò anxie expectant, & (quod plus est) tot Regulares promoveri ad Cardinalatum primam Dignitatem post Pontificatum: ideòque tollenda quoque esset Jurisdic-tio quæ Episcopalis exerceri solita per Regulares Sacræ Religionis Hierosolymitanæ, quod longè magis est, quam regere exiguum numerum Regularium, Card. de Luca Miscellan. Eccles. discurs. 54. num. 19. cum seqq. quando tamen sibi imputare debent Regulares, cum causam dedierint, commendandi secularibus, eorum Prælatorum mores relaxati, pravumque regimen, Campeg. de Commend. Benefic. num. 5. vel eum de-creverit Monachorum numerus, proptereaque Cænobia penè destituta fuerint, vix idonei Monachi ipsis præficiendi non reperiebantur. cap. inter quatuor s. de Religios. Domib. Tamburin. de Fur. Abbat. tom. 1. disput. 4. quæsit. 2. num. 3. Azor. institution moral. part. 2. lib. 6. cap. 31. quæsit. 21. in principio, versic. eadem etiam ratione, Pignatell. consult. Canonic. tom. 8. consult. 145. n. 16.

num. 16. cum seqq. ubi de stylo Sacrae Congregationis Consistorialis.

Immo, etiam si, mediante Unione perpetua, Beneficium Regulare per prius commendari solitum, incipiat postea quodammodo esse in statu collativo ob amissam penitus spem redeundi ad primævum statum Regularem electivum; Unio enim habet vim collationis, videturque esse quædam species collationis, & manus mortua, cui sit Unio, quasi provideretur de Beneficio unito, ex Bulla 18. *Urbani VIII.* §. 1. in med. Bullar. nov. Rom. tom. 5. ibi: *tâm ratione Provisionum, seu Unionum perpetuarum &c. & ex Bulla 50. Clementis X.* §. 5. in principio, & §. 6. circa fin. tom. 6. repetit. post Tract. int. Constitution. Apostolic. in ordine la VIII. & XI. quapropter manus mortua tenetur ad quindennium, quod est annata (ut ita inquam) quindennialis, seu singulis XV. annis solvenda, adinstar Provisi, qui teneretur ad annatam, quamvis Unio non inducat propriam collationem, quæ adaptatur, & cadit dumtaxat in personis animarum, non autem in corpore inanimato, qualis est manus mortua, proindeque talis dicta, licet nunquam moriatur, juxta abusu per nos congesta in Cap. I. tam in isto, quam in altero Tractatu de Quindenniis; immo Unio excludit statum collativum, estque cum eo incompatibilis, penitusque ex diametro contraria, *Turricell. de Union. Benefic. cap. 4. num. 29.* prælaudatæque Bullæ quindenniorum vel improprie loquuntur, ideòque statim se corrigunt) ac explicant post verbum *Provisionum*, itatim adijciendo verbum *Unionum*: aliàs, si res ita se non haberet, Pontifices non uterentur verbo Unionis, sed semper verbo Provisionis, nec dicerent unire Beneficium manus mortuæ, seu Loco Pio, sed provideri de Beneficio manus mortuam, seu Locum Pium.

Cumque per Unionem non amplius vacaturum sit Beneficium unitum, ex hic causa, seu defectu futuræ vacationis debetur quindennium juxta disposita in ipsis Bullis quindenniorum, etiam si non sola desperatio vacationis in futuro, sit causa solutionis quindennis, sed etiam ipsa impossibilitas solutionis annatæ, quæ solvenda esset, si non fieret Unio; in nostra verò hypothesi videretur, quòd antè sequentiam Unionem non deberetur annata ex Beneficio Regulari tam in casu, si illud compendaretur alicui ex S. R. E. Cardinalibus, quam, si illud commendari destineret, & reassumeret suam primævam indolem regularitatis, fieretque electivum, ut per prius, ob carentiam itacum collativi in utroque casu; undè mens Romanorum Pontificum introducentium solutionem quindenniorum loco annatarum, rationi innixa, non videtur esse fundata dumtaxat in eo, quòd ex Beneficiis unitis non speretur amplius in futurum vacatio, quantumvis antè Unionem Beneficia essent talia, ut nequaquam subiacerent annatis, sed etiam in eo, quòd, cum antè obnoxia essent annatis, deberent quoque obnoxia esse quindennis; ita ut, arguendo à contrario sensu (quod, ex vulgaris, in Jure validissimum est argumentum) mens Pontificum potius videatur esse, quòd ex Beneficiis annatam perantè non solventibus, non debeantur quindennia in eius locum subrogata.

Sed non obstat I. Obiectum ex fusè per nos infra Cap. LXVI. deductis, ubi asserimus, quòd, etiam manus mortua, cui unitur Beneficium, 42 habeat Indultum expediendi per viam secretam, adhuc tamen teneatur ad quindennia.

Minus obstat II. Obiectum, quòd nempe, cum Beneficia commendata, per prius in suo statu Regulari, tanquam electiva non subiacerent annatis, nec postea subiacere debeant quindennis, quia, ut supra monuimus, etiam Beneficia electiva, quando ob aliquas circumstantias conferuntur à Sede Apostolica, subiacent annatis. 43

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera, excedentibus, antè sequutam secularizationem Ecclesiæ Regularis, manus mortuæ unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, ad favorem manus mortuæ reservatis, postea cum amplissima ejusdem Ecclesiæ suppressione secularizata, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Solus Papa secularizare potest Beneficia cum amplissima Fusioni suppressione.
- 2 In qualibet dimembratione requiritur citatio Monachorum.
- 3 Expenduntur Bullæ quindenniorum.
- 4 Iterum expenduntur.
- 5 Dicitur dummodò quid importet.
- 6 Bulla secularizationis quid importet.
- 7 Ecclesia secularizata retinet omnia Jura.
- 8 Per simplicem secularizationem non mutatur substantia, seu subjectio Beneficii uniti.
- 9 Mentio Cathedralis Casarugustanae.
- 10 Per totalem suppressionem amittitur titulus.
- 11 Titulus extinctus, non potest amplius inducere perceptionem fructuum.
- 12 Ex suppressione Ecclesiæ imprimatur nova forma.
- 13 Solus Papa reunire potest Beneficium.
- 14 Declarantur dicta superius n. 2.

CAPITULUM LVII.

CUM aliqua de causa, forsitan ob demeritam Regularium laxiorem vitam ducentium, post incorrigibilitatem, & tentatam eorundem Regularium reformationem sine fructu, contingat, quandoque Ecclesiam Regularem possidentem Beneficia unita, secularizari, prævia amplissima omnium Jurium suppressione, quod per solum Papam, vel eius Delegatum cum speciali super hoc commissione fieri potest, ut advertit gloss. in cap. inter quatuor 5. de Religios. Domib. in cap. relatum 7. nò Cleric. vel Monach. & in cap. statimus 1. §. Querit 19. quest. 3. Fagnan in dic. cap. inter quatuor num. 6. cum seq. & in dic. cap. relatum nu. 1. & 6. Gratian. disc. 473. num. 22. Rota in Herbipolen. Monasterii 10. Junii 1707. §. Quamvis etiam, coram Cassarello Al-
ms

2 *me Urbis Gubernatore*, ex eo, quod in qualibet dismembratione requiritur citatio Monachorum nti interesse habentium, *Tondut. resol. Canon. benef. part. 3. cap. 129. num. 14. Rota in mox laudata Herbiptolen. Monasterii §. abique eo, quod*; ea occasione oritur controversia super continuatione solutionis quindenniorum in statu etiam secularitatis: quamobrem in præsentî resolvimus, quod ex Beneficiis annum valorem

XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, aut sequantur secularizationem Ecclesiæ Regularis, manus mortuæ unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, ad favorem manus mortuæ reservatis, postea cum amplissima eiusdem Ecclesiæ suppressione secularizatione, etiam adhuc debentur quindennia; quippe manus mortuæ tam in statu Regulari, quam seculari tenetur ad quindennia

3 *etiam Bullas super materia quindenniorum editas, & signanter juxta Bullam 6. Pauli II. in principio. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi*, Decet Romanum Pontificem sic suis fore gratis liberalem, quod in Ecclesiis, Monasteriorum, aut Clericalis Ordinis personarum secularium, sive Regularium favore concessa, in Camera Apostolicæ, vel aliis præiudicium non redundant &c. *Bullam 20. Julii III. §. 6. eod. tom. 1. ibi*, & a quibuscumque &c. virorum, et mulierum secularibus, et quorumvis Ordinum Regularibus Congregationibus, ac omnibus aliis &c. eaque omnia ad quascumque tam secularis, quam Regulares virorem, et mulierum Congregationes &c. extendimus, et ampliamus &c. *Bullam 17. Pauli IV. §. 8. & 11. eod. tom. 1. ibi*, & utriusque sexus Congregationibus tam secularibus, quam Regularibus &c. Et propterea &c. quascumque alias Congregationes &c. ad solutionem Communium, et Minorum, Servitorum, ac Annatarum, et aliorum Jurium prædictorum eidem Camera, Collegio, et Officialibus, ratione earundem Unionum &c. singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c. et tam virorum, quam mulierum secularis, et quorumvis &c. Ordinum Regulares Congregationes &c. omnia, et singula &c. Beneficia Ecclesiastica &c. notificasse, & intimasse debeant &c. *Bullam 38. S. Pii V. §. 3. 4. & 6. eod. Bullar. tom. 2. ibi*, & utriusque sexus personarum Pliis Locis &c. *Bullam 33. Sixti V. §. 2. & 4. eod. tom. 2. Bullam 18. Urbani VIII. in principio, juncto §. 2. tom. 5. & Bullam 50. Clementis X. §. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. & 12. tom. 6. repet. post Tract. int. Constitut. Apost. in ordine la. III. V. VI. VII. VIII. & XI. nec mutatio status de Regulari in seculari præiudicare debet Annatis, cum in quocumque statu Ecclesiæ, sive Regularis, sive secularis, versæ sit manus mortuæ, sive tanquam talis, subiacere debeat quindennio; immo mutato primo statu, continet possidere Beneficia sibi unita in primo statu Regularitatis: subiectum enim solutionis quindenniorum est ipsa possessio Beneficiorum unitorum, juxta præiudicatas Bullas Apostolicas iniungentes huiusmodi solutionem per modum causativæ, seu conditionis, ac formæ, & signanter juxta Bullam 20. Julii III. §. 6. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi*, quoad omnia, & singula Monasteria, et Be-

neficia Ecclesiastica &c. quæ &c. possident &c. aut dummodo &c. possideantur &c. *Bullam 17. Pauli IV. §. 11. eod. tom. 1. ibi*, volumus &c. quod &c. omnia, et singula Monasteria &c. et alia Beneficia Ecclesiastica, quæ possident &c. notificasse, et intimasse debeant &c. *Bullam 38. S. Pii V. in principio, juncto §. 3. 4. & 6. eod. Bullar. tom. 2. ibi*, contra &c. Beneficia Ecclesiastica &c. pro tempore possidentes &c. Motu simili &c. omnia, et singula Monasteria &c. et alia quæcumque Beneficia Ecclesiastica &c. possessa, sub Imperio Pauli II. et aliorum Prædecessorum huiusmodi compræhendi, et includi &c. & propterea &c. dummodo Monasteria, & Beneficia ipsa possideant, ad solutionem Communium, Annatarum, et aliorum Jurium prædictorum eidem Camera &c. ratione Unionum &c. singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c. Mandantes &c. ut &c. ad indicandum &c. omnia, et singula Monasteria &c. & alia quæcumque Beneficia Ecclesiastica, quæ &c. possident &c. moneant, & requirant &c. *Bullam 33. Sixti V. §. 2. in fin. & §. 4. eod. tom. 2. ibi*, Et propterea &c. dummodo Beneficia ipsa possideant, ad solutionem quindenniorum præfactorum eidem Camera, ac Collegio, et Officialibus, ratione Unionum &c. singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c. Mandantes &c. ut &c. ad indicandum &c. omnia, et singula Monasteria &c. & alia quæcumque Beneficia Ecclesiastica &c. quæ &c. possident &c. moneant, & requirant &c. ipsosque Debitores ad indicandam Beneficia unita, & solvendam quindenniam decursa &c. constituto tamen de sortito effectu &c. fructuum &c. Beneficiorum Ecclesiasticorum, quæ ipsi Debitores possidebant &c. *Bullam 18. Urbani VIII. in principio, juncto §. 2. & 3. eod. Bullar. tom. 5. ibi*, Motu simili &c. dummodo Monasteria, seu Beneficia ipsa possiderent, ad solutionem Communium, Annatarum, & aliorum Jurium prædictorum eidem Camera, Collegio, & Officialibus, ratione Unionum &c. singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c. Mandans propterea &c. ut &c. ad indicandum &c. omnia, et singula Monasteria &c. & alia quæcumque Beneficia Ecclesiastica, quæ &c. possident &c. moneant, & requirant &c. *Bullam 50. Clementis X. §. 3. 4. 5. 9. & 11. tom. 6. repet. post Tract. int. Constit. Apost. in ordine la. III. V. VI. VII. VIII. & XI. articula præsertim dictione dummodo in memoratis Bullis adiecta, importante conditionem, seu modum, ex traditis per Barbof. de dition. dict. 95. nu. 3. cum seqq. decis. Sicil. sub num. 109. apud Card. de Luca de send. Rota coram Ansaldo Decano dec. 37. n. 35.*

Bulla siquidem secularizationis, secularizando Ecclesiam Regularem, quantumvis cum amplissima illius suppressione, intelligitur exprimere omnia Jura Ecclesiæ, respectiva tamen

men Regularitatem , seu statum Regularem , tanquam incompatibilem cum acquisita secularitate , seu statu seculari , non autem respicientia antiquum statum secularem , in quo semper ab initio extiterunt Beneficia unita secularia eidem Ecclesie Regulari , quæ melius conveniunt Ecclesie postea secularizata: undè , si Unio Beneficii secularis non censetur dissoluta per suppressionem omnium Jurium Ecclesie Regularis secularizata , bene sequitur , Ecclesiam , quantumvis secularizatam , continuare debere in solutione quindenniorum , prout antè secularizationem illa solvebat , cum continuet in perceptione fructuum ; de Jure insuper Ecclesia Regularis , secularizata retinet omnia Jura sibi per prius competentia in Beneficiis antè secularizationem unitis , *Rota coram Royas decis. 94. num. 27. P. iol. dec. 252. num. 12. ac in recentior. dec. 809. num. 8. par. 18. tom. 2. per simplicem*

7
8
9

nanque secularizationem mutatur quidem status Regularis , seu ipsa Regularitas , non autem substantia , seu subjectio Beneficii uniti , nihilo alio immutato , præter qualitatem Regularitatis , *Rota dec. 99. num. 6. & dec. 140. nu. 6. par. 7. recentior. ut videre est in celeberrima Cathedrali Ecclesia Cæsaraugustana apud Aragoniæ Regnum olim Regulari , posteaque per Clementem VIII. secularizata , quæ superiori sæculo assiduus litibus in Sacra Rotæ Romanæ Auditore dividata fuit , contradicente Ecclesia S. Mariæ de Pilar haud minus celebre , Barboza de Canon. & Dignit. cap. 1. num. 49. cum seq.*

Nec obstat , quòd , quando , ut in casu nostro , præter secularizationem , adest etiam totalis suppressio , Beneficia per prius unita Ecclesie Regulari , uti illius prædia , ac membra , remanentia post passam omnimodam suppressionem omnium Jurium , uti talia non possunt amplius retinere aliquam essentiam , ac substantiam , seu titulum , *Rota recentior. dec. 140. n. 16. part. 7. dec. 71. num. 25. part. 8. idè quod titulus remanens extinctus , & annihilatus per mortem civilem Monachorum , mediante suppressione eorum Ecclesie , non potest amplius inducere perceptionem fructuum Beneficii per prius in statu seculari uniti , Rotæ dec. 71. num. 11. cum seq. par. 8. recentior. quia supponimus , quòd Ecclesia secularizata continuet in possessione Beneficii semel uniti .*

12
13

Minus obstat , quòd ex suppressione Ecclesie , illiusque nova erectione , seu translatione de Regulari in secularem imprimatur nova forma ; ita , ut perneceffe dissoluta intelligatur Unio facta in statu Regularitatis , perque consequens cessare etiam casualitatem obligatoriam solvendi quindennia , *Rota coram Bichio dec. 457. num. 8. alias itante vera , & reali extinctione tituli Unionis , per medium suppressionis ad hoc , ut Ecclesia secularizata teneretur continuare in solutione quindenniorum , opus esset nova , vera , ac reali resurrectione , seu nova entis creatione , novòque titulo , sicque Beneficii effecti liberi reunionem post secularizationem , quam solus Papa , qui supprimit , facere potest , cum tunc , non obstantem suppressione , posset continuare Ecclesia etiam secularizata in perceptione fructuum , perque consequens teneretur continuare in solutione quindenniorum , *Rota in recentior. dec. 71. num. 21. part. 8. quippè , ut mox monui-**

mus , supponimus , quòd Ecclesia secularizata remaneat in possessione Beneficii uniti ; qua de causa æquum , & justum est , quòd etiam continuet in solutione quindennii .

Si autem fructus Monasterii secularizati applicantur pro dote alicuius Beneficii collativi , ex quo in Provisione solvatur Annata , durum foret , quòd adhuc solvendum esset quindennium . Similiter si Bona dñi Monasterii auctoritate Apostolica vendantur , & pretium erogetur in usus prophanos , prout plura suppressa fuerunt in Ditione Veneta , durante Bello Cretenfi , quo casu nullum amplius debetur quindennium , cum aliis similibus casibus , nec contrarium determinant Bullæ quindenniorum .

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis Regularibus , seu Monasteriis , Conventualitate , sive Conventu carentibus , annum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera , excedentibus , manus mortuæ unitis , etiam adhuc debentur quindennia .

SUMMARIUM.

- 1 Etiam Beneficium Regulare Conventu carens unitur .
- 2 Etiam Beneficia Conventu non carentia commendantur .
- 3 Etiam ex Beneficio Regulari , Conventu carente , unito debetur quindennium .
- 4 Beneficium Regulare Conventu carens , non est electivum .
- 5 Sed est adinstar Beneficii secularis simplicis in statu collativo .
- 6 Beneficia Regularia Conventu carentia quandoque dari solent à Papa in titulum , frequentius vero in Commendam pro conservatione status regularis .
- 7 Monasteria Monialium de tempore Unionis , Conventu carentia subjacent quindenniis .

CAPITULUM LVIII.

D Ari potest casus , quòd uniatur manus mortuæ Beneficium Regulare , quod tamen careat Conventu , & ob defectum Curæ commendari soleat quandoque personæ seculari , *Lotther. de re benef. lib. 3. quest. 3. n. 109. quantumvis etiam Beneficia Conventu non carentia commendari soleant , Lotther. citat. tract. lib. 1. quest. 26. n. 35. Card. de Luca de Benefic. discurs. 64. num. 6. cum seq. & in annotat. ad Sac. Concil. Tridentin. discurs. 13. n. 8. & in consuet. observ. 265. Rota in recentior. dec. 523. per tot. part. 19. tom. 2. ac indè oriatur questio , an sit locus solutioni quindenniorum , idèo firmatur , quòd ex Beneficiis Regularibus , seu Monasteriis , Conventualitate , sive Conventu carentibus , annum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera , excedentibus , manus mortuæ unitis , etiam adhuc debentur quindennia ; huiusmodi enim Beneficium , quantumvis Regulare , attamen ob carentiam Conventus non est electivum , cum non habeat Conventum , à quo fiat Canonica electio , à Superiore confirmanda , *cap.**

Monachi 2. §. *Priores* 3. de *stat. Monach.* Tamburini. de *fur. Abbat.* tom. 3. disp. 9. *quest.* 3. nu. 23.
 5 sed adinstar simplicis Beneficii facultatis, sicque in statu collativo, cuius uti talis spectat ad raram Provisio, perque consequens semper remanet subiectum Bullis super materia quindenniorum expeditis, per textum in *Clem. in plerisque* 5. de electione. *Lothar. de re benef. lib. 1. quest.* 6. n. 268. *Rota coram Card. Seraphin. decif.* 1498. num. 7. tom. 2. *Cassador. dec.* 12. nu. 10. de *Præbend. cum Beneficia Regularia Conventu carentia*, sortita, ut monuimus, naturam Beneficiorum simplicium dispositioni Pontificis reservatorum,
 6 quandoque à Papa in titulum, frequentius tamen in Commendam dari soleant pro conservatione status regularis, veluti observat *Card. de Luca in Miscellan. Ecclesiastic. discurs.* 54. nu. 25. in *supplemento*; quamobrem ex eo ipso sequuta Unione talium Beneficiorum, procul dubio solvenda veniunt quindennia, ut in fortioribus terminis Monasterii Monialium, quantumvis per prius nullo unquam tempore collativi, de tempore tamen Unionis postea Conventu carentis, proindeque evadentis Beneficii simplicis, ac obnoxii remanentis solutioni quindenniorum, ad tenorem *Constitution. 33. Sixti V §. 2. Bullar. nov. Rom. tom. 2. ibi*, statuimus &c. & declaramus, quod Uniones &c. de quibuscumque Beneficiis Ecclesiasticis &c. etiam si Monasteria Monialium &c. fuerint, quæ tamen tempore ipsarum Unionum &c. Conventu &c. caruerint &c. hæcenus factæ, & faciendæ &c. sub dictorum &c. Prædecessorum Constitutionibus &c. omnino comprehendantur &c. Et propterea &c. ad solutionem Quindenniorum præfatorum eidem Cameræ, ac Collegio, & Officialibus, ratione Unionum &c. singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c. *Constitution. 13. Urbani VIII. in principio, tom. 5. & Constitution. 50. Clementis X. §. 4. tom. 6. repetit. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la VII. VIII. & XI. & notat Amezden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenni n. 10. & 11. ibi: quindennia non solvi pro Unionibus facilis de Monasteriis Monialium &c. nisi Monasteria &c. de tempore Unionis careant Conventu &c. si verò Monasterium huiusmodi Conventu careat, tunc redditur ad instar Beneficii simplicis, pro cuius solutione rectè exigitur quindennium &c.*

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis Regularibus, seu Monasteriis duplicibus Monachorum, & Monialium, annum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, manus mortuæ unitis, de tempore Unionis Conventu carentibus, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Monasteria Virorum, de tempore Unionis, Conventu carentia, vel non carentia, quindennii subiiciuntur, Monasteria verò mulierum, Conventu carentia.
- 2 Monasteria tam masculorum, quam feminarum sunt

Beneficia, vel adinstar Beneficiorum Ecclesiasticorum.

- 3 Talia Monasteria inter Beneficia Ecclesiastica connumerantur in Bullis quindenniorum.
- 4 Monasteria tam taxata, quam non taxata in libris Camera, unita subjacent quindennii.
- 5 Monasteria Consistorialia dicuntur illa, quæ conservari solent in Consistorio.
- 6 Monasteria Consistorialia esse solent illa, quæ taxata sunt in libris Camera.
- 7 Monasteria Consistorialia etiam à Papa provideri possunt extra Consistorium.
- 8 Sola Consistorialitas Beneficii inducta ratione valoris attenditur ad effectum solvendi quindennia.
- 9 Papa ex proprio factio non censetur velle tollere Consistorialitatem Monasteriorum.
- 10 Qualitas Consistorialitatis illicò imprimitur ex descriptione, seu taxa in Camera.
- 11 Monasteria Consistorialia sunt reservata in vim Regulæ 2. Cancellar.
- 12 Annata, seu dimidia Annata propriè solvitur ex minoribus, & non Consistorialibus Beneficiis.
- 13 Satis est ad qualitatem Consistorialitatis, Monasteria tantum valere, non obstante, quòd non sint descripta, seu taxata ad tantam summam, ob dict. Regul. 2. Cancellar.
- 14 Reicitur Ferrer observ. part. 3. cap. 1. & 2.
- 15 Sententia Sacre Congregationis Consistorialis prævalere debet.
- 16 Dista Sacra Congregatio censetur optimè instructa de Causis, & negociis ad Consistorium spectantibus.
- 17 Episcopus Matca tractavit de Causis Consistorialibus.
- 18 Dista Sacra Congregatio Consistorialis præponderare debet opinioni Doctorum.
- 19 Libri Camera à quo, & ad quem effectum instituit.
- 20 Certa Monasteria descripta reperiuntur inter reliqua Beneficia Consistorialia.
- 21 Beneficia Consistorialia in Gallia non nisi nominatis à Rege dantur.
- 22 In Beneficiis Consistorialibus Gallie non sufficit sola Signatura Pape, sed debent intervenire Bullæ.
- 23 Monasteria Monialium tradunt Papæ dumtaxat vestem lineam, seu Rochettum loco Annatæ, seu Communis Servitii.
- 24 Ex Unione Beneficiorum facta Monasteriis Monachorum, aut Monialium, Conventu carentibus, vel non carentibus debentur quindennia.
- 25 Olim communia aderant Monasteria Monachorum, ac Monialium.
- 26 Mentio Monasterii duplicis à S. Geva constructi.
- 27 Mentio similis Monasterii à S. Brigita constructi.
- 28 Refertur Decretum Sacre Congregationis Concilii super eodem Monasterio.
- 29 Auctoris Patria, Civitas Ulyxbonen.
- 30 Mentio Monasterii Monialium Nationis Anglicanæ Ordinis Brigitani.
- 31 Lusitana pietas, larga manu elemosynas distribuit.
- 32 Postea prohibitum fuit, Monasteria Virorum viri Monasteriis mulierum.
- 33 Etiam si Monachi, Monialium curam gerant, non inde Monasteria Monialium unita dicuntur Monasteriis Monachorum.
- 34 Ad solvendum quindennium satis est, quòd unum ex duplici Monasterio, Conventu careat.
- 35 Bullæ si non distinguunt, nec nos distinguere debemus.
- 36 Mixtum non debet evadere diversum.

- 37 *Monasteria, bis centum Ducatorum auri de Camera
vulorem excedentia, sunt reservata Sedi Aposto-
lica, vigore Regulæ & Cancellar.*
- 38 *Quæ Beneficia comprehendantur in Regula 8. ho-
die 9. Cancellar.*
- 39 *Mixtum comprehenditur ex mente Summorum Pon-
tificum.*
- 40 *Monasteria duplici a habenda sunt pro uno.*
- 41 *Mediante Unione unum Monasterium convertitur,
& transubstantiatur in alterum.*
- 42 *Nec major ratio militat in uno, quàm in alio.*
- 43 *Unio equè principalis non facit habere pro uno Mo-
nasterio.*
- 44 *Monasterium virorum, uti dignius, est principale.*
- 45 *Monasterium unitum Monasterio non privilegiato,
non perdit sua Jura, non tamen illa communicat.*
- 46 *Monasterium duplex in unam essentiam non unitur.*
- 47 *In dubio præsumitur Unio equè principaliter.*

CAPITULUM LIX.

Pro clariori dicendorum intelligentia cen-
seo, præmittenda esse VI. notabilia.

- I. Quòd Monasteria virorum, si manui mortu-
um uniantur, deque tempore Unionis huiusmo-
di, Conventu, seu Conventualitate caruerint,
vel non caruerint, Monasteria autem mulierum,
si Conventu caruerint, quindenniis subiciuntur,
ut aperte habetur ex Bullis quindenniorum,
veluti ex *Bulla 6. Pauli II. s. 1. in principio, Bul-
lar. nov. Rom. tom. 1. ibi*, quamplura diverso-
rum Ordinum Monasteria &c. Apostolica
auctoritate univimus, incorporavimus &c.,
s. 2. in principio, ibi, Propterea &c. &c.
Monasteria &c. unita &c. amplius nequaquam
vacare sperantur &c., s. 3. 4. 5. & 6. ibi,
auctoritate Apostolica &c. statuimus &c. et
declaramus, quòd omnia, et singula Mona-
stera &c. quorum fructus &c. si in libris eius-
dem Camere taxati reperiantur, Commun-
ia, et Minuta Servitia, atque alia Jura de-
bita, et consueta, tam ipsis Camere, et Col-
legio, quam Officialibus præstatis, reliqua
verò Monasteria &c. unita, pro quibus Cam-
eræ Apostolicæ Annata, seu alia Jura solvi
consequerant, vel debebant &c. Annatam,
sive medios fructus unius anni in posterum
singulis XV. annis perpetuò sequuturis, ei-
dem Camerario solvere teneantur, et debeant.
Et quòd de omnibus Monasteriis &c. unitis
&c. Communia, Minuta, et alia Jura, seu
Annatas, et medios fructus huiusmodi solve-
re adstringantur etiam singulis annis XV. in
futurum &c. Alioqui, si à solutione &c. cessa-
re præsumperint &c. Monasteria &c. tanquam
verè vacantia possint liberè à Sede præfata
impetrari &c., *Bulla 20. Julii III. s. 6. in
medi. eod. tom. 1. ibi*, inviolabiliter observari
&c. quoad omnia, et singula Monasteria &c.
quæ &c. possident &c., *Bulla 17. Pauli IV.
s. 2. 7. 8. & 11. eod. tom. 1. ibi*, super solu-
tione mediourum, seu integrorum fructuum
primi anni, dictæ Camere, ratione Mona-
sterialium &c. pro tempore unitorum facien-
da &c. sub prætextu, quòd dictus Eugenius
&c. à &c. pœnis, quibus ob non solutionem
mediourum, seu integrorum fructuum primi
anni Monasteriorum &c. unitorum, innodari
erant &c. absolvetur &c. sub prætextu, quòd

dictus Leo &c. ad solutionem Annatarum,
Communium, Minorum Servitorum, et
aliorum Jurium, Camere, Collegio, et Of-
ficialibus prædictis, ratione quorumvis Mo-
nasteriorum &c. perpetuò unitorum &c. mi-
nimè obligatos fuisse &c. Monasteriaque &c.
ob non solutionem Annatarum, Commu-
nium, et Jurium &c. nullatenus vacasse &c.
nec in futurum vacare &c. declaraverit &c.
Et forsitan diversis aliis prætextibus Commu-
nia, Minuta Servitia, Annatas, et alia Jura,
Camere, et Collegio, ac Officialibus præ-
dictis, ratione Unionum eis de Monasteriis
&c. hæctenus factarum, debita persolvere
recusent &c. omnes, et singulas Uniones &c.
de quibusvis Monasteriis &c. perpetuò factas,
et de cætero &c. perpetuò faciendas, sub li-
teris Pauli &c. comprehendit &c. nec non
Monasteria &c. unita huiusmodi onus solutio-
nis Communium, et Minorum Servitio-
rum, ac Annatarum, et aliorum Jurium sem-
per habuisse, et ad præsens habere, omnia,
et singula Monasteria &c. quæ possident &c.
notificasse, et intimasse debeant &c., *Bul-
la 38. S. Pii V. s. 2. 3. 4. & 6. tom. 2. ibi*,
Et insuper quoniam &c. hæsitatur, an Mona-
stera, quorum fructus &c. in libris Camere
Apostolicæ taxati reperiantur, nec non Prio-
ratus quorumvis Ordinum Regularia, et Re-
gulares &c. quorum fructus &c. in distribu-
tiones quotidianas convertuntur, sub literis
Pauli II. et aliorum Prædecessorum huiusmo-
di comprehendantur &c. nè Camera prædicta
ex Monasteriorum, Prioratum &c. Unioni-
bus &c. detrimentum aliquod pateretur &c.
Motu simili &c. omnia, et singula Monasteria
&c. dummodò in libris eiusdem Camere taxa-
ta reperiantur, reliqua verò Monasteria,
Prioratus &c. Apostolica auctoritate unita
&c. sub literis Pauli II. et aliorum Prædeces-
sorum huiusmodi comprehendit &c. et includi.
Et propterea &c. dummodò Monasteria &c.
possideant, ad solutionem Communium,
Annatarum, et aliorum Jurium prædictorum
eidem Camere &c. ratione Unionum &c. sin-
gulis XV. annis &c. faciendam teneri &c.
Mandantes &c. ut &c. ad indicandum &c.
omnia, et singula Monasteria, Prioratus &c.
quæ &c. possideant &c. moneat, et requirat
&c., *Bulla 37. Sixti V. s. 2. & 4. eod. tom. 2.
ibi*, statuimus &c. et declaramus, quòd
Uniones &c. etiam si Monasteria Monialium
&c. fuerint &c. quæ tamen tempore ipsarum
Unionum &c. Conventu &c. caruerint &c.
hæctenus factæ, et faciendæ &c. sub dictorum
Prædecessorum Constitutionibus &c. omninò
comprehendantur &c. Mandantes &c. ut &c.
ad indicandum &c. omnia, et singula Mona-
stera, Prioratus &c. moneant, et requirat
&c., *Bulla 18. Urbani VIII. in principio,
juncto s. 2. tom. 5. ibi*, nè Camere prædictæ
ex Monasteriorum, Prioratum &c. Unionibus
&c. detrimentum aliquod induceretur &c.
Motu simili &c. Monasteria, Prioratus &c.
unita &c. dummodò Monasteria &c. possi-
derent, ad solutionem Communium, Anna-
tarum, et aliorum Jurium prædictorum eis-
dem Camere, Collegio, et Officialibus, rati-
one Unionum &c. prædictarum singulis XV.

„ annis &c. faciendam teneri &c. Mandans
 „ propterea &c. ut &c. ad indicandum &c.
 „ omnia, et singula Monasteria, Prioratus &c.
 „ quæ &c. possiderent &c. moneret, et requi-
 „ reret &c. Uniones &c. de quibuscumque Be-
 „ neficiis &c. tam secularibus, quam Regulari-
 „ bus, etiam Monasteria Monialium &c.
 „ tempore ipsarum Unionum &c. Conventu &c.
 „ caruerint &c. hæcenus factæ, et in futurum
 „ faciendæ &c. sub dictorum Prædecessorum
 „ Constitutionibus &c. omnino comprehendendi
 „ &c. Mandantes propterea &c. ut &c. ad in-
 „ dicandum &c. omnia, et singula Monasteria,
 „ Prioratus &c. unita &c. quæ &c. vigore
 „ Unionum huiusmodi possident &c. moneant,
 „ et requirant &c. „ *Bulla 50. Clementis X.*
 „ *in principio, juncto § 1. in principio, & post*
 „ *med. §. 2. antè med. & circa fin. §. 3. in princi-*
 „ *pio, med. & circa fin. §. 4. in principio, §. 4.*
 „ *§. 6. in fin. & §. 9. in principio, tom. 6. ibi,*
 „ *super solutione Communium, Annatarum,*
 „ *et aliorum Jurium prædictorum eidem Cam-*
 „ *eræ, Collegio, et Officialibus, ratione*
 „ *Unionum Monasteriorum, Prioratum &c.*
 „ *à &c. pœnis, quibus ob non solutionem me-*
 „ *diarum, seu integrorum fructuum primi ani-*
 „ *ni, Monasteriorum &c. unitorum, innodatæ*
 „ *erant &c. abfolvit &c. omnes, et singulas*
 „ *Uniones &c. de quibusvis Monasteriis, Prio-*
 „ *ratibus &c. perpetuò factas, et de cætero &c.*
 „ *perpetuò faciendas, sub literis Pauli II. &c.*
 „ *includi &c. Et propterea &c. ad solutionem*
 „ *Communiam, et Minorum Servitorum,*
 „ *ac Annatarum, et aliorum Jurium prædicto-*
 „ *rum eidem Cameræ, Collegio, et Officiali-*
 „ *bus, ratione earundem Unionum &c. singulis*
 „ *XV. annis &c. teneri &c. nec non Monaste-*
 „ *ria, Prioratus &c. huiusmodi onus solutionis*
 „ *Communium, et Minorum Servitorum, ac*
 „ *Annatarum, et aliorum Jurium prædictorum*
 „ *semper habuisse, et habere decrevit, et de-*
 „ *claravit, mandans propterea &c. ut &c. om-*
 „ *nia, et singula Monasteria &c. unita huius-*
 „ *modi &c. notificasse, et intimasse debuissent*
 „ *&c. nè Cameræ prædictæ ex Monasteriorum*
 „ *&c. Unionibus &c. detrimentum aliquod in-*
 „ *duceretur &c. Monasteria, Prioratus &c. uni-*
 „ *tata &c. dummodò Monasteria &c. possiderent,*
 „ *ad solutionem Communium, et Annatarum,*
 „ *et aliorum Jurium prædictorum eidem Cam-*
 „ *eræ, Collegio, et Officialibus, ratione*
 „ *Unionum &c. prædictarum singulis XV. ani-*
 „ *nis &c. faciendam teneri &c. mandans propte-*
 „ *rea &c. ut &c. ad indicandum &c. omnia,*
 „ *et singula Monasteria &c. quæ &c. posside-*
 „ *rent &c. moneret, et requireret &c. Uniones*
 „ *&c. de quibuscumque Beneficiis &c. tam Sæ-*
 „ *cularibus, quam Regularibus, etiam Mon-*
 „ *asteria Monialium &c. fuissent, quæ tamen*
 „ *temporè ipsarum Unionum &c. Conventu &c.*
 „ *caruissent &c. eætenus factæ, et in futurum*
 „ *faciendæ &c. sub dictorum Prædecessorum*
 „ *Constitutionibus, et Ordinationibus omnino*
 „ *comprehendi &c. et ad solutionem Quinden-*
 „ *niorum teneri &c. mandans propterea &c. ut*
 „ *&c. ad indicandum &c. omnia et singula*
 „ *Monasteria, Prioratus &c. unita &c. quæ &c.*
 „ *vigore Unionis huiusmodi possidebant &c.*
 „ *monerent, et requirerent &c. ac omnes, et*

„ singulas Uniones de quibusvis Monasteriis
 „ &c. perpetuò factas, et de cætero &c. perpe-
 „ tuò faciendas, sub literis Pauli Prædecessoris
 „ huiusmodi comprehendendi, et includi &c. man-
 „ damus, ut &c. ad indicandum &c. omnia,
 „ et singula Monasteria &c. unita &c. quæ &c.
 „ vigore Unionum huiusmodi possident &c.
 „ moneat, et requirat &c. „ *repetit. post Tract.*
 „ *int. Const. Apost. in ordine la I. III. V. VI. VII.*
 „ *VIII. et XI.*

Equidem iustum visum fuit, ut quinquennia
 etiam solverentur ex Monasteriis tam Mona-
 chorum Conventu carentibus, seu non carentibus,
 quam Monialium Conventu carentibus,
 manui mortuæ unitis ex eo, quòd tam hæc ma-
 sculorum, quam illa fœminarum vel quodam-
 modò dicuntur, vel sunt Beneficia, vel saltem
 adinstar Beneficiorum Ecclesiasticorum, *Paris.*
de resignatione Benefic. lib. 2. quæst. 1. num. 71. cum
seqq. meliusque comprobatur, cum Monasteria
huiusmodi ad effectum solutionis quinquenni-
orum inter Beneficia Ecclesiastica, & quidem
antè ipsa connumerentur in ipsis Constitutioni-
bus Apostolicis super materia quinquenniorum
exaratis, ut videre est in Constit. 6. Pauli II. §. 1.
in principio, Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi „ Mo-
 „ *nasteria &c. et Beneficia Ecclesiastica &c. „*
 „ *§. 2. ibi „ Monasteria &c. et Beneficia unita*
 „ *huiusmodi &c. „ §. 4. ibi „ reliqua verò Mo-*
 „ *nasteria &c. et Beneficia, ut præfertur, uni-*
 „ *tata &c. „ §. 5. in principio ibi „ de omnibus*
 „ *Monasteriis &c. et Beneficiis, ut præfertur,*
 „ *unitis &c. „ & §. 6. ibi „ sic unita Monasteria*
 „ *&c. et cuiusvis qualitatis, aut generis Benefi-*
 „ *cia huiusmodi &c. „ Constit. 20. Julii III. §. 6.*
 „ *in med. eod. tom. 1. ibi „ quoad omnia, et sin-*
 „ *gula Monasteria, et Beneficia Ecclesiastica*
 „ *&c. „ Constit. 17. Pauli IV. §. 1. in med. & circa*
 „ *fin. eod. tom. 1. ibi „ de Ecclesiis, et Monaste-*
 „ *riis vitorum &c. de cæteris autem Dignitati-*
 „ *bus &c. & Beneficiis secularibus &c. „ §. 2.*
 „ *ibi „ ratione Monasteriorum &c. ac aliorum*
 „ *Ecclesiasticorum Beneficiorum pro tempore*
 „ *unitorum &c. „ §. 7. in principio antè med. &*
 „ *in fin. ibi „ Monasteriorum, et Beneficiorum*
 „ *&c. eætenus unitorum &c. ratione quorumvis*
 „ *Monasteriorum &c. et Beneficiorum &c. perpe-*
 „ *tuò unitorum &c. ratione Unionum &c. de*
 „ *Monasteriis, Prioratibus, et aliis Beneficiis*
 „ *Ecclesiasticis &c. „ §. 8. in principio, & fin.*
 „ *ibi „ submissiones de quibusvis Monasteriis,*
 „ *Prioratibus &c. et Beneficiis Ecclesiasticis &c.*
 „ *nec non Monasteria, Prioratus &c. et Bene-*
 „ *ficiata unita huiusmodi &c. „ & §. 11. circa*
 „ *fin. ibi „ omnia, et singula Monasteria, Prio-*
 „ *ratu &c. et alia Beneficia Ecclesiastica &c. „*
 „ *Constit. 38. S. Pii V. §. 2. tom. 2. ibi „ an Mona-*
 „ *steria &c. nec non Prioratus quorumvis Or-*
 „ *dinum Regularia, et Regulares, cæteraque*
 „ *Beneficia Ecclesiastica &c. „ §. 3. in principio,*
 „ *& antè med. ibi „ ex Monasteriorum, Prio-*
 „ *ratuum, et aliorum Beneficiorum Ecclesiasti-*
 „ *corum Unionibus &c. omnia, et singula*
 „ *Monasteria tam secularia, quam quorumvis*
 „ *Ordinum Regularia &c. reliqua verò Mona-*
 „ *steria, Prioratus &c. tam secularis, quam*
 „ *quorumvis Ordinum Regulares, et alia quæ-*
 „ *cumque Beneficia Ecclesiastica &c. „ & §. 4. in*
 „ *principio ibi „ dummodò Monasteria, et Be-*

Beneficia ipsa possideant &c., *Constit. 33. Sixti V. §. 2. in principio, & antè med. eod. tom. 2. ibi*, omnia, et singula Monasteria, Prioratus &c. et alia quæcumque Beneficia Ecclesiastica &c. *Constit. 13. Urbani VIII. in principio, med. & circà fin. tom. 5. ibi*, ex Monasteriorum, Prioratum, aliorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum Unionibus &c. Monasteria, Prioratus &c. et alia quæcumque Beneficia Ecclesiastica unita &c. dummodò Monasteria, seu Beneficia ipsa possiderent &c. omnia, & singula Monasteria, Prioratus &c. et alia quæcumque Beneficia Ecclesiastica &c. quæ &c. possiderent &c., *& §. 2. in med. ibi*, omnia, et singula Monasteria, Prioratus &c. et alia quæcumque Beneficia Ecclesiastica &c. *& Constit. 50. Clementis X. in principio, tom 6. ibi*, ratione Unionum Monasteriorum, Prioratum, aliorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum &c., *§. 1. in principio, & antè med. ibi*, Monasteriorum, & Beneficiorum &c. unitorum &c. de quibusvis Monasteriis, Prioratibus &c. & Beneficiis Ecclesiasticis &c., *§. 2. antè med. & circà fin. ibi*, nec non Monasteria, Prioratus &c. & Beneficia unita &c. omnia singula Monasteria, & alia Beneficia Ecclesiastica unita huiusmodi &c., *§. 3. in principio, antè med. & circà fin. ibi*, ex Monasteriorum, aliorumque Beneficiorum Unionibus &c. Monasteria, Prioratus &c. et alia quæcumque Beneficia Ecclesiastica unita &c. dummodò Monasteria, seu Beneficia ipsa possiderent &c. omnia, & singula Monasteria, Prioratus &c. et alia quæcumque Beneficia Ecclesiastica &c. omnia, & singula Monasteria, Prioratus &c. et alia quæcumque Beneficia Ecclesiastica &c. *§. 6. in fin. ibi*, omnes, & singulas Uniones, de quibusvis Monasteriis, & aliis Beneficiis Ecclesiasticis &c., *§. 9. in principio, & §. 11. in principio, repet. post Tract. int. Constit. Apost. in ordine la. I. II. V. VI. VII. VIII. & XI.*

4 II. Premittendum est, quòd tam Monasteria taxata in libris Cameræ, seu Cancellariæ Apostolicæ, & Consistorialia, quàm non taxata, excedentia annuum valorem Ducatorum XXIV. auri de Camera, si iniantur manus mortuæ, subjacent quindenniis, ut per Diplomata Pontificia super quindenniis emanata cautum legitur, ac signanter in *Bulla 6. Pauli II. §. 3. in fin. §. 4. & 5. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi*, auctoritate Apostolica &c. itatuimus &c. & declaramus, quòd omnia, & singula Monasteria, videlicet illa, quorum fructus &c. ad summam C. Florenorum auri de Camera &c. ascendunt annuatim, si in libris ejusdem Cameræ taxati reperiantur, Communia, & Minuta Servitia, atque alia Jura debita, & consueta, tam ipsis Cameræ, & Collegio, quàm Officialibus præfatis, reliqua verò Monasteria &c. unita, pro quibus Cameræ Apostolicæ Annata, seu alia Jura solvi consueverant, vel debebant &c. Annatam, sive medios fructus unius anni in posterum singulis XV. annis perpetuò sequentibus, eidem Camerario so vere tenentur, & debeant. Et quòd de omnibus Monasteriis &c. unitis &c. Communia, Minuta, & alia Jura, seu Annata, & medios fructus hujusmodi solvere

adstringantur etiam singulis annis XV. in futurum &c., *Bulla 17. Pauli IV. §. 1. in med. & circà fin. eod. tom. 1. ibi*, ut de Ecclesiis, & Monasteriis Virorum &c. Solverentur &c. summæ pecuniarum in libris Cameræ Apostolicæ taxatæ &c. de cæteris autem &c. Beneficiis secularibus, & Regularibus valorem, XXIV. Florenorum de Camera excedentibus &c. juxta taxam solitam &c., *Constit. 33. S. Pii V. §. 2. tom 2. ibi*, Monasteria, quorum fructus &c. in libris Cameræ Apostolicæ taxati reperiantur &c., *& §. 3. antè med. ibi*, omnia, & singula Monasteria &c. dummodò in libris ejusdem Cameræ taxata reperiantur, reliqua verò Monasteria &c. quorum fructus &c. summam XXIV. Ducatorum auri de Camera &c. valorem annuum excedunt &c. sub literis Pauli II. compræhendi &c., *Constitut. 33. Sixti V. §. 2. antè med. eod. tom. 2. ibi*, quorum quilibet annuus valor XXIV. Ducatorum auri de Camera &c. non excedat &c. *Constitut. 18. Urbani VIII. in principio, tom. 5. & Constitut. 50. Clementis X. §. 4. 7. & 10. tom. 6. ibi*, Particularem Congregationem &c. pro exactione Quindenniorum omnium, & in quibuslibet Beneficiorum, ut præfatur, unitorum, & in libris Cameræ prædictæ taxatorum, &c. facienda, Motu simili &c. constituimus, & deputamus &c., *repet. post Tract. int. Constit. Apost. in ordine la. V. VI. VII. VIII. & XI.*

III. Premittendum est, quòd Monasteria Consistorialia, seu Prioratus, & Abbatia (quæ dicuntur etiam Beneficia Regularia) cæteraque Beneficia secularia majora, de quibus mentionem faciunt *Leo X. Constitution. 35. Bullar. nov. Rom. tom. 1. Paulus V. Constitution 32. in fin. §. Cæterum, tom. 2. Gregorius XIII. Constitution. 85. §. 4. in med. eod. tom. 2. & Gregorius XIV. Constitution 6. eod. tom. 2. illa sunt* (hincque ita nuncupata) quæ conferri solent à Papa in Consistorio Secreto, sive publico, seu consistorialiter, cum consilio Cardinalium, dum de eis adinstar Cathedralium Ecclesiarum propter quandam symbolizationem, fornicato quoque Processu super qualitatibus promovendorum ad hujusmodi Monasteria, seu Abbatias, Papa providet per viam Cedula, seu Schedulæ Consistorialis, & præconizationis, per viam nempè relationis, prævia matris causæ cognitione, ne ob pinguedinem Monasteriorum, seu majorum Beneficiorum immineat majus periculum per indirectum prolabendi in tot mala, scelera, & scandala, quæ frequenter committuntur in electionibus ob Beneficia, quæ à pluribus appetuntur, quæve Pontifici reperiantur perpetuò reservata, in quocumque mense vacaverint, si excellentior annuum valorem CC. Ducatorum auri de Camera, vigore *Regule 2. Cancellar. de reservation. Cathedral. Eccles. & Monaster. Pastor de Benefic. lib. 1. tit. 2. num. 8. Tamburin. de Jur. Abbat. tom. 1. disput. 5. quest. 2. num. 2. circà fin. versiculo & talia dicuntur Monasteria, junctis in seqq. Cabed. de Patronat. Reg. Coron. cap. 24. num. 3. cum seqq. & per tot. Germon. de Indult. Cardin. in §. Regularia num. 7. 82. & seq. Luther. de re benefic. lib. 1. quest. 26. nu. 42. cum seqq. & lib. 3. quest. 4. num. 11. Gomez Sarnen. in Regul. 61. aliàs 54. hodie 55. Cancellar. de valor. in proem. seu præfat. post med. versiculo secundus valorem*

Beneficiorum, & quæst. 3. circa fin. versiculo tamen quidquid sit, in med. Paris. de resignation. Benefic. lib. 8. quæst. 6. num. 3. cum seqq. Tondut. resfol. Canon. & benefic. part. 1. cap. 33. num. 2. & part. 2. cap. 2. §. 7. num. 1. cum seqq. Ameyden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 2. num. 21. P'yrth. Corrad. in prax. dispens. Apostol. lib. 6. cap. 4. nu. 45. cum seqq. Cobell. in notit. Cardinal. cap. 15. Congreg. 7. in fin. litera C. versiculo ea verò dicuntur Beneficia Consistorialia, Rota dec. 540. n. 4. cum seq. part. 3. divers. & post Tamburin. de Fur. Abbat. tom. 3. dec. 15. n. 4.

6 *Monasteria autem esse solent Consistorialia illa, quæ taxata sunt in libris Cameræ Apostolicæ, quorum inventor fuit Joannes XXII. cum Curia resideret Avenione, & excedunt Ducatos sexaginta tres cum uno tertio, & Consistorialia esse non solent, quæ summam hujusmodi non excedunt, Germon. de Indult. Cardinal. in §. Regularia num. 82. in principio, Mandos. in Regul. 2. Cancellar. quæst. 3. nu. 3. & in Regul. 34. hodie 35. Cancellar. de annual. quæst. 16. per tot. Chokier ad dist. Regul. num. 20. litera D. Paris. de resignat. Benefic. lib. 2. quæst. 2. num. 6. cum seqq. Gomez Sarmen. in Regul. 61. aliàs 54. hodie 55. Cancellar. de valor. in proem. seu prefat. post med. versiculo quorum librorum, & quæst. 3. circa fin. versiculo tamen quidquid sit, verbo aut sunt Consistorialia, & quæst. 10. in fin. versiculo & idè, ut prædicta decisio, & in Regul. 27. aliàs 28. hodie 29. Cancellar. de subrog. collitiq. quæst. 15. in fin. versiculo non datur etiam derogatio.*

7 *Est bene verum, quòd non adeò coangustatur Papæ auctoritas in se amplissima, ut Monasteria hujusmodi semper consistorialiter providere teneatur, quominus, si velit, possit etiam illa extrà Consistorium providere per Signaturam manu ipsius Papæ ea expediendo, adjecta in Provisione Clausula, quòd Provisio valeat, perinde ac si consistorialiter facta fuisset, cum de consuetudine, & stylo fieri soleat Provisio omnium Beneficiorum Consistorialium extrà Consistorium, paucis tamen exceptis existentibus in Germania, Gallia, & Sicilia, Card. Paleot. de Sacr. Consistor. consult. part. 1. quæst. 2. versiculo quod verò, Lotther. de re benefic. lib. 1. quæst. 26. num. 47. Paris. de resign. Benef. lib. 2. quæst. 2. num. 10. cum seq. & lib. 8. quæst. 6. nu. 2. & 8. & lib. 11. quæst. 3. num. 26. Ameyden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 2. num. 22. & 78. Episc. Matta de Caus. Consistorial. sect. 15. num. 1. cum seqq. Card. de Luca de Benefic. discurs. 4. ferè per tot. Wegnerck in Jus Canon. tom. 1. lib. 3. tit. 5. de Præbend. in lib. 3. Extravag. Commun. in cap. ad regimen. 13. §. 4. versiculo nota secundo, Corrad. in prax. dispens. Apostol. lib. 6. cap. 4. num. 50. cum seqq. Rota dec. 540. nu. 6. cum seqq. & dec. 584. num. 8. part. 3. divers. & post Tamburin. de Fur. Abbat. tom. 3. dec. 15. num. 5. ubi in principio tradit, ita resolutum fuisse per Sacram Congregationem Consistorialem, & decis. 16. num. 7. ubi iterùm, e Decreto ejusdem Sacræ Congregationis; unde Monasteria Consistorialia, quantumvis antè Unionem collata fuerint extrà Consistorium, non tamen hiuc desinunt post Unionem subjacere Communibus, & quindenniis, cum semper de sui natura uti descripta, ac registrata in libris Cameræ ad omnes effectus vetè sint Consistorialia, propriam-*

que naturam retinent: nec Papa eo casu illa conferendo extrà Consistorium per accidens, videtur velle sibi, suæque Cameræ præjudicare in exactiōne quindenniorum ex hujusmodi Monasteriis, si postea ipsa manus mortuæ uniat, cum sciat, eadem semper remanere Consistorialia, accedente præsertim consueta Clausula, quòd valeat Provisio, acsi consistorialiter facta esset, per quam fingitur, Provisionem per Consistorium processisse, nè aliàs aliquod Papæ, Cameræ, ac Annatistis inferatur præjudicium ex defectu Consistorii, & attenditur sola Consistorialitas Beneficii inducta ratione valoris, seu taxæ, saltem ad effectum solvendi Communia, & quindennia, prout attenderet ad alium effectum originarium solvendi Annatas, Lotther. de re benefic. lib. 1. quæst. 26. n. 61.

Adeò, ut, etiam si Monasteria descripta in Camera, antè Unionem fuerint electiva, provideri nempe solita ad electionem Monachorum cum sola confirmatione Pontificis, istaque expediti consueta non consistorialiter, adhuc post Unionem obnoxia remanent quindenniis, cum satis sit, quòd illa consistorialiter provideri debeant, nulla habita consideratione ad accidentalem confirmationem extrà Consistorium sequutam ità volente Papa, qui non per hoc ex proprio facto ab arbitrio dependente, censetur velle tollere originariam, ac nativam consistorialitatem Monasteriorum, Lotther. de re benefic. lib. 1. quæst. 26. num. 49. §. 6. & 57. nihil enim refert, si Provisio Monasterii jam descripti tanquam Consistorialis in Camera, postea aliquando, vel etiam semper provideatur consistorialiter, vel non consistorialiter, cum qualitas Consistorialitatis illic imprimatur ex ea descriptione, Lotther. mox laudata quæst. 26. num. 53. equidem semper viva militat ratio in omni casu, solvendi quindennia, dum Monasteria Consistorialia tanquam talia ex Regula 2. Cancellar. reservata Papæ, semel unita manus mortuæ, non amplius provideri possunt per Papam sive in Consistorio, sive extrà ex eo, quòd non amplius vacant, sicque semper refarciendum venit damnum hujusmodi, mediante quindenniorum solutione, quod Camera Apostolica, & Annatistæ sentiunt ex defectu solutionis Annatarum ob defectum vacationis, seu (ut melius dicam) ex defectu solutionis Communis Servitii, quod loco Annatæ debetur ex Monasterio Consistoriali, prout illud debetur ex Episcopatu; propriè enim Annata, seu dimidia Annata solvitur ex inferioribus, seu minoribus, & non Consistorialibus Beneficiis, Mass. Gallef. de Annat. n. 3. cum seq.

Minùsque oportet, quòd ad inducendam Consistorialitatem taxato Monasteriorum in libris Cameræ fiat in Florensis, seu Ducatis auri de Camera sexaginta sex, & duabus tertiis partibus unius Florensi, seu Ducati, facta computatione Communis Servitii loco Annatæ per Joannem XXII. redacti ad tertiam partem veri valoris, quæ summa ter ducta constituit bis centum Ducatos, proindeque probetur excessus valoris Ducatorum bis centum, quia, etiam si Monasteria sine taxata ad minorem summam Ducatorum sexaginta sex, & duarum tertiarum, adhuc Consistorialia esse non desinunt, cum satis sit, Monasteria tanti valoris commu-

8

9

10

11

12

13

ni

ni æstimatione, non obstante, quòd non sint descripta ad tantam summam, ob Regul. 2. *Cancellar.* ut notat post alios *Rota post Tamburin. de Fur. Abbat. tom. 3. dec. 15. num. 6. & decif. 16. num. 6. versiculo sed neque hoc motivum*, quidquid in contrarium inclinè, vel declinet ob Clientis defensionem *Ferrer observat. part. 3. cap. 1. & 2.* quia semper prævalere debet contraria sententia, quam tenuit Sacra Congregatio super rebus Consistorialibus, referente *Rota mox citata dec. 16. num. 6. in fin. post Tamburin. de Fur. Abbat. tom. 3. & jure merito*, cum hujusmodi Congregatio constans Eminentissimis Purpuratis, & tractans de rebus ad Consistorium spectantibus, censetur in hac materia optimè instructa, res, & Causas Consistoriales semper præ manibus habens, de quibus plenissimum Tractatum egit *Episcop. Matta*; idèoque præponderare debeat simplici dicto, seu opinioni unius Doctoris, præcipuè pro Cliente scribentis.

Er quando etiam Monasteria nullo modo Consistorialia essent, sed descripta tantum, seu taxata in Camera, adhuc hoc sufficit, ut postea unita solvere debeant quindennia; non enim sola illa effectiva Consistorialitas Monasteriorum ea reddit subiecta quindenniis, sed etiam sola descriptio, seu taxatio in libris Camerae, qui antiquissimi à Bonifacio IX. vel à Joanne XXII. non ad alium finem adinventi sunt, quam, ut sciatior valor Beneficiorum debentium eam taxari pro Servitio loco Annatae, quæ descriptio inducere videtur qualitatem virtutis saltem Consistorialitatis, cum certa Monasteria descripta reperiantur inter reliqua Beneficia Consistorialia, *Paris. de resignat. Benefic. lib. 1. quest. 2. num. 10. Lotther. de re benefic. lib. 1. quest. 26. nu. 53. cum seqq.* Omitto pro notitia, quòd Beneficia Consistorialia in Gallia non nisi nominatis a Rege dantur, prius autem Sollicitator, seu Procurator recipiens expeditiones ex Gallia, eisquæ ad Legatum, seu Oratorem Christianissimum delatis, per eundem Sño exhibetur nominatio Regia, collata tunc gratia per Papam, Legatus propria manu scribit, *expeditur &c.* postea remittitur in manus Cardinalis Protectoris Regni, aut alterius Deputati formatio Processus super vita, & moribus nominati, seu promovendi, unà cum Instrumento Professionis Fidei, cum aliis Actis necessariis, quæ recognoscuntur per tres Cardinales, qui sunt Capita Ordinum, per ræconizationem idoneo nominato, devenitur ad præconizationem fieri solitam per Cardialem Protectorem Ecclesiarum: qua præconizatione facta, Procurator, seu sollicitator præstat obligationem in manus Cardinalis proponentis pro sumptibus necessariis, & in proximo Consistorio fit per eundem Cardialem propositio, consistit ad eundem effectum solita schedula Consistoriali dicta, continente Provisionem Pontificis, illaque mittitur ad Cardialem Vicecancellarium, per quem aia conficitur, subindè tandem in Dataria Apostolica fit editio Bullarum, nisi Pontifex velit proponere in Consistorio, quo casu non est opus hujusmodi formalitatibus, sed ipse, proponendo, providet, & dispensat, *Ad dens ad Lovet litera M. num. 10. col. 4. versiculo Charles François ont se privilege, & litera B n 13. Pastor de Benefic. lib. 1. tit. 2. num. 8. in principio,*

Tondut resol. canonic. & benefic. part. 1. cap. 33. n. 2. & par. 2. cap. 2. §. 7. n. 2. & cap. 3. §. 6. n. 17.

Qua occasione est valdè notandum, quòd, quantumvis in minoribus, seu inferioribus Beneficiis Gallia sola Signatura sufficiat, at tamen in istis Beneficiis majoribus, seu Consistorialibus non sufficit, sed debent intervenire Bullæ, *Tondut. mox allata part. 2. cap. 2. §. 7. num. 3.*

IV. Præmittendum est, quòd Monasteria Monialium ad similitudinem Monasteriorum Monachorum, tanquam Consistorialia circa promotionem ad Abbatissatum, quantumvis non taxata in libris Camerae, subijci tamen debent quindenniis unita manus mortuæ, si de tempore Unionis Conventu caruerint ex eo, quòd loco Annatae, seu Communis Servitii, ad quod antè Unionem tenerentur, ob longè minorem administrationem, & Jurisdictionem de consuetudine Curia traditur Papæ una dumtaxat vestis lineæ, seu Rochetum, *Gomez Sarnen. in Regul. 61. aliàs 54. hodie 55. Cancellar. de valore in prat. in med. versic. Nam videmus, & quest. 3. per tot. ac signatur in principio. §. Videtur, & in med. §. Tamen, juncto versic. & in summa, Mass. Gallef. de Annat. num. 30. circa fin. §. Ex hujus regula in principio bi: Monasteria Monialium, seu (magis propriè loquendo) illorum Abbatissatus, pro quibus Annata non debetur, sed quælibet Abbatissa dono dat solummodò vestem lineam quam vulgò Rochetum appellant, seu certam modicam, pro eodem Rochetto, pecuniarum summam, juncto §. Quod de Monasteriis Monialium et §. Est aliud in principio, versic. sed Beneficium, Lotther. de re benefic. lib. 1. quest. 26. num. 62. et 63. ibi: etiamsi non sint taxata in libris Camerae, ea ratione, quia pro hujusmodi Provisionibus, quantuncumque fiant in Consistorio, quæ ad Abbatissatum promoventur, non solvunt Commune, nec propter fuit necessaria taxatio; sed tradunt Papæ (loco Annatae) unam vestem lineam, sive Rochetum &c. Etque clara super hoc dispositio Constitutionum Apostolicarum, ut in *Constitut. 33. Sixti V. §. 2. in principio, Bullar. nov. Rom. tom. 2. ibi: etiamsi Monasteria Monialium fuerint, quæ tamen tempore ipsarum Unionum &c. Conventu caruerint &c. Constitut. 13. Urbani VIII. autè §. 1. circa fin. tom. 5. & Constitut. 50. Clementis X. §. 4. in principio, tom. 6. repet. post Traff. int. Constitut. Apostol. in ordine la VII. VIII. & XI.**

V. Præmittendum est, quòd aliud est, Monasteria Monachorum, vel Monialium Conventu carentia, vel non carentia, manus mortuæ uniri, & aliud est, Beneficia Ecclesiastica Monasteriis Monachorum, vel Monialium Conventu carentibus, vel non carentibus, uniri, in primo enim casu Monasteria Monachorum unita, sive Conventu careant, sive non careant, debent quindennia; Monasteria verò Monialium solum, si Conventu careant de tempore Unionis, debent quindennia: in secundo autem casu Unionis Beneficiorum Ecclesiasticorum factæ Monasteriis Monachorum, aut Monialium Conventu carentibus, vel non carentibus quindennia debentur, veluti ex mente Pontificiarum Constitutionum super quindenniis editarum ponderant *Mench. consil. 1. nu. 9. post consil. 897. Ameyden de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn.*

denm. n. 10. 11. & 12. ibi: aliud enim est, quòd quinquennia solvantur pro Beneficiis, quæ ununtur Monasteriis &c. et aliud, quòd solvantur pro Monasteriis Monialium &c. quando ununtur aliis Collegiis; priori enim casu Camera Apostolica, et Officialis Cancellarie damnnum paterentur, quia pro illis Beneficiis solvèbatur Annata, quæ, cum per Unionem fuerit sublata, æquum est, quòd subintret quinquennium. Secundo verò casu pro Monasterio habente Conventum &c. non solvitur Annata, quia administratio est quid manuale, et omnes fructus sunt additi Regularibus &c. similiter Monasteria Monialium, nisi sit collativum, ut in Francia, non solvant Annatam; undè, si uniantur alteri Ecclesie, nec quidem solvunt quinquennia, si habeant Conventum, quia prius non solvebant Annatam, eo quòd nulla contingebat vacatio; si verò Monasterium hujusmodi Conventu, et Hospitali careat cura, tunc redditur ad instar Beneficii simplicis, pro cujus solutione rectè exigitur quinquennium, licet pro illis nunquam fuerit soluta Annata, nec quidem fuisset, nisi subsequuta esset Unio &c.

VI. Denique præmittendum est, quòd antiquitùs, quando devotio, ac virtus illius sæculi nihil lascivi criminis suspicari sinebat ob virorum, ac fœminarum tunc exquisitam probitatem, ac sanctam conversationem, simul coherentem, ac indiscriminatam hoc cohonestare contententium, sub eodem quidem ambitu, aut etiam tecto degentium, sed pariete quopiam discretorum hinc virorum, inde mulierum sub Regula S. Basilii Magni: sicque Monasteria potius bipartita, ac septo dividente conclusa, communia aderant Monasteria pro simultanea Monachorum, ac Monialium habitatione, vel secundùm alios hinc inde duplicia, seu duplicata etiam simplicia nuncupanda; postea tamen frigescente devotione illa (bona enim parum durat) crescente malitia mortalium, & decrecente in dies veteri simplicitate, prohibitum fuit, nè deinceps Monasteria duplicia Virorum, & fœminarum erigerentur ob insidias Diaboli, cap. diffinimus 21. cap. in nullo loco 22. cap. perniciosum 25. in fin. 18. quæst. 2. l. Sanctissimarum 44. C. de Episc. et Cleric. Novell. 123. de Sanctissim. Episcop. 5. In omnibus autem Monasteriis 36. et Novell. 133. quomodo oport. Monach. vivere 6. Non ingrediendum 3. Gonzalez Tellez in cap. Monasteria Sanctimonialium 8. num. 9. de vita, et honestate Cleric. & in notis ad cap. sicut regimini 6. nu. 3. litera D. de Regular. Hæreth. disquisition. monastic. lib. 1. tract. 1. disquisit. 5. Tamburin. de Jur. Abbat. tom. 3. disp. 5. quæst. 1. num. 7. Germon. de Sac. immuni. lib. 2. cap. 1. num. 5. Cabassut. notis Concil. cap. 62. in princip. in Canone 28. & cap. 75. in fin. in Canone 20. Dart. in Decret. Gratian. part. 2. caus. 18. quæst. 2. in fin. Canon. 10. 16. & 26. column. 2. versic. porro Monachi, Theophyl. Raynaud. de sobria frequentatione mulierum per Sacros homines, cap. 5. in principio, versiculo non est censenda, et in fin. versiculo allegatur denique, cum plurib. versicul. seqq. registrat. in miscellan. Sac. tom. 12. oper. fol. mib. 286. column. 2. in fin. fol. 287. column. 1. in princip. & fol. 302. cum seqq. juxta ultimam editionem. Inter alia enim frequentiora Monasteria duplicia legitur de Monasterio à S. Geva constructo de anno 1129. Erckenhorst. in Vvesphalia, de S. Vin-

diciano Episcopo Attrebaten. sub annum 700. extracto in Hunolcut Cameracen. agri pago, & longè post de alio Monasterio à S. Brigida Vidua Sueca sub Urbano V. de anno 1365. quæ Romam profecta, ritum vitæ à se institutum probari obtinuit, ut Cœnobium commune utriusque sexui foret; cùmque Martinus V. aliquando hæc Monasteria Brigirana deinceps contritui vetuisset, prout cum eff. seu dupliciter hujusmodi Monasteriorum dissolvit; postea tamen urgente Henrico Daniæ, & Norvegiæ Rege, nec non Catharina ejusdem Genitricis Regina Angliæ, & potentibus Prælatibus illorum Regnorum, destitit, dissolutionem hujusmodi revocavit, Monasteria ad priorem dupliciter statum deducens in Regnis tamen Angliæ, Daniæ, Norvegiæ, aliisque ditionibus dictorum Regum; moxque sub Eugenio IV. tentatum, sed in irritum, quod quidem ita constitutum fuisse à Salvatore ipso, habetur cap. 10. ejusdem Regulæ Salvatoris Ordini Brigirana præfixæ sub denominatione S. Salvatoris, teste P. Raynaud. loc. mox citat. versiculo quamquam S. Vindicianus fol. mibi 303. column. 2. de quo quidem factus meminit Sacra Congregatio Concilii in suo Decreto 19. Septembris 1682. edito, quod uti singulare hic adnectere non piget, ut sequitur.

Belgii Professionis Regularis. Cap. 1. sess. 25. de Regular. Ordo Regularium utriusque sexus sub denominatione S. Salvatoris, de cujus origine, vivendi modo, & vario statu videri possunt S. Antonin. tom. 3. Chronic. tit. 24. cap. 11. §. 4. pag. mib. 797. P. Raynaud. oper. tom. 12. tract. de sobr. frequent. mulier. per Sac. homin. cap. 3. fol. mib. 303. juxta ultimam impressionem, versiculo quamquam S. Vindicianus, non ita pridem à S. Brigida institutus; ita, ut Monasteria deberent esse duplicia, Virorum scilicet, & mulierum intrâ eadem sœpra, sub diversis tamen Clausuris à S. M. Urbano VI. aliisque Summis Pontificibus approbatus fuit; verum tractu temporis compertum est, hujusmodi Virorum cum mulieribus cohabitationem suspiciones, & scandala paritum.

Undè S. M. Martinus V. eorundem Monasteriorum dupliciter dissolutionem illaque simpliciter, & ab invicem separata esse voluit, licet postea ad preces Henrici Regis, & Catharinæ ejusdem Genitricis Regina Angliæ dissolutionem hujusmodi revocaverit, & Monasteria ad priorem dupliciter statum deduxerit in Regnis tamen Angliæ, Daniæ, Norvegiæ, aliisque ditionibus dictorum Regum dumtaxat, ut patet ex illius literis Apostolicis datis XVIII. Kalend. Januar. anno ejus VII. & ex aliis datis IV. Nonas Februar. anno VIII. ad quarum limites intelligendus videtur Abb. Panormitan. consil. 3. lib. 1. qui in fine testatur, se vidisse literas Martini V. plumbatas, revocantes dissolutionem Monasteriorum dupliciter pro eodem factam. At accepto, plures ex dissolutione præfata sententiones, & inconvenientia furrexerunt, & majora in dies emerura fore, S. M. Engenius IV. prævia Constitutionis Martini V. revocatione, nec ulla illius moderatione quoad Regna Angliæ, & alia mox enunciata mentione facta, Fratrum, & Sororum cohabitationem juxta primævum Ordinis Institutum generaliter, & ubicumque licitam declaravit, quinimò Fratres ext rã

extra priora Monasteria duplicia degentes ad illa regredi, si omnimodè ibi locari valerent, alioquin ad Carthusiense, S. Benedicti, Canonicoꝝ Regularium S. Augustini, Prædicatorum, & Minorum Ordines, in quibus benevolos invenissent receptores, transire voluit, statuens nihilominus, nè de cætero Fratres, aut Sorores huiusmodi vigore cujuscumque Privilegii, locum aliquem acceptare, seu tenere auderent, ubi, aut propter ineptitudinem loci, aut penuriam facultatum loca ipsa non viderentur ad perfectionem reduci posse juxta Regulam S. Brigite.

Postmodùm, ex Decreto Capituli Generalis à Sede Apostolica confirmato cautum fuit, nè alia dicti Ordinis Monasteria sine speciali ejusdem Sedis auctoritate deinceps erigi possent.

Quo tamen non obstante, S. M. Clemens VIII. supplicationibus Isabellæ Infantis Hispaniarum, & Principissæ Flandriæ inclinatus, commisit Nuncio apud Belgas, & Ordinariis Locorum, ut Constitutionibus dicti Ordinis examinatis, atque inventis licitis, & honestis, & per Sedem Apostolicam approbatis, facultatem impertirentur fundandi nova Monasteria, & in illorum fundatione statuendi quæcumque pro eorundem prospero regimine necessaria esse judicassent.

Nonnulla itaque Monasteria erecta fuere, simplicia tamen Virorum, nempè ab illis mulierum separata, editæque successivè Constitutiones in formula emittendæ Professionis, & peritiquè aliis minimè conformes Regulæ primitus traditæ à S. Brigita, quas S. M. Gregorius XV. confirmavit; undè novissimi isti priores illi Brigitanæ vulgariter appellati sunt.

Contentione hinc exorta, an Monasteria novissimorum essent vera Ordinis S. Salvatoris, seu S. Brigite Monasteria, ex quo secundùm illius institutionem non erant duplicia, sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium declaravit, dicta Monasteria vigore literarum Clementis VIII. erecta, & erigenda, esse, ac fore vera membra dicti Ordinis, non secus, ac si essent duplicia, & Religiosi unâ cum Monialibus cohabitarent, quam declarationem S. M. Urbanus VIII. salva præfatæ Congregationis auctoritate confirmavit. Nihilominus Capitulum Generale priorum Brigitanorum de anno 1675. inter cætera decrevit -- non agnoscere novissimum Ordinem pro vero, & legitimo, quod Decretum S. M. D. N. de ejusdem Congregationis Episcoporum, & Regularium consilio approbavit. His intellectis, nonnulli ex Brigitanis novissimis se à Religione, illiusque votis penitus exemptos esse præterdiderunt, unde Sacra Congregatio, particulariter tamen deputata, sub die 2. Julii 1681. decrevit, illorum Congregationem esse veram Religionem sub Regula S. Augustini à S. Sede Apostolica in Congregationem erectam, diversam tamen à Religione S. Salvatoris, seu S. Brigite ab Urbano VI. Martino V. & Eugenio IV. erecta, & respectivè approbata, & dictæ Religionis novissimorum professos utriusque sexus esse, & reputari veros Religiosos. At nec huic Decreto acquiescentes novissimi, nuper S. M. D. N. expoluerunt eorum se in dicta Religione professos fuisse, quatenus crediderunt unam, eandemque cum vera, & priori Religione S. Brigite, supplicantes proinde declarari.

I. An eorum Professiones censendæ sint invalidæ.

II. Tribui aliquibus Prælati auctoritatem revivendi, & quatenus opus sit, confirmandi eorum Constitutiones hætenus conditas, & observatas, & juxta illas admittendi ad novam professionem eos, qui iterum profiteri volent, aliis verò alteram Religionem ex approbatis, etiã præter specificatas in Bulla Eugenii IV. ingredi volentibus facultatem transeundi, & ad sæculum redire malentibus, dotem, & Bona in Religionem collocata restituendi.

Quatenus verò validæ, mandari.

III. Ut quamprimum deputentur quatuor, aut quinque personæ, quæ Constitutiones revideant, & corrigenda corrigant, nec non addenda addant, quæ sic revisæ, & correctæ ad S. Sedem confirmandæ remittantur, & pro ipsis habeant vim Regulæ, easque profiteantur cum Regula communi S. Augustini.

IV. Ut conficiant Cæremoniale, seu Rituale ad ritè perfolvendum Divinum Officium juxta Ritus S. R. E. & Statuta Ordinis à S. Sede approbata.

V. Ut in posterum careatur Officium Cantu Gregoriano ad normam Regulæ, & prout statuitur in Revelationibus S. Matris Brigite.

VI. Ut superiores seriò curent, Juvenes Religiosos incumbere, & vacare studiis tam Philosophiæ, quàm Theologiæ, ut postea applicari valeant Concionibus, & Confessionibus fidelium excipiendis, ut latius cap. II. dictæ Regulæ.

VII. Cùm Priores, seu Vicarii Conventuum sint triennales, elapso Triennio illi non possint denuò ad aliud Triennium, sive in suo, sive in alieno Monasterio eligi, nisi ad minus sex, qui anno à Superioritate vacaverint.

VIII. Ut ad uniformitatem in Congregatione introducendam determinetur, declareturque forma, norma, & color vestium.

Cùm autem Sanctitas Sua, non obstante narrativa, quòd in Congregatione Episcoporum, & Regularium generali, & particulari Decreta præfata emanaverant, preces huiusmodi ad hanc Sacram Congregationem remisit, Emi Patres, ad quorum manus deferretur Summarium continens formulas Professionis, & literas Apostolicas S. M. Clementis VIII. Gregorii XV. Urbani VIII. & S. M. D. N. aliæque ad rem facientia, deliberare non gravabuntur, quid desuper decernere expediat.

Die 19. Septembris 1682. Sacra Congregatio Emorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, consuit, Professiones fuisse, & esse validas, & Religiosos novissimos vocandos esse Brigitanos ad formam Constitutionis, seu Brevis S. M. Urbani VIII.

In cæteris ad mentem.

Huc usque Decretum Sacre Congregationis, Concilii.

Et in Civitate Ulyxbonen. Patria mea viget 19
Monasterium Monialium Nationis Anglicanæ 30
vulgò in illis Partibus *as Ingrezinbas* nuncupatarum, ejusdem Ordinis Brigitanæ, quæ quidem usque de anno 1594. exules à Diocesi Londinens. apud Anglos tunc ingravescente dira Anglicana hæresi, ad Civitatem prædictam Ulyxbonen. transfatæ unâ cum Monachis ejusdem.

31 Ordinis, ibique Portugalliz Regis, cæterorùmque benefactorum elemofynis larga manu (ut Lufitana pietas affolet) erogatis aluntur.

Veruntamen (redeundo ad rem noſtram, adeò prohibita fuere Monafteria utriuſque ſexus, ut poſteà nec permiſſum fuerit, Monafteria Virorum uniri Monafteriis mulierum, vel è contrà (tanta eſt Pontificum diſciplina, tam ordinata rerum diſtributio) *Turricell. de unione Beneficiorum cap. 5. num. 20. Rota coram Alexandro VIII. dec. 9. num. 20.* ità, ut, etiamſi Monachi, Monialium curam gerant, & Bonorum adminiſtrationem habeant, non per hoc ſequitur, Monafteria Monialium uniri dici Monafteriis Monachorum, aut eſſe Grangias, vel illorum dependentia membra, *Turricell. loc. allegat. num. 21. Rota allegat. dec. 9. nu. 21. coram Alexand VIII.*

Quibus omnibus lato calamo pro neceſſitate præmiſſis, cùm in VI. ac ultimo præmiſſo conſtet, etiam hodie, ſaltem Monafteria Brigitana utriuſque ſexus dari de facto, in quibus viri, & fœminæ ſunt permixti ob tolerantiam Sedis Apoſtolicæ, licet de Jure non debeant eſſe talia Monafteria, non eſt omninò ſuperflua præſens materia, proindeque in præſenti firmamus, quòd ex Beneficiis Regularibus, ſeu Monafteriis duplicibus Monachorum, & Monialium, annuum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, manu mortuæ unitis, de tempore Unionis Conventu carentibus, etiam adhuc debentur quindennia; quia ad ſolvendum quindennia fatiſ eſt, quòd unum, vel aliud Monafterium ex unitis, poſteà unitum manu mortuæ, de tempore Unionis cum eff. Conventu caret, cùm ſervanda veniant Bullæ in ea parte, in qua commodè ſervari poſſunt, ſicque bene erit locus quindenniis: aliàs fieret manifefta fraus Bullis, ſubterfugiendo ſolutionem.

35 quindenniorum ſub ſolo prætextu duplicitatis Monafteriorum inter ſe unitorum, contra verba Bullarum, quæ, ſi non diſtinguunt, nec nos diſtinguere debemus *l. non diſtinguemus 32. ff. de recept. arbitr. Barboſa axiom. 136. n. 4.*

Neque obſtat, quòd in dubio ad evitandam ſolutionem quindenniorum, quæ odioſa ſunt, Monafterium Monachorum carens, vel non carens Conventu, participare deberet de favore alterius Monafterii Monialium, ſibi uniti, Conventu non carentis, & ſic non debentis quindennium ad formam Bullarum: quippe immò hac via non ſervarentur Bullæ, cùm non ſolverentur quindennia ex Monafterio illa debente.

36 Minuſque obſtat, quòd, cùm duplex Monafterium utriuſque ſexus, ſit compoſitum, non autem ſimplex, non compræhendatur in Bullis, quæ loquuntur de ſimplici, præſertim in materia odioſa, qualis eſt iſta quindenniorum, nè aliàs mixtum participans de duobus, contrarium, diverſum, ac incompatible evadat, *l. Imperium 3. verſic. mixtum ff. de Jurisdic. omn. Judic. l. 1. ff. de donation. l. 1. in princip. ff. de ventr. inſpic. l. ſi ſtatulibera 6. §. fin. ff. de ſtatuliber. Alexand. conf. 116. num. 10. cum ſeq. lib. 2. Decius conf. 333. à num. 1. & 2. Menoch. conf. 112. n. 62. lib. 2. Paz de tenuta cap. 57. num. 178. alter Lopez melior, quia alter, in l. 2. gloſſ. 3. in principio tit. 17. part. 7. Salgad. de ſupplicat. ad Sanctiſſ. part. 2. cap. 33. num. 11. Panciroll. var. lection. lib. 3. cap. 1. verſic. credo, Roxas de incompatibi-*

*lit. part. 8. cap. 2. à n. 66. Surd. dec. Mantuan. 174. à num. 15. & dec. 329. num. 19. ac in ſummi de reſervatione Monafteriorum CC. Florenos, ſeu Ducatos auri de Camera excedentium inducã per Regul. 2. Cancellar. Sott. ad eand. Regul. nu. 6. undè, ut ſub Regula Cancellaria reſervatoria menſium, oim 8. hodie 9. compræhendi poſſent etiam Beneficia qualificata, aliàs ob qualiſ. a rionem forſitan non compræhendenda, expreſſè declaratum in eadem Regula exiitit, i la compræhendi, veluti bene notant Gonzalez ad eand. Regul. 8. hodie 9. Cancellar. de Menſib. Mandof. in Regul. 11. Cancellar. quaſt. 16. num. 2. & in Regul. 32. Cancellar. quaſt. 30. num. 8. in principio, verſiculo ampliùs Coadjutoria; quia mixtum bene compræhenditur, quando, ut in calu, concurrit veriſimilis mens Summorum Pontificum, nè ſub hoc captioſo prætextu fraus fiat ejus Cameræ, ac Annaritiſ in quindenniorum exigendorum prætermiſſione, *Barboſa axiom. 152. n. 5.**

37 Longè minuſ obſtat, quòd Monafteria duplicia, uti inter ſe unita, vigore unionis habenda ſint pro uno Monafterio, quaſi facta unum corpus, & unum integrale, ut in ſi niſi Garz. de Benefic. part. 5. cap. 3. num. 144. poſt med. Pacian. de probation. lib. 1. cap. 27. num. 20. cum ſeq. ſicque ad effugendum quindennia ſolutionem quantumvis utrumque Monafterium non careat Conventu, ſed unum tantum; at tamen non videretur ſolvendum eſſe quindennium, ac ſi utrumque Monafterium Conventu non caret, & in hoc utrumque Monafterium habendum ſit pro uno, ac mediante unione unum Monafterium convertitur, & tranſubſtantiat in naturam alterius, *Gonzalez ad Regul. 8. hodie 9. Cancellar. de Menſib. gloſſ. 5. §. 7. num. 3.* quoniam eadem militat ratio, quòd, ſi vigore unionis utrumque Monafterium habendum ſit pro uno, ex alia parte ſolvendum ſit quindennium, ac ſi utrumque Monafterium Conventu careret: nec major, aut diſpar militat ratio in uno, quàm in alio, *Barboſa axiom. 152. num. 6.*

38 Omiſſo, quòd ad hoc ut duplex Monafterium utriuſque ſexus habendum ſit pro uno, deberet probari, unionem proceſſiſſe acceſſoriè, ac per viam incorporationis; aliàs enim, ſi proceſſiſſet æquè principaliter, non eſt habendum pro uno Monafterio, ut bene diſtinguunt *Gonzalez ad Regul. 8. hodie 9. Cancellar. de Menſib. gloſſ. 5. §. 7. num. 116. cum ſeqq. Garzias de Benefic. part. 5. cap. 3. num. 144. in principio & num. 145.* Alias ex parte Monafterium Virorum videretur eſſe principale, uti dignius ratione ſexus, illudque fœminarum acceſſorium, veluti in ſimili *Pacian. de probation. lib. 1. cap. 27. num. 12. & 13. Gonzalez ad ſepè laudat. Regul. 9. loc. citat. nu. 129. niſi ageretur de Monafterio Monialium Conventu non carente, unito Monafterio Monachorum (ut antiquitùs haud citrà ſcandalum tolerabatur) quod ſubjectum eſſet Monafterio Monialium; & ſicuti quodcumque Monafterium, quamvis unitum Monafterio non privilegiato, ſeu non habenti privilegia, non perdit ſua Jura, & propria privilegia, quæ antè unionem habebat, non tamen illa communicat, ſeu participat alteri Monafterio, *Pacian. loc. mox relat. num. 17. cum ſeqq. & num. 23. Turricell. de unione Benefic. cap. 3. num. 9. Rota coram Dunozet. Fun. dec. 651.**

dec. 651. num. 30. tom. 2. ita unum Monasterium Conventu non carens, quantumvis unitum alteri Monasterio Conventu carenti non participat de privilegio non solvendi quindennia, sed alterum Monasterium Conventu carens, retinet propriam naturam solvendi quindennia ob Conventus carentiam.

- Præterea ad summum forsitan (quod tamen non firmo) intraret objectum, quando Monasteria essent unita in unam, eandemque essentialiter, & virtute, quod in Monasterio duplici Virorum, ac mulierum cadere nequit, secus verò, quando uniuntur quoad quid, seu secundum quid, quoad obedientiam nempe, *Pacian.*
- 46 *loc. allegat. num. 53. & 57. cum seqq.* In dubio tamen præsumitur unio æquè principaliter facta, *Turricell. de unio. Benefic. cap. 1. num. 12. Rota coram Card. Cels. dec. 76. num. 7. Dumozet. Jun. dec. 640. num. 20. tom. 2. Bich. dec. 665. num. 33. tom. 2. ac in recentior. dec. 533. nu. 10. part. 10.*

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis Regularibus, seu Monasteriis Virorum, annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, manui mortuæ unitis, quantumvis de tempore Unionis Conventualibus, seu Conventualitatem, vel Conventum habentibus, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 In Bullis quindenniorum Monasteria Monialium excipiuntur à contrario sensu à quindenniis, de tempore Unionis, Conventu non carentia.
- 2 Non præsumitur, Pontificis successores excipientes à quindenniis Monasteria Monialium, derogare voluisse Constitutionibus Pontificum Prædecessorum quindenniis subjicientium Monasteria Virorum.
- 3 Sed potius præsumitur, velle præteritorum Legislatorum Constitutiones adamussim servari.
- 4 Super quo Pontifices successores protestantur in Bullis quindenniorum.
- 5 Ex Bullis quindenniorum præcedentibus apertissime constat quindennia etiam deberi ex Monasteriis Virorum unitis.
- 6 Non præsumitur volita derogatio præcedentium Constitutionum, & cur.
- 7 Pontifici Constitutiones sedulo condi solent.
- 8 Contra ietas omnino evitanda est.
- 9 In potiori, et proprio significato sumenda sunt verba.
- 10 De propriè dicatur Monasterium, debet habere Conventum.
- 11 Intellectus Regulæ 2. Cancellar.
- 12 Intellectus Regulæ 11. Cancellar.
- 13 Intellectus Regulæ 13. Cancellar.
- 14 Intellectus Regulæ 15. Cancellar.
- 15 Intellectus Regulæ 26. Cancellar.
- 16 Intellectus Regulæ 55. Cancellar.
- 17 Intellectus Regulæ 60. Cancellar.
- 18 Intellectus Regulæ 64. Cancellar.
- 19 Intellectus Extravag. ad regimen. 13. de Præbend. inter canonum.

- 20 Casus omisus habetur pro omisso.
- 21 Monasteria Virorum ut plurimum sunt taxata in libris Camere.
- 22 Monasteria Monialium de tempore Provisionis Conventum habentia nullam penitus solvunt Annuatam.
- 23 Illa verò de tempore Unionis Conventu carentia solvunt quindennia.
- 24 Monasteria Virorum, tametsi Conventum habentia, adhuc semper subjacent solutioni Annuatæ, proindeque solutioni quindenni.
- 25 Conditio Conventualitatis requisita à Bullis quindenniorum, in Monasteriis Monialium, ut illa à quindenniis excepta intelligantur, referri debet solummodo ad Monasteria Monialium.
- 26 Masculinum quandoque comprehendit etiam femininum, sed non secus.
- 27 Adducitur Genes. cap. 1. vers. 27.
- 28 Regula 2. Cancellar. reservatoria Monasteriorum Virorum, nullo modo comprehendit Monasteria Monialium.
- 29 Monasteria etiam propriè dicuntur Monialium.
- 30 Modus discretivus loquendi denotat diversitatem.
- 31 Ex omnibus Monasteriis Virorum, quamvis de tempore Unionis Conventum habentibus semper exacta fuerint, & actu exiguntur quindennia.
- 32 Ex qua observantia oritur germana intelligentia Constitutionum super quindenniis editarum.
- 33 Declarantur scribentes in Romana Quindenniorum pro Camera Apostolica contra Collegium Germanicum de Urbe.
- 34 Doctores intelligendi sunt juxta auctoritates, quas allegant.
- 35 Rejicitur Vermig. fol. conf. 476. & 477. & Card. de Luca de Benefic. discurs. 139. & de Regalib. discurs. 162.
- 36 Beneficia unita Monasteriis Monialium, & Hospitalibus solvere debent quindennium.
- 37 Iterum declarantur Scribentes in dicta Romana Quindenniorum, de qua supra n. 33.
- 38 Expendantur Bullæ Sixti V. Urbani VIII. & Clementis X. super materia quindenniorum.
- 39 Expendantur Bullæ Julii III. Pauli IV. & Sixti V. super eadem materia.
- 40 Verbum relativum quæ quid importet.
- 41 Dicitio tamen quid importet.
- 42 Oratio unica, quæ regitur ab eodem verbo, sub una, eademque determinatione intelligitur.
- 43 Iterum dicitio tamen quid operetur.

CAPITULUM LX.

NE sumatur æquivocum in Constitutione 33. Sixti V. §. 2. Bullar. nov. Rom. tom. 2. in Constitutione 18. Urbani VIII. in principio, tom. 5. & in Constitutione 50. Clementis X. §. 4. tom. 6. repetit. post Traët. int. Constitut. Apost. in ordina la VII. VIII. & XI. excipientibus à contrario sensu à quindenniis Monasteria Monialium Conventum habentia, in verbis ibi: etiamsi Monasteria Monialium &c. fuerint, quæ tamen tempore ipsarum Unionum &c. Conventu &c. caruerint &c. putando, quòd à quindenniis etiam intelligantur excepta Monasteria Virorum, de tempore Unionis Conventum habentia, contrarium resolvimus in præsentem, quòd ex Beneficiis Regularibus, seu Monasteriis Virorum, annuum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, manui mortuæ unitis, quantumvis

vis de tempore Unionis Conventualibus, seu Conventualitatem, vel Conventum habentibus, etiam adhuc debentur quindennia; potissima autem ratio, ob quam Monasteria Monialium Conventum habentia, si uniantur alteri Monasterio pariter Monialium, non debetur ex iis quindennium, ea est, quia Monasteria Monialium Conventum habentia, sicut etiam Hospitalia hospitalitatem, aut curam ægrotorum habentia, non sunt Beneficia Ecclesiastica, neque ex iis solvitur Annata, cum sint simplices Administrationes; proindeque, si uniantur, eo quod remanent eadem onera, non debetur ex iis quindennium: non enim præsumitur, Pontifices successores expicientes à quindennii Monasteria Monialium, derogare voluisse Constitutionibus Pontificum Prædecessorum, quindennii subijcientium Monasteria Virorum, per text. in cap. ex parte 3. de Cappell. Monach. Felin. in cap. nonnulli 2. S. n. 2. de Rescript. Card. de Luca de Regular. discurs. 32. num. 8. D. Advocat. Ursaya discept. Eccl. tom. 3. part. 2. discept. 3. nu. 54. cum seqq. Rota coram Emerix Jun. dec. 1177. per tot. ac signanter num. 4. Buratt. dec. 463 num. 4. & 5. Card. Cavaler. dec. 101. num. 2. dec. 228. num. 4. & dec. 601. per tot. sed potius præsumitur, Summos Pontifices vel præteritorum Legislatorum Constitutiones adamussim servari, nisi eas expressè revocaverint, immò ipsasmet Bullas quindenniorum confirmare statuerunt iidem Pontifices successores, & signanter Julius III. Constit. 20. in principio, juncto §. 6. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi, his, quæ à Prædecessoribus nostris ad hoc providè emanarunt, libenter adjuvamus nostrum muniminis firmitatem & c. omnia, & singula in eis contenta & c. approbamus, & innovamus & c. & a quibuscumque & c. tam pro præterito, quam pro futuro tempore inviolabiliter observari & c. decernimus & c., S. Pius V. Const. 38. in principio, juncto §. 1. tom. 2. ibi, Cum autem & c. ut Annatarum, Communium, & aliorum Jurium & c. eo celerius, quo poterit, exactio, & exequutio fiat, plurimum interit, & necessarium exultat, ut tam Julii III. & Pauli IV. & c. literas, quam alàs quascumque Constitutiones & c. editas & c. per Nos innoventur, approbentur, & confirmentur. Nos igitur & c. approbamus, & confirmamus & c. Sixtus V. Constit. 33. in principio, juncto §. 1. eod. tom. 2. ibi, ea, quæ propterea à Prædecessoribus nostris providè statuta fuerunt, & c. confirmationis nostræ munimine roboramus, & innovamus & c. Itaque & c. Literas & c. Pauli II. & c. III. Pauli IV. ac Pii V. nec non quorumcumque aliorum & c. Pontificum & c. super solutione Annatarum, Communium, Quindenniorum, & aliorum Jurium, ratione Provisionum, & seu Unionum perpetuarum quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum & c. editas, confirmatas, & innovatas & c. approbamus, & confirmamus & c. atque illas & c. quatenus opus sit, innovamus & c., Urbani VIII. Constit. 18. §. 1. tom. 5. ibi, quascumque & c. literas eorundem Pii, & Sixti V. nec non quorumcumque aliorum Romanorum Pontificum & c. editas, confirmatas, & innovatas & c. approbamus, & confirmamus & c. atque illas & c. innovamus & c., & Clemens X. Constit. 50. in prin-

cipio, juncto §. 5. & 6. tom. 6. ibi, Postquam nonnulla à diversis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris & c. super solutione Communium, Annatarum, & aliorum Jurium & c. Constitutiones editæ emanaverant, & c. quascumque literas & c. confirmavit, & approbavit & c. atque illas & c. innovavit & c. literas & c. approbamus, & confirmamus & c. atque illas & c. innovamus & c., repet. post Traç. int. Const. Apost. in ordine la III. VI. V. l. VIII. & XI. super quo protestantur in Bullis quindenniorum, Pontifices successores.

Apertissimè autem liquet, quindennia etiam ad formam præcedentium Constitutionum Apostolicarum super quindennii emanatarum deberi pro Beneficiis Regularibus, seu Monasteriis Virorum, manui mortuæ unitis, ut legere est in Constit. 6. Pauli II. §. 1. 2. 3. 4. 5. 6. & 7. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi, quamplura diversorum Ordinum Monasteria & c. Apostolica auctoritate univimus, incorporavimus & c. Proptereaque & c. Monasteria & c. unita hujusmodi amplius nequaquam vacare sperantur & c. statuimus & c. & declaramus, quòd omnia, & singula Monasteria & c. quorum fructus & c. si in libris ejusdem Cameræ taxati reperiantur, Communia, & Minuta, Servitia, atque alia Jura debita, & consuetæ, tam ipsi Camera, & Collegio, quam Officialibus præfatis, reliqua verò Monasteria & c. ut præfertur, unita & c. Annatam, sive medios fructus unius anni in posterum singulis XV. annis perpetuò sequutaris, eidem Camerario solvere teneantur, & debeant. Et quòd de omnibus Monasteriis & c. Communia, Minuta, & alia Jura, seu Annatas, & medios fructus hujusmodi solvere adstringantur etiam singulis annis XV. in futurum & c. Alioqui, si à solutione & c. cessare præsumpserint, Uniones & c. habeantur penitus pro infectis, & sic Monasteria & c. possint & c. impetrari & c. Non obstantibus Unionibus & c., Constit. 20. Julii III. §. 6. eod. tom. 1. ibi, quoad omnia, & singula Monasteria & c. & quorumvis Ordinum Regularia & c., Constit. 17. Pauli IV. §. 2. 7. 8. & 11. eod. tom. 1. ibi, super solutione mediorum, seu integrorum fructuum primi anni, dictæ Cameræ, ratione Monasteriorum & c. pro tempore unitorum faciendæ & c. ob non solutionem mediorum, seu integrorum fructuum prius rationi Monasteriorum & c. unitorum & c. ratione Monasteriorum & c. perpetuò unitorum & c. ratione Unionum & c. de Monasteriis & c. factarum & c. omnes, & singulas Uniones & c. de quibusvis Monasteriis & c. nec non Monasteria & c. unita hujusmodi onus solutionis Communium, & Minorum Servitorum, ac Annatarum, & aliorum Jurium semper habuisse, & ad præsens habere. Et insuper, ut ratio Communium, Minorum Servitorum, ac Annatarum, & aliorum Jurium prædictorum clara habeatur & c. omnia, & singula Monasteria & c. quæ possident & c. notificasse, & intimasse debeant, & ad id & c. cogi, & compelli possint & c., Constit. 38. S. Pii V. §. 2. 3. 4. & 6. tom. 2. ibi, Et insuper, quoniam & c. hæcitur, an Monasteria, quorum fructus & c. in libris Cameræ Apostolicæ taxati reperiantur, nec non Prioratus quo-

„ quorumvis Ordinum Regularia , & Regularia
 „ res &c. quorum fructus in distributione quodidiana
 „ convertuntur , sub literis Pauli II. & aliorum
 „ Prædecessorum hujusmodi comprehendantur &c.
 „ quindenniorumque usus , & solutio , idè adinveni
 „ sunt , nè Camera prædictæ ex Monasteriorum &c.
 „ Unionibus , quæ amplius vacare non sperabantur
 „ detrimentum aliquod pateretur &c. omnia , & singula
 „ Monasteria &c. Regularia &c. reliqua verò Monasteria
 „ &c. Apostolica auctoritate unita &c. sub literis Pauli II. & aliorum Prædecessorum
 „ hujusmodi comprehendendi , & includi . Et propterea omnia , & singula Pia
 „ Loca &c. dummodò Monasteria &c. possideant , ad solutionem
 „ Communium , Annatarum , & aliorum Jurium prædictorum
 „ eidem Camera &c. ratione Unionum &c. singulis XV. annis &c.
 „ faciendam teneri &c. omnia , & singula &c. Pia Loca &c.
 „ ad indicandum &c. omnia , & singula Monasteria &c. moneant
 „ & requirant &c. „ *Constitut. 33. Sixti V. § 4. eod. tom. 2. ibi* „ Mandantes &c. ut &c. Pia
 „ Loca &c. ad indicandum &c. omnia & singula Monasteria ,
 „ Prioratus &c. „ *Constit. 18. Urbani VIII. in principio , juncto §. 2. tom. 5. ibi* „
 „ quindenniorumque usus , & solutio , idè adinveni fuerunt , nè
 „ Camera prædictæ ex Monasteriorum , Prioratum &c. Unionibus ,
 „ quæ amplius vacare non sperabantur , detrimentum aliquod induceretur
 „ &c. Motu simili &c. Monasteria , Prioratus &c. unita &c. dummodò
 „ Monasteria &c. possiderent , ad solutionem Communium , Annatarum ,
 „ & aliorum Jurium prædictorum eidem Camera , Collegio , & Officialibus ,
 „ ratione Unionum &c. prædictarum singulis XV. annis &c. faciendam
 „ teneri &c. Mandans propterea &c. ut &c. ad indicandum &c. omnia , &
 „ singula Monasteria , Prioratus &c. quæ &c. possiderent &c. moneant
 „ & requirant &c. „ *Constit. 50. Clementis X. §. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 9. & 11. tom. 6. ibi* „ omnes , & singulas
 „ Uniones &c. de quibusvis Monasteriis , Prioratibus &c. & Beneficiis &c.
 „ quorumvis Ordinum &c. Regularibus &c. perpetuò factas , & de cætero
 „ &c. perpetuò faciendas , sub literis Pauli II. &c. includi &c. nec non
 „ Monasteria , Prioratus &c. hujusmodi onus solutionis Communium , &
 „ Minutorum Servitorum , ac Annatarum , & aliorum Jurium prædictorum
 „ semper habuisse , & habere decrevit , & declaravit , mandans propterea
 „ &c. ut &c. omnia , singula Monasteria &c. unita &c. notificasse , & intimasse
 „ debuissent &c. „ *repet. post Tract. int. Conf. Apost. in ordine la. III. V. VI. VII. VIII. & XI.*

6 Longèquè minus præsumitur volita derogatio præcedentium
 „ Constitutionum Apostolicarum quoad Monasteria Virorum circa eorundem
 „ executionem , seu exceptionem à quindenniis casu , quo de tempore
 „ Unionis Conventuum habuerint , dum iidem Pontifices successores
 „ etiam quindenniis subjiciunt Monasteria Virorum , nulla penitus facta
 „ distinctione , dummodò de tempore Unionis Conventu careant , prout
 „ talem distinctionem fecerunt , agendo de Monasteriis Monialium ; quod
 „ clarè deprehenditur ex prælaudata Bulla Sixtina §. 2. ibi „ , Scia-

„ tuimus &c. & declaramus , quòd Uniones &c. de quibuscumque Beneficiis
 „ tam sæcularibus , quàm Regularibus &c. hæcenus factæ , & faciendæ
 „ &c. sub dictorum Prædecessorum Constitutionibus &c. omnino comprehendantur
 „ &c. „ *Et §. 4. ibi* „ Mandantes &c. ut &c. ad indicandum , & profitendum
 „ &c. omnia , & singula Monasteria &c. moneant , & requirant &c. „
 „ in citata Bulla Urbana in principio , ibi „ nè Camera prædictæ ex
 „ Monasteriorum &c. Unionibus &c. detrimentum aliquod induceretur
 „ &c. omnia , et singula &c. Pia Loca &c. in quorum favorem &c. Monasteria
 „ &c. unita &c. reperirentur &c. dummodò Monasteria &c. possiderent ,
 „ ad solutionem Communium , Annatarum , & aliorum Jurium prædictorum
 „ eidem Camera , Collegio , & Officialibus , ratione Unionum &c. prædictarum
 „ singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c. & ad id &c. cogi , & compelli
 „ posse &c. Mandans propterea &c. ut &c. omnia , & singula &c. Pia Loca
 „ &c. ad indicandum , & profitendum &c. omnia , & singula Monasteria
 „ &c. quæ &c. possiderent &c. moneant , & requirant &c. quòd Uniones
 „ &c. de quibuscumque Beneficiis &c. tam sæcularibus , quàm Regularibus
 „ &c. hæcenus factæ , & in futurum faciendæ &c. sub dictorum Prædecessorum
 „ Constitutionibus &c. omnino comprehendendi &c. & ad solutionem
 „ Quindenniorum teneri &c. & ad id cogi &c. posse &c. Mandantes propterea
 „ &c. ut &c. omnia , & singula &c. Pia Loca &c. ad indicandum , & profitendum
 „ &c. omnia , & singula Monasteria &c. unita &c. quæ &c. Pia præfata
 „ vigore Unionum hujusmodi possident &c. moneant , & requirant &c. „
 „ in præfata Bulla Clementina in principio , ibi „ ratione Unionum
 „ Monasteriorum &c. „ §. 1. ibi „ ob non solutionem mediorum , seu
 „ integrorum fructuum primi anni Monasteriorum &c. unitorum &c. omnes , &
 „ singulas Uniones &c. de quibusvis Monasteriis &c. & Beneficiis &c. Regularibus
 „ &c. quæ ex eorum perpetuitate non vacant &c. perpetuò factas , & de
 „ cætero &c. perpetuò faciendas , sub literis Pauli II. &c. includi &c. „
 „ §. 2. ibi „ nec non Monasteria &c. onus solutionis Communium , & Minutorum
 „ Servitorum , ac Annatarum , & aliorum Jurium prædictorum semper habuisse
 „ & habere &c. quòdque &c. omnia , singula Monasteria &c. unita &c.
 „ notificasse , & intimasse debuissent , & ad id &c. cogi &c. possent &c. „
 „ §. 3. ibi „ nè Camera prædictæ ex Monasteriorum &c. Unionibus ,
 „ quæ amplius vacare non sperabantur , detrimentum aliquod induceretur
 „ &c. omnia , & singula Pia Loca &c. in quorum favorem &c. Monasteria
 „ &c. unita &c. existerent &c. dummodò Monasteria &c. possiderent ,
 „ ad solutionem Communium , & Annatarum , & aliorum Jurium prædictorum
 „ eidem Camera , Collegio , & Officialibus , ratione Unionum &c. singulis
 „ XV. annis &c. faciendam teneri &c. & ad id &c. cogi &c. posse &c.
 „ Mandans propterea &c. ut &c. Pia Loca &c. ad indicandum , & profitendum
 „ &c. omnia , & singula Monasteria &c. quæ possiderent &c. moneant , &
 „ requirant &c. „ §. 4. ibi „ quòd Uniones &c.

„ de quibuscumque Beneficiis &c. tam secularibus, quam Regularibus &c. eatenus facta,
 „ & in futurum faciendæ &c. sub dictorum Præ-
 „ decessorum Constitutionibus &c. omnino
 „ compræhendi &c. & ad solutionem Quinden-
 „ niorum teneri &c. & ad id cogi &c. posse &c.
 „ Mandans propterea &c. ut &c. ad indicand-
 „ dum, & profitendum &c. omnia, & singula
 „ Monasteria &c. unita &c. quæ &c. Pia Loca
 „ prædicta vigore Unionis hujusmodi posside-
 „ bunt &c. inonerent, & requirerent &c. „ §. 6.
 „ ibi „ omnes, & singulas Uniones de quibus-
 „ vis Monasteriis, & aliis Beneficiis &c. quo-
 „ rumvis Ordinum Regularibus &c. quæ ex
 „ eorum perpetuitate non vacant &c. perpetuò
 „ factas, & de cetero &c. perpetuò faciendas,
 „ sub literis Pauli Prædecessoris hujusmodi
 „ compræhendi, & includi &c. „ §. 9. ibi „, ut
 „ &c. omnia, & singula &c. Loca Pia &c. ad
 „ indicandum, & profitendum &c. omnia, &
 „ singula Monasteria &c. quæ &c. vigore Unio-
 „ nis hujusmodi possident &c. moveat, & re-
 „ quirat &c. „ §. 1. ibi „, Loca Pia hujusmodi,
 „ in quorum favorem Monasteria &c. unita &c.
 „ fuerint &c. repellendi facultatem &c. conce-
 „ dimus, & communicamus &c. „
 „ Aliàs sibi contradicerent in continenti Ponti-
 „ fices successores, si, excipiendo à contrario sen-
 „ su à quinquenniis Monasteria Monialium, de
 „ tempore Unionis Conventum habentia, intelli-
 „ gereatur quoque excipere à quinquenniis pari-
 „ modo Monasteria Virorum, de tempore Unio-
 „ nis Conventum habentia, quod non est dicen-
 „ dum, nec præsumendum, præsertim in Consti-
 „ tutionibus Pontificiis sedulo, prout decet maje-
 „ statem Pontificiam conditis, *Barbosa axiom. 60.*
 „ *num. 1. & 7.* in eadem namque oratione, & pe-
 „ riorum daretur inevitabilis, ac irconciliabilis
 „ contrarietas, quæ tamen omnino evitanda est,
 „ *cap. cum expediat 29. de election. in 6. l. ubi repu-*
 „ *gnantia 143. vel (ut a ii legunt) pugnantia ff. de reg-*
 „ *ul. fur. Barbosa axiom. 38. n. 1.* Nec Bullæ Apo-
 „ stolicæ subjicientes quinquenniis Monasteria Vir-
 „ orum, veniant intelligendæ dumtaxat de Mo-
 „ nasteriis, de tempore eorum Unionis, Conventu-
 „ carentibus, seu illæ intelligendæ sunt de
 „ Monasteriis Virorum, quantumvis Conventum
 „ habentibus, in potiori namque, & proprio si-
 „ gnificatu sumenda sunt verba, *Barbosa axiom.*
 „ *222. num. 4. 25. & 27.* Monasterium autem eod-
 „ dem modo dicitur, quo dicitur Monachus; ita,
 „ ut dici nequeat Monachus, nisi qui Monachus
 „ est, seu Conventualis, vel in Conventu habi-
 „ tans: undè, ut Monasterium propriè tale dica-
 „ tur, debet esse Conventuale, seu habere Con-
 „ ventualitatem, sive Conventum, *Gibalin. de*
 „ *Affect. inclus. disquisit. 3. cap. 1. §. 2. num. 6. post*
 „ *Tract. de Clausur. Religios. Portell. dub. Regular.*
 „ *verbo Monasterium in addit. Mandos. in Regul. 2.*
 „ *Cancellar. reservator. Cathedral. & Monaster.*
 „ *quæst. 3. num. 6.* aliàs Monasteria Conventu-
 „ carentia, sunt nomine tenus: hinc *Regula Cancel-*
 „ *laria* loquentes de Monasteriis Virorum, intelli-
 „ gendæ sunt de Monasteriis Conventum habenti-
 „ bus, inter quas adest *Regula Cancellar. reservans*
 „ Sedi Apostolicæ Cathedralis, & Monasteria
 „ excedentia CC. Ducatos, seu Florenos auri de
 „ Camera, *Regula 11. Cancellar. declaratoria re-*
 „ *servationis Monasteriorum, Regula 13. Cancel-*

„ lar. revocatoria Unionum Beneficiorum, &
 „ Monasteriorum, effectum non sortitarum, *Re-*
 „ *gula 15. Cancellar. revocatoria facultatum con-*
 „ *ferendi Beneficia reservata, Regula 26. Cancellar.*
 „ *reservatoria Beneficiorum vacaturorum per pro-*
 „ *motionem ad Cathedrales, & Monasteria, Re-*
 „ *gula 55. Cancellar. de exprim. ver. valor. etiam*
 „ *in Beneficiis, & Monasteriis ex Indulto Apo-*
 „ *stolico retentis per promotos, Regula 60. Cancellar.*
 „ *de translatione Monachi de uno ad aliud Mon-*
 „ *asterium, & Regula 64. Cancellar. reservatori-*
 „ *um facultatum percipiendi pretium Officiorum*
 „ *Romanæ Curia, etiam in favorem Monasterio-*
 „ *rum; prout ita quoque venit intelligenda Ex-*
 „ *travag. ad regimen. 13. de Præbend. inter com-*
 „ *mun. agens de collatione Monasteriorum.*

His accedit, si Pontifices vell. ut eximere à
 quinquenniis etiam Monasteria Virorum, de
 tempore Unionis Conventum habentia, prout à
 contrario sensu à quinquenniis eximerent Mo-
 nasteria Monialium de tempore Unionis Conventum
 habentia, profectò eximerent etiam à con-
 trario sensu à quinquenniis Monasteria Virorum
 de tempore Unionis Conventum habentia; ita,
 ut casus omittas ab eisdem Pontificibus in eo-
 rum Constitutionibus, habeatur pro omisso, &
 censetur regulatus ad normam earundem tam
 præcedentium, quam subsequenentium Constitu-
 tionum expressè subjicientium quinquenniis Mo-
 nasteria Virorum, manui mortuæ unita, nulla
 prorsus facta distinctione, dummodò nempe de
 tempore Unionis Conventum caverint, prout ta-
 lem distinctionem fecerunt Pontifices successo-
 res in Monasteriis Monialium, ad *textum in cap.*
 „ *dilectus 18. de Offic. Ordinar. cap. inter corporalia 2.*
 „ *de translation. Episcop. cap. is, qui 18. de sentent. ex-*
 „ *co. nunication in 6. l. commodissime 10. ff. de liber. &*
 „ *posthum. Barbosa axiom. 39. n. 1. cum seqq. ego in al-*
 „ *tero meo Tract. de Quindenniis cap. 16. n. 13. & cap. 27.*
 „ *nu. 5. 9. 20. 21. 40. & seqq. facile namque erat,*
 „ ut præxi, in Constitutionibus id exprimeret,
 „ seu distingueret, prout in eisdem Constitutioni-
 „ bus id expressum, seu distinctum fuit quoad
 „ Monasteria Monialium.

Cæterum Summi Pontifices prudenter statue-
 runt à contrario sensu quinquennia non deberi ex
 Monasteriis Monialium de tempore Unionis
 Conventum habentibus, quod non statuerunt
 in Monasteriis Virorum de tempore Unionis
 Conventum habentibus; maxima enim intercedit
 differentia inter Monasteria Monialium, &
 illa Virorum, dum illa Virorum, ut plurimum,
 sunt taxata in libris Cameræ ut videre est apud
Tamburin. de Fur. Abbat. tom. 1. a fol. 489 usque
 „ *ad fol. 514. inclusivè, & solvunt Annatam,*
 „ proindeque postea manui mortuæ unica solvere
 „ debent quinquennia juxta Bullas quinquenniorum;
 „ Monasteria verò Monialium de tempore Provi-
 „ sionis Conventum habentia nullam penitus sol-
 „ vunt Annatam, ideoque non sunt taxari, *Lot-*
 „ *ther. de re beneficiar. lib. 1. quæst. 26. num. 63.*
 „ *ibi: etiam non sunt taxata in libris Cameræ, ea ra-*
 „ *tione, quia pro hujusmodi Provisionibus, quantum-*
 „ *cumque fiant in Consistorio, quæ ad Abbatisatum*
 „ *promoveantur, non solvunt Commune, nec propte-*
 „ *rea fuit necessaria taxatio &c. undè nec Provisione*
 „ *ea subjiciuntur Regule de valore &c. Gomez*
 „ *Sarnen. ad Regul. 55. Cancellar. de valore, in præ-*
 „ *fat. in med. versic. nam videmus, & quæst. 3. in*
 „ *prim-*

principio, §. Videtur, & in med. §. Tamen, in principio, versic. & in summa, Mass. Gallef. de annat. nu. 30. circa fin. §. Ex hujus, in principio, versic. & Monasteria Monialium, & §. Quod de Monasteriis Monialium, in principio, & in fin. §. Est aliud, in principio. Est bene verum, quod etiam Monasteria Monialium, de tempore Unionis Conventu carentia juxta supra recitatas Bullas quindenniorum, solvunt quindennia; quo casu redduntur ad instar Beneficiorum simplicium, atque pari passu debetur Annata in actu eorum Provisionis, proindeque sequuta eorum Unione, debetur etiam quindennium, veluti, glossando præfatas Constitutiones Sixtinæ, & Urbanæ, perpendit *Ameiden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn. num. 10. & 11. in fin. ibi: si vero Monasterium hujusmodi Conventu &c. careat &c. tunc redditur ad instar Beneficii simplicis, pro cuius solutione rectè exigitur quindennium &c.* quæ quidem ratio, & distinctio nullatenus adaptatur Monasteriis Virorum reliquisque Beneficiis Regularibus; ista enim, tametsi Conventum habentia, adhuc semper subjacent solutioni Annatæ, proindeque solutioni quindennii, ut in specie de Monasteriis Virorum clarè disponunt Bullæ quindenniorum, & tradunt *Massa Gallef. de annat. num. 3. 24. & 30. propè fin. Lotther. de re benefic. lib. 1. quest. 26. num. 49. cum seqq. Rota coram Coccin. dec. 1139. num. 10.* undè promanât, quod illa Clausula, sive conditio modificativa, inserta in tribus posterioribus Constitutionibus Apostolicis, Sixtinæ nimirum, Urbanæ, & Clementinæ: etiamsi Monasteria Monialium &c. fuerint, quæ tamen tempore ipsarum Unionum &c. Conventu &c. caruerint, necessario referri debeat ad sola Monasteria Monialium, non verò generaliter ad Monasteria Virorum, cæteraque Beneficia Regularia, minùque ad omnia Beneficia, quibus haud congruit ratio dispositionis, etiamsi unica sit oratio, veluti, in proximioribus terminis mirè confert *textus in Extravag. ad regimen. 13. de Præbend. int. commun. Menoch. consil. 142. num. 6. in fin. Rota in Verdunen. Abbatiæ 3. Aprilis 1702. §. In Extravaganti, coram Molines Decano, & Inquisitore Generali Hispaniarum.*

Nec Pontificiæ Constitutiones loquentes de Monasteriis Monialium possunt ullo modo comprehendere Monasteria Virorum, cum genus masculinum uti longè nobilius non includatur sub feminino citrà recti sermonis normam, & quandam ferè indecentiam, maximamque improprietatem; quod non est credendum de Summis Pontificibus propriè, ac decenter loqui intendentibus, quando è contrà potius masculinum uti nobilius, quandoque juxta subjectam materiam, in Jure etiam femininum comprehendit, sed non vice versa. *l. si ità scriptum 45. in fin. ff. de legat. 2. l. servis legatis 81. ff. de legat. 3. Du. d. in cap. omnis utriusque sexus 12. de pen. & r. mission. disput. 1. sect. 4. n. 21. cum seqq. ego in altero meo T. act. de quindenn. cap. 5. num. 9. cum seqq. ad quod valdè conducit illud de creatione protoparentum. Genes cap. 1. versiculo 27. ibi: masculum. & feminam creavit eos.* Imò haud citrà mytterium memoratæ Constitutionis Apostolicæ sermonem habent de Monasteriis Monialium, ut nempe non comprehendan-

tur Monasteria Virorum, eodem fermè modo, quo vice versa *Regula 2. Cancellar. reservatoria 28 Cathedralium, & Monasteriorum Virorum, bis centum Ducatos auri de Camera excedentium, nullo modo comprehendit Monasteria Monialium, prudenter apposito contraditincto illo verbo Virorum non ad alium sanè finem, nisi nè comprehenderentur sub dicta Regula 2. etiam Monasteria Monialium, sicque ad removendam omnem dubitationem, quæ aliàs oriri potuisset cum aliquo fundamento, an dicta Regula 2. comprehenderet etiam Monasteria Monialium, cum ex vi proprietatis, dnm Monasteria etiam propriè dicuntur Monialium, maximè addita dictione universalis omnia, ut bene ponderat *Mandof. ad dict. Regul. 2. Cancellar. in præfat. num. 5. & 6. ità, ut modus discretivus loquendi denotat diversitatem, argumento textus in l. unica §. Sin autem 7. C. de caduc. tollend. Spad. cons. 52. num. 4. & 5. lib. 1. Bursatt. cons. 131. num. 49. D. Advocat. Ursaya discept. Eccles. tom. 1. par. 2. discept. 25. num. 7. & 8. tom. 2. part. 1. discept. 2. num. 32. & tom. 3. part. 1. discept. 29. num. 57. & part. 2. discept. 1. §. 13. num. 16. Rota coram Coccino dec. 2179. num. 4. Bich. dec. 328. num. 10. Priolo dec. 176. num. 18. & dec. 328. num. 12. Emerix Jun. Decan. dec. 1180. n. 7. & dec. 1366. num. 8. ac in recentior. dec. 393. num. 11. & 12. part. 18. tom. 1. dec. 457. num. 5. dec. 599. num. 9. dec. 620. num. 39. & dec. 638. num. 8. ead. par. 18. tom. 2. dec. 80. num. 16. dec. 122. num. 3. dec. 251. num. 23. & dec. 304. num. 12. part. 19. dec. 4504. num. 12. dec. 573. num. 6. & dec. 601. num. 31. & 32. ead. part. 19. tom. 2. & in Romana mentionis 16. Januarii 1690. §. Minus, coram Card. Caprara, ac alibi passim.* In quorum confirmationem valdè urget generalis observantia, quod ex omnibus Monasteriis Virorum, & quibuscumque Beneficiis Regularibus, quamvis de tempore Unionis Conventum habentibus, semper exacta fuerunt, & actu exiguntur quindennia; ex qua quidem observantia oritur germana intelligentia Constitutionum Sixtinæ, Urbanæ, & Clementinæ subsequentiæ, aliarumque antecessentium, veluti in hac materia exclamat *Fagnan. in cap. prætered 1. num. 16. nè Prælat. vic. suas.**

Nec pro contraria intelligentia objici valet allegatio Juris exarata per Advocatos Cameræ Apostolicæ scribentes in Causa Romana Quindenniorum contrà Collegium Germanicum, & Hungaricum de Urbe, ubi admiserunt excepta fuisse in sæpè laudata Constitutione Sixtinæ Monasteria, & Hospitalia tempore Unionis, Conventum, Curam, & Hospitalitatem habentia, illorum enim dictum sumendum est juxta rationem ab iisdem deductam in §. Certius, quia nempe de Monasteriis, & Hospitalibus, Curam, Conventum, & Hospitalitatem de tempore Unionis habentibus nulla solvitur Annata, proindeque de iisdem nullum quoque solvendum est quindennium; ad quod propositum adducunt doctrinam *Ameiden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn. num. 10. & 11.* quamobrem non aliter intelligi potest, quam in sensu ejusdem Constitutionis Sixtinæ, de Monasteriis nempe Monialium, & de Hospitalibus, quibus congruit ratio per eos allata, & auctoritas in ejus comprobationem allegata, ut mo-

nent Bartol. in l. non solum 8. §. Si verba liberationis 4. ff. de liberat. legat. Ramon. conf. 74. n. 21. Surd. conf. 401. n. 32. Gratian. disc. 689. n. 28. & disc. 891. num. 4. S. Card. de Luca de Furepatronat. disc. 19. num. 7. de fideicommiss. disc. 96. n. 11. & de usur. disc. 29. num. 13. Lotther. de re benef. lib. 2. quest. 8. num. 44. & lib. 3. quest. 17. num. 22. bon. me. R. P. D. Piton. disc. Eccl. par. 1. d' sept. 17. num. 3. prop. fin. versic. cum dicta Doctorum. Rota in recentior. dec. 258. nu. 7. part. 16. dec. 136. n. 9. part. 18. dec. 603. n. 3. ead. part. 18. to 2. & post Monacell formular. legal. pract. Eccl. in supplem. dec. 16. n. 23. & apud Mantiss post Card. de Luca de statutar. successio. dec. 1. n. 31. vol. 4.

35 Eo forius, dum in prædicta Causa Romana Quindenniorum non versabatur controversia, utrum Constitutio Sixtina excipiens à contrario sensu à quindenniis Monasteria Monialium, & Hospitalia manus mortuæ unita, Curam, Conventum, & Hospitalitatem de tempore Unionis habentia comprehendere Monasteria Virorum, sed solummodo utrum eximeret Monasteria, quibus facta erat unio, prout perperam interpretabantur Vermigliol. in contrarium scribens pro Collegio Germanico consil. 476. & 477. & Card. de Luca de Benefic. disc. 139. num. 5. in principio, versic. Primo nempe, ibi, quoniam, attentis rationibus, quibus innoxia est introductio Annatarum, & de consequenti quindenniorum, quæ earum loco subrogata sunt, istud onus percutit illos, qui ex gratia, & munificencia Sedis Apostolicæ, tanquam foventes causam lucrativam, potentiunt fructibus, & emolumentis Beneficiorum &c. secus autem ubi agitur de Unionibus, quæ fiant Hospitalibus, & aliis hujusmodi Piiis Locis, in quibus de nullius privato commodo agatur, sed totum erogetur in actualem Hospitalitatem, vel alia pia opera &c. ex qua ratione exceptuata sunt Monasteria Monialium &c., & de Regalib. disc. 162. num. 4. ibi, atque si etiam in Beneficiis unitis Hospitalibus, quæ actu Hospitalitatem exercent, vel aliis Locis Piiis, quæ in opera pietatis integrum redditum erogent; adeo, ut non agatur de commodo, & utilitate possessorum, quindennia non debeantur &c., distinguendi namque sunt duo casus, primus videlicet casus est, in quo uniantur Beneficia Monasterii Monialium, & Hospitalibus, ac in isto casu profecto solvendum venit quindennium prout ab aliis manibus mortuis, nec in tali casu inveniuntur privilegiata, seu exempta Monasteria Monialium, & Hospitalia; secundus autem casus est, in quo uniantur Monasteria Monialium, & Hospitalia de tempore Unionis Curam, Conventum, & Hospitalitatem habentia, aliis manibus mortuis, & in isto casu procul dubio solvendum non venit quindennium ob claram eorum exceptionem, seu exemptionem à quindenniis in Bulla Sixtina, Urbana, & Clementina à contrario sensu, veluti bene distinguit Ameyden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn. num. 10. & 11. ibi, habemus, quindenni non solvi pro Unionibus factis de Hospitalibus, sive Monasteriis Monialium alicui Ecclesiæ, nisi Monasteria, & Hospitalia hujusmodi de tempore Unionis careant Cura, & Conventu, nam cum illa

non solvant Annatam, neque etiam subiacent solutioni Quindenniorum; aliud enim est, quod Quindennia solvantur pro Beneficiis, quæ uniantur Monasteriis Monialium, & Hospitalibus, & aliud, quod solvantur pro Monasteriis Monialium, & Hospitalibus, quando uniantur aliis Collegiis; prior enim casu Camera Apostolica, & Officiales Cancellaria damnum paterentur, quia pro illis Beneficiis solvebatur Annata, quæ, cum per Unionem fuerit sublata, æquum est, quod subintret Quindennium; secundo verò casu pro Monasterio habente Conventum, & Hospitalium habente Curam non solvitur Annata, quia Administratio est quid manuale, & omnes fructus sunt addicti Regularibus, sive ægrotis &c. Similiter Monasteria Monialium &c. non solvant Annatam, undè, si uniantur alteri Ecclesiæ, nec quidem solvunt Quindennia, si habeant Conventum, quia prius non solvebant Annatam &c. si verò Monasterium hujusmodi Conventu, & Hospitali careat Cura, tunc redditur ad instar Beneficii simplicis, pro cujus solutione rectè exigitur Quindennium, licet pro iis nunquam fuerit soluta Annata, nec quidem solvet, nisi subsequuta esset unio.

Immo, quando etiam Advocati in prædicta Romana Quindenniorum, omisso eorum rationabili sensu, capiendi essent in verbo, illorumque assertio intelligenda esset de Monasteriis etiam Virorum, de tempore Unionis Conventum habentibus, non aliter verificari posset, quam respectu fructuum spectantium ad Mensam Conventualem, pro quibus antea in actu Provisionis non solvebatur Annata, veluti innuit Ameyden. loc. mox citat. num. 11. ibi: quia &c. omnes fructus sunt addicti Regularibus &c. similiter Monasteria Monialium &c. non solvant Annatam, undè, si uniantur &c. nec quidem solvunt Quindennia, si habeant Conventum, quia prius non solvebant Annatam, eo quod nulla contingebat vacatio &c.

37 Haud levioris ponderis est asserere, quod verbum Conventu, & verbum Cura appositum in præfatis Constitutionibus Sixtina, Urbana, & Clementina, etiam Monasteria Virorum, reliquaque Beneficia Regularia Conventum, aut Curam habentia comprehendit; ita, ut ea verba referenda sint ad omnia, singula scilicet singulis, ut in præcis terminis Vermigliol. consil. 477. num. 5. ibi: Non autem aliud prætendi potest ex significato relativi quæ, ad hoc, ut exinde interpretatio capienda sit restrictivè de Monasteriis Monialium, et Hospitalibus; nam, cum post horum expressionem subsequantur verba, Cura, Conventu, & Hospitalitate careant, liquet, quod, etsi qualitas Conventus, & Hospitalitatis referri possunt ad Monasteria Monialium, & ipsa Hospitalia, tamen verbum Cura, etiam alia Monasteria, & Beneficia, quam Monialium comprehendit &c. Rota coram Gregor. XV. dec. 274. n. 3. & dec. 433. num. 9. dum eadem Constitutiones Sixtina, Urbana, & Clementina præcedenter loquuntur de quibuscumque Beneficiis tam Sæcularibus, quam Regularibus, sicque de Monasteriis Virorum, Conventum, aut Curam habentibus, quæ tanquam genericè expressa demonstrant evidenter, quod Conventum, & Curam habentia,

38 tia, excepta etiam intelligantur à solutione quindennii, quodve eadem debeat esse dispositio, & consequenter idem genus, iidemque termini in iisdem, etiam si major esset ratio in uno, quàm in alio, *Vermigliol. pralaudat. consil. 477. num. 2.* quippè præventivè superius monuimus, quòd semper ex Monasteriis Virorum etiam Conventum habentibus debeantur quindennia, cum ex illis etiam Conventum habentibus in Provisione debeat Aunata: & quod spectat ad Curam, monemus in præsentia, quòd æquè eodem modo semper ex Monasteriis Virorum etiam Curam habentibus debeantur quindennia, cum ex illis etiam Curam habentibus pariformiter in Provisione debeat Aunata juxta eandem *Bullam Sixtinam la 33. §. 4. Bullar. nov. Rom. tom. 2. ibi*, Mandantes &c. ut &c. ad indicandum &c. Parochiales Ecclesias &c. monent, et requirant &c. *eamdem Bullam Urbani VIII. la 18. in principio, juncto §. 2. eod. Bullar. tom. 5. ibi*, Mandans propterea &c. ut &c. ad indicandum &c. Parochiales Ecclesias &c. moneret, et requireret &c. Mandantes propterea &c. ut &c. ad indicandum &c. Parochiales Ecclesias &c. monent, et requirant &c. *eamdem Bullam Clementis X. la 50. §. 1. 3. & 6. eod. Bullar. tom. 6. ibi*, omnes, & singulas Uniones &c. de quibusvis Monasteriis &c. et Beneficiis &c. cum Cura &c. et quorumvis Ordinum &c. Regularibus &c. perpetuò factas, et de cætero &c. perpetuò faciendas, sub literis Pauli II. &c. includi &c. mandans propterea &c. ut &c. ad indicandum &c. Parochiales Ecclesias &c. moneret, & requireret &c. *reper. post Tract. int. Constit. Apostolic. in ordine la VII. VIII. & XI. idemque cavetur in Constitutionibus Prædecessorum Pontificum, ut in Bulla 20. Julii III. §. 6. Bullar. tom. 1. ibi*, & à quibuscumque &c. inviolabiliter observari &c. quoad omnia, & singula Monasteria, & Beneficia &c. cum Cura &c. & quorumvis Ordinum Regularia &c. decernimus &c. *in Bulla 17. Pauli IV. §. 8. eod. tom. 1. ibi*, omnes, & singulas Uniones &c. de quibusvis Monasteriis &c. & Beneficiis &c. cum Cura &c. & quorumvis Ordinum &c. Regularibus &c. *in alia Bulla 33. S. Pii V. §. 6. eod. Bullar. tom. 2. ibi*, Mandantes &c. ut &c. ad indicandum &c. omnia, & singula Monasteria &c. Parochiales Ecclesias &c. monent, & requirant &c. *reper. post Tract. int. Constitut. Apostolic. in ordine la III. V. & VI. ac tradunt Lothar. de re benef. lib. 1. quæst. 26. n. 49. cum seqq. Mass. Gallef. de annat. nu. 4. 24. & 30. in fin. §. Est aliud, Rota coram Cocciu. dec. 1139. num. 10. nòsque dictum articulum ad satietatem discutimus supra Cap. XXXVIII. & XXXIX. & infra Cap. XCV.*

40 Quæ fortiùs stringunt, stante significato verbi relativi quæ itatim adjecti post immediatè præcedentia verba: *Monasteria Monialium, & Hospitalia*, ad hoc, ut interpretatio capiendâ sit restrictivè de Monasteriis Monialium, & Hospitalibus tantùm, de tempore Unionis, Curam, Conventum, & Hospitalitatem habentibus; accedente præsertim dictione *tamen* in eisdem Constitutionibus inserta, quæ est adversativa in eodem genere, & retentis iisdem terminis, *Rota coram Gregorio XV. dec. 85. num. 9. & 10.*

Ejusdem irrelevantie est prætere, quòd ampliatio per dictionem *etiam*, Monasteriorum Monialium, & Hospitalium legitur in unica oratione ab eodem verbo recta: siquidem oratio ⁴² unica, quæ regitur ab eodem verbo, sub una, eademque determinatione intelligitur, in puncto quindennii *Vermigliol. consil. 477. nu. 4. Rota coram Gregor. XV. dec. 190 nu. 2. & in recentior. dec. 33. num. 6. 9. & seqq. part. 7.* etenim superabundat pro responsione, quòd regula non procedit, quando dispositum in Monasteriis Monialium non convenit Monasteriis Virorum.

Levissimi tandem momenti est pondratio super dictione *tamen* in Bulla Sixtina, Urbana, & Clementina adjecta circâ exceptionationem à quindenniis, Monasteriorum Monialium, de tempore Unionis, Conventum habentium, nec non Hospitalium Curam ægrotorum, aut Hospitalitatem habentium, quasi quòd per dictam dictionem *tamen* remaneat exceptus casus in prædictis Constitutionibus etiam quoad Monasteria Virorum, cæteraque Beneficia Regularia de tempore Unionis, Curam, aut Conventum habentia, ut in puris terminis quindennii, per textum in *la 2. tamen 37. ff. ad Senatuseonsult. Trebellian. l. ubi adhuc 29. antè fin. vesiculo ita tamen, C. de jur. dot. pendit Vermigliol. consil. 476. num. 3. Rota recentior. decif. 75. num. 4. part. 2. tom. 1.* quia semper occurrit responsio data, quòd in præfatis Bullis quindenniorum leguntur excepta, ac exempta à quindenniis à contrario sensu sola Monasteria Monialium, Curam, aut Conventum, & Hospitalia, Curam ægrotorum, aut Hospitalitatem habentia; ità, ut dictio *tamen* cadat dumtaxat super dictis Monasteriis Monialium, & Hospitalibus, præsertim, cum post verbum *Monasteria Monialium*, & verbum *Hospitalia*, illicò, ac immediatè in eadem oratione, & periodo adnectitur decantata dictione *tamen* ibi: *etiam si Monasteria Monialium, & Hospitalia fuerint*, vel, ut habetur in prædicta Urbana, & Clementina, *fuissent, quæ tamen tempore ipsarum Unionum, Cura, Conventu, & Hospitalitate caruerint*, vel, ut habetur in prælaudata Clementina, *caruissent*.

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, Monasteriis Virorum, sive Monialium, quantumvis Conventualibus, seu Conventualitatem, vel Conventum habentibus, unitis, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 *Monasteria tam Virorum, quàm Monialium, quibus unita sunt Beneficia, tenentur ad quindennia.*
- 2 *Rejicitur Card. de Luca de Benefic. discurs. 139. num. 5. post med.*
- 3 *Doctori contra expressum textum loquenti non est deferendum.*
- 4 *Monasteria Monialium de tempore Unionis Conventum habentia, manui mortuæ unita, à contrario sensu excipiuntur à quindenniis.*

CAPITULUM LXI.

IN *præcedenti Cap.* monuimus, quòd ex Monasteriis Virorum, quantumvis Conventum habentibus (quidquid sit de Monasteriis Monialium Conventum habentibus) manui mortuæ unitis debeantur quindennia; modò, nè sumatur æquivocum, monemus, quòd ex Beneficiis annuum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, Monasteriis Virorum, sivè Monialium, quantumvis Conventualibus, seu Conventualitatem, vel Conventum habentibus, unitis, etiam adhuc debentur quindennia; etenim clara est dispositio Constitutionum Apostolicarum super quindennis editarum sub-jacientium quindennis Monasteria tam Virorum, quam Monialium, quibus unita sunt Beneficia, juxta *Bullam 6. Pauli II. §. 1. 2. 3. 4. 5. & 6. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi*, Sanè &c. tam Nos, quam S. R. E. Martinus V. Eugenius IV. Nicolaus etiam V. Callistus III. & Pius II. Pontifices &c. quamplura diversorum Ordinum Monasteria &c. Beneficia Ecclesiastica &c. aliis Monasteriis &c. utriusque sexus personarum &c. Apostolica auctoritate univimus, incorporavimus &c. Propterea &c. Monasteria &c. & Beneficia unita hujusmodi amplius nequaquam vacare sperantur &c. Nos &c. auctoritate Apostolica &c. statuimus &c. et declaramus, quòd omnia, et singula Monasteria &c. quorum fructus &c. si in libris ejusdem Cameræ taxati reperiuntur, Communia, et Minuta Servitia, atque alia Jura debita, et consueta, tam ipsis Cameræ, & Collegio, quam Officialibus præfatis, reliqua verò Monasteria &c. et Beneficia, ut præfertur, unita &c. Annatas &c. in posterum singulis XV. annis perpetuò sequuturis, eidem Camerario solvere teneantur, et debeant. Et quòd de omnibus Monasteriis &c. et Beneficiis, ut præfertur, unitis &c. Communia, Minuta, et alia Jura, seu Annatas &c. solvere adstringantur etiam singulis annis XV. in futurum &c. Alioqui, si à solutione &c. cessare præsumpserint, Uniones &c. habeantur penitus pro infectis, et sic Monasteria &c. et Beneficia hujusmodi tanquam verè vacantia possint &c. impetrari &c. *Bullam 20. Julii III. §. 6. eod. tom. 1. ibi*, et à quibuscumque &c. virorum, et mulierum &c. & quorumvis Ordinum Regularibus Congregationibus &c. inviolabiliter observari quoad omnia, et singula Monasteria, et Beneficia &c. decernimus &c. eaque omnia ad quascumque &c. virorum, et mulierum Congregationes &c. extendimus, et ampliamus, *Bullam 17. Pauli IV. §. 7. 8. & 11. eod. tom. 1. ibi*, omnes, et singulas Uniones &c. de quibusvis Monasteriis &c. et Beneficiis &c. & quorumvis Ordinum &c. Regularibus &c. utriusque sexus Congregationibus &c. Regularibus &c. quæ ex eorum perpetuitate non vacant &c. perpetuò factas, et de cætero &c. perpetuò faciendas, sub literis Pauli &c. comprehendendi &c. Et propterea &c. ad solutionem Communium, et Minorum Servitorum, ac Annatarum, et aliorum Jurium prædictorum eidem Cameræ, Collegio, et Officialibus, ratione earundem Unionum &c. singulis

;; XV. annis &c. faciendam teneri &c. et ad id &c. cogi &c. posse, nec non Monasteria &c. et Beneficia unita hujusmodi onus solutionis Communium, et Minorum Servitorum, ac Annatarum, et aliorum Jurium semper habuisse, et ad præsens habere. Et insuper, ut ratio Communium, Minorum Servitorum, ac Annatarum, et aliorum Jurium prædictorum clara habeatur &c. volumus &c. quòd &c. tam Virorum, quam mulierum &c. et quorumvis &c. Ordinum Regulares Congregationes &c. omnia, et singula Monasteria &c. et alia Beneficia &c. quæ possident &c. notificasse, et intimasse debeant, et ad id &c. cogi, et compelli possint &c. *Bullam 38. S. Pii V. §. 3. 4. 6. & 7. eod. Bullar. tom. 2. ibi*, Motu simili &c. omnia, et singula Monasteria &c. dummodò in libris ejusdem Cameræ taxata reperiuntur, reliqua verò Monasteria &c. et alia quæcumque Beneficia &c. quorumvis Ordinum Monasteriis &c. ac utriusque sexus personarum Piiis Locis &c. Apostolica auctoritate unita &c. sub literis Pauli II. et aliorum Prædecessorum hujusmodi comprehendendi, et includi. Et propterea &c. dummodò Monasteria, et Beneficia ipsa possideant, ad solutionem Communium, Annatarum, et aliorum Jurium prædictorum eidem Cameræ &c. ratione Unionum &c. singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c. Mandantes &c. ut &c. tam Virorum, quam mulierum &c. et quorumvis Ordinum Regulares Congregationes &c. ad indicandum &c. omnia, et singula Monasteria &c. & alia quæcumque Beneficia &c. quæ possideant &c. moneat, et requirat &c. *Bullam 33. Sixti V. §. 2. 4. & 5. eod. tom. 2. ibi*, Statuimus &c. & declaramus, quòd Uniones &c. de quibuscumque Beneficiis &c. Monasterio &c. hætenus factæ, & faciendæ &c. sub dictorum Prædecessorum Constitutionibus &c. omninò comprehendantur &c. Mandantes &c. ut &c. tam virorum, quam mulierum &c. et quorumvis Ordinum Regulares Congregationes &c. ad indicandum &c. omnia, et singula Monasteria &c. et alia quæcumque Beneficia &c. quæ &c. possideant &c. moneat, et requirat &c. *Bullam 18. Urbani VIII. in principio, juncto §. 2. 3. & 4. eod. Bullar. tom. 5. ibi*, Motu simili &c. Mandans propterea &c. ut &c. tam Virorum, quam mulierum &c. et quorumvis Ordinum Regulares Congregationes &c. ad indicandum &c. omnia, et singula Monasteria &c. et alia quæcumque Beneficia &c. quæ &c. possiderent &c. Uniones &c. de quibuscumque Beneficiis &c. cuicumque &c. Monasterio &c. hætenus factæ, et in futurum faciendæ &c. sub dictorum Prædecessorum Constitutionibus &c. omninò comprehendendi &c. *Bullam 50. Clementis X. §. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 11. 12. & 14. eod. Bullar. tom. 6. ibi*, omnes, et singulas Uniones &c. de quibusvis Monasteriis &c. et Beneficiis &c. utriusque sexus Congregationibus &c. perpetuò factas, et de cætero &c. perpetuò faciendas, sub literis Pauli II. &c. includi &c. Et propterea &c. ad solutionem Communium, et Minorum Servitorum, ac Annatarum, et aliorum Jurium prædictorum

rum eisdem Camera, Collegio, et Officialibus, ratione earundem Unionum &c. singulis XV. annis &c. teneri &c. nec non Monasteria &c. et Beneficia hujusmodi onus solutionis Communi, et Minorum Servitorum, ac Annatarum, et aliorum Jurium prædictorum semper habuisse, et habere decrevit, et declaravit, mandans propterea &c. ut &c. omnia, et singula Monasteria, et alia Beneficia &c. unita &c. notificasse, et intimasse debuissent, et ad id &c. cogi &c. possent, ut &c. tam virorum, quam mulierum &c. et quorumvis Ordinum Regulares Congregationes &c. ad indicandum &c. omnia, et singula Monasteria &c. et alia quacumque Beneficia &c. quæ &c. possiderent &c. moneret, et requireret &c. ac omnes, et singulas Uniones de quibusvis Monasteriis, et aliis Beneficiis &c. utriusque sexus Congregationibus &c. perpetuò factas, et de cætero &c. perpetuò faciendas, sub literis Pauli Prædecessoris hujusmodi comprehendendi, et includi &c. , *repet. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la I. III. V. VI. VII. VIII. & XI.*

2 Nec refragatur *Card. de Luca de Benefic. discurs. 139. num. 5. post med. sentiens*, Monasteria Monialium non subjacere quindenniis pro Beneficiis sibi unitis, in verbis ibi: *ex qua ratione exceptata sunt Monasteria Monialium*: quoniam loquitur contrà expressum textum prælaudatarum Constitutionum Apostolicarum super quindenniis Annatarum, ideòque ei tanquam loquenti contrà legem expressam non venit deferendum, ut innotet idem *Card. de Luca de emption. & vendition. discurs. 52. sub num. 2.* Est tamen verum, quòd vice versa loquendo de Monasteriis Monialium de tempore Unionis Conventum habentibus, manus mortuæ unitis, ipsa excipiuntur à quindenniis, ut in citata Constitutione Sixtina §. 2. ibi: *etiamsi Monasteria Monialium fuerint, quæ tamen tempore ipsarum Unionum &c. Conventu &c. caruerint*, quòd repetitur in citata Constitutione 18. *Urbanæ VIII. in principio, & in citata Constitutione 50. Clementis X §. 4.* veluti hocce duos casus benè distinguit *Amyden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenni. num. 10. & 11. ibi*, habemus, quindennia non solvi pro Unionibus factis de &c. Monasteriis, Monialium alicui Ecclesiæ, nisi Monasteria, &c. hujusmodi de tempore Unionis careant &c. Conventu, nam cum illa non solvant Annatam, neque etiam subjacent solutioni quindenniorum, aliud enim est, quòd quindennia solvantur pro Beneficiis, quæ uniuntur Monasteriis Monialium &c. et aliud, quòd solvantur pro Monasteriis Monialium &c. quando uniuntur &c. priori enim casu Camera, Apostolica, et Officiales Cancellariæ damnari paterentur, quia pro illis Beneficiis solvebatur Annata, quæ, cum per Unionem, fuerit sublata, æquum est, quòd subintret quindennium. Secundo verò casu pro Monasterio habente Conventum &c. non solvitur Annata, quia Administratio est quid manuale, & omnes fructus sunt additi Regularibus &c. Similiter Monasteria Monialium &c. non solvant Annatam, undè si uniuntur alicui Ecclesiæ, nec quidem solvant quinden-

nia, si habeant Conventum, quia prius non solvebant Annatam, & quòd nulla contingebat vacatio; si verò Monasterium hujusmodi Conventu &c. careat &c. tunc redditur ad instar Beneficii simplicis, pro cuius solutione rectè exigitur quindennium, licet pro iis nunquam fuisset soluta Annata, nec quidem fuisset, nisi subsequuta esset Unio.

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis manualibus, seu ad nutum amovibilibus, annum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, manus mortuæ unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, super dictis Beneficiis, ad favorem manus mortuæ reservatis, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 *Causa præcipua, & finalis solutionis quindennii, est damnum Camera, & Annatarum ob cessationem solutionis Annatæ post Unionem Beneficiorum.*
- 2 *Etiam ex Beneficiis manualibus unitis solvendum est quindennium, licet ex eis antè Unionem nunquam soluta fuerint, nec solvenda sit Annata.*
- 3 *A Constitutionum Apostolicarum dispositione recedendum non est per argumenta, ratiocinia, & interpretationes contrà clara verba legis.*
- 4 *Ubi adest expressa auctoritas legis, casum decidentis, ac clarè loquentis, frustra desideratur illius Doctorum.*
- 5 *Generaliter non est verum, quòd quotiescumque ex Beneficio antè Unionem non solvebatur Annata, post Unionem non sit solvendum quindennium.*
- 6 *Ex Monasteriis Monialium, & Hospitalibus Cura, Conventu, & Hospitalitate carentibus, quamvis nunquam soluta fuerint Annata, postea tamen unitis debetur quindennium.*
- 7 *Si super Monasterio Monialium, & Hospitali carente, vel non carente Cura, Conventu, & Hospitalitate fiat reservatio fructuum, pro illa debetur Annata.*
- 8 *Si reservatio prædicta, sit perpetua, ad favorem nempe manus mortuæ facta, debetur quindennium, ob identitatem rationis.*
- 9 *Ex Beneficiis XXIV. Ducatos non excedentibus nulla debetur Annata.*
- 10 *Si plura Beneficia sub unicis literis uniuntur, quorum quodlibet singulariter sumptum non excedat XXIV. Ducatos, nihilominus simul sumpta illos excedunt, debetur quindennium.*
- 11 *Distributiones quotidianæ non sunt annatis obnoxie.*
- 12 *Sunt tamen quindenniis obnoxie.*
- 13 *Si Pensio in perpetuum fuerit reservata manus mortuæ, ex ea debetur quindennium.*
- 14 *In solutione quindennii non solum consideratur damnum Annatarum ex Fure de præterito, sed etiam utile ex Fure de futuro.*
- 15 *Quindennium solvendum est in recognitionem universalis dominii Papæ.*

CAPITULUM LXII.

Miserè hallucinatur manus mortua, purans sub clypeo inannualitatis, seu amovibilitatis Beneficij, non teneri ad quinquennia pro Beneficio manuali, sive amovibili sibi unito; ex motivo nempe, quòd tale Beneficium, tanquam manuale, antè Unionem in illius Provisione nunquam solvere debeat Annatam pro expeditione litterarum in Cancellaria Apostolica; proindeque consequenter nec post Unionem teneatur solvere quinquennium, cessante damno Camerae, & Annatarum à Summis Pontificibus considerato pro causa præcipua, & finali solutionis quinquennij, juxta Bullam 6. Pauli II. §. 2. & 3. Bullar. nov. Rom. tom. 1. Bullam 20. Julii III. in principio, juncto §. 5. eod. tom. 1. Bullam 17. Pauli IV. §. 7. & 8. eod. tom. 1. Bullam 38. S. Pii V. §. 3. tom. 2. Bullam 33. Sixti V. in principio, juncto §. 2. eod. tom. 2. Bullam 18. Urbani VIII. in principio, juncto §. 1. tom. 5. & Bullam 18. Clementis X. in principio, juncto §. 3. 4. 5. & 6. tom. 6. repetit. post Tract. int. Const. Apostol. in ordine la III. V. VI. VII. VIII. & XI. ac notant præter alios Ameyden de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quinquenn. nu. 21. Rota coram Card. Seraphin. dec. 1410. num. 10. & 28. tom. 2. repetit. post Tract. int. Decision. Sacr. Rot. Rom. in ordine la V. hujusmodi enim exceptio, etiam procedendo cum terminis manualitatis, facile removetur, duplici quidem responsione, prima nempe, quòd etiam ex Beneficiis manualibus perpetuo manus mortuæ unitis solvendum est quinquennium, quantumvis ex iis antè Unionem nunquam soluta fuerit, nec solvenda sit Annata, ad renorem literalis, ac claræ dispositionis Constitutionum Apostolicarum super materia quinquenniorum editarum, veluti videre est in Constitut. 33. Sixti V. §. 2. & 4. Bullar. nov. Rom. tom. 2. ibi, Statuimus &c. & declaramus, quòd „ Uniones &c. de quibuscunque Beneficiis &c. „ etiam si manualia &c. illa Beneficia fuerint, „ sub dictorum Prædecessorum Constitutionibus &c. omninò comprehendantur &c. Et „ propterea omnia, & singula &c. Pia Loca &c. „ dummodò Beneficia ipsa possideant, ad solutionem Quinquenniorum præfatorum eidem „ Camerae, ac Collegio, & Officialibus, ratione Unionum &c. singulis XV. annis &c. „ faciendam teneri &c. & ad id &c. cogi &c. „ posse &c., in Constit. 18. Urbani VIII. in principio, juncto §. 2. tom. 5. & in Constit. 50. Clementis X. §. 4. & 5. tom. 6. repetit. post Tract. int. Constitut. Apost. in ordine la VII. VIII. & XI. à Constitutionum verò Apostolicarum dispositione recedendum non est per argumenta, ratiocinia, & interpretationes contra clara (ut in casu) verba legis, & casum in præcis terminis decidenda, ad text. in l. prospexit 12. ff. qui. et à quibus manumitt. Card. de Luca de dote discurs. 196. n. 6. & ubi adest expressa auctoritas legis casum decidens, ac clarè loquens, frustra desideratur illa Doctorum, Card. de Luca de fideicommiss. discurs. 126. num. 2. & de Dote discurs. 34. n. 4.

Alterà insuper congruit ratio; non enim generaliter verum est, quòd quotiescumque ex aliquo Beneficio antè Unionem non solvebatur Annata, post Unionem non sit solvendum quinquennium, ut bene advertit Ameyden. de styl.

Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quinquenn. num. 12. ibi: rectè exigitur quinquennium, licet pro iis nunquam fuerit soluta Annata, nec quidem fuisset, nisi subsequuta esset Unio, & n. 20. in fin. §. Hastenus, in principio, ibi: quinquennium etiam aliquando debetur ubi antè non fuit soluta Annata &c. Undè est, quòd ex Monasteriis Monialium, & Hospitalibus Cura, Conventu, & Hospitalitate carentibus, quamvis nunquam soluta fuerit Annata, nec illa unquam solvenda foret, nisi sequeretur eorundem Unio, Mass. Gallef. de annat. num. 30. prope fin. §. Ex hujus Regule, in principio, et §. Quòd de Monasteriis Monialium, Gomez Sarmen. in Regul. 55. Cancellar. de valor. in prefat. in med. versiculo nam videmus, & quest. 3. in principio, §. Videtur, & §. Tamen; facta tamen istorum Unione, profectò debetur quinquennium, veluti literaliter habetur in Constitut. 33. Sixti V. §. 2. Bullar. nov. Rom. tom. 2. in Constit. 18. Urbani VIII. in principio, eod. Bullar. tom. 5. & in Constit. 50. Clementis X. §. 4. tom. 6. repetit. post Tract. int. Constit. Apost. in ordine la VII. VIII. & XI. ac observat Ameyden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quinquenn. num. 10. cum seqq. immò si super aliquo Monasterio Monialium, & Hospitali carente, vel non carente Cura, Conventu, & Hospitalitate, fiat reservatio fructuum, pro illa debetur Annata, ad tradita per Mass. Gallef. de annat. num. 30. circa fin. §. Quòd de Monasteriis Monialium ibi: quòd de Monasteriis Monialium, & Hospitalibus dictum est, intelligi debet, quòd in expeditione litterarum super illorum Provisionibus, non solvitur Annata, sed, si contingat, illorum fructus, aut super ipsis fructibus Pensiones aliis reservari, aut super fructibus reservatis, & Pensionibus hujusmodi &c. debet solvi, etiam si Pensiones Monialibus ipsis referrentur &c. adeò, ut, si reservatio prædicta, sit perpetua, ad favorem nempe manus mortuæ facta, procul dubio etiam erit locus quinquennio, ob identitatem rationis, juxta sæpè laudatam Constitut. 50. Clementis X. super qua inspectione infrà Cap. LXXIX. sedes.

Præterea eodem fermè modo, quo, quantumvis ex Beneficiis Ducatos XXIV. non excedentibus nulla debeatur Annata juxta Constit. 1. Nicolai V. §. quinto placet, in fin. & Constit. 33. Clementis VII. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ubi Cherubin. Schol. 2. Barbosa Summ. Apostol. decision. collectan. 28. num. 1. & collectan. 572. num. 1. Dajoz in Jus Canonic. verbo Annata, Lotther. de re benefic. lib. 3. quest. 20. num. 42. Fagnan. in cap. præterea 1. nè Pralat. vic. suas, Tondut. de Pension. Eccles. cap. 10. nu. 23. Ameyden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 3. de annat. num. 42. cum seqq. Rota coram Coccin. dec. 568. nu. 11. at tamen si plura Beneficia sub iisdem, ac unicis licetis uniantur, quorum quodlibet singulariter sumptum non excedat Ducatos XXIV. nihilominus simul sumpta illos excedant, debetur quinquennium, ex Constitut. 33. Sixti V. §. 2. Bullar. nov. Rom. tom. 2. Constit. 18. Urbani VIII. in principio, tom. 5. & Constit. 50. Clementis X. §. 4. & 7. in fin. tom. 6. repetit. post Tract. int. Constitut. Apost. in ordine la VII. VIII. & XI. ac observat Ameyden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quinquenn. nu. 13. cum seq. de quo nos suprà Cap. XX. & XXI.

Nec absimile suppetit exemplum incertorum emolumentorum, & distributionum quotidiana-

- 11 narum; quæ, licet non sint annaris obnoxia, Cherubin. ad *Constit. Innocentii VIII. incipien. Apostolica Camera*, §. *Quæro secundum*, Bullar. nov. Rom. tom. 1. Lothber. de re benef. lib. 3. qu. 20. n. 43. & 44. Gonzalez ad Regul. 8. hodie 9. Cancellar. de Mensib. §. 7. procm. n. 166. & 167. Ameyden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 3. de annat. nu. 19. Ricc. in prax. part. 2. resol. 90. num. 8. Fagnan. in cap. præterea 1. num. 94. & 95. nè Pralat. vic. suas, Rota apud Garz. de Benef. part. 10. cap. 1. num. 74. ad med. versiculo Canoniciatus, & coram Cassador. dec. 6. num. 8. de Præbend. attamen, si fructus Beneficii in distributiones quotidianas convertantur, & postea uniantur, ex illis sanè debentur quindennium, juxta *Constit. 3. S. Pii V.* §. 2. & 3. Bullar. nov. Rom. tom. 2. repet. post *Tract. int. Constit. Apost. in ordine la VI.* de quo nos fusè supra *Cap. XLII.* prout si Pensio in perpetuum fuerit reservata manui mortuæ, profectò ex ea solvendù venit quindennium, ex *Constit. 50. Clementis X.* §. 7. Bullar. nov. Rom. tom. 6. repet. post *Tract. in ordine la XI. & tradunt Monet. de distribut. quotid. part. 3. quæst. 9. concl. 6. num. 31. cum seqq. Ameyden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn. sub nu. 23. versiculo concludendù, noique latè infra *Cap. CXXIV.* usque ad *Cap. CXXXII.* inclusivè. Horum autem ratio esse potest, vel quia in solutione quindennii non solum consideratur damnum Annatistarum ex jure de præterito, sed etiam utile ex jure de futuro, ut ponderat Ameyden. loc. mox allegat. num. 13. vel quia quindennium est solvendum à quocunque possessore Bonorum Ecclesiasticorum in recognitionem directi, alti, supremi, ac universalis dominii penès Papam, & Ecclesiam residentis super universis mundi Ecclesiis, ex *lectura Constit. 17. Pauli IV.* §. 1. Bullar. nov. Rom. tom. 1. *Constit. 38. S. Pii V.* §. 3. in principio, tom. 2. *Constit. 18. Urbani VIII.* in principio, tom. 5. & *Constit. 50. Clementis X.* §. 3. tom. 6. repet. post *Tract. int. Constit. Apost. in ordine la V. VI. VIII. & XI.* ac communiter profequitur *Card. de Luca de Benefic. disc. 89. n. 2.**

Quamobrem summa cum ratione firmamus, quòd ex Beneficiis manualibus, seu ad nutum amovibilibus, annum valorem XIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, manui mortuæ unitis, sivè ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, super dictis Beneficiis, ad favorem manus mortuæ reservatis, etiam adhuc debentur quindennia; omiſsa ponderatione, quòd Beneficia manualia, si conferantur à Papa, prout ex multiplici capite contingere potest, evadunt pro illa vice perpetua, videlicet ad vitam Provvisi, & ex iis solvitur Annata; quamobrem justum est, quòd ex iis solvatur quindennium in casu eorum Unionis, ut supra in *Cap. XXXVI. n. 12.* adnotavimus.

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis Ecclesiæ Titularis, aut filialis, ad Eminentissimum Titularem spectantibus, annum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, manui mortuæ unitis, sivè ex perpetuis Pensionibus dictam

summam excedentibus, super dictis Beneficiis, ad favorem manus mortuæ reservatis, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Tituli Cardinalitii in Urbe partim Presbyterales; & partim Diaconales.
- 2 Eminentissimus Titularis habet jus conferendi Beneficia, in sua Ecclesia Titulari, inque Ecclesiis filialibus existentia.
- 3 Indultum Cardinalium conferendi Beneficia reservata, continere solet Decretum, quòd Provvisi teneantur novam Provisionem à Sede Apostolica impetrare, & Annatam solvere.
- 4 Ob præjudicium Camera, & Annatistarum ex cessata spe vacationis Beneficiorum unitorum, debetur quindennium.
- 5 Aliquando etiam pro Beneficiis de Jurepatronatus laicali solvenda est Annata ex multiplici capite expeditionis literarum Apostolicarum.
- 6 Ideò pro istem Beneficiis unitis aliquando etiam solvendum est quindennium.
- 7 Ratio in lege expressa habet vim, ut decidat omnes casus sub ipsa comprehensos, etiam corrigendo Jus commune.
- 8 Per Decretum irritans appositum in Bullis quindenniorum inficitur contraria observantia non solvendi quindennia.
- 9 Exactores quindenniorum præjudicare nequeunt Camera, ac Annatistis.
- 10 Humane facies, etiam si habeant inter se magnam similitudinem, raro tamen, aut nunquam in omnibus conveniunt.
- 11 Exempla, ut probent, debent esse in casu individuo, ac in eisdem numero circumstantiis.
- 12 Non exemplis, sed legibus, & rationibus judicandum est.

CAPITULUM LXIII.

Præmissis, in Urbe adesse Titulos Cardinalitios, partim Presbyterales, & partim Diaconales, *Piazza Hierarchia Cardinalitii passim, Lunador. in Relat. Cur. Rom. tit. de Titoli de Cardinali pag. mib. 246. & tit. delle Chiese Titolari de cinquanta Cardinali Preti pag. mib. 264. ego in altero meo Tract. de Quindenniis, cap. 159. nu. 1.* cumque Eminentissimus Titularis, inter alias præminentias, & prærogativas, cum Jurisdictione Episcopali, vel quasi Episcopali, in sua Ecclesia Titulari, redolente quandam, licet impropria speciem Ecclesiæ Cathedralis, vel Diocesis, inque ejus Ecclesiis filialibus, de quibus *Rota decis. 524 per tot. part. 19. recentior. tom. 2. & in eodem Causa in Romana Præeminentiarum 13. Junii 1681. coram Rondinino, potius etiam illa prærogativa Juris conferendi Jure Ordinario Beneficia ibidem existentia, ex Regula 7. hodie 8. Cancellar. de reservat. Benefic. ubi Mandos. quæst. 1. num. 5. & Chokier. nu. 11. Gonzalez ad Regul. 8. hodie 9. Cancellar. de Mensib. gloss. 13. num. 20. Gomez Sarnen. in Regul. 36. Cancellar. de triennial. quæst. 31. nu. 17. versiculo & eodem modo, & ex cap. his, quæ 11. de majoritat. & obediunt. ubi Honorius III. rescribit Eminentissimo Titulari Basilicæ SS. Laurentii, & Damasi, tunc Presbytero, nunc Diacono, Card.*

Card. de Luca de Benefic. discurs. 21. num. 16. & discurs. 111. num. 4. cum seqq. Paris. de resign. Benefic. lib. 7. quæst. 12. per tot. Cohell. notit. Cardinal. cap. 16. privileg. 14. in principio, litera B. & C. §. Collationem, Card. Baron. annal. tom. 12. anno 1148. pag. mib. 361. litera D. E. Rota apud bon. mem. R. P. D. Piton. discurs. Eccles. part. 2. disc. 51. num. 22. §. Et utriusque, in fin. & post Monacell. formular. legal. pract. Eccles. in supplem. dec. 7. num. 49. in principio, & dec. 18. num. 10. in principio; occasione autem Unionis Beneficiorum hujusmodi, vel reservationis perpetuarum Pensionum super iisdem Beneficiis, postea factæ ad favorem manus mortuæ, facile contingere potest inter Annatas, & manum mortuam hæsitatio, nullo isto casu sit locus solutioni quinquennii, quod subterfugere satagit manus mortua, excipiendo, talium Beneficiorum collationem, & omnimodam dispositionem ad Eminentissimum Titularem spectare, siquæ non subesse expeditioni literarum Apostolicarum, ac per consequens nec solutioni Annatæ; nihilominus è contrâ bonum jus fovent Annatistæ, jure merito prætendentes quinquennium: qua de causa proponimus, quod ex Beneficiis Ecclesiæ Titularis, aut filialis, ad Eminentissimum Titularem spectantibus, annuum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, manus mortuæ unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, super dictis Beneficiis ad favorem manus mortuæ reservatis, etiam adhuc debentur quinquennia; etenim propter varios contingibiles casus reservationum, affectionum, & appositionum manus Papæ, qui juxta notoriam experientiam quotidie eveniunt, puta ex causa vacationis pro obitu Commensalis, aut familiaris Papæ, Conclavistæ, vel similibus, resignationis, permutacionis, Coadjutoris, vel ex alia simili causa, collatio quandoque, immo sæpè, ac sæpissimè spectare potest ad Papam, præsertim cum Indulta Cardinalitia conferendi Beneficia reservata, in nonnullis casibus reservationum continere soleant Decretum, seu mandatum semper apponi solitum ad favorem Cameræ Apostolicæ, & Annatistarum, de sui natura comminatorium, & actus annullativum, quod nempe Provisi teneantur novam Provisionem à Sede Apostolica impetrare, literas desuper expedire, & Annatas, ac Jura Cameræ persolvere, nè aliàs aperiat via fraudibus Annatarum, Germon. de Indult. Cardinal. §. Volumus autem, num. 1. ac per tot. Ameyden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. quæst. 20. per tot. Massobr. in prax. hab. concurs. prælud. 26. dub. 28. num. 2. cum seqq. Gonzalez ad Regul. 8. hodie 9. Cancellar. de Mensib. gloss. 15. n. 109. & 110. Mass. Galfes. de annat. nu. 30. in fin. §. Idem contingit, Rota coram Card. Crescent. dec. 18. per tot. de Præbend. Vbald. dec. 822. nu. 3. & in rectorior. dec. 440. num. 13. part. 4. tom. 2. dec. 444. num. 34. par. 5. tom. 2. dec. 523. num. 65. & 81. par. 19. tom. 2. ac in Corduben. Beneficiorum 18. Februarii 1704. §. Sive certius, & §. Atque hinc, coram Molines Decano, & Inquisitore Generali Hispaniarum, & 12. Decembris, ejusdem anni, §. Peccat, coram Omaña Episcopo Giennen.

Quapropter itante possibili collatione per Papam faciendâ, nec non consequentiva solutione Annatæ, quæ per Unionem ejusmodi Benefi-

ciorum, perque reservationem perpetuarum Pensionum super talibus Beneficiis, redacta est ad impossibile in evidens Cameræ, & Annatistarum præjudicium, ob indè cessatam omnem spem vacationis, ex hac ratione procul dubio debetur quinquennium ad formam Constitutionum Apostolicarum super materia quinquenniorum providè, ac salubriter promulgatarum, veluti ponderat Ameyden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn. autè num. 21. Hinc est, quod, cum pro Beneficiis etiam de Jurepatronatus laicali ex multiplici capite, puta ex causa resignationis, permutacionis, Coadjutoris, devolucionis, vacationis apud Sedem, occasione gratiæ pro præsentato, ratione litis, aliiisque similibus causis, contingere possit frequentissima literarum Apostolicarum expeditio, indèque Annatæ solutio perneccesse faciendâ sit, Rebuff. in prax. benef. part. 1. in 3. Signatur, verbo nec non Juspatronatus, num. 14. cum seqq. Rota in Romana Clericatus, seu Beneficiatus S. Laurentis in Damaso 3. Martii 1698. §. Solùmque, coram Molines Decano, & Inquisitore Generali Hispaniarum; idè ex illis deberi quinquennium expressè declarant Fulius III. Constit. 20. §. 6. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi: quoad omnia, & singula &c. Beneficia Ecclesiastica &c. etiam de Jurepatronatus Laicorum &c. S. Pii V. Constit. 38. §. 3. tom. 2. Sixtus V. Constit. 33. §. 2. & 4. eod. tom. 2. Urbanus VIII. Constit. 18. in principio, juncto §. 2. tom. 5. Clemens X. Constit. 50. §. 4. & 5. tom. 6. & S. M. Clemens XI. Constit. edita 33. Novembris 1704. Constit. edita 24. Januarii, & Constit. edita 16. Maji 1705. repetit. post Tract. int. Conf. Apost. in ordine la III. VI. VII. VIII. XI. XII. XIV. & XV. & prosequuntur Tondut. de Pension. Eccles. cap. 10. num. 17. Azor. institution. moral. par. 2. lib. 7. cap. 12. quæst. 8. Ameyden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 3. de annat. n. 28. & §. 4. de quinden. n. 6. in med. Lotther. de re benefic. lib. 1. quæst. 29. n. 4. post med. versiculo etiam: quæ quidem Pontificia declaratio respectu Beneficiorum Patronalium è fortius urget, & confert ad presentè hypothesim; non enim emanavit per viam novæ legis contrâ literam antecedentium Constitutionum Pontificiarum, sed per viam declarationis ejus, quod jam virtualiter inerat ex operatione, vel ex identitate rationis in eisdem Constitutionibus expressæ, videlicet reparandi notorium indè obveniens Annatistarum præjudicium, quamobrem explicat alios casus similes, in quibus eadem militat, ac viget ratio, ex eo, quod ratio in lege expressa eam habeat vim, potentiam, ac efficaciam, ut decidat omnes casus sub ipsa comprehensos, etiam corrigendo Jus comune, Abb. in cap. sicut 9. circa fin. de testib. Card. in Clem. 1. num. 18. de election. Fagnan. in cap. nuper 34. n. 4. de Decim. Geminian. conf. 37. n. 6. versiculo item licet Constitutio.

In tantum autem huc usque deducta veritatem, redolent, ut, quantumvis forsitan manus mortua prætendat, se juvari contraria observantia interpretativa, ob nunquam factam quinquennii solutionem, arcamen nullo modo ista manui mortuæ suffragari valeat, nec quoque in linea observantiæ præscriptivæ, propter Decretum irritans in ventre Bullarum quinquennium insertum, per quod inficitur quæcumque diutina,

ac longæva quasi possessio non solvendi quindennia, ut infra *Cap. CXC.* monemus; præterquamquod astricta observantia provenit ex incuria Exactorum, cæterorumque ministrorum, qui proprio factio consistente in culpa ommissione, præjudicare nequeunt Cameræ Apostolicæ; ac Annatis jus suum intradicatum, & fixum habentibus in clarissimis Constitutionibus Apostolicis, prout individualiter declararunt Summi Pontifices in eorum saluberrimis Constitutionibus, juxta leſuram *Constitutionis 20. Julii III. §. 5. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi*, cum autem &c. Uniones &c. perpetuo factæ &c. fuerint, ac ex incuria agentium pro Camera prædicta, seu aliis obligationibus de solvendis Communibus, & Minutis Servitiis, ac Annatis, seu mediis fructibus, aut aliis Juribus solvi debitis, & consuets, factæ non fuerint, et quæ sunt, executioni non demandentur in &c. Cameræ, ac Collegii Cardinalium, & Officialium detrimentum, nec non Republicæ hujusmodi non leve præjudicium &c., & *Constitutionis 50. Clementis X. in principio, juncto §. 6. in principio, tom. 6. ibi*, nec non illorum damnis plerumque ex incuria illorum Jurium Exactorum provenire solitis obviare cupientibus &c. Cum autem &c. exactiones Jurium ratione Quindenniorum, hujusmodi decursum, & eorumdem Cardinalium Collegio debitorum, ob Procuratorum dicti Collegii incuriam, non sine maximo illius damno, & præjudicio, non solum neglectæ fuerint &c., & *repetit. post Tract. int. Constitution. Apostolic. in ordine la III. & XI. & observat. Card. de Luca de Benefic. discurs. 89. n. 13. & discurs. 139. num. 2. ibi*, non obstante contraria retroacta observantia, ex eo, quod negligentia eorum, penes quos hæc administratio fuit, non patuerit, nec debuerit præjudicare Collegio Cardinalium, aliisque interessatis, & participibus, ac etiam ob Decretum irritans contentum in dictis Apostolicis Constitutionibus &c., & *n. 4. ibi*, confirmat, & innovat dictas antiquiores Constitutiones, demandando earum observantiam, ac tollendo illam inobservantiam, quæ resularet à culpa non solvendum, vel à negligentia non exigentium, & sic ubi observantia sit illicita &c., nosque fusè infra *Cap. CXC.*

Minùsque suffragatur manus mortuæ velle allegare forsitan aliquam sententiam sui favore latam; si enim ignorantur omnes circumstantiæ casus decisi, ac præcisâ Judicis motiva, non est in illa faciendâ aliqua vis, & fundamentum, dum exempla sunt ad instar humanarum facierum, quæ, etiam si habeant inter se magnam similitudinem, rarò tamen, aut nunquam in omnibus conveniunt; exempla autem, ut probent, debent esse in casu individuo, ac in eisdem numero circumstantiis, *Alexand. conf. 6. num. 2. lib. 5. Cyriac. controv. 23. num. 23. Bonden. colluct. legal. 14. num. 126. lib. 1. Thomat. dec. Materat. 201. num. 96. tom. 2. Rota dec. 799. num. 3. par. 1. divers. & coram Anſald. Decan. dec. 20. in annot. & addit. n. 21. in principio, & dec. 71. in annot. & addit. num. 26. in principio, Card. Cavaler. dec. 172. num. 5. ac in recentior. dec. 304. num. 7. par. 12. & in Leodien. seu Aquisgranen. Canonicius super bono fure 20. Januarii 1702.*

§. Fruſtâ coram Card. Priolo; omisso, quod non 12 exemplis, sed legibus, & rationibus judicandum est, & non quod Romæ sit, spectandum, sed quod fieri debet, *cap. 1. de postulat. Prelat. cap. cum causam 17. de election. l. quod verò 14. l. quod non ratione 39. ff. de legib. l. consuetudinis 2. C. quæ sit long. consuetud. l. sed licet 12. ff. de Offic. Præsid. l. nemo Judex 13. C. de sentent. & inter. omn. Judic. l. singuli 14. C. de accusation. Capon. controverſ. forens. 32. sub n. 34. versic. præterea, Mandos. ad Regul. 32. Cancellar. quæst. 30. n. 4. in principio, Card. de Luca de Præminent. discurs. 13. nu. 23. in principio, Rota in recentior. dec. 484. n. 21. par. 4. tom. 2. dec. 194. n. 64. par. 7. dec. 338. n. 42. par. 11.*

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, manus mortuæ unitis, gravatis Pensionibus Palatinis, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Solent quandoque per Datariam reservari Pensiones Palatinæ, & quænam sint istæ.
- 2 Annata, & Quindennium debetur in recognitionem universalis domini.
- 3 Ratione diversitatis tam rei, quam personarum nulla intrat compensatio.
- 4 In reservationem amissionis Annata introducta fuit solutio quindennii.

CAPITULUM LXIV.

Solent quandoque super Beneficiis per Datariam Apostolicam reservari Pensiones Palatinæ, aliàs dictæ confidentiales, seu Banchariæ personis nempe confidentibus, & plerumque ad favorem Palatinorum, aliorumque benemeritorum, *Corrad. in prax. benefic. lib. 1. cap. 5. n. 254. cum seqq. Barbosa in prax. exig. Pension. par. 1. quæst. 5. nu. 39. Pereyr. de man. Reg. par. 2. cap. 64. num. 41. Gonzalleg. ad Regul. 8. hodie 9. Canceller. de Mensibus gloss. 34. num. 116. Ameyden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 27. num. 13. Rota coram Card. Seraphin. dec. 1088. & 1108. per tot. tom. 2. Buratt. decis. 385. num. 9. & decis. 401. num. 1. & dec. 724. num. 9. tom. 2. dec. 400. num. 1. par. 1. divers. dec. 271. per tot. lib. 2. par. 3. divers.* Undè cum tempè sæpius contingere possit, quod Beneficia, hujusmodi Pensionibus gravata, uniantur manus mortuæ, monemus in præsentem, quod ex Beneficiis annum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, gravatis Pensionibus Palatinis, manus mortuæ unitis, etiam adhuc debentur quindennia; quantumvis etiam tales Pensiones reserventur etiam ratione augmenti fructuum provenientis ex Beneficiis unitis, attamen nihil commune habet emolumentum proveniens ex Pensionibus, cum Annata debita in Provisione Beneficiorum, dum Pensiones tangunt fructus annuales, ac annuatim distribui aissent Pensionariis, ut plurimum Palatinis, ob eorum benemerita, Annata vero, & quindennium percipit tantum fructus pri-

primi anni, ac debetur Summo Pontifici in recognitionem directi, alti, supremi, & universalis dominii omnium mundi Beneficiorum, juxta *Bullam 17. Pauli IV. §. 1. Bullar. nov. Rom. tom. 1. Bullam 38. S. Pii V. §. 3. in principio, eod. Bullar. tom. 2. ibi*, Nos considerantes, quod Annatarum, Communium, & aliorum Jurium prædictorum exactio, in recognitionem universalis dominii introducta, est antiquissima &c. *Bullam 18. Urbani VIII. in principio, eod. Bullar. tom. 5. Bullam 50. Clementis X. §. 3. in principio, eod. Bullar. tom. 6. & Bullam S. M. Clementis XI. editam 16. Maji 1705. in principio, repetit. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la V. VI. VIII. XI. & XV. ac prosequuntur Amezden. de syl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn. num. 6. in fin. §. Confirmatur, Loitner. de ve benefic. lib. 3. quæst. 20. n. 19. Card. de Luca de Benefic. discurs. 89. num. 2. ibi*, introducta fuit in Beneficiis Ecclesiasticis exactio Communium Servitiorum, ac Annatarum, in recognitionem universalis dominii, quod Pontifex, & Ecclesia Romana habet omnium Ecclesiarum, & Monasteriorum, ac Beneficiorum &c. *& in fin. §. Hinc proinde ibi*, habemus ad eam expressam, ac literalem Apostolicam determinationem, quod hæc Servitiorum, ac Annatarum introductio, sequuta fuerit in recognitionem dominii universalis Ecclesiæ Romanæ &c. *in principio, num. 10. in principio, & nu. 14. in principio, Massa Gales. de annat. passim, ac ferè per tot. Tract. proindeque ratione diversitatis tam rei, quam personarum nulla inter unum, & alterum intrat compensatio, ad textum in Lejus 9. C. de compensation. ac tradita ibid. per Salicet. num. 2. Rota coram Card. Cerr. dec. 32. num. 24. potissimum cum nec ratione ejusmodi Pensionum solvatur Annata; si enim illa solveretur, tunc facienda esset proportionabilis deductio, & diminutio quindennii: secus verò dum ex illis Annata non solvitur, nec pro iis expediuntur Bullæ, ac propterea semper firmum manet præjudicium Annatarum ob amissionem Annatæ, in cujus restaurationem, ac reparationem introducta fuit summa cum justitia solutio quindennii, ut videre est in Bulla 6. Pauli II. in principio, juncto §. 2. & 3. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi*, quod &c. concessa, in Camera Apostolicæ, vel aliis præjudicium non redundet &c. Propterque &c. Beneficia unita hujusmodi amplius nequaquam vacare sperantur, cumque propterea Camera Apostolica, nec non &c. S. R. E. Cardinalium, & Sedis Apostolicæ Officialium, ac Collegii S. R. E. Cardinalium, ac Collegii S. R. E. Cardinalium, ac Officialium Sedis Apostolicæ indemnitati consulere, & eorum Jura &c. præservare &c. Cum autem &c. Uniones &c. perpetuò factæ fuerint, ac &c. obligationes de solvendis Communibus, & Minutis Servitiis, ac Annatis &c. factæ non fuerint, & quæ sunt, executioni non demandentur &c. in &c. Camera, ac Collegii Cardinalium, & Officialium detrimentum, nec non Republicæ hujusmo-

di non leve præjudicium &c. *Bulla 11. Pauli IV. in principio, eod. tom. 1. ibi*, Nos admonet, & cogunt, ut indemnitati ipsius Camera &c. intendamus &c. *& Bulla 17. ejusdem Pauli IV. in principio, juncto §. 3. in principio, eod. tom. 1. ibi*, ut &c. Camera nostræ Apostolicæ Jura non negligamus &c. & propterea Jus nostrum, & Collegii, ac Officialium &c. illasum remansisse, & remanere &c. *Bulla 38. S. Pii V. §. 3. in principio, eod. Bullar. tom. 2. ibi*, quindenniorumque usus, & solutio idè adinventi sunt, nè Camera prædicta ex &c. Beneficiorum Ecclesiasticorum Unionibus, quæ amplius vacare non sperantur, detrimentum aliquod pateretur. Volentes Camera nostræ Apostolicæ, ac &c. S. R. E. Cardinalium, nec non &c. Romanæ Curie Officialium Participantium Jura præservare, illorumque indemnitati consulere &c. *Bulla 33. Sixti V. §. 2. in principio, eod. tom. 2. ibi*, præterea quoniam quindenniorum usus, & solutio ratione Beneficiorum unitorum constituta sunt, quia illorum vacatio amplius non speratur, & ut propterea damnum ex hoc Camera Apostolicæ, & Collegio Cardinalium, & Romanæ Curie Officialibus prædictis emergens sarciantur &c. *Bulla 18. Urbani VIII. in principio, eod. Bullar. tom. 5. & Bulla 50. Clementis X. §. 3. in principio, tom. 6. repetit. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la I. III. IV. V. VI. VII. VIII. & XI. ac præter alios notant Massa Gales. de annat. num. 30. in fin. §. Est aliud, in med. versic. ex hujusmodi ibi*, Ex hujusmodi Unionibus &c. per quas præcludatur via futuris unitorum Beneficiorum vacationibus; quoniam inferrebat Sedi Apostolicæ detrimentum percipiendi ex illis Annatarum &c. usu receptum fuit, ut illi, in quorum commodum tales Uniones cedebant &c. promitterent, obligarentque se, & successores, pro solvendo in futurum &c. unitorum Beneficiorum Annatas &c. ut sic Apostolicæ Sedis indemnitati prospiceretur, nè talium Unionum prætextu, remaneret in perpetuum privata jure percipiendi consuetam Annatam &c. *Card. de Luca de Benefic. discurs. 89. num. 3. ibi*, Quia verò &c. inolevit usus Apostolicæ Sedis, faciendi &c. Beneficiorum Uniones, ita impediens vacationes, ac personales, seu vitalitias Provisiones, præjudicantes Papæ, ac Sacro Collegio Cardinalium, aliisque Officialibus circa solutionem disitorum Servitiorum, & Annatarum, quæ occasione novarum Provisionum facienda esset; hinc pro hujusmodi damni, ac præjudicii refectione, inolevit etiam antiquus usus solvendi dicta onera, & Annatas pro Ecclesiis, ac Beneficiis unitis &c. Quæ principalis assertio fortius procedit, si antè Unionem Beneficiorum, ista jam essent obnoxia reservationi Pensionum Confidentiarum, seu Palatarum; undè per eorum Unionem postea nullum majus emolumentum consequitur Dataria Apostolica, ratione cujus reparatum dici valeat præjudicium amissionis Annatæ.

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, manū mortuæ habentī ex Pontificio Indulto plenissimam exemptionem, ac omnimodam immunitatem ab omnibus, & quibuscumque oneribus, gravaminibus, præstationibus, ac impositionibus, unitis, sive ex perpetuis Pensionibus, dictam summam excedentibus, ad favorem manus mortuæ taliter privilegiatæ, exemptæ, seu indultariæ reservatis, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Princeps præsumitur velle illesa præservare Jura propriæ Camere.
- 2 Quod melius, & clarius comprobatur ex Bullis quindenniorum.
- 3 Reprobantur Portius consil. 107. & post eum Decianus consil. 108. & Imola consil. 109.
- 4 Ex generali exemptione non infertur ad particularem quindenniorum.
- 5 Indultum interpretandum est contra concedentem, quando agitur de illius tantum præjudicio.
- 6 Contrarium dicendum, quando agitur etiam de aliorum præjudicio.
- 7 In dubio Princeps non præsumitur per verba generalia velle derogare juri tertii.
- 8 Privilegium quando interpretandum sit contra concedentem.
- 9 Exemptio, licet generalissima, attamen non comprehendit casum particularem.
- 10 Generaliter immunis, non tamen dicitur exemptus ab hospitalitate Militum.
- 11 Nisi de tempore concessionis immunitatis jam vigeret bellum, vel immunitas concessa fuisset per viam contractus ex causa onerosa.
- 12 Immunitas est odiosa, & tendit contra publicam utilitatem.
- 13 Princeps non intelligitur per verba generalia derogare velle juri tertii.
- 14 Immunitas generaliter concessa, non comprehendit casum pestis.
- 15 In dubio respondendum est pro tractantibus de damno vitando.
- 16 Si Papa concedere voluisset quoque exemptionem à quindenniis, facile fuisset id exprimere.
- 17 Cathedralicum uti onus reale, non comprehenditur sub exemptione personali.
- 18 Immunitas quæcumque non est referenda ad contributionem privilegiatam, & laudatur bon. mem. R. P. D. Fatinnellus.
- 19 Verbum ab omnibus, & quibuscumque omnia comprehendit, & nihil excludit.
- 20 Immo includit etiam ea, quæ requirerent specialem mentionem.
- 21 Verba universalis vim habent specialis expressionis.
- 22 Et comprehendunt ea, quæ non comprehenderentur.
- 23 Vel ubi verba immunitatis adeo prægnantia includerent etiam quindennium.

- 24 Vel ubi versaremur in favorabilibus.
- 25 Concessio semper intelligitur contra concedentem.
- 26 Id procedit, si solus concedens est in causa.
- 27 Fontanella dec. 267. tom. 1. se ipsum declarat.
- 28 Recensetur notabile absurdum.
- 29 A Furibus Camera exempti sunt soli Cardinales, et Clerici Camera.
- 30 Immunitas uti odiosa, potius intelligenda est contra illam prætendentem.
- 31 Concessa generalissima immunitate, non censetur concessa immunitas solvendi collectam pro reparatione viarum.
- 32 Ecclesia liberata à quocumque onere, non censetur liberata à procuracione.
- 33 Meritorum remuneratio transit in contractum.
- 34 Princeps neminem remunerari tenetur.
- 35 Exemptio censetur data potius ex causa lucrativa, quam onerosa.
- 36 Rejicitur Cyriac. controv. 569. n. 53. cum seqq.
- 37 Manus mortua probare debet, quod merita, & servitia Sedi Apostolicæ præstita, condigna sint remuneratione exemptionis à quindenniis.
- 38 Auctori id videtur probatum difficile.
- 39 Alias servitia habere deberent perpetuitatem, nec tamen adhuc intraret exemptio à quindenniis.
- 40 Auctori videtur, satis remunerata esse servitia per exemptionem ab aliis omnibus oneribus, præterquam ab onere quindenniorum.
- 41 Princeps remunerari non cogitur.
- 42 Quindennium non intelligitur sublatum per generalissimam exemptionem.
- 43 Agabellis, similibusque oneribus non bene fit illatio ad quindennia uti diversa, prout non fit ad Cathedralicum.
- 44 Exemptio retardare non valet solutionem quindennii, longè minus in judicio possessorio.
- 45 In generali exemptione non comprehenditur exemptio à Decimis.
- 46 Exemptio cadere nequit super oneribus ordinariis.
- 47 Prout nec cadit super Cathedralicum.
- 48 Quindennia debentur Sedi Apostolicæ in recognitionem universalis domini.
- 49 Per quæcumque verba generalia nunquam præsumitur Papa voluisse concedere exemptionem à quindenniis, nisi de illis facta fuerit expressa, & specifica mentio.
- 50 Sub verborum generalitate non comprehenditur exemptio à solutione quindenniorum.
- 51 Declaratio Pontificia attendenda est pro intelligentia Unionis Beneficii, aut reservationis Pensionis.
- 52 Capitulum Basilicæ S. Mariæ Majoris de Urbe gaudet exemptione à quindenniis, occasione reservationis Pensionum super Cathedralibus Mazzarien., & Cathanien.
- 53 Eadem exemptione gaudet Capitulum Metropolitanæ Neapolis, occasione sibi unitorum Beneficiorum.
- 54 Ubi de quindenniis Pontifices expressam, ac individualem non fecerunt mentionem, noluerunt exemptionem à quindenniorum solutione concedere.
- 55 Privilegium expediendi gratis non eximit à solutione Annatæ.

CAPITULUM LXV.

Occurrit in præsentī articulus haud absimilis alteri, de quo in alio nostro Tractatu de Quindenniis cap. 43. ubi habemus, quod manus mortua ex Privilegio Principis immunitatem

habens ab omnibus, & quibuscumque oneribus, impositionibus, ac præstationibus, non intelligatur exempta, & immunis ab onere quinquenniū Emphyteutici; potest autem eodem fermè modo læpius evenire, quòd manus mortua reperiatur ex Pontificio diplomate exempta ab omnibus oneribus, proindèquè prætendat eximi etiam à quinquenniis solvendis occasione sibi uniti Beneficii, aut reservatæ ad sui favorem perpetuæ Pensionis, sub prætextu generalissimæ exemptionis ab omnibus oneribus, & è contrà Annatistæ prætendat, manum mortuam adhuc subjacere quinquenniis, non obstante universalissima exemptione à quibuscumque oneribus; idèò firmatur, quòd ex Beneficiis annuum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, manus mortuæ habenti ex Pontificio Indulto plenissimam exemptionem, ac omnimodam immunitatem ab omnibus, & quibuscumque oneribus, gravaminibus, præstationibus, ac impositionibus, unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, ad favorem manus mortuæ taliter privilegiatæ, exemptæ, seu indultariæ reservatis, etiam adhuc debentur quinquennia; præsumitur enim Princeps supremus semper illæsa, ac intacta velle præservare in reliquis non expressis Jura propriæ Cameræ, quorum est, elsèque debet propugnator, vindex, custos, ac defensor accertimus, *Galeor. respons. ffiscal. 29. num. 68. Peregrin. de Jure ffisci lib. 1. tit. 1. num. 3. in fin. Card. de Luca de Regalibus discurs. 44. sub num. 3. & de feud. discurs. 3. sub num. 12. quod melius, & clariùs comprobatur ex Bulla 20. Julii III. §. 6. in fin. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi, „ eaque omnia* 2 „ ad quascumque &c. Congregationes quantumvis privilegiatas, & exemptas &c. extendimus, & ampliamus &c. „ Bulla 17. Pauli IV. §. 11. eod. tom. 1. ibi, „ Et quorumvis etiam exemptorum Ordinum Regularis Congregationes &c. omnia, & singula &c. Beneficia Ecclesiastica, quæ possident &c. notificasse, & intimasse debeant, & ad id &c. cogi, & compelli possint &c. „ Bulla 38. s. Pii V. §. 4. & 7. eod. Bullar. tom. 2. ibi, „ Et propterea &c. Congregationes &c. quantumcumque &c. exemptæ, & privilegiatæ existant &c. dummodò &c. Beneficia ipsa possideant, ad solutionem Communium, Annatarum, & aliorum Jurium prædictorum eidem Cameræ &c. ratione Unionum &c. singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c. Non obstantibus &c. Privilegiis, exemptionibus, indultis &c. „ Bulla 33. Sixti V. §. 2. in fin. & §. 5. eod. tom. 2. ibi, „ Et propterea &c. Congregationes &c. quantumcumque exemptæ, & privilegiatæ existant &c. dummodò Beneficia ipsa possideant, ad solutionem Quinquenniorum præfactorum eidem Cameræ, ac Collegio, & Officialibus, ratione Unionum &c. singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c. & ad id &c. cogi &c. posse &c. Non obstantibus &c. Privilegiis, exemptionibus, indultis &c. „ Bulla 18. Urbani VIII. in principio, juncto §. 4. eod. Bullar. tom. 5. ibi, „ Motu simili &c. omnia, & singula &c. Pia Loca &c. quantumcumque exempta, & privilegiata existentes &c. dummodò &c. Beneficia ipsa possideant, ad solutionem Communium, Annata-

rum, & aliorum Jurium prædictorum eidem Cameræ, Collegio, & Officialibus, ratione Unionum &c. singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c. & ad id &c. cogi, & compelli posse decrevit, & declaravit &c. Non obstantibus &c. Privilegiis, Exemptionibus, Indultis &c. „ *Bulla 50. Clementis X. §. 1. 3. 6. & 8. tom. 6. ibi, „ omnes, & singulas Uniones &c. de quibusvis &c. Beneficiis &c. etiam illis à solutione hujusmodi exemptionem habere præsumentibus &c. perpetuò factas, & de cætero &c. perpetuò faciendas, sub literis Pauli II. &c. includi &c. quantumcumque exempta, & privilegiata existere &c. dummodò &c. Beneficia ipsa possiderent, ad solutionem Communium, & Annatarum, & aliorum Jurium prædictorum eidem Cameræ, Collegio, & Officialibus, ratione Unionum &c. singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c. & ad id &c. cogi &c. posse decrevit, & declaravit &c. omnia, & singula privilegia, immunitates, & exemptiones &c. revocantes &c. quascumque Congregationes &c. & ad solutionem Quinquenniorum, aliorumque Jurium, ratione Pensionum perpetuarum hujusmodi, licet à quibuscumque oneribus ordinariis, & extraordinariis impositis, & in futurum imponendis liberarum, immunitium, & exemptarum, eidem Cameræ, Collegio, & Officialibus faciendam teneri &c. & ad idem &c. cogi, & compelli posse declaramus &c. „ repet. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la III. V. VI. VII. VIII. & XI. quidquid contrarium consulerint longè antè memoratas Bullas quinquenniorum, & præsertim Clementinam, „ Portius consil. 107. & post eum Decianus consil. 103. & Imola consil. 109. freti sub clypeo generalitatis estranatorum verborum, quæ tamen operari non debet in materia quinquenniorum, quæ uti ex speciali causa introducta in locum Annatarum non amplius contingibilem, & ob recognitionem universalis domini, quod Papa habet super Beneficiis, Bonisque aliis Ecclesiasticis indigent speciali nota, nè aliàs Pontifex sibi, ejùsque Cameræ, & Annatistis tam facile notabile præjudicium inferat, quod facere voluisse sub involucro verborum non præsumitur.*

Omissio, quòd satis est, ut ex generali exemptione non inferatur ad præsentem etiam particularem exemptionem quinquenniorum, quòd exemptionem hujusmodi Papa ob considerabile præjudicium sui, & tertii non est ità de facili concessurus, *cap. in generali 81. de regul. Jur. in 6. l. obligatione generali 6. ff. de pignor. Gratian. disc. 93. 2. num. 20. Barbosa axiom. 106. num. 14. Larrea alleg. ffiscal. 11. num. 11. tom. 1.*

Nec obstat, quòd, cum in casu agatur de solo præjudicio Papæ concedenti generalissimam exemptionem, deque illius solo interesse, latè interpretandum veniat ipsum indultum exemptivum generale contrà Principem concedentem, *cap. cum dilectus 8. de consuetud. cap. cum dilecti 6. de donation. cap. olim 16. de verb. signif. l. fin. ff. de Constitut. Princip. Oldrad. de liter. Princip. prælud. 11. n. 14. Reynof. observ. 5. n. 9. Alexander. conf. 110. n. 10. lib. 6. Rota coram Coccin. dec. 1856. num. 8. & in recentior. dec. 533. nu. 22. par. 1. dec. 530. num. 4. par. 18. tom. 2. etenim* 4

4 veritas est, quòd in materia quindenniorum non agitur de solo intereffi Papæ, fed etiam de intereffi Sacri Collegii Cardinalium, & Annatiftarum; quo cafu objectum non eff generaliter verum, veluti ad aliud propofitum in fimili advertit *Gratian. difc. 982. num. 23.* & tunc in dubio Princeps non præfumat per verba generalia velle derogare juri tertii, *Fontanell. dec. Cathalon. 267. n. 3. cum feq. tom. 1.* vel dicendum, quòd privilegium quidem interpretandum eff contrà concedentem, in rebus, in quibus foli ipfi concedenti præjudicatur, non autem contrà alios, ficque contrà tertium, feu tertios, quales funt Annatiftæ, alique Officiales etiam de Quindenniis Participantes, *Menoeb. de arbitrar. Judic. lib. 1. quæft. 47. num. 1. Gratian. difc. 730. num. 31. & 43. & difc. 854. num. 23. Card. de Luca de Regalib. difcur. 142. nu. 2. de feud. difcur. 27. num. 6. & de Jurisdic. difcur. 41. num. 6. Fontanella dec. Cathalon. 267. num. 2. tom. 1. Rota in recentior. dec. 86. num. 19. part. 18. tom. 1.* hinc

9 eff, quòd exemptio, quamvis univerfaliffimè concessa pro omnibus oneribus, non compræhendit cafum Specialem, ac privilegiatum famis, pestis, & belli; immò quindennia uti Papæ debita in recognitionem univerfalif domini, ac partim poftèa cefsa ex caufa onerofa Officialibus, feu Annatiftis fua Officia propriis pecuniis ementibus, ac à Principe caufam habentibus, cùmque repræfentantibus, Speciali nota digna, indigent exprefsa, ac individua mentione ad

10 hoc, ut manus mortua ab illis eximatur: hinc quis, quantumvis generaliter immunis, non tamen dicitur exemptus ab hofpitatione Militum, nifi hoc fuerit fibi Specialiter concessum, ad textum in *l. qui immunitatem 3. C. de munerib. patrimonior. lib. 10. l. in qualibet 2. l. omnes 9. C. de metat. lib. 12. Riminald. Jun. confil. 59. n. 17. cum feq. & per tot. lib. 1. Cyriac. controv. 154. num. 2. cum feq. Surd. dec. Mantuan. 275. nu. 2.*

11 *& per tot. & ibi Hodiern.* nifi de tempore concessæ immunitatis jam vigeret bellum, vel immunitas concessa fuiffet per viam contractus ex caufa onerofa, *Thesaur. quæft. forens. lib. 1. quæft. 3. num. 13.* potiffimùm cùm immunitas, quantumvis generaliffima, quò strictius potest, interpretanda venit, ubi, ut in cafu, agitur de notabili præjudicio habente tractum perpetuum, ac fucceffivum, & tanquàm in fe odiofa, ac tendens contrà publicam utilitatem, *Cyriac. controv. 469. n. 1. cum feq. Neguzant. quæft. 115. num. 10. Fontanell. dec. Cathalon. 267. num. 8. cum feq. tom. 1.* siquidem Princeps non intelligitur per verba generalia, & vaga derogare velle juri tertii, præfertim habentis caufam onerofam in exemptione Officii, si de illo jure specificè, & exprefse non fecit mentionem, *cap. dudùm 31. de privileg. cap. super eo 15. de offic. Delegat. cap. quamvis 8. de Rescript. in 6. l. Prætor ait 25. Meritò 10. ff. nè quid in loc. public. l. impuberem 2. C. de adoption. l. nec avus 4. C. de emancipation. Fontanell. dec. Cathalon. 267. num. 3. cum feq.*

14 *par. 1.* hinc concessa generaliter immunitas, non compræhendit cafum pestis, *Thesaur. quæft. forens. lib. 1. quæft. 13. num. 5. cum feq.* Inque dubio respondendum eff pro Annatiftis perentibus fibi solvi debita quindennia, tanquàm in hoc tractantibus de damno vitando, non autem pro manu mortua negante solvere quin-

dennia, tanquàm in hoc vice versa tractante de lucro captando, *Neguzant. quæftion. 115. n. 9.*

Præterea, si Papa voluiffet quoque concedere exemptionem à quindenniis, facile fuiffet id exprimere, veluti in specie exemptionis univerfalif *Riminald. Jun. confil. 59. num. 55. tom. 1.* cùmque quindenniorum onus fit reale, infixum nempè ipsis Beneficiis, aut perpetuis Pensionibus, ratione eorum Unionis, ac refpectivè earum reservationis; quæcumque exemptio manus mortuæ, licet generaliffima, nihilominus tanquàm privilegium magis personale, quàm reale, nihil commune habet cum quindennio, quod eff onus merè reale, ut in fimili de Cathedralico uti onere reali non compræhenfo sub exemptione personali, *Card. de Luca de Jurisdic. difcur. 49. num. 15. bon. me. R. P. D. Piton. difceptation. Ecclef. part. 2. difcept. 35. num. 18.* Omiffo, quòd, cùm quindennium fit species contributionis institutæ ob commodum manus mortuæ possidentis Beneficium fibi unitum, sive perpetuam Pensionem ad fui favorem referatam, ficque ex fructibus Beneficii, aut Pensionis perpetuam utilitatem, feu commoditatem retrahentis, quæcumque immunitas non

18 eff referenda ad hujusmodi contributionem, privilegiatam, & fundatam in utilitate, feu commodo contribuentis, immortalis ævi *R. P. D. Fatnellus Cameræ Apostolicæ Clericorum Decanus, ac olim Capitolinæ Curia Judex detegerrimus, nec non inter primarios Urbis Advocatos, respons. 15. n. 7 par. 2.*

Nec relucatur, quòd verbum *ab omnibus*, 19 *& quibuscumque*, tanquàm universale, & exhaustivum omnia compræhendit, & nihil excludit, nullamque patitur restrictionem, *Barbofa axiom. 168. num. 1. 3. 4. & 16. & de diction. difc. 241. num. 1. cum feq. Cyriac. controv. 469. num. 11. cum plur. feq. junctis nn. 50. & 66. immò*

20 *includit etiam ea, quæ requirent speciallem mentionem, Cyriac. controv. 469. num. 20. 42. & 65.* cùm verba univerfalif vim habeant

21 *Specialis expressionis, Riminald. Jun. confil. 59. num. 6. tom. 1.* & compræhendunt ea, quæ aliàs

22 *non compræhenderentur, Barbofa de diction. difc. 241. num. 6.* quia hoc procederet, ubi de nullo, vel modico præjudicio tertii ageretur, non verò in cafu nostro, ubi de maximo Annatiftarum præjudicio agitur, prout tale est, & excrefcit ob tractum fucceffivum, vel ubi verba immunitatis adeò prægnantia includerent etiam onus quindenniorum, *Surd. decif. Mantuan. 275. num. 10.* vel ubi versaremur in materia favorabili, non autem, ut in cafu, in materia odiofa, & restringibili, qualis est hæc immunitatis, feu exemptionis, *Riminald. Jun. confil. 59. num. 85. cum feq. vol. 1.*

Minus turbat, quòd concessio femper intelligatur contrà concedentem, ficque contrà Papam, qui universale exemptionem concessit, *Fontanell. dec. Cathalon. 267. num. 2. par. 1.* quia ad summum hoc intraret, si effet folus Papa in caufa, & ipfi duntaxat inferretur præjudicium, fed non quando, ut in cafu, non folus Papa, verùm Officiales, feu Annatiftæ etiam funt in caufa, & ifque ementibus Officia notabiliter præjudicatur, *Peña in tit. Codic. de excusat. muner. lib. 10. num. 1. propè fin. versiculo vel dic., & ita*

27 *se declarat Fontanell. dec. 267. num. 2. in principio,*

- 28 pio, & num. 10. tom. 1. aliàs posset dari casus, quod manus mortua possideret pinguißima Beneficia, vel pinguißimas Pensiones, & clypeo exemptionis ab omnibus oneribus iuvare præsumens, hoc medio defraudaret in notabili quantitate quindenniorum Papam, seu ejus Cameram, & Annatistas, extenuando meliorem reddituum substantiam cum Cameræ Apostolicæ, & Annatistarum summo detrimento, *bon. mem. R. P. D. Piton. disceptation. Eccles. par. 2. discept. 35. num. 12.* præterquamquod non ita de facili præsumitur Papa velle eximere à quindenniis, quæ sunt Jura suæ Cameræ, à quibus quidem Juribus Cameræ exempti sunt ipsi Cardinales ob maximam eorum Dignitatem, assiduosque labores pro universali Ecclesia adhibitos, nec non Clerici Cameræ Apostolicæ, & alique Officiales principales Papæ, *Paris. de confident. Benefic. quæst. 29. nu. 31.* imò immunitas insuper natura obliosa, ac restringibilis, potius intelligenda venit contrà eum, qui se prætendit immunem, *Cyriac. controverf. 469. num. 1. cum seqq.* undè
- 31 concessa immunitate, quantumvis generalissima cum amplissimis, ac effrenatissimis Clausulis, nihilominus non censetur concessa immunitas solvendi collectam pro reparacione viarum, ad *textum in l. sunt muneru 11. ff. de vacation. muner. l. per Bithyniam 2. C. de immunitat. nemini conceden. l. 1. C. de collation. fund. patrimonial. lib. 11. l. antiquitatis 5. C. Theodosian. de itiner. munien. bon. mem. R. P. D. Fatinnell. responf. 45. nu. 2. cum*
- 32 *seqq.* & per tot. par. 2. hinc Ecclesia pleno Jure liberata à quocumque onere, non censetur liberata à Procuracione debita Episcopo visitanti suam Diocesim, aut à Cathedralico, à quo nè quidem Papæ familiares, nec S. R. E. Cardinales per quamcumque exemptionem remanent liberati, *bon. mem. R. P. D. Piton. disceptation. Eccles. tom. 2. discept. 35. num. 12. cum seqq. ac per tot.*
- Quibus terminatis, duæ supersunt non contemnendæ Difficultates.
- I. Difficultas, quid dicendum, si exemptio ab omnibus oneribus concessa fuerit ob remunerationem meritorum, sicque ex causa onerosa, non autem lucrativa, quæ propterea transiverit in contractum, *Solorzan. Politic. lib. 3. cap. 10. versiculo lo tercero, & seqq. fol. mib. 315. Cyriac. controverf. 154. num. 11. 17. & seqq.* utrùm saltem eo casu manus mortua censetur exempta à quindenniis, si non ob generalitatem verborum ex mox deductis, ob præponderantem circumstantiam meritorum, propter quæ concessa legitur exemptio; & existimarem, non obstantibus meritis, adhuc manum mortuam non esse exemptam à solutione quindenniis: quia Princeps neminem remunerati tenetur; undè exemptio provenit ab ejus liberalitate, & munificencia, proindeque censetur potius data ex causa lucrativa, quam onerosa, *Cyriac. controverf. 469. nu. 8.* quidquid postea in contrarium inclinet *num. 53. cum seqq.* Ultraquamquod sententia per manus mortua probare deberet, quod merita, & servitia præstita Sedi Apostolicæ, condigna forent tali, tantæque remuneratione, nihilominus intrâ meritorum, & servitorum mensuram adhuc nequaquam præsumeretur, voluisse Papam manui mortuæ concedere etiam exemptionem à quindenniis: quod mihi videtur probatu difficile; imò servitia habere deberent perpetuitatem, nec tamen adhuc mererentur remunerationem perpetuam, qualis est exemptio à quindennio, *Solorzan. Politic. lib. 3. cap. 32. versiculo y por, cum seqq. fol. mib. 480. & de Jure Indiar. tom. 2. lib. 2. cap. 30. num. 10.* Mihi insuper videretur, satis remunerata esse servitia per concessionem exemptionis ab omnibus aliis oneribus, quominus manus mortuæ remuneranda sit etiam in exemptione à solutione quindenniorum: non omisso, quod etiam immunitates concessæ ob merita, provenire quodammodo dicuntur à liberalitate, & munificencia Principis, qui non cogitur remunerari, *Cyriac. controverf. 469. nu. 8.* imò quindennium tanquam speciali nota dignum, debitumque Papæ in recognitionem universalis domini, nunquam intelligitur sublatum sub solo prætextu generalissimæ exemptionis absque speciali mentione, *cap. Pastoralis 7. de donation. Antonell. de jurib. & onerib. Cleric. lib. 2. par. 6. cap. ultim. num. 5. De Luca Melphiten. ad Ventrigl. in prax. Eccles. par. 2. annotat. 25. §. 2. nu. 4.* & exemptio tendit ad gabellas, ac similia onera, non autem ad quindennia debita in signum subjectionis, nec ad liberandum Beneficia unita, aut Pensiones reservatas; sicque non bene ab illis ad ista uti diversa fit illatio, veluti in simili Cathedralico *bon. mem. R. P. D. Piton. disceptation. Eccles. par. 2. discept. 35. num. 3.* præsertim cum indultum exemptivum in se valde generale, ac in abstracto; proindeque valde dubium, an etiam extendatur ad quindennium, imò ex deductis procul dubio ad illud non extendibile, nequaquam retardare valet solutionem quindenniis, longèque minus in judicio possessorio ob quasi possessionem, ex assistentia Juris ab Annatistis acquisitam, reservata interim discussione ad judicium petitorium, *cap. cum personæ 7. de privileg. in 6. Polib. de manutention. observ. 45. num. 13. Rota post eund. dec. 157. num. 5. & dec. 211. n. 5. Adden. ad Gregor. XV. dec. 312. sub num. 4.* nec exemptio etiam amplissima comprehendere potest quindennia, super quibus difficillimè cadere potest exemptio, ut in simili Decimis, seu de præsentia exemptione à Decimis in generali exemptione *Rota in recentior. dec. 27. num. 10. cum seq. par. 18. tom. 1. dec. 201. num. 14. cum seq. ac per tot. par. 19. dec. 507. n. 7. ead. par. 10. tom. 2.*
- II. Difficultas non minus notabilis succedit, quid dicendum, si exemptio expressè canter ab omnibus oneribus etiam super redditibus Beneficiorum, an saltem tunc ob expressam mentionem ab oneribus Beneficiorum, maneat liberata manus mortua à solutione quindenniis, & assererem, adhuc ad illud teneri, in nihilum suffragante hujusmodi specifica exemptione; quippè talis exemptio cadit dumtaxat super extraordinariis exemptionibus ab homine factis, vel faciendis, puta à Subsidio Excusato nuncupato apud Hispanos, à Tertius Decimarum, ac similibus, nullibi autem cadere potest super oneribus ordinariis per viam legis universalis in corpore Juris clausis, præviis Constitutionibus Apostolicis super quindenniorum materia editis, ob nativam subjectionem, veluti in simili de Cathedralico ponderat *bon. mem. R. P. D. Piton. disceptation. Eccles. par. 2. disceptat. 35. n. 17.*

48 eumque quindennia uti succedentia loco Annatarum, sint Jura insignita debita Sedi Apostolicæ in signum universalis supremi, ac directi dominii, quod habet super redditibus omnium mundi Beneficiorum, veluti insinuant *Paulus IV. Constit. 17. §. 1. Bullar. nov. Rom. tom. 1. S. Pius V. Constit. 38. §. 3. in principio, tom. 2. Urbanus VIII. Constit. 18. in principio, tom. 5. Clemens X. Constit. 50. §. 3. in principio, & §. 6. in principio, tom. 6. & S. M. Clemens XI. Constit. edita 16. Maji 1705. in principio, repet. post Tract. int. Constit. Apost. in ordine la V. VI. VIII. XI. & XV. ac notant ex auctoritate S. Thomæ 2. 2. question. 87. artic. 4. Bursat. conf. 126. nu. 70. cum seqq. lib. 2. Lottner. de re benef. lib. 3. quæst. 20. num. 23. Cabassut. notit. Concil. cap. 94. num. 6. cum seqq. Fagnan. in cap. præterea 1. nu. 43. cum seqq. ne Prælat. vic. suas, Card. de Luca de Benefic. discurs. 89. num. 8. & 10. Card. Baron. Anal. ad ann. 1156. 49 in fin. versiculo Tale est, proinde per quicumque verba generalia nunquam præsumitur Papa voluisse concedere exemptionem à quindenniorum solutione, nisi de illis facta fuerit expressa, & specifica mentio, veluti in fortioribus terminis probat textus apertus in cap. Pastoralis 7. de donation. & communiter observant bon. me. R. P. D. Piton. discept. Eccles. par. 2. discept. 35. num. 4. & per tot. Monet. de Decim. cap. 9. num. 87. Pignatelli. consult. Canonico tom. 6. consult. 8. num. 20. Gratian. discept. 620. nu. 11. Barbosa de Episcop. par. 1. alleg. 53. num. 44. Pax Jordan. var. lucubr. lib. 7. tit. 18. num. 113. Fagnan. in cap. conquerente 16. n. 49. de Ofic. Ord. nar. Antonell. de jurib. & onerib. Cleric. lib. 2. part. 6. cap. ultima. num. 5. Piafsec. in prax. Episc. par. 2. cap. 2. n. 11. ac in affinis terminis exemptionis à solutione Annatarum Ameyden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 3. de annat. n. 50.*

Multoque minus præferunt exemptionem à quindenniis verba adjecta in Unione Beneficij, vel reservatione Pensionis, cum omnimoda immunitate, exemptione, & libertate ab omni Decima, quarta, media, vel quavis alia fructuum parte, nec non etiam subsidio charitativo, & quicumque alio tam ordinario, quam extraordinario onere, eo quòd sub ejusmodi verborum generalitate nequaquam comprehenditur exemptio à solutione quindennii, ut præcisè declaravit Clemens X. in Constitut. 50. §. 8. Bullar. nov. Rom. tom. 6. repet. post Tract. int. Constitut. Apostol. in ordine la XI. ibi: ad solutionem Quindenniorum, aliorumque Furium ratione Pensionum perpetuarum hujusmodi, licet à quibuscumque oneribus ordinariis, et extraordinariis impositis, et in futurum imponendis liberarum, immunitum, et exemptarum, eisdem Camera, Collegio, et Officialibus faciendam teneri, et obligata existere, et ad idem &c. cogi, et compelli posse declaramus &c. quæ quidem Pontificia declaratio venit omnino attendenda pro intelligentia Unionis Beneficij, aut reservationis Pensionis, Angel. de Obsid. penes Crot. consil. 399. num. 28. cum seqq. lib. 3. Rota coram Dunozett. Jun. dec. 748. num. 64. post med. versiculo potest enim Pontifex, tom. 2. suppetente ad id patentissima ratione, ex eo quòd nimirum exemptio à solutione quindennii debiti Sedi Apostolicæ in recognitionem universalis, ac supremi dominii, tanquam privilegiatissima speciale, & individuam requirit mentionem,

neque unquam concessa præsumitur sub involucrio, & generalitate verborum, juxta mox cumulatæ auctoritates, idque comprobat in veteratis Summorum Pontificum stylus, qui, quoties voluerunt unire Beneficium, vel reservare Pensionem manui mortuæ unà cum exemptione à quindenniis, id expressè, & literis rotundis declararunt, prout præcavit Innocentius X. Const. 30. §. 21. Bullar. nov. Rom. tom. 5. repet. post Tract. int. Constit. Apostol. in ordine la X. occasione reservationis, & applicationis perpetuarum Pensionum super fructibus Cathedralium Mazzarien., & Cathanien. in Regno Siciliæ, factæ ad favorem Capituli Patriarchalis Basilicæ Liberianæ vulgò S. Mariæ Majoris de Urbe, ibi: quodque propter reservationem Pensionum per presentes reservatarum &c. Capitulum, Canonici &c. de cætero perpetuis futuris temporibus ad solutionem alicujus quindennii minimè teneantur, et ad id &c. compelli minimè possint, neque debeant, & Gregorius XIII. in Unione Beneficiorum facta ad favorem Capituli Metropolitanæ Neapolis, teste Corrad. in prax. beneficior. lib. 2. cap. 8. num. 64. signum plusquam evidens, quòd ubi de quindenniis Pontifices expressam, ac individualement non fecerunt mentionem, noluerunt exemptionem ab eorundem quindenniorum solutione concedere, sed illam voluerunt prorsus præservare, veluti in terminis terminariis quindenniorum arguit Ameyden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn. sub num. 20. versic. seu §. Quoad Uniones verò in fin. princip. undè suffragari nequit manui mortuæ præsentia tacita (ut ita inquam) & conjecturata exemptio à quindenniis, à generalitate verborum deducta.

55 Quibus addo, quòd Privilegium expediendi gratis non eximit à solutione Annatæ, quæ indiget speciali mentione, Ameyden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 3. de Annat. n. 50. in fin. versic. et ratio est, quia, licet Annata, et nu. 52. cum seqq. & in tantum Cardinales, ac Camerales, & etiam Palatini non solvant Annatam, quia expediunt per viam secretam, non per Cancellariam.

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, manui mortuæ unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, ad favorem manus mortuæ reservatis, unà cum Indulto expediendi gratis, & per viam secretam literas Apostolicas super Unione Beneficiorum, seu reservatione Pensionum, vel per prius habentis in genere Indultum expediendi gratis quascumque literas Apostolicas super quibuscumque gratis, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

1. Nunquam Papa unire solet Beneficium, vel reser-

- servare Pensionem manus mortuæ, cum Indulto expediendi gratis.*
- 2 *Manus mortua obtinens sibi uniri Beneficium, aut reservari Pensionem, cum Indulto expediendi gratis, adhuc tenetur ad quindennia.*
  - 3 *Quindennia debentur in recognitionem domini.*
  - 4 *Indulta expediendi gratis non comprehendunt Annatam, perque consequens nec quindennium.*
  - 5 *Gratia semel gratis expedita, non extenditur ad alias.*

CAPITULUM LXVI.

1 **N**onnunquam contingere potest, quòd Papa uniat Beneficium manus mortuæ, vel reservet perpetuum Pensionem ad illius favorem, & ob ejusdem manus mortuæ inopiam, vel ob aliam causam sibi bene visam, ipsi manus mortuæ concedat indultum expediendi gratis gratiam Unionis Beneficii, aut reservationis Pensionis, & per viam secretam, de quo expediendi modo conqueri solent Annatistæ, cæterique Officiales interesse habentes super Annatis, *Card. de Luca de Offic. discurs. 5. per tot.* undè postea oriri poterit controversia inter Annatistas, & manum mortuam super jure exigendi, vel respectivè præensione non solvendi quindennia sub prætextu expeditæ Unionis Beneficii gratis, sive reservationis Pensionis pariter gratis; hinc resolvimus, quòd ex Beneficiis annuum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, manus mortuæ unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, ad favorem manus mortuæ reservatis, unà cum Indulto expediendi gratis, & per viam secretam literas Apostolicas super Unione Beneficiorum, seu reservatione Pensionum, vel per prius habitis in genere Indultum expediendi gratis quaecumque literas Apostolicas super quibuscumque gratiis, etiam adhuc debentur quindennia; quippè, licet expeditio hujusmodi non veniat ad Cameraam, seu Cancellariam Apostolicam, attamen, sicuti per hujusmodi indultum non liberatur à solutione Annatæ provivus de Beneficio, si de Annata non fiat expressa mentio, ità nec liberari debet à solutione quindennii manus mortuæ, si de quindennio non fiat expressa mentio, ut in simili de Annata perpendit *Ameiden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 3. de annat. nu. 49. in fin. versic. similiter habens indultum, cum m. segg. ibi.*, Similiter habens indultum expediendi literas gratis, etiam si in illis expressa fiat mentio de illas expediendo super quibusvis gratiis, & quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum, etiam Ecclesiarum Cathedralium, vel Metropolitanarum, aut Patriarchalium Provisionibus, seu Commendis, ac fructuum, seu Pensionum annuarum super iisdem fructibus reservationibus, quantumvis amplissimum, & cum quibusvis derogationibus, etiam Regulæ de non tollendo Jure quæsito, non se extendit ad Annatæ solutionem; ità, ut per hujusmodi indultum impetrans, sit liber ab illius solutione, & ita fuit judicatum in Camera Apostolica &c. Et ratio est, quia, licet Annata exigatur in expeditione literarum, & conformetur taxæ &c., non tamen exigitur ratione expeditionis literarum, sed ratione primitiarum, seu pri-

morum fructuum Summo Ecclesiæ Dei Sacerdotum &c. in recognitionem universalis domini debitorum &c. & sic indulta expediendi literas gratis non comprehendunt Annatam &c. Albertus Archidux Austriæ &c. antè Principatum Belgii, Cardinalis fuit &c. deinde provisus fuit de Ecclesiâ Toletana, volebantque ipsius Agentes expeditionem gratis, & quò ad Annatam succubuerunt, quia illius non erat facta expressa mentio in indulto &c. Henricus Cardinalis Caetanus Abbatiam obtinebat &c. hanc resignavit Bonifacio &c. Bonifacius deinde Cardinalis obtinuit Ecclesiam Capuanam cum indulto retinendi obtenta, insisterunt Annatistæ pro Annata &c. ipse opposuit, se non possidere ratione illius primæ gratiæ, sed in vim indulti de retinendo, sed succubuit &c. Indulta enim de expediendo gratis, quia cedunt in damnum Officialium obtinentium Officia titulo oneroso, sunt odiosa, & strictè interpretanda &c. quindennia enim, prout Annatæ, non exiguntur ratione expeditionis Bullarum, sed ratione fructuum Beneficii in recognitionem universalis domini, ut insinuant Bullæ quindenniorum, proindeque indulta expediendi literas gratis non comprehendunt Annatam, perque consequens nec quindennium, *Ameiden. loc. mox allegat. num. 50. in fin. versiculo et ratio est, quia, licet Annata, et num. 52. cum seqq. ubi apparet, Cardinales, Auditores Rotæ, & Urbis Governatores, etiam si habeant Indulta expediendi gratis, fuisse tamen condemnatos per sententiam plenæ Cameræ ad solutionem Annatæ, dum provivus extiterunt de Beneficiis: distinguendum namque est Indultum expediendi gratis ab Indulto expediendi per viam secretam, veluti in præcedenti Cap. num. 55. asserimus. Cæterum Indultum expediendi Literas Unionis etiam per viam secretam liberat quidem manum mortuam à solutione Annatæ, seu primi quindennii in actu Unionis solvendi, sed non eximit in perpetuum à solutione quindennii.*

Nec præsumendum est, voluisse Papam per specialem gratiam concessam manus mortuæ, vel antè Unionem Beneficii, sive antè reservationem Pensionis, vel de tempore Unionis Beneficii, seu de tempore reservationis Pensionis, tollere quindennia habentia tractum successivum, idèque norabile inferentia præjudicium Annatistis; mandans enim expediti gratiam Unionis per viam secretam, ad summum, & ad omne pejus liberaret pro illa vice à solutione Annatæ debita in expeditione gratiæ, sed non liberaret in futurum à solutione quindenniorum; nec gratia semel gratis expedita per viam secretam in prima vacatione, venit extendenda ad ultérieures, seu successivas imaginarias, & fictas vacationes de XV. in XV. annos sequi solitas, *Monet. de distribution. quotid. par. 3. quæst. 9. nu. 33. Ameiden. loc. mox relat. num. 56. in principio.*

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, manus mortuæ, quantumvis ex causa onerosa unitis, sive ex per-

perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, ad favorem manus mortuæ, quantumvis ex prædicta causa reservatis, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Bullæ quindenniorum generaliter veniunt intelligendæ de omnibus illis Unionibus, in quibus verificatur præjudicium Annatistarum.
- 2 Dictiones universales, omnes Uniones comprehendunt.
- 3 Expenditur Constitutio 6. Pauli II. in principio, Bullar. nov. Rom. tom. 1.
- 4 Princeps etiam ea, quæ sunt iustitiæ, ex gratia concedere dicitur.
- 5 In Provisionibus Beneficiorum Papa proficitur liberalitatem.
- 6 Omnes Uniones semper censentur factæ citrà tertii præjudicium.
- 7 Constitutiones posteriores plurimum conferunt ad declarationem, et interpretationem præcedentium.
- 8 Dictio quivis adjecta in Bullis quindenniorum quid importet.
- 9 Refellitur Card. de Luca de Benefic. discurs. 139. n. 5. & de Regalib. discurs. 162. n. 2. & 4.
- 10 De Jure generaliter sunt intelligendæ Constitutiones de omnibus illis Unionibus, in quibus verificatur præjudicium Annatistarum.
- 11 Ecclesiæ filialis habere potuit proprios redditus, aut dotari ex Benefactorum elemosynis, vel à Papa, aut aliter.
- 12 Bona Ecclesiæ suppressæ de Jure non revertuntur ad dotantem, sed remanent sub dispositione Papæ.
- 13 Potissimum si Papa in actu suppressionis non restituerit Bona filialis matri, sed applicaverit per actum de novo.
- 14 Præjudicium circâ matricitatem quomodo compensatur.
- 15 Onus Annatæ transit in quemcumque possessorem.
- 16 Exactors quindenniorum præjudicare nequeunt Cameræ, ac Annatistis.
- 17 In claris contraria observantia pro interpretatione Constitutionum nequaquam venit attendendæ.

CAPITULUM LXVII.

AD subterfugiendum quindenniorum solutionem, putat manus mortuæ ab illis liberari, sub clypeo, levis quidem armaturæ, distinctionis nimirum inter Uniones ex causa lucrativa, & onerosa, ob aliquam nempe causam correspondentem, ob quam facta fuit Unio; nihilominus malum jus fovet, ac Annatistæ habent eorum intentionem fundatam in Constitutionibus Apostolicis super materia quindenniorum editis: quapropter monemus in præfenti, quod ex Beneficiis anquam valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, manus mortuæ, quantumvis ex causa onerosa unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, ad favorem manus mortuæ, quantumvis ex prædicta causa reservatis, etiam adhuc debentur quindennia: etenim Constitutiones Apostolicæ generaliter loquuntur de Unionibus, & applicationibus fructuum, habita ratione ad evidens, valdeque

sensibile cum tractu successivo præjudicium, indè Cameræ Apostolicæ, ac Annatistis obveniens ob cessationem solutionis Annatæ post sequentem Unionem Beneficiorum non amplius vacaturorum, ideòque de Jure generaliter veniunt intelligendæ de omnibus illis Unionibus, & applicationibus, in quibus verificatur præjudicium, & damnum Annatistarum, ad textum in l. 1. § generaliter 1. ff. de legat. præst. Lotther de re beneficiar. lib. 1. quæst. 25. num. 84. Barbosa vot. Canonic. dec. lib. 3. vot. 96. num. 16. accedentibus potissimum in Bullis quindenniorum dictionibus universalibus, ac prægnantissimis id suadentibus, exque propria natura omnes Uniones comprehenduntibus, nullamque penitus excludentibus, Salern. consil. 3. num. 77. Gonzalez ad Regul. 8. hodie 9. Cancellar. de Mensib. gloss. 6. num. 20. cum seqq. Barbosa de diction. dict. 329. num. 2. quales dictiones universales, ac effrænata leguntur in Bulla 17. Pauli IV. § 8. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi: omnes, et singulas Uniones &c. perpetuò factas, et de cætero &c. perpetuò faciendas, sub literis Pauli &c. comprehendendi &c. Et propterea &c. ad solutionem Communium, et Minorum Servitiorum, ac Annatarum, et aliorum Jurium prædictorum eisdem Camera, Collegio, et Officialibus, ratione earundem Unionum &c. singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c. et Bulla 50. Clementis X. § 1. et 6. in fin. eod. Bullar. tom. 6. repetit. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la V. et XI. nulloque fundamento palliari potest prætena distinctio; quod minitque juvare speciosa ponderatio, quod Bullæ quindenniorum loquantur de Unionibus, seu fructuum applicationibus ex nuda tantum Pontificis munificentia, seu liberalitate, sicut ex titulo, sive causa lucrativa provenientibus, non verò de aliis Unionibus ex simplici, ac nudo actu Justitiæ, exque causa onerosa, quod elici videtur ex involucri verborum proximalium Constitutionis 6. Pauli II. in principio Bullar. nov. Rom. tom. 1. repetit. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la I. ibi: Decet Romanum Pontificem sic suis fore gratiis liberalem, quod in Ecclesiarum &c. favorem concessa, in Cameræ Apostolicæ, vel alii præjudicium non redundet; id namque, quod dicitur de liberalitate in gratiis concedendis, vel referendum est ad Uniones inibi commemoratas, quæ forsitan ex mera liberalitate Apostolica emanaverant, vel adscribendum est majestati Principis loquentis, qui etiam ea, quæ sunt Justitiæ, ex gratia concedere dicitur, Rota in Carpentoraten. Laudemiorum 20. Junii 1692. § fin. coram Card. Caccia, decis. 1134. num. 7. coram Emerix Jun. Decano; prout prædicatur in Provisionibus Beneficiorum, in quibus Papa proficitur liberalitatem, non autem restringit legem ad Uniones (ut ita inquam) merè liberales, cum unica, finalis, ac potissima causa quindenniorum stabilita fuerit in reparatione damni, ac præjudicii Annatistarum coherentem ad principium Juris, quod omnes Uniones semper censentur factæ citrà tertii præjudicium; cap. quia Monasterium 2. de Religios. Domib. Pignatell. consult. Canonic. tom. 1. consult. 223. num. 14. Rebuff. in prax. benefic. tit. de erection. in Collegiat. versiculo et in hac erectione, & in præcis terminis quindenniorum Rota coram Card. Seraphin. dec. 1401. num. 1. tom. 2. repetit.

petit. post *Tract. int. Decifion. Sacr. Rot. Rom. in ordine la IV.* quod benè declararunt subseqentes Constitutiones Apostolicæ super eadem materia quindenniorum promulgatæ, quæ utpotè loquentes in genere, ac abstracto de Unionibus factis, & faciendis, nulla habita mentione liberalitatis, unicè considerant detrimentum Annatistarum, & compræhendunt universaliter omnes Uniones: quæ proinde Constitutiones posteriores plurimum conferunt ad declarationem, & interpretationem præcedentium, *Angel. de Ubald. apud Crott. conf. 399. num. 28. cum seqq. lib. 3. Rotæ coram Dunozei. Jun. dec. 748. num. 64. post med. versiculo potest enim Pontifex, tom. 2.*

In quorum comprobationem valdè urget, quòd successivæ Constitutiones super eadem materia quindenniorum exaratas expressè includunt Beneficia unita quovis titulo; siquæ non solum titulo lucrativo, sed etiam oneroso, nè aliàs dictio *quivis* remaneat frustratoria, quando tamen omne genus Unionum ex quavis causa provenientium continet, *Barbosa de diction. dist. 320. et 325. per tot. veluti habetur in Constit. 20. Julii II. s. 6. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi: quoad omnia Beneficia Ecclesiastica &c. quæ &c. quomodolibet communiter possident &c. Constit. 38. S. Pii V. s. 3. in fin. eod. Bullar. tom. 2. ibi: omnia, et singula &c. quæcumque Beneficia Ecclesiastica &c. Apostolica auctoritate unita, seu aliàs quomodolibet, et quovis titulo obtenta, & possessa, sub literis Pauli II. et aliorum Prædecessorum compræhendi, et includi &c. Constit. 18. Urbani VIII. in principio, eod. Bullar. tom. 5. ibi: ut profiteantur omnia, & singula Beneficia Ecclesiastica, quæ vigore similitum Unionum quomodolibet possidebant &c. & Constit. 50. Clementis X. s. 4. in fin. & s. 9. in principio, eod. Bullar. tom. 6. repet. post *Tract. int. Const. Apostol. in ordine la III. VI. VIII. & XI.**

Nec refragatur punctualis in contrarium auctoritas *Card. de Luca de Benefic. discurs. 139. num. 5. ibi*, quoniam attentis rationibus, quibus innixa est introductio Annatarum, & de consequenti quindenniorum, quæ earum loco subrogata sunt, istud onus percutit illos, qui ex gratia, & munificencia Sedis Apostolicæ, tanquam foventes causam lucrativam, potiuntur fructibus, & emolumentis Beneficiorum &c. Istam itaque rationem exempriam fortius intrare dicebam in hac specie, quoniam in hujusmodi Collegiis nullum est particulare commodum illorum, qui illa regunt, & administrant, vel aliorum, qui ex quadam prærogativa sint Collegiales, ità de necessariis provis; adeò, ut dicatur cum eis exerceri gratia, & liberalitas, *& nu. 6. ibi*, ista Unio non provenit ex gratia, & liberalitate ad magis ditandum, sed potius ex causa merè onerosa &c., *& de Regalib. discurs. 162. num. 2. s. illa quoque, ibi*, cum provis de Beneficiis &c. totum obtineant ex gratia, & liberalitate Papæ, causam merè lucrativam idcirco foventes, conqueri non possunt, quòd eorum Benefactori, & elargitori, aliquam præbeant participationem illorum fructuum, quos ex gratia obtinent, & quæ concedens poterat eis non concedere, *et s. Hujusmodi ibi*, hujusmodi verò rationes non in-

trant in hac facti specie, dum hæc Officia, per istas Ecclesias, vel Pia Loca obtinentur, ex causa merè onerosa &c., *& num. 4. ibi*, multò magis non est solvendum (idest quindennium) in isto casu, in quo agitur de causa, sa verè onerosa &c., quippè asserta distinctio inter Uniones ex causa lucrativa, & Uniones ex causa onerosa, pro Collegiis Græcorum, ac Maronitarum scribitur est merè idealis, indè que haud immeritò fuit neglecta per Judices sententiam in illa Causa ferentes favore Annatistarum cum subsequuto effectu solutionis quindenniorum, quam præfata Collegia spontè adimpleverunt, inque ea ad præsens perseverant; dum Constitutiones Apostolicæ loquuntur generaliter de Unionibus, & applicationibus fructuum, habita ratione ad præjudicium Cameræ Apostolicæ, & Annatistis indè obvienti propter cessatam imposterum successivæ solutionis Annatæ, stante Unione Beneficiorum; atque ideò de Jure generaliter sunt intelligendæ Constitutiones prædictæ de omnibus illis Unionibus, & applicationibus, in quibus verificatur præjudicium, ac damnum Annatistarum, *ad text. in l. 1. s. generaliter 1. ff. de legat. præstand. Barbosa vot. Can. dec. lib. 3. vot. 96. num. 16. Lotther. de re benefic. lib. 1. quæst. 25. num. 84.*

Cæterum nec adhuc probaretur causa onerosa, seu corresponsivitas, si verbi gratia Beneficia Ecclesiæ filialis supprimerentur, & eorum fructus applicarentur Ecclesiæ matri, ad reparandum illius damnum, quod per suppressionem resultaret ob matricitatem, propter quam exercet actus superioritatis, puta forsitan juris conferendi Beneficia Ecclesiæ filialis; quasi quòd fieret restitutio debita Ecclesiæ matri: quod tamen est de subjecto non supponente, non docto, Ecclesiam, tamen filialem, fuisse doratam ab Ecclesia matrice, cum habere poterit proprios redditus, aut dotari ex Piorum Benefactorum Eleemosynis, legatis, vel etiam à Summo Pontifice, aut aliter, *Fagnan. alique antiquiores in cap. ad audientiam 3. il. 1. n. 1. cum seqq. de Eccle. edific. eò fortius*, cum Bona Ecclesiæ suppressæ de Jure non revertatur ad dotantem, sed remanet sub dispositione Papæ, *Fagnan. in cap. relatum 7. n. 36. cum seqq. n. Cleric. vel Monach. potissimum si Pontifex unicus in actu suppressionis non restituerit Bona filialis matri; sed ea applicaverit, & appropriaverit per actum de novo: quo casu consequenter dici nequit restitutio ex actu Justitiæ, sed nova applicatio ex gratia juxta singularem doctrinam Bald. in cap. cum accessissent 8. n. 15. cum seqq. de Constitutionibus.*

Præterquamquòd exaggeratum præjudicium circa matricitatem exuberanter compensatum remansisset, si post suppressionem Beneficiorum Ecclesiæ filialis, ex iisdem erigerentur alia Beneficia, sive Canonicatus in Ecclesia matrice; ac præsertim, si in literis suppressionis, & Unionis adjecta fuerit conditio, quòd Ecclesia filialis teneretur recognoscere in matricem in Sabato Sancto, *Rota post Antonell. de jurib. et onerib. Cleric. dec. 17. num. 13. in fine, s. Vel tale asserum præjudicium, cum un. seqq.*

Omissio, quòd ejusmodi præjudicium circa matricitatem nihil progsus commune habet cum solu-

S U M M A R I U M .

lutione quindennii , ex ea convincenti ratione , quod , sicuti antè Unionem Beneficiorum Ecclesiæ filialis , iisque existentibus in statu collativo debebatur procul dubio Annata , non obstante matricitate , superioritate , reliquisque Juribus Ecclesiæ matricis , ità nulla ratio subest , quinimò ex fructibus eorundem Beneficiorum applicaris debeat postea pro erectione aliorum Beneficiorum in Ecclesia matricè , quindennium loco Annatæ subrogatum , cum onus Annatæ inhæreat fructibus , & cum illis transeat in quemcumque possessorem , *bon. mem. R. P. D. Piton. disceptatione. Eccl. par. 1. discept. 18. num. 7. cum seqq.*

Insuper adeo vera est nostra principalis resolutio supra firmata , circa solvendum quindennium etiam ex Unione facta ex causa onerosa , seu controversiva , ut illa quoque procedat , quantumvis manus mortua ad se tuendum , sèque à quindenniis eximendum deducat observantiam interpretativam ex non solutione quindennii , ejusmodi namque asserta observantia provenit ex incuria , ac negligentia Ministrorum , seu Exactorum quindenniorum , quindennia non exigentium , qui præjudicare non valent eorum factò , seu omissione , Camera Apolliticæ , ac Annatistis scientibus habere jus suum salvum , p̄tort declarant Bullæ quindenniorum , & signanter Bulla 20. Julii III. §. 5. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi : *Cum autem &c. Uniones &c. perpetuò factæ &c. fuerint , ac ex incuria agentium pro Camera prædicta &c. obligationes de solvendis Communibus , & Minutis Servitiis , ac Annatis &c. factæ non fuerint , & quæ sunt , executioni non demandentur &c. et Bulla 50. Clementis X. §. 6. in principio , tom 6. ibi : Cum antem exactiones Furium ratione Quindenniorum &c. ob Procuratorem &c. incuriam &c. neglectæ fuerint &c. repetit. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la III. et XI. ac ponderat Card. de Luca de Benefic. discurs. 139. num. 4. ibi : tollendo illam inobservantiam , quæ resullaret à culpa non solventium , vel à negligentia non exigentium , et sic ubi observantia sit illicita ; maxime accedente , quod , cum versemur in claris ob assistentiam Constitutionum Apostolicarum ad favorem Annatistarum pro consequutione quindenniorum , contraria observantia pro eorum interpretatione nequaquam venit attendenda , Card. de Luca de Benefic. discurs. 89. n. 13.*

A R G U M E N T U M .

Ex Beneficiis annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus , auctoritate Apostolica , seu Ordinaria , sive Delegata , sive alia simili , manui mortuæ unitis , sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus , ad favorem manus mortuæ reservatis antè introductum usum quindenniorum , vel antè Bullas super quindenniis editas , etiam adhuc debentur quindennia .

- 1 Usus quindenniorum introductus fuit ad reparandum damnum Camere , & Annatistarum per Unionem resultans ob desperatam vacationem Beneficiorum .
- 2 Si Emphyteusis , aut feudum transit in manum mortuam , debeat quindennia Domino directo .
- 3 Expenduntur Bullæ quindenniorum .
- 4 Dicitio hæctenus quid operetur .
- 5 Refellitur Card. de Luca de Benefic. discurs. 139. n. 5. in fin. versic. eò magis .
- 6 Standum non est glossæ , nec cuiuscumque Doctõri loquenti contrà textum .
- 7 Doctrina Consulenti ad opportunitatem causæ parvi faciendæ est .
- 8 Præsertim in concursu Tractatistæ .
- 9 Doctõr unicus in suo dicto non venit attendendus .
- 10 Auctoritas Doctõris non est necessaria , sed ad summum probabilis .
- 11 Auctoritas Pontificia est maxima , ac omnino necessaria .
- 12 Expenditur Bulla 6. Pauli II. Bullar. nov. Roman. tom. 1.
- 13 Argumentum à contrario sensu in Jure est validissimum .
- 14 Explicatur Bulla 6. Pauli II. Bullar. nov. Rom. to. 1.
- 15 Perpenditur eadem Bulla .
- 16 Eadem ratio militat in Unionibus factis antè usum quindenniorum , & antè Martinum V. aliòsque Prædecessores , ac in aliis Unionibus posterioribus .
- 17 Ad Summos Pontifices spectat glossare , ac declarare suas Constitutiones .
- 18 Summus Pontifex in materia fructuum Beneficiorum adhibere solet potestatem cum prudentia .
- 19 Indultum concessum Regibus Hispaniarum , exigendi ab Ecclesiasticis Subsidium , & Excusatum , suam desumit indubitatam validitatem à suprema , & libera potestate Pontificia .
- 20 Mentio Indulti S. Pii V. Capitulo Burgen. imperitii super jure exigendi quindennia ex Beneficiis unitis .
- 21 Impugnari nequeunt declarationes Pontificiæ editæ per viam legis generalis .
- 22 Ob lapsum longi temporis præsumitur , interessè habentes auditos fuisse .
- 23 Perpenditur Bulla 50. Clementis X. §. 12. in principio , Bullar. nov. Roman. tom. 6.
- 24 Natura legis est futuris prospicere .
- 25 Ponderantur Bullæ quindenniorum .

C A P I T U L U M L X V I I I .

Non sanè alia ex causa introductus fuit usus quindenniorum , nec pariter alia ex causa editæ fuerunt Constitutiones Apostolicæ super quindenniis , nisi ad reparandum valdè sensibile damnum , ac præjudicium Cameræ Apolliticæ , & Annatistarum , ob amissam spem exigendi impostèrium Annatam ; quod quidem fuit ratio unica , finalis , ac impulsiva , qua moti fuerunt Summi Pontifices ad regulandum quindennium in locum Annatæ per Unionem penitus desperatæ , immò indubitatè deperditæ ex eo , quod Beneficia semel unita non amplius vacant , ut apertè deponitur ex Constitutione 6. Pauli II. §. 2. 3. 4. & 5. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi ,, Proptereaquæ &c. Beneficia unita hujusmodi

„ amplius nequaquam vacare sperantur, cum-
 „ que propterea Camera Apostolica, nec non
 „ & S. R. E. Cardinalium Collegium, & Se-
 „ dis Apostolicæ Officialibus detrimentum non
 „ modicum patiantur. Nos, quorum interest,
 „ eorundem Cameræ, Collegii, & Officialium
 „ indemnitati prospicere &c. auctoritate Apo-
 „ stolica &c. statuimus &c. & declaramus,
 „ quod omnia, & singula Monasteria &c. quo-
 „ rum fructus &c. in libris ejusdem Cameræ
 „ taxati reperiuntur, Communia, & Minuta
 „ Servitia, atque alia Jura debita, & consueta,
 „ tam ipsi Cameræ, & Collegio, quam Offi-
 „ cialibus præfatis, reliqua verò Monasteria &c.
 „ & Beneficia &c. unita &c. Annatas &c. in
 „ posterum singulis XV. annis perpetuò sequen-
 „ turis, eidem Camerario solvere teneantur,
 „ & debeant. Et quod de omnibus Monasteriis
 „ &c. & Beneficiis &c. unitis &c. Communia
 „ Minuta, & alia Jura, seu Annatas &c. sol-
 „ vere adstringantur etiam singulis annis XV.
 „ in futurum &c., *Constitutione 20. Julii III.*
 „ *in principio, juncto §. 5. eod. tom. 1. ibi,* Cu-
 „ pientes Cameræ Apostolicæ &c. & Collegii
 „ & S. R. E. Cardinalium, ac Officialium
 „ Sedis Apostolicæ indemnitati consulere, &
 „ eorum Jura &c. illa præservare &c. in Ca-
 „ meræ, ac Collegii Cardinalium, & Officia-
 „ lium detrimentum, nec non Reipublicæ hu-
 „ jusmodi non leve præjudicium &c., *Constitu-
 „ tione 11. Pauli IV. in principio, eod. tom. 1.*
 „ *ibi,* Nos admonet, & cogunt, ut indemnita-
 „ tari ipsius Cameræ &c. intendamus &c., &
 „ *Constitutione 17. ejusdem Pauli IV. in principio,*
 „ *eod. tom. 1. ibi,* Decens esse censuimus, &
 „ æquum, ut &c. Cameræ nostræ Apostolicæ
 „ Jura non negligamus &c., *Constitutione 38.*
 „ *S. Pii V. §. 3. tom. 2. ibi,* quinquenniorumque
 „ usus, & solutio, ideo adinventi sunt, ne Ca-
 „ meræ prædictæ ex &c. Beneficiorum Ecclesia-
 „ sticorum Unionibus, quæ amplius vacare
 „ non sperabatur, detrimentum aliquod pate-
 „ retur. Volentes Cameræ nostræ Apostolicæ,
 „ ac &c. S. R. E. Cardinalium, nec non &c.
 „ Romanæ Curie Officialium Participantium
 „ Jura præservare, illorumque indemnitati
 „ consulere &c., *Constitutione 33. Sixti V. in*
 „ *principio, juncto §. 2. in principio, eod. tom. 2.*
 „ *ibi,* Cameræ nostræ Apostolicæ, & Colle-
 „ gii &c. S. R. E. Cardinalium, & Officialium
 „ Romanæ Curie de Annatis, & quinquenniis
 „ Participantium indemnitati &c. consulere,
 „ & eorum Jura illa præservare volentes &c.
 „ Propterea quoniam quinquenniorum usus, &
 „ solutio ratione Beneficiorum unitorum con-
 „ stituta sunt, quia illorum vacatio amplius
 „ non speratur, ut propterea damnum ex hoc
 „ Cameræ Apostolicæ, & Collegio Cardina-
 „ lium, & Romanæ Curie Officialibus præ-
 „ dictis emergens faciat &c., *Constitutio-
 „ ne 18. Urbani VIII. in principio, tom. 5. ibi,*
 „ ne Cameræ prædictæ ex &c. Beneficiorum
 „ Ecclesiasticorum Unionibus, quæ amplius
 „ vacare non sperabantur, detrimentum fal-
 „ quod induceretur. Volens propterea dictæ
 „ Cameræ, ac &c. S. R. E. Cardinalium Colle-
 „ gio, nec non &c. Cancellariæ Apostolicæ
 „ Officialibus, de Communibus, Annatis, &
 „ Quinquenniis Participantibus Jura præserva-

re, illorumque indemnitati consulere &c.,
 „ & *Constitutione 50. Clementis X. in principio,*
 „ *juncto §. 3. in principio, §. 5. in principio,*
 „ & *§. 6. in principio, & fin. tom. 6. ibi,* Cameræ
 „ Apostolicæ, & Collegii S. R. E. Cardinalium,
 „ ac &c. Cancellariæ Apostolicæ Officialium
 „ de Communibus, Annatis, & Quinquenniis
 „ Participantium indemnitati consulere &c.
 „ cupientibus &c. ne Cameræ prædictæ ex &c.
 „ Beneficiorum Unionibus, quæ amplius vacare
 „ non sperabatur, detrimentum aliquod indu-
 „ ceretur, volens propterea prædictæ Cameræ,
 „ & eorundem Cardinalium Collegio, nec non
 „ Cancellariæ Apostolicæ Officialibus de Com-
 „ munibus, Annatis, & Quinquenniis Partici-
 „ pantibus Jura præservare, illorumque in-
 „ demnitati consulere invigilans &c. volens
 „ propterea tam Cameræ prædictæ, quam eo-
 „ rundem Cardinalium Collegio, ac Officiali-
 „ bus de Annatis Participantibus consulere &c.
 „ Nos verò &c. nolentes Cameræ nostræ Apo-
 „ stolicæ &c. Jura &c. negligere, quinimò tam
 „ illius, quam &c. S. R. E. Cardinalium, ac &c.
 „ Cancellariæ Apostolicæ Officialium de An-
 „ natis Participantium, indemnitatibus de cæ-
 „ tero obviare &c. ac omnes, & singulas Unio-
 „ nes de quibusvis &c. Beneficiis Ecclesiasticis
 „ &c. quæ ex eorum perpetuitate non vacant
 „ &c. sub literis Pauli Prædecessoris hujusmo-
 „ di comprehendendi, & includendi &c., *repetit. post*
 „ *Traët. int. Constitution. Apostolic. in ordine la I.*
 „ *III. IV. V. VI. VII. VIII. & XI. & præter alios*
 „ *advertunt Mass. Galles. de annat. num. 30. in fin.*
 „ *§. Est aliud quoque, ibi,* Cum inter alia Provi-
 „ sionum genera, quæ ab Apostolica Sede im-
 „ petrantur, sint illæ, per quas Beneficia Ec-
 „ clesiastica ununtur, & annectuntur aliis,
 „ ita quod non sint amplius vacatura &c. Ex
 „ hujusmodi Unionibus &c. per quas præclau-
 „ datur via futuris unitorum Beneficiorum va-
 „ cationibus, quoniam inferebatur Sedi Apo-
 „ stolicæ detrimentum percipiendi ex illis An-
 „ natam &c. usum receptum fuit, ut illi, in-
 „ quorum commodum tales Uniones cedebant
 „ &c. promitterent, obligarentque se, & suc-
 „ cessores, pro solvendo in futurum &c. unito-
 „ rum Beneficiorum Annatas &c. ut sic Apo-
 „ stolicæ Sedis indemnitati prospiceretur, ne
 „ talium Unionum prætextu, remaneret in per-
 „ petuum privata jure percipiendi consuetam
 „ Annatam &c., *Capou. contro. forens. contro.*
 „ *32. num. 5. cum seqq. ibi,* causæ finales
 „ Constitutionum fuerunt, ut Annatistis, & Ca-
 „ meræ Apostolicæ sarciretur detrimentum,
 „ quod patiebantur ex Unionibus, & dismem-
 „ brationibus factis de Beneficiis, quæ prius
 „ vacabant, & Annatam DD. Annatistis sol-
 „ vere consueverant, cum deinde ex eorum
 „ Uniones perpetuas, amplius vacare non pos-
 „ sint &c. Quod autem causæ finales, quibus
 „ moti fuerunt Pontifices ad concedenda quin-
 „ dennia, fuerint ob damnum, quod patiebantur
 „ Annatistæ ex Unione Beneficiorum, quæ
 „ vacabant, & Annatam solvere consueverant,
 „ elicitur ex prædictis Constitutionum verbis,
 „ tanquam in proximo appositis &c. & ex ad-
 „ verbis quia, & quoniam in dictis proximiis
 „ appositis, quæ regulariter ponuntur causati-
 „ vè, & reddunt finalem æquum dispositionem
 „ &c.,

„ &c. „ *Ameiden de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. § 4.*
 „ *de quindem nu 1. ibi* „, ubicumque per Unio-
 „ nem est sub aca solutio Annatæ alicuius Be-
 „ neficii, quia non potest amplius contingere
 „ illius vacatio, loco Annatæ solvitur quin-
 „ dennium &c. nē videlicet Camera Apostolica
 „ ex huiusmodi Unionibus nimium damnium
 „ patiat, inducitur fictio, quod singulo
 „ XV. anno contingat vacatio &c. „ *num 10.*
 „ *circa fin. ibi* „, Camera Apostolica, & Offi-
 „ ciales Cancellariæ damnium paterentur, quia
 „ pro illis Beneficiis solvebatur Annata, quæ
 „ cum per Unionem fuerit sublata, æquum est,
 „ quod subintret quindennium &c. „ *& nu. 20.*
 „ *in fin. §. seu versic. Hæcenus* ibi „, aliis enim
 „ Camera Apostolica, & Cancellaria pateretur
 „ damnium ex eo, quod Unio &c. operaretur,
 „ quod nunquam rediret vacatio huius Benefi-
 „ cii ad Cancellariam, quod est præcipua causa
 „ quindennii &c. „ *Card. de Luca de Benefic. discurs. 89. num. 3. in principio*, ibi „, Quia ve-
 „ rô pariter antiquissimus inolevit usus Apo-
 „ stolicæ Sedis, faciendi &c. Beneficiorum
 „ Uniones, ita impediens vacationes, ac
 „ personales, seu vitalitatis Provisiones, præju-
 „ dicantes Papæ, ac Sacro Collegio Cardina-
 „ lium, aliisque Officialibus circa solutionem
 „ dictorum Servitorum, & Annatarum, quæ
 „ occasione novarum Provisionum facienda
 „ esset; hinc pro huiusmodi damni, ac præju-
 „ dicii refectio, inolevit etiam antiquus usus
 „ solvendi dicta onera, & Annatas pro &c. Be-
 „ neficiis unitis &c. „ *& de Regalib. discurs. 162.*
 „ *num. 2. in principio*, ibi „, Introductio enim
 „ quindenniorum &c. illam habet rationem,
 „ quod, cum Annatistæ, alique Officiales
 „ Cancellariæ, Annatarum, aliorumque emo-
 „ lumentorum, quæ per noviter Provisos de
 „ Beneficiis solvantur pro expeditione literarum,
 „ participationem habent &c. Hinc
 „ proinde injustum esset, quod per gratias
 „ Unionum, quæ sunt de Beneficiis &c. ita
 „ huiusmodi Officialibus præjudicaretur &c. „
 „ *Rota coram Card. Seraphin. dec. 1401. num. 3.*
 „ *ibi* „, Summi Pontifices voluerunt prospicere
 „ indemnitati Cameræ Apostolicæ, quæ ratio-
 „ nem Unionum privabatur Annatis sibi debitis
 „ in vacatione Beneficiorum &c. „ *& dec. 1410.*
 „ *num. 10. & 28. tom. 2. repetit. post Tract. int.*
 „ *Decision. Sacræ Rotæ Romanæ in ordine la IV.*
 „ *& V. ibi* „, ratione præjudicii, quod oriebat
 „ ex eo, quod per Unionem extinguebantur
 „ Beneficia; ita, ut amplius eorum vacatio
 „ dari non posset &c. licet quindennia fuerint
 „ introducta propter præjudicium, quod per
 „ Uniones inferebatur Cameræ Apostolicæ &c.
 „ prout pariter ex eadem ratione, ad similitudi-
 „ nem istorum quindenniorum, stante universali
 „ rotis Orbis consuetudine, debent Domino
 „ directo quindennia ob illius præjudicium in-
 „ amissione laudemiorum, si Emphyteusis, aut
 „ feudum transit in manus mortuas, loco laude-
 „ mii, vel relevii debiti in casu alienationis, aut
 „ renovationis Emphyteusis, seu feudi, quæ post
 „ ejusmodi transitum ad manus mortuas rarissime
 „ accidunt, *Card. de Luca de Benefic. discurs. 89.*
 „ *num. 9. ego in alio meo Tract. de Quindem. cap. 1.*
 „ *num. 37. 41. 43. & 90.*

Indè sequitur, quod debeantur quindennia

etiam ex Unionibus factis antè introductum
 ipsum antiquissimum quindenniorum usum, &
 antè ipsas Constitutiones super quindenniis
 editas, nam eadem ratio præjudicii Cameræ,
 & Annatistarum militat in Unionibus perante
 factis, ut pa et ad sensum, postquam cum
 Summi Pontifices loquantur in suis Constitutio-
 tionibus per dictionem *hæcenus*, veluti legere
 est in *Constitutione 17. Pauli IV. §. 7. in fin. Bullar.*
nov. Rom. tom. 1. ibi: Communia. Minuta Servi-
tia, Annatas & alia Jura, Cameræ, & Colle-
gio, ac Officialibus prædictis, ratione Unionum
eisdem &c. Beneficiis Ecclesiasticis hæcenus facta-
rum, debita persolvere recusent &c. Constitutio-
ne 33. Sixti V. §. 2. in med. tom. 2. ibi: statuimus
&c. et declaramus quod Uniones &c. de quibus-
cumque Beneficiis Ecclesiasticis &c. hæcenus factæ
&c. sub dictorum Prædecessorum Constitutionibus
&c. omnino comprehendantur &c. Constitutione
Urbani VIII. in principio, tom. 5. & Constitutio-
ne 50. Clementis X. §. 4. & 6. tom. 6. repetit. post
Tract. int. Const. Apost. in ordine la V. vii. VIII.
& XI.

Quapropter monemus in præsentem, quod ex
 Beneficiis annuum valorem XXIIV. Ducatorum
 auri de Camera excedentibus auctoritate Apo-
 stolica, seu Ordinaria, sive Delegata, sive alia
 simili, manu mortuæ unitis, sive ex perpetuis
 Pensionibus dictam summam excedentibus, ad
 favorem manus mortuæ reservatis antè intro-
 ductum usum quindenniorum, vel antè Bullas
 super quindenniis editas, etiam adhuc debentur
 quindennia; quæ quidem veritas satis apparet
 ex *Constitutione 6. Pauli II. §. 1. 2. 3. 4. & 5.*
Bullar. tom. 1. ibi „, Sanè &c. tam Nos, quam
 „ S. R. E. Martinus V. Eugenius IV. Nicolaus
 „ etiam V. Callistus III. & Pius II. Pontifices
 „ &c. Beneficia Ecclesiastica &c. Apostolica
 „ auctoritate univimus, incorporavimus &c.
 „ Proptereaque &c. Beneficia unita huiusmodi
 „ amplius nequaquam vacare sperantur, cum-
 „ que propterea Camera Apostolica, nec non
 „ &c. S. R. E. Cardinalium Collegium, & Sedis
 „ Apostolicæ Officiales detrimentum non mo-
 „ dicum patiantur. Nos &c. auctoritate Apo-
 „ stolica &c. statuimus &c. & declaramus,
 „ quod omnia, & singula Monasteria &c. quo-
 „ rum fructus &c. si in libris ejusdem Cameræ
 „ taxati reperiantur, Communia, & Minuta
 „ Servitia, atque alia Jura debita, & consu-
 „ eta, tam ipsi Cameræ, & Collegio, quam
 „ Officialibus præfatis, reliqua vero Monaste-
 „ ria &c. & Beneficia, ut præfertur, unita,
 „ pro quibus Cameræ Apostolicæ Annata, vel
 „ alia Jura solvi consueverant, vel debebant
 „ temporibus retroactis &c. Annatam &c. in
 „ posterum singulis XV. annis perpetuo sequu-
 „ turis, eidem Camerario solvere teneantur, &
 „ debeant. Et quod de omnibus Monasteriis
 „ &c. & Beneficiis, ut præfertur, unitis &c.
 „ Communia, Minuta, & alia Jura, seu An-
 „ natas &c. solvere adstringantur etiam singu-
 „ lis annis XV. in futurum &c. „ *Constitutio-*
ne 20. Julii III. §. 6. in principio, eod. tom. 1.
ibi „, etiam antè Martinum V. &c. tam pro præ-
 „ terito, quam futuro tempore inviolabiliter
 „ observari &c. „ *Constitutione 17. Pauli IV. §. 8.*
eod. tom. 1. ibi „, Beneficia unita huiusmodi onus
 „ solutionis Communium, & Minorum Ser-

„victorum, ac Annatarum &c. semper habuif-
 „se &c., *Constitutione* 38. §. Pii V. §. 3. tom. 2.
 „ibi „ quæcumque Beneficia Ecclesiastica &c. à
 „ quocumque tempore etiam antè fel. record.
 „ Martinum Papam V. &c. Apostolica aucto-
 „ ritate unita &c. sub literis Pauli II. & alio-
 „ rum Prædecessorum hujusmodi compræhea-
 „ di, & includi &c., & *Constitutione* 50. *Cle-*
 „ *mentis* X. §. 1. in fin. §. 4. 6. & 7. tom. 6. ibi „
 „ omnes, & singulas Uniones &c. de quibus-
 „ vis &c. Beneficiis Ecclesiasticis &c. per quol-
 „ cumque Pontifices &c. quocumque tempore
 „ etiam antè S. M. Martinum Papam V. &c.
 „ perpetuò factas &c. sub literis Pauli II. &c.
 „ includi &c., repetit post *Tract. int. Const. Apost.*
 „ in ordine la I. III. IV. VI. & XI. & notant *Ame-*
 „ *ycden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quin-*
 „ *denn. num. 23. versic. seu §. Concludendum* ibi:
 „ *Concludendum* igitur, quindennia deberi ex qui-
 „ busvis Unionibus &c. quocumque tempore factis
 „ &c. et num. 24. ibi: *Paulus tamen IV. statuit,*
 „ *solvenda esse quindennia etiam pro Unionibus factis*
 „ *antè Martinum V. &c. Azor. institutio. moral.*
 „ *par. 2. lib. 7. cap. 13. quest. 5. ac notetur* (quæ-
 „ *ritio)* modus loquendi per tempus indefinitum, seu
 „ indeterminatum, ibi: *quocumque tempore factas*
 „ &c. *Alexand. consil. 101. num. 13. lib. 7. Anto-*
 „ *nell. de temp. legal. lib. 1. cap. 4. num. 8. dictio*
 „ *verò hæc* tenens continet prius principium, seu
 „ originem rei, sicque etiam primas Uniones fa-
 „ ctas antè introductum usum quindenniorum,
 „ & antè Constitutiones super quindennis editas,
 „ *Barbosa de dictio. dict. 101. num. 1. & dict. 131.*
 „ *num. 1. Rota recentior. dec. 720. num. 8. part. 18.*
 „ tom. 2.
 „ Nec curandum de punctuali auctoritate in
 „ contractum *Card. de Luca de Benefic. discurs. 139.*
 „ *num. 8. in fin. versiculo eoque magis,* ibi: *Edque*
 „ *magis advertebam,* huic solutioni locum esse non
 „ debere, ex eo quòd ista Unio esset valde antiqua
 „ sub Gregorio XI. &c. priusquam introduceretur
 „ iste usus quindenniorum, ac prodiret *Constitutio-*
 „ *nes prædictæ &c.* quia eidem *Card. de Luca* nul-
 „ lum ad id alleganti Doctorem nequaquam defe-
 „ rendum est, imò quia ex diametro adverfatur
 „ et utriusque, apertèque sensui prælaudatarum
 „ Bullarum quindenniorum; quando nec ipsi *Glo-*
 „ *ssæ,* nec quicumque Doctores etiam maximi no-
 „ minis in tali circumstantia standum est, *Bald.*
 „ *in l. Republica 4. sub num. 2. C. quib. ex caus.*
 „ *major. in integ. restit. Gotthofred. in not. Novell.*
 „ *18. cap. 5. verbo erubescimus, Noal. consil. 99.*
 „ *num. 5. versic. non obstat, Galvan. consil. 25. n. 19.*
 „ *Barbat. de fideicommiss. personal. part. 1. cap. 6.*
 „ *num. 291. & par. 2. cap. 2. num. 5. Intrigliol. dec.*
 „ *Stell. 45. num. 48. non omisso,* quòd alia ex par-
 „ te parvi facienda etiam est doctrina prælaudati
 „ *Card. de Luca,* uti consulenti ad opportunita-
 „ tem causæ, veluti idem monet, de *fideicommiss.*
 „ *discurs. 27. num. 2. 9. & 17. discurs. 68. num. 11.*
 „ *versic. reflectendo. discurs. 88. num. 8. discurs. 209.*
 „ *n. 3. & discurs. 216. num. 5. de donation. discurs. 19.*
 „ *num. 10. de feud. discurs. 57. sub n. 6. & discurs. 127.*
 „ *num. 31. de credit. discurs. 154. num. 3. & de dot.*
 „ *discurs. 166. num. 37. præsertim in concursu Tra-*
 „ *catitæ & Ameyden. nempe,* & *Azor. mox me-*
 „ *moratorum, Claud. in l. si idem cum eodem 11. §. fin.*
 „ *ff. de Jurisdic. omni. Judic. Mogon. dec. Floren-*
 „ *tin. 83. num. 8. in fin. præterquam quòd uti uni-*

„tus in suo dicto, sicque singularis, non venit
 „ attendendus, etiam si sit insignis Jurisconsultus,
 „ *Pedro: b. consil. 3. num. 208. Intrigliol. dec.*
 „ *Sicil. 3. num. 95. & dec. 36. num. 43. quando ta-*
 „ *men auctoritas Doctoris non est necessaria, sed*
 „ *ad sum num probabilius, Beretti. consil. 51. nu. 9.*
 „ *est contrà verò auctoritas Pontificia in enuacia*
 „ *tis Constitutionibus est maxima, ac omninò*
 „ *necessaria, ut fateatur in puncto quindenniorum*
 „ *idem Card. de Luca de Benefic. discurs. 89. num. 2.*
 „ *post med. §. Sed melius, ibi: ex maxima, & ne-*
 „ *cessaria auctoritate Pontificia &c.*

„ Minus subsistit, quòd *Constitutio 6. Pauli II.*
 „ §. 1. *Bullar. nov. Rom. tom. 1. repetit. post Tract. 12*
 „ *int. Consil. Apost. in ordine la l. compræhendat*
 „ *simpliciter Beneficia unita à Pontificatu Marti-*
 „ *ni V. in verbis ibi: Sanè &c. tam Nos, quàm*
 „ *S. R. E. Martinus V. &c. Beneficia Ecclesiastica &c.*
 „ *Apostolica auctoritate univimus, incorporavimus*
 „ *&c. ità, ut à contrario sensu (quod argumen-*
 „ *tum in Jure validissimum est) Everard. in Topic. 13*
 „ *legal. loc. 4. Barbosa loc. comm. argument. Fur-*
 „ *loc. 27. n. 1. cum seqq. Rota coram Duran. dec. 415.*
 „ *num. 55. tom. 2. dec. 498. num. 2. & 3. part. 2. re-*
 „ *centior. tom. 2. sub dicta Constitutione Paulina*
 „ *non contineantur Beneficia præcedenter unita,*
 „ *sicque antè introductum usum quindenniorum,*
 „ *& antè Bullas super quindennis editas; ideo-*
 „ *que non videretur, solvenda esse quindennia ex*
 „ *Beneficiis tam antè usum quindenniorum,*
 „ *quàm antè Bullas quindenniorum: quippè me-*
 „ *morata Constitutio Paulina se habet magis per*
 „ *modum relationis, quàm per modum declara-*
 „ *tionis circa compræhensionem Beneficiorum;*
 „ *unitorum, dum in præmio merè, ac nudè me-*
 „ *minit Unionum tam à Martino V. cæterisque*
 „ *Summis Pontificibus Eugenio IV. Nicolao V.*
 „ *Callisto III. & Pio II. Prædecessoribus suis,*
 „ *quàm à semetipso factarum, ut ex verbis mox*
 „ *prælaudati §. 1. ibi: tam Nos, quàm &c. Marti-*
 „ *nus V. Eugenius IV. Nicolaus etiam V. Callistus III.*
 „ *& Pius II. Pontifices &c. univimus &c. nihilo-*
 „ *minus idem Paulus II. ponderat generalem*
 „ *rationem, quòd Uniones factæ censentur cum*
 „ *suo onere, & citrà læsionem aliorum Jurium,*
 „ *prout legitur sub §. 3. 4. & 5. ibi, Nos, quo-*
 „ *rum interest, eorundem Cameræ, Collegii,*
 „ *& Officialium indemnitati prospicere &c. au-*
 „ *toritate Apostolica &c. statimus &c. & de-*
 „ *claramus, quòd omnia, & singula Monaste-*
 „ *ria, quorum fructus &c. in libris ejusdem Ca-*
 „ *meræ taxati referuntur, Communia, &*
 „ *Miuta Servitia, atque alia Jura debita, &*
 „ *consuetæ tam ipsi Cameræ, & Collegio,*
 „ *quàm Officialibus præfatis, reliqua verò*
 „ *Monasteria &c. & Beneficia, ut præfertur,*
 „ *unita, pto quibus Cameræ Apostolicæ Anna-*
 „ *ta, seu alia Jura solvi consueverant, vel de-*
 „ *bebant temporibus retroactis &c. Annatarum*
 „ *&c. in posterum singulis XV. annis perpetuò*
 „ *sequuturis, eidem Camerario solvere tenean-*
 „ *tur, & debeant. Et quòd de omnibus Mo-*
 „ *nasteriis &c. & Beneficiis, ut præfertur, uni-*
 „ *tis &c. Communia, Miuta, & alia Jura, seu*
 „ *Annatas &c. solvere adstringantur etiam,*
 „ *singulis annis XV. in futurum &c., ideoque*
 „ *attenta hac generali ratione, quæ æquè militat*
 „ *in Unionibus factis tam antè usum quindennio-*
 „ *rum, & antè Martinum V. aliòsque Prædeceffo-*
 „ *res,*

res, ac in aliis Unionibus posterioribus, jure merito dicendum est, omnia Beneficia indistinctim comprehendendi quocumque tempore etiam antè usum quindenniorum, & in quocumque Pontificatu etiam antè Bullas quindenniorum unita, per *textum in cap. inter corporalia ubique communiter DD. de translat. Episcop. Rota dec. 21. sub num. 2. de Præbend. in nov. quod postea melius, ac expressius declararunt Paulus IV. Constitutione 17. §. 7. in fin. & §. 8. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi*, Communia, Minuta Servitia, Annatas, & alia Jura, Cameræ, & Collegio, ac Officialibus prædictis, ratione Unionum, & de &c. Beneficiis Ecclesiasticis hæcenus factarum, debita persolvere recusent &c. in &c. Cameræ, ac Collegii, & Officialium prædictorum detrimentum &c. omnes, & singulas Uniones &c. de quibusvis &c. Beneficiis Ecclesiasticis &c. per quoscumque Romanos Pontifices &c. quocumque tempore, etiam antè ipsum Martinum &c. perpetuo factas &c. sub literis Pauli &c. comprehendendi &c. Et propterea &c. ad solutionem Communium, & Minorum Servitiorum, ac Annatarum, & aliorum Jurium prædictorum eisdem Cameræ, Collegio, & Officialibus, ratione earundem Unionum &c. singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c. nec non &c. Beneficia unita hujusmodi onus solutionis Communium, & Minorum Servitiorum, ac Annatarum, & aliorum Jurium semper habuisse, & ad præsens habere &c., *S. Pius V. Constitutione 38. §. 3. tom. 2. ibi*, quæcumque Beneficia Ecclesiastica &c. à quocumque tempore citrà etiam antè fel. re. Martinum Papam V. &c. Apostolica auctoritate unita &c. sub literis Pauli I. & aliorum Prædecessorum hujusmodi comprehendendi, & includi &c. & *Clemens X. Constitutione 30. §. 6. in fin. tom. 6. ibi*, omnes, & singulas Uniones de quibusvis &c. Beneficiis Ecclesiasticis &c. per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, & antè ipsum Martinum Prædecessorem &c. perpetuo factas &c. sub literis Pauli I. Prædecessoris hujusmodi comprehendendi, & includi &c., *repet. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la V. VI. & XI. & notant Amyden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn. n. 24. Azor. institution. moral. part. 2. lib. 7. cap. 13. quest. 5. cui quidem declarationi omnino deterrandum venit utpotè procedenti à Summis Pontificibus, ad quos spectat suas Constitutiones glossare, ac declarare, Innocent. in cap. cum venissent 12. de judic. ibique Barbosa num. 1. cum seqq. Fagnan. num. 1. Gonzalez Tellez nu. 1. & 7. Fermosin. quest. 1. n. 3. cum seqq. surd. consil. 558. num. 6. Gabriell. consil. 182. num. 4. lib. 2. Salgad. de Supplicat. ad Sanctiss. part. 2. cap. 16. num. 5. Chokier de Jurisdic. in Exempt. par. 2. quest. 13. num. 1. Solorzan. de Jur. Ind. tom. 2. lib. 3. cap. 1. num. 34. Rota coram Royas dec. 217. num. 2. cum seqq.*

In nihilum refragante, quòd prædictæ Constitutiones declaratorie emanarunt non vocatis, nec auditis interesse habentibus; Constitutiones enim Apostolicæ, Motu proprio, ex certa scientia, & per viam legis generalis emanatæ, impugnari nullatenus valent solo prætextu, quòd auditus non fuerint interesse habentes;

Summus namque Pontifex, in hac præsertim materia fructuum Beneficiorum absolutam, & liberam habet potestatem, quam tamen adhibere solet cum prudentia, justitia, ac maturitate, prævia scilicet consultatione, & examine, per *textum in cap. licet Ecclesiarum 2. in principio, de Præbend. in 6. Clem. 1. in fin. ut lit. pend. Garz. de Benefic. part. 5. cap. 1. num. 1. cum seqq. Falcon. de reservation. Benefic. prælud. 2. n. 2. Gonzalez ad Regul. 8. hodie 9. Cancellar. de Mensib. §. 1. proem. num. 31. cum seqq. Fagnan. in cap. præterea 1. num. 35. cum seqq. nè Prælat. vic. suas.*

Eo fermè pacto, quo ex hac ipsa suprema, & libera potestate Pontificia suam desumit indubitam validitatem Indultum concessum Regibus Hispaniarum, exigendi ab Ecclesiasticis Subsidium, & Excusatum, pluribus cum declarationibus d. super emanatis ad eum intelligentiam, ac explicationem, quin Ecclesiastici interesse habentes auditus fuerint, veluti præ ceteris meminit *Amoſtaz. de caus. piis lib. 7. cap. 14. num. 23. cum seqq.* prout etiam ab eodem fonte procedit Indultum, seu Privilegium à S. Pio V. Capitulo Cathedralis Burgen. Ecclesie de anno 1566 concessum, de quo meminit *Rota coram Card. Seraphin. dec. 1401. sub nu. 3. versiculo et facultas tom. 2. repetit. post Tract. int. Decis. Sac. Rot. Rom. in ordine la IV. ibi: et facultas ista percipiendi quindennia primùm concessa fuerit à fel. rec. Pio V. anno 1566 pro Beneficiis in futurum univertis, videtur nullum jus competere Capitulo exigendi quindennia ex Beneficiis antè concessionem Pii V. unitis &c. et dec. 1410. in principio, juncto num. 19. antè med. versiculo et tacitè, eod. tom. 2. repetit. post Tract. in ordine la V. ibi: Capitulum Burgen. &c. pretendebat exigere &c. quindennia Beneficiorum univertis etiam antè Privilegium fel. rec. Pii V. &c. videtur futuri Capitulum, impetrandum non Privilegium à fel. rec. Pio V. pro quindennis futurum à Unionibus &c. Peña decis. 1020. num. 16. tom. 2. dec. 787. num. 1. in fin. versiculo idè par. 4. divers. bi: ita hodie quindennium eidem Capitulo meritò debetur &c. ex Privilegio Pii V. &c.*

Privilegium (inquam) à S. Pio V. impartitum super jure exigendi quindennia ex omnibus Beneficiis manibus mortuis in tota Metropoli Burgen. unitis: a τόque Indulto fruuntur super jure exigendi Annatas, Portionarii Ecclesie Toletanæ, Canonici SS. Justii, & Pastoris de Alcalá, seu Compluten., Ecclesie Hispanen., Conchen., Seguntina, Segobien., & Oxomen., ut tradunt *Petillas de annat. num. 19. & 20. Amoſtaz. de caus. piis lib. 7. cap. 14. num. 35.* hujusmodique, reliquaque similia Induita, & declarationis non ita facile impugnari valent sub solo præmeditato prætextu, quòd in illorum concessione auditus non fuerint interesse habentes; ità à fortiori sub eodem motivo impugnari nequeunt declarationes Pontificie, editæ per viam legis generalis, quibus cavetur, omnia Beneficia unita etiam antè Martinum V. intelligi debere comprehendenda sub Constitutione Pauli II. demandante solutionem quindenniorum Cameræ Apostolicæ, ex ratione textus loquentis in terminis Privilegii exigendi mediam Annatarum fructuum Beneficiorum in *Extravag. postulasti 10. de Præbend. int. commun. ibi: ridenti*

entium enim esset, ut eadem fabrica potiori, quam Nos Privilegio in talibus uteretur &c. immo tantum abest, quod adversus dictas Constitutiones declaratorias fuerit hæcenus reclamatum, prævio recurſu ad Sedem Apostolicam, prout præficari debuisset, si illæ apparuissent (quod absit) injustæ, ut potius tanquam rationabiles, ac iustissimæ, debitæ, paratæque executioni demandatæ fuerint, & citrà contradictionem generaliter, ac communiter in toto Orbe Catholico (prout decebat) servatæ per lapsum duorum sæculorum; in hoc enim statu, quando etiam antè illam promulgationem oportuisset audire interesse habentes (quod tamen nullo modo subsistit) adhuc ob lapsum tam longi temporis, præsumendum est, illos auditos fuisse, aut saltem nihil invenisse, quod rationis dictamini repugnaret, Felin. in cap. sicut 16. num. 29. de sentent. & re iudicat. ac communiter DD. & præsertim Jason in l. secundum 10. num. 17. ff. de regul. Jur. Archidiacon. in cap. nemo 9. il. 1. de consecration. distinction. 1.

22 Sed ponit falcem ad radices suprâ prælaudatæ Constitutio 50. Clementis X. §. 12. in principio, Bullar. nov. Rom. tom. 6. repetit. post Tract. int. Constitution. Apostolic. in ordine la XI. ibi: etiam ex eo, quod &c. quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, præmissis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditii fuerint, nullo unquam tempore de subreptionis, obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio &c. impugnari; invalidari, retractari &c. in iudicio, vel extrâ posse &c.

24 Minus obstat, quod procul dubio natura legis est futuris prospicere, non autem ad præterita respicere (ut ajunt) oculos retrò habere, præsertim in materia odiosa, Anguian. de legib. lib. 5. cap. 2. cum seqq. quia lex quinquenniorum uti generalis, nec alicujus temporis restrictiva, semper loquitur tam pro præterito, quam pro futuro, ut ad aliud propositum reservationis advenit Gonzalez ad Regul. 8. hodie 9. Cancellar. de Mensib. gloss. 9. §. 5. n. 44. cum seqq.

Longè minus obstat, quod usus, & lex quinquenniorum non debet solummodò cadere super tempore solutionis quinquennii: quippè Summi Pontifices expressè declararunt, quinquennia deberi ex Beneficiis unitis etiam antè Martinum V. per modum relationis, ut videre est in
25 Constitutione 6. Pauli II. §. 1. Bullar. nov. Rom. tom. 1. Constitutione 17. Pauli IV. §. 7. in fin. & §. 8. eod. tom. 1. Constitutione 38. S. Pii V. §. 3. tom. 2. & Constitutione 50. Clementis X. §. 6. in fin. tom. 6. repetit. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la I. V. VI. & XI. ergò tacitè, seu virtualiter iidem Summi Pontifices etiam voluerunt, quinquennia deberi ex Beneficiis unitis longè antè Martinum V. aliisque Prædecessores, sicque etiam antè usum quinquenniorum, ut superius declaravimus.

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, post introductum usum quinquenniorum, vel post Bullas super

quindenniis editas erectis, manus mortuæ unitis, etiam adhuc debentur quinquennia.

SUMMARIUM.

- 1 Lex quinquenniorum uti generalis, nec alicujus temporis restrictiva, semper loquitur tam pro præterito, quam pro futuro.
- 2 Refertur absurdum oriturum.
- 3 Quinquennium soboles Annatarum.
- 4 Non bene arguitur à gratia speciali favore certæ personæ ad gratiam generalem Motu proprio concessam.
- 5 Gratia specialis, uti ambitiosa, ac odiosa, venit restringenda.
- 6 Facultas conferendi Beneficia, non capit Beneficia postea erecta seu creata.
- 7 Privilegium percipiendi fructus de Beneficiis vacantibus, non se extendit ad Beneficia postea creata.
- 8 Id., de quo agendum est, primum in rerum naturæ esse debet.

CAPITULUM LXIX.

Vlso, in præcedenti Cap. quòd etiam ex Beneficiis unitis antè usum quinquenniorum, vel antè Bullas super quinquennis editas, debeantur quinquennia; cum è contrâ dari possit casus, quòd reperiantur aliqua Beneficia creata, & fundata post jam introductum usum quinquenniorum, vel post Bullas super quinquennis editas, illaque tractu temporis uniantur manus mortuæ, præterito autem creationis, seu erectionis posticipatæ, manus mortua, ad declinandum solutionem quinquenniorum, putat bonum jus fovere in exemptione a quinquennis, vice versa autem Annatitæ habentes pro se legem quinquenniorum, perque consequens fundatam eorum intentionem ratione Unionis ipsorum Beneficiorum: proinde firmatur, quòd ex Beneficiis annuum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, post introductum usum quinquenniorum, vel post Bullas super quinquennis editas erectis, manus mortuæ unitis, etiam adhuc debentur quinquennia, dum lex quinquenniorum uti generalis, nec alicujus temporis restrictiva, semper loquitur tam pro præterito, quam pro futuro, veluti ad aliud propositum reservationis ponderat Gonzalez ad Regul. 8. hodie 9. Cancellar. de Mensib. gloss. 9. §. 5. num. 44. cum seqq. Falcon. de reservation. quæst. 3. principal. num. 8. versic. aliis autem reservationibus generalibus, Granuce. ad Simonett. eod. tract. quæst. 12. num. 4. Mandos. in Regul. 3. hodie 4. Cancellar. de reservation. Dignitat. quæst. 7. num. 22. Rota coram Coccin. dec. 1389. num. 14. dec. 1650. num. 4. dec. 1680. num. 5. dec. 1708. nu. 28. & 30. aliàs dato diverso intellectu Pontificiarum Constitutionum super quinquennis editarum, sequeretur absurdum, immò confidabile damnnum Annatistarum, quorum indemnitati potius consulere voluerunt Pontifices, mediantibus quinquennis, juxta Bullam 6. Pauli II. in principio, juncto §. 2. 3. & 4. Bullar. nov. Rom. tom. 1. Bullam 20. Julii III. in principio, juncto §. 5. eod. tom. 1. Bullam 11. Pauli IV. in principio, eod. tom. 1. & Bullam 17. ejusdem Pau-

Pauli IV. in principio, juncto §. 7. in fin. & §. 8. in principio, eod. tom 1. Bullam 38. S. Pii V. §. 3. in principio, & §. 4. & 6. tom 2. Bullam 33. Sixti V. in principio, juncto §. 2. in principio, & §. 4. eod. tom. 2. Bullam 18. Urbani VIII. in principio, juncto §. 1. & §. 2. tom 5. & Bullam 50. Clementis X. in principio, juncto §. 2. 3. 4. 5. & 6. tom. 6. repetit. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la 1. III. IV. V. VI. VII. VIII. & XI. sequebatur (inquam) absurdum, quòd nempe plura, ac innumera Beneficia in toto Orbe Catholico erecta fuerint post introducta quindennia, horumque non perpauca unita manui mortuæ, quæ, si non solvisset quindennia, actum esset de Annatistis.

Eodem igitur modo, quo procul dubio debentur Annatæ etiam ex Beneficiis erectis post earum introductionem, debentur pariter quindennia uti soboles Annatarum vigore naturæ subrogationis ex fusæ per nos supra deductis *Cap. I.* si enim Annatistis non præjudicatur, nec præjudicare debet in altero consecutivo, accedente potissimum amplissima loquutione in Bullis quindenniorum de omnibus Beneficiis qualitercumque qualificatis; ita, ut, non obstante qualitate noviter supervenientis creationis, Beneficia etiam postea creata, in iisdem Constitutionibus includuntur; quæ veritas ad hominem comprobatur ex notabilibus verbis *Ameiden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn. nu. 12. & 13. ibi: aded, ut quemadmodum solvitur Annata pro Beneficiis recenter fundatis, si fructus eorum, XXIV. Ducatos excedant, ita etiam solvuntur quindennia pro Beneficiis annexis, & incorporatis &c. idque operatur verbum recenter, quo utitur Ameiden. ad denotandum, loqui de Beneficiis post usum, & Bullas quindenniorum fundatis.*

In nihilum relevante, quòd, sicuti gratia, seu reservatio quindenniorum facta favore Annatistarum, videretur, non debere continere Beneficia de novo creata, quæ in rerum natura non erant tempore legis quindenniorum per *textum in l. si eo tempore 4. ff. de his, quæ pro non script. hab. l. quidam referunt 14. post princip ff. de Fure Codicill. gloss. in c. ad dissolvendum 3. verbo accusari, de desponsat. impuber. & in cap. fin. verbo ad futuras, de Rescript. Gonzalez ad Regul. 8. hodie 9. Cancellar. de Mensib. gloss 45. §. 5. num. 44. cum seqq. Rota dec. 21. sub num 5. versic. 4. confirmatur, de Præbend. in nov. quia non bene arguitur à gratia, seu reservatione speciali pro certa persona, & favore certæ personæ ad gratiam, seu reservationem ipsam generalem quindenniorum, Motu proprio concessam, quæ non est specialis, nec pro certa persona, sed generalissima per viam legis generalis ad consulendum indemnitati Annatistarum ex titulo oneroso à Papa causam habentium, ac uti talis favorabilis, & amplianda ad omnia, ac quancumque creata Beneficia, juxta terminos *Clem. fin. de Rescript. Gonzalez loc. mox citat. nu. 48. ad differentiam gratiæ specialis, quæ est contrà uti ambitiosa, ac odiosa, ratione expectatarum ad Beneficia viventium, venit restringenda ad Beneficia jam creata, ad textum in cap. odia 15. de regul. Jur. in 6. cap. quamvis 38. de Præbend. in 6. l. non possunt 12. l. Fura non in singulas 8. ff. de legib. l. cum quidem 19. ff. de liber. & posthum.**

Lap. allegat. 26. sub num. 2. & ibi Mandos. in addition. litera F. Gonzalez ad Regul. 8. hodie 9. Cancellar. de Mensib. 3. 6. proem num 27. & 74. Simonett. de reservation. quest 5. n. 2. cum seqq. Rota dec. 240. num. 14. par. 1. diversorum.

Minus obitat, quòd facultas conferendi Beneficia, de qua in *cap. si cui nulla 36. de Præbend. in 6. non capit Beneficia postea creata, Gonzalez gloss. 9. §. 5. num. 18.* quia hoc est speciale, nè fundatores retrahantur à fundatione, ut notat idem *Gonzalez*; quod inconveniens considerari nequit in quindenniis, cum per eorum medium non retrahantur fundatores à fundatione.

Longèque minus relevat, quòd, sicuti privilegium percipiendi fructus Beneficiorum vacantium, de quo in *cap. tua nobis 31. de verb. significat. et in cap. si propter 10. de Rescript. in 6.* non se extendit ad Beneficia postea creata, ita privilegium percipiendi quindennia, quod nihil aliud est, quàm privilegium percipiendi fructus unius anni reiterabile singulis XV. annis, videretur pariter, non debere continere Beneficia postea creata; quia illud est privilegium particulare, ac uti tale, potius restringibile, quàm ampliabile, istud verò quindenniorum est generale, ac universale, fundatum in dominio universali penes Christum Vicarium, ac uti tale, favorabile, ad formam *Constitutionis 17. Pauli IV. §. 1. Bullar. nov. Rom. tom 1. Constitutionis 38. S. Pii V. §. 3. in principio, tom 2. Constitutionis 18. Urbani VIII. in principio, tom 5. et Constitutionis 50. Clementis X §. 3. in principio, et §. 6. in principio, tom. 6. repetit post Tract. int. Constit. Apost. in ordine la V. VI. VIII. & XI.*

Minoris denique relevantiæ est ponderatio, quòd id, de quo agendum est, primum in rerum natura esse debeat, *cap. ad dissolvendum 3. de desponsat. impuber. l. si eo tempore 4. ff. de his, quæ pro non script. hab. l. quidam referunt 14. post princip ff. de jur. Codicill.* quia hæc reguia non potest intrare, quando Constitutiones loquuntur generalissimè, ac effraznatissimè de omnibus, & quibuscumque Beneficiis qualitercumque qualificatis.

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, manui mortuæ unitis, quantumvis non docto per Annatistas de præventiva solutione Annatæ antè Unionem, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Expenduntur Bullæ quindenniorum.
- 2 Dicitio vel quomodo sumatur.
- 3 Afferitur locus Matth. cap 5. versic. 36. & cap. 6. versic. 24. & Paul. Epistol. 1. ad Corinth. cap. 11. versic. 27.
- 4 Dicitio dicitio vel iterum quomodo sumatur.
- 5 Iterum expenduntur Bullæ quindenniorum.
- 6 Dicitio & quomodo sumatur.
- 7 Dicitio dicitio & non semper fiat copulativè.

- 8 Ad evitandam contrarietatem inter Constitutiones Apostolicas dictio & ponitur pro dictione vel .
- 9 Potius ponderanda sunt circumstantia, et natura negotii pro vera interpretatione dicta dictionis & .
- 10 Adducitur locus Joann. cap. 6. versic. 53. & 54.
- 11 Adducitur locus Paul. Epistol. 1. ad Corinth. cap. 11. versic. 27. cum seqq.
- 12 Adducitur locus Sacri Concilii Tridentini sess. 13. de Sacrament. Eucharist. cap. 3. & sess. 21. de Communion. cap. 1. & 3. & Canon. 1. & 3. & Matth. cap. 12. versic. 37. & Act. Apostol. cap. 3. versic. 6.
- 13 Expenditur Bulla 20. Julii III. Bullar. nov. Rom. tom. 1.
- 14 Ad evitandam contrarietatem, ac contradictionem potius impropianda est particula et .
- 15 Regula 22. Cancellar. de Union. ad quid emanavit .
- 16 Regula 55. Cancellar. de valor. ad quid emanavit.
- 17 Omnia Beneficia excedentia XXIV. Ducatos, in actu eorum Provisionis tenentur ad solutionem Annatae .
- 18 Datarie Apostolicae stylus servat, quod etiam in Provisionibus Beneficiorum exprimat valor per non excessum, et exigatur Annata juxta talem expressionem .
- 19 Ad effectum solutionis Annatae inspicitur summa expressa per non excessum, ne fraus fiat Annatistis .
- 20 Beneficium de Jurepatronatus laicali, unitum solvit quindennia .

CAPITULUM LXX.

MOnemus in praesenti, quod ex Beneficiis annuum valorem XXIV. Ducatorum, aut de Camera excedentibus, manus mortuae unitis, quantumvis non docto per Annatistas de preventiva solutione Annatae ante Unionem, etiam adhuc debentur quindennia, etenim procul dubio Annatistis non incumbit maximus, improbus, ac immo superfluous labor revolvendi antiquos libros Datarie Apostolicae, ad probandum, quod ex Beneficio unito, ante illius Unionem, & illius fructuum applicationem solvcretur Annata occasione recurrentis Provisionis Apostolicae, dum satis est, quod ex Beneficio excedente XXIV. Ducatos de Jure solvi deberet Annata, ut literaliter cavetur in Constitutione 6. Pauli II. §. 3. 4. & 5. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ita, ut ab hac probatione literaliter exempterit Annatistas memorata Constitutio Paulina successively per Summos Pontifices confirmata, decernens, ad hunc effectum satis esse, quod de Beneficio unito ante illius Unionem Annata solvi deberet, vel soleret, ibi, „ Communia, & Minuta Servitia, atque alia Jura debita, & consueta, tam ipsis Camera, & Collegio, quam Officialibus praefatis, reliqua vero &c. Beneficia &c. unita, pro quibus Camerae Apostolicae Annata, seu alia Jura solvi consueverant, vel debebant &c. Annata tam &c. in posterum singulis XV. annis perpetuo sequuturis, eidem Camerario solvere teneantur, & debeant. Et quod de omnibus &c. Beneficiis &c. unitis &c. Communia, Minuta, & alia Jura, seu Annatas &c. solvere adstringantur etiam singulis annis XV. in futurum, prout multi alii ad similes Uniones,

„ & gratias obtinendas faciunt, & facere consueverunt &c. „ Constitut. 20. Julii III. §. 5. & 6. eod. tom. 1. ibi, „ Cum autem &c. diversae aliae Uniones &c. perpetuo factae &c. fuerint, ac &c. obligationes de solvendis Communibus, & Minutis Servitiis, ac Annatis &c. aut aliis Juribus solvi debitis, & consuets, factae non fuerint &c. Nos volentes &c. a quibus, cumque &c. ac omnibus aliis &c. personis, tam pro praeterito, quam futuro tempore, inviolabiliter observari &c. quoad omnia, & singula &c. Beneficia Ecclesiastica &c. quae &c. possident &c., repetit. post Tract. int. Constitut. Apostol. in ordine la 1. & III. ita, ut in vigore alternativae vel, satis sit, quod Annata consueverit, vel deberit solvi; sicque dicta dictione vel sumatur disjunctive, separans casus, cap. perlectis 1. in fin. §. ad Primum 13. distinct. 25. cap. inter ceteras 4. de Rescript. §. Si plures conditiones 11. Institution. de hered. instit. l. Pediculus 33. §. Argento ff. de aur. et argent. legat. l. si is, qui decenta §. Utrum ff. de reb. dub. l. haec verba ille, aut ille 124. ff. de verb. signif. l. cum pupillo ff. de condition. et demonstration. l. quarebatur ff. judicat. solv. l. ubi autem non apparet §. Qui illud audit l. si stipulatus fuero illud, aut illud ff. de verb. oblig. l. si uxore 34. ff. de donation. int. vir. et uxore. l. si heredi plures, l. cum si heredi plures ff. de condition. institution. l. cum quidam 4. in principio, C. de verb. signif. Rubric ff. de acquir. vel amit. heredit. Gomez in l. 70. Taur. num. 3. in principio, versic. primus, quia, et var. resol. tom. 1. cap. 5. num. 21. Barbosa de diction. dist. 46. num. 2. cum seqq. dist. 263. n. 1. cum seqq. dist. 375. num. 1. cum seqq. et dist. 415. n. 1. cum seqq. R. P. D. Marcell. Severol. in vot. post bon. mem. R. P. D. Piton. discept. Eccles. par. 2. num. 20. in med. versic. attamen, Rota coram Coccin. dec. 1505. num. 6. Dunozet. Sen. dec. 28. nu. 4. Dunozet. Jun. dec. 100. num. 4. et dec. 369. nu. 9. tom. 1. et dec. 712. num. 7. tom. 2. ac in receptor. dec. 174. num. 46. par. 12. dec. 303. num. 3. et 4. et dec. 382. num. 3. et 4. par. 17. ubi in simili de Constitutione 59. Urbani VIII. §. 1. Bullar. nov. Rom. tom. 4. dec. 317. num. 13. cum seqq. par. 19.

De quo non desunt exempla in Sacris literis super dicta dictione vel alternativa, & disjunctiva, ut apud Matth. cap. 5. versic. 36. ibi: non potes unum capillum album facere, aut nigrum, et cap. 6. versic. 24. et Paul. in Epistol. 1. ad Corinth. cap. 11. versic. 27. ibi: quicumque manducaverit panem hunc, vel biberit calicem Domini indignè, reus erit corporis, et sanguinis Domini &c. Unde Sacra Communio sub una specie deducitur; quia particula disjunctiva vel innuit, unam speciem ab altera separari posse, & Apostolus liberum relinquit, sive sub una, sive sub utraque specie Eucharistia sumatur.

Est bene verum, quod eadem dictione vel quoad disposita unum & idem in effectu continet, l. cum illud 25. ff. quando dies legat. ced. l. si illud 27. ff. de legat. 2.

In nihilum retragante, quod praelaudata Constitutio 6. Pauli II. §. 3. 4. et 5. ibi, „ Communia, & Minuta Servitia, atque alia Jura „ de-

debita, & consueta, tam ipsi Camerae, & Collegio, quam Officialibus praefatis; reliqua vero &c. Beneficia &c. unita &c. Annata, tam &c. in posterum singulis XV. annis perpetuo sequentibus, eidem Camerario solvere teneantur, & debeant. Et quod de omnibus &c. Beneficiis &c. unitis &c. Communia, & Minuta, & alia Jura, seu Annatas &c. solvere adstringantur etiam singulis annis XV. in futurum, prout multi alii ad similes Uniones, & gratias obtinendas faciunt, & facere consueverunt &c. ,, & pralaudata *Constitutio* 20. *Julii III.* §. 5. supponat, quod ad hoc, ut Beneficia subjaceant quindenniis, debeat constare, quod per prius ante Unionem eadem Beneficia subjacere Annata deberent, & soleant, in verbis ibi: *Cum autem diversa alia Uniones &c. perpetuo facta &c. fuerint, ac &c. obligationes de solvendis Communibus, et Minutis Servitiis, ac Annatis &c. aut aliis Juribus solvi debitis, et consuetis, facta non fuerint &c.* quali quod per copulativam, seu conjunctivam et Pontifex voluerit, utrumque concurrere, nempe debitum, & solitum, seu consuetum, idest debitum, & solitum, seu consuetum solutionem Annatae vigore praedictorum verborum: *solvi debitis, et consuetis*: ad tradita per *Barbos* de *ditione* *dist. 3* num. 1. *dist. 43* in principio, & *dist. 100* num. 3. quia dicta dictio et non semper fiat unitivè, conjunctivè, seu copulativè, sed quandoque disjunctivè secundum subjectam materiam, praeterim quando, ut in casu, in memorata *Constitutione* 6. *Pauli II.* §. 4. adest dictio alternativa, et disjunctiva *vel*; ita, ut ista duo copulata non requirant auctorum copulatorum concursum, sed quando ambo copulata tendunt ad eundem effectum; adeo, ut, rejecta copula, unita resolvatur, & sit adjectiva alterius, *Menoch. consil. 1199* num. 13. cum *seqq.* quo casu, etiam impropriando verba ad evitandam contrarietatem inter Constitutiones Apostolicas, dictio et ponitur pro dictione *vel*, & resolvitur in disjunctivam, per *textum in l. conjunctionem* 29. *ff. de verb. signif.* ibi: *conjunctionem enim nonnunquam pro disjunctione accipit Labeo ait; ut in illa stipulatione, mihi, hereditaque meo, te, heredemque meum, l. spe ita* 53. *ff. cod. ubi Rebuff. et Alciat Barbosa de ditione dist. 110.* num. 28. et 37. *Portol. de consort. cap. 1* num. 20. cum *seqq.* *Cened. post quest. Canon. et Civil. singular. 50.* num. 7. *Tiraquell. de retract. lignag. §. 1. gloss. 20.* num. 3. *Gonz. de leg. ad Regul. 8. hodie 9. Cancellar. de Mensib. gloss. 3.* num. 14. cum *seqq.* *Everard. Topic. legal. loc. ad natur. copul. nu. 11.* cum *seqq.* bon. mem. R. P. D. *Piton. discept. Eccl. par. 1. disc. 7.* num. 11. in principio, *Rota coram Buratt. dec. 237.* nu. 4. tom. 1. *Card. Cels. dec. 377.* num. 12. & 13. *Card. Cavaler. dec. 49.* num. 7. & in *recentior. dec. 584* num. 3. & 4. par. 4. tom. 1. *dec. 255.* num. 4. par. 5. tom. 1. *dec. 427.* num. 10. cum *seqq.* ead. par. 5. tom. 2. *dec. 432* num. 17. & 20. par. 9. tom. 2. *dec. 164* num. 3. & 4. par. 15. *dec. 137.* num. 3. cum *seqq.* par. 16.

Quapropter dum habemus claram mentem Pontificum volentium subjicere quindenniis Beneficia unita, quae ante Unionem debebant, vel solebant Annata solvere, non est attendendus contrarius intellectus dictionis et apposita in alia subsequente Constitutione Ponti-

ficia, veluti consistens in aucupio unius dictionis contra naturam actus, de quo agitur; cum potius ponderandae sint circumstantiae, & natura negotii pro vera interpretatione praefatae dictionis et, ut in puris terminis dictionis et ponderat *Rota dec. 432.* num. 20. et 21. par. 9. *recentior. tom. 2.* praeterim dum idem Pontifex *Paulus II.* quantumvis in §. 3. et 5. utatur copula et, attamen etiam utitur alternativa, seu disjunctiva *vel*, in §. 4. ibi: *vel debebant &c.*

Quam veritatem eruiamus ex sacra Pagina, occasione institutionis Augustissimi Sacramenti in Sacra Coena, apud *Joann. cap. 6. versic. 53.* et 54. ibi: *nisi manducaveritis carnem filii hominis, et biberitis, seu (ut alii legunt) biberitis ejus sanguinem, non habebitis vitam in vobis. Qui manducat meam carnem, et bibit meum sanguinem, habet vitam aeternam &c. qui manducat meam carnem, et bibit meum sanguinem in me manet, et ego in illo &c.* idest, ut explicat *Card. Bellarmin. contra Bohemos, nisi manducaveritis, vel biberitis*, inquit, s. non oblatte particulam et, quominus una Eucharistiae species separaretur ab altera, ubi a *Lapid. dist. versiculo 54. in med. §. Dices*, ibi: *Et biberitis, hic, et alibi saepe per hebraismum sumitur pro aut biberitis: sufficit enim alteram speciem sumere, quia sub quolibet totus, et integer continetur Christus &c.* Immo id explicat *Paul. Apostol. in Epistol. 1. ad Corinth. cap. 11. versic. 27* cum *seqq.* loquens de Sacra Coena modo cum particula disjunctiva *vel*, de qua loquutus fuerat cum particula conjunctiva, seu copulativa et, *Joannes Apostolus, & Evangelista* modo cum particula conjunctiva, seu copulativa et, ibi: *quicumque manducaverit panem hunc, vel biberit calicem Domini indignè, reus erit corporis, et sanguinis Domini &c. De pane illo edat, et de calice bibat. Qui enim manducat, et bibit indignè, judicium sibi manducat, et bibit &c.* ad quod confert *Decretum Sacri Concilii Tridentini sess. 13. de Sacrament. Eucharist. cap. 3. & sess. 21. de Communion. cap. 1* & 3. & *Canon 1. & 3. & Matth. cap. 12. versic. 37.* ibi: *ex verbis enim tuis justificaberis, & ex verbis tuis condemnaberis, hoc est, vel ex verbis tuis; sunt enim haec: duo inter se opposita justificari, seu absolvi, & condemnari, nec in unum subjectum cadere possunt, & *Act. Apostol. cap. 3. versic. 6.* ibi: *argentum, & aurum non est mihi, hoc est vel aurum, ut explicat Card. Bellarmin. de Eucharist. lib. 4. cap. 25.* non enim aliter rectè S. Petrus docuit, et pecuniariam elemosynam facere potuit: sic haec duo debent Annata, vel solere solvi Annata sunt inter se opposita.*

Nec est verisimile, quod *Julius III.* loquendo per particulam conjunctivam, seu copulativam et voluerit in hac parte derogare praecedenti Constitutioni *Pauli II.* primi quindenniorum regulatoris, loquentis per particulam disjunctivam *vel*; praeterim cum idem *Julius III.* profiteatur, suam edidisse Constitutionem ad effectum confirmandi illam *Pauli II.* aliorumque Praedecessorum, uti habetur in principio ejusdem Constitutionis *Julianae*, seu *Julianae* ibi, his, ,, quae à Praedecessoribus nostris ad hoc provi- ,, de emanarunt, libenter adjectimus nostri mu- ,, nimis firmitatem &c. ,, §. 2. ibi ,, & pia me. *Paulus* etiam *Papa II.* &c. & §. 6. ibi ,, omnia, ,, & singula in eis contenta &c. approbamus, ,, H h ,, & in

„ & innovamus &c. & à quibuscumque &c. in-
 „ violabiliter observari &c. quoad omnia, &
 „ singula &c. Beneficia Ecclesiastica &c. eaque
 „ omnia &c. extendimus, & ampliamus &c. „
 „ atque liquet ex *Argumento Cherubin. ad prelauda-*
 „ *datam Constitutionem Julii III. ibi: Confirmatio,*
 „ *& extensio Constitutionum à plerisque Romanis*
 „ *Pontificibus editarum, contra non solventes Came-*
 „ *ræ Apostolicæ quindennia; nē alias idem Ponti-*
 „ *fex videatur incontinenti se corrigere. sibi que*
 14 „ *contradicere: quando tamen ad evitandam cor-*
 „ *rectionem, ac contradictionem potius impro-*
 „ *priaanda est particula et, cap. cum expedit 29. de*
 „ *election. in 6. l. ubi repugnantia, vel (ut alii le-*
 „ *gunt) pugnancia 148. ff. de regul. Jur. l. cum hic sta-*
 „ *tus 32. §. 1. in fin. ff. de donat. int. vir. & uxor. l. non*
 „ *ad ea 89. ff. de condit. et demonstrat. Palm. Nep.*
 „ *alleg. 7. num. 44. et alleg. 48. num. 19. Barbosa*
 „ *axiom. 58. num. 1. axiom. 60. num. 1. 3. 5. et 7. et*
 „ *axiom. 222. num. 9. et 28. Menoch. de presumpt.*
 „ *lib. 6. pref. 37. num. 14. Card. de Luca de testam.*
 „ *discur. 69. num. 6. Bellon. de his, que incontinenti*
 „ *fiunt, lib. 1. cap. 37. num. 2. Mascard. de general.*
 „ *Statut. interpret. concl. 7. limitat. 53. nu. 159. Rota*
 „ *dec. 2. num. 3. lib. 3. decif. 25. num. 12. lib. 6. et*
 „ *dec. 13. num. 6. lib. 7. post Card. de Luca vol. 1.*
 „ *dec. 4. num. 11. et dec. 5. num. 3. lib. 3. vol. 3. et*
 „ *post Scafonton. ad Ceccoper. lucub. Canon. tom. 1.*
 „ *dec. 43. num. 12. Innocent. X. dec. 674. nu. 4. Priol.*
 „ *dec. 69. num. 15. et dec. 352. nu. 10. ac in recentior.*
 „ *dec. 33. num. 3. et dec. 273. n. 11. par. 15. dec. 219.*
 „ *num. 11. par. 16. decif. 390. num. 6. et dec. 400.*
 „ *num. 30. par. 18. tom. 1. dec. 619. num. 8. dec. 671.*
 „ *num. 24. et dec. 711. num. 8. ead. par. 18. tom. 2.*
 „ *dec. 45. num. 9. et dec. 303. nu. 13. par. 19. dec. 492.*
 „ *num. 21. et 22. dec. 513. num. 5. dec. 518. nu. 14.*
 „ *dec. 557. num. 10. dec. 573. num. 4. et decif. 601.*
 „ *num. 8. ead. par. 19. tom. 2.*

Non omisso, quod satis probetur, ex Beneficio unito, perantea solutum fuisse Annatam in actu Provisionis, si fructus Beneficii uniti, in actu Unionis expressi fuerint in tot Ducatis per excessum XXIV. ad huic enim præcisum effectum, & unicum finem, seu scopum dignoscendum, an Beneficium unitum, sit obnoxium solutioni Annatæ; ita, ut post Unionem sit obnoxium solutioni quindennii, & ad quam summam regulanda sit illius solutio, emanavit Regula 21. hodie 22. Cancellar. de Union obligans manus mortuas ad expressionem valoris in Unionibus, sub pœna nullitatis ipsarum Unionum, ibi: *item voluit, quod petentes, Beneficia Ecclesiastica aliis uniti, teneantur exprimere verum annum valorem &c. tam Beneficii uniendi, quam illius, cui uniti petitur, alioquin Unio non valeat &c. & notant Lotther. de re beneficiar. lib. 3. quæst. 20. num. 48. ibi: quippe hoc quoque statutum est, nē Annatistis fraus fiat &c. Sott. ad prelaudat. Regul. 22. num. 3. ibi: debet solvi media Annata, si valor excedat XXIV. libras secundam Ordinationem Camera, Zypeus consult. 7. de excess. Prælat. 5. Et ut verum, ubi firmat, Regulam de Unionibus præ oculis habere solam quindenniorum rationem: inde fit, quod etiam in Provisionibus Beneficiorum exprimendus est verus valor, nē defraudetur Annata, ex Regula 61. hodie 55. Cancellar. de valor. ibi „ item „ voluit, quod in gratiis &c. de Beneficiis &c. „ Beneficiorum &c. verus annuus valor &c. ex-*

„ primatur &c. alioquin gratiæ prædictæ sine „ nullæ &c. „ ubi Gomez Sarnen. in præfat. versic. quidam verò, ibi „ nē defraudaretur, Regula „ iam factam fuisse existimant &c. quia Regula „ ista de valore adhæret taxis Annatarum „ Nam videmus, quod in Beneficiis, in quibus non solvitur Annata, non exprimitur valor &c. „ & quæst. 3. in principio „ ibi „ propter „ evitandas fraudes Annatarum &c. „ Alphonf. Sott. ibid. num. 4. in principio „ ibi „ propter me- „ diam Annatam &c. „ Chokier ibid. n. 20. ibi „ „ ideò inventa fuit hæc Regula, nē per ejusmodi „ di valoris taciturnitatem Annatæ defraudanda „ rentur &c. „ Unde expressio valoris habet vim conditionis, adeò, ut, si ille non est verus, gratia Unionis tamquam subreptitia, in totum reddatur nulla, juxta Regul. 21. hodie 22. Cancellar. de Union. ibi: alioquin Unio non valeat, Corrad. in præf. benef. lib. 5. cap. 5. num. 20. cum omnia Beneficia Ecclesiastica excedantia 17 annum valorem Ducatorum XXIV. recurrentibus illorum Provisionibus in Curia, teneantur ad solutionem Annatæ, juxta Constitutionem Bonifacii IX. Mass. Gallef. de annat. n. 3. Ameyden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 3. de annat. num. 6. cum seqq. et sub num 56. versic. tertiò quod, si contingat, Fagnan. in cap. præterea 1. num. 43. cum seqq. nē Prælat. vic. suas, Lotther. de re benef. lib. 3. quæst. 20. num. 19. cum seqq. & nu. 43. cum seqq. Card. de Luca de Benefic. disc. 89. num. 4.

Quod quidem procedit, quantumvis valor Beneficii uniti expressus fuerit in tot Ducatis per non excessum, hic enim est notorius stylus Datarie Apostolicæ, ut etiam in Provisionibus Beneficiorum valor exprimat per non excessum, & juxta hanc expressionem valoris per non excessum Annatistæ exigant Annatam, veluti in præcisus terminis, deque hujusmodi styli notorietate testatur Rota coram Dunozeo. Jun. dec. 633. sub par. 6. cum seqq. tom. 2. Emerix Sen. dec. 21. num. 3. & 4. & quamvis valor taliter expressus, verificari possit in obulo ad effectum justificationis, & exequutionis gratiæ; nihilominus ad effectum solutionis Annatæ inspicitur 19 summa expressa per non excessum, nē fraus fiat Annatistis, ut plenè explicat Ameyden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 7. n. 66. cum seqq.

Sed præscindendo etiam ab onere probandi, quod ante Unionem solveretur Annata, immò etiam non probata Annatæ solutione, semper affluit regula Annatistis, quod juxta Constitutiones Apostolicas eo ipso, quod Beneficium excedit XXIV. Ducatos, subest solutioni quindennii: unde Beneficium de Jurepatronatus laicali, si uniatur, solvitur quindennium, juxta eandem Bullas Apostolicas, ut in Bulla 20. Julii III. §. 6. Bullar. nov. Rom. tom. 1. in Bulla 38. S. Pii V. §. 3. tom. 2. in Bulla 33. Sixti V. §. 2. eod. tom. 2. in Bulla 18. Urbani VIII. in principio, juncto §. 2. tom. 5. & in Bulla 50. Clementis X. §. 4. tom. 6. repetit. post Tract. int. Constit. Apost. in ordine la III. VI. VII. VIII. & XI.

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis de Jurepatronatus laicali, quantumvis Imperiali, Regio, Ducali, Mar-

Marchionali, Baronali, Comititali, vel simili, annum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, & quantumvis in Camera Apostolica non taxatis, nec antè Unionem, Annatas solventibus, manui mortuæ unitis, non obstante, quòd in loco, in quo existit manus mortuæ, recepta non essent *Bulla 20. Julii III. §. 6. Bullar. nov. Rom. tom. 1. Bulla 38. S. Pii V. §. 3. tom. 2. Bulla 33. Sixti V. §. 2. & 4. eod. tom. 2. Bulla 18. Urbani VIII. in principio, juncto §. 2. tom. 5. & Bulla 50. Clementis X. §. 4. & 5. tom. 6. repetit. post Tract. int. Const. Apostol. in ordine la III. VI. VII. VIII. & XI. in ea parte, in qua mandant solvi quindennia ex hujusmodi Beneficiis Patronalibus, etiam adhuc debentur quindennia.*

SUMMARIUM.

- 1 Constitutiones Pontificiæ non indigent acceptatione Populorum.
- 2 Nec adversus illas dari potest de non usu, seu contrario usu.
- 3 Constitutiones super materia quindenniorum editæ, reperiuntur impressæ in Bullario Romano.
- 4 Nec unquam tenendum, quòd dictæ Constitutiones non receptæ non obligent.
- 5 Extravag. Ambrosiæ 2. de reb. Eccles. non alien. usu non recepta non tenet.
- 6 In casu dictæ Extravag. ac similium Constitutionum agitur de interesse particularium.
- 7 In casu prædictarum Bullarum quindenniorum agitur de interesse Papæ, sicque universalis Ecclesiæ.
- 8 Non debet alteri per alterum iniqua conditio inferri.
- 9 Supradictæ Bullæ quindenniorum uti latæ per modum legis universalis totum afficiunt orbem.
- 10 Lex localis non tendit tur ultra locum designatum.
- 11 Constitutio edita per viam legis, obstringit ignorantes.

CAPITULUM LXXI.

Cum dari possit casus, quòd aliqua Constitutio Apostolica quoad aliquam particularem circumstantiam non sit usu recepta, respectu alicujus loci particularis, quantumvis quoad alias circumstantias sit recepta, exemplo Constitutionum Apostolicarum mandantium solvi quindennia etiam ex Beneficiis de Jurepatronatus Regni, & simili, perantè non taxatis in Camera, seu Cancellaria Apostolica, nec solvere Annatas conductis; ideòque putet manus mortuæ in tali casu tuta conscientia eximi à solutione quindennii, sub prætextu non servatarum in illo loco prædictarum Constitutionum quoad memoratam circumstantiam; quapropter firmatur in præsentis, quòd ex Beneficiis de Jurepatronatus laicali, quantumvis Imperiali, Regio, Ducali, Marchionali, Baronali, Comititali, vel simili, annum valorem XXIV. Du-

catorum auri de Camera excedentibus, & quantumvis in Camera Apostolica non taxatis, nec antè Unionem Annatas solventibus, manui mortuæ unitis, non obstante, quòd in loco, in quo existit manus mortuæ, recepta non essent *Bulla 20. Julii III § 6. Bullar. nov. Rom tom. 1. Bulla 38. S. Pii V § 3 tom 2 Bulla 33. Sixti V. §. 2. & 4. eod. tom 2. Bulla 18. Urbani VIII. in principio, juncto §. 2. tom. 5. & Bulla 50. Clementis X §. 4. & 5 tom 6. repetit. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la III. VI. VII. VIII. & XI in ea parte, in qua mandant solvi quindennia ex hujusmodi Beneficiis Patronalibus, etiam adhuc debentur quindennia; Constitutiones enim Pontificiæ (tanta est earum excellentia) non indigent Populorum acceptatione, ut ligent, ac obligent, ad differentiam aliarum Constitutionum Principum secularium, quæ, ut ligent, ac obligent, indigent Populorum acceptatione, cum Pontifex Jurisdictionem accipiat immediate à Deo, & non à Populo, ideòque ejus lex non pendet quoad ejus obligationem à Populi acceptatione, juxta communem Canonistarum & Theologorum sententiam, Dian. resol. moral. part. 1. tract. 10. de legib. resol. 1. in fin. §. Sed his, Suarez de legib. lib. 3. cap. 19. et lib. 4. cap. 16. Card. de Luca de Benefic. discurs. 65. num. 18. et discurs. 76. nu. 7. de Jurisdic. discurs. 7. num. 4. et 6. et de feud. discurs. 4. num. 6. Monacell. formular. legal. pract. Eccles. part. 2. tit. 15. formul. 4. num. 2. in fin. versic. ex eo, quia, D. Advoc. Orjaya discept. Eccl. tom. 2. part. 1. disc. 4. num. 23. Adde ad Innocent. X. dec. 278. num. 8. in principio. clar. mem. R. P. D. Ansaldo Decanus in annotat. et addit. ad dec. 714. num. 4. et 5. tom. 2. Card. Cavaler. dec. 77. n. 3. et dec. 111. n. 1. ac in recentior. dec. 630. num. 6. part. 4. tom. 3. dec. 259. num. 2. par. 12. dec. 260. num. 15. par. 17. et apud Novar. in Summ. Bullar. dec. 42. n. 16. et 17. part. 1. et in Mantiss. ad Card. de Luca dec. 3. n. 8. lib. 3. vol. 3. et in Barchinonen. Beneficiorum 15. Aprilis 1704. §. Caterum, coram Molines Decano, & Inquisitore Generali Hispaniarum; nec dari potest de non usu, seu de contrario usu, vel potius abusu adversus illas, Pignatell. consult. Canonic. tom. 1. consult. 178. num. 8. et tom. 6. consult. 58. num. 7. et tom. 10. consult. 38. num. 6. Lotther. de reb. benef. lib. 3. quest. 25. num. 40. Pyrrh. Corrad. in prax. dispens. Apostol. lib. 9. cap. 1. n. 9. versic. nec non quia Constitutiones, Dian. coordinat. impressio. Venet. Balleon. tom. 9. tract. 2. resol. 345. num. 2. cum seqq. Castellin. in observ. ad Constitutionem. Legation. Familie. part. 4. observ. 2. num. 2. versic. que quidem, cum nu. seqq. Capyc. Latr. consult. 125. num. 29. cum seqq. Baldell. in disput. Theolog. moral. lib. 5. de legib. disp. 28. num. 4. cum seqq. Card. de Luca de censib. disc. 1. n. 4. Gratian. in addition. ad suas decisio. March. dec. 124. num. 2. cum seqq. Rot. post Novar. in Summ. Bullar. dec. 42. n. 16. cum seqq. part. 1. et post Cenc. de censib. dec. 87. num. 6. Card. Cels. dec. 200. n. 5. cum seqq. Merlin. dec. 81. 4. n. 4. cum seqq. tom. 2. Priol. dec. 61. nu. 2. cum seqq. ac in recentior. dec. 630. num. 6. par. 4. tom. 1. dec. 194. num. 14. ead. par. 4. tom. 2. dec. 235. num. 7. par. 13. Monacell. formular. practic. Eccles. legal. par. 2. tit. 15. formul. 4. in adnotat. num. 2. in fin. versic. ex eo quia, et par. 3. tit. 1. formul. 22. in adnotat. n. 15.*

Rota post eund. Monacell. par. 2. dec. 46. n. 9. et post Card. de Luca super mater. de Benefic. dec. 23. n. 12. vol. 2. et in Mantissa dec. 3. n. 8. cum seqq. vol. 3.

3. Omisso, quòd Bullæ quindennioium, tamquam inter impressas in Bullario Romano, præsumuntur ubique receptæ, *Rota post Antonin. var. resol. lib. 1. resol. 98. in fin. versiculo quia: nec unquam tenendum est contrarium, sub frivolo, ac inapplicabili quidem motivo, quòd, sicuti, si non est usu recepta Extravag. ambitiosæ 2. de reb. Eccles. non alien. non tener, ità nec dictæ Constitutiones Apostolicæ super materia quindennioium editæ, non acceptatæ, tenere debent, valde enim discrepat unus casus ab alio, dum in casu dictæ Extravag. ambitiosæ, ac similibium Constitutionum Apostolicarum agitur de interesse Ecclesiarum particularium; sed in casu prælaudatarum Bullarum quindennioium agitur de interesse Papæ, sicque universalis Ecclesie, & quidem contidentabili ob tractum perpetuum, ac successivum, & Annatistarum, quòd tollere nequeunt Populi, præfatas Constitutiones non acceptando; hac enim malitiosa via valde præjudicaretur Papæ, Cardinalibus, & Annatistis ex facto alieno, nempe Populorum; immò actum ellet de quindenniis in notabilem Papæ, Cardinalium, ac Annatistarum perniciosam, quòd ferendum non est, cum alteri per alterum, longèque minus Papæ, inferenda non sit iniqua conditio, cap. non debet 22. de regul. Jur. in 6. l. non debet 74. ff. eod. Barbosa axiom. 22. num. 1.*
9. Præterquamquòd Bullæ quindennioium latæ per viam legis universalis, totum afficiunt orbem, etiam si in toto orbe acceptatæ non essent, ad differentiam legis localis, quæ non protenditur ultra locum designatum, sive pro quo tantum promulgata legitur, *Honded. consil. 52. num. 55. cum seqq. lib. 1. Rota recentior. dec. 107. num. 23. & 24. par. 12. dec. 54. num. 11. par. 13. dec. 260. num. 20. & 21. par. 17.* eo fermè pacto, quòd Constitutio emanata per viam legis, obstringit quoque ignorantes, *Navarr. consil. 1. num. 19. de Constitution. Gomez Sarnen. in Pro. em. Regul. Cancellar. quest. 2. num. 23. Rota in recentior. dec. 69. num. 32. & 33. par. 12.*

ARGUMENTUM.

Lx Beneficii de Jurepatronatus laicali, quantumvis Imperiali, Regio, Ducali, Marchionali, Baronali, Comitali, vel simili, annum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, manui mortuæ unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, super Beneficiis hujusmodi ad favorem manus mortuæ reservatis, non obstante, quòd in donatione talis Jurispatronatus, Ecclesie facta legatur speciale Indultum, seu Privilegium Apostolicum, per quod, prævia dispensatione, concedatur, ut, non attenta translatione ipsius Jurispa-

tronatus Laicalis in Ecclesiam sæcularem, aut Regularem, semper tale Juspatronatus retineat suam primævam naturam Laicalitatis, non autem illam mutet, assumendo aliam Ecclesiasticitatis, ac si in Ecclesiam non esset transfatum, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Expenduntur Bullæ quindennioium.
- 2 Quando in materia quindennioium adesset aliquod dubium, solum id authenticè tollere posset declaratio Legislatoris, qui legem imponit.
- 3 Juspatronatus sæcularis, in Ecclesiam translatus, non est amplius sæcularis, sed Ecclesiasticus.
- 4 Ex dispensatione super conservatione, seu retentione primævæ nature Juspatronatus Laicalis, non indè censetur Papa velle sibi, seu suæ Camere, ac Annatistis præjudicare.
- 5 Etiam de Beneficii Juspatronatus Laicorum solvitur Annata, si de illis contingat fieri Provisiones in Curia.
- 6 De istdem Beneficii postea unitis, sive de perpetuis Pensionibus postea reservatis debentur quindennia.
- 7 Dispensatio Pontificia super retentione primævæ qualitatis Juspatronatus laicalis, non obstante, quòd transierit in Ecclesiam, operatur, quòd remaneat laicale, sitque mentio Monasterii de Odruellas Olyxbonen.
- 8 Beneficium Juspatronatus mixti, vacans in turno Compatroni laici, tanquam de Jurepatronatus laicali, non, subjacet Regulæ 8. hodiè 9. Cancellariæ Mensium reservatoriz.
- 9 Super quo Auctor consultus fuit.
- 10 In limine fundationis potest reservari Juspatronatus ad favorem Ecclesie, ità tamen, ut illud semper sit laicale.
- 11 Reservatio talis Juspatronatus confirmari solet.
- 12 Laudatur clar. mem. Card. Scottus.
- 13 Quisquis rei suæ est moderator, & arbiter.
- 14 Juspatronatus Laicale, in Ecclesiam translatus, ex conventionem remanens laicale, non efficitur Ecclesiasticum.
- 15 Fundator Beneficii potest adicere in erectione Juspatronatus condiciones sibi bene visas.
- 16 Emphyteusis laicalis donari potest Ecclesie sub conditione, quòd non reguletur adinstar Bonorum Ecclesie, sed remaneat semper laicale.
- 17 Ecclesia feudum possidere potest, recognoscendo pro illo Dominum laicum.
- 18 Ecclesie donari possunt Bona sæcularia sub lege, quòd semper remaneant sæcularia.

CAPITULUM LXXII.

Viso in præcedenti Cap. quòd ex Beneficiis de Jurepatronatus laicali, etiam Regio debeantur quindennia, quantumvis Bullæ Apostolicæ mandantes quindennia solvi ex hujusmodi Beneficiis, receptæ non sint in loco, ubi manus mortuæ existit; quia verò ex Regia, vel simili munificentia ob summam erga Pia Loca (ut decet) religionem, sæpius fieri solent Ecclesie donationes Jurispatronatus Regii; cumque

que aliquando ad instantiam Regis donatoris , vel Ecclesie donatarie obtineatur Indultum Apolliticum , quod non obstante donatione hujusmodi facta ad favorem Ecclesie , nihilominus retineat Juspatronatus suam naturam laicalis , ac si nunquam transisset in Ecclesiam ; modò resolvimus , quod ex Beneficiis de Jurepatronatus laicali , quantumvis Imperiali , Regio , Ducali , Marchionali , Baronali , Comitali , vel simili , annum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus , manui mortuæ unitis , seu ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus , super Beneficiis hujusmodi ad favorem manus mortuæ reservatis , non obstante , quod in donatione talis Juspatronatus Ecclesie facta legitur speciale Indultum , seu Privilegium Apolliticum , per quod prævia dispensatione , concedatur , ut , non attemptata translatione ipsius Juspatronatus laicalis in Ecclesiam sæcularem , aut Regularem , semper tale Juspatronatus retineat suam primævam naturam Laicalitatis , non autem illam mutet , assumendo aliam Ecclesiasticitatis , ac si in Ecclesiam non esset translatus , etiam adhuc debeat quindennia ; quippè Summi Pontifices , ad tollendum omne dubium , an Beneficia de Jurepatronatus Laicali , etiam Regio , subjacent quindenniis , expressè declaraverunt , quod , non obstante illa qualitate Beneficiorum , adhuc prædicto oneri quindenniorum obnoxia essent : equidem primus Pontifex , qui id expressit , fuit Julius III. in Bulla 20. § 6 Bullar. Rom. tom. 1. posteaque Sixtus V. in Bulla 33. § 2. & 4. tom. 2. Urbanus VIII. in Bulla 18. in principio , juncto § 2. tom. 5. Clemens X. in Bulla 50 § 4. & 5. tom. 6. & S. M. Clemens XI. in Bulla edita 23. Novembris 1704. & 24. Januarii & 16. Maji 1705. repet. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la. III. VII. VIII. XI. XII. XIV. & XV. cum autem adeò claræ , ac literales sint in hac materia resolutiones Pontificiæ , si forte in præsentia casu aliquod superesset dubium , solum id authenticè tollere posset declaratio Legislatoris , qui legem imponit , cap. si cui 11. quæst. 1. l. fin. C. de legib. Suarez de legib. lib. 6. cap. 1. num. 2. quibus assillit viva ratio , ex eo quod , cum Reges , ceterique Patroni transferant in Ecclesiam Juspatronatus , non est ampliùs Regium , aut sæculare , sed transit in naturam Ecclesiasticam , ad capitalem textum in cap. unic. de Jurepatronat. in 6. Lotther. de re benef. lib. 2. quæst. 10. n. 6. Cabed. de Patronat. Reg. Coron. cap. 5. num. 1. & 3. Lambertin de Jurepatronat. lib. 1. artic. 8. quæst. 1. in principio , Card. de Luca eod. tract. discurs. 40. num. 4. & discurs. 92. num. 1. & 2. Rota dec. 32. num. 11. & dec. 329. num. 4. par. 18. recentior. tom. 1. dec. 242. num. 2. par. 19. quibus accedit , quod ex tali dispensatione super conservatione , seu retentione primævæ naturæ Juspatronatus laicalis , non indè censetur Papa velle sibi , seu suæ Cameræ , ac Annatistis præjudicare , quorum Jura potius proficetur illæ velle remanere , etiam ex irretrahibili principio , quod Princeps per suam concessionem non censetur velle tertio præjudicare , veluti exprimit Paulus II. Constit. 6. in principio , juncto § 2. 3. 4. & 5. Bullar. nov. Rom. tom. 1. Julius III. Constit. 20. in principio , juncto § 5. eod. tom. 1. Paulus IV. Constit. 11. in principio , et Constit. 17. in

principio , juncto § 7. in fin. et § 8. in principio , eod. tom. 1. S. Pius V. Constit. 38. § 3. in principio , tom. 2. Sixtus V. Constit. 33. in principio , juncto § 2. in principio , eod. tom. 2. Urbanus VIII. Constit. 18. in principio , juncto § 1. tom. 5. et Clemens X. Constit. 50. in principio , juncto § 3. in principio , § 4. in principio , § 5. in principio , et § 6. in principio , tom. 6. repetit. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la. III. IV. V. VI. VII. VIII. & XI. eo fermè pacto , quo etiam de Beneficiis Juspatronatus Laicorum solvitur Annata , si de illis contingat , fieri Provisiones in Curia , quarum intuitu , ac contemplatione illa solvitur , Tondut. de Pension. Eccles. cap. 10. nu. 17. Ameyden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. § 3. de annat. num. 18. et 28. undè pari passu de iisdem Beneficiis postea unitis , sive de perpetuis Pensionibus super talibus Beneficiis reservatis debentur quindennia ad formam Bullarum quindenniorum .

Non obstat , quod in donatione Juspatronatus Papa per suum Diploma indulgentè , seu dispensantè , ut Beneficium Patronale laicale , donatum Ecclesie retineat , ac conservet ad omnes , & singulos effectus suam primordiale iudicem , tunc Juspatronatus remaneat laicale , ac si è manibus Patroni laici nunquam exiisset , nec ad manus Ecclesie donatarie pervenisset , quo Indulto gaudet insigne Monasterium Monialium loci de Odivellis Uyxbonen. Diocesis in Portugallia , Ordinis Cisterciens. de Ecclesia loci de Lumiar sibi donata a Rege Dionysio ejusdem Monasterii Patrono , ex traditis per Cabed. de Patronat. Reg. Coron. cap. 5. nu. 8. quippè ejusmodi Indultum ad summum operari potest , nè Beneficia Patronalia laicalia , quantumvis in Ecclesia per organum donationis translata , subjaceant quoad reservationem , Regula 8. hodie 9. Cancellar. de Mensib. nunquam verò operari poterit , quod talia Beneficia postea unica , non teneantur ad quindennia , ut patet ad sensum ; adinstar Beneficii Juspatronatus mixti , partim numerum Ecclesiasticum , & partim laicalis per conventionem Patronorum turnariè providendi , quod quidem Beneficium vacans in turno compartroni laici , tanquàm de Jurepatronatus laicali , non subjaceat Regula prædictæ 9. Cancellariæ , stante hujusmodi concordia turnaria , ut distinguit Barbosa de Jur. Eccles. tom. 2. lib. 3. cap. 12. nu. 17. Garz. de Benef. par. 5. cap. 1. num. 614. Monet. de commut. ult. vol. cap. 10. num. 286. in fin. versic. declaratur tertio , Filliucc. quæst. moral. par. 2. tract. 41. cap. 3. num. 69. Vivian. in prax. Jurispatronat. lib. 1. cap. 3. n. 18. Rota coram Priolo decis. 362. num. 10. cum seqq. dec. 383. num. 14. cum seqq. & dec. 432. num. 18. cum seqq. & super hoc de anno 1705. ego consultus de Partibus , ita respondi pro veritate , instante R. D. Thoma à Fonseca Escova Provisio ad præsentationem Serenissimi Braganthin Ducis de Parochialium Ecclesia S. Lucretiæ de Ponte de Louro intrà limites de Barcellos Bracharen. Diocesis in Lusitaniæ Regno : prout potest per fundatorem in limine foundationis reservari Juspatronatus ad favorem Ecclesie , ita tamen , ut illud semper sit laicale , nec unquam effici valeat Ecclesiasticum quoad exercitium , quantumvis Beneficium quoad dominium , & proprietatem verè evaserit Ecclesiasticum , quasi

si, quod videatur fundator rogare Pontificem pro approbatione talis conditionis in se non continentis aliquam turpitudinem, aut Juris impossibilitatem, provisio enim hominis facit cessare provisionem legis; provisio autem hominis non habet causam aliquam perpetuæ prohibitionis à Jure, nec est contrà substantiam Beneficij, sed inspecto fonte, ac primæva origine Jurispatronatus laicalis illud remanet præteritum in eodem primo statu, ac si non transferretur in Ecclesiam, per quam quidem mutationem non mutatur qualitas illa naturalis ipsius rei, *Lotther. de re beneficiar. lib. 2. quest. 10. num. 4. cum seqq. Pellicion. illustr. question. quest. 21. cap. 5. in med. versiculo quod autem, qua seq. & circa fin. §. igitur, Massobr. in prax. habend. Concurs. prælu. 7. dub. 21. num. 39.* ubi meminit similibus Jurispatronatus laicalis, nunquam efficiendi Ecclesiastici etiam per transitum in Ecclesiam, fundati in Cathedrali Ecclesia Alexandrina à Sacerdote ejusdem Cathedralis Theologo Præbendato, sub conditione, quod Juspatronatus ejusmodi transiret in Capitulum, cum natura tamen Jurispatronatus laicalis, cujus quidem Jurispatronatus erectio confirmata fuit à Vicario Generali, *Pyrh. Corrad. in prax. benef. lib. 4. cap. 2. num. 59. Vivian. in prax. Jurispatronat. par. 1. lib. 1. cap. 3. num. 20. & lib. 4. cap. 9. num. 56.* ubi ita resolutum in Sacra Rota Romana, occasione Jurispatronatus sub tali conditione relicti PP. Theatinis Clericis Regularibus in Ecclesia S. Andrea della Valle de Urbe, à Flaminio de Cæsis, *Card. de Luca de Benefic. discurs. 6. num. 10. & de Jurepatronat. discurs. 40. num. 2. et discurs. 59. n. 16. bon. mem. R. P. D. Piton discurs. Eccles. par. 1. discurs. 25. nu. 21. & 22. ubi n. 47.* ita decisum in Rota, juxta decisionem ibidem registratam in *Parment. Beneficij 28. Januarii 1701. coram clar. mem. Card. Bernardino Scotto, olim meritisimo Almae Urbis Governatore, postea Signaturæ Justitiæ Præfetto, per prius disertissimo Advocato Consistoriali, & Sacræ Rotæ Romanæ Auditore integerrimo, Rota coram Card. Seraphino dec. 611. num. 1. Card. Cavaler. dec. 639. nu. 5. Royas dec. 252. n. 2. & 3. Duozzett. Jun. dec. 769. nu. 4. ac in recentior. decis. 157. num. 7. part. 7. dec. 242. num. 5. par. 19.* quippè quisvis rei suæ est moderator, & arbiter *l. in re mandata 21. C. mandat.*

14 Aliàs absurdum induceretur, si Juspatronatus à sua origine laicale, posteaque in ipso actu translationis in Ecclesiam ex conventionem remanens laicale, efficeretur nihilominus Ecclesiasticum contrà legem fundatoris, veluti in consimilibus terminis patronatus libertorum habetur textus rotundus in *l. si ita stipulatio 39. §. 1. in fin. ff. de oper. libert. ibi: quia non debet ex parte obligationum comprobare, ex parte tanquam de iniqua queri, l. nam absurdum 7. ff. de bon. libert. ibi: nam absurdum videtur licere eidem partim comprobare judicium defuncti, partim evterere:*

15 quibus ad stipulatur viva ratio, quod nempe fundator Beneficij potest adicere in erectione Jurispatronatus conditiones sibi bene vilas, inmodò non sint turpes, nec contrà naturam Jurispatronatus, imò etiam Juri communi contrarias, *Monacell. formular. præf. leg. Eccles. par. 1. formul. 1. tit. 2. in annotat. n. 7 cum seqq.*

16 Hinc fit, quod donari potest Emphyteutis

laicalis à laico, Ecclesiæ sub conditione, quod non reguletur ad instar Bonorum Ecclesiæ, sed remaneat semper laicalis juxta suam primævam naturam, *Rota penes Vivian. in prax. Jurispatronat. par. 1. lib. 4. cap. 9. num. 56. in principio, versic. item, Pellicion. illustr. question. qu. 21. cap. 5. prop. fin. §. Sic etiam valet conditio, versic. sic etiam laicus, ubi §. Et Ecclesia, tenet, posse à Laico donari prædium Ecclesiæ, sub ea lege, ut solvat collectas laicis, ad quas aliàs de Jure Ecclesiæ donataria non teneretur; prout etiam posse à laico legatum pium fieri Ecclesiæ sub conditione, quod ex eo detrahatur Falcidia, ad quam aliàs de Jure Ecclesiæ legataria minime teneretur: & tandem posse per Ecclesiam 17 possideri feudum, recognoscendo pro illo Dominum laicum, ut deducitur ex *cap. verum 7. de for. competent.**

Hinc etiam fit, quod Ecclesiæ donari possunt 18 Bona sæcularia, sub ea tamen lege, quod semper remaneant sæcularia, & nunquam amittant primævam naturam sæcularitatis, *Suarez ad vers. Angl. error. lib. 4. cap. 14. Fermosin. in cap. decernimus 2. question. 18. num. 3. de Judic. Ripoll. var. resolution. cap. 1. de Jurisdiction. ann. Judic. d. n. 129.*

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera, excedentibus, Ordinibus Militaribus unitis ad effectum, ut Magni Magistri, seu perpetui Administratores pro tempore, post sequutam Unionem hujusmodi Beneficia unita in Commendam vitalitiam concedere possint Equitibus pro tempore, quominus redditus hujusmodi applicare debeant in communes sumptus eorundem Ordinum Militarum; sicque in communi tantum proventus acquirere toti Ordini, sed quod è contrà Equites pro tempore possidere possint Beneficia unita, & percipere in particulari, eorundem Beneficiorum annuos proventus, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Bulla quindenniorum generaliter, ac indistinctim comprehendunt Beneficia quomodocumque unita manibus mortuis, ac etiam Ordinibus Militaribus.
- 2 Equites provisi de hujusmodi Beneficiis unitis solvunt aliquando Annatam pro aliqua dispensatione Apostolica, qua indigent ad obtinenda talia Beneficia.
- 3 In talibus Beneficiis, Annatarum Solutiones sunt ræra, uti dependentes ab eventu necessariæ dispensationis.
- 4 Undè tale damnum reparandum venit quindennium solutione.
- 5 Sæus honorificum est pretio æstimabile.

- 6 Commodum non sentiens, incommodum sentire non debet.
- 7 Beneficia supradicto modo unita, bene vacare possunt.
- 8 Solvenda est dumtaxat Annata, vel quindennium dumtaxat.
- 9 Nemo duplici onere pro eadem re gravandus est.
- 10 Sunt casus vari, in quibus solvuntur Annata ab Equitibus Provisis, ut supra n. 2. & 3.
- 11 Summi Pontifices volunt, ut indemnitati Annatarum consulatur.
- 12 Rara contingibilis solutio Annatarum, non est sufficiens ad reparandum damnum Annatarum redundans ab Unione.

CAPITULUM LXXIII.

Duo sanè dari possunt casus inter se toto cœlo diversi, in quibus uniantur Beneficia in perpetuum Ordinibus Militaribus, vel ut ab eisdem Ordinibus in communi percipiantur fructus Beneficiorum unitorum, vel ut post Unionem fructus hujusmodi percipiantur in particulari ab Equitibus Ordinum vigore Commendarum à Magnis Magistris concessarum ad vitam eorundem Equitum; cum autem in utroque casu sit locus quindenniis, monemus in præsentia, quòd ex Beneficiis annuum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, Ordinibus Militaribus unitis ad effectum, ut Magni Magistri, seu perpetui Administratores pro tempore post sequutam Unionem hujusmodi Beneficia unita in Commendam vitalitiam concedere possint Equitibus pro tempore, quominus redditus hujusmodi applicare debeant in communes sumptus eorundem Ordinum Militarium, sicque in communi tantum proventus acquirere toto Ordini, sed quòd è contra Equites pro tempore possidere possint Beneficia unita, & percipere in particulari, eorum sem Beneficiorum annuos proventus, etiam adhuc debentur quindennia; cum pro Beneficiis Ordinibus Militaribus unitis, ad effectum erigendi, & dotandi ex illorum fructibus aliquam Commendam, quindennia debentur à toto Ordine Militari, sed cum dies solutionis alicujus ex dictis Quindenniis advenerit, à Generali Subcolleatore istorum jurium in Urbe commorante transmittitur partica in Partibus Auditori, seu Præsidenti dictæ Militiæ, qui mandat Commendatario, in cujus Commendæ Ereptione, seu dotatione sortita fuit Unio Beneficii, de quo agitur, & cujus fructus ad ejus commodum cedunt, ad hoc ut solvat Quindennium in partica comprehensum, & ita in dies servatur, præsertim pro Unionibus Militiæ S. Stephani Papæ, & Martyris concessis; ceterum si alicui ex Militibus occurrat casus adeundi Sedem Apostolicam pro obtinendis Beneficiis secularibus, & ex illius benignitate concedatur dispensatio, tunc solvenda erat Annata unica vice pro hoc Beneficio ex dispensatione concessa, si fructus excedant Ducatos viginti quatuor, non autem Quindennium, nisi fortè idem Beneficium perpetuò uniatu Commendæ per dictum Militem obtenta.

- 1 Etenim Bullæ quindenniorum generaliter, ac indistinctim comprehendunt Beneficia quomodolibet manibus mortuis, ac etiam Ordinibus

Militaribus unitis, juxta Bullam 17. Pauli IV. §. 3. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi, omnes, & singulis Uniones &c. de quibusvis &c. Beneficiis Ecclesiasticis &c. quorumvis Ordinum, seu Militiarum Regularibus quibuscumque &c. perpetuò factas, & de cætero &c. perpetuò faciendas, sub literis Pauli &c. comprehendidi &c. Et propterea &c. ad solutionem Communitium, & Minorum Servitorum, ac Annatarum, & aliorum Jurium prædictorum, eisdem Cameræ, Collegio, & Officiis, ratione earundem Unionum &c. singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c. & Beneficia unita hujusmodi onus solutionis Communitium, & Minorum Servitorum, ac Annatarum, & aliorum Jurium semper habuisse, & ad præsens habere &c., Bullam 33. Sixti V. §. 2. tom. 2. ibi, statuimus &c. & declaramus, quòd Uniones &c. de quibuscumque Beneficiis Ecclesiasticis &c. cuicumque &c. Ordini, Militiæ &c. hæctenus factæ, & faciendæ &c. sub dictorum Prædecessorum Constitutionibus &c. omnino comprehendantur &c. Et propterea &c. Pia Loca hujusmodi &c. in quorum favorem Uniones &c. factæ reperientur, aut posthac fient &c. ad solutionem Quindenniorum prætorum eisdem Cameræ, ac Collegio, & Officialibus, ratione Unionum &c. singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c., Bullam 18. Urbanus VIII. in principio, tom. 5. & Bullam 50. Clementis X. §. 1. 4. & 6. tom. 6. repetit. post Tractat. in Const. Apostolicæ in ordine la V. VII. VIII. & XI. præsertim cum, quando Beneficia uniantur Magno Magisterio Ordinum Militarium ad effectum illa postea commendandi, seu in Commendam ad vitam dandi Equitibus professis pro tempore, Unio hujusmodi habens quæ Juris honorifici, importat quandam facultatem, ac Jurisdictionem per Pontificem Magno Magistro communicaram ad hoc, ut auctoritate quasi Ordinaria de Beneficiis providere possit Equites, qui aliquando solvunt Annatam in casu, quo adire debent Sedem Apostolicam pro dispensatione ad tollendū aliquid obstaculum, seu impedimentum canonicum, quo incapaces redduntur obtinendorum Beneficiorum, Mend. de Ordin. Militar. disquisit. 1. quæst. 2. num. 14. ibi: si quando alicui sœmine, aut inhabili &c. Commenda fuit præstita, seu redditus illius, dispensatio à Sede Apostolica prius fuit petita, & impetrata, & dimidia Annata, eo casu Pontifici persolvitur &c. aliàs, cum Beneficia ejusmodi unita Commendis, per obitum alicujus ex Commendatariis non vacent, persolvenda sunt Quindennia pro iis. Verùm sequuto obitu alicujus Commendatarii, vacat illius Commenda, quam optat ille Miles, ad quem spectat optio, absque literis Apostolicis, sed tantum vigore suæ antianitatis in vim Privilegiorum tali Ordini Militari, ejuisque Magno Magistro concessorum.

Præterquamquòd vacationes, seu provisiones ejusmodi Beneficiorum per obitum Commendatariorum pro tempore, quæ, quantumvis secundum humanam mortalitatem, seu mortalem humanitatem, certissimæ sint, sunt attamen quoad tempus incertissimæ, imò post plures annos contingibiles, proindeque Anna-

tarum solutiones rarae, ac rarissimae, uti dependentes ab eventu, seu contingibilitate necessariae dispensationis Apostolicae super aliquo defectu, & incapacitate; ita, ut, etiam si talia Beneficia vacent, non tamen semper solvant Annatam, nisi, ut jam praediximus, in casu, quo Equites Provisi indigeant Pontificia dispensatione: ideo Ordines Militares, quibus unita reperiuntur talia Beneficia, procul dubio solvere debent quinquennia intuitu qualisqualis Unionis, ut evidens dampnum inde Annatistis resultans ex raris Annatarum solutionibus reparandum sit mediante quinquenniorum solutione, uti unico, ac praesentaneo remedio iuxta mentem Summorum Pontificum asserentium, usum quinquenniorum ex causa talis damni introductum fuisse, veluti legere est in *Bulla 6. Pauli II. in principio, juncto §. 2. 3. 4. & §. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi*, Decet Romanum Pontificem, &c. quod concessa, in Camera Apostolica, vel aliis praedictis non redudent &c. cumque propterea Camera Apostolica, nec non &c. S. R. E. Cardinalium Collegium, & Sedis Apostolicae Officialibus detrimentum non modicum patiantur. Nos, quorum interest, eorundem Camerae, Collegii, ac Officialium indemnitati prospicere &c. auctoritate Apostolica &c. statuimus &c. & declaramus, quod omnia, & singula Monasteria &c. quorum fructus &c. si in libris ejusdem Camerae taxati reperiuntur, Communia, & Minuta Servitia, atque alia Jura debita, & consuetas, tam ipsis Camerae, & Collegio, quam Officialibus praefatis, reliqua vero Monasteria &c. & Beneficia &c. unita &c. Annatam &c. singulis XV. annis perpetuo sequentibus, eidem Camerae solvere teneantur & debeant. Et quod de omnibus &c. Beneficiis &c. unitis &c. Communia, Minuta, & alia Jura, seu Annatas &c. hujusmodi solvere adstringantur etiam singulis annis XV. in futurum &c. *Bulla 20. Fulii III. in principio, juncto §. 5. eod. tom. 1. ibi*, cupientes Camerae Apostolicae &c. & Collegii &c. S. R. E. Cardinalium, ac Officialium Sedis Apostolicae indemnitati consulere, & eorum Jura, ut tenentur, praeservare &c. *Bulla 11. Pauli IV. in principio*, ibi, nos admonent, & cogunt, ut indemnitati ipsius Camerae &c. diligenter intendamus &c. *Bulla 17. ejusdem Pauli IV. in principio, juncto §. 7. in fin. & §. 8. eod. tom. 1. ibi*, Decens esse censemus, & aequum, ut &c. Camerae nostrae Apostolicae Jura non negligamus &c. Communia, Minuta Servitia, Annatas, & alia Jura, Camerae, & Collegio, ac Officialibus praedictis, ratione Unionum &c. debita persolvere recusent &c. in Camerae, ac Collegii, & Officialium praedictorum detrimentum. Nos considerantes &c. propterea jus nostrum, & Collegii, ac Officialium &c. illatum remanuisse, & remanere &c. *Bulla 38. S. Pii V. §. 3. & 4. tom. 2. ibi*, quinquenniorumque usus, & solutio ideo adinventi sunt, ne Camera praedicta ex &c. Beneficiorum Ecclesiasticorum Unionibus &c. detrimentum aliquod pateretur. Volentes Camerae nostrae Apostolicae, ac &c. S. R. E. Cardinalium, nec non &c. Romanae Curiae Officialium Participantium Jura praeservare,

illorumque indemnitati consulere &c. Motu simili &c. omnia, & singula Monasteria &c. & alia quaecumque Beneficia Ecclesiastica &c. Apostolica auctoritate unita &c. sub literis Pauli II. & aliorum Praedecessorum hujusmodi comprehendere, & includi. Et propterea &c. Pia Loca &c. in quorum favorem Uniones &c. factae reperiuntur &c. dummodo Monasteria, & Beneficia ipsa possideant, ad solutionem Communium, Annatarum, & aliorum Jurium praedictorum eidem Camerae &c. ratione Unionum &c. singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c. *Bulla 33. Sixti V. in principio, juncto §. 2. eod. tom. 2. ibi*, Camerae nostrae Apostolicae, & Collegii &c. S. R. E. Cardinalium, & Officialium Romanae Curiae de Annatis, & quinquennii Participantium indemnitati, prout tenemur, consulere, & eorum Jura illata praeservare volentes &c. ut propterea dampnum ex hoc Camerae Apostolicae, & Collegio Cardinalium, & Romanae Curiae Officialibus praedictis emergens sarciaur &c. statuimus &c. & declaramus, quod Uniones &c. de quibuscumque Beneficiis Ecclesiasticis &c. haecenus factae, & faciendae &c. sub dictorum Praedecessorum Constitutionibus &c. omnino comprehendantur &c. Et propterea &c. Pia Loca hujusmodi &c. in quorum favorem Uniones &c. factae reperiuntur, aut posthac fient &c. dummodo Beneficia ipsa possideant, ad solutionem Quinquenniorum praefatorum eidem Camerae, ac Collegio, & Officialibus, ratione Unionum &c. singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c. *Bulla 18. Urbani VIII. in principio, juncto §. 1. tom. 5. ibi*, ne Camerae praedictae ex &c. Beneficiorum Ecclesiasticorum Unionibus &c. detrimentum aliquod induceretur. Volens propterea dictae Camerae, ac &c. S. R. E. Cardinalium Collegio, nec non &c. Cancellariae Apostolicae Officialibus, de Communibus, Annatis, & Quinquennii Participantibus Jura praeservare, illorumque indemnitati consulere, Motu simili &c. Pia Loca &c. in quorum favorem &c. quaecumque Beneficia Ecclesiastica unita &c. & eorum Uniones eis factae reperiuntur &c. dummodo Monasteria, seu Beneficia ipsa possiderent, ad solutionem Communium, Annatarum, & aliorum Jurium praedictorum eidem Camerae, Collegio, & Officialibus, ratione Unionum &c. singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c. volentes igitur, tam Camerae nostrae Apostolicae, quam &c. S. R. E. Cardinalium Collegio, ac &c. Cancellariae Apostolicae Officialibus de Annatis Participantibus consulere &c. *Bulla 50. Clementis X. in principio, juncto §. 2. 3. 4. 5. 6. & 7. tom. 6. ibi*, Motu proprio &c. Camerae Apostolicae, & Collegii &c. S. R. E. Cardinalium, ac &c. Cancellariae Apostolicae Officialium de Communibus, Annatis, & Quinquennii Participantium indemnitati consulere, immo illorum Jura manuteneri, nec non illorum dampnis &c. obviare cupientibus &c. Et propterea &c. ad solutionem Communium, & Minutorum Servitiorum, ac Annatarum, & aliorum Jurium praedictorum eidem Camerae, Collegio, & Officialibus, ratione eorundem Unionum &c.

3. singulis XV. annis &c. teneri &c. volens pro-
 4. pterea tam Camera prædictæ, quam eorundem
 5. Cardinalium Collegio, ac Officialibus
 6. de Annatis Participantibus consulere &c.
 7. Ideoque &c. ad solutionem Communium,
 8. & Minorum Servitorum, & Annatarum,
 9. aliorumque Jurium prædictorum eidem Ca-
 10. mera, Collegio, & Officialibus, ratione
 11. earundem Unionum &c. faciendam teneri &c.
repetit. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la I. III. IV. V. VI. VII. VIII. & XI. ita, ut æquum sit, quod Militiæ pro merito Jure honorifico providendi, seu commendandi suis Militibus in particulari, Beneficia sibi unita, teneantur solvere quindennia ex sola ratione Unionis etiam absque aliqua participatione in communi, commodi ex ipsa Unione, cum Jus honorificum sit pretio æstimabile, ac quasi venale, Adden. ad Gregor. XV. dec. 145. n. 10.

Non obstat, quod non sint gravandi Ordines Militares in solutione quindenniorum, nihil percipientes ex Beneficiis sibi unitis, dum Equites Commendarii totum percipiunt ex iisdem Beneficiis postea à Magno Magistro pro tempore sibi commendatis, Militiæ verò nullum indè sentientes ex hujusmodi Unione cõmodum, aut lucrum in communi, nullum viderentur sentire debere incommodum, nullum onus, nullamque jacturam, ad regulam *textus in l. secundum naturam 10. ff. de regul. Jur. Barbosa axiom. 44. n. 1. 2. & 6.*

7 Minus obstat, quod, cum bene vacare possint Beneficia sic unita, & tamquam talia, seu tamquam de facili vacantia per obitum Equitum, seu Militum pro tempore, quibus ad vitam commendata reperiuntur, subjacere non debeant Constitutionibus Apostolicis super quindenniorum materia emanatis, quando per successivas vacationes Beneficia hujusmodi, licet unita, semper distribuuntur ad favorem aliorum superstitum Equitum; sicque non cessat defectus vacationis, qui est causa, & effectus quindenniorum, nec per consequens ali- quod videtur inferri Camerae Apostolicæ, & Annatistis detrimentum; dum iidem Equites sic provisi, seu commendati de Beneficiis hujusmodi unitis solvunt Annatas adinstar aliorum Provisorum in Dataria Apostolica: aliàs intolerabile videretur sequi absurdum, imò iniquitas, quod nempe de eodem Beneficio solveretur Annata ob vacationem, & quindennium ob Unionem; cum tamen unum istorum tantum solvendum est, Annata videlicet, vel quindennium, nè duplex onus uni Beneficio, iisdemque fructibus imponatur, *Ameijden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn. num. 2. ibi: undè etiam si solveretur quindennium, imponeretur unis, & eisdem fructibus duplex onus, cum tamen unum istorum tantum solvendum sit, Annata nempe, vel quindennium, Annata in vacatione, & quindennium, ubi vacatio fuit sublata per Unionem &c. & nemò duplici onere pro eadem re gravandus est, Barbosa axiom. 189. num. 1. quippe à veritate aberrat, quod Equites semper solvant Annatas, quando tamen (ut suprà diximus num. 2. & 3.) illas tantum solvunt in casu, quo provisi indigeant dispensatione Apostolica super aliquo defectu, aut incapacitate Equitum Provisorum. Est bene verum, quod, cum hujusmodi Bene-*

ficia unita non vacent, pro iis non solvitur Annata, perque consequens non verificatur duplex solutio, Annatæ scilicet, & Quindennii. Sequitur autem obitu Commendatarii vacat illius Commenda, quam operatur ille Miles, ad quem spectat optio, ex superius n. 2. deductis.

Longè minus obstat, quod indè impracticabile evadat, quod vel Equites provisi, ultra Annatas solvant etiam quindennia de eorum Commendis, quando eorum Beneficia, seu Commendæ, per eorundem obitum vacaturæ sint, vel quod ipsi Ordines Militares hoc casu solvant quindennia ratione Unionis, quando per Equites Provisos solvuntur Annatæ; quia (ut suprà insinuavimus n. 2. & 3.) sunt casus rati, in quibus solvuntur Annatæ ab Equitibus Provisis; sicque non satis remanet consultum indemitati Annatarum, prout voluit Summi Pontifices in enunciatis Bullis quindenniorum.

Ejusdem irrelevantæ est ponderatio, quod, cum fructus hujusmodi Beneficiorum non sint interviri in communem causam, ac universale commodum Ordinum Militarum, sed in particulari tantum ipsorum Equitum de iisdem Beneficiis per Magistros providendorum, æquum est, non gravari Ordines Militares in solutione quindenniorum, quando nullum sentiunt lucrum in communi de Commendis, quod solvumodò sentiunt Equites Provisi: cumque Pontificum finalis, ac potissima causa, qua moti fuerunt ad approbandum usum quindenniorum, fuerit cessatio vacationis Beneficiorum in postero propter obflaculum Unionis, ac per consequens Annatarum defectum, cessare debere videtur in casu dispositio legis quindenniorum ex eo, quod verè vacare possunt, & cum eff. tu vacant Beneficia ejusmodi commendata, per defectum Commendatariorum, in quorum Provisionibus solvuntur Annatæ; semper enim occurrat jam data responsio, quod nimirum raro contingat ejusmodi solutio Annatarum, nec ista sit sufficiens ad reparandum damnum Annatarum redundans ab Unione.

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, ad tempus tantum manui mortuæ unitis, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Quindennium debetur etiam ex Emphyteusi manui mortuæ concessa ad tempus.
- 2 Duplex datur Unio, una perpetua, & alia temporalis.
- 3 Quindennia debentur ex Unionibus perpetuis Beneficiorum.
- 4 Nulla adest Bulla, nulla declaratio Pontificia super presenti puncto, utrum ex Unione temporali debeatur quindennium.
- 5 Auctor difficilem Provinciam aggressus.
- 6 Quindennia debentur etiam ex Beneficiis ad tempus tantum unitis.
- 7 Dummodò tamen Unio intrà XV. annos sit, & expen-

- penduntur Bullæ quindenniorum, vox singuli, ablativus absolutus, & præpositio de, ac in.
- 8 *Facta Unione intrâ XIV. tantum annos, vel ad brevius tempus duratura, non debetur quindennium.*
  - 9 *Annata solummodò, vel quindennium solvendum est.*
  - 10 *Quindenniorum lex suspenditur in cessatione vacationis, & expenduntur Bullæ quindenniorum.*
  - 11 *Argumentum à contrario sensu validissimum.*
  - 12 *Exceptio firmat regulam in contrarium.*
  - 13 *Quindennia debentur singulis XV. annis, seu de XV. in XV. annos.*
  - 14 *Quindennium debetur pro prorogatione Unionis.*
  - 15 *Isud debetur etiam pro lapsu aliorum annorum.*

CAPITULUM LXXIV.

Præfens inspectio affinis est alteri, de qua agimus in altero nostro Tractatu de *Quindenn. cap. 22.* ubi docemus, quindennium deberi etiam ex Emphyteusi ad tempus manus mortuæ concessa: duo autem sunt genera Unionum, aliud est Unionis perpetuæ, quæ nullam habet temporis præfixionem, & aliud Unionis temporalis, quæ è contrâ aliquam habet temporis præfixionem, ac limitationem, *Episcop. Matt. de Caus. Consistorial. sect. 9. nu. 5. & 6. Turricell. de unione. Benefic. cap. 1. num. 2. cum seqq.* de qua in præfenti habendum sermo; quindennia siquidem deberi ex Unionibus perpetuis Beneficiorum manus mortuæ factis, id satis comprobant Bullæ quindenniorum: cum tamen adhuc supererret scrupulus, quid dicendum de Unionibus temporalibus, seu de Beneficiis ad tempus unitis circa solvendum, nec ne quindennia, quando super hoc puncto nulla prodierit Bulla, nullaque Pontificia declaratio; undè difficilè profectò aggressus Provinciam, ingredior labyrinthum, meque dissolvo, asserendo, quòd ex Beneficiis annum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, ad tempus tantum manus mortuæ unitis, etiam adhuc debentur quindennia; ejusmodi enim est praxis, quam inconcussè servat Cancellaria, seu Camera Apostolica, dum Paulus IV. præfinitivè hoc tempus quindennium annorum pro complendis hujusmodi solutionibus cum rationabili motivo, quòd per fictionem Juris censentur Beneficia in statu collativo intrâ quindennium annos iterum vacare, & Cancellaria inconcussè servavit, & servat hanc praxim in exactione Quindenniorum etiam pro Unionibus temporalibus, scilicet ratam Quindennii pro toto tempore, quo perduravit Unio, expletis primis quindennium annis, pro quibus fuit soluta Annata pro effectu Unionis; quæ solutio æquivaleret primo Quindennio: immò in expeditione Literarum hujusmodi temporalis Unionis reperitur obligatio pro solutione secundi, tertii, ac ulterioris Quindennii, usque ad finem gratiæ per Summum Pontificem concessæ.

Velim tamen, ut in materia solvendorum, quindenniorum intelligatur sola illa temporalitas, quæ est intrâ XV. annos, & sic quòd quindennium debeat ex Unione facta ad XV. annos, ad XX. annos, ad XXX. vel ad aliud tempus brevius, vel longius, cum verè de XV. in XV. annos debeat quindennium, prout cla-

rissimis, ac apertissimis verbis magnam emphasis habentibus, deprecitur ex Bulla 6. *Pauli II. §. 4. & 5. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi*, „ Annatam, sive medios fructus unius anni in „ posterum singulis XV. annis perpetuò sequuturis, eidem Camerario solvere teneantur, „ & debeant. Et quòd de omnibus &c. Beneficiis &c. unitis &c. Communia, Minuta, & „ alia Jura, seu Annatas, & medios fructus „ hujusmodi solvere adstringantur etiam singulis „ annis XV. in futurum &c., Bulla 38. *Pauli III. §. 6. eod. tom. 1. ibi*, „ Et propterea Annatam &c. Cameræ Apostolicæ, aut quibusvis aliis debitam, nisi de XV. annis in XV. annos minimè solvi, & &c. ad illius solutionem, aliàs, quam, ut præfertur, non teneri „ &c. decernimus &c., Bulla 17. *Pauli IV. §. 8. eod. tom. 1. ibi*, „ Et propterea &c. ad solutionem Communium, & Minorum Servitorum, ac Annatarum, & aliorum Jurium prædictorum eidem Cameræ, Collegio, & Officialibus, ratione earundem Unionum &c. singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c. nec non ad se Communibus, & Minutis Servitiis, ac Annatis, ac aliis Juribus prædictis de XV. annis in XV. annos &c. solvendis &c. obligandum &c., Bulla 38. *S. Pii V. in principio, juncto §. 4. tom. 2. ibi*, „ ut Annatarum, Communium, & aliorum Jurium semel tantum, vel de XV. in XV. annos &c. persolvendorum, quæ aliàs &c. Julius III. & Paulus IV. &c. ex præterito dumtaxat Cameræ Apostolicæ applicaverunt, eo celerius, quo poterit, exactio, & executio fiat &c. Et propterea &c. dummodò Monasteria, & Beneficia ipsa possideant, ad solutionem „ Communium, Annatarum, & aliorum Jurium prædictorum eidem Cameræ &c. ratione Unionum &c. singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c., Bulla 33. *Sixti V. §. 2. in fin. eod. tom. 2. ibi*, „ dummodò Beneficia ipsa possideant, ad solutionem Quindenniorum præfactorum eidem Cameræ, ac Collegio, & Officialibus, ratione Unionum &c. singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c., Bulla 18. *Vrbani VIII. in principio, tom. 5. ibi*, „ dummodò Monasteria, seu Beneficia ipsa possiderent, ad solutionem Communium, Annatarum, & aliorum Jurium prædictorum eidem Cameræ, Collegio, & Officialibus, ratione Unionum &c. singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c., & Bulla 50. *Clementis X. §. 2. & 3. tom. 6. ibi*, „ Et propterea &c. ad solutionem Communium, & Minorum Servitorum, ac Annatarum, & aliorum Jurium prædictorum eidem Cameræ, Collegio, & Officialibus, ratione earundem Unionum &c. singulis XV. annis &c. teneri &c., repetit. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la I. II. V. VI. VII. VIII. & XI. & noretur (quæso) vox singulis mysteriosè apposita ad denotandum, quòd, ut debeat quindennium, sufficiat solus lapsus XV. annorum, ex traditis per *Barbos. de dition. dilt. 372. num. 1. cum seqq.* accedente etiam phrasi loquendi per ablativum absolutum, quæ importat conditionem, alter *Barbosa in Rubric. ff. solut. matrimon. part. 1. num. 23. Card. de Luca de credit. discurs. 113. n. 4. de Fend. discurs. 108. num. 33. & in Relat. Cur.*

discur. 31. num. 29. versic. alter verò , & insuper simulante præpositione de , ac in , Barbosa de dictione. dict. 76. num. 1. cum seqq. & dict. 152. n. 1. cum seqq.

- 8 Undè , si Unio facta fuerit intrà quatuordecim tantum annos , vel ad brevis tempus duratura , tunc non esset locus solutioni quindennii ex eo , quòd intrà XIV. annos tantum Beneficium unitum , ex natura ejusmodi Unionis temporalis , elapsis XIV. annis , illicò dismembrandum est ipso facto à manu mortua , quæ ad unicum illud quindennium non est condemnanda , dum Beneficium non possidet per XV. annos , sed per XIV. tantum , idèmq; Beneficium dismembratum , postea confecti potest , ac in posterum vacare , de què eo , prævisis successivis vacationibus , provideri , & à Provisio pro tempore solvi in actu Provisionis Annata , ac proindè cessat ratio solvendi quindennium , nè aliàs sequatur absurdum , ac injustitia , quòd ex eodem Beneficio eodem fermè tempore solvatur pro una parte Annata , & pro alia parte quindennium , quando Beneficium , sive verius Beneficii fructus absque aliqua necessitate non sunt duplici onere gravandi , sed unum tantum istorum solvendum est , Annata nempe , vel quindennium , Annata quidem in vacatione , seu Provisione Beneficii , & quindennium , ubi vacatio , seu Provisio fuit sublata per Unionem , *Ameyden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn. num. 22. ibi : undè etiam si solveretur quindennium , imponeretur unis , & eisdem fructibus duplex onus , cum tamen unum istorum tantum solvendum sit , Annata nempe , vel quindennium , Annata in vacatione , & quindennium , ubi vacatio fuit sublata per Unionem &c.*
- Verùm principali nostræ resolutioni supra firmata videtur resistere objectum ex ipsarumet Bullarum quindenniorum visceribus deductum ; in tantum namque Pontifices mandant solvi quindennia ex Beneficiis unitis , in quantum intelligunt , ac expressè loquuntur de perpetuo unitis , cum lex quindenniorum fundata sit in cessatione vacationis Beneficii uniti , ob perpetuitatem Unionis , ac per consequens in cessatione solutionis Annatæ , quod redundabat in præjudicium Cameræ Apostolicæ , ac Annatarum , ut palam declaratur in *Constitutione 6. Pauli II. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi : „ Propter reque &c. Beneficia unita hujusmodi amplius nequaquam vacare sperantur &c. „ Constitutione 20. Julii III. §. 5. eod. tom. 1. ibi : „ Cum autem &c. diversæ aliæ Uniones &c. perpetuò factæ &c. fuerint &c. „ Constitutione 17. Pauli IV. §. 7. & 8. eod. tom. 1. ibi : „ ratione quorumvis Monasteriorum &c. perpetuò unitorum &c. omnes , & singulas Uniones &c. de quibusvis Monasteriis &c. & Beneficiis Ecclesiasticis &c. quæ ex eorum perpetuitate non vacant &c. perpetuò factas , & de cæteris &c. perpetuò faciendas , sub literis Pauli &c. comprehendi &c. „ Constitutione 38. S. Pii V. in principio , juncto §. 3. tom. 2. ibi : „ ut Annatarum , Communium , & aliorum Jurium &c. ob perpetuas Beneficiorum Ecclesiasticorum Uniones perfolvendorum &c. exactione , & exequutio hat &c. nè Camera prædicta ex &c. Beneficiorum Ecclesiasticorum Unionibus , quæ amplius vacare non spera-*

batur , detrimentum aliquod pateretur &c. „ Constitutione 33. Sixti V. §. 1. & 2. eod. tom. 2. ibi : „ ratione Provisionum , & seu Unionum perpetuarum quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum &c. factarum , & faciendarum &c. quoniam quindenniorum usus , & solutio ratione Beneficiorum unitorum constituta sunt , quia illorum vacatio amplius non speratur &c. „ Constitutione 18. Urbani VIII. in principio , tom. 5. ibi : „ quindenniorumque usus , & solutio , idèò adinventi fuerunt , nè Cameræ prædictæ ex &c. Beneficiorum Ecclesiasticorum Unionibus , quæ amplius vacare non sperabantur , detrimentum aliquod induceretur &c. „ & Constitutione 50. Clementis X. §. 1. 3. 5. 6. 7. 8. 9. 10. & 11. tom. 6. ibi : „ omnes , & singulas Uniones &c. de &c. Beneficiis Ecclesiasticis &c. quæ ex eorum perpetuitate non vacant &c. perpetuò factas , & de cæteris &c. perpetuò faciendas , sub literis Pauli II. &c. includi &c. & Quindenniorum usus , & solutio , idèò adinventi fuerunt , nè Cameræ prædictæ ex &c. Beneficiorum Unionibus , quæ amplius vacare non sperabantur , detrimentum aliquod induceretur &c. tam ratione Provisionum , seu Unionum perpetuarum quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum &c. factarum , & faciendarum &c. Quindennia , & alia Jura , ratione Pensionum perpetuarum hæcenus &c. reservatarum , & imposterum &c. reservatarum &c. Cameræ Apostolicæ , & Collegio , & Officialibus prædictis perfolvere debeant , & teneantur , Motu pari &c. Loca Pia , in quorum favorem similes Pensiones perpetuò &c. reservatæ fuerint , & in posterum reservari contigerit &c. ad solutionem Quindenniorum , aliorumque Jurium , ratione Pensionum perpetuarum &c. eidem Cameræ , Collegio , & Officialibus faciendam teneri , & obligata existere &c. ut profiteantur &c. Pensiones perpetuas &c. particularem Congregationem &c. pro exactione Quindenniorum &c. Pensionum perpetuarum reservatarum &c. facienda , Motu simili &c. constituimus , & deprecamus &c. Lora Pia hujusmodi , in quorum favorem &c. Pensiones perpetuæ hujusmodi reservatæ fuerint &c. repellendi facultatem Motu pari &c. concedimus , & communicamus &c. „ repetit. post *Tract. int. Const. Apost. in ordine la. V. VI. VII. VIII. & XI.*

Quamobrem arguendo à contrario sensu , 11 quòd in Jure argumentum validissimum est , ad tradita per *Everard. Topic. legal. loc. 4. Barbosa. loc. communi. loc. 27. & quia exceptio firmat regulam in contrarium , Barbosa axiom. §5. nu. 4.* videtur cadere non posse dispositio legis quindenniorum super Unionibus temporalibus ob diversam , imò penitus contrariam rationem , ac indolem ipsarum Unionum temporalium , ob quas , cum non inducatur perpetua vacatio Beneficiorum unitorum , sed ad tempus tantum , militat contrarium motivum potius non solvendi quindennium ; cumque quindenniorum lex in se videatur esse odiosa , tanquam à Jure devia , Juriq; incognita , & tanquam solummodo ab usu introducta , posteaque Summorum Pontificum Constitutionibus approbata , ac

stabilita, ex per nos fusè suprà deductis *Cap. I. ac libi passim*, non videretur extendenda esse ad Vniones temporales, de quibus nè verbum quidem per somnium faciunt prælaudatæ Bullæ quindenniorum, præsertim stante (ut prædiximus) diversitate rationis in Vnionibus temporalibus.

Verumtamen verissima remanet, firmaque nostra principalis resolutio, in nihilum refragante excitato objecto; etenim, quantumvis Bullæ quindenniorum loquantur dumtaxat de Vnionibus perpetuis, reddantque rationem perpetuitatis Beneficiorum penès manus mortuas, proindeque cessationis vacationis, ac successivæ solutionis Annatæ, attamen non indè excludunt Vniones temporales, saltem illas intrà XV. annos, in quibus eadem militat ratio quindenniorum: & in tantum loquuntur de perpetuis Vnionibus, uti frequentius contingentibus; & quamvis quodammodò ex una parte lex quindenniorum videatur odiosa, respectu nempe manuum mortuarum eorum debitricum, quarum favore unita sunt Beneficia, ex alia tamen parte est favorabilis, respectu nempe Creditorum, quales sunt Camera Apostolica, & Annatistæ; quo casu favor debet præponderare, ac prævalere odio, quando etiam illud per hypothecam adestet, cum Papa, seu ejus Camera & Annatistæ ab eo causam habentes, sint in causa, & sentire detrimentum incipient post lapsum primorum XV. annorum; imò creditores quindenniorum procul dubio etiam in temporalibus Vnionibus habent pro se intentionem fundatam in ipsis Bullis quindenniorum, dummodò Vniones transcendant, vel ascendant 13 tempus XV. annorum, cum secundum easdem Bullas quindennia debeantur singulis XV. annis, seu de XV. in XV. annos, ut habetur in *Constitutione 6. Pauli II. §. 4. & 5. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi*, Annatam &c. in posterum, singulis XV. annis perpetuò sequentibus, eidem Camerario solvere teneantur, & debeant. Et quòd de omnibus &c. Beneficiis &c. unitis, à quorum Vnionum temporibus &c. anni XV. effluerent &c. Communia, Minuta, & alia Jura, seu Annatas &c. solvere adstringantur etiam singulis annis XV. in futurum &c., *Constitutione 38. Pauli III. §. 1. eod. tom. 1. ibi*, Et propterea Annatam &c. Camera Apostolicæ, aut quibusvis aliis debitam, nisi de XV. in XV. annos minime solvi &c. decernimus &c., *Constitutione 17. Pauli IV. §. 8. eod. tom. 1. ibi*, Et propterea &c. ad solutionem Communium, & Minutorum Servitorum, ac Annatarum, & aliorum Jurium prædictorum eidem Camera, Collegio, & Officialibus, ratione earundem Vnionum &c. singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c. nec non ad se Communibus, & Minutis Servitiis, ac Annatis, ac aliis Juribus prædictis de XV. annis in XV. annos &c. solvendis &c. obligandum &c., *Constitutione 38. S. Pii V. in principio, juncto §. 4. tom. 2. ibi*, ut Annatarum, Communium, & aliorum Jurium semel tantum, vel de XV. in XV. annos ob perpetuas Beneficiorum Ecclesiasticorum Vniones solvendorum &c. exactione, & exequutio fiat &c. ratione Annatarum, Communium, & aliorum Jurium præ-

dictorum semel tantum, aut de XV. in XV. annos solvendorum &c. Et propterea &c. ad solutionem Communium, Annatarum, & aliorum Jurium prædictorum eidem Camera &c. ratione Vnionum &c. singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c., *Constitutione 33. Sixti V. §. 2. eod. tom. 2. ibi*, ad solutionem Quindenniorum præfatorum eidem Camera, ac Collegio, & Officialibus, ratione Vnionum &c. singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c., *Constitutione 18. Urbani VIII. in principio, tom. 5. ibi*, ad solutionem Communium, Annatarum, & aliorum Jurium prædictorum eidem Camera, Collegio, & Officialibus, ratione Vnionum &c. singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c., & *Constitutione 50. Clementis X. §. 2. & 3. tom. 6. ibi*, Et propterea &c. ad solutionem Communium, & Minutorum Servitorum, ac Annatarum, & aliorum Jurium prædictorum eidem Camera, Collegio, & Officialibus, ratione earundem Vnionum &c. singulis XV. annis &c. teneri &c. nec non ad se Communibus, & Minutis Servitiis, ac Annatis, & aliis Juribus prædictis de XV. annis in XV. annos &c. solvendis &c. obligandum &c. ad solutionem Communium, & Annatarum, & aliorum Jurium prædictorum eidem Camera, Collegio, & Officialibus, ratione Vnionum &c. singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c., *repetit. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la I. II. V. VI. VII. VIII. & XI.*

Adeoque vera est nostra principalis resolutio, ut quindennium debeatur etiam pro prorogatione Vnionis ad aliud tempus, puta insuper ad tot annos; imò, etiam si post lapsum primorum XV. annorum, remaneant X. aut V. tantum, aut alii anni plures, vel pauciores, quamvis non alii integri XV. anni, puta si Vnio facta sit ad annos XX. hoc casu solvendum erit unum quindennium, & residua rata quindennii aliorum V. annorum, ut præstat Cancellaria Apostolica juxta fidem Subcollectoris Generalis, tenoris sequentis.

U L Y X B O N E N.

Prior, & Fratres Domus de Batalha Ordinis Prædicatorum Ulyxbonen. pro Annata Quindennii Applicationis ad XXX. annos Ducar. CCCXXL. ex fructibus Parochialis Ecclesiæ S. Jacobi loci de Leomel Lamacen. Diocesis &c. 224. 3. quart.

Cancellaria 2. Julii 1612. solverunt Annatam pro gratia dictæ Dismembrationis, pro primis XV. annis. Item de Februario 1628. solverunt quindennium anni 1627. pro reliquis XV. annis.

Et quia Prior, & Fratres prædicti de anno 1692. obtinuerunt ab Alexandro Papa VIII. prorogationem, seu novam applicationem dictorum fructuum ad alios XX. annos, ideò in Cancellaria 6. Maji 1692. solverunt Annatam, seu Quindennium pro primis XV. annis, & obligaverunt se pro solutione rata Quindennii respectu aliorum V. annorum ultimo loco completorum, cujus solutionis dies cessura erit die 31. Januarii 1706.

Ego infrascriptus Annatarum, & Quindenniorum Camera, & Cancellariæ Apostolicarum Inquisitor, & Receptor, ac respectivè Subcollector

stor Generalis supradictorum Quindenniorum, Parritam ex libris earundem Cameræ, & Cancellariæ penes me existentibus fideliter extraxi, prout in dictis libris reperitur. In quorum fidem, presentem subscripsi, solitumque signum Collegii Archivii Romanæ Curie apposui. Romæ die 27. Novembris 1704. Indictionis XII.

Locus † Sigilli

Alexander de Turre.

Sequitur fides Notarii, brevitatibus causa omiſſa.

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, manui mortuæ unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, ad favorem manus mortuæ reservatis, nulla facta per manum mortuam apud Acta Cameræ, seu Cancellaria Apostolicæ, in actu Unionis Beneficiorum, seu reservationis Pensionum, obligatione de solvendis suo loco, & tempore quindenniis, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 *Manus mortuæ, ad quarum favorem factæ fuerunt Uniones Beneficiorum, vel reservationes perpetuarum Pensionum, se obligare debent ad quindennia.*
- 2 *In literis Unionis Beneficiorum, aut reservationis perpetuarum Pensionum non prædicatur talis mentio, sive expressio obligationis.*
- 3 *Ubi adest obligatio legalis, non desideratur conventionalis.*
- 4 *Quis mutuum restituere tenetur, etiamsi non adsit pactum de restituendo.*
- 5 *Tacita hypotheca contrahitur, etiamsi non sit contracta ab homine.*
- 6 *Ex dispositione aliarum Constitutionum super quindenniis editarum, absque provisione homini oritur obligatio solvendi quindennia, & expendantur eadem Constitutiones.*
- 7 *Superflua est obligatio manus mortuæ a lege jam obligatæ, & iterum expendantur eadem Constitutiones, & quid operentur præpositiones ex, & ob, dictiones propter eam, ideoque, vox ratione, & Clausula constituto, in iisdem Constitutionibus adpositæ.*
- 8 *Annata solvuntur etiam absque mentione obligationis de illis solvendis.*
- 9 *Quindennia in locum Annatarum successerunt.*
- 10 *Diversitas rationis assignari nequit in re symbolica.*
- 11 *Quindennia debentur ex natura Unionum Beneficiorum, & reservationum Pensionum.*
- 12 *Specialis gratia requiritur ad remissionem quindenniorum.*
- 13 *In promotione ad Ecclesias absque mentione obligationis de solvenda Annata, adhuc illa debetur.*
- 14 *Recensetur absurdum, si non deberentur quindennia.*
- 15 *Obligatio de solvendis quindenniis fit ad cautelam, & expendantur Bullæ quindenniorum.*

- 16 *Una, & individua conditio, & determinatio non debet, nec potest in una parte acceptari, ac in alia respui.*
- 17 *Omissio eorum, quæ ad cautelam requiruntur, non tollit substantiam, & validitatem actus.*
- 18 *Actus positivus solvendi prævalere debet negativo non solvendi.*
- 19 *Uniones Beneficiorum olim expediebantur in forma Commissaria Ordinarii locorum directæ, & iterum expendantur Bullæ quindenniorum.*
- 20 *Quis non debet ex propria malitia præmium reportare.*
- 21 *Reconventio fieri debet coram Judice conventionis, etiamsi aliud expressum non fuerit.*
- 22 *Creditor nihil opponens venditioni pignoris, censetur hypothecam remittere.*
- 23 *Nemo sine additione experiri potest.*
- 24 *Ex sola simplici Unionem est locus solutioni quindenniorum, & expendantur Bullæ quindenniorum.*

CAPITULUM LXXV.

Manus mortuas, ad quarum favorem factæ fuerunt Uniones Beneficiorum, vel reservationes perpetuarum Pensionum, in Camera, seu Cancellaria Apostolica se obligare debent ad quindennia, sub pena nullitatis Unionis Beneficiorum, & reservationis Pensionum, providè statuerunt *Paulus II. Constitutione 6. §. 4. 5. & 6. Bullar. nov. Rom. tom. I. ibi,* „ & de solvendo singulis certis temporibus futuris obligatio in eadem Camera per inadverentiam facta non fuit &c. & ad hoc ii, quorum interest &c. se in eadem Camera efficaciter obligare debeant cum effectu. Alioquin, si à solutione, aut obligatione præmissis cessare præsumpserint, Uniones &c. habeantur penitus pro infectis &c. ac si Uniones ipsæ &c. nullatenus emanassent &c. „ *Julius III. Constitutione 28. §. 1. & 5. eod. tom. I. ibi,* „ Dudum &c. Pius Papa II. &c. ordinaverat, quòd omnes, qui ex tunc de cætero pro Annatis quorumcumque Beneficiorum in dicta Camera se obligarent, si infra terminos eis præfixos dictæ Cameræ, aut Collectoribus fructuum, & proventus eidem Cameræ debitorum &c. satisfacere deficerent, ipso facto &c. Beneficiis, pro quibus se in ipsa Camera obligassent, omnino privati essent &c. seu alias obligationes de solvendis Communibus, & Minutis Servitiis, ac Annatis &c. aut aliis Juribus solvi debitis, & consecutis, factæ non fuerint, & quæ sunt, executioni non demandentur &c. „ *Paulus IV. Constitutione 11. §. 3. & 10. eod. tom. I. ibi,* „ Ac Pius II. &c. declaraverit, quòd omnes, & singulæ obligationes, quæ ex illa die super Annatis quorumcumque Beneficiorum in dicta Camera reciperentur, intelligerentur, quòd obligati, si infra eis præfixos terminos Collectoribus Cameræ &c. satisfacere defecissent, ipso facto &c. Beneficiis, pro quibus in dicta Camera se obligassent, omnibus privati esse censerentur &c. Statuentes &c. ratione Annatarum, seu Quindenniorum &c. aliquid solvere obligati &c. omnes penas &c. eo ipso incurrant &c. & nihilominus ad sat isfuctionem, nem Cameræ Apostolicæ omnino teneantur &c. „ & *Constitutione 17. §. 8 in fin. eod. tom. I. ibi,*

ibi, nec non ad se Communibus, & Minutis
 ,, Servitiis, ac Annatis, & aliis Juribus prædi-
 ,, ctis &c. realiter, & cum effectu solvendis in
 ,, forma solita obligandum, per &c. pœnas
 ,, etiam privationis, & dissolutionis Unionum
 ,, &c., *S. Pius V. Constitutione 38. in principio,*
 ,, tom. 2. ibi, „ contrâ pro tempore in Camerâ
 ,, Apostolica, aut aliâs ratione Annatarum,
 ,, Communium, & aliorum Jurium &c. sol-
 ,, vendorum obligatos &c., *& Clemens X.*
 ,, *Constitutione 50. §. 1. 2. 7. & 11. tom. 6. ibi,*
 ,, Fel. rec. Paulus Papa IV. &c. quascumque
 ,, obligationes per eas dictæ Cameræ propterea
 ,, factas &c. remisit, & de illis, ac aliis qui-
 ,, buscumque, quæ prædictæ Cameræ eatenus
 ,, solvere quomodolibet obligatæ erant, gene-
 ,, ralem quietantiam fecit &c. nec non ad se
 ,, Communibus, & Minutis Servitiis, ac An-
 ,, natis, & aliis Juribus prædictis &c. realiter,
 ,, & cum effectu solvendis in forma solita obli-
 ,, gandum per &c. pœnas etiam privationis,
 ,, & dissolutionis Unionum &c. Ideoque &c.
 ,, Quindennia, & alia Jura, ratione Pensio-
 ,, num perpetuarum hæcenus &c. reservata-
 ,, rum, & imposterum &c. reservandarum &c.
 ,, Cameræ Apostolicæ, & Collegio, & Officia-
 ,, libus prædictis persolvere debeant, & tenean-
 ,, tur, Motu pari &c. sub &c. pœnis &c. pri-
 ,, vationis Beneficiorum unitorum, cassationis
 ,, Pensionum prædictarum &c., *repetit. post*
 ,, *Tract. int. Const. Apostol. in ordine la. III. IV.*
 ,, *V. & XI.*

Undè omnia hujusmodi obligatione in ipso
 actu Unionis Beneficiorum, aut reservationis
 Pensionum suboriri potest dubitatio, num-
 adhuc locus sit solutioni quindenniorum;
 quandoquidem enim contingere potest, quòd
 Officiales Datarie, aliâs solertissimi, expedi-
 dant literas Unionis Beneficiorum, seu reserva-
 tionis Pensionum ad favorem manus mortuæ,
 & ob incuriam omittant reportare ab eadem
 manu mortua obligationem de solvendis singu-
 lis XV. annis, quindennii, cujus omissionis
 pallio præsumit manus mortua, se non teneri
 ad solutionem quindenniorum, ad quæ expressè
 non legitur obligata, sed in irritum; proindè
 que resolvimus in præfenti, quòd ex Beneficiis
 annum valorem XXIIV. Ducatorum auri de
 Camera excedentibus, manus mortuæ unitis,
 sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam
 excedentibus, ad favorem manus mortuæ reser-
 vatis, nulla facta per manum mortuam apud
 Acta Cameræ, seu Cancellariæ Apostolicæ, in
 actu Unionis Beneficiorum, seu reservationis
 Pensionum, obligatione de solvendis suo loco,
 & tempore quindennii, etiam adhuc debentur
 2 quindennia ex eo, quòd in literis Unionis Be-
 neficiorum, aut reservationis Pensionum non
 prædicatur talis mentio, sive expressio obliga-
 tionis; immò in Bullis quindenniorum talis
 conditio faciendi obligationem expressam pro
 solutione quindenniorum adjecta fuit non pro
 regulanda substantia illorum; itâ, ut, deficiente
 prædicta obligatione, quindennia non debe-
 rentur, sed pro facilitati, ac securiori eorundem
 exactiõne, & certitudine, ac pro majori cau-
 3 thela Cameræ Apostolicæ, & Annatarum:
 ubi enim adest obligatio legalis, non desideratur
 conventionalis, nisi ad abundantiorum cau-

thelam; obligatio autem solvendi quindennia
 est à lege, uti inducta à Constitutionibus Apo-
 stolicis, & illa hominis superaddita: exemplo
 mutui, quòd tenerur quis restituere, etiamsi
 non adfit pactum de restituendo, exemplo do-
 4 tis, & hypothece tacitæ, seu legalis, quæ con-
 5 trahitur, etiamsi non sit contracta ab homine;
 & satis est, quòd posteriores Constitutiones
 Pontificiæ super quindennii promulgatæ, de-
 clarantes enunciatarum *Constitutionem 6. Pauli II.*
Bullar. nov. Rom. tom. 1. statuerint, literis ro-
 tundis, quindennium deberi, quantumvis obli-
 gatio de illo solvendo defecerit, juxta *Bul-*
lam 20. Julii III. §. 6. Bullar. nov. Rom. tom. 1.
 ibi, „ statuimus, & ordinamus, quòd illi, quos
 ,, Annatis hujusmodi dictæ Cameræ teneri con-
 ,, stiterit, etiamsi aliâs illas solvere nullatenus
 ,, promiserint, seu ad illarum solutionem non
 ,, aliter se specialiter obligassent, ad solutio-
 ,, nem Annatæ, & Jurium prædictorum effica-
 ,, citer teneantur &c., *Bullam 17. Pauli IV.*
 ,, §. 8. eod. tom. 1. ibi, „ Et propterea &c. etiamsi
 ,, se superindè in Camera non obligaverint, ad
 ,, solutionem Communium, & Minutorum,
 ,, Servitorum, ac Annatarum, & aliorum Ju-
 ,, rium prædictorum eisdem Cameræ, Colle-
 ,, gio, & Officialibus, ratione earundem
 ,, Unionum &c. faciendam teneri &c., *Bul-*
lam 38. S. Pii V. §. 4. tom. 2. Bullam 33. Sixti V.
 ,, §. 2. eod. tom. 2. *Bullam 18. Urbani VIII. in prin-*
 ,, *cipio, juncto §. 3. tom. 5. & Bullam 50. Clemen-*
 ,, *tis X. §. 2. 3. 5. 8. 9. & 11. tom. 6. repetit. post*
 ,, *Tract. int. Const. Apostol. in ordine la. III. V. VI.*
 ,, *VI. VIII. & XI. itâ, ut ex dispositione prædi-*
 6 ,, *ctarum Constitutionum statim ministerio, seu*
 ,, *provisione legis abque alia provisione hominis*
 ,, *oriatur obligatio solutionis quindenniorum, id*
 ,, *suadente convincentissima ratione fundata in*
 ,, *reparando aliâs irreparabili damno Cameræ*
 ,, *Apostolicæ, & Annatarum ob indè prorsus*
 ,, *cessatam omnem spem futurarum successivarum*
 ,, *pro tempore vacationum eorundem Beneficio-*
 ,, *rum, si illa unita non fuissent, & consequitivarum*
 ,, *solutionum Annatarum, quindennia autem*
 ,, *non debentur ex vi obligationis contractæ*
 ,, *in actu expeditionis literarum Unionis, aut reser-*
 ,, *vationis Pensionum, juxta mentem earun-*
 ,, *dem Bullarum quindenniorum, ac signanter*
 ,, *Bullæ 6. Pauli II. in principio, juncto §. 2. 3. 4.*
 ,, *5. & 6. Bullar. nov. Rom. tom. 1. Bullæ 20. Ju-*
 ,, *lii III. in principio, juncto §. 5. eod. tom. 1. Bul-*
 ,, *læ 11. Pauli IV. in principio, & Bullæ 17. ejusdem*
 ,, *Pauli IV. in principio, juncto §. 8. eod. tom. 1.*
 ,, *Bullæ 38. S. Pii V. §. 3. tom. 2. Bullæ 33. Sixti V.*
 ,, *in principio, juncto §. 2. eod. tom. 2. Bullæ 18.*
 ,, *Urbani VIII. in principio, juncto §. 1. tom. 5. &*
 ,, *Bullæ 50. Clementis X. in principio, juncto §. 3. 4.*
 ,, *5. & 6. tom. 6. repetit. post Tract. int. Const. Apostol.*
 ,, *in ordine la. III. IV. V. VI. VII. VIII. & XI.*
 ,, *Capon. controvers. forens. controrv. 32. nu. 5. cum*
 ,, *seqq. juxta autem Bullas quindenniorum debe-*
 ,, *tur quindennium à manu mortua ratione Unio-*
 ,, *nis Beneficiorum, vel reservationis perpetua-*
 ,, *rum Pensionum ad illius favorem; undè evadit*
 ,, *superflua obligatio manus mortuæ jam obligatæ*
 7 ,, *à lege ob quasi contractum correfpectivum, ex*
 ,, *emphatica, valdeque expressiva loquutione,*
 ,, *ipsarum Constitutionum Apostolicarum super*
 ,, *materia quindenniorum emanatarum, per modum*

dum causativæ mandantium quindennia solvi, veluti legere est in *Constitutione 20. Julii III. §. 5. & 6. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi* „ Cum autem &c. diversæ aliæ Vniones &c. perpetuò factæ &c. fuerint &c. ad solutionem Annatæ, & Jurium prædictorum efficaciter teneantur &c. „ *Constitutione 17. Pauli IV. §. 2. & 8. eod. tom. 1. ibi* „ super solutione mediocri, seu integrorum fructuum primi anni, dictæ Cameræ, ratione Monasteriorum &c. ac aliorum Beneficiorum Ecclesiasticorum, pro tempore unitorum faciendæ &c. ad solutionem Communium, & Minorum Servitiorum, ac Annatarum, & aliorum Jurium prædictorum eidem Cameræ, Collegio, & Officialibus, ratione earundem Vnionum &c. faciendam teneri &c. „ *Constitutione 38. S. Pii V. in principio, juncto §. 4. tom. 2. ibi* „ ut Annatarum, Communium, & aliorum Jurium semel tantum, vel de XV. in XV. annos, ob perpetuas Beneficiorum Ecclesiasticorum Vniones perfolvendorum &c. exactio, & executio fiat &c. Et propterea omnia, & singula &c. Pia Loca, & quivis alii, in quorum favorem Vniones &c. factæ reperiuntur &c. dummodò Monasteria, & Beneficia ipsa possideant, ad solutionem Communium, Annatarum, & aliorum Jurium prædictorum eidem Cameræ &c. ratione Vnionum &c. faciendam teneri, & obligatos esse &c. „ *Constitutione 33. Sixti V. §. 1. & 2. eod. tom. 2. ibi* „ Itaque &c. literas &c. Pauli II. &c. III. Pauli IV. ac Pii V. nec non quorumcumque aliorum &c. Pontificum &c. super solutione Annatarum, Communium, Quindenniorum, & aliorum Jurium, ratione Provisionum, seu Vnionum perpetuarum quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum &c. factarum, & faciendarum &c. approbamus, & confirmamus &c. atque illas &c. innovamus. Præterea quoniam quindenniorum usus, & solutio ratione Beneficiorum unitorum constituta sunt &c. Nos attendentes, quòd tantumdem detrimenti Cameræ, Collegio, & Officialibus præfatis, ex Vnionibus, quæ ab Ordinariis Locorum, & aliis fiunt, provenit &c. Et propterea omnia, & singula &c. Pia Loca hujusmodi, & quivis alii, in quorum favorem Vniones &c. factæ reperiuntur, aut posthac sicut &c. dummodò Beneficia ipsa possideant, ad solutionem Quindenniorum præfatorum eidem Cameræ, ac Collegio, & Officialibus, ratione Vnionum &c. faciendam teneri &c. „ *Constitutione 18. Urbani VIII. in principio, juncto §. 1. & 3. tom. 5. ibi* „ ne Cameræ prædictæ ex Monasteriorum &c. aliorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum Vnionibus &c. detrimentum aliquid induceretur. Volens propterea dictæ Cameræ, ac &c. S. R. E. Cardinalium Collegio, nec non &c. Cancellariæ Apostolicæ Officialibus, de Communibus, Annatis, & Quindenniis Participantium Jura præservare, illorumque indemnitati consulere, Motu simili &c. omnia, & singula &c. Pia Loca, & quovis alios, in quorum favorem &c. Monasteria &c. & alia quæcumque Beneficia Ecclesiastica unita &c. & aliorum Vniones eis factæ reperiuntur &c. dummodò Monasteria, seu Bene-

ficia ipsa possiderent, ad solutionem Communium, Annatarum, & aliorum Jurium, prædictorum eidem Cameræ, Collegio, & Officialibus, ratione Vnionum &c. faciendam teneri, & obligatos esse &c. Cum autem &c. adsint quamplurimæ Vniones &c. quascumque &c. literas eorundem Pii, & Sixti V. nec non quorumcumque aliorum Romanorum Pontificum &c. super solutione Annatarum, Communium, Quindenniorum, & aliorum Jurium, tam ratione Provisionum, seu Vnionum perpetuarum quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum &c. factarum, & faciendarum &c. approbamus, & confirmamus &c. atque illas &c. innovamus &c. ad &c. solvendum Quindennia deducta &c. confitto ramen de sortito effectu Vnionum &c. „ *& Constitutione 50. Clementis X. in principio, juncto §. 2. 3. 4. 5. 6. 7. & 11. tom. 6. ibi* „ Cameræ Apostolicæ, & Collegii &c. S. R. E. Cardinalium, ac &c. Cancellariæ Apostolicæ Officialium de Communibus, Annatis, & Quindenniis Participantium indemnitati consulere &c. cupientibus &c. ratione Vnionum Monasteriorum &c. aliorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum &c. Et propterea tam quascumque Congregationes, quam quovis alios, in quorum favorem Vniones &c. hujusmodi factæ fuerant &c. ad solutionem Communium, & Minorum Servitiorum, ac Annatarum, & aliorum Jurium prædictorum eidem Cameræ, Collegio, & Officialibus, ratione earundem Vnionum &c. teneri &c. Cum &c. adessent quamplurimæ Vniones &c. Ideoque quascumque Congregationes, & quovis alios, in quorum favorem Vniones hujusmodi factæ fuerint &c. ad solutionem Communium &c. ratione earundem Vnionum &c. faciendam teneri &c. „ *repetit. post Tract. mt. Const. Apost. in ordine la III. V. VI. VII. VIII. & XI. inque memoratis Constitutionibus Apostolicis adpositæ præpositiones ex* „ & ob, nec non dictiones *propterea, ideoque*, unâ cum voce *ratione*, & clausula *confitto* inducunt causativam, seu causalem, modum, ac conditionem, *Barbosa de clausul. clausul. 25. num. 1. cum seqq. & de diction. dict. 115. nu. 1. cum seqq. dict. 144. n. 1. cum seqq. & dict. 233. n. 2.*

Præterquamquòd, sicuti solvantur Annatæ, quantumvis in literis Apostolicis Provisionis nulla fiat mentio obligationis de illas solvendo, irâ & solvenda sunt quindennia, quæ in locum Annatarum successerunt, juxta per nos supra tradita *Cap. I. ac alibi passim*, quamvis in literis Vnionis Beneficiorum, aut reservationis Pensionum nulla fiat mentio obligationis de quindennia solvendo, cum diversitas rationis assignari nequeat in te symbolica, *Barbosa axiom. 74. num. 4.*

Comprobatur quoque incontrovertibilis nostri assumpti veritas ex ipsa natura, & qualitate gratiæ Vnionum Beneficiorum, nec non reservationum Pensionum, quæ nunquam censentur factæ in præjudicium interesse habentium, quales sunt Camera Apostolica, & Annatistæ, *cap. quia Monasterium 2. de Religios. Domib. Rebuff. in prax. benef. tit. de erection. in Collegiat. versic. & in hac erectione, Pagnatelli. consult. Can. 221.*

Can. 221. n. 14. to. 1. Rot. cor. Card. Puteo dec. 268. num. 3. lib. 2. ob implicitam quindenniorum comprehensionem, & obligationem legalem sub ipsa gratia Unionis Beneficii, aut reservationis Pensionis, quæ non solet, nec debet continere illorum expressionem; aliàs, ut præjudicatum dicatur juri quindenniorum, requiritur in Bullis Unionum individualis expressio, vel specialis gratia super illorum remissione, seu condonatione, perquam raro concedi solita, prout in casu singulari prædicatum exitit per Gregorium XIII. cum Capitulo Metropolitanæ Ecclesiæ Neapolitanæ, teste Pyrrh. Corrad. in prax. beneficiar. lib. 2. cap. 8. n. 64.

Hinc pari passu videmus, quod, non obstante, quod in promotione ad Metropolitanas, sive Cathedralis Ecclesias nulla fiat obligationis mentio de solvendo Annatarum, Commune Servitium nuncupatam, ad quam tenentur promoti, favore Sedis Apostolicæ & Annatistarum, nihilominus adhuc debentur Annatæ, seu Communia Servitia, ut inconcussus, ac inveteratus huc usque servatus stylus uno ore prædicat.

14 Aliàs, si omissio obligationis hujusmodi suffragaretur ad non solvendum quindennia, omnes manus mortuæ ad illa declinandum, in fraudem data opera omittere summopere studerent, sicque Annatistæ sibi debitum emolumentis contrâ omnem justitiam defraudarentur cum propria jactura, sicque ferè actum esset de quindennis, quod nequaquam ferendum est, nè sequatur locupletatio cum aliena jactura: immò hac via esset in facultate manus mortuæ solvere, vel non solvere quindennia, tollendo ad libitum Iara Annatistarum, qui habentes fundatam intentionem in Bullis Apostolicis, & legem claram pro se, dependerent ab alieno arbitrio, & voluntate pro satisfactione quindenniorum; sicque nunquam, vel rarissimè consequerentur quindennia, sub solo colorato prætextu defectus obligationis debitoris, qualis est ipsa manus mortua.

15 Omissio, quod, cum præfata obligatio reportari solet potius ad simplicem cautelam, ac efficaciorè, seu securiorè obligationem, quam ad præcisam necessitatem; & essentialè substantiam actus, illa omissa, non idèò corruit substantia debiti, ad textum in l. testamentum 17. C. de testament. l. 3. §. penult. ubi gloss. ff. de Bon. possess. Bartol. in l. 2. §. Quod de frumentaria num. 22. ff. de administration. rer. ad Civitat. pertin. Signo. oll. conf. 227. num. 2. versic. hæc responsio, Aretin. conf. 100. num. 9. Roman. conf. 497. num. 3. & 6. Constantin. ad Statut. Urb. tom. 1. annotat. 25. artic. 1. sub num. 82. §. Non obstat, cum seq. Rota coram Dinozet. Fun. decis. 919 num. 9. tom. 2. & in recentior. dec. 320. num. 46. cum seqq. par. 6. dec. 371. num. 2. par. 19. interveniente insuper tali obligatione etiam ad efficaciorè probationem, ac executionem, juxta Constitutionem 6. Pauli II. §. 5. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi: & ad hoc ii, quorum interest & c. se in eadem Camera efficaciter obligare debeant cum effectu & c. repet. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la I.

Quod verò memorata obligatio requiratur ad cautelam tantum, & non ad præcisam necessitatem; seu substantiam quindenniorum,

fatis patet ex lectura ipsarum Constitutionum super quindenniorum materia conditarum, si-gnanter ex ipsa originaria Bulla 6. Pauli II. §. 4. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi, & de solvendo „ singularis certis temporibus futuris obligatio „ in eadem Camera facta non fuit & c. „ Bulla 20. Julii III. §. 6. eod. tom. 1. ibi, „ etiam si „ aliàs illas solvere nullatenus promississent, seu „ ad illarum solutionem non aliter se speciali- „ ter obligassent & c. ad solutionem Annata- „ rum, & Iurium prædiciorum efficaciter te- „ neantur & c. „ Bulla 17. Pauli IV. §. 8. eod. tom. 1. ibi, „ etiam si se superindè in Camera non „ obligaverint, ad solutionem Communium, „ & Minorum Servitiorum, ac Annatarum; „ & aliorum Jurium prædiciorum eisdem Ca- „ meræ, Collegio, & Officialibus & c. facien- „ dam teneri & c. „ Bulla 38. S. Pii V. §. 4. tom. 2. Bulla 33. Sixti V. §. 2. eod. tom. 2. Bulla 18. Urbani VIII. in principio, juncto §. 3. tom. 5. & Bulla 50. Clementis X. §. 2. 3. 5. 8. 9. & 11. tom. 6. repet. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la I. III. V. VI. VII. VIII. & XI.

Undè sequitur, quod vel allegari nequeant Bullæ quindenniorum pro necessario, ac inevi- tabili requisito præcisæ obligationis manus mortuæ, vel illæ allegari debeant sub forma in iisdem contenta, quod scilicet quindenniorum solutio fieri debeat etiam absque ejusmodi obli- gatione: nec una, & individua conditio, ac determinatio debet, & potest in una parte acceptari, ac in alia respici, per textum in l. nam hoc Jure, l. Lucius ff. de vulgar. & pupillar. substit. Manf. consult. 511. num. 17. Gratian. discept. 70. num. 39. Rota coram Priolo decis. 328. num. 9. ac in recentior. dec. 334. num. 5. par. 15. 16 omisso enim eorum, quæ ad majorem, seu abundantiorè cautelam requiruntur, non tollit substantiam, & validitatem actus, per textum in l. testamentum 17. C. de testam. l. non ex eo 30. C. de evictio. Barbosa axiom. 3. nu. 1. & 2.

Quæ fortius militant, si manus mortua in actu Unionis Beneficiorum, seu reservationis Pensionum, statim, ac incontinenti (prout fieri assolet) solvat pro prima vice primum, quindennium in locum Annatæ, quam solvere teneretur Provisus, si Unio sequuta non fuisset, cum actus positivus solvendi prævalere debeat negativo non solvendi, seque spontè subjicere videatur manus mortuæ absque alia obligatione solutioni successivè futurorum quindenniorum, Rota coram Card. Celso dec. 341. num. 8. & in Auximana Prædii 9. Januarii 1680. §. Quinimò, coram Rondinino, in Romana fideicommissi de Burattis 13. Januarii ejusdem anni 1680. §. Tandem, coram Albergato Decano, & in Bonouien. fideicommissi de Pandinis 3. Decembris 1685. §. fin. coram Orsino Decano.

Et in tantum sæpius neglectæ, ac omissæ fuerunt hujusmodi obligationes, in quantum olim Uniones Beneficiorum expediri consueverant, in forma Commissaria Ordinariis Locorum directæ de Beneficiis primò vacaturis; ità, ut antè earundem Unionum effectuationem emitti non solerent tales obligationes, post sequutam autem effectuationem, vel ex incuria, vel ex malitia omittabantur frequenter, ut ponderant Bullæ quindenniorum, ac signanter Bulla 6. Pau-

Pauli II. § 4. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi: & de solvendo singulis certis temporibus futuris obligatio in eadem Camera per inadvertentiam facta non fuit &c. Bulla 20. Julii III. §. 5. eod. tom. 1. ibi: Cum autem &c. diversa alia Uniones &c. perpetuo facta &c. fuerint, ac ex incuria agentium pro Camera prædicta, seu aliis obligationes de solvendis Communibus, et Minutis Servitiis, ac Annatis &c. aut aliis Furibus &c. facta non fuerint &c. & Bulla 17. Pauli IV. §. 7. eod. tom. 1. ibi: ratione quorumvis Monasteriorum &c. perpetuo unitorum, super quibus nulla obligatio in eadem Camera reperiebatur &c. undè manus mortuæ

20 quindenni debetrix non debet ex hac incuria, aut forsitan malicia præmiuni reportare, gloss. in cap. ei, cui 29. verbo atate, in fin. de Præbend. in 6.

Si autem contrarium (quod non puto) sustineretur, vel pertinaciter sustineri (quo nihil pejus) prætenderetur, penè actum esset de quindenniis, nec unquam forsitan illa solverentur in haud leve vilipendium, ac ludibrium Bullarum quindenniorum, sub hoc specioso, immò captioso prætextu non emissa præsentis obligationis, dum nullibi in literis Unionum Beneficiorum, aut reservationum Pensionum fit de illis expressio; cujus styli, & praxis Pontifices gnari, ob innumeras, ac penè infinitas à se concessas Uniones, censentur, Constitutiones suorum Prædecessorum super quindenniis editas locum habere voluisse, easque salvas, ac intactas præservare, non constito de contrario, quantumvis in literis Unionum non appareat injunctum onus solvendi quindennia; & eo ipso, quòd Papa unit Beneficium manus mortuæ, vel reservat Pensionem ad favorem ejusdem, intelligitur Beneficium unire, & Pensionem reservare cum sua qualitate, quæ est, quòd ex Unione Beneficii, aut reservatione Pensionis debeantur quindennia; ita, ut non sit opus alia expressione, sicuti in simili dicitur de mutuis petitionibus, quæ, cum ex Jure Pontificio receptæ sint in corpore Iuris Canonici, censentur 21 receptæ cum qualitate illa, ut reconventio fiat coram Iudice conventionis, etiamsi aliud expressum non fuerit, veluti observat Gonzalez in tit. de mut. petition. nec insuper est necessaria aliqua expressio, quia Camera scit, jus suum esse salvum, uti fundatum in Constitutionibus Apostolicis, rèmeque transire cum suo onere.

22 Nec obstat, quòd creditor præsens venditioni pignoris, & nihil opponens, censetur jus hypothecæ remittere, l. sicut 8. §. Sed si permiserit, l. Paulus 12. l. Lucius 21. ff. quib. mod. pign. vel hypothec. contrah. l. creditor la 1. §. fin. ff. qui prior. in pign. hab. l. si debitor 4. §. Si in venditione, l. Paulus 12. ff. quib. mod. pign. vel hypothec. solv. l. creditor 119. ff. de regul. Jur. l. Si probaveris 2. l. cum te 4. l. res 10. l. fin. C. de remission. pignor. l. si debitor 12. C. de distraction. pign. C. yriac. contror. 344. num. 1. Balduin. de pignor. cap. 10. circa fin. Neguzant. eod. tract. part. 6. membr. 3. num. 12. verfic. regula, Merlin. eod. tract. lib. 4. tit. 3. quæst. 109. num. 3. cum seqq. Gait. de credit. cap. 4. à num. 2160. Card. de Luca cod. tract. discurs. 4. num. 3. discurs. 29. num. 4. & discurs. 34. num. 2. cum seqq. & de dote discurs. 87. num. 3. 9. & 10. Rota coram Gregor. XV. dec. 67. num. 8. & in recentior. dec. 373. num. 78. part. 4. tom. 1. dec. 328. num. 35. & 36. & dec. 347. n. 3.

par. 5. tom. 1. quia in allegatis Iuribus fit distractio rei hypothecata, hic autem non fit distractio, sed potius translatio rei in debitorem, qualis est manus mortua, ratione quindenniorum.

Minus obstat, quòd absque obligatione nulla oriatur actio, & nemo sine actione experiri potest, ad textum in l. quoties §. Item si temporali ff. de administration. tutor. l. licet §. Ea obligatio ff. de Procurator. Decian. respons. 2. num. 47. cum seqq. vol. 1. Rota coram Coccin. dec. 1383. num. 3. quia immò Annatistæ verè habent actionem, contrà manus mortuas super quindenniis sibi debitis, ac verè eas habent obligatas ministerio legis ratione Unionis Beneficiorum, aut reservationis Pensionum juxta Bullas quindenniorum, quæ hoc speciali favore quindenniorum introducere decreverunt ad paratiorum, & faciliorem eorum exactionem, nolentes vindicare regulam generalem in contrarium; in tantum, ut ex simplici Unione cogi possit manus mortua ad quindenniorum solutionem in casu recusatae illorum solutionis, sub pœna privationis Beneficiorum unitorum ipso Jure incurrenda, Unionum dissolutionis, ac Beneficiorum unitorum impetrationis, ultra pœnam insuper excommunicationis, veluti habetur in Constitutione 6. Pauli II. §. 6. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi, Alioqui, si à solutione &c. cessare, præsumperint, Uniones &c. habeantur penitus pro infectis, & sic &c. Beneficia hujusmodi &c. possunt &c. impetrari &c. ac si Uniones ipsæ &c. nullatenus emanassent &c. Constitutione 20. Julii III. §. 1. eod. tom. 1. ibi, Dudum &c. Pius Papa II. &c. ordinaverat, quòd omnes &c. si &c. dictæ Camera, aut Collectoribus fructuum, & proventuum, eidem Camerae debitorum &c. satisfacere deficerent, ipso facto &c. non solum sententiam excommunicationis incidenter, sed etiam Beneficiis, pro quibus se in ipsa Camera obligassent, omnino privati essent &c., Constitutione 11. Pauli IV. §. 3. & 10. eod. tom. 1. ibi, quòd obligati, si &c. Collectoribus Camerae &c. satisfacere defecissent, ipso facto &c. tam sententiam excommunicationis incurrerent, quam Beneficiis, pro quibus in dicta Camera se obligassent, omnibus privati esse censerentur &c. & Beneficia &c. possent &c. impetrari &c. statuente &c. ratione Annatarum, seu Quindenniorum &c. omnes &c. pœnas &c. eo ipso incurrant, & absque alia declaratione &c. incurrisse censeantur &c. & Monasteria &c. impetrari possint &c. prout &c. eos omnes &c. pœnis prædictis expressè, immodamus, ac privatos esse, Commendatæque cessasse ex nunc decernimus &c., & Constitutione 17. ejusdem Pauli IV. §. 7. in fin. & §. 8. & 11. eod. tom. 1. ibi, Et &c. Communia, Minuta Servitia, Annatas, & alia Jura, Camerae & Collegio, ac Officialibus prædictis, ratione Unionum &c. debita persolvere recusent, censuras &c. incurrendo &c. per sententias, censuras, & pœnas etiam privationis, & dissolutionis Unionum &c., Constitutione 33. Sixti V. §. 2. in fin. & §. 4. tom. 2. ibi, & ad id per sententias, censuras, & pœnas &c. cogi &c. posse &c., Constitutione 18. Urbani VIII. in principio, juncto §. 3. tom. 5. ibi,

ibi „ Nec non eorundem Quindenniorum, &
 „ Jurium debitores &c. citandi &c. sub censu-
 „ ris, & pœnis Ecclesiasticis, ac pecuniariis &c.
 „ ac etiam privationis Beneficiorum unitorum
 „ &c. per similes sententias, censuras, & pœ-
 „ nas &c., & Constitutione 50. Clementis X. §. 1.
 2. 3. 5. 6. 7. 8. 9. et 11. tom. 6. repetit. post Tract.
 int. Const. Apost. in ordine la I. III. IV. V. VII.
 VIII. & XI.

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annum valorem viginti
 quatuor Ducatorum auri de Camera
 excedentibus, manus mortuæ unitis,
 quantumvis in termino unius anni à die
 effectuatæ Unionis Beneficiorum com-
 putandi, teneatur manus mortua inter-
 cessata, & Beneficiorum posseditrix se
 obligare in forma Cameræ ad solven-
 dum quindennia, juxta Bullæ 6. Pauli II.
 §. 5. Bullar. nov. Rom. tom. 1. repetit. post
 Tract. int. Constitution. Apostolic. in or-
 dine la I. nihilominus, ac si verè, &
 realiter intrâ præfixum tempus se obli-
 gasset, post dictum tempus emissa obli-
 gatione, etiam adhuc debentur quin-
 dennia.

SUMMARIUM.

- 1 Manus mortua, ad cujus favorem unita sunt Be-
 neficia, licet non se obligaverit ad quindennia,
 adhuc ad illa tenetur.
- 2 Eadem etiam si in termino unius anni à die effectua-
 tæ Unionis Beneficiorum teneatur se obligare ad
 solvendum quindennia, adhuc ad illa tenetur,
 emissa post præstitutum tempus obligatione, ac si
 intrâ præfixum tempus se obligasset.
- 3 Obligatio solvendi quindennia respicit modum faci-
 liorem exactiōnis, non autem ipsam substantiam
 debiti.
- 4 Conditiō obligationis intrâ certum tempus emittendæ
 de solvendis quindenniis apposta fuit pro faciliori
 quindenniorum exactiōne.
- 5 Omissio requisitorum ad abundantiorē cauthelem
 non tollit substantiam, & validitatem actus.
- 6 Quindennia solvi debent à die effectuatæ Unionis,
 quantumvis nulla præcesserit obligatio de illis sol-
 vendis, & expenduntur Bullæ quindenniorum.
- 7 Bullæ subsequentes inservere possunt pro interpreta-
 tione Bullæ præcedentis.
- 8 Bulla quindenniorum posteriores Bullæ 6. Pauli II.
 §. 5. Bullar. nov. Rom. tom. 1. repetit. post
 Tract. int. Constitution. Apostolic. in ordine
 la I. declarant solvenda esse quindennia, quan-
 tumvis nulla appareret de illis solvendis olim fa-
 cta obligatio.
- 9 Manus mortua absque alia obligatione remanet ob-
 ligata ipso Jure ad quindennia ex Constitutioni-
 bus Pontificiis.
- 10 Maritus tenetur ad dotis restitutionem vigore lega-
 lis obligationis, etiam si mulier sibi non caverit
 de hypotheca.

- 11 Obligatio de solvendis quindenniis apposta est per
 modum pœnæ comminatoriæ nullitatis Unionis
 Beneficiorum, & de vi adversariæ alioquin
 apposta in dicta Bulla 6. Pauli II. §. 6.
- 12 Ratione ordinis scripturæ, dicta Bulla 6. Pauli II.
 dicitur respexisse ad primum casum solutionis
 quindenniorum, & de vi alternativæ aut apposi-
 tæ in dicta Bulla Paulina §. 6.
- 13 Emphyteuta canones non solvens, non tamen inde
 liberatur à solutione canonum decursorum, etsi in
 caducitatem incidit.
- 14 Manus mortua non tenetur se obligare ad quinden-
 nia, nisi post effectuatam Unionem Beneficiorum.
- 15 Incongruum esset obligari ad quindennia, antequam
 effectuetur Unio.
- 16 Quis ex propria malitia premium reportare non
 debet.
- 17 Pontifex non censetur illic se corrigere.
- 18 Paulus II. dicta Bulla 6. in principio, juncto §. 2.
 in fin. & §. 3. in principio, protestatur, præju-
 dicare nolle Cameræ, & Annatistis in quinden-
 niis sibi debitibus.

CAPITULUM LXXVI.

V Ilo in præcedenti Cap. quòd, etiam si ma-
 nus mortua, ad cujus favorem unita sunt
 Beneficia, non se obligaverit ad quindennia,
 quodve, etiam si in literis Unionis Beneficio-
 rum nulla appareat facta mentio de obligatione
 ad solvenda quindennia, ad illa adhuc teneatur;
 modò consequitur videndum, quòd, non
 obstante omissione obligationis faciendæ intrâ
 annum à die Unionis, de solvendo quindennia,
 ad formam Bullæ 6. Pauli II. §. 5. Bullar. nov.
 Rom. tom. 1. repetit. post Tract. int. Const. Apost.
 in ordine la I. adhuc illa solvenda sint, firmando
 in præsentia, quòd ex Beneficiis annum valorem
 XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus,
 manus mortuæ unitis, quantumvis
 in termino unius anni à die effectuatæ Unionis
 Beneficiorum computandi, teneatur manus
 mortua interessata, & Beneficiorum posseditrix
 se obligare in forma Cameræ ad solvendum
 quindennia, juxta Bullam 6. Pauli II. §. 5. Bul-
 lar. nov. Rom. tom. 1. repetit. post Tract. int. Const.
 Apost. in ordine la I. nihilominus, ac si verè, &
 realiter intrâ præfixum tempus se obligasset,
 post dictum tempus emissa obligatione, etiam
 adhuc debentur quindennia; obligatio namque
 solvendi quindennia, in forma Cameræ, respi-
 cit modum faciliorem exactiōnis, non autem
 ipsam substantiam debiti, ad quod Titularis ten-
 netur ex lege, seu Bulla Pontificia; ita, ut pro
 faciliori quindenniorum exactiōne, & certitudi-
 ne, proque majori cauthele Cameræ Aposto-
 licæ, ac Annatistarum ab ea causam habentium
 ex titulo quidem oneroso, apposta fuit condi-
 tiō obligationis intrâ certum tempus emittendæ,
 non autem pro regulanda substantia quinden-
 niorum: adeoque deficiente obligatione,
 prædicta intrâ præfixum terminum, quinden-
 nia non deberentur; qua veritate supposita,
 intrat regula, quòd omissio requisitorum ad
 abundantiorē cauthelem non tollit substantiam,
 & validitatem actus, ad textum in l. testa-
 mentum 17. C. de testam. l. non ex eo 30. C. de evi-
 ction. l. 3. § penult. ubi gloss. ff. de Bon. possess.
 Bartol. in l. 2. §. Quod de frumentaria nu. 22. ff. de
 ad-

administrat. ver. ad Civit. pertin. Barbosa axiom. 3. num. 1. & 2. Constantin. ad Statut. Urb. tom. 1. annot. 25. artic. 1. sub nu. 82. §. Non obstat, cum seq. Rota coram Danozet. Fun. dec. 919. num. 9. tom. 2. ac in recentior. dec. 320. num. 46. eum seqq. par. 6. dec. 371. num. 2. par. 19.

Animadvertendum præterea est, quòd, cum in aliis subsequentiis Bullis super eadem materia quindenniorum post memoratam Bullam Paulinam emanatis non legatur præfixio hujusmodi termini annalis ad faciendam talem obligationem de solvendis quindenniis, sed nulla facta mentione præmissæ obligationis, mandatur in abstracto singulis XV. annis computandis à die effectuæ Unionis quindennia solvi, quantumvis nulla præcesserit obligatio de illis solvendis, ut legitur in Bulla 20. Julii III. §. 5. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi, „ obligationes de „ solvendis Communibus &c. ac Annatis &c. „ factæ non fuerint &c. „ Bulla 17. Pauli IV. §. 8. post med. circa fin. Bullar. eod. tom. 1. ibi, „ „ etiam si se superinde in Camera non obligave- „ rint, ad solutionem Communium, & Minu- „ torum Servitiorum, ac Annatarum, & alio- „ rum Jurium prædictorum eidem Camere, „ Collegio, & Officialibus, ratione earundem „ Unionis &c. singulis XV. annis à die, quo „ illæ suum effectum sortitæ fuerint &c. facien- „ dam teneri, & obligatos esse, & ad id, nec „ non ad se &c. de XV. annis in XV. annos „ realiter, & cum effectu solvendis in forma „ solita obligandum &c. „ Bulla 38. S. Pii V. §. 4. tom. 2. Bulla 33. Sixti V. §. 2. in fin. eod. tom. 2. Bulla 18. Urbani VIII. in principio, tom. 5. & Bulla 50. Clementis X. §. 2. in principio, §. 3. antè med. §. 5. circa fin. §. 7. in principio, §. 8. in principio antè med. §. 9. circa fin. & §. 11. circa fin. repetit. post Tract. int. Constit. Apost. in ordine la III. V. VI. VII. VIII. & XI.

7 Vnde possunt subsequentes mox enunciata Bullæ intervenire pro interpretatione prædictæ Bullæ Paulinæ, quando in ipsa per hypotheseos aliquod dubium contineretur, ad textum in l. non est novum 26. ff. de legib. Mascard. de general. Statut. interpretation. conc. 2. nu. 107. cum seqq.

8 prout eadem Paulinæ, & aliæ posteriores Bullæ declarant solvenda esse quindennia, quantumvis nulla apparet olim facta obligatio, ut in dicta Bulla 6. Pauli II. §. 5. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi: & de solvendo singulis certis temporibus futuris obligatio in eadem Camera &c. facta non fuit, Annatam &c. imposternum singulis XV. annis perpetuò sequentibus, eidem Camerario solvere teneantur, & debeant &c. Bulla 20. Julii III. §. 5. & 6. eod. tom. 1. ibi: Cum &c. obligationes de solvendis Communibus &c. ac Annatis &c. factæ non fuerint &c. Bulla 17. Pauli IV. §. 8. eod. tom. 1. ibi: etiam si se superinde in Camera non obligaverint, ad solutionem Communium, & Minorum Servitiorum, ac Annatarum &c. faciendam teneri &c. Bulla 38. S. Pii V. §. 4. tom. 2. Bulla 33. Sixti V. §. 2. in fin. eod. tom. 2. Bulla 18. Urbani VIII. in principio, tom. 5. & Bulla 50. Clementis X. §. 2. in principio, §. 3. antè med. §. 5. circa fin. §. 7. in principio, §. 8. in principio antè med. §. 9. circa fin. & §. 11. circa fin. repetit. post Tract. int. Constit. Apost. in ordine la I. III. V. VI. VII. VIII. & XI.

9 Sicque absque alia obligatione manus mor-

tua tam ratione possedetris Beneficiorum, quam ratione rei possessæ, idest Beneficiorum possessorum, remanet obligata ipso Jure ad quindennia ex Constitutionibus Pontificiis.

His accedit, quòd lapsus termini, qui appositus censetur favore tam debitoris, quam creditoris, non eximit ab obligatione legali ipso facto contracta, perque cons. quens à solutione, etiam si omnia appareat obligatio de solvendo, l. si certis annis 28. C. de pact. Card. de Luca de Regalib. discurs. 20. sub nu. 5. in fin. adinstar mulieris, quæ, etiam si sibi non caverit de hypotheca expressa, nihilominus maritus tenetur ad dotis restitutionem, vigore legalis obligationis, §. Fuerat Institution. de action. l. unice. §. Et ut plenius C. de rei uxor. action. Merlin. de pignor. lib. 3. tit. 2. quest. 47. num. 1. cum seqq. Bald. Novell. de dote par. 6. privileg. 7. num. 4. in principio, Card. de Luca eod. tract. discurs. 166. nu. 31. Adden. ad dec. 666. num. 100. cum seqq. part. 4. recentior. Bullar. tom. 3. Rota coram Buratt. decis. 844. num. 3. tom. 2. dec. 328. num. 26. par. 5. recentior. tom. 1.

Omissio, quòd conditio ista obligationis est apposita in prælaudata Bulla 6. Pauli II. per modum pœnæ comminatoriæ nullitatis Unionis Beneficiorum, & sic respicit tantum nullitatem in casu non adimplementi, seu neglectæ obligationis de solvendis quindenniis, juxta naturam advertiviæ alioquin, quæ utitur sæpè laudata Bulla Paulina §. 6. in principio ubi: alioquin si à solutione, aut obligatione præmissis cessare præsumperint, Uniones &c. præfatæ habeantur penitus pro infectis, et sic unita &c. Beneficia &c. possint &c. impetrari &c. ac si Uniones ipsæ &c. nullatenus emanassent &c. Barbosa de diction. dict. 17. n. 2. cum seqq. immò quòd nec ad formam enunciata Paulinæ desideretur præsentia obligatio, satis, superque comprobatur ex ipsa Bulla, dum illa infligit pœnam nullitatis Unionis, sive in casu omittæ obligationis, sive in casu omittæ solutionis, ad quem casum denotat fortius respexisse ratione ordinis scripturæ, ut habetur in mox relato §. 6. ibi: si à solutione, aut obligatione præmissis cessare præsumperint &c. & quidem alternativè per dictionem aut, Barbosa axiom. 172. num. 3. cum seqq. & in loc. commun. loc. 80. & de diction. dict. 46. num. 3. cum seqq. Ricc. collect. dec. 2604. par. 7. ita, ut, si in præfata Paulina annullatur Vnio ob defectum obligationis, aut solutionis, inde depræhenditur, quòd, etiam si intra annum omittæ sit obligatio prædicta, si tamen omittæ sit etiam solutio quindennii, est locus nullitati Unionis juxta sæpius prælaudatam Paulinam; igitur absque alia præcedenti obligatione de solvendis quindenniis, illa solvi debent, si juxta eandem Paulinam annullatur Vnio sive ob non solutionem, quindennii, sive ob non obligationem de illo solvendo; adinstar Emphyteutæ non solvens canones, qui, etsi in caducitarem incidit, non est liberatus à solutione canonum decursorum, cum non sint contraria remedia expellere Emphyteutam, & petere pensiones præteritas, oriuntur enim ex diversa causa, expulso scilicet provenit ex mora, petitio autem pensionis descendit ex contractu, per textum in l. colonus 61. ff. locat. Auth. qui rem, ubi Barbosa num. 22. C. de Sacrosanct. Eccles. & in prax. exig. Pension. par. 1.

par. 1. quæst. 10. num. 3. Gratian. disc. 633. nu. 38. cum seqq. Redoan. de reb. Eccles. non alien. nu. 13. pag. 441. col. 1. Fulgin. de jur. Emphyt. tit. de var. caducit. quæst. 15. in principio, ac per tot.

- Sensus denique sæpè laudatæ Constitutionis Pauli II. la 6. meo iudicio est, & quidem contentaneus sensui, ac intellæctui posteriorum Constitutionum super eadem materia quindenniorum editarum, quòd nempe manus mortua non teneatur se obligare ad quindennia, nisi post effectuationem Unionis Beneficiorum, nec statim, sed intrâ annum ab effectuatione, prout literis rotundis habetur in §. 5. citatæ Bullæ Paulinæ ibi: *Et quòd de omnibus &c. Beneficiis &c. unitis, à quorum Unionum temporibus, postquam ille sortita effectum, anni XV. effluxerunt, infra annum proximè futurum Communia, Minuta, & alia Fura, seu Annata &c. solvere adstringantur &c.* & ad hoc ii, quorum interest, infra unius anni spatium se in eadem Camera efficaciter obligare debeant cum effectu, cum incongruum videretur obligari ad quindennia antè Unionis effectuationem, quæ ex aliquo accidenti postè non effectuari; undè non est bona consequentia, immò contrà mentem ipsius Paulinæ, manus mortua neglexit obligationem de solvendis quindenniis emittere intrâ præfixum tempus, 16 ergò non tenetur ad quindennia, nè aliter ex propria negligentia, & malitia reportaret præmium, ac victoriam, cap. intelleximus 7. de judic.

- Nec est verisimile, quòd Paulus II. primus quindenniorum regulator cum certi, ac invariabilis deinceps temporis præsumptione, de XV. nempe in XV. annos, illicò se correxerit, & sub solo prætextu culpabili, ac malitioso, vel faltem per incuriam non emissæ obligationis voluerit manum mortuam hac via indirecta immunem, prorsusque exemptam reddere, cum notabili Cameræ Apostolicæ, ac Annatarum 18 detrimento, cui obviare velle mirè proficetur in sæpissimè relata Constitutione 6. Pauli II. in principio, juncto §. 2. in fin. et §. 3. in principio ibi: *Decet Romanum Pontificem &c. quædam concessa, in Camera Apostolicæ, vel aliis præjudicium non redundent &c. cumque propterea Camera Apostolica, nec non &c. S. R. E. Cardinalium Collegium, et Sedis Apostolicæ Officiales detrimento non modicum patiantur &c.* Nos, quorum interest, eorundem Cameræ, Collegii, & Officialium indemnitati prospicere volentes, quemadmodum par est &c.

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, manui mortuæ unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, ad favorem manus mortuæ reservatis, quantumvis Bullæ quindenniorum non appareant exhibitæ in Supremo Regio Castellæ Consilio, etiam adhuc debentur quindennia.

- 1 Literæ Apostolicæ, antè earum executionem præsentari solent in Supremo Regio Consilio Castellæ.
- 2 Etiam si Bullæ quindenniorum non appareant exhibitæ in Supremo Regio Castellæ Consilio, adhuc debentur quindennia ex Beneficiis unitis, aut perpetuis Pensionibus reservatis in Hispaniis.
- 3 Intrinseca solemnitas, lapsu temporis præsumitur intervenisse.
- 4 Solemnitas accidentaria, ex diuturnitate temporis præsumitur.
- 5 Præsertim quando solemnitas non debet intervenire tempore actus solutionis quindenniorum.
- 6 Hispaniarum Reges, eorumque Ministri non impediunt fieri solutiones quindenniorum.
- 7 Beneficium Apostolicum præsumitur per centenariam.
- 8 Consensus Domini præsumitur intervenisse in alienatione Emphyteusis per X. annos.
- 9 Concessio Emphyteutica in re privati præsumitur per trigentariam, & in re Ecclesiæ per quadragentariam.
- 10 Aditio hereditatis per decennium præsumitur.
- 11 Ex decennio præsumitur consensus Diocesani.
- 12 Solemnitas extrinseca ad aliquem actum præsumitur.
- 13 Solemnitas extrinseca præsumitur etiam in re magni præjudicii.
- 14 Praxis Hispaniæ procedit in Bullis particularibus tantum, & expenduntur Bullæ quindenniorum.

CAPITULUM LXXVII.

Cum literæ Apostolicæ, antè earum executionem præsentari soleant in Supremo Regio Consilio Castellæ, sub prætextu, nè ali-quod inde inferatur præjudicium Regiæ Coronæ, juxta l. 25. tit. 3. & l. 44. tit. 8. lib. 1. Recopilation. & ad latè irradita per Salgad. in copiosis Tractatibus de Supplicat. ad Sanctissim. part. 1. cap. 1. cum seqq. & cap. 16. num. 24. ac per tot. Tract. de Reg. Protection. sub prætextu autem, quòd non constet de præsentatione hujusmodi, seu exhibitione Constitutionum Apostolicarum super quindenniis editarum, manus mortuæ, cui unita fuerint in Hispaniis Beneficia, sive ad ejus favorem reservatæ perpetuæ Pensiones, putat hac via eximi posse à quindenniis; quod tamen uti erroneum sequendum minimè est, resolvendo in præsentati, quòd ex Beneficiis annum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, manui mortuæ unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, ad favorem manus mortuæ reservatis, quantumvis Bullæ quindenniorum non appareant exhibitæ in Supremo Regio Castellæ Consilio, etiam adhuc debentur quindennia; ista enim extrinseca solemnitas tamquam accidentalis, ex immemorabili observantia in contrarium huc usque solvendi quindennia pro Beneficiis unitis, aut perpetuis Pensionibus in Regnis Hispaniarum præsumitur intervenisse, sicque prætenus defectus lapsu temporis sanatus, ac suppletus remanet, Felin. in cap. sicut num. 29. de sentent. et re judicat. Archidiacon. in cap. nemo de Consecrat. distinct. 1. Jason in l. sciendum num. 17. cum seqq. ff. de verb. oblig. Card. de Luca de feud. disc. 133. num. 5. vers. ut puta, Ro- 12

in recentior. dec. 48. num. 9. et dec. 253. num. 6. par. 18. tom. 1.

Omissio, quod, cum constet de diu continuatis solutionibus quindenniorum in Hispaniis absque ulla tergiversatione, adeoque de substantia actus, asserta solemnitas præsentandi litteras Apostolicas in Regio Consilio indistincte, quæcumque illa sit, ex diuturnitate temporis præsumitur uti accidentaria, Antonell. de temp. legal. lib. 2. cap. 72. num. 38. præsertim quando hujusmodi solemnitas præsentationis, seu exhibitionis litterarum non debet intervenire tempore ipsius actus solutionis quindenniorum, sed bene potuit intervenire separatim ab ipso actu, Cyriac. controverf. 111. nu. 13. & Reges Hispaniarum, eorumque Ministri optime sciunt, nec impediunt pacifice fieri solutiones quindenniorum absque aliqua reclamazione, aut prohibitione, Menoch. de præsumpt. lib. 3. præf. 132. num. 71. circa fin. versiculo qui tamen intelligit, Antonell. de temp. legal. lib. 2. cap. 72. n. 16.

Hinc est, quod Beneficentiam Apostolicam in alienatione Bonorum Ecclesiasticorum requisitum ab Extravag. ambitiosa de reb. Eccles. non alien. per lapsum trigennarum, & hodie per lapsum centenarum, superventa Constitutione 47. Urbani VIII. Bullar. nov. Rom. in Appendice, tom. 4. repetit. penes Gallef. de restitution. in integr. præsumitur intervenisse, Rosa de executor. liter. Apostolic. par. 1. cap. 5. num. 298. Fulgin. de jure Emphyt. tit. de contract. Emphyt. quæst. 18. num. 2. cum seqq. et num. 15. in med. versic. sed videndum erit, de Luca Melphiten. de Apostolico, Regione assensu cap. 197. num. 4. Antonell. de temp. legal. lib. 2. cap. 72. num. 18. cum seqq. Tarricell. de reb. Eccles. non alien. cap. 14. nu. 3. cum seqq. et n. 39. et cap. 20. num. 14. cum seqq. et num. 23. Trobat. de effect. immemorabil. quæst. 12. num. 118. & quæst. 14. miscellan. num. 24 hinc consensus Domini directi præsumitur intervenisse in alienatione Emphyteusis approbata per cursum X. annorum contra eundem Dominum negantem sui consensus præstationem, Menoch. de præsumption. lib. 3. præsumpt. 132. nu. 48. Antonell. de tempor. legal. lib. 2. cap. 72. n. 6. Fulgin. de Fur. Emphyt. tit. de alienat. quæst. 1. num. 191. hinc concessio Emphyteutica præsumitur per solutionem canonis factam per lapsum quadragenarum, si res est Ecclesiæ, & per lapsum trigennarum, si res est privati, Antonell. de tempor. legal. lib. 2. cap. 72. n. 29. Fulgin. de Fur. Emphyt. in prælu. quæst. 14. num. 39. et tit. de contract. Emphyt. quæst. 18. num. 16. Menoch. de præsumption. lib. 3. præsumption. 108. num. 1. cum seq. hinc aditio hereditatis ex diuturnitate temporis, immo etiam ex lapsu solius decenni præsumitur solemniter facta, Antonell. de tempor. legal. lib. 2. cap. 72. num. 11. et 35. hinc ex cursu decenni præsumitur intervenisse consensus Diocæsanus in constructione Ecclesiæ, vel Cappellæ, quando publice in ea celebrantur divina Officia, Mascard. de probation. vol. 3. conclus. 1316. n. 2.

Tot siquidem solutiones quindenniorum hinc usque factæ sunt ab innumeris Hispaniarum manibus mortuis; ita, ut præsumantur ab initio à tempore immemorabili præsentatæ, seu exhibitæ in Supremo Regali Castellæ Consilio literæ Apostolicæ in materia quindenniorum emanatæ, veluti de solemnitate extrinseca ad aliquen-

actum necessaria advertit Antonell. de tempor. legal. lib. 2. cap. 72. n. 20.

Nec obstat, quod ex admiffa præsumpta præsentatione Bullarum in Consilio Regio, resultat notabile præjudicium manuum mortuarum obstructum perpetuum, ac successivum solvere debentium quindennia; quia præsumptio solemnitatis extrinseca intrat etiam in re magni præjudicii, Cyriac. controverf. 111. num. 12. & controverf. 162. num. 24.

Omissio, quod praxis Hispaniæ super exhibitione Bullarum Apostolicarum ad summum, procederet in Bullis particularibus, tangensibus aliquod damnum, vel inconveniens resultans Regiæ Coronæ, puta in Provisionibus Beneficiorum, vel in similibus, non autem in Bullis, ut istis, super materia quindenniorum emanatis per viam legis generalis, quæ in nihilum lædunt Regiam, ut patet ad sensum, juxta Bullam 6. Pauli II. §. 3. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi, Nos &c. auctoritate Apostolica &c. statuimus &c. & declaramus &c. Bullam 20. Julii III. §. 6. eod. tom. 1. ibi, Nos &c. omnia, & singula &c. approbamus, & innovamus &c. & à quibuscumque &c. inviolabiliter observari &c. decernimus &c. statuimus, & ordinamus &c. eaque omnia &c. extendimus, & ampliamus &c., Bullam 11. Pauli IV. §. 10. eod. tom. 1. ibi, Statuimus &c. ratione Annatarum, seu Quindenniorum &c. decernimus &c. & Bullam 17. ejusdem Pauli IV. §. 3. & 11. eod. tom. 1. ibi, Nos &c. decernentes &c. volumus &c. quod omnes, & singuli &c. Bullam 38. S. Pii V. in principio, juncto §. 1. 3. 4. & 6. tom. 2. ibi, per Nos inveniuntur, approbentur, & confirmentur &c. Nos igitur &c. approbamus, & confirmamus &c. Nos &c. Motu simili &c. quibuscumque &c. Pii, Locis &c. Et propterea omnia, & singula &c. Pia Loca, & quivis alii &c. quascumque Congregationes &c. & qualvis alias personas &c. omnia, & singula &c. Pia Loca &c., Bullam 33. Sixti V. in principio, juncto §. 1. 2. & 4. eod. tom. 2. ibi, ea, quæ propterea à Prædecessoribus nostris providè statuta fuerunt &c. confirmationis nostræ munimine roboramus, & innovamus &c. Itaque &c. litteras &c. Pauli II. &c. III. Pauli IV. ac Pii V. nec non quorumcumque aliorum &c. Pontificum &c. super solutione Annatarum, Communium, Quindenniorum, & aliorum Jurium &c. editas, confirmatas, & innovatas &c. approbamus, & confirmamus &c. atque illas &c. innovamus &c. statuimus &c. & declaramus &c. cuicumque &c. in qualibet mandati parte &c. Et propterea omnia, & singula &c. Pia Loca &c. & quivis alii &c., Bullam 18. Urbani VIII. in principio, juncto §. 1. & 2. tom. 5. ibi, Motu simili &c. omnia, & singula &c. Pia Loca, & quovis alios &c. statuit &c. cuicumque &c. in qualibet mundi parte &c. quascumque &c. litteras eorundem Pii, & Sixti V. nec non quorumcumque aliorum Romanorum Pontificum &c. super solutione Annatarum, Communium, Quindenniorum, & aliorum Jurium &c. editas, confirmatas, & innovatas &c. approbamus, & confirmamus &c. atque illas &c. innovamus &c. quascumque Congregationes &c. & qual-

„ vis personas &c. „ & Bullam 50. Clementis X. in principio juncto §. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. et 12. tom. 6. ibi „ Motu proprio &c. Itatuit, & „ declaravit &c. Motu pari &c. & cæteri qui- „ cumque &c. „ repetit. post Tract. int. Constit. Apost. in ordine la I. III. IV. V. VI. VII. VIII. & XI.

res Paduan. taxat. ad Floren. 350. & solutionis dies advenit 28. Septembris 1681. Debet Ducat. auri de Camera 189. 3. quart. in moneta Romana ——— scut. 322. 57. cum dimidio.

Dictum Monasterium fuit suppressum per Alexandrum Papat VIII de anno 1690. & PP. Camaldulenses debent quinquennium prædictum anni 1681. non obstante suppressione prædicta, quia quinquennium hujusmodi solvere debuerant anticipatè ex fructibus primi anni, scilicet ex anno 1682. juxta sensum Doctorum, & ideò &c.

Nota, quòd, licet Sacra Quinquenniorum Congregatio ex ejus Decreto die 6. Decembris 1697. confectò indulserit RR. PP. Camaldulensibus (solutis nedum ex hac partita, verùm etiam ex aliis, quinquenniis tunc decursis ratione omnium Monasteriorum in Ditione Reipublicæ Venetæ existentium, duabus tertiis partibus debiti) residuum condonaretur, quòd si sub die 31. Aprilis 1698. occasione obtentæ abolitionis partitæ S. Petri de Cerero Volateran. utpotè compræheusæ in altera partita Monasterii S. Mariæ Angeiorum Florentin. mandatum fuerit per eandem Sacram Quinquenniorum Congregationem compensari dictis Patribus Camaldulensibus summam debitam pro duabus tertiis partibus prædicti quinquennii 1681. respectu Monasterii Carcerum (cum erroneo tamen supposito, quòd hæc non excederet scut. 122. & 40.) in partitis perperam solutis per dictos PP. Camaldulenses pro Monasterio S. Petri de Cerero, cum clausula tamen, quòd PP. Camaldulenses pro his nihil aliud prætere, nec petere possent; nihilominus comperto nuper, quòd duæ ex tribus partibus dicti quinquennii 1681. ratione Monasterii Carcerum ascendant ad scut. 215. & 4. 1. tert. monetæ Romanæ, à quibus detracta rata compensata scilicet scut. 122. & 40. vigore dicti secundi Decreti, & ideò remanent solvenda per dictos PP. Camaldulenses scut. 92. & 60. 1. tert. monetæ Romanæ scut. 92. 60. 1. tert.

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, manus mortuæ unitis, posteaquè intrà XV. annos suppressis, seu dismembratis, antequàm advenisset dies solutionis quinquennii, sicque antè illius maturationem, etiam adhuc debentur quinquennia.

SUMMARIUM.

- 1 *Suppressio Beneficii intrà XV. annos, adhuc manus mortuæ tenetur ad quinquennium.*
- 2 *Quinquennium subrogatum loco Annatæ, est fructus primi anni, & debetur anticipatè.*
- 3 *Per suppressionem, seu dismembrationem Beneficii intrà XV. annos non intelligitur sublatum jus Annatarum, super quo assertur Decretum Congregationis Quinquenniorum.*

CAPITULUM LXXVIII.

Occasione sequentæ suppressionis Beneficii uniti, intrà XV. annos, sicque antequàm maturatū sit quinquennium, oriri potest dissidium inter Annatistas, & manus mortuam super debita solutione quinquennii, quorum Jura meo judicio solidiora tuendo, resolvitur in præsentia, quòd, ex Beneficiis annum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, manus mortuæ unitis, posteaquè intrà XV. annos suppressis, seu dismembratis, antequàm adveniret dies solutionis quinquennii, sicque antè illius maturationem, etiam adhuc debentur quinquennia; quinquennium enim uti subrogatum loco Annatæ, ex per nos fuscè suprà Cap. I. deductis, est fructus primi anni, & debetur anticipatè, *Egnan. in cap. prætered. 1. n. 8. & 10. nè Prælat. vic. suas, Monet. de distrib. quotid. part. 3. quæst. 9. num. 27. & 33. Mass. Gales. de Annat. n. 2. & 4. Amcyden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 3. de annat. nu. 16. nec per suppressionem Beneficii uniti sequuntur antè rigorosum, & verum lapsum XV. annorum, intelligitur sublatum jus Annatarum, quod habent in quinquennio decurrere, seu maturari incipienti antè sequentam suppressionem Beneficii, veluti in præcis terminis resolutum fuit per Congregationem Quinquenniorum contrà Monasterium S. Mariæ ad Carceres Monachorum Camaldulensium Congregationis Benedictinæ Paduanæ Civitatis, in unâ Paduana Quinquenniorum, juxta Decretum tenoris sequentis.*

PADUANA.

Eadem Congregatio pro Communi Quinquennii Unionis Monasterii S. Mariæ ad Carce-

ARGUMENTUM.

Ex aliqua portione fructuum dismembratorum Beneficii annum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentium, manus mortuæ in perpetuum reservata, etiam adhuc debentur quinquennia.

SUMMARIUM.

- 1 *Etiam ex aliqua portione fructuum dismembratorum debentur quinquennia.*
- 2 *Bullæ quinquenniorum non loquuntur de reservatione fructuum Beneficiorum.*
- 3 *Sola fructuum reservatio nunquam importare potest Unionem Beneficii.*
- 4 *Satis est, quòd eadem militet ratio in reservatione fructuum, que militat in Unione Beneficii.*
- 5 *Quinquennia debentur ratione perceptionis fructuum.*
- 6 *Quinquennia introducta fuerunt ob damnum Annatarum.*
- 7 *Vocabulorum diversitas insert rerum diversitatem.*

- 8 Regula 22. Cancellar. de Union. *mandat exprimi verum valorem Beneficii uniendi, & Beneficii, cui unitur.*
 9 *Dicta Regula intrat in reservatione fructuum.*
 10 *Fructus in se sunt potissima pars Beneficii.*
 11 *Quindenniorum materia latissime interpretanda est.*
 12 *De fructibus facienda est interpretatio, cum de alia re commodior interpretatio fieri nequeat.*
 13 *Regula Justinus Mandosius frater Quintiliani.*
 14 *Quintilianus Mandosius non sequitur Justinum, Mandosium suum fratrem.*
 15 *Licet utramque opinionem putet esse disputabilem.*
 16 *Casus omissus habetur pro omissis.*
 17 *Una causa continetur sub alia.*
 18 *Fructus appellatione Beneficii includuntur.*
 19 Regula 13. Cancellar. revocator. Union. *revocat Uniones effectum non sortitas.*
 20 Regula 22. Cancellar. de Union. *mandat exprimi verum valorem tam Beneficii uniendi, quam illius, cui unitur.*
 21 *Bene arguitur de toto ad partem.*

CAPITULUM LXXIX.

HAud semper unitur Beneficium, sed aliquando salvo remanente titulo, sit quodammodo Unio fructuum, non tituli, Beneficii tantum fructus dismembratur, ac in perpetuum reservari solent manus mortuæ, quæ proinde sub prætextu formalis, ac rigosæ Unionis, prætendit, non teneri ad quindennia; è contrâ vero Annuitatæ putant, bonum jus fore ex sola reservatione fructuum, quorum partes sequendo, resolvimus in præsentem, quod ex aliqua portione fructuum dismembratorum Beneficii annuum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentium, manus mortuæ in perpetuum reservata, etiam adhuc debentur quindennia, veluti in individualibus terminis finiat *Capon. controvers. forens. controvers. 32. num. 19. cum seqq. ibi: quod dicitur de novissima Constitutione Sanctissimi D. N. Urbani VIII. confirmatoria Constitutionum Pontificum Prædecessorum. Satis enim patet ex proximo dictæ Constitutionis, quod Papa non intendit aliquid de novo addere circa solutionem quindenniorum, sed tantum providere, nè ex applicatione fructuum Beneficiorum, & aliorum, quæ amplius vacare non sperabantur, indemnitati Officialium consulere, sed in casu nostro fructus applicati non suat de Prioratibus, vel Monasteriis, ex quibus Annuitatæ, vel Officiales, antè erectionem fuissent in possessione exigendi Annatas, tunc clarum esset, solvi debere quindennia, nam, cum pateret damnum ex applicatione, æquum tamen esset, ut singulis quindenniis Annata solveretur &c. quantumvis enim diversum sit in rigore Beneficium ab illius fructibus, attamen fructus utrius accessorii Beneficii sequuntur naturam sui principalis, ex vulgatis.*
 Nec obstat, quod Bullæ quindenniorum loquantur de Unione tantum, incorporatione, annexione, submissione, & applicatione Beneficiorum, & quidem geminatis verbis, non autem de reservatione, Unione, incorporatione, seu applicatione fructuum Beneficiorum, veluti legitur in Bulla 6. Pauli II. §. 1. 2. 3. 4. 5. 6. & 7. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi., Sanè &c. tam Nos, quam S. R. E. Martinus V. Eugenius IV. Nicolaus etiam V. Calistus III. &

Pius II. Pontifices &c. Beneficia Ecclesiastica &c. Apostolica auctoritate univimus, incorporavimus, & anneximus, applicavimus, atque submissionis, Beneficia unita hujusmodi amplius nequaquam vacare sperantur &c. Uniones, incorporationes, annexiones, applicationes, & submissiones &c. unita &c. Beneficia &c. unita &c. Annatas &c. in posterum singulis XV. annis perpetuo sequuntur, eidem Camerario solvere teneantur, & debeant. Et quod de omnibus &c. Beneficiis &c. unitis, à quorum Unione temporibus &c. anni XV. effluxerunt &c. Communia, Minuta, & alia Jura, seu Annatas &c. solvere adstringantur etiam singulis annis XV. in futurum, prout multi alii ad similes Uniones, & gratias obtinendas faciunt, & facere consueverunt &c. Alioqui &c. Uniones, annexiones, & incorporationes &c. habeantur penitus pro infectis, & sic &c. Beneficia &c. possint &c. impetrari &c. ac si ipsæ Uniones &c. nullatenus emanassent. Non obstantibus Unionibus &c. Bulla 20. Julii III. §. 5. & 6. eod. tom. 1. ibi., Cum autem &c. tam per ipsum Julium, quam etiam &c. Leonem X. Adrianum VI. & Clementem VIII. ac Paulum III. &c. ac Nos, diversæ aliæ Uniones, annexiones, incorporationes, & applicationes perpetuo factæ &c. fuerint &c. quoad omnia, & singula &c. Beneficia Ecclesiastica &c. Bulla 17. Pauli IV. §. 1. 2. 7. & 11. eod. tom. 1. ibi., ut de Ecclesiis, & Monasteriis &c. solverentur &c. summa pecuniarum in libris Cameræ Apostolicæ taxatæ &c. de cæteris autem Beneficiis &c. valoreni XXIV. Florenorum de Camera excedentium &c. juxta taxam solitam &c. ratione Monasteriorum &c. ac aliorum Beneficiorum Ecclesiasticorum, pro tempore unitorum &c. Monasteriorum, & Beneficiorum &c. unitorum &c. ratione Unionum &c. de Monasteriis &c. & aliis Beneficiis Ecclesiasticis &c. omnes, & singulas Uniones &c. de quibusvis Monasteriis &c. & Beneficiis Ecclesiasticis &c. sub Interis Pauli &c. comprehendit &c. Et propterea &c. ad solutionem Communium, & Minorum Servitorum, ac Annatarum, & aliorum Jurium prædictorum eidem Cameræ, Collegio, & Officialibus. ratione earundem Unionum &c. singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c. etiam per &c. pœnas &c. privationis, & dissolutionis Unionum &c. nec non Monasteria &c. & Beneficia unita hujusmodi onus solutionis Communium, & Minorum Servitorum, ac Annatarum, & aliorum Jurium semper habuisse, & ad præfens habere. Et insuper &c. volumus &c. quod omnes, & singuli, in quorum favore Uniones &c. Beneficia Ecclesiastica, quæ possident &c. notificasse, & intimasse debeant &c. Bulla 38. S. Pii V. in principio, juncto §. 2. 3. 4. & 6. tom. 2. ibi., ut Annatarum, Communium, & aliorum Jurium &c. ob perpetuas Beneficiorum Ecclesiasticorum Uniones persolvendorum &c. exactio, & exequutio fiat &c. contra &c. quoscumque Beneficia Ecclesiastica absque eo, quod Annatas, Communia, & Quindennia prædicta solvissent, pro tempore possidentes &c. Et in-

„ super quoniam &c. hæsitatur, an Monasteria,
 „ quorum fructus &c. in libris Cameræ Apo-
 „ stolicæ taxati reperiantur, nec non Priora-
 „ tus &c. cæteraque Beneficia Ecclesiastica &c.
 „ quorum fructus &c. in distributiones quoti-
 „ dianas convertuntur, sub literis Pauli II. &
 „ aliorum Prædecessorum hujusmodi compræ-
 „ hendantur &c. né Camera prædicta ex Mo-
 „ nasteriorum &c. & aliorum Beneficiorum,
 „ Ecclesiasticorum Unionibus &c. detrimentum
 „ aliquod pareretur &c. quæcumque Beneficia
 „ Ecclesiastica &c. Apostolica auctoritate uni-
 „ ta &c. sub literis Pauli II. & aliorum Præde-
 „ cessorum &c. compræhendi, & includi. Et
 „ propterea &c. quivis alii, in quorum favorem
 „ Uniones, annexiones, incorporaciones,
 „ applicaciones, & submissiões hujusmodi
 „ factæ reperiantur &c. dummodò Monasteria,
 „ & Beneficia ipsa possideant, ad solutionem
 „ Communium, Annatarum, & aliorum Ju-
 „ rium prædictorum eidem Cameræ &c. ratione
 „ Unionum, annexionum, incorporatio-
 „ num, applicacionum, & submissiõnum præ-
 „ dictarum singulis XV. annis &c. faciendam
 „ teneri, & obligatos esse &c. Mandantes &c.
 „ ut &c. pro faciliiori indagacione Unionum
 „ prædictarum &c. ad indicandum &c. Beneficia
 „ Ecclesiastica &c. moneat, & requirat &c. „
 „ *Bulla 33. Sixti V. §. 1. 2. & 4. eod. tom. 2.*
 „ *ibi*, Itaque &c. literis &c. Pauli II. &c. III.
 „ Pauli IV. ac Pii V. nec non quorumcumque
 „ aliorum &c. Pontificum &c. super solutione
 „ Annatarum, Communium, Quindennio-
 „ rum, & aliorum Jurium, ratione Provisio-
 „ num, & seu Unionum perpetuarum quorum-
 „ cumque Beneficiorum Ecclesiasticorum &c.
 „ approbamus, & confirmamus &c. atque
 „ illas &c. innovamus &c. ratione Beneficio-
 „ rum unitorum &c. ex Unionibus &c. in Unio-
 „ nibus &c. statuimus &c. & declaramus, quòd
 „ Uniones, annexiones, incorporaciones, ap-
 „ plicaciones, & submissiões de quibuscum-
 „ que Beneficiis Ecclesiasticis &c. sub dictorum
 „ Prædecessorum Constitutionibus &c. omni-
 „ nõ compræhendantur. Et propterea &c. Pia
 „ Loca &c. & quivis alii, in quorum favorem
 „ Uniones, annexiones, incorporaciones, ap-
 „ plicaciones, & submissiões hujusmodi factæ
 „ reperientur, aut posthac fient &c. dummodò
 „ Beneficia ipsa possideant, ad solutionem
 „ Quindenniorum præfatarum eidem Cameræ,
 „ ac Collegio, & Officialibus, ratione Unio-
 „ num, annexionum, incorporacionum, ap-
 „ plicacionum, & submissiõnum præfatarum
 „ singulis XV. annis &c. faciendam teneri, &
 „ obligatos esse &c. Mandantes &c. ut pro fa-
 „ ciliiori indagacione Unionum &c. Pia Loca
 „ &c. ad indicandum &c. quæcumque Benefi-
 „ cia Ecclesiastica &c. moneant, & requirant
 „ &c. sub &c. pœnis &c. privationis Beneficio-
 „ rum unitorum &c. constituto tamen de sortito
 „ effectu Unionum &c. „ *Bulla 18. Urbani VIII.*
 „ *in principio, junctio §. 1. 2. & 3. tom. 5. ibi* „
 „ né Camera prædictæ ex Monasteriorum,
 „ aliorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum
 „ Unionibus &c. detrimentum aliquod indu-
 „ ceretur &c. Cùm autem &c. ad sint quamplu-
 „ rimæ Uniones, & applicaciones &c. „
 „ *Bulla 50. Clementis X. per tot. repetit. post Tract.*

int. Const. Apost. in ordine la I. III. V. VI. VII. VIII. & XI.

Sola namque fructuum applicatio, seu reser-
 vatio nunquam importare potest Unionem Be-
 neficii, nec illam inducere per æquipollens, ut
 patet ad sensum; quia satis est, quòd eadem
 militet ratio in applicacione, seu reservatione
 fructuum, quæ militat in Unione Beneficii;
 dum quindennia in tantum debentur, in quan-
 tum Beneficia uniuntur, sicque ratione Unionis
 Beneficiorum, non ratione applicacionis, seu
 reservationis fructuum, & in tantum proindè
 eadem quindennia debentur, in quantum man-
 us mortua, cui fit Unio Beneficii, percipit
 fructus Beneficii uniti; ità, ut perindè sit, ac si
 de Beneficio fiat dismembratio, & applicatio,
 juxta notata per Capon. *controvers. forens. con-
 trovers. 32. num. 29. in fin. ibi: cùm dicti redditus
 perciperentur à Mensa Capitulari, dicitur vera
 dismembratio ex Beneficiis collatis, & perindè
 est ac si ex &c. Beneficiis facta fuisset dismembra-
 tio &c.*

Minus obstat, quòd, cùm quindennia intro-
 ducta fuerint ad reparandum Annatarum dam-
 num illis resultans ex defectu futurarum vaca-
 tionum Beneficii uniti, ob illius perpetuitatem
 penès manum mortuam vigore Unionis, perque
 consequens ex desperatis Annatarum emolumentis,
 eidem Annatistis debitis, quando Beneficium
 unitum excedit XXIV. Ducatos auri de Came-
 ra, juxta rationem traditam in *Bulla 6. Pau-
 li II. §. 2. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi: Propte-
 reaque &c. Beneficia unita hujusmodi amplius
 nequaquam vacare sperantur &c. Bulla 17. Pau-
 li IV. §. 8. eod. tom. 1. ibi: omnes, et singulas
 Uniones &c. de quibusvis &c. Beneficiis Eccle-
 siasticis &c. quæ ex eorum perpetuitate non va-
 cant &c. Bulla 38. S. Pii V. §. 3. in principio,
 tom. 2. ibi: quæ amplius vacare non sperabatur
 &c. Bulla 33. Sixti V. §. 2. in principio, eod.
 tom. 2. ibi: quia illorum vacatio amplius non spe-
 ratur &c. Bulla 18. Urbani VIII. in principio,
 tom. 5. ibi: quæ amplius vacare non sperabantur
 &c. et Bulla 50. Clementis X. §. 1. in fin. §. 3. in
 principio, et §. 6. in fin. tom. 6. ibi: quæ ex eorum
 perpetuitate non vacant &c. quæ amplius vacare
 non sperabantur &c. repetit. post Tract. int. Const.
 Apost. in ordine la I. V. VI. VII. VIII. & XI.*

Sequuta simplici, ac nuda applicacione, seu
 reservatione fructuum favore manus mortuæ,
 Beneficium tamquam non unitum bene vacare
 potest in posterum, ideòque uti vacabile reman-
 ens, subjacere non debet quindennii præter
 mentem, & contrà expressam rationem à Pon-
 tificibus in eorum Constitutionibus deductam:
 quia, si Beneficium vacat quoad titulum, sal-
 tem non amplius vacat, nec vacare potest
 quoad fructus, stante hujusmodi applicacione,
 seu reservatione fructuum.

Objectum insuper procederet, si quinden-
 nium haberet fixam, ac certam quantitatem,
 cùm tunc Annatistæ nullum sentirent præjudi-
 cium, sed quia augetur, & minuitur secundum
 majorem, & minorem fructuum quantitatem:
 ideò dismembrata aliqua eorum parte, & con-
 sequenter diminuta quantitate quindennii, ju-
 stitia exposcit, ut damnum, quod Annatistæ
 patiuntur mediante dismembratione portionis
 fructuum, per solutionem quindennii propor-

portionabiliter emendetur , & refarciatur .

Levissimi quoque ponderis est animadvertio , quòd Bullæ quindenniorum loquuntur de Vni-
 one ipsorum Beneficiorum , nulla facta mentione
 de fructibus ; appellatione autem Beneficiorum
 Ecclesiasticorum non veniunt eorum fructus ,
 quia nec fructus sunt Beneficia Ecclesiastica ,
 nec Beneficiis Ecclesiasticis similes , immò ab
 7 ipsis toto cœlo diversi , tamquam in se tempo-
 rales , & profani , contradistincti à titulo , seu
 substantia Beneficii , *Card. de Luca de Regalib.
 discurs. 11. num. 10.* aliàs si idem essent , non di-
 versis nominibus nuncuparentur ; undè diversi-
 8 tas vocabulorum infert diversitatem rerum , &
 substantiarum ; ità , ut unum non sequatur ad
 positionem alterius , *cap. Sanctorum 2. §. Si quæ
 2. distincti. 70. cap. eos , qui 2. distincti. 87.* quia
 8 sicuti , etiam si *Regula 22. Cancellar. de Union.*
 solummodò dicat , exprimendum esse verum valo-
 rem tam Beneficii uniendi , quam Beneficii ,
 9 cui unitur , attamen illa adhuc intrat in Vni-
 onem , reservatione , seu applicatione fructuum ob
 10 identitatem rationis , *Chokier. ad dist. Regul. n. 15.*
 immò fructus in se verè sunt potissima pars Be-
 neficii , nec Beneficium censetur habere qui fru-
 ctus non percipit , argumento *textus in cap. si
 tibi 17. de Præbend. in 6.* & Beneficium est causa
 immediata fructuum , ac per ipsos Beneficia
 conservantur ; undè debent & fructus appella-
 11 tionis Beneficii comprehendit , præsertim in ista
 materia quindenniorum , quæ tamquam Sedi
 Apostolicæ favorabilis , latissimam recipere de-
 bet interpretationem ; aded , ut , etiam si forsitan
 non esset latè interpretanda , saltem venire im-
 proprianda ob favorem publicum , *Mandos. ad
 Regul. 13. Cancellar. revocator. Union. question. 2.
 num. 4. cum seqq. & ad Regul. 22. Cancellar. de
 Union. question. 4. num. 6. in med. versiculo cum
 igitur Beneficium .*

Præterquamquòd verbum *Unio* , prout &
 verbum *dismembratio* non videtur commodius
 capi posse , quam pro applicatione , & dismem-
 bratione , seu reservatione fructuum , cum
 12 ipsum corpus Beneficii materiale , seu ipsa Ec-
 clesia , seu muri Beneficii non uniuntur , nec
 dismembrantur , sed benè ipsi fructus ; cum au-
 tem de alia re commodior , ac rectior interpre-
 ratio , quam de fructibus fieri non possit , de
 illis interpretatio facienda est , argumento *textus
 in l. nominatim 2. ff. de liber. & posthum. Mandos.
 ad dist. Regul. 13. Cancellar. revocator. Union.
 question. 2. n. 6. in principio .*

Longè insuper levioris momenti est ob-
 jectum , quòd Bullæ quindenniorum non solum
 loquuntur de Beneficiis , sed emphaticè ad tol-
 lendam omnem ambiguitatem , adiciunt verbum
 13 *Ecclesiasticis* : quia hoc non tollit , quòd
 non intelligatur etiam de fructibus , potissi-
 mum cum non consideretur Beneficium sine fru-
 ctibus , ut patet ad sensum , quidquid subtiliter
 14 contrarium senserit *Justinus Mandosius* frater
Quintiliani Mandosii , quòd in mox prælaudata
Regula 13. Cancellar. revocator. Union. non
 15 contineretur applicatio , seu reservatio fru-
 ctuum , quam opinionem non sequitur idem
*Quintilianus Mandosius ad præcitatam Regul. 13.
 Cancellar. question. 4. num. 7. et 8. quamvis n. 6.
 in fine , versiculo non tamen negaverim* , putet
 esse fatis disputabilem .

Ejusdem sanè furfuris est aliud objectum ;
 quòd calus omisissus habetur pro omisso , & re-
 16 manet in dispositione , ac sub censura Juris ; *l.
 commodissimè 10. ff. de liber. et posthum. Barbosa
 axiom. 39. num. 1. cum seqq.* in Bullis autem
 quindenniorum nihil est de applicatione , an-
 nexione , seu reservatione fructuum , nec de Jure
 communi debetur quindennium , uti Juri ipsi
 ignotum , sed benè tantum de Jure speciali , vi-
 gore nempe Constitutionum Apostolicarum ,
 ergo per ipsas Bullas quindenniorum nihil cen-
 setur dispositum de quindenniis in applicatio-
 17 ne , seu reservatione fructuum : quia immò
 quando causa proxima habet connexitatem
 cum causa remota , ut quia una ad aliam sit
 ordinata , sub specificatione illius altera conti-
 netur , *l. si finita 15. §. deinde 2. ff. de damn. infest.*
 cum verò Beneficium sit causa immediata fru-
 ctuum , ut superius insinuavimus , debent fru-
 ctus appellationis Beneficii includi , multò ma-
 18 gis , quando Bullæ quindenniorum loquuntur
 per dictiones universales , de omnibus nempe
 Unionibus , annexionibus , applicationibus ,
 incorporationibus , & de quibusvis Beneficiis ,
*Mandos. ad sæpè citat. Regul. 13. Cancellar. re-
 vocator. Union. question. 2. n. 5. & 6.*

Quibus politis , superest Difficultas , quid
 dicendum , si , exempli causa , aliqua tantum
 pars fructuum alicujus Ecclesiæ , seu Beneficii
 divitis , ac pinguis applicata , & annexa fuerit
 alteri Ecclesiæ , seu Beneficio pauperi , ac tenui ,
 utrùm in isto casu Ecclesia reservataria partis
 fructuum , adhuc teneatur solvere quindennia ;
 & tenendum est , illam teneri , quia eo modo ,
 19 quo *Regula 13. Cancellar. revocator. Union.* re-
 vocans Uniones effectum non sortitas , & *Re-
 gula 22. Cancellar. de Union.* mandans exprimi
 verum valorem tam Beneficii uniendi , quam
 illius , cui unitur , comprehendit quoque an-
 nexiones , applicationes , & reservationes alic-
 20 jus partis fructuum , ità Bullæ quindennio-
 rum , quas mox diximus , esse quoque intelli-
 gendas de applicatione , seu reservatione partis
 fructuum , prout taliter intelligendæ veniunt
 prælaudatæ *Regula Cancellaria* , arguendo de
 21 toto ad partem , *l. qua de tota 76. ff. de rei vin-
 dicatione , Mandos. ad dist. Regul. 13. Cancellar.
 revocator. Union. question. 2. num. 5. cum seqq.
 & ad dist. Regul. 22. Cancellar. de Union. que-
 stione 4. num. 3. in fine , versiculo pro parte verò
 affirmativa , cum nn. seqq. Everard. in Topic. leg-
 gal. loc. 80. Barbosa loc. commun. argument. loc. 114.
 n. 1. & 2. cum inficias iri nequeat , quòd portio
 fructuum antè applicationem , seu reservatio-
 nem non sit pars illius Beneficii , à quo separa-
 tur , seu dismembratur .*

ARGUMENTUM.

Ex fructibus Beneficiorum annuum valo-
 rem viginti quatuor Ducatorum auri de
 Camera excedentibus , dismembratis ,
 manus mortuæ unitis , seu applicatis ,
 quantumvis remanentibus ipsis Benefi-
 ciis penès suos Rectores , etiam adhuc
 debentur quindennia .

SUMMARIUM.

- 1 Quindennium debetur etiam ex Beneficio, cujus tantum fructus applicati sunt, remanente ipso Beneficio penes suum Rectorem.
- 2 Potius dismembratio, quam Unio dicitur, remanente penes Rectorem, seu Beneficiatum Beneficio.
- 3 Etiam ex perpetua Pensione manus mortuæ reservata debetur quindennium.
- 4 Nemo duplici onere gravandus est.
- 5 Per Unionem, seu applicationem fructuum, & dismembrationem non extinguuntur Beneficium, sed alteratur tantum.
- 6 Eundem effectum operati debet Unio fructuum Beneficii, seu dismembratio, quem operatur Unio ipsius Beneficii.
- 7 In utraque Unione eadem requiruntur solemnitates, & utraque est alienatio.
- 8 Talis Unio non definit esse pura, ac perfecta, licet illa differatur post decessum Rectoris.

CAPITULUM LXXX.

Siquidem non solum ex Beneficio unito, sed etiam ex Unione, seu applicatione fructuum Beneficii est locus quindennio, ideo firmatur in presenti, quod ex fructibus Beneficiorum annum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, dismembratis, manus mortuæ unitis, seu applicatis, quantumvis remanentibus ipsis Beneficiis penes Rectores, etiam adhuc debentur quindennia; etenim Constitutiones Apostolicæ super materia quindenniorum emanatæ non modò locum sibi vindicant, quando ipsamet Beneficia uniantur manibus mortuis, verum etiam quando eisdem uniantur, seu applicantur fructus alicujus Beneficii, veluti pro absoluto citrà ullam controversiam admittunt *Capon. controvers. forens. controu. 32. num. 22. cum seqq. ibi: Capitulum, & Canonici &c. pro quindennio Unionis Parochialis Ecclesiæ &c. ac applicationis medietatis fructuum Ruralis Ecclesiæ &c. solvunt semper, & solvunt quindennia &c. Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 3. nu. 56. & 57. quamvis aliud sit habere Beneficium, & habere fructus Beneficii: quandoque enim contingit, quòd non uniatur manus mortuæ ipsum Beneficium, sed bene illius tantum fructus, remanente penes Rectorem, seu Beneficiatum ipso Beneficio; quo casu dicitur potius dismembratio, quam Unio, *Turricell. de Union. Benefic. cap. 1. nu. 11. Garz. de Benefic. part. 12. cap. 2. num. 4. & cap. 3. num. 2. hinc ex eadem ratione ipsæmet Bullæ quindenniorum quoque procedunt, quando reservantur, seu applicantur super Beneficiis perpetuæ Pensiones ad favorem manus mortuæ, quæ pro dictis Pensionibus tenetur ad quindennium, eo modo, & forma, quibus ad illud retinetur pro Beneficio sibi unito, ut declaravit Clemens X. in sua Constitutione in ordine la 50. §. 7. cum seqq. tom. 6. repetit. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la XI.**

Neque obstat, quòd, cum Beneficium hujusmodi adhuc per obitum illius Rectoris vacatum sit, proindeque subjacere debeat Annatæ, æquum non videtur, ut interim etiam subjacere debeat quindennio, nè duplici onere contrà Juris regulas gravetur, *Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn. num. 22. ibi: Si*

etiam solveretur quindennium, imponeretur unis, & eisdem fructibus duplex onus, cum tamen unum istorum tantum solvendum sit, Annata nempe, vel quindennium, Annata in vacatione, & quindennium, ubi vacatio fuit sublata per Unionem &c. quia immò Beneficium semel postea per mortem Rectoris vacans, non amplius vacat, sed ad instar proprietatis consolidatur penes manum mortuam: præterea ad justitiam solutionis quindennii superabundat certa spes acquirendi ipsum Beneficium per obitum Rectoris, justumque est, ut manus mortua, quæ fructus Beneficii percipit, quindennia solvat, licet titulus Beneficii per accidens remanserit penes Rectorem.

Minus obstat, quòd per unionem fructuum, seu dismembrationem fructuum non extinguuntur Beneficium, sed alteratur tantum, *Garzias de Benefic. par. 12. cap. 3. num. 1.* undè non sequitur Unione Beneficii, sed illius tantum fructuum favore manus mortuæ, videretur potius eadem manus mortua non teneri ad quindennia; quasi, quòd mens Pontificiarum Constitutionum fuerit, ut quindennia debeantur ex Beneficiis unitis, non autem solummodo ex eorum fructuum unione, prout ex ipsis Constitutionibus super quindenniorum materia promulgatis depræhendi valet, quia immò mens Summorum Pontificum ea fuit, quòd sive ex fructibus solis unitis, seu applicatis, sive ex Beneficiis unitis unà cum fructibus debentur quindennia, cum tam in una, quam in alià unione cessaturæ sunt imposterum successivæ vacationes; sicque militat tam in uno, quam in alio casu viva ratio debendi quindennia, & eundem effectum operari debet unio fructuum Beneficii, seu dismembratio, quem operatur unio ipsius Beneficii, quando videmus, eandem esse naturam unionis Beneficii, & unionis illius fructuum, dum in utraque unione eadem requiruntur solemnitates, & utraque est alienatio, *Lotther. de re benefic. lib. 1. quest. 28. num. 4. Turricell. de union. Benefic. cap. 7. nu. 8. & 9. & cap. 8. num. 3. Pyrrh. Corrad. in prax. benefic. lib. 3. cap. 2. num. 2. nec definit hujusmodi unio esse pura, ac perfecta, licet illius effectus differatur post decessum Rectoris, illiusque exequitio protrahatur in tempus vacationis Beneficii, Rota coram Dumozet. Jun. dec. 525. num. 9. cum seqq. tom. 2. ac in recentior. dec. 196. n. 13. par. 7. dec. 374. n. 17. par. 9. tom. 2.*

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, per Papam Schismaticum manus mortuæ unitis, sive ex perpetuis Pensionibus ad favorem manus mortuæ reservatis, posteaque Unione Beneficiorum, seu reservatione Pensionum per Papam legitimum confirmata, ac si à principio Unio Beneficiorum, aut reservatio Pensionum valida esset, non à die confirmatæ Unionis Beneficiorum

ciorum, aut reservationis Pensionum, sed à die factæ Unionis Beneficiorum, aut reservationis Pensionum, etiam adhuc debentur quindennia.

S U M M A R I U M.

- 1 Quando dicatur Papa Schismaticus.
- 2 Idem est Papa Schismaticus, & Antipapa.
- 3 Romana Ecclesia Schismate miserè laboravit.
- 4 Ex Unione Beneficii, aut reservatione Pensionis per Papam Schismaticum facta, posteaque per Papam legitimam confirmata, debentur quindennia à die factæ Unionis Beneficii, aut reservationis Pensionis.
- 5 Confirmatio legitimi Pontificis influit validitatem in primævam concessionem.
- 6 Confirmatio ad instar ratificationis retrotrahitur ad tempus Unionis Beneficii, seu reservationis Pensionis, confirmatæ.
- 7 Alias manus mortua restitueret tenetur omnes fructus Beneficii uti nulliter uniti, aut Pensionis uti nulliter reservatæ.
- 8 Papa Schismaticus non habet Claves Cæli, sed Inferni, ac est Diabolus in terra.
- 9 Beneficiorum, & Dignitatum collationes factæ à Papa Schismatico, nullæ sunt.
- 10 Quidquid, si confirmaretur Unio Beneficii, aut reservatio Pensionis de per se valida, non indiget confirmatione.
- 11 Clemens VII. fuit Papa Schismaticus creatus adversus Urbanum VI. Papam legitimum.
- 12 Benedictus XIII. fuit cæssor Clementis VII. fuit pariter Papa Schismaticus.
- 13 Confirmatio, seu ratificatio actus nulli influit validitatem ipsi actui ab initio.
- 14 Virtus sanatoriæ est rem reponere in pristinum statum, ac si ab initio non esset infirma.
- 15 Censuræ in Signatura Gratia sanatus, remanet convalidatus etiam in præteritum.
- 16 Sanatum à Principe, intelligitur perfectè sanatum ex tunc, non sic sanatum ab homine.
- 17 Laudatus R. P. D. Malerius.
- 18 Gratia perinde valere habet octulo retrò.
- 19 Antipapa Beneficia conferre, aut unire nequit.
- 20 Pareri solet Papæ canonicè, & non canonicè electo.
- 21 Clemens VII. fuit Papa Schismaticus.
- 22 Mixtura erroris facti, & Juris inducit justum errorem.
- 23 Error Juris valdè dubii præbet saltem titulum coloratum ad possidendum Beneficium, quamvis nulliter unitum.
- 24 Ad sustinendam Unionem Beneficii, aut reservationem Pensionis, satis est titulus invalidus, & putativus.
- 25 Ad salvandam Unionem Beneficii, aut reservationem Pensionis, sufficit etiam titulus habitus à non habente potestatem unire Beneficium, seu reservandi Pensionem, dummodò iusto errore sit inductus.
- 26 Bene emitur à falso Procuratore, pro vero tamen reputato, vel à Domino putativo.
- 27 Titulus Unionis Beneficii, aut reservationis Pensionis discoloratur, detecto Antipapatu.
- 28 Error justus, & bona fides super Antipapatu saltem cessavit post Concilium Constantien. de anno 1414.
- 29 Unio Beneficii, aut reservatio Pensionis, quousque

declaretur nulla, interim præbet titulum coloratum.

- 30 Concilium tollere nequit præcedentem justum errorem super Antipapatu.
- 31 Nec tollit credulitatem legitimitatis Papæ, nec inducit malam fidem.
- 32 Quod fortius intrat, si manus mortua persisterit in possessione Beneficii.
- 33 Approbatio Unionis Beneficii, aut reservationis Pensionis retrotrahitur ad initium actus, convalescendo à principio, seu ex tunc.

C A P I T U L U M LXXXI.

Pro dicendorum intelligentia præmittendum est, dici Papam Schismaticum, quando in discordia (quod Deus ab Ecclesia sua avertat) eliguntur duo Pontifices, quorum unus nulliter electus, dicitur etiam Antipapam, cum tunc per factiones partim pareatur Pontifici legitimo, & partim illegitimo, seu Schismatico, & Antipapæ; quo quidem Schismate Romana Ecclesia retroactis sæculis miserè laboravit, præter alios Antipapas antiquissimos, tempore Benedicti XIII. Joannis XXIII. & Clementis VII. de quo Gemian. cons. 35. in principio, Bald. in suo erudito consilium. l. e. d. r. registrato ante tit. Codic. si quis aliqui testat. prohibuer. Cabasut. in notis Concil. cap. 91. per tot. Edmund. Pritcher in Histor. Concil. General. lib. 2. cap. 1. per tot. Ricciul. de Jur. person. extr. gren. Eccles. lib. 9. cap. 1. & 2. Labor. de electione Canonica cap. 11. per tot. Frances Barbastren. de intrusione questione 13. & 15 per tot. Card. de Luca de præminent. discurs. 2. num. 20. & de feud. discurs. 5. num. 5. cum seqq. & in Relat. Cur. discurs. 2. n. 31 & 32. Rota coram Card. Seraphin. decis. 612. per tot. tom. 1. Gregor. XV. decis. 286. & 509. per tot. Coccin. dec. 295. per tot. ac in recentior. dec. 5. per tot. par. 13.

Quibus præmissis, resolvimus in præsentem, quod ex Beneficiis annuum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, per Papam Schismaticum manui mortuæ unitis, sive ex perpetuis Pensionibus ad favorem manus mortuæ reservatis, posteaque Unione Beneficiorum, seu reservatione Pensionum per Papam legitimam confirmata, ac si à principio Unio Beneficiorum, aut reservatio Pensionum valida esset, non à die confirmatæ Unionis Beneficiorum, aut reservationis Pensionum, sed à die factæ Unionis Beneficiorum, aut reservationis Pensionum, etiam adhuc debentur quindennia, ob bonam fidem ex præambulo titulo, quantumvis invalido, ac putativo de per se sufficiente ad præscribendam contra manum mortuam, & ob confirmationem legitimi Pontificis influentem validitatem in primævam concessionem, Rota coram Carillo dec. 42. num. 2. cum seqq. & per tot. quæ est decis. 145. part. 7. recentior. & coram cod. Carillo dec. 53. n. 1. cum seqq. ac per tot. & in recentior. dec. 352. per tot. par. 4. tom. 2. tunc enim confirmatio admittit ratificationis retrotrahitur ad tempus Unionis Beneficiorum, seu reservationis Pensionum respectivè confirmatæ, & perinde habetur, ac si ab initio adfuisset, Costa de retractione. cas. 4. ad cap. 8. n. 3.

Alias prætendens manus mortua, quindennia

nia currere incipere à die tantum confirmationis Unionis Beneficii, seu reservationis Pensionis, invalida, proprio gladio se jugulat, in hoc majus sibi met inferendo præjudicium, quam in solvendo quindennia à die factæ Unionis Beneficii, aut reservationis Pensionis, invalida: etenim in hoc sensu teneretur ad restitutionem omnium fructuum Beneficii nulliter sibi uniti, vel Pensionis ad sui favorem nulliter reservatæ, uti nulliter respectivè perceptorum ob Unionis Beneficii, seu reservationis Pensionis invaliditatem, *cap. gravis 11. de restitution. spoliat. §. Siquis à non Domino 35. Institution. de rer. divisio.* undè suam meliorem sanè conditionem facit manus mortua, solvendo quindennia à die invalidæ Unionis Beneficii, aut invalidæ reservationis Pensionis, quam à die tantum illius confirmationis.

In nihilum refragante, quòd, cum titulus Unionis Beneficii, vel reservationis Pensionis, datus à Papa Schismatico sit invalidus; Schismatici enim acta sunt nullius momenti, & Schismaticus non habet Claves Cœli, sed Inferni, ac est Diabolus in terra, per *textum in cap. in nomine Domini 1. dist. 23. cap. 1. de Baptism Ricciull de fure person. extrà grem. Eccl. exist. lib. 9. cap. 3. nu. 1. & 2. ac in puncto Unionis Beneficii, cap. 4. num. 4. versiculo & pari ratione, Rota coram Cocchino decif. 295. num. 1. & in recentior. dec. 352. num. 1. par. 4. tom. 1. ubi de Unione facta à Clemente VII. Schismatico creato adversus Urbanum VI. Pontificem legitimum, & de alia Unione facta à Benedicto XIII. successore ejusdem Clementis VII. etiam Schismatico; eo sanè modo, quo collationes Beneficiorum, & Dignitatum factæ à Schismatico, nullæ sunt, *cap. 1. de Schismatic. sequuta confirmatio non videtur tribuere validitatem Unioni Beneficii, vel reservationi Pensionis, invalidæ respectivè, sed bene vim novæ Unionis Beneficii, seu novæ reservationis Pensionis; proindeque videretur non intrate suprâ memorata retrotractio ad principium, quidquid, si confirmaretur Unio Beneficii, aut reservatio Pensionis, quæ de per se valida esset, nullaque indigeret confirmatione, sed ad melius esse, & ad meliorem, majorem, seu abundantiorum cauthelam tantum. Costa de retrotractioe casu 4. ad cap. 8. num. 23 in principio, versiculo quæ sanè confirmatio, Rota coram Carillo dec. 42. nu. 3. & 4. Cocchin dec. 295. n. 1. & in recentior. decif. 352. num. 1. part. 4. tom. 1.**

11 ubi de Unione facta à Clemente VII. Papa Schismatico electo contra Urbanum VI. Papam legitimum, & de Benedicto XIII. successore Clementis pariter Schismatico; quia Pontifex optimè sciens, Unionem Beneficii, seu reservationem Pensionis factam ab Antipapa esse nullam, illam tamen confirmans, censetur nullitatem hujusmodi velle sanare, & quatenus opus sit, velle de novo Unionem Beneficii, aut reservationem Pensionis concedere, dum confirmatio, seu ratificatio actus nulli influit validitatem ipsi actui ab initio, veluti in puncto Unionis factæ à Papa Schismatico, postea confirmatæ à Papa legitimo ponderat *Rota coram Carillo dec. 42. num. 2. & decif. 53. num. 1. ac in recentior. dec. 352. num. 2. par. 4. tom. 1.* virtus autem sanatorix est rem reponere in pristinum

statum, ac si ab initio res sanata, nulla laborasset infirmitate, ad *textum in l. si rem 9. §. fin. ff. de pignorat. actio. Cyriac. controverf. 308. num. 56. cum seqq.* ad instar sanationis census factæ à Papa in Signatura Gratiæ, per quam remanet convalidatus etiam in prateritum à die illius impositionis: quando namque quid sanatur à Principe, intelligitur perfectè sanatum ex tunc, ad differentiam sanati ab homine, quod intelligitur sanatum ex nunc, hujusmodi operante effectum retrotractioe ad initium actus, ut nulla habeatur ratio gestorum, nec juris quæsitio medio tempore, *Card. de Luca de censib. discurs. 3. num. 6. & discurs. 35. num. 4. Pilaja ad l. inc. de protektion. considerat 77. nu. 2. Urceol. de transaktion. quest. 41 num. 15. & 16. immortalis ævi R. P. D. Peregrin Maser. Signature Jussitæ, & Signaturæ Gratiæ Vocans. olim in Urbe perexcellens Advocatus, Vol. 5. dec. de Gratiis Roman. Pontific. in Signatura Gratiæ, sanantium nullitat. contraff. num. 12. Rota coram Bichio decif. 614. per tot. tom. 2. ac in recentior. dec. 311. n. 11. par. 17. dec. 356. num. 12. par. 18. tom. 1. dec. 601. num. 3. ead. part. 18. tom. 2. & apud Card. de Luca de usur. dec. 21. num. 10 cum seqq. & dec. 22. in fin. & adinstar gratiæ sanatorix, vulgo perinde valere nuncupatæ concedi solitæ per Datariam Apostolicam super Provisionibus Beneficiorum, quæ habet oculos retro, convalidans gratiam, ac si illa ab initio valida esset, *Geminian. consil. 11. num. 2. cum seqq. & consil. 128. num. 3. cum seqq. Roman. consil. 362. num. 4. cum seqq. Card. Paris. consil. 44. num. 6. cum seqq. vol. 4. Menoch. consil. 316. n. 2. cum seqq. Card. de Luca summ. benefic. num. 253. Gomez Sarnen. in Regul. 27 Cancellar. de non judicand. juxta formul. supplication. quest. 7. versic. tamen illis, Rebuff. in prax. benefic. par. 2. tit. de Rescript. etiam perinde valere, num. 1. cum seqq. Mandos. in Regul. 10. hodie 12 Cancellar. reva. lidator. Gratiar. quest. 1. num. 1. cum seqq. & in Regul. 34. hodie 35 Cancellar. de anal. quest. 84. num. 4. ac in prax. Signatur. Grat. tit. perinde valere, fol. mihi 59. Ricc. collectan. 1471. per tot. par. 4. Lothar. de re benef. lib. 2. quest. 54. num. 8. 58. & 71. cum seqq. Ameyden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 14. num. 20. cum seqq. Flamin. Paris. de resignat. Benef. lib. 11. quest. 7. num. 89. cum seqq. Virvicia. in prax. Fursipatron. part. 2. lib. 13. cap. 8. claus. 16. nu. 62. cum seqq. Pyrrb. Corrad. in prax. benefic. lib. 1. cap. 5. nu. 201. cum seqq. & in prax. dispensation. Apostol. lib. 7. cap. 2. num. 51. cum seqq. & lib. 8. cap. 1. nu. 39. & 40. & cap. 5. num. 38. cum seqq. Rosa de exequutor. litor. Apostol. par. 1. cap. 6. num. 319. cum seqq. & in addition. ad dist. cap. 6. nu. 292. cum seqq. Mendez à Castro in prax. Lusitan. lib. 2. cap. 3. num. 14. cum seqq. Tondut. resol. Canonic. & benefic. par. 1. cap. 4. §. 4. nu. 2. & par. 2. cap. 154. num. 10. Azor. institution. moral. par. 2. cap. 31. quest. 1. & 7. Rota coram Cassador. ad Regul. Cancellar. dec. 33. n. 6. Bich. decif. 325. n. 11. tom. 1. Merlin. decif. 788. num. 5. tom. 2. Dunozet. Sen. dec. 349. num. 11. & in recentior. dec. 276. nu. 12. par. 19.**

Minusque obstat, quòd confirmatio non potest cadere super titulo penitus invalido, qualis est Unionis Beneficii, aut reservationis Pensionis, qui nullo modo dici potest causatus

justo errore ad constituendum in bona fide, & ad præsumendum, Papam legitimum velle confirmare, si vè verius convalidare actum Papæ illegitimi, quantumvis habuit notitiam de invaliditate actus ad hoc, ut fingatur Unio Beneficii, seu reservatio Pensionis à principio valida; sicque quindennia à principio debent, quando tamen nullibi appareat potest. de iustitia tituli dati ab Antipapa, qui nec conferre, nec unire Beneficia potest, Ricciull. de Fur. person. extrâ grem. Eccl. existent. lib. 9. cap. 4. num. 4. versiculo & pari ratione; & ad instar penitentis restitutionem Beneficii in spolio, ubi requiritur titulus coloratus, tuncque adesse dicitur, quando docetur, obtentum fuisse ab habente potestatem conferendi: quia, licet unicus fuit Pontifex Schismaticus, at tamen ad effectum sustinendi saltem in statu implicitæ validitatis Unionem Beneficii, seu reservationem Pensionis, aliâ per se nullam, ipsius titulum satis justo errore caulatum fuisse dicitur, dum in similibus electionibus duorum Pontificum, ut plurimum, hinc indè controversi so-

19
20
21
22
23
24

leat, donec in Conciliis declaretur Antipapa, & tam canonicè, quam non canonicè electo pareatur, Barbastren. de intrusione questione 15. num. 5. & 6. & questione 28. num. 9. & 10. ac in specie Unionis factæ à Clemente VII. Schismatico, electo contrâ Urbanum VI. Papam legitimum Rota coram Coccino dec. 295. num. 7. repetit. dec. 228. post Farinacc. in consil. vol. 2. undè stricto modo loquendo, talis error non meretur dici merè, ac simpliciter error Juris, cum habeat naturam facti circa modum electionum hujusmodi in discordia factarum, quæ mixtura inducit justum errorem, Lotther. de re benefic. lib. 1. quæst. 24. num. 169. & 170. Aden. ad Gregor. XV. dec. 289. sub num. 26. versiculo nisi esset error, & in puncto Antipapæ Rota coram Coccino dec. 295. num. 7. & 8. præsertim, si occasione Papatus Schismatici hinc indè tunc quamplures Doctores scripserint; quo casu error dicitur Juris valdè dubiè, qui æquiparatur errori facti, ac quodammodo præbet aliquem titulum saltem coloratum ad possidendum Beneficium, quantumvis nulliter unitum, Gratian. discept. 72. num. 40. & 41. Paris. de consuet. benefic. quæst. 59. num. 19. & de resignat. benefic. lib. 11. quæst. 3. nu. 64. & 68. Turricell. de reb. Ecclæs. non alienand. cap. 27. §. 1. num. 16. & 17. Garz. de Benefic. par. 5. cap. 4. num. 305. & 306. & cap. 5. num. 88. Pasqualig. de Fubileo quæst. 60. num. 8. Dignatell. consil. canonic. tom. 2. consil. 36. num. 8. & tom. 4. consil. 112. num. 4. in med. versiculo quia, & tom. 6. consil. 1. num. 13. Rota coram Coccino dec. 295. num. 9. & in recentior. dec. 444. num. 4. part. 4. tom. 2. dec. 569. num. 14. & 15. par. 5. tom. 2. ex quo inapplicabile redditur exemplum, seu similitudo penitentis restitutionem Beneficii in spolio, quòd docere teneatur de titulo ab habente potestatem conferendi, cum hoc procedat, nè in Beneficiis decur vitiosus ingressus, quem

Jura abhorrent; ad effectum verò sustinendi Unionem Beneficii, aut reservationem Pensionis, satis est titulus invalidus, & putativo, Garz. de Benefic. part. 12. cap. 2. n. 126. & 132. Lotther. de re benefic. lib. 1. quæst. 28. num. 105. Rota coram Carillo dec. 42. nu. 6. Coccin. dec. 295.

num. 3. cum seqq. ac in re centior. dec. 203. num. 1. par. 19. im nò ad salva ndam Unionem Beneficii, aut reservationem Pensionis sufficit etiam titulus habitus à non habente potestatem uniendo Beneficium, seu reservandi Pensionem, modò justo errore sit inductus, Rota coram Coccino dec. 295. num. 11. in principio, repetit. de c. 228. post vol. 2. consil. Farinacc.

Undè videmus, quòd non est curandum de qualitate tituli in materia dominiè, sed benè sufficit titulus obtentus à Domino putativo; sicuti benè emitur à falso Procuratore, pro vero tamen reputato, vel à Domino putativo, Rota coram Coccino dec. 295. nu. 11. in principio, versiculo ubi de eo.

Ejusdem furfus est objectum, quòd titulus Unionis Beneficii, aut reservationis Pensionis discoloratur detecto Antipapatu, veluti ad aliud propositum ponderat Turricell. de union. Benefic. cap. 16. num. 7. proindèque error justus, & bona fides saltem cessaverit post Concilium Constantien. de anno 1414. quippè Unio Beneficii, aut reservatio Pensionis, quousque declaretur nulla, interim præbet titulum coloratum, longèque magis, quando, ut in casu, illa non revocatur, sed potius confirmatur, & approbatur postea à Pontifice legitimo. Memoratum insuper Concilium, si vè quodcumque aliud diffiniens super Antipapatu, tollere nequit præcedentem justum errorem, & inducere malam fidem, consilio de revocatione Unionis Beneficii, aut reservationis Pensionis, sed potius de illius confirmatione, in puncto Rota coram Coccin. dec. 295. num. 11. post med. versiculo neque officit.

Præterea nihil movet, quòd justus error habendi Papam illegitimum pro legitimo, cum cesset, postquam illegitimitas declarata fuerit per aliquod Concilium, quo mediante Principes statim se retraxerint ab obedientia Antipapæ unientis Beneficium, aut reservantis Pensionem, inque ipso Concilio depositi, confirmatio Unionis Beneficii, seu reservatio Pensionis respectivè, nullæ non videtur posse influere validitatem, & sanationem ab initio, quia Concilium, licet deponat Antipapam, non tamen ad effectum, de quo agitur, tollere potest justum errorem, & credulitatem legitimitatis Papæ, nec inducere malam fidem, præsertim, si de gestis ab Antipapa nullam facit mentionem, illa forsitan revocando, nullaque declarando, Rota coram Coccino dec. 295. num. 11. in med. versic. neque officit, geminat. post consil. Farinacc. vol. 2. dec. 228. quod fortius intrabit, si manus mortua, cui per Antipapam unitum fuit Beneficium, vel reservata Pensio, perterriti in illius possessione etiam post sequutam in Concilio depositionem Antipapæ, & à nemine fuerit molestata: undè verisimiliter credi potuit, Unionem Beneficii, aut reservationem Pensionis per Antipapam factam adhuc sustineri, proindèque à die Unionis Beneficii, seu reservationis Pensionis pro valida habitæ debent quindennia, Rota sæpè laudata dec. 295. num. 11. in fin. coram Coccino: siquidem Unio Beneficii, si vè reservatio Pensionis facta à Schismatico, donec iste deponatur, ex una parte videtur quodammodo esse in statu implicitæ validitatis, & supervenca appro-

33 probatio talis Unionis Beneficii, aut talis reservationis Pensionis se habet per modum retrotractivum ad initium actus, seu status impliciti, illud convalidando à principio, seu ex tunc, *Card. de Luca de legitim. 2. discurs. 23. nu. 8.*

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis, sive Canonicatibus Ecclesiæ receptitiæ, seu non numeratæ, annum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, manus mortuæ unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, super dictis Beneficiis, seu Canonicatibus ad favorem manus mortuæ reservatis, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Ecclesiæ non numeratæ quæ dicantur.
- 2 Ex Beneficiis, seu Canonicatibus Ecclesiæ non numeratæ, unitis debentur quindennia.
- 3 Ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus.
- 4 In Beneficiis Ecclesiæ non numeratæ nunquam datur vacatio.
- 5 Indultum de percipiendis prima annata Beneficiorum vacantium, non intrat in Beneficiis Ecclesiæ non numeratæ.
- 6 Quindennia introducta fuerunt ob cessationem annatarum ad reparandum Annatarum damnum.
- 7 Non est novum, quod etiam ex Beneficiis, ex quibus antea non solvebatur annata, postea solveatur quindennium.
- 8 Etiam Beneficia Ecclesiæ non numeratæ quodammodo vacare dicuntur saltem improprie.
- 9 De eo, quod potest esse perpetuum, ac vacabile, idem juris est.

CAPITULUM LXXXII.

PRO dicendorum intelligentia præmittendum est, alias esse Ecclesias numeratas, & alias non numeratas, seu innumeratas, vel receptitias, sive receptivas; non numeratas autem Ecclesias dici illas, in quibus non adest certus numerus Beneficiorum, seu Canonicorum, sed juxta reddituum incrementum, aut decrementum, Beneficiari, seu Canonici crescunt, vel decrescunt, quorum infinitus est numerus in Regno Neapolitano, inque Diocesi Calaguritana, *cap. dilectio 25. §. Præterea de Præbend. cap. ex parte 10. de concessione. Præbend. Gonzalez ad Regul. 8. hodie 9. Cancellar. de Mensib. gloss. 9. §. 3. n. 1. Lotther. de re benef. lib. 1. quæst. 14. num. 13. cum seqq. Barbosa de Canonic. cap. 3. num. 1. & de Episcop. par. 3. alleg. 57. num. 179. Corrad. in prax. benef. lib. 3. cap. 5. num. 17. Fillic. oper. moral. tom. 3. tract. 41. de Benefic. cap. 3. num. 6. Tondut. resol. Canonic. & benefic. part. 2. cap. 2. §. 5. num. 3. Fermosin. in cap. cum M. Ferraric. quæst. 1. num. 33. de Constitution. Pax Jordan. lucubr. Canonic. tom. 2. lib. 10. tit. 36. num. 14. Vivian. in prax. Furiispatronat. lib. 1.*

cap. 1. num. 114. Gonzalez Tellez in cap. ex parte 12. num. 8. versiculo adhuc, de Constitution. Card. Baron. Annal. Eccles. ann. 618. nu. 5. Masfobr. in prax. hab. Concurf. prælud. 5. & 6. Garz. de Benefic. part. 5. cap. 1. num. 157. bon. mem. R. P. D. Piton. discept. Eccles. par. 1. discept. 17. num. 1. cum seqq. quo præmissio, monemus in præsentem, quod ex Beneficiis, sive Canonicatibus Ecclesiæ receptitiæ, seu non numeratæ, annum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, manus mortuæ unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, super dictis Beneficiis, seu Canonicatibus ad favorem manus mortuæ reservatis, etiam adhuc debentur quindennia; cum enim Bullæ quindenniorum compræhendant generaliter cujuscumque generis Beneficia; sane etiam ista ex indentitate rationis, quæ, quantumvis non consistant in Ecclesiis numeratis, nihilominus verè Beneficia Ecclesiastica sunt, compræhendantur: Bullæ autem quindenniorum compræhendant omnia Beneficia Ecclesiastica qualitercumque qualificata, & ubique existentia, ergo sive existant in Ecclesiis numeratis, sive in non numeratis, per textum in cap. ex parte 10. de concess. Præbend. Gonzalez ad Regul. 8. hodie 9. Cancellar. de Mensib. gloss. 9. §. 3. num. 2. Vivian. in prax. Furiispatronat. lib. 1. cap. 1. num. 116. Pax Jordan. lucubr. Canonic. tom. 2. lib. 10. tit. 36. num. 12. bon. mem. R. P. D. Piton. discept. Eccles. par. 1. discept. 17. sub n. 11. immò non distinguente lege quindenniorum, nec nos distinguere debemus, Barbosa axiom. 136. n. 1. & 4.

Nec obstat, quod, cum in Beneficiis Ecclesiæ non numeratæ nunquam detur vacatio, sed statim per obitum possessoris, seu titularis ista supprimuntur, expirant, ac esse desinunt, uti Beneficia personalia, & per receptionem alterius creatur jus quoddam de novo; ita, ut deficiat essentialia requisita Beneficii, quod est ipsa perpetuitas, per textum in cap. dilectio 25. §. Præterea de Præbend. ibi: præterea, licet in Ecclesiis, in qua non est certus numerus Præbendarum, nulla etiam vacante, in Canonicum quis possit assumi, cum intelligatur ad quoddam jus eligi, quod ex electorum assensu de novo creatur, & cum electo in Canonicum nascitur, & desinit esse cum defuncto &c. Gonzalez ad Regul. 8. hodie 9. Cancellar. gloss. 9. §. 3. num. 10. cum seqq. Lotther. de re benefic. lib. 1. quæstion. 14. num. 16. cum seqq. Vivian. in prax. Furiispatronat. lib. 1. cap. 1. num. 17. cum seqq. Barbosa de Canonic. cap. 3. n. 8. bon. mem. R. P. D. Piton. discept. Eccles. par. 1. discept. 17. num. 10. 52. & 67. Rotæ coram Card. Mant. dec. 229. num. 1. proindeque in ejusmodi Beneficiis non sit locus solutioni Annatæ ob defectum vacationis, nec videatur esse locus solutioni quindennii; exemplo Indulti concessi de participanda prima annata Beneficiorum vacantium in tali Diocesi, quod non intrabit in Beneficiis Ecclesiæ, non numeratæ, ex eo quod in illis impossibilis est vacatio, Gonzalez ad Regul. 8. hodie 9. Cancellar. gloss. 9. §. 3. num. 17. ante med. §. Prout etiam; quindennia autem introducta fuerunt propter cessationem Annatarum, ad reparandum inde resultans Annatistis præjudicium, juxta Bullam 6. Pauli II. §. 3. Bullar. nov. Rom. tom. 1. Bullam 20. Julii III.

in principio, & §. 5. eod. tom. 1. Bullam 11. Pauli IV. in principio, eod. tom. 1. Bullam 17. ejusdem Pauli IV. §. 7. in fin. et §. 8. in principio, eod. tom. 1. Bullam 38. S. Pii V. §. 3. in principio, tom. 2. Bullam 33. Sixti V. in principio, et §. 2. in principio, eod. tom. 2. Bullam 18. Urbani VIII. in principio, et §. 1. tom. 5. et Bullam 50. Clementis X. in principio, et §. 3. in principio, §. 4. in principio, §. 5. in principio, et §. 6. in principio, tom. 6. repetit. post Tract. inter Constitution. Apostolic. in ordine la I. III. IV. V. VI. VII. VIII. & XI. non igitur solvenda sunt quindennia pro Beneficiis, pro quibus ante eorum Unionem non solvebatur Annata; quippe, præterquam quod non est novum, quod etiam pro Beneficiis, pro quibus ante Unionem non solvebatur Annata, post Unionem solvendum sit quindennium, *Amyden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn. num. 12. in principio ibi: rectè exigitur quindennium, licet pro iis nunquam fuerit soluta Annata, nec quidem fuisset, nisi subsequuta esset Unio. Undè in solutione quindennii, non solum consideratur damnum Camere Apostolicæ, et Officialium Cancellariæ ex Jure de præterito, sed etiam utile, ex Jure de futuro &c. nihilominus in rei veritate etiam*

8 Beneficia Ecclesiæ non numerata vacare dicuntur, ac perpetuari; nec est novum, aut repugnans, quod in ejusmodi Ecclesiis receptitiis, seu innumeratis detur vacatio saltem impropria, & collatio quoque impropria; ex quod illa cessatio, aut desinentia Beneficii per obitum possessoris, seu titularis habetur loco vacationis, & illa nova receptio ad servicium Ecclesiæ habetur loco collationis, pro constituto Beneficii, *Gratian. discept. 397. num. 75. Pax Jordan. lucubration. Canonice. tom. 2. lib. 10. tit. 19. num. 69. bon. mem. R. P. D. Piton discept. Eccl. par. 1. discept. 17. num. 57. in principio, versiculo. neque est novum; ita, ut ex tali impropria vacatione, & impropria collatione debeat annata, proindeque ex Unione talium Beneficiorum æquum est, quod debeat quoque quindennium, de quibus debetur annata: & de eo, quod potest esse perpetuum, ac vacabile. idem juris est, *Massobr. in prax. habend. Concurf. præjud. 5. dub. 1. n. 4.**

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, quantumvis non liberæ, sed simultaneæ, aut turnariæ collationis, manui mortuæ unitis, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Auctor editurus est Tractatum de Simultaneæ, & Turnariæ Provisione.
- 2 Bullæ quindenniorum comprehendunt etiam Beneficia qualificata, et cujuscumque generis.
- 3 Verba generalia sunt comprehensiva omnium, quæ dicit, et excogitari possunt etiam in materia stricta.

Occasione Unionis Beneficiorum non liberæ collationis, sed vel conjunctim cum Episcopo, & Capitulo, vel divisim, seu turnatim, ac alternativè inter Episcopum, & Capitulum, de qua quidem Beneficiorum natura editurus sum Tractatum de *Simultaneæ, et Turnariæ Provisione*, insurgere potest altercatum cum Annatis, & manu mortua, cui uniuersum Beneficia hujusmodi, nãm in hisce quoque Beneficiis intrent quindennia, nec nẽ: & asserimus, quod ex Beneficiis annum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, quantumvis non liberæ, sed simultaneæ, aut turnariæ collationis, manui mortuæ unitis, etiam adhuc debentur quindennia; ex eo quod Bullæ quindenniorum comprehendunt etiam Beneficia qualificata, & cujuscumque generis, ac lineæ illa sint, juxta Bullam 6. Pauli II. §. 6. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi, & cujuscumque, & qualitatis, aut generis Beneficia &c., Bullam 20. Julii III. §. 6. eod. tom. 1. ibi, Beneficia, & Ecclesiastica &c. quomodolibet qualificata, &c., Bullam 17. Pauli IV. §. 8. eod. tom. 1. ibi, & quibusvis &c. Beneficiis Ecclesiasticis, &c., Bullam 38. S. Pii V. §. 2. 3. et 6. tom. 2. ibi, cæteraque Beneficia Ecclesiastica, quocumque titulo nuncupata &c. & alia, quæcumque Beneficia Ecclesiastica &c., Bullam 33. Sixti V. §. 1. 2. et 4. eod. tom. 2. ibi, quocumque Beneficiorum Ecclesiasticorum &c. de quibusvis Beneficiis Ecclesiasticis &c. & alia quæcumque Beneficia Ecclesiastica &c., Bullam 18. Urbani VIII. in principio, et §. 1. et 2. tom. 5. ibi, & alia quæcumque Beneficia Ecclesiastica &c. de quibusvis Beneficiis Ecclesiasticis &c. quocumque Beneficiorum Ecclesiasticorum &c. &c., et Bullam 50. Clementis X. in principio, & §. 1. 3. 4. 5. 6. 7. & 9. tom. 6. ibi, aliorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum &c. qualificatorum &c. de quibusvis &c. Beneficiis Ecclesiasticis &c. quæcumque Beneficia Ecclesiastica unita &c. de quibusvis Beneficiis Ecclesiasticis &c. & alia quæcumque Beneficia Ecclesiastica &c. quorumcumque Beneficiorum &c., repetit. post Tract. int. Constit. Apost. in ordine la I. III. VI. VII. VIII. & XI. cum talia verba generalia, sint comprehensiva omnium, quæ dicit, & excogitari possunt etiam in materia stricta, *Gonzalez in Regul. 3. hodie 9. Cancellar. reservator. Mens. gloss. 9. n. 24.*

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, à Laicis conferri solitis, manui mortuæ unitis, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Laici incapaces sunt juris conferendi Beneficia.
- 2 Illa tamen ex Privilegio Pontificio conferre possunt.
- 3 Beneficia à Patronis laicis conferri, seu presentari

solita, si postea uniantur, subjiciuntur quindennium.
 4 *Expenduntur Bullæ quindenniorum.*

CAPITULUM LXXXIV.

- 1 **E**X eo, quòd, etiam si Laici penitus incapaces sint juris conferendi Beneficia, uti prorsus incapaces spiritualitatis, *cap. si quis deinceps, cap. si quis nullus, cap. per laicos, cap. laicis 16 quæst. 7. Gonzalez ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensib. gloss. 5. num. 10. Selva de Benefic. par. 1. quæstion 7. num. 3. & 9. Gigas de Penſion. quæst. 21. num. 4. Lambertin. de Jurepatronat. par. 1. lib. 2. quæst. 7. artic. 7. Corrad. in prax. benef. lib. 1. cap. 4. nu. 79. Rota coram Card. Seraphin. decis. 1382. num. 1. tom. 2. decis. 318. & 343. par. 2. diversorum, ex Privilegio Pontificio illa conferre possunt quasi ministri nomine Papæ; ita, ut, mediante ministerio laicorum, præsertim ob benemerita ergà Seden Apostolicam, ut signanter Imperator, Reges Hispaniarum, & Galliarum, cæterique Reges, Proceres, ac Magnates, & Principes, *Rebuff. de nomination. quæst. 21. num. 58. Garzias de Benefic. par. 1. cap. 2. num. 33. 36. & 37. Selva eod. tractat. par. 1. cap. 5. num. 1. & par. 2. quæstion. 23. Corrad. in prax. beneficiar. lib. 1. cap. 4. num. 79. post med. versic. requiritur privilegium. & n. 80. cum seqq. Gonzalez ad Regul. 8 hodiè 9. Cancellar. reservator. Mens. gloss. 24. num. 154. Lotther. de re beneficiar. lib. 1. quæstion. 6. num. 46. Rota coram Achill. de Grass. dec. 9. de restitution. spoliat. datur ansa dubitandi, an etiam ex hujusmodi Beneficiis postea unitis solvenda sint quindennia, & firmamus, quòd ex Beneficiis annuum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, à Laicis conferri solitis, manui mortuæ unitis, etiam adhuc debentur quindennia, exemplo Beneficiorum à Patronis laicis conferri, seu præsentari solitorum, quæ, si uniantur, subjiciuntur quindennis. juxta *Bullam 20. Julii III. §. 6. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi: etiam si de Jurepatronatus Laicorum &c. existant &c. Bullam 38. S. Pii V. §. 2. tom. 2. ibi: etiam si &c. de Jurepatronatus existant &c. Bullam 33. Sixti V. §. 2. eod. tom. 2. ibi: etiam si de Jurepatronatus Laicorum &c. illa Beneficia fuerint &c. Bullam 18. Urbani VIII. in principio, et §. 2. tom. 5. ibi: etiam si &c. de Jurepatronatus Laicorum &c. Beneficia illa fuerint &c. et Bullam 50. Clementis X. §. 4. et 5. tom. 6. repetit. post Tract. int. Const. Apostol. in ordine la III VI VII. VIII. & XI.***
- 4 His accedit, quòd Bullæ quindenniorum aptæ sunt comprehendere etiam Beneficia hujusmodi uti generaliter loquentes de omnibus, & quibuscumque Beneficiis, nullis exceptis, veluti in *Bullâ 6. Pauli II. §. 3. 4. et 5. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi*, omnia, & singula, la Monasteria &c. & Beneficia &c. unita &c. in posterum singulis XV. annis perpetuò sequitur, eidei Camerario solvere teneantur, & debent. Et quòd de omnibus Monasteriis &c. & Beneficiis &c. unitis &c. Communia, Minura, & alia Jura, seu Annatas &c. solvere adstringantur etiam singulis annis XV. in futurum &c., *Bulla 20. Julii III. §. 6. eod. tom. 1. ibi*, inviolabiliter observari vari quoad omnia, & singula Monasteria, &

Beneficia &c., *Bulla 17. Pauli IV. §. 8. et 11. eod. tom. 1. ibi*, omnes, & singulas Uniones &c. de quibusvis Monasteriis &c. & Beneficiis &c. sub literis Pauli &c. comprehendit &c. Et propterea &c. ad solutionem Communium, & Minutorum Servitorum, ac Annatarum, & aliorum Jurium prædictorum eidem Cameræ, Collegio, & Officialibus, ratione earundem Unionum &c. singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c., *Bulla 38. S. Pii V. §. 3. et 6. tom. 2. ibi*, Motu simili &c. omnia, & singula Monasteria &c. & alia quæcumque Beneficia &c. unita &c. sub literis Pauli II. & aliorum Prædecessorum hujusmodi comprehendit, & includi &c. Mandantes &c. ut &c. ad indicandum &c. omnia, & singula Monasteria &c. & alia quæcumque Beneficia &c. moneat, & requirat &c., *Bulla 33. Sixti V. §. 1. 2. & 4. eod. tom. 2. ibi*, super solutione Annatarum, Communium, Quindenniorum, & aliorum Jurium, ratione Provisionum, & seu Unionum perpetuarum quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum &c. Statuimus &c. & declaramus, quòd Uniones &c. de quibuscumque Beneficiis Ecclesiasticis &c. sub dictorum Prædecessorum Constitutionibus &c. omnino comprehendantur &c. Et propterea &c. ad solutionem Quindenniorum præfatorum eidem Cameræ, ac Collegio, & Officialibus, ratione Unionum &c. singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c. Mandantes &c. ut &c. ad indicandum &c. omnia, & singula Monasteria &c. & alia quæcumque Beneficia Ecclesiastica &c. moneant, & requirant &c., *Bulla 18. Urbani VIII. in principio, & §. 1. & 2. tom. 5. ibi*, & alia quæcumque Beneficia Ecclesiastica unita &c. Mandans propterea &c. ut &c. ad indicandum &c. omnia, & singula Monasteria &c. & alia quæcumque Beneficia Ecclesiastica &c. moneat, & requireret &c. super solutione Annatarum, Communium, Quindenniorum, & aliorum Jurium, tam ratione Provisionum, seu Unionum perpetuarum quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum &c. Mandantes propterea &c. ut &c. ad indicandum &c. omnia, & singula Monasteria &c. & alia quæcumque Beneficia Ecclesiastica &c. moneant, & requirant &c., *et Bulla 50. Clementis X. §. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 9. et 10. tom. 5. ibi*, omnes, & singulas Uniones &c. de quibusvis Monasteriis &c. & Beneficiis Ecclesiasticis &c. sub literis Pauli II. &c. includi &c. Et propterea &c. ad solutionem Communium, & Minutorum Servitorum, ac Annatarum, & aliorum Jurium prædictorum eidem Cameræ, Collegio, & Officialibus, ratione earundem Unionum &c. singulis XV. annis &c. teneri &c. quæcumque Beneficia Ecclesiastica unita &c. existerent &c. Mandans propterea &c. ut &c. ad indicandum &c. omnia, & singula Monasteria &c. & alia quæcumque Beneficia Ecclesiastica &c. moneat, & requireret &c. Uniones &c. de quibuscumque Beneficiis Ecclesiasticis &c. sub dictorum Prædecessorum Constitutionibus, & Ordinationibus omnino comprehendit &c. mandavitque &c. ut &c. moneat, & requireret, ut

ut profiterentur &c. omnia, & singula Beneficia Ecclesiastica &c. super solutione Annatarum, Communium, Quindenniorum, & aliorum Jurium, tam ratione Provisionum, seu Unionum perpetuarum quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum &c. mandans propterea &c. ut &c. ad indicandum &c. omnia, & singula Monasteria &c. & alia quæcumque Beneficia Ecclesiastica &c. moneant, & requireant &c. ratione Provisionum, seu Unionum perpetuarum quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum &c. ac omnes, & singulas Uniones de quibusvis Monasteriis, & aliis Beneficiis Ecclesiasticis &c. sub literis Pauli Prædecessoris humilissimè comprehendendi, & includi &c. utcumque &c. Quindennia, & alia Jura, ratione Pensionum perpetuarum &c. super quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum quomodolibet qualificatorum fructibus &c. reservatarum, & &c. reservandarum &c. Camera Apollonica, & Collegio, & Officialibus prædictis persolvere debeant, & teneantur, Motu pari &c. ut &c. moneat, ut profiteantur &c. omnia, & singula Beneficia Ecclesiastica &c. mandamus, ut &c. ad indicandum &c. omnia, & singula Monasteria, & quæcumque alia Beneficia Ecclesiastica &c. unita &c. moneat, & requirat &c. Particularem Congregationem &c. pro exactione Quindenniorum omnium, & singulorum Beneficiorum &c. unitorum &c. faciendam, Motu simili &c. constituimus, & deputamus &c., repetit. post Tract. int. Constitution. Apostolic. in ordine la. III. V. VI. VII. VIII. & XI.

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, Laicis conferri solitis, manus mortuæ unitis, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Solis Clericis, non autem Laicis conferenda sunt Beneficia.
- 2 Sicuti Beneficium à Laico conferri nequit, ita neque à Laico obtineri potest.
- 3 Ex Papæ dispensatione Laici rectè obtinere possunt Beneficia.
- 4 Reges Hispaniarum, et Galliarum, immò Marchiones, et Comites ex Indulto Apostolico esse possunt Canonici.
- 5 Ex Beneficiis, Laicis conferri solitis debentur quindennia.
- 6 Qui totum dicit, nihil excludit.
- 7 Talia Beneficia, uti Beneficia comprehenduntur in Bullis quindenniorum.
- 8 Laici, ex Privilegio Pontificio creati Beneficiati, seu Canonici titulares, participare non possunt de quindenniis Emphyteuticis.
- 9 Deficiente in Laicis qualitate Capitulari, impossibile est, acquirere posse quindennia Emphyteutica, orta ex Bonis Capitularibus.
- 10 Beneficia, licet à Laicis possessa, sunt tamen verè Beneficia.

Vlso in præcedenti Cap. quòd ex Beneficiis à Laicis conferri solitis, debeantur quindennia, benè sequitur videndum, quòd vice versa ex Beneficiis Laicis conferri solitis, debeantur quindennia; quantumvis igitur solis Clericis, non autem Laicis conferenda sint Beneficia uti Spiritualium incapacibus, nec una sola hora Beneficia Ecclesiastica possidere valentibus, quandoquidem Beneficium est res Ecclesiastica, soli Clerico dandum in ordine ad sacrum ministerium, mediante canonica institutione, cap. in Ecclesia 2. de institution. cap. cum aded 17. de Rescript. cap. ex literis 6. de transfection. Gonzalez ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. reseruator. Mens. gloss. 2. num. 60. cum seqq. Paris. de resignat. Benefic. lib. 4. quæstion. 2. nu. 4. quia sicuti Beneficium à Laico conferri nequit, ex eo quòd sit jus spirituale, ita ex eadem ratione neque à Laico jurium spiritualium incapace, potest obtineri, Selva de Benefic. par. 1. quæst. 7. num. 8. et 9. Gigas de Pension. quæst. 21. num. 4. de Grass. de effect. Clericat. effect. 15. num. 1. et 9. Corrad. in prax. beneficiar. lib. 1. cap. 5. num. 100. cum seqq. nihilominus etiam ex Papæ dispensatione Laici rectè obtinere possunt Beneficia, immò & Canonici, cum quibus Papa procul dubio dispensare potest, eosque habitare, seu privilegiare ad obtinenda Beneficia, eademque est virtus dispensationis, ut de impossibili possibile faciat, Gonzalez in Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensib. gloss. 2. nu. 70. Corrad. in prax. benefic. lib. 1. cap. 5. num. 135. cum seqq. Barbosa de Episcop. par. 3. alleg. 72. nu. 75. Gigas de Pension. quæst. 21. num. 4. in principio, ego in altero Tract. de quindenn. cap. 114. num. 7. Rota coram Verall. aliis Capitaqu. decis. 138. par. 2. et dec. 24. par. 3.

Vndè fit, quòd Imperator, Reges Hispaniarum, & Galliarum, immò Marchiones, & Comites, exemplo Marchionum de Altorga familiæ Villalobos, & Comitum Barchinonensium, nec non Principum Poloniarum, Corrad. loc. citat. num. 139. et 140. ego num. 2. 5. et 6. qua occasione, datur ansa dubitandi, utrùm ex Beneficiis hujusmodi postea unitis sit locus solutioni quindennii: proindeque firmamus, quòd ex Beneficiis annum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, Laicis conferri solitis, manus mortuæ unitis, etiam adhuc debentur quindennia; etenim Bullæ quindenniorum nullum genus Beneficiorum excipiunt à quindenniis, sed effrenatissimo sermone utentes, omnia, & quæcumque Beneficia complectuntur, qui autem totum dicit, nihil excludit, Barbosa axiom. 220. n. 3. semperque verum est, quòd Beneficia ejusmodi, licet Laicis conferri solita, sunt tamen vera Beneficia Ecclesiastica, nec ullo modo amittunt suam naturam Ecclesiasticitatis, proindeque uti talia, comprehendenda in Bullis quindenniorum.

Nec obstat, quòd eo modo, quo in alio Tract. de quindenn. cap. 114. num. 8. cum seqq. ac per tot. asserimus, tales Beneficiatos, seu Canonicos Titulares Laicos, ex Privilegio Pontificio creatos, participare non posse de quindenniis Emphyteuticis debitis Ecclesiæ, in quæ possident similia Beneficia, similesque Canonici-

- catus, ex talibus Beneficiis non deberentur quindennia: quippe in tantum non communicantur quindennia Emphyteutica talibus Beneficiariis, seu Canonicis ex Privilegio, in quantum tales à Sede Apostolica habilitati, seu privilegiati ad possidendum Beneficia, sive Canonici, non sunt habilitati ad ingrediendum locum Capituli; sicque, cum non sint de Capitulo, deficiente in illis qualitate Capitulari, impossibile est, ipsos acquirere posse quindennia Emphyteutica orta, ac provenientia ex Bonis Capitularibus, veluti pondero *prælaudat. loc. num. 8. & 9.* ut autem è contrà debeantur quindennia ex Beneficiis, non est necesse, quòd autè eorum Unionem, Beneficiariis essent de Collegio, aut Capitulo, sed satis est, quòd verè sint Beneficia, prout re vera talia sunt, licet à Laicis possessa, ut patet ad sensum; aliàs nulla indigerent dispensatione Pontificia Laici ad illa obtinenda, si eadem non essent vera Beneficia.

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, à fœminis conferri solitis, manus mortuæ unitis, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 *Fœmine de Jure sunt incapaces juris conferendi Beneficia Ecclesiastica, & exercendi Jurisdictionem Ecclesiasticam.*
- 2 *Christus Dominus Apostolicè, non autem Deiparæ, quantumvis illis excellentiori, tradidit Claves Regni Cælorum.*
- 3 *Ex Privilegio Apostolico fœminæ benè conferre possunt Beneficia.*
- 4 *Quædam Abbatiſſa, ex concordia cum quodam Decano in conferendo Beneficia, gaudet duplici turno, Decanus verò uno tantum.*
- 5 *Expenditur Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensib.*
- 6 *Non sequitur privatio, nisi præcedat habitus.*
- 7 *Non entis nullæ sunt qualitates.*
- 8 *Fœminæ ex Indulto Pontificio Beneficia, & Canoniciatus possidere valent, & laudatur Eius D. Card. Petra.*
- 9 *Ex Beneficiis à fœminis conferri solitis, postea unitis, debentur quindennia.*
- 10 *Bulle quindenniorum generaliter loquentes de omnibus Beneficiis, nulla penitus etiam incogitata excludunt.*
- 11 *Ex eo, quòd Beneficia à fœminis conferantur, non desinunt esse Beneficia.*
- 12 *Expenduntur Bullæ quindenniorum.*
- 13 *Expenditur Regul. 2. Cancellar. de reservat. Cathedral.*
- 14 *Expenditur Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. reservator. Mens.*
- 15 *Refellitur Gonzalez ad dict. Regul. 3. gloss. 22. n. 9. & 10.*
- 16 *Refellitur Bov. de præscript. Statutar. Urb. gloss. 3. num. 34.*
- 17 *Masculinum concipit fœmininum.*

- 18 *Reprobantur Fenzon. ad Statut. Urb. lib. 1. cap. 1. n. 2. n. 7. cum seqq. & Carpan. ad statut. Mediolan. lib. 1. cap. 416. n. 1.*
- 19 *Declaratur Gonzalez ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensib. gloss. 22. nu. 10. propè fin. vericulo quod si verum esset.*
- 20 *Expenditur Statut. Urb. lib. 1. cap. 152.*
- 21 *Filiæ fam. magis est obnoxia captivibus ratione sexus, quàm filius fam. lib. 1.*
- 22 *Expenditur Statut. Urb. lib. 1. cap. 151.*
- 23 *Lex, sive Statutum extendendum venit ex identitate, fortiusque ex majoritate rationis.*
- 24 *Legis, seu Statuti mens potius est attendenda, quàm verba.*
- 25 *Etiã de Jure communi, appellatione filii venit filia.*
- 26 *Filius est nomen appellativum nature.*
- 27 *Non debent fœminæ in Statutis ad imparia judicari, ubi inter masculos, & fœminas à Jure non reperitur aliquid diversimodè determinatum.*
- 28 *Expenditur iterum Statut. Urb. lib. 1. cap. 151.*
- 29 *Rejiciuntur Galgauer. ad Statut. Urb. lib. 1. cap. 152. num. 50. vericulo septimò non procedit, & Borgni in Cavalcan. dec. 31. num. 37. par. 1.*

CAPITULUM LXXXVI.

Postquàm ostendimus, quòd ex Beneficiis à Laicis conferri solitis, debeantur quindennia, superest modò ostendendum, quòd etiam ex Beneficiis à fœminis conferri solitis, pari passu illa debeantur; haud tamen iunctis, ac superflua est præsens dilatacio, quia, quantumvis fœminæ de Jure sint incapaces juris conferendi Beneficia Ecclesiastica, nec non Jurisdictionem Ecclesiasticam exercendi, ratione sexus, cap. mulierem 33. quæst. 5. cap. dilecta 14. de excessib. Prælat. de decernimus 2. de Judic. l. fœminæ ff. de regul. Jur. *Selva de Benefic. par. 2. quæst. 5. num. 2. Virvian. in prax. Jurispatronat. lib. 6. par. 2. cap. 3. num. 10. in no. nec illis conferri possunt Beneficia: undè, licet Deiparæ uti Mater Servatoris, dignior, ac excellentior esset Apostolis, & eorum successoribus, non tamen illi, sed Apostolis, ac eorum successoribus tradidit Christus Dominus Claves Regni Cælorum, cap. nova de penitent. & remission. nihilominus ex Privilegio Apostolico variis de causis, puta ratione Dignitatis, benè conferre possunt fœminæ Beneficia, cap. Adrianus, cap. in Synodo distinct. 63. cap. dilecta 12. de majorit. & obed. cap. dilecti de Arbitr. cap. dilecto 40. de testib. cap. significaverunt de Rescript. Gonzalez ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensib. gloss. 22. num. 12. cum seqq. ac signanter n. 21. & gloss. 23. num. 19. Gonzalez Tellez in cap. dilecta 12. n. 8. in fin. versiculo etiam Beneficia conferre, de majorit. & obedient. Virvian. in prax. Jurispatronat. par. 2. lib. 6. cap. 3. num. 11. *Selva de Benefic. par. 2. quæst. 5. num. 1. cum seqq. & quæst. 23. nu. 16. Rodriguez quæst. Regul. tom. 2. quæst. 44. art. 3. Tamburin. de Jure Abbatiss. disput. 3. quæst. 12. Manriqu. annal. anno 1287. cap. 9. num. 2. Florez Diez de Mena var. resol. lib. 1. quæstion. 10. per tot. Mend. de Ordin. Militar. disput. 7. quæst. 1. nu. 46. Garz. de Benefic. par. 1. cap. 2. num. 33. & par. 5. cap. 1. num. 622. versic. licet enim fœminæ, Lambertin. de Jure patronat. par. 3.**

per. 2. lib. 2. quæst. 1. artic. 11. *Gigas de Pension. quæst. 21. per tot. Corrad. in prax. beneficiar. lib. 1. cap. 4. num. 81. 98. & 99. ego in altero Tract. de Quindenn. cap. 125. num. 1. cum seqq. Boer. dec. Burdegal. 30. nu. 20. par. 1. Rota coram Dunozet. Jun. dec. 50. 1. per tot. tom. 2. Rich. dec. 194. 267. 295. & 397. per tot. tom. 1. ac in recentior. dec. 191. 4 num. 5. par. 19. in tantum, ut quædam Abbatissa, ex concordia, seu transactione cum quodam Decano in conferendo Beneficia Ecclesiastica gaudeat duplici turno, Decanus vero uno tantum, ut refert Corrad. loc. mox citat. nu. 98. versiculo de quadam Abbatissa, Gonzalez prælaudat. gloss. 22. num. 15. aliàs, si fœminæ non possent Beneficia conferre eo modo, quo insinuavimus, utique Regul. 8. hodiè 9. *Canellar. reservator. Mens.* non includeret quoque fœminas Collatices, prout illas includit, in verbis ibi: omnia Beneficia Ecclesiastica &c. ad collationem, provisionem, præsentationem, electionem, & quamvis aliam dispositionem quorumcumque Collatorum, & Collatricum &c. reservans &c. ut ponderant Gonzalez citat. gloss. 22. num. 6. 6 cum seqq. Corrad. laudat. num. 98. cum non sequatur privato, nisi præcedat habitus, l. non potest videri ff. de regul. Jur. Barbofa axiom. 189. 7 nu. 1. & non entis nullæ sint qualitates, l. ejus, qui in Provincia §. Quoniam ff. si cert. petat. Medic. de regul. Jur. regul. 6. ex num. 1. ad n. 122. 8 Barbofa axiom. 162. num. 1. & 2. prout etiam fœminæ ex Indulto Pontificio Beneficia, & Canonice possidere valent, ut in Germania, Gallia, ac alibi, cap. dilecti 12. §. fin. de majorit. & obed. cap. indemnitate 43. in fin. §. Supradicta 5. de election. in 6. Clem. attendentes 2. §. illas quoque mulieres 4. de stat. Monach. Novell. 59 cap. 3. antè med. Thomasin. de Benefic. tom. 1. lib. 3. cap. 43. nu. 6. cum seqq. & cap. 63. num. 2. & tom. 3. lib. 3. cap. 6. num. 5. Card. de Luca de Regular. discurs. 1. num. 129. Eminentissimus D. Card. Petra in nunquam satis laudatis Commentar. ad Constitution. Apostolic. tom. 3. in Constitution. 14. Imocent. IV. section. unic. n. 19. cum seqq. ego in altero Tract. de Quindenn. cap. 125. num. 5. Rot. dec. 2. de sentent. excommunicat. in antiquior. & coram Burat. dec. 211. & 827. num. 5. & 6. Benincasa dec. 238. per tot. ac in Monasterien. Vicarie 21. Junii 1705. §. fin. coram clar. mem. Card. Scotto: ideòque, cum in Bullis quindenniorum nulla penitus fiat mentio Unionis Beneficiorum à fœminis conferri solitorum, facile intrare potest disceptatio inter Annatistas, & manum mortuam, an etiam ex Beneficiis hujusmodi debeantur quindennia, infirmatur in presenti, quod ex Beneficiis annuum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, à fœminis conferri solitis, manui mortuæ unitis, etiam adhuc debeantur quindennia; quippe Bullæ quindenniorum generaliter loquentes de omnibus, & quibuscumque Beneficiis, nulla penitus, etiam incogitata excludunt, ob effrenatam verborum generalitatem, l. 1. §. Generaliter. ff. de legat. præstand. l. 1. §. Quod autem ff. de aleator. l. in fraudem ff. de testam. milit. l. regula §. fin. ff. de Jur. & fact. ignor. l. de pretio ff. de Publician. in rem actio. l. si finita §. de ceteris ff. de damn. infect. l. si servitus ff. de servit. urban. præd. l. fin. in fin. ff. de dot. promiss. Barbofa axiom. 122. n. 36.*

& 37. Bullarum autem generalitas, nullis prorsus restricta cancellis, apertißima depronitur ex Bulla 6. Pauli II. §. 3. 4. 5. & 6. Bullar. nov. Rom. tom. 1. Bulla 20. Julii III. §. 6. eod. tom. 1. Bulla 17. Pauli IV. §. 8. & 11. eod. tom. 1. Bulla 38. S. Pii V. §. 2. 3. 4. & 6. tom. 2. Bulla 33. Sixti V. §. 1. 2. & 4. eod. tom. 2. Bulla 18. Urbani VIII. in principio, & §. 1. tom. 5. & Bulla 50. Clementis X. in principio, & §. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 9. & 10. tom. 6. repetit. post Tract. int. Conf. Apost. in ordine la I. III. V. VI. VII. VIII. & XI. 11 non enim Beneficia Ecclesiastica, ex eo quod à fœminis conferantur, desinunt esse Beneficia, prout talia illa sunt, quæ conferuntur à viris, ut patet ad sensum.

Nec obstat, quod, si Bullæ quindenniorum vellent comprehendere etiam Uniones Beneficiorum à fœminis conferri solitorum, profectò expressam de ejusmodi Beneficiis mentionem facerent, prout expressam mentionem fecerunt de manibus mortuis, seu Locis Piiß fœminarum, quibus fiunt Uniones Beneficiorum, juxta Bullam 6. Pauli II. §. 1. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi, Nos &c. Beneficia Ecclesiastica &c. Piiß, Locis, utriusque sexus personarum &c. Apostolica auctoritate univimus &c., Bullam 20. Julii III. §. 6. eod. tom. 1. ibi, & à quibuscumque &c. virorum, & mulierum &c. Congregationibus &c. inviolabiliter observati &c. eaque omnia ad quascumque &c. virorum, & mulierum Congregationes &c. extendimus, & ampliamus &c., Bullam 17. Pauli IV. §. 8. & 11. eod. tom. 1. ibi, omnes, & singulas Uniones &c. de quibusvis &c. Beneficiis Ecclesiasticis &c. utriusque sexus Congregationibus &c. sub literis Pauli &c. comprehendendi &c. volumus &c. quod &c. tam virorum, quam mulierum &c. Congregationes &c. Beneficia Ecclesiastica &c. notificate, & intimasse debeant &c., Bullam 38. S. Pii V. §. 3. & 6. tom. 2. ibi, Motu simili &c. Beneficia Ecclesiastica &c. utriusque sexus personarum Piiß Locis &c. Apostolica auctoritate unita &c. sub literis Pauli II. & aliorum Prædecessorum hujusmodi comprehendendi, & includi. Mandantes &c. ut &c. tam virorum, quam mulierum &c. Congregationes &c. ad indicandum &c. Beneficia Ecclesiastica &c. moneat, & requirat &c., Bullam 33. Sixti V. §. 4. eod. tom. 2. ibi, Mandantes &c. ut &c. tam virorum, quam mulierum &c. Congregationes &c. ad indicandum &c. Beneficia Ecclesiastica &c. moneant, & requirant &c., Bullam 18. Urbani VIII. in principio, tom. 5. ibi, Mandans propterea &c. ut &c. tam virorum, quam mulierum &c. Congregationes &c. ad indicandum &c. Beneficia Ecclesiastica &c., & Bullam 50. Clementis X. §. 1. 3. & 6. tom. 6. ibi, omnes, & singulas Uniones &c. de quibusvis &c. Beneficiis Ecclesiasticis &c. utriusque sexus Congregationibus &c. sub literis Pauli II. &c. includi &c. mandans propterea &c. ut &c. tam virorum, quam mulierum &c. Congregationes &c. ad indicandum &c. Beneficia Ecclesiastica &c. moneat, & requireret &c. omnes, & singulas Uniones de quibusvis &c. Beneficiis Ecclesiasticis &c. utriusque sexus Congregationibus &c. sub literis Pauli Prædecess.

- „ foris hujusmodi compræhendi, & includi &c. *reperit. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la I. III. v. VI. VII. VIII. & XI. prout pariter videmus, quòd Regul. 2. Cancellar. de reservat. Cathedral. reservans Beneficia vacantia Sede Episcopali vacante, expressè ineminit Beneficiorum à fœminis conferri solitorum, ibi Ac etiam reservavit &c. Beneficia omnia ad collationem &c. quorumcumque Collatorum, & Collaricum &c. pertinentia &c. & Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. reservator. Mens. reservans certo modo Beneficia, expressam facit mentionem de Beneficiis etiam à fœminis conferri solitis ibi: omnia Beneficia Ecclesiastica &c. ad collationem &c. quorumcumque Collatorum, & Collatricum &c. reservavit &c. quia dicitur Regule Cancellarie hanc expressionem faciunt majoris explanationis gratia, & ad abundantioris cautelam, non autem ad præcisam necessitatem; sicque, ut omnis ambigendi tolleretur ansa, Garzias de Benefic. par. 5. cap. 1. num. 422. versiculo tamen majoris explanationis.*
- 13 Nec mihi arridet opinio *Gonzalez ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensib. gloss. 22. num. 9. & 10. putantis, necessarium fuisse in dicta Regula. 8. verbum Collatricum, ad hoc, ut etiam Beneficia à fœminis conferri solita in dicta Regula includerentur, deducto exemplo à Statut. Urb. lib. 1. cap. 158. debitum præscribente, seu illius solutionem præferente, si post lapsum sexdecim annorum creditor illud non exegerit;*
- 16 quòd quidem *Statutum ex Bov. de præscript. Statutar. Urb. gloss. 3. num. 34. non intret in mulieribus creditricibus; quòd tamen mihi videtur valdè dissonum, dum nomen creditoris, quo utitur Statutum Urbis, est valdè genericum, compræhendens quoque mulieres, ex regula, quòd masculinum concipiat fœmininum saltem per extensionem, Bazæ. de non melior. filiab. cap. 11. num. 17. ego in altero Tract. de Quindenn. cap. 5. nu. 9. eodem fermè pacto, quo idem Statut. Urb. lib. 1. cap. 152. prohibens contractum cum filiofamilias non procedere in filiafamilias*
- 17 tenentem *Fenzon. ibid. num. 7. cum seqq. similèque Statut. Mediolan. lib. 1. cap. 416. non procedere in filiafamilias tenentem Carpan. ibid. n. 1. non approbo; præterquam quòd idem Gonzalez*
- 19 *ibid. num. 10. propè fin. versiculo quod si verum esset, dubitare videtur de tali opinione: immò,*
- 20 *si prælaudatum Statutum Urbis lib. 1. cap. 152. prohibet contractum filiofamilias ad obvian- dum fraudibus, quas in ejusmodi contractu præsumit, ut in verbis ibi: quovis juramento, quòd dolo, & metu extortum esse censetur &c. eadem, ac major militat ratio, juxta mentem*
- 21 *Statuti, in filiafamilias, quæ magis est obnoxia captivibus ratione sexus, quàm filiofamilias; indè est, quòd ad obvian- dum fraudibus, quibus subjacent mulieres ob nativam, ac infamam earum fragilitatem, idem Statut. Urbis lib. 1. cap. 151. requirit solemnitates in contractibus mulierum ibi: volentes etiam fraudibus obviare, nè mulieres ex earum simplicitate &c. defraudentur &c. & juramentum aliàs præstitum, censetur dolo, & metu extortum &c. vel, ut legit Pic. ibid. gloss. 3. num. 1. fragilitate, vel, ut potius dicendam fuisse existimat Fenzon. ibid. num. 25.*
- 22 propter sexus imbecillitatem, lex autem, sive Statutum extendendum venit ex identitate, for- tiusque ex majoritate rationis, *Barbosa axiom. 197. num. 3. & 7. undè legis, seu Statuti mens potius est attendenda, quàm verba, quibus præponderare debet ratio statuentium, Barbosa axiom. 136. nu. 17. & 19. & axiom. 197. nu. 8. cum seqq. cui quidem noltræ sententiæ mirum in modum faver capitalis textus in l. sed & patrifamilias 40. ff. ad Senatufconsult. Macedonian. ibi: hoc Senatufconsultum ad filias quoque familias pertinet.*
- 25 Omissio, quòd in Jure appellatione filiorum veniunt etiam fœminæ, *l. cognoscere 56. §. Libe- rorum appellatione 1. l. filii appellatione 84. l. justa interpretatione 201. ff. de verb. signif. Barbosa de filiisfamil. quæstion. 3. num. 8. cum filius (sic no- men appellativum naturæ, & secundum natu- ram veniant sub illius nomine tam masculi, quàm fœminæ, Cancrer. var. resol. par. 2. cap. 1. nu. 149. & 150. ubi ità judicatorum refert, Thor. vot. dec. 97. num. 11. & 12. tom. 1. nec debent*
- 27 fœminæ in Statutis ad imparia judicari, ubi inter masculos, & fœminas à Jure non reperitur aliquid diversimodè determinatum, *de Franch. dec. Neapolitan. 259. n. 8. tom. 1.*
- 28 Indè videmus, quòd ex eodè *Statut. Urb. lib. 1. cap. 151. minores, ac mulieres etiam majores hoc modo, ultrà alias solemnitates, debent quoque adhibere consensum paternum, attamen per idem Statut. dist. cap. 152. non sunt sublata solemnitates requisitæ à dist. cap. 151. ut notat Constantin. ad Statut. Urb. tom. 2. an- not. 45. art. 1. num. 40. ubi num. 37. cum seqq. & dist. num. 40. mordicus tuetur, & testatur de- teriori, ac rationabiliori, quòd in enunciato Statuto appellatione filiofamilias veniat filiafamilias, ubi num. 39. rejicit contrarium sentien- tes, nimirum Galganet. ibid. num. 50. versiculo septimò non procedit, fol. 265. col. 2. Borgnin. Ca- valcan. dec. 31. n. 37. par. 1.*

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, fœminis conferri solitis, manu mortuæ unitis, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Fœminæ sunt incapaces Beneficiorum.
- 2 Ex Indulto Apostolico benè illa obtinere possunt.
- 3 Ex Beneficiis, fœminis conferri solitis, debentur quindennia.
- 4 Bullæ quindenniorum complectuntur Beneficia cujuscumque generis, nullo penitus excepto.
- 5 Ejusmodi Beneficia sunt verè Beneficia Ecclesiastica, & laudatur Eius Petra.
- 6 Ad hoc, ut talia Beneficia subjiciantur quindennis, satis est, quòd in reliquis habeantur pro veris, ac propriis Beneficiis.

CAPITULUM LXXXVII.

INspecto, quòd ex Beneficiis à fœminis conferri solitis, debeantur quindennia, benè sequitur inspicendum, quòd vice versa illa etiam de-

beantur ex Beneficiis foeminis conferri solitis; prof. Etò autem paradoxica non est præles inspectio, quantumvis enim de Jure foeminæ fiat incapaces Beneficiorum, cum ad illa requiratur Clericatus, cujus eadem sunt incapaces, *Tondut. de Pension. cap. 71. num. 7.* attamen ex Indulto Apostolico bene illa obtinere possunt, *cap. dilecta de majorit. & obed. Clem. attendentes §. Illas quoque mulieres, de stat. Monach. Corrad. in prax. beneficiar. lib. 1. cap. 5. num. 141. cum seqq. ego, plures referens, in altero Traët. de Quinden. cap. 125. nu. 5. cum seqq.* prout adfuit in Alemania, seu Germania, ac alibi Canonice sæculares: quantum tamen firmatur in præfenti, quòd ex Beneficiis annuum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, foeminis conferri solitis, manui mortuæ unitis, etiam adhuc debentur quindennia; quippè Bullæ quindenniorum complectuntur Beneficia cujuscumque generis, nullo penitus excepto, ut habetur in Bulla 6. Pauli II. §. 3. 4. 5. & 6. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi, „Auctoritate Apostolica &c. statuimus &c. & declaramus, quòd omnia, & singula Monasteria &c. Communia, & Minuta Servitia, atque alia Jura &c. tam ipsi Cameræ, & Collegio, quam Officialibus præfatis &c. Et Beneficia &c. unita &c. singulis XV. annis &c. solvere tenentur &c. Et quòd de omnibus Monasteriis &c. & Beneficiis &c. unitis &c. Communia, Minuta, & alia Jura, seu Annatas &c. solvere adstringantur etiam singulis annis XV. &c. Alioqui, si à solutione &c. cessare præsumperint &c. cujusvis qualitatis, aut generis Beneficia &c. possint &c. impetrari &c. „ Bulla 20. Julii III. §. 6. eod. tom. 1. ibi, „inviolabiliter observari &c. quoad omnia, & singula Monasteria, & Beneficia &c. „ Bulla 17. Pauli IV. §. 8. & 11. eod. tom. 1. ibi, „omnes, & singulas Uniones &c. de quibusvis Monasteriis &c. & Beneficiis &c. sub literis Pauli &c. comprehendendi &c. volumus &c. quòd &c. omnia, & singula Monasteria &c. & alia Beneficia &c. notificasse, & intimasse debeant &c. „ Bulla 38. S. Pii V. §. 2. 3. & 6. tom. 2. ibi, „cæteraque Beneficia Ecclesiastica, quocumque titulo nuncupata &c. sub literis Pauli II. & aliorum Prædecessorum hujusmodi comprehendantur &c. Motu simili &c. omnia, & singula Monasteria &c. & alia quæcumque Beneficia &c. unita &c. sub literis Pauli II. & aliorum Prædecessorum hujusmodi comprehendendi, & includi &c. Mandantes &c. ut &c. ad indicandum &c. omnia, & singula Monasteria &c. & alia quæcumque Beneficia &c. moneat, & requirat &c. „ Bulla 33. Sixti V. §. 2. & 4. eod. tom. 2. ibi, „Statuimus &c. & declaramus, quòd Uniones &c. de quibuscumque Beneficiis &c. sub dictorum Prædecessorum Constitutionibus &c. omnino comprehendantur &c. Mandantes &c. ut &c. ad indicandum &c. omnia, & singula Monasteria &c. & alia quæcumque Beneficia &c. moneant, & requirant &c. „ Bulla 18. Urbani VIII. in principio, & §. 2. tom. 5. ibi, „& alia quæcumque Beneficia &c. unita &c. „ & Bulla 50. Clementis X. §. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 9. & 10. tom. 6. repetit. post Traët. int. Const. Apost. in ordine la. III. V. VII. VIII. & XI.

Nec obstat, quòd ejusmodi Beneficia, seu Canonici non sunt verè Beneficia Ecclesiastica, nec veniunt appellatione Beneficiorum, & nullatenus participant de spiritualitate, immò tanquam res temporales permutari possunt citrà licentiam auctoriabilem Superioris Ecclesiastici, & plures Canonici, seu Præbendas uti merè temporales, seu sæculares una Canonice retinere absque dispensatione Apostolica, illarumque fructus tanquam commoditas tantum consideratur, quæ ex ipsis Præbendis percipitur, *Barbosa de Canonic. et Dignitat. cap. 1. num. 51. in fin. versiculo que quidem Canonice, Tondut. resol. Canonic. et benefic. par. 1. cap. 3. §. 9. num. 47. Lotther. de re benefic. lib. 1. quæst. 19. num. 15. in fin. versiculo Præbenda tamen talium Canoniciatum, Corrad. in prax. beneficiar. lib. 1. cap. 5. nu. 143. in med. versiculo quarum quidem Canonissarum, Lambertin. de Jure patronat. par. 1. lib. 2. cap. 5. n. 16. Eminentissimas D. Card. Petra in suis aureis Commentar. ad Constitution. Apostolic. tom. 3. in Constitution. 14. Innocentii IV. session. unic. nu. 25. ego in altero Traët. de Quinden. cap. 125. n. 14. Adden. ad Buratt. dec. 827. num. 9. et dec. 840. num. 15. Rota coram Verall. aliis Caputaqu. dec. 336. per tot. par. 2.*

Ecceim ad hoc, ut Beneficia ejusmodi subjiciantur quindenniis, satis est, quòd in reliquis habeantur pro veris, ac propriis Beneficiis, veluti ad aliud propositum responderet *Corrad. loc. mox relat. num. 146. ibi: in omnibus tamen talia Beneficia istarum Canonizarum, seu Canonissarum, tractantur, ut alia Beneficia Ecclesiastica &c. ego ad aliud propositum, participandi nempe de quindenniis Emphyteuticis, in altero meo Traëtatu de Quindenniis, sæpè laudato cap. 125. num. 16.*

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, manui mortuæ unitis, quantumvis litigiosis, dummodò per manum mortuam illa postea possideantur, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Quandoque uniri solent Beneficia litigiosa.
- 2 Ex Beneficiis unitis, quantumvis litigiosis, etiam adhuc debentur quindennia, dummodò per manum mortuam illa postea possideantur.
- 3 Manui mortuæ debentur fructus à die Unionis.
- 4 Quindennia debentur, etiam si manus mortua ad illa solvenda se non obligaverit.
- 5 Provisus, in casu intrusionis se obligat ad Annatam, si Beneficii possessionem caperit.

CAPITULUM LXXXVIII.

Cum quandoque uniri soleant manui mortuæ etiam Beneficia litigiosa, & litigium durare intrâ, vel ultra lapsum primi quindennii, seu XV. annorum, facile oriri potest adinstar hydræ aliud litigium inter ipsam manum mortuam, & Annatas super prætensione primi

mi quinquennii, non obstante lite, quam intrā, vel ultrā dictum tempus passa fuerit eadem manus mortua, antequam possideret Beneficia sibi unita, sicque antequam fructus Beneficiorum unitorum perciperet: proinde in præfenti 2 resoluimus, quod ex Beneficiis annuum valorein XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, manus mortuæ unitis, quantumvis litigiosis, dummodò per manum mortuam illa postea possideantur etiam adhuc debentur quinquennia; quippè, licet manus mortua, durante litigio super Beneficiis sibi unitis, nullos perceperit fructus, proindeque ad primum quinquennium, vel dimidium non teneri videretur, si lis per XV. annos duraverit, vel per septennium cum dimidio, atamen, cum manui mortuæ debeantur à die Unionis integri fructus per Adversarium, seu intrusum, usque ad diem possessionis, æquum est, ut etiam illud primum quinquennium integrum, seu dimidium, vel pro tempore, quo lis duraverit, solvat, veluti aperte colligitur ex *Constitutione 20. Fulii III. §. 6. post med. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi*, „ quoad omnia, & singula Monasteria, & „ Beneficia Ecclesiastica &c. quæ &c. possident, etiam si &c. aut dummodò &c. possideantur &c. litigiosa existant &c., „ *Constitutione 17. Pauli IV. §. 11. eod. tom. 1. ibi*, „ omnia, & singula Monasteria &c. & alia Beneficia „ Ecclesiastica, quæ possident &c. notificasse, „ & intimasse debeant &c., „ *Constitutione 38. S. Pii V. §. 4. et 6. tom. 2. ibi*, „ dummodò „ Monasteria, & Beneficia ipsa possideant, ad „ solutionem Communium, Annatarum, & „ aliorum jurium prædictorum eidem Camera &c. faciendam teneri &c. Mandantes &c. „ ut ad indicandum &c. omnia, & singula „ Monasteria &c. & alia quæcumque Beneficia „ Ecclesiastica, quæ &c. possideant &c. morneant, & requirant &c., „ *Constitutione 33. Sixti V. §. 2. et 4. eod. tom. 2. Constitutione 18. Urbani VIII. in principio, juncto §. 2. tom. 5. et Constitutione 50. Clementis X. §. 3. 4. 5. & 9. tom. 6. repetit. post Tract. int. Const. Apostol. in ordine la III. V. VI. VII. VIII. & XI.*

Tantæ namque vis, ac efficacæ est possessio Beneficiorum unitorum ad effectum solvendi quinquennia etiam pro tempore præterito, quo illa non possidebantur per manum mortuam, tamquam adhuc retenta per intrusos, ut etiam 4 in casu, quo manus mortua se non obligaverit in Camera, seu Cancellaria Apostolica ad solvendum quinquennia, adhuc pro præteritis, & decursis quinquennis à die effectuatæ Unionis tenetur, ac si à principio se obligasset, dom à principio effectuatæ Unionis incipit fructus percipere, ut habetur in *Constitutione 17. Pauli IV. §. 8. Bullar. nov. Rom. tom. 1. Constitut. 38. S. Pii V. §. 4. tom. 2. Constitutione 33. Sixti V. §. 4. eod. tom. 2. Constitutione 18. Urbani VIII. §. 3. tom. 5. et Constitutione 50. Clementis X. §. 7. 9. et 11. tom. 6. repetit. post Tract. int. Const. Apostol. in ordine la V. VI. VII. VIII. & XI.*

Hinc videmus in simili, quod, quantumvis provisus de Beneficio litigioso sub narrativa intrusionis, excedente XXIV. Ducatos auri de Camera, non teneatur pro tunc solvere Annatam in ipso actu Provisionis, cum tamen possit dari casus, quod Beneficium amittat, si Judici

videbitur, intrusum bonum jus fovere, ideò 5 impetrans, seu Provisus pro assecuratione, & indemnitate Annatarum se obligat in manibus Notarii Camerae, prævia idonea sivejussione, se soluturum fore Annatam statim adepta pacifica possessione Beneficii, probata prius dicta intrusione per duos testes coram eodem Notario inductos, qui, his peractis, tradere solet impetranti mandatum de expediendo sub intrusione, directam Annatam, exhibendumque Generali Annatarum Subcolleктору, qui notat in Bulla *obligavit se*, quem deinde sequuntur reliqui Officiales Annatarum, *Amyden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 3. de annat. num. 39. cum seqq. Mass. Galles. de annat. nu. 30. propè fin. §. Differtur autem solutio, Card. de Luca de Benefic. discurs. 130. per tot. in supplement. Rota coram Gregor. XV. dec. 44. n. 6. ubi Adden. n. 7.*

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, manus mortuæ unitis loco annuæ Pensionis, seu præstationis certorum emolumentorum alicujus Officii non Beneficii Ecclesiastici, per prius eidem manui mortuæ solvi annuatim consuetorum, etiam adhuc debentur quinquennia.

SUMMARIUM.

- 1 *Præfens articulus singularis.*
- 2 *Ex Beneficiis unitis loco annuæ præstationis alicujus Officii manui mortuæ præstari consuetæ, adhuc debentur quinquennia, et sententia in casu individuali omnino attendenda est.*
- 3 *Vocabulum assignamentum, parum Latinum.*
- 4 *Refelluntur Vermiglioli. consil. 476. nu. 7. & 8. & consil. 477. n. 12. & Card. de Luca de Benefic. discurs. 139. n. 6. in supplem.*
- 5 *Res subrogata, dicitur de natura ejus, in cujus locum est subrogata.*
- 6 *Annatistæ habent intentionem fundatam in Bullis quinquenniorum.*
- 7 *Subrogatum non assumit naturam ejus, in cujus locum subrogatur, quando inter unum, et alterum militat diversa ratio.*
- 8 *Non intrat regula subrogatorum, quando subrogatio facta fuit ab homine.*
- 9 *Quod favore conceditur, non retorquetur in odium concessionarii.*
- 10 *Ex facto Principis nemini inferendum est præjudicium.*
- 11 *Recensetur absurdum oriturum.*
- 12 *Quisquis renunciare potest favori suo.*
- 13 *Utens jure suo, nullam injuriam facit.*
- 14 *Titulus lucrativus mutari nequit in titulum onerosum.*
- 15 *Hoc procedit inter privatos.*
- 16 *Papa non potest dici, cur ita facit.*
- 17 *Manus mortua non relinquit causam lucrativam, et assumit absque necessitate causam onerosam.*
- 18 *Papa, uti Dominus absolutus, potest mutare titulum lucrativum in onerosum.*

- 19 *Res transit cum suo onere.*
 20 *Onus quindenniorum est reale, & personale, tam attentata natura Unionis Beneficii, quam attentata natura personæ, cui illud unitur, nempe manus mortuæ.*
 21 *Si detur in solutum res, censui, canoni, vel alteri servituti, sive oneri obnoxia, tale onus, aut servitus transit in recipientem.*
 22 *Vt subrogatum sapiat naturam ejus, in cujus locum subrogatur, habere debet easdem qualitates ejus, in cujus locum subrogatur.*
 23 *Semper censetur facta Unio Beneficii, salvo jure Annatistarum, nisi aliter uniens disponat.*
 24 *Uniens bene potest sibi præjudicare, renunciando quindenniis.*
 25 *Si tamen ageretur de præjudicio solius unientis.*
 26 *In subrogatum transiunt omnes qualitates ejus, cui fit subrogatio.*
 27 *Manus mortua, mediante Unione Beneficii, videtur quasi contrahere cum Papa.*
 28 *Subrogatum debet concordare cum eo, in cujus locum subrogatur.*
 29 *Pontifices non curant de minimis.*
 30 *Princeps non debet esse liberalis cum præjudicio tertii.*

CAPITULUM LXXXIX.

Solent quandoque Pontifices indigentioribus potissimum Piis Locis, ac, ut plurimum Collegiis in Alumnorum sustentationem subvenire ex aliqua massa emolumentorum à Camera, sive Dataria Apostolica ratione Officii Datariorum retrahendorum, quandoque etiam solent iidem Pontifices ad se eximendum ab hujusmodi emolumentorum præstatione, eorum loco unire iidem Piis Locis Beneficia, cum expressa tamen declaratione, quòd Beneficia illis uniunt, ut Sedes Apostolica in posterum memoratæ præstationis onere subievetur, subrogando Beneficia in locum emolumentorum; inde faciliè dissidium oriri potest inter Loca Pia præfata, & Annatistas super controversa solutione quindenniorum ex Beneficiis unitis, ac subrogatis in locum prædictorum emolumentorum: idèò proponitur præfens articulus singularis, faciliè contingibilis, valdeque necessarius, & firmatur in præfenti, quòd ex Beneficiis annuum valorem XXIIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, manq̄ mortuæ unitis loco annuæ Pensionis, seu præstationis certorum emolumentorum alicujus Officii non Beneficii Ecclesiastici per prius eidem manui mortuæ solvi annuatim consueverunt, etiam adhuc debentur quindennia, ut in puncto Unionis Beneficiorum factæ Collegio Germanico, & Vngarico S. Apollinaris de Vrbe, in locum assignationis emolumentorum Sacri Collegii Cardinalium judicavit plena Camera de mense Februarii anni 1695. Ponente Corsino Decano; adeòque sententia lata à Supremo Tribunali in casu individuali attendenda omninò veniat pro decisione similis controversiæ, ad *textum in l. fin. C. de legib. l. filius emancipatus ff. ad leg. Cornel. de fals. Card. de Luca de Judic. discurs. 35. nu. 68. & in Relat. Cur. discurs. 32. n. 83. & 86. Rota coram Royas decis. 279. num. 10. decis. 316. num. 12. & 13. par. 9. recentior. tom. 2. dec. 266.*

num. 4. par. 15. dec. 251. nu. 33. & 34. par. 16. & in Novarien. Aggregationis §. Quibus ita positus, 20. Julii 1681. & 12. Junii 1682. §. Subsistente, coram Ursino Decano, & in Ariminens. Castrorum 5. Maii 1702. §. Primum fundamentum, coram Caffarello Urbis Gubernatore.

Nec obstat, quòd sicuti pro annuis præstationibus, seu assignamentis hujusmodi, vel (ut politius, minùsque vulgariter contra vulgum loquar) assignationibus ex dictis emolumentis Dataria, & Cancellaria Apostolica tradi solitis nulla tunc solvebantur quindennia, eodem fermè modo nulla postea solvenda sunt quindennia ex Beneficiis unitis loco emolumentorum ob naturam subrogatorum, in terminis (ut ajunt) terminantibus *Vermigliol. consil. 476. num. 7. versiculo tertio, quia, & num. 8. ibi, „ Tertio, quia idem S. M. Gregorius XIII. in „ dicta erectione hujus Collegii, cum pro illius „ sustentatione statuerit illi tribuere annuum „ redditum annuorum decem millium aureorum, „ inter alios redditus in hac erectione attributos, expressè comprehendit annuam „ Pensionem mille, & ducentorum aureorum „ ex distributionibus pilei appellatis torius „ Collegii S. R. E. Cardinalium singulis mensibus pro rata percipiendam, reliqua autem „ sex millia, & octingenta aurea, quæ conficiendæ summæ decem millium aureorum deficiebant, ex Filci, & Camera Apostolicæ pecuniis quorannis numerari voluit, distributa in menses singulos pro rata solutione, „ quoad de toridem reddituum summa ipsi „ Collegio esset provisum; hinc namque liquet, „ quòd, sicuti in hisce redditibus percipiendis „ à Camera, & Collegio Cardinalium non „ possunt intelligi eisdem præservata quindennia, ex quò redditus assignati non remanissent integri Collegio Germanico, sed diminuti; ità eadem integritas conservanda est in aliis redditibus ex causa Unionis dictæ Abbatia subrogatis &c. „ & consil. 477. n. 12. ibi „, „ Demum habet quoque subsistentiam aliud „ fundamentum applicationis Collegio emolumentorum tam ad Cardinales, quam ipsam „ Cameram Apostolicam spectantium &c. „ Card. de Luca de Benefic. discurs. 139. num. 6. in „ supplement. ibi „, quoniam &c. ista Unio non „ provenit ex gratia, & liberalitate, ad inagis „ ditandum, sed potius ex causa merè onerosa, & respectiva, loco scilicet annui redditus præstanti ex emolumentis Dataria, & Cancellaria, ut ab hoc onere ipsa Sedes Apostolica liberaretur &c. ac etiam, quia, „ sicuti pro hujusmodi assignamentis ex dictis „ emolumentis Dataria, & Cancellaria quindennia non deberentur, ità pariter ex hujusmodi Unionibus &c. „ cum res subrogata non dicatur nova in totum, sed de natura ejus, in cujus locum est subrogata, sicque libera à quindenniis, prout antea libera erat annua præfatio, in cujus locum successit Unio, *Valenzuela Velazquez consil. 33. n. 57. cum seqq. vol. 1.* idèò namque ex hujusmodi Pensione reservata super certis emolumentis Officii Datariorum, aut similis non debetur quindennium, in quantum Annatista super talibus emolumentis nullam prætere posse Annatam eò, quòd talia emolumenta, ac consequitivè tales Pensiones*

- nes super illis impostæ non sunt Beneficia Ecclesiastica, minisque Pensiones Ecclesiasticæ, nullumque proinde ipsis Annatisis damnus refertur ex Pensione hujusmodi super eisdem emolumentis reservata: è contrâ verò super Beneficiis Ecclesiasticis, aut Pensionibus Ecclesiasticis, super quibus Annatisis habent jus exigendi Annatas, conservant aliud jus (ut ita dicam) exigendi quinquennia super Beneficiis unitis in locum prælatorum emolumentorum, habentes eorum intentionem fundatam in Bullis quinquenniorum indiscriminatim Annatisis jus quinquenniorum tribuentibus ratione Beneficiorum, aut reservationis perpetuarum Pensionum.
- 7 Præterquamquod subrogatum non assumit naturam ejus, in cujus locum subrogatur, quando inter unum, & alterum militat diversa ratio, nec quando in subrogato deficit qualitas primi ob diversam qualitatem, quæ unice attendenda venit, *Valenzuel. Velazquez conf. 63. num. 178. conf. 190. nu. 49. et 50. Becc. conf. 101. num. 59. & 60. Surd. conf. 31. num. 41. & 42. Rocc. disp. Fur. select. cap. 76. num. 13. Sperell. dec. 135. num. 96. & 97. lib. 2. Monter. dec. Aragon. 25. n. 22. Rota coram Dunozet. Fun. dec. 502. num. 5. tom. 2. ac in his puris terminis contrâ Collegium Maronitarum Montis Libani de Vrbe resolvit plena Camera sub die 26. Junii 1709. ad relationem Emi. D. Cardinalis Bentivoli, tunc Cameralis, confirmando Judicatum bon. mem.*
- 8 R. P. D. Molaræ tunc Judicis Annatarum.
- Omissio, quod non intrat regula subrogatorum saltem ad præsentem effectum privilegiorum, ac præsentium exemptionum, quando, ut in casu, subrogatio facta fuit ab homine, nempe à Papa, *Riminald. Fam. conf. 18. num. 88. Valenzuel. Velazquez conf. 190. num. 52. Girond. de privileg. num. 213. Rota coram Bichio dec. 386. n. 36. tom. 1.*
- Minus obstat, quod aliàs deterior inferretur conditio manus mortuæ (quod ferendum non est) si occasione subrogatæ Unionis Beneficiorum cogeretur ad solutionem quinquenniorum, quando ad illa per prius non tenebatur ex emolumentis sibi assignari consuetis antè Unionem,
- 9 quando è contrâ quod favore conceditur, non retorquetur in odium concessionarii, *cap. quod ob gratiam 61. de regul. Fur. in 6. l. nulla Furis ratio 24. ff. de legib. l. quod favore 6. C. eod. Barbosa axiom. 96. nu. 1. nec æquum videtur quodd, ne Sedes Apostolica in uno sublevetur, & exoneretur, manus mortua in altero pergravetur, & oneretur; imò ex facto Principis unientis non debet manus mortua gravari, eique præjudicium aliquod inferri, *Barbosa axiom. 93. num. 21. & 22. nè hac via ob alienum commodum, Annatarum nempe, jacturam, & incommodum proprium sentiat manus mortua in solutione quinquenniorum, quæ antè Unionem non solvebat, *Barbosa axiom. 108. nu. 2. quidquid forsitan sit, si ipsa manus mortua sponte sua instaret, ut sibi unirentur Beneficia loco emolumentorum hujusmodi, cum eo casu videtur velle renunciare juri, & favori suo, cui quisquis renunciare potest, sicque se quinquennis subjici, *Barbosa axiom. 96. n. 2. et axiom. 135. num. 13. quia deterioratio conditionis est accidentaria, proveniens ex facto Principis, non****
- ex culpa Annatarum, qui utentes jure suo sibi tributo à Bullis quinquenniorum, nullam injuriam faciunt manus mortuæ; *Barbosa axiom. 135. n. 8.*
- Longèque minus relevat, quod absque causa primævus titulus lucrativus; quo juvabatur manus mortua assignataria præstationum hujusmodi, mutari nequit in titulum onerosum, cum onere nimirum solvendi quinquennia, quia hoc procederet inter privatos, non autem quando Papa ita disponere intendit, cui uti Principi non potest dici, cur ita facit, *Marquez de Gubernat. lib. 1. cap. 10. Solorzan. Politic. lib. 5. cap. 3. fol. 879. versic. lo mas, & seq.*
- Ridiculum insuper est objicere, quod facta esset manus mortua, quæ vellet relinquere causam lucrativam, & assumere absque necessitate causam onerosam, quod velle facere in evidens sui præjudicium non præsumitur; quia hæc mutatio non emanat à voluntate manus mortuæ, sed à potestate Papæ, qui uti Dominus absolutus potest mutare titulum lucrativum in onerosum.
- Ad tollendam igitur omnem hæsitacionem, sicutita remanet sequentibus fundamentis præsentis resolutionis.
- I. Quia manus mortua obtinens ex quacunque causa, vel occasione sibi uniri Beneficia, optimè scit, ex Beneficiis sibi unitis se teneri ad quinquennia, absque eo, quod unicus hoc declaret, cum Unio sit conditio, sine qua non, resque transeat cum suo onere, *Barbosa axiom. 169. num. 5. & axiom. 199. nu. 6. præsertim quando, ut in casu, onus quinquenniorum est reale, & personale, tam attenta natura Unionis Beneficij, quam attenta natura personæ, cui unitur Beneficium, ipsius nempe manus mortuæ, tamquam infixum rei, & personæ, Beneficio videlicet unito, & manus mortuæ, cui unitur, *Barbosa dist. axiom. 199. n. 5. cum seqq. undè est, quod, si detur in solutum res censui, canonis, vel alteri servituti, sive oneri obnoxia, onus hujusmodi, sive servitus transit in recipientem, ita in casu nostro Beneficia unita quodammodo dantur in solutum, ad compensandum nempe primævam annuam præstationem tradi solitam eidem manus mortuæ, quæ hujusmodi quasi dationem in solutum recipiens, nulla facta protestacione, seu declaratione, quod per Unionem à se acceptatam non intelligatur velle subjacere quinquennis, videret illa velle liberet solvere juxta naturam rei quasi datæ in solutum, habentis onus, seu servitutem quinquenniorum.**
- II. Quia ad hoc, ut subrogatum sapiat naturam ejus in cujus locum subrogatur, necesse est, quod habeat etiam eadem qualitates, & conditiones ejus, in cujus locum subrogatur, *Barbosa axiom. 213. n. 2.*
- Unio autem subrogata, est penitus diversæ qualitatis ab annua præstatione per prius tradi solita, Unio namque facta manus mortuæ de sui natura subjacet quinquennis, cum fiat de certis emolumentis ex Cancellaria, & Dataria Apostolica, quæ non sunt Beneficia.
- III. Quia per Unionem ex quacunque causa factam manus mortuæ, non præsumitur Princeps velle præjudicare juri tertii, ipsi nempe Annatisis habentibus ab eodem Principe causam

23 *fam onerosam propter empta Officia propriis pecuniis; proindeque semper censetur facta Vnio salvo jure Annatistarum, nisi aliter uniens disponat, Barbosa de Clausul. clausul. 102. num. 13.*

Est bene verum, quod videretur, posse responderi ad I. fundamentum, quod in vera datione in solutum agitur de præjudicio tertii habentis aliquod onus, seu servitutem super re data in solutum, cui dans in solutum ex facto proprio non potest præjudicare, sed hic agitur de præjudicio ipsius unientis, qui bene potest sibi præjudicare, renunciando quindenniis sui favore inductis ad effectum de liberandi ab annua præstatione per prius solvi solita, *Barbosa axiom. 96. num. 2. & axiom. 135. num. 13.* quia hujusmodi argumentum forsitan stringeret, si in non exactione quindennii ageretur de præjudicio tantum unientis, qualis est Papa, sed agitur de præjudicio Sacri Collegii Cardinalium, & Annatistarum, quibus debentur quindennia juxta Bullas quindenniorum.

Non urget responsio ad II. fundamentum; quod per accidens in hoc casu subrogatum, non est eiusdem conditionis cum eo, in cuius locum subrogatur, sed ad nostrum intentum satis est, quod fiat subrogatio in locum rei, quæ quindenniis obnoxia non erat, nè aliàs plus contineatur in subrogato, quam quod per prius continebatur in eo, in cuius locum fit subrogatio; imò in subrogato transeunt omnes qualitates ejus, cui fit subrogatio, *Argel. de acquir. possess. quest. 5. artic. 1. num. 3. & 4. Cyriac. controvers. 378. num. 68.* undè, si annua præstatio, in cuius locum subrogata fuit Vnio, non erat obnoxia quindennio, nec Vnio vigore subrogationis illi obnoxia esse debet: quia responsio quadraret, si subrogatum, esset eiusdem indolis cum eo, in cuius locum subrogatur, sicque si in locum unius annuæ præstationis subrogaretur alia annua præstatio.

In nihilum relevante, quod, ut præsertim jus tertii, semper quidem Princeps præsumitur velle salvum jus Annatistarum; diversimodè autem res se habet, quando Vnio fit in locum annuæ præstationis, quæ, si facta non esset, nunquam locus esset solutioni quindenniorum: eodem modo, etiam si facta sit, nec locus esse debet quindenniis, sed manus mortua contingere in libertate non solvendi quindennia etiam post Vnionem, ac si Vnio sequuta non esset; quia 27 sibi imputet manus mortua, si acceptavit Vnionem, qua mediante, videtur quæ si contraxisset cum Principe uniente, & Annatistis de solvendo quindennia ratione Vnionis.

Melius denique procedet nostra principalis resolutio, si videlicet annuus valor Beneficiorum minorum excedat in valde notabili quantitate pristinam annuam præstationem; tunc enim, attento illo excessu considerabili, fortius esset locus quindennio, cum pro parte excessiva cadere nequeat subrogatio ob aliquam dissimilitudinem subrogati cum eo, in cuius locum 28 subrogatur, quando, ut intret regula subrogatorum, debet subrogatum in omnibus, ac per omnia concordare cum eo, in cuius locum subrogatur: undè censentur eo casu Beneficia unita cum suo nativo onere quindenniorum quoad excessum, tamquam quid extrâ præce-

dentem præstationem, exemplificari autem potest casus in præstatione annuorum scutorum mille, & centum, seu quinquaginta, non enim est excessus minimus, de quo non curandum, 29 ut in simili de Decimis *Valenzuela Velazquez consil. 33. num. 162. & 163. & num. 169. vol. 1.* nec adeo tamen facile erit semper invenire Beneficia unienda cum eodem annuo reddito correspondente præcedenti annuæ præstationi, sed semper erunt vel maioris, vel minoris redditus, ut de per se patet ad sensum.

Nec relevat, quod Princeps videretur in excessu se gerere liberalem ergà Pia Loca, præsertim indigentiora, præcipueque habentia. Alumnos literis operam navantes, proindeque quindenniorum commodo renunciare; quia 30 Princeps in hac parte non debet esse liberalis cum præjudicio tertii, sicque in re aliena, non totaliter sua, sed etiam ipsorum Annatistarum.

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera, excedentibus, Sacrosanctæ Patriarchali Basilicæ Vaticanæ S. Petri de Urbe, seu illius Capitulo unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, ad favorem dictæ Basilicæ, seu illius Capituli reservatis, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 *Ecclesia S. Petri in Vaticano de Vrbe habet corpus ejusdem Sancti.*
- 2 *Eadem habet annexum Palatium Pontificium.*
- 3 *Dictum Palatium incolit solum à S. M. Clemente Papa XI.*
- 4 *Laudatur idem Pontifex.*
- 5 *Ex Beneficiis unitis Basilicæ Vaticanæ S. Petri de Vrbe debentur quindennia.*
- 6 *Etiam Basilica Patriarchalis S. Joannis Lateranen. de Vrbe tenetur ad quindennia.*
- 7 *Dicta Basilica est Parochialis, & Episcopalis.*
- 8 *Secundum aliquos Basilica Vaticana est in Diocesi Portuen.*
- 9 *Hodie suum habet Archipresbyterum.*
- 10 *Modernus Archipresbyter est Eminentissimus D. Cardinalis Annibal Albanus, qui commendatur.*
- 11 *Iterum commendatur.*
- 12 *Plus est habere capita SS. Petri, & Pauli, quæ habet Ecclesia Lateranen.*
- 13 *Caput est nobilior pars humani corporis.*
- 14 *In Regula 7. hodie S. Cancellar. Basilica Vaticana, tam in rubro, quam in nigro dictæ Regule antiquitas primo loco denominatur.*
- 15 *A' denominatione res est nobilior.*
- 16 *De tempore Innocentii III. auctoris supradictæ Regule Cancellariæ nondum definitum erat, quod Ecclesia Lateranenensis esset Primatialis.*
- 17 *Poste à idem definitum fuit per Gregorium XI. Constitutione I. Bullar. nov. Rom. tom. 1. & per S. Pium V. Constitutione 94. eod. Bullar. tom. 2.*

- 18 *In renovatione Regularum Cancellariæ semper tam in rubro, quam in nigro dictæ Regulæ 7. hodie 8. denominatur primo loco Ecclesia Lateranensis.*
- 19 *Laudatur S. M. Clemens XI.*
- 20 *Urbanus VIII. Constitutione 48. aliàs 153. in Appendice Bullar. nov. Rom. tom. 4. & Alexandri VII. Constitutione 31. in principio, eod. Bullar. tom. 5. nominant Vaticanam Basilicam secundo loco post Lateranensem.*

CAPITULUM XC.

CUm Basilica Vaticana, præterquamquod Patriarchalis Ecclesia sit, inter alias prærogativas, potiarur ista habendi sacras exuvias S. Petri Principis Apostolorum, & I. Pontificis, habeatque annexum insignè Palatium Pontificium, antea cæcis temporibus præter solitum, incoli solitum à S. M. Clemente PP. XI. piensissimo Principe, multæque eruditionis institutissimo, inque memorata Basilica ex consuetudine, non electa sepultura, tumulentur Pontifices, videretur exinde prima facie à quindenniis exempta eadem Basilica, attentis tot, tantisque prærogativis, ac honoribus, quibus mirum in modum condecorata resulget; attamen firmitur in præsentis, quod ex Beneficiiis annuum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus Sacrosanctæ Patriarchali Basilicæ Vaticanæ S. Petri de Urbe, seu illius Capitulo unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, ad favorem dictæ Basilicæ, seu illius Capituli reservatis, etiam adhuc debentur quindennia, etenim, etiam si non sit principalior Ecclesia, ut illa Lateranen. S. Joannis de Urbe, quæ, quantumvis sit Primatialis, & Cathedralis Pontificia, omnium Ecclesiarum Urbis, & Orbis mater, privativè etiam quoad istam Vaticanam, nihilominus illa quoque tenetur ad quindennia de Beneficiis eidem unitis, deque perpetuis Pensionibus ad eisdem favorem reservatis, ex per nos *Cap. seq.* deductis, nè aliàs cresceret præiudicium Cameræ Apostolicæ, ac Annatistarum, si etiam Ecclesia Vaticana intelligeretur immunis, & exempta à quindenniis, quando ista non est Cathedralis Pontificis, nec Parochialis, ut illa Lateranen., quæ non solum Parochialis est, sed & Episcopalis, immò illa Vaticana suddita est Episcopo Portuen., aliàs Sylvæ Candidæ, *Cobell. notit. Cardinal. cap. 58. in principio, & cap. 59. in fine, Card. Brancat. de option. sex Episcop. circa fin. versiculo comperimus, cum 8 seqq. pag. mib. 114. & seqq. adeo, ut aliqui putaverint, quod Vaticana sit in Diocesi Portuen., Sott. ad Regul. 7. hodie 8. Cancellar. de reservat. Benefic. Eccles. S. Joann. Lateran. & S. Petri & C. Piazza Hierarchia Cardinalitia grad. 2. tit. dell' Arciprete di S. Pietro in Vaticano, circa fin. versiculo riferisce il Torrigia; est bene verum, quod hodie suum habet Archipresbyterum Cardinalium, ut omnibus patet, hodiernumque Archipresbyter dignissimè existit Erius D. Cardinalis Annibal Albanus, S. M. Clementis XI. ex fratre Nepos, & S. R. E. Camerarius, summæ expectationis vir, & Patris virtutum æmulator.*

Omitto, quod plus est habere capita SS. Apostolorum Petri, & Pauli, tamquam humani

corporis partem nobiliorem, ac potiorè Sedem, quæ habet Ecclesia Lateranen. apud Aram Majorem, ut tradit *Cobell. notit. Cardinal. cap. 58. circa fin. versiculo furtum memoratu dignum, in principio, & in fine*, quam habere solummodò corpus S. Petri, ad *textum capitalem in l. cum in diversis 44. ff. de religiof. & sumpt. funer. ut ad a iud propositum notat Alphons. Sott. ad Regul. 7. hodie 8. Cancellar. de reservat. Benefic. Eccles. S. Joann. Lateran. & S. Petri, ac S. Mariæ Major. de Urbe & c. nu. 2.* & nihilominus ejusmodi prærogativa nequaquam suffragante, eadem Basilica Lateranen. solvere debet quindennia juxta per nos *Cap. seq.* cumulata.

Nec refragatur, quod in *præladata Regula 7. hodie 8. Cancellar. Basilica Vaticana, tam in rubro, quam in nigro dictæ Regulæ antiquius primo loco denominetur, proindeque à denominatione nobilior etiam Lateranensi, quæ ibidem secundo loco denominabatur, ad textum in cap. mandato 10. de Præbend. in 6. l. quoties 34. ff. de usufruct. ac uti talis censenda videatur libera, ac immunis à quindenniis; quia, præterquam quod de tempore Innocentii III. auctoris præfate Regulæ Cancellariæ nondum diffinitum erat, quod Ecclesia (ut ita dicam) Primatialis esset Lateranensis, etiam supra Vaticanam, prout postea diffinitum fuit per *Gregorium XI. in Constitutione 1. Bullar. nov. Rom. tom. 1. & Constitutione 94. S. Pii V. eod. Bullar. tom. 2. nihilominus, quantumvis postea in renovatione Regularum Cancellariæ, quæ fieri solet post assumptionem ad Pontificatum, semper tam in rubro, quam in nigro denominetur primo loco Lateranensis, & secundo loco Vaticanæ, veluti videre est in renovatione earundem Regularum Cancellariæ sub Pontificatu Clementis X. & sub alio Clementis XI. clementissimi, dum viveret, ac sapientissimi Principis, & regnandi dignissimi, quia regnare renuit, dum invitus ad Christi Vicarium magis raptus fuit, quam evectus, ità innumeris expositibus meritis, quem Pastorem suis ovibus Deus incolumentem diu servavit ad publici boni incrementum, & ad fe die 19. Martii 1721. S. Josepho sacra evocavit; nihilominus (inquam etiam Basilica Lateranen. subjacere debet quindenniorum solutioni ex per nos *Cap. seq.* fusè traditis, agendo insuper de auctoritate Eriorum Archipresbyterorum trium Urbis Patriarchalium, *Urbanus VIII. in Constitutione 48. aliàs 158. in Appendice, Bullar. nov. Rom. tom. 4. nominat Vaticanam Basilicam secundo loco post Lateranensem, quod idem facit Alexandri VII. in Constitutione 31. in principio, eod. Bullar. tom. 5. occasione injungendi ipsi Eriis Archipresbyteris onus interessendi divinis Officiis in eorum Ecclesiis Archipresbyteralibus.***

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera, excedentibus, Sacrosanctæ Patriarchali Basilicæ Lateranensi S. Joannis de Urbe, seu illius Capitulo unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam

excedentibus, ad favorem dictæ Basilicæ, seu illius Capituli reservatis, etiam adhuc debentur quindennia.

S U M M A R I U M.

- 1 In Urbe quinque extant Basilicæ Patriarchales, & laudatur Eiusus Petra.
- 2 Ex Beneficiis unitis, sive Pensionibus reservatis Capitulo Lateranensi S. Joannis de Urbe debentur quindennia.
- 3 Quæcumque manus mortua, juxta Bullas quindenniorum, tenetur ad quindennia pro Beneficiis sibi unitis: aut Pensionibus reservatis.
- 4 Generalitas verborum comprehendit etiam alias aliàs non comprehendendos.
- 5 Basilica Patriarchalis S. Joannis Lateranensis de Urbe est caput Ecclesiarum Orbis, & Orbis.
- 6 Lateranensis Basilica præcedit Vaticanam.
- 7 Illa est potior Sedes Pontificis.
- 8 Pontifex, istius est proprius Episcopus.
- 9 Pontifex sepeliendus esset in Basilica Lateranensi, nisi postea consuetudo invaluisset sepeliendi in Vaticana.
- 10 Paulus V. Constitutione 68. Bullar. nov. Rom. tom. 3. declaravit, quod Capitulum Lateranense comprehenderetur sub Constitutione 115. Clementis VIII. eod. tom. 3.
- 11 Quindennium non est tributum, sed quasi quedam responsio in signum recognitionis universalis dominii, & ad reparandum damnum Annatistarum ob defectum vacationis Beneficiorum ex causa eorum Unionis.
- 12 Basilica Lateranense est quidem Episcopatus Papæ, sed non est ipse Papa.
- 13 Canonici S. Joannis Lateranense solvere debentur quindennia, sunt membra Papæ uti Episcopi.
- 14 In solutione quindenniorum debita ab Ecclesia Lateranensi non agitur de capite, qualis est Papa, qui non debet solvere quindennia.
- 15 Canonici S. Joannis Lateranensis in eorum Provisionibus solvunt Annatam.
- 16 Restrictio facienda est, si ex extensione oriatur absurdum.
- 17 Declaratur Rota coram Bichio dec. 234. tom. 1.
- 18 Potior causa est tractantis de damno vitando.

C A P I T U L U M X C I.

PRæmittendum censeo, quinque in Urbe prædesse Basilicas principiaiores, seu Patriarchales Ecclesias, secundum aliquos ita dictas ex eo, quod quasi Cathedrales sunt, tres nempe sæculares, reliquæque duas Regulares, primam Lateranensem, de qua præfens sermo est, primam quidem tam in Urbe, quam in Orbe, aliàs & Constantinianam nuncupatam, sumpta denominatione ab ejus conditore Constantino Magno Imperatore piensissimo post sacrum lavacrum per manus S. Sylvestri Papæ receptum, seu appellatam etiam Sini Salvatoris à miraculosa Immagine olim insuper unitam, ac incorporatam vetustissimæ Congregationi Canoniorum Regularium inde Lateranensium nuncupatorum, S. Augustini, ibidem per octies centum annos persistentium, posteaque ad Templum B. Mariæ de Pace de Urbe à Sixto IV. transfatorum, ex eo quod sublaci fuerant à Bo-

nifacio VIII. proindeque ad præfens sæcularizatam, Long. à Coriolan. Chronologic. Pontific. in Paschal. II. & Concil. Lateranen. sive Roman. I. sub anno 1106. fol. mibi 327. circa fin. Cobell. in notit. Cardinal. cap. 58. per tot. Theophil. Raynaud. Hagiolog. Lugdunens. tit. S. Joann. &c. punct. 6. Macr. Hierolexic. verbo Constantiniana Ecclesia, verbo Episcopium, & verbo Patriarchium, Piazza Hierarch. Cardinalit. tit. dell' Arciprete di S. Giovanni in Laterano, Card. Brancat. de option. sex Episcopat. inter suas dissertation. pag. mibi 58. in fin. & pag. 59. Card. Raspon. de Patriarch. Lateranen. lib. 2. cap. 1. Mandos. in Regul. 7. hodie 8. Cancellar. de reservat. Benefic. Eccles. S. Joann. Lateranen. &c. antè 1. quæstion. versic. pro declaratione hujus VII. Regulæ, Chokier ad dict. Regul. num. 14. Alphons. Sott. ad cand. num. 1. & 2. Lotther. de re beneficiar. lib. 2. quæst. 33. num. 16. post med. versiculo rursumque prærogativam, Eminentissimus D. Card. Vincentius Petra, olim Auditoris Camera justissimus Locumtenens, Sacræ Congregationis Concilii, posteaque Episcoporum, & Regularium à Secretis, vir in legali nostra disciplina apprime versatus, in suis eruditissimis Commentariis ad Constitution. Apostolic. tom. 1. in Constitution. II. Paschal. II. num. 1. cum seqq. secundum Vaticanam S. Petri de Urbe, Macr. hierolexic. verbo Vaticana Ecclesia, Card. Brancat. de option. sex Episcopat. pag. mibi 59. Cobell. notit. Cardinal. cap. 59. Piazza Hierarch. Cardinalit. tit. dell' Arciprete di S. Pietro in Vaticano, tertiam Libertianam S. Mariæ Majoris de Urbe, aliàs ad Præsepe, ob inibi collocatam in Sacello Sini Sacramenti: Cullam Pueri Jesu, seu ad Nives ob miraculum Nivium, die 5. Augusti in Esquilis delapsum à Liberio Papa erectam, Card. Brancat. loc. citat. Piazza cit. tract. tit. dell' Arciprete di S. Maria Maggiore, Cobell. relat. tract. cap. 60. quartam S. Pauli de Urbe, Congregationis Cassinens. seu S. Justini, Ordinis S. Benedicti, Card. Brancat. sepè laudata pag. 59. Cobell. cap. 61. & quintam demum S. Laurentii extrà muros, per prius sæcularis, postea Congregationis Canoniorum Regularium S. Augustini, vulgò S. Salvatoris Bononiæ, seu Scopettinorum, Card. Brancat. relata pag. 59. Cobell. laudat. tract. cap. 61. in fine; suntque primæ tres Ecclesie quasi Cathedrales, Sott. in Regul. 7. hodie 8. Cancellar. de reservat. Benefic. &c. num. 1. in principio, versiculo & propterea, Lotther. de re benefic. lib. 2. quæst. 33. num. 19. vocantur insuper primariæ Urbis Ecclesie per Alexandrum VII. in Constitutione 31. in principio, Bullar. nov. Rom. tom. 6.

Quibus præmissis, firmatur in præfenti, quod ex Beneficiis annuum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, Sacrosanctæ Patriarchali Basilicæ Lateranensi S. Joannis de Urbe, seu illius Capitulo unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, ad favorem dictæ Basilicæ, seu illius Capituli reservatis, etiam adhuc debentur quindennia; quæcumque enim manus mortua tenetur ad quindennia pro Beneficiis sibi unitis, proque Pensionibus sibi reservatis, dum Bullæ quindenniorum generaliter loquuntur de quacunque manu mortua, nulla excepta, ut legere est in Constitutione 20. Julii III. §. 6. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi, & à quibuscumque

&c. secularibus; & &c. Regularibus Congregationibus, ac omnibus aliis &c. personis, tam pro præterito, quam futuro tempore inviolabiliter observari &c. decernimus &c. eaque omnia ad quascumque tam secularia, quam Regularia &c. Congregationes &c. extendimus; & ampliamus &c. Constitutione 17. Pauli IV. §. 3. & 11. eod. tom. 1. ibi, Et propterea &c. quascumque alias Congregationes, quam quosvis alios, in quorum favorem Uniones &c. factæ fuerunt &c. ad solutionem Communium, & Minutorum Servitorum, ac Annatarum, & aliorum Jurium prædictorum eisdem Camera, Collegio, & Officialibus, ratione earundem Unionum &c. singulis XV. annis &c. faciendam teneri; & obligatos esse &c. Et insuper, ut ratio Communium, Minutorum Servitorum, ac Annatarum, & aliorum Jurium prædictorum clara habeatur &c. volumus &c. quod omnes, & singuli, in quorum favorem Uniones &c. factæ fuerunt &c. Beneficia &c. notificasse, & intimasse debeant &c. Constitutione 38. Sixti V. §. 2. & 6. tom. 2. ibi, Et propterea omnia, & singula &c. Capitula &c. & quivis alii, in quorum favorem Uniones &c. factæ reperitur &c. ad solutionem Communium, Annatarum, & aliorum Jurium prædictorum eisdem Camera &c. ratione Unionum &c. singulis XV. annis &c. faciendam teneri, & obligatos esse &c. Mandantes &c. ut quascumque Congregationes &c. & quavis alias personas, super solutione Annatarum, Communium, & aliorum Jurium Quindenniorum eorundem, vel eorum occasione &c. ad indicandum &c. Beneficia &c. moneat, & requirat &c. Constitutione 33. Sixti V. §. 2. & 4. eod. tom. 2. ibi, Statuimus &c. & declaramus, quod Uniones &c. cuicumque Ecclesiarum &c. hæcenus factæ, & faciendæ &c. sub dictorum Prædecessorum Constitutionibus &c. omnino comprehendantur &c. Et propterea omnia, & singula &c. Capitula &c. & quivis alii, in quorum favorem Uniones &c. factæ reperitur, aut posthac fient &c. ad solutionem Quindenniorum præfatorum eisdem Camera, ac Collegio, & Officialibus, ratione Unionum &c. singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c. Mandantes &c. ut &c. omnia, & singula &c. Capitula &c. ad indicandum &c. Beneficia &c. moneant, & requirant &c. Constitutione 18. Urbani VIII. in principio, juncto §. 2. tom. 5. ibi, Motu simili &c. omnia, & singula &c. Capitula &c. & quosvis alios, in quorum favorem &c. Beneficia &c. unita &c. & illorum Uniones eis factæ reperirentur &c. ad solutionem Communium, Annatarum, & aliorum Jurium prædictorum eisdem Camera, Collegio, & Officialibus, ratione Unionum &c. prædictarum singulis XV. annis &c. faciendam teneri, & obligatos esse &c. quod Uniones &c. cuicumque Ecclesiarum &c. hæcenus factæ, & in futurum faciendæ &c. sub dictorum Prædecessorum Constitutionibus &c. omnino comprehendendi &c. Mandavitque &c. ut &c. omnia, & singula &c. Capitula &c. moneat, & requireret, ut profiterentur &c. Bene-

ficia &c. Constitutione 50. Clementis X. §. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. & 11. tom. 6. ibi, Et propterea tam quascumque Congregationes, quam quosvis alios, in quorum favorem Uniones &c. hujusmodi factæ fuerant &c. ad solutionem Communium, & Minutorum Servitorum, ac Annatarum, & aliorum Jurium prædictorum eisdem Camera, Collegio, & Officialibus, ratione earundem Unionum &c. singulis XV. annis &c. teneri &c. mandans propterea &c. ut &c. causas &c. inter &c. quascumque Congregationes &c. super solutione Communium, & Minutorum Servitorum, ac Annatarum, & aliorum Jurium prædictorum, vel eorum occasione &c. terminarent, & deciderent, quodque omnes, & singuli, in quorum favorem Uniones &c. emanassent &c. Beneficia &c. unita &c. notificasse, & intimasse debuissent &c. omnia, & singula &c. Capitula &c. & quosvis alios, in quorum favorem &c. Beneficia &c. unita &c. existerent, & illorum Uniones factæ reperirentur &c. ad solutionem Communium, & Annatarum, & aliorum Jurium prædictorum eisdem Camera, Collegio, & Officialibus, ratione Unionum &c. prædictarum singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c. mandans propterea &c. ut &c. omnia, & singula &c. Capitula &c. ad indicandum &c. Beneficia &c. Uniones &c. cuicumque Ecclesiarum &c. hæcenus factæ, & in futurum faciendæ &c. sub dictorum Prædecessorum Constitutionibus, & Ordinationibus omnino comprehendendi &c. & ad solutionem Quindenniorum teneri &c. mandavitque &c. ut &c. omnia, & singula &c. Capitula &c. moneat, & requireret, ut profiterentur &c. Beneficia &c. mandans propterea &c. inter &c. quascumque Congregationes &c. & quavis alias personas &c. super solutione Annatarum, Communium, & aliorum Jurium Quindenniorum &c. ut &c. omnia, & singula Capitula &c. ad indicandum &c. Beneficia &c. moneat, & requireret &c. Uniones &c. quibuscumque Ecclesiarum &c. & aliis Piiis Locis, nullis penitus exclusis &c. perpetuo factas, & de cætero &c. similiter perpetuo faciendas, sub literis Pauli Prædecessoris hujusmodi comprehendendi, & includi. Ideoque quascumque Congregationes, & quosvis alios, in quorum favorem Uniones hujusmodi factæ fuerint &c. ad solutionem Communium, & Minutorum Servitorum, & Annatarum, aliorumque Jurium prædictorum eisdem Camera, Collegio, & Officialibus, ratione earundem Unionum &c. faciendam teneri &c. statuimus, & decernimus &c. utcumque per quascumque Loca Pia &c. Quindennia, & alia Jura, ratione Pensionum perpetuarum hæcenus &c. reservatarum, & impostarum &c. reservatarum &c. Camera Apostolicæ, & Collegio, & Officialibus prædictis persolvere debeant, & teneantur, Motu pari &c. quascumque Congregationes &c. ad solutionem Quindenniorum, aliorumque Jurium, ratione Pensionum perpetuarum &c. eisdem Camera, Collegio, & Officialibus faciendam teneri &c. ut &c. omnia, & singula

quarumlibet Ecclesiarum Capitula &c. mo-
near, ut profiteantur &c. Beneficia &c. man-
damus, ut &c. omnia, & singula Capitula
&c. ad indicandum &c. Beneficia &c. & Pen-
siones &c. moneat, & requirat &c. Particu-
larem Congregationem &c. pro exactione
Quindenniorum &c. per quascumque Con-
gregationes &c. debitorum, faciendam, Motu
, simili &c. constituimus, & deputamus &c.
, nec non quascumque Congregationes &c. re-
pellendi facultatem Motu pari &c. concedi-
mus &c., repetit. post Traët. int. Const. Apost.
in ordine la III. V. VI. VII. VIII. & XI.

Unde ob effrenatam verborum Bullarum
quindenniorum generalitatem, procul dubio
etiam Ecclesia Lateranensis comprehenditur in
ipsis Bullis quindenniorum, quantumvis privi-
legiata, immo privilegiatissima, & speciali no-
t digna, immo dignissima, cum generalitas
verborum faciat, ut etiam ii comprehendantur,
qui aliàs non comprehenduntur, ad tex-
tum in l. 1. §. Generaliter, ff. de legat. præstand.
l. in fraudem §. fin. ff. de Militar. testament. De-
cius consil. 113. num. 4. vol. 1. Barbosa de diction.
diction. 241. num. 1. cum seqq. diction. 317. nu. 1.
cum seqq. & diction. 325. num. 1. cum seqq. Rota
coram Card. Seraphin. dec. 980. nu. 8. tom. 1. ac
in puris terminis Basilicæ Lateranensis, & Re-
gula 8. hodie 9. Cancellariæ de Mensibus, utentis
generalitate verbi quicumque, in materia collationis
Beneficiorum, Rota coram Bichio dec. 234.
num. 7. cum seqq. tom. 1. Gregor. XV. decis. 152.
n. 1. Peuting. dec. 192. n. 2. & 4.

Nec obstat, quod inverisimile est, voluisse
Summos Pontifices sub generalitate verborum
comprehendere hanc Ecclesiam omnium alia-
rum Urbis, & Orbis Regnam, matrem, ac
caput, immo ipsorum Pontificum sponsam, &
Cathedralem, uti speciali, ac specialissima no-
ta digna, & dignissimam, Gonzalez in Re-
gul. 8. hodie 9. Cancellar. reservator. Mens. glof. 41.
nu. 16. Frances de Eccles. Cathedral. cap. 1. n. 86.
Corrad. in prax. dispens. Apostol. lib. 3. cap. 2. n. 8.
indè est, quod Lateranensis Basilica etiam
præcedit Vaticanam, juxta resolutionem Rota-
lem, & sanctionem Pontificiam, veluti habetur
in Constitutione 3. Clementis VII. §. 1. Bullar.
nov. Rom. tom. 1. & Constitutione 94. per tot.
§. Pii V. tom. 2. indecens propemodum, ac ab
omni ratione alienum esse videtur, subjicere
jugo, & servituti quindenniorum Patriarchium
Pontificis, ejusque potiorum Sedem, & specia-
le membrum, qualis est Lateranensis Ecclesia,
ut ajunt Honorius III. in Constitutione 4. §. 1. seu
unic. & Gregorius XI. in Constitutione 1. §. 1. Bul-
lar. nov. Rom. tom. 1. S. Pius V. in Constitutio-
ne 94. §. 1. in principio, & Sixtus V. in Consti-
tutione 19. in principio, tom. 2. cujus proprius
Episcopus, illiusque Ordinarius est ipse Christi
Vicarius, Iulther. de re beneficiar. lib. 2. quaest. 33.
num. 16. in principio, de versiculo aded, ut Papa;
hinc Papa, non electa sepultura, nisi postea
consuetudo invaluisset, sepeliendi in Basilica Va-
ticana, sepeliendus esset in Lateranensis, ut
advertit Rota apud bon. mem. R. P. D. Piton.
discept. Eccles. part. 2. disc. 51. num. 24. & post
Monacell. formular. legal. præf. 24. supplē-
ment. dec. 7. & 18. hinc est, quod ob peculiare
prærogativas, quibus potitur Basilica Latera-

ensis, necessaria fuerit declaratio Pauli V. per
suam Constitutionem 63. Bullar. nov. Rom. tom. 3.
quod Ecclesia, & Capitulum Lateranense com-
prehenderetur sub Constitutione 115. Clemen-
tis VIII. eod. tom. 3. de aggregandis Confrater-
nicatibus, prævia licentia Ordinarii loci, longè
que magis exceptuata à quindenniis videtur
Lateranensis Basilica, cum agatur de materia
odiosa, & præjudiciali, quo casu de illam
comprehendendam expressa faciendâ erat mentio.

Non obstat (inquam) objectum, quia quin-
dennium non est tributum, sed quasi quædam
responsio in signum recognitionis universalis
dominii, & ad reparandum damnum Annari-
starum ob defectum ulterioris, ac successivæ
vacationis Beneficiorum unitorum, juxta
Constitutionem 6. Pauli II. in princip. juncto §. 2. 3.
4. 5. & 6. Bullar. nov. Rom. tom. 1. Constitutio-
nem 20. Julii III. in princip. juncto §. 5. & 6. eod.
tom. 1. Constitutionem 11. Pauli IV. in princip. &
Constitutionem 17. ejusdem Pauli IV. in principio,
juncto §. 1. 7. & 8. eod. tom. 1. Constitutionem 38.
S. Pii V. §. 3. tom. 2. Constitutionem 33. Sixti V. in
princip. juncto §. 2. eod. tom. 2. Constitutionem 18.
Urbani VIII. in princip. juncto §. 1. tom. 5. &
Constitutionem 50. Clementis X. in principio juncto
§. 3. 4. 5. 6. & 7. tom. 6. repetit. post Traët. int.
Const. Apostol. in ordine la f. III. IV. V. VI. VII.
VIII. & XI.

Basilica autem Lateranensis est quidem
Episcopatus Papæ, sed non est ipse Papa, &
agitur de membris ipsius Papæ uti Episcopi,
quales sunt Canonici S. Joannis Lateranensis,
solvere debentes quindennia, non autem de ca-
pitate, qualis est Papa, solveri non debens quin-
dennia; indè est, quod ejusmodi Canonici in
eorum Provisionibus de talibus Canoniciatibus
solvunt Annatam.

Minus obstat, quod non obstantibus supe-
rius recensitis verbis universalibus Bullarum
quindenniorum, adhuc faciendâ est restrictio,
si ex extensione absurdum oriatur, potissimum
in materia, ut ista, quindenniorum odiosa,
immo à Jure exorbitante, & ipsi Juri communi
incognita, veluti ad aliud propositum declarat
Barbosa de diction. diction. 241. num. 19. & di-
ction. 317. num. 14. ex superius verò deductis
videretur, satis apparere de absurdo à præten-
sa comprehensione orituro, quod quidem nec
videtur non esse leve, ut quindenniorum perpe-
tuo jugo, ac servituti obnoxia sit Ecclesia La-
teranensis, quæ tanquam specialis Sedes, &
Cathedralis Pontificis, esse debet ab omni-
bus oneribus, & impositionibus libera; & in
tantum Rota coram Bichio in præaludata decis.
234. tom. 1. firmavit, Ecclesiam Lateranensem
circa collationem Beneficiorum comprehendendi
sub Regula 8. hodie 9. Cancellariæ de Mensib. uten-
te generalitate verbi quicumque, in quantum
non agitur de aliquo præjudicio burfali ipsius
Ecclesiæ Lateranensis, sed de sola prærogativa
Eni Archipresbyteri, & Capituli in conferen-
do Beneficia: si verò eadem Rota interrogaretur,
an Basilica ista comprehenderetur sub Bul-
lis quindenniorum ob verborum generalitatem,
fortitan responderet, non comprehendendi.

Non tamen subsistit objectum, quia, si age-
retur saltem de solo præjudicio Papæ, ejusque
Ca-

Camerae, nec ei præjudicare posset, etiam si agatur de re propria, cum involveret quoque præjudicium successorum, quibus in materia quindenniorum præjudicare nequit, veluti maxima energia profiteretur Paulus IV. Constitutione 17. §. 8. in principio, Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi: Nos considerantes, præfatum Eugenium &c. Collegio Cardinalium, & Officialium Romanæ Curie &c. præjudicare non potuisse, & propterea jus nostrum, & Collegii, ac Officialium &c. illis remansisse, & remanere &c. & Clemens X. Constitutione 50. §. 1. tom. 6. ibi: successoribus suis Romanis Pontificibus, & per consequens Collegio Cardinalium hujusmodi, & Officialibus Romanæ Curie causam ab ipsis Romanis Pontificibus habentibus præjudicare non potuisset &c. repetit. post Tract. int. Constit. Apost. in ordine la V. & XI. multoque minus præjudicari potest, quando (ut in casu) agitur de præjudicio tertii, Annatitiam nempe, ab ipso Papa causam quidem onerosam habentium uti eminentium propriis pecuniis Officia, quibus difficultus præsumitur Princeps, maxime Ecclesiasticus, justitiam acriori vindex, & adstrictior cultor velle præjudicare, præsertim cum Lateranensis Ecclesia, prætendendo exemptionem à quindennii, agat de proprio commodo captando, ob causam lucrativam ex Unione Beneficiorum, seu reservatione perpetuarum Pensionum, Annatitiam autem agant de damno vitando; eorum causa utique prior est, nec deterior conditio esse debet tractantis de damno vitando, Bald. in l. si quis crediderit 49. n. 1. ff. de pact. & in l. ejus rei 2. nu. 15. C. quod cum eo, Rota coram Coccino dec. 2216. n. 35.

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis postmodum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, erectis in locis ad Capitulum Sacrosanctæ Patriarchalis Lateranensis Basilicæ S. Joannis de Urbe spectantibus (quod ajunt) in solo Lateranensis existentibus, manus mortuæ unitis, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Collatio Beneficiorum in solo Lateranensis spectat ad Capitulum Basilicæ Lateranensis.
- 2 Quindennia debentur in locum Annatarum.
- 3 Ex Beneficiis in solo Lateranensis postea unitis, adhuc debentur quindennia.
- 4 Beneficia de Jurepatronatus nedum Ecclesiastico, sed etiam laicali, immò Regio, & Imperiali, postea unita subjacent quindennii.
- 5 Prout etiam Beneficia ad Etnos Titulares in propriis, vel filialibus Ecclesiis spectantia.
- 6 Quandoque Beneficia, antè eorum Unionem non solvantur Annatas, postea unita solvere debent quindennia.
- 7 Perperam prætensa exemptio Capituli Lateranensis à quindennii quando etiam suslineretur, non inde suffragari posset extraneis, quotiescumque Bene-

ficia: penes Capitulum Lateranense existentia, fuerunt postea suppressa, atque ita ex illius manibus exierunt, & in alienas manus transferunt.

8 Affecta exemptio Capituli Lateranensis à solutione quindenniorum quando etiam vera esset, remanet sub lata in Bullis quindenniorum.

9 Per dismembrationem Beneficii omne jus abdicatur.

10 Bulla quindenniorum per verbum provisionis intelligunt Unionem.

CAPITULUM XCII.

Vllo in præcedenti Cap. quòd ex Beneficiis Capitulo Basilicæ Lateranensis unitis debentur quindennia, & quia solent aliquando Summi Pontifices suppressim, ac dismembrare Beneficia erecta in solo Lateranensis, illaque manus mortuæ unire, cujus Unionis occasione prætenditur evitari solutionem quindenniorum sub pallio magis, quam clypeo naturæ Beneficii suppressi, seu dismembrati, ex motivo nimirum, quòd, cum illius collatio perantè spectaverit ad Capitulum, stante super hoc Constitutione 19. Sixti V. §. 1. in fin. & §. 3. in fin. Bullar. nov. Rom. tom. 2. ibi: nec non institutio, definitio, collatio, provisio, presentatio, & quævis alia dispositio, ad ipsos solum, & infolidum pertinerent in perpetuum, atque spectarent &c. licetque Dataria Apostolica non poterit unquam prætereundere Annatas à talibus Provisis, tanquam non Provisis Apostolicis, qui tenentur ad Annatas; consequenter Beneficium non subjaceret quindennii, quæ debentur in locum Annatarum, quæ Provisis Apostolicis solvere tenerentur, si Beneficium non uniretur, ex per nos suprâ Cap. I. passimque alibi congestis: verum quia malum jus in hac parte manus mortuæ, firmandum duximus in præsentem, quòd ex Beneficiis annuum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, erectis in locis ad Capitulum Sacrosanctæ Patriarchalis Lateranensis Basilicæ S. Joannis de Urbe spectantibus (quod ajunt) in solo Lateranensis existentibus, manus mortuæ unitis, etiam adhuc debentur quindennia; etenim Beneficia hujusmodi, mediante eorum suppressione, ac dismembratione, desierunt esse de Capitulo, ex illius manibus exeuntia, inque alienas manus subinde, ipsius nempe manus mortuæ transmittunt, prævia Unione, & remanserunt adeò affecta dispositioni Sedis Apostolicæ, ut, si Papa de illis provideret, Provisi Apostolici (prout tenentur) procul dubio solverent Annatas, sic solvere debent quindennia manus mortuæ, in quas transferunt talia Beneficia, mediante Unione; adinstar Beneficiorum nedum de Jurepatronatus Ecclesiastico, sed etiam laicali, immò Regio, & Imperiali, manus mortuæ unitorum, proindeque adhuc quindennii subjectorum juxta Constitutionem 20. Julii III. §. 6. Bullar. nov. Rom. tom. 1. Constitutionem 38. S. Pii V. §. 3. tom. 2. Constitutionem 33. Sixti V. §. 2. eod. tom. 2. Constitutionem 18. Urbani VIII. in principio, tom. 5. & Constitutionem 50. Clementis X. §. 4. & 5. tom. 6. & Constitutionem S. M. Clementis XI. 23. Novembris 1704. 24. Januarii & 16. Maii 1705. repetit. post Tract. int. Constit. Apostol. in ordine la III. VI. VII. VIII. XI. XII. XIV. & XV. nec non adinstar Benefi-

ficioꝝ ad Eños Titulares in propriis, seu filialibus Ecclesiis ſpectantium, ad latè per nos ſuprà *Cap. LXIII.* tradita.

6 Præterquamquòd non eſt novum, quòd Annatas non ſolventia, poſtea unita, ſolvere debeant quindennia, *Ancyden. de ſtyl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn. num. 12.* ibi: *re-llè exigitur quindennium, licet pro iis nunquam fuerit ſoluta Annata, nec quidem fuiſſet, niſi ſubſeuta eſſet Unio. Undè in ſolutione quindennii, non ſolum conſideratur damnum Cameræ Apoſtolicæ, & Officialium Cancellariæ ex jure de præterito, ſed etiam utile, ex jure de futuro &c.*

7 Et in omnem caſum, perperam prætenſæ exemptionis Capituli Lateranenſis à quindenniis, quando etiam ſuſtineretur (prout tamen præced. *Cap.* non ſuſtineri comprobamus) non indè ſuffragari poſſet extraneis, quotieſcumque Beneficia penès Capitulum Lateranenſe exiſtentia, ſuppreſſa fuerunt, atque ità ex illius manibus exierunt, & in alienas, nempe manus mortuæ tranſierunt; non omiſſo, quòd aſſerta

8 exemptionis à ſolutione quindenniorum, quando etiam eſſet vera, ac per hypotheſim Capitulo competerer (quod tamen præced. *Cap.* critere negamus) expreſſè remanet in Bullis quindenniorum ſublata, veluti legere eſt in *Bulla 20. Julii III. §. 6. in ſin. Bullar. nov. Rom. tom. 1.* ibi „ „ caque omnia ad quacumque &c. Congregationes, quantumvis privilegatas, & exemptas &c. extendimus, & ampliamus &c. „ *Bulla 17. Pauli IV. §. 11. eod. tom. 1.* ibi „ „ quorumvis etiam exemptorum &c. „ *Bulla 38. S. Pii V. §. 3. in ſin. & §. 4. & 6. tom. 2.* ibi „ „ Piis Locis, quantumvis privilegatis, & exemptis &c. quantumcumque &c. exemptæ, & privilegatae exiſtant &c. Non obſtantibus &c. Privilegiis, exemptionibus, indultis &c. Capitulis &c. ſub quibuſcumque tenoribus &c. conceſſis &c. „ *Bulla 33. Sixti V. §. 5. eod. tom. 2.* ibi „ „ Non obſtantibus &c. privilegiis, exemptionibus, indultis &c. Capitulis &c. ſub quibuſcumque tenoribus &c. conceſſis &c. „ *Bulla 18. Urbani VIII. §. 4. tom. 5. & Bulla 50. Clementis X. §. 1. 6. 7. 8. & 14 tom. 6.* ibi „ „ & aliis Piis Locis, etiam illis à ſolutione hujusmodi exemptionem habere præſumentibus &c. ſecularium perſonarum Congregationes &c. ſub literis prædictis minimè comprehendendi contendant &c. omnia, & ſingula privilegia, immunitates, & exemptiones &c. quibuſvis Congregationibus, & quibuſvis aliis, ratione ſolutionis Communium, Quindenniorum, aliorumque Jurium prædictorum, Cameræ, Collegio, & Officialibus prædictis faciendæ, hæctenus quomodolibet conceſſa revocantes, & annullantes, revocataque, & annullata ex nunc eſſe, & fore decernentes &c. omnia, & ſingula, in contrarium diſpoſita, tanquam nulla, & irrita revocantes &c. Non obſtantibus &c. privilegiis quoque, indultis &c. conceſſis &c. Quibus omnibus &c. Motu pati derogamus &c. „ *repr. poſt Tract. int. Conſt. Apoſt. in ordine la III. V. VI. VII. VIII. & XI.*

Nec videre ſcio, quomodò, quoque prætextu, & ſubterfugio poſſit manus mortua in præſenti caſu ſeximere à ſolutione quinden-

nii, quando à Pontifice, non à Capitulo gratiam Unionis conſequitur, & quodammodò providetur per viam Unionis; dum ſemel ſequuta ſuppreſſione, ſicuti Capitulum non poſſet amplius prætereſſe vigore ſupra *nu. 1.* memoratæ *Sixtinæ Conſtitutionis*, jus conferendi, tamquam ad Papatum ſupplementem devolutum, interveniente quadam quaſi alienatione in ſuppreſſione, ſeu diſmembratione Beneficii, per quam omne penitus jus abdicatur, *Turricell. de union. Benefic. cap. 7. num. 7. & 8.* ità, amiſſa primæva natura libertatis, reaſumptaque nova ſervitutis, ceſſante indè exemptione Annatarum, ceſſare quoque debet exemptio quindenniorum in ipſo inſtanti Unionis, quæ reſolvet ſpeciem Proviſionis Apoſtolicæ. de qua procul dubio ſolvenda eſſet Annata, ſi non provideretur manus mortua, & Bullæ quindenniorum, verbo *Proviſionis* etiam in Unione alicubi utuntur, veluti habetur in *Bulla 33. Sixti V. §. 1. Bullar. nov. Rom. tom. 2.* ibi: *ſuper ſolutione Annatarum, Communium, Quindenniorum, & aliorum Jurium, ratione Proviſionum, & ſeu Unionum perpetuarum quorumcumque Beneficioꝝ Eccleſiaſticorum &c. Bulla 18. Urbani VIII. §. 1. tom. 5.* ibi: *ratione Proviſionum, ſeu Unionum &c. & Bulla 50. Clementis X. §. 5. in principio, tom. 6. repetit. poſt Tract. int. Conſt. Apoſt. in ordine la VII. VIII. & XI.*

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, unitis Eccleſiis, Confraternitatibus, Hoſpitalibus, Grancis, cæteriſque quibuſcumque Locis Piis fundatis, ſeu conſtructis, aut dotatis in ſolo, ſeu fundo Sacroſanctæ Patriarchalis Baſilicæ, & Capituli Lateranenſis S. Joannis de Urbe, vel quomodocumque ejuſdem Baſilicæ tributariis, vel cenſualibus, ſivè ex perpetuis Penſionibus dictam ſummam excedentibus, ad favorem eorundem Locorum Piorum reſervatis, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 *Loca Pia in ſolo Lateranenſi quomodò fundantur.*
- 2 *Aggregationes Confraternitatum faciendæ juxta Conſtitutionem 115. Clementis VIII. Bullar. nov. Rom. tom. 3.*
- 3 *Dicta Conſtitutio extenſa ad Eccleſiam Lateranenſem.*
- 4 *Etiam Capitulum Lateranenſe tenetur ad quindennia.*
- 5 *Etiam ex Beneficiis unitis Locis Piis fundatis in ſolo Lateranenſi ſivè ex Penſionibus, eiſdem Locis Piis reſervatis, debentur quindennia.*
- 6 *Communicatio privilegioꝝ quoad ſpiritualia tantum.*
- 7 *Vel quoad jus conferendi Beneficia.*

- 8 Affertur Bulla 19. Sixti V. Bullar. nov. Rom. tom. 2.
 9 Rectores Ecclesiarum in plano Lateranensi tenentur solvere Cathedralicum Episcopo.

CAPITULUM XCIII.

- 1 Solent nonnulla Pia Loca fundari, aut dotari in solo Sacrosanctæ Patriarchalis Lateranensis Basilicæ S. Joannis de Urbe, præviis tamen opportunis licentiis Ordinariorum Locorum, juxta Constitutionem Sixti V. la 19. Bullar. nov. Rom. tom. 2. Rota in recentior. dec. 185.
 2 per tot. par. 15. prout fieri mandat aggregationes Confraternitatum Clemens VIII. in sua Constitutione 115. eod. Bullar. tom. 3. quæ quidem
 3 Clementina extensa fuit ad Ecclesiam Lateranensem per Paulum V. in sua Constitutione 68. eod. tom. 3. ac signanter §. 2. & 3. ibi, „Cum
 „ autem &c. Capitulum, & Canonici Basilicæ
 „ Lateranensis de eadem Urbæ &c. Ecclesias
 „ &c. annexere &c. ac in Basilicæ prædictæ
 „ membrum recipere &c. nec non aliis similiter
 „ Ecclesiis &c. ædificari, & constructis in solo
 „ Lateranensi varias Indulgentias &c. concedere
 „ soleant, dictæ Constitutionis forma,
 „ & quod in ea se non comprehendit prætendunt.
 „ Propterea Nos volentes, ut Constitutio prædicta
 „ tam ab eisdem Lateranensis Ecclesiis, & Canonici
 „ Capitulo, & Canonici, quam ab aliis quibuscumque
 „ &c. ut per est, sine discrimine, in posterum
 „ observetur, Constitutiones, & literas prædictas
 „ dicti Clementis Prædecessoris &c. ad Basilicæ
 „ Lateranensis, & aliarum Basilicarum &c. Capitula
 „ &c. auctoritate Apostolica &c. extendimus, & ab ipsis
 „ pendere ac si eorum expressa mentio in cunctis
 „ literis facta esset &c. inviolabiliter observari
 „ præcipimus, & mandamus &c., ut bene ponderat
 „ Rota dec. 375. num. 18. par. 18. tom. 1. recentior.
 „ ad effectum participandi de gratiis, & honoribus
 „ ejusdem Basilicæ; proindeque præbetur ansa discerpandi,
 „ utrum eo modo, quo Cap. XCI. & XCII. firmavimus,
 „ quod etiam Capitulum Lateranense teneatur ad
 „ quinquennia ex Beneficiis sibi unitis, seu ex perpetuis
 „ Pensionibus ad sui favorem reservatis, ita pariter
 „ teneantur ad quinquennia Loca Pia fundata in solo
 „ Lateranensi. & resolvimus in præfenti, quod ex
 „ Beneficiis annuum valorem XXIV. Ducatorum
 „ auri de Camera excedentibus, unitis Ecclesiis
 „ Confraternitatibus, Hospitalibus, Grangiis, cæterisque
 „ quibuscumque Locis Piiis fundatis, seu constructis,
 „ aut dotatis in solo, seu fundo Sacrosanctæ
 „ Patriarchalis Basilicæ, & Capituli Lateranensis
 „ S. Joannis de Urbe, vel quomodocumque ejusdem
 „ Basilicæ tributariis, vel censuibus, sive ex
 „ perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus,
 „ ad favorem eorundem Locorum Piorum reservatis,
 „ etiam adhuc debentur quinquennia; si enim non
 „ competit immunitas, seu exemptio à quinquenniis
 „ Capitulo Lateranensi capiti, longè minus illa
 „ competere potest Locis Piiis subalternis, seu
 „ membris, nè aliàs sequeretur absurdum, quod
 „ magis essent privilegiata membra, quam caput
 „ eorum Superior; ita, ut in materia quinquenniorum,
 „ Loca Pia aggregata nihil habeant communicabile
 „ ad sui favorem, sed communi-

cationem privilegiorum quoad spiritualia tantum, pura Indulgentiarum thesauros, forique interni privilegia, ad tradita in simili per Pignatell. consult. Canon. tom. 7. consult. 9. nu. 17. Rota coram Ansaldo Decano dec. 32. num. 14. repetit. post Antonell. de jurib. & overib. Cleric. in ordine la 43. num. 8. vel ad summum etiam quoad facultatem tributam Capitulo Lateranensi super jure conferendi Beneficia sita in ejus solo, & quoad exemptionem præfatorum Locorum Piorum ab Ordinariis Locorum, prævia submissione. Eius Archipresbytero pro tempore dictæ Basilicæ, tanquam proprio Ordinario, reservata tamen Jurisdictione Ordinarii procedentibus tanquam Delegatis Sedis Apostolicæ, ad terminos Sacrosancti Concilii Tridentini sess. 24. de Reformat. cap. 9. juxta Bullam Honorii III. Calixti III. & Bonifacii IX. ejusdem Basilicæ Lateranensis olim, dum Cardinalatus honore fugebat, Archipresbyteri, & aliam Sixti V. la 19. §. 3. Bullar. nov. Rom. tom. 2. modificantem aliam Bullam Pii IV. la 57. eod. tom. 2. per quam revocata fuerat in totum prædicta Bulla Bonificiana, ac penitus sublata omnimoda exemptio à Jurisdictione Ordinariorum, ex congestis à Card. de Luca de Jurisdictione discurs. 38. num. 5. & discurs. 39. nu. 2. cum seqq. & de Paroch. discurs. 9. n. 6. 9. & seqq. Rota coram Card. Seraphin. dec. 293. n. 3. tom. 1. Gregor. XV. dec. 153. Bich. dec. 100. & 133. per tot. tom. 1. repetit. in recentior. dec. 115. & 217. par. 9. tom. 1. dec. 100. per tot. part. 3. recentior. dec. 310. per tot. & dec. 313. per tot. par. 9. tom. 1. repetit. coram Royas dec. 250 dec. 366. ead. par. 9. tom. 2. dec. 185. per tot. par. 15. dec. 375. nu. 17. & 18. in principio, dec. 383. & 530. part. 18. tom. 1. repetit. coram Emerix Decano dec. 228. & 260. eo fermè pacto, quo etiam Rectores Ecclesiarum situatarum in plano Lateranensi tenentur solvere Cathedralicum, seu Synodaticum Episcopo tamquam Parochio Majori, & universali, ac in signum subjectionis, Card. de Luca de Jurisdictione discursu 38. n. 5. post med. versiculo cum igitur Cathedralicum, & n. 6.

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, manus mortuæ unitis, posteaque intra XV. annos ab eadem manu mortua dismembratis, eisque statim alteri manus mortuæ unitis, sicque antè totalem, ac perfectam maturationem decursi ultimi quinquennii, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, ad favorem manus mortuæ reservatis, posteaque intra XV. annos ab eadem manu mortua dissolutis, eisque statim alteri manus mortuæ reservatis, à prima manu mortua etiam adhuc debentur quinquennia.

SUMMARIUM.

- 1 *Dismembrato Beneficio intrâ XV. annos ab una manu mortua, eoque reunito alteri manus mortuæ antè maturationem decursi ultimi quindennii, debetur quindennium à prima manu mortua.*
- 2 *Recesetur absurdum aliàs oriturum, si secunda manus mortua, & non prima teneretur ad quindennium.*
- 3 *Pro tempore, quo præcedens manus mortua possedit, ad ratam solutionis quindennii tenetur.*
- 4 *Manus mortua pro rata tantum temporis, quo Beneficium possedit, tenetur ad quindennium; itâ, ut, si intrâ medietatem XV. annorum possederit, ad dimidium tantum quindennium tenetur.*
- 5 *Idemque præticandum in reservatione Pensionis.*
- 6 *Fructus naturalis, ad dietam civilium, non dietim maturantur, nec dietim nascuntur.*
- 7 *Census, affectus, caterique fructus civiles dividuntur pro rata temporis, ad differentiam fructuum naturalium.*
- 8 *Declarantur dicta à n. 2.*

CAPITULUM XCIV.

Intrà spatium XV. annorum contingere possunt duæ Uniones Beneficiorum, vel duæ reservationes Pensionum ad favorem duarum manuum mortuarum successivis temporibus; proindeque controversi inter utramque manum mortuam, ad quam nimirum ex ipsis spectet solvere ultimum quindennium maturatum post sequutam secundam Unionem, prævia dismembratione Beneficii facta ad favorem secundæ manus mortuæ, sive respectivè post sequutam secundam reservationem Pensionis, prævia illius dissolutione facta ad favorem pariter secundæ manus mortuæ, cui indulgendo, firmatur, quòd ex Beneficiis annuum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, manus mortuæ unitis, posteaque intrâ XV. annos ab eadem manu mortua dismembratis, eisque statim alteri manus mortuæ unitis, sive antè totalem, ac perfectam maturacionem decursi ultimi quindennii, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus ad favorem manus mortuæ reservatis, posteaque intrâ XV. annos ab eadem manu mortua dissolutis, eisque statim alteri manus mortuæ reservatis, à prima manu mortua etiam adhuc debentur quindennia, & aliàs sequatur absurdum, quòd, si secunda manus mortua teneretur ad quindennium hujusmodi, pro una vice solveret duplex quindennium, unum nempe in ipso actu Unionis Beneficii, vel respectivè in actu reservationis Pensionis ad sui favorem factæ, & primum quidem quindennium, quòd est Annata, quam solvere deberet Provisus, si Beneficium vacaret, & unitum non esset manus mortuæ, vel quam respectivè solvere deberet Pensionarius, seu Pensionis reservatarius, si Pensio vacaret, & reservata non esset manus mortuæ: aliud autem quindennium pro illo, quòd solvere deberet prima manus mortua; & sanè iniquum videretur, ut secunda manus mortua solveret quindennium quasi jam maturatum tempore primæ manus mortuæ, quando prima manus mortua percepit omnes ferè fructus integrorum XV. anno-

rum, & è contrâ secunda manus mortua perceptura sit ad summum fructus aliquorum mensium, qui deficiebant ad complementum integrorum XV. annorum, *Ameijden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn. num. 22. ibi: imponeretur unis, & eisdem fructibus duplex onus, cum tamen unum istorum tantum solvendum sit &c. Mass. Gales. de anat. num. 23. in principio, versic. idem probatur, ibi: si contingat idem Beneficium &c. uno anno bis vacare, & illud successivè duobus conferri; Annata, & Servitia prædicta non exiguntur, nisi semel, propterea quòd illo anno fructus non colliguntur, nisi semel, num. 24. circa fin. versic. & si ibi: Et si intrâ annum bis, vel pluries vacaverit, semel tantum solvantur, nec debitum hujusmodi in successorem in Ecclesia, vel Monasterio transeat &c. & nu. 30. antè med. §. Ex hujus regula, in med. versic. Pro illis quoque, ibi: & pro quibus semel soluta est, si contingat, illa intrâ unius, & ejusdem anni circulo iterum vacare, non perceptis à prius proviso fructibus, in secundæ provisionis expeditione Annata non solvitur &c. vel ad omne pejus, quindennia connumerantur inter fructus civiles, quemadmodum dietim decurrunt, & quodammodò per horas maturantur, non expectantes acris temperiem, ac certam temporis revolutionem, ut colligantur, ac inter antecessorem, & successorem divisionem recipiunt, itâ quoque dicendum videretur de quindenniis, ut pro tempore, quo præcedens manus mortua possedit, ad ratam solutionis quindennii teneatur, *Muñoz de Escobar de ratiocin. computat. 20. num. 7. Card. de Luca de Benefic. discurs. 85. num. 4. Panimolla dec. 20. adnotat. 1. num. 24. idè sequuta dismembratione Beneficii antè lapsum XV. annorum, manus mortua, cui unitum fuerat Beneficium, postea intrâ tale tempus dismembratum, non teneatur solvere integrum quindennium, sed pro rata tantum temporis, quo Beneficium unitum possedit; itâ, ut, si intrâ medietatem XV. annorum, nempe intrâ VII. annos cum dimidio sequuta fuerit dismembratio, tenebitur ad dimidium tantum quindennium, siveque semper facta computatione, & mensura ad solum tempus possessionis, & perceptionis fructuum Beneficii uniti, ac idem præticandum est in reservatione Pensionis facta ad favorem secundæ manus mortuæ, prævia illius dissolutione à vicibus primæ manus mortuæ.**

Hinc est, quòd fructus naturales, ad differentiam civilium, non dietim maturantur, nec dietim nascuntur, *Card. de Luca de Benefic. discurs. 100. num. 21. Rota in recentior. decis. 240. per tot. part. 1. decis. 278. per tot. par. 2. tom. 1. hinc census, & affectus, aliæque similia inter fructus civiles connumeranda, pro faciliiori solutione dividuntur pro rata temporis ad differentiam fructuum naturalium, *Cenc. de censib. quest. 70. nu. 18. Barbat. de division. fruct. par. 2. cap. 1. num. 22. & cap. 5. nu. 16. Gratian. disc. 20. num. 45. Costa de rata quest. 36. per tot. Rodriguez de annuis redditibus lib. 3. quest. 6. num. 5. in fin. Capon. disc. 147. num. 14. in fin. Mier. de Majorat. par. 4. quest. 24. sub num. 3. versic. quam sententiam, Fufar. de substitution. quest. 626. num. 72. & 73. Paz de tenuta cap. 11. à num. 32. usque ad fin. Card. de Luca de Benefic. discurs. 84. num. 4.**

num. 4. & discur. 100. num. 21. & de Pension. discurs. 28. sub nu. 6. Sperell. dec. 82. n. 25. & 26. part. 1. de Franch. dec. Neapol. 79. n. 2. & 4. tom. 1. Theaur. dec. Piedmont. 56. per tot. Rota post Cenc. de censib. decis. 177. num. 13. cum seqq. Duran. dec. 20. nu. 3. cum seqq. Card. Cavaler. dec. 104. num. 1. cum seqq. ac per tot. Buratt. decis. 445. nu. 11. Ansaldo. Decan. dec. 15. nu. 6. & dec. 56. num. 5. ac in recentior. dec. 293. num. 11. part. 17. dec. 178. n. 5. par. 19.

Cum autem quindennium sit loco annatæ, quæ solvitur in provisione Beneficii, & fingatur, quod singulis quindecim annis vacare possit, hinc singulis quindecim annis solvitur annata nuncupata quindennium; undè cum ob totum lapsum quindecim annorum jam sit anticipatè soluta in prima Unione, licet adveniat nova Unio, nondum perfectè elapso dicto temporis spatio annorum quindecim, extranei videntur termini, quis debeat solvere quindennium pro ea temporis parte deficiente ad complementum primorum quindecim annorum. Et idè extranea videtur quæstio de dicta divisione.

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, cum Cura actuali, & habituali, manus mortuæ unitis, prævia erectione Vicariarum perpetuarum tam antè, quam post Sacrum Concilium Tridentinum, tam per Vicarium perpetuum deputatum, quam per manum mortuam deputantem, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Vicaria perpetua quid sit.
- 2 Bulla 47. S. Pii V. §. 2. Bullar. nov. Rom. tom. 2. mandat, quod in postero Vicario perpetuo assignetur portio non minùs scutis L. annuis, nec major C.
- 3 Manus mortua, & Vicarius perpetuus, juxta dictam Bullam Pianam tenentur contribuere pro rata ad quindennium ex Beneficiis sibi unitis cum perpetua Vicaria.
- 4 Vicarius perpetuus non solvens Annatam de sua Vicaria, tenetur ad integrum quindennium.
- 5 Refellitur Gonzalez ad Regul. 8. hodie 9. Cancellar. de Mensib. glos. 5. §. 3. n. 78.
- 6 Etiam ex Beneficiis Curatis debentur quindennia.
- 7 Vicariæ perpetuæ sunt verè Beneficia, & quidem Curata.
- 8 Beneficia dicuntur habere Curam Animarum, quæ illam actû habent.
- 9 Beneficia unita cum Vicariis perpetuis, dicuntur habitu tantum Curata.
- 10 Qui per alium facit, per se ipsum facere videtur.
- 11 In Beneficiis Curatis faciendus est Concurfus.
- 12 Vicarius perpetuus est nudus minister.
- 13 Beneficia unita cum Vicariis perpetuis, non dicuntur Curata quoad Concursum.

A Liquando uniri assolent manus mortuæ Beneficia Curata, & tunc ad exercendum Curam deputatur Vicarius perpetuus per manum mortuam, ab Ordinario Loci approbandus, apud quem quidem Vicarium residet Cura actualis, remanente penes deputantem cura habituali, quod praticatur tam in Ecclesiis Cathedralibus, & Collegiatis, quam etiam Regularibus utriusque sexus, vel aliis Locis Pius, ad tradita per Barbof. de Paroch. part. 1. cap. 1. num. 55. & de Jure Eccles. tom. 2. lib. 3. cap. 6. num. 28. cum seqq. Florez Diez de Mena var. quæstion. lib. 1. quæst. 10. artic. §. 1. n. 5. cum seqq. Card. de Luca de Paroch. discurs. 20. & 46. per tot. in supplement. undè oriri potest controversia inter manum mortuam deputantem, & Vicarium perpetuum deputatum, cui nam ex his incumbat onus solvendi quindennia ex Vicariis perpetuis, an nempe ipsi Vicario perpetuo deputato, an verò ipsi manus mortuæ deputanti, maximè post Bullam 47. S. Pii V. §. 3. Bullar. nov. Rom. tom. 2. repetit. post Traët. int. Constitution. Apostolic. prætermis. in ordine la I sive unica, & penes Pyyrh. Corrad. in prax. benef. lib. 3. cap. 9. nu. 22. & penes Gonzalez ad Regul. 8. hodie 9. Cancellar. de Mensib. glos. 5. §. 3. num. 49. per quam quidem memotam Bullam Pianam, primo aspectu videretur bonum jus fovere manus mortuæ, justànque causam habere refundendi in Vicarium perpetuum onus solvendi quindennia, cum antè Pianam adeò excessiva assignabatur per Ordinarios portio, seu congrua Vicario perpetuo, ut nihil, aut parum ex fructibus Beneficiorum Curatorum unitorum remaneret manus mortuæ deputanti, post Pianam autem, ut in §. 2. mandatum fuerit, quod in postero Vicario perpetuo assignetur portio non minor scutis L. annuis, nec major C. computatis etiam incertis emolumentis, proindeque in eadem Piana §. 3. ipsa manus mortua pro rata tantum fructuum certorum contribuere in quindennium cogitur, præque alia rata Vicariis perpetuis ad quindennium legitur obligatus, ibi „ & quoniam „ iniquum esset, eos, qui commodis privantur, eadem onera, quæ prius sustinebant, debere sufferre, volumus, & statuímus, quòd Ecclesiæ, Monasteria, Collegia, Beneficia, & Pia Loca hujusmodi, in quorum Parochialibus Ecclesiis unitis continget Vicarias prædictas erigi, pro quantitatibus fructuum ipsius Vicariis perpetuis assignatorum, ad solutionem quindenniorum, quam Nobis, & Cameræ Apostolicæ solvunt, ulteriùs non teneantur, sed eis detractio fiat ad ratam certorum, quæ de fructibus dictarum Parochialium percipiuntur, quod persequitur Gonzalez in Regul. 8. hodie 9. Cancell. reservator. Mens. glos. 5. §. 4. nu. 62. ibi „, dum „ pro rata assignata Vicariis auferretur Rectoribus onus solvendi quindennii, & transfertur in Vicarios perpetuos, eos gravando ad solutionem Annatæ, & sic, sicut solutio quindennii priùs fiebat à Rectoribus, pro Beneficiis reservatis, ità eodem modo, pariter Vicarii tenentur in reservatis ad expeditionem, nem novæ Provisionis, & solutionem An-

„ nata, cùm regulariter translatio fiat cum
 „ suo onere &c. ista tamen ratio non bene qua-
 „ drat dictæ Constitutioni, quæ potius relevat
 „ Vicarios ab onere antiquo, quàm de novo
 „ gravet ad quindennia,; hinc sit, quòd Vicari-
 „ us perpetuus, tanquàm verus, ac proprius Bene-
 „ ficiarius tenetur etiam ipse ad Annatam pro
 „ portione certorum fructuum eisdem assignata,
 „ aliàs defraudata Annata, in pœnam non solu-
 „ tionis tenetur ad integrum quindennium juxta
 „ sæpè laudatam *Pianam in citato* §. 3. nimirum
 „ ampliùs beneficio contribui uti nequit, sol-
 „ vendo quindennium pro ejus rata una cum ma-
 „ nu mortua pro alia rata, sed in solidum ad to-
 „ tum quindennium condemnandus est, in ver-
 „ bis libi: *Ita tamen, quòd Vicarii perpetui teneantur*
 „ &c. *solvere Annatam pro portione fructuum*
 „ &c. *certorum sibi assignata* &c. nec aliàs ad pos-
 „ sessionem dictarum Vicariarum perpetuarum, &
 „ servitium eandem Parochialium admitti possint,
 „ nisi soluta Annata &c. alioquin integrum quin-
 „ dennium solvi debere, nec Vicarii autè tuta con-
 „ scientia fructus percipere possint &c. prosequitur
 „ *Amyden. de stylo Datarie lib. 1. cap. 18. §. 3. de*
 „ *Annat. num. 30. & 31. Rota in recentior. dec. 62.*
 „ *num. 20. par. 15. dec. 93. num. 20. part. 16. ubi*
 „ *tamen Amyden. notat, vix unquam solvi An-*
 „ *natam pro Vicaria perpetua, ex eo quòd ultrà*
 „ *fructus certos, consistunt in fructibus incertis,*
 „ *pro quibus non solvitur Annata: qua occasione*
 „ *redarguit Gonzalez ad Regul. 8. hodie 9. Cancellar.*
 „ *de Mensib. gloss. 5. §. 3. num. 78. putantem,*
 „ *ideò non solvi pro Vicaria Annatam, ex eo*
 „ *quòd sub congrua Vicario assignata compræ-*
 „ *henduntur distributiones, pro quibus Annata*
 „ *non solvitur, æquivocando in nomine distribu-*
 „ *tionum, cùm tamen Vicaria non habeat distri-*
 „ *butiones, sed bene aliqua emolumenta incerta,*
 „ *& prosequitur Rota penès Garzias de Benefic.*
 „ *par. 9. cap. 2. num. 309. in med. versiculo & quod*
 „ *dicta Constitutio.*

His itaque pro notitia prænotatis, etiam ex
 Vicariis perpetuis juxta eandem Bullam Pia-
 nam debentur quindennia, prout illa debentur
 ex Beneficiis Curatis, ut statuitur in Bulla 20.
 Julii III. §. 6. Bullar. nov. Rom. tom. 1. Bulla 17.
 Pauli IV. §. 3. eod. tom. 1. Bulla 38. S. Pii V. §. 6.
 tom. 2. Bulla 18. Urbani VIII. in principio, jun-
 cto §. 2. tom. 5. & Bulla 50. Clementis X. §. 1. §.
 & 6. tom. 6. repet. post Tract. int. Const. A post. in
 ordine la III. V. VI. VIII. & XI. quippè Bullæ
 quindenniorum loquentes de Beneficiis Cura-
 tis, compræhendunt quoque Vicarias perpe-
 tuas, quæ verè Beneficia sunt, & quidem Cu-
 rata, Gonzalez ad Regul. 8. hodie 9. Cancellar.
 de Mensib. gloss. 5. §. 3. num. 21. cum seqq. Garz.
 de Benefic. par. 9. cap. 2. num. 286. Massobr. in
 prax. habend. Concurf. prælud. 14. n. 1. cum seqq.

Neque obstat, quòd, cum Bullæ quinden-
 niorum loquentes simpliciter de Cura, intelli-
 gantur de Cura actuali, non autem de habitua-
 li, quasi quòd in propria, & potiori significa-
 tione sumenda sint verba, & quasi quòd illa
 dumtaxat Beneficia dicantur habere Curam
 Animarum, quæ eam habent a sù, non quæ
 eam habent habitu tantum, Barbofa de Paroch.
 par. 1. cap. 1. nu. 75. cum seqq. extendi nequeant
 ad Vicarias perpetuas, quæ habent solam Cu-
 ram habitualem, proindeque Beneficia unita

cum Vicariis hujusmodi perpetuis, dicuntur
 habitu tantum Curata, Felin. in cap. postulasti
 27. num. 1. de Rescript. Leo thesaur. for. Eccles.
 par. 1. cap. 10. num. 5. in fin. versiculo Beneficia
 autem; quia fictione quadam Juris quodam-
 modò etiam penès manum mortuam deputan-
 tem censetur residere Cura actualis, dum qui
 per alium facit per se ipsum facere videtur, ex
 vulgatis.

Minus obstat, quòd non videantur compræ-
 hensæ in Bullis quindenniorum Vicariæ perpetu-
 tæ tanquàm in re considerabili dissimiles à Bene-
 ficiis Curatis, seu cum Cura, dum Sacrum
 Concilium Tridentinum sess. 28. de Reformat. cap.
 18. & Bulla 32. S. Pii V. Bullar. nov. Rom. tom. 2.
 repetit. penès Massobr. in prax. habend. Concurf.
 in principio operis autè prælud. 1. mandans fieri
 Concurtum in Beneficiis Curatis, coram Exa-
 minatoribus Synodalibus, prævio rigoroso
 examine concurrentium, sèque opponentium,
 non procedit in Vicariis perpetuis, in quibus
 non requiritur Concurfus, nec examen Vicarii
 perpetui deputati, sed sufficit sola approbatio
 Ordinarii, ex eo quòd Vicarius perpetuus con-
 sideratur tanquàm nudus minister, ac famulus,
 non autem tanquàm Ecclesiæ Rector, & spon-
 sus, irrevocabilis tamen, ac amovibilis, ut de-
 claravit tam Sacrum Concilium Tridentinum
 sess. 7. de Reformat. cap. 13. quàm idem S. Pius V.
 in alia superiùs sæpè laudata Bulla 47. §. 4. Bul-
 lar. nov. Rom. tom. 2. immò etiam depræhendi-
 tur ex cap. de Monachis 12. cap. extin. ponde 30.
 §. Qui verò 2. de Præbend. cap. univ. de Cappell.
 Monach. in 6. & explicant Barbofa ad Concil. loc.
 citat. num. 16. Massobr. in prax. habend. Concurf.
 prælud. 14. num. 15. Turricell. de union. Benefic.
 cap. 4. nu. 53. cum seqq. Card. de Luca de Paroch.
 discurs. 10. nu. 3. & 4. discurs. 17. nu. 37. per tot.
 discurs. 39. nu. 2. circa fin. versic. minisque
 intrat, & discurs. 46. num. 4. in fin. in supplement.
 & de Benefic. discurs. 55. & 95. per tot. Nota coram
 Merlin. dec. 95. & 115. tom. 1. Coccin. dec. 844. ac
 in recentior. dec. 330. per tot. par. 9. tom. 2. nec in
 Bullis quindenniorum fit mentio de Vicariis
 perpetuis; quia, præterquamquòd expressa sit
 mentio de hujusmodi Vicariis saltem in prælau-
 data Bulla 47. S. Pii V. Bullar. nov. Rom. tom. 2.
 repetit. post Tract. int. Const. Apost. prætermiff. in
 ordine la I. sive Vnica, non ex permiffa omiffio-
 ne Concurfus, & rigorosæ formæ à Concilio,
 ac Bulla Piana injunctæ desinit militare eadem
 ratio in Vicariis perpetuis, quæ militat in Bene-
 ficiis Curatis, ad effectum solvendi quinden-
 nia, stante præsertim memorata Piana: immò
 Beneficia unita cum hisce Vicariis perpetuis ad
 summum quidem non dicuntur Curata quoad
 Concurfum, ut notat Card. de Luca de Paroch.
 discurs. 46. num. 4. in fin. versiculo neque horum
 Beneficia, in supplemento; & satis est, quòd Vi-
 caria perpetuæ sint Beneficia ad hoc, ut postea
 unita subjaceant quindenniis, juxta literalem
 mentem earundem Bullarum quindenniorum.

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annuum valorem viginti
 quatuor Ducatorum auri de Camera
 excedentibus, Præbendis Præceptorialibus

libus in Gallia nuncupatis, assignatis pro Magistris Sacrae Scripturae, aut Grammaticae, in proventibus Mensae Capitularis consistentibus, manus mortuae unitis, etiam adhuc debentur quinquennia.

S U M M A R I U M.

- 1 Deputandi sunt Magistri in Sacra Scriptura, & Grammatica, cum assignatione Praebendarum.
- 2 In Gallia deputantur de consilio Consulum Locorum.
- 3 Ex Praebendis Praeceptorialibus in Gallia, consistentibus in proventibus Mensae Capitularis debentur quinquennia.
- 4 Ista non videntur esse Beneficia.
- 5 Sola circumstantia adhibendi consilium Laicorum, denotat non esse Beneficia.
- 6 Rejicitur Capon. controvers. forens. controvers. 32. n. 11. 16. & 17.
- 7 Declaratur idem Capon. ibid. n. 11. & 16. in fin.
- 8 Iterum declaratur idem Capon. ibid. n. 29.

C A P I T U L U M X C V I.

- 1 **A**D exemplum Concilii Lateranensis in cap. quia nonnullis 4. de Magistr. & Sacri Concilii Tridentini sess. 5. de Reformat. cap. 1. providetur precipientibus deputationem Magistrorum in Sacra Scriptura, & Grammatica, singulis assignando Praebendas, in Gallia ex Ordinatione Regiae institui solent Magistri in praedictis facultatibus ab Episcopis de consilio Capitulum, & Consulum, seu Priorum Locorum, ad nuntium tamen amovibiles, cum assignatione Praebendarum de redditibus Mensarum eorundem Capitulum, Tondut. resolution. canonic. & benefic. par. 1. cap. 17. per tot. & de Pension. Eccles. cap. 66. num. 9. cum seqq. Barbosa de Canonic. & Dignitatibus. cap. 28. num. 63. cum autem contingere possit, quod Praeceptoriales hujusmodi Praebendae manus mortuae uniantur, & ratione Unionis praetendantur ab Annatistis quinquennia, meritoque illa debeantur, resolvimus, quod ex Beneficiis annuum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, Praebendis Praeceptorialibus in Gallia nuncupatis, assignatis pro Magistris Sacrae Scripturae, aut Grammaticae, in proventibus Mensae Capitularis consistentibus, manus mortuae unitis, etiam adhuc debentur quinquennia; quippe, cum tales Praebendae assignentur super redditibus Mensae Capitularis, proinde uti participantes de natura, & qualitate Beneficii ratione originis, ac Ecclesiasticitatis, subjacere debent quinquennii ob rationis identitatem.
  - 2 Nec obstat, quod istae Praebendae Praeceptoriales non videantur esse Beneficia, neque obtineri posse tanquam Beneficia, immo tales Praeceptores, seu Magistri deserviunt possunt ab Ordinariis de consensu Capitulum, ac Consulum eorum Locorum, ut testantur Bleynian. de Benefic. tit. de loc. Collegial. num. 9. Tondut. de Pension. Eccles. cap. 66. nu. 6. cum seqq. & resol. cau. & benef. par. 3. cap. 129. num. 18. Pastor de Benefic. lib. 1. tit. 3. num. 10. circa fin. versculo Praeceptor vero: unde Bullae quinquenniorum directae ad sola Beneficia unita, tanquam exor-
- birantes à Jure communi, vel illi saltem incognitae, ac ignotae ex supra Cap. I. traditis, non videntur extendendae ad Praebendas istas non Beneficiales, carentes titulo perpetui Beneficii, cum non debeantur tales Praebendae ratione servitii Ecclesiastici, sed ratione laboris, qui consistit in mera temporalitate; quia facis est, quod istae Praebendae Praeceptoriales, ut in Bullis quinquenniorum comprehenduntur, proveniant, ac consententur ex redditibus Mensae Capitularis, sicque sint ad instar Beneficiorum, dum ejusmodi Praeceptores ex dictis ab Ordinariis instituantur, & destituuntur, ut patet ad sensum.
- Minus obstat, quod sola assignatio proventuum Mensae Capitularis de per se non constituit Beneficium citra approbationem Ordinarii, qui tamen illam non autorizat, immo post sequatur hujusmodi assignationem Praebendarum simpliciter instituit istos Magistros, seu Praeceptores vocatis desuper Capitulo, & Consulis, seu Prioribus Locis; adeo, ut tanquam amovibiles postea destituit iisdem vocatis, si in munere deliquerint: quae sola circumstantia adhibendi etiam consilium Consulum, qui laici sunt, tam in institutione, quam in destitutione denotat has Praeceptorias non esse Beneficia, quae, si talia essent, profecto non intervenirent laici, uti incapaces spiritualium: quod quidem obiectum forsitan habet aliquam apparentiam subsistentiae, si non interveniret etiam auctoritas Ordinarii.
- Longè minus obstat Capon. controvers. forens. controvers. 32. num. 11. 16. & 17. asserens, non deberi quinquennia ex Bonis relictis pro Magistro Scholae, in verbis ibi: „ Non videntur ob-
 „ stare, quae &c. pro parte Annatistarum op-
 „ ponuntur; nam, cum ex Decretis Sacrae
 „ Congregationis Regularium appareat, Bona
 „ dismembrata ex Ecclesia, seu Cappella S. Ma-
 „ riae de Arcu, esse in administratione laico-
 „ rum &c. fuit eisdem laicis concessum, ut
 „ possint habere ex eisdem Bonis scuta centum
 „ pro Magistro Scholae &c. & sic antequàm de-
 „ venissent ad praefatos Fratres, erant Bona
 „ merè laicalia &c. Bona S. Mariae de Arcu
 „ erant Bona laicalia, quae liberè administra-
 „ bantur à laicis, cum esset quaedam Cappella
 „ intrà fines Parochiae loci Summae, & S. Ana-
 „ stasii, in qua propter multitudinem Miracu-
 „ lorum augebantur redditus ex oblationibus,
 „ quae in dies à Christi fidelibus ibi fiebant, &
 „ &c. fuit determinatum, ut &c. dismembra-
 „ rentur fructus usque ad summam 500. au-
 „ reorum &c. centum pro Magistro Scholae &c.
 „ & ita nondùm erant effecta Ecclesiastica
 „ tempore applicationis, & sic, cum nun-
 „ quam fuerunt collativa, nec Annatistae es-
 „ sent in possessione exigendi Annatam, non
 „ possunt ipsi praetendere quinquennium. Nam,
 „ si praedicti Officiales, ex Constitutionibus
 „ Summorum Pontificum possent praetendere
 „ quinquennia ex praefatis Bonis applicatis pro
 „ dote dicti Capituli, possent etiam praetende-
 „ re quinquennia ex fructibus applicatis pro Ma-
 „ gistro Scholae &c. quod dicere esset absurdum
 „ sumum &c. „ quia Capon. loquitur de Bonis
 „ merè laicalibus, ut dicto num. 11. ibi: erant Bo-
 „ na merè laicalia &c. & dicto num. 16. ibi: erant

Bona laicalia, quæ liberè administrantur à laicis &c. nondùm erant effecta Ecclesiastica tempore applicationis, & sic cum nunquam fuerunt collatiua &c.

Præbendæ autem Præceptorales, de quibus agimus, uti consistentes à sui primordio in redditibus Mensæ Capitularis, verè sunt Bona Ecclesiastica, veluti talia esse eo casu fatetur idem Capon. ibid. num. 29. ibi: *Ponderando autem singula exempla &c. Primum Montis Flasconen. si fiat fundamentum in Unione quorundam prædiorum, seu reddituum, & emolumentorum, quæ Capitulum Ecclesiæ Lateranen. ab Ecclesia S. Lucie in Territorio ejusdem Civitatis annui valoris Ducatorum 50. percipiebat, non applicat casui nostro, quia, cum dicti redditus perciperentur à Mensa Capitulari, dicitur vera dismembratio ex Beneficiis collatiuis, scilicet Canonicatibus, & aliis Beneficiis, percipiendi fructus ex dicta Mensa, & perinde est, ac si ex dictis Canonicatibus, & aliis Beneficiis facta fuisset dismembratio &c.*

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera, excedentibus, manui mortuæ unitis, sivè ex perpetuis Pensionibus ad favorem manus mortuæ reservatis, facta obligatione de solvendo quindennia, in conscientia etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Manus mortua tenetur solvere quindennia in conscientia, quando ad illa solvendum se obligavit.
- 2 Pupillus, vel minor contrahens sine solemnitatibus, tenetur in foro interno.
- 3 Pupillus, cum auctoritate tutoris naturaliter se obligare potest.
- 4 Promissio de solvendo quindennia, continet pactum circa rem licitam.
- 5 Talis promissio provenit ab obligatione legali.
- 6 Pontifici resistens, Dei ordinationi resistit.
- 7 Et quidem sub peccato mortali.
- 8 Quis obligatus esse potest in conscientia, quantumvis non sit obligatus de Jure.
- 9 Promissio de solvendo quindennia, habet assistentiam Juris.
- 10 Causa quindenniorum est Ecclesiastica, & in foro Ecclesiastico tractanda.
- 11 Non debet minus operari obligatio legalis, quam conventionalis.
- 12 Equum non est cum aliena jactura locupletari.
- 13 Contrà manum mortuam propria obligationi contravenientem procedi potest per censuras Ecclesiasticas.

CAPITULUM XCVII.

Smel obligata manu mortua per organum suorum Ministrorum ad solvendum quindennia pro Beneficiis manui mortuæ unitis, seu pro perpetuis Pensionibus ad favorem manus mortuæ reservatis, ipsa manus mortua, vel ejus nomine, illius Ministri pro illa se obligan-

tes, tenentur in conscientia quindennia solvere; ideoque monemus in præsentia, quòd ex Beneficiis annum valorem XXI V. Ducatorum auri de Camera excedentibus, manui mortuæ unitis, sivè ex perpetuis Pensionibus ad favorem manus mortuæ reservatis, facta obligatione de solvendo quindennia, in conscientia etiam adhuc debentur quindennia: tunc enim manus mortua remanet obligata non solum ex lege, sed ex obligatione personali, ac reali, quam fecit ipsa standi; adinstar pupilli, vel minoris, & cum illo contrahentis sine solemnitatibus legalibus, aut sacratariis, vel filiiamilias, seu Ecclesiæ ex contractu locupletiorum factorum, qui in conscientia, ac saltem naturaliter remanent obligati, quantumvis in foro externo non teneat eorum obligatio, ad textum in l. pupillus 5. §. Pupillus 1. ff. de auctoritat. tutor. l. 1. in fin. ff. commodat. l. naturaliter 13. §. fin. l. nam hoc natura 14. ff. de condition. indebit. l. furiosus 46. ff. de obligation. & action. l. 1. in fin. ff. de novation. l. si ejus 64. ff. ad Senatuf. consulte. Trebellian. l. fin. in principio, ff. de iurjurand. l. si pupillus 127. ff. de verb. obligation. l. cum illud 25. §. Hæres 1. ff. quand. dies legat. ced. l. in numerationibus 44. versiculo item si pupillo ff. de solution. l. si pupillus 21. ff. ad leg. Falcid. l. Marcellus 2. ff. de fidei jussor. Gomez in l. Taur. 3. num. 124. Narbon. de ætate anno 14. quest. 6. num. 5. cum seqq. Mandof de ætate minori cap. 5. n. 32. Molin. de contract. tom. 2. tract. 2. disp. 257. num. 1. cum seqq. hinc fit, quòd pupillus, accedente auctoritate tutoris, etiam naturaliter se obligare valet, l. pupillus 149. ff. de regul. Jur. l. pupillus 5. l. impubes 13. ff. de auctor. tutor. Thomat. dec. March. 213. n. 40. tom. 2.

His accedit, quòd, cum obligatio, seu promissio de solvendo quindennia, contineat pactum, & conventionem circa rem licitam, uti introductam ab immemorabili usu, & approbatam à Summis Pontificibus, servanda est etiam vinculo naturali, seu in conscientia sub pœna peccati mortalis, quicquid sit, si obligatio versaretur circa rem illicitam, Navarr. consil. 6. num. 4. & 5. de pact. & consil. 14. num. 14. de stat. Monach.

Omitto, quòd talis obligatio, seu promissio de solvendo quindennia provenit ab obligatione legali inducta per Constitutiones Apostolicas super materia quindenniorum editas, ideoque obligat in conscientia ad culpam, & sub peccato, ex eo quòd Pontifici legitima est potestas exigendi quindennia ex Beneficiis manui mortuæ perpetuò unitis, aut ex perpetuis Pensionibus ad favorem manus mortuæ reservatis, cui resistens, Dei ordinationi resistit, secundum Apostol. ad Roman. cap. 13. & quidem sub mortali potius, quàm veniali ob qualitatem materiae, & circumstantiarum includentium grave præjudicium ipsius Papæ, seu illius Cameræ Apostolicæ, & Annatistarum, Zoësius in Jus Canonice, lib. 1. tit. 2. de Constitution. num. 29. Azor. institution. moral. part. 1. lib. 5. cap. 3. quest. 9. in principio, §. Animadvertendum, Spevell. dec. 46. num. 6. cum seqq. par. 1.

Præterquamquòd bene potest quis esse obligatus in conscientia, quantumvis non sit obligatus de Jure ob illius resistantiam; sicque in casu à fortiori manus mortua erit obligata in con-

- conscientia ob propriam promissionem de solvendo quindennia habentem potius assententiam Juris, ipsarum nempe Bullarum quindenniorum, ad traditæ per *bon. mem. R. P. D. Pilon. discept. Eccles. par. 1. discept. 2. num. 14. & 15. Didac. de Cæca in allegat. pro subsistend. validit. fundation. Conv. Viçtor. num. 86. cum seqq. apud eund. Neguzant. quæstion. 68. num. 18. & quæstion. 417. nu. 72. cum seqq.*
- 10 Fortiusque intrat nostra resolutio, dum Causa quindenniorum est Ecclesiastica, & in foro Ecclesiastico pertractanda, *Molina de contract. trad. 2. disp. 257. n. 5. in med. versiculo observat;* eoque modo, quo non debet minus operari obligatio legalis, quàm conventionalis, *l. obligamur 52. ff. de obligation. & actio. Hodiern. ad Surd. dec. Mantuan. 31. num. 15. ita è converso non debet minus operari obligatio conventionalis in casu, quàm legalis: manus autem mortua procul dubio ex Unione Beneficii, aut reservatione Pensionis sibi facta evadit locupletior, dum percipit fructus Beneficii sibi sibi*
- 11 uniti, aut Pensionis sibi reservatæ; nec æquum est cum notabili, perpetuo, ac irreparabili detrimento Annatistarum locupletari, & è contrà hujusmodi obligatio naturalis redoleret quandam æquitatem, *l. Stichum 95. §. Naturalis 4. ff. de solution. in tantum, ut contrà manum mortuam propriæ obligationis contravenientem procedi possit per censuras Ecclesiasticas, Marta de Jurisdiction. par. 4. centur. 2. cas. 112. n. 13. ibi: Per hanc obligationem debitor principaliter Animam obligat, ita, ut possit excommunicari, & communione fidelium privari, ut infami illa publicatione notatus curet satisfacere &c. Mass. Gallef. de obligat. Cameral. quæst. 2. nu. 10. ibi: ut debitores communione Sacrorum privati, & infami illa publicatione notati &c. quandoque satisfacere curent &c.*
- 2 *Ex solo mandato ad actum gerendum inducitur ipso Jure actus gestus, vigore retrotractionis.*
- 3 *Hæreditatis aditio probatur ipso Jure ex mandato ad adendum hæreditatem.*
- 4 *Quindennia dumtaxat debentur ex Unione Beneficii, aut reservatione Pensionis.*
- 5 *Mandatum de providendo non est provisio.*
- 6 *Mandatum de uniendo Beneficio, aut de reservanda Pensione tribuit jus ad rem.*
- 7 *Mandatum de subrogando non est subrogatio.*
- 8 *Expectativa sublata fuerunt per Sacrum Concilium Tridentinum sess. 24. de Reformat. cap. 19.*
- 9 *Uti inducentes votum captanda mortis.*
- 10 *Mandatum de dispensando non est dispensatio.*
- 11 *Mandatum, seu promissio de vendendo non est venditio.*
- 12 *Aliud est facultas ad faciendum, aliud verò ipsum factum.*
- 13 *Ut intret retrotractio, satis est, quòd actus subsequens ita cum antecedenti coalescat, & fiat individuus, ut uterque perinde habeatur, ac si uno, eodèque tempore factus sit.*

CAPITULUM XCVIII.

A Solent aliquandò Summi Pontifices injungere Ordinario Loci mandatum, seu Decretum de uniendo Beneficio, seu de reservanda Pensione manus mortuæ; & non obstante mandato hujusmodi Pontificis, solet quandoque etiam in longum protrahi ipsa Unio Beneficii, seu reservatio Pensionis, nec nisi post multum tempus immitti in possessionem manus mortuæ, interim præterdentibus Annatitibus quindennia statim incipere currere à die mandati de uniendo Beneficio, seu de reservanda Pensione; è contrà verò manu mortuæ prætereunte ad illa teneri à die dumtaxat immiissionis in possessionem: quomobrem bonum jus foventibus Annatitibus, in præfenti resolvimus, quòd ex Beneficiis annum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, vigore mandati, seu Decreti de uniendo, manus mortuæ uniendis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, eodem modo ad favorem manus mortuæ reservandis, dummodò manus mortuæ mandataria, seu decretaria cum effectu in possessionem Beneficiorum sibi uniendorum immittatur, sive cum effectu perpetuas Pensiones exigere incipiat, à die prædicti mandati, seu Decreti, etiam adhuc debentur quindennia; sicuti enim ex solo mandato ad aliquem actum gerendum, vigore retrotractionis inducitur ipso Jure actus gestus *Salgad. labyrinth. credit. par. 1. cap. 30. num. 3. unde aditio hæreditatis probatur ipso Jure ex mandato ad adendum hæreditatem, l. si ego 26. ff. de acquir. hæreditat. ita ex solo mandato, seu Decreto de uniendo Beneficio, aut de reservanda Pensione, inducitur ipso Jure Unio Beneficii, aut reservatio Pensionis ad effectum solvendi quindennia à die mandati, retrorrahendo diem sequentis Unionis Beneficii, seu reservationis Pensionis ad diem editi mandati.*

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, vigore mandati, seu Decreti de uniendo, manus mortuæ uniendis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, eodem modo ad favorem manus mortuæ reservandis, dummodò manus mortuæ mandataria, seu decretaria cum effectu in possessionem Beneficiorum sibi uniendorum immittatur, sive cum effectu perpetuas Pensiones exigere incipiat, à die prædicti mandati, seu Decreti, etiam adhuc debentur quindennia.

S V M M A R I U M.

- 1 *Ex solo mandato de uniendo Beneficio, seu de reservanda Pensione ad favorem manus mortuæ debentur quindennia, à die prædicti mandati, dummodò manus mortuæ mandataria immissa fuerit in possessionem Beneficii sibi uniendi, sive Pensionem exigere cæperit.*

Nec obstat, quòd mandatum de uniendo Beneficio, non est Unio Beneficii, nec mandatum de reservanda Pensione, est reservatio Pensionis: ex Unione autem Beneficii, aut reservatione Pensionis dumtaxat debentur quinden-

ut juxta Bullas quindenniorum: cumque quindenniorum materia uti præter Jus commune, sit ab ipso Jure communi exorbitans, vel saltem ipsi incognita ex per nos luprà *Cap. I.* ac alibi passim deductis, Bullæ quindenniorum mandantes quindennia solvi ex Beneficiis unitis, sive ex Pensionibus reservatis in manu mortuæ, aut restringendæ videntur intra suos cancellos, non autem extendendæ ad Beneficia unienda, sive ad mandata de Beneficiis uniendis, vel ad Pensiones reservandas, sive ad mandata de Pensionibus reservandis; eodem fermè pacto, quo mandatum de providendo vulgò gratia in forma dignum, ad differentiam Provisionis in forma gratiosa, non est provisio, nec jus in re, seu in Beneficio, sed ad rem, seu ad Beneficium, tantum tribuit mandatario, quatenus ipse reperit fuerit idoneus, *cap. eam te 7. cap. Capitulum 30. cap. ad audientiam 31. cap. literis 39. de Rescript. cap. dilectus 2. de Præbend. cap. ex parte 1. de offic. Delegat. cap. si soli 6. de concessio. Præbend. in 6. cap. si eo tempore 45. de election. in 6. Tondut. resol. Canonic. & benefic. par. 2. cap. 4. §. 2. num. 7. Lotther. de re benefic. lib. 3. quæst. 8. num. 138. & quæst. 17. num. 4. Corrad. in prax. dispens. Apostol. lib. 7. cap. 6. num. 26. Ricc. collect. 1587. in principio, par. 5. Mandos. in Regul. 34. hodie 35. Cancellar. de annal. quæst. 55. per tot. ita mandatum de uniendo Beneficio, aut de reservanda Pensione tribuit jus ad rem, 7 Rota coram Bich. dec. 140. num. 4. & mandatum de subrogando non est subrogatio gratiosa, sed bene rigorosa, Rosa de exequutor. liter. Apostol. par. 1. cap. 17. num. 13. & in addition. nu. 4. similes erant olim expectativæ, seu mandata de providendo permitta antè Concilium Basiliense, sublata postea per Sacrum Concilium Tridentinum sess. 24. de Reformat. cap. 19. vel uti inducuntia votum captandæ mortis, vel uti nimis lædentia auctoritatem Ordinariorum super suis collationibus Beneficiorum, Pastor de Benefic. lib. 1. tit. 17. num. 1. & per tot. ubi Solier litera A & B Garz. eod. tract. par. 6. cap. 1. n. 1. & per tot. Cbohier. de Precib. Primar. sessio. 5. Schol. in §. 1. litera B verbo gratia expectativa; hinc mandatum de dispensando non est dispensatio, Sanchez de matrimo. tom. 2. lib. 8. disp. 30. num. 12. Pyyrb. Corrad. in prax. dispens. Apostol. lib. 7. cap. 6. num. 26. hinc mandatum, seu promissio de vendendo non est venditio, nec transfert rei dominium, sed producit dumtaxat quandam actionem, vel promissor, seu mandans cogat vel vendere, vel præstare interesse, Caldas Percyra de emptio. & venditio. cap. 8. nu. 5. Lotther. de re benefic. lib. 3. quæst. 8. num. 140. Gratian. disc. 4. num. 49. Salgad. labyrinth. creditor. par. 1. cap. 30. nu. 16. versiculo hinc est, & par. 2. cap. 9. num. 72. in fin. versiculo Princeps etenim. 12 Prout aliud est facultas ad faciendum, aliud verò ipsum factum; ita, ut videretur, solummodò à die executionis operari debere suum effectum debiti quindennialis, Larrea alleg. fiscal. 106. num. 8. quasi quòd hujusmodi fictio, seu retrotractio non haberet extremum habile, ad quod referri, ac retrotrahi posset Unio Beneficii, aut reservatio Pensionis, cum Beneficium uniendum, tunc nondum esset, & Pensio reservanda, nondum esset (ut ita dicam) in Bonis, seu in posse manus mortuæ mandatariæ,*

ideòque nondum in statu maturationis quindenniorum, sed manus mortua habeat spem sibi faciendæ Unionis Beneficii, seu reservationis Pensionis.

Nihilominus objectum non regit, ut enim 13 intret retrotractio, satis est, quòd actus subsequens ita cum antecessori coalescat, & fiat individuus, ut uterque perinde habeatur, ac si uno, eodèmq; tempore factus sit, per *textum in cap. suggestum 20. de Jurepatronat. l. Honorum 24. ff. rem ratam haberi, l. fin. C. ad Senatusconsult. Macedon. Gonzalez ad Regul. 8. hodie 9. Cancellar. de Mensib. gloss. 47. n. 33. Rota in recentior. dec. 239. n. 17. cum seqq. par. 16.*

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, manus mortuæ per modum novæ erectionis, seu institutionis, non autem per modum Unionis assignatis, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Intentio probatur ex diversitate verborum.
- 2 Ex Beneficio manus mortuæ assignato per modum novæ erectionis, seu institutionis, non autem per modum Unionis, etiam adhuc debentur quindennia.
- 3 Ex Beneficiis recenter fundatis debetur Annata.
- 4 Rejicitur Mass. Gallef. de annat. n. 30. propè fin. §. Ex hujus regulæ, in principio.
- 5 Non data essentia subiecti, cui accessio fiat, impossibile est dari Unionem.
- 6 Venter non patitur dilationem.
- 7 Donare Beneficium, non est illud unire.

CAPITULUM XCIX.

Cum Summi Pontifices in assignatione Beneficiorum, seu Ecclesiarum facta favore Loci Pii non semper procedant per viam rigorosæ, ac formalis Unionis extinctivæ vacationis, quæ (ut plurimum) versatur circa Loca Pia jam erecta, & in rerum natura per prius existentia, sed per viam originariæ, ac primævæ erectionis, seu institutionis, quæ propriè, & in rigore dumtaxat versatur circa Locum nondum erectum, nec adhuc per prius in mundo existentem.

Probatur autem, Pontificem processisse potius per viam erectionis, quam per viam Unionis, si in literis Apostolicis ad favorem manus mortuæ editis legatur verba, *erigimus, instituimus, concedimus*, vel alia similia equipollentia; si namque procedere voluisset per viam Unionis, non uteretur hujuscemodi verbis, sed aliis Unionem importantibus, quibus uti solent Romani Pontifices, quando intendunt unire, non verò erigere, nec melior datur probatio intentionis disponentis, quam ex diversitate verborum, quibus ad disponendum movetur, tanquam signis, & testimoniis mentis, ex deductis per *Barbos. axiom. 222. num. 2. indè merito præbetur ansa hæsitandi, an etiam in casu*

novæ erectionis sit locus quindenniis, prout procul dubio illis locus est in casu veræ, ac propriæ Unionis, juxta literales Bullas quindenniorum: & combinando terminos erectionis cum terminis Unionis, in casu Beneficii concessi manui mortuæ in limine suæ erectionis, sicque destitutæ omni alio Beneficio, tamquam tunc nascenti, resolvitur in præfenti, quod ex Beneficiis annuum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, manui mortuæ per modum novæ erectionis, seu institutionis, non autem per modum Unionis assignatis, etiam adhuc debentur quindennia; eodem fermè pacto, quo ex his Beneficiis, quæ novè, recentèrque eriguntur, & tunc primum ex Bonis profanis dotantur, illi, quibus ea Beneficia ab eorum prima erectione conferuntur, Annatam solvunt, proindeque pariter quindennium solvere debent, veluti in præciliis terminis firmat *Amyeden. de stylo Datarie lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn. num. 12. ibi: adeò, ut, quemadmodum solvitur Annata pro Beneficiis fundatis, si fructus eorum XXIV. Ducatos excedant, ita etiam solvuntur quindennia &c.*

4 Nec obstat *Mass. Gallef. de annat. nu. 30. propè fin. §. Ex hujus regulæ, in principio, contrarium tenens in verbis ibi: Pro illis quoque Beneficiis, quæ novè eriguntur, & tunc primum ex Bonis profanis dotantur, illi, quibus ea Beneficia ab eorum prima erectione conferuntur, Annatam non solvunt &c.* quia mox prælaudato *Amyeden. contrarium sentienti, uti ex professo super stylo Datarie scribenti, sicque uti magis desuper informato, magis deferendum est, quod patet ad sensum.*

Minus obstat, quod videri nesciatur, quomodo applicari possint Bullæ quindenniorum ad erectionem, loquentes de Unione, quasi quod ita procedant, vel procedere videantur in solo casu Unionis factæ manui mortuæ (ut ita dicam (jam natæ, seu erectæ, & per prius institutæ, sicque perantea in rerum natura jam existentis, & per consequens jam habenti aliquot redditus, non verò in casu originalis, ac novæ, seu recentis erectionis de nihilo manus mortuæ nondum natæ, nec adhuc in Mundo existentis, minisque aliunde aliquid habentis ad vivendum, seu se sustentandum; ita, ut assignatio ejusmodi dici nequeat vera, ac propria Unio, sed bene erectio, & recens provisio, seu dotatio manus mortuæ nasci incipientis, ac in Mundum venientis; cum Unio juxta vocis sonum cadere nequeat super corpore adhuc in rerum natura non existente, sicque nondum nato, sed tantum fiat per accessum unius ad aliud jam antea præexistens ex eo, quod, non data essentia subjeçti, cui illa accessio fiat, impossibile est, dari unionem, *Lothier. de re benefic. lib. 1. quest. 29. num. 47.* non omisso, quod in materia odiosa, ut illa, quindenniorum, saltem odio rationabili, tanquam Juri communi ignota, ex suprâ *Cap. 1. alibique passim* per nos cumulatim, sub nomine unionis, amexionis, applicationis, incorporationis, & submissionis, de qua, seu de quibus loquuntur Bullæ quindenniorum, non videtur comprehendi erectio tanquam quid diversum ab ipsa Unione: alias subverteret pia erectio contra mentem Pontificis erigentis, illam promoveri potius, & sustine-

ri cupientis, cum venter non patitur dilationem; nos tamen *Cap. XLIII. & XLIV.* tuemur, quindennia etiam deberi ex Unione facta pro sustentatione.

Quod quidem objectum nequaquam subsistit, ex quò eadem militat ratio in erectione, Beneficium enim primò erectum, assignatumque manui mortuæ, nunquam postea vacat.

Longè minus obstat; quòd, prout ex simplici, non autem prægnante donatione Beneficii, etiam a Rege manui mortuæ facta videretur, non deberi quindennium, cum donare Beneficium, non sit illud unire, *Turricell. de union. Benefic. cap. 11. n. 71. & 72. Rota coram Gregor. XV. dec. 77. num. 6. ubi Adde. num. 11.* ita ex simplici erectione, non autem prægnante Unione videretur, non deberi quindennium, cum erigere Beneficium, non sit illud unire; quippè redditus responsio mox data, quòd militat eadem ratio in erectione Beneficii, quæ militat in Unione.

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, à manu mortua dismembratis, posteaque alteri manui mortuæ unitis ex causa onerosa cum reservatione alicujus annuæ præstationis faciendæ favore manus mortuæ, à qua dismembrata fuerunt Beneficia, tam per primam, quam per secundam manum mortuam, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Ex Beneficio dismembrato à manu mortua, posteaque unito alteri manui mortuæ cum reservatione annuæ præstationis favore primæ manus mortuæ, tam per primam, quam per secundam manum mortuam debentur quindennia.
- 2 Bullæ quindenniorum non solum loquuntur de Unione, sed etiam de submissione Beneficiorum.
- 3 Quindennia solvenda sunt sub pœna nullitatis Unionis.
- 4 In tantum Beneficium unitum, subjacet quindenniis, in quantum illud perpetuò unitur.
- 5 Unio debet esse perpetua, juxta Bullas quindenniorum.
- 6 Papa Jura Camera Apostolicæ tueri tenetur.

CAPITULUM C.

IN more positum est, ut quandoque Romani Pontifices dismembrarent Beneficium ab una manu mortua, illudque alteri manui mortuæ uniant, non ex causa in totum lucrative, sed in aliqua parte ex causa onerosa, injuncta nimirum secundæ manui mortuæ reservatione alicujus annuæ præstationis ad favorem primæ manus mortuæ, à qua dismembratum apparet Beneficium, sicque sub conditione eandem recognoscendi in Dominam, exinde oriri potest controversia, an ex tali Unione, & an ab utra-

que manu mortua debeantur quindennia, nec
 1 ne, & resolvimus, quod ex Beneficiis annuum
 valorem XXIV. Ducarorum auri de Camera
 excedentibus, à manu mortua dismembratis
 posteaque alteri manui mortuæ unitis ex causa
 onerosa cum reservatione alicujus annuæ præ-
 stationis faciendæ favore manus mortuæ, à qua
 dismembrata fuerunt Beneficia, tam per primam,
 2 quam per secundam manum mortuam
 etiam adhuc debentur quindennia; quippè, si
 Bullæ quindenniorum præcipientes illorum solu-
 tionem, non solum loquantur de ipsa Unio-
 ne, sed etiam de submissiōe Beneficiorum,
 respectu ad manum mortuam, cui unitorur,
 ut ex Bulla 6. Pauli II. §. 1. in fin. & §. 3. in prin-
 cipio, Bullar. nov. Rom. tom. 1. Bulla 20. Julii
 III. §. 5. eod. tom. 1. Bulla 17. Pauli IV. §. 8. in
 principio, & post med. circa fin. & in fin. eod.
 tom. 1. Bulla 38. S. Pii V. §. 4. in principio, tom. 2.
 Bulla 33. Sixti V. §. 2. in principio, eod. tom. 2.
 & Bulla 50. Clementis X. §. 1. post med. circa fin.
 & §. 4. in principio, tom. 6. repetit. post Tract. int.
 Constitution. Apostolic. in ordine la. III. V. VI.
 VII. & XI. quantumvis hoc modo uniendo,
 non detur in rigore submissio; ita, ut manus
 mortua, cui unitor Beneficium, sit Domina,
 cui potius è contrà videatur quodammodo
 adhuc remanere Beneficium submissum alteri
 manui mortuæ, à qua dismembratum legitur
 ob annuum canonem per secundam manum
 mortuam favore primæ præstandum, sicque
 quod tam ipsa Beneficium, quam secunda
 manus mortua serviat primæ, remanentibus re-
 liquis dominii penes primam tanquam reco-
 gnoscendam in Dominam à secunda, quando
 juxta sensum Bullarum quindenniorum per
 Unionem Beneficium remanere debeat submis-
 sum secundæ manui mortuæ, cui unitor, non
 verò primæ, à qua dismembratum est; nihilo-
 minus tam prima manus mortua gaudet annuæ
 præstatione, quam secunda fructibus Beneficii
 sibi uniti.

Præterea onus solvendi annuam hujusmodi
 præstationem, non imponi solet ipsi Beneficio
 unito, sed manui mortuæ, cui illud unitor:
 unde Beneficium in se etiam per talem Unionem
 remanet liberum ab omni servitute præstanda
 primæ manui mortuæ, à qua dismembratur,
 sicque verè submissum secundæ manui mortuæ,
 cui unitor, & exinde comprehensum in Bullis
 quindenniorum, etiam si, sive Beneficio, sive
 manui mortuæ tale onus injunctum legatur, &
 semper illud injunctum intelligatur ratione Be-
 neficii uniti, quod non injungeretur, nisi Be-
 neficium uniretur; ita, ut certo modo Bene-
 ficium ipsum dici potest gravatum hoc onere,
 & tanquam in hac parte adhuc servitute primæ
 manui mortuæ, propriè dici nequit in totum
 submissum secundæ, sed bene partim submissum
 primæ, & partim submissum secundæ: immò
 ejusmodi solutio canonis, seu annuæ præstati-
 onis nihil commune habet cum solutione quin-
 dennii, nec ex debita canonis præstatione bene
 inferitur ad exemptionem quindennii pro parte
 primæ manus mortuæ canonis debitoris, quod
 est quid diversum, & debetur ex natura rei,
 3 seu Unionis; adeo, ut juxta Bullas quinden-
 niorum veniat istud in necessariam consequen-
 tiam sub pœna nullitatis, & dissolutionis Unio-

nis Beneficii veluti patet ex Bulla 6. Pauli II.
 §. 6. Bullar. tom. 1. Bulla 20. Julii III. §. 1. eod.
 tom. 1. Bulla 11. Pauli IV. §. 3. & 10. eod. tom. 1.
 & Bulla 17. ejusdem Pauli IV. §. 8. eod. tom. 1.
 Bulla 38. S. Pii V. §. 6. tom. 2. Bulla 33. Sixti V.
 §. 4. eod. tom. 2. Bulla 18. Urbani VIII. in prin-
 cipio, juncto §. 2. & 3. tom. 5. & Bulla 50. Cle-
 mentis X. §. 2. 3. 5. 6. 7. 8. 9. & 11. tom. 6. repet.
 post Tract. int. Const. Apost. in ordine la. I. III.
 IV. V. VI. VII. VIII. & XI. ac protèò quin-
 dennialis præstatio nihil commune habet cum
 annali præstatione, cum illa debeat Camera
 Apostolicæ, & Annatistis ab illa causam habentibus,
 & ista primæ manui mortuæ, sicque diver-
 versæ personæ, licet verum sit, quod utraque
 debeat ex causa Unionis; nec est inverisimile,
 Pontificem unientem velle duplici onere grava-
 re etiam secundam manum mortuam, quin-
 dennii nempè, & canonis, seu præstationis,
 dum unum onus ex dictis toto cœlo diversum
 est, nec ideo intrat præsumptio, quod ex uno
 onere apposito, non apponatur aliud, quin-
 dennii nimirum, nec quod Pontifex voluerit
 ab illo sublevare, quasi subrogando unum onus
 in locum alterius.

Alias plusquam ridiculum esset, Papam cen-
 seri velle eximere primam manum mortuam à
 quindenniis sibi, sive suæ Cameræ, ac Annati-
 stis debitis, ex solo motivo impositionis cano-
 nis, quamvis fundus Emphyteuticus habens
 onus canonum, transfusus in manum mortuam
 remaneat etiam obnoxius quindenniis, semper
 in tantum Beneficium unitum, subjacet quin-
 4 denniis, in quantum illud perpetuò unitor, ex
 mente ipsarum Bullarum quindenniorum; im-
 mò prima manus mortua semper habet spem
 regressus ad Beneficium à se dismembratum, &
 secundæ manui mortuæ unitum, dum in casu
 non solutionis annuæ præstationis ab eadem se-
 cunda manu mortua debita, potest agere con-
 tra secundam manum mortuam pro recupera-
 tione, & reunionè Beneficii sibi faciendæ,
 quantumvis non sit solitum solvi canones in
 Unione Beneficii, immò ferè inauditum, sed
 dumtaxat aliquando Summi Pontifices ipsum
 injungere soleat favore primæ manus mortuæ,
 quasi in quandam recompensationem damni,
 quod sentit ex dismembratione Beneficii, &
 forsitan, ut in casu, non solutionis canonum
 per secundam manum mortuam faciendæ, ead-
 em prima manus mortua retineat spem reu-
 nitionis; ita, ut Papa taliter uniens non inten-
 dat facere Unionem perpetuam, sed ad tempus
 tantum, cum illius dissolutio dependeat ab
 eventualitate non solutionis canonum; adeo,
 5 ut non sufficiat Unio accidentalis, & ferè tem-
 poralis, sed debeat esse perpetua juxta disposi-
 tionem Bullarum quindenniorum, atque eo
 animo facta, ut Beneficium perpetuò sit uni-
 tum, & incorporatum, veluti in simili de
 unione prædiorum Rota in recentior. decis. 228.
 n. 3. par. 14.

Non omnino, quod non præsumitur Princeps,
 maxime Ecclesiasticus, qualis est Papa, vel-
 le præjudicare tertio in jure quæsito, minus-
 que suæ Cameræ, cuius Jura viribus omnibus
 6 tueri tenetur, illaque illæta relinquere, ac con-
 servare, & adaugere potius, quam diminuire,
 remanente obligata ad quindennia utraque

manu mortua; ex Bulla 6. Pauli II. in principio, juncto §. 2. & 3. Bullar. nov. Rom. tom. 1. Bulla 20. Julii III. in principio, juncto §. 5. eod. tom. 1. Bulla 11. Pauli IV. in principio, & Bulla 17. ejusdem Pauli IV. in principio, juncto §. 8. eod. tom. 1. Bulla 38. S. Pii V. §. 3. tom. 2. Bulla 33. Sixti V. in principio, juncto §. 2. eod. tom. 2. Bulla 18. Urbani VIII. in principio, juncto §. 1. tom. 5. & Bulla 50. Clementis X. in principio, juncto §. 1. 3. 4. 5. & 6. tom. 6. repetit. post Tract. int. Conf. Apost. in ordine la I. III. IV. V. VI. VII. VIII. & XI.

sola Unione perpetua sermone facientibus, juxta apertam earum Icturam: nihilominus firma remaneat nostra resolutio; etenim etiam ex Beneficiis manualibus, quæ sunt de sui natura amovibilia, solvuntur quinquennia, si illa uniantur manui mortuæ, prout disponit Bulla 38. S. Pii V. §. 3. Bullar. nov. Rom. tom. 2. Bulla 33. Sixti V. §. 2. & 4. eod. tom. 2. Bulla 18. Urbani VIII. in principio, juncto §. 2. tom. 5. & Bulla 50. Clementis X. §. 4. & 5. tom. 6. repet. post Tract. int. Conf. Apost. in ordine la VI. VII. VIII. & XI.

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, manui mortuæ unitis, sub conditione tamen illa restituendi alteri manui mortuæ, cui per prius unita, & à qua dismembrata fuerant, in casu discessus personarum Loci Pii, cui unita fuerunt, per secundam manum mortuam etiam adhuc debentur quinquennia.

SUMMARIUM.

- 1 Ex Beneficio manui mortuæ unito, sub conditione tamen illud restituendi alteri manui mortuæ, à qua dismembratum fuerat, in casu discessus personarum Loci Pii, cui unitum fuit, per secundam manum mortuam debentur quinquennia.
- 2 Bullæ quinquenniorum loquuntur de sola Unione Beneficiorum perpetua.
- 3 Quinquennia debentur etiam ex Beneficiis manualibus.
- 4 Manualitas Beneficii provenit ex parte Regularis illud possidentis, non ex natura Beneficii.

CAPITULUM CI.

Cum quandoque personæ Loci Pii, cui unitur Beneficium, discedere possint, & solcant aliqua de causa, Unio Beneficii fit sub conditione restituendi Beneficium eidem manui mortuæ, à qua fuit dismembratum, in casu, quo dictæ personæ illinc discesserint; undè est locus disputationi, an in hoc casu teneatur secunda manus mortua solvere quinquennia, nec ne, & firmatur, quòd ex Beneficiis annum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, manui mortuæ unitis, sub conditione tamen illa restituendi alteri manui mortuæ, cui per prius unita, & à qua dismembrata fuerant, in casu discessus personarum Loci Pii, cui unita fuerunt, per secundam manum mortuam etiam adhuc debentur quinquennia, quantumvis ista secunda Unio de rigore dici nequeat perpetua, sed potius videatur ad tempus tantum, nec Beneficium remaneat perpetuo penes secundam manum mortuam ob spem futuræ reunionis favore primæ manus mortuæ, in casum discessus personarum, quibus componitur secunda manus mortuæ; Unio autem temporalis videtur non comprehendi in Bullis quinquenniorum de

Nec obstat, quòd propriè manualitas proveniat ex parte Regularis illud possidentis, non ex natura Beneficii, cum adinstar precarii ad nutum tantum Superioris conferatur, & possideatur, Gonzalez ad Regul. 8. hodie 9. Cancellar. de Mensib. glof. 5. §. 6. num. 2. & 3. & num. 31. & glof. 8. num. 25. non indè tamen sequi videtur, quòd Unio Beneficii manualis non sit, vel esse non possit perpetua; aliud enim est, Beneficium non esse perpetuum ob particularem, & nativam qualitatem, aliud verò Unionem non esse perpetuam, cum bene stet, Beneficium esse manuale, ac illius Unionem esse perpetuam, è contrà autem Beneficium esse perpetuum, & illius Unionem esse temporalem.

Siquidem nescitur videre quomodò dici valeat Unio perpetua Beneficii, quod redire debet, undè exit, in certo casu, maximè cum facile iste reditus verificari possit, si manus mortua ob pestem, bellum, aeris intemperiem, vel propter aliam similem causam discedere cogatur.

Obiectum tamen nullius est subsistentiæ, quippè, si sub prætextu defectus perpetuitatis fixæ Beneficii penes secundam manum mortuam ob eventualem illius redditum ad primam manum mortuam, defraudati remanerent Annatiæ suis quinquenniis, dum prima manus mortua uti non amplius posseditrix Beneficii à se dismembrati, se excusaret à solutione quinquenniorum.

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, manui mortuæ unitis, citrà tamen omnium bonorum assignationem, etiam adhuc debentur quinquennia.

SUMMARIUM.

- 1 Ex Beneficio unito manui mortuæ, citrà tamen omnium illius Bonorum assignationem, debentur quinquennia.
- 2 Ut sit locus quinquenniis, Bullæ quinquenniorum non exigunt in Unione Beneficii, omnium illius Bonorum assignationem, sed solum excessum in Ducatis XXIV.
- 3 Beneficium de sui natura est indivisibile.
- 4 Vis ditionum dummodò, & tamen.

CAPITULUM CII.

Sæpe contingere potest, quòd fiat Unio Beneficii uni manui mortuæ, non tamen eidem assignatis omnibus bonis beneficialibus, sed eorum aliqua tantum parte, & residuis reservatis alteri manui mortuæ, à qua dismembratum fuerit Beneficium, vel approbata alienatione per prius de dicto residuo facta; cujus Unionis occasione intrat dubium circa solutionem quindenniorum, & resolvitur, quòd ex Beneficiis annuum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, manui mortuæ unitis, citrà tamen omnium Bonorum assignationem, etiam adhuc debentur quindennia, ut enim sit locus quindenniis, Bullæ quindenniorum non exigunt in Unione Beneficii, omnium illius Bonorum assignationem, sed solum excessum in Ducatis XXIV. juxta Bullam 17. Pauli IV. §. 1. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi, ut de Ecclesiis, & Monasteriis Virorum &c. solvantur &c. summæ pecuniarum in libris Camera Apostolicæ taxatæ &c. de cæteris autem &c. Beneficiis &c. valorem XXIV. Florenorum de Camera excedentibus &c. juxta taxam solitam &c., Bullam 38. S. Pii V. §. 3. tom. 2. ibi, reliqua verò &c. Beneficia Ecclesiastica &c. quorum fructus &c. summam XXIV. Ducatorum auri de Camera &c. excedunt &c. Apostolica auctoritate unita &c. sub literis Pauli II. & aliorum Prædecessorum hujusmodi compræhendi, & includi &c., Bullam 33. Sixti V. §. 2. eod. tom. 2. ibi, statuimus &c. & declaramus, quòd Uniones &c. de quibuscumque Beneficiis Ecclesiasticis &c. & quorum singulorum, vel, si plura Beneficia unicus literis compræhensa sint, quorum quilibet annuus valor XXIV. Ducatos auri de Camera &c. non excedat, dummodò tamen omnium insimul illum transcendat &c. hætenus factæ, & factendæ &c. sub dictorum Prædecessorum Constitutionibus &c. omnino compræhendantur &c., Bullam 18. Urbani VIII. in principio. tom. 5. & Bullam 50. Clementis X. §. 4. & 7. tom. 6. ibi, statuimus, & decernimus &c. utcumque per quæcumque, Loca Pia &c. quindennia, & alia Jura ratione Pensionum perpetuarum hætenus &c. reservatarum, & impolterum &c. reservandarum &c. summam tamen XXIV. Ducatorum de Camera excedentium, Camera Apostolicæ, & Collegio, & Officialibus prædictis persolvere debeant, & teneantur, Motu pari &c., repetit. post Tract. int. Conf. Apost. in ordine la V. VI. VII. VIII. & XI.

Nec obstat, quòd Bullæ quindenniorum intelligendæ sint de Beneficiis tantum pleno jure unitis, siquæ de plenaria Unione, non autem de unitis quoad aliquam tantum partem cum reservatione residuæ favore alterius, cum dici non possit propria, ac rigorosa Unio, nisi totum corpus Beneficii cum omnibus suis membris uniatur; sciendum autem Beneficium in plures partes, deficit qualitas Beneficii Ecclesiastici, quod de sui natura indivisibile est, nec patitur diminutionem, cap. unic. ut Eccles. Benefic. sn. diminut. confer. Perez de Lara de Anniversar. & Cappellan. lib. 2. cap. 1. num. 27. Garzias de Benefic. par. 8. cap. 1. num. 121. quia (ut

jam insinuavimus) quoad effectum solvendi quindennia, hæbetur fo a ratio excessus Ducatorum XXIV. juxta ipsas Bullas quindenniorum superius n. 2. indicatas, acertens præsertim mysteriosis dictionibus dummodò, & tamen, in eisdem Bullis adjectis, quæ important modum, 4 conditionem, & restrictivam, seu limitativam, Barbosa de diction. dist. 95. num. 2. cum seqq. & dist. 401. n. 1. & 3.

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, Congregationi Clericorum Mozarabum unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, ad favorem Congregationis Clericorum Mozarabum reservatis, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 In Hispania apud Ecclesiam Toletanam adest Congregatio Clericorum Mozarabum.
- 2 Etiam ex Beneficiis unitis, sive perpetuis Pensionibus reservatis Congregationi Clericorum Mozarabum debentur quindennia.
- 3 Tales Clerici compræhenduntur in Bullis quindenniorum.
- 4 Necessitas solvendi quindennium, non consistit in identitate ritus solvere debentium.
- 5 Constitutiones Pontificie obligant omnes subditos.
- 6 Mozarabes sunt subditi Papæ.
- 7 Privilegiatus tenetur ostendere Privilegium.

CAPITULUM CIII.

Cum in Hispania apud Metropolitanam 1 Ecclesiam Toletanam ex antiqua consuetudo vigeat Congregatio quædam Clericorum, qui Mozarabes nuncupantur, quasi Mixtarabes, corrupto vocabulo, ex eo, quòd in Missarum, ac Divinorum Officiorum celebratione mixto ritu utuntur, partim nempe Latine Ecclesiæ, & partim Arabico, qui post invasam ab Arabibus Hispaniam, in eadem Hispania etiam hodie mixti Arabibus vivunt, Gonzalez in notis ad cap. cum Marthe 6. num. 4. ante med. versiculo & Hispania, de celebratione. Missar. Card. Bona ver. Liturgic. lib. 1. cap. 11. & 12. Mablylon de Liturg. Gallican. lib. 1. cap. 4. Coriolan. in Breviar. Chronologic. fol. mibi 191. in med. versiculo S. Isidoro, Clericat. de Sacrific. Miss. decif. 9. n. 26. cum seqq. Rota coram Innocentio X. dec. 190. 407. 459. & 495. ac alibi coram eodem, & in recentior. dec. 660. par. 4. tom. 1. occurrit dubitatio, an ex Beneficiis tali Congregationi unitis, aut ex perpetuis Pensionibus eidem reservatis solvenda sint quindennia, & resolvitur affirmativè summando, quòd ex Beneficiis annuum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, Congregationi Clericorum Mozarabum unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, ad favorem Congregationis Clericorum Mozarabum reservatis, 2 etiam

etiam adhuc debentur quindennia; quippe Beneficiati hujusmodi, licet in rei veritate ritu Mozarabico inserviant, non tamen sunt Mozarabes, sed re vera Latini, non constituentes diversitatem generis personarum, & tanquam tales comprehensi in Bullis quindenniorum adinstar ceterorum Clericorum Latinorum, *Rota decis. 660. num. 2. par. 4. recentior. tom. 1. immò satis est, quòd talis Congregatio utatur mixto ritu, quòdve saltem in aliqua parte sequatur ritum Latinum ad hoc, ut comprehendatur in Constitutionibus Apostolicis, prout procul dubio comprehenduntur omnes Congregationes utentes ritu Latino; præterquamquòd Mozarabibus nulla assistit peculiatis ratio cur subjacere non debeant quindennis.*

4 Comprobatur veritas ex eo, quòd necessitas solvendi quindennium, non consistit in identitate ritus solvere debentium, sed in ipsa Unione Beneficiorum, vel reservatione Pensionum, quæ eundem effectum operari debet etiam in servantiis diversum, vel saltem mixtum ritum, ob identitatem rationis: præterea cum 5 Constitutiones Pontificiæ obligent omnes subditos, ut patet ad sensum, & isti Mozarabes subditi sint Summo Pontifici, meritò ad earundem generalium Constitutionum observantiam tenentur, nisi doceant, aliquo privilegio se ab 7 ipsi exemptos esse, privilegiatus enim tenetur ostendere privilegium, in quo fundatur, aliàs, illo non ostenso, eo non jுவatur, *l. in lege 77. ff. de contrah. emption. cap. cum personæ 7. de privileg. in 6. Pactian. de probat. lib. 2. cap. 29. nu. 4. Majcard. eod. tract. vol. 3. conc. 1194. num. 36. cum seqq. Rota in recentior. dec. 567. num. 3. cum seqq. part. 18. tom. 2. decis. 234. num. 10. & 11. par. 19.*

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, Congregationi Clericorum Græcorum, seu Albanensium, vel Orientalium, & Armenorum, similibumque Nationum Septentrionalium unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, ad favorem Congregationis Clericorum Græcorum, & similibum reservatis, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Ex Beneficiis unitis, seu Pensionibus reservatis Congregationi Clericorum Mozarabum debentur quindennia.
- 2 Etiam ex Beneficiis unitis, sive Pensionibus reservatis Congregationi Clericorum Græcorum debentur quindennia.
- 3 Ecclesia Græcorum subjacere debet Constitutionibus Apostolicis.
- 4 Clerici Græci gaudent privilegio fori.
- 5 Qui sentit commodum, sentire quoque debet incommodum.
- 6 Græci debent esse paræ conditionis Latinorum.

- 7 Ecclesia Orientalis solvit Annatas ex Beneficiis.
- 8 Unio Ecclesie Græcæ, & Armenæ cum Latinæ, quando contigerit.
- 9 Græci & Armeni non comprehenduntur in Constitutionibus Pontificiis, excepta materia dogmatum fidei.
- 10 Græci ordinantur absque patrimonio, contra sanctionem Sacri Concilii Tridentini sess. 21. de Reformat. cap. 2.
- 11 Græci recipere tenentur leges Apostolicas etiam in his, quæ spectant ad Jus humanum.
- 12 Ecclesia Catholica unum corpus, ac ovile constituit.

CAPITULUM CIV.

Vlso, in præcedenti Cap. quòd ex Beneficiis unitis, seu perpetuis Pensionibus reservatis Congregationi Clericorum Mozarabum debentur quindennia, sequitur videndum, quòd etiam ex unitis, ac respectivè reservatis Congregationi Clericorum Græcorum illa debeantur, firmando in præfenti, quòd ex Beneficiis annuum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, Congregationi Clericorum Græcorum, seu Albanensium, vel Orientalium, & Armenorum, similibumque Nationum Septentrionalium unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, ad favorem Congregationis Clericorum Græcorum, & similibum reservatis, etiam adhuc debentur quindennia; quippe Ecclesia Græcorum, uti unita cum Romana, retento tamen diverso ritu, & usu matrimonii inter Clericos Græcos, in reliquis subjacere debet Constitutionibus Apostolicis, *Garz. de Poligam. lib. 2. quæst. 17. num. 12. & lib. 3. quæst. 12. nu. 25. & 26. Pignatell. consult. Canonic. tom. 1. consult. 151. nu. 27. post med. versiculo cum Ecclesia Græca, & m. seqq. & tom. 2. consult. 39. num. 1. & tom. 3. consult. 60. num. 1. & tom. 8. consult. 77. nu. 13. & consult. 80. per tot. Clericat. de Sacrament. dec. 70. num. 34. cum seqq. & per tot. & de Sacrament. Ordin. dec. 3. num. 40. cum seqq. dec. 7. num. 10. com seqq. dec. 10. num. 23. dec. 13. num. 2. & 50. dec. 19. num. 38. dec. 21. nu. 33. cum seqq. dec. 23. num. 13. cum seqq. dec. 27. num. 17. dec. 31. n. 13. & 52. dec. 32. nu. 26. dec. 36. num. 4. & dec. 40. num. 38. & de matrimon. dec. 10. nu. 73. dec. 35. num. 26. dec. 36. num. 25. dec. 38. num. 3. & de Sacrific. Miss. dec. 9. num. 15. decis. 47. num. 16. dec. 48. num. 27. & dec. 49. num. 43. & in Erotemat. Eccles. dec. 12. num. 12. Archud. de Concord. Eccles. Occidental. & Oriental. lib. 7. de Sacram. Ordin. cap. 40. versiculo quocircà, Eminentiss. D. Card. Vincentius Petra ad Constitution. Apostol. tom. 2. in Constitution. IV. Gregorii IX. num. 1. cum seqq. & tom. 3. in Constitution. XIV. Innocentii IV. nu. 18. Verricell. de Apostolic. Missionit. 3. quæst. 83. num. 4. cum seqq. Card. Albit. de inconstant. in fide cap. 30. num. 329. Rota in recentior. dec. 297. num. 10. par. 14.*

Immò æquum est, ut Clerici Græci etiam conjugati, qui adinstar Clericorum Latinorum non conjugatorum, sublevantur Collectarum onere, & gaudent privilegio fori, *Novar. de election. for. tom. 2. par. 2. quæst. 9. per tot. Squilant. de privileg. Cleric. cap. 8. num. 11. del Bene de immunitat. par. 1. cap. 1. dub. 8. Pignatell. consult. Canonic. tom. 5. consult. 61. nu. 3. 9. & seqq.*

Ni.

Niger in Capit. Regn. Neapol. cap. 98. num. 17. gravetur quindenniorum onere, ad regulam qui sentit commodum, sentire quoque debet incommo- dum, *l. secundum naturam 10 ff. de regul. Jur. Barbosa axiom. 54 n. 1. 2. & 6. & axiom. 121.* ne aliis sequatur absurdum, quod sint melioris conditionis Græci, quam Latini; quando tamen satis esse debet, quod sint parisi, *Pignatell. consult. canonic. 39. nu. 8. cum seqq. tom. 2.* sicuti namque etiam Ecclesia Orientalis in illis Partibus, in quibus non aberrarunt Orientales à Fide Orthodoxa, solvit Annatas pro Beneficiis, juxta congesta per *Raynald. lib. Annal. ad ann. 1436. num. 4.* ibi: *uspotè quæ nunquam fuerint per aliquod Concilium revocatae, immò potius in Generali Viennensi, & Constantiensi Concilio susceptæ, servatæque etiam usque in hodiernam diem ritum hunc in sua obedientia Orientalis Ecclesia in illis Partibus, in quibus adhuc dominatur &c.*

Quod fortius procedit, si Unio Beneficiorum, seu reservatio Pensionum, appareat facta post unionem Ecclesiarum Græcæ, & Armenæ cum Latina sequutam de anno 1596. ut testatur *Rota dec. 297. n. 50. par. 14. recentior.*

In nihilum refragante, quod Clerici ritus Græci, Armeni, vel consimilis, tamquam diversi à Latinis, videantur non comprehendendi in Bullis quindenniorum; in quibus, eorum nulla fit mentio, cum mens Pontificum, stante qualiqui separatione Græcorum, & Armenorum, ac similibum, sit, illos non comprehendere in suis Constitutionibus, excepta materia dogmatis fidei, quæ sunt de necessitate salutis, & quando fit in Constitutionibus, fit expressa mentio eorundem Græcorum, *Azor. institution. moral. par. 1. lib. 5. cap. 11. quest. 7. in principio, §. Sed profectò, in principio, versiculo vult Pontifex, & in fine, versiculo sed eo Jure. Nicol. floscul. verbo Græci n. 6. D. Advoc. Orsaya discept. Eccles. tom. 5. par. 2. discept. 9. num. 30. cum seqq.*

Unde fit, quod Græci ordinantur absque patrimonio contra expressam sanctionem *Sacri Concilii Tridentini sess. 21. de Reformat. cap. 2.* de Latinis tantum intelligendam, *Pignatell. consult. canonic. tom. 8. consult. 135. num. 1. in fine, versiculo ac promoveatur, ubi testatur de resolutione super hoc Sacrae Congregationis Episcoporum, & Regularium; quia per unionem Ecclesiarum Græcæ, & Armenæ, ac consimilis cum Latina, Græci, Armeni, & similes adæquati sunt Latinis; ita, ut quod disponit Bullæ circa Latinos, locum habere debeant etiam in Græcis, Armenis, & similibus, præsertim Græco-Italici, in Italia nempe degentibus in magna*

Græcia, qui recipere tenentur leges Apostolicas etiam in his, quæ spectant ad Jus humanum, veluti respondet *Pignatell. consult. Canon. tom. 8. consult. 135. num. 3. ubi num. 5. in fine refert, revocatum fuisse per Sacram Congregationem Concilii supra recensitam contrariam declarationem Sacrae Congregationis Episcoporum, & Regularium. Salas de legibus tract. 14. sect. 15. quest. 96. num. 130. in principio, Anyion. de*

unitat. ovil. & Pastor. cap. 21. num. 23. Ecclesia enim Catholica unum corpus, ac ovile constituit, cujus Caput est Christus, & Papa ejus Vicarius, cujus est præesse, & prodesse cunctis, & cujus auctoritate, ac potestate omnes tamquam Christi oves reguntur, *Azor. institution.*

moral. tom. 1. lib. 5. cap. 11. quest. 7. in principio, versiculo idque probat.

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis Dignitatibus ruralibus annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, manui mortuæ unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, super eisdem Beneficiis Dignitatibus ruralibus, ad favorem manus mortuæ reservatis, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Dignitates rurales reputantur tamquam Beneficia simplicia.
- 2 Etiam ex Beneficiis Dignitatibus ruralibus unitis, vel ex Pensionibus super eisdem manui mortuæ reservatis, debentur quindennia.
- 3 Bullæ quindenniorum etiam Dignitates expressè comprehendunt.
- 4 Bullæ quindenniorum mentionem faciunt de Beneficiis manualibus.
- 5 Prout etiam de Beneficiis Regularibus.
- 6 A factis ad cathedram non est arguendum.
- 7 Dignitates rurales de consuetudine sunt Dignitates.
- 8 Verbum Dignitas verificatur in quacumque Dignitate impropria.
- 9 Verbum quivis comprehendit omne genus.
- 10 Dignitates rurales habent qualitatem beneficalem.
- 11 In Bullis quindenniorum nulla fit exceptio Beneficiorum.

CAPITULUM CV.

PRÆTER Dignitates urbanas, seu Civitates, seu reperiuntur etiam rurales, seu foraneas, nullam habentes sedem in Collegiatis, seu Capitulis, reputatæ tamquam Beneficia simplicia, de quibus habetur in *cap. singula plebes 4. de offic. Archiepiscoporum. cap. si in plebibus 20. distinct. 63. cap. cum inter 13. de sentent. & rejudicat. Clement. etsi principalis 2. de Rescript. & apud Garz. de Benef. par. 5. cap. 3. num. 95. cum seqq. Pyrrib. Corrad. in prax. benefic. lib. 3. cap. 5. nu. 13. in med. versiculo ac proinde, juncto n. 14. Barbosa de Canon. & Dignitat. cap. 6. num. 5. cum seqq. Rosa de exequutor. liter. Apostolic. par. 1. cap. 6. num. 174. & in addition. num. 101. & 102. cum autem ratione Unionis hujusmodi Dignitarum factæ ad favorem manus mortuæ, vel ratione reservationis perpetuarum Pensionum super eisdem Dignitatibus factæ ad favorem ejusdem manus mortuæ, oriri possit contentio inter Annatas, & manum mortuam Titularem, sive Pensionariam super præsentis quindenniis; ideo firmatur in præsentem, quod ex Beneficiis Dignitatibus ruralibus annuum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, manui mortuæ unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, super eisdem Beneficiis Dignitatibus ruralibus, ad favorem manus mortuæ res-*

servatis, etiam adhuc debentur quindennia; sunt enim Dignitates rurales verè, ac propriè Beneficia Ecclesiastica.

In nihilum relevante, quòd Bullæ quinden-
 3 niorum, licet etiam Dignitates expressè com-
 præhendant, veluti habetur in Bulla 6. *Pauli II.* §. 2. 4. 5. & 6. Bulla 17. *Pauli IV.* §. 1. in fin. & §. 8. in principio, & fin. Bullar. nov. Rom. tom. 1. Bulla 38. *S. Pii V.* §. 3. post med. circà fin. tom. 2. Bulla 18. *Urbani VIII.* in principio, tom. 5. & Bulla 50. *Clementis X.* §. 1. post med. circà fin. §. 2. antè med. & §. 3. antè med. tom. 6. repetit. post *Tract. int. Constitution. Apostolic. in ordine la I. V. VI. VIII. & XI.* attamen uti à Jure exorbitantes, has Dignitates rurales non videntur compræhendere voluisse sub Dignitatibus in genere, cum facile erat id declarare, expressam mentionem faciendo quoque de ruralibus, prout fecerunt de manualibus Beneficiis, juxta Bullam 38. *S. Pii V.* §. 3. post med. verbo etiam si manualia, Bull. 33. *Sixti V.* §. 2. post med. eod. verbo, & §. 4. in principio, Bullar. nov. Rom. tom. 2. Bull. 18. *Urbani VIII.* §. 2. circà fin. eod. verbo, tom. 5. & Bull. 50. *Clementis X.* §. 4. post med. circà fin. eod. verbo, & §. 5. post med. eod. verbo, tom. 6. repetit. post *Tract. int. Constitution. Apostolic. in ordine la VI. VII. VIII. & XI. de Curatis Beneficiis*, juxta Bullam 20. *Julii III.* §. 6. post med. Bull. 17. *Pauli IV.* §. 8. antè med. Bullar. nov. Rom. tom. 1. Bull. 38. *S. Pii V.* §. 2. 3. 4. in principio, & §. 6. in fine, Bull. 33. *Sixti V.* §. 4. in principio, tom. 2. Bull. 18. *Urbani VIII.* in principio, verbo *Parochiales Ecclesias*, tom. 5. & Bull. 50. *Clementis X.* §. 1. circà fin. verbo *cum cura*, §. 3. in fin. eod. verbo, §. 5. post med. eod. verbo, & §. 6. in fin. verbo etiam *Parochialibus*, tom. 6. repetit. post
 5 *Tract. int. Constit. Apost. in ordine la III. V. VI. VII. VIII. & XI. de Regularibus Beneficiis*, juxta Bull. 6. *Pauli II.* §. 1. in principio, §. 2. §. 3. in fine, §. 4. 5. & 6. Bull. 20. *Julii III.* §. 6. in med. Bull. 17. *Pauli IV.* §. 1. §. 7. in fine, §. 8. antè med. & in fin. & §. 11. in fin. Bullar. nov. Rom. tom. 1. Bull. 38. *S. Pii V.* §. 2. 3. & 4. in principio, & §. 6. in fin. Bull. 33. *Sixti V.* §. 2. in principio, & §. 4. in principio, tom. 2. Bull. 18. *Urbani VIII.* in principio, §. 2. post med. tom. 5. & Bull. 50. *Clementis X.* in principio, & §. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 9. & 11. in principio, tom. 6. repetit. post *Tract. int. Const. Apost. in ordine la I. III. V. VI. VII. VIII. & XI. immò præsertim in materia stricta, & exorbitante, ut ista quinden-
 6 niorum, non veniunt Dignitates rurales sub nudo, ac simplici nomine Dignitatum tamquam abusive Dignitates; quia ad abundantiorum cathelam, non ad necessitatem Pontifices subdividerunt memoratas declarationes, à quibus uti non necessariis non est arguendum, *Lezzan. question. regular. tom. 2. cap. 5. nu. 43.*
 7 & quia satis est, quòd Dignitates rurales de consuetudine habeantur pro Dignitatibus, & veniant sub nomine Dignitatum, *Massobr. in prax. habend. Concurf. prælud. 15. nu. 11. Garz. de nobilitat. gloss. 7. num. 22. siquidem verbu-
 8 dignitas, uti in se genericum, est verificabile in quacumque Dignitate etiam impropria, *Gratian. disc. 397. num. 51. veluti legere est in Bulla 17. Pauli IV. §. 8. in principio, Bullar. nov. Rom. tom. 1. repetit. post Tract. int. Const. Apost.***

in ordine la V. ibi: de quibusvis &c. Beneficiis Ecclesiasticis &c.

In quorum comprobationem valde juvat
 9 modus generalis loquendi per verbum *quibusvis* aptum compræhendere omne genus Dignitatum ratione suæ generalitatis, *Barbosa de diffion. diff. 317. 320. 324. & 325. præterquamquòd, etiam si verum esset, quòd Dignitates rurales non includerentur sub simplici appellatione Dignitatum, maxime in materia stricta, quidquid in materia favorabili, nihilominus illæ subjacerent Bullis quindeniorum, saltem tamquam Beneficia, de quibus in genere, ac effrænatissimè loquuntur memoratæ Bullæ, cum tales Dignitates verè sint erectæ auctoritate Ordinaria, & conferantur solum personis Ecclesiasticis perpetuo titulo, sicque habeant naturam, seu qualitatem beneficialelem, *Rosa de exequuntor. liter. Apostol. par. 1. cap. 6. num. 174. in fin. versiculo nullam enim, Flamin. Paris. de resign. Benefic. lib. 2. quest. 1. num. 79. & fortius, dum in Bullis quindeniorum nulla fit exceptio
 10 Beneficiorum, sed potius effrænatissima generalitate omnia compræhenduntur, ut liquet ex Bulla 6. Pauli II. §. 6. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi: *cujusvis qualitatibus, aut generis Beneficia &c. Bulla 17. Pauli IV. §. 7. in principio, eod. tom. 1. ibi: quorumvis &c. Beneficiorum &c. & §. 8. in principio, ibi: de quibusvis &c. Beneficiis &c. Bulla 38. S. Pii V. §. 2. & 3. post med. & §. 6. in fin. tom. 2. ibi: cateraque Beneficia Ecclesiastica quocumque titulo nuncupata &c. & alia quocumque Beneficia Ecclesiastica &c. Bulla 33. Sixti V. §. 1. antè med. & §. 2. in principio, eod. tom. 2. ibi: quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum &c. de quibuscumque Beneficiis Ecclesiasticis &c. quocumque Beneficia Ecclesiastica &c. Bulla 18. Urbani VIII. in principio, §. 1. post med. & §. 2. circà fin. & Bulla 50. Clementis X. §. 1. post med. §. 3. in principio, & fin. §. 4. in principio, & fin. §. 5. in principio, & med. §. 6. in fin. §. 7. in fin. §. 9. in princip. & §. 10. circà fin. tom. 6. repetit. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la I. V. VI. VII. VIII. & XI.***

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis ruralibus, seu terrulis beneficioribus, aliquando cum onere celebrationis Missarum, annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus (quod raro accidere potest, cum, ut plurimum, non excedere soleant annum valorem duorum, vel trium Ducatorum) manui mortuæ unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, super eisdem Beneficiis ad favorem manus mortuæ reservatis, etiam si de tempore Unionis Beneficiorum hujusmodi, seu reservationis perpetuarum Pensionum ob temporis antiquitatem, & diuturnitatem amplius non habeant titulum, nec invocatio-

tionem alicujus Sancti, nec Ecclesiæ aliquam denominationem, dummodò tamen Beneficia hujusmodi erecta fuerint auctoritate Ecclesiastica, saltem ex observantia subsequuta, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 *Etiam ex Beneficiis ruralibus, vel ex Pensionibus super eisdem reservatis debentur quindennia.*
- 2 *Ens Beneficii conservatur in illius reliquiis.*
- 3 *Aliud est apprehendere possessionem Beneficii, & aliud apprehendere possessionem prædiorum Beneficii.*
- 4 *Quando Ecclesia non apparet, minisque aliquod certum Altare, sufficit apprehendere possessionem prædii alicujus ipsius Beneficii.*
- 5 *Destructa Ecclesia materiali, auctoritate Superioris, vel casu, remanet destructus tam actu, quam habitu etiam titulus beneficalis in ea existens.*
- 6 *A diversis non bene fit illatio.*

CAPITULUM CVI.

Repetiuntur quandoque Beneficia ruralia, seu terrulæ beneficales, præ temporis vetustate, carentes intitulatione Ecclesiæ, & denominatione Sancti, quæ manui mortuæ uniuntur, vel super quibus perpetuæ reservantur Pensiones ad ejusdem manus mortuæ favorem, inde sub prætextu defectus (ut ita inquam) beneficalitatis, præteritis manus mortuæ Titularis, seu Pensionaria non subjacere quindenniis, è contrà verò præterunt Annatistæ illa exigere posse, non obstantes defectu intitulationis, ac invocationis ex injuria temporis proveniente, non ab ineffentia Beneficii: qua de causa resolvimus in præsentî, quòd ex Beneficiis ruralibus, seu terrulis beneficalibus, aliquando cum onere celebrationis Missarum, annuum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, (quod ratò accidere potest, cum, ut plurimum, non excedere soleant annum valorem duorum, vel trium Ducatorum) manui mortuæ unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, super eisdem Beneficiis ad favorem manus mortuæ reservatis, etiam si de tempore Unionis Beneficiorum hujusmodi, seu reservationis perpetuarum Pensionum ob temporis antiquitatem, & diuturnitatem amplius non habeant titulum, nec invocationem alicujus Sancti, nec Ecclesiæ aliquam denominationem, dummodò tamen Beneficia hujusmodi erecta fuerint auctoritate Ecclesiastica, saltem ex observantia subsequuta, etiam adhuc debentur quindennia; dum substantia Beneficii bene conservari potest non solum in sola denominatione Sancti, sub cuius invocatione, ac intitulatione fuit institutum, sed in simplici quoque nuncupatione Beneficii, relato vocabulo ad prædium aliquod, cum enim non appareat, ex qua causa suppressum fuerit nomen, vel invocatio, Beneficia reintegrari semper poterit ad ea, quæ anixerit, & in illa aptitudine conservat suam essentiam, remanens in virtute informabilis, licet

destitutum sit virtute informante, immò remanentibus reliquiis, in illis conservatur ipsum ens Beneficii, ad *textum in l. servitutes 20. §. Si sublatum 2. ff. de servitut. urban. præd. Lotther. de re benefic. lib. 3. quæst. 4. num. 63. Rosa de executor. liter. Apostolic. par. 1. cap. 6. num. 188. & 189. eodem fermè p. 60, quo, licet aliud sit apprehendere possessionem prædiorum Beneficii, Posth. de manus. obs. 55. n. 91. & obs. 73. num. 109. 115. & seqq. nihilominus, quando Ecclesia, prout est locus Beneficii, non apparet, minisque aliquod certum Altare, sufficit apprehendere possessionem prædii alicujus ipsius Beneficii, Lotther. de re benefic. lib. 3. quæstion. 4. n. 67.*

Non obstat, quòd, destructa Ecclesia materiali; auctoritate Superioris, vel casu omni contingente à natura æquiparato auctoritati Superioris (quidquid, si de factò, veluti Tyranni jussu, aut hostium irruptione) ob cessatam spem restorationis, remanet destructus tam actu, quam habitu etiam titulus beneficalis in ea existens, *Sylva de Benefic. part. 3. quæst. 42. num. 8. Remig. de immunitat. Eccles. ampl. 20. sub num. 5. circa med. versiculo quid tenendum, Anzonell. de loc. legal. lib. 3. quæst. 6. num. 77. cum seqq. Passerin. de pollution. Eccles. disput. 2. cap. 17. num. 4. Brun. de resect. conclus. 4. num. 15. cum seqq. Rota coram Gregor. XV. dec. 405. nu. 1. ubi Adden. quia in casu nostro non habetur destructio Ecclesiæ auctoritate Superioris, aut casu à natura contingente, puta ruina, incendio, vel simili, sed destructio tantum à temporis injuria, ac diuturnitate, quæ non est apta rollere id, quod verè extat in rerum natura, quantumvis ignotum ob temporis antiquitatem, sed tollit dumtaxat memoriam; nec bene à diversis fit illatio, l. Papinianus 20. ff. de minor.*

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis Dignitatibus Majoribus post Pontificales, in Cathedralibus, ac Metropolitanis, nec non Patriarchalibus, & ex Beneficiis Dignitatibus Principalibus in Collegiatis Ecclesiis, annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, manui mortuæ unitis, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 *Etiam ex Dignitatibus unitis solvenda sunt quindennia.*
- 2 *Olim antè introductam legem quindenniorum uniebantur Dignitates Majores, & Principales.*
- 3 *Etiam ex Dignitatibus Majoribus, & Principalibus unitis debentur quindennia.*
- 4 *Olim tam Majores, quam Principales Dignitates univerunt Paulus II. & alii Prædecessores Pontifices.*
- 5 *Bullæ quindenniorum loquuntur etiam de Unione Beneficiorum quomodolibet qualificatorum.*
- 6 *Verba in Constitutionibus non debent esse otiosa.*
- 7 *Bullæ quindenniorum subjiciunt quindenniis omnia Beneficia.*

- 8 Verbum quicumque comprehendit Dignitates Majores.
- 9 Quindennia non solventes, anima periclitantur.
- 10 Papa quoque ligatur in materia anime.
- 11 Dispensatus ad Dignitates, non est dispensatus ad Majores.
- 12 Dispensatio uti odiosa, restringenda.
- 13 Nomine quorumcumque Beneficiorum non veniunt minores Dignitates.

CAPITULUM CVII.

BULLÆ Apostolicæ super quindenniorum materia editæ; ad tollendum omne dubium, an etiam Dignitates venirent sub nomine Beneficiorum ad effectum solvendi quindennia, expressè statuerunt, ex Dignitatibus quoque manui mortuæ unitis solvenda esse quindennia, ut videre est in *Constitutione 6. Pauli II. §. 2. 4. 5. & 6. Constitutione 17. Pauli IV. §. 1. in fin. & §. 8. in princip. & fin. Bullar. nov. Rom. tom. 1. Constitutione 38. S. Pii V. §. 3. post med. tom. 2. Constitutione 18. Urbani VIII. in principio, tom. 5. & Constitutione 50. Clementis X. §. 1. circa fin. §. 2. antè med. & §. 3. in princip. antè med. tom. 6. repetit. post Tract. int. Constitution. Apostolic. in ordine la I. V. VI. VIII. & XI. quia verò non declararunt, an etiam quindennia solvenda sint ex Dignitatibus Majoribus, & Principalibus; cum nihilominus quandoque contingere potest, quòd uniantur Dignitates Majores, & Principales, prout olim antè introductam legem quindenniorum sub certa taxatione temporis nempe XV. annorum facta per *Paulum II.* primum quindenniorum regulatorem appareret, unitas fuisse Dignitates Majores, & Principales tam per eundem *Paulum II.* quam per illius Prædecessores, nimirum *Martinum V. Eugenium IV. Nicolaum V. Calistum III. & Pium II.* veluti testatur idem *Paulus II.* in sua *Constitutione 6. §. 1. in principio, Bullar. nov. Rom. tom. 1. repetit. post Tract. int. Constitution. Apostol. in ordine la I.* indeque disceptetur, an etiam ex istis Dignitatibus debeantur quindennia; & affirmativam sequendo, resolvimus in præsentibus quòd ex Beneficiis Dignitatibus Majoribus post Pontificales, in Cathedralibus, ac Metropolitans, nec non Patriarchalibus, & ex Beneficiis Dignitatibus Principalibus in Collegiatis Ecclesiis, annuum valorem XXIV. Ducatorum auti de Camera excedentibus, manui mortuæ unitis, etiam adhuc debentur quindennia; quòdque hæc fuerit mens Summorum Pontificum, satis comprobatur dum *Paulus II.* primus quindenniorum regulator, in *Bulla 6. §. 1. in principio, Bullar. nov. Rom. tom. 1. repetit. post Tract. int. Constit. Apostol. in ordine la I.* refert, quòd tam ipse, quam *Martinus V. Eugenius IV. Nicolaus V. Calistus III. & Pius II.* universionem tam Majores, quam Principales Dignitates: undè idem *Paulus II.* inferius in eadem dicta ejus *Constitutione §. 4. in principio*, subjungendo quindennii Dignitates simpliciter, videtur subjecisse quoque quindennii Dignitates Majores, & Principales, quas per prius in eadem sua *Constitutione §. 1. testatur fuerat, se, solusque Prædecessores universionem, ex verbis ibi: Sanè &c. tam Nos, quam S. R. E. Martinus V. Eugenius IV. Nicolaus etiam V. Callistus III. & Pius II. Pon-**

ifices &c. Dignitates Majores &c. & Principales &c. Apostolica auctoritate universionem &c.

I. quorum corroboracionem valde urget, quòd eadem Constitutiones Apostolicæ loquentes etiam de Unione Beneficiorum quomodolibet qualificatorum, ut legere est in *Bulla 20. Julii III. §. 6. post med. Bullar. nov. Rom. tom. 1. et Bulla 50. Clementis X. §. 7. in fin. tom. 6. repetit. post Tract. int. Constitut. Apostol. in ordine la III. et XI.* videtur quoque comprehendere Dignitates Majores, & Principales tanque verè Beneficia qualificata, nè aliàs verba in Constitutionibus otiosa remaneant, & nihil operentur, *Gonzalez ad Regul. 8. hodie 9. Cancellar. de Mensib. glof. 9. num. 31. cum seqq. ibi*, „procul dubio comprehenduntur &c. omnes Dignitates, ex quò sunt apposita dicta verba qualificata, quæ sunt apta comprehendere omnes, & quascumque Dignitates, Majores, & Minores, cujuscumque qualitatis sint; maxime stante illa dictione qualitercumque &c. „ *Gomez Sarnen. ad Regul. 36. Cancellar. de triennial. quest. 2. in med. §. Hinc est, ibi*, „hinc est, quòd, licet dispensatus ad Beneficia, non possit habere Dignitatem, ubi tamen fuisset dispensatus ad quæcumque Beneficia, talis dispensatio Dignitates comprehendere, ratione illius dictionis quæcumque &c. „ et *§. Tandem, ibi*, „in dicta facultate Nuncii comprehendendi Dignitates propter generalitatem dictionis quæcumque &c. sicut etiam comprehenduntur Dignitates sub Inuito percipiendi dimidium Annuatam de omnibus Beneficiis vacantibus in aliqua Diocesi &c.

Præterea eadem Constitutiones subjungendo quindennii quæcumque Beneficia, ut *Constitutione 17. Pauli IV §. 1. in principio, Bullar. nov. Rom. tom. 1. Constitutione 38. S. Pii V. §. 3. post med. et §. 6. circa fin. tom. 2. Constitutione 33. Sixti V. §. 1. in principio, §. 2. in principio, et §. 4. in principio, eod. tom. 2. Constitutione 18. Urbani VIII. in principio, §. 1. in med. et §. 2. post med. circa fin. tom. 5. et Constitutione 50. Clementis X. §. 1. circa fin. §. 3. antè med. et in fin. §. 4. in princip. §. 5. in princip. et med. §. 6. post med. circa fin. et §. 9. in princip. tom. 6. repetit. post Tract. int. Constit. Apostol. in ordine la V. VI. VII. et XI. videtur procul dubio ob generalitatem verbi quicumque comprehendere etiam Majores, ac Principales Dignitates, *Barbosa de diction. diction. 317. per tot. Mandos. in Regul. 21. hodie 22. Cancellar. de Union. question. 6. num. 1. ubi ait, idem dicendum esse, etiam si prædictum verbum generalissimum non legeretur adjectum.**

Quibus accedit, quòd onus quindenniorum adimplendum est in dubio de omnibus Beneficiis indistinctum, quippè illud introductum fuit in animarum favorem, & salutem, quorum debitores solvere detrectantes, periculo animarum subjacent, juxta *Bullam 20. Julii III. §. 1. et §. in fin. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi*, „Dudum &c. Pius Papa II. &c. ordinaverat, quòd omnes, qui ex tunc de cætero pro Annatis quorumcumque Beneficiorum in dicta Camera se obligarent, si infra terminos, eis præfixos, dictæ Cameræ, aut Collectio- nibus fructuum, & proventuum eidem Cam-

meræ debitorum &c. fatiscere deficerent , ipso facto &c. sententiam excommunicationis inciderent &c. ii verò , qui se pro Annatis hujusmodi , non per se , sed pro aliis ut principales obligarent , si in terminis non satisfacerent , ultra sententiam excommunicationis hujusmodi &c. Cùm autem &c. ex incuria agentium pro Camera prædicta , seu aliàs obligationes de solvendis Communibus , & Minutis Servitiis , ac Annatis &c. aut aliis Juribus solvi debitis , & consuetis &c. executioni non demandentur &c. in animarum periculum &c. „ Bull. 11. Pauli IV. §. 3. et 10. eod. tom. 1. ibi „ quòd obligati , si infra eis præfixos terminos Collectoribus Camera &c. satisfacere defecissent , ipso facto , lapsis ipsis terminis , sententiam excommunicationis incurrerent &c. „ Bull. 17. ejusdem Pauli IV. §. 7. in fin. eod. tom. 1. ibi „ Communia , Minuta Servitia , Annatas , & alia Jura , Camera , & Collegio , ac Officialibus prædictis ratione Unionum eis de Monasteriis &c. & aliis Beneficiis Ecclesiasticis hæcenus factarum , debita persolvere reculant , censuras &c. incurrendo in animarum suarum periculum &c. „ et Bull. 50. Clementis X. §. 6. in princip. tom. 6. ibi „ Communia , Minuta Servitia , Annatas , & alia Jura &c. debita &c. Censuras , & penas &c. damnabiliter incurrendo in maximum animarum suarum periculum &c. persolvere reculant &c. „ repetit. post Traët. int. Const. Apost. in ordine la III. IV. V. et XI. proindeque omnia Beneficia , sicque etiam ipsæ Dignitates Majores , & Principales quindennia solvere debent , & manus mortuæ earundem posseditrices ratione Unionum ligantur Constitutione animæ favorabili , qua ligatur quoque ipse Papa , ut ad aliud propositum inquit Mandos. in Regul. 21. hodie 22. Cancellar. de Union. question. 6. num. 1. in fin. versiculo quartò Regula ista , et n. 2.

Non obstat , quòd dispensatus ad Dignitates , non censetur dispensatus ad Majores , & Principales , Pyrb. Corrad. in præ. dispensation. Apostolic. lib. 2. cap. 6. num. 11. quia dispensatio uti stricti Juris , ac odiosa , restringenda venit ; è contrà in materia favorabili , ut ista quindenniorum , vel saltem non odiosa odio irrationabili , latissima facienda est interpretatio .

Minus obstat , quòd in materia quindenniorum non solum à Jure communi exorbitante , sed Juri communi penitus incognita , etiam sub nomine quorumcumque Beneficiorum non venient simplices , ac minores Dignitates , Garzias de Benefic. par. 1. cap. 6. nu. 49. quòd minus venient Dignitates Majores , & Principales speciali nota dignæ ; quia , quidquid forsitan sit ad alios effectus , super quo tamen pro nunc non figo pedes , nec do manus , saltem quoad istum effectum quindenniorum non bene arguitur .

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis Dignitatibus Majoribus Monocularibus post Pontificales , in Cathedralibus , ac Metropolitanis , nec non Patriarchalibus , & ex Beneficiis Digni-

tatibus Principalibus Monocularibus in Collegiatis Ecclesiis , annum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus , manus mortuæ unitis , etiam adhuc debentur quindennia .

SUMMARIUM.

- 1 Monocularitas Dignitatum Majorum, ac Principalium consistit in earum unitate .
- 2 De adagio beati monoculi in terra cæcorum .
- 3 Etiam ex Beneficiis Dignitatibus Majoribus , et Principalibus monocularibus debentur quindennia .
- 4 Lex quindenniorum , uti generalis comprehendit quascumque Dignitates .
- 5 Beneficia Curata etiam subjiciuntur quindenniis .
- 6 Beneficia Curata ferè omnia (ut plurimum) sunt sola , seu unica .
- 7 Beneficia manualia quindenniis subjacent .
- 8 Casus omissus remanere debet sub dispositione Juris .
- 9 Ob solam generalitatem verborum Beneficia quoque manualia subjacerent quindenniis , quominus expressè illis subjicerentur .
- 10 In monocularitate Beneficiorum , aut Dignitatum bene considerari valent Dignitates qualificatæ .
- 11 In Orbe Catholico infinita adsunt Beneficia unita , ex quibus solvantur quindennia .
- 12 Papa est omnium Princeps .
- 13 Canonicatus Doctores in Hispania , solvunt Annatam in casum eorum vacationis apud Sedem .
- 14 Declaratur Gonzalez ad Regul. 8. hodie 9. Cancellar. de Mensib. gloss. 9. §. 2. n. 4. in fin.
- 15 Canonicatus Doctores in Hispania , sunt duo tantum in qualibet Cathedrali .
- 16 Inibi in qualibet Diocesi adsunt plusquam duo millia Beneficia .
- 17 Canonicatus Doctores in Hispania , solvunt Annatam .
- 18 Dignitates monoculares , licet unica , sicque licet agatur de modico præjudicio ob multiplicatam aliorum Beneficiorum non monocularium unitorum solvere debent quindennia .
- 19 Majoritas , & principalitas Dignitatis demonstrari nequit in Ecclesia , ubi una tantum adest Dignitas .
- 20 Unus tantum homo in Civitate existens , dici nequit Major , seu Principalis .
- 21 Principale præsupponit accessorium , et majus præsupponit minus .
- 22 Mandante Papa aliquem provideri de Dignitate Majori , aut Principali , si illa sit unica , de ea provideri nequit .
- 23 Mandatum de providendo , uti odiosum , est restringendum .
- 24 Etiam intelligi debet de Dignitate Majori , et Principali respectu aliorum de Capitulo .
- 25 Non semper principale , et majus dicit relationem ad minus principale , et ad minus .
- 26 Etiam unicuique principalis dicitur .
- 27 Supremus filius , ac proximus agnatus ille prædicatur , qui est solus filius , ac solus agnatus .
- 28 Optimus , maximus dici potest , qui solus est , nec non supremæ tabulæ , quæ solæ sunt .
- 29 Expenduntur loca Matth. cap. 1. versic. 25. repetit. in cap. Joseph 5. de verb. signific. Luc. cap. 2. vers. 7. Psalm. 88. versic. 27. Paul. Epistol. ad Ro.

Roman. cap. 8. versic. 29. & 30. Epistol. 1. ad Corinth. cap. 15. versic. 20. & 23. Epistol. ad Colossens. cap. 1. versic. 15. & 18. & Epistol. ad Hebr. cap. 1. versic. 6. Joann. Apostol. Apocalypf. cap. 1. versic. 5. Exod. cap. 4. versic. 23. & Numer. cap. 18. versic. 15. & 16.

- 30 *Pramium primò venientis ad trivium, seu ad tale locum, debetur uni tantum venienti, licet nemo cum sequutus fuerit.*
 31 *Possumus allegare legem unicam alicujus tituli Digestorum, aut Codicis, sive Novellarum, pro prima, non secus, ac si essent plures leges.*
 32 *Explicatur difficilis textus in cap. Christus 88. 1. quæst. 1.*
 33 *In Dignitatibus monocularibus eadem est ratio solvendi quinquennia ratione Unionis.*

CAPITULUM CVIII.

- 1 **P**ramittendum est, quòd monocularitas Dignitatum Majorum, ac Principalium consistit in earum unicitate; ita, ut Cathedralibus, & Collegiatis Ecclesiis unice sint, veluti in simili de monocularitate Beneficiorum tradunt Clericat. discord. forens. de Benefic. & Pension. par. 1. discord. 77. num. 1. Lotther. de re benefic. lib. 2. quæstion. 39. nu. 3. cum seqq. Tondut. resolution. benefic. par. 2. cap. 2. §. 6. per tot. ego
 2 *suprà Cap. XXXVI.*; undè tritum adagium beati monaculi in terra cæcorum.

Cùm verò aliquoties contingere valeat, quòd uniantur manus mortuæ Dignitates Majores, ac Principales, indèque prætendat manus mortua à quinquenniis eximi sub colorato prætextu, quòd Bullæ quinquenniorum nullam penitus mentionem faciant de hujusmodi Dignitatibus monocularibus, & vice versa prætendant Annatistæ, manus mortuam in hoc casu etiam quinquenniorum oneri obnoxiam esse; quapropter resolvimus in præfatis, quòd ex Beneficiis Dignitatibus Majoribus Monocularibus post Pontificales, in Cathedralibus, ac Metropolitanis, nec non Patriarchalibus, & ex Beneficiis Dignitatibus Principalibus Monocularibus in Collegiatis Ecclesiis annum valorem
 4 *XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, manus mortuæ unitis, etiam adhuc debentur quinquennia; lex enim quinquenniorum, uti generalis, comprehendit quæcumque Beneficia, & quæcumque Dignitates, quantumvis speciali nota dignas, Barbosa axiom. 136. nu. 1. Mascard. de general. Stat. interpretation. conclus. 5. n. 1. cum seqq.*

Quæ quidem veritas ad hominem comprobatur ex contextu ipsarum Bullarum quinquenniorum, dum istæ quinquenniis subjiciunt etiam Beneficia Curata, ut habetur in Bulla 20. *Fulii III. §. 6. post med. Bullar. nov. Rom. tom. 1. Bulla 17. Pauli IV. §. 8. antè med. eod. tom. 1. Bulla 38. S. Pii V. §. 6. in fin. tom. 2. Bulla 33. Sixti V. §. 2. in princip. & §. 4. in princip. eod. tom. 2. Bulla 48. Urbani VIII. in princip. juncto §. 2. post med. tom. 5. & Bulla 50. Clementis X. §. 1. circa fin. §. 3. in fin. §. 4. in princip. & §. 5. in med. tom. 6. repetit post Tract. inter Constitution. Apostolic. in ordine la III. V. VI. VII. VIII. & XI. signum evidens est, immò perneesse consequitur, Summos Pontifices subjicere voluisse quinquenniis etiam Dignitates monoculares, dum omnia ferè Beneficia Curata, ut pluri-*

mum, sunt sola, seu unica, & monocularia, veluti ad aliud propositum reservationis benè ponderat Gonzalez ad Regul. 8. *hodie 9. Cancellar. de Mensib. gloss. 9. §. 4. n. 18.*

Nec obstat, quòd, si Summi Pontifices in eorum Constitutionibus, subjicere intenderent quinquenniis etiam Dignitates monoculares, procul dubio illas expressè quinquenniis subjecissent, prout expressè quinquenniis subjecerunt Beneficia manualia, juxta Bull. 38. S. Pii V. §. 3. post med. Bull. 33. Sixti V. §. 2. post med. & §. 4. in princip. Bullar. nov. Rom. tom. 2. Bull. 18. Urbani VIII. §. 2. post med. circa fin. tom. 5. & Bull. 50. Clementis X. §. 4. post med. circa fin. & §. 5. in med. tom. 6. repetit. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la VI. VII. VIII. & XI. præsertim in re, ut ista quinquenniorum, à Jure communi exorbitante, immò ipsi Juri communi omninò incognita, quamobrem uti casus omiffus, remanere deberet sub dispositione Juris, *Barbosa axiom. 39. per tot.* Summi namque Pontifices ad cautèlam tantum, non autem ad præcisam necessitatem expresserunt in suis Bullis Beneficia manualia, cùm ob solam generalitatem verborum, quibus utuntur Bullæ quinquenniorum, Beneficia quoque manualia subjacerent quinquenniis, quominus expressè per Pontifices subjicerentur, incipiendo à Paulo II. primo quinquenniorum regulatore, in *Constitut. 6. §. 6. Bullar. nov. Rom. tom. 1. Constit. 20. Julii III. §. 6. post med. versiculo & quorumvis, eod. tom. 1. Pauli I. Constit. 17. Pauli IV. §. 7. in princip. §. 8. in princip. & §. 11. in fin. eod. tom. 1. Constitut. 38. S. Pii V. §. 2. in fin. §. 3. circa fin. & §. 6. in fin. tom. 2. Constitut. 33. Sixti V. §. 1. in princip. §. 2. in princip. & §. 4. in princip. eod. tom. 2. Constitut. 18. in princip. juncto §. 1. in med. & §. 2. in med. circa fin. tom. 5. & Constitut. 50. Clementis X. in princip. juncto §. 2. in fin. §. 3. in princip. & fin. §. 4. in princip. et fin. §. 5. in princip. et med. §. 6. post med. circa fin. et in fin. §. 9. in princip. et §. 10. circa fin. tom. 6. repetit. post Tract. int. Constitut. Apost. in ordine la I. III. V. VI. VII. VIII. & XI. quapropter ob effectatissimam, ac prægnantissimam earundem Constitutionum Apostolicarum generalitatem apam comprehendere Beneficia consueque generis, & qualitatis, rectè comprehenduntur Dignitates monoculares, quæ, licet unice sint, non indè tamen definiunt esse Beneficia Ecclesiastica, maximè, dum Bullæ quinquenniorum loquuntur de Beneficiis qualitercumque qualificatis, & in monocularitate Beneficiorum, aut Dignitatum benè considerari valent Dignitates qualificatæ, Gonzalez ad Regul. 8. *hodie 9. Cancellar. de Mensib. gloss. 9. §. 4. num. 16.* præterquamquòd militabat major ratio exprimendi Beneficia manualia, quam monocularia, cùm illa sint perpetua, sed ad nutum amovibilia, sique minus propriè Beneficia, quæ debent esse perpetua; undè aliqua forsitan remanebat ambiguitas, an Beneficia manualia subjacerent, nec nè quinquenniis, ista verò, nempè monocularia sunt perpetua, propriè, ac verè Beneficia; undè minor dubitatio de monocularibus, quam de manualibus.*

Minis obstat, quòd, cùm agatur de modico præjudicio Sedis, seu Cameræ Apostolicæ, ac Annatistarum, resultant ex Unione Beneficii, seu Dignitatis monocularis, quando in Orbe

11 Catholico infinita adfunt Beneficia unita , ex quibus solvuntur quindennia , veluti ad aliud propofitum modici præjudicii , quod fentit Sedes Apoftolica ex conceffione Indulti ad duos tantum Canonicatus Doctorales , & Magiftrales in qualibet Cathedrali Regnorum Hifpaniarum refpectu ad plufquam duo millia Beneficia in qualibet Diœcefi, ponderat *Gonzalez ad Regul. 8. hodie 9. Cancellar. de Menfib. gloff. 9. §. 2. num. 28.* non præfuntur, Summos Pontifices adeo tenaces fuisse, ut, qui alios de avaritia norare debent, velint refpicere etiam ad modicum præjudicium refultans ex non folutione quindennii pro Unione Dignitatum monocularium; & modicum quidem est præjudicium refpectu ad Papam, qui est omnium Princeps, ut in fimili de Papa, *Card. Parif. confil. 42. n. 2. cum feqq. lib. 4.* quia, quantumvis præjudicium forfitan videatur modicum refpectu aliorum Beneficiorum non monocularium, atramen fatis est, quòd alique præjudicium fit, & quòd non agatur de folo præjudicio Cameræ Apoftolicæ, fed etiam de præjudicio tertii, feu Annatiftarum, cui Princeps non ita faciliè derogare folet: & quia ad summum videbitur forfitan præjudicium modicum quoad Papam, feu ejus Cameram, fed non quoad Annatiftas caufam onerofam habentes ob emptionem fuorum Officiorum: & quia nec Sedes Apoftolica, in cafu *Gonzalez* aliquod fentit præjudicium, dum juxta dictum *ejusdem Gonzalez loc. citat nu 4. in fin.* exigit Annatam de Canonicatibus Doctoralibus in cafu eorum vacationis apud Sedem à provifis, fine electis ab Ordinariis, & Capitulis dictam Annatam folvere debentibus ratione novæ provifionis, & expeditionis literarum Apoftolicarum in Dataria intrâ quatuor 12 menfes imperandæ; undè argumentum *Gonzalez* pro modo tantum dubitandi excitatum 15 Itringit potius; ficuti enim Canonicatus Doctorales in Hifpania, non obftante, quòd fint duo tantum in qualibet Cathedrali, ficque agatur de modico præjudicio, quando è contrâ 16 inibi Beneficia in qualibet Diœcefi adfint plufquam duo millia, nihilominus folvunt Annatam, eodem fermè pacto Dignitates monoculares, licet unica, ficque licet agatur de minori 17 præjudicio ob multiplicatam aliorum Beneficiorum, & Dignitatum non monocularium unitorum, folvere debent quindennium. 18

19 Longè minus obftat, quòd majoribus, & principalitas Dignitatis demonftrari nequit in Ecclefia, ubi una tantum adest Dignitas, adinftra unius tantum hominis in Civitate exiftentis, qui ob fuam unicatam, feu monocularitatem, dici non poffet, quòd talis homo 20 effet major, feu principalis, quando principale præfuppōnit accelforium, & majus præfuppōnit minus, *Gonzalez ad Regul. 8. hodie 9. Cancellar. de Menfib. gloff. 9. §. 4. num. 12.* immò Majores, & Principales Dignitates, propriè loquendo, fonant de pluribus, *cap. accelforium de regul. Jur. in 6. l. quod per manus. ff. de Fur. 22*

22 *codicil. iudè fit, quòd, Papa mandante alicum provideri de Dignitate Principali, aut Majori* fi illa unica fit, de ea fanè provideri nequit *Card. Zabarell. in Clem. fin. quæst. 7. de Præbend. et in Clem. ut ii; qui §. fin. notabil. 4. et quæst. 9. verbo in eodem, de Atat. et qualitat. ordin. quia*

non benè arguitur a mandato de providendo, cum tale uti odiofum ob gratiam præventivam, venit potius reftringendum, quam ampliandum, *cap. quamvis de Præbend. in 6. Simonet. de refervation. Benefic. quæst. 85. nu. 8.* præterquamquòd etiam intelligi debet de Dignitate Majori refpectu aliorum de Capitulo, feu Collegio, & de Dignitate Principali refpectu aliorum, *Gonzalez ad Regul. 8. hodie 9. Cancellar. de Menfib. gloff. 9. §. 4. num. 19* nec femper principale, & majus dicit relationem ad minus principale, & ad minus, fed fatis est, fi excludat principale, & majus le, *Corrad. in prax. difpenf. Apoft. lib. 2. cap. 6. num. 16. Mandof. ad Regul. 3. hodie 4. Cancellar. de refervat. Dignitat. quæst. 5. num. 3.* fed tamen etiam unicus principalis dicitur, *Clem. efs principalis de Refcript. 27* indè fupremus filius, ac proximus agnatus ille prædicatur, qui est fofus filius, ac fofus agnatus, §. *Proximus institution. de legitim. agnat. fuffeff. l. 1. §. Proximus, l. proximus, l. proximi 155. l. in vulgari fubftitutione 162. ff. de verb. fignif. l. qui duos §. In propofita ff. de reb. dub. l. post confanguineos 2. §. legimus 4. ff. de fuis, et legie. hered. l. 1. §. Proximus 5. ff. und. agnat. l. ex duobus in princip. ff. de vulgari. et pupillar. fubftitution. & optimus, maximus dici potest, 28 qui fofus est, nec non fupremæ tabulæ, quæ folæ funt, l. illa verba 163. la 2. ff. de verb. fignif. l. 1. §. fuprema ff. de bonor. poffeff. fecund. tabul.*

Indè videmus, quòd juxta fenfum sacræ Pagine, Chriftus dicitur primogenitus fecundum humanitatem, licet fuerit unigenitus fecundum divinitatem, nec habuerit fecundum post fe, nec ullus frater eum fequitus fuerit, *Matth. cap. 1. verf. 25. repetit. in cap. Jofeph 5. de verb. 29* fignif. ibi „ Jofeph non cognovit Mariam; do- „ nec peperit filium fuum primogenitum „ idèmq; habetur *Luc. cap. 2. verf. 7. ibi „ Et „ peperit filium fuum primogenitum &c. „ Psalm 88. verf. 27. ibi „ Et ego primogenitum „ ponam illum „ Paul. Epistol. ad Roman cap. 8. verf. 29. & 30. ibi „ Nam quos præfcivit, & „ prædeftinavit conformes fieri imagini filii fui: „ ut ipfe fit primogenitus in multis fratribus „ Epistol. 1. ad Corinth. cap. 15. verf. 20. ibi „ „ Nunc autem Chriftus refurrexit à mortuis „ primitiæ dormientium &c. „ & verf. 23. ibi „ Unufquifque autem in fuo ordine primitiæ Chriftus &c. „ Epistol. ad Coloffen. cap. 1. verf. 15. ibi „ qui est imago Dei invifibilis, „ primogenitus omnis creaturæ &c. „ & verf. 18. ibi „ primogenitus ex mortuis &c. „ & Epistol. ad Hebr. cap. 1. verf. 6. ibi „ Et cum „ iterum introducit primogenitum in orbem „ terræ &c. „ Joann. Apocalyps. cap. 1. verf. 5. ibi „ & à Jefe Chrifto, qui est &c. primo- „ genitus mortuorum &c. „ prout Populus Ifraeliticus talis vocatur in figura Chrifti, *Exod. cap. 4. verf. 23. ibi : filius meus primogenitus Ifrael &c.* quod quidem etiam comprobatur ex facrificiis in lege veteri, dum habetur *Numeror. cap. 18. verf. 15. „ Quidquid pri- „ mum erumpit è vulva cunctæ carnis, quam „ offerunt Domino, fivè ex hominibus, fivè „ de pecoribus fuerit, tui juris erit, ità dum- „ taxat, ut pro hominis primogenito pretium „ accipiat &c. „ atamen ftatim fubdit ver- fic. 16. „ cum redemptione erit post unum mensem**

„ siclis argenti quinque , pondere Sanctuarii
 „ &c. „ quod rectè explicat *Tiraquell. de Jur.*
 „ *Primogen. quæstion. 1. num. 3. ibi* „ Primogeni-
 „ tus igitur dicitur , qui primus natus est ,
 „ etiã si nullus eum frater sequitur , idest ,
 „ non tantùm is , post quem & alii , sed ante
 „ quem nullus est &c. Ex quò facillè colligitur ,
 „ non esse expectandum , an alii filii postea
 „ nascantur , ut proindè sciatur , erit nè is ,
 „ qui primùm est vulva erupit , unigenitus , sed
 „ post mensẽ est redimendus tanquàm pri-
 „ mogenitus , licet nondùm sint alii procrea-
 „ ti &c.

30 Exemplo esse potest præmium primò venien-
 tis ad bravium , seu ad talem locum , quod de-
 betur uni tantùm venienti , licet nemo eum se-
 quitur fuerit , *Cois. de bravio quæstione 6. Tira-*
 „ *quell. loc. mox relat. num. 5. in principio* , ibi : *Si*
 „ *datur bravium primò venienti ad talem locum*
 „ *& unus tantùm venit , is certè debet habere bra-*
 „ *vium , quasi primò venerit , licet nemo secutus*
 „ *est &c.*

31 Undè fit , quòd possumus allegare legem
 unicam alicujus tituli Digestorum , aut Codic-
 cis , sive Novellarum , pro prima , non secus ,
 ac si essent plures leges , *Card. Zabarell. in cap.*

32 *Joseph. 5. de verb. signif. hinc sumit lucem diffi-*
 „ *ciliter textus in cap. Christus 88. 1. quæst. 1. ibi :*
 „ *primam Eucharistiam &c. traderet &c. ubi glossa*
 „ *ibi : idest primò consecratam Eucharistiam dedit :*
 „ *nam una sola est , & idè non est prima , vel ultima.*
 „ *Vel sic , primam , idest unicam , & non plures &c.*

His accedit , quòd Bullæ quindenniorum
 procedere debent etiam in Dignitatibus mono-
 33 cularibus , ex eo quòd in illis eadem sit ratio
 solvendi quindennia , ratione Unionis , *gloss. in*
 „ *cap. 1. verbo Cappella , nè Cleric. vel Monach. Tira-*
 „ *quell. in l. si unquam 8. verbo susceperit liberos*
 „ *num. 215. C. de revoc. donat. & de retract. lignag.*
 „ *§. 1. gloss. 21. n. 3.*

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annuum valorem viginti
 quatuor Ducatorum auri de Camera
 excedentibus , Collegio , quantumvis
 Insigni , seu Majori unitis , sive ex per-
 petuis Pensionibus dictam summam ex-
 cedentibus , ad favorem Collegii ,
 quantumvis Insignis , seu Majoris re-
 servatis , etiã adhuc debentur quin-
 dennia .

SUMMARIUM.

- 1 Mentio Collegii Hispanen. & Compluten.
- 2 Mentio Cardinalis Francisci Ximenez de Cisneros.
- 3 Mentio Collegii Conchen.
- 4 Etiam ex Beneficiis unitis , sive Pensionibus reser-
 vatis Collegio Insigni , seu Majori debentur quin-
 dennia .
- 5 Clausula quorum tenores comprehendit etiam Col-
 legia Insignia , & expenduntur Bullæ quinden-
 niorum .
- 6 Talia Collegia respectu aliorum Collegiorum non In-
 signum sunt privilegiata .

7 Bullæ quindenniorum. excipiunt à quindennis Mo-
 nasteria Monialium de tempore Unionis , Con-
 ventuum , & Curam habentia , nec non Hospita-
 lia Civam , aut Hospitalitatem exercentia .

8 Exceptio firmat regulam in contrarium .

9 Generalis ratio non admittit ullam restrictionem ,
 aut limitationem .

10 Metropolitanæ , & Cathedrales Ecclesiæ quindennis
 obnoxie sunt ratione Unionis Beneficiorum , &
 reservationis Pensionum .

CAPITULUM CIX.

CUM alicubi , ac præcipuè in Hispaniis
 adinstar Collegiarum Insignium nonnul-
 la extent Collegia Insignia , seu Majora , ad
 contradistinctionem ab aliis non insignibus ,
 seu inferioribus , & minoribus , ut Collegium
 Hispanen. , de quo l. 37 tit. 1. lib. 7. *Recopilation.*
 Collegium Compluten. vulgò de Alcalá in Tol-
 letana Diocesi fundatum à Cardinali Francisco
 Ximenez , & Cisneros , sanctimoniz notis in
 Domino obdormit , de quo *Barbosa vot. Ca-*
 „ *nonic. dec. 49. lib. 2. & Collegiũ Conchen. de quo*
 „ *Escobar à Corro in Antilogia pro intelligentia Sta-*
 „ *tuti ejusdem Collegii , post prætermissa ad Traët. de*
 „ *utroque foro , Amaya in l. 1. num. 33. C. de condit.*
 „ *in public. horreis , & in Apologia pro Statuto*
 „ *ejusdem Collegii , post Commentar. in lib. X. Codic.*
 „ *& observation. Jur. lib. 2. cap. 6. num. 52. Roxas*
 „ *singular. 104. facillè excitabilis est præsentio Col-*
 „ *legiorum hujusmodi super exemptione à quin-*
 „ *dennis , sub colorato prætextu omisit in Bullis*
 „ *quindenniorum , eorum specificationis , lo-*
 „ *quentibus in genere de Collegiis , non autem*
 „ *venientibus ad individuationem Collegiorum*
 „ *Insignium , seu Majorum ; verùm quia malum*
 „ *ius sovent talia Collegia , quantumvis insigni-*
 „ *tatis , seu Majoritatis titulo , & prærogativa*
 „ *condecorata , monemus in præsentem , quòd ex*
 „ *Beneficiis annuum valorem XXIV. Ducatorum*
 „ *auri de Camera excedentibus , Collegio , quan-*
 „ *tumvis Insigni , seu Majori unitis , sive ex per-*
 „ *petuis Pensionibus dictam summam excedenti-*
 „ *bus , ad favorem Collegii , quantumvis Insignis ,*
 „ *seu Majoris reservatis , etiam adhuc debentur*
 „ *quindennia ; etenim Bullæ quindenniorum in*
 „ *vim effrænatissimæ generalitatis verborum ,*
 „ *quibus conceptæ sunt , emanatæ per viam legis ,*
 „ *junctâ præsertim in Constit. 50. Clementis X. §. 14.*
 „ *Bullar. nov. Rom. tom. 6. Clausula quorum teno-*
 „ *res , capiente oves , & boves , aptæ sunt ad com-*
 „ *prehendendum etiam Collegia Insignia , ac si*
 „ *individue illa exprimerentur , Barbosa de Clau-*
 „ *sul. clausul. 127. num. 4. cum seqq. Felius in cap.*
 „ *nonnulla num. 6. de Rescript. Marchesan. de Com-*
 „ *mission. par. 1. cap. 5. num. 166. Gonzalez ad Reg-*
 „ *ul. 8. hodie 9. Cancellar. de Mensib. gloss. 36. n. 22.*
 „ *cum seqq. Pignatell. consult. Can. 138. nu. 2. cum*
 „ *seqq. tom 1. & consult. 87. nu. 3. tom. 7. Corrad.*
 „ *in præx. dispens. Apost. lib. 10. cap. 4. num. 20.*
 „ *cum seqq. Fatinnell. respons. 16. nu. 9. part. 1. Rotæ*
 „ *apud bon. mem. R. P. D. Piton. disc. Eccl. part. 1.*
 „ *disc. 27. num. 42. in med. versic. Functis , Rotæ*
 „ *coram Card. Seraphin. dec. 291. num. 7. cum seqq.*
 „ *& dec. 510. num. 6. tom. 1. Gregor. XV. dec. 240.*
 „ *num. 2. & ibi Adden. num. 20. & 21. Pentinger.*
 „ *dec. 161. num. 5. Coccin. dec. 1680. nu. 107. cum*
 „ *seq. tom. 3. Manzaned. dec. 806. n. 8. Alexand. VIII.*
 „ *dec. 22.*

decif. 22. num. 14. *Cassador. ad Regul. Cancellar. dec. 10. num. 10. & dec. 38. num. 3. dec. 161. n. 1. par. 2. divers. dec. 83. num. 9. par. 1. recentior.*

Quibus accedit, quod Bullæ quindenniorum loquuntur de quibuscumque Collegiis etiam privilegiatis, ac exemptis, quibus Beneficia unita fuerint, ut habetur in *Constitutione* 20. *Fulii III. §. 5. in fin. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi*, „ eaque omnia ad quascumque &c. Congregationes, quantumvis privilegatas, & exemptas &c. extendimus, & ampliamus &c. „ *Constitutione* 38. *S. Pii V. §. 3. in fin. & §. 7. tom. 2. ibi*, „ nec non Collegiis &c. quantumvis privilegiatis, & exemptis &c. Non obstantibus &c. Privilegiis, exemptionibus, indulgitiis &c. Congregationibus &c. & aliis Piiis Locis prædictis, sub quibuscumque tenoribus &c. concessis &c. „ *Constitutione* 33. *Sixti V. §. 2. in fin. & §. 5. eod. tom. 2. ibi*, „ Congregationes, Societates, Universitates, Collegia, Seminaria &c. quantumcumque exemptæ, & privilegiatæ existant &c. „ *Constitutione* 18. *Urbani VIII. in principio, juncto §. 4. tom. 5. ibi*, „ Collegia &c. quantumcumque exempta, & privilegiata existerent &c. „ *Constitutione* 50. *Clementis X. §. 1. in fin. §. 3. in med. §. 6. 8. et 14. tom. 6. ibi*, „ Collegiis, Universitatibus &c. Congregationibus &c. & aliis Piiis Locis, etiam illis à solutione hujusmodi exemptione habere præsumentibus &c. Collegia &c. quantumcumque exempta, & privilegiata existerent &c. omnia, & singula privilegia, immunitates, & exemptiones &c. quibusvis Congregationibus, & quibusvis aliis &c. hæcenus quomodolibet concessa revocantes, & annullantes, revocantes, & annullata ex nunc esse, & fore decernentes &c. nullis penitus exclusis &c. „ *repetit. post Tract. int. Constitution. Apostolic. in ordine la III. VI. VII. VIII. & XI. undè procul dubio virtualiter comprehendunt Collegia In-*

6 signia, quæ respectu aliorum non Insignium sunt privilegiata ratione propriæ Insignitatis, quæ caret alia non Insignia, ad quod faciunt congesta per *Filliucc. oper. moral. par. 3. extr. act. 41. cap. 6. nu. 59. Azor. institution. moral. par. 2. lib. 7. cap. 12. question. 6.*

7 Alias etiam innumeræ Collegiatæ Insignes, de quibus nulla sit expressa mentio in Bullis quindenniorum, sub hoc specioso prætextu prætenderent se eximi à quindenniis, hæcque via Annatitæ notabile paterentur damnum, suis juribus, seu emolumentis quindennialibus defraudati remanentes, immo ferè penitus actum esset de quindenniis, ac Constitutiones Apostolicæ servirent de vento, esset frustratoræ, seu elusoriæ, cumque habere exemptionem, est quid exorbitans à Jure, proinde qui dicit, se non esse comprehensum in regula aliorum, debet hoc probare, ubi non est tale privilegium exemptivum à quindenniis: omisso, quod, si cuti Bullæ quindenniorum, à contrario sensu, excipiunt à quindenniis Monasteria Monialium, de tempore Unionis, Conventum habentia, nec non Hospitalia Curam, & Hospitalitatem exercentia, prout habetur in *Bulla* 33. *Sixti V. §. 2. in principio, versiculo etiam si Monasteria Monialium, Bullar. nov. Rom. tom. 2. Bulla* 18. *Urbani VIII. in principio, tom. 5. et in Bulla* 50.

Clementis X. §. 4. in principio, tom. 6. repetit. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la VII. VIII. & XI. ita, si eadem Bullæ vellet quoque à quindenniis excipere Collegia Insignia, illa expressè exciperent ex eo, quod non videtur major ratio in uno, quam in alio, & exceptio firmat regulam in contrarium, Barboza axiom. 85. n. 4. si igitur in exceptione non excipiuntur Collegia Insignia, signum est, quod ipsa remaneant sub regula: immò eadem quoque militat generalis ratio præjudicii Annatitarum, quæ æquè verificatur tam in Unionibus Beneficiorum, & reservationibus Pensionum, ad favorem Collegiorum Insignium, quam in illis ad favorem non Insignium, undè hæc nullam admittit restrictionem, vel limitationem, l. pluribus ff. de acceptilation. Roland. conf. 27. num. 15. et 16. lib. 3. Honded. conf. 49. n. 14. lib. 1.

Præterquamquod Bullæ quindenniorum loquentes de Beneficiis qualitercumque qualificatis, loqui etiam intelliguntur de Collegiis, quibus fiunt Uniones Beneficiorum, vel reservationes Pensionum, qualitercumque qualificatis, sicque de Insignibus, in quibus non potest considerari major qualitas, seu qualificatio, arguendo ab unione, & reservatione passiva ad activam; & ex abundantia sufficit ponderare, quod causa Insignitatis Collegii non potest esse major, quam causa Metropolitanarum, & Cathedralium Ecclesiarum, quæ tamen quindenniis obnoxia sunt ratione Unionis Beneficiorum, & reservationis Pensionum, juxta prælaudatas Bullas quindenniorum, ac præsertim *Bullam* 6. *Pauli II. §. 1. Bullar. nov. Rom. tom. 1. Bull. 17. Pauli IV. §. 8. et 11. eod. tom. 1. Bull. 38. S. Pii V. §. 3. 4. 6. et 7. tom. 2. Bull. 33. Sixti V. §. 2. 4. et 5. eod. tom. 2. Bull. 18. Urbani VIII. in principio, juncto §. 2. 3. et 4. tom. 5. et Bull. 50. Clementis X. §. 3. 4. 5. 7. 9. et 11. tom. 6. repetit. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la I. V. VI. VII. VIII. & XI.*

Undè si tam Metropolitanæ, quam Cathedralis ex insignioribus Orbis Catholici non renumerant, nec controvertunt quindennia solvere, imperceptibile redditur, quomodò, quoque jure fulciri queant Collegia Insignia ad se eximendum à quindenniis sub solo apparenti, ac inani motivo insignitatis.

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiiis annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, Ecclesiæ, Collegio, vel alteri Loco Pio ab aliquo S. R. E. Cardinali fundatis, aut dotatis, unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, ad favorem Ecclesiæ, Collegii, vel alterius Loci Pii ab aliquo S. R. E. Cardinali fundatorum, aut dotatorum, reservatis, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

1 Etiam ex Beneficiis unitis, seu Pensionibus reservatis

- tis Ecclesiæ à Cardinali fundata, aut dotata debentur quindennia.
- 2 Beneficia de Jurepatronatus Regio subjacent quindennii.
  - 3 A quindennii excipiuntur Monasteria Monialium, & Hospitalia, de tempore Unionis, Conventum, Curam, et Hospitalitatem habentia.
  - 4 Exceptio firmat regulam in contrarium.
  - 5 Quamplures fundaciones Locorum Piorum apparent factæ à Cardinalibus.
  - 6 Landantur Card. Franciscus Ximenez de Cisneros, Nunius à Cunha, & Athayde, ac Franciscus Aquaviva, & Aragonia.
  - 7 Quindennia debentur ex Beneficiis, et Pensionibus.
  - 8 Ex Beneficiis Consistorialibus debentur quindennia.
  - 9 Naturalis affectio ergà proprium Collegium.
  - 10 Collegialis factio suo non potest præjudicare suo Collegio.
  - 11 Clericus, consentiendo in Judicem incompetentem, non præjudicat toti Ordini Clericali.
  - 12 Pars præjudicare non potest toti.
  - 13 Sola voluntas non sufficit in casu, quo deficit potestas.
  - 14 Cardinalis præjudicare nequit Sacro Collegio Cardinalium.
  - 15 Nec Papa Prædecessor id facere potest.

CAPITULUM CX.

Postquam in precedenti Cap. monuimus, quòd etiam ex Beneficiis unitis, aut perpetuis Pensionibus reservatis Collegio Insigni, debentur quindennia, bene consequitur præsens inspectio, cum frequentissimæ extent fundaciones Ecclesiarum, Collegiorum, aliorumque similitum Piorum Locorum factæ à S. R. E. Cardinalibus; undè in irritum prætereundum valet immunitatem à quindennii quæcumque manus mortua Beneficiorum unitorum posseditrix, sive perpetua Pensionaria, sub sojo pallio emendicatæ qualitatibus fundationis, seu dotationis Cardinalitatis, firmando in præsentem, quòd ex Beneficiis annuum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, Ecclesiæ, Collegio, vel alteri Loco Pio ab aliquo S. R. E. Cardinali fundatis, aut dotatis, unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, ad favorem Ecclesiæ, Collegii, vel alterius Loci Pii ab aliquo S. R. E. Cardinali fundatorum, aut dotorum, reservatis, etiam adhuc debentur quindennia; si namque Pontifices Beneficia etiam de Jurepatronatus Regio subjicere voluerunt quindennii, non obstante adeo eminenti qualitate, ut legere est in Bulla 20. Julii III. §. 6. Bullar. nov. Rom. tom. 1. Bull. 38. S. Pii V. §. 3. tom. 2. Bull. 33. Sixti V. §. 2. et 4. eod. tom. 2. Bull. 18. Urbani VIII. in principio, juncto §. 2. tom. 5. et Bull. 50. Clementis X. §. 4. et 5. tom. 6. repetit. post Tract. int. Conf. Apost. in ordine la III. VI. VII. VIII. & XI. quanto magis intelligitur iidem Pontifices subjicere voluisse iidem quoque quindennii Ecclesias, Collegia, aliâque Pia Loca ab Emis Purpuratis fundata, aut dotata, haud majori, sed æquali insignita qualitate, arguendo ab unione passiva ad activam: siquidem facile esse omnes fundaciones, & dotationes Cardinalitatis excipere à quindennii, prout ab illis à contrario sensu excepta fuerunt Mona-

steria Monialium, ac Hospitalia, de tempore Unionis, Conventum, Curam, & Hospitalitatem habentia, ex lectura Bullæ 33. Sixti V. §. 2. in principio, versiculo etiamsi Monasteria Monialium, Bullar. nov. Rom. tom. 2. Bull. 18. Urbani VIII. in principio, tom. 5. et Bull. 50. Clementis X. §. 4. in principio, tom. 6. repetit. post Tract. int. Conf. Apost. in ordine la III. VI. VII. VIII. & XI. undè exceptio firmat regulam in contrarium, Barboza axiom 85. n. 4.

Et palpabilis est error, quòd amplissimæ prærogativæ, ac exemptiones ipsis Emis Purpuratis, corumque Bonis competentes, communiuntur, aliquidque tribuant privilegium Collegiis, cæterisque Locis Pii per eisdem Emis fundatis, sive dotatis, potissimum ad effectum, de quo agitur, pro odiosa nempe præsentia liberatione à quindennii; aliàs de illis actum esset, ex eo, quòd quamplures fundaciones Locorum Piorum apparent factæ à Cardinalibus, inter quæ emicat Collegium Majus S. Idelphonis Compluten. vulgò de Alcalá Tolletanæ Diœcesis in Hispaniarum Regnis, à notæ sanctimonii Viro Cardinali Francisco Ximenez de Cisneros fundatum; adeò, ut, si Dignitas Fundatorum, vel illorum virtus, immò sanctimonia sufficiens esset ad exemptionem à quindennii, ista omnino deficerent, ac quodammodo evanescerent, dum omnes Metropolitanæ, Cathedralis, Capitula, Collegia, Hospitalia, vel alia Loca Pia, præsertim Monasteria Regularia fundata, erecta, instituta, seu dotata fuerunt, vel à Summis Pontificibus, vel ab Imperatoribus, & Regibus, vel à Cardinalibus, & aliis Prælatibus, & Fundatoribus Religionum, Dignitate, & sanctitate illustribus.

Testetur præ cæteris Roma nostris temporibus magnificam restaurationem verustissimæ Ecclesiæ Collegiatæ S. Anastasiæ à nostro Conclave Emò D. Cardinali Nunio à Cunha, & Athayde, Inquisitore Generali Portugallicæ de anno 1722. factam, dum ejusdem Ecclesiæ designatus fuerat Titularis à S. M. Innocentio XIII. testetur præter aliam haud minus magnificam restaurationem æquè antiquissimæ Ecclesiæ S. Cæcilie Cænobii Monialium Ordinis S. Benedicti nuper de anno 1724. factam à cla. me. Cardinali Francisco Aquaviva, & Aragonia, ejusdem Templi Titulari, ejusdemque Monasterii, nec non Hispaniarum Regnorum apud Sanctam Sedem Protectore, de mense Januarii anni Jubilæi 1725. è vivis erepto, inque eadem Ecclesia tumulato propè cineres Cardinalis Oshavii Aquaviva, & Aragonia Patruis, ac olim pariter Titularis.

Accedente ad hoc in corroborationem relevantissima ratione, quòd quindennia non exiguntur ex Bonis per Emos Fundatores de proprio patrimonio assignatis, sed ex Beneficiis post fundationem, vel dotationem unitis, aut ex Pensionibus post eandem reservatis, super quibus Sedes Apostolica semper habet jus suum certum, salvum, ac irradicatum pro taxatione quindenniorum, in recognitionem supremi, directi, ac universalis domini penes eandem residentis, juxta Bull. 17. Pauli IV. §. 1. Bullar. nov. Rom. tom. 1. Bull. 38. S. Pii V. §. 3. in principio, tom. 2. Bull. 18. Urbani VIII. in principio, tom. 5. & Bull. 50. Clementis X. §. 3. in principio, & §. 6.

et § 6. in principio, tom. 6. repetit. post Traët. int. Const. Apost. in ordine la V. VI. VIII. et XI. né aliàs sit in potestate Cardinalis fundatoris per medium suæ fundationis, aut dotationis, quindennia tollere Sedi Apostolicæ, ac Annatis, ab ea ex titulo oneroso causam habentibus, quod tolerasse Pontifices, non est credendum, quando tunc Bullis, totque pœnis in illis contentis sibi præcavere, ut par erat, satagerunt super prompta solutione quindenniorum, non obstantem quacumque debitorum manuum mortuorum tergiversatione, juxta Bull. 6. Pauli II. §. 6. Bullar. nov. Rom. tom. 1. Bull. 20. Julii III. §. 1. eod. tom. 1. Bull. 11. Pauli IV. §. 3. et 10. et Bulla 17. ejusdem Pauli IV. §. 7. in fin. §. 8. et 11. eod. tom. 1. Bull. 38. S. Pii V. in principio, juncto §. 6. tom. 2. Bull. 33. Sixti V. §. 2. in fin. et §. 4. eod. tom. 2. Bull. 18. Urbani VIII. in principio, juncto §. 2. in fin. et §. 3. tom. 5. et Bull. 50. Clementis X. §. 2. 3. 5. 8. 9. et 11. tom. 6. repetit. post Traët. int. Const. Apost. in ordine la I. III. IV. V. VI. VII. VIII. et XI.

Et quando adeò valida ratiocinia (quod non credimus) non utgerent, procul dubio aliud efficacissimum præponderare, et prævalere debet motivum, in eo consistens, quòd aliter admittenda præsentia exemptione à quindennis ex solo capite fundationis, erectionis, aut dotationis Cardinalitæ, ista sanè exceptio tenderet in notabile detrimentum ipsius Sacri Collegii Cardinalium, cum dari possit casus, quòd uniantur Loco Pio per Cardinalem fundato, aut dotato

3 Beneficia Majora, seu Consistorialia, ex quibus debentur quindennia eidem Sacro Collegio, juxta Bullas Papales super quindenniis emanatas, sicque defraudatum remaneat Sacrum Collegium quindenniis sibi debitis, quando tamen non est verisimile, quòd Cardinalis fundator, prævia sua fundatione, aut dotatione, voluerit, vel intellexerit præjudicare eidem Sacro Collegio Cardinalium, ad quod ipse cooptatus fuit, ob naturalem affectionem, et innatam propensionem ergà proprium Collegium, de quo quis est; in verisimilius insuper redditor, voluisse præjudicare Papæ, cuius ipse nobile membrum existit, Collega enim, seu Collegialis factò suo non potest præjudicium inferre

10 ipsi Collegio, exemplo Clerici, qui, consentiendo in Judicem incompetentem, non præjudicat toti Ordini Clericali, ad textum in cap. fin. de judic. cap. si diligenti 12. cap. significasti 18. de for. compet. Gallerat. de renunciat. tom. 2. centur. 1. renunciat. 7. num. 45. et centur. 2. renunciat. 140. num. 16. de Grass. de effect. Clericat. effect. 1. nu. 1. cum seqq. Antonell. de jur. et oner. Cleric. lib. 1. par. 1. cap. 1. num. 3. Mart. de Jurisdic. part. 4.

12 cas. 152. nu. 8. nec pars potest præjudicare toti, ex vulgatis: quando autem Fundator Cardinalis voluisset præjudicare quindenniis, sola voluntas non sufficit in casu, ut isto, in quo deficit potestas, vel enim quis non præsumitur, quod non potest, l. si tibi §. unius ff. de option. legat. l. Lucius §. Imperatores ff. ad municipal. l. pater Severinam, in princip. ff. de condit. et demonstrat. Barbosa axiom. 230. num. 1. et 2. Menoch. de presumpt. lib. 1. pres. 26. num. 5. Rot. dec. 364. num. 3. par. 1. recentior. dum Cardinalis de per se præjudicare nequit Sacro Collegio in suis Juribus quindennialibus, longèque minus

Papæ Principi Supremo, ac absoluto, veluti, in terminis quindenniorum, & Cardinalis Camerarii eiusdem Sacri Collegii firmat Card. de Luca de Benefic. discurs. 89. n. 13. et 14. quinnimò nec ipse Papa Prædecessor id facere valet, ut protestatur Paulus IV. Constit. 17. §. 8. in principio, Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi: Nos considerantes, præfatum Eugenium et c. Collegio Cardinalium et c. præjudicare non potuisse, et propterea jus nostrum, et Collegii et c. illasum remansisse, et remanere et c. et Clemens X. Constitut. 50. §. 1. tom. 6. ibi: successoribus suis Romanis Pontificibus, et per consequens Collegio Cardinalium, hujusmodi et c. præjudicare non potuisset et c. repet. post Traët. int. Const. Apost. in ordine la V. et XI. & ponderat Card. de Luca de Benefic. discurs. 89. num. 14. in principio, §. Quinimò.

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, Ecclesiæ, Collegio, vel alteri Loco Pio ab aliquo Summo Pontifice fundatis, aut dotatis, unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, ad favorem Ecclesiæ, Collegii, vel alterius Loci Pii ab aliquo Summo Pontifice fundatorum, aut dotatorum, reservatis, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Etiam ex Beneficiis unitis, aut Pensionibus reservatis Ecclesiæ, seu Collegio à Pontifice fundatis, vel dotatis, debentur quindennia.
- 2 Papa nunquam intendit præjudicare tertio.
- 3 Fura Sedis Apostolicæ Pontifex pro viribus tueri tenetur.
- 4 Quamplura Collegia Pontificia, in Vrbe ere etia non renunt quindennia solvere.

CAPITULUM CXI.

Ostenso in præcedenti Cap. quòd pro Beneficiis unitis, sive Pensionibus reservatis Ecclesiæ, Collegio, aut alteri Loco Pio ab aliquo Cardinali fundatis, vel dotatis debentur quindennia, superest modò ostendere, quòd etiam pro Beneficiis similiter unitis, proque Pensionibus similiter reservatis Ecclesiæ, seu Collegio Pontificiis debeantur quindennia, resolvendo, quòd ex Beneficiis annuum valorem XIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, Ecclesiæ, Collegio, vel alteri Loco Pio ab aliquo Summo Pontifice fundatis, aut dotatis, unitis sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, ad favorem Ecclesiæ, Collegii, vel alterius Loci Pii ab aliquo Summo Pontifice fundatorum, aut dotatorum, reservatis, etiam adhuc debentur quindennia; aliàs esset ultra fundationem, aut dotationem concedere privilegium exemptionis à quindenniis, quod nequaquam dicendum est, nisi exprimat, præ-

fertim eum in aliorum detrimentum resalter, & regula est, quod Papa nunquam intendat præiudicare tertio, nisi expressè id dixerit, juxta *Regul. 18. Cancellar. de jure quæstio non tollendo*: præterquam quod valde inverisimile est, quod Papa per medium suæ foundationis, aut dotationis Loci Pii voluerit sibi, ac successoribus suis præiudicium perpetuum, valdeque notabile inducere, quindennia penitus in hac parte auferendo, vel auferre intelligendo, addito etiam alio præiudicio (quod non est modica circumstantia) Sacri Collegii Cardinalium, & Annatistarum, suum etiam jus fixum habentium in quindenniis, de illis quidem participantium ex causa onerosa; quando tamen Jura Sedis Apostolicæ tueri pro viribus tenetur Pontifex, illaque illæsa, ac intacta conservare, & manutenere, prout Jura quoque super quindenniis Sacro Collegio Cardinalium, ac Annatistis debita, veluti ipsimet Pontifices profitentur in specie quindenniorum, & quidem primus eorum regulator *Paulus II. in sua Constitution. 6. in principio, juncto § 3. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi* „ Debet Romanum Pontificem sic suis fore „ gratiis liberaliter, quod in Ecclesiis &c. „ favore concessa, in Cameræ Apostolicæ, vel „ aliis præiudicium non redundant &c. Nos, „ quorum interest, eorumdem Cameræ, Collegii, & Officialium indemnitati prospicere „ volentes, quemadmodum par est &c. & aliorum Jura propterea non lædant &c. „ *Julius III. in sua Constitution. 20. in principio, juncto §. 1. antè med. eod. tom. 1. ibi* „ Cupientes Cameræ Apostolicæ, & Collegii &c. „ S. R. E. Cardinalium, ac Officialium Sedis „ Apostolicæ indemnitati consulere, & eorum „ Jura, ut tenemur, illæsa præservare &c. Cupiens &c. indemnitati Cameræ huiusmodi salubriter providere &c. „ *Paulus IV. in sua Constitution. 11. in principio, eod. tom. 1. ibi* „ Nos admonent, & cogunt, ut indemnitati ipsius Cameræ &c. diligenter intendamus &c. „ & in sua Constitution. 17. in principio, & §. 8. in principio, eod. tom. 1. ibi „ Decens esse censemus, & æquum, ut &c. Cameræ nostræ „ Apostolicæ Jura non negligamus, quinimò ea usurpata satagentibus opportunis remediis &c. occurramus &c. Nos considerantes, „ præfatum Eugenium &c. Collegio Cardinalium, & Officialibus Romanæ Curie &c. „ præiudicare non potuisse, & propterea Jus nostrum, & Collegii, ac Officialium præiudiciorum illæsum remansisse, & remanere &c. „ *S. Pius V. in sua Constitution. 38. §. 3. in principio, & §. 4. in med. tom. 2. ibi* „ volentes „ Cameræ nostræ Apostolicæ, ac &c. S. R. E. Cardinalium, nec non &c. Romanæ Curie „ Officialium Participantium Jura præservare, „ illorumque indemnitati consulere &c. „ *Sixtus V. in sua Constitution. 33. in principio, eod. tom. 2. ibi* „ Cameræ nostræ Apostolicæ, & Collegii &c. S. R. E. Cardinalium, & Officialium Romanæ Curie de Annatis, & „ Quindenniis Participantium indemnitati, „ prout tenemur, consulere, & eorum Jura illæsa præservare volentes &c. „ *Urbanus VIII. in sua Constitution. 18. in principio, tom. 5. ibi* „ volens propterea dictæ Cameræ, ac &c. „ S. R. E. Cardinalium Collegio, nec non &c.

„ Cancellariæ Apostolicæ Officialibus de „ Communibus, Annatis, & Quindenniis „ Participantibus Jura præservare, illorumque indemnitati consulere &c. „ & *Clemens X. in sua Constitution. 50. in principio, juncto, §. 3. in principio, §. 5. in principio, & §. 6. in principio, tom. 6. ibi* „ Cameræ Apostolicæ, & Collegii „ &c. S. R. E. Cardinalium, ac &c. Cancellariæ Apostolicæ Officialium de Communibus, „ Annatis, & Quindenniis Participantium indemnitati consulere, immò illorum Jura „ manutenere, nec non illorum damnis &c. „ obviare cupientibus &c. volens propterea „ prædictæ Cameræ, & eorumdem Cardinalium Collegio, nec non Cameræ Apostolicæ „ Officialibus de Communibus, Annatis, & „ Quindenniis Participantibus Jura præservare, „ illorumque indemnitati consulere &c. „ nolentes Cameræ nostræ Apostolicæ &c. Jura „ pro posse nostro negligere, quinimò, tam illius, „ quàm &c. S. R. E. Cardinalium, ac &c. „ Cancellariæ Apostolicæ Officialium de Annatis Participantium, indemnitatibus de cætero obviare, nec non illorum commodis, & „ utilitatibus consulere, ac illorum Jura illæsa, „ ut tenemur, servare volentes „ *repetit. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la. III. IV. V. VI. VII. VIII. & XI.*

Quibus opitulatur inconcussa observantia quamplurimum Collegiorum Pontificiorum in Urbe, quæ, non obstante eorum Pontificia fundatione, erectione, aut dotatione, non renuunt quindennia solvere, quod testetur Collegium Romanum à Gregorio XIII. erectum, quindennia solvens de Abbatibus, ac Beneficiis eidem unitis, Collegium Germanicum, & Ungaricum S. Apollinaris, à Julio III. institutum, & quasi destitutum, ab eodem Gregorio XIII. restitutum, Collegium Græcum, Collegium Anglorum, & Collegium Maroniarum, à prælaudato Gregorio XIII. instituta, juxta *Constitution. 14. 20. 42. & 91. ejusdem Gregorii XIII. Bullar. nov. Rom. tom. 2.* testetur denique Collegium de Propaganda Fide ab Urbano VIII. fundatum, & à suo Fundatore denominatum sumens, adhuc de Abbatibus, & Beneficiis illi unitis, absque ulla contradictione quindennia solvens.

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, Ecclesiæ, Collegio, vel alteri Loco Pio ab aliquo Imperatore, seu Rege fundatis, aut dotatis, unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, ad favorem Ecclesiæ, Collegii, vel alterius Loci Pii ab aliquo Imperatore, seu Rege fundatorum, aut dotatorum, reservatis, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

1 Etiam ex Beneficiis unitis, aut Pensionibus reservatis

vatis Ecclesiæ, seu Collegio ab Imperatore, vel Rege fundatis, vel dotatis, debentur quindennia.

- 2 Plura Loca Pia habent Fundatores Imperatores, & Reges.
- 3 Ex Beneficiis de Jurepatronatus Regio, aut Imperiali adhuc debentur quindennia.
- 4 Hospitalia Regia non intelliguntur gravata sub generali loquutione.
- 5 Papa non censetur eximere voluisse à quindenniis Loca Regia, aut Imperialia.

CAPITULUM CXII.

Postquam firmatum fuerit, in præcedenti Cap. quod ex Beneficiis unitis, aut perpetuis Pensionibus reservatis Ecclesiæ, seu Collegio Pontificiis, à Pontifice nempe fundatis, aut dotatis, debeantur quindennia, modò idem sequitur firmandum in Ecclesiâ, aut Collegio Imperialibus, sive Regiis; proinde resolvitur, quod ex Beneficiis annuum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, Ecclesiæ, Collegio, vel alteri Loco Pio ab aliquo Imperatore, seu Rege fundatis, aut dotatis, unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, ad favorem Ecclesiæ, Collegii, vel alterius Loci Pii ab aliquo Imperatore, seu Rege fundatorum, aut dotatorum, reservatis etiam adhuc debentur quindennia; nè aliàs sub specioso, sed captioso prætextu qualitatis manus mortuæ possessitricis Beneficiorum unitorum, aut Pensionatarum, sive aliquorum fructuum reservatarum, hac via Ananistæ defraudati remanerent quindennii sibi debitæ pro Beneficiis unitis, & Pensionibus reservatis cuicumque manus mortuæ, cum non perpauca Loca Pia Imperatores, & Reges habeant, & gloriantur habere Fundatores; sicuti enim ex Beneficiis, quantumvis de Jurepatronatus Regio, sive Imperiali adhuc debentur quindennia, ut declaratur in Bulla 20. Julii III. §. 6. post med. versic. & de Jurepatronatus, Bullar. nov. Rom. tom. 1. Bull. 33. Sixti V. §. 2. post med. versic. & de Jurepatronatus, tom. 2. Bull. 18. Urbani VIII. in principio circa fin. probem. versic. etiam Imperatoris, tom. 5. & Bull. 50. Clementis X. §. 4. post med. propè fin. versic. & de Jurepatronatus, tom. 6. repetit. post Tract. int. Constitution. Apostol. in ordine la III. VII. VIII. & XI. ità pari passu, arguendo ab Unionè passiva ad activam, æquum est, ut quindennia debeantur, etiam si Unio Beneficiorum, vel reservatio Pensionum fiat favore manus mortuæ Regiæ, aut Imperialis.

Nec obstat dispositio Sacri Concilii Tridentini Jess. 22. de Reformat. cap. 8. in principio, versiculo non tamen, quod voluit Hospitalia Regia habere diversa privilegia, nec intelligi gravata sub generali loquutione, quia, si Papa non intelligitur eximere voluisse Loca ab ipsomet fundata, ex præcedenti Capitulo per nos traditis, qui tamen uti Princeps Ecclesiasticus, & visibile caput Ecclesiæ, major est cæteris omnibus Principibus mundi, longè magis consensus est noluisse eximere Loca Regia, aut Imperialia, ad textum in Auth. multò magis C. de Sacros. Ecclæs.

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, Collegio Urbano de Propaganda Fide de Urbe unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, ad favorem ejusdem Collegii reservatis, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Laudatur S. M. Clemens Papa XI.
- 2 Collegium de Propaganda Fide cur institutum.
- 3 Congregatio de Propaganda Fide cur instituta.
- 4 Urbanus VIII. Constituit. 259. Bullar. nov. Rom. tom. 5. prohibet, nè ullibi nova Loca fundentur, seu erigantur sub denominatione de Propaganda Fide, absque facultate Sedis Apostolicæ.
- 5 Etiam ex Beneficiis unitis, sive Pensionibus reservatis Collegio de Propaganda Fide debentur quindennia.
- 6 Qui sentit commodum, sentire quoque debet incommodum.

CAPITULUM CXIII.

Occasione, qua Urbanus VIII. (cujus longævum Pontificatum supergressus esset S. M. Clemens Papa XI. sapientissimus Princeps, nisi ab humanis ereptus die 19. Martii 1721. S. Josepho Bonæ Mortis Tutelari sacrata) Fidei propagationi, mediantribus Apostolicis Missionariis apud Infideles verbum Dei cum uberiori fructuum Animarum in dies disseminantibus, consulere, prout pastorale debitum postulabat, cupiens, erexit in Urbe Collegium de Propaganda Fide, etiam Urbanum à nomine sui Fundatoris nuncupatum, ad radices Montis Pincii in Platea Hispaniarum, interveniens ad edocendos, & erudiendos Adolescentes, ubi instituta viget Congregatio aliquorum Eminentiorum Cardinalium, ad effectum suppeditandi vicium Episcopis, ac Patriarchis à suis Sedibus ex aliquo accidenti pulsiss, tam in remotissimis regionibus, quam in Urbe condolendè degentibus, Card. de Luca in Relat. Cur. discurs. 23. num. 4. cum seqq. qui quidem Urbanus VIII. sua Constituit. 259. Bullar. nov. Rom. tom. 5. providè prohibuit, nè ullibi nova Loca fundentur sub denominatione de Propaganda Fide, absque Sedis Apostolicæ facultate, ut legere est in §. 1. ibi: Nè nova Loca sub titulo de Propaganda Fide imposterum ubivis gentium temerè, & inconsulta Sede Apostolica erigantur, aut instituantur &c. Apostolica auctoritate &c. prohibebimus, nè Monasteria, Conventus, Domos, Seminaria, Collegia, Hospitalia, seu Oratoria sub titulo de Propaganda Fide construant, aut erigant &c. sine speciali eorundem Cardinalium licentia &c. non abs re contingit hæsitari, quid dicendum circa quindennia in casu Unionis Beneficiorum, vel reservationis perpetuarum Pensionum ad favorem memorati Collegii, & firmatur, quod ex Beneficiis annuum valorem

rem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, Collegio Urbano de Propaganda Fide de Urbe unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, ad favorem ejusdem Collegii reservatis, etiam adhuc debentur quindennia; dum omnibus notum est, quod præfatum Collegium absque ulla contradictione usque ad præsens quindennia solvit de Abbatibus, & Beneficiis eidem unitis.

Non obstat, quod Collegium hujuscemodi sit fundatum ad Fidem propagandam, ideoque de Propaganda Fide appellatum, qua de causa in favorem Fidei videatur debere esse exemptum à quindenniis: quia non propterea tollitur officium, & beneficium propagationis Fidei ob quindenniorum solutionem, præsertim cum ita resolutum fuerit per Congregationem Particularem, teste Card. de Luca de Regalib. discurs. 162. num. 4. in principio, ibi: *Quod tamen respectu Unionum, quæ factæ sint, Puerorum, & Adolescentium Collegiis, moderno tempore per Congregationem particulariter deputatam sub Clemente X. in executionem suæ Constitutionis, vel Motus Proprii, admissum non fuit &c.*

Immo omnis æquitas suadet, ut cui applicantur incommoda, etiam sustinenda sint incommoda, ad textum in l. secundam naturam 10. ff. de regul. Jur. Barbosa axiom. 44. num. 2. & 6. & axiom. 121. n. iii.

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, Collegio Cathecumenorum, vel Neophytorum unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, ad favorem ejusdem Collegii reservatis, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Quis sit Cathecumenus.
- 2 Quis sit Neophytus.
- 3 Collegium Cathecumenorum, & Neophytorum de Urbe ubi extet.
- 4 Collegium aliud Neophytorum de Urbe.
- 5 Laudatur Card. Hieron. Gastaldus.
- 6 Gregorius XIII. reservavit certam annuam Pensionem favore Collegii Neophytorum de Urbe.
- 7 Etiam ex Beneficiis unitis, sive Pensionibus reservatis Collegio Cathecumenorum, vel Neophytorum debentur quindennia.
- 8 Collegium Neophytorum non est exemptum à solutione Decimarum Papalium, seu Cameralium.
- 9 Quindennia in locum Decimarum subrogata.
- 10 Cathecumenus non est de foro Ecclesiæ.
- 11 Attamen largo modo fidelis est.
- 12 Proximè accingendus habetur pro accincto.
- 13 Novitius habetur pro professo.
- 14 Pontifices quoad quindennia nullibi privilegia tribuerunt Cathecumenis, aut Neophytis.

Pro majori dicendorum intelligentia præmittendum, quod Cathecumenus dicitur ille, qui mysteriis Catholicæ Religionis assentiens, nondum baptizatus est, *Maer. Hierol. verbo Cathecumenus, P. à Panhorm. in scrutin. Doctrin. cap. 4. artic. 2. num. 1. cum seqq. Clericat. de sacrific. Miss. dec. 36. num. 28.* Neophytus verò, qui recens conversus est ad fidem, *cap. sicut Neophytus 2. distinct. 48. Maer. verbo Neophytus, Ricciull. post Tract. de jur. person. extr. grem. Eccles. existent. de Neophyt. cap. 1. per tot.*

Præmittendum quoque pro clariori noticia, quod præter alia in Alma Urbe, quæ Orbi exemplar est, viget Collegium Cathecumenorum, & Neophytorum apud Ecclesiam S. Salvatoris ad Montes, & B. Mariæ Montium, cum deputatione Cardinalis Protectoris pro tempore, juxta Bull. 37. Pauli III. & Bull. 9. Pauli IV. Bullar. nov. Rom. tom. 1. omisso alio Collegio pariter Neophytorum de Urbe à sapientissimo, ac acerrimo Justitiæ vindicæ Cardinali Hieronymo Gastaldo erecto è conspectu Parochialis Ecclesiæ S. Jacobi vulgò *Scoscia Cavalli* in Platea Collegii Sacræ Penitentiariæ Apostolicæ PP. Societatis Jesu pro audiendis fidelium Confessionibus apud Vaticanam Basilicam Patriarchalem S. Petri de Urbe; non omisso, quod Gregorius XIII. reservavit ad favorem Collegii Neophytorum de Urbe annuam Pensionem scutorum centum aureorum super fructibus Abbatia S. Crucis Fontis Avellanæ in Ditione Urbinaten. per eundem Gregorium Collegio Germanico, & Ungarico S. Apollinaris de Urbe unitæ, juxta Bull. 123. *Alexandri VII. Bullar. nov. Rom. tom. 6.*

Quibus præmissis, resolvimus in præsentem, quod ex Beneficiis annum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, Collegio Cathecumenorum, vel Neophytorum unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, ad favorem ejusdem Collegii reservatis, etiam adhuc debentur quindennia; quippè, sicuti in specie Collegium Neophytorum non est exemptum à solutione Decimarum Papalium, seu Cameralium, quas cum effectu solvere Camera Apostolicæ constat ex assertiva in mox prælaudata *Bulla Alexandrina* §. 7. in principio, antè med. ibi: *Signori Provvisori del Sacro Monte della Pietà, li piacerà pagare al Ven. Collegio de' Neofiti &c. scudi due mille duecento settanta tre bajoch. 52. moneta &c. compresi anche scudi novanta simili pagati per le Decime dovute dal detto Collegio de' Neofiti alla R. Camera Apostolica, e scudi quattocento per una volta tanto &c. Dal Collegio Germanico, & Ungarico, li 8. Maggio 1662. &c. Gio. Girolamo Galleno Procuratore del detto Collegio &c.* ita tenetur quindennia solvere tam istud Collegium Neophytorum, quam aliud Cathecumenorum minus privilegiatum, cum illius Alumni nondum sint baptizati, & Ecclesiæ incorporati, prout sunt Alumni alterius Collegii Neophytorum; siquidem quindennia sunt quodammodo Decimæ Papales, seu Camerales, & earum loco subrogata, ex per nos fufius supra in Cap. I. allatis, & mirè comprobatur ex *Constitutione S.M. Cle-*

3. *M. Clementis XI. edita 23. Novembris 1704.* ibi: *quoniam itaque exploratum est, quindennia &c. suffeſſa fuiſſe in locum Annatarum, Annatas verò ſubrogatas fuiſſe Decimis &c. Hinc Prædeceſſores noſtri, divino, humanoſque Furi conſentaneum eſſe duxerunt, quindenniis, quo naturam, conditionemque Decimarum induerant, Beneficia &c. ſuis Conſtitutionibus ſubſicere &c. & Conſtitutione edita 24. Januarii 1705. ibi: huiusmodi quindennia penduntur loco Decimarum &c. repetit. poſt Tract. int. Conſt. Apoſtol. in ordine la X.I. & XIV.*

- Non obſtat quoad ſaltem Collegium Cathecumenorum, quòd Cathecumenus, licet in
 10 Chriſtum credat, atramen uti nondum baptizatus, non eſt de foro Eccleſiæ, proindeque non tenetur legibus Pontificiis, ſeu Bullis Apoſtolicis quindennia indiciuntur, *Duard. in cap. omnis utriusque ſexus 12. de pœnitent. & remiſſion. diſput. 1. ſect. 5. n. 1. cum ſeqq. ibi*, Etenim
 ,, Cathecumeni, quamvis ſint fideles, cum in
 ,, Chriſtum credant, & omnia, quæ Eccleſia
 ,, Catholica Romana credit, & docet; nihilo
 ,, minus, cum non ſint baptizati, non ſunt de
 ,, foro, & Jurisdictione Eccleſiæ: de his enim,
 ,, qui foris ſunt, non pertinet ad nos, ait
 ,, Apoſtol. 1. ad Corinth. cap. 1., Nec obſtat,
 ,, quòd Cathecumeni ſunt baptizati baptiſmo
 ,, fluminis, & ideò, ſi moriantur, contriti de
 ,, propriis culpis, ſalvantur. Unde ſi deficiant
 ,, à fide, dicuntur Hæretici &c. quoniam reſpon
 ,, detur, quòd Cathecumeni, licet baptizati ſint
 ,, baptiſmo fluminis; non tamen ſub
 ,, jiciuntur jurisdictioni Eccleſiaſtica, niſi bap
 ,, tizentur etiam baptiſmo fluminis: nam
 ,, baptiſmo fluminis baptizati dicuntur tantum
 ,, quoad Deum, non autem quoad Eccleſiam.
 ,, Et eadem ratione, ſi deficiant à fide, Hære
 ,, tici ſunt ſolum quoad Deum, non autem
 11 quoad Eccleſiam &c., quia immò Cathecumenus verè ſubjicitur legibus Papalibus, ſeu Eccleſiaſticis, & largo modo Fidelis eſt, quaſi quòd in voto baptiſmum ſuſcepſiſſe dicatur, quodammodò regeneratus virtute baptiſmi fluminis, *Murg. diſquiſition. moral. Canon. tom. 1. tract. 2. diſquiſit. 4. dub. 7. num. 2. cum ſeqq. &*
 12 *facit regula, quòd proximè accingendus habetur pro accincto, & exemplum Novitii, qui habetur pro profeſſo, ad per nos tradita in altero* *Tract. de Quindenn. cap. 50. n. 720. cum ſeqq.*
 Minus obſtat, quòd peculiaribus favoribus, & privilegiis proſequendi ſunt tam Cathecumeni, quam Neophyti, ut alacrius illi fidem ſuſcipiant, & iſti ſuſceptam conſervent, non
 14 autem deſerant; quia nullibi conſtat, Summos Pontifices ſpecialibus privilegiis eos eſſe profequutos quoad materiam quindenniorum, de qua agitur.

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, Congregationi S. Ivo nis de Urbe unitis, ſivè ex perpetuis Penſionibus dictam ſummam excedentibus, ad favorem ejuſdem Congrega-

tionis reſervatis, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Congregatio S. Ivo nis de Urbe ubi ereſta, & alia ſimilis Neapoli.
- 2 Auſtor adnumeratus dictæ Congregationi.
- 3 Laudatur Eminentiſſimus D. Card. Laurentius Corſinus, poſteà Clemens XII.
- 4 Laudatur clar. mem. Card. Nicolaus Acciajollus, & Petrus Marcellinus Corradinus.
- 5 Laudatur clar. mem. Card. Carolus Collicola, & R. P. D. de Carolis.
- 6 Quodnam ſit inſtitutum dictæ Congregationis.
- 7 Laudatur bon. mem. R. P. D. Vincentius de Manieris.
- 8 Laudatur bon. mem. R. P. D. Carolus Firmanus Bichius.
- 9 Laudatur S. M. Clemens Papa XI.
- 10 Iterum laudatur clar. mem. Card. Carolus Collicola.
- 11 Etiam ex Beneficiis unitis, ſeu Penſionibus reſervatis Congregationi S. Ivo nis debentur quindennia.
- 12 Hoſpitalia tenentur ad quindennia ex Beneficiis unitis, exque Penſionibus reſervatis.
- 13 Agrotare eſt actus præciſè neceſſarius, & caſualis.
- 14 Jus non ſavet infirmis, cum aliena jactura.
- 15 Lites vix ſine peccato ſe i poſſunt.
- 16 Advocati, & Procuratores de aliorum diſcordiis vivunt, & concordiis moriuntur, ſeu eſuriunt.
- 17 Parochiales Eccleſiæ ſubjacent quindenniis.
- 18 Argumenta à bono ſpiritali ad temporale, & à majori ad minus in Jure ſunt validiſſima.
- 19 Bullæ quindenniorum loquuntur de quibuſcumque Congregationibus.
- 20 Etiam Congregationes privilegiatæ ſubjacent quindenniis.
- 21 Congregationi S. Ivo nis facta fuit Applicatio fruſtrum unius Abbreviaturæ vacabilis.

CAPITULUM CXV.

Pro dicendorum noticia præmittendum eſt, quòd penes Cœnobium Parochialis Eccleſiæ S. Caroli, & Blaſii ad Cartinarios de Urbe PP. Barnabitarum Congregationis Clericorum Regularium S. Pauli ereſta reperitur perantiqua, & pia Congregatio Sæcularis S. Ivo nis Pauperum, ac Viduarum Advocati, conſtans ex Romanæ Curia Preſbiteris, Advocatis, & Cauſarum Patronis vulgò Procuratoribus, ſeu Curialibus in magno numero, prout Neapoli extat ſimilis Congregatio apud Eccleſiam S. Apoſtolorum, PP. Theaturorum, teſte de Luca ad de Franch. dec. Neapol. 677. num. 8. Cæpye. Litr. dec. Neapol. 159. cui quidem Congregationi S. Ivo nis de Urbe ego, imparibus meritis, adnumeratus fui tempore, quo prædictæ Congregationis vigilantiffimus Præſectus extabat Erius D. Cardinalis Laurentius Corſinus, tunc R. Camera Apoſtolicæ Clericis, poſteaque Theſaurarius Generalis, vir apprime doctus, tandem haud imparibus meritis ad Supremum Pontificatus apicem evectus die 12. Julii 1730. ſub clementiſſimo nomine Clementis XII. & ſubindè extitit accuratiſſimus ejuſdem

- 4 dem Congregationis Protector Cardinalis Nicolaus Acciajollus vir omni doctrina præditus, ac nuper Eius D. Cardinalis Petrus Marcellinus Corradinus olim in Urbe præstantissimus Advocatus, postea Prodarius, qui Statuta prædictæ Congregationis de anno 1722. compillari iussit; Præfectus item præfatæ Congregationis clar. mem. Card. Carolus Collicola, olim Camera Apostolicæ Clericus, & vigilantissimus Gratiæ Præfidentis, postea meritisissimus Prothesaurarius, & tandem Thesaurarius Generalis, nec non Juris scientissimus.
- In cuius quidem locum subrogatus fuit R. P. D. de Carolis, Præceptor vulgò Commendatarius S. Spiritus in Saxia de Urbe; ad majora præ meritis promovendus.
- 6 Institutum autem, finis, sive scopus hujus Loci Pii versatur in tuendis gratis pro Deo, egenorum Causis, prius tamen in Congregatione ad hunc effectum quolibet mense, ut plurimum, haberi solita, gustato de bono Jure, & Justitia, quantum fert humana imbecillitas, suppeditatis etiam sumptibus pro earundem Causarum expeditionibus, in casu victoriæ, ex nonnullis redditibus in tot Locis Montium per memoratum Locum Pium possessis, præter elemosynas distribui solitas ad eundem effectum per bon. mem. R. P. D. Vincentium de Amadoris, olim de Manieris, tunc utriusque Signaturæ dignissimum Vocantem, & Sacræ Consistorialis Aulae, magnique nominis Advocatum, ad majora præ meritorum mole promovendum, nisi ab humanis ereptus esset die 22. Februarii 1716. solent erga pauperes se liberales (proat postular paterna charitas) exhibere. Pontifices, Ecclesiasticis redditibus eos sublevando, præsertim quando Piorum Locorum Superiores pro tempore Pontificibus non apprimè instructis de necessitatibus Loci Pii, illius summam indigentiam insinuant, ad exemplum pietentissimi, ac vigilantissimi enunciatæ Congregationis Præfecti immortalis ævi R. P. D. Caroli Firmani Bichii R. Camera Apostolicæ
- 9 Clerici, & Gratiæ Præfidentis, qui à S. M. Clemente Papa XI. clementissimo, ac sapientissimo Principe obtinuit annuam Pensionem assignari prædictæ Congregationi, in pauperum litigantium commodum inservituram; cùmque evenire possit casus, quòd ad instantiam Illmi Præfecti pro tempore, qui solet esse vigilantissimus (qualis fuit modernus, clar. mem. Card.
- 10 Carolus Collicola vir acutissimi ingenii, in Jure supra ætatem versatus, ac dignissimus olim Gratiæ Præfidentis, nec non meritisissimus Prothesaurarius, tandemque Thesaurarius Generalis, eidem Congregationi vel reservetur perpetua Pensio excedens XXIV. Ducatos auri de Camera, vel uniatur Beneficium excedens eundem valorem: undè orietur dubium inter Congregationem, & Annatistas super controversa quindenniorum solutione, ob generalem regulam faventem Annatistis, deductam ex Bullis quindenniorum, indemnitate eorundem Annatistarum consensibus, ex perpetuitate Ecclesiasticorum proventuum penes manum mortuam, proindèque desperata in futurum Annatarum exactione, sed alia ex parte bonum jus fovere falsò putante, resolvitur in præsentem, 11 quòd ex Beneficiis annuum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus; Congregationi S. Ivoonis de Urbe unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, ad favorem ejusdem Congregationis reservatis, etiam adhuc debentur quindennia; major namque favor esse nequit pauperum litigantium, quàm pauperum ægroantium, & tamen si Hospitalia, non obstante causa adeò legitima recipiendi, ac curandi pauperes ægros, tenentur ad quindennia ex Beneficiis sibi unitis, juxta Bull. 6. Pauli II. §. 1. Bullar. nov. Rom. tom. 1. Bull. 17. Pauli IV. §. 8. in med. ead. tom. 1. Bull. 38. S. Pii V. §. 3. in fin. & circa fin. tom. 2. Bull. 33. Sixti V. §. 3. in fin. & circa fin. ead. tom. 2. Bull. 18. Urbani VIII. in principio. & §. 2. in fin. tom. 5. & Bull. 50. Clementis X. §. 1. in fin. §. 3. in principio, & §. 11. in med. tom. 6. repetit. post Tract. int. Constitution. Apostolic. in ordine la I. V. VI. VII. VIII. & XI. quantò magis tenebitur ad quindennia Congregatio S. Ivoonis, non obstante causa, non tamen magis legitima, defendendi pauperes litigantes, sumptuè ad Causarum expeditiones necessarios subministrandi: quinimò litigante actus voluntarius, qui liti renunciando, vel eam non promovendo, bene potest prætermitti, ægrotae autem est actus præcisè necessarius, & casualis, Actus de infirmitate par. 1. cap. 10. nu. 3. & 9. cùm non sit in potestate nostra non ægrotae, prout in potestate nostra est non litigare.
- Præterquamquòd, si Pontifices noluerint infirmis favere, cum Annatistarum injuria, sequentes in hoc regulam Juris, quod non faver infirmis, cum aliena jactura, Actus de infirmitate par. 1. cap. 50. num. 26. ibi: Scias etiam, infirmis non esse cum alterius injuria favendum &c. quanto magis censendi sunt noluisse pauperibus favere, cum Annatistarum injuria: immò, quando ad exemptionem à quindennis non suffragatur duplex privilegium, unum nempe infirmitatis, alterum verò pauperatis, quod consideratur in Hospitali, quomodo ad exemptionem à quindennis suffragabitur unicum tantum privilegium, & istud quidem minus efficax, pauperatis nempe, quod consideratur in Congregatione S. Ivoonis; & quando ad effectum exculandi à quindennis, nec causa justa ægotandi sufficiens visa fuit Summis Pontificibus justitiæ, & æquitatis cultoribus, quanto minus sufficiens videbitur causa non adeò justa litigandi, cùm juxta S. Augustin. lites vix sine peccato fieri possunt, referente Scanaroll. de visitation. carcer. lib. 1. cap. 2. num. 12. quod dictum si carceretur, actum esset de Advocatis, & Procuratoribus, qui de aliorum discordiis vivunt, & concordii moriuntur, se futurum.
- Huc accedit, quòd si Parochiales Ecclesiæ, non obstante, quòd incumbant Curæ Animarum rei adeò necessariæ ob administrationem Sacramentorum, adhuc subjacent quindennis, juxta Bull. 50. Clementis X. §. 6. in fin. §. 8. in principio, & §. 9. in med. Bullar. nov. Rom. tom. 6. repetit. post Tract. int. Constitution. Apostolic. in ordine la XI. ibi: quibuscumque Ecclesiis etiam Parochialibus &c. Parochialia &c. quanto magis Congregatio S. Ivoonis quindennis subjacere debet, quæ incumbit defensionis litem egenorum consentientium in bono tempo-
- rali

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera, excedentibus, Sacro Collegio Eñorum S. R. E. Cardinalium unitis, sivè ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, ad favorem ejusdem Sacri Collegii reservatis, etiam adhuc debentur quindennia .

SUMMARIUM.

18 rali præponderare, seu prævalere non valente bono spirituali, ac saluti Animarum, arguendo à bono spirituali ad temporale, & à majori ad minus, quæ argumenta in Jure sunt validissima, *Ewerard. in Topic. legal. loc. 77. Barbosa loc. 67.*

19 Non omisso, quòd omnis tollitur difficultas ex lectione ipsarum Constitutionum super materia quindenniorum editarum, quæ indeterminatè, ac indistinctè loquuntur de quibuscumque Congregationibus, nulla excepta, sicque generalissimè omnes, cujuscumque instituti illæ sint, amplectuntur vigore generalitatis verborum etiam pluriès in qualibet Bulla repetitorum, juxta *Bull. 20. Julii III. §. 6. in principio, Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi : à quibuscumque &c. Congregationibus &c. & in med. ibi : contra omnes Congregationes &c. quæ Congregationes prædictæ &c. Bull. 17. Pauli IV. §. 8. in principio antè med. & post med. circa fin. eod. tom. 1. ibi : quibuscumque &c. & utriusque sexus Congregationibus &c. quascumque alias Congregationes &c. Bull. 38. S. Pii V. §. 4. in principio, & §. 6. in principio, tom. 2. ibi : quascumque Congregationes &c. & quasvis alias personas &c. Bull. 33. Sixti V. §. 2. antè med. & circa fin. & §. 4. in principio, eod. tom. 2. Bull. 18. Urbani VIII. in principio, juncto §. 2. in med. tom. 5. & Bull. 50. Clementis X. §. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. & 11. tom. 6. repetit. post *Tract. int. Const. Apost. in ordine la III. V. VI. VII. VIII. & XI.**

20 His accedit in comprobationem, quòd etiam Congregationes privilegiatas, ac exemptas expressè subjicere voluerunt Summi Pontifices quindenniis, ad tollendum omne dubium, veluti legere est in *Bull. 38. S. Pii V. §. 3. in fin. Bullar. nov. Rom. tom. 2. ibi : Congregationibus &c. ac utriusque sexus personarum Pii Locis, quantumvis privilegiatis, & exemptis &c. Bull. 33. Sixti V. §. 2. in fin. & §. 5. eod. tom. 2. ibi : quantumcumque exemptæ, & privilegiatæ existant &c. Non obstantibus &c. privilegiis, exemptionibus &c. indultis &c. Congregationibus &c. concessis &c. Bull. 18. Urbani VIII. §. 4. in principio, tom. 5. & Bull. 50. Clementis X. §. 1. in fin. §. 3. antè med. & §. 6. antè med. tom. 6. ibi : utriusque sexus Congregationibus, & aliis Pii Locis, etiam à solutione hujusmodi exemptionem habere præsumentibus &c. quantumcumque privilegiata, & exempta existerent &c. omnia, & singula privilegia, immunitates, & exemptiones &c. quibusvis Congregationibus, & quibusvis aliis &c. quomodolibet concessa revocantes &c. repetit. post *Tract. int. Const. Apost. in ordine la VI. VII. VIII. & XI.**

21 Aliàs admissò contrario intellectu Constitutionum Apostolicarum, sequeretur, quòd Pontifices difficiliore se redderent ad uniuersum Beneficia, vel reservata perpetuas Pensiones Congregationi S. Ivois, nè hac via præjudicaret Annatibus ob perpetuitatem reddituum hujusmodi Ecclesiasticorum penes manum mortuam, proindeque ob cessationem Annatarum ex defectu futurarum vacationum; quidquid hodiè successit de novo in Congregatione S. Ivois, necappè applicatio fructuum unius Abbreviaturæ vacabilis .

- 1 Etiam ex Beneficiis unitis, sivè Pensionibus reservatis Sacro Collegio debentur quindennia .
- 2 Verbum quibuscumque nullum excludit .
- 3 Cardinales comprehenduntur sub Regulis Cancellaria .
- 4 Superiores inferioribus exemplo esse debent .
- 5 Quindennia introducta favore Papæ .
- 6 Cardinales comprehenduntur sub Constitutionibus generaliter loquentibus .
- 7 Cardinales non comprehenduntur sub Constitutionibus de eisdem speciale mentionem non facientibus .
- 8 Cardinales exempti sunt à taxis pro expeditionibus literarum, & laudatur bon. mem. R. P. D. Piton .
- 9 Causa Papæ comprehendit Cardinales .
- 10 Laudatur Eñus Petra .
- 11 Bullæ quindenniorum sunt favorabiles Sedi Apostolicæ .
- 12 Cardinales sunt pars corporis Papæ, ejusque Consilarii .
- 13 Laudatur Card. Franc. Albitius .
- 14 Quindennia introducta fuerunt etiam pro sustentatione Cardinalium .
- 15 Locans gabellas ad sui commodum impositas, ad eas non tenetur .
- 16 Laudatur bon. mem. R. P. D. Anfaldus .
- 17 Res considerari valet ob diversos effectus .
- 18 Licet una, eademque res non possit diversimodè considerari .
- 19 Augusta gaudet privilegiis Augusti .
- 20 Attamen sub legum vinculo comprehenditur, nisi specialiter excipiatur .
- 21 Cardinales sunt Papæ Consilarii .
- 22 Solus Princeps solutus est legibus .
- 23 Quindennia debentur Cardinalibus ex solis Beneficiis Majoribus, seu Consistorialibus .
- 24 Cardinales subjiciuntur Constitutionibus imponentibus subsidia .
- 25 Adducitur locus Matt. cap. 17. vers. 26 .
- 26 Quindennium dependet à dominio supremo, quod habet Sedes Apostolica super omnibus Beneficiis .
- 27 Aliud est Capitulum, seu Collegium, & aliud Canonici, seu Collegiales .
- 28 Cardinales vigore peculiaris Indulti expediendi per viam secretam, non solvunt Annatas pro Provisionibus Beneficiorum in eorum personis factis .
- 29 Quindennia in Annatarum locum subrogata .
- 30 Privilegium non solvendi Annatas est odiosum, strictèque interpretandum .
- 31 Onus solvendi quindennia non solum est personale, sed etiam reale .
- 32 Ideò tamquam tale, ex vi hujusmodi realitatis, transt in quæcumque etiam speciali nota dignum .

33 *Onus quinquenniorum regulatur ab ipsis fructibus Beneficiorum, qui in quemcumque transeuntes, semper remanent affecti onere quinquenniali, a quocumque illi percipiuntur.*

CAPITULUM CXVI.

Quantumvis præfens articulus videatur esse de subiecto non supponente, cum nullæ Uniones Sacro Collegio factæ reperiantur, nec probabiles sint, dum adhuc non accidit talis casus, prout potest accidere, & forsitan accidit, quod Beneficia uniantur Cardinalium Ecclesiis Titularibus; nihilominus, si forte contingat casus, quod Romani Pontifices uniant Sacro Collegio Eñorum S. R. E. Cardinalium Beneficia, vel referrent, & applicent perpetuas Pensiones; qua occasione oritur controversia, utrum in hoc casu sit locus quinquenniis, nec nē, & affirmativè procedendo, resolvitur, quod ex Beneficiis annuum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, Sacro Collegio Eñorum S. R. E. Cardinalium unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, ad favorem ejusdem Sacri Collegii reservatis, etiam adhuc debentur quinquennia; quippè sub Constitutionibus Apostolicis de quinquenniorum materia loquentibus includuntur Uniones activæ, & passivæ de Locis Piiis, ac Collegiis, quantumvis qualificatis per verbum *quibuscumque* pluries geminatum, nullo excludentibus, sicque includentibus quoque Sacrum Collegium qualificatissimum, *Barbosa de diction. dict. 317. per tot. juxta Bull. 38. S. Pii V. s. 4. in principio, & s. 6. in principio, Bullar. nov. Rom. tom. 2. Bull. 33. Sixti V. s. 2. in med. & post fin. eod. tom. 2. Bull. 18. Urbani VIII. in principio, & s. 2. in med. tom. 5. & Bull. 50. Clementis X. s. 1. circa fin. s. 3. in fin. s. 4. in principio, s. 5. in principio, s. 7. in principio, & s. 9. in principio, tom. 6. repetit. post Tract. int. Constitution. Apostolic. in ordine la VI. VII. VIII. & XI.*

Hinc est, quod Cardinales comprehenduntur sub Regulis Cancellariæ, *Germon. de Indult. Cardinal. s. Que sublatis, nu. 93. Lotther. de re benefic. lib. 1. quæst. 8. num. 85. cum seqq. Gonzalez ad Regul. 8. hodie 9. Cancellar. de Mensib. gloss. 24. n. 13. cum seqq. Garz. de Benefic. par. 5. cap. 1. num. 253. aliàs, si non comprehenderentur, intolerabile sequeretur absurdum, quod ferè nulla lex ligaret Cardinales, cum rarissimè de illis fiat mentio, & tamen Constitutiones eduntur, ut ab omnibus custodiantur, ac maximè ab his, qui in eminentiori gradu constituti, reliquis inferioribus exemplo esse debent, *Gomez Sarnen. in Probem. ad Regul. Cancellar. quæst. 4. nu. 5. Fagnan. in cap. nē pro dilatione 18. de penitent. & remission. potissimum cum materia quinquenniorum non sit odiosa odio irrationabili, immò favorabilis, uti fundata in recognitione universalis dominii Papæ, inque illius favorem, juxta declarationem in prælaudatis Pontificiis Constitutionibus contentam, præsertim in *Constit. 17. Pauli IV. s. 1. Bullar. nov. Rom. tom. 1. Constitut. 38. S. Pii V. s. 3. in principio, tom. 2. Constit. 18. Urbani VIII. in principio, tom. 5. Constit. 50. Clementis X. s. 3. & 6. tom. 6. & Constit. Clementis XI. edita 23. Novembris***

1704. ibi: *ad tuendam Dignitatem; & cetera Ecclesiæ universalis onera perferenda, Romano Pontifici capiti visibili & c. Constitut. edita 24. Januarii 1705. ibi: Cum itaque ad munus nostrum omnino pertineat tucri Furæ hujus S. Sedis Apostolicæ, cui hujusmodi quinquennia penduntur & c. quæ ab omnibus Ecclesiis, & Beneficiis, capiti visibili Ecclesiæ præstari debent & c. Constitut. edita 16. Maji 1705. ibi: tum pro congrua Dignitatis, quam gerit tanquam visibile caput Ecclesiæ, subfistentatione & c. & tradunt *Bursatt. conf. 126. n. 70. cum seqq. lib. 2. Fagnan. in cap. præterea 1. n. 43. cum seqq. nē Prælat. vic. suas, Card. de Luca de Benefic. discurs. 89. num. 2. in dēque tanto magis comprehenduntur Cardinales sub Constitutionibus generaliter loquentibus, & concernentibus bonum publicum, nisi concurrat speciale indulgentium exemptivum à quinquenniis, Rota coram Alexandro VIII. dec. 257. n. 2. cum seqq.**

Non obstat quod Cardinales, uti specialiter notati digni, non comprehenduntur sub Constitutionibus de eisdem speciale mentionem non facientibus, præsertim præjudicialibus, ac à Jure exorbitantibus, *Ancharan. conf. 297. per tot. Lotther. de re benefic. lib. 1. qu. 8. num. 84. Advoc. Constantin. ad Statut. Urb. tom. 1. annotat. 17. artic. 1. num. 35. undè exempti intelliguntur ab oneribus, & contributionibus, nisi de illis specifica mentio fiat, Rota coram Duran. dec. 67. Alexand. VIII. dec. 257. & in recentior. dec. 46. 452. & 464. par. 5. tom. 1. & 2. prout exempti sunt à taxis pro expeditionibus literarum, bon. mem. R. P. D. Piton. meritissimus Sanctissimi Auditor, olim famigeratus Advocatus Beneficialista, disceptation. Ecclesiastic. par. 1. discept. 12. num. 12. quia benè comprehenduntur, quando eadem militat ratio, & quando, ut in casu, jus quinquenniorum tributum fuit favore Papæ, sicque ipsius causa, quæ æquè comprehendit Cardinales, bon. mem. R. P. D. Piton. loc. mox citat. nu. 36. cum seqq. Eminentissimus D. Card. Vincentius Petra eximius Jurisconsultus, olim rectissimus Auditoris Camera Locumtenens, meritissimus Sacra Congregationis Concilii, posteaque Sacre Congregationis Episcoporum, & Regularium Secretarius, in suis aureis, & elaboratissimis Commentar. ad Constitution. Apostolic. tom. 3. in Constitution. I. Bonifacii VIII. num. 18. maximè cum Bullæ quinquenniorum non sunt odiosæ odio irrationabili, sed potius favorabiles Sedi Apostolicæ, *Lotther. de re benefic. lib. 1. quæst. 8. num. 85. cum seqq. Rota coram Alexand. VIII. dec. 257. nu. 1. cum seqq. dec. 46. & 464. nu. 3. part. 5. recentiorum tom. 1. & 2.**

Minus obstat, quod videtur quodammodo indecens, ac improprium, quod Cardinales solvant quinquennia, quando sunt pars corporis Papæ, ipsiusque Consilarii, *Card. Franciscus Albius, olim in Urbe strenuissimus Advocatus, de Jurisdictione Cardinal. in Eccles. eor. Titul. discept. 2. quæst. 2. num. 20. quodve illi solvant quinquennia, quando illa introducta fuerunt non solum in recognitionem universalis dominii penes Pontificem residentis, sed etiam pro decentiori Sacri Collegii Cardinalium subfistentatione, qui hoc modo sunt quodammodo Domini quinquenniorum pro rata sibi contingente, ut palàm fit ex Bulla 6. Pauli II. primi quin-*

quindenniorum regulatoris, §. 2. in fin. & §. 3. in fin. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi, Cumque propterea Camera Apostolica, nec non &c. S. R. E. Cardinalium Collegium, & Sedis Apostolicæ Officiales detrimentum non modicum patiantur. Nos, quorum interest, eorundem Cameræ, Collegii, & Officialium indemnitati prospicere volentes &c. Bulla 20. Julii III. in principio, & §. 5. in fin. cod. tom. 1. ibi, Cupientes Cameræ Apostolicæ & Collegii &c. S. R. E. Cardinalium, ac Officialium Sedis Apostolicæ indemnitati consilere &c. Cum autem &c. aliàs obligationes de solvendis Communibus, & Minutis Servitiis, ac Annatis &c. factæ non fuerint, & quæ sunt, executioni non demandentur, in &c. Cameræ, ac Collegii Cardinalium, & Officialium detrimentum &c. Bulla 17. Pauli IV. §. 7. in princip. & fin. cod. tom. 1. ibi, sub prætextu, quod dictus Leo &c. agentibus pro Camera, ac Cardinalibus, & Officialibus præfatis silentium desuper imposuerit &c. Et &c. Communia, Minuta Servitia, Annatas, & alia Jura, Cameræ, & Collegio, ac Officialibus prædictis &c. debita persolvere recuset &c. in &c. Cameræ, ac Collegii, & Officialium prædictorum detrimentum &c. &c. Bulla 38. S. Pii V. §. 3. in princip. tom. 2. ibi, Volentes Cameræ nostræ Apostolicæ, ac &c. S. R. E. Cardinalium, nec non &c. Romanæ Curiæ Officialium Participantium Jura præservare, illorumque indemnitati consilere &c. Bulla 33. Sixti V. in princip. juncto §. 2. in princip. & fin. & §. 4. in princip. eod. tom. 2. ibi, Cameræ nostræ Apostolicæ, & Collegii &c. S. R. E. Cardinalium &c. indemnitati &c. consilere &c. volentes &c. Bulla 18. Urbani VIII. in princip. juncto §. 1. tom. 5. & Bulla 50. Clementis X. in princip. juncto §. 1. in princip. §. 2. in princip. §. 3. in princip. & med. §. 5. 7. 8. in fin. §. 10. in princip. & §. 11. in princip. tom. 6. ibi, ut &c. S. R. E. Cardinales &c. statum illorum juxta Cardinalatus subimitatem decetius tenere, &c. valeant &c. repetit. post Tract. int. Constitution. Apostolic. in ordine la 1. III. V. VI. VIII. & XI. ac tradunt Mass. Gallef. de annat. nu. 23. & 24. Card. de Luca de Benefic. discurs. 89. num. 3. unde æquum non videtur, quod iidem Cardinales tenerent solvere eadem quindennia, quorum creditores sunt, quodvq; eodem tempore, ac in eadem materia, & re sint debitorum ex una parte, & creditores ex altera, veluti de locante gabellas ad sui commodum impositas, quod ille ad eas non teneatur, ne detur actio, & passio in eodem subiecto, immortalis ævi R. P. D. Ansaldo de Ansaldo, eruditissimus S. R. E. Romanæ Auditorii Decanus, olim in Urbe præclarissimus Advocatus, de commercio. & mercatur. discurs. 21. nu. 15. & 16. quia, omisso, quod non implicat, esse debitores, & creditores eodem tempore pro eadem re ob diversos effectus, seu respectus, cum res considerari valeat ob divertos effectus, diversæque rationis, cap. cum Cappella 16. de privileg. l. si quis perferendus 35. §. fin. ff. de furt. l. diles 75. §. Pro parte 1. ff. de legat. 2. Barbosa axiom. 135. num. 7. licet una, eademque res non possit diversimodè considerari ob monstruositatem, partim nempe

uno modo, & partim alio, l. nam absurdum 7. ff. de bon. libert. l. non sunt liberi 14. ff. de stat. bo. min. l. duobus 30. ff. de liberal. caus. immo videmus, quod Augusta, quæ aliquo condonatur radiis Augusti, & gaudet illius privilegiis, 19 l. fiscus 6. §. fin. ff. de jure fisci, arcantem sub legam vinculo comprehenditur, nisi specialiter excipiat, l. Princeps 31. ff. de legib. l. bene à Zenone 3. C. de quadrienn. pr. scription. l. donationes 26. la 2. C. de donation. int. vir. & uxor. l. femina 8. ff. de Senator. §. Non tantum permittitur, Novell. de mpt. Mastrill. de Magistrat. par. 2. lib. 4. cap. 13. num. 22. & 23. ergo idem dicendum in Cardinalibus, licet eodem modo fiat pars corporis Papæ, sicuti Augusta Imperatoris, præsertim, cum Cardinales nihil aliud sint, quam Papæ Consiliarii, cap. in Parochia 16. qu. 1. cap. fundamenta 17. de election. in 6. & nemo dixerit, Consiliarios Principis, legum vinculis non arctari, à quibus solus Princeps solutus dicitur, l. Princeps 31. ff. de legib. nec Cardinales in abstracto sunt Domini quindenniorum ex omnibus Beneficiis etiam inferioribus, minoribus, seu non Consistorialibus, sed ex solis Majoribus, seu Consistorialibus, 23 Mass. Gallef. de annat. num. 3. cum seqq. Fagnan. in cap. prætereà 1. num. 40. cum seqq. nè Pralat. vic. suas, Arneyden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 3. num. 10. Tamburin. de Jur. Abbat. tom. 1. disp. 9. quæst. 3. num. 4. in fin. Toudut. de Pension. Eccles. cap. 10. num. 3. Card. de Luca de Benefic. discurs. 89. nu. 1.

Hinc Cardinales subjiciuntur Constitutionibus inponentibus subidia, Monet. de Decim. Papal. cap. 9. quæst. 3. num. 118. cum seqq. Card. de Luca de Regalib. discurs. 56. n. 3.

Longè minus relevat, quod Cardinales tamquam filii Papæ, viderentur esse immunes ab hujusmodi tributo quindenniali, juxta illud Matth. cap. 17. versiculo 26. ibi prævenit cum Jesus, quid tibi videtur Simon, Reges terræ, à quibus accipiunt tributum, vel census? A filiis suis, an ab alienis? dixit illi Jesus: ergo liberi sunt filii; quia, sicuti ex eodem Evangelio constat, quod ad evitandum scandalum, Christus, non obstante, quod verè esset filius Regis cælorum, nihilominus sponte sua se subicere voluit tributo, ut habetur ibidem versiculo 17. ibi: Ut autem non scandalizemus eos, vade ad mare, & mitte hamum, & cum piscem, qui primus ascenderit, tolle, & aperto ore ejus, invenies staterem, illum sumens, da eis pro me, & te; nec quindennium est tributum, sed pars patrimonii Petri: præterquam quod quindennium non est tributum sæculare, de quo fit sermo in Evangelio, sed onus Ecclesiasticum impositum à Principe Ecclesiastico, cui subijci Cardinales illius membra nullum datur inconveniens, cum dependeat à dominio supremo, quod habet Sedes Apostolica super omnibus Beneficiis Ecclesiasticis, juxta declarationem traditam in Bulla 17. Pauli IV. §. 1. Bullar. nov. Rom. tom. 1. Bulla 38. S. Pii V. §. 3. in principio, tom. 2. Bulla 18. Urbani VIII. in principio, tom. 5. & Bulla 50. Clementis X. §. 3. in principio, & §. 6. in principio, tom. 6. repetit. post Tract. int. Constit. Apost. in ordine la V. VI. VIII. & XI. & notant Bursfater. confil. 126. num. 70. cum seqq. lib. 2. nu. in cap. prætereà 1. num. 43. & 44. nè Prælat.

lat. vic. suas, *Card. de Luca de Benefic. discurs. 89. num. 2. 8. & 9.* ubi, quod quinquennia hujusmodi habeantur ad instar laudemii, seu quinquennii debiti Domino directo occasione novæ Investituræ, vel potius ad instar relevii, quod per feudatarium solvitur Domino feudi pro illius renovatione.

Ejusdem irrelevantia est, quod, cum etiam ipsi Cardinales participant de quinquenniis ex Beneficiis Confortialibus in tertia parte, juxta per nos infra *Cap. CXCLX. cum seqq.* tradita, videretur, eos non teneri ad quinquennia; quia accipiunt quinquennia singulariter, seu tamquam singuli, non autem universaliter, seu collectivè; ita, ut in accipiendo representent Collegium, non in solvendo: & aliud est Capitulum, seu Collegium, & aliud Canonicus, seu Collegiales singulariter considerari, sicque non datur actio, & passio ex eo, quod tali casu reputantur personæ distinctæ.

Ultraquamquod solutio ejusmodi quinquenniorum est quodammodo compensatio istius gravaminis, dum recipiunt Cardinales etiam quinquennia, sicque illa postea restituuntur; si enim Cardinales illa non solverent, massa quinquenniorum diminueretur, & consequenter ipsi minus acciperent in suis portionibus, solvendo autem, ipsi majorem portionem accipiunt, sicque solvendo, fit quædam compensatio.

Ejusdem furfuris est, quod, sicuti Cardinalibus in vigore peculiaris Indulti expediendi per viam secretam, non solvunt Annatas pro Provisionibus Beneficiorum in eorum Personis factis, *Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 3. num. 52. cum seqq.* habenda enim est præ oculis distinctio inter hujusmodi Indultum expediendi per viam secretam, & inter Indultum expediendi gratis, non liberans à solutione Annatæ, ut supra monuimus *Cap. XLIV. num. 55.* ita à fortiori nec etiam Sacrum Collegium ob majorem favorem in communi debitum toti Collegio, quam in particulari singulis Cardinalibus, solvere debet quinquennia in Annatarum locum, subrogata, ad per nos supra tradita *Cap. 1. ac alibi passim*, quia privilegium hujusmodi non solvendi Annatas, uti tendens in præjudicium Annatarum ex titulo oneroso causam à Papa habentium, inque eorum evidentissimum, ac notabile damnum ob tractum perpetuum, &

30 successivum, est odiosum, strictèque interpretandum, nec extendibile ad quinquennia, seu ad exemptionem etiam à solutione quinquenniorum, ut, quominus fieri possit, tertium non lædat, per *textum in l. si unus 27. §. Pacta 4. versic. ante omnia, ff. de pact. gloss. in l. sub prætextu 29. la. 2. ibique Bartol. nu. 5. C. de transaction. Oldrad. consil. 258. num. 2. Surd. consil. 313. n. 34. Abb. in cap. quia circa 21. num. 4. de privileg. Felin. in cap. causam, quæ 18. num. 11. & 12. de Rescript. Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 3. nu. 55. Rota coram Card. Seraphin. dec. 1410. num. 14. tom. 2. Duran. dec. 233. num. 3. Emerix Fun. Decan. dec. 260. nu. 1. ac in recentior. dec. 7. num. 14. par. 11. & in Neapolitana Pensionis 29. Novembris 1696. §. Nec urget, cum seqq. & 22. Aprilis 1697. §. Data, coram Molines Decano, Inquisitore Generali Hispaniarum, & 17. Februarii 1698. §. Unica supererat, coram Ansaldo De-*

ciano.

Præterquamquod nec onus solvendi quinquennia impositum intelligitur ipsi manui mortuæ, cui Beneficia uniantur, aut perpetuò reservantur Pensiones, sed quia ipsis Beneficiis, seu eorum fructibus, sive Pensionibus, sicque non solum est personale, sed etiam reale, uti super re ipsa infixum, veluti in similibus, immò fraternizantibus, seu veris maternizantibus terminis Annatarum, quæ sunt matres quinquenniorum, firman per *textum in cap. dilecti 8. cap. quoniam 13. de Decim. Bursatt. consil. 126. num. 83. tom. 2. Fagnan. in cap. præterea 1. n. 66. & 81. ne Pralat. vic. suas, Campeg. de ammat. num. 11. Monet. de distribution. quotidian. par. 2. quest. 9. num. 34. Lotther. de re benefic. lib. 3. quest. 20. num. 34. cum seqq. Rota coram Manzaned. dec. 842. num. 9. undè ex vi hujusmodi (ut ita dicam) realitatis, transit in quemcumque etiam speciali nota dignum, ut per *textum in l. Rescripto 6. §. Siciendum 3. ff. de muner. & honor. notaat gloss. in Clement. 1. de censibus, Hostiens. in summ. tit. de jure immunitat. §. A quibus, in principio, Abb. consil. 30. num. 2. lib. 2. Roman. consil. 412. nu. 2. post med. Ancharan. consil. 386. col. 1. Ruin. consil. 111. num. 12. lib. 5. Cravett. consil. 217. num. 5. Card. Paris. consil. 32. num. 117. lib. 1. sicque tale onus quinquenniorum non est regulandum ex qualitate personarum speciali nota dignarum, sed ab ipsis fructibus, qui in quemcumque transeuntes, semper remanent affecti hujusmodi onere quinquenniali, à quocumque illi percipiuntur, *Rota coram Duran. dec. 67. n. 18. Alexand. VIII. dec. 257. num. 8. & in recentior. dec. 432. nu. 14. & dec. 464. num. 3. cum seqq. par. 5. tom. 2.***

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, Collegio Illustriorum Sacræ Rotæ Romanæ Auditorum unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, ad favorem ejusdem Collegii reservatis, etiam adhuc debentur quinquennia.

SUMMARIUM.

- 1 Etiam ex Beneficiis unitis, sive Pensionibus reservatis Collegio Illustriorum Rotæ Auditorum debentur quinquennia.
- 2 Auditores Rotæ comprehenduntur sub generalitate Constitutionum Pontificiarum.
- 3 Isti privilegiis Pontificum decorantur.
- 4 Quinquenniorum materia stricta.
- 5 Papa nunquam contra se concedit privilegia.
- 6 Rotæ Auditores nihil solvunt pro expeditione gratiæ.
- 7 Indultum expediendi gratis non includit Annatam.
- 8 Auditores Rotæ eximuntur à gravioribus quidem expensis in expeditionibus beneficiis, & laudatur R. P. D. Ansaldo.
- 9 In quibus aliis Collegiis procedat principalis resolutio.

CAPITULUM CXVII.

Viso in præcedenti Cap. quòd debeantur quindennia ex Beneficiis unitis, aut perpetuis Pensionibus reservatis Sacro Collegio Illuſtriorum Cardinalium, nunc videbimus, quòd pariter debeantur quindennia ex Beneficiis unitis, seu perpetuis Pensionibus reservatis Collegio Illuſtriffimorum Sacræ Rotæ Auditorum, resol-
 1 vendo, quòd ex Beneficiis annuum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, Collegio Illuſtriorum Sacræ Rotæ Romanæ Auditorum unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, ad favorem ejusdem Collegii reservatis, etiam adhuc debentur quindennia; quia, nisi isti doceant de exemptione particulari, compræhenduntur sub generalitate Constitutionum Pontificiarum, quæ generaliter loquuntur, & generaliter sunt intelligendæ, quidquid ex propensione naturali erga proprium Collegium senserit *Anſaldus* (quod forsitan non sentierit in præcedenti gradu Advocati) in *Præfat. ad suas decision. num. 85. & 86. Rota coram Card. Put. decis. 85. & 205. lib. 1.*

Non obstat, quòd Illuſtri Sacræ Rotæ Auditores, uti invigilantes publico bono in totius
 3 orbis Causis definiendis, ob idque quamplurimis Summorum Pontificum privilegiis decorati, de quibus *Roman. consil. 436. num. 10. ac per tot.* viderentur speciali, immò specialissima nota digni, immò dignissimi ad hoc, ut compræhendantur in Bullis Apostolicis, potissimum in materia, ut ista quindenniorum sibi præjudiciali, immò præjudicialissima ob tractum successivum, stricta, ac à Jure exorbitante, ipsique Juri communi prorsus ignota, *Anſald. in Præfat. ad suas decision. nu. 85. cum seq. Rota coram Card. Puteo dec. 85. & 205. lib. 1.* quia factis est, & superabundat generalitas Bullarum super quindenniis editarum ad hoc, ut quæcumque Collegia etiam speciali, & specialissima nota
 5 digna compræhendantur; & Papa nunquam contrà se concedit privilegia.

Minus obstat, quòd Rotæ Auditores, vigore
 6 Bullæ 13. *Clementis VII. §. 14. Bullar. nov. Rom. tom. 1.* nihil solvunt pro expeditione literarum alicujus gratiæ, proindeque ipsis non obligatis ad solutionem Annatarum pro Beneficiis, de quibus providentur, sive pro Pensionibus, quæ ad eorum favorem reservantur, nullum inferunt Annatistis præjudicium in non solvendo quindennia, cum tales Rotæ Auditores non teneri videantur Annatas solvere ex eo, quòd gratis expediunt; ergò nec tenebuntur quindennia solvere, quia non est bona consequentia, Auditores Rotæ habent privilegium expediendi gratis, ergò habent etiam privilegium non solvendi Annatas, cum immò per unum indultum non inferatur ad aliud, maxime in materia præjudiciali Annatistis, & praxis servet, quòd Auditores teneantur Annatas solvere, forsitan, quia, licet Annata exigatur in expeditione literarum, & conformetur taxæ, nihilominus illa non exigitur ratione expeditionis literarum, sed bene ratione primitiarum, seu primorum fructuum Summo Ecclesiæ Dei Sacerdoti in recognitionem universalis dominii debitorum; sicque indultum expe-

diendi gratis non includit Annatam, veluti in puris nostris terminis notat *Ameijden. de Styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 3. de annat. n. 50* ubi refert, ita fuisse judicatum in Camera Apostolica contrà Robusterium Rotæ Decanum, occasione promotionis ad Ecclesiam Oriolen. in Hispaniis.

Præterquamquòd ex prælaudata Constitutione *Clementis VII.* nihil aliud erari potest, quàm, quòd Auditores Rotæ, adintar Papæ familiarium, extrahant à gravioribus quidem
 8 expensis, sique non ab omnibus in expeditionibus beneficiis, prout observat claræ memoriæ eruditissimus *K. P. D. Anſaldus Decanus, in Præfatione ad suas elaboratissimas Decisiones editas in Sacra Rota Romana n. 2.*

Neve autem me in longius protraham, ten-
 xendo plura alia Capitula, censeo, principalem nostram resolutionem procedere etiam in
 9 Collegio Illuſtriorum Camera Apostolicæ Clericorum; Signaturæ Justitiæ Votantium, Prothonotariorum Apostolicorum de numero Participantium, & Advocatorum Consistorialium, ac in omnibus aliis similibus Collegiis.

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, Officio S. Inquisitionis unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, ad favorem ejusdem Officii S. Inquisitionis reservatis, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Etiam ex Beneficiis unitis, sive Pensionibus reservatis Officio S. Inquisitionis debentur quindennia.
- 2 Inquisitores non sunt exempti à Decimis Papalibus.
- 3 Quindennia quodammodo Decimæ Papales sunt.
- 4 Quindennia in locum Annatarum subrogata, & laudatur *Clemens XI.*
- 5 Nullus major favor est, quàm ille Fidei.
- 6 Inquisitores ex Privilegio Pauli III. & S. Pii V. percipere possunt in absentia distributiones.
- 7 De Jure tamen communi non possunt.
- 8 In Bullis quindenniorum derogatur exemptionibus.

CAPITULUM CXVIII.

Cum tam sanctum Tribunal in favorem Fidei erectum, tam necessario bono invigilet, hæreticales nebulas delendo, proindeque speciali, immò specialissima nota dignum, videretur prima facie à quindenniis exemptum, ne ejusdem, parisque cum reliquis manibus mortuis conditionis esset, nevé de assiduis laboribus in causam nostræ Orthodoxæ Religionis exanthlaris præmium ullum reportaret: nihilominus re ad trutinam revocata, contrarium firmando, revoivimus, quòd ex Beneficiis annuum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, Officio S. Inquisitionis unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, ad favorem ejusdem Officii S. Inquisitionis reservatis, etiam adhuc
 1
 S s de-

debentur quindennia; eo enim modo, quo, non obstante causa fidei, Inquisitores non intelliguntur exempti à solutione Decimarum Papalium, nisi expressè eximantur, prout exempti fuerunt in Ditione Veneta, Clericat de Benefic. & Pension. discord. forens. par. 2. discord. 5. num. 28. pariter non intelliguntur exempti à solutione quindenniorum, quæ quodammodo Decimæ Papales sunt, uti in recognitionem universalis domini Papæ debita, ac uti subrogata in locum Annatarum subrogatarum in locum Decimarum, ex per nos fusè suprâ traditis in Cap. I. ac alibi passim, exque sapientissimo oraculo S. M. Clementis XI. in sua Constitutione edita 23. Novembris 1704. ibi „exploratum est, „Quindennia &c. suffecta fuisse in locum Annatarum, Annatas verò subrogatas fuisse Decimis, quæ &c. Romano Pontifici &c. exolvebantur &c. Hinc Prædecessores nostri, divino, humanoque Juri consentaneum esse duxerunt, quindenniis, quæ naturam, conditionemque Decimarum induerant, ipsa etiam Beneficia &c. suis Constitutionibus subjicere &c. „ & in alia sua Constitutione edita 24. Januarii 1705. ibi „Cum itaque ad munus nostrum pertineat tueri Jura hujus S. Sedis Apostolicæ, cui hujusmodi quindennia penduntur loco Decimarum, quæ ab omnibus Ecclesiis, & Beneficiis, Capiti visibili Ecclesiæ præstari debent &c. „ repetit. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la XII. & XIV.

Non obstat, quod, cum nullus major favor sit, quam Fidei, cap. Judæi 28. quæst. 1. cap. ex literis 2. de conversion. infidel. censentur Inquisitores à quindenniis exempti; quia, sicuti isti de Jure communi, secluso Privilegio à Paulo III. & S. Pio V. concessio, illis non suffragante causa Fidei, de quo Fragor. de regim. Reipub. Christian. tom. 2. par. 2. lib. 3. disput. 8. §. 2. n. 33. Barbosa de Canonic. & Dignitat. cap. 24. num. 2. Escobar de Corro de Hor. Canonic. quæstion. 5. §. 2. nu. 167. & de puritat. sanguin. par. 1. quæstion. 4. §. 5. n. 70. Sanctarell. var. resolution. quæstion. 1. num. 3. acquirere nequeunt in absentia distributiones quotidianas apud Ecclesias, in quibus possident Canonicatus, Monet. de distribution. quotidian. par. 2. quæstion. 11. num. 110 & 111. Carem. de Inquisit. par. 1. tit. 5. §. 13. nu. 93. Pafserin. de stat. homin. tom. 1. quæst. 185. artic. 5. num. 141. ita iidem, secluso Privilegio, non eximuntur à quindenniis: aliàs favor Fidei, qui non suffragatur ob præjudicium aliorum Canonicorum non Inquisitorum quoad perceptionem distributionum in absentia, suffragaretur in præjudicium Papæ, Cardinalium, ac Annatarum quoad exemptionem à quindenniis.

Omnisque tollitur (quando etiam adesse) prout non adest scrupulus, dum in Bullis quindenniorum legitur generalissima, & expressissima derogatio quibuscumque Privilegiis, ac exemptionibus, ut videre est in Bull. 20. Julii III. §. 6. in fin. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi „æque omnia ad quascumque &c. Congregationes, quantumvis privilegiatas, & exemptas &c. extendimus, & ampliamus &c. „ Bull. 38. S. Pii V. §. 3. in fin. §. 4. in princip. & §. 7. tom. 2. ibi „, Piis Locis, quantumvis privilegiatis, & exemptis &c. quantumcumque &c.

„ exemptæ, & privilegiatæ existant &c. Non obstantibus &c. Privilegiis, exemptionibus, „ Indultis &c. Piis Locis prædictis &c. concessis &c. Bull. 33. Sixti V. §. 5. eod. tom. 2. Bull. 18. Urbani VIII. in princip. & §. 4. tom. 5. & Bull. 50. Clementis X. §. 3. 6. 7. 8. & 14. tom. 6. ibi „ quantumcumque exempta, & privilegiata „ existerent &c. omnia, & singula Privilegia „ immunitates, & exemptiones &c. concessa „ revocantes, & annullantes, revocataque, & „ annullata ex nunc esse, & fore decernentes „ &c. omnia, & singula in contrarium disposita, tanquam nulla, & irrita revocantes &c. „ repetit. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la III. VI. VII. VIII. & XI. adeò, ut, si forsitan Inquisitores in aliquibus Partibus exemptionem hujusmodi perantè habuissent à Sede Apostolica, adhuc, illa non obstantè, tenerentur ad solutionem quindenniorum.

ARGUMENTUM.

Ex Hospitalibus titularibus annum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, de tempore Unionis, Cura, aut Hospitalitate carentibus, vel non carentibus, Hospitalibus titularibus, vel non titularibus unitis, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- Hospitale dictum ab hospitando pauperes, & peregrinos, quibus suppeditanda sunt necessaria.
- Hospitale titolare illud est, quod datur Clerico in titulum Beneficii.
- Hospitale titolare, de tempore Unionis, Cura, aut Hospitalitate carens, vel non carens, adinstar Beneficii simplicis, subjacet quindenniis.
- Hospitale titolare venit appellatione Beneficii ad Juris, & Regule Cancellariæ effectus.
- Hospitale non titolare illud dicitur, quod in simplicem administrationem etiam laico conceditur.
- Et tanquam non Beneficium non venit sub Primariis Precibus Imperatoris.
- Provisiois nomen est latissimum, aptum etiam comprehendere Hospitale non titolare.
- Hospitale non titolare in Beneficium conferri non potest.
- Hospitale non titolare illud est, quod non in perpetuum, sed ad triennium tantum conceditur.
- Illud pariter, quod manuale, seu ad nutum amovibile est.
- Beneficia Ecclesiastica, non autem Bona conceduntur in titulum.
- Hospitalarius similis est Commendatario.
- Hospitale presumitur non titolare, si Ecclesia annexa sit Hospitali, è contrâ illud presumitur titolare, si Hospitale annexum sit Ecclesiæ.
- In cognoscendo, an Hospitale sit titolare, an verò non titolare, attendendus est ultimus status.
- Ex Hospitali titulari, de tempore Unionis, Cura, aut Hospitalitate carente, vel non carente, unito alteri Hospitali titulari, vel non titulari, debentur quindennia.
- Hospitale titolare mitti non titulari, assumit natura.

- turam illius Hospitalis, cui accessorie unitur.*
- 17 *Quindennia debere non videtur ex Beneficiis unitis Hospitali non titulari.*
- 18 *Privilegia meliora, & humaniora, seu favorabiliora attendenda sunt.*
- 19 *In Unionis gratia exprimitur annuus valor Beneficii, ad indicandum esse locum annate, & quindennio.*
- 20 *Ad indicandum, an annata, seu quindennium debeat, nec ne, attendendum non est, an Hospitalale, cui ununtur Beneficia, sit titolare, vel non titolare.*
- 21 *Nemo venire potest contra factum proprium.*
- 22 *Promissio de solvendo quindennium procuratorio nomine, non presumitur facta per errorem.*
- 23 *Tutor præjudicare nequit pupillo.*
- 24 *Procurator non potest obligare suum Principalem ad solvendum id, quod non debet.*
- 25 *Stylus probandus est.*
- 26 *Hospitalale titolare, carens hospitalitate, subiacet quindenniis.*
- 27 *Per Bullas quindenniorum derogatur consuetudini, ac exemptioni non solvendi quindennia.*
- 28 *Declaratur Menoch. conf. 897. cum duobus seqq.*
- 29 *Declarantur Bullæ quindenniorum.*
- 30 *Quod lex non dicit, nec nos dicere debemus.*
- 31 *Diversitatis modus loquendi indicat diversitatem.*
- 32 *Iterum declarantur Bullæ quindenniorum.*
- 33 *Hospitalale propriè dicitur ab hospitalando pauperes, & peregrinos.*
- 34 *Hospitalale verè est manus mortua.*
- 35 *Hospitalale est subiectum, super quo cadunt quindennia.*
- 36 *Rejicitur Card. de Luca de Benefic. discurs. 139. num. 5. antè med. versic. secus, & de Regal. discurs. 162. n. 4. in principio.*
- 37 *Card. de Luca de Benefic. discurs. 89. num. 5. s. Secundò ex inconcussio, est sibi contrarius.*
- 38 *Expenduntur Bullæ quindenniorum.*
- 39 *Verbum nullus uti generale, generaliter venit intelligendum.*
- 40 *Dictum verbum per modum ablativi absoluti adjectum, importat conditionem.*
- 41 *Iterum rejicitur idem Card. de Luca ubi supra num. 36.*
- 42 *Doctore loquenti contra textum expressum non est deferendum.*
- 43 *Iterum declarantur Bullæ quindenniorum.*
- 44 *Dictio quæ determinat, & relationem habet per modum ampliationis ad immediatè antè expressa.*
- 45 *Appellatione Monasteriorum veniunt Monasteria conventum habentia.*
- 46 *Appellatione Beneficiorum veniunt etiam Beneficia Curata.*
- 47 *Dictio omnia quid operetur.*
- 48 *Expenduntur Bullæ quindenniorum.*
- 49 *Relatio semper ita debet fieri, & interpretari, nè sequatur contrarietas omnino evitanda.*
- 50 *Vna, ac eadem determinatio respiciens plura determinabilia, non debet ea diversimodè determinare.*
- 51 *Bulla 33. Sixti V. Bullar. nov. Rom. tom. 2. Bulla 18. Urbani VIII. tom. 5. & Bulla 50. Clementis X. tom. 6 quomodò sumuntur.*
- 52 *Dictio etiam si fiat augmentativè, extensivè, seu duplicativè, & ampliativè ad præcedentem dispositionem.*
- 53 *Posita ad augendum, non debent interpretari in diminutionem.*
- 54 *Dispositio extensiva operatur inclusionem omnium*

- contentorum in actu ampliato, & extenso.*
- 55 *Ex Monasteriis Monialium nulla solvitur Annata.*
- 56 *Ex Hospitalibus, quæ dantur in meram administrationem, illa pariter non solvitur.*
- 57 *Nisi Administratio habeat fructus separatos à Mensa agrotorum, eaque detur in titulum.*
- 58 *Monasteria Monialium, & Hospitalia Cura, Conventu, & Hospitalitate de tempore Unionis carentia, cum evadant ad instar Beneficiorum simplicium, solvere debent quindennium.*

CAPITULUM CXIX.

PRO dicendorum dilucidatione, duo præmittenda censio.

I. Quid sit Hospitalale titolare, quidve per consequens etiam non titolare.

II. Quomodò dignoscatur, seu distinguatur Hospitalale titolare à non titulari.

Et omisso, quòd in dubio præsumitur Hospitalale potius non titolare, quàm titolare, cum proprietati nominis conveniat, ex eo quòd dictum ab hospitalando pauperes, & peregrinos, quibus suppeditanda sunt necessaria, Menoch. consil. 897. num. 1. Lap. de hospitalitate num. 13. & 14. ego in altero meo Tractatu de Quindenniis, cap. 6. n. 5.

Quoad I. dico, Hospitalale titolare illud esse, quòd per viam Provisionis, ac formalis collationis, seu electionis in titulum Beneficii datur dumtaxat Clerico, & quidem in perpetuum, Barbosa de Fure Eccles. tom. 1. lib. 2. cap. 3. n. 26. in princip. Paris. de resign. Benef. lib. 11. qu. 3. num. 39. Mancin. de Fure Sacro controverso dissert. 5. cap. 5. nu. 16. in med. versic. sunt & quedam Ecclesiastica, Gonzalez in Regul. 8. bodiè 9. Cancellar. de Mensib. gloss. 5. s. 4. num. 14. & 15. proindeque tamquam admittat Beneficium si si plicis subiacet quindenniis, si tempore Unionis, Cura, aut Hospitalitate caruerit, juxta literales Bullas quindenniorum desuper editas, ut videre est in Bull. 33. Sixti V. s. 2. Bullar. nov. Rom. tom. 2. ibi: etiam si Monasteria Monialium, & Hospitalia fuerint, quæ tamen tempore ipsarum Unionum, Cura, Conventu, & Hospitalitate caruerint &c. Bull. 18. Urbani VIII. in princip. tom. 5. & Bull. 50. Clementis X. s. 4. tom. 6. repetit. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la VII. VIII. & XI. & observat Ameyden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. s. 4. de quindenn. num. 11. in fin. ibi: si verò Monasterium hujusmodi Conventu, & Hospitalale careat Cura, tunc redditur ad instar Beneficii simplicis, pro cujus solutione rectè existitur quindennium &c.

Omitto, quòd Hospitalale titolare ex eo, quòd verè est Beneficium Ecclesiasticum, propriè venit ad Juris, & Regulæ Cancellariæ effectus appellatione Beneficii, Paris. de resignat. Benefic. lib. 11. quæst. 3. n. 44.

Quoad II. dico, è contra Hospitalale non titolare illud dici, quòd in simplicem, namque administrationem, seu regimen, etiam laico conceditur, Paris. loc. mox citat. num. 40. cum seqq. hinc est, quòd tamquam non Beneficium non venit sub Primatiis Precibus Imperatoris, Chokier de Precibus Primariis sebol. in section. 2. quæst. 17. in principio, versiculo non comprehenduntur Hospitalia, post Commentaria ad Regul. Cancellar. pag. mib. 34. licet in Hospitali quo-

que non titulari dari solito in administrationem expediuntur literæ, prout in Beneficiis, quasi quod Provisionis nomen sit latissimum, aptum etiam comprehendere Hospitalia non titularia, *Parif. de resignation. Benefic. lib. 11. quæstion. 3. n. 61. & 62.* attamen semper verum est dicere, quod Hospitalia hujusmodi non titularia non est subiectum conferibile, sed bene commissibile, ex eo quod illius administratio committi dicitur, non conferri; adeo, ut prohibitum sit, Hospitalia non titularia in Beneficium conferri, *Lotber. de re beneficiar. lib. 3. quæstion. 6. num. 46. Barbosa de Jure Eccl'es. tom. 1. lib. 2. cap. 11. num. 36. & 37. Tondur. resol. Canonic. & benef. par. 2. cap. 1. §. 7. num. 6.* optimeque cognoscitur, Hospitalia esse non titularia, si illud non in perpetuum, sed ad triennium tantum concedatur, ut in Hospitali non titulari, ubi servatur Hospitalitas, præcipit *Sacrosancta Tridentina Synodus sess. 25. de Reformat. cap. 8. in fin. immo melius comprobabitur, Hospitalia non esse titularia, si illud comprobatur, esse manuale, seu ad usum amovibile cum etiam ante triennium Hospitalarius, seu Rector Hospitalis ab hujus causa removeri valeat, *Parif. de resign. Benef. lib. 11. quæst. 3. num. 41.* prout, si Hospitalitate concessum fuerit Regularibus, censetur illud non titularia, cum bene in administrationem concedi possit, & soleat Hospitalia Monachis, non vero in titulum, seu in Beneficium, illius penitus incapacibus, maxime, si Bona, seu redditus Hospitalis concessi fuerint, quod sonat in administrationem, ex eo quod Beneficia Ecclesiastica, non autem Bona conceduntur in titulum, *Menoch. consil. 897. num. 4. in fin. versiculo non etiam urget;* adeo, ut, etiam si in concessione Hospitalis legantur verba illa *per cessum, & decessum,* adhuc Hospitalia remanent non titularia, cum cessus, & decessus possint considerari etiam in Hospitali dato in administrationem, dum cedere, seu renunciare potest illius administrator, seu Rector, alias Hospitalarius nuncupatus, suæ administrationi, vel decedere, ad instar Commendatarii simili Hospitalario, qui cedit Commendæ, vel decedit: ad quod bene advertit *Menoch. mox relat. consil. 897. num. 5. cum seqq.**

Si autem verlemur in dubio, an Hospitalia sit, vel non sit titularia, tunc recurendum est ad primam originem suæ erectionis, & videndum; an Ecclesia annexa sit Hospitali, an vero Hospitalia annexum sit Ecclesiæ, & in primo casu præsumitur non titularia, ac in secundo titularia, *Amoff. 12. de causis piis lib. 4. cap. 11. n. 19.*

Major difficultas est, quando Hospitalia modo habitum fuit pro titulari, & modo pro non titulari, tuncque attendendus erit ultimus status, ac secundum eum judicandum, *Marescotti. var. resolution. lib. 2. cap. 3. num. 20. Amoff. 12. de causis piis lib. 4. cap. 11. n. 19. in fin.*

Quibus pro necessitate præhabitis, haud incongrue firmatur in præfenti, quod ex Hospitalibus titularibus annuum valorem XXIV. Ducatorum auti de Camera excedentibus, de tempore Unionis, Cura, aut Hospitalitate carentibus, vel non carentibus, Hospitalibus titularibus, vel non titularibus unitis, etiam adhuc debentur quinquennia, juxta apertissimas Bullas quinquenniorum suprâ indicatas num. 3.

& communem DD. sententiam, *Ameiden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quinquenn. n. 11. in fin. ibi: si verò &c. Hospitalia careat Cura, tunc redditur ad instar Beneficij simplicis, pro cuius solutione rectè exigitur quinquennium &c. Novar in summa Bullar. par. 1. commentar. 145. n. 11. & 12. Lotber. de re benef. lib. 1. quæst. 29. num. 4. ex iis namque uti collatis in titulum, solvitur Annata in eorum Provisione, etiam sine Beneficia Ecclesiastica, prout sunt pleraque Monasteria Virorum, quibus juxta Regulam imminet hospitalitas, ad differentiam Hospitalium in administrationem concessorum, quæ, si habeant curam, & hospitalitatem, nunquam conferuntur, neque solvunt Annatam; si verò careant cura, & hospitalitate, redduntur adinstar Beneficij simplicis, pro quibus solvenda esset Annata; quantumvis Hospitalia etiam si alias titularia unitum non titulari, assumat naturam illius Hospitalis, cui accessorie unitur, & ob virtutem unionis, participare debere videatur de eadem liberate non solvendi quinquennia, qua per prius gaudebat Hospitalia non titularia, non retenta amplius natura titularitatis, sed illa potius mutata in non titularitatem, *Menoch. sepè laudat. consil. 897. num. 8. circa fin. versic. hæc ipsa vera sententia, cum n. seqq. ac signanter num. 19. circa fin. versic. & licet concederemus, & consil. 1. nu. 8. in fin. versic. secundam à nobis propositam conclusionem, & n. 9. post dict. consil. 897. cumque per Unionem accessorie factam Hospitalis titularis favore non titularis, Hospitalia titularia unitum acquirere dicatur commoda omnia, ac privilegia Hospitalis non titularis, cui unitur, sequi videtur, ex Unione hujusmodi non deberi quinquennia, prout videretur, illa non deberi ex Beneficiis unitis Hospitali non titulari, *Menoch. citat. consil. 897. num. 13. cum seqq. ac signanter num. 18. ibi: Porro cum hujus Hospitalis Lazareti meliora, & humaniora sint privilegia à Jure ipso communi competentia, ut exemplum, ac immunesit à Quinquenniis, servari illa debent etiam quoad duo alia Hospitalia huic unita &c. & num. 19. propè fin. versic. Et licet, ibi: Et licet concederemus &c. duo illa Hospitalia olim in titulum consuevisse concedi, & consequenter fuisse Annatis, & Quinquenniis supposita: attamen mutarunt naturam, ob Unionem factam &c. sed etiam præsciendando ab effectu Unionis accessorie factæ, semper in concursu privilegiorum Hospitalis uniti, & Hospitalis, cui unitur, attendenda sunt privilegia meliora, & humaniora, seu favorabiliora, qualia sunt immunitas à quinquenniis, quam habet Hospitalia non titularia, *Menoch. milleis recensito consil. 897. nu. 18.* attamen ad hoc, ut debeatur quinquennium in casu proposito, satis est, quod in Unionis gratia expressus fuerit annuus valor Hospitalis uniti, quali ad indicandum, esse locum annatæ, & quinquennio, juxta mentem *Regule 60. olim 54. & hodie 55. Cancellar. de Union. ubi Alphons. Sott. num. 4. Chokier num. 20.* nec est verum, quod ad judicandum, an annata, seu quinquennium debeatur, nec nè, videndum est, an Hospitalia, cui uniantur Beneficia, sit titularia, vel non titularia, ut malè supponit *Menoch. sepè relat. consil. 897. num. 19. in fin. versic. nec est bona consequentia illa, & n. 20.****

Multoque magis intrabit nostra principalis resolutio, si Administrator, seu Hospitalarius, sive quicumque alius Hospitalis Procurator, procuratorio nomine se obligaverit ad solvendum quindennium, & cum effectu (quod magis stringit) nomine Hospitalis aliquando quindennium tolverit, cum ex hujusmodi obligatione, sive quasi contractu dicatur melius jus quaesitum Cancellariæ, seu Cameræ Apostolicæ super debita futurorum quindenniorum solutione, quod postea tolli nequit; proindeque super hoc Cameram, & Annatistas habere

21 suam intentionem fundatam, ne aliàs Rector Hospitalis veniat contra factum proprium, ad

22 *textum in l.cum à matre 4. C. de rei vindicat. nec ejusmodi obligatio, seu promissio facta in actu Unionis præsumitur facta magis per errorem, metumque censurarum contra Hospitalale fulminataram, ut allertit Menoch. allegat. consil. 897. num. 20. cum seqq. & consil. 1. num. 2. cum seqq. & consil. 2. num. 6. in med. versic. quod verò attinet, cum un. seqq. post dict. consil. 897. sub motivo forsan, quod Administrator suo Domino ex facto proprio præjudicare nequit, maxime in casu Hospitalis, quod habetur pro pupillo,*

23 cui tutor, qualis est Administrator, nocere nequit, l. 1. ff. de tutel. tot. tit. ff. rem pupill. salv. for. l. tutoris præcipuum ff. de administ. tutor. l. si bonam causam C. eod. Galgauer. de tutel. & cur. lib. 1. tit. 1. num. 3. cum seqq. & lib. 3. quæst. 40. num. 7. illud obligando ad id, ad quod non tenetur, idemque à fortiori Procurator non potest obligare suum Principalem ad solvendum id, quod non debet, Card. de Luca de Judic. diffeur. 6. num. 9. & diffeur. 37. nu. 13. excipientibus namque Annatistis, se esse in quasi possessione exigendi quindennia etiam ab Hospitali non titulari, in quo nempe servatur hospitalitas, ex stylo inveterato, & inconcussa consuetudine Pontificum, quorum Unionibus non inde censetur exemptum à quindennis, procul dubio assistit bonum jus; nec in hoc casu probandus est ejusmodi stylus, ut putat Menoch. prælaudat. consil. 1. nu. 10. cum seqq. & consil. 2. nu. 5. cum seqq. post dict. consil. 897. dum Hospitalale titulare, carens nimirum hospitalitate subijcitur quindennis, sed illud non legitur exceptum à quindennis, cui unitur, ut canrat Bull. 33. Sixti V. §. 2. in principio, Bullar. nov. Rom. tom. 2. Bull. 18. Urbani VIII. in principio, tom. 5. & Bull. 50. Clementis X. §. 4. in principio, tom. 6. repetit. post Traçt. int. Conf. Apost. in ordine la VII. VIII. & XI. ita, ut prævalere debeat clara dispositio Constitutorum Pontificiarum circa solvendum quindennium ab Hospitali non titulari, cui unitur aliud Hospitalale titulare, præsertim, ut prædiximus, in casu existentis consuetudinis, ac styli perfolvendi quindennium ab Hospitali etiam non titulari pro Hospitali titulari eidem unito; immò iste intellectus Bullarum quindenniorum etiam locum sibi vindicare debet, quando forsitan vigeret contrarius usus non solvendi quindennia ab Hospitali non titulari pro Hospitali titulari eidem unito; quippe ejusmodi contrariæ consuetudini derogat per Bullas quindenniorum, ac signanter per Bull. 33. Sixti V. §. 5. Bullar. nov. Rom. tom. 2. Bull. 18. Urbani VIII. §. 4. tom. 5. & Bull. 50. Clementis X. §. 14. tom. 6. repetit. post Traçt. int.

Constitut. Apost. in ordine la VII. VIII. & XI. Nec obstat Menoch. consil. 897. num. 8. ibi „

„ Cæterum demus, Cancellariæ &c. duo illa „

„ Hospitalia fuisse titularia: & antiquius „

„ Quindennis supposita: at tamen, postea „

„ quam concessa fuerunt à Nicolao Pontifice „

„ Lucyæ Civitati Paduæ in administrationem, „

„ Quindennis nullo pacto dici possunt obliga- „

„ ta &c. Porro cum huic Hospitali unita ac- „

„ cessorie fuerint duo illa S. Spiritus, & S. Pauli, etiam concederemus &c. duo illa fuisse titu- „

„ laria, & consequenter obnoxia quindennis, „

„ Unio tamen efficit, ut sicuti primum illud „

„ ab onere quindenniorum liberum erat: sic „

„ hæc illi unita, effecta sunt libera &c. „ & n. 18. „

„ ibi „ Porro cum hujus Hospitalis Lazareti „

„ meliora, & humaniora sint privilegia à Jure „

„ ipso communi competentia, ut exemptum, „

„ ac immune sit à Quindennis, servari illa de- „

„ bent etiam quoad duo alia Hospitalia huic „

„ unita &c. „ & num. 19. circa fin. versic. Et licet „

„ cet, ibi „ Et licet concederemus &c. duo illa „

„ Hospitalia olim in titulum consuevissent conce- „

„ di, & consequenter fuisse Annatis, & Quin- „

„ dennis supposita: at tamen mutarunt natu- „

„ ram, ob Unionem factam &c. „ & in consil. 1. „

„ num. 8. propè fin. post dict. consil. 897. ibi „

„ etiam concedimus, duo illa Hospitalia „

„ S. Spiritus, & S. Pauli fuisse titularia, & an- „

„ tiquius quindennis supposita: at tamen, „

„ posteaquam concessa fuerunt à Nicolao Pon- „

„ tifice Inlytæ Civitati Paduæ in administra- „

„ tionem, Quindennis nullo pacto dici pos- „

„ sunt obligata. Nam Hospitalale ipsum Lazareti „

„ est immune ab his Annatis, & Quindennis: „

„ sic & effecta esse immunita duo Hospitalia illi „

„ unita, dicuntur &c. ex natura rei alteri uni- „

„ tæ &c. „ etenim Menochius loquitur in casu „

„ Hospitalis, de tempore Unionis, Curam ægro- „

„ torum, aut Hospitalitatem habentis, ut patet „

„ ex prælaudat. consil. 897. nu. 7. 8. & 9. in primo „

„ respons. in ead. Causa ibi „ Et præterea satis con- „

„ stat, quod immò in illis exercebatur hospita- „

„ litas &c. Nam ipsarum Bullarum verba hæc „

„ sunt. In quibus quasi nulla servabatur hospita- „

„ litas. Hæc sanè verba significant, quod „

„ observabatur quidem hospitalitas, sed modica „

„ &c. „ & in secundo responso in ead. Causa „

„ num. 9. ibi „ Et quod dictum fuit, verba Bul- „

„ læ Pii II. & Nicolai V. demonstrare, quod „

„ immò Hospitalale S. Spiritus observabat hospita- „

„ litatem, rectè dictum fuit: quia verba Bul- „

„ læ hæc sunt. In quibus quasi nulla servabatur „

„ hospitalitas &c. ita sanè legitur, quasi nulla, „

„ non autem absolute, nulla, sine illa dictione „

„ quasi: sicuti præstantissimus Collectoris Ad- „

„ vocatus legit, & inter unam, & alteram le- „

„ gionem, maximam esse differentiam clarissi- „

„ mè constat, si legeretur: in quibus nulla „

„ servabatur hospitalitas, apparet, non fuisse „

„ concessa in administrationem, sed in titu- „

„ lum, & Beneficium. Si verò legitur, ut verè „

„ legitur, quasi nulla servabatur hospitalitas „

„ &c. sensus est, quod servabatur quidem hospi- „

„ talitas, sed tamen modica &c. „ & melius „

„ relato consil. 897. num. 3. versic. nam responde- „

„ tur, ibi „ quia immò observabatur hospitali- „

„ tas, etsi tenuis. Verba enim ipsius Bullæ hæc „

„ sunt: in quibus quasi nulla servabatur Hospi- „

„ tali-

„ talitas &c. Eriamſi concedimus, nulliam
 „ conſuevit ab illis Religioſis ſervari Hoſpi-
 „ talitatem, id contingebat de factō, ob Ad-
 „ miniſtratorum incuriam, vel forſe, & ve-
 „ riuſ, avariciam, qui redditus in proprios
 „ vertebant uſus &c. Civitas itaque inclyta
 „ Paduæ, ut impetraret uniri duo illa Hoſpita-
 „ lia uni à ſe crecto, narravit in duobus illis
 „ Hoſpitalibus non ſervari Hoſpitalitatem, ut
 „ facilius forſe impetraret, eſſi ea cauſa Nico-
 „ laus ipſe ad concedendum Unionem motus
 „ non credatur &c.

— Sicque *Menochius* non loquitur de Hoſpitali
 titulari, de quo nos loquimur, ſed de Hoſpitali
 non titulari, & habente de tempore Unionis,
 Curam ægrotorum, aut Hoſpitalitatem, quod
 eſt conforme ipſis Bullis quindenniorum, quæ
 in tali caſu à contrario ſenſu excipiunt, & exi-
 munt à quindenniis ejuſmodi Hoſpitale unitum:
 ſuper quo inferius nos quoque in *Cap. CXXXV.*
 idem firmabimus, quod ſignat *Menochius*.

29 Præterquamquod Bullæ quindenniorum ex-
 cipiunt quidem, à contrario ſenſu, ut prædixi-
 mus, à quindenniis Hoſpitale non titolare uni-
 tum, habens de tempore Unionis, Curam, aut
 Hoſpitalitatem, non autem excipiunt à quin-
 denniis Hoſpitale titolare, vel non titolare, cui
 unitur aliud Hoſpitale titolare de tempore
 Unionis, Cura, aut Hoſpitalitate carens: nec
 ullibi in Bullis quindenniorum apparet unquam
 exceptuatum à quindenniis Hoſpitale, cui uni-
 tur aliud Hoſpitale titolare, vel non titolare,
 ſivè quodcumque Beneficium; immò ſubjiciun-
 tur quindenniis omnia Hoſpitalia indiſtinctim,
 quibus uniuntur quæcumque Beneficia, prout
 habetur in *Bull. 6. Pauli II. ſ. 1. 2. 3. 4. 5. et 6.*
Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi, Beneficia Ecclē-
 „ ſiaſtica &c. Hoſpitalibus &c. Apoſtolica au-
 „ ſtoritate univimus, incorporavimus, & an-
 „ neximus, applicavimus, atque ſubmiſimus.
 „ Proptereaque &c. Beneficia unita hujusmodi
 „ ampliùs nequaquam vacare ſperantur &c.
 „ Nos &c. ſtatuiſmus &c. & declaramus, quòd
 „ omnia, & ſingula Monafteria &c. Communia,
 „ & Minuta Servitia, atque alia Jura de-
 „ bita, & conſueta, tam ipſis Camera, & Col-
 „ legio, quàm Officialibus præfatis &c. &
 „ Beneficia, ut præfertur, unita &c. in poſte-
 „ rum ſingulis XV. annis perpetuò ſequururſ,
 „ eidem Camerario ſolvere teneantur, & de-
 „ beant. Et quòd de omnibus &c. Beneficiis,
 „ ut præfertur, unitis &c. Communia, Minu-
 „ ta, & alia Jura, ſeu Annatas &c. ſolvere
 „ adſtringantur etiam ſingulis annis XV. in
 „ futurum &c. Alioqui ſi a ſolutione &c. ceſſa-
 „ re præſumpſerint, Uniones &c. habeantur
 „ penitus pro infectis &c., *Bull. 17. Pauli IV.*
 „ ſ. 8. & 11. *cod. tom. 1. ibi*, omnes, & ſingula
 „ Uniones &c. de &c. Beneficiis Ecclēſiaſti-
 „ cis &c. Hoſpitalibus &c. quæ ex eorum per-
 „ petuitate non vacant &c. perpetuò factas, &
 „ de cætero &c. perpetuò faciendas, ſub literis
 „ Pauli &c. compræhendi &c. Beneficia unita
 „ hujusmodi onus ſolutionis Communium, &
 „ Minorum Servitiorum, ac Annatarum, &
 „ aliorum Jurium ſemper habuiſſe, & ad præ-
 „ ſens habere &c. Volumus &c. quòd &c. Hoſpi-
 „ talia &c. omnia, & ſingula &c. Beneficia
 „ Ecclēſiaſtica, quæ poſſident &c. notificaffe,

„ & intimaite debeant, & ad id &c. cogi, &
 „ compelli poſſunt &c., *Bull. 38. S. Pii V. ſ. 3.*
 „ & 4. *tom. 2. ibi*, omnia, & ſingula &c. quæ-
 „ cumque Beneficia Ecclēſiaſtica &c. Hoſpita-
 „ libus &c. Apoſtolica auctoritate unita &c.
 „ ſub literis Pauli II. & aliorum Prædeceſſo-
 „ rum hujusmodi compræhendi, & includi,
 „ & propterea omnia &c. Hoſpitalia &c. in
 „ quorum favorem Uniones &c. factæ repe-
 „ riantur &c. dummodò &c. Beneficia ipſa poſſi-
 „ deant, ad ſolutionem Communium, Anna-
 „ tarum, & aliorum Jurium prædictorum ei-
 „ dem Camera &c. ratione Unionum &c.
 „ ſingulis XV. annis &c. faciendam teneri &c.,
 „ *Bull. 33. Sixti V. ſ. 2. eod. tom. 2. ibi*, Statui-
 „ „ mus &c. & declaramus, quòd Uniones &c.
 „ de quibuſcumque Beneficiis Ecclēſiaſticis &c.
 „ Hoſpitali &c. hæcenus factæ, & faciendæ &c.
 „ ſub dictorum Prædeceſſorum Conſtitutioni-
 „ bus &c. omnino compræhendantur &c. Et
 „ propterea omnia, & ſingula Hoſpitalia &c.
 „ in quorum favorem Uniones &c. factæ repe-
 „ riantur, aut poſthac fient &c. dummodò Be-
 „ neficia ipſa poſſideant, ad ſolutionem quin-
 „ denniorum prætorum eidem Camera, ac
 „ Collegio, & Officialibus, ratione Unionum
 „ &c. ſingulis XV. annis &c. faciendam teneri
 „ &c. & ad id &c. cogi &c. poſſe, *Bull. 18.*
 „ *Urbani VIII. in principio, juncto ſ. 2. in fin.*
 „ ſ. 3. *in principio, & ſ. 5. tom. 5. ibi*, omnia,
 „ & ſingula &c. Hoſpitalia &c. in quorum fa-
 „ vorem &c. quæcumque Beneficia Ecclēſiaſti-
 „ ca unita &c. & illorum Uniones factæ repe-
 „ riantur &c. dummodò &c. Beneficia ipſa
 „ poſſiderent, ad ſolutionem Communium,
 „ Annatarum, & aliorum Jurium prædictorum
 „ eidem Camera, Collegio, & Officialibus,
 „ ratione Unionum &c. prædictarum ſingulis
 „ XV. annis &c. faciendam teneri &c. & ad id
 „ &c. cogi, & compelli poſſe &c. quòd Unio-
 „ nes &c. de quibuſcumque Beneficiis Ecclēſia-
 „ ſticis &c. Hoſpitali &c. hæcenus factæ, & in
 „ futurum faciendæ &c. ſub dictorum Præde-
 „ ceſſorum Conſtitutionibus &c. omnino compræ-
 „ hendi &c. & ad ſolutionem quindennio-
 „ rum teneri &c. & ad id cogi &c. poſſe &c. cum
 „ poſſitate dicta &c. Hoſpitalia &c. citandi,
 „ monendi, & requirendi &c. Non obſtanti-
 „ bus &c. Privilegiis &c. Hoſpitalibus &c. con-
 „ ceſſis &c., *Bull. 50. Clementis X. ſ. 1. 3.*
 „ 4. 5. & 11. *tom. 6. ibi*, omnes, & ſingulas
 „ Uniones de quibuſvis &c. Beneficiis Ecclēſiaſti-
 „ ſticis &c. Hoſpitalibus &c. quæ ex eorum
 „ perpetuitate non vacant &c. perpetuò factas,
 „ & de cætero &c. perpetuò faciendas, ſub lite-
 „ ris Pauli II. &c. includi &c. omnia, & ſingula
 „ &c. Hoſpitalia &c. in quorum favorem &c.
 „ quæcumque Beneficia Ecclēſiaſtica unita &c.
 „ exiſterent, & illorum Uniones eis factæ repe-
 „ riantur &c. dummodò &c. Beneficia ipſa poſ-
 „ ſiderent, ad ſolutionem Communium, &
 „ Annatarum, & aliorum Jurium prædictorum
 „ eidem Camera, Collegio, & Officialibus,
 „ ratione Unionum &c. prædictarum ſingulis
 „ XV. annis &c. faciendam teneri &c. & ad id
 „ &c. cogi poſſe &c. quòd Uniones &c. de qui-
 „ buſcumque Beneficiis Ecclēſiaſticis &c. Hoſpi-
 „ tali &c. eatenus factæ, & in futurum faciendæ
 „ &c. ſub dictorum Prædeceſſorum Conſti-

„ tutionibus &c. omninò compræhendi &c. &
 „ ad solutionem Quindenniorum teneri &c.
 „ cum potestate dicta &c. Hospitalia &c. ci-
 „ tandi, monendi, & requirendi &c. „ *repet-*
post Tract. int. Const. Apost. in ordine la I. V. VI.
VII. VIII. & XI.

30 Sicque Bullæ quindenniorum indistinctim lo-
 quuntur de Hospitalibus, quibus uniantur Be-
 neficia, non distinguendo, an illa debeant,
 nec nè habere Curam, aut Hospitalitatem de
 tempore Unionis; quod autem lex non dicit,
 nec nos dicere debemus, ad *textum in cap. illa 2.*
nè Sed. vac. l. dissentientis 5. C. de repud. Barbo-
sa axiom. 136. num. 7. ego in altero Tract. de quin-
denn. cap. 167. num. 7. præsertim quia in alio
casu diverso Hospitalium unitorum, ut ex illis
non debeantur quindennia, desiderant ipsæ Bul-
læ quindenniorum, quòd de tempore Unionis
Hospitalium, eadem Hospitalia unita carcant
Cura ægrotorum, aut Hospitalitate: quod non
dicunt, quando agunt de Hospitalibus, quibus
uniantur Beneficia, vel alia Hospitalia; ità, ut
 31 discretivus modus loquendi indicat diversitatem
Card. de Luca de donation. discurs. 8. nu. 23.
ego in alio meo Tract. de quindenn. cap. 52. n. 218.
Rota coram Bich. dec. 158. num. 3, tom. 1. & in
recentior. dec. 174. num. 6. par. 8. dec. 67. nu. 16.
dec. 393. nu. 11. & 12. par. 18. tom. 1. dec. 457.
num. 5. dec. 478. num. 10. & 11. dec. 579. nu. 11.
dec. 599. num. 9. dec. 620. num. 29. & dec. 638.
num. 8. ead. par. 18. tom. 2. dec. 80. n. 16. dec. 122.
num. 8. dec. 251. num. 23. & dec. 304. num. 12.
par. 19. dec. 454. nu. 12. dec. 573. n. 6. & dec. 601.
num. 31. & 32. ead. par. 19. tom. 2. sed potius
 32 dicunt eadem Bullæ quindenniorum, quòd ex
 Hospitalitate de tempore Unionis, Cura, aut
 Hospitalitate carentibus unitis aliis Hospitali-
 bus debeantur quindennia, *juxta Bull. 33. Six-*
ti V. s. 2. Bullar. nov. Rom. tom. 2. ibi, Statui-
 „ mus &c. & declaramus, quòd Uniones &c.
 „ de quibuscumque Beneficiis &c. etiam si &c.
 „ Hospitalia fuerint, quæ tamen tempore ipsa-
 „ rum Unionum, Cura &c. & Hospitalitate
 „ caruerint &c. Hospitali &c. hæcenus factæ,
 „ & faciendæ &c. sub dictorum Prædecessorum
 „ Constitutionibus &c. omninò compræhen-
 „ dantur &c. Et propterea omnia, & singula
 „ &c. Hospitalia &c. in quorum favorem Unio-
 „ nes &c. factæ reperientur, aut posthac fient
 „ &c. ad solutionem quindenniorum præfatorum
 „ eidem Camera, ac Collegio, & Offi-
 „ cialibus, ratione Unionum &c. singulis XV.
 „ annis &c. faciendam teneri &c. „ *Bull. 18.*
Vrbani VIII. in principio, tom. 5. & Bull. 50.
Clementis X. s. 4. tom. 6. repetit. post Tract. int.
Const. Apost. in ordine la VII. VIII. & XI. cum
 autem eadem Bullæ quindenniorum non distin-
 guant, an Hospitalia, quibus alia Hospitalia
 uniantur, quæve debeant quindennium, utrum
 debeant de tempore Unionis carere Cura, aut
 Hospitalitate, prout declararunt, Cura, aut
 Hospitalitate carere debere, quando loquuntur
 de Hospitalibus unitis, sed loquantur per
 verbum Hospitalia, potius præsumendum est,
 quòd præfata Bullæ loquantur de Hospitalibus
 secundum proprietatem nominis, sicque de il-
 lis Curam, aut Hospitalitatem habentibus, ex
 33 eo quòd Hospitalia propriè dicuntur ab hospi-
 tando pauperes, & peregrinos, veluti in puncto

quindenniorum arguit, *Menoch. consil. 397. n. 1.*
ego in altero meo Tract. de quindenn. cap. 6. nu. 5.
& 206.

Ultraquamquòd cum Hospitalia verè sit ma-
 nus mortua, uti corpus inanimatum, nun-
 quam defecturum, ad per me tradita in alio
Tract. de quindenn. cap. 2. num. 207. in principio,
 35 est subjectum, super quò cadunt quindennia,
 ob illius perpetuitatem, ego in alio dicto *Tract.*
cap. 6. n. 100. cum seqq. & n. 123. cum seqq.

In nihilum refragante doctrina *Card. de Luca*
de Benefic. discurs. 139. num. 5. antè med. versic.
secus, putantis, Hospitalia non teneri ad quin-
 36 dennia pro Beneficiis eis unitis, sub specioso
 prætextu pietatis ob exercitium hospitalitatis,
 ibi, „ Secus autem ubi agatur de Unionibus,
 „ quæ fiunt Hospitalibus, & aliis hujusmodi
 „ Piis Locis, in quibus de nullius privato com-
 „ modo agatur, sed totum erogetur in actua-
 „ lem hospitalitatem, vel alia pia opera &c. „
 „ & de Regalib. discurs. 162. n. 4. in principio, ibi,
 „ atque si etiam in Beneficiis unitis Hospitali-
 „ bus, quæ actu Hospitalitatem exercent,
 „ vel aliis Piis Locis, quæ in opera pietatis in-
 „ tegrum redditum erogent; adeo, ut non
 „ agatur de commodo, & utilitate possessio-
 „ rum, quindennia non debentur &c. „ quia,
 „ omisso, quòd idem *Card. de Luca* restatur in
 37 *Argumento, et in fine discursus num. 10. Cau-*
sam adhuc fuisse indecisam, miserè lapsus
 est, dum juxta mentem Bullarum quindennio-
 rum, à contrario sensu excipiuntur à quinden-
 niis Hospitalia unita, de tempore Unionis,
 Curam, aut Hospitalitatem habentia; nullibi
 autem excipiuntur à quindenniis Hospitalia,
 quantumvis Curam, aut Hospitalitatem habentia,
 quibus unita fuerunt Beneficia, vel alia
 Hospitalia, veluti distinctionis federe præfa-
 tas Constitutiones Apostolicas interpretatur
Amydeu. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. s. 4. de
quindenn. nu. 10. et 11. in principio, ibi, „ habe-
 „ mus, quindennia non solvi pro Unionibus
 „ factis de Hospitali, sive Monasteriis Monia-
 „ lium &c. nisi Monasteria, & Hospitalia
 „ hujusmodi de tempore Unionis carcant Cura,
 „ & Conventu, nam, cum illa non solvant
 „ Annatam, neque etiam subjacent solutioni
 „ quindenniorum; aliud enim est, quòd quin-
 „ dennia solvantur pro Beneficiis, quæ uniu-
 „ tur Monasteriis Monialium, & Hospitalibus,
 „ quando uniantur &c. priori enim casu Ca-
 „ mera Apostolica, & Officialis Cancellariæ
 „ damnum paterentur, quia pro illis quindennium
 „ solvebatur Annata, quæ, cum per Unionem
 „ fuerit sublata, æquum est, quòd subintret
 „ quindennium. Secundo verò casu pro Mo-
 „ nasterio habente Conventum, & Hospitali
 „ habente Curam non solvitur Annata, quia
 „ administratio est quid manuale, & omnes
 „ fructus sunt additi Regularibus, sive ægro-
 „ tis &c. „ immò idem *Card. de Luca, in le re-*
 37 *versus, videtur agnoscere fundamentum præ-*
dictæ distinctionis, de Benefic. discurs. 39. nu. 5.
s. Secundo ex inconcesso, ibi: de Hospitalibus &c.
aliisque Beneficiis unitis &c. solvuntur Annate,
et Servitia in Curia &c.

Aliàs actum est de quindenniis, & superfluum,
 ac clusorè evaderent Bullæ quindenniorum,
 (quod non est dicendum, nec somniamum, mi-
 nuf-

nūque ferendum) cū omnes Uniones fiant
 Locis Piiis, omnia autem Loca Pia, indè talia
 dicta ob peculiare eorum Institutum, habent,
 ac exercent Hospitalitatem; sicque nulla Loca
 Pia, in sensu ejusdem *Card. de Luca*, teneren-
 tur ad quindennia, quod est de directo contra-
 rium Bullis quindenniorum expressè subjicien-
 tium quindenniis omnia Loca Pia, nullis ex-
 ceptis, prout legere est in *Bull. 6. Pauli II. §. 1.*
 2. 3. 4. 5. et 6. *Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi* ,,
 Beneficia Ecclesiastica &c. Piiis Locis &c.
 Apostolica auctoritate univimus, incorpora-
 vimus, & anneximus, applicavimus, atque
 submissimus. Proptereaque &c. Beneficia
 unita hujusmodi amplius nequaquam vacare
 sperantur &c. auctoritate Apostolica &c. ita-
 tumus &c. & declaramus, quod omnia, &
 singula Monasteria &c. Communia, & Mi-
 nuta Servitia, atque alia Jura debita, & con-
 sucta, tam ipsiſ Camera, & Collegio,
 quam Officialibus præfatis, reliqua verò
 Monasteria &c. & Beneficia, ut præfertur,
 unita &c. Annatam, sive medios fructus
 unius anni in posterum singulis XV. annis
 perpetuò, eidem Camerario solvere tenean-
 tur, & debeant. Et quod de omnibus Mona-
 steriis &c. & Beneficiis, ut præfertur, uni-
 tis &c. Communia, Minuta, & alia Jura,
 seu Annatas &c. solvere adstringantur etiam
 singulis annis XV. in futurum &c. Alioqui,
 si a solutione &c. cessare præsumpserint,
 Uniones &c. habeantur penitus pro infectis,
 & sic &c. Beneficia hujusmodi tamquam ve-
 re vacantia possint &c. impetrari &c. ,,
Bull. 20. Julii III. §. 6. eod. tom. 1. ibi ,, à qui-
 buscumque &c. Congregationibus &c. invio-
 labiliter observari &c. quoad omnia, & sin-
 gula &c. Beneficia Ecclesiastica &c. decerni-
 mus &c. eaque omnia ad quascumque &c.
 Congregationes &c. extendimus, & amplia-
 mus &c. ,, *Bull. 17. Pauli IV. §. 8. et 11. eod.*
tom. 1. ibi ,, omnes, & singulas Uniones &c.
 de quibusvis &c. Beneficiis Ecclesiasticis &c.
 Congregationibus &c. & aliis Piiis Locis &c.
 perpetuò factas, & de cætero &c. perpetuò
 faciendas, sub literis Pauli II. comprehendendi
 &c. Et propterea &c. quascumque alias Con-
 gregationes &c. ad solutionem Communium,
 & Minorum Servitiorum, ac Annatarum,
 & aliorum Jurium prædictorum eidem Cam-
 erarum, Collegio, & Officialibus, ratione
 earundem Unionum &c. singulis XV. annis
 &c. faciendam teneri &c. & ad id &c. cogi &c.
 posse, nec non &c. Beneficia unita hujus-
 modi onus solutionis Communium, & Minuto-
 rum Servitiorum, ac Annatarum, & aliorum
 Jurium semper habuisse, & ad præfens habe-
 re. Et insuper, ut ratio Communium, Mi-
 nutorum Servitiorum, ac Annatarum, &
 aliorum Jurium prædictorum clara habeat-
 ur &c. volumus &c. quod &c. Congrega-
 tiones, & Collegia &c. & alia Pia Loca &c.
 omnia, & singula &c. Beneficia Ecclesiasti-
 ca, quæ possident &c. notificasse, & inti-
 muisse debeant, & ad id &c. cogi, & com-
 pelli possint &c. ,, *Bull. 38. S. Pii V. §. 3. 4. 6.*
 et 7. *tom. 2. ibi* ,, quæcumque Beneficia Ec-
 clesiastica &c. Collegiis &c. Congregationi-
 bus &c. Piiis Locis &c. Apostolica auctorita-
 te unita &c. sub literis Pauli II. & aliorum
 Prædecessorum hujusmodi comprehendendi, &
 includi. Et propterea &c. Congregationes
 &c. Collegia &c. dummodò &c. Beneficia
 possideant, ad solutionem Communium,
 Annatarum, & aliorum Jurium prædicto-
 rum eidem Camera, &c. faciendam teneri &c.
 Et &c. Collegia, nec non &c. Congregatio-
 nes, seu Collegia, & Pia Loca &c. ad indi-
 candum &c. omnia, & singula &c. quæcum-
 que Beneficia Ecclesiastica, quæ &c. Congre-
 gationes, & alia Pia Loca prædicta possi-
 deant &c. moneant, & requirant. Non
 obstantibus &c. Privilegiis &c. Congrega-
 tionibus &c. & aliis Piiis Locis prædictis &c.
 concessis &c. ,, *Bull. 33. Sixti V. §. 2. 4. et 5.*
ead. tom. 2. ibi ,, Uniones de quibuscumque
 Beneficiis Ecclesiasticis &c. cuicumque Ec-
 clesiarum &c. Collegio, Congregationi &c. aut
 alii Loco Pio hæcenus factæ, & faciendæ &c.
 sub dictorum Prædecessorum Constitutioni-
 bus &c. omninò comprehendantur &c. Et
 propterea &c. Congregationes &c. Collegia
 &c. & Pia Loca hujusmodi &c. dummodò
 Beneficia ipsa possideant, ad solutionem,
 Quindenniorum præfatorum eidem Camera,
 ac Collegio, & Officialibus, ratione Unio-
 num &c. singulis XV. annis &c. faciendam
 teneri &c. & ad id &c. cogi &c. posse. Man-
 dantes &c. ut &c. Congregationes, seu Col-
 legia &c. & Pia Loca &c. ad indicandum &c.
 omnia, & singula &c. quæcumque Beneficia
 Ecclesiastica &c. quæ ipsa Collegia &c. Con-
 gregationes, & alia Pia Loca præfata possi-
 deant &c. moneant, & requirant &c. Non
 obstantibus &c. Privilegiis Congregationi-
 bus, Collegiis &c. & aliis Piiis locis præfa-
 tis &c. concessis &c. ,, *Bull. 18. Urbani VIII.*
in principio, juncto §. 2. 3. et 4. tom. 5. ibi ,,
 Congregationes &c. Collegia &c. ac Pia Lo-
 ca &c. in quorum favorem &c. quæcumque
 Beneficia Ecclesiastica unita &c. & illorum
 Uniones eis factæ reperirentur &c. dummo-
 dò &c. Beneficia ipsa possiderent, ad solu-
 tionem Communium, Annatarum, & alio-
 rum Jurium prædictorum eidem Camera,
 Collegio, & Officialibus, ratione Unionum
 &c. prædictarum singulis XV. annis &c. fa-
 ciendam teneri &c. & ad id &c. cogi, &
 compelli posse decrevit, & declaravit. Man-
 dans propterea &c. ut &c. Collegia, nec
 non &c. Congregationes, seu Collegia, &
 Pia Loca hujusmodi &c. ad indicandum &c.
 omnia, & singula &c. quæcumque Beneficia
 Ecclesiastica, quæ &c. Congregationes &c.
 possiderent &c. Uniones &c. de quibuscum-
 que Beneficiis Ecclesiasticis &c. cuicumque
 Ecclesiarum &c. Collegio &c. Congregationi &c.
 aut alii Loco Pio &c. hæcenus factæ, & in
 futurum faciendæ &c. sub dictorum Præde-
 cessorum Constitutionibus &c. omninò com-
 præhendi &c. & ad solutionem Quindennio-
 rum teneri &c. & ad id cogi &c. posse decla-
 ravit. Mandavitque &c. ut &c. omnia, &
 singula &c. Loca Pia prædicta moneat, &
 requireret, ut profiterentur omnia, & sin-
 gula Beneficia Ecclesiastica, quæ vigore
 similibus Unionum quomodolibet posside-
 bant &c. Mandantes propterea &c. ut &c.
 ,, omni-

„ omnia , & singula &c. Collegia , Congrega-
 „ tiones &c. & alia Loca Pia &c. ad indican-
 „ dum &c. omnia , & singula &c. quacumque
 „ Beneficia Ecclesiastica &c. eis unita &c. quæ
 „ ipsa &c. Collegia &c. Congregationes , &
 „ alia Loca Pia &c. vigore Unionum hujusmo-
 „ di possident &c. moneant , & requirent , cum
 „ potestate dicta &c. Collegia , Congregatio-
 „ nes &c. cirandi , monendi , & requirendi &c.
 „ Non obstantibus &c. Privilegiis &c. Con-
 „ gregationibus , Collegiis &c. & aliis Piiis
 „ Locis &c. concessis &c. „ et Bull. 50. *Clemen-*
 „ *tis X.* §. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 11. 12. 14.
 „ et 15. tom. 6. ibi „, omnis , & singula Unio-
 „ nes de quibusvis &c. Beneficiis Ecclesiasticis
 „ &c. quibuscumque &c. Congregationibus &c.
 „ & aliis Piiis Locis , nullis penitus exclusis &c.
 „ perpetuò factas , & de cetero &c. perpetuò
 „ faciendas , sub literis Pauli Prædecessoris
 „ hujusmodi compræhendi , & includi &c. „
 „ repetit. post Traët. int. Constitut. Apost. in ordine
 „ la I. III. V. VI. VII. VIII. & XI.

Et notentur (quæso) effrænatissima verba
 prælaudatæ *Constitutionis Clementinæ* , citat. §. 6.
 in fin. haud citrà mysterium adjecta , ad deno-
 tandum nempe , omnia Pia Loca , nullis peni-
 tibus exceptis , compræhendi sub Bullis quinden-
 niorum , ibi : *et aliis Piiis Locis , nullis penitus*
 39 *exclusis ;* verbum enim *nullus* , uti generale , seu
 universale , immò generalissimum , seu univer-
 salissimum , generaliter , seu universaliter , im-
 mò generalissimè , seu universalissimè venit in-
 telligendum , *Barbosa axiom.* 222. num. 36. &
 40 per modum ablativi absoluti adjectum import-
 tionem , *Card. de Luca de feud. discurs.*
 108. num. 33. *de credit. discurs.* 113. num. 4. *et in*
Relat. Cur. discurs. 31. nu. 29. *versiculo alter ve-*
ro Galganet. de condition. et demonstration. par. 2.
cap. 1. quæst. 20. num. 6. Rota recentior. dec. 34.
num. 13. dec. 322. num. 1. et dec. 344. n. 5. par. 17.
dec. 451. n. 2. par. 19. tom. 2.

41 Multoque minus audiendus est idem *Card. de*
Luca , putans , Hospitalia non teneri ad quin-
 dennia pro Beneficiis unitis ; quippè loquitur
 contra ipsamet Bullas quindenniorum compræ-
 hēdentes in specie ipsa Hospitalia , ut in
 Bulla 6. *Pauli II.* §. 1. 2. 3. 4. 5. et 6. *Bullar.*
nov. Rom. tom. 1. ibi „, Beneficia Ecclesiastica &c.
 „ Hospitalibus &c. Apostolica auctoritate uni-
 „ vimus &c. Propterea que &c. Beneficia hujus-
 „ modi amplius nequaquam vacare sperantur
 „ &c. Nos &c. auctoritate Apostolica &c. sta-
 „ tuimus &c. & declaramus , quòd omnia , &
 „ singula Monasteria &c. Communia , & Mi-
 „ nuta Servitia , atque alia Jura debita , & con-
 „ sueta , tam ipsis Cameræ , & Collegio , quam
 „ Officialibus præfatis &c. & Beneficia &c. uni-
 „ ta &c. Annata &c. in posterum singulis XV.
 „ annis perpetuò sequuturis , eidem Camerario
 „ solvere teneantur , & debeant . Et quòd de
 „ omnibus &c. Beneficiis &c. unitis &c. Com-
 „ munita , Minuta , & alia Jura , seu Annata
 „ &c. solvere adstringantur etiam singulis an-
 „ nis XV. in futurum &c. Alioqui , si à solutio-
 „ ne &c. cessare præsumperint , Uniones &c.
 „ habeantur pro infectis , & sic &c. Beneficia
 „ hujusmodi , tamquam verè vacantia , pos-
 „ sint &c. impetrari &c. „ *Bull. 17. Pauli IV.*
 „ §. 11. eod. tom. 1. ibi „, volumus &c. quòd &c.

„ Hospitalia &c. omnia , & singula &c. Benefi-
 „ cia Ecclesiastica , quæ possident &c. notifi-
 „ cante , & intimasse debeant . „ *Bull. 38. S. Pii V.*
 „ §. 3. in fin. et §. 4. in princip. et fin. tom. 2. ibi „,
 „ quæcumque Beneficia Ecclesiastica &c. Ho-
 „ spitalibus &c. Apostolica auctoritate unita
 „ &c. sub literis Pauli II. & aliorum Prædeces-
 „ sorum hujusmodi compræhendi , & includi .
 „ Et propterea omnia , & singula &c. Hospi-
 „ talia &c. in quorum favorem Uniones &c.
 „ factæ reperiuntur &c. dummodò Beneficia
 „ ipsa possideant , ad solutionem Commu-
 „ nium , Annatarum , & aliorum Jurium præ-
 „ dictorum eidem Cameræ &c. ratione Unio-
 „ num &c. singulis XV. annis &c. faciendam
 „ teneri &c. „ *Bull. 33. Sixti V.* §. 2. et §. 5. eod.
 „ tom. 2. ibi „, Statuimus &c. & declaramus ,
 „ quòd Uniones &c. de quibuscumque Benefi-
 „ ciis Ecclesiasticis &c. cuiuscumque &c. Hospi-
 „ tali &c. hæctenus factæ , & faciendæ &c. sub
 „ dictorum Prædecessorum Constitutionibus
 „ &c. omnino compræhendantur &c. Et pro-
 „ pterea omnia , & singula &c. Hospitalia &c.
 „ in quorum favorem Uniones &c. factæ repe-
 „ riantur , aut posthæc fient &c. dummodò Bene-
 „ ficia ipsa possideant , ad solutionem Quin-
 „ denniorum præfactorum eidem Cameræ , ac
 „ Collegio , & Officialibus ratione Unionum
 „ &c. singulis XV. annis &c. faciendam tene-
 „ ri &c. Non obstantibus &c. Privilegiis &c.
 „ Hospitalibus &c. concessis &c. „ *Bull. 18.*
Vrbani VIII. in principio, juncto §. 2. 3. et 4.
tom. 5. et Bull. 50. Clementis X. §. 1. 3. 4. 5. et 11.
 „ tom. 6. repetit. post Traët. int. *Constit. Apost. in or-*
 „ *dine la I. V. VI. VII. VIII. & XI.* quæ etiam de
 42 causa non est deferendum eidem *Card. de Luca*
 loquenti contra textum expressum *Constitutio-*
nis Apostolicarum , ut monet idem *Card. de*
Luca de emptio. discurs. §. 2. sub n. 2.

Quibus dissolutis , unica superest Difficultas ,
 quid dicendum , si Hospitalia unitum , de tem-
 pore Unionis haberet Conventum Monacho-
 rum , vel Curam Animarum ; utriusq; eo calu-
 eximeretur à solutione quindenniorum , stante
 dispositione prælaudatæ *Bulle Sixtinæ* §. 2. *Vr-*
banae in principio , et Clementinæ §. 3. post med.
 per argumentum à contrario sensu excipien-
 tium non solum Hospitalia Curam habentia ,
 sed etiam Monasteria Monialium Conventum
 habentia de tempore Unionis , ibi : *Statuimus*
&c. quòd Uniones de quibuscumque Beneficiis
Ecclesiasticis &c. etiam si Monasteria Monialium
et Hospitalia fuerint , que tamen tempore ipsarum
Unionum , Curæ , Conventus , et Hospitalitate ca-
ruerint &c. sub dictorum Prædecessorum Consti-
tutionibus omnino compræhendantur &c. indè
 inferendo , quòd , cum de tempore Unionis ,
 Hospitalia unitum vel haberet Conventum , vel
 Curam Animarum , idè sub eisdem Constitu-
 tionibus non compræhenderetur , quod tamen
 uti adhuc compræhensum , omnino subiacere
 debet quindenniis , conditio enim illa inserta
 in relatis verbis : *quæ tamen tempore ipsarum*
Unionum , Curæ , Conventus , et Hospitalitate ca-
ruerint , non respicit , nec qualificat indistinctè ,
 ac generaliter omnia Beneficia Ecclesiastica su-
 perius expressa , sed simpliciter determinat
 Monasteria tantum Monialium , non autem il-
 la Monachorum , seu Virorum , & Hospitalia , 43
 qui-

quibus imminet Cura ægrotorum, vel Hospitalitas, puta pro recipiendis peregrinis pauperibus, veluti in puncto ita interpretatur, & declarat prædictas Constitutiones Sixtinam, & Urbanam *Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn. num. 10. et 11. ibi: habemus, quindennia non solvi pro Vnionibus factis de Hospitali, sive Monasteriis Monialium &c. nisi Monasteria, et Hospitalia hujusmodi de tempore Vnionis careant Cura, et Conventu &c.*

Et sanè Constitutiones prædictæ ita prorsus sunt intelligendæ, cum attento earum literali, & grammaticali sensu, cum & fortius inspecta intrinseca ratione earundem animativa, atque universalis observantia.

44 Quò enim ad literam Constitutiones generaliter sub lege quindenniorum comprehendunt Vniones quorumcumque Beneficiorum tam secularium, quam Regularium, & postea ampliando expriment, etiam nisi Monasteria Monialium, & Hospitalia fuerint: conditio propter eam subsequens: *quæ tamen tempore ipsarum Vnionum, Cura, Conventu, et Hospitalitate caruerint*, virtute illius dictionis relativæ, quæ determinat, ac relationem habet ad Monasteria tantum Monialium, & Hospitalia per modum ampliacionis immediatè antè expressa, non autem generaliter ad quæcumque Beneficia in principio orationis commemorata, ad tradita per *Gloss. in l. 1. ff. de legat. præstand. Rota coram Dunozett. Jun. dec. 996. num. 11. tom. 2. Emerix Jun. Decan. dec. 535. num. 10. et in recentior. dec. 34. num. 52. par. 12. dec. 478. num. 7. dec. 692. num. 18. par. 13. tom. 2. dec. 65. num. 2. et dec. 637. nu. 8. par. 19.* & in fraternizantibus terminis alterius Clausulæ insertæ in *Extravag. ad regimen. 13. de Præbend. int. commun. ibi: etiamsi ad illa Personæ consueverint, seu debuerint per electionem, seu quemvis alium modum assumi, & adjectæ post expressas Patriarchales, Archiepiscopales, & Episcopales Ecclesiæ, & etiam Monasteria, Prioratus, Dignitates, Personatus, & Officia, nec non Canoniciatus, & Præbendas, & Ecclesiæ, cæteraque Beneficia Ecclesiastica, cum Cura, vel sine Cura, Sæcularia, & Regularia, quòd referatur simpliciter ad cætera Beneficia Ecclesiastica, quibus immediatè cohæret, non verò ad Patriarchales, Archiepiscopales, & Episcopales Ecclesiæ, ac Monasteria, Prioratus, Dignitates, Personatus, & Officia, ac Canoniciatus antecedenter nominatas, plenè firmat Rota in *Viridunen. Abbatia 3. Aprilis 1702. §. In Extravaganti, coram Molines Decano, & Inquisitore Generali Hispaniarum.**

Quæ quidem intelligentia solidissimè comprobatur, combinando præfatas Constitutiones Sixtinam, Urbanam, & Clementinam cum præcedentibus Constitutionibus Pauli II. Julii III. Pauli IV. & S. Pii V. in quibus expressè cavetur, quindennia solvenda esse ex omnibus Monasteriis, Prioratibus, Præposituris, Dignitatibus, Personatibus, Administrationibus, Officiis, & Beneficiis tam Sæcularibus, quam Regularibus manus mortuæ perpetuò unitis, ex quibus antè eorum Vnionem solvebatur, vel solvi debebat Annata; sub hac enim lege utique in litera comprehendebantur omnia Monasteria Virorum, aliæque Beneficia, etiamsi

antè eorum Vnionem haberent Conventum, & respectivè Curam Animarum, nedùm quia memoratæ Constitutiones indefinitè loquebantur de Monasteriis, quorum appellatione veniunt Monasteria Conventum habentia, cum hæc qualitas de Jure insita subintelligatur, *Corrad. in prax. benefic. lib. 1. cap. 6. num. 266 cum seqq. ibi: & allegat ad hoc stylum Cancellariæ, quæ, quando non est Conventus in Monasterio, exprimit Monasterium, quod Conventu caret; quando verò adest, non aliter exprimitur, sed solum dicit, tale Monasterium, quasi primum Papa ignorat, secundum intelligat ex expressione Monasterii &c. & ad propositum arguit Rota in mox laudata Viridunen. Abbatia, §. Et sanè, coram Molines: & sic etiam veniunt Beneficia Curata ex Juribus cumulatis per *Garz. de Benefic. par. 5. cap. 6. num. 38. cum seqq. & num. 74. & 75. sed & magis stante dictione universali omnia, quæ operatur, ut de omnibus sint intelligendæ absque exceptione eorum, quæ haberent Curam Animarum, Conventum, vel Hospitalitatem, veluti in proximis, seu affinis terminis hujus generalitatis, & universalitatis contentæ in Regula 2. Cancellar. reservatoria Cathedralium, & Monasteriorum prosequitur Rota in memorata Viridunen. Abbatia §. Quamò magis, coram Molines; quorum veritas eo certius corroboratur, dum in Constitutione 20. Julii III. §. 6. Bullar. nov. Rom. tom. 1. nominatim specificantur Monasteria, aliæque Beneficia cum Cura, vel sine Cura, ibi: quoad omnia, & singula Monasteria, et Beneficia Ecclesiastica cum Cura, vel sine Cura, Sæcularia, et quorumvis Ordinum Regularia &c. et Constitutione 17. Pauli IV. §. 8. eod. tom. 1. ibi: de quibusvis Monasteriis &c. et Beneficiis cum Cura, et sine Cura, Sæcularibus, et quorumvis Ordinum Regularibus &c. repetit. post *Tract. int. Const. Apost. in ordine la III. et V. quæ verba ad cauthelam, nec non ad tollendum omne dubium adjecta, clarissimè iudicant, comprehensa fuisse Monasteria, & alia Beneficia etiam Curata, appositè observat Gonzalez ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensib. gloss. 6. n. 26.***

Ad eò, ut, cum Bulla Sixtina, Urbana, & Clementina statuerint, quòd sub dictis Constitutionibus comprehendentur Vniones quorumcumque Beneficiorum tam Sæcularium, quam Regularium, se in hac parte cum illis uniformando, per illa posteriora verba: *etiamsi Monasteria Monialium, et Hospitalia fuerint, quæ tamen de tempore Vnionis, Cura, Conventu, et Hospitalitate caruerint*, sicuti excepta non fuerunt Monasteria Virorum, cæteraque Beneficia Curam Animarum habentia, tanquam literaliter comprehensa in præcedentibus Bullis Julia, & Paulina: immò fortius in ipsamet Bulla Sixtina §. 4. ubi inter cætera Beneficia unita, quindenniorum solutioni subiecta specificè numeravit Ecclesiæ Parochiales; aliter enim Sixtina prædicta nedùm præcedentibus Julæ, & Paulinæ, verùm etiam sibi met foret contraria, contrà naturam relationis, quæ semper ita debet fieri, & interpretari, nè sequatur contrarietas omninò evitanda, ac potius concilianda in omni dispositione, præsertim Constitutionum Apostolicarum, ad textum in *cap. cum expediatur 29. de election. in 6. l. ubi repugnantia* (aliàs juxta

juxta aſtorum leſionem) *pugnancia* 148. ff. de regul. Jur. Spad. conf. 254. num. 5. lib. 3. *Barboſa axiom.* § 8. num. 1. *Rota in recentior. deciſ.* 68. num. 12 & 13. par. 12. ita prætendi non valet, excepta fuiſſe Monafteria Virorum, & alia Beneficia Conventum, ac Hoſpitalitatem habentia, cum una, ac eadem determinatio, reſpiciens plura determinabilia, non debeat ea diverſimodè, ſed pariformiter determinare, ubi eadem eſt ratio, l. nam hoc *Fure* 3. l. *Lucius Titius* 45. ff. de vulgar. & pupillar. ſubſtitution. l. *quamvis* 4. C. de impuber. & al. ſubſtitution. *Barboſa axiom.* 69. nu. 6. præſertim, dum Bullæ Sixtina, Urbana, & Clementina veniunt, augendo, & ampliando præcedentes Bullas Julianam, & Paulinam etiam ad Monafteria Monialium, & Hoſpitalia, de quibus poterat dubitari, an continerentur ſub præcedentibus Bullis, declarando, quod ea comprehendere-ntur, quæ de tempore Unionis, Cura, Conventu, & Hoſpitalitate caruerint, prout in hoc ſenſu eaſdem Conſtitutiones Sixtinam, Urbanam, & Clementinam ſummant *Cherubin. Lan- zuc.* & à *Roma in Compend.* & comprobat illa diſtictio *tiamſi*, quæ de ſui natura ſtat augmentative, extenſive, ſeu duplicative, & ampliative ad præcedentem diſpoſitionem, *Clement. 1.* §. fin. de *Judic.* l. 1. C. de *teſtib.* l. *extraneum* etiam 9. la 1. l. *extraneum* etiam 11. la 2. C. de *hered. inſtit.* *Barboſa de diſtictio. diſtictio.* 112. n. 9. *Bertazzoll. de Clauſul. Inſtrum. clauſ.* 27. gloſſ. 16. num. 1. ſivè *unic. Ricc. coll. dec.* 2767. in principio, *Rota coram Bich. dec.* 460. num. 16. tom. 2. *Anſald. dec.* 93. num. 63. & in recentior. dec. 51. num. 8. & dec. 367. nu. 2. in fin. par. 1. ideòque Clauſula illa: *quæ tamen de tempore Unionis, Cura, Conventu, & Hoſpitalitate caruerint*, non eſt trahenda ad limitandas, ac reſtringendas, & (quod plus, ſeu pejus eſt) ad corrigendas præcedentes Conſtitutiones Apoſtolicas, quaſi quod Sixtus V. Urbanus VIII. & Clementis X. voluerint à quindenniis excipere Monafteria etiam Virorum, & quæcumque alia Beneficia, quæ de tempore Unionis haberent

Curam, Conventum, & Hoſpitalitatem; poſita namque ad augendum, non debent interpretari in diminutionem, ad textum in l. *cum tale* §. fin. ff. de cond. & demonſtr. l. *legata inutiliter* ff. de *legat.* 1. l. *legata* 14. ff. de *adim. legat.* *Rota coram Emerix* *ſun. Decano dec.* 1271. n. 10.

immo de natura diſpoſitionis extenſivæ ſit, ut includat omnia contenta in actu ampliati, & extenſo, *Mareſcotti. var. reſolution. lib.* 2. cap. 94. num. 61. in fin. & num. 62. *Rota in ſepè allegata Viridun. Abbatia* §. *Ea quoque, coram Molines.* Quod ſtrictius evincitur, examinata intrinſecè ratione earundem Conſtitutionum, quæ ſunt ratio fundamentalis hujusmodi ſolutionis quindenniorum; ideò per argumentum à contrariio ſenſu excipiunt Monafteria Monialium, quæ de tempore Unionis habebant Conventum, & Hoſpitalia, quæ habebant Curam ægrotorum, aut Hoſpitalitatem, quia ex Monafteriis Monialium de conſuetudine Curæ nulla ſolvitur Annata, ut notant *Lotther. de re beneficiar. lib.* 1. quaſt. 26. num. 63. ibi, etiamſi non ſint taxata in libris Cameræ, ea ratio, ne, quia pro hujusmodi Proviſionibus, quantumcumque ſiant in Conſiſtorio, quæ

ad Abbatiaſatum promoventur, non ſolvuntur Commune, nec propterea ſunt neceſſaria taxatio; ſed tradunt Papæ (loco Annatæ) unam veſtem lineam, ſivè Rochettum, unde nec Proviſiones eæ ſubſciantur Regulæ de valore &c. *Ameijden de ſtyl. Datar. lib.* 1. cap. 18. §. 4. de *quindenn. num.* 10. in principio, ibi, cum illa non ſolvant Annatam &c. et in fin. ibi, pro Monafterio &c. non ſolvitur Annata &c. *Gomez Sarnen ad Regul.* 55. *Cancellar. de valor. in præſation. in principio, verſiculo Nam videmus, & quaſtion.* 3. per tot. ac ſignanter in principio, §. *Solutio*, ibi, cum de Monafteriis Monialium ex conſuetudine Curæ, non ſoleat ſolvi Annata, ſed unum Rochettum &c. & in med. §. *Tamen*, in principio, ibi, quia de illis Monafteriis non ſolvitur Annata &c. Monafteria Monialium hodiè non ſubſciantur Regulæ, quia non ſolvunt, niſi Rochettum Papæ pro Annata &c., *Maſſ Galleſ. de annat. num.* 8. poſt med. *verſic. Et debitum*, ibi, Et de Monafteriis Monialium nihil penitus ſolvatur &c., nu. 10. in fin. §. *Patet etiam*, in fin. ibi, & addit, non debere ſolvi etiam pro permutatis, neque pro Monafteriis Monialium &c. & num. 30. propè fin. §. *Ex hujus regule*, in principio, ibi, deducuntur &c. Monafteria Monialium, ſeu &c. illorum Abbatiaſatus, pro quibus Annata non debetur, ſed quaerit Abbatiſta dono dar ſolummodo veſtem lineam, quam vulgò Rochettum appellant, ſeu certam modicam, pro eodem Rochetto, pecuniarium ſummam &c., & §. *Quod de Monafteriis Monialium*, in principio, ibi, Quod de Monafteriis Monialium &c. dictum eſt, intel.igi debet, quod in expeditione litterarum ſuper illorum Proviſionibus, non ſolvitur Annata &c., & in fin. §. *Eſt aliud*, in principio, ibi, pro quibus diximus, Annatam non ſolvi &c., ſicut non ſolvitur Annata ex Hoſpitalibus, quæ dantur in meram adminiſtrationem, eorundemque fructus erogantur in uſum pauperum, ex text. in *Clement. quaſt. contingit 2 de Religioſ. Domib. gloſſ. in Clement. ſi Beneficiorum 2 de Decim. Ameijden. de ſtyl. Datar. lib.* 1. cap. 18. §. 4. de *quindenn. num.* 10. in fin. & num. 11. in principio. 101., pro Hoſpitali habente Curam non ſolvitur Annata, quia adminiſtratio eſt quid manuale, & omnes fructus ſunt addicti &c. ægrotis &c., *Gomez Sarnen ad Regul.* 55. *Cancellar. de valor. in præſation. in principio, verſiculo nam videmus*, ibi, Nam videmus, quod in Beneficiis, in quibus non ſolvitur Annata, non exprimitur valor, ut patet in &c. Hoſpitalibus datis in adminiſtrationem &c., & quaſt. 4. per tot. ac ſignanter in principio, ibi, Si Hoſpitale detur in adminiſtrationem, & non in titulum, non requiritur mentio valoris, ſecus ſi datur in titulum &c. videmus ex ſtylo, quod, quando Hoſpitalia dantur in adminiſtrationem, ut fructus ejuſ diſtribuantur in pauperes, nulla ſit expreſſio valoris. Secus verò, ubi dantur in titulum Beneficij &c., *Maſſ Galleſ. de annat. num.* 30. propè fin. §. *Ex hujus regule*, in principio, ibi, Ex hujus regule ſingulis partibus deducuntur ſpecies quædam, pro quibus non debe-

tur Annata &c. Ex prima enim parte, ubi dicitur, super Provisionibus Beneficiorum, deducuntur Hospitalia, quæ secundum formulam Constitutionis Clementis Papæ V. agenda committuntur &c., & §. Quod de Monasteriis, in principio, ibi, quod de Hospitalibus dictum est, intelligi debet, quod in expeditione literarum super illorum Provisionibus, non solvitur Annata &c., & in fin. §. Est aliud quoque, in principio, versiculo sed si Beneficium, ibi, sed si Beneficium Annata solutioni obnoxium, uniat Hospitali, vel Monasterio Monialium, pro quibus diximus, Annatam non solvi, licet vacent, & conferantur &c., nisi Administratio habeat fructus separatos à Mensa ægrotorum, eaque detur in titulum, *Ameyden. loc. mox citat. n. 11. in principio*, ibi: *Quando verò Administratio habet particulares fructus separatos à mensa ægrotorum, solvitur Annata in Provisione Administratoris &c.* quod secus est quoad Monasteria Monialium, & Hospitalia Cura, Conventu, & Hospitalitate de tempore Unionis cæntentia, quæ, cum evadant adinstar Beneficiorum simplicium, atque ex eisdem debeatur Annata in eorum Provisione, sequuta postea illorum Unione, debetur quinquennium, ut, glossando dictas Constitutiones Sixtinam, & Urbanam, explicat *Amayden. ubi supra n. 11. in fin.* ibi: *Si verò Monasterium hujusmodi Conventu, & Hospitali careat Cura, tunc redditur adinstar Beneficii simplicis, pro cuius solutione rectè exigitur quinquennium &c.*

15 *Ponderatur Sacrum Concilium Tridentinum, sess. 5. de Reform. cap. 1. in principio, versiculo de cætero, & sess. 14. de Reform. cap. 9.*
 16 *Præstimonium cum Beneficiis ritè permittuntur.*
 17 *Si Præstimonium non esset Beneficium, Præstimoniarium nullius consuetudinis præsidio indigeret ad testandum de fructibus sui Præstimonii.*
 18 *Clericus liberè testari potest de Bonis liberis, ac patrimonialibus.*
 19 *Præstimonium tanquam Beneficia, etiam sunt incompatibilia.*

CAPITULUM CXX.

Sub emendicato prætextu, quod Bullæ quinquenniorum nec per somnium quidem verba faciunt de Præstimonii, putat manus mortua, sed in irritum, se subtrahere posse à solutione quinquenniorum, veruntamen Jura Annatitarum pro justitia tuendo, contrarium firmamus, quod ex Præstimonii annuum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, manui mortuæ unitis, etiam adhuc debentur quinquennia; etenim ad hoc, ut Præstimonium etiam comprehendatur, satis est, quod Bullæ quinquenniorum generaliter loquantur de omnibus, & quibuscumque Beneficiis, etiam qualificatis, ut videre est in Bulla 6. Pauli II. §. 3. 4. 5. & 6. Bullar. nov. Rom. tom. 1. Bulla 20. Julii III. §. 6. eod. tom. 1. Bulla 17. Pauli IV. §. 8. & 11. eod. tom. 1. Bulla 38. S. Pii V. §. 2. 3. & 6. tom. 2. Bulla 33. Sixti V. §. 1. 2. & 4. eod. tom. 2. Bulla 18. Urbani VIII. in principio, juncto §. 1. & 2. tom. 5. & Bulla 50. Clementis X. in principio, juncto §. 1. 2. 3. 4. 6. 7. 9. & 10. tom. 6. repetit. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la. I. III. VI. VII. VIII. & XI. lex autem generaliter loquens, generaliter venit intelligenda, l. 1. §. Generaliter ff. de legat. præstand. Barbofa axiom. 136. nu. 1. & lege non distinguente, nec nos distinguere debemus, Barbofa diff. loc. n. 4.

ARGUMENTUM.

Ex Præstimonii annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, manui mortuæ unitis, etiam adhuc debentur quinquennia.

SUMMARIUM.

- 1 Ex Præstimonii unitis etiam debentur quinquennia.
- 2 Bullæ quinquenniorum generaliter loquuntur de omnibus, & quibuscumque Beneficiis, etiam qualificatis.
- 3 Lex generaliter loquens, generaliter venit intelligenda.
- 4 Lege non distinguente, nec nos distinguere debemus.
- 5 Præstimonium non sunt Beneficia.
- 6 Hodie sunt Beneficia.
- 7 Quidquid sit, attento statu antiquo.
- 8 Præstimonium tanquam verum Beneficium, subiacet Regulæ 8. hodie 9. Cancellar. de Mensibus, & Regulæ 35 de annal.
- 9 Immo hodie est quadam Pensio titulata.
- 10 In impetratione alterius Beneficii est facienda mentio Præstimonii.
- 11 Præstimonium possidens tenetur ad Horas Canonicas.
- 12 Sacrum Concilium Tridentinum sess. 25. de Reformat. cap. 15. comprehendit etiam Præstimonium.
- 13 Inter Beneficia Ecclesiastica anumerantur quoque Præstimonium.
- 14 Dignitas aliis denotat similitudinem, ac idem in qualitate.

Nec obstat, quod Præstimonium non sunt Beneficia Ecclesiastica, uti consistentia in mera temporalitate, percipiendi nempe annuum proventum, vel ad summum sunt Beneficia in-nominata, ac uti talia, non veniunt appellatione Beneficiorum; proindeque non censentur contemplata in Bullis quinquenniorum loquentibus dumtaxat de veris, ac propriis Beneficiis, Tondus. quest. Can. & benef. par. 2. cap. 1. §. 8. num. 1. cum seqq. Mandos. in Regul. 16. hodie 17. Cancellar. de concurrent. in Dat. quest. 38. nu. 7. & in Regul. 34. hodie 35. de annal. qu. 12. nu. 1. cum seqq. Tholosan. synag. Fur. par. 2. lib. 15. cap. 30. n. 1. in principio, & de re benef. cap. 11. num. 9. Gonzalez ad Regul. 8. hodie 9. Cancellar. de Mensib. gloss. §. 2. num. 2. Mancin. de Sacro Jure controverso dissert. 5. cap. 9. n. 1. cum seqq. juncto nu. 9. Barbofa de Jure Eccles. lib. 3. cap. 8. n. 1. cum seqq. Lotber. de re benef. lib. 1. quest. 35. num. 7. Gratian. disc. 397. num. 73. ego in altero Tract. de quinquenn. cap. 50. nu. 568. & 569. quippe attenda hodierna rerum semetria, ac statu, moderna Præstimonium, præsertim in Hispania, ubi Præstimo, vel Præstamera nuncupantur, sunt verè, ac propriè Beneficia, in titulum perpetuum, & collativum dari solita; nec non habentia annexum aliquod onus, seu obf.

- obsequium spirituale, nec nisi per Superiorem Ecclesiasticum nostris temporibus Provisio Præstimonii fit, quamvis præsentatio quandoque spectet ad laicum, neque potest Præstimoniam sibi retinere is, qui debet illa conferre, nec de illis provideri possunt, nisi Clerici, & dantur propter Officium Divinum, suntque perpetua quoad eos, quibus conferuntur, conferunturque purè, & sine pacto, vel conditione, nec pro aliquo commodo temporali: quæ omnes circumstantiæ denotant certissima signa Beneficii Ecclesiastici; & tanquam talia, procul dubio cadunt sub Bullis quindenniorum loquentibus in genere de Beneficiis, *Massobr. in prax. hab. concurs. prælud. 20. n. 2. cum seqq. ego in altero Tract. de Quindenn. cap. 50. n. 570. & 571.* contrariæ autem auctoritates procedunt, attento statu antiquo, quando nempe olim ab initio ipsa Præstimoniam à sua primordiali origine fuerant instituta ad commodum studentium, proque subsidio contra infideles, ad favorem laicorum militantium, ut distinguunt, *Oldrad. consil. 81. n. 2. cum seqq. & consil. 140. n. 1. versic. nemo enim, & m. seqq. Valenzuel. Velazquez consil. 33. art. 1. n. 1. cum seq. lib. 1. Corrad. in prax. benef. lib. 1. cap. 3. n. 73. cum seqq. ac signanter n. 77. Tondut. resol. can. & benef. part. 2. cap. 1. § 2. n. 6. ego loc. citat. n. 572.*
- 8 Indè fit, quòd Præstimonium tamquam verum Beneficium hodiè subjacet, *Regulæ 8. hodie 9. Cancellar. de Mensib. & Regulæ 34. hodie 35. de annal. Gonzalez ad dict. Regul. 8. gloss. 5. §. 2. n. 11. Barboza de Episcop. part. 3. alleg. 57. n. 149. Tondut. de Pension. cap. 17. n. 36. & resol. benef. part. 2. cap. 1. §. 8. n. 7. Chokier ad Regul. 32. aliàs 34. hodie 35. Cancellar. de annal. n. 24. in fin. ego loc. cit. n. 574. & 575.* immo hodie est quædam Pensio titulata, nec ampliùs hodiè appellandum est Præstimonium illud, quod laicis tribuitur mero titulo temporali in causam studiorum, militiæ, aut quamlibet aliam, *Mancin. de Sacro Jure controverso dissertat. 5. cap. 9. n. 14. in fin. Moren. ad Bull. Innocentii XII. tract. moral. tit. Benefic. quæst. XI. dub. 9. ego sæpe laudat. loc. n. 576. et 577.* hinc in imperatione alterius Beneficii est faciendum mentio Præstimonii, quantumvis tenuis jam
- 11 obtenti, ego n. 578. hinc Præstimonium possidens, tenetur ad Horas Canonicas, juxta *Bullam 138. S. Pii V. Bullar. nov. Rom. tom. 2. Navarr. de Hor. Canonic. cap. 21. n. 9. et in manual. Confess. cap. 25. n. 180. Fusch. de Visitat. et regim. Eccles. lib. 1. cap. 20. n. 22. circa fin. et n. 23. Garz. de benef. part. 1. cap. 2. n. 119. Mancin. de Jure controverso dissertat. 5. cap. 9. n. 13. Gonzalez ad Regul. 8. hodie 9. Cancellar. de Mensib. gloss. 5. §. 2. n. 12. versic. sufficeret tamen, Escobar à Corr. de Hor. Canonic. quæstion. 3. §. 5. n. 2. ego loco sæpe relat. n. 579.* hinc Decretum Conciliare sess. 25. de reformat. cap. 15. prohibens, filium illegitimum obtinere Beneficium in Ecclesia, in qua pater ministravit, comprehendit etiam Præstimonium, nè illud in eadem Ecclesia filius obtinere valeat, *Barboza de jure Eccles. lib. 3. cap. 8. n. 15. ego n. 580.*
- 13 Undè videmus, quòd inter Beneficia Ecclesiastica anumerantur quoque Præstimoniam, in cap. fin. de concession. Præbend. in 6. ubi post re-

cessita Præstimoniam, Canonicatus, & Parochiales Ecclesias, adjicitur mysteriosa Clausula & aliis quibuscumque Beneficiis, dum illa dictio 14 aliis denotat similitudinem, ac idem in qualitate, *Gonzalez ad Regul. 8. hodie 9. Cancellar. de Mensib. gloss. 5. §. 2. n. 7.* ex qua ratione *Sacrum Concilium Tridentinum sess. 5. de reformat. cap. 1. in principio, versiculo de cætero, & sess. 14. de reformat. cap. 9.* meminit Præstimoniorum in gradu, & categoriam Beneficiorum ibi, De cætero verò Præbenda, Præstimonium, aut Stipendium hujusmodi non nisi personis idoneis &c. conferantur, & alter facta provisio, nulla sit, & invalida &c. ubi nulla Præbenda, aut Præstimonium, seu Stipendium hujusmodi deputatum reperitur &c. etiamsi &c. simplicia Beneficia, seu Præstimoniam, aut Præstimoniales Portiones fuerint, etiam ratione augendi cultum Divinum, aut numerum Beneficiorum &c. alterius Diocesis, Beneficio &c. non uniantur &c., hinc Præstimoniam, cum & ipsa vera Beneficia sint, ritè permutantur cum Beneficiis, *Massobr. in prax. hab. concurs. prælud. 20. n. 12. in fin. Chokier de permutation. Benefic. part. 2. cap. 6. n. 2. ego in altero Tract. de Quindenn. cap. 50. n. 585.*

Aliàs, si Præstimonium non esset Beneficium Ecclesiasticum, profectò Ecclesia Calaguritana, aut alia, nullius consuetudinis præsidio indigeret ad hoc, ut Præstimoniarium de fructibus sui Præstimonii testari posset, prout indiguisse testatur, *Oldrad. consil. 140. per tot. cum tunc etiam Clericus de Jure posset testari, prout libere testari potest de Bonis liberis, ac patrimonialibus, Bellet. disquisition. Cleric. part. 1. tit. de Bon. Cler. §. 13. n. 1. ego loc. mox. cit. n. 587.* hinc est, quòd Præstimoniam tamquam Beneficia, etiam sunt incompatibilia; ità, ut ab uno plura simul citra dispensationem Apostolicam obtineri nequeant, *Hojed. de incompatib. Benefic. par. 2. cap. 8. n. 8. Massobr. in prax. hab. concurs. prælud. 20. n. 7.*

ARGUMENTUM.

Ex Patrimoniis annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, Clericis concessis sub conditione, quòd post eorum obitum remaneant tanquam Præbendæ Ecclesiæ, manui mortuæ unitis, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Ex Patrimoniis Clericorum relictiis sub conditione, quòd illis defunctis, remaneant Præbendæ, si illa uniantur, debentur quindennia.
- 2 Eadem tali casu evadunt Beneficia Ecclesiastica.
- 3 Ultimus status attendendus est in omni materia.

CAPITULUM CXXI.

VISO in præcedenti Cap. quòd ex Præstimoniiis debeantur quindennia. superest modò videndum, quòd ex Patrimoniis Clericorum illa

- 1 illa quoque debeantur, firmando, quòd ex Patrimonii annuum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, Clericis concessis sub conditione, quòd post eorum obitum remaneant tanquam Præbendæ Ecclesiæ, manui mortuæ unitis, etiam adhuc debentur quindennia; etenim, adjecta rari conditione, inficiari nequit, evadere Beneficia Ecclesiastica, sicut tanquam talia incindi in Bullis quindenniorum generaliter de omnibus Beneficiis loquentibus, *Gonzalez in Regul. 8. hodie 9. Cancellar. de Mensib. gloss. 5. §. 10. sub n. 19. ibi*, „ quòd si concederetur Patrimonium Clerico, „ ut, eo defuncto, remaneret tanquam Præbenda Ecclesiæ &c. tunc esset Beneficium „ Ecclesiasticum &c. „ & gloss. 9. §. 1. n. 8. ibi, „ quòd dicantur Beneficia Patrimonialia, eo „ quòd ab aliquibus data fuerint ordinandis „ Bona de proprio Patrimonio, ut ad titulum „ illorum ordinarentur, & in posterum titularia Beneficia remanerent, & sic de Patrimonii efficiuntur tituli perpetui Beneficiorum „ &c. „ *Mandof. in Regul. 19. Cancellar. de v. g. aliis de infirmis, question. 15. n. 7. ibi*, „ negari non potest, Patrimonialia Beneficia, „ quæ hodie dantur in titulum perpetui Beneficii, esse verè, & realiter perpetua Beneficia „ Ecclesiastica &c. „ n. 15. in fin. ibi, „ licet tam „ Jura, quam Doctores concedant, Patrimonium „ converti posse in titulum Beneficii, seu „ in Præbendam, „ & n. 17. in principio, ibi, „ quòd dicantur Beneficia Patrimonialia, eo „ quòd ab aliquibus super eorum Patrimonio „ instituta sint, seu Patrimonium Beneficii „ assignatum fuit in titulum Patrimonii, & sic „ de Patrimonii effecti fuerint tituli perpetui „ Beneficiorum &c.
- 2 *Expenditur Bulla 50. Clementis X. §. 7. in fin. §. 9. in fin. & §. 11. in fin. Bullar. nov. Rom. tom. 6.*
- 3 *Generalis dispositio omnes species comprehendit.*
- 4 *Bullæ quindenniorum non solùm sibi locum vindicant, quando perpetuò uniuertur ipsamet Beneficia manibus mortuis, sed etiam quando illis applicantur fructus alterius Beneficii.*
- 5 *Ex perpetua Pensione manui mortuæ reservata etiam debetur quindennium.*
- 6 *Pensio in se non est rigorosè fructus Beneficii.*
- 7 *In Hispale. Diocesi nullæ adsunt Parochiæ distinctæ, sed Archiepiscopus est solus Parochus uniuersalis, administrans Curam Animarum per Curatos ad nutum amovibiles.*
- 8 *Isti sunt simplices Administrati.*
- 9 *Tales Parochiales in rigore non sunt Beneficia, sed tantum Officia ad exercendam Curam nomine Diocesani.*
- 10 *Omnes Decimæ super Parochialibus hujusmodi impositæ de Jure competunt Diocesano uti Parochus uniuersali.*
- 11 *Episcopatus tanquam taxatus in libris Camera, est de illis Beneficiis, quæ solvunt Commune, & Minutum Seruicium.*
- 12 *In Provisione Episcopatus, cui debentur istæ Decimæ, exigitur per Cancellariam Apostolicam integra Taxa, non deducta rata tangente Unionem, & applicationem Decimarum.*
- 13 *In expeditione deduci solet tertia pars Taxæ pro omnibus Pensionibus, & reservationibus fructuum juxta Cedulam Consistorialem.*

CAPITULUM CXXII.

PRæmissis, quòd, præsertim in Hispania, & Lusitania nostra, quamplura Beneficia consistant etiam in Decimis, *Rota coram Gregor. XV. decis. 397. n. 1. ac per tot. Carill. decis. 83. n. 8. Bich. decis. 382. n. 10. tom. 1. & in recentior. decis. 468. part. 9. tom. 2. cum igitur in Hispaniis applicari solent Decimæ Beneficiis Parochialibus, facile contingere potest, quòd istæ uniantur manui mortuæ, quæ sub prætextu fructuum Decimalium forsitan prætentat eximi à solutione quindenniorum; attamen contrarium resolvimus in præsentem, quòd ex Decimis Regiis annuum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, Beneficiis Parochialibus applicatis, manui mortuæ unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, super dictis Decimis ad favorem manus mortuæ reservatis, etiam adhuc debentur quindennia; Decimæ namque super Beneficiis impositæ, verè, ac propriè sunt fructus Beneficiorum, proindeque comprehensæ etiam sub Constitutionibus Apostolicis quindenniorum solutionem generaliter præscribentibus, cum peculiari phrasi denotante quodcumque genus fructuum beneficalium ob effrænatissimam, ac prægnantissimam loquutionem, quæ evidenter deprehenditur, præsertim ex *Bulla 50. Clementis X. §. 7. in fin. §. 9. in fin. & §. 11. in fin. Bullar. nov. Rom. tom. 6. repetit. post Tract. inter Constit. Apostol. in ordine la. XI. ibi*, „ statuimus, & de „ cernimus &c. utcumque per quodcumque „ Loca Pia &c. ratione Pensionum perpetua-*

ARGUMENTUM.

Ex Decimis Regiis annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, Beneficiis Parochialibus applicatis, manui mortuæ unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, super dictis Decimis, ad favorem manus mortuæ reservatis, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 *Quamplura Beneficia, præsertim in Hispania, & Lusitania, consistunt etiam in Decimis.*

rum &c. super quorumcumque Beneficiorum
 Ecclesiasticorum &c. fructibus, juribus,
 obventionibus, & emolumentis univ[er]sis &c.
 reservatum &c. & impostum &c. reservan-
 datum &c. perfolvere debeant, & teneantur,
 motu pari &c. nec non fructuum, reddi-
 tum; & proventuum Beneficiorum Eccle-
 3 stasticorum, & Pensionum &c., ita, ut generalis dispositio omnes species comprahendat,
ad textum in l. si chorus ff. de legat. 3. l. si duo ff. de administrat. tut. l. 1. §. generaliter ff. de legat. praestand. l. in fraudem §. fin. ff. de Militar. testament. Barbosa axiom. 106. num. 1. cum seqq. ac signanter n. 15. D. Advoc. Vrsaya discept. Eccles. tom. 3. part. 1. discept. 24. n. 15. quae quidem
 4 Constituciones Apostolicæ non solum sibi locum vindicant, quando perpetuo ununtur ipsamet Beneficia manibus mortuis, sed etiam quando illis applicatur (prout in hypotesi) fructus alterius Beneficii, quales sunt Decimæ, Capon. *controv. forens. controv. 32. n. 2. cum seqq. ibi*, Capitulum, et Canonici &c. pro
 quindennio Unionis Parochialis Ecclesiæ &c.
 ac applicationis medietatis fructuum ruralis
 Ecclesiæ &c. et aliorum, quorum Ducata 300. nec non quorundam prædiorum, seu
 reddituum, et emolumentorum &c. valoris
 annuorum Ducatorum 50. Item redditus,
 et proventus, quos Camera Apostolica in
 S. Savino inter Tusculanum, et Martium
 percipere consuevit, qui pariter valoris annuorum Ducatorum 100. et sic in totum pro
 valore Ducatorum 450. sub Datum 1369.
 II. Kalend. Novembris anno VII. Urbani Pape V. et solvunt semper, et solverunt quindennia &c., *Amyden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 3. de annat. sub n. 56. in principio, ibi*, solet etiam aliquando inter Sacrum
 Collegium Cardinalium, et Officiales Cancellariæ oriri difficultas in applicatione fructuum, sive partis, quando sunt Beneficio
 taxato, nam disputatur hoc casu, an sit solvendum Commune, vel Annata &c. Casus
 autem erat, quod aliàs à fel. rec. Paulo V. fuerunt dismembratæ duæ ex tribus partibus
 fructuum, quæ ad Ducata sexcentum exprimebantur, à Prioratu S. Michaelis loci de
 Escla, Ordinis S. Augustini, Legionen. Diocesis, et applicatæ Domui, & Fratribus Sancti Dominici loci de Trianos diocesis
 Diocesis &c. et quoniam applicatio hujusmodi effectum sortitura erat post obitum q. Martini
 Cardenes tunc Prioris, literæ fuerunt expeditæ in Cancellaria, et relaxatæ sub solita
 obligatione de solvendo Annatam debitam,
 quando applicatio hujusmodi suum fuisset sortita effectum; et deinde quindennia suis
 temporibus debita; successit obitus dicti Martini, et fuit factus locus applicationi, et
 per consequens solutioni Annatæ; disputabatur inter Sacrum Collegium, et Officiales,
 an solvendum esset Commune &c. an potius
 Annata &c. effectus dubii pendebat ex eo, an applicatio esset facta Monasterio taxato, seu
 potius non taxato &c., *et in fin. dicti n. 56. §. Quartò, ibi*, nihil tamen Sacrum Collegium percipit ex literis Unionis, seu applicationis fructuum uniti Beneficii non taxati
 in Camera Apostolica, sed in hujusmodi ex-

peditione pro illa prima Annata solvitur ad
 rationem valoris integrè Officialibus Cancellariæ &c. quia de tempore applicationis Beneficii, sive fructus illius, qui applicantur,
 nondum sunt de taxatis in libris Cameræ,
 de quibus solis participat Sacrum Collegium &c.

Indè fit, quòd etiam in fortioribus terminis, 5
 ex perpetua Pensione manus mortuæ applicata debetur quindennium, ad formam mox laudati
Brevis Clementini in §. 7. 8. 9. 10. & 11. quantumvis Pensio in se non sit rigorosè fructus Beneficii, nec à Pensionario illa percipiatur tanquam fructus ipsius Beneficii, sed solvatur à Titulari in pecunia, quasi, quòd illa sit quid temporale, et à titulo Beneficii separata, nihilque habens spiritualitatis, nec connexionis cum ipso titulo Beneficii, Tondut. de Pension. Eccles. cap. 17. n. 23. cum seqq. Rota coram Merlin. decis. 732. n. 1. tom. 2. Gregor. XV. decis. 403. n. 2. Verall. aliàs Caputaqu. decis. 99. per tot. part. 1. Buratt. decis. 469. nu. 1. ubi Adden. litera A. & decis. 520. n. 1. tom. 1.

Quibus adstilpatur notabilissima circumstantia, quòd in Hispania, ac præsertim in Hispalem. Diocesi nullæ adsunt Parochiæ distinctæ, 7
 sed quòd ibidem Archiepiscopus est solus Parochus univ[er]sali, administrans Curam Animarum per Curatos ad nutum amovibiles, *Rota post Vossb. de manut. decis. 166. n. 16. & in recentior. decis. 480. n. 2. part. 1. decis. 22. num. 1. decis. 128. n. 5. & decis. 180. n. 9. part. 7.* qui quidem Parochi ad exercitium Curæ Animarum deputati, sunt simplices administri, et servitores, seu Adjutores Archiepiscopi in exercitio Curæ, certum habentes stipendium, *Rota coram Peuting. decis. 15. num. 26. cum seqq. signanter n. 48. cum seqq. decis. 53. n. 61. & decis. 85. n. 23. cum seqq.* proindeque Parochiales hujusmodi in rigore non sunt Beneficia, sed tantum Officia ad exercendam Curam nomine Diocelani, seu Vicariæ temporales, quæ non conferuntur titulo, *Rota coram Peuting. mox citat. decis. 15. n. 46. cum seqq. & decis. 53. n. 72. cum seqq.* omnes propter Decimæ super Parochialibus hujusmodi imposita, de Jure competunt Diocelano uti Parocho univ[er]sali, *Rota coram Cerr. decis. 607. n. 2. Bich. decis. 386. num. 1. & in recentior. decis. 128. nu. 5. & decis. 180. num. 10. part. 7. decis. 302. n. 1. part. 9. tom. 1. decis. 101. in principio, part. 10. decis. 201. n. 6. & decis. 344. in principio, part. 13. decis. 498. nu. 5. cum seqq. part. 19. tom. 2.* ita, ut Unio Decimarum, vel reservatio perpetuarum Pensionum super Decimis non dicatur facta ab ipsis Parochialibus, sed ab ipsa Mensa Episcopali, et consequenter 11
 cum Episcopatus tanquam taxatus in libris Cameræ Apostolicæ, sit de illis Beneficiis, quæ solvunt Commune, et Minutum Servitium, sequuta tali Unione ad favorem manus mortuæ, indubitati Juris est, intrare quindennium, ita mandantibus Constitutionibus Apostolicis, communibus DD. traditionibus, et inveterata praxi Sedis Apostolicæ, *Mass. Gallef. de Annat. n. 30. in fin. §. Est aliud quoque Annatæ nomen, in principio, Fragnan. in cap. præterea l. n. 13. cum seqq. nè Prælat. vic. swas. Card. de Luca de Benefic. discurs. 89. n. 3.*

In nihilum relevante, quòd in Provisione 12
 Epi.

Episcopatus, cui debentur istæ Decimæ, exigatur per Cancellariam Apostolicam integra Taxa, non deducta proportionabili rata tangente Unionem, et applicationem Decimarum; quia immo in expeditione deduci solet tertia pars Taxæ pro omnibus Pensionibus, & reservationibus fructuum juxta Cedula Consistorialem, ultrâ quam deductionem Cancellaria ad nihil ampliùs tenetur, *Mass. Gallæ. de Annat. n.30. propè fin. s. Quod de Monasteriis, versiculo & proviso de Ecclesia.*

ARGUMENTUM.

Ex Cameris, Ædibus, seu Domibus Canonicalibus, sive Præbendalibus, seu Portionalibus, aut Prædiis, vel membris, annum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, vigore Statuti, vel consuetudinis optabilibus, manui mortuæ unitis, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Ex Cameris Canonicalibus unitis debentur quindennia.
- 2 Per reservationem Canonicatus optione fruentis tollitur jus optandi Domum Canonicalem, quando ista perpetuò inseparabiliter annexa est Canonici.
- 3 Per unionem tollitur idem jus.
- 4 Accessorium sequi debet naturam sui principalis.

CAPITULUM CXXIII.

IN Casu, quo Domus Canonicales, seu Præbendales, aut Portionales, aliàs optabiles, sint perpetuò inseparabiliter annexæ Canonicatibus, seu Præbendis, Dignitatibus, sive Portionibus, & uniantur, monemus, quòd ex Cameris, Ædibus, seu Domibus Canonicalibus, sive Præbendalibus, seu Portionalibus, aut Prædiis, vel membris annum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, vigore Statuti, vel consuetudinis optabilibus, manui mortuæ unitis, etiam adhuc debentur quindennia; quippe eo fermè modo, quo per reservationem Canonicatus, vel Portionis, optione hujusmodi fruentis tollitur jus optandi Domum Canonicalem, seu Portionalem, quando ista perpetuò inseparabiliter annexa est Canonici, vel Portionis, Card. Zabarell. consil. 16. per tot. Gonzalez ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. reservator. Mens. gloss. 34. n.30. cum seqq. Monet. de option. cap.3. quæst.2. num.8. & quæst.3. num.47. Falcon. de reservation. quæst.4. principal. effect. 39. Tondut. resol. canon. & benef. part.1. cap.110. num.6. Garz. de Benef. part.5. cap.1. num.457. cum seqq. Lotther. de re benef. lib.1. quæst.19. n.22. cum seqq. Rot. coram Gregor. XV. decif.478. n.2. & 5. ubi Aden. num.6. Buratt. decif.390. num.7. tom.1. & in recentior. decif.142. n.3. & 4. part.2. tom.1. ac post Chokier de permutation. Benefic. decif.2. n.3. cum seqq.

3 tollitur etiam per Unionem idem jus optandi,

cumque per annexionem hujusmodi, Domus Canonicalis, seu Portionalis participet quodammodò de spiritualitate ipsius Canonicatus respectu Canonici, Dignitatis, seu Portionis, cui perpetuò annectitur, æquum est, quòd de Domo Canonicali, seu Portionali manui mortuæ unita solvatur quindennium, prout illud solvitur de Beneficio unito, quod est principale, juxta Bullas quindenniorum, ut patet ad sensum: sequi enim debet naturam sui principalis, ranquàm individuum constitutus per incorporationem, immo ejusmodi annexionis ratione Camera Canonialis, seu Portionalis definit esse temporalis, & efficitur, ac evadit spiritualis, nec divelli, seu per momentum separari valens, ex regula cap. accessorium de regul. jur. in 6. & in nostris puris terminis Card. Zabarella consil. 16. num.1. & 2. Abb. in cap. majoribus num.4. de Præbend. Monct. de option. cap.3. quæstion.2. n.8. & quæstion.3. num.47. in principio, s. & quidem si Domus, Lotther. de re benef. lib.2. quæst.25. num.55. Pignatell. consult. canonic. tom 5. consult.74. num.3. Antonell. de regim. Eccles. lib.3. cap. ult. n.10. Tondut. de Pension cap.22. nu.13. Card. de Luca eod. tract. disc.15. n.2. & 3. & discurs.76. n.6. bon.mem. R.P.D. Piton. discept. Eccles. part.1. discept.10. n.22. Panimoll. decif.33. n.20. Aden. ad Ludovif. decif.76. num.6. in fin. Rot. coram Manzaned. decif.81. n.5. & 6. Dunozet. Sen. decif.229. nu.24. Pentinger. decif.144. n.2. & decif.387. n.6. & 7. decif.13. nu.3. & 4. post Remocamp. de Coadjutor. ac in recentior. decif.138. per tot. & signanter n.10. part.8.

ARGUMENTUM.

Ex Pensionibus annum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, super fructibus Episcopatus, Archiepiscopatus, sive Patriarchatus, Abbatiarum, seu Monasteriorum, aliorumque quorumcumque Beneficiorum Consistorialium, ad favorem manus mortuæ reservatis, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Clemens X. Constitutione 50. Bullar. nov. Rom. tom.6. subjicit quindennii Pensiones reservatas super quibuscumque Beneficiis.
- 2 Etiam ex Pensionibus reservatis super fructibus Episcopatus, Archiepiscopatus, & Patriarchatus debentur quindennia.
- 3 Isti non veniunt sub nomine Beneficiorum, sed potius sunt majora Beneficia.
- 4 Quindennia introducenda fuerunt ad reparandum damnum amissarum Annatarum ex defectu vacationum Beneficiorum.
- 5 Clemens X. in dicta Constitutione 50. statuit, solvenda esse quindennia etiam ex perpetuis Pensionibus.
- 6 Quindennia subrogata in locum Annatarum.
- 7 Innocentius X. Constitutione 30. §.1. Bullar. nov. Rom. tom.5. eximit Capitulum Sanctæ Mariæ Majoris de urbe à quindennii pro Pensionibus

- reservatis super fructibus Episcopatum Mazzarien., & Cathanien.
- 8 Constitutio non debet aliquid continere superfluum.
- 9 Innocentius X. fuit Juris peritissimus.
- 10 Laus ejusdem Innocentii X.
- 11 In Constitutione Pontificis Jurisconsulti omnia verba sunt mysteriosa.
- 12 A concessa exemptione quindenniorum bene inferitur ad illorum debitum.
- 13 Episcopatus, Archiepiscopatus, & Patriarchatus non veniunt sub nomine Beneficiorum.
- 14 Hac regula procedit in materia præjudiciali Episcopis, Archiepiscopis, seu Patriarchis.
- 15 Eadem procedit in materia penali.
- 16 Quindenniorum materia potius dicenda est favorabilis, uti respiciens favorem Cameræ Apostolicæ, introducta ex causa justissima.
- 17 Episcopatus, Archiepiscopatus, seu Patriarchatus enumerantur inter majora Beneficia.
- 18 Episcopatus differenti modo à reliquis Beneficiis providentur, consistorialiter nempe.
- 19 De Episcopatu, ad instar Beneficii, Annata, Commune Servitium nuncupata, solvitur.
- 20 Annata solummodo ex Beneficiis debetur juxta Constitutionem 33. Clementis VII. Bullar. nov. Rom. tom. 1.
- 21 Affertur Resolutio Cameralis pro solutione quindennii ex Pensione reservata manui mortua super Mensa Episcopali.
- 22 Sententia lata super statu, afficit omnes casus similes.
- 23 Et omninò attendenda venit pro decidendis similibus controversiis.
- 24 Expenditur Constitutio 50. Clementis X. Bullar. nov. Rom. tom. 6.
- 25 Episcopatus est supremum Beneficium.
- 26 Et summum Beneficium.
- 27 Inter Beneficia Ecclesiastica computatur.
- 28 Dictiones universales quid importent.
- 29 Iste adhiberi solent in Indultis transferendi Pensiones concedi solitis Conclavistis, ac Dapiferis.
- 30 Explicatur Bulla 1. Gregorii XV. Bullar. nov. Rom. tom. 3. & Bulla 10. Urbani VIII. tom. 4.
- 31 Pensiones reservatæ super Episcopatibus, & Archiepiscopatibus continentur in Indultis Conclavistarum, & Dapiferorum.
- 32 Ex stylo Cancellaris, ac Datarie Apostolicæ valde arguitur, quid veniat sub nomine quorumcumque Beneficiorum quomodolibet qualificatorum.
- 33 Facultas transferendi Pensiones, strictissime interpretanda est.
- 34 Appellatione Beneficii quando veniat quoque Episcopatus.
- 35 Collatio Episcopatum semper fixè, ac invariabiliter spectat ad Papam.
- 36 Collatio Beneficiorum inferiorum, seu non Consistorialium quandoque spectat ad Ordinarium Collatorem.
- 37 Explicatur Bulla 50. Clementis X. Bullar. nov. Rom. tom. 6.
- 38 Expenditur Bulla 30. Innocentii X. §. 21. Bullar. nov. Rom. tom. 5.
- 39 Quindennia sunt Fura insignia S. Sedis, in recognitionem universalis domini.
- 40 In solutione quindennii non admittitur alius pro alio, inuitis Annatis, sed idem debitor quindennii tenetur solvere, & Dominum recognoscere.
- 41 Si Episcopus solvit integram Annatam, non deducatur Pensione, datur ejus heredi, pro quantitate indebita, repetitio, seu conditio indebiti.
- 42 Non datur compensatio à debito proprio ad creditum alterius.
- 43 Adducitur absurdum.
- 44 Ponderatur Resolutio Cameralis, de qua supra num. 21.
- 45 Expenduntur Bullæ quindenniorum.
- 46 Post Constitutionem 50. Clementis X. §. 7. 8. 9. 10. & 11. Bullar. nov. Rom. tom. 6. evincit qualibet controversia, an Bullæ quindenniorum intravent etiam in reservationibus Pensionum.
- 47 Ejus est legem declarare, cujus est condere.
- 48 Clausula lublata, & Decretum irritans operantur, quòd sublata sit omnis potestas aliter judicandi, ac interpretandi.
- 49 Sub nomine quindenniorum utpotè generali comprehenduntur tam Annata, quàm Communia, & Minuta Servitia.
- 50 Annatam Bonifacianam non percipit Sacrum Collegium Cardinalium.
- 51 Cùm aliquid disponitur, in cujus necessarium antecedens venit aliud, idem est, ac si fuisset literaliter explicatum, ac expressum.
- 52 Exactio quindenniorum promanat à recognitione universalis domini penès Papam.
- 53 Ratio in lege expressa ejus est potentie, ut determinet omnes penitus casus sub ratione compræbentis, etiam ad correctionem Juris communis.
- 54 Collatio Episcopatum, aliorumque Beneficiorum Consistorialium semper spectat ad S. Sedem.
- 55 Collatio Beneficiorum inferiorum, seu non Consistorialium non semper spectat ad S. Sedem, sed sæpè ad Ordinarios Collatores.
- 56 Sola identitas, multòque magis majoritas rationis justam præbent interpretationem compræbentivam casus similis.
- 57 Affertur Resolutio Cameralis, de qua supra n. 21. & 44.
- 58 Sententia lata super statu, & causa generali, facit jus quoad omnes etiam non citatos.
- 59 Duplicata Annata exigi nequit.
- 60 Taxa Beneficiorum Consistorialium est tertia pars veri eorum valoris.
- 61 Beneficia Germaniæ exprimentur in solis Ducatus XXIV.
- 62 Nec pro illis solvitur Annata.
- 63 Idèmq; plerumque præstatur in Canoniciatibus Hispaniæ.
- 64 Ex Pensione debetur quindennium.
- 65 Expenditur Constitutio 50. Clementis X. §. 7. in fin. Bullar. nov. Rom. tom. 6.
- 66 Quo Fure exigatur Annata à Pensionario, & à Titulari.
- 67 Reservatio Pensionis exorbitat à Fure communi.
- 68 Perpetuæ Pensionum applicationes redolent speciem dismembrationis in Concilio Turonen. prohibite.
- 69 In his gratis Summi Pontifices procedunt ex Fure speciali, ac extraordinario.
- 70 Si Pensio reservetur, Beneficio pleno, tunc reservatio dicitur sine causa.
- 71 Quò difficilius est gratia, eo majus onus injungitur.
- 72 Dictio insuper etiam est continuativa.
- 73 Dictio autem præcedentia modificat, & restringit.
- 74 Hac regula quando procedat.
- 75 Capitulum Metropolitane Ecclesiæ Neapolitane exemptum fuit à quindenniis per Gregorium XIII.
- 76 Respondetur ad stylum expediendi Pensiones perpetuas.

- 77 Constitutio 50. Clementis X. Bullar. nov. Rom. tom. 6. tamquam edita per viam declarationis, affectit Pensiones antecederet applicatas.
- 78 *Dicitur* Constitutio ponderatur.
- 79 *Iterum ponderatur dicta* Constitutio.
- 80 *Materia* quinquennialis potius armonice, seu uniformiter praticari potest.
- 81 *Super quo* affertur Decretum Pauli V.
- 82 *Quinquennia* introducta fuerunt ad reparandum damnum Annatarum.
- 83 *Declaratur* supradicta Constitutio Clementina.
- 84 *Argumentum à ratione legis* valet interdum ad ejus extensionem, ac interpretationem.

CAPITULUM CXXIV.

Absolutis tandem casibus, in quibus debentur quinquennia ex Beneficiis manus mortuæ unitis, modò sequuntur casus, in quibus debentur quinquennia ex Pensionibus manus mortuæ reservatis. Articulus sanè singularis, ac utilis profertur in medium super controversia de facili oritura, occasione *Constitutionis* 50. *Clementis X. §. 7. circa fin. §. 8. §. 9. §. 10. in fin. & §. 11. antè, & post med. Bullar. nov. Rom. tom. 6. repetit. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la XI. subjicientis* quinquennii perpetuas Pensiones reservatas super quibuscumque Beneficiis favore manus mortuæ, nihil tamen declarantis de reservatione perpetuarum Pensionum hujusmodi super fructibus Episcopatus, Archiepiscopatus, seu Patriarchatus.

Cùm igitur, sicuti sæpius solent Pontifices, præsertim favore S. R. E. Cardinalium, aut aliarum personarum benemerentium, signanter Palatinorum, vel similibus reservare temporales, ac vitalitias Pensiones super fructibus Episcopatus, Archiepiscopatus, vel Patriarchatus, ita quoque soleant quandoque in locum Unionis Beneficiorum, perpetuas reservare Pensiones favore manus mortuæ super hujuscemodi fructibus, ambigi datur, utrùm ex Pensionibus super talibus fructibus sit locus quinquennii, quantumvis memorata *Constitutio Clementina* nec per umbram quidem loquatur de tali reservatione: & affirmativè resolvimus in præsentem, quòd ex Pensionibus annuum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, super fructibus Episcopatus, Archiepiscopatus, sive Patriarchatus, Abbatiarum, seu Monasteriorum, aliorumque quorumcumque Beneficiorum Consistorialium, ad favorem manus mortuæ reservatis, etiam adhuc debentur quinquennia; etiam si isti non veniant sub nomine Beneficiorum, vel potius sint Majora Beneficia, ut monemus infra *num. 13. & 17.* occasione respondendi ejusmodi animadversioni: eo enim modo, quo Pensio temporalis, seu vitalitia reservata super fructibus Episcopatus, Archiepiscopatus, sive Patriarchatus ad favorem privati, procul dubio subjacet Annatæ; à fortiori perpetua Pensio reservata super eisdem fructibus ad favorem manus mortuæ, subjacere etiam debet quinquennio, cum semper verum sit, quòd Annatistæ ob solam talem perpetuam reservationem cum effectu amittant omnem spem futurarum Annatarum ex defectu successivarum vacationum, quarum occasione novæ reservationes Pensionum fieri possent super eis-

dem fructibus Episcopatus, Archiepiscopatus, seu Patriarchatus; ad quod notabile remouendum detrimentum ex perpetuitate Pensionum, in illius reparationem approbasse usum quinquenniorum pro Beneficiis manus mortuæ unitis profiterentur Pontifices, ut legere est in *Constitutione* 6. *Pauli II. §. 2. 3. 4. & 5. Bullar. nov. Rom. tom. 1. Constitutione* 20. *Julii III. in principio, juncto §. 1. antè med. & §. 5. eod. tom. 1. Constitutione* 38. *S. Pii V. §. 3. in principio, & antè med. tom. 2. Constitutione* 33. *Sixti V. in principio, juncto §. 2. eod. tom. 2. Constitutione* 18. *Urbanus VIII. in principio, tom. 5. & Constitutione* 50. *Clementis X. in principio, juncto §. 1. in fin. §. 3. in principio, & §. 5. in principio, tom. 6. repetit. post Tract. int. Constit. Apost. in ordine la I. III. VI. VII. VIII. & XI. proindeque ex eadem ratione consulendi indemnitati Annatarum, Clemens X. prudentissimè statuit, solvenda esse quinquennia etiam pro perpetuis Pensionibus manus mortuæ reservatis.*

Idemque profectò damnum Camera, Cardinalium, & Annatarum consideratur in perpetuis Pensionibus super fructibus Episcopatus, Archiepiscopatus, seu Patriarchatus, quod consideratur in perpetuis Pensionibus super fructibus Beneficiorum, cum tam in uno, quam in alio casu inducatur palpabilissima perpetuitas, & successivarum vacationum deficientia, cui obviari nequit, nisi mediantibus quinquennii subrogatis in locum Annatarum, quæ solverentur, si Pensiones vacarent, prout solverentur ex Beneficiis, si Beneficia vacarent, & unita non essent, ex per nos fusiùs supra congestis in *Cap. I.*

Aliàs si perpetua Pensio reservata super hujuscemodi fructibus, non subjaceret quinquennii, *Constitutio* 30. *Innocentii X. §. 21. Bullar. nov. Rom. tom. 5. repetit. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la X. superflue* eximeret Capitulum Patriarchalis Basilicæ Liberianæ S. Mariæ Majoris de Urbe à quinquennii pro duabus perpetuis Pensionibus ad favorem ipsius Capituli reservatis super fructibus Episcopatum Mazzarien. & Cathanien. in Sicilia Regno; & tamen Constitutio non debet aliquid continere superfluum, adeò, ut, si *Innocentius X. intellexerit* in puncto Juris (cujus peritissimus extiterat) non deberi quinquennium ex hujusmodi Pensionum reservationibus, sanè ab illo eximere non curaret memoratum Capitulum Pensionarium, quod nihilominus eximit, nullo alio ex motivo, nisi, quia intellexit etiam pro talibus Pensionibus deberi quinquennia; maxime agendo de Pontifice eximio Jurisperito, qualis fuit *Innocentius X. Pamphilius*, olim S. Rotæ Romanæ Auditor: quo casu in *Constitutione* Apostolica omnia verba sunt mysterioria, *Lotther. de re beneficiar. lib. 2. quæst. 47. n. 56. cum seqq. Castill. de interpret. ult. volunt. tom. 6. lib. 5. cap. 39. num. 5. & 6. Menoch. de arbitrar. Judic. cap. 63. num. 7. unde à concessa exemptione quinquenniorum bene inferatur ad illorum debitum in casu deficientiæ privilegii exemptivi: quod satis comprobatur ex verbis prælaudatæ *Innocentianæ* ibi: *Quòdque propter reservationem &c. Pensionum &c. ad solutionem alicujus quinquennii minime teneantur, & ad id per Clericos Camera, & alios Ministros, & Officia-**

les de Annata, & quindenniis huiusmodi Participantes &c. compelli minimè possunt, neque debeant &c. ità, ut, etiam antè Constitutionem Clementinam solvenda essent quindennia pro Pensionibus reservatis super Episcopatibus, dum manus mortua Pensionaria per Papam exempta à quindenniis, perneccesse præsupponitur, quòd antè exemptionem, sicque citrà ejusmodi exemptionem fuisset subiecta solutioni quindennii, Ricc. in prax. resol. 23. n. 1. par. 2. Tamburin. de Jur. Abbat. tom. 1. disput. 15. quæst. 9. num. 33. Rota coram Zarat. decif. 53. num. 5. & in recentior. dec. 655. sub num. 1. in fin. par. 3. dec. 97. n. 8. par. 13.

13 Nec obstat, quòd Episcopatus, Archiepiscopatus, longèque minùs Patriarchatus veniat sub nomine Beneficii, cum non fit Beneficium simplex propter excellentiam, ac præheminentiam Dignitatis, quæ est culmen Dignitatum, ac specialis, immò specialissima nota digna, Garz. de Benefic. par. 1. cap. 6. num. 66. Lotther. de re beneficiar. lib. 1. quæst. 9. n. 121. Pyrrh. Corradin prax. dispens. Apostol. lib. 2. cap. 6. n. 9. Barbosa de Episc. par. 2. alleg. 1. n. 17. in fin. quia multipliciter, vel saltem tripliciter potest responderi.

14 I. Quando materia esset odiosa, aut præjudicialis Episcopis, Archiepiscopis, sive Patriarchis, tunc posset sustineri, appellatione Beneficii non venite Episcopatum, Archiepiscopatum, & Patriarchatum, ad textum in cap. nulla 2. §. Cum verò 1. cap. dilectus 12. de concess. Præb. cap. statutum 22. de election. in 6. cap. Inquirentes 16. de Hæretic. in 6. Mandos. ad Regul. 21. Cancellar. de non impetr. Benef. per obit. vivent. quæst. 6. num. 4. & ad Regul. 32. Cancellar. de impetr. Benef. per obit. familiar. Cardinal. quæst. 16. num. 2. in principio, & versiculo quorum appellatione, Gonzalez ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensibus, gloss. 5. num. 37. non autem, quando (ut in casu) est indifferens, nimirum nec favorabilis, nec præjudicialis, nullum enim Titularibus inferitur præjudicium, ex eo quòd solvantur quindennia pro perpetuis Pensionibus manus mortuæ reservatis super eorum Titulis, cum solutio quindenniorum spectet ad ipsam manum mortuam Pensionariam, non autem ad Titulares; quidquid dicendum esset, si Titulares ipsi tenerentur solvere quindennia, tunc enim fortitan posset sustineri, appellatione Beneficii non venite Episcopatum, Archiepiscopatum, seu Patriarchatum, ob materiam penalem, & præjudiciale ipsi Episcopo, Archiepiscopo, seu Patriarchæ, juxta deducta in simili ad aliud propositum per Mandos. in Regul. 21. Cancellar. de non impetr. Benef. per obit. vivent. quæstion. 6. n. 4.

15 II. Quia, quando etiam materia quindenniorum (quod constanter negatur) per hypotheseim esset odiosa, saltem non esset odiosa odio irrationabili; immò potiùs dicenda favorabilis, uti respiciens favorem Sedis, seu Cameræ Apostolicæ, introducta proinde ex causa justissima, veluti notant Novar. in summ. Bullar. par. 1. commentar. 145. num. 13. Capon. controvers. forens. controvers. 32. n. 3.

16 III. Quia Episcopatus, Archiepiscopatus, seu Patriarchatus verè est Beneficium, & quidem summum, seu supremum, ac excellentius ratione maximæ Dignitatis, immò culmen

Dignitatum; proindeque enumerantur inter 17 majora Beneficia, & quidem collariva, cap. clericos 1. §. Episcopatus 2. dist. 21. cap. antiqua 23. de privileg. cap. felicitas 5. §. Quod si quis 1. de pæn. in 6. cap. S. Romana 3. de election. int. Extravag. commun. Garz. de Benefic. part. 1. cap. 6. num. 2. Lotther. de re beneficiar. lib. 1. quæst. 9. n. 67. Fagnan. in cap. cum in cunctis 7. num. 17. de electione; undè videmus, quòd de Episcopatu, licet 18 differenti modo à reliquis Beneficiis provideatur motu proprio, & consistorialiter, prævio Processu super qualitate promovendorum, Gonzalez ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensibus, gloss. 9. num. 38. Mandos. ad Regul. 21. Cancellar. de non impetr. Benefic. per obit. vivent. quæst. 6. num. 5. Lotther. de re beneficiar. lib. 1. quæst. 9. num. 122. Episcop. Matta de Caus. Consistorial. sect. 19. §. 1. per tot. & sect. 23. per tot. Card. de Luca in Relat. Cur. discurs. 5. num. 15. & 17. cum seqq. de illo, ad instar Beneficii, 19 Annata, quam Commune Servitium vocant, solvitur, Tomat. de Pension. Eccles. cap. 10. n. 3. Mass. Gallef. de annat. un. 3. cum seqq. Amoyden. de jyl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 3. de annat. n. 18. & tamen si verè non esset Beneficium Ecclesiasticum Episcopatus, profectò Annatam non solveret, quæ solummodò ex Beneficiis debetur, juxta Constitutionem 33. Clementis VII. Bullar. nov. Rom. tom. 1.

In deductorum insuper confirmationem superabundat Resolutio à plena Camera capta, prævia sententia, & re judicata favore Annatistarum, in Messanen. Quindenniorum ad Relationem Rini tunc Decani de Mense Junii 1702. cum condemnatione Capituli Messanen. in Regno Siciliae, ad solvendum quamplura quindennia ex causa Pensionis eidem reservatæ super Mensa Archiepiscopali Messanen. à quo quidem Capitulo fuit postea solutum debitum quindenniale, mediante Judicato ejusmodi Camerali: quæ sanè sententia tanquam lata super 22 statu, maximè à Tribunali Collegiali, & passim cognoscente Causas quindenniorum, afficit omnes casus similes, ad textum in l. ingenuum ff. de stat. homin. & omninò venit attendenda 23 pro decidendis hujuscemodi controversiis, per textum in l. filius emancipatus ff. ad leg. Cornel. de fals. l. fin. C. de legib. Card. de Luca de Judic. discurs. 35. num. 68. & in Relat. Cur. discurs. 32. num. 83. & 86. Rota in Ariminen. Castrorum 5. Maii 1702. §. Primum fundamentum, coram Casarello Urbis Gubernatore.

Præterea repetendo, seu corroborando resolutionem datam suprà num. 13. cum seqq. non subsistit fundamentum, quòd Constitutiones Apostolicæ super materia quindenniorum emanatae, ac signanter illa Clementis X. in ordine 24 la 50. Bullar. nov. Rom. tom. 6. repetit. post Traët. int. Coust. Apost. in ordine la XI. decernat solutionem quindennii pro Pensionibus reservatis super Beneficiis Ecclesiasticis, non autem pro reservatis super Episcopatibus, Archiepiscopatibus, & Patriarchatibus, qui non veniunt nomine Beneficiorum; quippè, præter responsum dictis locis datum, contrarium benè convincitur ex prægnantissimis, ac effrenatissimis verbis ejusdem Constitutionis Clementine §. 7. ibi: Quindennia, & alia Jura, ratione Pensionum perpetuarum hæcenus &c. super quorumcumque

Beneficiorum Ecclesiasticorum quomodolibet qualificatorum fructibus &c. reservatarum, & imposterum &c. reservandarum &c. Camera Apostolica, & Collegio, & Officialibus predictis persolvere debeant, & teneantur, Motu pari &c. quæ verba tamquam relata ad quæcumque Beneficia Ecclesiastica quomodolibet qualificata, de sui natura compræhendunt omnia Beneficia quoscumque sint Dignitatis, & præminentia, sicque consequenter etiam Episcopatum, qui est supremum Beneficium, juxta *Geminian. in cap. si eo tempore, in gloss. penult. de Rescript. in 6. & summum Beneficium, juxta Hostiens. in cap. super inordinata n. 9. versiculo aliud seculare summum, de præbend. & Beneficium Ecclesiasticum cum summa prælatione, & Dignitate, Lotther. de re beneficiar. lib. 1. quæstion. 9. num. 64. unde inter Beneficia Ecclesiastica computari observat Paris. de resignation. Benefic. lib. 2. quæst. 1. n. 54. fortiusque ponderando geminationem, & complicationem plurium dictionum universalium quorumcumque Beneficiorum quomodolibet qualificatorum, sub quibus sanè veniunt omnia Beneficia, quæ aliàs sub simpliciter, & indefinita dispositione non venirent, *Gloss. in Clement. 1. in verbo quodcumque Beneficium, de vit. & honestat. Cleric. Rota coram Dunozett. Jun. dec. 640. num. 11. tom. 2. ubi plures concordantes: quod evidenter comprobatur ex stylo, seu consuetudine, loquendi formula, sive phrasi, qua utuntur Summi Pontifices in similibus, immò fortioribus terminis, dum in Indultis transferendi Pensiones concedi solitis Conclavistis, ac respectivè Dapiferis, adhiberi solent eadem ferè verba ibi: quascumque Pensiones annuas eis, & eorum singulis super quibuscumque fructibus quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum, ut legitur in Constitutione 1. Gregorii XV. §. 12. *Bullar. nov. Rom. tom. 3. & in Constitutione 10. Urbani VIII. §. 11. tom. 4. in eorundem dispensatione à delatione habitus, & Tonluræ, ut in dicta Constitutione Gregoriana §. 13. ibi: ac cum eisdem Conclavistis, quòd ratione quarumcumque Pensionum annuarum, & eorum cuilibet super quibuscumque Beneficiis Ecclesiasticis, ut præfertur, vel aliàs quomodolibet qualificatis, & in prælaudata Constitutione Urbana §. 13. ibi: Ac eisdem Dapiferis, quòd ratione quarumcumque Pensionum, & eorum cuilibet super quibuscumque Beneficiis Ecclesiasticis, ut præfertur, quomodolibet qualificatis: sub qua universali, ac effrenata loquendi formula communis est DD. opinio etiam in praxi recepta, quòd continentur Pensiones quoque super Episcopatibus, & Archiepiscopatibus reservatæ, tamquam Beneficiis qualificatis, ut ex magistrali decisione in *Parmen. Pensionis coram Clemente VIII. tradunt Gratian. discept. 551. n. 19. & 20. ibi*, prædictæ facultates transferendi Pensiones compræhendunt etiam illas, quæ sunt impositæ super Ecclesiis Cathedralibus, quæ, licet sint speciali nota dignæ &c. tamen in privilegio concessio Conclavistis datur eis facultas transferendi quascumque Pensiones super quibuscumque fructibus quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum, & ideo propter ista verba, universalia veniunt etiam Pensiones impositæ super Ecclesiis Cathedralibus &c. *Tondut. de Pension. Eccles. cap. 31. num. 10. ibi*, Immò***

facultas transferendi Pensiones, verbis amplissimis concessa, compræhendit translationem Pensionum impositarum etiam super Ecclesiis Cathedralibus, quamvis aliàs super illariter illæ sint speciali nota dignæ &c. *Card. de Luca de Pension. discurs. 62. n. 5. ibi*, illa generalitas de quibuscumque Pensionibus super quibuscumque Beneficiis, compræhendit etiam Cathedrales &c. neque (quod scirem) habetur decisio in contrarium &c. *Fatinell. de translac. Pension. cap. 5. n. 1. ibi*, Facultas transferendi quascumque Pensiones super quibusvis fructibus quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum, sive super quibuscumque fructibus Ecclesiasticis, compræhendit etiam Pensiones reservatas super Cathedralibus, propter illam verborum effrenatam generalitatem &c. *Rota coram Card. Millino dec. 277. per tot. ac signanter n. 7.*

Ex stylo autem, & modo loquendi Cancellariæ, ac Dataria Apostolicæ, quæ est organum Papæ, illiusque mentis scrutatrix, valde arguitur, quid veniat sub nomine quorumcumque Beneficiorum quomodolibet qualificatorum, ad textum in *cap. porrecta 6. verb. à Cancellaria, de confirmat. util. Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 16. quæst. 17. num. 13. & cap. 38. num. 44. in principio, §. Digressi sumus, Corrad. in prax. benef. lib. 1. cap. 1. num. 9. & lib. 3. cap. 6. num. 21. cum seqq. & in prax. dispens. Apost. lib. 7. cap. 5. num. 11. & cap. 7. num. 70. & lib. 8. cap. 4. num. 24. cum seqq. & lib. 9. cap. 3. num. 9. & 10. Mandos. in Regul. 1. Cancellar. de reservation. quæst. 2. num. 3. in Regul. 6. hodie 7. Cancellar. de reservat. Benef. Cubicular. &c. quæst. 1. num. 7. in Regul. 27. Cancellar. de non judic. juxta form. supplicat. quæst. 12. n. 2. & in Regul. 34. hodie 35. de annal. quæst. 45. num. 2. Gonzalez in Regul. 8. hodie 9. Cancellar. de Mensib. §. 7. proæm. num. 136. & gloss. 13. n. 12. Lotther. de re benef. lib. 2. quæst. 40. nu. 69. Card. de Luca in Relat. Cur. discurs. 9. num. 28. de Pension. discurs. 2. num. 9. discurs. 6. num. 8. discurs. 12. num. 7. discurs. 38. num. 5. & discurs. 75. num. 10. & de succession. discurs. 53. num. 25. bon. mem. R. P. D. Piton. disc. Eccl. par. 1. disc. 6. sub n. 5. in med. versic. & quibus, Rota coram Cassador. dec. 12. num. 10. versic. facit etiam stylus Cancellarie, de Præbend. dec. 2. num. 4. versic. & iste stylus, & dec. 3. sub num. 3. versic. pro qua interpretatione, de reservat. dec. 2. nu. 7. de Union. Casar. de Grass. dec. 20. aliàs 2. num. 27. de his, quæ vi, metu, & caus. Coccin. dec. 888. num. 26. Dunozett. Jun. dec. 632. num. 21. tom. 1. Buratt. decis. 883. ad fin. tom. 2. dec. 656. num. 6. part. 2. recentior. tom. 2. decis. 68. num. 8. part. 5. tom. 1. dec. 70. num. 20. cum seqq. par. 8. dec. 115. nu. 4. cum seqq. dec. 205. num. 15. & dec. 360. num. 16. par. 10. dec. 510. num. 15. par. 14. dec. 88. nu. 12. par. 15. dec. 247. num. 10. par. 16. dec. 162. n. 12. par. 17.*

Quæ sanè exempla eò magis urgent, dum facultas transferendi Pensiones, tanquam prorogans servitutem Beneficiorum per speciem hæreditariæ successione, est odiosissima, strictissimeque interpretanda, Gomez Sarnen. in Regul. 19. Cancellar. de Infirm. seu de Viginti, quæstion. 16. sub num. 2. Paris. de resignation. Benefic. lib. 2. quæst. 4. num. 16. Gratian. disc. 55. num. 34.

num. 34. *Tonant. de Pension. Eccles. cap. 42. n. 23. versic. tamen, Card. de Luca eod. tract. discurs. 51. num. 1. & discurs. 66. num. 8. & post Tract. de Statutar. Succession. in altero Tract. de Pension. cap. 15. num. 7. & 8. Gigas eod. tract. quest. 99. nu. 4. Lotther. de re benef. lib. 1. quest. 36. n. 115. Nicol. Delphin. de Surepatronat. n. 81. post Lambertini. pag. mib. 179. Rota coram Peña dec. 554. num. 8. Verall. aliàs Caputaq. dec. 305. aliàs 8. num. 10. cum seqq. part. 2. & dec. 100. aliàs 7. num. 6. cum seqq. part. 3. Ansaldo. Decan. dec. 30. num. 28. Card. Cavalier. decif. 148. num. 6. & in recentior. decif. 485. num. 4. & 6. ac per tot. part. 4. tom. 1. quidquid in contrarium inclinens, ob possibilem præmorientiam Translatarii, quantumvis junioris, in concursu transferentis etiam senis, & ægrotantis, quasi quòd ob euentualitatem, seu incertitudinem formari non possit præiudicii, aut damni ratio, *Fatinell. de transl. Pension. cap. 1. n. 13. Adden. ad Buratt. dec. 638. n. 9. tom. 2. Rota coram Dunozet. Jun. decif. 768. num. 17. & 18. tom. 2. Merlin. dec. 243. per tot. tom. 1. Duran. dec. 67. à num. 1. ad 4. tom. 1.**

È contrà verò Constitutiones Apostolicæ, solutionem quindenniorum decernentes pro Pensionibus, sunt favorabiles Titulari, immò continent actum Iustitiæ, ex eo quòd illum eximant, ac liberent pro rata Pensionis à solutione Annatæ, exque alio capite præseruent Annatitias à damno amissionis ejusdem Annatæ; in quibus terminis, & circumstantiis appellatione Beneficii etiam simpliciter venit procul dubio quoque Episcopatus, per *textum in cap. 1. ubi Gloss. in figuracione casus, de regul. Jur. in 6. Burfatt. consil. 287. num. 5. lib. 3. Mandos. ad Regul. 20. Cancellar. de Idiomatic. quest. 8. num. 7. Selu. de Benef. par. 1. quest. 3. antè nu. 8. Hojed. de incompatibilit. par. 1. cap. 24. num. 64.*

Quibus in corroborationem accedunt reliquæ geminæ solidissimæ rationes tam à priori, quam à posteriori; à priori nempe, quòd, cum quindennia sint subrogata loco Annatæ ex per nos suprà deductis *Cap. I. ad alibi passim*, quam in casu, quo collatio Beneficii spectat ad Papam, integrè solveret Titularis, si Beneficium non esset gravatum Pensionibus, major profectò inest ratio, quòd comprahendatur Pensiones reservatæ super Episcopatibus, quorum collatio semper fixè, ac invariabiliter spectat ad Papam, ex *Regula 2. Cancellar. reservator. Cathedral. semperque solvant integram Annatam, seu Commune Servitium, tanquam Beneficia Consistorialia, quam aliæ Pensiones reservatæ super Beneficiis inferioribus, seu minoribus, vel non Consistorialibus, quorum collatio quandoque spectat ad Ordinarium Collatorem, juxta Regul. S. hodiè 9. Cancellar. reservator. Mens.*

Ex hac igitur majoritate rationis prælaudata Constitutio 50. *Clementis X. Bullar. nov. Rom. tom. 6. repetit. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la XI. congruam omninò recipere debet interpretationem etiam pro ejusmodi Pensionum comprahensione, ad tradita per Fagnan. in cap. cum nonnullis num. 22. de Privileg. & in cap. cum non ab Homine num. 81. de Judic.*

38 A' posteriori autem, quoniam ex Constitutione 30. *Innocentii X. §. 21. Bullar. nov. Rom. tom. 5. repetit. post Tract. int. Constitut. Apost. in ordine*

la X. depromitur, reservatam, & applicatam fuisse super Episcopatibus Mazzarien. & Cathanien. Regni Sicilia perpetuam Pensionem Capitulo Patriarchalis Basilicæ S. Mariæ Majoris de Urbe, cum expressa exemptione à solutione quindennii: undè ad oculum dignoscitur, quòd etiam antè memoratam *Constitutionem Clementinam* quindennia solvenda essent pro Pensionibus reservatis super Episcopatibus; aliàs Indultum ejusmodi exemptionem esse superfluum, si Pensiones reservatæ super Episcopatibus non subjacerent quindenniis, ut patet ad sensum.

Demùm in tantum vera est nostra principalis resolutio, ut, si forsitan per hypotheseum in provisione Episcopatus, Archiepiscopatus, aut Patriarchatus exacta fuerit Annata juxta integram taxam, non tamen dempta, seu deducta Pensione per Promotum, seu Provium (quod difficile est creditu) nisi plenissimè justificetur; omnia interim disputatione, an hæc justificatio, seu probatio faciendæ esset ab Annatistis, an verò à manu mortua, ad quam pro certo spectaret; &, quatenus in factu id regeret, eo casu teneretur Cancellaria Apostolica refundere, ac restituere hæredibus Promoti, seu Provili, ratam tangentem Pensionem, non autem eximere manum mortuam à solutione quindennii in præteritum, longèque minus in futurum ex convincentissima ratione, quòd Annata, in cujus locum successit quindennium, debetur directè à Pensionariis Sedi Apostolicæ in recognitionem universalis, supremi, alti, & directi ejus domini; proindeque quindennia sunt Jura

intignia S. Sedi debita ob dominium penes ipsam residens super fructibus Bonorum Ecclesiasticorum, prout declararunt *Paulus IV. Constitut. 17. §. 1. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi: Communium Servitiorum, & Annatarum exactio in recognitionem universalis domini introducta &c. S. Pius V. Constitut. 28. §. 3. in principio, tom. 2. Urbanus VIII. Constitut. 18. in principio, tom. 5. & Clemens X. Constitut. 50. §. 3. in principio, tom. 6. repetit. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la V. VI. VIII. & XI. ac tradunt S. Thom. 2. 2. quest. 87. artic. 4. Burfatt. consil. 126. num. 70. Fagnan. in cap. prætered 1. nu. 43. cum seqq. nè Prælat. vic. suas, Lotther. de re benef. lib. 3. qu. 20. nu. 23. cum seqq. Card. de Luca de Benefic. discurs. 89. num. 8. & 10. Caballut. notit. Concil. cap. 94. nu. 6. cum seqq. Card. Baron. Annal. Eccles. ad ann. 1156. in fin. versic. tale est; non omnino, quòd in tantum fuerit exacta Annata juxta integram taxam, non deducta Pensione, ac Pensio perpetuò reservata forsitan excedebat taxam, & fructus Episcopatus in actu Unionis, seu applicationis fuerunt expressi in summa taxam excedente; in qua siquidem specie debiti quindennialis singulare est, quòd non admittatur alius pro alio, invitis Annatistis, sed idem debitor quindennii teneret solvere, & Dominum recognoscere, *Bald. in l. acceptam num. 37. ubi Salycet. in fin. C. de usur. Jason. in l. in emphiteuticariis 2. n. 70. versic. contrarium determinat, & num. 71. versic. tamen in terminis, C. de Fur. Emphyte. Burfatt. consil. 189. nu. 3. lib. 2. Gratian. disc. 8. num. 8. Pacific. de Salvian. Interdict. inspect. §. cap. 1. num. 21. Corbul. d. Jur.**

fur. Empt. tit. de caus. privation. ob non solut. Canon. limit. 7. nu. 2. & 3. Neguzant. de pignor. part. 5. memb. 3. num. 41. versic. quod tamen restringitur, Merlin. eod. tract. lib. 4. quest. 76. num. 8. & 9. Giurb. dec. Sicil. 91. num. 3. & 5. Svrd. dec. Mantuan. 174. num. 32. & decil. 180. non. 10. etenim juxta proximi, non solent Pensionario perpetuo, Annatistæ solent quandoque pulsare Titularem, & sequestrare Pensionem, ac ab isto exigere quinquennium, dato mandato de retinendo, seu sese revalendo contra Pensionarium.

His accedit validissima ratio, quod etiam in casu, quo Annatistæ exegissent a Provisis de Episcopatibus integram Annatam, non deducta per Provisos Pensione, quantumvis Annatistæ careant actione exigendi duplicem Annatam, nec unquam talem foveant præntensionem, attamen pro solutione quinquennii, ratione perpetuæ Pensionis semper habent actionem, & intentionem fundatam directè contra manum mortuam ob literalem Constitutionum Apostolicarum sanctionem: undè si Episcopus in expeditione suæ Provisionis solvit integram Annatam, non deducta Pensione, datur de Jure pro quantitate indebita, ejus hæredi repetitio, seu conditio indebiti, per *textum in l. 1. & tot. tit. C. de condition. indebit. non autem manui mortuæ retentio, aut compensatio, quæ non datur à debito proprio ad creditum alterius, ad textum in l. ejus C. de compensation. Posth. de substation. quest. 65. num. 21. Bersan. de compensation. cap. 1. quest. 4. num. 21. Ansaldo. de commerc. & mercatur. discurs. 45. n. 48.*

Aliàs, si admitteretur præntensa à manu mortua, & quod per solutionem integræ Annatæ eximeretur manus mortua Pensionaria perpetua, norabile, habens tractum successivum obveniret damnum, ac præjudicium Annatistis, dum vacationes Ecclesiarum possent contingere dumtaxat singulis XXX. annis, ac ultrà privarentur duplici quinquennio: si namque ad effectum non solvendi quinquennia, satis esset allegare non fuisse deductam ex taxa Pensionem, sequeretur, quod taxa reduceretur quandoque ultrà ejus tertiam partem contra inconcussam stylum Cancellariæ Apostolicæ, de quo testatur *Mass. Gales. de annat. num. 30. prope fin. §. Quod de Monasteriis, versic. Provisio; immò solutio quinquennii facienda est juxta taxam in libris Cameræ, seu Cancellariæ descriptam, ac expressam, in concessione: undè manus mortua tibi imputet in casu suppositæ inferioris exigentiæ, quod inquirere non debent Annatistæ.*

Ponit autem falcem ad radices animadvertente, quod a plena Camera in supra indicata *nu. 21. Causa Mediolanen. Quinquenniorum non fuit exaudita eadem oppositio facta a manu mortua super solutione integræ Annatæ, facta diminutione Taxæ pro rata Pensionis, juræque merito Annatistæ in sequelam iustissimæ eorum præntensionis instare queunt, non esse relaxandas literas reservationis, si vè applicationis ejusmodi Pensionum super Episcopatibus, cæterisque Beneficiis Consistorialibus, nisi prius facta per manum mortuam (ut ita inquam) Pensionariam, obligatio super quinquenniorum solutione, quam omninò fieri mandant*

Constitutiones Apostolicæ, nempe *Constitutio 6. Pauli II. §. 4. 5. & 6. Bullar. no. v. Rom. tom. 1. ibi*, & de solvendo singulis ceteris temporibus futuri obligatio in eadem Camera, pro inadvertentiam facta non fuerit &c. Et quod de omnibus &c. Beneficiis &c. unitis &c. se in eadem Camera efficaciter obligare debeant cum effectu. Alioquin, si à solutione, aut obligatione præmissis cessare præsumperint, Uniones &c. habeantur penitens, pro infectis &c. *Constitutio 20. Julii III. §. 1. & 5. eod. tom. 1. ibi*, pro Annatis quorumcumque Beneficiorum in dicta Camera, se obligant, si infra terminos eis præfixos dictæ Cameræ &c. satisfacere defecerint, ipso facto &c. etiam Beneficiis, pro quibus se in ipsa Camera obligaverint, omninò privati essent &c. Cum autem &c. ex incuria agentium, pro Camera prædicta, seu aliàs obligationes de solvendis Communibus, & Minutis Servitiis, ac Annatis &c. aut aliis Juribus &c. factæ non fuerint &c. *Constitutio 11. Pauli IV. §. 3. & 10. eod. tom. 1. ibi*, omnes, & singulæ obligationes, quæ ex illa die super Annatis quorumcumque Beneficiorum in dicta Camera recipiantur, intelliguntur, quod obligati, si infra eis præfixos terminos, Collectoribus Cameræ &c. satisfacere defecerint, ipso facto &c. Beneficiis, pro quibus in dicta Camera se obligaverint, omnibus privati esse censentur ratione Annatarum, seu Quinquenniorum &c. aliquid solvere obligati &c. *Constitutio 17. ejusdem Pauli IV. §. 8. eod. tom. 1. ibi*, ad se Communibus, & Minutis Servitiis, ac Annatis, ac aliis Juribus prædictis de XV. annis in XV. annos realiter, & cum effectu solvendis in forma solita obligandum &c. cogi &c. posse &c. *Constitutio 38. S. Pii V. §. 3. in principio, & §. 4. tom. 2. ibi*, contra pro tempore in Camera Apostolica, aut alias ratione Annatarum, Communium, & aliorum Jurium prædictorum &c. de XV. in XV. annos solvendum obligatos &c. etiam si se superindè in Camera Apostolica non obligaverint &c. *Constitutio 33. Sixti V. §. 2. in fin. & §. 4. in fin. eod. tom. 2. ibi*, etiam si se superindè in Camera Apostolica non obligaverint &c. *Constitutio 18. Urbani VIII. in principio, juncto §. 3. tom. 5. & Constitutio 50. Clementis X. §. 1. §. 2. in principio, §. 3. §. 5. in fin. §. 7. in principio, §. 8. §. 9. in fin. & §. 11. in fin. tom. 5. repetit. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la. I. III. IV. V. VI. VII. VIII. & XI. ac observant *Mass. Gales. de annat. n. 30. in fin. §. Sed hoc quoque, Amynden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quinden. num. 3. ibi: qui commodum sentiebant ex hujusmodi Unione, obligabant se ergà Cameram Apostolicam, & Officiales Annatarum, de solvendo Annatam &c. & num. 14. §. Ut autem, in fin. ibi: recipientes Unionem obligarunt se ad solutionem quinquenniorum &c. & antea dixerat dicto cap. 18. §. 3. de annat. sub. n. 56. ibi: literæ fuerunt obligatione de solvendo Annatam debitam &c. et deinde quinquennia suis temporibus debita &c. omnes obligationes, quæ ratione Annatæ Communis, tam ratione quinquenniorum, quam ratione Pensionum deductarum &c. debentur, receptæ, annotantur &c.**

Hæcque Annatistarum prætenſio, tanquàm juridica, & clara juſtitia ſuffulta, totis viribus promovenda eſt, & ſuſtinentia, non verò negligenda, nec pacificè tolerandum aliquod exemplum contrarium valde pernicioſum, & destructivum Juris antiquiſſimi S. Sedis: ſicuti namque olim fuerat ab aliquibus in controverſiam revocatum, an Conſtitutiones Apoſtolicæ ſolutionem quindenniorum ſancientes pro Beneficiis Eccleſiaſticis manui mortuæ perpetuò unitis, intrarent etiam in Unionibus, ſeu perpetuis applicationibus, & reſervationibus Penſionum; at tamen quælibet controverſia evanuit poſt editam Conſtitutionem 50. Clementis X. §. 7. 8. 9. 10. et 11. in Bullar. nov. Rom. tom. 6. repetit. poſt Traſt. int. Conſtit. Apoſt. in ordine la XI. in qua per viam declarationis, & ad tollendum omnè dubium, pro majori dilucidatione, ſtauit, ac decrevit per præcifa verba ibi: *Quindennia, et alia Fura ratione Penſionum perpetuarum &c. Camera Apoſtolicæ, et Collegio, et Officialibus præditiſſis poſſolvere debeant, et teneantur, Motu pari &c. ad ſolutionem Quindenniorum, aliorumque Furium, ratione Penſionum perpetuarum &c. eiſdem Camere, Collegio, et Officialibus faciendam teneri &c. et ad idem &c. cogi, et compelli poſſe declaramus &c.* attenda proinde memorata Conſtitutione declarativa, & deciſiva antiquæ controverſiæ, non licet ampliùs hæſitari, quòd manus mortua teneatur ad ſolutionem quindenniorum pro perpetuis Penſionibus ſibi applicatis, quemadmodum tenetur pro Beneficiis ſibi unitis, immò declarationi Papali omninò ſtandum eſt, cum ejus ſit legem declarare, cujus eſt condere, cap. cum veniſſent 12. de Judic. ubi Barboſa num. 1. cum ſeqq. Fermoſin. quæſt. 1. num. 3. cum ſeqq. Tellez num. 1. et 7. Fagnan. num. 1. Solorzan. de Fure Ind. tom. 2. lib. 3. cap. 1. num. 3. Chokier de Jurisdiction. in exempti. par. 2. quæſt. 13. nr. 1. Salgad. de ſupplicat. ad Sanctiſſ. par. 2. cap. 16. nu. 5. Rota coram Royas dec. 217. nu. 2. cum ſeqq. fortius dum Conſtitutio Clementina vallata legitur ampliſſimis Clauſulis ſublata, et Decreto irritanti, quæ operantur, quòd ſublata ſit omnis poteſtas aliter judicandi, ac interpretandi, Felin. in cap. nonnulli ſub num. 22. verſiculo ſeptima concluſio, de Reſcript. Tamburin. de Fure Abbat. tom. 1. diſput. 18. quæſt. 6. nu. 12. Gonzalez ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Menſib. gloſſ. 6. num. 3. Lotther. de re beneficiar. lib. 3. quæſt. 12. num. 61. ità ſub Conſtitutionibus ſolutionem quindenniorum demandantibus, ac ſignanter ſub prælaudata Conſtitutione Clementina hodiè omni proſuſ caret dubio compræhendi quoque Penſiones reſervatas ſuper Menſis Episcopopalibus, reliquiſque Beneficiis Conſiſtorialibus, ac in libris Camere Apoſtolicæ taxatis; eodem fermè pacto, quo continentur cæteræ Penſiones reſervatæ ſuper aliis Beneficiis inferioribus, ſeu minoribus, ſivè non Conſiſtorialibus, valoris nuncupatis, nec in Camera taxatis, propter eſſrænatam verborum univerſalitatem, ut jam inſinuavimus.

Uteriùs validiſſimè fulcitur hæc veritas, etenim Summi Pontifices in Bullis quindenniorum, declarantes, quòd pro Penſionibus ſolvenda erant quindennia, ſub quorum nomine utpote generali compræhendebantur tam An-

natæ, quàm Communia, & Minuta Servitia, ad tradita per Fagnan. in cap. prætered 1. nu. 9. cum ſeqq. nè Prælat. vic. ſuas, Maſſ. Galleſ. de annat. num. 2. 3. 4. et 30. in fin. §. Eſt aliud quoque Annatæ nomen, Amayden. de ſtyl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 3. de annat. num. 18. cum ſeqq. et §. 4. de quindenn. num. 2. cum ſeqq. ad majorem dilucidationem ſuper addiderunt quoque verba: *et alia Fura*, prout legitur in Conſtitutione 6. Pauli II. §. 3. 4. et 5. Bullar. nov. Rom. tom. 1. Conſtitutione 20. Julii III. §. 5. cod. tom. 1. Conſtitutione 17. Pauli IV. §. 7. 8. et 11. eod. tom. 1. Conſtitutione 38. S. Pii V. in principio, juncto §. 3. in principio, et §. 4. et 6. tom. 2. Conſtitutione 33. Sixti V. §. 1. et 4. eod. tom. 2. Conſtitutione 18. Urbani VIII. in principio, juncto §. 1. 2. et 3. tom. 5. et Conſtitutione 50. Clementis X. §. 2. 3. 5. 6. 7. 8. et 11. tom. 6. repetit. poſt Traſt. int. Conſt. Apoſt. in ordine la I. III. V. VI. VII. VIII. et XI. intelligendo nempe per verba alia Fura, de Communibus, & Minutis Servitiis, de quibus paulò antè idem Pontifices loquuti fuerant, rursùque ibidem individuando, ac ſpecificando perſonas, quibus faciendæ erat hujusmodi ſolutio quindenniorum, nominaverunt R. Camera Apoſtolicam, Sacrum Collegium Cardinalium, & Annatitas: undè clariſſimè expreſſerunt compræhendere voluiſſe Penſiones reſervatas ſuper Episcopatibus, omnibusque Beneficiis Conſiſtorialibus, pro quibus ſolvitur Commune, & Minutum Servitium, pro rata distribuendum Camere, Sacro Collegio, & Annatitis, non verò Penſiones ſimpliciter reſervatas ſuper Beneficiis inferioribus, ſeu non Conſiſtorialibus, pro quibus ſolvitur dumtaxat Annata Bonifaciana, de qua Sacrum Collegium non participat, juxta diſtinctionem allatam à Maſſ. Galleſ. de Annat. num. 4. cum ſeqq. Fagnan. in cap. prætered 1. num. 10. cum ſeqq. nè Prælati vices ſuas, Tamburin. de Fur. Abbat. tom. 1. diſput. 9. quæſt. 3. num. 4. in fin. Amayden. de ſtyl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 3. de annat. n. 10. Toudut. de Penſion. Eccleſ. cap. 10. num. 3. Card. de Luca de Benefic. diſcuſſ. 89. num. 1. cum ſeqq. namque cum aliquid diſpenſatur, in cujus neceſſarium antecedens venit aliud, idem eſt, ac ſi fuiſſet literaliter explicatum, ac expreſſum, ex eo quòd virtualiter iacſe dicitur orationi ſervatæ, per textum in l. Prætor ait §. Interdum, ubi Bartol. not. in principio, ff. de oper. nov. nunciat. Felin. in cap. translato antè num. 5. verſiculo ſed generaliter, de Conſtitution. Lotther. de re beneficiar. lib. 3. quæſt. 13. n. 18. et 22.

Cùmque titulus, ſivè ratio univerſalis affignata in Bulla 17. Pauli IV. §. 1. Bullar. nov. Rom. tom. 1. Bulla 38. S. Pii V. §. 3. in principio, tom. 2. Bulla 18. Urbani VIII. in principio, tom. 5. et Bulla 50. Clementis X. §. 3. in principio, et §. 6. in principio, tom. 6. et Bulla S. M. Clementis XI. edita 16. Maji 1705. repetit. poſt Traſt. int. Conſt. Apoſt. in ordine la V. VI. VIII. XI. et XV. ac notat Card. de Luca de Benefic. diſcuſſ. 89. num. 2. 8. et 14. in principio, ſuper exactiõne hujusmodi quindenniorum promanet à recognitione univerſalis domini, quo potitur Summus Pontifex, & Eccleſia Romana ſuper fructibus omnium Beneficiorum, nulla pro modo affignabilis eſt ratio, cur potius ejuſmodi recognitione debeatur pro Penſionibus reſervatis ſuper

50

51

52

per Beneficiis inferioribus, seu minoribus, & non Consistorialibus, quàm pro Pensionibus reservatis super Beneficiis majoribus, seu Consistorialibus, inque Camera taxatis, cum tam in una, quàm in altera specie, seu categoria Beneficiorum insit qualitas Bonorum Ecclesiasticorum, quorum Papa supremus, & absolutus est Dominus, ac arbiter, ut ex utrorumque fructibus eodem modo Pensionarii participant, proindeque ex hac rationis identitate validissimum eruitur argumentum, quòd sub relata dispositione Pontifices compræhendi voluerint
 53 omnes Pensiones, ratio enim in lege expressa ejus est potentia, & efficacia, ut determinet omnes penitus casus sub ratione compræhensos, etiam ad correctionem Juris communis, *Geminian. consil. 37. num. 6. versiculo item, licet Constitutio*, ubi quòd procedat etiam in materia à Jure exorbitante, *Fagnan. in cap. n. innitarius 5. num. 22. cum seqq. de Constitution. in cap. nuper num. 4. de Decim. & in cap. à nobis nu. 42. de Bigam. Abb. in cap. sicut, circa fin. de testib. Card. in Clem. 1. n. 18. de election.*

Fortiusque stringit, quòd, cum quindennia sint subrogata loco Annatæ persolvendæ occasione Provisionis in Curia, nè postea per Unionem sublata in perpetuum spe vacationis Beneficii, cessaret impostèrùm solutio Annatæ, procul dubio major subest ratio, quòd compræhensæ fuerint Pensiones reservatæ super Episcopatibus, aliisque Beneficiis Consistorialibus, quorum collatio, tanquam perpetuis subjecta reservationibus, semper fixæ, ac invariabiliter spectat ad Sedem Apostolicam, juxta *Regul. 2. Cancellar. reservator. Cathedral. & Monaster.* quàm aliæ Pensiones reservatæ super Beneficiis inferioribus, non Consistorialibus, quorum collatio non est perpetuò, ac fixè reservata, & affecta S. Sedi, verum sæpè sæpius, immò sæpius spectat ad Ordinarios Collatores; ubi itaque litera est clara pro compræhensione rei, seu casus controversi, prout ex deductis clarissima apparet, nec non ultrà literam ad stipulatur nedùm identitas, sed majoritas rationis, materia non est amplius disceptabilis, dum stante etiam dnbietate literæ sola
 56 identitas, multòque magis majoritas rationis justam præbent interpretationem compræhensivam casus similis, non per viam extensionis, sed per viam compræhensionis, *Fagnan. in cap. cum nonnullis nu. 22. de Privileg. & in cap. cum non ab Homine num. 21. de Judic.*

His accedit, quòd ejusmodi intelligentia non solum per observantiam recepta fuit, sed etiam in contradictorio Judicio per plenam Cameram canonizata in Messanen. Quindenniorum suprà *num. 21. & 44.* indicata, ubi agebatur de perpetua Pensione super Mensa Archiepiscopali Messanen. reservata, seu applicata ejusdem Messanen. Ecclesiæ Capitulo, & tamen prodiit resolutio, quòd esset locus quindennii ad favorem Cameræ, ac Annatistarum; quo stabilito, sententia desuper lata, tanquam super statu, & causa universalis, facit jus quoad omnes etiam non citatos, vulgata *l. ingenuum ff. de stat. hom.*

Quibus positis, unica superest Difficultas circa perpetuas Pensiones, manui mortuæ applicatas, & reservatas super Episcopatibus Re-

gnorum Hispaniarum, cum in illis inoleverit quandoque itylus apponendi in eisdem Decretum: *voluumus autem, quòd ratione Pensionis hujusmodi nulla reductio Taxæ prætendi valeat per Episcopum, sed illa integraliter solvi debeat*; cuius vigore quemadmodum Promotus, seu Episcopus in Provisione Ecclesiæ debet solvere integram Taxam, nulla per eum facta Pensionis deductione, proinde viderentur Annatistæ exigere nequire quindennium à manu mortua Pensionaria, nè aliàs pro iisdem fructibus exigatur duplicata Annata, quod fieri nequit, veluti bene ponderat *Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn. num. 22. ibi: unde si etiam solveretur quindennium, imponeretur unis, & eisdem fructibus, duplex onus, cum tamen unum istorum tantum solvendum sit, Annata nempe, vel quindennium &c.* nihilominus etiam pro applicationibus, seu reservationibus Pensionum hujusmodi super Episcopatibus Hispaniæ factis profectò debentur quindennia; quantumvis enim Annata, seu Commune, & Minutum Servitium super Beneficiis taxatis (qualia sunt Episcopatus, cæteraque Beneficia Consistorialia) solvatur ad normam, sive mensuram eorum Taxæ, quæ est tertia pars veri valoris Beneficiorum per Joannem XXII. seu illius Commisarios adinventi, ac excogitati ad hoc per universum orbem Catholicum transmissos, *Maff. Gallef. de annat. sub num. 4. versiculo & quoniam taxatio Episcopatum, Fagnan. in cap. præterea 1. nu. 10. nè Prelat. vic. suas: cumque multoties super eisdem Episcopatibus, seu Beneficiis taxatis imponantur Pensiones mensuram Taxæ excedentes, sub expressione majoris valoris, quàm fuerit descriptus in eorum taxatione, ac consequenter ex ipsa impositione Pensionis constet, & appareat de augmento fructuum, siue quo ejusmodi Pensiones imponendæ non essent; undè Summi Pontifices rationem habentes ad augmentum fructuum, voluerunt, quòd pro integra Taxa solveret Episcopus; & pro Pensione Pensionarium, habita ratione Taxæ resultantis ab expressione ultrà antiquum valorem, indèque videmus, quòd etiam Beneficia Germaniæ, juxta Concordata Nicolai V. exprimantur in Ducatis XXIV. nec pro illis solvatur Annata, adhuc, si super his Beneficiis imponatur Pensio excedens Ducatos XXIV. pro illa sanè solvetur Annata, cum per talem impositionem constet de majori valore, cujus dissimulatio est contra naturam, ac essentiam gratiæ; proindeque non amplius attenditur in Concordatis stabilitus, sed attenditur valor expressus in impositione, seu reservatione Pensionis, & juxta illum solvitur Annata pro Pensione, *Nicolars ad Concordat. German. tit. 2. §. 3. Zipeus in Analyt. Jur. Pontific. lib. 3. tit. ut Benefic. sin. diminut. confer. controvers. 4.**

Idemque plerumque practicitur in Canonici-
 63 catibus Hispaniæ, quorum fructus certi, ad quamcumque summam ascendentes, ex generali consuetudine exprimiuntur in Ducatis XXIV. tantum, quamvis in rei veritate longè majores sint hujusmodi fructus, immò pinguis-
 64 simi, ut omnibus etiam in Curia versantibus optimè innotescit, & ommissis quamplurimis DD. illarum Partium, testatur *Gonzalez ad Regul. 8. hodiè. Cancellar. de Mésib. §. 7. proem. n. 167.*

Est bene verum, quod in aliquibus Hispaniarum Cathedralibus, Canonicatum valor exprimitur supra Ducatos viginti quatuor: si enim super his imponatur Pensio sub expressione majoris valoris, cessat valor consuetudinarius, seu à consuetudine inductus, immò spectato valore expresso, ad illius normam, & mensuram solvenda est Annata, prout notissimum est in Dataria, & Cancellaria Apostolica.

Aliud quoque valde plausibile, ac solidissimum confer exemplum, ex praxi desumptum, quæ servatur in impositionibus Pensionum vitaliciarum, seu temporalium super distributionibus quotidianis, & fructibus incertis, de quibus nulla haberi solet ratio in Provisione, dum tamen ex illis Pensionibus debetur Annata per Pensionarios, atque respectivè quindennium
64 per manus mortuas, si eis perpetuò reservatæ fuerint, ex fuso calamo per nos supra Cap. XLII. congestis; nullaque est contrà ob istam solutionem Annatæ fit deductio Taxæ Titulari, ratione fructuum certorum, ut perpetuum, & constans est apud Prædicos, ac expressè statuit
65 Clemens X. in sua Constitutione 50. §. 7. in fin. Bullar. nov. Rom. tom. 6. repetit. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la. XI. ibi: statuimus, & decernimus &c. Quindennia, & alia Jura, ratione Pensionum perpetuarum &c. super &c. distributionibus quotidianis reservatarum, & impostarum &c. reservandarum &c. Camera Apostolicæ, & Collegio, & Officialibus prædictis persolvere debeant, & teneantur, Motu pari &c.

Non omisso, quod dici nequeat in his terminis exactionem Annatæ fieri dupliciter pro
66 iisdem fructibus, cum re vera à Pensionariis exigatur pro illis fructibus, qui excedunt valorem taxatum, super quibus radicatur Pensio, à Titulari autem exigitur pro fructibus simpliciter, super quibus cadit Taxa, ut patet ad sensum, inque hoc consistit ratiabilitas, ac congruentia hujusce Decreti juxta hunc germanum sensum interpretati: cujus insuper justitia comprobatur, cum enim gratiæ reservationum
67 Pensionum exorbitat à Jure communi, per textum in cap. unic. ut Benefic. Ecclesiastic. sin. diminution. confer. longèque magis exorbitent
68 perpetuæ Pensionum applicationes, redolentes speciem dismembrationis, in Concilio Turonensi prohibita, per textum in cap. majoribus, & cap. tuæ de Præbend. proindèque Summi Pontifices in hujusmodi gratiis procedunt ex Jure speciali, ac extraordinario, prævia Concilii Lateranensi derogatione; congruum est, quod
69 manus mortua Pensionaria perpetua, obligata remaneat ad solutionem quindennii, quantumvis Episcopus persolvat integram taxam.
70

Indè fit; quod, quantumvis regulariter pro Pensionibus reservatis super Beneficiis taxatis Annata solvatur ad rationem Taxæ, idest habita ratione tertiæ partis ipsius Pensionis, exempli gratia, si super Beneficio taxato in Ducatis, seu Florensis mille imponatur Pensio Ducatorum, seu Florenorum ter centum, Annata Pensionis solvitur ad rationem Taxæ Ducatorum, seu Florenorum centum; si tamen Pensio reservetur, Beneficio pleno, cum reservatio hujusmodi dicatur sine causa, magisque exorbitet à Jure, Annata non amplius regulatur juxta Taxam, sed solvitur ad normam Annatæ

Bonifacianæ pro medietate Pensionis videlicet in Ducatis centum quinquaginta: quod quidem satis juridicum fundamentum innixum est, dum quò difficilior est gratia, eò majus onus
71 injungitur, veluti probat bon.mem. R. P. D. Pion. disceptatione 18. n. 7. par 1.

Adèò, ut sensus genuinus, ac proprius enunciati Decreti, non alius sit, nisi, quòd manus mortua perpetua Pensionaria quindennium solvere teneatur ad formam Constitutionum Apostolicarum super materia quindenniorum emanatarum, & è converso Episcopus prætere nequeat aliquam deductionem in sua Provisione; quod ulterius evidenter convincitur ex formula ejusdem Decreti in recitariis verbis ibi: Volumus autem, quòd ratione Pensionis hujusmodi nulla deductio Taxæ prætendi valeat per Episcopum, sed illa integraliter solvi debeat: inficiari enim non valet, quòd, si vigore præfati Decreti eximeretur manus mortua Pensionaria à solutione quindennii, hæc esset nova gratia, ampliatiua gratiæ principalis, quo casu Decretum fuisset aliter conceptum, cum distinctionibus nempe ampliatis, puta insuper etiam, vel
72 similibus, quæ sunt continuativæ, inclusivæ, & repetitivæ omnium qualitatum præcedentium, addendo ad superiora, retenta eadem materia, ad textum in cap. statutum §. Insuper, cap. ubi periculum §. Ipsos insuper, de election. in 6. §. Alia insuper Institution. de donation. Barbosa de distion. distion. 166. n. 3. & 4. distion. 4. 27. num. 1. & distion. 428. num. 1. & 3. Richter de significat. Adverb. litera I. adverb. 34. per tot. non autem idem Decretum fuisset (prout fuit)
73 conceptum cum distione, seu clausula volumus autem, de cujus natura est præcedentia modificare, & restringere, juxta consuetum modum loquendi, Barbosa de distion. dist. 47. num. 1. 4. & 7. dist. 360. num. 1. cum seqq. & dist. 420. num. 1. cum seqq. Germon. de Indult. verbo volumus autem.

Quòd verò cum effectu formula hujusmodi volumus autem sit in se suapte natura, modificativa, ac restrictiva gratiæ, deprehenditur
74 quoque ex eo, quòd illa plerumque adjicitur in corpore supplicationis, juxta facultates Officialium Dataria, non autem in ejus Summario, prout semper necessarium foret, ad effectum validitatis præsentis exemptionis à quindennio non venientis in consequentiam gratiæ principalis, ex traditis per Rot. in Romana. Emphyteusis 6. Martii 1684. §. Probatur tertio, coram Albergato Decano, in Romana Pensionis 12. Februarii 1685. §. Non obstante, coram Paulatio, in Melevisana Pensionis 28. Junii 1698. & 23. Januarii 1699. coram Card. dela Tremoille, & in Asculana Beneficii, seu Abbatie 6. Aprilis 1699. §. Et ob id, coram Ansaldo Decano.

Magis etiam urget, quòd, si Summi Pontifices concedere voluissent manus mortuæ Pensionariæ, exemptionem à quindenniis, incongrua sanè fuisset ejusmodi indicata formula disponendi per involucrem verborum, decernendo videlicet, quòd Episcopus petere non posset reductionem Taxæ; talis autem exemptio perspicuè, ac specificè exprimenda esset per verba directæ ad Pensionarios, & insuper unà cum derogatione Apostolicarum Constitutio-

num solutionem quindenniorum præscribentium, amplissimisque, & prægnantissimis clausulis roboratarum, prout prædicatum legitur in Pontificata Gregorii XIII. cum Capitulo Metropolitanæ Ecclesiæ Neapolitanæ, referente *Corrad. in prax. benefic. lib. 2. cap. 8. num. 64.*

Uterius, præter exuberanter huc usque allata, aliundè etiam diluitur objectum ab exaggerato Decreto deductum, ex eo nimirum, quippe stylus, & praxis expediendi Pensiones perpetuas cum insertione prænominati Decreti, ultrà, quòd non fuit semper, & quandomcumque

76 forsan numero plures factæ fuerunt absque illo: cumque præfatus stylus reperitur introductus antè sæpè laudatam *Constitutionem Clementis X. in ordine la 50. Bullar. nov. Rom. tom. 5. repetit. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la XI. tempore nempe, quo per nonnullos controvebatur, num pro perpetuis Pensionibus manus mortuæ applicatis deberetur, nec nè quindennium, eo modo, quo illud debebatur pro Beneficiis manus mortuæ perpetuò unitis; quapropter, dum postmodum emanavit prædicta *Constitutio Clementina*, hujus controversiæ decisiva, gemini indè resultat effectus, primus nimirum, quòd tamquam edita per viam declarationis, affectit, seu ligavit quoque Pensiones antecedenter applicatas, & subtulit effectum, vim, ac efficaciam hujusce Decreti adjecti in statu controversiæ, quatenus illi fuisset contrarius, *Rota coram Dunozet. Jun. dec. 830. nu. 14. eum seqq. tom. 2. ac in recentior. dec. 216. num. 4. part. 8. dec. 352. nu. 24. & dec. 404. n. 20. par. 16. decif. 99. sub num. 6. part. 17. & in Romana Cathelæ Angeli 25. Aprilis 1701. §. Responsione, coram Muto*; hocque absque ullo serupulo, etenim*

78 in eadem *Constitutione Clementina* leguntur Clausulæ amplissimæ, abrogatiæ, & revocatoriæ cujuscumque privilegii exemptionis usque tunc concessæ, veluti habetur in §. 1. ibi „ omnes, & „ singulas Uniones &c. de quibusvis &c. Beneficiis Ecclesiasticis &c. Pius Locis, etiam „ illis à solutione hujusmodi exemptionem habere præfumentibus &c. perpetuò factas, & „ de cætero &c. perpetuò faciendas, sub literis „ Pauli II. &c. includi &c. „ §. 6. ibi, immò „ etiam diversæ &c. personarum Congregationes &c. sub literis prædictis minimè comprehendendi contendant &c. omnia, & singula „ Privilegia, Immunitates, & exemptiones „ &c. quibusvis Congregationibus &c. ratione „ solutionis Communium, Quindenniorum, „ aliorumque Jurium prædictorum &c. faciendæ, hætenus quomodolibet concessa revocantes, & annullantes, revocataque, & annullata ex nunc esse, & fore decernentes &c. „ cum omnibus Clausulis, Decretis, derogationibus &c. „ §. 7. ibi, „ omnia, & singula „ in contrarium disposita, tanquam nulla, & irrita revocantes &c. statuimus, & decernimus &c. utcumque per quæcumque Loca „ Pia &c. Quindennia, & alia Jura ratione „ Pensionum perpetuarum hætenus &c. reservatarum, & imposterum &c. reservandarum „ &c. Camera Apostolicæ, & Collegio, & Officialibus prædictis persolvere debeant, & teneantur, Motu pari &c. „, & §. 8. ibi, „ Loca

„ Pia, in quorum favorem similes Pensiones „ perpetuò &c. reservatæ fuerint, & in posterum reservari contigerit &c. ad solutionem „ Quindenniorum, aliorumque Jurium, ratione Pensionum perpetuarum &c. eisdem „ Camera, Collegio, & Officialibus faciendam teneri, & obligata existere &c. declaramus &c. „ & respondit *Rota in Thassonen. Prioratus 19. Novembris 1691. coram Molines Decano, & Inquisitore Generali Hispaniarum, & 29. Aprilis 1697. coram Ursino Decano, & in Virduven. Abbatiæ 26. Junii 1700. coram eod. Molines*, ac generaliter probat *textus in l. quæ ex relationibus 2. C. de legib.*

Alter verò effectus fuit, quòd quatenus in Jure per impossibile sustineri potest propositio, quòd concessionibus aliquorum Privilegiorum præscribi posset contrà Sedem Apostolicam jus obligatorium illa concedendi in futurum, ab indè citrà non potuit novus stylus illi contrarius introduci, per quem tale jus præscriptum remaneret, resistentibus effrænatissimis Clausulis in *dicta Constitutione Clementina* adjectis, ac præfatum Decreto irritanti, *Felin. in cap. cum accessissent, sub num. 30. versiculo quarto limita, de Constitution. Rota recentior. decif. 373. num. 7. & 8. par. 5. tom. 1. dec. 224. n. 9. par. 11. dec. 199. n. 37. par. 12.*

Assistit itaque Annatistis lex clara Constitutionum Apostolicarum, quam quidem nequaquam destruit sæpè decantatum Decretum, nè aliàs inducatur difformitas inter unam, & allam manum mortuam Pensionibus hujusmodi fruentem, & consequenter oritur confusio, ac prætextus contrà stimulum calcitrandi, quando tamen materia quindennialis potius armoniacæ, seu uniformiter praticari potest; immò hanc uniformitatem esse necessariam in hac materia recognovit *Paulus V.* illam confervari præcipiens, ut videre est apud *Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn. sub num. 15. in fin. mandans solvi quindennia juxta taxam descriptam, non verò juxta valorem expressum in Unione, in verbis ibi: Paulus V. ne fieret difformitas solutionum, et exactio-num respectivè, per Breve Motu proprio emanatum &c. ordinavit, Officiales Cancellariæ sequi debere taxam &c.*

Minusque refragatur, quòd potissima, & fundamentalis basis quindenniorum stabilita sit in reparacione damni Annatistis contingentis ex Beneficiorum perpetuis Unionibus, ac respectivè ex Pensionum perpetuis applicationibus, ob indè imposterum penitus cessatam omnem spem successivarum vacacionum, ac consequenter indubitatam Annatarum cessacionem, juxta *Constitutionem 6. Pauli II. §. 2. & seqq. Bullar. nov. Rom. tom. 1. Constitutionem 20. Julii III. in principio, juncto §. 5. eod. tom. 1. Constitutionem 17. Pauli IV. §. 7. in fin. et §. 8. in principio, eod. tom. 1. Constitutionem 38. S. Pii V. §. 3. in principio, tom. 2. Constitutionem 33. Sixti V. in principio, juncto §. 2. in principio, eod. tom. 2. Constitutionem 18. Urbani VIII. in principio, juncto §. 1. in principio, tom. 5. et Constitutionem 50. Clementis X. in principio, juncto §. 1. §. 3. in principio, §. 4. in principio, §. 5. in principio, et §. 6. in principio, tom. 6. repetit. post Tract. int. Constitut. A post. in ordine la I. III. V. VI. VII. VIII.*

VIII. & XI. quapropter eo ipso, quod Episcopus solvit integram Taxam, nullum prorsus inferitur præjudicium Annatistis ex impositionibus perpetuarum Pensionum, ac consequenter prætere nequeant quindennium. Tùm quia in perpetuis applicationibus Pensionum impositarum, ultrà mensuram valoris taxati, non attenditur Taxa, sed valor expressus, dum in illo substantiatur, suamque recipit perfectionem gratiæ, quæ, aliàs servato valore taxato, esset nulla ex defectu intentionis.

- Tùm etiam, quia sæpè *laudata Constitutio*
 53 *Clementina* §. 7. 8. 9. 10. & 11. literaliter est clara, ac præcisè obligat manus mortuas ad solutionem quindenniorum pro Pensionibus ad favorem earundem manuum mortuarum applicatis, proinde contrà ipsam *Constitutionem* arguendum non est per rationes, cùm argumentum à ratione legis valeat quidem interdum ad ejus extensionem, ac interpretationem, non verò ad ejus destructionem, & eversionem in casu expresso, satisque explicato, juxta theoricam *Bald. in l. Præses num. 3. C. quæ sit long. consuetud. Surd. consil. 303. nu. 12. lib. 3. ubi in terminis Constitutionis Apostolicæ, Mansf. consulti. 32. n. 17. tom. 1.*

ARGUMENTUM.

Ex Pensionibus annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, ad favorem manus mortuæ reservatis super Beneficiis de Jurepatronatus Laicali, etiam Imperiali, & Regio, licet de hujuscemodi Pensionibus qualificatis *Constitutio* 50. *Clementis X. Bullar. nov. Rom. tom. 6. repetit. post Tract. int. Constitution. Apost. in ordine la XI.* expressam mentionem non faciat, sed benè de Pensionibus tantùm in genere, de quibus nec *Constitutiones* præteritorum Pontificum mentionem fecerant, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Quandoque Pensiones reservantur super Beneficiis qualificatis, qualia sunt Patronalia Regia, seu Imperialia.
- 2 Humanus intellectus ad omnia intentus esse non potest, imperfectiois peccans.
- 3 Etiam ex perpetuis Pensionibus super Beneficiis Patronalibus Regiis, aut Imperialibus debentur quindennia.
- 4 Eadem ratio militat in Pensionibus reservatis super Beneficiis Patronalibus, quæ militat in ipsis Beneficiis etiam Patronalibus unitis.
- 5 Basilica S. Mariæ Majoris de Urbe non tenetur ad quindennia pro certis Pensionibus, ex peculiari Indulto Innocentii X. juxta suam *Constitutionem* in ordine la 30. §. 21. *Bullar. nov. Rom. tom. 5. repetit. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la X.*
- 6 Frustrà impetratur precibus, quod à Jure conceditur.

7 Tales Pensiones solvendæ sunt in Ducatis monetæ Siculæ, non autem in Ducatis auri de Camera, aut in Scutis Romanis, juxta *Constitutionem* 33. ejusdem Innocentii X. eod. tom. 5.

CAPITULUM CXXV.

EX quò non semper manus mortuæ uniuntur Beneficia Ecclesiastica, sed quandoque Pensiones Ecclesiasticæ perpetuò eidem reservantur non solum super Beneficiis non qualificatis, sed etiam super qualificatis, qualia sunt illa de Jurepatronatus laicali, Imperiali, ac Regio; cùmque ad tollendum omne dubium, *Clemens X. in sua Constitutione* 50. *Bullar. nov. Rom. tom. 6. repetit. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la XI.* prudenter suppleverit, quod omisium fuerat à præteritis Pontificibus super reservationibus Pensionum Ecclesiasticarum ad favorem manus mortuæ factis, de quibus nè verbum quidem fecerant, superque solutione quindenniorum quoque faciendæ ex Pensionibus Ecclesiasticis manus mortuæ perpetuò reservatis, omiserit tamen idem *Clemens X.* (non enim ad omnia intentus esse potest humanus intellectus, imperfectiois semper peccans, juxta monitum Justiniani Imperatoris in *l. tanta 2. §. Si quid autem C. de veter. Jur. enucl. ibi omnium habere memoriam, & penitus in nullo peccare, divinitatis magis, quam mortalitatis est &c.*) declarare, an etiam Ecclesiasticæ Pensiones reservatæ favore manus mortuæ super Beneficiis Patronalibus, subjaceant quindenniis, prout declaravit subjacere quindenniis Pensiones super cæteris Beneficiis non Patronalibus, faciliè controversi poterat inter Annatistas, & manus mortuas, utrùm sit locus quindenniis etiam pro Pensionibus reservatis super Beneficiis Patronalibus, prout ex *laudata Clementina Constitutione*, sublato omni dubio profectò locus est pro Pensionibus Beneficiorum non Patronalium, haud abs re, ad dissidium componendum resolvimus in præsentem, quòd ex Pensionibus annuum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, ad favorem manus mortuæ reservatis super Beneficiis de Jurepatronatus laicali, etiam Imperiali, & Regio, licet de hujuscemodi Pensionibus qualificatis *Constitutio* 50. *Clementis X. Bullar. nov. Rom. tom. 6. repetit. post Tract. int. Constitution. Apostolic. in ordine la XI.* expressam mentionem non faciat, sed benè de Pensionibus tantùm in genere, de quibus nec *Constitutiones* præteritorum Pontificum mentionem fecerant, etiam adhuc debentur quindennia; eadem enim ratio, immò major militat in Pensionibus reservatis super Beneficiis Patronalibus, quàm in ipsis Beneficiis etiam Patronalibus unitis: fortius, quia *Bulla Clementina* in §. 6. post med. versiculo tam ratione Provisionum, & §. 7. circa fin. loquitur de Pensionibus impositis super Beneficiis quomodolibet qualificatis, sicque comprehendit etiam istas Pensiones super Beneficiis Patronalibus, cùm ista propriè dicantur qualificata, maxime, quando per prius *Bulla* expressè loquuta fuit de Unionibus Beneficiorum etiam Patronalium; undè postea loquendo de reservationibus Pensionum super quibuscumque, & quomodocumque qualificatis Beneficiis,

- ciis, referri debet ad Pensiones quoque refer-
 varas super Beneficiis Patronalibus.
- Advertendum tamen est, quòd Basilica Pa-
 triarchalis Liberiana vulgò S. Mariæ Majoris
 de Urbe ex peculiari Indulto Innocentii X. non
 tenetur ad quindennia pro perpetuis Pensioni-
 bus, ejusdem Basilicæ Capitulo reservatis super
 Mensis Cathedralium Ecclesiarum Mazzarien.
 & Cathanien. in Regno Siciliæ, de Jurepatrona-
 tus Regis Hispaniarum, juxta Constitutionem
 ejusdem Innocentii X. in ordine la 30. §. 21. Bul-
 lar. nov. Rom. tom. 5. repetit. post Tract. int. Con-
 stitution. Apost. in ordine la X. ibi: Quòdque pro-
 pter reservationem Pensionum per presentes refer-
 vatarum &c. Capitulum, Canonici &c. dictæ
 Patriarchalis Basilicæ prædicti de cetero perpetuis
 futuris temporibus ad solutionem alicujus quin-
 dennii minimè teneantur, et ad id per Clericos Ca-
 mera, & alios Ministros, & Officiales de Anna-
 ta, & quindennii hujusmodi Participantes &c.
 compelli minimè possint, neque debeant &c. si-
 gnum evidens, quòd aliàs memorata Basilica,
 nisi potiretur Pontificio Indulto exemptivo à
 quindennii, ad illa teneretur, quantumvis
 Pensiones ad ejusdem Basilicæ favorem reserva-
 tæ sint super Ecclesiis de Jurepatronatus Regio;
 non enim indigeret Basilica aliquo Indulto
 Apostolico pro exemptione à quindennii, si de
 Jure ad illa non teneretur, ex regula, quòd
 frustra impetratur precibus, quòd à Jure con-
 ceditur, D. Advoc. Ursaya discept. Eccles. tom. 1.
 par. 2. discept. 8. nu. 9. & tom. 2. par. 1. discept. 4.
 num. 22. & discept. 5. num. 26. in fin. versic. &
 frustra: quòd autem Ecclesiæ præfate Mazza-
 rien. nec non Cathanien. sint de Jurepatrona-
 tus Regio, satis comprobatur ex ipsamet relata
 Constitutione 30. Innocentii X. in principio, ibi:
 ad presentationem ejusdem Philippi Regis, Eccle-
 siæ Mazzarien. que de ejus Jurepatronatus &c.
 existit &c. super Mensæ Episcopalis Ecclesiæ Ca-
 thanien. fructibus &c. quæ itidem de Jurepatrona-
 tus prædicti Philippi Regis &c. fore dignoscitur
 &c. et ex alia Constitutione ejusdem Innocentii in
 ordine la 33. §. 1. dicto tom. 5. ibi: quarum Eccle-
 siæ de Jurepatronatus dicti Philippi Regis &c.
 esse dignoscuntur &c. quas quidem Pensiones
 idem Innocentii X. dicta Constitutione 33. man-
 davit solvi non in Scutis, sed in Ducatis mone-
 tæ Siculæ ad rationem tresdecim Tarenorum
 pro quolibet Ducato.

ARGUMENTUM.

Ex Pensionibus annuum valorem viginti
 quatuor Ducatorum auri de Cameræ
 excedentibus, ad favorem manus mor-
 tuæ reservatis super fructibus tam Mi-
 norum, quàm Majorum Dignitatum
 post Pontificales in Cathedralibus, &
 Metropolitanis, ac Patriarchalibus,
 nec non tam Principalium, seu Minor-
 um, quàm Principalium in Collegiatis
 Ecclesiis, etiam adhuc debentur quin-
 dennia.

- 1 Tam Beneficia, quàm Dignitates subjacent quinden-
 niis.
- 2 Constitutio 50. Clementis X. Bullar. nov. Rom.
 tom. 6. repetit. post Tract. int. Cont. Apost.
 in ordine la XI. quindennii subjecit Pensiones
 super Beneficiis, nulla facta mentione de Digni-
 tatibus.
- 3 Dignitates sunt Beneficia duplicia.
- 4 Etiam ex Pensionibus reservatis super Minoribus,
 vel Majoribus Dignitatibus debentur quinden-
 nia.
- 5 Breve prædictum Clementinum in §. 7. & 9. uti-
 tur voce quorumcumque Beneficiorum.
- 6 Sub dicta voce continetur tam Minores, quàm
 Majores Dignitates.
- 7 Beneficiorum appellatione veniunt Dignitates.
- 8 Clemens X. in prædicta sua Constitutione 50.
 quindennii subjecit Dignitates.
- 9 Idem quæcumque Beneficia quindennii subjecit.
- 10 Verbum quicumque nihil excludit.
- 11 Beneficii nomine in materia stricta non venit Di-
 gnitas.
- 12 Etiam addatur verbum quicumque.
- 13 Beneficium, est genus, & Dignitas Species.
- 14 Clemens X. dicta Constitutione 50. loquens de
 Pensionibus, nè verbum quidem de Dignitatibus
 habuit.
- 15 Dispensatus ad Beneficia, non est dispensatus ad
 Dignitates, minisque ad Majores.
- 16 Dignitates tam Minores, quàm Majores veniunt
 appellatione Beneficiorum, quando Constitutio-
 nes loquuntur de omnibus Beneficiis.
- 17 Rejicitur Corrad. in prax. dispens. Apost. lib. 2.
 cap. 6. n. 2.
- 18 Præfata Bulla Clementina comprehendit etiam
 Beneficia qualificata.
- 19 Dignitates sunt Beneficia qualificata.
- 20 Indultum transferendi Pensiones super quibuscum-
 que Beneficiis, comprehendit etiam Beneficia
 S. Petri de Urbe.
- 21 Dispensatio est odiosa.

CAPITULUM CXXVI.

SUB prætextu, quòd Constitutiones Aposto-
 licæ expressè subiecerint quindennii tam
 Beneficia unita manus mortuæ, quàm Digni-
 tates, Constitutio autem 50. Clementis X. §. 7. &
 seqq. Bullar. nov. Rom. tom. 6. repetit. post Tract.
 int. Const. Apost. in ordine la XI. expressè tan-
 tum subiecerint quindennii Pensiones perpetuò
 reservatas super Beneficiis, nulla facta mentio-
 ne de Dignitatibus, manus mortuæ Pensiona-
 ria, seu Pensionum reservataria super Dignita-
 tibus Majoribus, & Principalibus, aut Minoribus,
 exinde putat, non comprehendit in
 Constitutione Clementina, cum Dignitates sint
 quidem Beneficia Ecclesiastica, sed duplicia, ac
 uti talia, speciali nota digna, Garzias de Bene-
 fic. par. 1. cap. 6. num. 6. sed procul dubio fallit
 manus mortuæ, & Annatistæ fovent bonum
 jus; unde firmatur in præfenti, quòd ex Pen-
 sionibus annuum valorem XXIV. Ducatorum
 auri de Camera excedentibus, ad favorem ma-
 nus mortuæ reservatis super fructibus tam Mi-
 norum, quàm Majorum Dignitatum post Pon-
 tificales in Cathedralibus, & Metropolitanis,

ac Patriarchalibus, nec non tam Principalium, seu Minorum, quam Principalium in Collegiatis Ecclesiis, etiam adhuc debentur quindennia; quippe appellatione *quorumcumque Beneficiorum*, qua voce utitur memoratum *Breve Clementinum* in §. 7. circa fin. & §. 9. in principio, contineri debent ratione generalitatis sermonis etiam Dignitates tam Maiores, quam Minores, quæ etiam Beneficia sunt, *Garzias de Benefic. par. 1. cap. 6. num. 37. & 52.* immò (quod fortius est) simpliciter appellatione Beneficiorum veniunt Dignitates, *Murzæ de Benefic. questio. 1. dub. 1. num. 22. circa fin. versiculo sub appellatione autem.*

Non obstat, quòd, si *Clemens X.* subicere voluisset quindenniis etiam perpetuas Pensiones reservatas, seu reservandas super Maioribus, & Minoribus Dignitatibus, id expressè declararet, non obstante, quòd loquutus fuerat amplissimis, ac generalissimis verbis compræhensivis Pensionum reservatarum, seu reservandarum super omnibus Beneficiis, prout expressè declaravit in §. 2. *antè med. verbo Dignitates*, & §. 3. in principio, *antè med. verbo nec non Dignitates*, non obstante, quòd amplissimis quoque, & generalissimis verbis per nomina *omnia*, *singula*, & *quæcumque*, quindenniis subiecerit omnia, & quæcumque Beneficia unita, ut in §. 3. *cum seqq.* arguendo à modo discretivè loquendi: quia, cum eadem ratio militet in reservatione Pensionum, quæ militat in Unione Beneficiorum, censentur virtualiter compræhensæ Dignitates tam Maiores, quam Minores, præsertim itante amplitudine verbi *quicumque*, cuius vis est nihil excludere, *Barbosa de diffion. dist. 227. per tot.*

Minus relevat, quòd, si appellatione Beneficii in materia stricta, qualis forsitan est ista quindenniorum, uti non solum à Jure communi exorbitans, sed ipsi Juri incognita, non venit Dignitas, *Garz. de Benefic. par. 1. cap. 6. nu. 49.* etiam si addatur verbum universale *quicumque*, non inde aptum erit compræhendere, nisi subiectam materiam ipsorum Beneficiorum, non autem diversam materiam Dignitatum per se non compræhensarum in nomine Beneficii, cum compræhendere debeat solummodò similia, veluti in specie Dignitatum ad aliud propositum ponderat *Pyrroh. Corrad. in prax. dispensation. Apostolic. lib. 2. cap. 5. num. 3.* quia hoc argumentum ad summum urgetur in dispositione hominis, & in concessione Beneficii ad instantiam supplicantis ob defectum intentionis concedentis, qui, quòd minus est, concedere voluisse intelligitur, non verò in dispositione per viam legis generalis, & Motu proprio, cum Beneficium sit genus, & Dignitas species, *Garzias de Benefic. par. 1. cap. 6. num. 38. cum seqq. & num. 57.*

Longèque minoris ponderis est, quòd simpliciter nomine Beneficiorum venire non debent Dignitates, præsertim Maiores, & Principales, quidquid forsitan sustineri posse videretur circa Dignitates Minores, non adeò dignas speciali nota, potissimum quando, ut in casu, *Clemens X.* loquens de reservatione Pensionum, nè verbum quidem de Dignitatibus habuit: undè dispensatus ad Beneficia super atate, non censetur dispensatus ad Dignitates, & longè minus

ad Maiores, ac Principales, *ad textum in cap. fin. §. Cum igitur univ. de Præbend. Clement. 1. de sequestr. possession. & proprietat.* quia Dignitates tam Minores, quam Maiores, & Principales benè veniunt appellatione Beneficiorum, quando Constitutiones loquuntur de omnibus, & quibuscumque Beneficiis, & quando non veniunt, etiam in *Bulla Clementina* loquuntur per verbum *quicumque*, ad tradita per *Pyrroh. Corrad. in prax. dispensation. Apostolic. lib. 2. cap. 6. nu. 2.* attamen veniunt, quando, ut in casu, *Bulla Clementina*, non contenta huius universalis loquutionis, expressè compræhendit etiam Beneficia qualificata, super quibus reservatæ fuerint perpetuæ Pensiones, in §. 7. *circà fin. verbo quomodolibet qualificatorum*, cum Dignitates sint Beneficia qualificata, *Corrad. in prax. dispensation. Apostolic. lib. 2. cap. 6. nu. 5.* & ad propositum Indulti trasferendi Pensiones super quibuscumque Beneficiis, quòd compræhendat etiam Beneficia Ecclesiæ speciali nota digna, qualis est Cathedralis, & Patriarchalis Sacrosanctæ Basilicæ Vaticana Principis Apostolorum de Urbe firmat *Rota coram Danozet. Jun. dec. 63. num. 3. tom. 1.* quidquid sit, quando agitur de dispensatione ad Beneficia, in quo casu non mirum, quòd nomine Beneficii non veniat Dignitas; cum agatur de materia strictissima, & odiosa, qualis est dispensatio, per quam relaxatur vinculum legis, veluti in his terminis generalibus advertit *Tholosan. de Rescript. lib. 1. cap. 21. n. 4. in principio.*

ARGUMENTUM.

Ex Pensionibus annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, ad favorem manus mortuæ reservatis super Beneficiis commendatis, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Ex Beneficio commendato, posteaque unito debentur quindennia.
- 2 Ex Pensione manui mortuæ reservata super Beneficio commendato debentur quindennia.
- 3 Pensiones imponuntur etiam super Beneficiis commendatis.
- 4 Pensio semper datur in titulum.
- 5 Beneficium, etiam si recommendari destinat, non tamen semper est in statu collativo, sed redit, ut prius, electivum.
- 6 Accessorium sequitur naturam sui principalis.
- 7 Præsertim, quando in accessorio militat eadem ratio.
- 8 Beneficium etiam non recommendatum, non semper remanet in titulum.

CAPITULUM CXXVII.

Capitulo LVI. firmavimus, quòd ex Beneficio commendato, manui mortuæ unito debentur quindennia, modò pariter firmamus in præfenti, quòd ex Pensionibus annuum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera

excedentibus; ad favorem manus mortuæ reservatis super Beneficiis commendatis, etiam adhuc debentur quindennia; pro maiori autem in dilucidatione sciendum est, quod non solum Penſiones imponi possunt super Beneficiis datis in titulum, sed etiam super datis in commendam, *Tamburin. de Jur. Abb. tom. 1. disput. 13. quæst. 7. num. 3. Azor. institution. moral. par. 2. lib. 8. cap. 8. quæstion. 8. & præsens resolutio fundatur in eo, quod Pensio semper datur in titulum, sicque semper est in statu collativo, & tanquam talis, semper obnoxia quindennio, ad differentiam Beneficii commendati, quod, etiam si recommendari desinat, non tamen semper est in statu collativo, sed evadit, sive verius redit, ut prius, electivum.*

Pensio insuper eiusmodi, uti annexa Beneficio commendato participare debet de illius natura, proindeque quindennis obnoxia esse, prout quindennis obnoxium esse Beneficium commendatum, *Cap. LVI. docuimus, ex regula, quod accessorium sequitur naturam sui Principalis, cap. accessorium 42. de regul. Jur. l. etiam 8. C. de jur. dot. præsertim, quando, ut in casu, eadem militat ratio in accessorio, ex eo quod Pensio semper remanet in titulum, licet principale, quod est Beneficium, sive commendatum, sive non recommendatum, non semper remanet in titulum, sed sive in commendam, sive electivum, Barbosa axiom. 4. n. 10.*

ARGUMENTUM.

Ex Pensionibus annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, ad favorem manus mortuæ reservatis super Beneficiis Sacrosanctæ Patriarchalis Basilicæ Lateranensis S. Joannis de Urbe, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Ex Beneficiis unitis Basilicæ Lateranensis vel ex Pensionibus eidem reservatis debentur quindennia.
- 2 Etiam ex perpetuis Pensionibus reservatis super Beneficiis Basilicæ Lateranensis debentur quindennia.
- 3 Clemens X. in Bulla 50. §. 7. Bullar. nov. Rom. tom. 6. repetit. post Tract. int. Constit. Apost. in ordine la XI. subiecit Pensiones quindennis, etiam si reserventur super quibuscumque quomodolibet qualificatis Beneficiis.
- 4 Indultum transferendi Pensiones super quibuscumque Beneficiis, capit etiam Beneficia S. Petri de Urbe, & laudatur bon. mem. R. P. D. Fatinnellus.
- 5 Quindennia debentur ex Beneficiis unitis Basilicæ Lateranensis.
- 6 Quando Pensiones reservantur, non consideratur ullus favor Basilicæ Lateranensis.
- 7 Beneficia Ecclesiæ Lateranensis non gaudent prærogativa specialis mentionis.

Capitulo XCI. resolvimus, quod ex Beneficiis unitis Sacrosanctæ Lateranensis Basilicæ, sive ex perpetuis Pensionibus ad favorem eiusdem Basilicæ reservatis debentur quindennia, nunc æqua lance resolvimus in præsentem, quod ex Pensionibus annuum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, ad favorem manus mortuæ reservatis super Beneficiis Sacrosanctæ Patriarchalis Basilicæ Lateranensis S. Joannis de Urbe, etiam adhuc debentur quindennia; cum enim Bulla 50. Clementis X. §. 7. circâ fin. Bullar. nov. Rom. tom. 6. repetit. post Tract. int. Constit. Apost. in ordine la XI. perpetuas huiusmodi Pensiones quindennis subiecerit etiam reservatas super quibuscumque quomodolibet qualificatis (ut cantant verba Bullæ) Beneficiis, sequitur ob effrænantissimam generalitatem verborum compræhendi Beneficia Patriarchalium Ecclesiarum Urbis, quæ verè qualificata sunt, immò qualificatissima, veluti ad propositum Indulti transferendi Pensiones super quibuscumque Beneficiis, quod capit Beneficia consimilis Patriarchalis Basilicæ Vaticanæ S. Petri de Urbe firmat *Rota coram Dunozet. Jun. dec. 63. num. 2. cum seqq. tom. 1. & in genere de Ecclesiis Patriarchalibus Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 16. §. 6. n. 15. & 36. immortalis ævi R. P. D. Fatinnellus Clericorum Camere Apostolicæ Decanus, ac olim in Urbe præclari nominis Advocatus, de translation. Pension. cap. 5. num. 2. eo sanè modo, quo sicuti Cap. XCI. firmavimus, deberi quindennia ex Beneficiis unitis Basilicæ Lateranensis, sive ex perpetuis Pensionibus ad eiusdem favorem reservatis, quantumvis talis Ecclesia uti omnium aliarum Urbis, & Orbis Ecclesiarum caput, proindeque speciali nota digna, videatur indigere speciali mentione, & tanquam Cathedralis Papæ, ipse enim se inscribit Episcopum Lateranensem, ita à fortiori debentur quindennia ex perpetuis Pensionibus super Beneficiis Lateranensibus, ad favorem manus mortuæ reservatis, dum quando Pensiones huiusmodi reservantur favore manus mortuæ, non consideratur ullus favor Basilicæ Lateranensis, prout considerari posset favor eiusdem Basilicæ, quando eidem vel uniuntur Beneficia, vel reservantur Pensiones, & tamen semper eadem Basilica tenetur ad quindennia: præterquamquod in præsentem hypothese nec ulla consideranda venit prærogativa specialis mentionis, cum nullum damnum sentiat Basilica Lateranensis; quod manus mortuæ Pensionaria solvat quindennia, nec aliquod commodum sentiat, quod eadem manus mortuæ non solvat quindennia; immò nec Pensiones eiusmodi sunt reservatæ super ipsa Patriarchali Ecclesia Lateranensi (super qua tamen etiam essent reservatæ, adhuc teneretur ad quindennia) ex per nos Cap. XCI. deductis, sed super eius Beneficiis, quæ longè minus gaudent prærogativa specialis mentionis, ut in fortioribus terminis alterius Patriarchalis Basilicæ Vaticanæ de Urbe ponderat *Rota coram Dunozet. Jun. dec. 63. n. 5. tom. 1.**

ARGUMENTUM.

Ex Pensionibus annum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, ad favorem manus mortuæ reservatis, super Canonicatibus Lectoralibus, Doctoralibus, Magistralibus, seu Præceptorialibus, sive Scholasticis, Theologalibus, & Pœnitentialibus, seu Pœnitentiariis, Scripturalibus, seu Scripturariis, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Quid sint Canonicatus Doctores, Theologales, & Magistrales.
- 2 Quid sint Canonicatus Pœnitentiales.
- 3 Quid sint Canonicatus Scripturales.
- 4 Canonicatus hujusmodi ratione mensium sunt comprehensi in Regula 8. hodiè 9. Cancellariæ de Mensib.
- 5 Parochiales vacantes in mensibus reservatis quomodo provideantur.
- 6 Canonicatus in Gallia non recipiunt Pensiones.
- 7 Ibidem Præbenda Pœnitentialis Pensionem bene patitur.
- 8 In Hispania Canonicatus Doctores, aut Magistralis gravari nequit Pensione.
- 9 In Portugallia, & Hispania tales Canonicatus per oppositionem conferri solent graduatis, ab Ordinariis.
- 10 In Constitutione 50. Clementis X. Bullar. nov. Rom. tom. 6. repetit. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la XI. nulla fit mentio de Pensione super talibus Canonicatibus.
- 11 Etiam ex Pensionibus reservatis super supradictis Canonicatibus debentur quindennia.
- 12 Ex Pensione super talibus Canonicatibus reservata debetur Annata.
- 13 Etiam ex dilectis Canonicatibus solvitur Annata.
- 14 Quindennium in locum Annate subrogatum fuit.
- 15 Clemens X. in dicta Constitutione 50. decrevit, ut quindennia solvantur etiam pro Pensionibus reservatis super distributionibus quotidianis Canonicatum.
- 16 Viri literati pre aliis debent habere Beneficia.
- 17 Rejicitur Gonzalez ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensib. gloss. 9. §. 2. num. 20. in med.
- 18 Privilegium exemplivum intuitu meritorum, non est communicabile.
- 19 Clemens X. in dicta Constitutione 50. §. 7. circa fin. statuit pro Pensionibus reservatis super quibuscumque quomodolibet qualificatis Beneficiis solvenda esse quindennia.
- 20 Supradicti Canonicatus vigore verbi qualitercumque qualificata comprehenduntur in Regula 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensib.
- 21 De talibus Canonicatibus meminit Sacrum Concilium Tridentinum sess. 25. de Reform. cap. 5.
- 22 In Constitutionibus nulla syllaba superflua esse debet.
- 23 In condendis Regulis Cancellariæ qui interveniunt.
- 24 Verbum quicumque omnia comprehendit.
- 25 Expressio ad cautelam non debet inducere necessitatem exprimendi.

Præmittendum est pro intelligentia, quòd Canonicatus Doctores, Theologales, & Magistrales ita denominantur, quia solis graduatis, seu Licentiaris in Jure Canonico, aut Magistris in Sacra Theologia conferri debent, juxta dispositionem Sacri Concilii Tridentini sess. 5. de Reformat. cap. 1. & sess. 23. de Reformat. cap. 18. Barbosa de Canonic. & Dignitat. cap. 27. per tot. Lotther. de re benefic. lib. 2. quæst. 21. nu. 127. cum seqq. eodem sermè pacto dicuntur Canonicatus Pœnitentiales, seu Pœnitentiarii, quia instituendi sunt Canonici in ætate annorum quadraginta, Doctores pariter, seu Licentiatii in Jure Canonico, aut Magistri in Theologia ad audiendas sacramentales confessiones, juxta sanctionem eiusdem Sacrosanctæ Tridentinæ Synodi sess. 24. de Reformat. cap. 8. ubi Barbosa, & de Canonic. & Dignitat. cap. 26. per tot. Narbon. de atat. ann. 40. quæst. 1. per tot. Clericat. discord. forens. de Benefic. & Pension. par. 1. discord. 43. per tot. Scripturales insuper, seu Scripturarii dicuntur, ex eo quòd interpretantur Sacram Scripturam.

Cum igitur apud Sedem quandoque vacare contingat Canonicatus huiusmodi ratione mensium, uti comprehensos sub Regula 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensib. Gonzalez ad eand. Regul. gloss. 9. in principio. ac per tot. juncto §. 2. ex num. 81. Lotther. de re benefic. lib. 3. quæst. 17. num. 95. Garzias de Benefic. par. 5. cap. 4. n. 167. ad instar Parochialium vacantium in mensibus reservatis, quæ, facta in Partibus oppositione, providentur in Curia, prævia fide Ordinarii super approbatione in examine, ad formam Sacri Concilii Tridentini sess. 24. de Reformat. cap. 18. post med. versiculo cum verò institutio, Massobr. in prax. habend. concurs. prælud. 3. dub. 3.

Eoque modo, quo reservari potest Pensio temporalis favore privati, ita reservari possit Pensio perpetua favore manus mortuæ, quidquid sit in Gallia, ubi Canonicatus Magistrales non recipiunt Pensiones etiam temporales, & optima quidem ratione, cum Præbende istæ concedantur ratione a lividi laboris, & servitii, ad quod Præceptores tenentur; quod congruit quoque Juri Canonico in cap. quia nonnullis 4. de Magistr. Tondut. de Pension. Eccles. cap. 66. num. 7. & 8. in eadem tamen Gallia, Præbenda Pœnitentialis, in qua non consideratur eadem ratio, nec idem favor, bene Pensionem patitur, sicut & ibidem reliqua Beneficia, Tondut. mox citat. num. 15. prout in Hispania ex Indulto Sixti IV. Innocentii VIII. & Leonis X. gravari nequit Canonicatus Doctoralis, aut Magistralis aliqua Pensione etiam de consensu Titularium, nisi accedente consensu Ordinariorum, & Capitulorum per trinas literas cum intervallo trium mensium inter Datas, Barbosa de Canonic. & Dignitat. cap. 27. num. 62. post med. versic. Additur etiam, Gonzalez in Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensib. gloss. 9. §. 2. num. 25. cum seqq.

In nostro autem Portugallia Regno, ac præsertim in Hispania, Sacrosanctæ Economicæ Tridentinæ mandata rigorosius servando, solent tales Canonicatus per oppositionem, seu concursum conferri graduatis, ab Ordinariis

Locorum, & Capitulis vigore Bullarum prædictarum *Sixtinae, Innocentianæ, & Leoninae*, in quibuscumque mensibus vacaverint; ita tamen, ut illis vacantibus apud Sedem, electi infra quatuor menses novam Provisionem de super ab eadem S. Sede in Dataria Apostolica impetrare, & literas expedire teneantur, soluta Annata, *Garz. de Benefic. par. 5. cap. 4. per tot. Barbosa de Canonic. & Dignitat. cap. 27. num. 62. Gonzalez ad Regul. 8. hodie 9. Cancellar. de Mensib. gloss. 9. §. 2. num. 4. in fin. versic. & quod si dicti Canonicatus Magistralis, & nu. 80. post med. circa fin. versic. dummodo si vacant.*

Sicuti igitur occasione novæ Provisionis in Curia reservari potest temporalis, seu vitalicia Pensio, ita & perpetua ad favorem manus mortuæ; proindeque ambigi datur, an etiam ex perpetua huiusmodi Pensione super talibus Canonicatibus debeantur quinquennia, licet in **10** *Constitutione 50. Clementis X. §. 6. cum seqq. Bullar. nov. Rom. tom. 6. repetit. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la XI. nulla fiat mentio de Pensione super talibus Canonicatibus: ad quod dissolvendum dubium, affirmative respondendo, resolvimus, quod ex Pensionibus annuum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, ad favorem manus mortuæ reservatis super Canonicatibus Lectoralibus, Doctoralibus, Magistralibus, seu Præceptorialibus, sive Scholasticis, Theologalibus, & Pœnitentialibus, seu Pœnitentiariis, Scripturalibus, seu Scripturiis, etiam adhuc **11** debeantur quinquennia; eadem enim, immo fortior ratio esse debet Pensionis perpetuæ, quam quæ est Pensionis temporalis, sed ex Pensione temporalis, seu vitalicia reservata super huiusmodi Canonicatibus procul dubio Annata solvenda est, cum etiam pro eisdem Canonicatibus apud Sedem vacantibus, quantumvis in Hispania semper, & quancumque vacaverint, ab Episcopis, & Capitulis provideantur vigore peculiarium Pontificiorum Indultorum **12** mo recentiorum: attamen solvitur Annata in Curia ratione novæ Provisionis, & literarum Apostolicarum ibidem expediendarum intra quatuor menses; undè, si pro principali (qualis est Canonicatus) solvitur Annata, quanto magis illa venit solvenda pro accessorio, quas **13** is est Pensio, perque consequens debetur quinquennium uti subrogatum in locum Annatæ ad per nos latè tradita supra *Cap. I. ac alibi passim*; quæ quidem annata deberetur ex Pensione temporalis successivè per plures vices reservanda, si non esset reservata perpetua Pensio ad favorem manus mortuæ.*

His accedit, quod, si *Clemens X. in sua Constitutione 50. §. 7. in fin. versiculo ac etiam Canonicatum, verbo distributionibus, Bullar. nov. Rom. tom. 6. repetit. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la XI. decrevit*, ut quinquennia solvantur etiam pro perpetuis Pensionibus reservatis super distributionibus quotidianis Canonicatum, ac Præbendarum, quanto magis intelligitur voluisse, quod illa solvantur pro perpetuis Pensionibus reservatis super Canonicatibus Doctoralibus, & similibus, arguendo à fortiori, cum distributiones, quamvis introductæ **15** pro augmento cultus divini, non gaudeant super hoc aliquo privilegio; undè multò minùs

illo gaudere debent Canonicatus huiusmodi de rigore, non introducti pro augmento cultus divini, sed benè pro maiori splendore, maiori- que decore Ecclesiarum, quæ debent habere viros literatos, sicuti & isti, uti benemeriti præ aliis debent habere Ecclesias, seu Beneficia, ob **16** quodidianos sudores in communem utilitatem, *Gonzalez ad Regul. 8. hodie 9. Cancellar. de Mensib. gloss. 9. §. 2. nu. 48. in fin. quidquid putet idem Gonzalez num. 20. in med. versiculo & multò minùs*, huiusmodi Canonicatus esse fundatos in favorem, & augmentum cultus divini: quia, præterquamquod non probat assumptum, sed proprio Marte figurat, patet contrarium ad sensum, dum illi Canonicis, tamquam assiduis studiis, & lectionibus addicti, mancipatique, non adeò benè, non adeò sedulo, non adeò frequenter inservire possunt eorum Ecclesiis, perque consequens potius hinc diminuitur, quam augetur cultus divinus, propriè consistens in Chori frequentatione; sed quando etiam tales Canonicis non solverent Annatam ob personalem benemerentiam, non hinc ab illa censerent exempti eorum Pensionarii, diversæ qualitatis, & categoriæ, cum privilegium exemptivum intuitu meritorum, non est communicabile, ideò- que manus mortuæ Pensionaria eodem modo non eximitur à quinquenniis, sub solo prætextu **17** qualitatis Beneficii.

Præterea animadvertendum est, quod, licet huiusmodi Canonicatus mereantur aliquos favores in concursu aliorum Canonicatum non Doctoralium, ac similibum, cum tamen talibus Canonicatibus, vel eorum possessoribus non inferatur novum præiudicium occasione solutionis quinquenniorum, ultra præiudicium illud, quod sentiunt ex reservatione Pensionum extenuante, ac diminvente fructus Canonicales, ac Præbendales, ex eo quod solutio quinquenniorum non fit infixa Canonicatibus, aut Capitulis, sed incumbat ipsi manus mortuæ Pensionariæ, quæ nullo debet gaudere privilegio exemptivo quinquenniorum, quando ex jam dictis (quod magis urget) nec illo gauderet exemptivo Annatarum tales Canonicis provisi in Curia, immò nec eorum Pensionarii.

Corroboratur quoque iustitia Annatistarum, omnique sublata penitus remanet difficultas, virtualiter namque tales Canonicatus compræhenduntur in novissima *Bulla 50. Clementis X. §. 7. circa fin. Bullar. nov. Rom. tom. 6. repetit. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la XI. dum in dicto §. 7. circa fin. statuit generalissimis, ac amplissimis verbis pro Pensionibus perpetuò reservatis super quibuscumque quomodolibet qualificatis Beneficiis solvenda esse quinquennia, ibi: statuimus, & decernimus &c. ut &c. quinquennia &c. ratione Pensionum perpetuarum &c. super quorumcumque Beneficiorum &c. quomodolibet qualificatorum fructibus &c. reservatarum &c. persolvere debeant, & teneantur &c. negari autem nequit, Canonicatus huiusmodi verè esse Beneficia qualificata, immò qualificatissima ob norotium, ac palpabilem differentiam ab aliis Beneficiis, quæ conferri possunt absque ista qualitate Doctoratus, aut Licentiatu- **19** ræ in Jure Canonico, & Magisterii in Theologia, veluti in simili de *Regula 8. hodie 9. Can-**

20 *cellar. reservator. mens.* comprehendente etiam istos Canonicatus vigore verbi *qualitercumque* qualificata, notat *Gonzalez ad dict. Regul. gloss. 9. §. 2. n. 51.*

- Nec obstat, quòd, si memorata *Bulla Clementina* comprehendere voluisset Canonicatus hujusmodi, profectò, non obstante generalitate verbi *quorumcumque*, specificam de illis, tamquam speciali nota dignis, individuationem faceret, prout de eisdem expressè meminit *Sacrum Concilium Tridentinum sess. 25. de Reformat. cap. 5. versiculo idem in Præbendis Theologalibus*, non obstante, quòd ibidem etiam per verbum *quorumcumque* sermonem habuerit de quibuscumque Beneficiis, occasione præcipiendi, ut servetur lex fundationis quorumcumque Beneficiorum: alias, si sola universalitas verborum sufficeret ad comprehendendum etiam tales Canonicatus, superflua esset eorum individuatione in mox relato Decreto Conciliari, quando
- 22 tamen in Constitutionibus, maximè in istis Conciliariis adeò maturè tot gravissimorum Patrum consilio editis, nè syllaba quidem frustra censetur apposita, *cap. si Papa 10. versiculo cum enim, de privileg. in 6. laic. Prator 3. in principio*, ibi: *nec frustra, ff. de iurejur. ac in simili de Regulis Cancellaria*, in quibus condendis convenire solent Abbreviatores de Majori Præsentia, duo Auditores Rotæ antiquiores, totidem Advocati, & Procuratores magis præfici, *Gonzalez ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensib. gloss. 30. num. 16. cum seqq.* quia ibi de directo, & principaliter dubitari poterat, an in Concilio continerentur etiam fundationes talium Canonicatum, in casu autem nostro per indirectionem agitur de talibus Canonicatibus, cum agatur solummodò de perpetuis Pensionibus super talibus Canonicatibus, vel, quia Concilium forsitan ad majorem cautelam voluit quoque individuarè tales Canonicatus, non quòd tali individuatione indigerent, præfertim, quando adhibuerat verbum generalissimum *quicumque* aptum de per se comprehendere omnia Beneficia, nullo excepto; ità, ut expressio ad abundantiorè cautelam non debet inducere necessitatem exprimendi, ad tradita per *Card. de Luca de Emphyt. discurs. 25. num. 8.*

Cura, Conventu, aut Hospitalitate non caruerint.

- 3 *Pensio reservata super hujusmodi Monasteriis, & Hospitalibus, subjacet Annate.*
- 4 *Ex Pensionibus manus mortuæ reservatis super talibus Monasteriis Monialium, & Hospitalibus Cura, Conventu, aut Hospitalitate carentibus, vel non carentibus, debentur quindenni a.*
- 5 *Lex generaliter loquens, generaliter venit intelligenda.*

CAPITULUM CXXX.

Quamvis à veritate non aberret, Monasteria Monialium, & Hospitalia de consuetudine Curæ, & Hospitali non subjacere solutioni Annatæ, *Gomez Sarnen. in Regul. 55. Cancellar. de valor. in Præs. in med. versic. nam videmus, & quest. 3. §. videtur, & §. Tamen, juncto versic. & in summa, & quest. 4. in principio, Mass. Galle. de annat. n. 30. propè fin. §. Ex hujus regule, in principio, & §. Quod de Monasteriis Monialium, & Hospitalibus, Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn. num. 11. pariter non subjacent solutioni quindennii Monasteria Monialium, & Hospitalia, si de tempore Unionis, Cura, Conventu, & Hospitalitate non caruerint, ut à contrario sensu declarant *Sixtus V. Constitut. 33. §. 2. Bullar. nov. Rom. tom. 2. Urbanus VIII. Constitut. 18. in principio, tom. 5. & Clemens X. Constitut. 50. §. 4. tom. 6. repetit. post Tract. int. Constitut. Apost. in ordine la VII. VIII. & XI. & notat Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn. num. 10. & 11.**

Si tamen super Monasteriis Monialium, & Hospitalibus hujusmodi reservetur Pensio, procul dubio locus erit solutioni Annatæ, *Mass. Galle. de annat. num. 30. propè fin. §. Quod de Monasteriis Monialium, in principio ibi: Quod de Monasteriis Monialium, & Hospitalibus dictum est, intelligi debet, quòd in expeditione literarum super illorum Provisionibus, non solvatur Annata. Sed, si contingat, illarum fructus, aut super ipsis fructibus Pensiones aliis reservari, pro fructibus reservatis, & Pensionibus hujusmodi, prout generaliter pro omnibus aliis fructuum Ecclesiasticorum, & Pensionum super illis assignatarum reservationibus, debet solvi, etiamsi Pensiones Monialibus ipsis reserventur, si Pensiones ipsæ XXXIV. Ducatorum summam excedant &c.*

Undè in casu proposito resolvimus, quòd ex Pensionibus annuum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, ad favorem manus mortuæ reservatis super Monasteriis Monialium, & Hospitalibus, Cura, Conventu, aut Hospitalitate carentibus, vel non carentibus, etiam adhuc debentur quindennia; ex identitate enim rationis pro hujusmodi Pensionibus debetur quindennium eo modo, quo debetur Annata mater quindennii, ad tradita per *Barbos. axiom. 97. nu. 3. & 7. mirè ad stipulante Constitutione 50. Clementis X. §. 7. §. 9. 10. & 11. Bullar. nov. Rom. tom. 6. repetit. post Tract. int. Constit. Apost. in ordine la XI. qua cavetur deberi quindennium pro perpetua Pensione super quocumque Beneficio; ità, ut lex generaliter loquens, generaliter venit intelligenda, *Barbosa axiom. 136. n. 1.**

ARGUMENTUM.

Ex Pensionibus annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, ad favorem manus mortuæ reservatis super Monasteriis Monialium, & Hospitalibus, Cura, Conventu, aut Hospitalitate carentibus, vel non carentibus, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 *Monasteria Monialium, & Hospitalia non subjacent Annate.*
- 2 *Nec subjacent quindennio, si de tempore Unionis,*

ARGUMENTUM.

Ex Pensionibus annum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, ad favorem manus mortuæ reservatis super Beneficiis alteri manui mortuæ unitis cum plenissima exemptione à quindenniis, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 *Præsens inspectio valde practicabilis.*
- 2 *Unito Beneficio cum plenissima exemptione à quindenniis manui mortuæ, & reservata Pensione alteri manui mortuæ, manus mortua Pensionaria adhuc tenetur solvere quindennia.*
- 3 *Exemptio à quindenniis non est extendibilis.*
- 4 *Pensionarius non censetur exemptus à Decimis Papalibus, licet exemptus sit Titularis.*
- 5 *Argumentum à disparitate rationis validissimum est.*
- 6 *Accessorium sequitur naturam sui principalis.*
- 7 *Fallit regula, quando diversa militat ratio.*

CAPITULUM CXXXI.

- 1 **O**ccurrit inspectio valde practicabilis, cum sæpè contingere possit, quòd Papa liberalitatem exercere velit ergà duas manus mortuas, uniendo uni Beneficium, aliqua de causa sibi bene visa illud plenissimè eximendo à quindenniis, & reservando favore alterius manus mortuæ perpetuam annuam Pensionem, non tamen illam eximendo à quindenniis; quamobrem ob expressam exemptionem in Unione Beneficij, & propter omisam in reservatione Pensionis, datur locus hæsitandi, an etiam manus mortuæ Pensionaria tacite intelligatur exempta à quindenniis, prout expressè exempta legitur altera manus mortua Titularis: cumque malum jus foveat manus mortua Pensionaria, firmatur in præsentem, quòd ex Pensionibus annum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, ad favorem manus mortuæ reservatis super Beneficiis alteri manui mortuæ unitis cum plenissima exemptione à quindenniis, etiam adhuc debentur quindennia; hujusmodi namque exemptio tamquam non realis, sed merè personalis, & contemplatione manus mortuæ tantum Titularis, non est extendibilis de una manu mortua contemplata ad aliam non contemplatam, cap. sane 9. cap. cum Cappella 16. de privileg. cap. per exemptionem 9. eod. in 6. & in simili de Pensionario expressè non exempto à Decimis Papalibus, quantumvis ab illis expressè exemptus legatur Titularis, Clericat. discord. forens. de Benef. & Pension. par. 2. discord. 5. num. 26. cum seqq. ac per tot.

Præterquamquòd verisimiliter Papa aliquod motivum, & quidem validissimum habere potuit ad eximendum à quindenniis potiùs unam, quam alteram manum mortuam, quasi, quòd illam manum mortuam, cui Beneficium unitiv, gravando onere Pensionis favore alterius

manus mortuæ, sublevare voluerit ab onere quindennij, nè duplici onere gravaretur, ordinario nempe, quale est istud quindennij, & extraordinario, quale est istud Pensionis, alteram verò manum mortuam, cui Pensionem reservavit, nullo onere gravando, censeatur, se juri quindenniorum conformando, voluisse, ut gravata remaneret onere ordinario quindennij; & argumentum à disparitate rationis est in Jure fortissimum, Barboza loc. commun. argument. Jur. loc. 77. Aliàs, si Papa incendiisset etiam Pensionem à quindenniis eximere, illam expressè exemisset, prout expressè Beneficium eximit à quindenniis.

Non obstat, quòd Pensio uti accessorium, sequi debeat naturam sui principalis, quod est Beneficium in casu exemptum à quindenniis, ad textum in cap. accessorium 42. de regul. Jur. in 6. quia, quando (ut jam dictum est) Papa moveri potest diversa ratione ad eximendum potius unam, quam alteram manum mortuam, tunc fallit exagerata regula, Barboza axiom. 4. num. 10.

ARGUMENTUM.

Ex Pensionibus annum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, ad favorem manus mortuæ reservatis, in quarum locum pro illarum recompensâ permittitur Titulari gravato, ex Indulto Apostolico subrogare cœquales redditus consistentes in re merè profana, etiam adhuc debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 *Pontifex, reservando Pensionem, aliquando indulget Titulari, ut loco Pensionis subroget alios fructus consistentes in mera temporalitate.*
- 2 *Ex tali Pensione adhuc debentur quindennia.*
- 3 *In tali casu videtur Pontifex considerare Pensionem tamquam redditum merè profanum.*
- 4 *Ex redditu merè profano non debetur quindennium, sed bene ex Pensione tantum Ecclesiastica.*
- 5 *Aliàs manus mortua Pensionaria, si cogi possit ad solvendum quindennium, contra mentem Pontificis singulis XV. annis careret in totum, vel pro majori parte Pensione, seu summa pro Pensione sibi assignata, aut subroganda loco Pensionis.*
- 6 *Gratia non debet esse frustratoria, sed semper debet aliquid operari, & esse cum effectu.*
- 7 *Papa censetur concedere gratiam sine præjudicio tertii, præsertim ubi præjudicium non est particulare, seu privatum, sed publicum.*
- 8 *Papa non censetur disponere voluisse contra Bullas quindenniorum.*

CAPITULUM CXXXII.

Potesit contingere aliquando, quòd Pontifex, reservando perpetuam Pensionem, indulget Titulari, ut in locum Pensionis subrogare valeat alios fructus æquivalentes, consistentes tamen in mera temporalitate, & occasione

sione hujus subrogationis in re toto cœlo
 dissimili, contrariæque penitus naturæ, contro-
 verti inter Annatistas, & manus mortuam
 Pensionariam, super exactione quindenniorum:
 cum verò Annatistæ Jura longè firmiora sint,
 2 resolvitur in præsentia, quòd ex Pensionibus
 annum valorem XXIV. Ducatorum auri de
 Camera excedentibus, ad favorem manus
 mortuæ reservatis, in quarum locum pro illa-
 rum recompensa permittitur Titulati gravato,
 ex Indulto Apostolico subrogare coæquales redi-
 tus consistentes in re merè profana, etiam
 adhuc debentur quindennia; quippè hoc indu-
 ctum ad abundantiorè cautèlam, non autem
 ut redditus Ecclesiastici per prius, medi-
 ante Pensione reservati, assumere naturam
 Bonorum profanorum, qui in se tales non sunt,
 donec subrogatus sit prædictus redditus profa-
 nus, cum interim inferri non debeat præjudi-
 cium Annatistis, nec ob solam eventualitatem
 sequitur subrogationis, quæ potest, & non
 potest evenire, debent quindennia remanere in
 suspenso; quod non videtur ferendum, cum
 sicuti sequi potest subrogatio, ita & illa sequi
 non potest, ac inde dari casus, quòd per indi-
 rectum quindennia nunquam solvantur: quod
 sanè absurdum vitandum est.

3 Nec obstat, quòd in tali casu videatur Pon-
 tificex considerate Pensionem ejusmodi tanquam
 4 redditum merè profanum, ex quo quidem non
 debetur quindennium, quod debetur dumtaxat
 ex Pensione Ecclesiastica, juxta literalem Con-
 stitutionem 50. Clementis X. §. 7. 8. 9. 10. & 11.
 Bullar. nov. Rom. tom. 6. repetit. post Tract. int.
 Const. Apost. in ordine la XI. ibi, utcumque per
 quæcumque Loca Pia &c. Quindennia, &
 alia Jura, ratione Pensionum perpetuarum
 hæcendū &c. in favorem dictorum Locorum
 Piorum &c. super quorumcumque Beneficio-
 rum Ecclesiasticorum &c. fructibus &c. reser-
 vatarum, & imposterum &c. reservandarum,
 & Locis Pii assignatarum, & assignanda-
 rum &c. Cameræ Apostolicæ, & Collegio,
 & Officialibus prædictis persolvere debeant,
 & teneantur, Motu pari &c. prædicta Loca
 Pia, in quorum favorem similes Pensiones
 perpetuò &c. reservatæ fuerint, & in poste-
 rum reservari contigerit &c. ad solutionem
 Quindenniorum, aiorumque Jurum, ratione
 Pensionum perpetuarum hujusmodi &c. ei-
 dem Cameræ, Collegio, & Officialibus
 faciendam teneri, & obligari existere, & ad
 idem per &c. pœnas etiam privationis, cas-
 sationis, extinctionis, & annullationis simi-
 lium Pensionum cogi, & compelli posse de-
 claramus. Nec non &c. ut &c. moneat, ut
 proficantur &c. Pensiones perpetuas hujus-
 modi &c. mandamus, ut &c. ad indicand-
 um &c. Pensiones perpetuas illis reservatas,
 & assignatas &c. moneat, & requirat &c.
 sub &c. pœnis &c. etiam &c. extinctionis, &
 annullationis Pensionum reservatarum hujus-
 modi &c. ad indicandum &c. Pensiones re-
 servatas hujusmodi, & solvendum quinden-
 nia decursa &c. constituto tamen de sortito
 effectu &c. Pensionum hujusmodi reservatio-
 num &c. per &c. Pensionum hujusmodi &c.
 sequestrationem &c. cogendi &c. Particula-
 rem Congregationem &c. pro exactione

Quindenniorum &c. Pensionum perpetua-
 rum reservatarum hujusmodi debitorum fa-
 ciendi, Motu simili &c. constituimus, &
 deputamus &c. nec non Loca Pia hujusmodi,
 in quorum favorem &c. Pensiones perpetuæ
 hujusmodi reservatæ fuerint &c. repellendi
 facultatem Motu pari &c. concedimus &c.
 sub &c. pœnis &c. cassationis Pensionum
 prædictarum &c. ipsòsque debitores ad indi-
 candum &c. Pensiones assignatas, & solven-
 dum quindennia decursa &c.

Aliàs, si manus mortua Pensionaria cogi
 5 possit ad solvendum quindennium, careret in
 totum, vel pro majori parte Pensione singulis
 XV. annis contrà mentem Pontificis; quando ta-
 6 men gratia non debet esse frustratoria, sed sem-
 per debet aliquid operari, & esse cum effectu,
 Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 26. num. 96.
 & cap. 33. num. 7. quippè Papa semper censetur
 7 concedere gratiam citrà tertii præjudicium,
 præsertim ubi præjudicium non est particulare,
 seu privatum, sed publicum, uti Cameræ, ac
 Annatistarum, cap. cum olim de consuetud. l. Re-
 scripta 7. C. de precib. Imperat. offer. Lotther. de
 re benefic. lib. 1. quest. 42. nu. 2. Corrad. in prax.
 benef. lib. 2. cap. 14. nu. 57. cum seqq. Amayden.
 de styl. Datar. lib. 1. cap. 14. sub n. 10. & cap. 33.
 num. 21. Card. de Luca de Canonic. discurs. 39. n. 3.
 Pignatell. consult. Canonic. tom. 10. consult. 52.
 num. 7. D. Advoc. Ursaya disc. Eccles. tom. 1.
 par. 1. disc. 19. num. 25. & disc. 25. num. 48. &
 par. 2. disc. 20. num. 21. & 22. & tom. 2. par. 1.
 disc. 13. num. 24. & tom. 3. par. 1. disc. 35. n. 19.
 & par. 2. disc. 25. num. 55. & 56. Rota coram In-
 nocent. X. dec. 81. num. 3. & 4. Emerix Jun. dec.
 998. num. 13. nec Papa censetur disponere vo-
 8 luisse contrà Bullas quindenniorum, Amayden.
 de styl. Datar. lib. 1. cap. 33. num. 8. & 15.

ARGUMENTUM.

Ex Beneficiis annum valorem viginti
 quatuor Ducatorum auri de Camera
 excedentibus, Patriarchatibus, Pri-
 matibus, seu Primatiis, Archiepisco-
 patibus, Episcopatibus, aut Monaste-
 riis collativis, puta Abbatiis, vel simi-
 libus, aliisque Beneficiis Regularibus
 Majoribus, seu Consistorialibus, sive
 taxatis in libris Cameræ Apostolicæ,
 unitis, non debentur quindennia.

SUMMARIUM.

1 Ex fructibus Beneficiorum, Episcopatibus, aut
 Monasteriis unitorum, augetur taxa, & ad
 mensuram valoris auri solvitur Annata in eo-
 rum Provisione.

CAPITULUM CXXXIII.

Recensitis casibus, in quibus debentur
 quindennia ex Beneficiis unitis, aut Pen-
 sionibus reservatis, modò recensendi sunt ca-
 sus, in quibus vice versa non debentur quin-
 dennia ex Beneficiis unitis, aut Pensionibus

reservatis; & incipiendo à Beneficiis unitis, præmittimus, quòd supra Cap. XL. firmavimus, quòd ex Beneficiis, aliis Beneficiis, quantumvis vacabilibus, puta Dignitatibus, aut Canoniciatibus, unitis, etiam adhuc debentur quindennia, modò in præfenti contrarium asserendo quoad Beneficia unita Episcopatibus, aut Monasteriis, firmamus, quòd ex Beneficiis annuum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, Patriarchatibus, Primatibus, seu Primatiis, Archiepiscopatibus, Episcopatibus, aut Monasteriis collativis, puta Abbatis, vel similibus, aliisque Beneficiis Regularibus Majoribus, seu Consistorialibus, sive taxatis in libris Cameræ Apostolicæ, unitis, non debentur quindennia, cum ex eorundem Beneficiorum unitorum fructibus augetur taxa, & ad mensuram valoris aucti solvatur Annata in Provisione Episcopatum, seu Monasteriorum, quibus fit Unio, ut in puncto *Mass. Galles. de annat. num. 30. in fin. §. Est aliud, in principio*, ibi, „Cum inter alia Provisionum genera, quæ ab Apostolica Sede impetrantur, sint illæ, per quas Beneficia Ecclesiastica uniuntur, & annectuntur aliis; ita; quòd non sint amplius vacatura: quod contingit, si Unio sit perpetua, nec Beneficium uniatur alteri Beneficio de sua natura vacabili (puta Episcopatus, aut Abbatia alicujus Mensæ, aut alii cuivis Beneficio conferibili) tunc enim augetur Episcopatus, aut Abbatia taxa, pro tertia parte quantitatis fructuum uniti Beneficii, si illud non sit inter taxata in libris Cameræ; & si sit taxatum, tantundem augetur taxa Beneficii, cui fit Unio; & sic de consueta uniti Beneficii Annata, Sedi Apostolicæ nihil detrahitur &c. „ *Tandem de Pension. Eccles. cap. 10. num. 21. & videre est in Taxis impressis apud Tamburin. de Jur. Abbat. tom. 1. fol. 442. cum seqq.*

ARGUMENTUM.

Ex Monasteriis Monialium, sive Hospitalibus annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, de tempore Unionis, Cura, Conventu, aut Hospitalitate carentibus, post Unionem autem tractu temporis, Cura, Conventu, aut Hospitalitate non carentibus, à die superventæ Curæ, Conventus, aut Hospitalitatis, non debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Ex Monasteriis Monialium, sive Hospitalibus de tempore Unionis, Cura, Conventu, aut Hospitalitate carentibus, post Unionem autem non carentibus, à die superventæ Curæ, Conventus, aut Hospitalitatis non debentur quindennia.
- 2 Attendenda sunt principium, medium, & finis.
- 3 In omnibus ferè actibus tempus præfens inspicitur, non præteritum.
- 4 Bullæ quindenniorum subjiciunt quindennii Beneficia, seu Monasteria Monialium, & Hospitalia

de tempore Unionis, Cura, Conventu, aut Hospitalitate carentia.

- 5 Dicitio tamen importat modum, & conditionem.
- 6 Lex non adaptatur ad casus raros.
- 7 Rationi magis adhaerendum est, quam cortici verborum.

CAPITULUM CXXXIV.

Præmissis, quòd præfens inspectio adaptari potest post dissolutionem Unionis, novamque Monasterii, aut Hospitalis erectionem; aliàs, si tempore Unionis illa Conventu, & cura carebant, jam evaserant Beneficia simplicia de sui natura perpetua, quam quidem qualitatem amittere non possunt, nisi per suppressionem autoritate Apostolica factam, nec privaram realumptionem Conventus, aut Curæ mutata dici valerent natura Beneficii: sicque in terminis habitibus quandoque evenire potest, quòd Monasteria Monialium, & Hospitalia, quæ de tempore Unionis, Cura, Conventu, aut Hospitalitate caruerint, postea non caruerint, & proinde haud levis oriri altercatio inter manum mortuam Beneficia hujusmodi possidentem, & Annatitas super quindenniorum prætensione: hac de causa firmatur in præfenti, quòd ex Monasteriis Monialium, sive Hospitalibus annuum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, de tempore Unionis, Cura, Conventu, aut Hospitalitate carentibus, post Unionem autem tractu temporis, Cura, Conventu, aut Hospitalitate non carentibus, à die superventæ Curæ, Conventus, aut Hospitalitatis, non debentur quindennia; qualitas enim Beneficii semel requisita in Bullis quindenniorum, ad effectum solvendi, vel non solvendi quindennia, semper durare debet, & Beneficium semper eundem retinere statum, ac primævam naturam in regulanda solutione quindennii; ita, ut attendenda sint principium, medium, & finis, *Barbosa ax. tom. 196. num. 5.* hinc est, quòd in omnibus ferè actibus tempus præfens inspicitur, non præteritum, *Antonell. de tempor. legal. lib. 1. cap. 7. num. 1. cum seqq.*

In nihilum suffragante, quòd Bullæ quindenniorum subjiciunt quindennii Monasteria Monialium, & Hospitalia de tempore Unionis, Cura, Conventu, aut Hospitalitate carentia, ut legitur in Bulla 33. *Sixti V. §. 2. antè med. versic. quæ tamen, Bullar. nov. Rom. tom. 2. ibi: citantur Monasteria Monialium, & Hospitalia fuerint, quæ tempore ipsarum Unionum, Cura, Conventu, & Hospitalitate caruerint &c. Bulla 18. Urbani VIII. antè med. §. 1. circa fin. eod. versiculo, tom. 5. & Bulla 50. Clementis X. §. 4. in principio, tom. 6. repetit. post Tract. int. Cont. Apostolic. in ordine la VII. VIII. & XI. undè à contrario sensu intelligitur à quindennii exempta Monasteria Monialium, & Hospitalia Curam, Conventum, aut Hospitalitatem habentia de tempore Unionis, quasi quòd Bullæ quindenniorum, eorum solutionem regulari voluerint à tempore Unionis, nulla habita ratione ad mutationem status Beneficii medio tempore, quòd nempe Monasteria Monialium, & Hospitalia de tempore Unionis, Cura, Conventu, aut Hospitalitate non carentia, postea Cura,*

Cura, Conventu, aut Hospitalitate careant, vel è contrà quòd de tempore Unionis, Cura Conventu, aut Hospitalitate carentia, postea Cura, Conventu, aut Hospitalitate non careant, præsertim utendo dictione *tamen*, quæ importat modum, & conditionem, *Barbosa de diction. dict. 401. num. 3.* quia nihilominus non censetur hoc requisitum Curæ, Conventus, aut Hospitalitatis taxativè de solo tempore Unionis, sed potius demonstrativè appositum; ità, ut admitti desinant alii similes casus post Unionem medio tempore quandoque faciles evenire de Cura videlicet, Conventu, aut Hospitalitate ad non Curam, Conventum, aut Hospitalitatem, vel de non Cura, Conventu, aut Hospitalitate ad Curam, Conventum, aut Hospitalitatem: & in tantum in Bullis quindenniorum omitti, in quantum rariores, ad *textum capitalem in Clement. xixvi de Paradiso l. 1. §. Cum autem de verb. significat. Barbosa de diction. diction. 97. num. 5. & 8. diction. 330. nu. 2. & diction. 401. nu. 8.* ultraquamquòd cum ratio Bullarum sit generalis, ipsi rationi magis ad hærendum est, quam cortici verborum, *cap. intelligentia 6. cap. prætered 8. de verb. significat. l. nominis 6. §. Verbum ex legibus 1. ff. eod. l. scire oportet 21. ff. de excusation. tutor.*

Nec alia potuit esse mens Summorum Pontificum, cum in utroque casu semper militet eadem ratio, sive Cura, Conventus, aut Hospitalitas existat de tempore Unionis, sive postea medio tempore, sive illa non existat de tempore Unionis, sive post Unionem; Cura namque, Conventus, aut Hospitalitas dat regulam solvendi, vel non solvendi quindennium, non autem solum tempus Unionis: & sicuti Annatistæ suorum jurium acerrimi vindices, ac accuratissimi defensores, in casu carentiæ Curæ, Conventus, aut Hospitalitatis post factam Unionem, profectò, & quidem meritò à manu mortua prætenderent quindennia, sub motivo cessatæ Curæ, Conventus, aut Hospitalitatis, ità è contrà pro servanda justitia distributiva, in casu superventæ Curæ, Conventus, aut Hospitalitatis post Unionem manus mortua non poterit cogi ad quindennia.

Minus obstat, quòd Bullæ quindenniorum strictim veniant interpretandæ, sicque extendi nequeant ultrà casum, in quo loquuntur; quia bene extenduntur, quando casus est idem, licet tempus casus non sit idem, ex vulgatis.

ARGUMENTUM.

Ex Hospitalibus simplicis administrationis, non autem tituli, & Beneficii, annum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, manus mortuæ unitis, favore infirmorum inibi curandorum, aut peregrinorum recipiendorum, non debentur quindennia.

SUMMARIUM.

1 In Urbe præ aliis Romana pietas effulget.

- 2 Laudatur D. Advoc. Dominic. Ursaya.
- 3 Laudatur S. M. Clemens Papa XI. & Benedictus XIII.
- 4 Auctoris Patria Ulyxbonen. Civitas.
- 5 Laudatur Serenissimus Portugaliæ Rex Joannes V.
- 6 In dicta Civitate Ulyxbonen. unum tantum extat Hospitalè, & quidem magnificum.
- 7 Laudatur nobilissima Confraternitas Domus Mifericordie ibidem existens.
- 8 Laudatur Natio Lusitana.
- 9 Etiam Hospitalia tenentur ad quindennia.
- 10 Illa tamen; quæ Hospitalitate carent.
- 11 Ex Hospitali simplicis administrationis, non autem tituli, unito manus mortuæ, favore infirmorum inibi curandorum, aut peregrinorum recipiendorum, non debentur quindennia.
- 12 Hospitalia de tempore Unionis, Hospitalitate carentia subjiciuntur quindenniis.
- 13 Omnes fructus Hospitalis additi sunt egrotis.
- 14 Hospitalis Administrator illud administrat ad instar tutoris.
- 15 Quindennia non debentur absque perceptione fructuum, & refellitur Menoch. consil. 897.
- 16 Ex Hospitali in administrationem tantum dato non solvitur Annata.
- 17 Mentio Religionum Hospitaliarum.
- 18 Mentio Hospitalis S. Thomæ in Formis de Urbe.
- 19 Laudatur Eius D. Cardinalis Vincentius Petra.
- 20 Laudatur bon. mem. P. Magister Fr. Vincentius Copola Ordinis SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum Calceatorum.
- 21 Quindennium debetur ab Hospitali pro rata fructuum interservientium Ordini Militari, aut Regulari.
- 22 Hospitalis Administrator, seu Rector redditus in proprios usus convertere nequit.
- 23 Hospitalia, in quibus de tempore Unionis nulla servabatur hospitalitas, quindennia solvere debent.
- 24 Argumentum à contrario sensu in Jure validissimum est.
- 25 Qui totum dicit, nihil excludit.
- 26 Fructus Hospitalis per illius Rectorem, seu Administratorem nulliter acquisiti, restitui debent eidem Hospitali.
- 27 Hospitalia visitari possunt ab Ordinariis.
- 28 Parum, & nihil in Jure æquiparantur.
- 29 Verba ferè nulla servatur hospitalitas significant, Hospitalè concessi solitum in administrationem, seu regimen.
- 30 Quindennia, tanquam Juri communi ignota, & tanquam de Jure speciali Summorum Pontificum approbata, veniunt restringenda.
- 31 Ex Hospitali habente separatos fructus à mensis egrotorum, in Provisione Administratoris solvitur Annata.
- 32 Ex Hospitali habente Curam, aut Hospitalitatem non solvitur quindennium.

CAPITULUM CXXXV.

PUlchra, & frequens sese offert materia, signanter pro Alma Urbe, in qua, teste Amayden. in libello de Pietate Romana cap. 1. præ aliis Romana pietas effulget, capitque inter ceteras extollit ob numerosa Hospitalia, præter alia Nationalia etiam innumera, juxta Bullam 45. Alexandri VII. Bullar. nov. Rom. tom. 6.

2 tom. 6. & prosequitur D. Advoc. Dominic. Ursaya, præstantissimus Furisconsultus, ejusdemque Urbis Archigymnasii pibicus Furisprudentiæ Professor, Inquisition. criminal. lib. 2. tit. 8. n. 186. cum seqq. ego in alio Tract. de quindenn. cap. 6. num. 4. quæ quidem Hospitalia frequenter invisere assolebat ipsum caput visibile Ecclesiæ S. M. Clemens XI. Pontifex vel invitus, piensissimus, religiosissimus, ac sapientissimus Princeps, prout eadem pietate fretus eadem Hospitalia invisere quoque assolebat San. Mem. Benedictus XIII. ex nobilissima Urfinorum Familia, invitus ad Pontificatus apicem evectus, verisusque Petri æmulator præ humilitate, ac

4 sanctimoniam nota; interim doleo, quod in Ulyxbonen. Civitate Patria mea, ubi Regia Curia residet, nec minor pietas emicat (regnante præferim hodiè moderno Serenissimo Portugallia, & Algarbiorum Rege scientissimo Joanne V.) unum tantum (quod sciam) Hospitalæ Regium, seu Magnum nuncuparum sub Invocatione omnium Sanctorum in illis Partibus vulgò o grande Hospital, de quo nos in altero Tract. de quindenn. cap. 6. num. 73. existat sub regimine, & administratione celeberrimæ

7 Confraternitatis S. Domus Misericordiæ nuncupatæ, quod gaudet Indulto Apostolico impertito à Paulo III. & Clemente VIII. percipiendi emolumenta omnia Misarum, cæteraque pia onera in Ulyxbonen. Civitate non adimpleta, Reynos. obseru. 7. per tot. ubi Laurent. de Sad Colimbrien. Additionor. Alvarez Pegas resolution. forens. cap. 4. nu. 244. Costa de muner. Provisor. cap. 1. §. 5. & 11. Benedict. Ægyd. in l. 1. num. 34. par. 1. C. de Sacrosanct. Eccles. Cabed. de Patronat. Reg. Coron. cap. 39. & 46. & dec. Portugall. §. 1. par. 1. Peryr. de Caslr. de man. Reg. par. 1. cap. 16. in fin. & dec. Portugall. §. 7. per tot. Barbosa de Episcop. par. 3. alleg. 75. nu. 17. & 18. Hieronym. Roman. de Republ. Roman. lib. 5. cap. 22. per tot. ac signanter versiculo tiene Lisboa, Phab. dec. Portugall. 47. nu. 1. & per tot. & dec. 100. num. 1. & per tot. par. 1. sed mirari desino, quod non adit copia Hospitalium in prædicta Patria mea, nec in toto Portugallia Regno; hoc enim provenit ex animi magnitudine in Lusitana gente, quæ decorei

8 vertere solet curari in Hospitali, talis est Natio tamque præclara, de qua ait noster Virgilius Lusitanus Ludovicus Camoens in suo opere vernaculo Idiome conscripto *Os Lusíadas, cant. 1. in principio, e julgareis, qual he mais excellente, se ser do mundo Rey, se de tal gente, ideo & judicabis, quid excellentiss sit, an esse mundi Regem, an talis gentis, seu nationis.*

Undè, redeundo ad rem nostram, misericordiæ opus (prout ratio postulat) confovere studentes Pontifices, assolent Hospitalibus, maxime Urbis, non solum spiritualium favorum thesauris ditare, & concedere, sed etiam temporalibus Bonis impinguare, eisdem Beneficia uniendo in ægrotorum beneficium, ac sustentationem: qua occasione Unionis Hospitalium ejusmodi, Camera Apostolica, & Annatistæ prætendunt quindennia, fulciti Bullis

9 Pontificiis obligantibus etiam Hospitalia ad quindennia, quantumvis illa fuerint privilegiata, ac exempta, ut habetur in Constitutione S. Pii V. la 33. §. 3. in fin. & §. 4. in principia,

Bullar. nov. Rom. tom. 2. in Constitutione Sixti V. la 33. §. 2. in med. & circa fin. & §. 5. in principio, eod. tom. 2. in Constitutione Urbani VIII. la 18. in principio, juncto §. 2. in fin. & §. 4. in principio, tom. 5. & in Constitutione Clementis X. la 50. §. 1. in fin. §. 3. in principio, §. 4. in principio, & in med. & §. 11. antè med. tom. 6. repetit. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la VI. VII. VIII. & XI. attamen, cum iidem Pontifices ad pietatis opera promovenda (prout par est) intenti, & attenti, non intellexerint quidemniis subijcere omnia Hospitalia, illa nempe Hospitalia verè, ac propriè re, & nomine Hospitalia, in quibus cum effectu ægroti curantur, actualiter misericordiæ opera exercendo, reddituque erogando in causam, & commodum pauperum, nè aliàs Pontifices, quasi misericordiæ lumen claudentes, se minus benignos præbrent ergà pauperes, Christi personam invidentes, ut ad aliud propositum ponderat in quadam magistrali observatione Signaturæ registrata in dec. 862. num. 6. in principio, versiculo nè dicatur, par. 4. divers. occasione celebris disquisitionis, an Hospitalia gaudeant privilegio l. un. C. quand. Imperat. int. pupill. & Vid. ited in præsentia asseritur, quod ex Hospitalibus simplicis administrationis, non autem tituli, & Beneficii, annum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, manui mortuæ unitis, favore infirmorum inibi curandorum, aut peregrinorum recipiendorum, non debentur quindennia, cum inibi actu exerceatur hospitalitas, ac integer redditus impenditur in opera pietatis, nec agitur de commodo, & utilitate possessorum, Menoch. consil. 897. cum duobus seqq. per tot. Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn. n. 10. & 11. Card. de Luca de Regalib. in supplement. distur. 162. n. 4. Rota dec. 182. n. 3. cum seqq. par. 1. divers. dec. 753. nu. 4. & per tot. par. 4. divers. repetit. post Tract. int. Decision. Sacr. Rot. Rom. in ordine la 1.

Quod comprobatur à contrario ex verbis Bullarum super quindenniis editarum, ubi Hospitalia tantum de tempore Unionis, hospitalitate carentia subijciuntur quindenniis, cum in hujusmodi Hospitalibus non ampliùs Hospitalibus, sed potiùs Beneficiis Ecclesiasticis ceteræ favor infirmorum, perque consequens militæ ratio solvendi quindennia; immò ob corruptelam non solum nostrorum, sed etiam anteaëtorum temporum magis nomine, quàm re ipsa appellata fuerit usque ad hanc diem Hospitalia, licet in his hospitalitas non exerceatur, ad quod advertitur in quadam præclara observatione Signaturæ, relata in decisione 862. nu. 10. in fin. versiculo quæ potiùs nomine, par. 4. divers. veluti habetur in Bulla 33. Sixti V. §. 2. antè med. Bullar. nov. Rom. tom. 2. in Bulla 13. Urbani VIII. in principio, tom. 5. & in Bulla 50. Clementis X. §. 4. in principio, tom. 6. repetit. post Tract. int. Constitut. Apostolic. in ordine la VII. VIII. & XI. cum enim administratio Hospitalis sit quid manuale, & omnes fructus sint ad dicti ægrotis, penè impium videretur, ex pia adeo causa solvi quindennia, Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn. num. 11. in principio.

Aliàs durum, ac penè inhumanum esset, quod simplex Administrator Hospitalis tenere-

14 tur ad quindennia, quando ex Hospitali unito
 15 nullos fructus ad sui utilitatem percipit, nec
 eos percipere potest tamquam ægrotorum usui
 destinatos, dum ad instar tutoris administrat,
Lotther. de re beneficiar. lib. 3. question. 6. n. 30.
 cum seqq. quindennia autem non debentur
 absque perceptione fructuum, egregie *Menoeh.*
consil. 897. num. 8. & num. 19. in principio, ver-
ficulo nil sanè.

Cæteròquin non est sequendus *Menoeh. dict.*
consil. 897. in ea parte, in qua intendit probare,
 quòd, etiamsi Hospitale unitum, de tempore
 Unionis careret cura, adhuc, si uniatur Hos-
 pitali curam habenti, ex eo non debeatur
 quindennium, quod est omninò falsum, rur-
 susque falsum est, quòd, etiamsi Hospitale
 unitum, solum esset in titulum conferri, ex
 eo non debeatur quindennium; dum rationes
 per ipsum adductæ non concludunt.

Nè igitur prælaudati *Menoehii* auctoritas ma-
 teriam involuat, inculcanda est distinctio in-
 ter Hospitalia, quæ antè Unionem solita erant
 in titulum conferri, & alia, quæ concedeban-
 tur in simplicem administrationem. Ac etiam
 ex Hospitalibus, quæ tempore Unionis, cura
 carebant, solvendum est quindennium. Juxta
 quas quidem distinctiones meretur impugnari
Menoeh. dict. consil. 897. in ea parte, quæ illi
 adversatur, sequendo authoritatem *Amayden.*
de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn. n. 10.
 & 11. uti magis uniformis Cõsultationibus Apo-
 16 stolicis, & praxi, nec non etiam rationi, & sicuti
 ex Hospitali in administrationem tantum dato
 non solvitur Annata, ità nec solvendum est
 quindennium, *Gomez Sarnen. in Regul. 61. olim*
54. hodie 55. Cancellar. de valor. in prox. seu
prafation. in med. versiculo nam videmus, ibi,
 „ nam videmus, quòd in Beneficiis, in quibus
 „ non solvitur Annata, non exprimitur valor,
 „ ut patet in Monasteriis Monialium, & Hos-
 „ pitalibus datis in administrationem &c. „
 „ & *question. 4. in principio, ibi,* „ si Hospitale
 „ datur in administrationem, & non in titu-
 „ lum, non requiritur mentio valoris: scilicet, si
 „ datur in titulum &c. quando Hospitalia dan-
 „ tur in administrationem, ut fructus ejus di-
 „ stribuantur in pauperes, nulla fit expressio
 „ valoris. Secus verò, ubi dantur in titulum
 „ Beneficii &c. Et quod dictum est de Hospi-
 „ talibus, idem dicendum est de omnibus red-
 „ ditibus, qui non dantur in titulum &c. „
 „ *Mass. Gallef. de annat. nu. 30. propè fin. §. Ex*
 „ *huius regulæ, in principio, ibi,* „ Ex huius re-
 „ gulæ singulari partibus, deducuntur species
 „ quædam, pro quibus non debetur Annata
 „ &c. Ex prima enim parte, ubi dicitur super
 „ Provisionibus Beneficiorum, deducuntur
 „ Hospitalia, quæ &c. regenda committuntur
 „ &c. „ & *§. Quod de Monasteriis, in principio,*
 „ *ibi,* „ Quod de Monasteriis Monialium, &
 „ Hospitalibus dictum est, intelligi debet,
 „ quòd in expeditione literarum super illorum
 „ Provisionibus, non solvitur Annata &c. „ &
 „ *in fin. §. Est aliud quoque annate nomen, in*
 „ *principio, ibi,* „ sed, si Beneficium annatæ so-
 „ lutioni obnoxium uniatur Hospitali, vel
 „ Monasterio Monialium, pro quibus dixi-
 „ mus, annatam non solvi &c. „ *Amayden. de*
 „ *styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn.*

num. 10. in principio, & fine, & num. 11. in
principio, ibi, „ habemus, quindennia non
 „ solvi pro Unionibus factis de Hospitali &c.
 „ alicui Ecclesiæ, nisi &c. Hospitalia hujus-
 „ modi de tempore Unionis careant Cura &c.
 „ nam, cum illa non solvant Annatam, neque
 „ etiam subjacent solutioni quindenniorum;
 „ aliud enim est, quòd quindennia solvantur
 „ pro Beneficiis, quæ uniuntur &c. Hospitali-
 „ bus &c. & aliud, quòd solvantur pro &c.
 „ Hospitalibus, quando uniuntur aliis Colle-
 „ giiis; priori enim casu Camera Apostolica,
 „ & Officiales Cancellariæ damnium pateren-
 „ tur, quia pro illis Beneficiis solvebatur anna-
 „ ta, quæ, cum per Unionem fuerit sublata,
 „ æquum est, quòd subintret quindennium.
 „ Secundo verò casu pro Hospitali habente Cur-
 „ ram non solvitur Annata, quia administra-
 „ tio est quid manuale, & omnes fructus sunt
 „ addicti & ægrotis &c.

Modò insurgunt, dictorum occasione, III.
 Difficultates aliqua ponderatione dignæ.

I. Difficultas, quid dicendum de Hospitali
 unito, inque administrationem, seu regimen
 commisso Ordinibus Militaribus reliquisque
 Regularibus possidentibus inde fructus Hospi-
 talis sibi uniti, qui tamen omnes per se non
 sunt destinati ad solos usus, & necessitates in-
 firmorum, sed potius ad Militum, & Regula-
 rium sustentationem cum onere aliquo servan-
 dæ hospitalitatis, prout cum effectu sunt Reli-
 giones Hospitalariæ, illa S. Antonii Abbatis
 Viennensis, illa S. Spiritus, illa S. Joannis de
 Deo, & illa in Indiis Hispaniarum nuperima
 vulgò Bethlemitica, ac quæcumque aliæ Reli-
 17 giones per orbem Catholicum hospitalitatem
 servant, de quibus *Lezzan. quest. Regular.*
tom. 2. cap. 6. num. 1. est antiquissimum, ac opu-
 18 lentissimum Hospitale S. Thomæ in Formis prope
 Monasterium S. Gregorii in Monte Cœlio de
 Urbe, Congregationis Eremitarum Camaldu-
 lensium Ordinis S. Benedicti, quinque abhinc
 sæculis usque de anno 1209. ab Innocentio III.
 concessum Fratribus Ordinis S. Trinitatis
 Redemptionis Captivorum Calceatorum (de
 quo Ordine divinitus instituto latè *Eminentissi-*
 19 *mus D. Card. Vincentius Petra in suis eruditissi-*
mis aureis, ac nunquam satis laudatis Commen-
tar. ad Constitution. Apostolic. in Constitution.
Innocentii III. tom. 1.) cum successivis confir-
 mationibus ejusdem concessionis factis de ano
 1216. ab Honorio III. & de anno 1269. ab
 Urbano V. quod etiam deponitur ex Lectione
 propria de S. Joanne de Marra una cum S. Felice
 de Vallois ex stirpe Regum Gallorum, Or-
 dinis prædicti conditoribus de anno 1198. in
 Breviario Romano 8. Februarii, assignata cer-
 ta parte fructuum in usus ægrotorum, alià par-
 te in redemptionem captivorum, aliàque in
 sustentationem Regularium primitivi Conventus
 in Urbe: quod Hospitale præ opulentia ad am-
 natum, ex malo fato ab Alexandro IV. aliis
 concessum fuit, quò citius tamen eisdem PP.
 Trinitariis restitutum de anno 1261. ab Urba-
 no IV. & de anno 1369. ab Urbano V. ut ex
 ejusdem Bulla 4. 6. & 7. in Bullario Ordinis,
 ubi P. *Joseph de Jesu Maria Trinitarius Excal-*
ceatus, in Scholiis ad dictam Bullam 4. num. 2.
 par. 1. tandem adhuc inimico malo fato præfa-
 tum

tum Hospitalis caput in Commendam concedi S. R. E. Cardinalibus, reservatis certis portionibus pro memoratis PP. proque conservanda, manutenda, & prosequenda hospitalitate, ac captivorum redemptione, interim exillente novissimo Abbate, ac Commendatario Cardinale Pinello Ursino de anno 1378. eoque adhuc in humanis agente, Capitulum Sacrosanctæ Patriarchalis Basilicæ Vaticanæ S. Petri de Urbe, ominosam gratiam expiscando cum voto captandæ mortis, ex causa penuriosorum tunc temporum, ac bellorum tunc ingruentium, supplicavit Bonifacio IX. pro concessione, ac unione memoratæ Ecclesiæ, & Hospitalis ad sui favorem, sub falso supposito, quod per prius jam impetrata esset ab Urbano VI. Prædecessore, nondum tamen expeditis desuper literis Apostolicis; qua de causa prædicto Patriarchali Capitulo unitum fuit Hospitalis à Bonifacio ad tempus tantum, quousque nempe consimili, vel majori reddito potiretur Capitulum, servata tamen interim hospitalitate, ut patet ex *Bulla 1. ejusdem Bonificii IX. in enunciato Bullario Ordinis*, accepta per Bonificium à Capitulo pecunia pro concessione hujusmodi, teste *P. Josepho à S. Maria in Schol. ad dist. Bull. n. 2. in fin. Ciaron. de Vit. Pontific. in Urbano VI. col. 980. Figueras in Chronic. Ordin. Trinitar. pag. 515.*

Ac in tantum Urbanus VI. Prædecessor ejusdem Bonificii IX. deliberaverat auferre à prædictis PP. Hospitalis, in quantum in illius Pontificatu exardescente perniciosissimo, ac pessimo Schismate Antipapæ Clementis VII. de Natione Galli, electi in Pontificem ætatis suæ annorum triginta sex, referente *Bald. in quæstione de Schismate, inserta lib. 6. Codic. antè Rubric. siquis aliqu. testar. prohibuer. fol. mih. 125. Marc. dec. Delphin. 947. num. 13. par. 1. cujus Bald. consilium vocat divinum Rota decis. 352. num. 1. circa fin. par. 4. recentior. tom. 1. quod tamen parum Grammaticale est, dum sæpius utitur Phrafi in Roma pro Romæ, & præterito ruperunt pro ruperunt, avulsati pro moniti, consolareunt pro consolareunt, licet *Natal. Alexand. in select. Historis Ecclesiasticis penes Altiæ Eruditorum Lypsiæ anni 1688. pag. mibi 100. & seq. tom. 7. ob dubietatem exculare conetur à Schismate; Major Minister Generalis Ordinis Trinitaris tunc Fr. Joannes de Marchia cum Provinciis Galliarum adhaesit, & paruit Clementi VII. uti Nationali, denegata obedientia Urbano VI. quantumvis enutritus esset in Gallia: vigore cujus Bonificianæ unionis Capitulum Vaticanum possessionem Hospitalis statim cepit de anno 1395. nemine tunc se opponente, non servata hospitalitate, nec conservata salva tertia parte proventuum ad captivos redimendos, horrendaque peste de anno 1527. Romæ grassante, magis in possessione se intrusit, & confovit, non obstante, quod non indigeret amplius provisionali, seu interina gratia, cum potitum fuerit pristinis redditibus hodiè ascendentibus ad secura Romana viginti millia, ac ultra; immò contrà præfatam Bonificianam titulo Emphyteutis alienare præsumpsit de anno 1541. & 1562. Tandem vigore Mo:us Proprii S. Pii V. de anno 1572. editi, registratiue sub *Bulla 9. ejusdem S. Pii V. in Bullario Ordinis*, reintegrati fuere PP. Trinitarii ad eorum Ho-**

spitale, capta per eisdem possessione de sequenti anno 1573. Attamen Capitulum prærendens, se fuisse spoliatum sua possessione, adiit Sacram Rotam Romanam, & de annis 1583. 1589. 1607. & 1608. obtinuit, declarari, esse locum pratenso spolio, ac per consequens reintegrati Capitulū, ut videre est in *decision. 360. coram Coccino*, revisa *Causa, fuccubuit Capitulum de anno 1614. & reobtinuit de anno 1616. ut videre est in dec. 328. & 384. coram Card. Cavaler. dec. 95. coram Remboldo, & dec. coram Scotto apud Marchesan. de Commission. par. 1. fol. mibi 275.* sopita per concordiam controversia, & per Paulum V. concessa eisdem PP. Ecclesiæ S. Franciscæ Romanæ in Via Felici de Urbe, bonæ memor. P. Magister Fr. Vincentius Copola, tunc Procurator Generalis totius Ordinis Trinitariorum, Neapolitanus, ex antiquissima, ac nobilissima prosapia, post majora sui Ordinis munia præclare gesta, præximia in S. Theologia doctrina ad longè majora evehendis, antiquam litem instaurare curavit contrà Capitulum Vaticanum, nec scribente adhuc durantem.

Redeudo itaque ad rem nostram, dicimus, quod in casu, quo Hospitalis unitum, spectet ad Ordines Militares, vel Regulares, nec fructus omnes sunt destinati ad solum usum infirmorum, sed etiam ad ipsorum Militum, seu Regularium sustentationem cum onere hospitalitatis, tunc quinquennium deberet ex Hospitali saltem pro rata fructuum inservientium, ipsis Militibus, vel Regularibus, salva à contributione alia rata fructuum inservientium ægrotis, prout idem dicendum est in solutione *Decimæ Papalis, Monet. de Decim. cap. 9. quæstion. 2. n. 35. & 36.*

II. Succedit Difficultas, quid dicendum in casu, quo in Hospitali ferè nulla servetur hospitalitas, an tunc videlicet solvendum sit quinquennium; eo enim casu non potest amplius considerari rigorose totalis, ac plenus favor hospitalitatis in loco, ubi quasi nulla hospitalitas servatur; nihilominus adhuc hoc casu Hospitalis eximitur à solutione quinquennii, quippe ad exemptionem à quinquennio satis est, quod aliqua servetur hospitalitas, licet modica, seu qualisqualis, nihilque interest, quod ferè nulla servetur hospitalitas, non enim nocere debet Hospitali mala administratio Rectoris, qui ex incuria modicam tantum exercet hospitalitatem, vel redditus est avaritia, & per abusum in proprios usus convertit contrà dispositionem *Sacrosanctæ Tridentinæ Synodi sess. 25. de Reformat. cap. 8. in principio, Menoch. post consil. 897. in primo sequenti consil. incipiente dictum fuit, num. 7. in med. versiculo nam ibi*, Nam ipsarum Bullarum verba hæc sunt. In quibus quasi nulla servabatur hospitalitas, hæc sã nẽ verba significant, quod observabatur quidem hospitalitas, sed modica. Id, quod eveniebat, vel quia tenues erant redditus, ipsius Hospitalis S. Spiritus &c. Nam redditus illi non excedebant LX. Florenos Cameræ &c. vel, si majores erant redditus &c. id contengebat negligentia, aut avaritia illorum Religiosorum, quibus Hospitalis administratio fuerat concessa. Et ob quorum malam administrationem adduci potuit inclita Ci-

„ vitas Paduæ ad impetrandum, illud Hospi- 23
 „ titali uniri proprio Hospitali Lazareti &c. „
 „ & num. 8. in principio, ibi, Itaque admini-
 „ stratio fructuum, & reddituum fuit concessa
 „ pro usu Hospitalis. Id, quod significat illa
 „ jam recitata verba Bullæ, in quibus quasi
 „ nulla servabatur hospitalitas. Non enim eo
 „ temperamento, ferè, usus fuisset Pontifex,
 „ si redditus, & fructus solum concessisset illis
 „ Religiosis, & non ipsam Hospitale. Sed
 „ dixisset nulla servabatur hospitalitas, cum
 „ sine redditibus, & fructibus fuisset impossi-
 „ bile hospitalitatem servare &c. & in secundo
 „ sequenti consilio incipiente quod dictum fuit,
 „ num. 9. ibi, Et quod dictum fuit, verba Bul-
 „ læ Pii II. & Nicolai IV. demonstrare, quod
 „ immò Hospitale S. Spiritus observabat hos-
 „ pitalitatem, rectè dictum fuit: quia verba
 „ Bullæ hæc sunt. In quibus quasi nulla serva-
 „ batur hospitalitas &c. Ità sanè legitur, quasi
 „ nulla, non autem absolute, nulla, sine illa
 „ dictione quasi: sicuti præstantissimus Colle-
 „ ctoris Advocatus legit. Et inter unam, &
 „ alteram lectionem maximam esse differen-
 „ tiam clarissimè constat: si legeretur. In qui-
 „ bus nulla servabatur hospitalitas, appareret,
 „ non fuisse concessa in administrationem, sed
 „ in titulum, & Beneficium. Si verò legitur
 „ (ut verè legitur) quasi nulla servabatur hos-
 „ pitalitas &c. sensus est, quod servabatur
 „ quidem hospitalitas: sed tamen modica. Id,
 „ quod &c. fortè eveniebat negligentia, &
 „ avaritia illorum administratorum, in quo-
 „ rum pœnam Hospitale hoc fuit ab eorum
 „ manibus ereptum, & unitum Hospitali à Pa-
 „ duanis erecto &c. Illa verba nulla servabatur
 „ hospitalitas, absolute significant, Hospitale
 „ non fuisse administrationis, sed tituli. Hæc
 „ verò ferè nulla, significant, fuisse admini-
 „ strationis, etsi ipsi administratores sua incuria
 „ minùs rectè administrarent. Et propterea
 „ modica illa hospitalitas, quæ de facto ab
 „ illis administratoribus servabatur, fuit in
 „ causa, ut illud Hospitale uniretur huic Pa-
 „ duano &c. Et Religiosi illi majorem fru-
 „ ctuum partem &c. ob eorum &c. avaritiam
 „ in proprios usus convertebant. Et ideò rectè
 „ ab eis ereptum fuit illud Hospitale, & Pa-
 „ duano unitum &c., & num. 10. ibi, „ quia
 „ non est verisimile, quod Pontifex voluerit
 „ destruere Hospitale, & pauperes, ac peregrinos
 „ privari ea hospitalitate: sed voluit illis
 „ Religiosis munus hoc hospitandi injungere:
 „ quod, cum malè ab eis impleteretur, coactus
 „ quodammodò fuit successor Religiosos illos
 „ privare, & Hospitale illud huic Paduano
 „ unire &c., Rota dec. 725. nu. 11. & 12. par. 1.
 „ divers. ibi, Non obstat, quod iste locus re-
 „ periatu describitur in libro Collectorum Dec-
 „ cimatum Papalium &c. quia potuit exactori
 „ concedi facultas exigendi Decimas etiam de
 „ Hospitalibus, in quibus non servaretur hos-
 „ pitalitas &c. Non obstat, quod locus iste,
 „ licet haberet nomen hospitalitatis, tamen
 „ cum effectu non erat Hospitale, cum in eo
 „ nulla servata sit hospitalitas, vel modica, &
 „ qualifqualis &c. Quia id accidit de facto, &
 „ fuit merus abusus &c.

Quod comprobatur ex Bullis quindenniorum

caventibus, ut solvatur quindennium pro Hos- 23
 spitalibus, in quibus de tempore eorum Unio-
 num nulla servabatur hospitalitas, ut ex Bulla
 33. Sixti V. §. 2. antè med. Bullar. nov. Rom.
 tom. 2. ibi: etiam si &c. Hospitalia fuerint, quæ
 tempore ipsarum Unionum, Cura &c. & Hospi-
 talitate caruerint &c. Bulla 18. Urbani VIII. in
 principio, tom 5. & Bulla 50. Clementis X. §. 4.
 tom. 6. repetit. post Traçt. int. Constitution. Apo-
 stolic. in ordine la VII. VIII. & XI. ergò à con-
 trario sensu (quod argumentum in Jure vali-
 dissimum est) Barbosa loc. commun. argum. Jur.
 loc. 27. num. 1. & 43, non solvetur quinden-
 nium pro Hospitalibus, in quibus aliqua, licet
 modica, servetur hospitalitas, cum requisita
 carentia Curæ, aut hospitalitatis, ad effectum
 solvendi quindennia, supponere videtur totalem
 inhospitalitatem, seu privationem, non
 autem aliquam modicam hospitalitatem ex eo,
 quod qui totum dicit, nihil excludit, Barbosa 24
 axiom. 168. n. 1. & axiom. 220. n. 3.

Neque obstat, quod, cum in Hospitali, ubi
 ferè nulla servatur hospitalitas, etiam ferè nul-
 li impenduntur redditus Hospitalis uniti, in
 causam ægrotorum, aut peregrinorum, sed eor-
 um longè major impendatur in utilitatem Ad-
 ministratoris, per consequens debeatur quin-
 dennium saltem proportionabiliter ad ratam
 reddituum non impensorum in causam hospita-
 litatis; sicque cessante in aliqua parte, signan-
 ter considerabili, causa non solvendi quinden-
 nia, adest ratio solvendi quindennia saltem pro
 ea parte, pro qua non servatur hospitalitas:
 quia, cum fructus Hospitalis uniti, & per illius
 Rectorem, seu Administratorem nulliter acqui- 25
 siti, restitui debeant eidem Hospitali, nulla
 concessa Hospitalario remissione, aut composi-
 tione super hujusmodi fructibus indebitè per-
 ceptis, juxta saluberrimam, ac providam sanc-
 tionem Sacri Concilii Tridentini sess. 25. de Re-
 format. cap. 8. in fin. versiculo & prædicti nihilo-
 minus, sequitur, iterùm in usus pauperum
 convertendos fore, sicque tanquam tales, sem-
 per remanere liberos à quindenniis ob reallum-
 ptam primævam naturam originariæ eorum
 destinationis; undè fideliter administrandæ sunt
 Hospitalia possidentia bona pauperum, quæ
 sunt patrimonium Christi sub onere reddendi
 rationem administrationis Ordinariis Loco- 26
 rum, à quibus visitari possunt, Clement. quia
 contingit 2. de Religios. Domib. Sacr. Concil. Tri-
 dentin. sess. 7. de Reformat. cap. 15. & sess. 22.
 cap. 8.

Minùs obstat, quod ferè nullam servari, vel
 nullam servari hospitalitatem idem est, cum pa- 27
 rum, & nihil in Jure æquiparentur, Barbosa
 axiom. 175. num. unic. quapropter videretur,
 potius dicendum, solvendum fore quinden-
 nium etiam ex Hospitali, ubi ferè nulla servatur
 Hospitalitas: quia parum, & nihil æquiparan- 28
 tur quidem quoad effectum, sed non quoad
 demonstrationem nature rei; dum verba nulla
 servatur hospitalitas, absolute denotant, Hos-
 pitale concedi solum in titulum, seu Benefi-
 cium, non verò in administrationem, seu regim-
 en, è contrà verba ferè nulla servatur hospita- 29
 litas, significant, Hospitale concedi solum in
 administrationem, seu regimen, non verò in
 titulum, seu Beneficium, ideòque Hospitale,
 non

non teneri ad quindennia, ut ita respondet *Menoch. in consil. 2. incipiente quod dictum fuit, num. 9. in principio, versiculo & hinc constat, post consil. 897.* cùmque quindennia in una parte, respectu ad eorum debitores, & tamquam à Jure communi exorbitantia, seu Juri communi ignota, & tamquam de Jure tantum speciali Summorum Pontificum approbata, restringenda veniunt, ut minùs, quàm possibile est, noceant, & lædant Jus commune, *cap. 1. de fil. Presbyter. cap. odia 15. cap. quæ à Fure 28. de regul. Jur. in 6. Pereyr. de Castr. dec. Portugall. 57. num. 6. in principio;* æquiusque est, ut non debeantur ex Hospitali, quando in eo aliqua, quantumvis modica saltem servatur hospitalitas, & Bullæ quindenniorum mandantes solvi quindennia pro Hospitalibus Cura, aut Hospitalitate carentibus, verificari nequeunt in Hospitalibus aliquam Curam, aut Hospitalitatem servantibus, quantumvis modicam, ac ferè nullam, dici namque non valet quid re carere, quod aliquam rei partem, licet non totam rem habeat.

III. Denique concomitatur Difficultas, quid dicendum, si administratio Hospitalis habeat particulares fructus separatos à mensa ægrotorum: & hoc casu procul dubio debentur quindennia pro rata fructuum administrationis, cùm isti fructus non inserviant ægrotis, sed destinati sint Administratori pro Cura; proindeque videmus, ex illis Annatam solvi in Provisione Administrationis, *Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn. num. 11. in principio, versiculo quando verò administratio.*

Pro coronide animadversione dignum est, nè fumatur æquivocum, quòd diversum sit Hospitaliale administracionis, seu habens curam, aut hospitalitatem, & Beneficium excedens XXIV. Ducatos auri de Camera, uniri manui mortuæ, vel alteri Hospitali, curam, aut hospitalitatem habenti; cùm in primo casu non debeatur quindennium, in secundo verò casu illud debetur, ut bene observant *Menoch. post consil. 897. consil. 1. num. 9. in principio, versiculo Præterea loquitur Bulla, & circa fin. versiculo quod hæc (inquam) si uniantur, ibi* ,, Præterea ,, loquitur Bulla de Beneficiis, quæ uniantur ,, aliis Locis, ut puta Hospitalibus &c. non ,, autem loquitur de ipsis Hospitalibus, quæ ,, uniantur, vel aliis Hospitalibus &c. vel aliis ,, Locis &c. hæc (inquam) si uniantur &c. ,, etiam Hospitalibus &c. nihilominùs teneantur ad annatas, & quindennia; loquitur ergo Bulla de solis Beneficiis, quæ dari solent in titulum, ut, si illa uniantur Locis privilegiatis, teneantur præstare quindennia &c. ,, *Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn. nu. 10. & 11. ibi* ,, aliud enim est ,, quòd quindennia solvantur pro Beneficiis, ,, quæ uniantur &c. Hospitalibus, & aliud ,, quòd solvantur pro Hospitalibus, quando ,, uniantur aliis Collegiis &c.

ARGUMENTUM.

Ex administrationibus Cappellaniarum annum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, per

testatores consanguineis relinqui solitis, posteaque tractu temporis ob defectum consanguineorum, vel ob malam administrationem, vel ob aliam causam, manui mortuæ unitis, non debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Ex administrationibus Cappellaniarum per testatores consanguineis relinqui solitis, posteaque manui mortuæ unitis, non debentur quindennia.
- 2 Administrationes hujusmodi non sunt Beneficia Ecclesiastica.
- 3 Laudatur bon. mem. R. P. D. Lancetta Decanus.
- 4 Propter has administrationes non solvuntur annatæ.
- 5 Quindennium solvitur pro Beneficiis.
- 6 Simplex Cappellanus Cappellam mundare, ornare, lampades accendere, & similia facere debet.
- 7 Cappellaniæ Ecclesiæ S. Jacobi Hispanorum de Urbe non sunt collatiuæ.
- 8 Cappellani non tenentur ad Horas Canonicas.
- 9 Quindennia non debentur ex administratione Hospitalium non titularium.
- 10 Ex administratione stipendiorum pro Lectione Sacræ Theologiæ, pulsatione Organorum, vel pro simili, manui mortuæ unita non debentur quindennia.
- 11 Administrator Cappellaniarum sibi acquirit quod superest.
- 12 Afferitur absurdum.

CAPITULUM CXXXVI.

Mos est testatorum sapiùs practicatus in Cappellaniarum erectionibus deputare earum administratores consanguineos, inque eorum defectum, administratores Loca Pia, sive Ordinarios Locorum pro tempore, ut Cappellaniæ in perpetuum administrantur, & ut plurimum, administrationes hujusmodi Locis Pii committuntur ultimo loco post extinctos omnes de familia, seu parentela, quibus illas testatores priùs committunt, ea forsitan verisimili, sive potiùs probabili freti ratione, quòd nemo meliùs Cappellanas administrabit, quàm consanguinei, cùm tamen aliquando vel post consanguineos non nominatur in administratorem Locus Pius, vel quia consanguinei negligunt administrationem, vel ob aliam causam tractu temporis hujusmodi administrationes uniantur manui mortuæ: quamobrem demandata quocumque modo, & tempore administratione Cappellaniarum manui mortuæ, quæ tamquam nunquam defectura, in perpetuum illas administrare valet, insurgit peregrina inspectio, quid asserendum in hoc casu, an sit locus quindenniis, nec nè; & dicimus, quòd ex administrationibus Cappellaniarum annum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, per testatores consanguineis relinqui solitis, posteaque tractu temporis ob defectum consanguineorum, vel ob malam administrationem, vel ob aliam causam, manui mortuæ unitis, non debentur quindennia; quippe administrationes hujusmodi non sunt Beneficia Ecclesiastica, sed onera merè tempo-

ralia, consistentia principaliter in faciendo celebrare certum Missarum numerum ex quibusdam redditibus à testatoribus relictiis, quod verò ex illis superest, convertitur ad utilitatem earum administratorum, quæ iis non permitterentur, si verè essent Beneficia Ecclesiastica, & darentur in titulum, proprièque essent titulares, sive collativæ, seu in statu collativo, quandò immò etiam (quis crederet) fœminæ habere possunt hæc administrationes juxta voluntatem testatorum, *Corrad. in prax. benefic. lib. 1. cap. 2. num. 3. Lotther. de re benefic. lib. 1. quæst. 5. num. 40. cum plur. seqq. Amostaz. de caus. piis lib. 3. cap. 1. num. 7. & 33. Germon. de Indult. Cardinal. s. Regularia num. 62. Pignatell. consult. Canonic. tom. 8. consult. 4. num. 4. & 5. Garz. de Benefic. par. 1. cap. 2. num. 102. & 103. Pasqualig. de sacrific. Miss. quæst. 1036. n. 3. & quæst. 1040. num. 4. & num. 8. versic. immò cum, Gonzalez ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensib. gloss. 5. num. 41. Card. de Luca de Furepatronat. discurs. 27. num. 7. & discurs. 55. num. 7. Barboza de Fur. Eccles. lib. 3. cap. 5. num. 6. Laurent. de for. Eccles. par. 1. sess. 1. cap. 3. quæst. 86. num. 2. D. Advoc. Ursaya disc. Eccles. part. 1. tom. 1. disc. 15. per tot. bon. mem. R. P. D. Piton. de controvers. Patron. alleg. 33. num. 28. & alleg. 34. nu. 20. alleg. 49. num. 9. & 10. alleg. 63. num. 4. & 5. alleg. 87. num. 11. alleg. 91. num. 3. alleg. 94. num. 2. & alleg. 100. in Supplement. num. 10. Schimier. in Fur. Canonic. par. 2. cap. 3. num. 20. Bordon. de legat. Missar. cap. 6. num. 32. & 33. Anaclet. in Fur. Canonic. lib. 3. tit. 5. n. 12. Vivian. de Furepatronat. lib. 2. cap. 4. num. 2. D. Advoc. Fargn. eod. tract. par. 1. canon. 6. cas. 3. num. 1. par. 2. canon. 4. cas. 3. num. 1. canon. 9. cas. 10. num. 25. canon. 21. cas. 1. num. 7. & cap. 4. cas. 3. num. 9. par. 3. cap. unic. cas. 1. num. 30. par. 5. canon. 6. cas. 2. & par. 6. canon. 16. cas. 2. num. 4. Monacell. formul. legal. in appendic. pag. 329. num. 12. Perez de Lara de Annuversar. & Cappellan. lib. 2. cap. 7. num. 7. & cap. 8. num. 42. Eminentissimus D. Card. Petra ad Constitut. Apostolic. tom. 4. in Constit. 7. Eugenii IV. num. 21. & 22. Honrab. de jur. superv. quæst. 21. s. 6. n. 6. & 7. ego in alio Tract. de Quindenn. cap. 50. num. 597. cum plur. seqq. Themad. à Fonseca dec. Olyxbon. 189. num. 1. par. 1. Panimol. dec. 21. num. 5. Guid. Pap. dec. 87. num. 1. Rota coram Manzaned. dec. 283. num. 3. 7. 8. & 9. dec. 334. nu. 1. cum seqq. & dec. 347. num. 1. Card. Cavaler. dec. 639. num. 2. cum seqq. Rembold. dec. 549. num. 8. Card. Cerr. dec. 856. num. 9. Emerix Jun. decif. 1100. num. 1. Pena dec. 1205. num. 1. ac per tot. tom. 2. Dinozet. Fun. dec. 101. num. 3. tom. 1. dec. 71. num. 1. & dec. 182. num. 1. & 2. ac per tot. par. 1. diversor. dec. 264. per tot. & dec. 265. num. 1. par. 2. diversor. dec. 294. num. 1. par. 1. recentior. decif. 254. num. 3. par. 2. dec. 238. num. 1. part. 5. decif. 39. num. 31. & 32. par. 12. dec. 327. num. 8. par. 15. dec. 48. num. 6. par. 18. tom. 1. & in Mediolanen. Beneficii 4. Februarii 1692. s. Neque huic, coram Manuel, in Senogallien. Cappellania 6. Aprilis 1696. s. Etenim pro totali, coram Malines Decano, & Inquisitore Generali Hispaniarum, in Hydruntina Cappellania 10. Maji 1697. s. Quod autem, coram Del Olmo Magno Mediolani Cancellario, in Pisana Jurispatronatus 24. Januarii 1698. s. Quoniam, coram*

Ursino Decano, in Baren. Beneficii 20. Januarii 1713. s. Substineri, coram bon. mem. Card. Scoto, in Tridentina Cappellania 2. Martii 1714. s. Ex illo, coram Eminentissimo D. Card. Falconerio, in Firmana Beneficii 11. Januarii 1715. s. Sed quamvis, coram Ansaldo Decano, in Augustana Summa Custodia super secundis literis 15. Maji 1716. s. Probatò, cum seqq. coram Eminentissimo Falconerio, & in Firmana Cappellaniarum 2. Julii 1717. s. Ex pluribus, s. Secundo, quia, & s. Ad hæc, coram bon. mem. R. P. D. Lancetta Decano, 14. Aprilis anno Jubilei 1725. è vivis erepto, olim in Romana Curia Advocato Primario, majoresque gradus ob eximiam Juris peritiam promerito, & ita, me scribente in Olyxbonen. Occidentalis, resoluti Sacra Congregatio Concilii 26. Junii 1723. nec propter hæc administrationes solvuntur annatæ; siquidem haud incongruum videtur, nec pariter quindennia solvenda esse, *Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. s. 3. num. 29. ibi*, Non autem solvitur „ annata in deputationibus, sive administra- „ tionibus &c. „ *Rota dec. 182. nu. 1. cum seqq. & per tot. par. 1. diversor. ibi*, Fuit consuetum „ Regulam de valore non habere locum in „ hujusmodi administrationibus Cappellania- „ rum, quia dicta Regula loquitur de Benefi- „ ciis Ecclesiasticis, hæc vero administrationes „ non sunt Beneficia Ecclesiastica, sed onera „ consistentia princip aliter in faciendo celebra- „ re certum numerum Missarum ex quibusdam „ redditibus relictiis à testatoribus: quo 1 verò „ superest ex illis, convertitur ad utilitatem „ dictorum administratorum, & propterea „ mulieres, & laici sunt capaces hujusmodi „ administrationum, quæ non permittentur, „ quia non sunt Beneficia Ecclesiastica &c. „ maxime cum Regula sit exorbitans, & odio- „ sa, & inventa propter annatas, quæ annatæ „ non solvantur propter hæc administrationes „ &c. quia, si solventur annatæ, fortè tunc „ intraret Regula. Nec obstat dictum Rebas. „ &c. ubi voluit, dici Beneficium illam partem „ reddituum, quæ datur immittro Eccle- „ siæ. Quia Domini dixerunt, id procedere, „ si daretur in titulum personæ habili, prout „ mulier, & laicus est inhabilis, non autem „ minister Ecclesiæ „ *dec. 264. per tot. & dec. 265. nu. 1. cum seqq. par. 2. diversor. ibi*, quia „ administratio Bonorum, de quibus agitur, „ non est Beneficium Ecclesiasticum, ex quò „ laicus, & fœmina potest illam obtinere, sed „ est onus temporale, ut aliàs fuit resolutum „ in hac Causa. Et propterea mandatam &c. „ ad resignandum dictam administrationem in „ manibus Nancii &c. ipsa cessio non est simo- „ niaca, quia non sumus in beneficiatis &c. „ Nec obstat, quod hæc administratio sit an- „ nexa spirituali, quia respondetur, quòd an- „ nexa spirituali &c. possunt donari de con- „ sensu Ordinarii &c. „ eisdem quinden- „ niis admittat annatæ non solvitur, nisi pro „ Beneficiis Ecclesiasticis, quibus respondet per- „ petuitas, & Provisio, quæ utraque deest in „ hujusmodi administrationibus, *Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. s. 3. num. 29. ibi*: quia „ non solvitur, nisi pro Beneficiis, quibus respondet „ perpetuitas, & provisio &c. & num. 30. ibi: Et „ quamvis Vicariæ perpetuæ post Constitutionem

Pii V. sint vera Beneficia, & de ipsis fiat provisio, non deputatio; tamen, quia illis assignatur congrua &c. vix nunquam pro Vicaria solvitur annata &c. prout in fortioribus terminis nec quinquennium debetur ex simplici Cappellania non solita dari in titulum perpetuum, prævia institutione Ordinarii, nihilque spiritualitatis habente, sed merè temporali, amovibilique ad tempus, & ad effectum dumtaxat, ut Capellanus Cappellam mundet, ornet, lampades accendat, & alia hujusmodi faciat, Gonzalez ad Regul. 8. bodiè 9. Cancellar. de Mensib. gloss. 5. n. 11. cum seqq. Rota coram Duran. dec. 418. num. 6. in principio, par. 2. immò, etiam si ex lege fundationis Cappellanus teneatur celebrare, & recitare in Choro, quales sunt Cappellani Ecclesiæ SS. Jacobi, & Idelphonfi Hispanorum de Urbe, recipi consueti per Administratores pro tempore illius Ecclesiæ, absque aliquo titulo, Gonzalez loc. præallegat. num. 32. aliàs deputati ad Cappellanas, de quibus loquimur, adeò Beneficiati esse desinunt, ut nec ad Horas Canonicas teneantur, Efcobar à Corr. de Hor. Canonice. questio. 3. s. 5. num. 3. in principio, versiculo non tamen ita; eo sanè modo, quo ex administratione Hospitalium non titularium, seu non in titulum conferri solitorum non debentur quinquennia, ad latè per nos in præced. Cap. tradita, & in simili per Rot. dec. 182. n. 3. & 4. par. 1. diversor. Idemque dicendum est de unita manus mortuæ administratione stipendiorum Ecclesiasticorum pro Læctione Sacræ Theologiæ, pulsatione Organorum, vel pro simili, cum hæc dentur ob actionem temporalem, qualis est legere Theologiam, pulsare organa, ac similia, Efcobar à Corr. loc. mox relat. limitat. 1. num. 13.

Nec obstat, quòd, cum manus mortua ex hujusmodi Cappellaniarum administrationibus, prout per prius alius administrator, aliquam capere possit utilitatem, sibi acquirendo, quod superest post erogatos redditus in celebrationem Missarum, ut ait Rota dec. 182. n. 2. par. 2. diversor. ibi: quod verò superest ex illis, convertitur ad utilitatem dictorum administratorum &c. videretur, potius teneri ad quinquennium: quia hæc possibilis acquisitio per accidens evenit, nec semper, & forsitan in valdè modica summa; ita, ut, si ob solam accidentariam acquisitionem gravaretur manus mortua quinquennium solvere, contingeret, quòd illud solveret in longè majori quantitate, quàm residuum annuum redditum perciperet: quod perfectò iniquum foret, quando è contrà manus mortua possidens aliquod Beneficium Ecclesiasticum, vigore Unionis de illo sibi factæ, solvere tenetur quinquennium singulis XV. annis in sola quantitate mediæ annatæ, seu fructuum dimidii anni, si Beneficium non est Consistoriale, & in quantitate integræ annatæ, seu fructuum integri anni, si Beneficium est Consistoriale, seu taxatum, non autem valoris, ex per nos uberiori messe suprâ collectis Cap. I. ac passim alibi.

ARGUMENTUM.

Ex Bonis Ecclesiasticis annum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de

Camera excedentibus, manus mortuæ unitis, non debentur quinquennia.

SUMMARIUM.

- 1 Ex sola simplici Unione Bonorum Ecclesiasticorum manus mortuæ facta non debentur quinquennia.
- 2 Quinquennia non sunt Juri cognita.
- 3 Quinquennia solvenda sunt de solis Bonis Beneficiorum in rigoroso significatu.
- 4 Inclusio unius est exclusio alterius.
- 5 Concessio limitata limitatum producit effectum.
- 6 Bona dismembrata ab una Ecclesia, & unita alteri, dici nequeunt beneficalia, nec eorum possessor Beneficiatus.
- 7 Beneficia semel unita, amplius vacare non possunt.
- 8 Cessante damno annatarum, cessare debet quoque quinquennium lucrum.
- 9 Quinquennium, uti in locum annatæ subrogatum, sapit naturam annatæ, in cujus locum subrogatur.
- 10 Papa habet plenissimam potestatem super commutatione, & applicatione Bonorum.
- 11 Quinquennia debentur ex Beneficiis unitis, ex quibus antè eorum Unionem solvebantur annatæ.
- 12 In dubio respondendum est pro tractante de damno vitando.
- 13 Ex Beneficio Patronali unito debetur quinquennium.
- 14 Ex Beneficiis manualibus, seu ad nutum amovibilibus solvitur quinquennium.
- 15 Ex Pensionibus super Hospitalibus, aut Monasteriis Monialium perpetuò reservatis debetur quinquennium.
- 16 Ex Legatis Pii solvi solent quinquennia.
- 17 Beneficium Patronale, & manuale verè est Beneficium.
- 18 In resignatione Beneficii manualis servanda est Bulla Gregoriana de publicandis.
- 19 Beneficium manuale non comprehenditur sub Regulis Cancellariæ.
- 20 Illud tamen dici potest perpetuum, saltèm a pte iudicis.
- 21 Immo non est propriè Beneficium respectu nominantis ad illud, qui, etiam si sit laicus, potest ad ipsum nominare, & deputare Clericum.
- 22 Pensiones perpetuò servatæ super Hospitalibus, aut Monasteriis Monialium, non amplius vacant.
- 23 Ex Legatis piis prætendi nequeunt annatæ.
- 24 De Legatis piis non solvitur quinquennium.
- 25 Non ex omni solutione annatæ benè inferitur ad solutionem quinquennii.
- 26 Quinquennia introducuntur, nè Annatistis damnum inferatur ob desperatam solutionem annatarum.

CAPITULUM CXXXVII.

AD clariorem dicendorum intelligentiam, præmittendum est, an Bona Ecclesiæ, Capituli, vel Monasterii dismembrata, atque manus mortuæ unita, sint separata à titulo Beneficii nec nè. Cum dismembratis fructibus Beneficii, eisq; applicatis manus mortuæ, debeat quinquennium, ut suprâ Cap. LXXIX. & LXXX. firmamus, & probant Bullæ quinquenniorum, nec non punctuales auctoritates, sæpenumèrò accidit dismembratio Bonorum unius Ecclesiæ, Capituli, vel Monasterii, ad effectum faciendæ Unionem, & incorporationem favore alterius Loci Pii: qua occasione haud levis oriri potest

controversia per Annatistas facile suscitanda, Jura Camerae allegantes, tamquam ejus cessionarios, a nempe, sicuti ex Beneficiis Ecclesiasticis unitis manus mortuae, seu alicui Loco Pio debentur quindennia, ita ex Bonis Ecclesiasticis unitis pariter illa debeantur: proinde ob materiae singularitatem non omisi in re tanti ponderis manum apponere, & pedem figere, firmando, quod ex Bonis Ecclesiasticis annum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, manus mortuae unitis, non debentur quindennia, cum ejusmodi Bona consistant in mera temporalitate, nec constituent Beneficium Ecclesiasticum, Sæculare, vel Regulare, veluti in præcis terminis *Mandos. consil. 92. num. 10. circa fin. versiculo Postremo quaeritur*, ibi „ Postremo quaeritur, an solvenda sit annata pro Pensione imposita super fructibus, seu Bonis &c. Et negativè respondeo, quia annata solvitur de redditibus beneficiariis, ut Romæ est notissimum, ac supponunt omnes Constitutiones de annatis loquentes &c. „ *Menoch. post consil. 897. in sequenti primo consil. in eadem causa num. 8. in principio*, ibi „ cum Bona in titulum non dantur; sed Beneficia &c. „ *Gomez Sarnen. in Regul. 61. hodie 55. Cancellar. de valor. question. 4. circa fin. versiculo & quod dictum est*, ibi „ Et quod dictum est de Hospitalibus, idem dicendum est de omnibus redditibus, qui non dantur in titulum &c. „ *Fatinell. respons. 50. num. 13. par. 2. ibi* „ Ex supradicta ratione, quod Quindennia successerint loco Annatae, ad relevandam Camerae, & Officiales à præjudicio, quod ex Unione Beneficii collativi sentiebant, sequitur, non deberi Quindennia ex Unione Ecclesiae, vel partis Bonorum illius, si non erat in statu collativo, & proinde non subiecta oneri Annatae. Ità censuit Tribunal Camerae in Nolana Quindenniorum inter Collegiatam Summæ, & Annatistas 28. Aprilis, & 26. Maji 1656. coram bon.mem. Caracciolo Decano, deinde S. R. E. Cardinali, & vigilantissimo Archiepiscopo Neapolitano. Cum enim sanctæ Memoriam Clemens VIII. ab Ecclesia S. Mariæ de Arcu &c. dimembrasset annua sancta quingenta, eaque præfata applicasset Collegiatæ, Annatistæ pro hujusmodi applicatione petebant Quindennia: Camera censuit, ea non deberi, licet prima vice in Unione fuisset à Procuratore Capituli soluta Annata, & emissæ obligatio solvendi Quindennia in futurum &c. „ *Capon. controvers. forens. controvers. 32. per tot. ac signanter in Epitome. seu Argument. juncto num. 2. 3. 4. & 5. ibi*, „ an ob Uniones quomodolibet factas, quorumcumque Bonorum &c. vel potius ex Unionibus Beneficiorum collativorum debeat &c. Effluxit 54. annis, ceperunt DD. Annatistæ quindennia præterdere ex eo, quia assignatio annui redditus tanquam applicata in erectione prædictarum Dignitatum, & Canonicorum, sic illis subiecta; quò circa sequelstrum in Bonis quibusdam dictæ Collegiatæ ad instantiam DD. Annatistarum fuit interpositum, sed habito per nos recursum, fuit subscriptum suprapositum Dubium, ad favorem DD. mcorum Principalium ex justitia resolven-

„ dum. Siquidem Constitutiones Pontificiæ, nihil expressè disponunt, quòd ex Bonis dimembratis ab Ecclesia, quæ non erant in statu collativo, solvi debeant quindennia, & proinde recurrendum est ad interpretationem mentis concedentium &c. Mens enim, Pontificum quindennia Annatistis concedentium, aut est elicienda ex verbis, aut rationibus, & causis finalibus concessionum. Si enim ex verbis, non videntur comprehensa Bona ex prioribus elemosynis Ecclesiae acquisita, cum Constitutiones loquantur de Bonis Beneficiorum, sub quorum nomine non veniunt alia Bona ab Ecclesiasticis possessa, cum neque dicatur Beneficiatus, qui Bona Ecclesiastica possidet absque Ordinarii institutione, & collatione, ut erant Bona ab Ecclesia S. Mariæ de Arcu dimembrata &c. Immo nè dum ex verbis, sed etiam rationibus, & causis finalibus Constitutionum videntur exclusæ quindennia, quia &c. causæ finales Constitutionum fuere, ut Annatistis, & Camerae Apostolicæ faceretur detrimentum, quod patiebantur ex Unionibus, & dimembrationibus factis de Beneficiis, quæ prius vacabant, & Annatam DD. Annatistis solvere consueverant, cum deinde ob eorum Uniones perpetuas amplius vacare non possint &c. „ *num. 7. & 8. ibi* „ Quòd autem, causæ finales, quibus moti fuerunt Pontifices ad concedenda quindennia, fuerint obdammum, quod patiebantur Annatistæ ex Unione Beneficiorum, quæ vacabant, & Annatam solvere consueverant, elicitur ex prædictis Constitutionum verbis &c. „ *& post num. 39. in fin. ibi* „ fuit Causa diu Romæ agitata &c. & fuit judicatum contra Annatistas.

His accedit, quòd, cum in nulla ex Bullis quindenniorum literaliter legatur obligatio solvendi quindennia etiam ex Bonis ab aliqua Ecclesia dimembratis, alterique Ecclesiae unitis, casus ejusmodi omisus, remanet sub dispositione Juris communis; de Jure autem communi in controversum est, quindennia non deberi, ex eo quòd illa eidem Juri communi non sunt cognita, ad per nos tradita in pluribus locis & signanter in *Cap. I. tam in altero, quam in isto Tractatu de Quindenniis*; cumque eadem Bullæ (ut ità inquam) quindenniales injungant solutionem quindenniorum de Bonis dumtaxat in statu collativo, qualia sunt Beneficia Ecclesiastica, nihil autem disponant circa alia Bona Ecclesiastica, vel profana, quæ non sunt in statu collativo, interpretanda venit sano modo mens Summorum Pontificum concedentium, quòd nempe in rigoroso significatu de solis Bonis Beneficiorum tenentur solvenda fore quindennia, ut in puncto *Mandos. consil. 92. nu. 10. in fin. ibi*: Annata solvitur de redditibus beneficiariis, ut Romæ est notissimum, ac supponunt omnes Constitutiones de Annatis loquentes &c. Aliàs, si Pontifices vellent, ut solverentur quindennia etiam de aliis Bonis Ecclesiasticis in statu non collativo, unitis, procul dubio de his quoque quindennia solvi expressè mandarent; adeo, ut inclusio unius est exclusio alterius, præsertim in materia, ut ista, exorbitante, *Barbosa axiom. 20. num. 1. 2. & 8. immò con-*

cessio Pontificia limitata ad sola Beneficia, limitatum producit effectum, *l. in agris 16. ff. de acquir. rer. domin. Capon. loc. mox citat. num. 9. in med. antè versic. potissimum cum inter*, quindennia autem Annatitibus concessa de Bonis tantum ipsorum Beneficiorum unitorum juxta literales Bullas quindenniorum, exclusa censentur de aliis Bonis Ecclesiasticis non beneficalibus, nec collativis, tam ex verbis, quam ex rationibus, & causis finalibus earundem Pontificiarum Constitutionum super hujuscemodi re sicco pede transeuntium.

Ex verbis quidem non compræhenduntur sub Bullis quindenniorum cætera Bona Ecclesiastica non collativa; ex eo quòd sub nomine Bonorum Beneficiorum, de quibus Bullæ loquuntur, venire nequeunt alia Bona diversæ speciei, quantumvis Ecclesiastica, & quantumvis ab una Ecclesia per prius dismembrata, unitaque, seu incorporata alteri Ecclesiæ, cum hujusmodi nec dici possint beneficalia, nec eorum possessor Beneficiatus, ob defectum institutionis, & collationis ab Ordinario faciendæ, ut optimè ponderat, *Capon. laudata controvers. 32. num. 4. ibi: cum Constitutiones loquantur de Bonis Beneficiorum, sub quorum nomine non veniunt alia Bona ab Ecclesiasticis possessa, cum neque dicatur Beneficiatus, qui Bona Ecclesiastica possidet absque Ordinarii institutione, & collatione &c.* Nec ex rationibus, & causis finalibus in Bullis quindenniorum Bona Ecclesiarum subjacere debent quindennii, prout subjacent Beneficia Ecclesiastica: etenim, si quindennia, ut ipsæ Bullæ fatentur, introducenda fuerunt ob Annatarum amissionem contingentem ex carentia successivarum vacationum Beneficiorum unitorum, quæ semel unita, amplius vacare non possunt, & per consequens ob damnum, quod inde sentiebant Annatistæ, aliquo modo, ita suadente æquitate, relarciendum, per necessarium consequens impossibile est, posse, vel debere considerari aliquod damnum Annatistarum ex Unione Bonorum Ecclesiasticorum, quæ nec vacationis, nec collationis obnoxia sunt; proindeque nec Annatistæ perantæ ex illis, Annatarum emolumenta percipiebant: undè cessante damno Annatarum cessare debet quoque quindenniorum lucrum in solam reparationem damni iustissimè adinventorum, *Capon. loc. supè relat. num. 6. cum seqq. & num. 14. & 15. ibi*, „ Ultraquòd, etiam si ex diverso posset probari, „ præfata Bona applicata, esse Ecclesiastica, „ ex illorum applicatione non debentur quindennia, cum non probetur, prædicta Bona „ esse dismembrata ex Bonis Ecclesiasticis, „ cujus Beneficii collativi, ex cujus applicatione „ ne Annatistæ paterentur damnium in futurum, pro Annatis in casu vacationis, ex quò „ vacare nunquam sperari possit, nec possunt „ præterdere quindennia, & ita nobis sufficeret obtinere per non jus Actorum &c. Capitulum, & Canonicos &c. molestari non debere super prætensa solutione quindenniorum prætenorum ex applicatione &c. Ducatum „ 500. aureorum ex dismembratione fructuum „ S. Mariæ de Arcu, quia ex Constitutionibus „ Apostolicis, tam Pauli II. quam Pii V. „ Sixti V. clarè apparet, præfata quindennia „ esse subrogata loco Annatarum, quarum

„ fructus antè suppressionem, Unionem, & applicationem ipsorum Beneficiorum &c. erant „ Annatistæ, & Officiales in possessione exi- „ gendi Annatas, ex quò nunquam sperabatur vacare.

Immò sicuti ex Bonis, non tantum in statu collativo prætendi nequit Annata, ita nec etiam prætendi potest ex illis quindennium, quod uti in locum Annatæ subrogatum, sapit naturam ejus, in cujus locum subrogatur, *Capon. loc. citat. num. 35. versiculo Ideò, cum ex Bonis, ibi: Ideò, cum ex Bonis applicatis nunquam fuerit soluta, nec etiam prætensa Annata, nec etiam potest prætendi quindennium, quia subrogatum sapit naturam ejus, in cujus locum subrogatur, & eodem jure utitur, & venit regulariter; & Papa hoc casu applicando, ac utiendò alicui Ecclesiæ fructus Bonorum alterius Ecclesiæ, mediante illorum dismembratione, nullam injuriam, nullamque damnum infert Annatistis circà quindennia sub his Bonis præterdere non valentibus Annatas, sed utitur jure suo, plenissimamque potestatem, quam habet super commutatione, & applicatione Bonorum, juxta „ Clement. quia contingit 2. de religiof. Domib. Præterea quindennia tanquam debita ex usu, & privilegio, sive Jure peculiari Summorum Pontificum, quòd accomodat in Bullis quindenniorum ob Uniones Beneficiorum, ex quibus antèa solvebatur Annata, cessant cessante qualitate in eis requisita, quæ est ipsa præmeditata solutio Annatæ, *Capon. loc. allegat. num. 37. ibi: quindennia &c. debentur ex privilegio &c. Privilegia autem sunt restricta ad Uniones Beneficiorum, & applicationes Bonorum, quæ antèa spectabant ad Beneficium, ex quibus solvebatur Annata, ut clarè patet, ponderando singulas Constitutiones Pontificum in hac materia editas, non potest autem esse locus Constitutionibus, & privilegiis prædictis, nisi concurrat qualitas in eis requisita &c.* Denique cum quindennia sint onerosa, tractumque perpetuum, ac successivum habentia ob perpetuum, proindeque notabile gravamen, non sunt absque aliqua necessitate de casu ad casum extendenda, contra verba, mentem, rationes, & causas finales Pontificiarum Constitutionum, sed in contemplatis tantum casibus solvenda, & non ultra ob tationem diversitatis inter casum expressum in Constitutionibus, & inter non expressum; immò in dubio respondendum videtur pro manu mortua tractante de damno vitando contra Annatistas tractantes de lucro captando, *Capon. dist. loc. n. 10. in fin. versiculo eòque magis.**

Quantumvis autem nostra principalis resolutio, firmissima appareat, non desinit tamen sequentibus IV. prima facie, & in appatentia relevantissimis infirmari objectis.

I. Quia non est novum, etiam ex redditibus Ecclesiasticis manus mortuæ unitis, pro quibus alias non solvebatur annata, solvi postea quindennia; hinc videmus, quòd, licet ex Beneficio Patronali nulla solvatur annata, at tamen adhuc ex illo, si postea manus mortuæ uniat, debetur quindennium, juxta Bullam 20. Julii III. §. 6. Bullar. nov. Rom. tom. 1. Bullam 38. S. Pii V. §. 3. tom. 2. Bullam 33. Sixti V. §. 2. propè fin. eod. tom. 2. Bullam 18. Urbani VIII.

§. 2. in med. tom. 5. & Bullam 50. Clementis X. §. 4. post med. & §. 5. in med. tom. 6. repetit. post *Tract. int. Const. Apost. in ordine la III. VI. VII. VIII. & XI. & perpendit Capon. prelaudata controverf. 32. num. 9. in principio*, ibi: non esse novum, quod debeantur quindennia, etiam pro Unionibus Bonorum, ex quibus aliis non solvatur annata, ut est in *Jurepatronatus &c. ex Beneficiis manualibus*, seu ad nunc amovibilibus pariter nulla solvi solet annata, & tamen non indè definit solvi quindennium, juxta Bullam 38. S. Pii V. §. 3. Bullar. nov. Rom. tom. 2. Bullam 33. Sixti V. §. 2. in fin. cod. tom. 2. Bullam 18. Urbani VIII. in principio, tom. 5. & Bullam 50. Clementis X. §. 4. post med. & §. 5. in med. tom. 6. & observat Capon. citat. num. 9. in principio, ex Pensionibus demum Ecclesiasticis reservatis super Hospitalibus, aut Monasteriis Monialium perpetuo reservatis adhuc debetur quindennium, Capon. allegat. num. 9. in principio; undè, si non semper repugnat, quod solvatur quindennium ex Beneficiis manus mortuæ unitis, licet perante non solveretur annata, videretur, potius firmandum in casu, quod, licet ex Bonis Ecclesiasticis nulla solvatur annata, ex illis tamen manus mortuæ unitis solvendum sit quindennium.

II. Quia, si ex Legatis Pii, puta pro Magistro Scholæ pauperum, pro nubendis puellis, pro curandis egenis, pro Missis celebrandis, proque similibus, quæ tamen citrà dubium Beneficia Ecclesiastica non sunt, cum non sint in statu collativo, adhuc solvi debent quindennia, Capon. loc. allegat. num. 22. cum seqq. ibi 3, Capitulum, & Canonici Ecclesiæ Montis Flascconen. pro quindennio &c. applicationis medicatis fructuum Ruralis Ecclesiæ &c. & aliorum, quorum Ducatos 300. nec non quorundam prædiorum, seu reddituum, & emolumentorum, quæ Capitalum Ecclesiæ Lateranen. ab ipsa Ecclesia in territorio dictæ Civitatis Montisflascconen. percepit, valoris annuorum Ducatorum 50. Item redditus, & proventus, quos Camera Apostolica in S. Savino inter Tusculanum, & Martium percipere consuevit, qui pariter valoris annuorum Ducatorum 100. & sic in totum pro valore Ducatorum 450. sub Datum 1369. 2. Kalend. Novembris anno VII. Urbani Papæ V. & solvitur semper, & solvitur quindennia. Eugenius IV. per suam Bullam. Datum Florentiæ 1439. 8. Kalend. Februarii anno IX. confirmavit dictam applicationem. Major, & ceteri Cappellani &c. pro quindennio &c. unius Legati Pii Ducatorum 80. pro celebratione certarum Missarum &c. legatarum, & eidem Cappellani assignari, solvitur juxta resolutionem factam in Cancellaria pro valore Ducatorum 2580. sub Datum 1590. 3. Non. Novembris anno I. obitatio 28. Januarii 1591. Antonius Magalhães de Menezes &c. Bracharen. Diocesis pro erectione perpetua &c. unius Hospitalis pro fovendis, & alendis pauperibus, ac donationis, & assignationis eidem Hospitali, tot Bonorum stabulum &c. ad Ducatos 300. ascendendum, nec non dismembrationis, & applicationis dicto Hospitali Ducatorum 300. à Parochialibus Ecclesiis &c. Solvitur

igitur pro valore Ducat. 600. &c. pro quindennio &c. sub Datum 1588. Kalend. Februarii anno III. obligatio 19. Martii 1591. Consules, Univerfitas, & Homines Oppidi de Cluitano Elenen. Diocesis &c. ex Unione &c. unius Legati piæ causæ &c. ad Ducatos 125. sub Datum 1599. 7. Idus Septembris anno VIII. & obligarunt se pro quindennio. Obligatio de mente Maji 1600. Univerfitas, & Homines Oppidi de Alunia de Dominæ Godina Cæsaraugustanæ Diocesis &c. pro applicatione perpetua unius 500. olim pro nubendis puellis, & alterius 835. pro Missis recitandis, ac reliqui Legatorum piorum 95. solid. monetæ illarum Partium in totum &c. 95. constituen. &c. & obligarunt se pro quindennio &c. sub Datum &c. Obligatio 10. Februarii 1604. Rector, & Beneficiari Parochialis Ecclesiæ S. Jeremiæ Prophetæ Venetiæ pro Annata Unionis perpetuæ Legati Pii &c. relicti Ducatorum 90. & applicationis perpetuæ illius Collegio &c. obligavit se pro quindennio. Sub Datum Idibus Decembris, anno VIII. Clementis Papæ VIII. cur ex Bonis Ecclesiasticis manus mortuæ unitis solvenda non erunt eodem modo quindennia.

III. Quia solet etiam ex Bonis hujusmodi Ecclesiasticis assignatis tempore erectionis solvi Annata, *Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn. sub num. 13. ibi: adeo, ut quemadmodum solvitur Annata pro Beneficiis recenter fundatis, si fructus eorum XXIV. Ducatos excedant &c.* undè & quindennium solvendum est ex regula subrogatorum.

IV. Quia supervenit Bulla Urbani VIII. la 18. Bullar. nov. Rom. tom. 5. & novissima Bulla Clementis X. la 50. tom. 6. repetit. post *Tract. int. Const. Apost. in ordine la VIII. & X. aliarum præcedentium* Bullarum confirmatoria prægnantissimis verbis, quasi comprehendant non solum Beneficia, sed etiam Bona Ecclesiastica in casu sequuntæ eorum Unionis favore alicujus manus mortuæ.

Quibus in nihilum relevantibus, stabilis, & inexpugnabilis adhuc persistit resolutio.

I. Siquidem objectum corruit ex eo, quod relata exempla in contrarium, videntur ex alia ratione expressa, & contenta in Bullis quindenniorum, cum nimirum saltem lato sumpro vocabulo possunt comprehendere sub nominibus Beneficiorum Ecclesiasticorum, quale est Beneficium Patronale, & manuale, quod de sui natura est collativum, subjacereque vacationi, ac uti tale verè Beneficium, *Garz. de Benefic. part. 1. cap. 2. §. 1. num. 69. & 77. Tondut. quæstion. canonic. & benefical. part. 1. cap. 106. num. 5. & part. 2. cap. 1. §. 6. num. 1. Chokier de permutation. Benefic. par. 2. cap. 9. num. 2. Solier ad Pastor. de Benefic. lib. 1. tit. 2. litera A. Lotther. de re benefical. lib. 1. quæstion. 7. num. 14. Flamin. Paris. de confident. Benefic. quæstion. 18. nu. 16. Capon. loc. allegat. num. 9. in fin. versic. exempla enim: undè etiam in resignatione Beneficij manualis servanda est vulgata Bulla Gregoriana de publicandis, *Gonzalez ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensib. gloss. 5. §. 6. nu. 32. & 33. Paris. de resignat. lib. 2. quæst. 11. num. 43. & 44. licet ex alio capite ob defectum perpetuitatis manuale Beneficium non sit in rigore Beneficium, nec**

nec appellatione Beneficii veniat, proindeque
 19 nec comprehendatur sub Regulis Cancellariæ,
Ricc. collect. 870. *per tot. par. 4. Gonzalez in Re-*
gul. 8. hodiè 9. Cancellar. reservator. Mens. gloss.
5. §. 6. num. 9. cum seqq. Paris. de resign. Benefic.
lib. 1. quæst. 3. num. 83. cum seqq. Lotther. de re
 20 *benef. lib. 1. quæst. 7. num. 22. nihilominus quia*
 adhuc in alio sensu dici potest perpetuum saltem
 aputudine, tanquam concessum ad beneplacitum
 Superioris, sicque non ad tempus certum, sed ad
 incertum, & infinitum, quousque nempe à
 Superiore revocetur, *Paris. de confident. Benefic.*
question. 18. num. 22. Garz. de Benefic. par. 1.
 21 *cap. 2. §. 1. num. 79. Pyrrh. Conrad. in prax. benef. lib. 1. cap. 6. num. 278. Immo non*
 est propriè Beneficium respectu nominantis ad
 illud, qui, etiam si sit laicus, potest ad ipsum
 nominare, & deputare Clericum, *Rosa de exequutor. literar. Apostolic. par. 1. cap. 6. num. 149.*
cum seqq. De Pensionibus verò Ecclesiasticis refer-
entis super Hospitalibus, aut Monasteriis Monialium
 in tantum solvitur quinquennium, in quantum
 etiam de illis solvitur Annata, *Mass. Calles. de annat. num. 30. propè fin. §. Quod de*
Monasteriis, in principio ibi, Quod de Mona-
 22 *steriis Monialium, & Hospitalibus dictum*
 est, inelligi debet, quòd in expeditione literarum
 super illorum Provisionibus, non solvitur annata.
 Sed si contingat, illorum fructus, aut super
 ipsis fructibus Pensiones hujusmodi, prout
 generaliter pro omnibus aliis fructuum
 Ecclesiasticorum, & Pensionum super illis
 assignatarum reservationibus, debet solvi,
 etiam si Pensiones Monialibus ipsis referrentur,
 si Pensiones ipsarum XXIV. Ducatorum
 summam excedant, *Capon. scèpè laudata controverf. 32. num. 10. ibi, Quod*
 verò deducitur circa Pensiones impositas
 Hospitalibus, & Monialium Monasteriis, non
 applicatur, quia &c. solvitur annata pro
 aliqua recognitione pro una vice, & sic non
 est trahenda dispositio ad actus successivi
 22 vos &c. Pensiones enim reservatæ super
 Hospitalibus, aut Monasteriis Monialium,
 adinstar Beneficiorum unitorum, non amplius
 pariter vacant, ut patet ad sensum.

II. Objectum nullius est momenti, quia imò
 absurdissimum esset de hujusmodi applicatione
 fructuum quinquennia solvere, cum hoc esset
 solvere quinquennia de Bonis propriis, quod
 nullibi in Bullis quinquenniorum cautum
 reperitur, dum inde nullum sentiunt Annatitæ
 23 detrimentum, nec prætereundè queunt annatas
 ex Legatis Piis antè eorum applicationem, *Capon. loc. citat. num. 17. & seqq. ibi, Nam si*
 prædicti Officiales ex Constitutionibus Summorum
 Pontificum possent prætereundè quinquennia
 ex præfatis Bonis applicatis &c. possent etiam
 prætereundè quinquennia ex fructibus applicatis
 pro Magistro Scholæ, pro maritandis Puellis,
 quod dicere esset absurdissimum, nam dicta
 applicatio fuit facta vigore Decretorum Sacræ
 Congregationis, tanquam propria eorundem
 Hominum dicti Loci, ut patet ex Decretis, quæ
 dantur, & sic solvere quinquennia de Bonis
 propriis nullibi in præfatis Constitutionibus
 cavetur, & eadem ratio militat pro Bonis
 applicatis prædictæ Ecclesiæ, cum res non
 possit diverso

Jure cenferi &c. Nec obstat, quòd ex Pensionibus
 perpetuis solvuntur quinquennia, nam nos etiam
 concedimus, solvi debere quinquennia quando
 Pensiones perpetuæ exiguntur à fructibus
 Beneficiorum Ecclesiasticorum, quorum
 Officiales, & Annatitæ erant in possessione
 exigendi annatam, & clarum est, quòd per
 applicationem fructuum ad Pensiones
 perpetuas Annatitæ privantur jure exigendi
 annatas, & sic debent exigere quinquennia,
 cum illæ Pensiones sint perpetuæ, & nunquam
 vacent, in quarum locum sunt subrogata
 quinquennia, quòd non potest applicari
 casui nostro, quia nunquam Annatitæ
 poterunt probare ex præfatis Bonis
 habuisse annatas, cum nunquam antè
 applicationem præfata Bona essent
 Beneficia Ecclesiastica, nec solita
 conferri &c. Nec obstat videtur, quòd
 dicitur de novissima Constitutione S. D. N. Urbani VIII.
 confirmatoria Constitutionum Pontificum
 Prædecessorum. Satis enim patet ex
 præmissis, quòd Papa non intendit,
 aliquid de novo addere circa solutio-
 nem quinquenniorum, sed tantum
 providere, ne ex applicatione fructuum
 Beneficiorum, & aliorum, quæ
 amplius vacare non sperantur,
 indemnitati Officialium consulere,
 sed in casu nostro fructuum applicatio
 non est de Prioratibus, vel
 Monasteriis, ex quibus Annatitæ,
 vel Officiales, antè erectionem,
 fuissent in possessione exigendi
 annatam, tunc clarum esset, solvi
 debere quinquennia; nam, cum
 parerentur damnium ex applicatione æquum
 tamen esset, ut singulis quinquennis
 annata solveretur, & ita, cum
 illi nunquam fuerint in possessione
 exigendi annatam antè applicationem
 dictorum fructuum, non debent
 quinquennia præterita exigere.
 Ultra quòd, dato, & non concessio,
 quòd præfata applicatio fructuum
 esset de Bonis Ecclesiasticis, in
 prædictis Constitutionibus Apostolicis,
 in quibus Officiales fundant suam
 intentionem, nullibi cavetur, quòd
 debent solvi quinquennia, sed tantum,
 quando applicantur, & dismembrantur
 ex Bonis Beneficiorum &c. ut patet
 ex eisdem, quòd fecus esset de
 Legatis piis, vel aliis Bonis
 Ecclesiasticis, nam ex illis non
 possunt prætereundè quinquennia,
 cum nullum damnium sentiant
 Officiales, & Summus Pontifex
 est Dominus in commutatione, &
 applicatione prædictorum Bonorum
 &c., *et n. 34. in principio, ibi, & ideo sufficit,*
 quòd non debeat quinquennium,
 nisi ex Unionibus, aut dismembrationibus,
 & applicationibus ex Beneficiis
 collatis, in quibus patitur præjudicium
 &c., *et n. 35. ibi, Respondendum videtur,*
 non deberi quinquennia &c. ratione
 applicationis &c. ex Bonis, & redditibus
 Ecclesiæ S. Mariæ del Arco &c., & nos
 suprà *Cap. LII.*
 Omissio, quòd de Legatis piis non
 solvitur quinquennium, cum Legatum
 Pium, Beneficium non sit, *Capon. controverf. forens. controverf. 30. num. 8. Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quinquenn. num. 16.*
 ubi ita decisum, non omissio, quòd non
 ex omni solutione annatæ bene
 inferatur ad solutionem quinquennii,
Capon. loc. max. relat.

III. Denique objectum nullam vim facit, quia Summi Pontifices in Bullis quindenniorum non intendunt aliquid de novo addere circa solutionem quindenniorum, sed solummodò con-
26 fulere Annatilis, nè ex Unionibus Beneficio-
rum in futurum amplius non vacaturorum, eisdem inferatur damnum ob desperatam inde solutionem Annatarum, veluti notat Capon. *sc. pè laudata controvers.* 32. n. 19.

ARGUMENTUM.

Ex Legatis Piis annum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, manui mortuæ unitis, non debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Ex Unione Legati Pii cum suo onere facta manui mortuæ, non debentur quindennia.
- 2 Legatum Pium non est Beneficium.
- 3 Administratio perpetua Loci Pii dici nequit Beneficium Ecclesiasticum.
- 4 Cappellania Laicalis non est Beneficium.
- 5 Annata indebitè soluta, nullum acquiritur jus Annatilis super jure exigendi quindennia.
- 6 Ex Legato Pio ab Ordinario conferri solita debetur quindennium.

CAPITULUM CXXXVIII.

Scuti Beneficia uniri, vel Pensiones reservari solent manui mortuæ, ita quoque quandoque dari potest casus, quòd uniatur Legatum Pium; proindeque occasione Unionis ejusmodi vertitur in controversiam inter Annatistas, & manum mortuam, cui unitum reperitur Legatum Pium, an sit locus solutioni quindennii, sicuti locus est in casu Unionis Beneficii, aut reservationis Pensionis; ideò
1 firmatur in præsentis, quòd ex Legatis Piis annum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, manui mortuæ unitis, non
2 debentur quindennia; Legatum enim Pium non est Beneficium, sed consistit in meris redditibus laicalibus, seu profanis Bonorum à testatore assignatorum, Bullæ autem quindenniorum loquuntur de Beneficiis tantum manui mortuæ unitis, ut in his puris terminis monet
Amyden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 3. de annat. num. 57. in principio, versiculo addamus, cum nn. seqq. ibi „ Addamus alium casum applicationis in una Seguntina coram R. P. D. Raymundo Annatarum Judice, in qua Causa scripsi contrà Cancellariam, & D. Gaspar Rivaldus succubuit; adeò, ut quandoque summè periculis potest assignari lapsus. Casus autem est. Joannes de Aguilar &c. legavit Fratribus Carmelitis &c. plura Bona &c. Fratres Legatum &c. recularunt. Exequutores testamentarii adiverunt Sinum pro Commutatione voluntatis, quam obtinuerunt, transferendo hoc Legatum à Sacerdotibus Regularibus ad Sacerdotes Sæculares &c. in expeditione commutationis voluntatis hujusmodi Annatilis, & pro eis D. Rivaldus prætendebat exigere Annatam, & per

consequens quindennium: ego verò dicebam, neutrum deberi, quia Annata non debetur, nisi pro Beneficio &c. in casu nostro nullum adesse Beneficium, sed legatum pium ex redditibus laicalibus Bonorum testatoris &c. quòd, si non debetur Annata, nec etiam debetur quindennium &c. „ *§. 4. de quindenn. num. 16. cum seqq. ibi* „ Quod autem vidimus ex suprascripta Constitutione Urbani, reliquorum & Prædecessorum, quindennia deberi ex Unione quorumcumque Beneficiorum &c. non debent intelligi de Legatis Piis, Legatum enim Pium Beneficium non est &c. Hinc contigit dubitari de anno 1627. ut supra deductum, in una Seguntina, ubi Joannes de Aguilar &c. legavit Fratribus Carmelitis plura Bona sua &c. Fratres Legatum onerosum recularunt, exequutores testamentarii in Signatura Gratia obtinuerunt commutationem voluntatis, in cujus expeditione Sollicitator solverat Annatam; lapsò quindennio D. Gaspar Rivaldus Annatarum Generalis Subcollector, coram Rmo D. Hieronymo Raymundo Judice Annatarum petiit solutionem quindennii, Capitulum verò Collegiatæ Ecclesiæ, cui dictum Legatum &c. applicatum fuerat, solutionem hujusmodi detestabatur, & me pro Capitulo scribente, obtinuit, ea ratione, quòd Legatum Pium non est Beneficium, neque juribus Capituli fuit præjudicatum per expeditorem litterarum solventem Annatam, quasi ex solutione Annatæ necessariò sequatur solutio quindennii; nam, licet verum sit, quòd quindennium regulariter reguletur juxta Annatam, tamen, si Annata fuerit indebitè soluta, ex indebita illa Annatæ solutione, non defertur aliquid jus Annatilis ad exigendum quindennium &c. „ *Capon. controvers. forens. contro. 32. num. 20. ibi* „ quod secus esset de legatis piis &c. nam ex illis non possunt prætendere quindennia, cum nullum damnium sentiant Officiales &c. „ eo fermè pacto, quo administratio, quantumvis perpetua Loci Pii per testatorem ordinata, dici nequit Beneficium Ecclesiasticum, *Pyrrh. Corrad. in prax. benefic. lib. 1. cap. 2. num. 17. 25. & seqq. Gonzalez ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensibus, gloss. 5. num. 64. Rota coram Dunozet. Junior. dec. 101. per tot. tom. 1. ad instar Cappellaniæ laicalis, seu profanæ, quæ pari modo non est Beneficium, nec spiritualizata, sed sub pia dispositione fundatoris, ejusque hæredum cum onere mercenario celebrationis Missarum in certa Cappella, seu Altari, *Navarr. consil. 5. num. 1. & consil. 7. num. 1. de Præbend. Perez de Lara de Anniversar. & Cappellan. lib. 2. cap. 1. nu. 10. & 50. & cap. 6. num. 1. Leo de offic. Cappellan. quæst. 3. sect. 3. num. 29. & 39. in principio, versic. undè in factò, Gonzalez in Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. reservator. Mens. gloss. 5. nu. 20. & 34. cum seqq. Tondut. resol. Canonic. & benefic. par. 2. cap. 1. §. 3. num. 1. cum seq. Amosiaz. de caus. piis lib. 3. cap. 2. num. 3. cum seqq. & num. 38. cum seqq. Pignatell. consult. Canonic. tom. 10. consult. 80. num. 1. D. Advoc. Ursaya discept. Eccles. tom. 1. par. 1. discept. 15. per tot. Rota coram Carill. dec. 96. per tot. Peña dec. 10. per tot. Mauzaned. dec. 283. num. 8. cum seq.**

Dunozet. Jun. decis. 101. num. 1. tom. 1. quæ est dec. 283. par. 5. recentior. tom. 1. dec. 2. per tot. par. 13. dec. 327. num. 8. par. 15. dec. 48. num. 6. cum seq. par. 18. tom. 1. dec. 335. num. 21. cum seqq. par. 19.

Quid autem dicendum, si per manum mortuam, sive ejus Procuratorem, vel negociorum gestorem in actu Unionis, seu applicationis Legati Pii soluta fuerit Annata, quasi, quod ex istius solutione inducatur per necessarium consequens ipsa quoque successiva futuri quinquennii solutio; nihilominus nedum in tali hypothefi debetur quinquennium; etenim manus mortua sibi præjudicare nequit, minisque per organum sui Procuratoris, seu ministri, mediante solutione Annatæ, quæ in hoc casu, cum indebitè soluta fuerit, nullam tribuit jus Annatistis super jure exigendi futura quinquennia, veluti ita respondet *Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quinquenn. num. 16. circa fin. vesiculo neque juribus, junctis nn. seqq.* Quid insuper dicendum, si in Legato Pio adhuc conjecturæ, ex quibus colligatur, esse Beneficium Ecclesiasticum, puta, quia soli Ecclesiastico conferibile, semperque ab Ordinario collatum: & tunc ex tali Legato Pio (ut ita dicam) qualificato unito debentur quinquennia, ad tradita per *Panimoll. dec. 131. per tot.*

ARGUMENTUM.

Ex Legatis Pii annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, vigore commutationis ultimæ voluntatis in manum mortuam translatis, non debentur quinquennia.

SUMMARIUM.

- 1 Ex Legato Pio, vigore commutationis voluntatis, in manum mortuam translato, non debetur quinquennium.

CAPITULUM CXXXIX.

Cum in proposita hypothefi translationis Legati Pii in manum mortuam vigore commutationis ultimæ voluntatis, nulla cadat Unio, sed benè sola commutatio voluntatis, de qua nè verbum quidem faciunt Bullæ quinquenniorum, firmamus in præsentem, quod ex Legatis Pii annuum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, vigore commutationis ultimæ voluntatis in manum mortuam translatis, non debentur quinquennia, *Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 3. de annat. num. 57. cum seqq. ibi*, Addamus alium casum applicationis in una Seguntina coram R. P. D. Raymundo Annatarum Judice, in qua Causa scripti contra Cancellariam, & D. Gaspar Rivaldus succubuit; adeo, ut quandoque summè peritis potest assignari lapsus. Casus autem est. Joannes de Aguilar &c. legavit Fratribus Carmelitis &c. plura Bona, conditione imposita, quod singulis hebdomadibus haberent publicas Processiones, & pluribus aliis fungentur sacris ministeriis: Fra-

tres Legatum ob onus recusarunt, exequutores testamentarii adiverunt Simum pro commutatione voluntatis, quam obtinuerunt, transferendo hoc Legatum à Sacerdotibus Regularibus ad Sacerdotes Sæculares, omnibus oneribus in suo robore, & statu manentibus; in expeditione commutationis voluntatis hujusmodi Annatistæ, & pro eis D. Rivaldus prætendebat exigere annatam, & per consequens quinquennium, ego verò dicebam neutrum deberi, quia annata non debetur, nisi pro Beneficio &c. in casu nostro nullum adest Beneficium, sed Legatum Pium ex redditibus laicalibus Bonorum testatoris &c. Nec obitare, quod dicebatur ex adverso, solutionem annatæ, immò hoc casu esse debitam ex *Constitutione Sixti V. in Bullar. nov. 33.*, ubi expressè cavetur, quod pro quibuscumque Monasteriis suppressis, etiam Monialium, debeat solvi annata, quia Constitutio loquitur de Monasteriis unitis; in casu nostro nulla adest Unio, sed simplex commutatio voluntatis, remanentibus in suo robore &c. iisdem oneribus per testatorem impositis, Unio verò supponit suppressionem onerum Beneficii uniti &c. in commutatione verò voluntatis remanent onera, vel saltem alia in aliorum locum subrogantur &c. quod, si non debetur annata, nec etiam debetur quinquennium &c. *§. 4. de quinquenn. num. 16. cum seqq. ibi*, Quod autem vidimus, ex supradicta Constitutione Urbani, reliquorum & Prædecessorum, quinquennia deberi ex Unione quorumcumque Beneficiorum, qualitercumque nuncupatorum, non debet intelligi de Legatis Pii: Legatum enim Pium, Beneficium non est &c. Hinc contigit dubitari de anno 1627. &c. in una Seguntina, ubi Joannes de Aguilar &c. legavit Fratribus Carmelitis plura Bona sua, multis impositis, & adjectis oneribus; Fratres Legatum onerosum recusarunt, exequutores testamentarii in Signatura Gratiæ obtinuerunt commutationem voluntatis, in cujus expeditione Sollicitator solverat annatam; lapsa quinquennio D. Gaspar Rivaldus Annatarum Generalis Subcollector, coram R. P. Hieronymo Raymundo Judice Annatarum, petiit solutionem quinquennii; Capitulum verò Collegiæ Ecclesiæ, cui dictum Legatum cum oneribus à Fratribus recusatis applicatum fuerat, solutionem hujusmodi decretabat, & me pro Capitulo scribente, obtinuit, ea ratione, quod Legatum Pium non est Beneficium, neque juribus Capituli fuit præjudicatum per expeditorem literarum solventem annatam, quasi ex solutione annatæ necessariò sequatur solutio quinquennii; nam, licet verum sit, quod quinquennium regulariter reguletur juxta annatam; tamen, si annata fuerit indebitè soluta, ex indebita illa annatæ solutione, non deferretur aliquid jus Annatistis ad exigendum quinquennium &c. Neque solutio illa annatæ dici potest juridicè facta, eò quod *Sixtus V. Constitutione 33. in Bullar. nov.*, expressè statuat, quod etiam pro Monasteriis suppressis sit solvendum quinquennium; quia in casu isto nullum potest dici Monasterium

rium suppressum, quia nunquam fuit erectum Monasterium, undè non potuit suppressum, & quando Monasterium suppressum, suppressum etiam onera &c. In commutatione verò voluntatis, remanent onera, vel saltem subrogantur una in locum aliorum, &c. quod cum successerit in casu proposito, cessat præsentio quindennii; aliàs enim onera juxta gratiam commutationis non possent suppleri, & Pius V. in Constitutione 38., quindennium solvi præcipit pro Monasteriis unitis excedentibus annuum valorem Ducatorum XXIV. auri de Camera; quæ Constitutio fuit per Sixtum V. confirmata: in casu proposito, cum utilitas Legati correspondeat oneribus, & nulli superfluit fructus, eo casu non exigitur annata, sive quindennium &c.

ARGUMENTUM.

Ex Locis Collegialibus annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, non tamen in perpetuum titulum conferri solitis, manu mortuæ unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, super dictis Locis, ad favorem manus mortuæ reservatis, non debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Ex Locis Collegialibus in perpetuum titulum conferri non solitis, unitis, vel ex Pensionibus super dictis Locis reservatis, non debentur quindennia.
- 2 Dicta Loca dantur ad tempus tantum Scholaribus.
- 3 Alibi dantur in titulum.
- 4 Quo casu sunt verè Beneficia Ecclesiastica, & tanquam talia, subjacent quindenniis.

CAPITULUM CXL.

Pro intelligentia dicendorum sciendum est, quòd Loca Collegialia (prout vox sonat) dicuntur illa, quæ destinantur in Collegiis pro Scholaribus ad primitivas scientias, puta Grammaticam, aliàsque superiores addiscendas, cumque quandoque evenire soleat, Loca hujusmodi Collegialia manus mortuæ uniti, vel perpetuas Pensiones ad favorem manus mortuæ reservari super præfatis Locis Collegialibus, & proinde Annatistæ prætendant locum esse quindenniis, manus verò mortuæ in tali casu à quindenniis se immunem prædicet, firmatur in præsentem, quòd ex Locis Collegialibus annuum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, non tamen in perpetuum titulum conferri solitis, manu mortuæ unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, super dictis Locis, ad favorem manus mortuæ reservatis, non debentur quindennia; quippe talia Loca Collegialia non sunt vitalicia, ad vitam nempe Scholarium concessa, seu perpetua sicut Beneficia Ecclesia-

stica, sed dantur Scholaribus ad tempus tantum ratione studii, *Rebuff. de nominat. on. quæstion. 15. nu. 20.* ubi meminit de similibus Locis Collegialibus in Montepesulano, Tholosæ, Avenione, Caturei, & Parisiis, *Tholosan. de re beneficiar. cap. 11. num. 3. in principio Tondut. resol. canonic. & benefic. par. 2. cap. 1. §. 3. n. 10. & 11.* ideòque Loca hujusmodi non conceduntur in titulum Beneficii, vel Pensionis.

E contra autem, si alicubi, prout mox citati Doctores testantur in Ecclesia sñi Salvatoris in Suburbis Montepesulani Civitatis & in Ecclesia Sñæ Trinitatis Magalonæ, ac alibi, ad vitam, inque titulum perpetui Beneficii concedi soleant, indeque perpetua nuncupentur hæc Loca Collegialia, spirituale onus annexum habentia, tunc illa procul dubio subjacerent quindenniis; essent verè Beneficia Ecclesiastica, tanquam titulum, & perpetuitatem habentia, *cap. unic. de Cappell. Monach. in 6. ac in fortioribus terminis similibus Locorum Collegialium Regularium Tondut. resolution. canonic. & benefic. part. 1. cap. 106. nu. 1. cum seqq. ac per tot. nec super hoc puto amplius immorandum, cum mihi nulla præbeatur difficultas.*

ARGUMENTUM.

Ex Pensionibus Laicalibus annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, ad favorem Laicorum, puta Advocatorum Ecclesiarum in Germania, vel similibus reservari solitis, docto de peculiari Indulto illas transferendi etiam in manus mortuas, per translatorias hujusmodi non debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Ex perpetuis Pensionibus quindennia quoque debentur.
- 2 Etiam ex Pensionibus excedentibus XXIV. Ducatos, debentur annata.
- 3 Pensio Laicalis quam sit.
- 4 Solus Papa concedit Pensionem Laicalem.
- 5 Beneficia, & Canonicatus concedi possunt per Papam Laicis.
- 6 Equites Laurerani, ex Indulto Sixti V. obtinere, & retinere possunt in quocumque statu, etiam Laicali, & conjugali Pensiones usque ad summam annuorum ducentorum Ducatorum auri de Camera.
- 7 Manus mortua est incapax Pensionis, & Beneficii.
- 8 Pensio Laicalis transferri potest sine licentiâ Papæ.
- 9 Advocati Ecclesiarum Germaniæ quinam sint.
- 10 Imperator dicitur Advocatus Ecclesiæ.
- 11 Reges Hispaniarum, & Galliarum sunt Advocati.
- 12 Ex Pensionibus Laicalibus, ad favorem Laicorum reservari solitis, per manus mortuas illarum translatorias non debentur quindennia.
- 13 Pensiones Laicales sunt immunes à simonia.
- 14 Pensio Laicalis dicitur salarium.
- 15 Illa etiam in Gallia assignatur pauperibus Militibus mutilatis.

- 16 *Ex Pensione Ecclesiastica excedente XXIV. Ducatos solvenda est annata.*
 17 *Clemens VII. Constitut. 33. Bullar. nov. Rom. tom. 1. loquitur de Pensione tantum Ecclesiastica, seu Clericali.*
 18 *Regulariter non solvitur quinquennium de re, de qua non solvitur annata, & expenditur Constit. 50. Clementis X. Bullar. tom. 6.*

CAPITULUM CXLII.

Cum ad tollendum omne dubium, an etiam ex perpetuis Pensionibus manus mortuæ reservatis solvenda essent quinquenni eo modo, quò illa solvuntur ex Beneficiis manus mortuæ unitis, providè, ac prudentissimè sancitum fuit per *Clementem X. in sua Constitutione 50. §. 7. post med. §. 8. in principio, & in fin. §. 9. in principio, antè med. & post med. §. 10. in fin. & §. 11. antè med. & post med. Bullar. nov. Rom. tom. 6. repetit. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la XI.* quòd ex perpetuis Pensionibus etiam quinquennia deberentur, quando Prædecessores Pontifices nò verbuni quidem de Pensionibus fecerunt: & tamen *Clemens VII. in Constitutione 33. Bullar. nov. Rom. tom. 1. statuerat, etiam ex Pensionibus, adinstar Beneficiorum, excedentibus XXIV. Ducatos auri de Camera, deberi annatas; indè facile oriri potest hæsitatio, an quinquennia etiam ex Pensionibus Laicalibus, adinstar Beneficiorum Ecclesiasticorum, solvenda sint, nec nò.*

Pro deducendorum autem notitia, quinque præmittenda sunt.

- I. Quòd Pensio Laicalis, vel secundum alios minus politè, magisque laicaliter loquentes, laica, ad differentiam Pensionis Clericalis, seu Ecclesiasticæ, est illa, quæ reservari potest Laico ob benemerita, vel obsequia præstita, vel præstanda Ecclesiæ, vel ob causam belli; ob merita etiam parentis, ob ministerium aliquod temporale prælitum Ecclesiæ, vel præstandum, ob bonam operam, Ecclesiæ defendendæ navatam, vel navandam, exempli causa, Principi, aut Regi, Æconomò, Advocato Ecclesiæ, ædituo; aut alteri personæ illustri negotia Ecclesiæ gerenti, aut Campanas puifauri, aut fores Ecclesiæ aperienti, vel pueros Grammaticam; aut Cântiani Ecclesiasticum docenti, Cantoribus; aut similibus: cujus Pensionis expediendæ etiam, certa formula extat, *Layman theolog. moral. lib. 4. tract. 2. cap. 18. quest. 2. num. 2. & in med. versic. pòrrò; Bellet. disquisition. Clerical. part. 1. tit. de disciplin. Cleric. §. 3. nò. 30. Paulus. de Jurisprud. Sacr. tom. 2. lib. 6. tract. 10. cap. 11. num. 5. in principio; Molin. de Jussit. & Jur. tract. 2. disput. 145. in principio, versic. ex eadè Bulla, litera B. fol. mibi 507. col. 1. in principio, Amosiaz. de caus. piis lib. 8. cap. 2. nu. 20. bon. mem. R. P. D. Piton. discept. Eccles. par. 2. discept. 47. v. 13.*
- II. Quòd solus Papa concedit Pensionem Laicalem, cujus est fructus Beneficium à Beneficio disjungere, eosque profanos, seu temporales efficere, *Nav. rr. consil. 34. nu. 2. de Præbend. & consil. 63. num. 5. de simon. Sanchez consil. moral. lib. 7. cap. 1. dub. 49. num. 11. in fin. versic. & quòd solus Papa, Leo ibidè aut. for. Eccles. par. 2. cap. 7. num. 24. Clericat. discord. forens. de Be-*

nesic. & Pension. part. 2. discord. 1. num. 25. & discord. 3. per tot. eo modo, quo in durioribus terminis Beneficia, & Canonicatus concedi possunt per Papam Laicis quoad temporalitatem maximè Regibus, & illustribus personis, de quo habentur infra Cap. CCXXII. inque altero Tract. de Quindem. cap. 114. per tot.

III. Quòd Pensio, de qua agitur, non est illa, quam ex Indulto Sixti V. obtinere, & retinere possunt etiam in statu laicali, & conjugali Equites, seu Milites Lauretani usque ad summam annuorum bis centam Ducatorum auri de Camera, & Barbosa in addition. ad collectan. Apostolic. 471. Marant. controverf. 76. nu. 34. & 35. part. 4. cum talis Pensio sit Ecclesiastica, seu Clericalis; aliàs, si esset, ut nostra, Laicalis, profectò nullo indigerent Indulto Apostolico Laici ob innatam capacitatem; ut patet ad sensum.

IV. Quòd reservatius Pensionis debet habere speciale Indultum ad transferendum Pensionem etiam in manus mortuam, cum aliàs Indultum generale transferendi non suffragetur, ex eo quòd manus mortua est incapax Pensionis, prout Beneficii, & mediante quinquenniorum solutione fit capax, *Rota decif. 443. num. 3. par. 19. recentior. tom. 2. ibi: Tùm, quia in Fure non subsistit, quòd Capitulum sit capax Pensionis, quæ assignatur in titulum loco Beneficii, qualis est hec, de qua agitur, non magis, quàm sit capax ipsiusmet Beneficii, quod non potest Ecclesiæ, Capitulo, vel alteri Universitati conferri &c. quæ omnia nihil conferunt ad presentem questionem, quæ non consistit in eo; an Capitulo, vel Ecclesiæ possint perpetuò, vel temporali- ter applicari fructus Beneficii, seu commoditas percipiendi Pensionem, sed in eo, an Capitulum sit capax tituli Pensionis, quæ succedit loco Beneficii &c.* Est benè verum, quòd forsitan subalterni possit, transferri licitè posse Pensionem hujusmodi Laicali etiam absque aliqua licentia Papali, quidquid sit, si ageretur de Pensione Clericali, seu Ecclesiastica, de qua loquitur *Rota loco mox allegato, veluti benè distinguit Ameyden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 27. v. 4. cum seq. in fin. versiculo si vero.*

V. Quòd Advocati Ecclesiarum passim in Germania usitati, sunt conservatores, protectores, & defensores, seu Patroni, tutelam, & defensionem Ecclesiis, seu Monasteriis præstantes tam in rebus, quàm in personis, sanè limites nostris Advocatis rogatis, in foro se exercitentibus, ad insignem textum in *l. Advocati 14. C. de Advocat. divers. Judic. Mager de Advocat. armat. cap. 3. num. 320. cum seqq. Chokier de Advocatiis quest. 1. nu. 10. Hiffon de Advocat. lib. 1. cap. 22. cum seq. & cap. 30. & 34. Lantmeter de veter. Cleric. cap. 54. Indè est, quòd Imperator dicitur Advocatus, defensor, & Protector Ecclesiæ, ad textum in cap. convenio 23. quest. 8. cap. venerabilem 34. de election. Clem. 1. in principio, verbo ego Romanorum Rex, de jur. jur. Clem. nò Romani 2. de election. Restaur. Castell. de Imperator. quest. 6. & 7. Valdes de Dignitat. Reg. Hispan. cap. 1. num. 4. Chokier de Advocat. quest. 21. nu. 1. & in Vindic. libertat. Eccles. par. 2. cap. 7. & 8. & ad Prec. Primar. section. 1. in fin. verbo Advocatum devovisti, litera K. pag. mibi 19. in principio, Theophil. Raynaud.*

- naudo de Bon. Eccles. tom. 12. lib. 2. section. 1. fol. mibi 131. Mager de Advocat. armat. cap. 1. num. 295. Conrad. Oligen. de Primar. Precib. Imperial. num. 76. seu num. fin. in fin. Giabalin. de negociation. tom. 2. lib. 6. cap. 6. artic. 9. Thomassin. de Benefic. par. 3. lib. 2. cap. 55. Eminentiſſimus D. Card. Petra in suis elaboratiſſimis Commentar. ad Conſtitution. Apoſtolic. tom. 2. in Conſtitution. 7.*
- 11 *Gregorii IX. num. 4. & 5. hinc Rex Hiſpaniarum eſt Advocatus, eodem modo Rex Galliarum, Huſſon de Advocat. lib. 1. cap. 34. in principio, verſiculo Rex.*
- Quibus præmiſſis, reſolvimus in præſenti,
- 12 quòd ex Penſionibus Laicalibus annuum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, ad favorem Laicorum, puta Advocatorum Eccleſiarum in Germania, vel ſimilium, reſervari ſolitis, docto de peculiari Indulto illas transferendi etiam in manus mortuas, per tranſlatarias hujusmodi non debentur quindennia; quippè Penſiones hujusmodi, licet debite ex corpore Beneficii, attamen tanquam redolentes quid temporale, ideòque non titulo Clericali, ſeu ſæculari reſervatæ, & applicatæ, tanquam non Bona Eccleſiaſtica, ſed profana, & conceſſæ ob cauſam merè temporalem, ac ab omni ſpiritualitate ſeparatam, indeque à ſimoniacæ labe immunes, obnoxie eſſe non debent quindennis, Sanchez conſil. moral. lib. 2. cap. 2. dub. 47. num. 1. cum ſeq. & ſignatur num. 6. in princip. verſic. item quia, Eſcobar. à Corr. de Hor. Canonic. quaſt. 3. §. 5. num. 17. in princip. Dian. moral. part. 10. traſt. 16. miſcellan. 6. reſol. 95. quaſt. 3. in fin. verſic. ſed ſiquis, Conineb de Sacrament. diſput. 14. dub. 9. num. 84. Vallens. de Benefic. lib. 1. tit. 1. nu. 13. in princip. & lib. 4. tit. 1. num. 3. & tit. 14. num. 17. Tondut. de Penſion. Eccleſ. cap. 17. num. 7. cum ſeqq. & cap. 77. num. 14. & 17. Caccialup. eod. traſt. quaſt. 15. num. 2. Garz. de Benefic. part. 1. cap. 5. num. 8. Duaren. eod. traſt. lib. 6. cap. 4. poſt princip. verſic. alia ſunt, Layman Theolog. moral. lib. 4. traſt. 2. cap. 18. quaſt. 2. num. 2. Mandof. de Signatur. Grat. tit. de Penſion. in princip. & in Regul. 19. Cancellar. de vintigi, aliàs de Inſirm. quaſt. 11. num. 1. Mancin. de Sacro Jure controverſo diſſertat. 5. cap. 8. num. 2. in med. verſic. quædam neque ad titulum, Filliucc. quaſt. moral. poſt tom. 2. in Appendic. traſt. 42. quaſt. 6. num. 6. adeò, ut
- 14 Penſio ejuſmodi dicatur ſalarium, & ſpèndium, ſicque ob meram temporalitatem debita, Amoftaz. de cauſ. piis lib. 8. cap. 2. nu. 20.
- 15 immò in Gallia illa etiam aſſignari ſolet pauperibus Militibus mutilatis ſuper quibusdam Abbatis, Prioratibus, aut Monalteriis de Jupatratronatus Regio, Chopin. de Domanio lib. 3. tit. 28. Heuret de Abuf. lib. 2. cap. 4. num. 39. cum ſeqq. fol. mibi 180. Tondut. de Penſion. Eccleſ. cap. 7. r. 22. cum ſeqq.
- 16 Nec obſtat, quòd ſicuti ex Penſione Clericali, ſeu Eccleſiaſtica excedente XXIV. Ducatos auri de Camera ſolvèda eſt annata per reſervatarium, juxta Bullam in ordine lu 33. Clementis VII. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ità in caſu ſolvendum eſt quindennium per tranſlatarium, qualis eſt manus mortua, in quam tranſfertur Penſio: quia immò, cum in prælaudata Bulla Clementina, ut ex illius Rubrica ibi: Annatæ de Beneficiis, vel Penſionibus Eccleſiaſticis &c. fiat ſermo de ſola

Penſione Eccleſiaſtica, ſeu Clericali, non autem de noſtra Laicali, ſequitur è contrà, quòd, ſicuti de Penſione Laicali reſervatarius non teneretur ad annatam, ità de eadem Penſione tranſlatarius, nempe manus mortua non tenebitur ad quindennium, ex eo quòd regulariter non ſolvitur quindennium de re, de qua non ſolvitur annata: quis autem ſomniaverit, de Penſione merè temporali, uti laicali debent annatam, quod lumen accipit ex Conſtitutione 50. Clementis X. §. 7. 8. 9. 10. & 11. Bullar. nov. Rom. tom. 6. repetit. poſt Traſt. int. Conſt. Apoſt. in ordine la XI. qua cavetur, quindennia debentur ex Penſione Eccleſiaſtica, ut ex verbis ibi „ Scatimus, & decernimus &c. utcumque „ per quæcumque Loca Pia &c. Quindennia „ & alia Jura, ratione Penſionum perpetuarum &c. ſuper quorumcumque Beneficiorum „ Eccleſiaſticorum &c. fructibus &c. reſervatarum „ & impoſterum &c. reſervandarum „ &c. Cameræ Apoſtolicæ, & Collegio, & „ Officialibus prædiſtis perſolvere debeant „ & teneantur, Motu pari &c. Loca Pia, in „ quorum favorem ſimiles Penſiones perpetuæ „ &c. reſervatæ fuerint, & in poſterum reſervari contigerit &c. ad ſolutionem Quindenniorum „ aliorumque Jurium, ratione Penſionum perpetuarum hujusmodi &c. eiſdem „ Cameræ, Collegio, & Officialibus faciendam teneri, & obligata exiſtere, & ad idem „ per ſupradictas pœnas etiam privationis, „ caſſationis, extinctionis, & annullationis „ ſimilium Penſionum cogi, & compelli poſſe „ declaramus. Nec non &c. ut &c. moneatur, ut „ proniteantur &c. Penſiones perpetuas hujusmodi &c. mandamus, ut &c. Loca Pia &c. „ ad indicandum &c. Penſiones perpetuas illis „ reſervatas &c. ſub &c. extinctionis, & annullationis Penſionum reſervatarum hujusmodi &c. ipſoſque debitores ad indicandum „ &c. Penſiones reſervatas hujusmodi, & ſolvendum quindennia decurſa &c. conſtituto tamen de ſortito effectu &c. Penſionum hujusmodi reſervationum per &c. Penſionum „ hujusmodi &c. ſequeſtrationem &c. Nec non „ &c. Particularem Congregationem &c. pro „ exactatione Quindenniorum &c. Penſionum „ perpetuarum reſervatarum hujusmodi, per „ &c. Loca Pia hujusmodi debitorum, faciendâ „ Motu ſimili &c. conſtituimus, & deputamus &c. nec non &c. Loca Pia hujusmodi, „ in quorum favorem &c. Penſiones perpetuæ „ hujusmodi reſervatæ fuerint &c. repellendi „ facultatem Motu pari &c. concedimus, & „ communicamus &c. ſub &c. pœnis &c. caſſationis Penſionum prædictarum &c. ipſoſque „ debitorum ad indicandum &c. Penſiones „ aſſignatas hujusmodi, & ſolvendum quindennia decurſa &c.

Minus obſtat, quòd, cum idem reſultet effectus ex tranſlatione Penſionis in manum mortuam, qui reſultat ex Unione Beneficii eidem manui mortuæ facta, videretur etiam in alio caſu eſſe locum quindennis ob perpetuò reſervatam Penſionem penè manus mortuam; quia hæc ponderatio militaret in Penſione Eccleſiaſtica, ſeu Clericali, non autem in noſtra Laicali, in qua nullum poteſt conſiderari præjudicium Annatiſtarum ex ſimili perpetuitate, quan-

quando ex simili Pensione, ut prædiximus, annata non solvitur. Si tamen Pensio sit reservata super Beneficio Ecclesiastico, & applicata in perpetuum manui mortuæ, ob rationem præjudicii Annatistarum, tunc deberetur quindennium pro rata Pensionis; qualitas enim laicalis in hoc casu non tollit hujusmodi præjudicium, & non inspicitur natura Pensionis, sed natura Beneficii, super cujus fructibus reservatur; prælaudata verò Constitutio Clementis X. loquitur quidem de Pensionibus perpetuis, sed non distinguit Ecclesiasticas à Laicalibus.

ARGUMENTUM.

Ex feudis Ecclesiasticis annum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, Clerico dumtaxat concedi solitis, manui mortuæ concessis, non debentur quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Feuda Ecclesiastica solis Clericis, & personis Ecclesiasticis debentur.
- 2 Ex feudis Ecclesiasticis concedi solitis Clerico dumtaxat, manui mortuæ concessis, non debentur quindennia.
- 3 Auctoritas Ordinarii est constitutum essentiale Beneficii.
- 4 Clerici patrimonium non comprehenditur in Constitutionibus de Beneficiis loquentibus.
- 5 Titulus de feudis ponitur inter titulos de contractibus, tam in Decretalibus, quam in Clementinis.
- 6 Absurdum vitandum est.
- 7 Feudum est Beneficium.
- 8 Feudum est benevola actio gaudium tribuens capienti.
- 9 Gratia, & Privilegia Principum dicuntur Beneficia.
- 10 Donationes dicuntur Beneficia.
- 11 In materia favorabili, appellatione Beneficii comprehenditur feudum Ecclesiasticum.
- 12 Concessa potestate legitimandi ad omnia Beneficia, intelligitur concessa quoque potestas legitimandi ad feuda Ecclesiastica.
- 13 Contraria opinio est verior.
- 14 Lcx quindenniorum capit dumtaxat Beneficia in statu collativo.
- 15 Feudum non confertur Clerico provisione.
- 16 A feudis ad Beneficia valet argumentum.
- 17 Gomez Sarnen. in Regul. 36. Cancellar. de triennial. sibi contrarius.
- 18 Generalitas verborum recipit distinctionem secundum subjectam materiam.

CAPITULUM CXLII.

Pro dicendorum notitia sciendum est, feuda Ecclesiastica solis Clericis, & personis Ecclesiasticis debentur, cap. 1. de feud. cap. unic. de Cleric. qui investitur. accep. in usib. feud. §. fin. de Capitul. Conrad. cap. 1. qui feud. dar. poss. Schrader. de feud. tom. 1. part. 2. cap. 3. num. 17. Intrigiol. eod. tract. centur. 1. quæst. 30. per tot. de Grass. de effect. Clericat. effect. 4. nu. 301. 310.

& seqq. Bellett. disquisit. Clerical. part. 1. tit. de Bon. Cleric. §. 20. num. 13. notissimum autem est, plura feuda esse in dominio Ecclesiarum, proindeque illa dici Ecclesiastica ex duplici motivo, uti ab Ecclesia possessa, ac uti Clericis tantum, & personis Ecclesiasticis concedi solita; verum quia non semper feuda hujusmodi apud se retinere solent Ecclesie, ea concedunt Clericis, & aliquando manui mortuæ, puta Ecclesie, vel alteri Loco Pio, reservato sibi jure homagii, controversia facile oriri potest inter manum mortuam concessionariam, & Annatistas super prætenso jure quindenniorum pro feudis ejusmodi Ecclesiasticis adinstar illorum, quæ debentur pro Beneficiis unitis pariter manui mortuæ: undè in præsentī firmamus, quòd ex feudis Ecclesiasticis annum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, Clerico dumtaxat concedi solitis, manui mortuæ concessis, non debentur quindennia; quippè, licet talia feuda sint Ecclesiastica, non indè tamen sunt, nec ullo sano modo dici possunt Beneficia Ecclesiastica, cum non sint collativa, & careant titulo, nec fundata auctoritate Ordinaria; minùsque habeant aliquid spiritualitati annexum, quod ad constitutum essentiale Beneficii omnino requiritur, Pyyrrh. Corrad. in prax. benefic. lib. 1. cap. 1. nu. 12. & cap. 2. n. 14. Lothar. de re benefic. lib. 1. quæst. 5. num. 39. & 40. Garz. de Benefic. part. 1. cap. 2. nu. 61. & 62. Nicolarius in prax. benefic. tit. 1. dub. 3. §. 5. post princip.

Exemplum in fortioribus suppeditari valet de patrimonio Clerici, quod dicitur titulus ordinandi, & ordinati, ac quodammodo Beneficium Ecclesiasticum, nihilominùs non regulatur à legibus Beneficii, nec comprehenditur in Constitutionibus de Beneficiis loquentibus, Gonzalez ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mens. sib. gloss. §. 5. §. 10. num. 10. cum plur. seqq. undè fit, quòd titulus de feudis ponitur in Decretalibus inter titulos de contractibus, tamquam remotus à re spirituali, & beneficii, ac in Clem. 1. in principio, versiculo à feudis, de pen. ponuntur feuda tamquam diversissima à Beneficiis Ecclesiasticis, veluti benè ad propositum observat Gonzalez in Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. referuator. Mens. gloss. §. 5. §. 10. num. 9. omisso, quòd in tantum dicitur feudum Ecclesiasticum, in quantum ab Ecclesia, vel Clerico possidetur, cujus Bona, quamvis dicantur Ecclesiastica, adhuc tamen retinent nomen, & naturam temporalium ad per nos suprà Cap. CXXXVII. fusè congesta; aliàs confunderentur termini, & nulla constitueretur differentia inter Bona Ecclesiastica spiritualia, & temporalia, quod esset intolerabile absurdum, ac uti tale omnino vitandum, l. nam absurdum 7. ff. de Bon. libert. Genuens. practicabil. Eccles. tricen. 1. quæstion. 33. n. 2. post med. versiculo & feudum, Barbosa axiom. 2. n. 1.

Præterquamquòd nullum potest considerari præjudicium Papæ, ex translatione feudi Ecclesiastici in Ecclesiam, sive manum mortuam, cum, etiam si feudum hujusmodi Papa semper concederet Clericis, adhuc illud non subjaceret annatis ratione Ecclesiasticitatis; adeò, ut, si nullibi reperitur scriptum, quòd Clericus feudum Ecclesiasticum à Papa obtinens teneatur annatam solvere, ea fermè ratione manus mor-

mortua feudum hujusmodi retinens non tenebitur ad quindennia pro re, pro qua solvi non foret annata, licet talis res sit Ecclesiastica, nec in Dataria Apostolica sit expeditio; undè Annatitæ nullum lucrum sperare possunt ab hujusmodi feudo, cum hujusmodi feuda non sint collativa.

A R G U M E N T U M.

Ex Officiis venalibus annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, vigore Indulti Apostolici manus mortuæ concessis, non debentur quindennia.

S U M M A R I U M.

- 7 Nec obstat, quòd feudum sit Beneficium, cap. 1. versiculo beneficium, in quib. caus. feud. amitt. ac utri tale subjici videatur quindenniis; quia, ultraquamquòd feudum in tantum dicitur beneficium, in quantum est benevola actio gaudium tribuens capienti, ex tit. de benefic. fratr. in usib. feud. notat Paris. de confident. Benefic. quæstion. 28. num. 42. & 43. Lotber. de re benefic. lib. 1. quæst. 1. num. 31. & 32. Larath. theatr. feud. tom. 1. part. 2. dilucidat. 7. per tot. Card. de Luca de feud. discurs. 39. nu. 6. & in hoc sensu tam feudum Ecclesiasticum, quam sæculare dici potest beneficium, etenim neutrum est Beneficium Ecclesiasticum in sensu Beneficialitarum, seu in intelligentia, & linea materiæ beneficialis. Eodem modo omnes gratiæ, & Privilegia Principum dicuntur beneficia, cap. decet 16. de regul. fur. in 6. l. beneficium 3. ff. de Constitution. Princip. & omnes donationes dicuntur beneficia, cap. cum dilecti 6. de donation. licet in materia proportionabili, maximeque favorabili, prout est legitimatio, appellatione Beneficii comprehendatur quoque feudum Ecclesiasticum, Decius consil. 76. num. 1. antè med. versic. sed tamen prædictis non obstantibus, & num. 2. post med. circa fin. versic. tertio considerandum est, tom. 1. ubi quòd concessa à Summo Pontifice potestare legitimandi ad omnia Beneficia, intelligitur concessa quoque potestas legitimandi ad feuda Ecclesiastica, Card. Mant. de tacit. & ambig. convention. tom. 2. lib. 23.
- 13 tit. 12. num. 9. omisso, quòd opinio contraria est verior, ut testatur Genuens. præfaticabil. Eccles. tricen. 1. quæstion. 33. num. 2. versiculo hæc posterior opinio, & num. 3. in fin. versiculo verior igitur, attamen, cum lex quindenniorum capiat dumtaxat Beneficia in statu collativo, ut clarè deducitur ex Bullis super illorum materia editis, in quo quidem statu procul dubio non est feudum Ecclesiasticum, nec illius investitura confertur Clerico per istos modos beneficiales, mediante collatione, seu provisione, in puncto Gonzalez ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensibus glossa 5. §. 10. n. 5.
- 16 Minus obstat, quòd, sicuti à feudis ad Beneficia valet argumentum, Gomez Sarnen. in Regul. 32. aliàs 34. hodiè 35. Cancellar. de annual. in præfatione, ità è contrà à Beneficiis ad feuda valere debet argumentum, quia idem Gomez, palynodiam canendo, contrarium tenet in Regul. 33. aliàs 35. hodiè 36. Cancellar. de triennial. quæstione 4. ut notatur in additione ad eund. Decium litera C

Minoris quoque momenti est generalitas verborum in Bullis quindenniorum loquentibus de omnibus, & quibuscumque Beneficiis; ista enim recipit distinctionem secundum subiectam materiam, ut in specie respondet Gomez in mox citat. Regul. 36. Cancellar. de triennial. quæstione 4. in fin. versiculo distinctio igitur qualiacumque.

- 1 Ex Officiis Venalibus, vigore Indulti Apostolici manus mortuæ concessis, non debentur quindennia.
- 2 Quindennia debentur in locum annatarum.
- 3 Quindennia sunt de Jure incognita.
- 4 In Officiis non intrat Regula 19. Cancellar. de Viginti, aliàs de Infirmitis.
- 5 Officia saltem non Vacabilia, etiam in mortis articulo resignari possunt.
- 6 Papa gerit duas personas, unam Pontificis, & aliam Principis temporalis.
- 7 Beneficia Ecclesiastica Clericis tantùm, mediante collatione conceduntur.
- 8 Officia Romana Curie pretiari consueva.
- 9 Res non debet duplici onere gravari.
- 10 Nemo duplex ejusdem rei pretium, & emolumentum consequi potest.
- 11 Observantia est optima interpret casus dubii.
- 12 Bullæ quindenniorum non extenduntur ad Officia.
- 13 Longa observantia per modum interpretationis bene suffragatur, quidquid si illa deduceretur per modum præscriptionis.
- 14 Bullæ quindenniorum expressè, & geminatis verbis comprehendunt etiam Officia.
- 15 Distæ tamen Bullæ intelliguntur de Officiis Ecclesiasticis, habentibus administrationem rerum Ecclesiasticarum.
- 16 A Beneficiis ad Officia valet argumentum.
- 17 Officia de quadam Curie consuetudine venduntur etiam Laicis.
- 18 Ac pleno jure spectant ad Officiales, inque eorum dominio esse dicuntur.
- 19 Officia Vacabilia Romane Curie vacare calculantur singulis XV. annis.
- 20 A diverfis non bene infertur.
- 21 Officia Venalia, nec Vacabilia evadunt per promotionem ad Episcopatum.
- 22 Nec cadunt sub Regula 8. hodiè 9. Cancellar. reservator. Mens.
- 23 Ex Locis Montium non debentur quindennia, & laudatur D. Advoc. Urfaya.

C A P I T U L U M C X L I I I.

EXpeculiari gratia solent aliquando Summi Pontifices concedere Ecclesiis, aliisque Locis Piis, seu manibus mortuis Officia Venalia Romana Curie; qua occasione famulis Pontificis concessionis, Annatitæ præsumunt sibi deberi quindennia, è contrà manus mortuæ posseditrices, ac concessionariæ Officiorum hujusmodi Venalium querunt modum subterfugendi quindenniorum solutionem: qua de causa pro tedanda controversia proponimus, quòd ex Officiis Venalibus annuum valorem, XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, vigore Indulti Apostolici manus mortuæ

concessis, non debentur quindennia, ut in præcis terminis *Card. de Luca de Regalibus discurs. 162. per tot. in supplement. ibi*, præfatis Capitulis, & Hospitali, ex concessionibus Apostolicis possidentibus duos Secretariatus Apostolicos, aliisque Pisis Locis pariter &c. possidentibus consimilia, vel alia Officia Venalia; per Dataria Officialia excitata fuit prætenso super solutione quindenniorum, adinstar Beneficiorum Ecclesiasticorum, quæ penes Ecclesias, vel Monasteria, & Collegia, aliisque manus mortuas unita sunt &c. Respondi, improbabilem videri hujusmodi prætensionem. Introducitur enim quindenniorum, &c. illam habet rationem, quod, cum Annatistæ &c. annatarum &c. participationem habeant ex causa dupliciter onerosa; & secundò, quod pretio mediante, hujusmodi Officia obtineantur &c. Hinc proinde injustum est, quod per gratias Unionum &c. ita hujusmodi Officialibus præjudicetur &c. Hujusmodi verò rationes non intrant in hac facti specie, dum hæc Officia per istas Ecclesias, vel Pia Loca obtinentur, ex causa onerosa, & correspondiva, loco quorundam Casualium, & Bonorum, & per consequens nulla justitiæ ratio exigit, quod, cum ipsemet Papa, non tanquam Princeps Benefactor, sed tanquam privatus venditor ex privato contractu correspondivo, hujusmodi concessionem fecerit, atque rem tanquam liberam pleno jure vendiderit, possit servitutem ad sui, vel suorum Officialium favorem imponere, vel præterdere, dum ita esse obtinere duplex ejusdem rei pretium, seu emolumentum &c. adeò, ut transitus ad manum mortuam, non proveniat à facto tertiis, quo casu dicere potest, quod id sibi præjudicare non debeat, sed agitur de directa, & immediata concessione facta illi manui, quam ipse concedens rectè sciebat esse mortuam &c. Ponderabam quoque &c. aliam diversitatem rationis inter Officia, & Beneficia, quod scilicet in istis Papa gerit personam Papæ, & Principis spiritualis; in illis verò potius diversam personam Principis temporalis, contractantis rem merè temporalem &c. cum ex præmissis saltem dubitabile sit, an Apostolicæ Constitutiones, quæ de hujusmodi quindenniis agunt, atque sunt editæ super Unionibus Beneficiorum, complectantur, nec nè hujusmodi Officia &c., & de Offic. Venalib. Vacabilib. Rom. Cur. cap. 9. nu. 11. antè med. versic. quando autem, cum n. seqq. ibi, quando autem contingit, quod Officia &c. Vacabilia &c. concessa sint alicui manui mortuæ &c. Tunc aliquas mihi occasio dedit de super disputare quæstiones, & præsertim, an hujusmodi manus mortuæ, vel alii, qui loco manuum mortuarum, impedita vacatione, hæc Officia in perpetuum obtinent, teneantur loco emolumentorum, Dataria, & Cancellariæ solvendorum, pro expeditionibus faciendis in singularibus vacationibus, & novis provisionibus, solvere quindennia, eo modo, quo illa solvuntur per manus mortuas, quibus unita fuerint Beneficia &c. Atque in illis Officiis &c. probabilior visa est pars negativa &c., & cap. 16. num. 14. non enim

eadem militat ratio in Officiis, quæ militat in Beneficiis; quippè, cum ex Beneficiis solvantur annatæ in actu provisionis, ex eisdem unitis manui mortuæ postea solvenda sunt quindennia: aliàs deberentur quindennia, quin deberentur annatæ, quando tamen quindennia debentur in locum annatarum, tanquam earum soboles, ex latè per nos supra deductis in *Cap. I. immò ad hoc*, ut non debeantur quindennia ex Officiis, satis est, quod versetur in materia de Jure communi incognita, qualis est ista quindenniorum, *Vermigliol. cons. 476. u. 1. ibi*, quindennia non reperitur Jure cautum, quod loco annatæ, vel aliàs debeatur, sed dumtaxat ex speciali privilegio &c. proveniente ex *Bulla, tom. 1. §. 6. in nov. Bullar. tom. 1. §. 6. Capon. controvers. forens. controver. 32. num. 37. ibi*, quindennia non sunt nota de Jure communi, sed debentur ex privilegio &c., *Mass. Gallef. de annat. n. 30. in fin. §. Est aliud, Rot. coram Card. Seraphin. dec. 1401. num. 3. & 4. tom. 2. ibi*, hæc facultas non competat de Jure communi, sed ex quodam speciali privilegio, quo Summi Pontifices voluerunt prospicere indemnitati Camera Apostolicæ &c. & facultas ista percipiendi quindennia &c. concessa fuerit &c. non de Jure communi, cum ei nota non sint quindennia &c., & dec. 1410. num. 29. eod. tom. 2. ibi, Privilegium enim hujusmodi concessum Camera, non competeat de Jure communi; ideò non proceditur de similibus ad similia in casibus introductis contra regulas Juris, & exorbitantibus &c., *decis. 690. num. 2. post med. §. Respectu Quindenniorum, par. 4. divers. ibi*, Nusquam enim in Jure cautum reperitur, quod loco annatæ quindennia debeantur, & ex Bulla Pauli II. &c. satis deducitur, jus quindenniorum non esse in Jure communi fundatum, sed de speciali privilegio &c. Nam, si de Jure communi loco annatæ quindennia fuissent debita, non erant necesse de illis specialem legem ferre &c., *repetit. post Traët. int. Decision. Sac. Rot. Rom. in ordine la IV. & VI. ideòque hujuscemodi materia quindennialis strictim venit interpretanda, non autem extendibilis de uno casu ad alium, ex mox relata decis. 1410. num. 29. accedente præsertim diversitate rationis: unde est, quod in Officiis non intrer Regul. 19. Cancellar. de Viginti, aliàs de Infirmis, loquens de resignationibus Beneficiorum ab infirmis factis, easque annullans, & Beneficia resignata, per obitum vacare declarans, si intra viginti dies à tempore factæ resignationis computandos decellerint resignantes, sicque per viginti dies non supervixerint, ex eo quod de solis Ecclesiasticis Beneficiis loquitur præfata Regula, Gomez Sarmen. in dict. Regul. quæst. 22. per tot. Gonzalez in Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensib. gloss. 5. §. 11. num. 24. in fin. versic. tamen non placuit Dominis, Paris. de resign. Benefic. lib. 12. quæst. 1. in fin. & quæst. 3. num. 62. & 64. Card. de Luca de Regalib. discurs. 6. nu. 2. cum seqq. ac per tot. & in annotation. ad dict. discurs. 6. in principio, in supplement. hinc est, quod Officia saltem non Vacabilia, etiam in mortis articulo resignari possunt, scribentes post Card. de Luca ad traët. de Offic. Venalib. in Resri-*

Ariethi Juvris super III. artic. in Causa Romana
pretii Officiorum n. 19.

Præterea ob distinctionem personarum formalium, quæ consideratur in una, eademque persona materiali Papæ, pro diversitate respectuum, quod alia sit persona Summi Pontificis, tanquam Vicarii Christi, & Episcopi Ecclesiæ universalis, alia persona Principis temporalis totius Status Ecclesiastici; sicque cum quindennia introducta sint per immemorabilem consuetudinem, perque Papam approbata in materia beneficiis, juxta primam, ac digniorem personam, seu figuram, Officia verò Venalia, ut plurimum popularia, & non Prælatia, nec ad negocia Cameræ, Cancellariæ, & Datarie spectantia, pertineant ad alteram personam, seu lineam minus dignam, Principis nempe temporalis, una lex non habet connexionem cum altera, *Card. de Luca in annotation. ad discurs. 6. de Regalib. in princip. antè versic. & tertio fortius, in supplement. & discurs. 162. num. 8. eod. tract. de Regalib.* non omnino, quod improprium, ac impertinens videretur, solvi quindennia ex Officiis per prius retineri solitis etiam ab uxoratis, quæve vendi possunt tanquam res profana, seu temporalis, proindeque dicta venalia, quando tamen quindennia solvi solent solummodo ex Beneficiis Ecclesiasticis, quæ nullo sane modo vendi possunt, minùque retineri possunt ab uxoratis, sed Clericis tantum non conjugatis, seu non uxoratis, mediante collatione, conceduntur tanquam res spiritualis, *Gomez Sarnen. ad Regul. 19. Cancellar. de Infirm. resignant. aliàs de Viginti, quaest. Rom. Cur. in principio, Castracan. de Societat. Offic. Rom. Cur. in principio. num. 5. cum seqq.*

Et (quod magis stringit) est Officia hujusmodi tanquam pretiari consuetæ ex relatis per *Card. de Luca de Regalib. discurs. 2. per tot.* non debent duplici onere gravari, nempe illo quoque quindenniorum, contra regulam, de qua *Barbosa axiom. 169. num. 1. & 2.* Est etiam dignum consideratione, quod Beneficia suam trahant originem à gratia, & liberalitate Papæ, hocque modo de illis provisi causam merè lucrativam habentes, æquum, ac justum est, quod subiaceant annatis, & eodem modo manus mortuæ quindenniis, quarum favore unita sunt Beneficia, neutri conquirit valentes, quod eorum Benefactori, ac largitori aliquam præbeant, & deveant participationem fructuum, quos ex gratia Papæ percipiunt, quæve Beneficia concedens poterat eis non concedere; Officia verò obtinentur per manus mortuas ex causa merè onerosa, ac correspondiva loco quorundam Casalium, & Bonorum; perque consequens nulla iustitiæ ratio exigit, quod, cum ipsemet Papa, non tanquam Princeps benefactor, sed tanquam privatus venditor ex privato contractu correspondivo hujusmodi concessione fecerit, atque rem tanquam liberam pleno jure vendiderit, possit servitutem ad sui, vel suorum Officialium commodum imponere, vel prætere, dum hac via duplex ejusdem rei pretium, seu emolumentum consequeretur, veluti bene advertit *Card. de Luca de Regalib. discurs. 162. num. 2. circa fin. versic. illa quoque consideratione, & n. 3. in supplement.*

Quæ fortitè procedent, si manui mortuæ as-

sistet diuturna observantia non solvendi quindennia, cum ista sit optima interpretatio casus dubii, quando etiam præsens talis dicendus esset, *Card. de Luca de Regalibus dicto discurs. 162. n. 9.*

In nihilum resurgente, quod inalleghabilis sit observantia ob resistantiam Bullarum super quindenniis editarum, ex *Decreto irritanti, & Clausula sublata*, quia prætendimus, Bullas hujusmodi non esse extendendas ad Officia, sicque frustra sit vis in earum *Decreto irritanti, & Clausula sublata*, eum illæ habeant locum in casu tantum quindenniorum pro Beneficiis unitis solvendorum, vel quia saltem est dubium, an sub Constitutionibus prædictis Apostolicis comprehendantur, nec ne Officia ad effectum solvendi quindennia; ideo longa observantia per modum interpretationis bene suffragatur, quidquid, si illa deduceretur per modum præscriptionis, qualis datur in casu claro, *Card. de Luca sepe relato discursu 162. num. 10. de Regalibus.*

Nec relevat, quod Bullæ de quindenniis loquentes, expressè, & geminatis verbis comprehendant etiam Officia, ut videre est in *Bulla 6. Pauli II. §. 1. post princip. §. 2. in princip. §. 4. in princip. & §. 6. post med. & in Bulla 17. Pauli IV. §. 1. in fin. & §. 3. post princip. Bullar. nov. Rom. tom. 1. in Bulla 38. S. Pii V. §. 3. post med. tom. 2. & in Bulla 50. Clementis X. §. 1. circa fin. & §. 2. antè med. repetit. post Tract. int. Constitution. Apostolic. in ordine la I. V. VI. & XI. etenim non potest intelligi sano sensu de Officiis istis Venalibus, seu secularibus à conjugatis quoque retineri consuetis, sed de Officiis Ecclesiasticis tantum, habentibus nimirum administrationem rerum Ecclesiasticarum, citrà tamen ullam prærogativam, præminentiam, ac honorem in Choro, qualia sunt Præpositura, Archipresbyteratus, Primiceriatus, Thesauraria, Sacristia, ac similia, per *textum in cap. cum accessissent 8. de Constitution. cap. dudum 2. de election. cap. nulla 2. §. Cum verò 1. de concession. Præbend. cap. quod Dei timorem 5. de stat. Monach. cap. 1. de Offic. Sacrifl. tot. tit. de Offic. Primicer. tot. tit. de Offic. Custod. tot. tit. de Offic. Archipresbyter. Lotther. de re beneficiar. lib. 3. quaest. 5. num. 11. Pyrrh. Corrad. in prax. dispens. Apostol. lib. 2. cap. 6. num. 20. cum seqq. Corraf. de Benefic. par. 4. cap. 3. num. 3. Paris. de resig. Benefic. lib. 2. quaest. 1. num. 92.* hique germanus intellectus comprobatur ex eisdem Bullis quindenniorum, ubi est contra geminatis etiam verbis statim antè verbum Officia præmittitur verbum *administrationes*, quasi pro explicatione illic sequentis verbi Officia, cum non sit novum in jure, quod unum verbum, maxime proximum, apponatur pro explicando aliud verbum; aliàs, si de Officiis Venalibus intelligenda essent Bullæ quindenniorum, sequeretur absurdum in eo, quod, ut in enunciatis Bullis legitur, sit mentio prius Officiorum, & postea Beneficiorum, quando tamen facienda esset prius mentio Beneficiorum, & postea Officiorum, incipiendo à digniori: undè magis patet Bullas quindenniorum loqui de Officiis Ecclesiasticis, quæ etiam Beneficia sunt.*

Minoris momenti est objectum, quod etiam dato, Bullas quindenniorum non intelligi de Officiis Venalibus, atque, cum ista habenda

da sint ad instar Beneficiorum ob aliquam inter hæc, & illa similitudinem, uti etiam personæ alissima, seu vitalicia, & ad hæredes non transitoria, sed vacantia pariter tam per obitum, quam per resignationem possessorum, solumque resignabilia in manibus Papæ, à quo resignarius dicitur illa obtinere; nec in his quoque dantur expectativæ ad evitandum votum
 16 captandæ mortis; ita, ut de his ad illa valeat argumentum, *Paul. Roman. de Pension. quaest. 7. n. 11. Mastrill. de Magistrat. lib. 1. cap. 25. num. 10 & 11. Card. de Luca de Regalib. discurs. 2. num. 10. discurs. 3. num. 6. & discurs. 11. num. 10. Montan. de Regal. offic. num. 2. ad fin. Pyrrh. Corrad. in prax. dispens. Apostolic. lib. 4. cap. 5. num. 19. post med. versic. cæteros verò, Paris. de confident. Benefic. quaest. 58. num. 63. Fatinell. post Traët. de translat. Pension. respons. 36. n. 1. cum seqq. de Ponte dec. 28. n. 1. 5. & 6. Boer. dec. Burdegal. 350. sub n. 4. ad med. versic. & idem videtur in Officio, Cabed. dec. Portugall. 20. num. 1. par. 2. solvenda quoque essent quinquennia pro hisce Officiis; quia, licet in aliquo sint similia, non tamen in omnibus adsimilantur: undè videmus, quòd contrà naturam Beneficiorum de quadam Curie consuetudine
 17 venduntur etiam Laicis, *Lauden. de Official. quaest. 7. per tot. Paris. de confident. Benefic. quaest. 58. num. 64.* ac pleno jure spectant ad Officialia, inque eorum dominio esse dicuntur, sicuti asinus est in patrimonio, & dominio rustici, *Gonzalez ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensib. gloss. 5. §. 11. nu. 15. versiculo talia namque Officia;* & sicuti Officia non subjacent annatis ex jam deductis, æquum videtur ob paritatem rationis, quòd nec subjaceant quinquennis.*

Longè minoris relevantiæ est ponderatio, quòd ex transitu Officiorum in manus mortuas, resultant notorio, ac gravissimo præjudicio Cameræ ob indè amittum comodum vendendi Officia toties, quoties vacant per mortem Officialium illa obtinentium, ac possidentium; undè, cum Officia in manus mortuam translata, non amplius vacent, prout nec Beneficia semel manus mortuæ unita, videretur, mediante solutione quinquennii consulendum esse huic privationi commodi vendendi: quasi, quod ex pari ratione Officia ad instar Beneficiorum fingerentur singulis XV. annis vacare; quia etiam in Officiis non transeuntibus in manus mortuas, sed penes privatas personas existentibus hoc incommodum, & damnum sentit Camera, ex eo quòd experientia docet, rarissimas contingere vacationes Officiorum per obitum Officialium, dum immò maxima habetur facilitas resignandi Officia; sicque etiam eo casu privata remanet Camera commodo vendendi: sicuti igitur hujus incommodo, ac damno consulitur per introductionem
 19 Officiorum Vacabilium ejusdem Romanæ Curie, quæ vacare calculantur singulis XV. annis, *Scribentes post Card. de Luca post Traët. de Offic. Vacabilibus in Restrictu Juris super III. articulo, in Causa Romana præti Officiorum, nu. 6.* ita etiam simili incommodo Cameræ in casu transitus Officiorum in manus mortuam satis videtur consultum per introductionem eorundem Officiorum Vacabilium.

Ejusdem furfuris est alia ponderatio, quòd, concedendo Officia manus mortuæ, ob illorum perpetuitatem, proindèque cessationem, seu defectum futuræ vacationis, Camera, sive Cancellaria Apostolica de illis amplius providere non valens, amittit consueta emolumenta pro expeditionibus, quas faceret, si Officia vacarent, quæ non ita amittit in Beneficiis manus mortuæ unitis, ob compensationem quinquenniorum; quia satis est respondere, quòd Annatitæ super solutione quinquenniorum ex Beneficiis unitis manus mortuæ habent expressam legem pro se, & eorum intentionem fundatam in ipsis Constitutionibus Apostolicis, super solutione autem quinquenniorum ex Officiis Venalibus manus mortuæ concessis nullam habent pro se legem, nullam auctoritatem, nullamque consuetudinem; undè Bullæ Pontificiæ non sunt trahendæ de uno casu ad alium, maxime diversissimum, ut præsentem, nec de uno ad alium bene inferitur, stante præcipuè notoria
 20 diversitate, ad *textum in l. Papinianus 20. ff. de minor.*

Quibus stantibus, binæ curiosæ supersunt Difficultates.

I. Difficultas, si saltem Officia Ecclesiastica (quæ tamen Beneficia non sint) unita sint manus mortuæ, puta Prothonotariatus, vel simillimum, an hoc casu deberent quinquennia, & crederem, illa non deberi: quippè hæc Officia, licet sint Ecclesiastica, nihilominus non dantur in titulum, sicque non sunt in statu collativo, immò in contrario, dum venalia sunt, proindèque nec vacabilia evadunt per promotionem ad Episcopatum, *Ricc. collectan. 1803. in principio, part. 5. nec cadunt duo Regul. 8. hodiè 9. 22 Cancellar. reservator. Mens. Gonzalez ad dict. Regul. gloss. 5. §. 11. num. 10. cum seqq. Novar. in Summ. Bullar. par. 1. commentar. 22. num. 2. Rota coram Achill. de Grass. decisione 1. de electione.*

II. Difficultas, si Loca Monium possideantur per manus mortuas, & Loca Pia, an in isto casu debeant quinquennia, & pariter resolvendum est, illa non deberi, ut in præcis terminis tradit celeberrimus, ac præstantissimus Jurisconsultus, nunquam satis laudatus *D. Advoc. Dominic. Ursaya de Loc. Mont. discurs. 2. nu. 78.* ibi: *Immo equali generositate recusant aures præbere illis temperantibus, à quibus maxima Apostolica Sedi utilitas resultasset; inter quæ, aliis omisiss, recens hebemus exemplum introductionis solutionis quinquenniorum respectu illorum Locorum, quæ possidentur à Locis Piiis, & ab Ecclesiasticis Personis, ad instar ejus, quod prædicatur in Beneficiis, quòd, licet ad ejus commodum unice directum & aptum, magna, continuamque afferret utilitatem eidem Apostolica Sedi, ultimo loco equali constantia, ac intrepiditate rejectum fuit &c.*

ARGUMENTUM.

Quinquennia ex perpetuis Pensionibus annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, ad favorem manus mortuæ reservatis super
 Be.

Beneficiis Majoribus, seu Consistorialibus debentur in eadem quantitate, in qua debentur ex eisdem Beneficiis manui mortuæ unitis, sicque singulis XV. annis ex Pensionibus hujusmodi solvenda est eadem Annata,

S U M M A R I U M.

- 1 *Quindennium modò debetur ad ratam Communis Servitii, modò ad ratam dimidiæ annatæ, attendita nempe qualitate Beneficii uniti.*
- 2 *Ex Beneficio Consistoriali unito debetur quindennium ad ratam Communis Servitii.*
- 3 *Annata pro Beneficio Consistoriali nuncupatur Commune Servitium.*
- 4 *Auctor miraturur, cur nullus ex Doctoribus tangat præsens punctum, vel aliud affine, an ex Pensione temporali, seu vitalitia super Beneficio Consistoriali, debeatur Commune Servitium, prout ex tali Beneficio Commune Servitium debetur.*
- 5 *Falcidia detrahitur à singulis portionibus hæredum gravatorum.*
- 6 *Prædium dicitur servire, quando servitus prædio inest.*
- 7 *Infirmis intellectus est exquirere auctoritatem, ubi habemus rationem, veritas, & Deus equiparantur.*
- 8 *Quindennia introducta sunt etiam pro substitutione Pontificiæ, & Cardinalitiæ Dignitatis.*
- 9 *Aliàs, si manus mortua Pensionaria non teneretur proportionabiliter ad quindennia, frustratoria esset exemptio à quindenniis.*

C A P I T U L U M CXLIV.

Postquam in *Cap. CXXIV.* docuimus, quòd non solum ex Beneficiis, sed etiam ex Pensionibus debeantur quindennia, oportet modò docere in qua quantitate illa debeantur ex Pensionibus reservatis super Beneficiis Consistorialibus; cùm autem quindennium ex Beneficiis Consistorialibus unitis modò debeatur ad ratam Communis Servitii, juxta taxam nempe, quæ sit in tertia parte veri valoris, seu annui fructus, quæ quidem quindennii solutio juxta hanc taxam non attingit medietatem fructuum unius anni, modò pro dimidia Annata, ratione qualitatis Beneficii uniti, quod est valoris, vel non Consistoriale, *Amayden. de styl. Ditar. lib. 1. cap. 18. §. 3. de annat. nu. 16. cum seqq. & §. 4. de quindenn. num. 1. 2. 14. & 15. nos supra in Cap. 1. num. 44.* adeò, ut, si uniatur manui mortuæ Beneficium Majus, seu Consistoriale, ex illo debeatur singulis XV. annis quindennium ad ratam Communis Servitii, si verò uniatur Beneficium inferius, seu minus, sive non Consistoriale, debeatur dimidia annata, *Mass. Galles. de annat. nu. 1. cum seqq.* in præsentii videndum est, an eadem semetria, methodus, & norma servanda esset etiam in reservatione perpetuæ Pensionis ad favorem manus mortuæ facta super Beneficio majori, seu Consistoriali, ut videlicet ex illa debeatur singulis XV. annis annata, quæ alio nomine Commune Servitium nuncupatur, *Mass. Galles. loc. citat. num. 3. & 4. ego Cap. I. latiori calamo; miratus interim cum turbis, juxta Evangel. Luc. cap. 11. versiculo 15. (quod non laudo, nec vituperò) cur nullus ex*

Doctoribus, quem viderim, tangat hoc punctum adeò necessarium, & quotidie controversibile, vel saltem affine, an ex Pensione temporali, seu vitalitia super Beneficio majori, sive Consistoriali solvendum sit Commune Servitium, prout illud solvitur ex collatione ejusdem Beneficii Consistorialis: & affirmativam partem tuendo, resolvimus, quòd quindennia ex perpetuis Pensionibus annuum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, ad favorem manus mortuæ reservatis super Beneficiis Majoribus, seu Consistorialibus debentur in eadem quantitate, in qua debentur ex eisdem Beneficiis manui mortuæ unitis, sicque singulis XV. annis ex Pensionibus hujusmodi solvenda est eadem annata; Pensio enim uti accessorium Beneficii, sequi debet naturam sui principalis, pro quo in provisione, attenda sui qualitate, & sphaera Consistorialitatis, seu majoritatis solvitur annata aliàs Commune Servitium; & in Unione, quoque solvenda est singulis XV. annis, cùm quod dicitur de toto, intelligitur etiam de parte: favere potest exemplum falcidiæ, quæ detrahitur à singulis portionibus hæredum gravatorum, §. *Et cùm questum 2. Institution. de leg. Falcid.* & sicuti de Beneficio unito debetur quindennium, ac quidem Commune Servitium, si illud est Consistoriale, ità de parte Beneficii assignata titulo Pensionis, quæ non mutat naturam, sed idem gravamen retinere debet: & sicuti procul dubio tam ex reservatione Pensionis vitalitiæ, quam perpetuæ super Beneficio inferiori, seu minori, sive non Consistoriali debetur dimidia annata, ità quoque è contrà ad servandam æqualitatem tam in reservatione Pensionis vitalitiæ, quam perpetuæ super Beneficio majori, sive Consistoriali debebitur annata aliàs Commune Servitium, quia gravamen impositum est toti Beneficio, proindeque debet afficere totum corpus Beneficii, sicque quamlibet partem Beneficii, cujus quidem pars est ipsa Pensio; ad quod facit exemplum servitutis, quæ inest toti prædio, indeque totum prædium dicitur servire; & sicuti totum Beneficium dicitur servire, ità & quælibet illius pars, quæ est Pensio, anima, quæ est in toto corpore, est etiam in parte.

Præterea cùm Annatistæ participant in provisione de annatis, & in Unione de quindenniis indistinctim pro omnibus Beneficiis tam Consistorialibus, seu majoribus, quam non Consistorialibus, seu minoribus, vel inferioribus; prout etiam in reservatione tam vitalitatum, quam perpetuarum Pensionum super Consistorialibus, & non Consistorialibus Beneficiis, Sacrum verò Collegium Eñorum S. R. E. Cardinalium participet in provisione de annatis, & in Unione de quindenniis pro Consistorialibus dumtaxat Beneficiis, prout etiam in reservatione tam vitalitatum, quam perpetuarum Pensionum, super solis tamen Consistorialibus Beneficiis, que longè pauciora sunt, quam reliqua Beneficia inferiora, seu non Consistorialia, quæve sæpius uniri solent, quam Consistorialia, si annata, seu Commune Servitium non deberetur, notabiliter defraudaretur idem Sacrum Collegium suis juribus, ac emolumentis, immò nunquam lucraretur quindennia ex reservatione perpetuarum Pensionum, nec etiam an-

nas ex reservatione temporalium, seu vitalitiarum Pensionum, quod inverisimile, ac improbabile est, voluisse Summos Pontifices ob peculiarem affectionem, qua prosequi præsumuntur idem Sacrum Collegium, de quo antè Pontificatum extiterant; quæ quidem conclusio, cum habeat fundamentum in ratione naturali, non indiget Doctorum auctoritate, infirmitas enim intellectus est exquirere auctoritatem, ubi habemus rationem, *Bald. in l. scire oportet 13. §. sufficit 6. num. 4. ff. de excusat. tutor. cum tamen veritas, & Deus æquiparentur, cap. qui contempta 6. cap. frustra 7. distinct. 3. n. aliàs melioris essent conditionis Annatitæ Officiales inferiores, quam Emi Cardinales, qui pro regimine universalis Ecclesiæ insudantes, & ferentes pondus dei, & ætus, vocati sunt ad juvandum Pontificem consilio, & opere, eumque in laboribus sublevandum; præsertim cum quindennia introducta sint etiam pro sustentatione Cardinalitæ Dignitatis in præmium laborum, sique pro causa publica, veluti eleganter summa energia declarat *Clemens X. in sua Constitutione 50. §. 10. in principio, Bullar. nov. Rom. tom. 6. repetit. post Tract. int. Constitution. Apost. in ordine la XI. ibi*, ut &c. S. R. E. Cardinales, qui illius honorabilia membra &c. existunt &c. statum illorum juxta Cardinalatus sublimitatem decentius tenere, & expensarum onera, quæ eos jugiter de necessitate subire oportet, facilius perferre valeant, Particularem Congregationem, in qua &c. interesse possint, & valeant, pro exactione Quindenniorum omnium, & singulorum Beneficiorum, ut præfertur, unitorum, & in libris Cameræ prædictæ taxatorum, & Pensionum perpetuarum reservatarum hujusmodi, per &c. Loca Pia hujusmodi debitorum, & facienda, Motu simili &c. constitutus, & deputamus &c., licet *S. M. Clemens XI. in sua Constitutione edita 23. Novembris 1704. in principio*, profiteatur, quindennia introducta fuisse pro sustentatione Pontificæ Dignitatis, ut in verbis ibi, exploratum est, Quindennia &c. sufficere fuisse in locum Annatarum, Annatas verò subrogatas fuisse Decimis, quæ &c. ad tuendam Dignitatem, & cætera Ecclesiæ universalis onera perferenda, Romano Pontifici capiti visibili Ecclesiæ &c. exsolvantur &c., & in Constitutione edita 16. Maji 1705, in principio, ibi, tum pro congrua Dignitatis, quam gerit tanquam visibile caput Ecclesiæ, sustentatione &c., repetit. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la XI. & XV.*

9 Aliàs, si manus mortua Pensionaria non teneretur solvere proportionabiliter in hac quantitate quindennium, frustratoria esset gratia, quæ imperatur à Summo Pontifice ad eximendum ab onere solvendi quindennium, de quo *Cap. XLII. n. 38. 47. & 48. Cap. LXXV. n. 52. & 53. Cap. CXXIV. n. 7. & 75. Cap. CXXV. n. 5. & Cap. CLXXVI. n. 10.*

ARGUMENTUM.

Quindennia ex perpetuis Pensionibus annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, ad favorem manus mortuæ reservatis,

debentur à die earundem reservationis usque ad diem Constitutionis 50. *Clementis X. §. 7. cum seqq. Bullar. nov. Rom. tom. 6. repetit. post Tract. int. Constitution. Apostolic. in ordine la XI.*

SUMMARIUM.

- 1 In Constitutione 6. Pauli II. & in Constitutione 18. Urbani VIII. expressè statuitur, ex perpetua Unione quindennia deberi.
- 2 In Constitutione 50. Clementis X. expressè declaratur, ex perpetuis Pensionibus quindennia deberi.
- 3 Etiam quindennia decursa à die reservationis perpetuæ Pensionis usque ad diem Constitutionis 50. Clementis X. debentur.
- 4 Lex procedens per viam declarationis legis antiquæ, trahitur etiam ad præterita.
- 5 Virtus legis declaratoriæ consistit in rescandis dubiis circa intellectum legis antiquæ.
- 6 Verbum declaravius non importat novam dispositionem, sed, prout sonat, declarationem.
- 7 Lex declaratoria antiqua, utens verbo promulgatorio novi Juris, tunc trahitur ad futura.
- 8 Clemens X. eandem imponit pœnam nullitatis Unionis jam impostam ab aliis Constitutionibus.
- 9 Idem Clemens X. imperitur Judici Annatarum facultatem compellendi debitores quindenniorum ad indicandum, & revelandum etiam perpetuas Pensiones.
- 10 Judex Annatarum esse solet Clericus Cameræ.
- 11 Clemens X. decernit, etiam ex Pensione solvendum esse quindennium, nè de cætero super hoc amplius hestetur.
- 12 Bulla respiciens tempus futurum, denotat, non esse declaratoriam antiquarum, ac præcedentium Bullarum, nec ad præterita referri.
- 13 Tunc esset inducitur novi Juris.
- 14 Si perpetuæ Pensiones comprehensæ essent in præcedentibus Constitutionibus super materia quindenniorum editis, non opus esset Constitutione Clementis X.
- 15 S. Pius V. in Constitutione 38. §. 2. & Clemens X. in Constitutione 50. §. 7. in fin. declaravit, Beneficia quoque consistentia in distributionibus quotidianis comprehendendi in Bullis quindenniorum.
- 16 Sixtus V. in Constitutione 33. §. 2. declaravit, comprehendendi etiam Beneficia per Ordinarios unita.
- 17 Urbanus VIII. in Constitutione 18. idem pariter declaravit.
- 18 Clemens X. in Constitutione 50. idem conclusit.
- 19 Clemens X. comprehendere voluit quindennia præterita.
- 20 In claris non est amplius quærendum de mente Legislatoris.
- 21 Consuetudo particularis unius loci non censetur nota Principi.
- 22 Supradicta Constitutio 50. Clementis X. censetur nova lex, novique Juris editoria.

CAPITULUM CXLV.

Cum in nulla ex præcedentibus Constitutionibus, incipiendo à Constitutione 6. Pauli II. primi quindenniorum regulatoris, Bullar. nov.

nov. Rom. tom. 1. repetit. post Traët. int. Constitution. Apostolic. in ordine la I. super materia quindenniorum conditis, usque ad Constitutionem 18. Urbani VIII. tom. 5. repetit. post Traët. int. Const. Apost. in ordine la VIII. expressè statuitur, quindennia deberi ex perpetua Unione Beneficiorum, post superventam novissimam Constitutionem Clementinam, quæ ad tollendum omne dubium, an in prioribus Bullis quindenniorum continerentur perpetuæ Pensiones, expressè declaravit, ex perpetuis hujusmodi Pensionibus manus mortuæ reservatis, quindennia solvenda esse, & dari possit casus, quod longè antè Bullam prædictam Clementinam reservatæ appareant perpetuæ Pensiones, indeque quindennia decursa sint usque ad diem Constitutionis Clementinæ prædictæ, faciliè excitari potest controversia, utrùm perpetuæ Pensiones antè memoratam Constitutionem Clementinam reservatæ, subjacere incipiant quindenniis etiam usque ad diem memoratæ Clementinæ, non autem solummodo à die ejusdem Clementinæ usque in posterum; undè resolvitur in præsentem, quod quindennia ex perpetuis Pensionibus annuum valorem XXIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, ad favorem manus mortuæ reservatis, debentur à die earundem reservationis usque ad diem Constitutionis 50. Clementis X. §. 7. cum seqq. Bullar. nov. Rom. tom. 6. repetit. post Traët. int. Constitution. Apostolic. in ordine la XI. quando enim lex procedit per viam declarationis legis antiquæ, aut dubiæ, aut malè interpretatæ, uti nihil de novo inducens, trahitur etiam ad præterita contrà regularem naturam ipsius legis, quæ non habens oculos retrò, futuris tantùm rebus normam præstat, ut in terminis generalibus Mascard. de general. Statut. interpretat. conc. 13. nu. 41. Felin. in cap. fin. n. 4. de Constitution. lutr. in cap. quoniam num. 15. versic. si est antiqui Juris declaratoria, eod. tit. ubi Abb. sub num. 8. & 11. & Felin. num. 14. Baytol. in l. Jus autem 7. num. 43. versic. Primo casu, ff. de Juslit. & Jur. Rot. coram Card. Puteo dec. 469. nu. 4. lib. 2. Dunozet. Jun. dec. 830. num. 14. & 15. tom. 2. & in recentior. decis. 352. num. 24. & decis. 404. num. 20. par. 16. decis. 99. num. 5. & 6. par. 17. & in Viterbien. Donationis 22. Januarii 1689. §. 1. & 13. Martii §. Ex Fure, coram Hervault, & in Romana Caubela Angeli 25. Aprilis 1701. §. Responsione, coram Muto.

Quòd verò Constitutio Clementina processerit per viam simplicis, ac nudæ declarationis aliarum præcedentium Constitutionum, satis præhænditur, ex eo quòd, postquam in præmio priores retulerit Constitutiones, incipiendo à §. 2. usque ad §. 5. inclusivè, nec non narraverit in §. 6. plures manus mortuas quindenniorum debitoribus sub illis non compræhendi prætere, statim in parte dispositiva, ad removendum omne dubium, num manus mortuæ Pensionariæ, seu perpetuarum Pensionum hæcenus illis reservatarum, & in futurum reservandarum reservatariæ teneantur ad quindennia, declarat illas teneri, ut in §. 8. ibi: ad quodlibet dubium è medio tollendum, & pro majori dilucidatione, litiùmque remotiori occasione &c. ad solutionem quindenniorum &c. ratione Pensionum perpetuarum hujusmodi &c. teneri &c. declaramus; undè

virtus legis declaratoriæ consistit in refecandis dubiis circa intellectum legis antiquæ per se ipsam obscuræ, aut forsitan erroneè intellectæ, Fagnan. in cap. quoniam 13. n. 17. de Constitution.

Comprobatur hæc veritas, dum verbum declaramus, quo utitur Bulla Clementina, ex sui proprietate non importat novam dispositionem, sed benè (prout sonat) declarationem, præcipuè quando, ut in præsentem, lex declaratoria, refert veterem, Bald. in l. Jus autem 7. num. 50. ff. de Juslit. & Jur. tuncque lex declaratoria antiquæ legis traheretur solum ad futura, si uteretur verbo promulgatorio novi Juris, ut puta, quia diceret statumus, decernimus, vel per hanc nostram Constitutionem, quod tamen in nostra Constitutione Clementina non legitur saltem in parte, qua per modum declarationis præcedentium Constitutionum mandat solvi quindennia ratione perpetuarum Pensionum, Mascard. de general. Statut. interpretat. conclus. 13. num. 8. quando tamen eandem imponit pœnam nullitatis gratiæ jam præcedenter impostam ab aliis Constitutionibus circà Beneficia unita, nempe nullitatis, seu dissolutionis Unionis, prout constat ex prædicta Constitutione Clementina in §. 8. in fin. & §. 11. post med. circà fin. versic. ac etiam privationis, ibi: & ad idem per supradictas pœnas etiam privationis, cassationis, extinctionis, & annulationis similium Pensionum cogi, et compelli posse declaramus &c. ac etiam privationis Beneficiorum unitorum, cassationis Pensionum prædictarum &c.

In quorum majorem confirmationem accedit, quòd in sequelam hujus declarationis in parte executiva, nostra Bulla Clementina facultatem impartitur Judici Annatarum (qui esse solet unus ex Clericis Camera) ad compellendum debitores quindenniorum, ut indent, ac revelent, præter Beneficia unita, perpetuas quoque Pensiones, juxta literalem contextum §. 9. in principio ibi: ut &c. moneat, ut profiteantur, medio juramento &c. Pensiones perpetuas &c. ad indicandum, & profitemdum medio juramento &c. Pensiones perpetuas &c. moneat, et requirat &c. et antè fin. ibi: ipsisque debitores ad indicandum &c. Pensiones &c. et solvendum quindennia decursa &c. constituto tamen de sortito effectu &c. Pensionum hujusmodi reservationum &c. et §. 11. post med. propè fin. ibi: ipsisque debitores ad indicandum &c. Pensiones assignatas hujusmodi, et solvendum quindennia decursa &c. cogendi &c. aliàs namque litam facultatem cogendi manus mortuas debitoribus ad solvendum quindennia decursa non tribuisset Clemens X. si sua declaratio contineret novam dispositionem, seu novam legem, quæ non habet oculos retrò, neque trahitur ad præterita.

In nihilum relevante, quòd idem Clemens X. præcedenter in §. 7. in med. decernit, manum mortuam subjacere quindenniis etiam ratione perpetuæ Pensionis, subdens, id se decernere, nè de cætero amplius super hoc hæsteret ibi: nè de cætero in dubium revocari contingat &c. proindeque juxta naturam dictionis de cætero, importantem idem, quod in posterum, in futurum, seu deinceps, Bulla tanquam respiciens tempus futurum denotat, non esse declaratoriam antiquarum, ac præcedentium Bullarum, nec ad præterita referri, ut in generalibus termi-

minis ponderat *Mascard. de general. Statut. interpretat. conclus. 13. num. 43. Felin. in cap. fin. num. 5. & 6. de Constitution. Imol. ibid. num. 12. versiculo Nam primò, Butr. ibid. num. 15. gloss. in cap. licet 14. §. De cetero, de election. in 6. & i: Extravag. cum inter, §. Deinceps, versic. sicut verbum de cetero, de verb. signif. Barbosa de diction. dist. 78. Rota coram Card. Cavaler. dec. 566. nu. 4. quia prædictum verbum de cetero legitur adjectum simpliciter ad unicum finem, & scopum removendi dubia, & frivolos prætextus non solvendi quindennia, in parte proximali perantea enunciatis, ut in mox prælaudato §. 7. in med. ibi: nè de cetero in dubium revocari contingat, ut cumque &c. quindennia &c. ratione Pensionum perpetuarum &c. persolvere debeant &c. è contra verò principalis dispositio, seu declaratio, ac effectus dispositionis conceptus est per verba etiam referibilia ad tempus præteritum, immò literaliter comprehendit præterita, ut in §. 9. autè fin. ibi: & solvendum quindennia decursa &c. ità, ut in dubio semper potius attendendum sit verbum relativum ad præteritum, utpotè respiciens effectum declarationis, quam verbum de cetero merè indicativum finis contemplati à Papa, removendi videlicet omnem ambiguitatem, *Rota coram Dunozett. Jun. dec. 830. n. 17. & 18. tom. 2. præterea verbum de cetero est appositum hæstationi, non autem novæ dispositioni, ibi: nè de cetero in dubium revocari contingat.**

Aliquantulum verò stringeret exactitatem obiectum, si verbum de cetero appositum esset substantiæ dispositionis principalis, & respiceret effectum principale ipsius declarationis, si nempe dictum fuisset in læpe laudata *Bulla Clementina in §. 8. de cetero teneri ad solutionem quindenniorum ratione perpetuarum Pensionum, declaramus*, per textus apertos in cap. *Aqua de consecrat. Eccles. vel Altar. ibi: hoc fieri de cetero prohibemus, exp. fin. de sponsa duorum ibi: In matrimonii de cetero contrahendis illud te volumus observare, cap. 1. de postulat. Pralat. in 6. ibi: ad faciendas electiones, vel postulationes de cetero procedatur, Clement. 1. de usur. ibi: statuimus, ut quicumque Statuta hujusmodi de cetero facere præsumserint, sententiam excommunicationis incurrant, Felin. in cap. quoniam num. 4. de Constitution. tunc enim esset inductiva novi Juris.*

14 Minoris relevantiæ est, quòd, si jam perpetuæ Pensiones virtualiter comprehensæ essent in præcedentibus Bullis quindenniorum, non opus esset *Constitutione Clementina* pro earum comprehensione, sed satis fuisset ad abundantiorum cautelam confirmatio earundem Constitutionum, veluti in puncto quindenniorum firmat *Rota coram Card. Seraphin. dec. 1410. num. 29. in med. versic. si enim, tom. 2. repetit. post Traff. int. Decision. Sacr. Rot. Rom. in ordine la V. ibi: si enim hoc jus ipsis competeat antea, frustratorium erat hoc impetrare, sed sufficiebat illud ad cautelam confirmare &c. quia bene potuit ad tollendum omne dubium (ut asserit idem *Clemens X. in §. 7. in med. versic. & insuper, nè de cetero in dubium revocari contingat &c. & in §. 8. in principio, versic. ad quodlibet dubium è medio tollendum*) declarari, perpetuas Pensiones quoque obnoxias esse quindenniis, licet illæ virtualiter*

comprehendi intelligerentur in præcedentibus Constitutionibus; nec erat superflua hujusmodi declaratio, sed potius necessaria, saltem ad cautelam pro dirimendis litibus, & dubiis rescandis, prout, licet in præcedentibus Constitutionibus virtualiter censerentur etiam comprehensæ distributiones quotidianæ ad effectum solvendi quindennia, si applicata fuerint manus mortuæ, atramen ad tollendam omne dubium, pariter *S. Pius V. in sua Constitutione 38. §. 2. 3. & 4. Bullar. nov. Rom. tom. 2. declaravit*, Beneficia quoque consentientia in distributionibus quotidianis comprehendendi sub Bullis quindenniorum, ibi, Et insuper, quoniam &c. hæsitatur, an Monasteria &c. cæteraque Beneficia &c. quorum fructus &c. in distributionibus quotidianas convertuntur, sub literis Pauli II. & aliorum Prædecessorum hujusmodi comprehendantur. Nos &c. Motu simili &c. omnia, & singula Monasteria &c. & alia quæcumque Beneficia Ecclesiastica &c. etiam pro quotidianis distributionibus &c. Apostolica auctoritate unita, &c. sub literis Pauli II. & aliorum Prædecessorum hujusmodi comprehendendi, & includi. Et propterea omnia, & singula &c. Pia Loca &c. in quorum favorem Uniones &c. factæ reperuntur &c. ad solutionem Communium, Annatarum, & aliorum Jurium prædictorum eidem Camera &c. ratione Unionum &c. singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c. idemque etiam declaravit *Clemens X. in sua Constitutione 50. §. 7. in fin. tom. 6. ibi*, & insuper, nè de cetero in dubium revocari contingat, utcumque per quæcumque Loca Pia &c. Quindennia, & alia Jura, ratione Pensionum perpetuarum &c. super &c. Canonatuum, & Præbendarum distributionibus quotidianis reservatarum &c. Camera Apostolicæ, & Collegio, & Officialibus prædictis persolvere debeant, & teneantur, Motu pari &c., repetit. post Traff. int. *Constitution. Apostolic. in ordine la VI. & XI.*

Eodem fermè pacto, quantumvis in antecedentibus Constitutionibus viderentur ob idem Annatistarum detrimentum quoque inclusa Beneficia per Ordinarios Locorum unita, nihilominus, ad tollendum omnem ambiguitatem, 16 *Sixtus V. declaravit*, etiam illa comprehendendi, ut in sua *Constitutione 33. §. 2. Bullar. nov. Rom. tom. 2. ibi*, licetque in Constitutionibus &c., Prædecessorum præfatorum comprehendendi videatur, tamen, ut cuius dubitandi occasio præcidatur &c. statuimus, decernimus, & declaramus, quòd Uniones &c. de quibuscumque Beneficiis Ecclesiasticis &c. per &c. quemcumque &c. Loci Ordinarium &c. factæ, & faciendæ &c. sub dictorum Prædecessorum Constitutionibus &c. omnino comprehendantur &c. Et propterea omnia, & singula Pia Loca &c. in quorum favorem, Uniones &c. factæ reperuntur &c. ad solutionem Quindenniorum præfatorum eidem Camera, ac Collegio, & Officialibus, ratione Unionum &c. singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c., idemque etiam declaravit *Urbanus VIII. in sua Constitutione 18. in principio, & §. 2. tom. 5. ibi*, attendens, quòd tantundem detrimenti, Camera, Col-

„ legio, & Officialibus prædictis ex Unioni-
 „ bus, quæ ab Ordinariis Locorum, & aliis
 „ fiunt, provenit, ac propterea æquum esse
 „ censuit, ut quod in Unionibus per Sedem
 „ Apostolicam locum obrinet, illud idem, &
 „ fortius in Unionibus per ipsos Ordinarios fa-
 „ ctis, & faciendis observaretur, & licet in
 „ Constitutionibus, & literis Prædecessorum
 „ suorum compræhendi viderentur &c. statuit
 „ &c. quod Uniones &c. de quibuscumque Be-
 „ neficiis Ecclesiasticis &c. per quemcumque
 „ Loci Ordinarium &c. factæ, & &c. facien-
 „ dæ &c. sub dictorum Prædecessorum Consi-
 „ tutionibus &c. omnino compræhendi &c. vo-
 „ luit, & ad solutionem Quindenniorum tene-
 „ ri &c. declaravit &c. Mandantes propterea
 „ &c. ut &c. omnia, & singula &c. Loca Pia &c.
 „ ad indicandum &c. quæcumque Beneficia Ec-
 „ clesiastica &c. quavis auctoritate Apostoli-
 „ ca, seu Ordinaria &c. unita &c. moneant,
 „ & requirant &c. „ & *Clemens X. in sua Con-
 „ stitutione 50. §. 4. & 5. tom. 6. repetit. post Tract.
 „ int. Consl. Apost. in ordine la VII. VIII. & XI.
 „ exemplo nullitatum, quæ etiamvis inductæ sunt
 „ ipso Jure, at tamen lex utitur sæpè verbo irrita-
 „ mus, quod idem est, ac declaramus irritum,*
 17 idemque repetit *Urbanus VIII. in sua Constitu-
 „ tione 18. in principio, Bullar. nov. Rom. tom. 5.
 „ ibi: licet in Constitutionibus &c. compræhendi vi-
 „ derentur, tamen, ut cuiusvis disputandi occasio*
 18 *præcideretur &c. & denique idem concludit Cle-
 „ mens X. in sua Constitutione 50. §. 4. in principio,
 „ tom. 6.*

Quibus positis, occurrit Difficultas, quid
 dicendum si antè *Clementinam Constitutionem* vi-
 guerit communis observantia in contrarium in
 toto Orbe Catholico, vel saltem in majori il-
 lius parte, non solvendi quindennia à die reser-
 vationis perpetuarum Pensionum usque ad diem
 prædictæ *Clementinæ*, sed tantummodò à die
 ejusdem *Clementinæ* usque in futurum; & assero,
 adhuc esse locum solutioni quindenniorum in
 præteritum etiam usque ad diem præfactæ *Cle-
 mentinæ*, in nihilum suffragante communi con-
 traria observantia, etenim censetur illi derogat-
 um, dum *Clemens X. in sæpè laudato §. 9. antè
 „ fin. & §. 11. post med. literaliter comprehendere
 „ voluit quindennia præterita ibi: ad indicandum
 „ &c. Pensiones reservatas hujusmodi, & solven-
 „ dum quindennia decursa &c. quo casu non est
 „ amplius querendum de mente legislatoris, ad
 „ textum in cap. quoniam 13. in fin. de Constitutione.
 „ ibi: nisi nominatim in eis de præteritis caveatur,
 „ quidquid dicendum esset, si ageretur de con-
 „ fuerudine locali unius loci particularis, puta
 „ Seminarii, aut Collegii, quæ non censetur nota
 „ Principi, per textum in cap. 1. de Constitutione. in 6.
 „ ubi Papa proficitur, se non habere intentionem
 „ derogandi consuetudini particulari, cujus noti-
 „ tiam non haberet.*

In nihilum faciente, quòd, si admittimus,
Clementinam Constitutionem quoque intelligen-
 dam esse de quindenniis præteritis, & decursis
 à die reservationis Pensionis usque ad diem
 ejusdem *Brevis Clementini* (prout in præfati
 Capitulo comprobare intendimus) sequitur,
 quòd, cum præfacta *Clementina*, uti obligans
 etiam ad solutionem quindenniorum in præte-

ritum, sit in hoc contrà Jus, ideòque strictim
 interpretanda, non debet intelligi de præteri-
 tis, ac diuturnitate temporis comprobatis,
 sicque de quindenniis ex diuturna observantia
 non deberi præteritis, uti nunquam solutis,
 cum quoad observantiam censetur nova lex, 22
 novique Juris editoria, *Decius in cap. fin. n. 35.
 „ & 55. de Constitutione. ibi, „ Et ideò Statutum,
 „ quod expressè ad præterita se refert, cum sic
 „ contrà Jus commune &c. debet restringi, ut
 „ non intelligatur de præteritis diuturnitate,
 „ temporis comprobatis &c., „ Abb. ibid. n. 12.
 „ in fin. ibi, „ ad unum tantum adverte &c. quia
 „ quatenus dixi, quòd Constitutio declarato-
 „ ria extendatur ad præterita, dicit D. Anto-
 „ nius hoc verum, nisi reperiat, consuetudi-
 „ nem esse in contrarium &c., „ *Imola ibid. num.
 „ 12. versic. Secundò limitat, Felin. ibid. num. 6.
 „ ibi, „ Secundum limita hanc fallentiam, nisi
 „ Constitutio antiqui Juris declaratoria reperit
 „ ret communem observantiam in contrarium,
 „ quia tunc quoad illam, & in his, quæ jam
 „ profecta sunt, videtur novi Juris editoria,
 „ & ideò non trahitur ad præterita &c., „ *Butr.
 „ ibid. n. 15. ibi, „ quando Constitutio antiqui
 „ Juris declaratoria habuit oppositam commu-
 „ nem observantiam, quia tunc quoad illam
 „ videtur novi Juris editoria &c. & non trahi-
 „ tur ad præterita &c., „ & num. 17. versic. se-
 „ cius si omnia sint finita, Rota coram Martin.
 „ Andrea dec. 23. num. 3. versic. cum ista, ibi,
 „ cum ista nova opinio declaratoria Juris anti-
 „ qui, futuris, & pendensibus solummodò
 „ causis inserviat &c., „ & dec. 48. num. 8. ibi,
 „ Nihilominus fuit per omnes dictum, posse
 „ procedere quoad Quindennia soluta, duran-
 „ te illa opinione, & sic quoad præterita, non
 „ autem quoad futura &c., „ & dec. 70. num. 3.
 „ ibi, „ Cum dato etiam, quòd ista possit dici
 „ nova opinio, seu declaratio, quamvis non
 „ esset trahenda ad casus præteritos, & confir-
 „ matos &c. At tamen benè traheretur ad casus
 „ pendentes, & executioni traditos &c., „
 „ repetit. post Tract. int. Decision. Sacr. Rot. Rom.
 „ in ordine la VIII. IX. & X. quia hoc modo per
 „ indirectum Constitutio remaneret elusoria, ac
 „ frustratoria, si per relationem ad quindennia
 „ præterita, non censeretur voluisse quoque, de-
 „ rogare contrariæ observantiæ super non solu-
 „ tionem quindenniorum in præteritum.***

ARGUMENTUM.

Quindennia ex Beneficiis annum valo-
 rem viginti quatuor Ducatorum auri de
 Camera excedentibus, Seminario, seu
 Collegio unitis, sive ex perpetuis Pen-
 sionibus dictam summam excedentibus,
 ad favorem Seminarii, seu Collegii reser-
 vatis, antequàm illuc introducti fue-
 rint Alumni, incipiunt currere à die
 effectuatæ Unionis, quantumvis Alum-
 ni postea in Seminarium introducti fue-
 rint.

S U M M A R I U M .

- 1 Solent quandoque Pontifices unire Beneficia, seu reservare Pensiones Seminario, seu Collegio nondum erecto .
- 2 Solus Papa, non autem Ordinarius Loci id facere potest, sante Sacro Concilio Tridentino sessione 23. de Reformatione cap.18.
- 3 Ex Unione Beneficii, seu reservatione Pensionis facta Seminario, seu Collegio, antequam illuc introducti fuerint Alumni, quindennia currere incipiunt à die effectuatæ Unionis, quantumvis Alumni postea in Seminarium introducti fuerint .
- 4 Pueri constituunt formale Seminarium .
- 5 Preparatio, seu destinatio Collegii, aut Seminarii equipollere videtur Collegio, aut Seminario jam formaliter erecto .
- 6 De proximo accingendus habetur pro accincto .
- 7 Collegium, sive Seminarium statim ac formatum est, querit, undè vivat .
- 8 Est corpus, quod nascitur cum dentibus .
- 9 Preparatio non convenit rei gerendæ in damnosis .
- 10 Intentio unicuique est subvenire Collegio formali .
- 11 Verè erectum dicitur Collegium, seu Seminarium formale, etiamsi pueri introducantur in domo conductitia per modum provisionis .
- 12 Non tutum nulla sunt qualitates .
- 13 Papa, ad differentiam Ordinarii, unire potest Beneficia etiam Seminario, seu Collegio nondum erecto .
- 14 Recensetur absurdum oriturum, si antè introductionem puerorum deberentur quindennia .
- 15 Collegium, seu Seminarium de proximo erigendum, fingitur de Jure jam erectum, & constructum .
- 16 Partus futurus habetur pro nato .
- 17 Lex Julia de fundo dotali habet locum etiam ad favorem sævine de proximo nubenda .
- 18 In favorabilibus tantum Collegium, aut Seminarium de proximo erigendum, habetur pro erecto .
- 19 In favorabilibus, homo existens in utero, habetur pro nato .
- 20 Favore dotis mulier nubenda, habetur pro nupta .
- 21 Ex Sac. Concil. Trident. sess. 23. de Reformat. cap. 18. injungitur Ordinariis, ut contribuere faciant Beneficiatis, & Beneficia simplicia uniant Collegiis .
- 22 Intellectus Sacri Concilii dicto loco, adducitur .
- 23 Alius intellectus ejusdem Sacri Concilii dicto loco .
- 24 Muri non faciunt Seminarium, aut Collegium .
- 25 Non locus sanctificat hominem, sed homo locum .
- 26 Alius intellectus ejusdem Sacri Concilii dicto loco .
- 27 Beneficia unita, non amplius vacant .

C A P I T U L U M C X L V I .

- 1 Solent aliquando Summi Pontifices, erudiendæ (prout par est) juventuti apprime intenti, occasione præsentanæ vacationis Beneficii, seu Pensionis, illud unire, illamque respectivè reservare ad favorem Seminarii, seu Collegii nondum erecti, neque adhuc habentis Alumnos, seu Scholares, quod sanè Papa, qui non ligatur Decreto Sacri Concilii Tridentini sess. 23. de Reformat. cap. 18. non autem Ordinarius Loci, Papa inferior, facere potest, Pyrrh. Corrad. in prax. beneficiar. lib. 4. cap. 8. num. 2. Antonell. de regim. Eccles. Episcop. lib. 3. cap. 8. num. 9. Versiculo hoc autem, Tondut. resol. Cano-

nic. & benefic. par. 3. cap. 144. num. 4. Frances de Eccles. Cathedral. cap. 28. nu. 447. & eadem occasione solet etiam in controversiam revocari, an quindennia statim incipiunt currere etiam antè introductionem Alumnorum, an verò solummodo post eorum introductionem, proindeque resolvimus in præsentia, quòd quindennia ex Beneficiis annuum valorem XXIIV. Ducatorum auri de Camera excedentibus, Seminario, seu Collegio unitis, sive ex perpetuis Pensionibus dictam summam excedentibus, ad favorem Seminarii, seu Collegii reservatis, antequam illuc introducti fuerint Alumni, incipiunt currere à die effectuatæ Unionis, quantumvis Alumni postea in Seminarium introducti fuerint, cum Administratores Bonorum Beneficii uniti, aut Pensionis reservatæ, censeantur gravati impendere in fabricam fructus Beneficii uniti, aut Pensionis reservatæ superextantes solutioni quindennii .

In nihilum relevante, quòd Seminarium, seu Collegium, quantumvis materialiter constructum reperitur, non tamen constat ex parietibus, & domicilio ad inhabitandum, sed bene ex cæteris puerorum infimul literas addicentium, qui constituunt formale Seminarium, seu Collegium, Turricell. de Union. Benefic. cap. 9. n. 27. Barbosa de Episcop. par. 3. alleg. 77. num. 23. & ad Sac. Concil. Tridentin. sess. 23. de Reformat. cap. 18. num. 11. Ricc. in prax. par. 1. resol. 380. n. 1. Lotber de re benefic. lib. 1. quest. 29. n. 47. cum seqq. Pyrrh. Corrad. in prax. beneficiar. lib. 4. cap. 8. num. 32. cum seqq. Antonell. de regim. Eccles. Episcop. lib. 3. cap. 8. num. 9. Pignatell. consult. Canonic. tom. 1. consult. 179. num. 18. & tom. 8. consult. 36. num. 2. Frances de Eccles. Cathedral. cap. 28. num. 428. & 433. Card. de Luca in annotat. ad Sac. Concil. Tridentin. discurs. 25. num. 17.

Quòd præparatio, seu destinatio Collegii, aut Seminarii equipollere videatur Collegio, aut Seminario jam formaliter erecto, l. quid ergo 3. §. quid ergo 6. ff. de contrar. judic. vel. p. ut de proximo accingendus, habetur pro jam accincto, l. filiusfamilias 43. ff. de militar. testam. ego in altero Traët. de Quindenn. cap. 50. num. 718. cum seqq. cum Collegium, sive Seminarium statim, ac formatum est, querit, undè vivat ex fructibus perceptis Beneficii uniti, vel Pensionis reservatæ, qui inservituri sunt pro subventionatione Collegii, seu Seminarii, quod fructus percipiendos expectare nequit; est enim corpus, quod nascitur cum dentibus, statimque querit cibum, quem devoret: sicque videretur, solvenda esse quindennia à die Unionis Beneficii, seu reservationis Pensionis, non expectata formali erectione Collegii, seu Seminarii, mediante introductione Rectoris, Magistrorum, & Scholarium .

Minus refragatur, quòd præparatio non convenit rei gerendæ in materia, ut ista, Collegio, seu Seminario damnosa, qualis est solutio quindenniorum; quidquid sit, si versaremur in materia eidem Collegio, seu Seminario proficua: quia, cum interim fructus Beneficii uniti, aut Pensionis reservatæ impendantur in fabricam materiale Collegii, seu Seminarii, sicque in beneficium futurorum Collegialium, seu Seminariorum, interim etiam currere debent quindennia

deania, nè aliàs futurum Collegium, seu Seminarium usque ad sui formalem erectionem, quæ post longum tempus perfici valet, interim contra omnem iustitiam locupletetur cum iactura aliena, Annatistarum nempe, quindennia hac via, & prætextu exigere non valentium.

- 10 Longè minùs obitat, quòd intentio Papæ unientis Beneficium, aut reservantis Pensionem, non sic subvenire Collegio, seu Seminario materiali, sed formalitantiùm, sicque ipsi Collegialibus, seu Seminaristis; adeo, ut mellus esset, pendente fabrica, interim introduci pueros
- 11 in domo conducticia per modum provisionis, cum etiam tunc diceretur verè erectum Collegium, seu Seminarium formale, *Antonell. de regim. Eccles. Episcop. lib. 3. cap. 8. num. 9. in fin. Card. de Luca in annotat. ad Sac. Concil. Tridentin. discurs. 25. num. 17. Pignatell. consultat. Canon. tom. 3. consult. 36. num. 3. Frances de Eccles. Cathedral. cap. 28. num. 49. cum seqq. & nu. 430. Monacell. in formular. legal. practic. Eccles. tit. 12. in adnotation. num. 2. par. 1.* quia fabrica potest diù durare, & interim Annatistæ, hoc subterfugio, defraudantur in exactione quindenniorum, quæ sub specioso prætextu, & excusatione non introductionis puerorum differtur, percipiente hoc medio tempore Administratore fructus Beneficii uniti, seu Pensionis reservatæ nomine futurorum puerorum.

- Ejusdem irrelevantia est, quòd aliàs ridiculum esset obligare ad quindennia Collegiales, seu Seminaristas, qui nondùm in rerum natura
- 12 sunt, quorum non entium nullæ sunt qualitates, *cap. ad audientiam 5. il. 2. de Eccles. edific. l. quidam referunt 14. s. 1. ff. de iure Codicill. l. ejus, qui in Provincia 41. ff. si cert. petat. l. decem 116. ff. de verb. oblig. l. est enim 2. ff. de usu fructu, l. 1. ff. de usufructu legato*; quia, si Papa, ad differentiam Ordinarii Papa inferioris, uirare potest Beneficia, longèque magis reservare Pensiones ad favorem etiam Collegii, seu Seminarium nondùm erecti, *Antonell. de regim. Eccles. Episcop. lib. 3. cap. 8. num. 9. versiculo hoc autem*, per necessarium consequens quindennia debentur à die Unionis Beneficii, seu respectivè reservationis Pensionis, non autem à die introductionis puerorum; quidquid forsitan dicendum esset in Unione Beneficii, seu reservatione Pensionis ab Ordinario facta ad favorem Collegii, sive Seminarii erigendi, quo casu procul dubio non deberentur quindennia à die Unionis Beneficii, seu reservationis Pensionis ob illius nullitatem; quæ tamen nullitas non adest, nec ullo modo considerari potest in Unione Apostolica: undè ob veriditatem rationis Uni Pontificia ab initio valida, è contra ad differentiam Unionis Ordinariæ illicò operari debet suum effectum causativum quindenniorum etiam antè formalem Collegii, seu Seminarium erectionem, & puerorum introductionem; quia non bene compatitur, Unionem Apostolicam esse validam, & tamen ob aliquam causam non illicò deberi quindennia: nec major videtur dari posse causa, illa debendi, quàm spes futuræ introductionis puerorum, in quorum gratiam Unio facta fuit; præsertim, cum fructus Beneficii uniti, vel Pensionis reservatæ, destinentur futuris Alumnis, æquum est, quòd eorum nomine, Administrator incipiat

solvere quindennia, non expectata Adolescentium introductione, quasi quòd Collegiales, seu Seminaristæ teneantur subire hoc onus, & incommodum quindenniorum, qui sentire postea debent commodum fructuum Beneficii sibi uniti, aut Pensionis sibi reservatæ, quod profectò non sentirent, si eorum Collegio, seu Seminario Beneficium per prius unitum, seu Pensio per prius reservata non esset.

Haud minoris insubstantia est, quòd immò Alumni solummodò tenerentur ad quindennia, quando incipiunt uti fructibus Beneficii uniti, aut Pensionis reservatæ, non autem quando fructus per accidens colliguntur ad Administratorem, quibus tunc uti non poterant, uti nondùm in Collegio, seu Seminario præexistentes: undè major iniquitas videretur insurgere, quòd deberentur quindennia sub solo prætextu perceptionis fructuum absque eo, quòd Collegiales, seu Seminaristæ de tempore solutionis quindennii uterentur fructibus perceptis, quantumvis in spe illis usari postea fuit: immò oriretur absurdum, & (quod peius est) litigium, quòd nempe antè formalem erectionem solveretur quindennium, & fortassè medio tempore aliqua ex causa Collegium, seu Seminarium dissolveretur, hincque daretur ansa controversiæ, an Annatistæ tenerentur restituere exactum quindennium, & cui restituere; ad quæ inconvenientia evitanda, convenientius, justius, ac honestius esse videretur, non solvi quindennium antè tempus, quàm solutum repetere: quando tamen potius quindennium non esset restituendum ad Annatistis, veluti insimili ad aliud propolitur observat *bon. mem. R. P. D. Piton. discept. Eccl. par. 1. discept. 13. num. 5. 6. 7. 10. 11. 12. 13. 14. 16. 17. 22. 23. 24. 27. 29. & 30. ibi*, substitiendum videtur, pecunias solutas pro media annata, seu Comuni non esse restituendas &c. licet &c. nullos perceptit fructus Ecclesiæ ob non factum locum futuræ successioni &c. licet hujusmodi tributum non exigatur intuitu collationis, & provisionis Beneficiorum, & Ecclesiarum, ex quò esset simonia, sed ratione fructuum Sedi Apostolicæ reservatorum ex titulo præambulo reservationis, quasi hoc tributum sit æs alienum, & onus reale deducendum ex fructibus Beneficii &c. dico, Commune Servitium, non esse restituendum ob prædecessum Coadjutoris, eò quia illud non fuit solutum, nec debitum ratione perceptionis fructuum &c. sed fuit debitum, & solutum principaliter, & finaliter tanquàm onus à Papa &c. injunctum &c. Agitur de conditione, seu repetitione soluti, in qua præsumptio est pro Cancellaria, seu Dataria, quòd licitè receperit, quod solutum est, nisi condicens, probet notoriè, & manifestè pecunias fuisse datas restrictivè, taxativè, & finaliter ex aliqua causa, quæ sequuta non fuerit; ità, ut etiam probet negativam coarctatam, quòd ex alia causa possibili dari non potuerit, nec ex alia ratione imaginabili solutio debita censeri valeat &c. cum enim solutio purè facta fuerit in ipso actu expeditionis literarum, nulla expressa causa de futuro, utriusque censetur facta pro ipsa causa de præsentibus &c. Cumque non habeamus aliquem Textum, seu Constituta-

,, tutionem specialem, quæ dicat, Annatas, &
 ,, Communia Servitia &c. deberi conditionatè,
 ,, quatenus percipiantur fructus Beneficiorum
 ,, &c. & solum sic quæstio inter Doctores, an
 ,, solvatur Annata ratione fructuum, vel ratio-
 ,, ne Collationis, seu Provisionis, & isti, ad
 ,, evitandam labem Simonix, dicant, deberi
 ,, ratione fructuum, & non provisionis &c. uti-
 ,, que in casu, quo cessat labes ista Simonix,
 ,, & potest Annata referri ad ipsam provisionem,
 ,, non debet necessariò referri ad causam
 ,, fructuum, nisi tamquam accidentalem, &
 ,, demonstrativam, quæ, si non sequatur, non
 ,, facit cessare debitum, nec repetitioni locum
 ,, præbet &c. & proinde, si casu merè fortuito
 ,, &c. Ecclesia haberi non possit, nec fructus
 ,, percipi, exindè non condicitur tributum,
 ,, quod fuit ab initio purè debitum Principi
 ,, pro obtinenda gratia &c. Quòd autem Com-
 ,, mune Servitium solvatur non habita ratione
 ,, principaliter, & taxativè ad perceptionem
 ,, fructuum, sed benè tamquam onus à Sum-
 ,, mis Pontificibus imponi solitum &c. viderur
 ,, evidentissimum &c. quia dictum Commune
 ,, solvitur in ipso actu expeditionis literarum,
 ,, tanquam tunc purè, & simpliciter debitum,
 ,, quæ quidem solutio arguit clarè, non deberi
 ,, Commune propter fructus futuros ab Eccle-
 ,, sia percipiendos, seu conditionaliter, quate-
 ,, nus illi percipiantur, quia, si illud ex tali
 ,, causa fructuum, & non ex alia debitum foret,
 ,, certè non solveretur purè, & anticipatè
 ,, in actu expeditionis literarum &c. Proinde
 ,, cum nemo præsumatur petere, &olvere in-
 ,, debitum, eo ipso, quòd tam Dataria, seu
 ,, Cancellaria, quam provisi &c. semper incon-
 ,, cussè petierunt, & respectivè solverunt Com-
 ,, munita Servitia, seu medias Annatas in expedi-
 ,, tionem literarum &c. nunquam practicata
 ,, fuerit obligatio de solvendo in eventum &c.
 ,, sed purè, & simpliciter semper practicata
 ,, fuerit actualis solutio, exindè certius argu-
 ,, mentum dari non potest ad demonstrandum,
 ,, quòd Annata non solvatur conditionaliter
 ,, propter fructus futuros ab Ecclesia percipiendos,
 ,, sed benè pro ipsa gratia &c. nam aliàs
 ,, Cancellaria non practicaret solutionem, seu
 ,, receptionem Communis in actu expeditionis
 ,, literarum, dum illa tali casu esset omninò
 ,, indebita, dum exactio Annatæ non sit ratio-
 ,, ne alicujus obligationis personalis ortæ in
 ,, ipsius collationis articulo, sed ratione debiti
 ,, realis fructibus infixi &c. dum ergò actualis
 ,, exactio fit in ipsa expeditione literarum, si-
 ,, gnum evidens est, solutionem non deberi ex
 ,, causa finali fructuum percipiendorum, sed
 ,, tamquam onus impositum à Summo Pontifi-
 ,, ce &c. quia &c. si pro Coadjutoria solvatur
 ,, componenda, & contingat, Coadjutorem
 ,, præcedere Coadjuto, non restituitur Com-
 ,, ponenda &c. quod sanè evidentè demon-
 ,, strat, in solutionibus, quæ fiunt pro Coadju-
 ,, toris, non haberi respectum ad &c. utilita-
 ,, tem ex fructibus, quos percipiat Provisus,
 ,, sed id tantum considerari, quod respicit
 ,, concessionem gratiæ &c. aliud non attenditur,
 ,, quam sola concessio, & pro ea dum-
 ,, taxat fiunt solutiones in subsidium Principis
 ,, indicatæ, quòdque gratia dicitur consumpta

,, per solam expeditionem literarum, in cujus
 ,, actu solutio est debita &c. non operatur, ut,
 ,, quod antea fuit debitum, evadat indebitum
 ,, ex post facto casuali &c. sicut videmus,
 ,, quòd, si quis obtineat dispensari pro con-
 ,, trahendo matrimonio in gradu prohibito, &
 ,, pro dispensatione aliquid solvat, non exindè
 ,, quòd matrimonium sequutum non sit &c. resti-
 ,, tuitur solutum, & passim id succedit in
 ,, aliis gratiis, quæ executioni demandari
 ,, non potuerunt ob fortuitos casus, cum Papa
 ,, se non obliget ad casus fortuitos in concessio-
 ,, ne gratiarum, seu (ut ita dicam) de evictio-
 ,, ne. Ex quibus cum pateat, solutionem Com-
 ,, munitis postè referri ad aliam causam, quam
 ,, perceptionis fructuum Ecclesiæ, non debet
 ,, ea retractari, si fructus non fuerint percepti
 ,, &c. quia, cum agatur, non quidem de exi-
 ,, gendo debitum Communis in vim præexi-
 ,, stentis obligationis de solvendo, sed de repe-
 ,, tendo jam solutum, & sic de reddendo con-
 ,, ditionalem, & causalem solutionem, quæ
 ,, conditionata non fuit, sed purè facta ab ini-
 ,, tio &c. non est referenda Annata, eadèque
 ,, restringenda ad merum onus, & intuitum
 ,, fructuum percipiendorum, nisi occasionaliter,
 ,, & demonstrativè, non autem finaliter,
 ,, & taxativè &c. undè, licet Annata, seu
 ,, Commune in Coadjutoris debeatur, & sol-
 ,, vatur occasione fructuum &c. tamen solvi-
 ,, tur, & debetur principaliter tamquam onus
 ,, ipsius concessionis &c. idèoque, quantumvis
 ,, cesset factum, hoc est illa occasio, propter
 ,, quam Annata imposita est, scilicet perceptio
 ,, actualis fructuum, non exindè tamen cessat
 ,, ipsum jus, hoc est causa debendi ratione
 ,, concessionis &c. habitæ, & consumptæ per
 ,, solam expeditionem literarum &c.

Quia, cum Collegium, seu seminarium **15**
 proximo erigendum, singular de Jure jam ere-
 ctum, & constructum, *Amosax. de caus. piis*
lib. 4. cap. 12. n. 43. ego in altero Tract. de Quin-
denn. cap. 50. num. 718. cum seqq. ad intar par-
tus futuri, qui habetur pro nato, per textum in
l. qui in utero est 7 l. qui in utero sunt 26 ff. de
stat. homin. l. prægnantis 3. ff. de pæn. & ad intar
fœnibus de proximo nubenda, in cujus fundo
17
 dotali habet locum lex Julia de fundo dotali,
l. lex Julia 4. ff. de fund. dotal. quantumvis dos
 sine matrimonio esse non possit, *l. dotis 3. ff. de*
jur. dot. sequitur, deberi quinquennia à die
 Unionis Beneficii, seu reservationis Pensionis,
 quod idem est, ac à die factæ erectionis, non
 expectata vera, ac formalis erectione, quasi
 quòd fictum Collegium, seu Seminarium,
 quod in Jure pro erecto habetur, incipiat tenè-
 ri ad quinquennium.

Corruit quoque objectum, quòd immò quin-
 dennia non debentur à personis fictis, & in fa-
 vorabilibus tantum Collegium, aut Semina-
 rium de proximo erigendum, habetur pro ere-
 cto; prout etiam homo existens in utero, habe-
 tur pro nato, & mulier nubenda, habetur pro
 nupta favore dotis, ut gaudeat beneficio legis
 Julix de fundo dotali; in materia verò quin-
 denniorum de præjudiciale est Collegio, seu Semi-
 nario de proximo erigendo, haberi pro jam
 erecto, ut patet ad sensum, ob quinquennium
 iuterim solvendum etiam, antequam introdu-
 can-

21 cantur Collegiales, seu Seminariæ; quia, si ex *Sacro Concilio Tridentino sess. 23. de Reformat. cap. 18. antè med.* iungitur Ordinariis Locorum, ut contribuere faciant in certa taxa Beneficiarios, & nonnulla Beneficia simplicia uniant Collegiis, seu Seminariis in eorum fabricam, clarè apparet, quindennia esse solvenda etiam antè introductionem Collegialium, seu Seminariarum, cum supponat Concilium tam contributiones Beneficiorum, quam fructus Beneficiorum unitorum inservire debere fabricæ materiali.

22 Nec est verum, quòd, si benè pendatur totus contextus sanctionis Conciliaris, contrarium videtur deprehendi, ex eo quòd, quantumvis *Sacrofancta Tridentina Synodus* supponat, redditus hujusmodi inservire posse fabricæ, at tamen quoque supponit post introductos Scholares, dum ibidem post habitum sermonem de fabrica materiali, eosdem fructus asserit inservire quoque debere mercedi Præceptorum, ac Ministrorum; undè clariùs videtur supponere, jam adesse Scholares, aliàs ad quid habere Magistros, & Ministros stipendiatos absque Scholaribus; essent enim sumptus superflui, quos *Sacrum Concilium* voluisse alienum est, immò abhorret, cum isti manducarent, & non laborarent; clariùs insuper hunc esse germanum sensum, ac intellectum, suadet, ex eo, quòd post habitum sermonem de Magistris, & Ministris, idem *Concilium* supponit, memoratos proventus erogandos esse ad alendam juventutem, nec implicare, viderur, quòd in principio eosdem redditus destinet etiam in fabricam, quasi quòd supponat casum nondum sequitur introductionis puerorum; benè enim stare potest, quòd jam introducti sint pueri, & fabrica nondum perfecta, sed post eos introductos illa perficiatur, vel quòd saltem pendente fabrica introducti sint in aliqua domo emptæ, seu conductæ, quousque fabrica perficiatur: ita, ut veritas esse videatur, mentem Concilii non esse, nec talem debere esse, quòd fructus Beneficii uniti inservire possint dumtaxat fabricæ materiali, *Gonzalez ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensib. gloss. 5. §. 7. num. 77.* sicque etiam antè introductos Scholares debeantur quindennia,

23 præsertim dum *Concilium* mandat, Unionem fieri Collegio, & per verbum Collegii dissonum esse videtur intelligi de Collegio materiali constante solis parietibus, quod absque Collegialibus propriè dici nequit Collegium ex jam supra ponderatis, & præexistentibus verbis ejusdem

24 *Concilii* ibi: *ad alendam juventutem*, muri namque non faciunt Seminarium, aut Collegium, sed Scholares, ut magis sensatè ait *Gonzalez loc. mox citat. num. 73.* Cathedra non facit Sacerdotem, sed Sacerdos Cathedram, nec locus sanctificat hominem, sed homo locum, *can. multi 12. distinkt. 40.*

Nec sentiendum esse videtur, quòd *Concilium* gravare vellet Beneficiatos totius Diocesis ad contribuendum eis eorum Beneficiorum fructibus favore fabricæ materialis, minùsque unite mandaret Beneficia favore ejusdem in præjudicium Ordinariorum, immò & Sedis Apostolicæ, qui, & quæ, mediante Unionè, ampliùs conferre nequeunt Beneficia semel unita, uti non ampliùs vacantia, *Gonzalez ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. reservator. Mens. gloss. 5. §. 7.*

num. 7. Turricell. de Union. Benefic. cap. 4. nu. 27. cum seqq. quia semper remanet fitma suprà proposita principalis conclusio *num. 3.* quòd nimirum quindennium debeatur ex momento Unionis effectuatæ etiam antè introductos Alumnos in Seminarium, ex viva ratione superiùs *num. 9.* adducta, quòd Administratores Bonorum Beneficii uniti, aut Pensionis reservatæ intelligantur gravari impendere in fabricam fructus Beneficii uniti superextantes solutioni quindennii.

ARGUMENTUM.

Quindennia soluta à tertio, nomine manus mortuæ, præsumuntur soluta vigore mandati Procuræ saltem taciti, seu præsumpti ejusdem manus mortuæ.

SUMMARIUM.

- 1 Mandatum Procuræ præsumitur ob erogatam considerabilem pecuniarum quantitatem.
- 2 Quindennia soluta à tertio nomine manus mortuæ, præsumuntur soluta vigore mandati Procuræ.
- 3 Nemo præsumitur velle solvere ex propria crumena.
- 4 Tertius rectè solvere potest pro alio, consentiente tamen eo, cui solvitur.
- 5 Solvens pro alio debitum necessarium, experiri valet actione negotiorum gestorum, etiam non reportata cessione.
- 6 Mandatum non præsumitur etiam ex diuturnitate temporis, in materia obligandi alium.
- 7 Quod tamen habet contraditores.
- 8 Mandatum ad delinquendum, nullo temporis cursu præsumitur.
- 9 Mandatum præsumitur in solvente pro alio.
- 10 Nemo præsumitur velle jactare suum.
- 11 Homines potius solvunt malè libenter propria debita.
- 12 Tertius solvens Pensionem considerabilem, præsumitur illam solvere de mandato Titularis.

CAPITULUM CXLVII.

Cum nemo præsumatur ad eò factus, ut velit solvere pro alio, præsertim notabilem summam absque mandato Procuræ, quod quidem præsumitur ob erogatam considerabilem pecuniarum quantitatem, *Concil. alleg. 54. num. 17. Card. de Luca de Judic. discurs. 6. nu. 4. de Benefic. discurs. 10. num. 12. versiculo potissimè quia, & de Regalib. discurs. 41. num. 21.* idèò firmatur in presenti, quòd quindennia soluta à tertio, nomine manus mortuæ, præsumuntur soluta vigore mandati Procuræ saltem taciti, seu præsumpti ejusdem manus mortuæ; ob hæc enim circumstantias solutio præsumitur facta de mandato speciali, *Cancer. var. resol. tom. 2. cap. 6. de solutione. sub num. 44. Barbosa in prax. exig. Pension. par. 1. quæst. 2. num. 3. Beltramin. ad Gregor. dec. 275. num. 20. Rota coram Verall. aliàs Caputaqu. dec. 165. num. 2. par. 3. de Grass. dec. 6. num. 6. de probatione. dec. 2. per tot. de caus. possess. & propriet. in antiq. & post Zaccch. de Societat. Offic. dec. 27. num. 1. & nemo præsumitur velle solvere ex propria crumena, l. Plautius 61. ff. de Procurat. or. l. si ancillam 4. ff. de re*

- judicata*, Boer. *decif. Burdegal.* 273. num. 5.
- 4 Quibus in durioribus terminis aditipulatur, quod tertius rectè solvere potest pro alio, contentente tamen eo, cui solvitur, illum liberando, ac extinguendo illius obligationem, cum in materia quinquenniorum non admittatur alius pro alio ad solvendum invito creditore; dum enim quinquennium solvitur in recognitionem domini Summi Pontificis, hæc recognitio procedere debet ab ipso debitore, vel cum ejus mandato, *l. solvendo 39. ff. de negot. gest. l. qui decem 72. §. 1. l. solutionem 23. ff. de solutio. l. postliminium 19. ff. de captiv. & postlimin. revers. Maur. de solutio. cap. 25. num. 1. cum seqq. ac per tot. Salgad. labyrinth. creditor. par. 3. cap. 8. num. 46.*
- 5 Panimoll. *dec.* 18. *adnotat.* 2. num. 32. proindeque fit, quod solvens quinquennia pro manu mortua illorum debitrice, uti explens debitum necessarium, etiam non reportata cessione ab Annatistis quinquenniorum creditoribus, adhuc experiri valet adversus manum mortuam utili negociorum gestorum actione, cum solutio facta à tertio, pariat actionem negociorum gestorum contra debitorem liberatum, etiam absque ejus mandato, s. *igitur 1. Institution. de obligat. que ex quasi contract. nasc. l. ex mandato 20. in fin. ff. mandat. l. si filius 14. in fin. l. solvendo 39. ff. de negot. gest. Salgad. labyrinth. creditor. part. 3. cap. 8. num. 47. Maur. de solutio. cap. 90. per tot. Card. Mantica. de tacit. & ambig. convent. lib. 11. tit. 29. n. 10.*
- 6 Nec obstat, quod mandatum non præsumatur etiam ex diuturnitate temporis, præsertim in materia obligandi alium, qualis est solutio facta à Procuratore putativo, *Ripa observ. 70. num. 1. Menoch. de præsumptio. lib. 2. præf. 15. num. 3. & præf. 33. num. 19. versiculo probata itaque, Barbosa ad Ordination. Reg. Portugall. lib. 3. tit. 20. §. 10. num. 2. alter Barbosa in cap. 1. num. 2. de Procurator. Valasc. alleg. Jur. tom. 1. alleg. 21. num. 24. Mendez à Castro in prax. lib. 1. cap. 3. nu. 39. cum seqq. Ricc. dec. Cur. Archiep. Neapol. 149. num. 1. par. 2. quia præiudicati Doctores fatentur, firmitatem per ipsos opinionem suos habere contradictores: præterquam quod conclusio, quod non præsumatur mandatum etiam per lapsum temporis, procedere posset in materia de sui natura prava, & peccaminosa, seu contra bonos mores, sicque si ageretur de mandato ad delinquendum; etenim procul dubio istud ad evitandam penam, nullo temporis cursu præsumetur, nisi concludentissime justificatum, *Card. de Luca de Regalib. discurs. 180. n. 4.**
- 9 Non omnino, quod mandatum præsumitur in solvente pro alio, *Menoch. de præsumption. lib. 2. præf. 33. num. 3.* cum nemo præsumatur
- 10 velle jactare suum, *l. cum de debito 25. ff. de probation. quando homines potius solvunt ægré, vel (ut grossolano modo loquar) malè libenter propria debita, ut quotidiana experientia docet, Maur. de solutio. cap. 19. num. 5. Concioll. alleg. 57. n. 9.*
- 12 Hinc fit, quod in simili tertius solvens Pensionem considerabilen, præsumitur illam solvere de mandato Titularis, *Tondut de Pension. Eccles. cap. 50. nu. 40. cum seqq. Barbosa in praxi exig. Pension. part. 1. question. 2. n. 34. cum seqq.*

ARGUMENTUM.

Quinquennia semel soluta à manu mortua intrusa in Beneficiis sibi nulliter unitis, sive in perpetuis Pensionibus ad sui favorem nulliter reservatis, post declaratam nullitatem Unionis Beneficiorum, sive reservationis Pensionum, non sunt iterum solvenda ab altera manu mortua, cui validè unita fuerunt eadem Beneficia, seu validè reservata eadem Pensiones.

SUMMARIUM.

- 1 Quinquennium solutum à manu mortua intrusa, non est iterum solvendum ab alia manu mortua non intrusa.
- 2 Pro Unione invalida non debetur quinquennium.
- 3 Annata soluta per intrusum, non debet iterum solvi per non intrusum.
- 4 Annatistæ percipere nequeunt duo quinquennia.
- 5 Duplex Annata solvenda non est.
- 6 Qualibet manus mortua tenetur ad quinquennium, quando qualibet Unio Beneficii, aut reservatio Pensionis est valida.
- 7 Quinquennium indebitè solutum, repetendum est.
- 8 Cancellaria Apostolica non solet receptum restituere.
- 9 Papa, qui est Dominus Beneficiorum, & Pensionum, non se obligat de evictione.
- 10 Manus mortua intrusa, solvens quinquennium, regressum habet contra manum mortuam non intrusam pro bonificati one quinquennii jam soluti.
- 11 Manus mortua intrusa, solvens quinquennium, dicitur gessisse negocium utile manus mortue non intrusæ.
- 12 Possesso intrusi redundat ad commodum non intrusi.
- 13 Legitimus possessor non solvit gabellam solutam ab illegitimo possessore.
- 14 Non stante observantia in contradictorio judicio, non est locus reiterationi solutionis quinquennii.

CAPITULUM CXLVIII.

EO, quod quandoque accidit, ex duabus manibus mortuis, quibus unitur unum, idemque Beneficium, sive reservatur una, eademque Pensio, unam manum mortuam reperti intrusam in possessione Beneficii sibi nulliter uniti, sive in possessione Pensionis sibi nulliter reservatæ, antè tamen declaratam nullitatem Unionis Beneficii, seu reservationis Pensionis, jam solvisse quinquennium, validèque subindè uniti alteri manui mortuæ idem Beneficium, sive validè reservari eandem Pensionem, peregrina coincidere valet disceptatio super solutione novi quinquennii, seu reiteratione illius solutionis faciendæ, vel fieri præterensæ per manum mortuam, cui validè unitum est idem Beneficium, seu reservata est eadem Pensio; quamobrem in præsentibus resolvimus, quod quinquennia semel soluta à manu mortua intrusa in Beneficiis sibi nulliter unitis, sive in perpetuis Pensionibus ad sui favorem nulliter reservatis, post declaratam nullitatem Unionis Beneficiorum, sive

sive reservationis Pensionum, non sunt iterum solvenda ab altera manu mortua, cui valide unita fuerunt eadem Beneficia, seu valide reservata eadem Pensiones; facta enim solutio quindennii pro Beneficio nulliter unito, sive pro Pensione nulliter reservata, inservire solummodo debet pro valida Unione, proque valida reservatione Pensionis, quæ sola habuit effectum, nè aliàs pro Unione, aut reservatione invalida, pro qua nullum debetur quindennium, illud solvatur, ad instar Annatæ per intrusionem solutæ in actu assertæ suæ Provisionis, non amplius solvendæ per legitimum provifum de eodem Beneficio, *Rota coram Manzaned. dec. 842. per tot. repetit. in recentior. par. 4. tom. 3. in ordine la 628.* aliàs, si altera manus mortua teneatur novam solutionem quindennii facere non obstantè præventiva solutione de illo jam facta per manum mortuam intrusam, sequeretur intolerabilis iniquitas, quòd nempe Annatistæ bis reciperent super eisdem fructibus, superque eodem Beneficio, vel eadem Pensione quindennium, quod facere nequeunt citrà palpabilem injustitiam, ut in simili de bis non solvenda Annata, *Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 3. de annat. num. 43.*

Nec obstat, quòd pro qualibet Beneficii Unione, seu Pensionis reservatione novam videretur deberi quindennium non attenda solutione facta alterius quindennii, pro una Unione, seu reservatione, quasi quòd quilibet manus mortua, cui idem Beneficium unitum, vel eadem Pensio reservata extitit, ad quindennium teneatur, quia id procederet, si Unio Beneficii, seu reservatio Pensionis esset valida, non quando, ut in casu, illa invalida est, sicque habetur, ac si Unio Beneficii, seu reservatio Pensionis sequuta non esset, tamquam non effectuata.

Minus obstat, quòd videretur repetendum esse quindennium ab Annatistis per manum mortuam intrusam uti indebitè solutum ob defectam nullitatem Unionis Beneficii, seu reservationis Pensionis, *tot. tit. ff. C. de condition. indebit. elsèque locum novo quindennio solvendo per secundam manum mortuam, quia Cancellaria, seu Camera Apostolica, sive Annatistæ ab ea causam habentes non solent receptum restituere, veluti de annata advertunt Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 3. de annat. num. 45. in principio, ibi: Cancellaria receptum non restituit & c. bon. mem. R. P. D. Piton. discept. Eccles. par. 1. discept. 18. num. 22. in principio, ibi: non restituitur componenda & c. cum Papa, qui est Dominus Beneficiorum, & Pensionum, non se obliget (ut ita dicam) de evicione, bon. mem. R. P. D. Piton. loc. citat. num. 24. in principio.*

Minus obstat, quòd irrationabile sit, ut manus mortua carens comodo Unionis Beneficii, aut reservationis Pensionis declaratæ nullæ, sicque non faciens fructus suos Beneficii nulliter sibi uniti, seu Pensionis nulliter sibi reservatæ, repetere nequeat quindennium à se indebitè solutum; quia, nè manus mortua non intrusa copuleretur aliena jactura, alterius nempe manus mortuæ intrusæ solventis, ista habebit regressum contra manum mortuam non intrusam pro bonificatione quindennii jam soluti, quod,

cum inservire non potuerit pro Unione invalida Beneficii, seu reservatione invalida Pensionis, jure merito bonificandum venit tamquam inserviturum pro Unione valida Beneficii, seu pro reservatione valida Pensionis, pro qua semper per istam manum mortuam solvendum esset, si per alteram manum mortuam solutum non esset.

Benè verum est, quòd, si manus mortua non intrusa agit hac occasione contra manum mortuam intrusam pro condemnatione fructuum per eandem in intrusionem nulliter perceptorum, intrabit compensatio saltem pro fructibus primi anni; quasi quòd manus mortua intrusa, solvens quindennium, dicatur gessisse negocium utile alterius manus mortuæ non intrusæ, ad cuius tantum commodum intrusa possidere dicebatur, ut in specie annatæ per intrusionem solutæ ponderat *Rota dec. 842. num. 18. coram Manzaned. geminata in recentior. dec. 628. par. 4. recentior. tom. 3.*

Nullius insuper ponderis est, quòd quindennium solutum per manum mortuam intrusam, benè inservire possit pro Unione Beneficii, proque reservatione Pensionis etiam nulla, quæ saltem Unio Beneficii, seu reservatio Pensionis de facto est, pro qua videretur, etiam deberi quindennium, quia æquius est, ac verisimilius, voluisse Pontifices, solvi potius quindennium pro Unione Beneficii, aut reservatione Pensionis de Jure, & de facto, quam pro Unione Beneficii, aut reservatione Pensionis de facto tantum; aliàs, si centum Uniones Beneficiorum, aut centum reservationes Pensionum nulliter, & de facto tantum fierent, centies quindennia solverentur, quando tamen in Beneficiis regulariter non admittuntur plures possessores, sed possessio intrusi redundat ad commodum tantum veri, legitimi, ac justi possessoris, ut in annata firmavit *Rota dec. 628. par. 4. tom. 3. recentior. duplicata coram Manzanedo decis. 842. num. 11. cum seqq. vel in omni casu, quando etiam in Unione Beneficii, seu reservatione Pensionis de facto tantum, seu nulla deberetur quindennium à manu mortua intrusa, possidente Beneficium unitum, seu Pensionem reservatam, in statu implicitæ validitatis, semper verum erit, quòd post defectam, & declaratam nullitatem Unionis Beneficii, aut reservationis Pensionis quindennium hujusmodi computandum sit ad favorem alterius manus mortuæ veræ, ac legitimæ posseditricis, ad instar possessorum etiam de facto, qui, quantumvis teneantur solvere gabellam, attamen alii veri, ac legitimi possessores non teneantur solvere novam gabellam, sed jam soluta, eisdem suffragatur, *Rota coram Manzaned. dec. 842. duplicata in recentior. par. 4. tom. 3. dec. 628. nu. 19. & 20.**

Quid autem dicendum (se offerit Difficultas) si existerit observantia exigendi novum quindennium etiam à manu mortua non intrusa, non obstantè, sive verius non suffragante solutione alterius quindennii jam soluti per manum mortuam intrusam, & asserto, adhuc non esse locum reiterationi solutionis quindennii, si non fuerit obtenta observantia ejusmodi in contradictorio judicio, cum per particularem manus mortuæ solventis voluntatem, ac patientiam præjudicari nequeat alteri manui mortuæ solvere remnenti, veluti in individuo de anna-

nata differuit *Rota* sæpè laudata *decisione* 628. n. 21. par. 4. recentior. tom. 3. rrepetit. coram *Mazzaned.* *decis.* 342. sub num. 18. ibi: Tandem non obstat, quod aliàs in his, & similibus casibus *Sacristia* exegerit illam mediam annatam, & sic dicitur constare de observantia faciendi hujusmodi exactiones, quia ex casibus, sive exemplis adductis in *Summario* ejusdem *Sacristie* n. 2. de duobus *Beneficiatis*, qui solverunt dictam mediam annatam pro illorum ingressu in possessionem, non videtur ullo modo posse firmari observantiam talem, quæ præjudicet *Julio Casari*, tanquam non obtenta in contradictorio judicio, sed emanata ex particulari solvuntium voluntate, qui bene potuerunt de re sua sic disponere, non autem mediante solutione per ipsos facta alteri ingredienti præjudicare, & iniquam conditionem inferre &c.

ARGUMENTUM.

Quindennia ex Beneficiis manus mortuæ unitis, sive ex perpetuis Pensionibus ad favorem manus mortuæ reservatis, anticipatè solvenda sunt in ipso actu Unionis Beneficiorum, seu reservationis Pensionum, non autem expectandus est pro prima illorum solutione, lapsus XV. annorum.

SUMMARIUM.

- 1 Primum quindennium anticipatè solvendum est.
- 2 Annata solvitur in actu provisionis antè fructuum perceptionem.
- 3 Immo cum periculo illos non percipiendi ob præmorientiam provisi.
- 4 Quindennium in locum annatæ successit.
- 5 Idem tempus solutionis habere debet quindennium, quod habet annata.
- 6 Quindennium etiam solvitur à Canonicis, etiamsi Choro non assisterent.
- 7 Recensetur absurdum.
- 8 Quindennium succedit loco annatæ.
- 9 Onus fructuum sequitur ipsum possessorem.
- 10 Provisus de Beneficio Consistoriali, in actu Provisionis solvit Annatam Commune Servitium nuncupatam.
- 11 Quando adest intrusus, fit obligatio de solvendo annatam in eventum pacificæ possessionis.
- 12 Compositionem vulgò Componendam solvens pro dispensatione matrimoniali, postea antè sequutum matrimonium præcedens, non repetit solutum.
- 13 Manus mortua nunquam moritur.
- 14 Annata per Coadjutorem soluta, restituitur illius heredibus in casu, quo Coadjutor præmoriatur Coadjuto, & reprobatum bon. mem. R. P. D. Piton. discept. Eccl. 18. n. 24. par. 1.
- 15 Annata solvitur in recognitionem universalis dominii.
- 16 Officialiales præjudicare nequeunt Summo Pontifici.

CAPITULUM CXLIX.

ADedè privilegiata est quindenniorum causa, ut etiam in eorum solutione potior sit, non habita consideratione ad tempus, ideoque firmat: in præsenti, quòd quindennia ex Bene-

ficiis manus mortuæ unitis, sive ex perpetuis Pensionibus ad favorem manus mortuæ reservatis, anticipatè solvenda sunt in ipso actu Unionis Beneficiorum, seu reservationis Pensionum, non autem expectandus est pro prima illorum solutione, lapsus XV. annorum, prout anticipatè per Provisum solvitur annata in ipso actu Provisionis, antequam fructus primi anni per Provisum percipiantur, *Monet. de distribution. quotidian. par. 3. quest. 9. conc. 6. & ult. num. 33. ibi*, & ex *Itylo Curia* solvitur anticipatè &c. *Mass. Galles. de annat. nu. 23. in principio, ibi*, *Quæ solutio, quòd fiat dumtaxat ratione dictorum fructuum, & non ratione provisionis, vel collationis Beneficiorum, patet, quia provisio, & collatio liberè præcedit; neque unquam propter eam impeditur expeditio supplicationis, sed quando provisus expeditiunt literas bullatas, tunc juxta observatam consuetudinem prædictam, solvunt. Et si nunquam expeditent literas, prout contingit multis, qui, literis non expeditis, cedunt in aliorum favorem, illi sic cedentes, aut sine cessione literas non expedites, nihil solvunt, & tamen v. rum est, quòd eis fuit provilum &c. num 30. antè med. §. Constituentia, ibi*, constituenda est ergo regula, quòd annatam &c. solvunt omnes illi, pro quibus expeditiunt literæ, super provisionibus Beneficiorum vacantium, & super aliis gratis, ex quibus detur jus percipiendi ipsorum Beneficiorum fructus &c. *& in fin. §. Idem, ibi*, idem contingit illis, quibus providetur à Legatis, & Nunciis Papæ, aut ab aliis quibuscumque Prælati habentibus à Papa facultatem conferendi Beneficia reservata; quoniam in literis ipsarum facultatum conuenit apponi Decretum, quòd illi, quibus illarum vigore contingeret provideri de Beneficiis &c. debeant deinde intra certum tempus, desuper impetrare ab ipso Papa novas Provisiones, & super illis expeditè literas, & solvere annatam, & Jura Cameræ &c. *bon. mem. R. P. D. Piton. discept. Eccl. part. 1. discept. 18. nu. 14. ibi*, dictum Commune &c. solvitur in ipso actu expeditionis literarum, tanquam tunc purè, & simpliciter debitum, quæ quidem solutio arguit clarè, non deberi Commune propter fructus futuros ab Ecclesia percipiendos, seu conditionaliter, quatenus illi percipiuntur, quia, si illud ex tali causa fructuum, & non ex alia debitum foret, certè non solveretur purè, & anticipatè in actu expeditionis literarum &c. *Bonacin. oper. tom. 1. disp. 2. punct. 1. num. 5. & 6. ibi*, Secundò dubium est, utrum anticipatè solvendum sit quindennium. Respondeo affirmative, quia in locum annatæ succedit, quæ anticipatè solvitur &c. immò per provilum solvitur annata cum periculo, seu eventualitate non percipiendi fructus ob ejusdem provisi præmorientiam, exemplo Coadjutoris antè Coadjutum præmortui, de quo *bon. mem. R. P. D. Piton. mox relat. discept. 18. num. 5. ibi*, sustinendum videtur, pecunias solutas pro media annata, seu Communi non esse restituendas &c. licet iste prædecefferit Coadjuto, & nullos perceperit fructus Ecclesiæ ob non factum locum futuræ successioni &c. *in fine.*

& n. 10. cum seqq. ac signanter num. 12. post med.
 versic. nec repetitioni, ibi, quia Coadjutor tali
 casu emit aleam incertam consequendi Eccle-
 siam per obitum Coadjuti, & proinde si ca-
 su merè fortuito præmorientiæ ipsius Coadju-
 toris Ecclesia haberi non possit, nec fructus
 percipi &c., & num. 23. ibi, quia habita,
 & consumpta per expeditionem literarum,
 non est locus repetitioni, si gratia non fuerit
 postmodum effectuatæ cum utilitate volita,
 & se sperata per Coadjutorem, cum hoc tri-
 buendum sit casui fortuito, qui non attendi-
 tur &c., quod quidem quindennium tam-
 quam in locum annatæ succedens, & tamquam
 illius soboles, ex fusè per nos suprâ congestis
 Cap. 1. idem tempus solutionis habere debet,
 quod habet ipsa annata, in puncto, Monet. de
 distribution. quotidian. par. 3. quæst. 9. conc. 6. &
 ultim. num. 33. post med. versic. & ex stylo Curie,
 ibi, ex stylo Curie solvitur anticipatè, prima-
 riè que solutio succedit loco illius annatæ, quæ
 regulariter semel solvitur in ingressu Benefi-
 cii &c., Mass. Galfes. de annat. num. 30. in fin.
 §. Est aliud, ibi, Est aliud quoque annatæ
 nomen, Quindennium, non quidem specie,
 sed accidenti, & nomine tantum ab antedi-
 ctis differens &c., Lotther. de re beneficiar.
 lib. 1. quæst. 29. num. 5. & 6. ibi, Ex his verò
 Constitutionibus satis liquet, quindennia hæc
 non esse accidentia inseparabilia à jure anna-
 tarum &c., Card. de Luca de Benefic. discurs.
 89. num. 6. & 7. ibi, Quindennia enim debi-
 ta Camere Apostolicæ, sunt idem, ac Anna-
 tæ, & Servitia, in nihilo differentia, nisi in
 nomine, si vè in tempore solvendi &c. Ergò
 si est unum, & idem, intrat axioma, quòd
 una, & eadem res non debet diverfo jure
 censeri &c. Et quando etiam constituerent di-
 versam speciem subrogatam loco annatarum,
 seu Servitiorum, adhuc idem dicendum esset,
 ex altero pariter vulgari, ac recepto axioma-
 te, ut subrogatum, sit ejusdem naturæ, cu-
 jus est res, in cujus locum facta est subroga-
 tio &c., Bonacin. oper. tom. 1. disput. 2. quæst.
 6. punct. 1. num. 5. & 6. ibi: Secundo dubium
 est, utrùm anticipatè solvendum sit quinden-
 nium. Respondeo affirmatè, quia in locum
 annatæ succedit, quæ anticipatè solvitur &c.,
 Rota coram Card. Seraphin. dec. 1401. nu. 2. & 3.
 & dec. 1410. num. 10. tom. 2. repetit. post Tract.
 int. Decision. Sacr. Rot. Rom. in ordine la IV. & V.
 Undè est, quòd quindennium etiam solvitur
 à Canonicis, etiam si Choro non assisterent,
 Bonacin. loc. mox relat. num. 5. ibi, Respondeo,
 quindennium anticipatè solvi ab iis Canoni-
 cis, qui fructus Beneficiorum unitorum per-
 ciunt, cum enim quindennium in locum
 annatæ succedat, quæ solvitur pro fructibus
 primi anni, par est, ut quindennium solva-
 tur ab iis, qui fructus percipiunt eo anno, in
 quem incidit quindennium, onus enim fru-
 ctuum sequitur ipsorum possessorem &c.
 Nec obsat, quòd, solvendo quindennium
 anticipatè, sequeretur Canonicos, qui tunc
 temporis non obtinerent Canonicatus, sed sub-
 sequentibus annis obtinebunt, onere quinden-
 ni gravari, antequàm Beneficium consequeren-
 tur, quod non est admittendum, Bonacin. suprâ
 citato num. 5. ibi: Ex quo fit, quindennium anti-

cipatè solvendum esse, sequeretur, Canonicos,
 qui tunc temporis Canonicatus non obtinent, sed
 subsequentibus annis obtinebunt, onere quinden-
 ni gravari, antequàm Beneficium consequantur,
 quod non videtur admittendum &c. quia quinden-
 nium anticipatè solvitur ab his Canonicis,
 qui fructus Beneficiorum unitorum, vel Pen-
 sionum reservatarum percipiunt; cum enim illud
 succedat loco annatæ, quæ solvitur pro fructi-
 bus primi anni, par est, ut quindennium solva-
 tur ab his, qui fructus percipiunt eo anno, in
 quem incidit quindennium, quippè onus fru-
 ctuum sequitur ipsum possessorem Beneficii, Bo-
 nacin. prælaudat. num. 5. §. Respondeo, Monet. de
 distribution. quotid. par. 3. quæst. 9. concl. 6. & ul-
 tim. n. 34.

Ac tanè non major militat ratio solvendi an-
 ticipatè annatam, quàm solvendi anticipatè
 quindennium; attamen videmus quotidie,
 quòd provilus de Beneficio Conistoriali, seu
 Majori, illicò in actu provisionis, & expedi-
 tionis suarum literarum solvit in Cancellaria,
 seu Camera Apostolica Annatam Commune
 Servitium nuncupatam, juxta taxam, quæ fit
 in tertia parte vè valoris, seu annui fructus,
 quæ quidem Annatæ solutio juxta hanc taxam
 non attingit medietatem fructuum unius anni,
 veluti suprâ docuimus Cap. 1. num. 44. ac alibi
 passim; & provilus de Beneficio inferiori, seu
 minori, sicque non Conistoriali, sed exceden-
 te XXIV. Ducatos auri de Camera, statim
 etiam in actu ipsius expeditionis literarum sol-
 vit dimidiam Annatam, seu fructus dimidii an-
 ni, adeoque anticipatè, antequàm unum
 percipiat fructus, immo sub alea illes non per-
 cipiendi, si fortè præmoriatur, quod faciliè,
 ac sæpè ob humanæ mortalitatis vicissitudines
 contingit, Campeg. de amat. sub nu. 11. Amay-
 den. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 3. de annat. n.
 8. Lotther. de re beneficiar. lib. 3. quæst. 20. n. 36.
 cum seqq.

Est venè verum, quòd in provisione Benefi-
 cii, in cujus possessione reperitur aliquis intru-
 sus, vel in gratia conditionali de certo corpore
 Beneficii, ut regressus, & provisiones etiam
 simplices cum reservatione fructuum ad favo-
 rem alterius, praticari non solet anticipatè an-
 natæ solutio in ipso actu expeditionis litera-
 rum, sed fit tantum obligatio per provilum Apo-
 stolicum de solvendo annatam in eventum
 habitæ pacificæ possessionis, vel cessationis Pen-
 sionis, aut reservationis fructuum, Fagnan. in
 cap. præterea 1. num. 88. cum seqq. nè Prælat.
 vices suas, Mass. Galfes. de annat. sub. num. 23.
 in principio, versiculo idem, & sub nu. 30. §. Si
 differtur autem, Lotther. de re beneficiar. lib. 3.
 quæst. 20. nu. 40. Amayden. de styl. Datar. lib. 1.
 cap. 18. §. 3. de annat. num. 38. cum seqq. Card. de
 Luca de Benefic. discurs. 130. num. 1. Rota coram
 Gregor. XV. dec. 440. num. 6. eodem fermè pa-
 cto, quo dispensatus ad contrahendum matri-
 monium in gradu prohibito solvens componen-
 dam in Dataria Apostolica, posteaque præde-
 cedens antè effectuationem matrimonii, non
 exindè ipse, aut ejus heredes reptent solutum
 compositionem, cum in dispensatione matri-
 moniali, si vè in alia simili exequutioni non ob-
 mandata ob fortuitos casus, Papa non se obli-
 get ad casus fortuitos, seu de evigione, ut no-
 tat

tat bon. mem. R. P. D. Piton. discept. Eccles. par.

1. discept. 18. n. 24.

- Præterquam quòd faciliùs intrare debet anticipatio solutionis quindennii, cum illud solvat manus mortua, in qua nullus cadere potest timor
- 13 non perceptionis fructuum, ex eo quòd ista, ad differentiam hominis, nunquam moriatur, sicque perneesse semper perceptuta sit fructus Beneficii sibi uniti, aut Pensionis sibi reservatæ.
- 14 Est bene verum, quòd Dataria, seu Cancellaria Apostolica juxta resolutionem Congregationis Deputatæ de anno 1706. tenetur restituere hæredibus Coadjutoris præmortui annatam per eundem Coadjutorem anticipatè solutam in actu expeditionis suæ gratiæ Coadjutorialis, quidquid contrarium senserit bon. mem. R. P. D. Piton. mox citat. discept. 18. si Coadjutor prædecesserit Coadjuto, sicque nullos perceperit fructus ob non factum locum futuræ successioni, quantumvis annata propriè solvatur ratione provisionis in signum universalis domini, non autem ratione fructuum, vel saltem illa solvatur principaliter ratione collationis, & secundariò ratione fructuum, vel etiam si solutio annatæ processisset ex duabus causis æquè principalibus, & æquè finalibus, tam nempe ex causa provisionis, quam ex causa perceptionis fructuum, tamen adhuc solum repeti valet, non obstante defectu unius ex causis, videlicet ob non perceptos fructus, & etiam si ad evitandum conditionem soluti, satis esse videatur, unam saltem durare causam, ob quam solutio facta fuit, sicque illam provisionis, & quidem, mediante gratia Coadjutoris, verè sequuta fuit, quamvis postea per accidens ob prædecessum Coadjutoris remanserit in effectuatâ abque facto Principis, sed ex præordinato Dei judicio; ita, ut Coadjutor, vel alius provisus quodammodò emit aleam incertam percipiendi fructus, sive factum retis, cum quis quolibet momento, & instanti mori possit, bon. mem. R. P. D. Piton. prælaudatæ discept. 18. num. 5. cum seqq. nihilominus standum est contrariæ resolutioni per Congregationem Deputatam de anno 1706. captæ in eadem Causa, in qua scripsit dict. bon. mem. R. P. D. Piton. ut suprâ prænotavi n. 14.

- Quibus positis, unica superest Difficultas, quid dicendum, si vigeat in contrarium observantia, seu stylus Cancellariæ, sive Cameræ Apostolicæ, exigendi quindennium posticipatè, sicque primum quindennium anticipatè non exigendi in ipso actu Unionis Beneficii, aut reservationis Pensionis, utrum saltem in tali casu solvendum non sit anticipatè primum quindennium, & assero, adhuc illud anticipatè esse solvendum, pro nihilo habita contraria observantia, quæ forsitan uti proveniens ex facto Officialium, seu Ministrorum, attendenda non est, cum isti præjudicare nequeant Summo Pontifici, cui debetur quindennium in recognitionem supremi, directi, ac universalis domini, adeò, ut solus Papa inducere possit istam contrariam observantiam, renunciando proprio favori, veluti in simili de annata ad aliud propositum ponderant Card. de Luca de Benefic. discurs. 89. num. 13. in fin. & num. 14. in principio, bon. mem. R. P. D. Piton. relat. discept. 18. n. 31. & 32. Rota coram Manzaned. dcc. 342. n. 18.

ARGUMENTUM.

Quindennia ex Beneficiis manus mortuæ unitis, sive ex perpetuis Pensionibus ad favorem manus mortuæ reservatis, solvenda sunt in Urbe, non verò alibi.

SUMMARIUM.

- 1 Quindennia pro Beneficiis unitis solvenda sunt in Urbe.
- 2 Hæc est mens Bullarum quindenniorum.
- 3 Bulla 6. Pauli II. Bullar. nov. Rom. tom. I. repetit. post Tract. int. Constitution. Apostolic. in ordine la. confirmata fuit per alios Pontifices.
- 4 Aliis Canonici Regulares Lateranenses quindennia in Urbe non solverent.
- 5 Quindennia habent tempus uniforme.
- 6 Una, eademque res non debet diverso jure censi.
- 7 Subrogatum est ejusdem nature, cujus est res, in quam subrogatur.
- 8 Quindennium introductum fuit in recognitionem universalis domini.
- 9 Tributum non solvitur in loco feudatarii.
- 10 Feudatarii, seu tributarii in festo S. Petri tributum in Urbe solvunt.
- 11 Pro Regno Neapolitano in eodem festo in Urbe solvitur.
- 12 Relevium quid sit.
- 13 Beneficialis utuntur terminis feudalibus.
- 14 Supradicta Bulla 6. Pauli II. super quindennii edita quid mandet, & laudatur bon. mem. Canonicus Alexander della Torre.
- 15 Observantia præscriptiva indiget suis requisitis, nec intrat in materia quindenniorum.
- 16 Pontifices præjudicare nequeunt successoribus.

CAPITULUM CL.

Singularis, & quotidiana sese offert inspectio de loco solvendi quindennia per manus mortuas in Partibus existentibus, & ob majorem forsitan commoditatem, sive ad effugiendum Cambia, prætendentes solvere in loco domicilii, non autem in Urbe, ubi ratione Cambii per Camporem lucrandi, hac via plus solvitur, quam debetur, sicque etiam plus, quam solvendum esset, si solveretur in loco domicilii, ubi existunt manus mortuæ debitrices quindenniorum; è converso cum Annatitibus oriri potest contentio, & prætensio super solutione quindennii faciendâ in Urbe, quin Sedes Apostolica cogatur propriis sumptibus aliquem ministrum deputare in Partibus ad exigendum quindennia, nè eodem modo Papa creditor quindenniorum cum cæteris Officialibus conceditoribus, ratione cambii patiatur aliquod damnum, hæcque via minus exigat, quam sibi debeat: unde ad omnem removendam controversiam, in præsentii asserimus, quòd quindennia ex Beneficiis manus mortuæ unitis, sive ex perpetuis Pensionibus ad favorem manus mortuæ reservatis, solvenda sunt in Urbe, non verò alibi; quippè talis depræhenditur mens Summorum Pontificum de quindennii loquentium, veluti in his puris terminis notat Card. de Luca de Be-

nefic. discurs. 89. num. 5. cum seqq. ac per tot.
 2 Hanc autem esse mentem Bullarum quindenniorum, satis comprobatur ex *Bulla 6. Pauli II. §. 4. & 5. Bullar. nov. Rom. tom. 1. repetit. post Trañt. int. Const. Apostol. in ordine la I. ubi mandatur, fieri solutionem quindenniorum in manibus Emi S. R. E. Camerarii pro tempore, ac in Camera Apostolica, ut ex verbis ibi: obligatio in eadem Camera per inadvertentiam facta non fuit, Annatam &c. in posterum singulis XV. annis perpetuò sequuturis, eidem Camerario solvere teneantur, & debeant &c. Et ad hoc ii, quorum interest &c. se in eadem Camera &c. obligare debeant &c. quæ Bulla Paulina, postea innovata, ac confirmata fuit per alios Pontifices successores, ut videre est in *Bulla 20. Julii III. in principio, & §. 1. & 6. eod. tom. 1. ibi*, his, quæ à Prædecessoribus nostris ad hoc providè emanarunt, libenter adijcimus nostri muniminis firmitatem &c. quòd omnes, qui ex tunc de cætero pro Annatis quorumcumque Beneficiorum in dicta Camera se obligarent &c. dicta Camera &c. satisfacere, & deherent, ipso facto &c. Beneficiis, pro quibus se in ipsa Camera obligassent, omnino privati essent &c. Nos &c. omnia, & singula in eis contenta &c. approbamus, & innovamus &c., *Bulla 11. Pauli IV. §. 3. eod. tom. 1. ibi*, obligati, si &c. satisfacere defecissent, ipso facto &c. Beneficiis, pro quibus in dicta Camera se obligassent, omnibus privati esse censerentur &c., *Bulla 17. ejusdem Pauli IV. §. 7. & 8. eod. tom. 1. ibi*, super quibus nulla obligatio in eadem Camera reperiebatur &c. Communia, Minuta Servitia, Annatas, & alia Jura, Camera &c. persolvere recusent &c. Et propterea &c. etiam si se superindè in Camera non obligaverint, ad solutionem Communium, & Minorum Servitiorum, ac Annatarum, & aliorum Jurium prædictorum, Camera &c. ratione earundem Unionum &c. singulis XV. annis &c. faciendam teneri &c., *Bulla 38. S. Pii V. in principio, & §. 1. & 4. tom. 2. ibi*, Cum autem &c. plurimum interfic, & necessariam exillat, ut tam Julii III. & Pauli IV. &c. literas &c. quam alias quascumque Constitutiones &c. per &c. Pium II. Paulam etiam II. Innocentium VIII. Julium similiter II. ac Julium, & Paulum præfatos, aliòque diversos Romanos Pontifices &c. contrà pro tempore in Camera Apostolica, aut aliàs ratione Annatarum, Communium, & aliorum Jurium prædictorum semel tantum, aut de XV. in XV. annos solvendorum obligatos &c. editas &c. per Nos innoventur, approbentur, & confirmentur. Nos igitur &c. approbamus, & confirmamus &c. Et propterea &c. Pia Loca, & quivis alii, in quorum favorem Uniones &c. factæ reperiantur &c. etiam si se superindè in Camera Apostolica non obligaverint &c. faciendam teneri, & obligatos esse &c., *Bulla 33. Sixti V. in principio, & §. 1. eod. tom. 2. ibi*, ea, quæ propterea à Prædecessoribus nostris providè statuta fuerunt &c. confirmationis nostræ munimine roboramus, & innovamus &c. Itaque &c. literas &c. Pauli II. &c. III. Pauli IV. ac Pii V. nec non quorumcumque aliorum*

„ &c. Pontificum &c. super solutione Annatarum, Communium, Quindenniorum, & aliorum Jurium &c. editas, confirmatas, & innovatas &c. approbamus, & confirmamus „ &c. atque illas &c. innovamus &c., *Bulla 18. Urbani VIII. §. 1. tom. 5. & Bulla 50. Clementis X. §. 5. & 6. tom. 6. repetit. post Trañt. int. Constitution. Apostolic. in ordine la I. III. IV. V. VI. VII. VIII. & XI. cum tam Eius Camerarius pro tempore, quàm Camera Apostolica semper existant in Urbe, ubi Papa est, nunquam autem extrà Romanam Curiam in Partibus, ubi manus mortuæ existunt; aliàs Monasteria Congregationis Canoniorum Regularium Lateranensium S. Augustini, ad Urbem non transmitterent per literas Cambii, prout cum effecta transtulerunt, summam quindenniorum, quibus obnoxia reperiuntur propter Beneficiorum Uniones sibi factas, si quindennia in Partibus solvere possent, nec super hoc Decretum Diffinitoriale ederent, illudque à Sede Apostolica confirmari curarent, juxta *Bullam 23. Innocentii X. Bullar. nov. Rom. tom. 5. repetit. post Trañt. int. Const. Apostol. in ordine la IX. ac signanter §. 2. & 3. ibi*, Tandem reassumpto tractatu de provisione pro certa solutione quindenniorum, conclusum fuit &c. debere omnes Prælatos, quorum Monasteria habent onus quindenniorum, hinc ad testum Paschæ &c. proxime futuri anni 1648. mittere per literas Cambii, vel alio quovis modo certo, & sine periculo Romam &c. totam illam quantitatem pecuniæ, quæ usque adhuc depositata fuit annis jam elapsis, & de cætero quolibet anno antè Sabbatum Sanctum &c. mittent summam, quæ depositari tenebitur ad ratam totius quindennii ad hoc, ut serventur solvenda suo loco, & tempore &c. Nobis propterea idem Abbas, & Procurator Generalis &c. supplicari fecit, ut Decretum præinsertum &c. Apostolica confirmationis nostræ patrocinio communire &c. dignemur. Nos &c. Decretum præinsertum &c. confirmamus, & approbamus &c.*

Juvat nostrum intentum generalis observantia totius mundi Catholici, solvendi Annatas in Curia, occasione Provisionum pro tempore; quamobrem pari ratione solvenda sunt semper quindennia in Curia, uti subrogata in locum Annatarum, inque nihilo ab illis dissimilia, nisi in nomine, sive in tempore solvendi, cum Annatæ variè solvantur juxta contingencias vacationum, quæ longiores, aut breviores esse possunt, utpote pendentes à vita hominum, quindennia verò habent tempus uniformè in singulis XV. annis, ad quod bene advertit *Card. de Luca de Benefic. discurs. 89. num. 5. versiculo ex inconcussio usu, & num. 6. ibi*: ex inconcussio usu totius Orbis Catholici &c. de &c. Beneficiis unitis solvantur Annatæ, & Servitia in Curia, non autem in Partibus &c. unde cum quindennium sit nnum, ac idem cum annata, intrat regula, quòd una, eademque res non debet diverso jure censi *Leum, qui ades 23. ff. de usucapion. Barbosa axiom. 74. num. 4. sed quando etiam diversam speciem inter se constituerent, adhuc saltem ratione subrogationis intrat alia regula, quòd subrogatum, sit ejusdem naturæ, cujus est res, in cujus locum facta est*

- est subrogatio, *Barbosa axiom. 213. per tot.*
- 8 Hic accedit, quod hujusmodi exactiones quindenniorum tamquam factæ in recognitionem directi, ac supremi universalis domini Ecclesiæ, ex abunde per nos supra deductis in *Cap. I.* sunt species tributi, quod in signum domini, seu superioritatis, ac respectivè subjectionis in solvente, non consistit in aliqua portione fructuum, sed in pecunia præstari debet Domino, nimirum Papæ, in loco, ubi ipse residet eum sua Curia, non autem in loco rei, pro qua tributum hujusmodi penditur, sive ubi residet Vassallus, aut tributarius, *Card. de Luca loc. citat. num. 8.* hinc fit, quod feudatarii, seu Emphyteutæ, sive quomodocumque Sedis Apostolicæ tributarii in festo SS. Petri, & Pauli solvere tenentur annuatim in Camera Apostolica Census, & non alibi illa solvere possunt, juxta *Constitution. 18. Innocentii VIII. & Constitution. 11. Pauli IV. Bullar. nov. Rom. tom. 1. & Constitution. 63. Gregorii XIII. tom. 2. ac signanter §. 2. ibi*, juxta antiquam, & laudabilem, & consuetudinem, singulis annis in vigilia, & festo Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, hætenus in Camera Apostolica servatam, & coram eisdem S. R. E. Camerario, & Cameræ prædictæ Præsidentibus, Clericis, & aliis Cameram prædictam facientibus, & repræsentantibus pro recipiendis censibus &c., §. 4. ibi, feudatarii, & alii prædicti &c. solemniter singulis annis, in vigilia, & festivitate prædictis, ut moris est, ad legitimum in eadem Camera comparandum, ac dictos census, canones, recognitiones, seu responsiones &c. cum effectu adimplendum &c., §. 8. ibi, & hujusmodi census, canones, & responsiones &c. in vigilia, & festivitate prædictis &c. in ipsa Camera &c. & non alibi &c. non solverint &c. & solutiones aliter, ac alibi &c. deinceps faciendæ, & recipiendæ, nullæ &c. sint, & perinde habeantur, ac si factæ, & receptæ non fuissent &c., §. 9. ibi, quodque solutiones in eadem plena Camera, in vigilia, seu festivitate prædictis factæ, & receptæ fuerint &c.
- 11 Immo (quod plus est, magisque stringit) in eodem festo Principis Apostolorum solvi solet annuum tributum in Camera per Regem Catholicum pro Neapolitano Regno, ut ponderat ad hoc propositum *Card. de Luca prælaudato loco num. 8. in principio, antè med. versic. clariùs verò*; eodem fermè modo, quo Vassallus, seu feudatarius solvit Domino certam partem fructuum feudii, eo anno, quo contingit vacatio, & successivè renovatio, qui in domo Domini, non autem in domicilio Vassalli solvere tenetur;
- 12 quod tributum ad instar laudemii inductum, dicitur relevium, *Capan. de jure relevii part. 1. quæstion. 3. 4. & 5.* ob paritatem Beneficii cum feudo, quod etiam beneficium appellatur; ità, ut Beneficialitæ passim utantur terminis feudilibus, ac è contrà Feudilitæ terminis beneficialibus, veluti in nostris terminis arguit *Card. de Luca sæpè relato loco n. 10. cum seqq.*
- 13 In nihilum relevante, quod memorata *Bulla 6. Pauli II. §. 4. & 5. Bullar. nov. Rom. tom. 1. repetit. post Tract. ind. Const. Apost. in ordine la I. quantumvis mandet fieri solutionem quindennii Esmo S. R. E. Camerario pro tempore,*

& in Camera Apostolica, attamen intelligi quoque possit, ut bene solvatur interpositæ personæ, sicque alicui ministro deputato in Partibus per Esmum Camerarium pro tempore, non autem adeò rigidè, ac judaicè ad pedem literæ juxta corticem verborum, quod solummodo fiat solutio ipsi Esmo Camerario, & in Camera: qui namque per alium exigit, per se ipsum exigere videtur, juxta regulam qui per alium facit, per se ipsum facere videtur; quia hic intellectus ex diametro repugnat sensui prælaudatæ *Constitutionis Paulinæ*, dum non solum Esmo Camerario dicit solvendum esse quindennium, sed illud solvendum esse in Camera Apostolica; Camera autem Apostolica semper existit in Romana Curia, ubi Papa est, ac ad summum procederet objectum circa facultatem substituendi alium, in Urbe tamen, prout est Subcollector Generalis quindenniorum pro tempore, & ad multa tempora exitit, obiens de mensè Aprilis 1729. *bon. mem. Canonicus Alexander della Torre*, de quo idem dici valet, quod dixit de altero sui temporis *Amazden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 3. de annat. num. 7. ibi: Deindè Gaspar Rivaldus Annatarum in Cancellaria Apostolica Generalis Collector, qui maxime in materia Annatarum versatus est, ut ipsi deficienti, nescio, quis possit substitui, librum habet penes se &c. & nu. 57. in principio, §. Ad damus, ibi: & D. Gaspar Rivaldus succubuit; adeò, ut quandoque summè peritis potest assignari, lapsus &c.*

Sed quid dicendum, si adsit observantia in contrarium, quod nempe aliquando fuerit commissa in Partibus ministro exactio quindenniorum, mediante delegatione facta in Curia per Esmum Camerarium pro tempore, seu Sacrum Collegium Esmorum Cardinalium; & in hoc casu procedendum est cum distinctione, aut observantia deducitur in linea interpretativa, & ista non intrat, cum versetur in claris, stante sæpè laudata literali, ac apertissima *Bulla Paulina*; aut observantia est præscriptiva, & illa indiget formalibus requisitis præscriptionis, quæ tamen in materia quindenniorum intrare nequit ob *Decretum irritans, & Clausulam sublata* in Bullis quindenniorum præinserta, ex latiori calamo infra *Cap. CXCIV.* per nos cumulatis, & ponderat *Card. de Luca de Benefic. discurs. 39. nu. 13. ibi*, Neque alicujus momenti videbitur, prætenfa observantia contraria, quod scilicet, cet quandoque Sacrum Collegium commiserit alicui Ministro Apostolico hujusmodi exactiorem; istud enim objectum satis de plano cessat &c. quia cum &c. versetur in casu claro, ac indubitabili, ut solutio fieri debeat in Urbe, non intrat observantia interpretativa, sed præscriptiva, quæ indiget formalibus requisitis præscriptionis &c. Absolutum autem est, verificari non posse formalis præscriptionis requisita, tum quia versatur in actu facultativo, in quo &c. non datur præscriptio, nisi prævia prohibitione, ac subsecuta acquiescentia &c. tum etiam, quia si fortè aliqua deputatio adsit gratia indulgentiæ, ac majoris commoditatis, illa fuit Cardinalis Camerarii Sacri Collegii, vel alterius Officialis, vel administratoris præjudicare non potuit &c. Et nihilominus quando

SUMMARIUM.

- 1 Sedes Apostolica, in materia bursali procedit omnium circumspeditione.
- 2 Quindennia nunquam exiguntur in summa excessiva.
- 3 Resellitur Azor. institution. moral. part. 2. lib. 7. cap. 13. quæstion. 7. §. Cæterum.
- 4 Idem Azor. ibid. cap. 12. quæstion. 2. §. De cætero, est sibi contrarius.

CAPITULUM CLI.

UT innata Sedis Apostolicæ ingenuitas omnibus (prout par est) innocet, & à malevolorum latratibus vindicetur, qui excessivarum exactioem vexationibus gravari injustè conqueruntur; quando tamen omni circumspeditione eadem Sedes Apostolica in materia bursali procedit, non gravando ultra debitum, aliorum crumenas, sed debitum tantum exposcendo, mihi nequaquam visa fuit omittenda præsens inspectio, firmando, quòd quindennia ab Annatistis in summa excessiva nunquam exiguntur, solutio namque fit in pluribus Officialibus, nec fit uni dumtaxat, sed pluribus Officialibus, quibus singulis contingit sua rata, *Amayden, de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 3. de annat. num. 16. cum seqq. ibi*, Annata &c. solvitur &c. Officialibus Cancellariæ &c. Officialibus autem participantes de Annata enumerantur &c. videlicet Sollicitatores literarum Apostolicarum, vulgò Jannizzeri nuncupati, & isti participant ad rationem duorum cum dimidio pro centenario, Scriptores Archivi, & isti participant ad rationem sex pro centenario; Cubicularii, & Scutiferi, & isti participant ad rationem decem pro centenario; Milites SS. Petri, & Pauli, & isti participant ad rationem quindecim pro centenario; Portionarii Ripales, & isti participant ad rationem similiter quindecim pro centenario; & hi omnes resident in Cancellaria Apostolica; deinde extra Cancellariam participant de Annata Clerici Cameræ Apostolicæ ad rationem unius, cum dimidio pro centenario, quæ summæ invicem junctæ, constituunt summam 50. quæ solvuntur pro Annata, videlicet Ducati centum, si totidem Beneficium fuerit taxatum, sive expressi illius fructus &c. Beneficium Consistoriale, si taxatum reperitur in libris Cameræ verbi gratia ad Ducatos 300. Annata ad hanc summam non solvitur Officialibus Cancellariæ, sed tribus generibus personarum, nempe Sacro Collegio Cardinalium pro tertia parte, pro alia tertia Cameralibus, & pro reliqua tertia Officialibus in Cancellaria, qui Annatistæ dicuntur; adeò, ut taxa in singulis excedat tertiam partem &c. tota, & integra annata dividatur inter Cardinales, Camerales, & Annatistas communiter hoc est pro equali portione. Minutum verò Servitium solvitur iisdem, sed non pro equali portione, & taxa illa non excedit tres cum dimidio pro centenario &c. quando integra taxa dividitur in tres partes, puta, si Ecclesia sit taxata ad mille, & quingenta, taxa statuitur ad quingenta tantum.

do etiam fuisset facta deputatio ab ipso Sacro Collegio, neque sufficeret, quoniam &c. ista exactio debetur Papæ in recognitionem dominii, istam verò partem hujusmodi emolumentorum applicavit Sacro Collegio, aliisque Officialibus, demandata ipsi Collegio, tamquam inter Officiales digniori, simplici administratione, & consequenter intrat eadem ratio, quòd gesta per administratorem præjudicare non possunt Domino absque ejus scientia, & consensu &c.

Longèque fortius non est locus observantiæ præscriptivæ, cum Bullæ quindenniorum derogent contrariis consuetudinibus, ac præsertim Bulla 33. *Sixti V. §. 5. Bullar. nov. Rom. tom. 2. & Bulla 18. Urbani VIII. §. 4. tom. 5. repetit. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la VII. & VIII. ultraquaque delegatio ministri, & exactoris in Partibus, tanquam proveniens ex actu facultativo, non autem coactivo, non constituit manum mortuam in quasi possessione solvendi quindennium in domicilio solventis, nisi constet de prohibitione, & subsequuta acquiescentia, veluti perpendit *Card. de Luca loco mox allegato*: omisso, quòd delegatio hujusmodi quandoque fieri afolet vel ad indulgendam manui mortuæ debitrice, vel ad majorem commoditatem Cameræ creditricis, extra quos casus non obligat ad semper impofterum exigendum in Partibus.*

His accedit, quòd nec suffragari debet similis deputatio exactoris in Partibus etiam facta à Sacro Collegio Errorum Cardinalium, cum enim quindennia originariè debeantur Papæ in recognitionem supremi, ac universalis dominii, quantumvis eorum partem applicaverit, ut patet ex eisdem Bullis quindenniorum, eidem Sacro Collegio, & Annatistis, demandata ipsi Sacro Collegio tanquam inter Officiales digniori, simplici administratione, non potest Sacrum Collegium per illius administrationem præjudicare Domino, & creditori quindenniorum, qualis est ipse Papa, absque illius scientia, & assensu, quando nec Pontifices antecessores possunt præjudicare successoribus in eadem materia quindenniorum, juxta *Bullam 17. Pauli IV. §. 8. Bullar. nov. Rom. tom. 1. & Bullam 50. Clementis X. §. 1. tom. 6. repetit. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la V. & XI. & in specie singulariter notat *Card. de Luca loco sæpè relato num. 14. bon. mem. R. P. D. Piton. disceptat. Eccles. par. 1. discept. 18. num. 31. & 32 ibi: quia hujusmodi exempla tanquam emanata ex sacro Cardinalis Camerarii, non autem totius Sacri Collegii, in nulla consideratione haberi merentur &c. immò neque sufficeret factum totius Sacri Collegii, sed requireretur ipsum sacrum Summi Pontificis, cui exactio annatæ debetur in recognitionem Dominii Universalis &c. Nec propterea hujusmodi exempla trahi possunt ad firmendam observantiam talem, quæ præjudicet Summo Pontifici, & Sacro Collegio &c. *Rota coram Manzana. decif. 842. num. 18.***

ARGUMENTUM.

Quindennia ab Annatistis in summa excessiva nunquam exiguntur.

de qua &c. Cardinales, Camerales, & Annatitæ æqualia percipiunt emolumenta, nunquam tamen solutio hujusmodi tripartita ascendit ad eam summam, quæ solvitur pro integra annata, si divisio facta non esset &c., num. 26. cum seqq. & num. 56. in med. §. Primo aliud esse, ibi, solvitur integrè media annata ad rationem valoris expressi Officialium Cancellariæ tantum: Commune verò &c. solvitur pro Ecclesiis taxatis, & participat Sacrum Collegium pro tertia parte &c., & dist. cap. 18. §. 4. de quindenn. nu. 2. & 26. Vestr. in prax. lib. 1. cap. 4. num. 4. cum seqq. ibi, quod, si materia subjecta talis sit, pro qua veniat solvenda annata, solvi solet omnibus participantibus, in Cancellaria residentibus pro rata eis contingente, utpote Jannizzeris, seu Sollicitatoribus Apostolicis, Scripторibus Archivi, Cubiculariis, Scutiferis, & Ripalibus Portionariis &c., num. 8. ibi, & si Annata solvatur, nè supplices absentes à privatis Sollicitatoribus decipiantur, hi Jannizzeri tanquam publici Sollicitatores, pro fide sui publici Officii, solent adijcere hæc verba. Pro Annata solvit tot &c., & num. 10. in fin. ibi, Quod, si pro ea solvenda sit Annata, non aliàs consignatur parti, sed per Registratorem, qui scripsit eam, uni ex Notariis Camera Apostolicæ, similibus Bullarum receptorum deputato presentari solet, & per Sollicitatorem eidem Notario solvi portio Annatæ, quæ ad Pontificem spectat. Qua soluta, idem Notarius easdem Bullas Parti sollicitanti restituit &c., & cap. 6. nu. 1. in principio, ibi, Si subjecta Bullæ materia, Annatæ solutionem desideret, potest per se ipsum omnes adire Participantes, & eorum subscriptiones, & ut vocant, manus, soluta cuique portione sibi contingente, habere &c., & num. 3. ibi, Quod, si Bulla Annatæ solutionem desideret, Notarii Camera remittunt supplicem ad Depositarium Pontificis &c. qui portionem Annatæ ad Pontificem spectantem recipit, & de receptione fidem facit solventi &c. Idem Summitta eandem ad Collegia Participantium mittit &c. Quibus omnibus eorum annatæ portiones solvit supplex &c., Tondut. de Pension. Eccles. cap. 10. nu. 2. ibi, Qui autem sint illi Officiales, qui participant de Annata &c. solvi siquidem solet omnibus Participantibus, in Cancellaria residentibus, pro rata eos tangente, veluti Sollicitatoribus Apostolicis, Scripторibus, Archivistis, Cubiculariis, Scutiferis, & aliis Participantibus, seu eandem taxam portionis quemlibet ipsorum concernentis &c., Mass. Gales. de annat. n. 3. cum seqq. ego suprâ Cap. XVII.

Nec obstat Azor. inlition. moral. part. 2. lib. 7. cap. 13. quæst. 7. §. cæterum, in principio, versiculo possunt, imprudenter redarguens, quod aliquando Annatitæ excedant in exactione quindenniorum, ut in verbis ibi, Possunt quidem in his pecuniis exigendis, & accipiendis, sicut in aliis rebus humanis, abusus irrepere, & vitia contingere, non nego; ut, si Ministri avari, & lucri cupidi, immoderatas pecunias exigant &c. At propter abusus hominum, malè scilicet utentium rebus alioqui per se bonis, res

ipsæ damnandæ non sunt; sed abusus, si qui irrepserint, submovendi, & præcipienti: quia Azor. miserè hallucinatur, ideòque haud immeritò eundem reprehendit Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn. num. 26. ibi: Illud non omittendum, quod Azorius parùm informatus de stylo Cancellariæ. cum addit, Officiales quandoque excedere in exactione, tam annatarum, quam quindenniorum, quia hoc omnino est falsum, immò impossibile, annata enim, quindenniumve solvitur non uni personæ, nec uni generi personarum, sed in pluribus Officiis &c. & singuli recipiunt suam ratam, quam annotant in Bulla, quæ subscriptio, & adnotatio non potest esse erronea; & quatenus aliquis Officialium erraret, error hic potest quandocumque corrigi, ut, subducto computo, solvatur illa taxa, quæ competit illi Officio &c.

Immo idem Azor sibi contrarius, præcedenti cap. 12. quæst. 2. post med. §. de cætero, fatetur solvi certis Officialibus, ut in verbis ibi: De cætero nihil penitus antè, vel post exigatur ratione literarum, Bullæ, sigilli, annatarum, Communium, & Minutorum Servitiorum, primorum fructuum, deportuum, aut sub quocumque alio titulo, colore, vel prætextu cujusvis consuetudinis, privilegii, vel Statuti, aut alia quavis causa, vel occasione directè, vel indirectè, solum Scripторibus, Abreviatoribus, & Registratoribus literarum, seu minutarum pro ipsorum labore competenti salario solvendo &c.

ARGUMENTUM.

Quindenniorum solutiones à manu mortua factæ pro aliquibus Beneficiis annuum valorem viginti quatuor Ducatorum auri de Camera excedentibus, sibi unitis, inducunt obligationem imposterum solvendi quindennia etiam pro aliis Beneficiis tanquam prædictorum membris, & portionibus, dictam summam excedentibus, eidem manui mortuæ unitis, quantumvis pro illis in præteritum quindennia soluta non fuerint.

SUMMARIUM.

- 1 Solutio pro recognitione debiti semel facta in una parte, præferret agnitionem debiti quoad aliam.
- 2 Recipiens unam partem quindennii, non censetur aliam partem residualem pro aliis Beneficiis unitis remisisse.
- 3 Beneficia excedentia Ducatos XXIV. solvunt Annatam.
- 4 Quindennia subrogata fuerunt loco Annatarum.
- 5 Quindennia introducta fuerunt ad reparandum damnum Annatitæ resultans ex Unione Beneficiorum ob cessationem eorum vacationis.
- 6 Solvens partem debiti, licet in soluto sibi præjudicet, non tamen potest cogi ad solvendum aliam partem.
- 7 Quando quis nomine alterius solvit, tunc partis solutione non videtur totum agnoscere.

CAPITULUM CLII.

Consito, quòd manus mortua recognoverit debitum, propriamque obligationem, spontè solvendo quindennia pro nonnullis Beneficiis sibi unitis, sequitur, quòd idem debitum, eandemque obligationem recognoscere debeat etiam quoad alia Beneficia, pro quibus non solvit quindennia: quamobrem monemus in præsentibus, quòd quindenniorum solutiones à manu mortua factæ pro aliquibus Beneficiis annum valorem XXIV. Ducatorum auti de Camera excedentibus, sibi unitis, inducunt obligationem imposterum solvendi quindennia, etiam pro aliis Beneficiis tanquam prædictorum membris, & portionibus dictam summam excedentibus, eidem manui mortuæ unitis, quantumvis pro illis in præteritum quindennia soluta non fuerint; cum æquè principaliter sub unica, eademque periodo in Bullis quindenniorum demandetur eorum solutio, ista autem pro recognitione debiti semel facta in una parte, præsertim agnitionem debiti quoad aliam, quasi quòd solvens partem debiti, cum agnoscat bonam fidem, fateatur, se debitorem, & adstringi valeat ad solutionem residui, ex quò proveniat ab eodem fonte, causa, & titulo, ad *textum in l. sicuti res ff. de legat. 2. l. si fideicommissio §. fin. ff. de Judic. l. sed & si Julianus §. fin. ff. ad Sevastusconsult. Macedon. l. si quedam ff. de jur. deliber. l. ex asse ff. de acquir. hered. l. siquidem 24. versic. si verò certam C. de transaction. l. cum fidem 4. C. de non numerat. pecun. l. cum te 2. C. de his, quæ vi, metisve causis. de Angel. de confession. lib. 3. quæst. 11. num. 89. s. unad, Cyriac. controuv. 225. num. 22. & 23. Maur. de solution. cap. 24. num. 1. Barbosa vot. Canonic. decis. 126. num. 80. lib. 3. Rota coram Bich. dec. 319. nu. 10. cum seqq. tom. 1. ac in recentior. dec. 111. nu. 10. part. 9. tom. 1. dec. 450. num. 12. & 13. part. 13. adeò, ut Annatistæ recipientes unam partem quindennii, non censentur aliam partem residualem pro aliis Beneficiis unitis remissile, l. centum Capuæ in fin. ff. de eo, quòd certo loco, l. cum dos ff. rer. amot. l. siquidem 24. C. de transaction. de Grass. de exception. except. 25. num. 14. sicuti namque si Beneficia, pro quibus in præteritum soluta non fuerunt quindennia, non essent unita, procul dubio ob excessum in Ducatis XXIV. solverent Annatam in qualibet vacatione, juxta Bullam 33. Clementis VII. Bullar. nov. Rom. tom. 1. Mass. Gallef. de Annat. per tot. tract. Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 3. de annat. num. 21. & 43. ita Beneficia postea unita solvere debent quindennia loco Annatarum subrogata, ex per nos supra latè congestis*

3 *Cap. I. ad reparandum damnnum ex Unione Annatistis resultans ob cessationem vacationis Beneficiorum, veluti exprimitur in ipsis Bullis quindenniorum, & notant Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quinden. n. 2. Rota coram Card. Seraphin. dec. 1410. n. 1. & 28. repetit. post Tract. int. decis. Sac. Rot. Rom. in ordine la V.*

6 Nec obstat, quòd solvens partem debiti, licet in soluto sibi præjudicet, non tamen potest cogi ad solvendum aliam partem, *Castill. controuv. fur. lib. 4. cap. 60. num. 61. Maur. de solution. cap. 15. nu. 3. cum seqq. Barbosa vot. 126. num. 80. in med. versic. quamvis, lib. 3. Surd. de*

aliment. tit. 8. privileg. 22. nu. 16. quia id procedit, quando quis nomine alterius solvit, tunc enim partis solutione non videtur totum agnoscere, per textum in l. fin. C. ne ux. pro mariti. Barbosa loc. citat. in fin. versiculo nisi.

ARGUMENTUM.

Quindenniorum Bullæ mandantes quindennia solvi ex Beneficiis cum Cura, & sine Cura de tempore Unionum manibus mortuis factarum, intelligendæ sunt de Cura Animarum.

SUMMARIUM.

- 1 Pontifices indistinctè subjiciunt quindenniis tam Beneficia cum Cura, quam sine Cura.
- 2 Dux dantur Curæ, & quales sint.
- 3 Bullæ quindenniorum subjicientes quindenniis Beneficia cum Cura, & sine Cura de tempore Unionum, intelligendæ sunt de Cura Animarum.
- 4 Cura Animarum tanquam ars artium, ipsa sola subintelligitur.
- 5 Regula 8. hodie 9. Cancellar. de Mensib. per Beneficia cum Cura, & sine Cura intelligit Curata, & non Curata, seu simplicia.
- 6 Sacr. Concil. Tridentin. sess. 6. de Reformac. cap. 3. per Curam intelligit Curam Animarum.
- 7 Beneficium Parochiale dicitur Curatum, & Parochus dicitur Curatus.
- 8 Ecclesiæ Curatæ, seu Parochiales habentes alias Curatas, seu non Curatas sibi unitas, tenentur ad quindennia.
- 9 Etiam Ecclesiæ Parochiales unitæ, indicandæ, seu notificandæ sunt.
- 10 Cura dupliciter considerari potest, largè scilicet, & strictè.

CAPITULUM CLIII.

Pro explicandorum majori, immò necessaria dilucidatione sciendum est, quòd Summi Pontifices indistinctè subjecerunt quindenniis tam Beneficia cum Cura, quam sine Cura, ut videre est ex Bulla 20. Julii III. §. 6. in med. verbo cum cura, & sine cura, Bullar. nov. Rom. tom. 1. Bulla 17. Pauli IV. §. 8. antè med. eod. verbo, eod. tom. 1. & Bulla 50. Clementis X. §. 1. post med. circa fin. eod. verbo, tom. 6. repetit. post Tract. int. Constitution. Apostolic. in ordine la III. V. & XI. prænotandum quoque est, duas dari Curas, unam, quæ dicitur Cura Animarum, circa Sacramentorum administrationem per Parochos exercendam, quæ quidem est jurisdictionalis fori tantum interni, seu penitentialis, aliam autem, quæ dicitur Cura jurisdictionalis, respectu jurisdictionis visitandi, excommunicandi, abolvendi, & alia faciendi ad morum correctionem spectantia, *Barbosa de Paroch. par. 1. cap. 1. num. 47. cum seqq. & de verb. appellat. appell. 65. num. 2. Rota in recentior. dec. 99. n. 14. cum seqq. par. 7.*

Quibus præmissis, resolvimus, quòd quindenniorum Bullæ mandantes quindennia solvi ex Beneficiis cum Cura, & sine Cura de tempo-

re Unionum manibus mortuis factarum, intelligendæ sunt de Cura Animarum, quia non addito alio verbo, per antonomasiam tamquam ars artium, tantòque pretiosior, quanto periculosior, ipsa dumtaxat subauditur, quæ est jurisdictionalis fori interni, ac pœnitentialis, ad Parochum spectans. *Lottber. de re beneficiar. lib. 2. quæst. 31. nu. 20. Turricell. de union. 5. Benefic. cap. 9. num. 84. in fin. hinc per Beneficia cum Cura, & sine Cura intelligit Curata, & non Curata, seu simplicia Regula 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensibus in principio, verbo cum Cura, & sine Cura; hinc per Curam Sacrum Concilium Tridentinum sess. 7. de Reformat. cap. 3. in principio verbo Curam, intelligit Curam Animarum; hinc Beneficium Parochiale, eodem modo per antonomasiam dicitur Curatum, & Parochus dicitur quoque Curatus, juxta Sacrum Concilium Tridentinum sess. 7. de Reformat. cap. 5. in principio, verbo Curata, & cap. 7. in principio, eodem verbo, & sess. 21. de Reformat. cap. 5. verbo Curatorum, & sess. 24. de Reformat. cap. 13. in principio, verbo Curata, Barbosa de Paroch. par. 1. cap. 1. nu. 11. & 45.*

Undè ex Beneficiis Curatis, seu Ecclesiis Parochialibus manus mortuæ unitis debentur quindennia, & Curatæ, seu Parochiales Ecclesiæ habentes alias Curatas, vel non Curatas, seu non Parochiales Ecclesias sibi unitas, tenentur pari passu ad quindennia, ut ex Bulla 50. Clementis X. §. 9. post med. verbo ac Parochialia, Bullar. nov. Rom. tom. 6. repetit. post Tract. int. Constitution. Apostolic. in ordine la. XI.

Hinc est, quòd Bullæ quindenniorum mandant, ut indicentur, seu revelentur etiam Parochiales Ecclesiæ manibus mortuis unitæ, juxta Bullam 38. S. Pii V. §. 6. circa fin. verbo Parochiales Ecclesias, & Bullam 33. Sixti V. §. 4. in principio, eodem verbo, Bullar. nov. Rom. tom. 2. Bullam 18. Urbani VIII. antè §. 1. in med. eod. verbo, & §. 2. circa fin. eod. verbo, tom. 5. & Bullam 50. Clementis X. §. 5. post med. eod. verbo, tam. 6. repetit. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la. VI. VII. VIII. & XI. non alio sanè fine, nisi ad denotandum, Ecclesias Parochiales, seu Curatas subjici quindennis.

Nec obstat, quòd divinatorium videatur, potius intelligi Bullas quindenniorum de Cura Animarum in foro interno, & pœnitentiali, quam in externo, & contentioso, cum Cura (ut superius insinuavimus) dupliciter considerari possit, largè scilicet, seu improprie, & strictè, seu proprie, largè quoad jurisdictionem fori contentiosi, sicque quoad omnia Beneficia habentia exercitium jurisdictionis excommunicandi, visitandi, absolvendi, & hujusmodi, strictè verò, ac proprie quoad solam Jurisdictionem fori pœnitentialis, sicque quoad Sacramentorum administrationem, ex traditis per Massobr. in prax. habend. concurs. præhud. 3. num. 4. & 5. Gonzalez ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensib. gloss. 6. n. 60. quia in dubio de cura strictè, & proprie sumpta, qualis est illa animarum, subaudiendæ sunt Bullæ quindenniorum, non de larga, & impropria, de qua si intelligendæ essent, sanè Pontifices declararent; nec major ratio militat, quòd intelligantur de cura fori contentiosi, quam de cura fori pœnitentialis, cum minus privilegia-

ta sit una, quam alia: vel si intelligendæ essent Bullæ quindenniorum de utraque cura, semper etiam hac intelligentia solverentur quindennia, ex eo quòd plura sunt Beneficia cum hac cura fori contentiosi.

ARGUMENTUM.

Quindenniorum Bullæ mandantes, ex Monasteriis Monialium manus mortuæ unitis, de tempore Unionis, Conventu carentibus quindennia solvi, quomodò intelligantur, ad effectum quando dicantur Conventu carere, ut quindennia solvantur, & quando vice versa, Conventu non carere, ut quindennia non solvantur.

SUMMARIUM.

1. Monasteria Monialium Conventu carent, si in illis non degat. Abbatissa, vel Priorissa, nec Moniales.
2. In Monasteriis Mulierum Abbatissa cum tribus Monialibus format Conventum.
3. Sixtus V. inulsiit Cardinali Hieronymo de Ruvere, ut conferre possit Beneficia, & Monasteria non Consistorialia, nec Conventum habentia, nec in illis Camera taxata.
4. Tres de Jure civili, & duo de Jure Canonico faciunt Collegium.
5. Collegialitas. consistit in residentia Chori, inque aliis.
6. Etiam si in Monasterio Virorum degant seculares, adhuc est Conventuale.
7. Collegium semel in pluribus constitutum, postea in uno tantum bene conservari potest.
8. Unus tantum Cardinalis facit Collegium, si omnes Cardinales defuerint.
9. Unus Cardinalis Papam eligere potest.
10. Quadragenaria status non conventualis requiritur, ad effectum autem exigendi quindennia, sufficit carentia Conventus de tempore Unionis.

CAPITULUM CLIV.

Haud inutiliter monemus in præsentibus, quod quindenniorum Bullæ mandantes, ex Monasteriis Monialium manus mortuæ unitis, de tempore Unionis, Conventu carentibus quindennia solvi, quomodò intelligantur, ad effectum quando dicantur Conventu carere, ut quindennia solvantur, & quando vice versa, Conventu non carere, ut quindennia non solvantur; & tunc Conventu carere dicantur, si in Monasteriis Monialium non degat Abbatissa, vel Priorissa, nec Moniales, si verò hæc degerint, licet in eis ad unguem non servetur conventualis disciplina, seu observantia, ex eo quòd aliud est, Monasterium carere conventuali observantia, aliud carere Conventu; ita, ut saltem tres habuerit Moniales, vel duas ex aliquo peculiari Statuto, vel, si de Statuto non constet, existat opinio vulgi existimantis Conventum esse, dummodò realiter, ac cum effectu ibidem converterentur, & conveniant Monia-

niales, ut unum corpus infimul faciant, nempe quòd Abbatissa, seu Priorissa, & Moniales congregentur more convenuali in uno loco ad sonum campanulæ pro negociis sui Monasterii peragendis; hocque esim modo verè aliqua, licet non in omni rigore, retinetur species, & forma Conventus, seu Conventualitatis, quantumvis non observent Moniales Regulam: ideoque in Monasteriis Mulierum Abbatissa cum tribus, vel duabus saltem Monialibus, ex peculiari Statuto, vel ex vulgi existimatione Conventum, seu Collegium formant infimul 3 conviventes, veluti in simili de Indulto per Sixtum V. de anno 1586. concessio Cardinali Hieronymo de Ruvere Titulari S. Petri ad Vincula de Urbe, conferendi Beneficia, & Monasteria, non tamen Confortiorialia, nec Conventum habentia, nec in libris Cameræ Apostolicæ taxata ponderat *Germon. de Indult. Cardinal. §. regularia num. 63. cum seqq. & signanter n. 73. cum seqq.*

4 Quibus viva ad stipulatur ratio, etenim tres de Jure civili, vel saltem duo faciunt Collegium de Jure Canonico. l. *Neratus* §5. ff. de verb. signif. cap. 1. de election. *Raguc. de voc. in Capitul. quest. 1. num. 3. Lotther. de re benefic. lib. 1. quest. 14. num. 3. & 4. Card. de Luca de Canon. discurs. 19. n. 4.*

5 Conventus siquidem, sive Collegium consistere nequit, sine Monachis, aut Monialibus, & principaliora requisita Collegialitatis, seu sunt residentia Choralis, actus Capitulares, arca communis, sive potius massa communis in arca deponenda, sigilla, ac similia signa Collegialia, *Rota dec. 354. num. 11. cum seqq. par. 4. recentior. tom. 2.*

6 Adeoque principalis nostra resolutio vera est, ut, etiam si puta in Monasterio Virorum creentur Priores Clerici sæculares, & collocentur Fratres alterius Ordinis, sive in Monasterio Monialium collocentur Moniales alterius Ordinis, adhuc Monasterium non dicitur carere Conventu, sed bene status conventualis hac via conservatur, *Germon. loc. citat. num. 75. & 76. Rota decif. 208. num. 7. par. 1. divers. proindeque à contrario seculi exiuntur à quindenniis hoc casu Monasterium Monialium, in tantum, ut Monasterium Monialium retinens unam tantum Monialem de tempore Unionis, adhuc non subjacere debet quindenniis, cum Conventus, Collegium, seu virtus, & potentia consistere possit in uno solo, & conservari, aliis Monachis, aut Monialibus deficientibus, ad textum in cap. fin. distict. 65. cap. gratum 2. de postulat. Prælat. l. sicut 7. §. fin. ff. quod cuiusque uni versitat. l. si grege ff. de legat. 1. *Rebuff. in l. Neratus Prælat. §5. propè fin. §. jus autem Collegii, ff. de verb. sign. Cyriac. controuv. for. 116. n. 2. Lavour. de election. Canon. tit. 4. cap. 15. n. 26. in principio, versic. immò etiam in uno, Castellin. eod. tract. cap. 5. num. 86. circa fin. versic. ex quibus, juncto versic. & quòd prædicta, & versic. scio enim, Barbosa de Canon. cap. 41. n. 15. Tamburin. de Jur. Abbat. tom. 1. disput. 5. quest. 8. num. 3. & 4. Pax Fordan. lucub. tom. 2. lib. 7. tit. 5. num. 8. Pignatell. consult. can. 150. nu. 4. tom. 9. bon. mem. R. P. D. Picon. discept. Eccl. 8. num. 19. in princip. par. 1. ego in altero Tract. de Quindenn. cap. 124. nu. 21. Rota coram Rembold.**

decif. 376. nu. 10. & 11. Card. Seraphin. dec. 860. n. 7. tom. 1. & dec. 1050. n. 2. tom. 2. ac in recentior. dec. 268. n. 6 par. 3. undè d-ficiètibz (quod Deus, miseris Ecclesiæ suæ, avertat) Cardinalibus, eorum Sacrum Collegium tunc consistit in uno, Germon. de Indult. Cardinal. in § Regularia n. 70. adeoque unus remanens Cardinalis in Conclavi clausus, cæteris excurrentibus de Conclavi, vel negligentibus, arrento tamen Jure communi, & non aliter, maximè post notissimam Bullam Gregorii XV. Papam eligere potest, non tamen se ipsum, Castellin. de election. cap. 5. n. 43. antè med. versic. si enim omnes Cardinales, Lavour. eod. tract. cap. 6. num. 26. Alban. de Cardinal. quaest. 24. per tot. Laudens. eod. tract. par. 1. concl. 24. per tot. Cobell. in notit. Cardin. cap. 16. privileg. 1. in med. §. Cum autem, litera A. pag. mihi 156.

Ad hoc autem, ut carentia Conventus legitime comprobetur, requiritur saltem quadragenaria status non conventualis, quasi quòd Monasterium poterit aliquo tempore desinere esse Conventuale, & postea iterum esse Conventuale, *Germon. de Indult. Cardinal. in § Regularia num. 79. non autem ad finem exigendi quindennia, requiritur talis quadragenaria, cum ad talem effectum sufficiat carentia Conventus de tempore Unionis Beneficii, juxta literalem Bullam 33. Sixti V. §. 2. Bullar. nov. Rom. tom. 2. Bullam 18. Urbani VIII. in principio, tom. 5. & Bullam 50. Clementis X §. 4. tom. 6. repetit post Tract. int. Constit. Apost. in ordine la VII. VIII. & XI.*

ARGUMENTUM.

Quindenniorum Bullæ mandantes, ex Beneficii à manu mortua possessis quindennia solvi, intelligenda sunt, quando possessio est perfecta, quieta, ac pacifica cum perceptione omnium fructuum, vel saltem majoris eorum partis.

SUMMARIUM.

- 1 Etiam ex Beneficiis litigiosis unitis debentur quindennia.
- 2 Possessio Beneficiorum unitorum, ad hoc, ut sit locus solutioni quindenniorum, debet esse pacifica cum perceptione fructuum.
- 3 Possessionis effectus consistit in perceptione fructuum ex re possessa.
- 4 Major pœna est privari fructibus Beneficii, quam inhabilitari ad Beneficium.
- 5 Primum Beneficium per assequutionem secundi incompatibilis tunc vacat, quando pacificè secundum possidetur.
- 6 Promovendus ad titulum Beneficii, debet illud pacificè possidere.
- 7 Provisus de Parochiali, aut Canoniatu, professionem Fidei emittere tenetur intra duos menses à die captæ possessionis.
- 8 Id intelligendum est de possessione pacifica.
- 9 Quindennium solvendum non est ex sola presumptione possessionis Beneficii de præterito.
- 10 Probata possessione de præterito, probata non remanet possessio de præsentis.

- 21 *Confessio non extenditur de tempore ad tempus, nec de casu ad casum.*
- 22 *Probata possessione præterita, & præsentis, præsumitur etiam possessio mediæ.*
- 23 *Probatis extremis, mediæ præsumuntur.*
- 24 *Aliud est possidere, & aliud fructus percipere.*
- 25 *Ut sit locus Regulæ 35. Cancellar. de annal. & Regulæ 36. de triennial. sufficit sola possessio etiam citrà fructuum perceptionem.*
- 26 *Regula prædicta liberat possessorem Beneficii à supervenientibus molestiis.*
- 27 *A diversis non fit benè illatio.*
- 28 *Beneficia unita, per Unionem quodammodo desinunt esse Beneficia.*
- 29 *Pacificè quis possidere videtur, etiamsi fructus non percipiat.*
- 20 *Quindennia debentur loco Annatarum.*
- 21 *Adducitur intellectus Bullarum quindenniorum.*
- 22 *Bulla 50. Clementis X. Bullar. nov. Rom. tom. 6. repetit. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la XI. tamquàm ultima benè inferuire valet pro declaratione aliarum priorum.*
- 23 *Dari nequit fructuum perceptio absque pacifica possessione.*
- 24 *Si lis mota fuerit super aliquo prædio Beneficii, alicui quis dicitur pacificus possessor.*
- 25 *Ex incuria manus mortuæ, non debent damnificari Annatista.*
- 26 *Proprius dolus nemini patrocinari debet.*
- 27 *Possidere desinens, habetur pro possidente.*
- 28 *Aliud est Beneficium possidere, & aliud in possessione esse.*
- 29 *Aliud est studere, & aliud in studio esse.*
- 30 *Multi sunt in studio, pauci verò student.*
- 31 *Afferitur antiqua Regula 34. aliàs 36. de publicand. resignation.*
- 32 *Num debetur quindennium, si iniatur Beneficium, cuius medietas fructuum sit alteri ad vitam reservata, relinquit Author cogitandum.*

CAPITULUM CLV.

- 1 **C**Um doceamus suprâ Cap. LXXXVIII. ex Beneficiis manui mortuæ unitis, quantumvis litigiolis deberi quindennia, dummodò postea capiatur eorum possessio, in præsentis superest docendum, qualis esse debeat possessio hujusmodi, dum hoc non declaratur à Bullis quindenniorum; proindeque firmamus in præsentis, quòd quindenniorum Bullæ mandantes, ex Beneficiis à manu mortuæ possessis quindennia solvi, intelligendæ sunt, quando possessio est perfecta, quietæ, & pacificæ cum perceptione omnium fructuum, vel saltem majoris eorum partis, *Alphons. Sott. ad Regul. 35. hodiè 36. Cancellar. de triennial. num. 13. Chokter ad eand. Regul. num. 65. omnis namque possessionis effectus consistit in pacifica possessione, & perceptione fructuum ex re possessa, l. bonæ fidei 43.*
- 4 *ff. de acquir. rer. domin. adeò, ut major sit pœna privari fructibus sui Beneficii, quàm inhabilitari ad Beneficia, Gonzalez ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensib. gloss. 34. num. 112. antè mcd. versic. quòd sit major pœna.*
- 5 *Hinc primum Beneficium per assequutionem secundi incompatibilis dumtaxat vacat in casu, quo capta sit pacificæ possessio secundi unâ cum fructuum perceptione, ad textum in cap. si tibi concessio 26. cap. licet Episcopus 28. de Præbend.*

in 6. Extravag. Execrabilis Joannis XXII. cod. tit. Garzias de Benefic. part. 11. cap. 5. num. 103. cum seqq. Lotther. de re benefic. lib. 2. quest. 30. num. 9. cum seqq. & lib. 3. quest. 23. num. 18. & 26. Antonell. de temp. legal. lib. 3. cap. 8. num. 1. cum seqq. Rosa de executor. liter. Apostolic. par. 1. cap. 5. num. 62. cum seqq. & in addition. n. 26. cum seqq. hinc ad titulum Beneficii promovendus, pacificè debet illud possidere, juxta sanctionem Sacrosancti Concilii Tridentini sess. 21. de Reformat. cap. 2. in med. verbo pacificè possidere: hinc idem Sac. Concil. Tridentin. sess. 24. de Reformat. cap. 12. in principio, versiculo provisi etiam, & versiculo provisi autem, præcipiens, ut provisi de Parochialibus Ecclesiis, aut Canonici in Cathedralibus Ecclesiis, possessionem Fidei emittere teneantur intrâ duos menses à die captæ possessionis, intelligendum est de possessione pacifica, Barbosa de Paroch. par. 1. cap. 4. num. 11. & 12. & de Canonici. cap. 17. num. 17. & in Concil. Tridentin. diè. loc. nu. 21.

His accedit, quòd, ut manus mortuæ condemnentur ad quindennia, non sufficit, Annatitas probare, illam de præterito possidisse Beneficium unitum; non enim benè inferitur ex possessione de præterito ad possessionem de præsentis, cum potuerit post Unionem ex aliqua causa, & accidenti ipsam Unionem annullante auferri possessio Beneficii à manu mortuæ, sicque manus mortuæ non amplius illud possidere: undè qui se fundat in possessione aliena ad proprium commodum ex quindenniis refusans, juvari nequit fallibili præsumptione præteritæ possessionis, quæ solummodo admittitur, si agatur de commodò possidentis; in casu autem nostro agitur de illius incommodo, & quidem notabili ob tractum successivum, ac perpetuum, solvendi nempe quindennium ex sola præsumptione possessionis de præterito, *Menoch. de præsumpt. lib. 6. præf. 64. num. 38. & 39. Antonell. de temp. legal. lib. 1. cap. 6. nu. 22. cum seqq. adeò, ut, etiamsi per confessionem ipsius manus mortuæ constaret de possessione de præterito, adhuc probata non inde remaneret possessio de præsentis, ex eo quòd confessio non extenditur de tempore ad tempus, nec de casu ad casum, Menoch. loc. mox citat. num. 40. & 41.*

Aliter sentiendum est in contrario casu, quo Annatistæ docent de possessione præterita, & præsentis, tunc procul dubio absque alia probatione præsumeretur etiam possessio mediæ, seu mediæ temporis; etenim probatis extremis mediæ præsumuntur, *Menoch. de præsumpt. lib. 6. præsumpt. 66. n. 1. & per tot.*

Neque obstat principali nostræ resolutioni, quòd, cum in Bullis quindenniorum non declaratur, qualis esse debeat possessio, ut debeatur quindennium, sed eadem Bullæ contentantur nuda possessione, prout legere est in Bulla 20. Julii III. §. 6. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi „ quæ Congregationes prædictæ quomodolibet communitè possident &c. aut dummodo per ipsas Congregationes possidentur „ &c. „ Bulla 17. Pauli IV. §. 11. eod. tom. 1. ibi „ volumus &c. quòd &c. Beneficia Ecclesiæ „ stica, quæ possident &c. notificasse, & intè „ masse debeant &c. „ Bulla 38. S. Pii V. in principio, & §. 3. in fin. §. 4. & 6. tom. 2. ibi „ con-

10 contrā &c. Beneficia Ecclesiastica &c. possi-
 dentes &c. possessā &c. dummodò &c. Benefi-
 11 cia ipsa possideant &c. quæ &c. possideant,
 & quo titulo illa possideant &c. Bulla 33.
 12 *Sixti V. §. 2. in fin. & §. 4. cod. tom. 2. ibi*,
 dummodò Beneficia ipsa possideant &c. quæ
 13 &c. possideant &c. quæ &c. possidebant &c.,
 Bulla 18. *Urbani VIII. in principio, & §. 2.*
 14 *& 3. tom. 5. ibi*, dummodò &c. Beneficia
 ipsa possiderent &c. quæ &c. possiderent, &
 15 quo titulo illa possidebant &c. quæ &c. quo-
 modolibet possidebant &c. quæ &c. possi-
 16 dent &c. quæ &c. possidebant &c., & *Bul-*
 17 *la 50. Clementis X. §. 3. 4. 5. 9. & 11. tom. 6.*
 18 *ibi*, dummodò &c. Beneficia ipsi possiderent
 &c. quæ &c. possiderent, & quo titulo illa
 19 possiderent &c. quæ &c. possidebant &c. quæ
 20 &c. possidebant &c., *repetit. post Tract. int.*
 21 *Const. Apost. in ordine la III. V. VI. VII. VIII.*
 22 *& XI. videretur, satis esse simplex, ac nuda-*
 23 *facti possessi, etiam sterilibus, seu de vento,*
 24 *absque fructuum perceptione; aliud enim est*
 25 *possidere, quod tantum desiderant Bullæ quin-*
 26 *denniorum pro debita solutione quindennii, &*
 27 *aliud fructus percipere, de quo nec per umbram*
 28 *loquuntur Bullæ, l. si quis autem 10 ff. de acquir.*
 29 *possessor. immò bene dari potest possessor,*
 30 *etiamsi fructus non percipiat, prout cuiuslibet*
 31 *possessori Beneficii sufficit sola possessio etiam*
 32 *citra fructuum perceptionem et de iuven Jun-*
 33 *notiissima Regula 35. de annual. & Regul. 26 Cancellar.*
 34 *de triennial. Gonzalez ad Regul. 8 hodiè 9.*
 35 *Cancellar. de Mensib. gloss 34 num. 122. in med.*
 36 *versiculo hinc suffragatur Regula, Chokier ad*
 37 *dict. Regul. de annual. num. 33. in fine, versiculo*
 38 *denique satis, & num. 62. quia Regula de annuali,*
 39 *& trienniali favet possessori Beneficii, inque il-*
 40 *lius favorem emanavit, ad illum nempe de-*
 41 *fendendum à supervenientibus molestitis impe-*
 42 *trantium, Bullæ verò quindenniorum non so-*
 43 *lum non favent manui mortuæ possiditici Be-*
 44 *neficii uniti, sed potius adversantur eo ipso,*
 45 *quòd possiditrix est, dum illam condemnata ut*
 46 *ad quindennii solutionem casu, quo Beneficium*
 47 *possideat: undè à diversis non bene fit illatio,*
 48 *l. Papinianus 20. ff. de minor.*
 49 *Omissio, quòd Regula Cancellariæ non applicatur*
 50 *ad Beneficia unita, quæ per Unionem quoda-*
 51 *modo desinunt esse Beneficia, Chokier ad d. Reg.*
 52 *35. Cancellar. n. 47. & 48. aliàs iniquum esset,*
 53 *quòd manus mortuæ ob à se captam possessio-*
 54 *nem Beneficii sibi uniti teneretur ad quinden-*
 55 *nium, etiamsi nondum fructus Beneficii perci-*
 56 *piat, forsitan, quia ultimus Beneficiatus adhuc*
 57 *vivat, illòsque percipiat, vel quia in Unione*
 58 *reservati fuerint alicui ad certum tempus, sive*
 59 *illius vita durante; quamvis enim hoc casu vi-*
 60 *deatur pacifice possidere manus mortuæ, velu-*
 61 *ti in simili de possessore Beneficii, cuius fructus*
 62 *præni anni spectant ad Episcopum, vel ad*
 63 *alium, juxta cap. si propter 10. de Rescript. in 6.*
 64 *Rebuff. de pacific. possessor. num. 99. attamen,*
 65 *cùm nullos interim fructus percipiat, non vi-*
 66 *detur teneri ad quindennia, quæ debentur loco*
 67 *ann. rarum, ex per nos supra cumulatis in Cap. I.*
 68 *Hunc insuper esse germanum intellectum Bul-*
 69 *larum quindenniorum, facit videtur depræ-*
 70 *handi ex Bulla 50. Clementis X. §. 9. aut med.*
 71 *verbo quæ, & quas, Bullar. nov. Rom. tom. 6.*

repetit. post Tract. int. Constitution. Apostolic. in
ordine la XI. ubi loquendo de Beneficiis, & per-
petuis Pensionibus unitis, ac respectivè appli-
catis, seu reservatis manni mortuæ, proindè
que quindennii obnoxiiis, utitur post verbum
possidere alio verbo percipere, ibi: quæ, & quas
ipsa Capitula, Collegia, Seminaria, Congregatio-
nes, & alia Loca Pia prædicta vigore Unionum
hujusmodi possident, & percipiunt respectivè;
quod quidem verbum non potest referri, nisi
ad perceptionem fructuum: cùmque præfata
Constitutio Clementina sit ultima ex Bullis su-
 22 *per materia quindenniorum editis, bene in-*
 23 *ferre valet pro declaratione aliarum priorum*
 24 *Constitutionum super eam materia editarum.*
 25 *Si autem verbum percipere cadit super fru-*
 26 *ctuum perceptionem, supponendum venit, pos-*
 27 *sessionem Beneficii debere esse pacificam, cùm*
 28 *dari nequeat fructuum perceptio absque pacifi-*
 29 *ca possessione, ut patet ad sensum.*

Si tamen lis mota fuerit super aliquo prædio,
 censu, aut reddito Beneficii per manum mor-
 tuam possessi, eo casu cogi potest ad solutio-
 nem quindennii, cùm adhuc dicatur manus
 mortuæ pacificæ possiditrix, *Rebuff. de pacific.*
possessor. num. 202. Barbosa de Episcop. part. 2.
alleg. 19. n. 21.

Eodem modo est locus solutioni quindenni-
 orum, etiam non probetur per Annatistas,
 fructus Beneficii uniti percipi à manu mortuæ,
 quando tantum tempus effluxerit, quòd ma-
 nu mortuæ possit pro notabili negligentia im-
 putari, nè ex illius incuria damnium oriarur
 Annatitibus, *Massobr. in prax. habend. Concurf.*
requirit. l. dub 5. num. 11. in fin. versic. vel tan-
 25 *tum tempus; prout, si dolo desinat manus mor-*
 26 *tua possidere, vel fructus percipere, nè ad*
 27 *quindennia valeat condemnari, cùm non de-*
 28 *beat proprius dolo alicui patrocinari in præ-*
 29 *judicium Annatitarum, præsertim causam ha-*
 30 *bentium à Camera Apostolica, & quidem*
 31 *onerofam ob luorum Officiorum inempionem fa-*
 32 *ctam proprio ære, cap. audivimus 3. de collu-*
 33 *sion. detegend. l. & eleganter 6. in principio, l. nec*
 34 *ex dolo 12 ff. de dolo, l. is, qui dolo 69. ff. de rei*
 35 *vindication. l. si quis dolo 51. ff. de re judicata,*
 36 *Barbosa axiom. 76. num. 4. & 5. desinens enim*
 37 *possidere, desinensque fructus percipere, habe-*
 38 *ret pro possidente, & fructus percipiente,*
 39 *proindèque nè ex sua malitia victoriam cum*
 40 *aliena jactura reportet, æquum videtur, ut rene-*
 41 *atur ad quindennia, ac si possideret, fructusque*
 42 *perciperet, l. si rem meam 17. ff. de exception. rei*
 43 *judicat.*

Nè autem confundantur termini, non omi-
 to, quòd pro exactione quindennii non sufficit
 esse in possessione Beneficii uniti, vel mixti in
 illius possessionem, sed opus est, ut manus
 mortuæ Beneficium cum effectu possideat;
 aliud nam jure est Beneficium possidere, & aliud
 esse in possessione Beneficii, *Rebuff. de pacific.*
possessor. num. 203. cùm possit quis ex Decreto
 23 *judicis immitti in possessionem rei, forsitan rei*
 24 *conservandæ causa, sed non rem possidere,*
 25 *l. cum legati 12. ff. ex quib. caus. in possession. ca-*
 26 *tur, l. si duo possiderent 3. §. Creditores 3. ff. uti*
 27 *possidet. l. possideri 3. §. fin. l. si quis autè 10. ff.*
 28 *de acquir. possessor. hinc aliud est studere, & aliud*
 29 *esse in studio; nec privilegia concessa studenti-*
 30 *bis,*

- bus, communicanda sunt existentibus in studio, & non studentibus, *Adden. ad Decium in cap. consultacionibus 10. littera C. de offic. Delegat.*
- 30 ac profectò (utinam ita non esset) multi sunt in studio, pauci verò student.
- 31 Hinc antiqua *Regula Cancellaria* la 34. aliàs 36. de publicand. resignacion. decrevit, quòd, si resignans decedat in possessione Beneficii resignati, illud vacet per obitum resignantis, ut benè notat *Corneus consil. 137. n. 6. tom. 3.*
- 32 Num autem, si uniatur Beneficium, cujus medietas fructuum sit alteri ad vitam reservata, debeatur quindennium, nec nò, super hoc pro nunc cogitandum relinquo.

ARGUMENTUM.

Quindenniorum Bullæ mandantes, quindennia deberi incipere à die effectuatæ Unionis Beneficiorum, quomodò intelligantur, ad effectum quando dicatur Unio effectuatæ.

SUMMARIUM.

- 1 Quindennia deberi incipiunt à die dumtaxat effectuatæ Unionis Beneficiorum.
- 2 Ponderatur absurdum aliàs oriturum.
- 3 Quindennium Emphyteuticum debetur post effectuatam Emphyteusim.
- 4 Unio dicitur effectuatæ à die captæ possessionis Beneficiorum unitorum.
- 5 Quindennia solvi debent, dummodò tamen Beneficia unita possideantur.
- 6 Inducenda sunt per manum mortuam Beneficia unita.
- 7 Sola possessio Beneficii absque fructuum perceptione, inducit effectuationem Unionis.
- 8 Unionis effectuatæ probatur ex enunciatiõis antiquis in literis Apostolicis.
- 9 Nec requiritur, possessionem esse pacificam.
- 10 Rejicitur Barbosa de Jure Eccles. lib. 3. cap. 16. n. 65. in fin.
- 11 Valide dicitur captæ possessio vigore mandati de capiendi possessione in literis concessi.
- 12 Unionis effectuatæ, probata remanet per mandatum Procuratoris, si ex sùe Procuratoris doceatur de captæ possessione Beneficiorum.
- 13 Sufficit mandatam presumptum ex observantia.
- 14 Procurator etiam sine mandato agere potest ad utilitatem sui Principalis.
- 15 Quo casu excipi nequit de defectu mandati.
- 16 Unionis effectuatæ comprobatur ex sententiis.
- 17 Propter ex actibus alienationis Bonorum Beneficii uniti.
- 18 Ex unico actu acquiritur possessio quoad omnes alios ex eadem causa derivantes.
- 19 Translatio possessionis Bonorum Beneficii uniti non probatur ex quadragenaria.
- 20 In ordinem non capientis possessionem, cum illam capere possit, habetur pro captæ, & Unio pro effectuatæ.
- 21 Quindennium currere incipit etiam antè adeptam possessionem Beneficii uniti, quando in Unione dicitur univus.
- 22 Pontifices solent quandoque manui mortuæ pluræ Beneficia unire.
- 23 Unionis effectuatæ, tanquam quid facti non presumitur.

- 24 Camera Apostolica habet intentionem fundatam super quindennis.
- 25 Refellitur Mandos. in Regul. 11. aliàs 12. hodiè 13. Cancellar. de revocation. Union. quæst. 7. n. 4. circà fin. vers. pro contraria, cum nn. seqq.

CAPITULUM CLVI.

S Anè Romani Pontifices, eorum tanto, nec majori in terris muneri (prout par est) satisfaciunt, indèque justitiam præ oculis habentes, ut gerant personam, cujus vices gerunt in terris, summa ducta æquitate, prudenter decreverunt, quindennia dumtaxat deberi incipere à die effectuatæ Unionis Beneficiorum, non autem à die illius concessionis, uti habetur in *Constitutione 6. Pauli II. §. 5. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi*, „ Et quòd de omnibus &c. Beneficiis, ut præfertur, unitis, à quorum Unionis, num temporibus, postquam illæ sortitæ effectum, anni XV. effluxerunt &c. Communia, Minuta, & alia Jura, seu Annatas, & medios fructus hujusmodi solvere adstringantur, etiam singulis annis XV. in futurum, prout multi alii ad similes Uniones, & gratias obtinendas faciunt, & facere consueverunt &c., *Constitutione 17. Pauli IV. §. 8. circà fin. eod. tom. 1. ibi*, „ ad solutionem Communium, & Minorum Servitorum, ac Annatarum, & aliorum Jurum prædictorum eisdem Camera, Collegio, & Officialibus, ratione carundem Unionum &c. singulis XV. annis, à die, quo illæ suum effectum sortitæ fuerint &c. faciendum teneri &c., *Constitutione 38. Sixti V. §. 4. tom. 2. Constitutione 33. Sixti V. §. 2. in fin. & §. 4. circà fin. eod. tom. 2. ibi*, „ ad solutionem Quindenniorum prætorum eidem Camera, ac Collegio, & Officialibus, ratione Unionum &c. singulis XV. annis, à die, quo illæ suam sortitæ fuerint effectum, &c. faciendam teneri &c. ipsòque debitores ad &c. solvendum quindennia decursa &c. constituto tamen de sortito effectum Unionum, &c. cogendi &c., *Constitutione 18. Urbani VIII. in principio, & §. 3. antè med. tom. 5. & Constitutione 50. Clementis X. §. 2. in principio, §. 3. in med. §. 5. circà fin. §. 9. circà fin. & §. 11. circà fin. tom. 6. repetit. post Tract. int. Constitut. Apostolic. in ordine la I. V. VI. VII. VIII. & XI.*

Optima siquidem ratione, nè aliàs manus mortuæ gravarentur solvere quindennia, antequam gratia concessæ Unionis Beneficiorum suum sortiretur effectum, cum dari possent, quòd vel nunquam sortiri posset effectum, si forsitan Beneficia essent per prius unita in perpetuum alteri manui mortuæ, vel quòd post aliquod tempus sortitura esset effectum, si forsitan Beneficia, unita per prius reperirentur alteri manui mortuæ saltem ad tempus; tempus verò extinctionis Unionis nondum advenit, vel Beneficia unita, vacatura erant per cessum, vel decessum Beneficiorum modernorum possessorum, vel ob aliam quamcumque causam; ità, ut manus mortuæ non leve sentirent gravamen, si solutiones quindenniorum statim inciperent currere, seu deberi ab ipsa die Unionis, & concessionis gratiæ, ut simile absurdum consideravi in simili quindennio per manum mortuam ex Emphyteuti debito solvendo etiam post

effectuationem ipsius concessionis Emphyteuticæ, non autem à die concessionis, ex per nos allatis in altero Tractatu de Quindenniis, Cap. LXIX.

Quibus positis, discutiendum est in præsentibus, quando, & à quo tempore dicatur Unio effectuatæ ad hoc, ut sciatur, quando, & à quo tempore deberi incipiat quindennium, & asserimus, quòd, cum ex Bullis quindenniorum, quindennia deberi incipiunt à die effectuatæ Unionis Beneficiorum, discutitur, quando dicatur Unio effectuatæ ad hunc effectum; intelligimus autem, Unionem effectuatam à die captæ per manum mortuam possessionis Beneficiorum unitorum, sequuta decessu illorum vacatione per cessum, vel decessum obtinentis Beneficia huiusmodi, ut vice versa in simili de Regula 11. aliàs 12. bodiè 13. Cancellar. revocatoria Unionum in casu non fortitæ effectuationis, & in simili de Decreto revocatorio pariter Unionum in casu earum quoque non sequutæ effectuationis, juxta Sacrum Concilium Tridentinum sess. 7. de Reformat. cap. 6. & sess. 14. cap. 13. in principio, & sess. 24. cap. 9. post med. versiculo insuper accessiones, & citrà sin. versiculo quæ verò, bene explicant Valenzuel. Velazquez consil. 22. num. 44. vol. 1. Alphons. Sott. ad mox laudatam Regul. 13. Cancellar. num. 5. Chokier ad eand. Regul. quest. 5. num. 3. & 4. Card. de Luca de Benefic. discurs. 45. num. 7. & discurs. 48. num. 13. & 14. & in annotat. ad Sac. Concil. Tridentin. discurs. 8. num. 24. Turricell. de Union. Benef. cap. 14. num. 1. cum seqq. & cap. 15. nu. 15. Lotther. de re benef. lib. 1. quest. 29. num. 27. Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 15. §. 4. nu. 14. Barbosa ad Sac. Concil. Tridentin. sess. 7. de Reformat. cap. 6. num. 10. & de Jure Eccles. lib. 3. cap. 16. num. 65. Pyrrh. Corrad. in prax. benef. lib. 2. cap. 15. num. 30. Rota coram Zarat. dec. 23. num. 7. Arguell. dec. 4. num. 15. Ubald. dec. 873. num. 3. Alexand. VIII. decif. 261. num. 9. Carill. dec. 42. num. 10. in fin. Bieb. dec. 40. num. 4. tom. 1. Card. Celf. decif. 282. num. 16. Ansaldo. Decan. decif. 47. num. 7. cum seqq. & in recentior. dec. 446 nu. 1. & 17. part. 4. tom. 2. dec. 337. ex num. 20. ad fin. & dec. 371. num. 12. cum seqq. par. 9. tom. 1. dec. 305. num. 7. par. 11. dec. 7. num. 23. versif. quodque, part. 15. dec. 138. num. 11. par. 16. dec. 336. num. 1. par. 18. tom. 1. dec. 321. num. 11. par. 19.

Quòd autem per possessionem Beneficij dicatur Unio effectuatæ ad effectum solverè incipiendi quindennia, satis comprobatur ex ipsismet Bullis quindenniorum, quindennia solvi mandantibus, dummodò tamen Beneficia unita, cum effectu à manibus mortuis possideantur, prout habetur in Constitutione 20. Fulii III. §. 6. circ. fin. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi: dummodò per ipsas Congregationes possideantur &c. Constitutione 33. S. Pii V. §. 4. in principio, tom. 2. ibi: dummodò Monasteria, & Beneficia ipsa possideantur &c. Constitutione 33. Sixti V. §. 2. in fin. cod. tom. 2. ibi: dummodò Beneficia ipsa possideant &c. & Constitutione 18. Urbani VIII. in principio, tom. 5. ibi: dummodò Monasteria, seu Beneficia ipsa possiderent &c. repetit. post Tract. int. Constit. Apost. in ordine la III. VI. VII. & VIII. undè est, quòd in memoratis Bullis quindenniorum inungitur manui mortuæ onus indicandi, seu notificandi (quod ajunt proficere

di) Beneficia unita, quæ possidet, ad demonstrandum, tunc deberi incipere quindennia, constituto de possessione Beneficiorum, & è contrà antè eorum captam possessionem non induci effectuationem Unionis, ac per consequens antè illam non incipere deberi quindennia.

In tantum, ut sola possessio absque fructuum perceptione de per se satis sit ad inducendam Unionis effectuationem, Barbosa ad Sac. Concil. Tridentin. sess. 7. de Reformat. cap. 6. num. 10. in fin. & de Jure Eccles. lib. 3. cap. 16. num. 65. in fin. Pyrrh. Corrad. in prax. benef. lib. 2. cap. 15. num. 31. Turricell. de Union. Benefic. cap. 14. num. 8. Rota coram Zarat. dec. 23. num. 20. repetit. dec. 305. num. 20. par. 11. recentior. immò sufficit docere de effectuatione Unionis mediante possessione Beneficiorum, illa probata ex enunciativis antiquis, potissimum ipsius manus mortuæ, ad cujus favorem facta fuit Unio, & potissimum accedentibus etiam aliis administriculis, vel ex enunciativis quoque antiquis in literis Apostolicis, Turricell. de Union. Benefic. cap. 14. num. 26. Rota coram Carill. dec. 42. n. 8. ac in recentior. dec. 352. num. 5. par. 4. tom. 1. nec requiritur, possessionem esse pacificam, Barbosa de Jure Eccles. lib. 3. cap. 16. num. 65. in fin. cujus tamen opinio mihi non aridet ut contentiens multam rigoris, proinde ego contractum firmavi in præced. Cap. & valde dicitur capta possessio vigore facultatis manui mortuæ tributæ in literis Unionis, capiendi possessionem propria auctoritate, Rota coram Zarat. dec. 23. n. 11. repetit. penès Dian. resol. moral. par. 11. fol. mihi 566. remanètque probata effectuatio Unionis per mandatum Procuratæ, si ex hujusmodi mandati Procuratoris doceatur de capta possessione Beneficiorum nomine manus mortuæ, ad cujus favorem concessa fuit Unio, Valenzuel. Velazquez consil. 22. num. 43. adeò, ut sufficit mandatum præsumptum, ex observantia nempe elicited, Turricell. de Union. Benefic. cap. 15. num. 16. Rota dec. 305. num. 8. par. 11. recentior.

Præsumptio autem mandati ad hunc effectum deducitur ex exhibitione Instruenti Unionis, & eò magis, si Procurator erat de gremio ipsius manus mortuæ, qui uti talis, etiam sine mandato agere potuit nomine sue Communitatis ad illius utilitatem, qualis est ipsa acceptatio Beneficiorum unitorum, Turricell. de Union. Benefic. cap. 15. num. 17. Rota post Dian. resol. moral. part. 11. folio mihi 566. repetit. coram Zarat. decif. 23. num. 8. & 9. quo casu ad averendum præproperam, & anticipatoriam quindenniorum solutionem, excipi nequit de defectu mandati contrà possessionem captam nomine manus mortuæ, de Beneficio unito, Rota recentior. dec. 305. num. 8. & 9. par. 11.

Effectuatio insuper Unionis comprobatur quoque ex sententiis desuper emanatis, Turricell. de Union. Benefic. cap. 14. num. 22. Rota coram Peutingen. dec. 364. num. 3. ac in recentior. decif. 361. num. 3. & 8. par. 10. decif. 224. num. 6. par. 11.

Ex actibus etiam alienationis Bonorum Beneficij uniti desumitur effectuatio Unionis, Turricell. de Union. Benefic. cap. 14. num. 27. & 28. Rota coram Burratt. dec. 857. num. 3. vel ex locationibus Bonorum ejusdem Beneficij, Turricell. loc. citat. num. 29. Rota coram Burratt. decif. 34. num. 4.

- num. 4. nec ; ut dicatur probata effectuatio Unionis, requiritur in specie probatio omnium effectuum, qui ab Unione sequuntur, sed sufficit, aliquem fuisse probatum, quia propter titulum
- 18 universalem Unionis ex unico actu acquiritur possessio quoad omnes alios ex eadem causa derivantes, *Turricell. de Union. Benefic. cap. 14. num. 18. Rota coram Carill. dec. 270. num. 4. que est dec. 203. num. 5. & 6. part. 9. recentior. tom. 1.*
- Præterea Unio præsumitur effectuata ex cursu quadraginta annorum, meliusque ex centenaria, si ex quadragenaria, junctæ observantia,
- 19 quantumvis non proberur actualis translatio possessionis Bonorum Beneficii uniti, *Turricell. de Benefic. union. cap. 14. num. 14. & 30. Rota coram Coccin. dec. 2323. num. 8. Buratt. dec. 857. num. 6. & in recentior. dec. 330. num. 12. & 17. versiculo minùs obstat, & num. 18. par. 9. tom. 1.*
- Si tamen manus mortua dolosè differat capere possessionem Beneficii uniti, nullis adhibitis diligentis, ut ratiùs nempe quindennium solvere incipiat, tunc, nè dolus manus mortuæ, sive ejus Ministris patrocinetur, aut ejus, sive eorum incuria obstat Cameræ Apostolicæ, ac illius Officialibus vulgò Annatistis nuncupatis, quindennium deberi incipit à die, quo nulla adessent impedimenta ad possessionis adeptionem, quæ in odium malignantis habenda est pro capta, & Unio pro effectuata, cum stare per manus mortuam, seu illius Ministros, nomine ejusdem recipientes Unionem, quominus caperet, seu caperet possessionem Beneficii, *Alphons. Sott. in Regul. 11. aliàs 12. hodiè 13. Cancellar. revocator. Union. num. 5. & 6. Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 15. §. 4. num. 14. in principio.*
- Prout ad hoc, ut currere incipiat quindennium, nec expectanda est adeptio possessionis Beneficii uniti, quando Papa in suis literis Unionis utitur verbo *unimus*; ex eo quòd tunc inducitur incorporatio ipso Jure facta abque alio facto, ac consequenter Unio statim effectuata de tempore Pontificis illam concedentis, *Turricell. de union. Benefic. cap. 14. num. 31. Rota recentior. dec. 374. n. 16. par. 9. tom. 1.*
- 22 Cum autem soleant quandoque Summi Pontifices, ob eorum munificentiam, vel ob supplicantium necessitatem plura Beneficia manus mortuæ unire, iustus remanet scrupulus, utrum hoc casu ad hoc, ut quindennia deberi incipiant à die effectuatiõnis Unionis, requiratur effectuatio Unionis omnium Beneficiorum, utrum verò sufficiat sola effectuatio Unionis unius tantum ex Beneficiis, vel utrum quindennia tunc incipere debeant ad ratam solius Beneficii effectuati à die, quo sortita fuerit effectum Unio illius tantum Beneficii effectuati: & hoc casu procedendum est cum fœdere distinctionis; aut Unio fuit facta de pluribus Beneficiis sub unica oratione, & expressione valoris, sub qua ille fuit in unicam summam coarctatus, aut Unio plurium Beneficiorum distinctim fuerit facta sub diversa oratione, aut particulatim singulæ Uniones fuerunt expeditæ; & primo casu sufficit, quòd proberur effectuatio Unionis unius tantum ex Beneficiis ad hoc, ut quoad alia Beneficia inducatur effectuatio, ac consequenter deberi incipiat quindennium ex omnibus Beneficiis unitis, quantumvis unum

dumtaxat appareat effectuatum; in secundo autem casu non inferitur ex effectuatiõne Unionis unius tantum ex Beneficiis ad alia Beneficia: tunc enim non est unica Unio, sed sunt diversæ, ac plures Uniones, veluti ita distinguunt *Pyrrh. Corrad. in prax. benefic. lib. 2. cap. 15. num. 32. cum seqq. Turricell. de union. Benefic. cap. 14. num. 16. & cap. 15. num. 19. cum seqq. Rota coram Dunoct. Jun. dec. 525. nu. 5. tom. 2. Carill. dec. 270. n. 5. versic. juncto, Peuting. dec. 364. num. 4. & 5. ac in recentior. dec. 196. n. 8. par. 7. dec. 203. n. 6. part. 9. tom. 1.*

Adhuc alius non minus levis remanet enodandus scrupulus, cui videlicet incumbat onus probandi effectuatiõnem, vel non effectuatiõnem Unionis, sique utrum manus mortuæ, vel Cameræ Apostolicæ, & Annatistis ab ea causam habentibus, cum Unionis effectuatio, tamquam quid facti, non præsumatur, sed consequenter probanda sit, *Turricell. de Benefic. Union. cap. 14. num. 11. Rota coram Verall. aliàs Caputaq. dec. 11. num. 5. part. 1. Peña dec. 1379. nu. 3. tom. 2. ac in recentior. decis. 627. num. 3. part. 3. assero, ad manum mortuam spectare probationem exceptionis non effectuatiõnis Unionis, 24 cum habeant intentionem fundatam ipsa Camera Apostolica, nec non Annatistæ creditores quindenniorum, post sequutam Unionem, & transfundant in manum mortuam eorundem quindenniorum debetricem onus probandi ineffectuatiõnem, *Turricell. de union. Benefic. cap. 14. num. 19. & 20. Rota in recentior. dec. 99. num. 21. part. 7. quidquid in contrarium inclinet 25 Mandos. in Regul. 11. aliàs 12. hodiè 13. Cancellar. revocator. Union. questione 7. num. 4. circa fin. versiculo pro contraria, cum m. seqq.**

ARGUMENTUM:

Quindenniorum Bullæ mandantes procedi *summarie, simpliciter, de plano, sine strepitu, & figura judicii, sola facti veritate inspecta, & more Camerali, contra manus mortuas Beneficia unita possidentes, & quindennia non solventes, quomodo intelligantur.*

SUMMARIUM:

- 1 *Debitorum solvere renunt.*
- 2 *In Causis quindenniorum proceditur summarie.*
- 3 *Clausule summarie, & similes aequipollent Clausule manu Regia.*
- 4 *Non tamen tolluntur substantialia judicii.*
- 5 *Contra debitores Camerales summarie proceditur.*
- 6 *Tributum habet viam exequutivam.*
- 7 *Papa judicat sola facti veritate inspecta.*
- 8 *Quindennia subrogat a fuerunt loco Annatarum.*
- 9 *In Decimis Papalibus summarie proceditur.*
- 10 *Prout etiam in Causis spoliarum.*

CAPITULUM CLVII.

AD coercendas manus mortuas quindenniorum debetrices, quæ frivolis (ut moris est debitorum) captiosisque prætextibus, post assequatas sui favore Beneficiorum Unio-

nes, seu perpetuarum Pensionum reservationes quindenniâ solvere renuunt in grave detrimentum ipsius Camerae Apostolicae, ejusque Officialium, Annatistarum nuncupatorum ab eadem causam onerosam quidem habentium, Summi Pontifices, Apostolice, ac Pastoralis zelo (prout par est) accensis, juxta Pastoralis muneris onus, indemnitati omnibus viribus consulentes, nec non debitorum fraudibus, & astutiis, in quantum potest, ac valet humana fragilitas, obvias, non minus prudenter, 2 quàm sapienter sanciverunt, ut procederetur summarie, simpliciter, de plano, sine strepitu, & figura judicii, sola facti veritate inspecta, & more Camerali, contra manus mortuas Beneficia unita possidentes, & quindenniâ non solventes; quibus verbis utantur Sixtus V. in sua Constitutione 33. §. 4. in fin. Bullar. nov. Rom. tom. 2. Urbanus VIII. in sua Constitutione 18. §. 3. in fin. tom. 5. & Clemens X. in sua Constitutione 50. §. 5. in fin. §. 9. in fin. & §. 11. in fin. tom. 6. repetit. post Tract. int. Constit. Apost. in ordine la VII. VIII. & XI. verba autem hujusmodi aliquam important relaxationem rigorosæ ordinariæ formæ judiciaræ, cùm materia solutionis quindenniorum, tamquam privilegiata, celebrè que habens expeditionem, tendat ad judicium executivum, seu summarium, & æquipollent Clausulæ manu Regiæ, velo levato, per quæ tamen non tolluntur substantialia judicii, inter quæ est citatio, si non personalis, saltem facta domi, dimissa copia, ad textum in l. de submersis navibus §. C. de naufrag. lib. 11. Scaccia de judic. lib. 1. cap. 53. num. 15. cum seqq. Obert. de citation. tom. 2. cap. 11. num. 340. cum seqq. Baron. eod. tract. tom. 1. quæst. 15. num. 45. & quæst. 18. num. 76. & tom. 2. in addition. ad dist. quæst. 15. n. 44. cum seqq. Zacch. de obligat. Cameral. quæst. 27. num. 18. cum seqq. Carocc. de execution. except. 125. num. 26. cum seqq. Nizer de execut. rei judicat. cap. 11. §. 1. num. 33. tum seqq. Coler. de Process. executiv. part. 3. cap. 7. num. 3. Barbosa de Clausul. Clausul. 78. per tot.

Jurè que merito in materia quindenniorum non venit in suo rigore servandus ordo judicarius, cùm in materia fiscali, seu Camerali, 5 qualis profectò est ista quindennialis, executivè, & summarie contra debitores Camerales procedatur sola facti veritate inspecta, omisiss Juris apicibus, prævia tamen sola partis citatione, præsertim agendo, prout in casu, de credito Camerali, seu fiscali, claro tamquam canonizato à Bullis quindenniorum, ad textum in l. abstinendum 4. C. quor appellat. non recipit. 6 eò maxime æquiparato tributo quindennio, in quo de sui natura inest via executiva ob param, seu celerem executionem, per textus apertos in l. sacrilegii capite 9. §. Eum quoque 6. versic. cum eo ff. ad leg. Jul. peculat. l. quoniam nonnulli 18. C. de appellation. l. commissa 19. ff. de publican. l. colonus 61. §. Navem 1. ff. locat. l. missi opinatores 7. C. de exactor. tribut. lib. 10. l. Præfectus 2. C. de appar. Præfect. lib. 12. Novell. de mandat. Princip. §. Coges, collation. 3. Spada conf. 148. num. 5. lib. 1. & conf. 115. num. 6. lib. 3. Peregrin. de Jure fisci lib. 6. tit. 7. num. 5. versic. Precaus sanè, & lib. 7. tit. 3. cum seqq. Gutierrez de gabell. quæstion. 164. num. 7. Maufson, de caus. executiv. ampliat. 8. nu. 14. cum seqq.

& signanter num. 19. & ampliat. 29. num. 10. cum seqq. & ampliat. 30. num. 21. Coler. de Process. executiv. part. 1. cap. 2. num. 143. versic. restringenda, & cap. 3. num. 86. versic. secus est, Burg. de mod. procedend. ex abrupt. centur. 1. quæst. 5. nu. 1. versic. secundus casus; Papa namque, sive ejus Camera eundem representans, debet judicare ut Deus, sola facti veritate inspecta, Spada confil. 285. num. 2. lib. 3. Becc. confil. 52. n. 89. lib. 1.

Nec mirandum est de hujusmodi quindenniorum privilegio à Summis Pontificibus providè impartito, dum quindennia ipsa, ut supra in Cap. I. monuimus, subrogata fuerunt loco Annatarum, & Annatæ loco Decimarum Papalium, in quibus etiam summarie citrà aliquam Juris solemniam proceditur, Maufson. de caus. executiv. ampliat. 34. num. 8. cum plur. seqq. Burg. de modo procedendi ex abrupto quæst. 5. num. 116. versic. quadragesimus primus, Monet. de Decim. cap. 8. num. 41. versic. prima conclusio, & cap. 9. num. 237. versic. quarta conclusio, & num. 251. & 252. versic. quin etiam, Mandos. de monitor. quæst. 42. num. 1. eodem fermè modo proceditur in Causis spoliatorum, quæ etiam Fiscales, seu Camerales sunt, Redoan. de spoliis quæst. 11. n. 7. cum seqq.

ARGUMENTUM.

Quindenniorum Bullæ, ut obligent, non indigent acceptance.

SUMMARIUM.

- 1 Ut Bullæ quindenniorum obligent, non indigent acceptance; ad quem effectum expendantur eadem Bullæ quindenniorum.
- 2 Leges Pontificie non indigent acceptance Populorum.
- 3 In Principes sæculares translata sinit potestas à Populis.
- 4 Concordata ad hoc, ut non comprehendantur in Regula 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensib. indigent acceptance Populi.
- 5 Concordata redolent naturam contractus.
- 6 Alternativa non suffragatur, nisi acceptata.
- 7 Lex, nisi moribus utentium recepta, nullam vim habet.
- 8 In certis locis aliqua Constitutiones Pontificie non obligant.
- 9 Contrarius usus Constitutionum per comiventiam Papæ toleratur.
- 10 Contra Constitutiones Apostolicas pro illarum abrogatione nec sufficit sola tolerantia Papæ, sed requiritur expressa illius permissio.
- 11 Constitutio Papalis non ligat, nisi à Subditis sit recepta, juxta opinionem Rotæ relata apud Card. Pur. decil. 1. per tot. lib. 1.
- 12 Talis opinio est communiter reprobatæ, tam à Canonistis, & Theologis, quàm etiam ab aliis decisionibus Rotabilibus.
- 13 Dicta Decisio coram Card. Pateo, non est Rotalis.
- 14 Sed est Discursus, in quo idem testatur, Rotam contrarium tenere.

CAPITULUM CLVIII.

NE à quindenniis se subtrahere præsumat manus mortua sub captioso prætextu defectus acceptationis Bullarum quindenniorum, in Partibus, operæ pretium duxi resolvere, quò quindenniorum Bullæ, ut obligent, non indigent acceptatione; talis namque est lex quindenniorum, tantæque prærogativæ, ut Summi Pontifices, qui illam salubriter ediderunt, declaraverint, quòd ad obligandum tam in judicio, quam extrà, satis sit, præfatas Bullas, sive earum transumpta in Partibus exhibere, nullo prorsus factò verbo super earundem acceptatione, veluti legere est in *Bulla 38. S. Pii V. §. 8. & 9. Bullar. nov. Rom. tom. 2. ibi* „ Volentes præsentis Motus proprii solam „ signaturam sufficere, & ubique in judicio, „ & extrà &c. fidem facere. Et nihilominus „ illius transumpto manu publici Notarii Cameræ Apostolicæ subscripto, ubique locorum „ tam in judicio, quam extrà, fidem adhiberi, ac si præsentis exhibitæ forent, & ostensæ &c. „ *Bulla 33. Sixti V. §. 6. eod. tom. 2. ibi* „ Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extrà adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ &c. „ *Bulla 18. Urbani VIII. §. 5. tom. 5. & Bulla 50. Clementis X. §. 16. tom. 6. ibi* „ Volumus autem, ut præsentium transumptis, manu Patarii nostri subscriptis, & etiam impressis fides adhibeatur &c. „ *reperit. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la VI. VII. VIII. & XI. cum in hoc differant Constitutiones Pontificiæ à Constitutionibus, seu legibus aliorum Principum sæcularium, quæ e contrà, ut obligent, indigent acceptatione Populorum, quæ tamen nequaquam indigent leges Pontificiæ tanquam munitæ Clausula sublata & Decreto irritanti, dum Papa non meretur ejus potestatem à Populo, sed immediatè à Deo, qui Claves Petro tradidit, illique jussit gregem suum pascere, ideòque non pender à Populi usu, vel non usu, ejus legum observantia, nè aliàs potestates Principis Ecclesiastici leges condendi evaderet elusoria, si liberum esset recipere, vel non recipere illius Constitutiones, quæ ideò statim ac editæ sunt, dicuntur effectuatæ, & obligant in conscientia sub peccato absque ulla ope acceptationis, juxta communem Canonistarum, & Theologorum sententiam, ut distinguunt Card. Mantica de tacit. & ambig. convent. tom. 1. lib. 5. tit. 13. nu. 42. Zoës. in Jus Canonic. lib. 1. tit. 2. de Constitution. num. 42. Ferr. Manriq. quæst. moral. & Vicarial. par. 2. quæst. 122. n. 9. cum seqq. Loth. de re benefic. lib. 3. quæst. 25. num. 40. Dian. resol. moral. part. 1. tract. 10. de legib. resol. 1. in fin. Antunes de donation. Reg. lib. 1. part. 2. cap. 10. per tot. Tamburin. de Fure Abbatiss. disput. 20. quæst. 5. num. 7. Pacion. de locat. & conduct. cap. 14. §. 1. num. 1. cum seqq. Suarez de legib. lib. 3. cap. 19. num. 4. cum seqq. & lib. 4. cap. 4. cap. 16. num. 17. cum seqq. & cap. 17. per tot. Duard. de censib. tom. 1. quæst. 3. concl. 4. num. 59. & de Cambiis quæst. 2. num. 5.*

& ad Bull. Cæn. Domin. lib. 1. cap. 3. num. 9. cum seqq. Card. de Luca de Benefic. discurs. 13. num. 12. de Judic. discurs. 35. num. 57. & 58. de testament. discurs. 54. nu. 19. de alienation. discurs. 35. n. 12. & in Relat. Cur. discurs. 2. num. 44. Monacell. formular. legal. Eccles. præct. part. 2. tit. 15. formul. 4. in annotat. num. 2. & part. 3. tit. 1. in annotat. ad formul. 22. num. 15. Sperell. decif. for. Eccles. 15. num. 23. cum seqq. & num. 36. cum seqq. part. 1. Rota coram Merlin. dec. 814. num. 4. tom. 2. Buvatt. dec. 811. n. 3. ubi Adde. n. 9. tom. 2. Priol. decif. 61. num. 2. Coccin. decif. 1290. num. 22. Adde. ad Innocent. X. dec. 278. num. 8. Card. Cels. dec. 200. n. 5. & 6. ac in recentior. dec. 235. num. 6. & 7. par. 13. dec. 260. num. 15. cum seqq. par. 17. dec. 418. num. 6. cum seqq. par. 18. tom. 2.

E contrà verò Constitutiones Principum sæcularium in tantum indigent acceptatione subditorum, ut illos obligent, in quantum à Populis translata potestatem mutuati sunt, l. 1. in fin. ff. de Senator.

Nec obstat Regula 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensib. disponens, quòd ad hoc, ut Concordata non comprehendantur in dicta Regula, indigent acceptatione Populi, quia, cum Concordata non sint leges Pontificiæ universales, sed particulares tantum, puta Nationis Germanicæ, & Gallicanæ, sintque lata de communis Partium concordia, quodammodo redolentia naturam contractus, sive privilegii, profectò ad eorum perfectionem, utque obligent, debent prius acceptari tacite, vel expressè; contractus enim non cadit in invito, nec privilegium communicatur invito, Gonzalez ad prælaudatam Regul. gloss 26. nu. 5. cum seqq. Eo fermè pacto, quo Alternativa concessa Episcopis residentibus per memoratam Regulam, illis non suffragatur, nisi acceptata, ut declarat eadem Regula.

Minus obstat, quòd lex uti habens in ventre tacitam conditionem, dummodò moribus utentium recipiatur, & non aliàs, nullam vim obtinet, nisi ab initio recepta fuerit, cap. in istis 3. §. Leges 1. distinct. 4. ibi: leges confirmantur, cum moribus utentium approbantur, l. de quibus 32. ff. de legib. ibi: nam cum ipsa leges nulla alia ex causa nos teneant, quam quòd iudicio Populi recepta sunt: quod etiam agnovit Aristoteles 2. Politic. cap. 6. in fine, ibi: lex nullam vim obligandi habet, nisi ex more; quæ laudatæ auctoritates procedunt in legibus Principis sæcularis.

Longè minus obstat, quòd sicuti aliquæ Constitutiones Pontificiæ non obligant in Hispania, Lusitania, aut alibi, ex eo quòd ibidem non fuerint receptæ, prout nec obligant ibidem, aut alibi nonnulla Decreta Sacri Concilii Tridentini, quia ibidem recepta non fuerint, Salsgad. de Supplicat. ad Sanctiss. par. 1. cap. 2. sect. 3. num. 131. cum seqq. Card. de Luca de Benefic. discurs. 65. num. 12. Fontanell. decif. Cathalon. 583. num. 30. part. 2. quippè forsitan iste contrarius usus in certis Partibus per conniventiam, seu scientiam Papæ fuit toleratus, Card. de Luca de Benefic. discurs. 65. num. 13. & de Jurisdiction. discurs. 7. num. 6. & discurs. 53. num. 5. & de feud. discurs. 4. num. 7. & de Paroch. discurs. 25. num. 5. Pignatell. consult. Canonic. tom. 1. consult. 138. num. 3.

num. 8. Pacion. de locat. & conduct. cap. 14 §. 1. num. 5. Zoefius in *Fus Canonic. lib. 1. tit. de Constitution. nu. 47. Duard. de Censib. tom. 1. quæst. 3. conc. 4. num. 65. & de Cambiis quæst. 2. num. 6. & ad Bull. Cæn. Domin. lib. 1. cap. 3. quæst. 6. n. 14. cum seqq. Rota in recentior. dec. 194. num. 15. cum seqq. par. 4. tom. 2. aliàs non ulus allegari non valeret, Card. de Luca in annotat. ad Sacr. Concil. Tridentin. discurs. 24. num. 7. Præterquamquod contrà Constitutiones Apostolicas Clausula sublata, & Decreto irritanti vallatas pro illarum abrogatione nec etiam sufficeret sola tolerantia Papæ, sed requireretur expressa illius permissio, Rota coram Coccin. dec. 155. num. 18. cum seqq. & num. 24. & 26. ac in recentior. dec. 418. num. 12. cum seqq. par. 18. tom. 2.*

Levissimi quoque ponderis est objectum, quod etiam juxta opinionem Rotæ Constitutio Papalis non ligat, nisi à Subditis sit recepta, ad tradita per Card. Puteum dec. 1. per tot. lib. 1. quia, præterquamquod talis opinio est communiter reprobata tam à Canonistis, & Theologis, quam etiam ab aliis decisionibus Rotabilibus, dicta decisio coram Card. Puteo non est Rotalis, sed ejusdem adnotatio in Causa extrà Rotam sibi commissa cum duobus Advocatis adjunctis, juxta notam marginalem; immò idem Card. Puteus in fine decisionis, sive verius discursus testatur, Rotam contrarium tenere, ut responderet eadem Rota dec. 260. num. 26. cum seqq. par. 17. recentior.

ARGUMENTUM.

Quindenniorum Bullæ, ut obligent extrà Curiam, sufficit, quod Romæ publicatæ fuerint, quantumvis extrà Curiam non publicentur.

SUMMARIUM.

- 1 Ut Bullæ quindenniorum obligent extrà Curiam, sufficit, quod Romæ publicentur, quantumvis extrà Curiam publicatæ non fuerint.
- 2 Clausula sublata, & Decretum irritans afficit etiam ignorantes.
- 3 Decretales, Sextus Decretalium, Clementinæ, Extravagantes, & Concilium Tridentinum, obligant etiam extrà Romanam Curiam, licet extrà illam non fuerint publicata.
- 4 Regulæ Cancellariæ publicatæ dumtaxat in Curia, extrà illam quoque obligant.
- 5 Lex Concilii Generalis contrà Medicos super monitione ægroti ad consentiendum, non obligat, nisi promulgata etiam fuerit in Partibus.
- 6 Bulla 29. S. Pii V. Bullar. nov. Rom. tom. 2. reservans Sedi Apostolicæ omnia Beneficia ob hæresim vacantia, non intrat in Germania, uti ibidem non publicata.
- 7 Lex Concilii Generalis non afficit quoad penam Medicos terrarum, ubi cap. cum iurificamus 13. de penitent. & remission. non est receptum.
- 8 Prædicta Bulla Piana non derogat Concordatis Germaniæ; & rejicitur Branden ad Concordat. German. quæstione 10. per tot.
- 9 Adducuntur contrarium tenentes, & reselluntur.
- 10 In Germania, & Gallia, stantibus Concordatis, non intrant reservationes Beneficiorum.

- 11 Etiam leges Pontificiæ promulgari solent in qualibet Diocesi.
- 12 Argumentum nimis probans, nihil probat.
- 13 Aliud est, solere publicari leges Pontificias in Partibus, & aliud est, leges Pontificias obligare, etiam in Partibus, licet non publicatas.
- 14 Leges sæculares, ut obligent, publicandæ sunt.
- 15 Multo graviore sunt leges Papales, quam sæculares.
- 16 Ubi magis viget periculum, cautius agendum est.

CAPITULUM CLIX.

Manus mortua debetrix quindenniorum ratione Unionis Beneficii sibi factæ, seu ratione reservationis perpetuæ Pensionis ad sui favorem factæ, querens omnes modos, & stratagemata, quibus declinare valeat illorum solutionem, præsumit à quindenniis liberari sub specioso prætextu defectus publicationis Bullarum quindenniorum, extrà Romanam Curiam in Partibus fieri præsentæ; nihilominus contrarium resolvimus in præsentis, asserendo, quod quindenniorum Bullæ, ut obligent extrà Curiam, sufficit, quod Romæ publicatæ fuerint, quantumvis extrà Curiam non publicentur, Castropal oper. moral. tom. 1. tit. de legib. disput. 1. par. 12. num. 2. libi: nihilominus certæ, & omnino tenenda sententia est, sufficere publicationem Romæ factam, ut lex Pontificia omnes Christi fideles adstringat, nec opus esse in singulis Provinciis publicari, nisi aliter in ipsa Bulla habeatur &c. Card. de Luca de Benefic. discurs. 75. num. 7. Rota post Cenc. de Censib. decis. 365. num. 13. & 14. Constitutiones enim Pontificiæ super materia quindenniorum emanatæ per viam legis generalis; eo ipso, quod in Urbe promulgatæ fuerint, absque alia promulgatione in Partibus, statim incipiunt obligare etiam extrà Urbem tam in foro fori, quam in foro poli, cum ex sola publicatione facta in Curia Pontificis inducatur, vel saltem præsumatur scientia hujusmodi Constitutionum, præsertim Clausula sublata, & Decreto irritanti munitarum, cujus natura est etiam ignorantes afficere, & penetrabilior gladio bicipiti, omniâque interiora, & occultissima adstringens, Papa namque habet pedes plumbeos, estque quasi immobilis, proindeque non potest per totum orbem discurrere, sed cuncti alii moveri debent, Dian. resol. moral. par. 1. tract. 10. de legib. resol. 8. in fin. Duard. in Bull. Cæn. Domin. lib. 1. cap. 3. quæst. 6. num. 22. cum seqq. et in Bull. S. Pii V. de Censib. tom. 1. quæst. 3. conc. 4. num. 61. Pasqualig. de Jubilico quæst. 138. nu. 8. et 9. Antonin. var. resol. lib. 3. resol. 15. num. 6. Pyrrh. Corrad. in pract. dispens. Apostolic. lib. 9. cap. 6. num. 12. cum seqq. Zoef. in *Fus Canonic. lib. 1. tit. 2. de Constitution. n. 41. et 42. Paris. de resignat. Benefic. lib. 5. quæst. 6. nu. 222. et lib. 11. quæst. 9. nu. 8. cum seqq. Azor. institution. moral. par. 1. lib. 5. cap. 3. quæst. 3. & 8. Vignatell. consult. Canonic. tom. 1. consult. 55. nu. 5. et 14. Marefcott. var. resol. lib. 2. cap. 39. num. 38. et 42. Sayr. Clav. Reg. Sacerdot. lib. 3. cap. 3. num. 7. Gonzalez in cap. cognoscetes 2. num. 12. de Constitution. Barbosa ibid. nu. 10. Rodriguez quæst. Canonic. et Regular. tom. 1. quæst. 6. artic. 5. Card. de Luca de Benefic. discurs. 76. num. 7. et 8. & n. 19. cum seqq. Rota in recentior. dec. 69.*

3 *dec. 69. num. 33. par. 12.* aliàs sequeretur, quòd nec Decretales, nec Sextus Decretalium, nec Clementinæ, nec Extravagantes, nec Concilium Tridentinum obligarent, nisi Romanos, & Romæ Incolas, cum eorum publicatio solummodò Romæ facta fuerit; & tamen est aperte falsum, *Duard. in Bull. Cœn. Domin. lib. 1. cap. 3. quæst. 6. num. 22. et in Bull. S. Pii V. de Consib. tom. 1. quæst. 3. conc. 4. num. 61.* hinc est,

4 quòd *Regulæ Cancellariæ*, etiam si non promulgentur extrà Curiam, nihilominus adhuc extrà eam obligant, *Gonzalez ad Regul. 8. bodiè 9. Cancellar. de Mensib. §. 5. Probam. n. 54. cum seqq. Alphons. Sott. in Probam. Regul. Cancellar. n. 6. Ameyden. de Jyl. Datar. lib. 1. cap. 30. num. 37. in principio, versiculo alteram opinionem, Paris. de resignat. Benefic. lib. 11. quæst. 9. nu. 11. et 25. Corrad. in prax. dispensat. Apostolic. lib. 9. cap. 6. nu. 14. Marscott. var. resol. lib. 2. cap. 39. n. 39. Gomez Sarven. in Probam. Regular. Cancellar. quæstion. 2. nu. 13. Zoësius in Jus Canonic. lib. 1. tit. 2. de Constitution. num. 42. propè fin. versic. hinc Regulæ Cancellariæ.*

In nihilum relevante, quòd nimis durum videtur, ut lex Pontificia dumtaxat Romæ promulgata, obliget totam Ecclesiam, seu totum Orbem Catholicum, quando videmus, quòd nonnulla Decreta Concilii Tridentini in locis, in quibus non fuerunt publicata, ibidem non obligant; prout pariter lex Concilii Generalis contrà Medicos lata super monitione ægroti ad expandum peccata, non obligat, nisi promulgata etiam fuerit in Partibus, juxta terminos *cap. cum infirmitas 13. de penitent. et remission. de quo Duard. in cap. omnis utriusque sexus §. 1. dispnt. 1. scilicet 1. num. 41. eod. tit. super quo extat saluberrima Constitutio S. Pii V. in ordine la 3. Bullar. nov. Rom. tom. 2. eodem modo, quo*

6 *Constitutio in ordine la 29. ejusdem S. Pii V. eod. tom. 2. Sedi Apostolicæ reservatoria omnium Beneficiorum ob hæresim vacantium, uti non publicata in Germania, ibidem non ligat, sed Ordinarius prædicta Beneficia confert in suis mensibus, Simonet. de reservat. Benefic. quæst. 99. num. 1. cum seqq. quia lex præfata Concilii Generalis, & Bulla Piana primo loco adducta, forsitan ex tolerantia Papæ desit in defectudinem; exque hac causa non obligat, vel quia ex dicto cap. cum infirmitas ad summum probatur,*

7 quòd non afficit quoad pœnam Medicos terrarum, ubi ille Canon non est publicatus, sed non indè probatur, quòd Canon ille non sit servandus in terris, ubi non fuit publicatus, veluti respondet *Paris. de resignat. Benefic. lib. 11. quæst. 9. n. 24.*

Alia autem Bulla pariter Piana secundo loco allata non desinit obligare in Germania ob defectum publicationis in illis Partibus, sed ob Concordata cum Sede Apostolica, & illa Natione super libera provisione Beneficiorum in sex alternatis mensibus per Ordinarios faciendâ; quibus quidem Concordatis nullibi appareret derogatum per dictam Pianam, ut benè advertunt *Simonet. de reservat. Benefic. quæstion. 99. num. 23. cum seqq. Matta de Concordat. num. 43. et 44. quamvis Branden. ad Concordat. German. quæstion. 10. per tot. persistat in contraria opinione, quòd nempe etiam stando Concordatis, adhuc Piana intrat in Germania,*

quam sequitur *Chokier in Regul. 1. Cancellar. de reservat. nu. 23. cap. 25. et in Regul. 8. bodiè 9. Cancellar. de Mensib. gloss. 7. num. 19. cas. 13.* signum evidens, quòd, etiam si Piana non sit publicata in Germania, adhuc ibidem ligat.

Hinc etiam fit, quòd in Germania, & Gallia, stantibus ejusmodi Concordatis, ibidem non intrant reservationes Beneficiorum, *Simonet. de reservat. Benefic. quæst. 1. nu. 3. Chokier in Regul. 1. Cancellar. de reservat. n. 22.*

Ejusdem irrelevantiæ est objectum, quòd experientia nos docet, etiam leges Pontificias promulgari in qualibet Diocesi: ergò, ut illæ ibidem obligent, debent etiam ibidem promulgari; quia argumentum uti nimis probans, nihil probat juxta brocardicum, cum non benè indè sequatur, quòd, si in Partibus non publicentur Constitutiones Apostolicæ, desinant in Partibus obligare; aliud enim est, solere publicari leges Pontificias in Partibus, & aliud est, leges Pontificias obligare etiam in Partibus, quumvis non sint publicatæ: quod assumptum probant auctoritates congestæ.

Ejusdem pariter ponderis est, quòd, si leges sæculares, ut obligent ubique, publicandæ ubique sunt, à fortiori leges Papales, ut obligent ubique, publicandæ essent ubique, cum longè graviores sint leges Papales, quàm sæculares, & ubi magis viget periculum, ibi cautius est agendum, *cap. ubi periculum de election. in 6. l. 1. §. Sed et si quis ff. de Carbonian. edit. l. addictos C. de appellat. l. manifestissimi C. de furt. Barbosa axiom. 177. nu. 1. quia satis est respondere, quòd i ex jam dictis talis intercedit differentia inter leges sæculares, & Papales.*

ARGUMENTUM.

Quindenniorum Bullæ non censentur correctæ, & abrogatæ, nec quidem immutatae quoad tempus solvendi quindennia, nempe in longius, per Alternativam à *Regul. 8. bodiè 9. Cancellar. de Mensib.* Ordinarii concessam super jure conferendi Beneficia in sex mensibus; ità, ut, si hujusmodi Beneficia postea uniantur manui mortuæ, ad mensuram reductionis juris conferendi, reservatam Sedi Apostolicæ, redactum de XV. annis videatur jus quindenniorum ad XXX. annos, cum in tali casu jus Annatarum spectet ad Sedem Apostolicam pro reliquis tantum sex mensibus, in quibus habet jus conferendi, sed adhuc quindennia solvenda sunt de XV. in XV. annos absque aliqua temporis alteratione.

SUMMARIUM.

- 1 Solent ut plurimum Ordinarii acceptare Alternativam Mensium.
- 2 Præmio quisque inhiatur etiam ad explendum proprium onus.

- 3 *Alternativa acceptatio constare debet ex literis Ordinariorum ad Datariam Apostolicam transmittendis.*
- 4 *Alvarez Pegas voluminosus Lusitanus in Jure scriptor.*
- 5 *Alternativa semel acceptata, non est amplius locus regressu ad quatuor menses.*
- 6 *Non confitit de Alternativa acceptatione, redeunt Ordinarii ad quatuor tantum suos menses Ordinarios.*
- 7 *Bulle quindenniorum non censentur immutate in longius per Alternativam.*
- 8 *Alternativa censetur concessa salvo Jure Sedis Apostolicæ.*
- 9 *Alternativa operatur, ut Episcopus, residendo, conferat in sex mensibus.*
- 10 *Alternativa non acceptata operatur, ut Episcopus conferat in quatuor tantum mensibus.*
- 11 *Quando etiam per Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensib. perque Alternativam imaginari potuisset revocata, innovata, & alterata Bulla 6. Pauli II. Bullar. nov. Rom. tom. 1. repetit. post Traç. int. Confit. A. post. in ordine la I. restitutus fuit omnimodò vigor d'icte Bullæ per illius confirmationes post dictam Regulam, & Alternativam sequutas.*
- 12 *Stantibus præsertim prægnantissimis, ac essentissimis derogationibus in Bullis posterioribus confirmatoriis contentis.*
- 13 *Observantia micè attenditur pro declaratione Constitutionum Apostolicarum.*
- 14 *Longèque magis, dum observantia est proxima prædictæ Regulæ Cancellariæ, & Bullis quindenniorum.*
- 15 *Immodè est universalis, & pacifica in omnibus Diæcesibus.*
- 16 *Observantia interpretativa concluditur etiam ex unico actu.*
- 17 *Et brevi tempore decenni.*
- 18 *Longè magis idealis evadit extensio solutionis quindenniorum ultra XV. annos, ob Alternativam inter Episcopos, & Capitula vigentem.*
- 19 *Supradicta Regula Cancellariæ originem habuit à Nicolao V. de anno 1447.*
- 20 *Dicta Bulla 6. Pauli II. edita fuit de anno 1469.*
- 21 *Alternativa introducitur fuit ab eodem Paulo II. de anno 1470. sicque de anno subsequenti ad taxationem quindenniorum.*
- 22 *Alternativa introducitur fuit simpliciter ad alliciendo Episcopos ad residendum.*
- 23 *Episcopus acceptans Alternativam, & non residens, non solum non gaudet augmento duorum mensium sibi concessorum, sed amittit duos alios ex propriis.*
- 24 *Plures Episcopi non curant Alternativam acceptare.*

CAPITULUM CLX.

- 1 **S**olent ut plurimum Ordinarii Locorum quodammodo in vim contractus inter Papam, & ipsos acceptare Alternativam sibi favorabiliorem, qua alliciantur ad residendum in eorum Diæcesibus, *Verb. post genm. Episcop. singular. 6. n. 2. Card. de Luca de Benefic. discurs. 18. num. 4. & discurs. 93. num. 1. 3. 12. & 13. Barbosa de Episcop. par. 3. alleg. 53. num. 51. cum seqq. Lotther. de re benefic. lib. 2. quest. 40. nu. 1. & 70. Rota decis. 76. num. 3. pag. 19. recentior.*

(adeò focus est humana indoles in hoc inhumana, quòd inhiet præmio etiam ad expendum proprium onus) & Alternativa acceptatio constare debeat ex patentibus literis Ordinariorum ad Datariam Apostolicam pro tempore transmittendis, nec non ex libro Alternativarum ad hoc specialiter destinato penes eandem Datariam, ubi registrantur hujusmodi Alternativa; qui vocatur liber per obitum, prout mandatut in *Regula 8. hodiè 9. Cancellar. reservator. Mens. circa fin versic. illi verò, qui gratiam Alternativa, ad tradita per Lulicanum nostrum voluminosum in Jure Scriptorem Alvarez Pegas de Alternativa num 9. & 19. & de simultanea num. 12. cum seqq. Lotther. de re benefic. lib. 2. quest. 41. num. 52. & 53. Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 29. per tot. Pyrrh. Corrad. in prax. benefic. lib. 3. cap. 6. num. 18. cum seqq. Rosa de exequutor. libr. Apostolic. part. 1. cap. 7. in addit. num. 78 semel autem acceptata Alternativa, non est amplius locus regressui ad quatuor menses, *Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. num. 5. aliàs non confitit de acceptatione alternativæ, redeunt Ordinarii ad quatuor tantum suos menses Ordinarios, dummodò tamen resederint, & Papa ad reliquos octo, Garz. de Benefic. part. 5. cap. 1. num. 746. Gonzalez ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensibus, gloss. 56. num. 147. Corrad. in prax. benefic. lib. 3. cap. 6. num. 40. Antonell. de temp. legal. lib. 3. cap. 1. num. 40. Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 29. n. 19.**

Quapropter datur ansa hæstandi, an Bullæ quindenniorum per acceptatam Alternativam sint saltem immutate quoad tempus solvendi quindennia, in longius nimirum pro Beneficiis, in quibus intrabat Alternativa: & negativè respondendo, firmatur, quòd quindenniorum Bullæ non censentur correctæ, & abrogatæ, nec quidem immutate quoad tempus solvendi quindennia, nempe in longius, per Alternativam à *Regula 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensibus. Ordinarii concellam super jure conferendi Beneficia in sex mensibus; ita, ut, si hujusmodi Beneficia postea uniantur manui mortuæ, ad mensuram reductionis juris conferendi reservatam Sedi Apostolicæ, redactam de XV. annis videatur jus quindenniorum ad XXX. annos, cum in tali casu jus Annatarum spectet ad Sedem Apostolicam pro relictis tantum sex mensibus, in quibus habet jus conferendi, sed adhuc quindennia solvenda sunt de XV. in XV. annos absque aliqua temporis alteratione; quia Alternativa censetur concessa salvo jure Sedis Apostolicæ, sicque salvo tempore præfixo quindenniis absque aliqua alteratione, seu prolongatione, veluti in simili de Unione Beneficij per Ordinarium facta vigore Decretorum Sacri Concilii Tridentini arguit *Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn. num. 20. post med. versic. seu §. Quoad Uniones verò, in principio, ibi: noluit tamen adimere jura Sedi Apostolicæ, aut in aliquo ei præjudicare, & cum solutiones Annatarum non substulerit, præcisè credendum est, quòd voluerit, illas firmas remanere &c. ne aliàs, acceptando Alternativam, elicit in potestate Episcoporum præjudicare juribus sedis Apostolicæ, qualia sunt quindennia, quando tamen effectus acceptationis Al-**

ternativæ non est alius, nisi quòd Episcopus residendo gaudeat jure conferendi alternatim in sex mensibus nempe Februarii, Aprilis, Junii, Augusti, Octobris, & Decembris, Papa verò conferat reliquis sex mensibus, nimirum Januario, Martio, Majo, Julio, Septembri, & Novembri; ad cò, ut, etiamsi acceptata fuerit Alternativa, si non referat Episcopus, non solum gaudere definit augmento duorum mensium sibi vigore Alternativæ concessorum, sed auferit quoque alios duos ex propriis, seu Ordinariis, nempe Martium, & Septemvrem, remanentibus sibi solum ex toto anno duobus mensibus, videlicet Junio, & Decembri: & vice versa effectus non acceptatæ Alternativæ non est alius, nisi quòd Episcopus, dummodò residueat, gaudeat jure conferendi in quatuor tantum mensibus, Ordinariis communiter nuncupatis, nempe Martio, Junio, Septembri, & Decembri, Papa autem conferat in reliquis octo mensibus, Januario scilicet, Februario, Aprilis, Majo, Julio, Augusto, Octobri, & Novembri; ita, ut contra hanc novam, & à nemine Catholico Autore usque adhuc oppositam interpretationem sufficerent generales responsiones tum ex multiplicatis Bullis quinquenniorum confirmatoris eorumdem, & Bullæ 6. Pauli II. Bullar. nov. Rom. tom. 1. repetit. post Tract. int. Constit. Apost. in ordine la I. etiam post prælaudatam Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. reservator. Mens. & concessionem Alternativæ: ex quibus quidem Bullis id resultavit, quòd, si per dictam Regulam, & Alternativam imaginari potuisset revocata, innovata, & alterata dicta Bulla 6. Pauli II. restitutus procul dubio fuit omnimodus vigor dictæ primæ Bullæ per successivas confirmationes illius sequas post dictam Regulam, & Alternativam, Innocent in cap. cum olim in principio, & ibi Hostiens. col. 2. & Bell. uer. num. 2. de prescriptio. Rota coram Peña dec. 754. n. 2. tom. 2. Card. Millin. dec. 401. num. 2. & in Salisburgen. Furis Metropolitanis 13. 12. Februarii 1693. sub § Neque obstat, coram Card. Priolo; stantibus præfatione prægnantissimis, ac efficacissimis derogationibus omnium in contrarium in Bullis posterioribus, ac confirmatoriis contentis, quæ non finunt, ut de dicta Regula, & Constitutionibus contrariis, siquæ adessent, ulla, vel minima ratio haberi possit, Roland. consil. 67. num. 62. vol. 3. Berojus consil. 147. num. 28. versic. & licet. lib. 3. Gambiar. de potest. Legat. lib. 8. in legib. condend. nu. 28. Mart. de Clausul. par. 1. claus. 79. num. 1. Rota in recentior. dec. 506. n. 5. par. 1.

Si quæ autem per somnium ulla imaginari fortitan possit dubietas apud aliquem non nisi Pontificæ auctoritatis temerarium impugnatorem, illa penitus removeretur ex successiva obviantia, quæ unice attenditur pro declaratione, seu interpretatione Constitutionum Apostolicarum, Card. de Luca de Benefic. discurs. 1. ante num. 15. & num. 39. versiculo tertio, quòd, Rota coram Dunozet Jun. dec. 966. nu. 17. Emerix Jun. Decan. dec. 1342. num. 8. ac in recentior. dec. 59. num. 13. par. 10. dec. 93. num. 7. & 8. par. 13. dec. 266. num. 1. & 2. par. 15. longè que magis, dum obviantia est proxima prædictæ Regule, & Bullis quinquenniorum, Soccin. Sen. consil. 6. nu. 2. cum seqq. lib. 1. Card.

de Luca in annotat. ad Sacr. Concil. Tridentin. discurs. 1. num. 5. & de matrim. discurs. 1. num. 12. Rota coram Alexand. VII. dec. 26. nu. 14. Emerix Jun. dec. 34. num. 29. & dec. 118. num. 14. ac in recentior. dec. 170. num. 4. par. 2. tom. 1. immò est universalis, & pacifica in omnibus Diocesis, nunquam audita, nec deducta ejusmodi incongrua prætensione, ad tradita per Rot. in recentior. dec. 177. nu. 54. par. 5. tom. 1. dec. 264. num. 29. part. 6. decis. 115. num. 24. in fin. part. 8. dec. 266. num. 13. par. 15. dec. 218. num. 20. par. 18. tom. 1.

Quibus adspiciatur, quòd non per unicum actum, nec per breve temporis spatium, sed per innumeratos ferme actus & per longissimum tempus trium ferè sæculorum ita inconcussè servatum fuit, & approbatum à quampluribus vigilantissimis Prælatis, & Rectoribus, nec non à Tribunalibus, quæ super hac materia judicaverunt: quamobrem non solum resultat observantia interpretativa, quæ concluditur ex unico etiam actu, Rota coram Card. Cavaler. dec. 497. num. 5. Card. Mantic. decis. 59. num. 12. Buratt. dec. 647. num. 11. & dec. 679. num. 9. ac in recentior. decis. 317. num. 15. part. 9. tom. 1. & brevi tempore decennii tantum, Bartol. in l. Labeo num. 1. ff. de supellestil. legat. Decian. resp. 51. num. 51. vol. 2. Rota coram Card. Cerr. decis. 66. num. 15. & in recentior. dec. 407. nu. 11. par. 18. tom. 2. sed etiam præscriptiva, & quidem in hinc præscriptionis inductivæ ejusdemque melioris tituli de mundo, ex jam deductis.

Occurrit insuper alia non minus nervosa responsio, quòd scilicet reservatio mensium est unus ex illis pluribus titulis, ex quibus Sedes Apostolica providet Beneficia, ideòque, quamvis per malam hypothesein dici possit (quod tamen nunquam admittimus) quòd nimirum dicta Bulla 6. Pauli II. correctæ, & innovatæ fuerit per dictam Regulam reservatoriam Mensium, a ihuc nunquam exinde dici possunt correctæ aliæ reservationes, nec diminuti alii tituli, ex quibus Sedes Apostolica providere possit Beneficia unita, de quibus agimus, in quibus ideò penitus chimerica apparet extensio solutionis quinquenniorum ultra XV. annos, pura ad XX. XXX. aut XL.

Longèque magis i Jealis evadit alia extensio ad plures etiam annos ob Alternativam inter Episcopos, & Capitula vigentem, quæ versata duntaxat circa Menses spectantes ad Ordinarios divisos inter illos, non autem circa Menses spectantes ad Sedem Apostolicam, ut patet ex declaratione S. M. Urbani VIII. de anno 1626. relata quoque in ipsamet Regula 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensib. Rota in Hispanen. Divisiois Simultaneæ 11. Februarii 1697. §. 1. coram Auto. De quo in sequenti Capitulo.

Præterea eadem Regula reservatoria mensium, ac Alternativam Episcopis concessa, non est confundenda, ac si utraque contemporaneè edita fuisset, & quidem longè post sæpè laudatam Constitutionem Paulinam super materia quinquenniorum, quando tamen Regula præfata originem habuit à Nicolao V. anno 1447. veluti testantur Bursatt. consil. 126. nu. 101. cum seqq. Gonzalez ad dict. Regul. gloss. 1. num. 55. lab tamen erroneo supposito Alexandri V. Sottor. de re beneficiar. lib. 1. quæst. 37. nu. 2. Card. de

de Luca de Benefic. discurs. 31. num. 17. perque consequens per XXII. annos ante dictam Constitutionem Paulinam editam anno 1469. ut patet ex illius Data ; Alternativa verò introducta fuit ab eodem Paulo II. anno 1470. & per consequens anno subsequenti ad taxationem quindenniorum, & successivè per alios Pontifices confirmata, & inserta in eadem Regula 8. hodiè 9. Cancellaria : sed per illam nè quidem in minimo diminutum fuit jus Annatarum, ac consequenter quindenniorum ; Alternativa namque introducta simpliciter ad alliciendos Episcopos ad residendum, duas continet annexas condiciones, unam nempe, quòd reposita sit in arbitrio cujuslibet Episcopi pro tempore illam acceptare, prout maluerit, & alteram, quòd Episcopis debeat suffragari dumtaxat, quandiu apud Ecclesias, aut luas Dioceses verè, ac personaliter resederint, veluti habetur in dicta Regula ; adèd, ut, si Episcopus, qui accepit Alternativam, non resederit, non solum non gaudeat augmento duorum mensium sibi concessorum, sed annittit duos alios ex propriis, nempe Martium, & Septembrem, sibi solum remanentibus, ex toto anno duobus, videlicet Junio, ac Decembri, Rota in Sulmonen. Alternativa 14 Maji 1600. relata à Card. de Luca de Benefic. discurs. 93. n. 13. Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 13. quest. 20. num. 10. Gonzalez ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensib. gloss. 43. num. 106. cum seqq.

Ex quibus sanè conditionibus palam fit, nequaquam diminuta fuisse Jura Annatarum: etenim quoad Episcopos non acceptantes Alternativam, Annata remanent in eodem statu; quòd verò ad alios illam acceptantes, præjudicium, quod resultat in duobus mensibus, Episcopo residente, compensatum remanet per alios duos Sedi Apostolicæ superadditos eo non residente, quæ compensatio est adèd proportionata, ut plures Episcopi non curent Alternativam acceptare, veluti notorium est, Corrad. in prax. beneficiar. lib. 3. cap. 6. num. 11. versiculo verum est tamen .

ARGUMENTUM.

Quindenniorum Bullæ non censentur correctæ, & abrogatæ, nec quidem immutata quoad tempus solvendi quindennia, in longius nimirum, per Alternativam inter Episcopos, & Capitula vigentem super jure conferendi Beneficia ; sicque spectante jure conferendi ad Sedem Apostolicam pro quatuor tantum mensibus ; ita, ut, si hujusmodi Beneficia postea uniantur manus mortuæ, ad mensuram reductionis juris conferendi videatur jus quindenniorum redactum de XV. annis ad XLV. annos, cum in tali casu jus Annatarum spectet ad Sedem Apostolicam pro dictis quatuor tantum mensibus, in quibus habet jus conferendi, sed adhuc

quindennia solvenda sunt de XV. in XV. annos absque aliqua temporis alteratione .

SUMMARIUM.

- 1 Non obstante Alternativa Ordinariorum, adhuc est locus quindenniis in idem tempus, nempe singulis XV. annis .
- 2 Bullæ quindenniorum non censentur immutatæ quoad tempus solvendi quindennia .
- 3 Alternativa non nocet quindenniis .
- 4 Sola Sedes Apostolica indulgere potest manus mortuæ dilationem ad solvendum quindennia .
- 5 Per manus appositionem censetur sublata quæcumque Alternativa .
- 6 Unio tollit Alternativam .
- 7 Casualis Alternativa inter alios facta, tertio non præjudicat .
- 8 Recensentur absurda oritura, si Alternativa operaretur, quòd quindennia in longius solverentur .
- 9 Antiquitas de XX. in XX. annos, de XV. in XV. de X. in X. seu de VIII. in VIII. solvebantur, quindennia .
- 10 Fictio non potest operari plus, quam veritas .

CAPITULUM CLXI.

Stenfo in præcedenti Cap. quòd, non obstante Alternativa Ordinariorum, adhuc sit locus solutioni quindenniorum de XV. in XV. annos, absque aliqua temporis alteratione, seu longiori meta, puta ad XXX. annos; nunc ostendendum; quod, non obstante Alternativa inter Episcopos, & Capitula super jure conferendi Beneficia, adhuc sit locus solutioni quindenniorum de XV. in XV. annos, resolvendo, quòd quindenniorum Bullæ non censentur correctæ, & abrogatæ, nec quidem immutatæ quoad tempus solvendi quindennia, in longius nimirum, per Alternativam inter Episcopos, & Capitula vigentem super jure conferendi Beneficia; sicque spectante jure conferendi ad Sedem Apostolicam pro quatuor tantum mensibus; ita, ut, si hujusmodi Beneficia postea uniantur manus mortuæ, ad mensuram reductionis juris conferendi videatur jus quindenniorum redactum de XV. annis ad XLV. annos, cum in tali casu jus Annatarum spectet ad Sedem Apostolicam pro dictis quatuor tantum mensibus, in quibus habet jus conferendi, sed adhuc quindennia solvenda sunt de XV. in XV. annos absque aliqua temporis alteratione, dum Alternativa ista versatur dumtaxat circa menses spectantes ad Ordinarios, divisos inter ipsos, & Capitula, non autem circa menses spectantes ad Sedem Apostolicam, ut palam fit ex declaratione S.M. Urbani VIII. de anno 1626. relata in ipsamet Regula 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensib. Rota in Hispanen. Divisionis Simultaneæ 11. Februarii 1697. §. 1. coram Auto: etenim, si Alternativa (ut præced. Cap. deductum extat) concessa à Papa ipsis Episcopis, non nocet quindenniis quoad jam præfixum tempus illa solvendi singulis XV. annis, quantum minus eisdem nocere poterit Alternativa concordata, infcio Papa, inter particulares nempe inter ipsos Episcopos, & Capitula, cum factum

cum alterius, præsertim in scia Sede Apostolica, emanatum ad certum tantum effectum, alternatim nempe Beneficia conferendi, redundare nequit in ejusdem Sedis Apostolicæ, ac Annatistarum ab eadem causam, & quidem onerosam habentium, præjudicium, ad diversum videlicet, nec præcogitatum, nec præcogitabilem effectum solvendi quindennia de XLV. in XLV. annos; quando tamen non debet esse in potestate debitoris, ob accidentalem naturam rei, super qua impositum est debitum, solvere post præstitutum tempus à creditore, sicque post XV. annos assignatos in Bullis quindenniorum à Sede Apostolica eorundem creditricæ, nisi ab eadem Sede de illius benignitate obrepta fuerit per manum mortuam debitricem quindenniorum, dilatio ad solvendum, forsitan ob ejsdem manus mortuæ impotentiam, vel notoriam difficultatem statuto tempore solvendi quindennia, *Antonell. de temp. legal. lib. 1. cap. 28. num. 1. cum seqq. Gait. de credit. cap. 4. tit. 1. quæsit. 10. nu. 1164.* præterquamquod per appositionem manus Papæ Beneficium efficitur affectum; ità, ut non nisi à Papa conferri possit, ideòque præsumptio vacationis semper erit intelligenda respectu collationis ab ipso Papa faciendæ, cum per talem perpetuam manus appositionem censetur sublata quæcumque Alternativa, *Gonzalez ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensib. gloss. 52. nu. 4. cum seqq.* & Unio tollit alteruativam; immò abolet, ac supprimit nomen Beneficii uniti, tollens de medio omnia vincula, sicut mors omnia solvens, *Turricell. de Union. Benefic. cap. 4. num. 19. cum seqq. Pignatell. consult. Canonic. tom. 1. consult. 80. num. 12. Gonzalez ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensib. gloss. 5. 5. 7. num. 4. cum seqq. Pyrrh. Corrad. in prax. Beneficitar. lib. 1. cap. 6. nu. 363. & lib. 2. cap. 12. nu. 116. Garz. de Benefic. part. 12. cap. 2. num. 16. cum seqq. Lotther. de re Beneficitar. lib. 1. quæst. 28. n. 97. cum seqq.*

Non omitto, quòd præsentia prolongatio temporis adeò considerabilis induceret nimis notabile damnum Camere Apostolicæ, & Annatistis ab ea causa n. ex titulo oneroso habentibus, exigendo quindennia de XL. in XL. dimittat 7 annos ob solam casualem alternativam inter alios fictam, quæ tertio præjudicare nequit, *ex tot. tit. C. res int. al. act.* quando habent intentionem fundatam super jure exigendi quindennia de XV. in XV. annos. dum hac via per indirectum omitterent exigere plura quindennia, sicque suis juribus, & emolumentis defraudarentur, ac manus mortua possessitrix Beneficiorum sibi unitorum locupletaretur cum aliena jactura, omittendo solvere plura quindennia decursa intrà lapsum XLV. annorum, quod ferendum non est; solveret enim toto hoc tempore unum tantum quindennium, quando tamen in bona arithmetica solvere teneretur tria quindennia, facta computatione XLV. annorum, quæ in se continent solutionem trium quindenniorum, ut patet ad sensum: adeò, ut intrà XLV. annos solveretur unicum tantum quindennium loco trium quindenniorum, quæ deberentur intrà dictum tempus, quod afferret enormissimam læsionem.

Hinc videmus, quòd antiquitùs antè *Bull. 6. Pauli II. Bullar. nov. Rom. tom. 1. repetit. post*

Tract. int. Const. Apost. in ordine la I. qui primitus præfixum certum, ac determinatum tempus XV. annorum, mediam, ac congruam sequutus meram pro solutione quindenniorum, non quidem fixo tempore solvebantur quindennia verumtamen ad summum non majori tempore XX. annorum, sed bene minori, nempe XV. X. vel VIII. annorum juxta particulares conventiones inter Cameram Apostolicam, & manum mortuam, cui uniebantur Beneficia tunc autè memoratam Bullam Paulinam licitas, ac uti tales toleraras, Cherubin. in Compend. Bullar. ad dist. Bull. 6. Pauli II. Schol. 1. Amayden. de syl. Datar. lib. 1. cap. 18 § 4. de quindenn. num. 3. Mass. Gallef. de annat. num. 30. in fin. §. Est aliud, Capon. controvers. forens. controuv. 30. num. 6. Card. de Luca de Benefic. discurs. 89. num. 3. Lotther. de re Beneficitar. lib. 1. quæst. 29. n. 1. cum seqq. Tondut. de Pension. Eccles. cap. 10. num. 20. Rota coram Card. Seraphin. decis. 1410. num. 10. tom. 2. repetit. post Tract. int. Decision. Sacr. Rot. Rom. in ordine la V.

Dupliciter autem considerari potest Alternativa, primò respectu mensium, secundò respectu vacationum, sicut accidit inter patronos, qui sæpè conveniunt, ut alternatim præsentent, nempe unus in prima vacatione, alter verò in altera: hoc casu ad primum non recurrit præsentatio, nisi post secundam vacationem, ità quoque, si esset præsumenda vacatio, non posset præsumi, nisi post secundam, cum fictio debeat esse imitatrix veritatis, nec potest plus operari fictio, quam veritas, *Barbosa axiom. 97. num. 1.*

Nec obstat, quòd manus mortua objicere valeat, quòd quindennium debeat non in prima vacatione præsumpta, quæ non esset Sedis Apostolicæ, sed in secunda, quæ re verè spectaret ad ipsam Sedem Apostolicam; & hoc casu merito posset dubitari, si prima vacatio spectaret ad Sedem Apostolicam, & Beneficium esset unitum, an Sedes Apostolica deberet spectare usque ad secundam vacationem præsumptam in exemptione quindenniorum, sed id resolutum præcedenti Capitulo.

ARGUMENTUM.

Quindennis non solutis, vel non facta obligatione de illis solvendis, vel non revelatis omnibus Beneficiis, seu perpetuis Pensionibus per manum mortuam possessis, nullitas Unionis Beneficiorum, vel reservationis perpetuarum Pensionum incurritur ipso Jure absque aliqua Judicis declaratione.

SUMMARIUM.

- 1 *Manui mortuæ renuenti solvere quindennia infligitur pena nullitatis Unionis Beneficiorum, aut reservationis Pensionum.*
- 2 *Nullitas Unionis Beneficiorum, aut reservationis Pensionis, in casu non solutionis quindenniorum incurritur ipso Jure absque aliqua Judicis declaratione.*
- 3 *In Constitutione 6. Pauli II. Bullar. nov. Rom. tom. 1,*

- tom. 1. cavetur, Uniones Beneficiorum haberi pro infectis in casu predicto.
- 4 In eadem Constitutione cavetur, in tali casu predicto Beneficia impetrari posse.
  - 5 Idem Paulus II. decernit, in tali casu incurri ipso Jure nullitatem.
  - 6 Pœna privationis Beneficiorum ipso facto incurritur per non solventes Annatas.
  - 7 Manus mortua obtinens Unionem Beneficii, aut reservationem Pensionis, quasi paciscitur, se soluturam quindennium.
  - 8 Verbum incurrat importat privationem ipso Jure citrà sententiam.
  - 9 Prout particula ipso facto.
  - 10 Consecrationem ultrà sex menses differens, remanet ipso Jure privatus Episcopatu.
  - 11 Secundum Beneficium incompatibile retinens, privatur ipso Jure, primo.
  - 12 Offensas S. R. E. Cardinalem, ipso Jure Bonis, ac Beneficiis privatur.
  - 13 Assassinium fieri mandans, privatur Bonis, & Beneficiis ipso facto.
  - 14 Simoniacus, ipso facto Beneficiis privatur.
  - 15 Alienais rem Ecclesie absque Beneplacito Apostolico, privatur ipso Jure Beneficiis.
  - 16 Emphyteuta canonem non solvens, ipso Jure incidit in commissum.
  - 17 Requiritur tamen declaratoria.
  - 18 Quindennium quodammodo est canon.
  - 19 Non solutio canonis inducit devolutionem ipso Jure, volente tamen Domino.
  - 20 In dicta Constitutione Paulina non adjicitur, si Papa voluerit.
  - 21 In l. in emphyteuticariis 2. C. de jure Emphyt. adjicitur si Dominus voluerit.
  - 22 In casu non solutionis quindennii agitur de nullitate independente à voluntate Papæ.
  - 23 Privatus aliqua rei etiam ipso Jure, adhuc antè declaratoriam à rei possessione amoveri nequit.
  - 24 Ut videre est in feudis.
  - 25 Privata persona non est jus dicendi in Causa propria.
  - 26 Papa non errat in Jure.
  - 27 Pars renunciare potest nullitati ad sui favorem introducere.
  - 28 Dicta Constitutio Paulina inducit nullitatem Unionis Beneficiorum ipso Jure, ob favorem publicum.
  - 29 Bona Hæreticorum sunt ipso Jure applicata fisco, & laudatur Card. Albic. de incontinant. in fide part. 1. cap. 22. per tot.
  - 30 Nihilominus requiritur declaratoria.
  - 31 Hæresis crimen ab inimicis falsò imputari potest.
  - 32 In notoriis non est necessaria declaratio.
  - 33 In dubio odia sunt restringenda.
  - 34 In Decreto Sacri Concilii Tridentini sess. 23. de Reformat. cap. 1. cavetur, non residentes teneri fructus restituere antè declaratoriam.
  - 35 Concilium non utitur particula penitus, eo ipso &c.
  - 36 Cur addatur particula sine declaratione.
  - 37 Excommunicatio ipso facto incurritur.
  - 38 Papa est absolutus Dominus Beneficiorum.

CAPITULUM CLXII.

CUm manus mortuæ possidenti Beneficia sibi unita, sive perpetuas Pensiones ad sui favorem reservatas, solvere quindennia, vel de illis solvendis se obligare renuenti, inbigatur per Bullas quindenniorum, pœna nullitatis

Unionis, illiusque dissolutionis, & redactionis Beneficiorum ad pristinum statum, in quo antè eorum Unionem reperiebantur, operæ pretium est inquirere, an in tali casu pœna hujusmodi incurrat ipso Jure, prout dicitur an Beneficia illicò impetrari possint, & respectivè, an Pensiones pariter vacent, ac extinguantur, an verò prævia Judicis sententia declaratoria: super quo dubio enodando firmatur, quòd quindenniis non solutis, vel non facta obligatione de illis solvendis, vel non revocatis omnibus Beneficiis, seu perpetuis Pensionibus per manus mortuam possessis, nullitas Unionis Beneficiorum, vel reservationis perpetuarum Pensionum incurritur ipso Jure absque aliqua Judicis declaratione; etenim in Constitutione 6. Pauli II. Bullar. nov. Rom. tom. 1. repetit. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la I. cavetur, in tali casu Uniones Beneficiorum haberi penitus pro infectis, licque inducitur canon latæ sententiæ, dum memorata Paulina pergit explicare effectum sui Decreti, subdens, eadem Beneficia hoc casu, tamquam verè vacantia impetrari posse; ad quod in puncto notat ad nostrum propositum Lotber. de re benefic. lib. 1. quest. 29. num. 8. & in generalibus terminis Richter de signific. Advorb. litera P. advorb. 14. n. 2. Barbosa de diction. dict. 239. n. 10. dict. 240. num. 19. & dict. 249. num. 6. Ricc. collect. 2764. in fin. part. 7. omnèque tollit dubium Constitutio 11. Pauli IV. §. 10. circa fin. & Constitutio 17. ejusdem Pauli IV. §. 11. in fin. Bullar. nov. Rom. tom. 1. repetit. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la IV. & V. decernens, ipso Jure incurri nullitatem, ut ex verbis ibi: eo ipso incurrant, et absque alia declaratione desuper fienda incurrisse censentur &c. et &c. liberè impetrari possint, prout etiam Nos &c. privatos esse. Commendasque cessasse ex nunc decernimus, et declaramus &c. omnia, et singula Monasteria &c. et alia Beneficia Ecclesiastica, que possident &c. notificasse, et intimasse debeant, et ad id per sententias &c. et pœnas in singulis literis predictis contentas cogi, et compelli possint &c. et Constitutio 33. S. Pii V. §. 6. in fin. tom. 2. repetit. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la VI. ibi: sub privationis, et aliis in literis Pauli IV. contentis sententiis &c. et pœnis &c. Constitutio 33. Sixti V. §. 4. in principio, eod. tom. 2. repetit. post Tract. int. Constit. Apost. in ordine la VII. Constitutio 13. Urbani VIII. in principio, et §. 2. in fin. tom. 5. repetit. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la VIII. et Constitutio 50. Clementis X. §. 2. in fin. §. 3. in fin. §. 4. in fin. §. 5. post med. et §. 9. antè med. tom. 6. repetit. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la XI. eo sane modo, quo iussit legitur eadem pœna privationis Beneficiorum ipso facto incurrenda per non solventes Annatas (in quarum locum successerunt quindennia, ex suprà Cap. I. per nos deductis) cum facultate impetrandi taliter vacantia Beneficia, in vim Clausularum ipso facto; eo ipso, omninò, ut ex Bulla 3. Innocentii VIII. §. 1. in fin. versic. sed etiam Beneficiis suis, §. 4. in fin. et §. 5. in principio, et ex Bulla 20. Julii III. §. 1. in fin. versic. essent omnibus Beneficiis, Bullar. nov. Rom. tom. 1.

Omissio, quòd hic non agitur de propria pœna, sed de quasi conventionæ, cum manus mortua sibi uniti Beneficium obtinens, vel ad sui

- sui favorem reservari perpetuam Pensionem, sub hoc tacito pacto illud, vel illam respectivè recipiat, ut singulis XV. annis quinquennium solvere teneatur, veluti in simili *Suarez de legibus lib. 5. cap. 5. num. 8. post med. circa fin. versiculo illam non esse*; quando etiam solum verbum incurat importat privationem ipso Jure citrà sententiam, *Barbosa de diction. dict. 156. n. unic.* debent namque verba, præsertim in Constitutionibus Apostolicis, aliquò operari, non verò esse posita solum ad terrorem, sicutque superflua contrà intentionem Legislatoris, dum hæ voces in rigore hoc indicant, qui neque usu,
- 9 neque Jure temperatus est, veluti de particula ipso facto *Salas de legibus questio. 96. tract. 14. disp. 15. sect. 3. num. 41. in principio versic. tertio quando lex, & circa fin. versic. quinto in censuris, & versic. hanc sententiam, in principio, & num. 43. circa fin. versic. sed ego credo, & sect. 6. num. 77. in principio, versic. secus, si addat.*
- 10 Siquidem, cum promotus ad Episcopatum, differens consecrationem suam ultra sex menses, remaneat ipso Jure privatus per *Sacrum Concilium Tridentinum sess. 23. de Reform. cap. 2.*
- 11 quis diceret hoc casu requiri sententiam Judicis, eodem modo retinens secundum Beneficium incompatibile cum primo, privatur ipso Jure, primo, *cap. de multa 28. de Præbend. Extravag. execrabilis Joannis XXII. cod. tit. quis etiam assereret indigere declaratoria; quis idem*
- 12 assereret in offendente (quod Deus avertat) S. R. E. Cardinalis, ipso Jure Bonis, ac Ecclesiasticis Beneficiis privato, *cap. felix 5. de pæn. in 6. quis idem assereret in mandante fieri assassinium, privato Bonis, ac Beneficiis ipso facto, cap. pro humani 1. de homicid. in 6. quis*
- 14 idem assereret in Simoniacò, ipso facto Beneficiis privato, *Extravag. cum detestabile 2. de simon. int. commun. quis idem assereret de alienante rem Ecclesiæ absque Beneficito Apostolico, ipso Jure Beneficiis privato, Extravag. ambitiosa 2. de reb. Eccles. non alien.*
- 15 Nec obstat, quòd quantumvis in *l. in emphyteuticariis 2. C. de jure emphyt. caveatur*, Emphyteutam non solventem canonem omninò incidere, sicutque ipso Jure in commissum, attamen præter declarationem Domini directi, quòd velit Emphyteusiam haberi pro commissa, seu
- 17 devoluta, requiritur quoque sententia Judicis declaratoria, *Fulgur. de jure Emphyt. tit. de var. caducitat. quest. 12. num. 2. cum seqq. Caldas Pezay. cod. tract. lib. 4. cap. 17. num. 25. cum seqq. Valasc. eod. tract. quest. 18. num. 9. Amic. eod. tract. quest. 30. num. 6. cum seqq. Burg. de laudem. part. 3. inspecto. 20. in addit. num. 29. Corbul. de caus. privation. Emphyteus. tit. de caus. privation. ob non solut. canon. quest. 12. num. 5. ità, arguendo à canone ad quinquennium, quòd est*
- 18 quodammodò canon quidam quinquennialis debitus Sedi Apostolicæ Dominæ directæ (ut ità inquam) omnium Beneficiorum mundi, non videretur, esse locum nullitati, seu dissolutioni Unionis Beneficiorum, seu reservationis perpetuarum Pensionum ipso Jure incurrendæ absque Judicis declaratione, & absque Papæ declaratione, qui velit haberi Unionem Beneficiorum, aut reservationem Pensionum pro nulla, ac dissoluta: quippè maximum intercedit discrimen inter canonem debitum ex Emphy-
- teusi, & inter quinquennium debitum ex Beneficio, seu Pensione, cum non solutio canonis inducit quidem devolutionem Emphyteusis ipso Jure, si tamen Dominus ità voluerit, *Corbul. de caus. privation. Emphyteus. tit. de caus. privation. ob non solut. canon. ampl. 45. nu. 2. cum seqq.* non solutio autem quinquennii inducere debet nullitatem Unionis Beneficiorum, aut reservationis Pensionum ipso Jure, ex eo quòd in prælaudata *Bulla Paulina* non adjicitur si Papa voluerit, prout adjicitur in dicta *l. in emphyteuticariis 2. C. de jure emphyt.* sicutque in casu nostro agitur de nullitate independentè à voluntate Papæ.
- 22 Minus obstat, quòd regulare sit, etiam ipso Jure aliqua res privatum, à possessione rei amoveri non posse antè sententiam declaratoriam, *Machel. patrocini. 24. num. 8. Menoch. de arbitrar. Judic. lib. 2. cap. 235. num. 12. ut videre est in*
- 24 *teudis, Intrigliol. de feud. centur. 2. artic. 5. n. 20. cum seqq.* quia regula procedit inter privatos, quibus non est jus dicendi in causa propria, non verò in Papa, qui uti Dominus supremus, & absolutus, nullum recognoscens Superiorem, ac præsertim in Beneficiis, non ligatur tela judiciaria, & privans aliquem ipso Jure, etiam si de Jure non sit privatus ipso Jure, cum Papa non erret in Jure, *Ancharan. consil. 293. per tot. ac signanter in fine.*
- 25 Minoris roboris est animadversio, quòd, cum actus nullus in favorem alienius, non aliter nullus sit, quam si ille velit, quæcumque namque nullitas etiam ipso Jure inducta habet tacitam conditionem, siquis ea uti voluerit, ità, ut pars ei renunciare ad libitum valeat, quantumvis habeat in ventre clausulam *Decreti irritantis, Tiraquell. in l. si unquam 8. verbo revertatur, num. 393. C. de revoc. donation. & ad leg. Connubial. gloss. 8. num. 94. Gonzalez ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensib. gloss. 56. d. num. 46. Vela disertat. 14. à num. 34. sequeretur, non esse nullam Unionem Beneficiorum, seu reservationem Pensionum, nisi volente Papa, in cujus favorem nullitas inducta fuit per *Paulinam*; quia regula non procedit, quando, ut in casu, *Paulina* inducit nullitatem ipso Jure ob favorem publicum, sicutque independentem à voluntate Papæ, *Olivæ de Souza de for. Eccles. part. 3. questio. 14. n. 109.**
- 27 Longè levioris ponderis est ponderatio, quòd, quamvis Bona Hæreticorum sunt ipso Jure applicata filco, *l. Manichæos 4. §. 1. l. Manichæi 12. C. de Hæretic. & Manich. Peregrin. de jure fisci lib. 5. tit. 1. num. 170. Guazzin. de confisecat. Bon. ampl. 69. conc. 13. num. 1. Thebaur. de pæn. Eccles. part. 2. verbo hæresis fol. mil. 168. Card. Abit. olim in Urbe Primarius Advocatus, de inconstant. in fide parte 1. cap. 22. per tot. nihilominus requiritur sententia declaratoria, cap. 30*
- cum secundum leges 19. §. Confiscationis 1. de Hæretic. in 6. Tiraquell. in l. si unquam 8. verbo revertatur num. 337. C. de revoc. donation. Fagnan. in cap. absolutos 16. num. 3. 14. & 15. de Hæretic. Passerin. ad dict. cap. num. 2. cum seqq. Zerb. gem. Episcop. tit. 24. quest. 8. num. 7. Peregrin. loc. mox citat. num. 172. in fin. versic. notandum tandem est, *Farinac. de heresi quest. 90. §. 1. nu. 5. Cast. de justa hæretic. punitione lib. 2. cap. 6. & de lege pœnali lib. 2. cap. 5. Gigas de lesa majestate quest. 25. num. 3. Ricciulli. de jure*

person. extra grem. Eccles. lib. 5. cap. 31. num. 4.
 31 *cum seqq.* quia in hæresi agitur de perpetua infamia, & crimen hæresis ab inimicis falsò impulari potest; ideòque sedulò procedendum est, sed in dissolutione Unionis Beneficiorum, sive reservationis Pensionis nulla cadit, nec ullo modo considerari potest infamia, cumque dissolutio hujusmodi dependeat à non solutione quindennii, facillè apparere potest illius non solutio; undè in notoriis non est necessaria declaratio, *Georg. allegatione 8. n. 14.*

33 Eiusdem momenti est objectum, quòd in pœnalibus in dubio odia veniant restringenda, benignaque facienda est interpretatio, *cap. odia 15. cap. in pœnis 49. de regul. Jur. in 6. l. factum 197. §. In pœnalibus 2. ff. eod. Mascard. de general. Statut. interpretation. cap. 4. num. 86.* etenim quando nullitas, ut in casu, est pœna ob non solutum quindennium, tunc, ut habeat locum pœna, non est facienda benignior interpretatio: aliàs nunquam haberet locum pœna, & istud quasi delictum in non solvendo remaneret impunitum contrà omnes Juris cramines.

Ejusdem quoque armaturæ, sed levis, est anjmadversio, quòd, si *Paulus II.* cæterique Pontifices intelligerent, privationem Beneficii uniti, seu Pensionis reservatæ ex causa non solutionis quindennii incurri etiam absque sententia declaratoria, procul dubio id exprimerent, prout expressè in Decreto *Sacri Concilii Tridentini sess. 23. de Reformat. cap. 1. circ. fin. §. Siquis autem, antè mcd. versiculo alia etiam declaratio non sequuta*, caveretur, Episcopum, & Parochum non residentes teneri ad fructuum restitutionem antè sententiam declaratoriam, quia in *Concilio* necessaria fuit ejusmodi expressio, cum non utatur (ut in casu nostro) particula *penitus*, eo ipso, ipso Jure, ipso facto, vel simili alia mysteriosa, prægnantique Clausula.

Omissio, quòd, etiam in Bullis quindenniorum ultrà verba *ipso facto, ipso Jure, penitus*, ac similia, adderetur alia particula *sine declaratione*, non indè arguitur, non sufficere, dicere *penitus, ipso facto*, & similiter, sed hoc addi ad abundantiorè expressionem, vel ad excludendum interpretationes aliquorum dicentium, non sufficere dicere *ipso facto, penitus*, vel similiter, ut benè advetrit *Salas de legibus question. 96. tract. 14. disputation. 15. sect. 3. num. 43. in fin. versic. quòd si aliquando*.

37 Levissima quoque est altera ponderatio, quòd in tantum excommunicatio ipso facto incurritur, in quantum Ecclesia privat fideles Bonis communibus spiritualibus per modum pœnæ medicinalis, non autem vindicativæ, & ut medicina adhibeatur, non est necessaria sententia Judicis, sed unusquisque tenetur eas assumere, maxime præcipiente Medio, seu Doctore; aliæ autem pœnæ sunt vindicativæ, *Suarez de legibus lib. 5. cap. 5. num. 6.* quia etiam private Beneficii, aut Pensionibus, est private Bonis ipsius Papæ, cum Papa sit absolutus Dominus Beneficiorum, & Pensionum, *Card. de Luce de Benef. discurs. 46. num. 17. & de Pension. discurs. 73. n. 6.*

ARGUMENTUM.

Quindenniis non solutis, Unio Beneficiorum manui mortuæ facta, seu reservatio perpetuarum Pensionum ad favorem manus mortuæ, ipso Jure est nulla, etiam in casu, quo à Supremo Principe, quindenniorum solutionem fieri impediatur.

SUMMARIUM.

- 1 Debitori, præsertim laxioris conscientiæ, non desunt subterfugia ad eludendum creditorem.
- 2 Romani Pontifices omnia sapienter agunt.
- 3 Ut etiam in præsentì Pontificatu experimur.
- 4 Triumphari non debet de re, in qua peccatur.
- 5 Non debet interim comedi, faciendo alios esurire.
- 6 In casu non solutionis Annatarum infligitur pœna nullitatis Provisionis Beneficiorum.
- 7 Ultrà pœnam restitutionis fructuum.
- 8 Pœna nullitatis Unionum Beneficiorum, aut reservationum Pensionum satis comprobatur ex Bullis quindenniorum, & de vi Clausule cæterisque contrariis quibuscumque.
- 9 Unio ipso Jure est nulla, etiam si impediatur à Principe Supremo solutio quindenniorum.
- 10 Tale impedimentum præsumitur procuratum à manu mortuæ ad evitandam solutionem quindenniorum.
- 11 Estque facillè de sui natura removibile.
- 12 Aliàs docendum est per manum mortuam de adhibitis diligentis pro remotione impedimenti.
- 13 In dubio impedimentum hujusmodi præsumitur affectatum.
- 14 Exceptiones non retardant dissolutionem Beneficii.

CAPITULUM CLXIII.

UT manus mortuæ aliquo stimulo ad solvendum quindennia ex Beneficiis sibi unitis, sive ex perpetuis Pensionibus ad sui favorem reservatis facillius cogentur, cum debitori, præsertim laxioris conscientiæ, parumque timorata non desint subterfugia, stratagemata, studia, ac induciæ ad eludendum suum creditorem, apud Deum tamen non prævalentes, providè, salubriter, ac sapienter Romani Pontifices (omnia enim sapienter agunt, ut etiam in præsentì Pontificatu experimur) pœnam nullitatis Unionum Beneficiorum, & reservationum Pensionum imposuerunt adversus non solventes quindennia; æquum enim, ac condignum est, quòd fructus, & Beneficia ipsa, seu Pensiones amittant, qui ex fructibus, & Beneficiis, seu Pensionibus quindennia solvere indurato corde rennuunt, vel procrastinant in Camere Apostolicæ; ac Annotatarum ab ea causam onerosam habentium haud leve detrimentum, nè aliàs triumphant de re, in qua peccant, & interim comedant, alios esurire faciendo; prout etiam in casu non solutionis Annatarum intrà præfixum terminum infligitur nullitas, ac eadem pœna nullitatis provisionis Beneficiorum, ac per consequens ipsorum privationis ipso Jure, ex Constitutione 3, Innocentii VIII.

tii VIII. §. 1. in fine, §. 2. 4. & 5. Bullar. nov. Rom. tom. 1. Constitutione 4. Julii II. §. 3. in fine, & §. 6. in fine, eod. tom. 1. Constitutione 20. Julii III. §. 1. in fine, eod. tom. 1. & Constitutione 2. Pauli IV. §. 3. 4. & 5. in fine, eod. tom. 1. ultra pœnam restitutionis fructuum Beneficiorum, juxta Julii II. Extravag. cum sicut non sine, relatam per Donoiz in Compend. Jur. Canon. tom. 1. verbo Annata in fine.

3 Pœna autem nullitatis Unionis Beneficiorum, aut reservationis Pensionum satis comprobatur ex Constitutione 6. Pauli II. §. 6. Constitutione 17. Pauli IV. §. 8. in fine, Bullar. nov. Rom. tom. 1. Constitutione 38. S. Pii V. §. 6. in fine, Constitutione 33. Sixti V. §. 4. circa fin. tom. 2. Constitutione 18. Urbani VIII. §. 1. tom. 5. & Constitutione 50. Clementis X. §. 2. in principio, & §. 9. post med. tom. 6. repetit. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la I. V. VI. VII. VIII. & XI. cum aliquando à Supremis Principibus ob frivola motiva prohibeantur manus mortuæ quinquennia solvere, indèque ipsæ putent tuta conscientia effugere posse quinquenniorum solutionem, ideò in præfenti asserimus, quòd quinquennis non solutis, Unio Beneficiorum manui mortuæ facta, seu reservatio perpetuarum Pensionum ad favorem manus mortuæ, ipso Jure est nulla, etiam in casu, quo à Supremo Principe quinquenniorum solutionem fieri impediatur; quia Bullis quinquenniorum, quinquennia solvi mandantibus, nulla alterius Principis potestas impedimento esse potest, nec debet, itante præfertim amplissima Clausula ceterisque contrariis quibuscumque, Barbossa de Clausul. clausf. 82. per tot. Mart. cod. tract. par. 1. clausf. 79. per tot.

10 Omissio, quòd dici nequit hujusmodi impedimentum legitimum, illud namque de Jure præsumitur procuratum ab ipsa manu mortuæ quinquenniorum debitrice ad se liberandum ab eorum solutione sub hoc specioso, vel potius melitioso velamine, & pallio, ideòque inalleabile remanet, Card. de Luca de Benefic. discurs. 56. num. 4. Rota post Zacch. questio. medicolegal. tom. 2. dec. 83. nu. 8. & coram Bich. dec. 383. num. 17. tom. 1. Ninot dec. 43. num. 3. Adden. ad Buratt. decis. 743. litera B. tom. 2. ac in recentior. dec. 52. num. 7. part. 1. dec. 178. num. 7. part. 1. 11. immò, etiam tale impedimentum verè ex facto Principis proveniret, adhuc uti facilè de sui natura removibile, non suffragatur ad evitandum celerem solutionem, Gratian. discept. 465. num. 1. Pacion. de locat. & conduct. cap. 46. 12 num. 32. aliàs per manum mortuam debitricem docendum est de diligentis factis pro remotio- ne impedimenti, ut Pontificis mandatis filia obediens videatur, & hac via nullitatem Unionis Beneficiorum, seu reservationis Pensionum declinare valeat, Vant. de nullitat. ex defect. Jurisdiction. num. 116. Card. de Luca de emptio. & venditio. discurs. 51. num. 3. & de Benefic. discurs. 56. num. 3. Rota coram Gregor. XV. dec. 501. num. 1. Alexand. VIII. dec. 11. num. 13. Zarat. dec. 4. num. 18. Duran. dec. 386. num. 7. Adden. ad Buratt. dec. 743. num. 5. & 6. tom. 2. & post Zacch. quest. medicolegal. dec. 83. num. 3. tom. 2. ac in recentior. dec. 567. num. 4. & 6. part. 1. dec. 343. num. 1. part. 2. tom. 1. dec. 475. n. 9. par. 18. 13 tom. 2. in dudio autem impedimentum hujusmodi præsumitur affectatum, & attutè procu-

ratum, potissimum si per prius renuerit manus mortua solvere quinquennium, & postea asserunt supervenerit impedimentum pro colorando renitentiam, seu voluntatem solvendi, l. desertorem 3. §. Si ad diem 7. l. quæ commeatu 14. ff. de re militari, Altograd. consil. 45. nu. 6. lib. 2.

Nec juvare valent exceptiones per manus mortuas deductæ ad retardandam separationem, dissolutionem, seu diluimbrationem Beneficiorum, sive respectivè extinctionem Pensionum, dum separatio ministerio legis absque aliqua necessitate declarationis Judicis, inducta in pœnam non solutionis quinquenniorum nullam admittere debet exceptionem.

ARGUMENTUM.

Quinquenniis non solutis, Beneficia manui mortuæ unita, uti ipso Jure vacantia, & perpetuæ Pensiones respectivè ad favorem manus mortuæ reservatæ, uti ipso Jure extinctæ, imperrari possunt.

SUMMARIUM.

- 1 Nulla remanent Uniones Beneficiorum, & reservationes Pensionum, si non solvantur quinquennia.
- 2 In casu non soluti quinquennii Beneficia unita, & Pensiones reservatæ imperrari possunt.
- 3 Beneficia non solventium Annatas impetrabilia sunt.
- 4 Emphyteuta, aut feudatarius Cameræ non solvens canonem, aut censum, ipso Jure amittit Emphyteusum, & feudum.
- 5 Dicitio penitus operatur, ut non sit necessaria declaratoria.
- 6 Rigor Principem maxime Ecclesiasticum non decet.
- 7 Docendum est de temeraria cessatione in solutione.
- 8 Irregularitas ipso Jure incurritur à ministrante in contemptum.
- 9 Quomodò intelligenda sit Constitutio 4. Julii II. §. 2. in fin. Bullar. nov. Rom. tom. 1. & Constitutio 34. Julii III. veteri Bullar.
- 10 Quomodò intelligenda sit Constitutio 86. Pii IV. §. 2. in fin. Bullar. nov. Rom. tom. 2.
- 11 Quomodò intelligenda sit Constitutio 7. Gregorii XIV. §. 8. Bullar. nov. Rom. tom. 2.
- 12 Verbum præsumere accipitur in malam partem.
- 13 Cessans bona fide solvere quinquennia, non est in culpa.
- 14 Qui facere omittit, quòd debet, pertinax est usque in finem.

CAPITULUM CLXIV.

Postquam Cap. CLXII. ostensum est, quòd nullæ remanent Uniones Beneficiorum, ac respectivè reservationes perpetuarum Pensionum, si non solvantur quinquennia, modò ostendetur, quòd quinquenniis non solutis, Beneficia manui mortuæ unita, uti ipso Jure vacantia, & perpetuæ Pensiones respectivè ad favorem manus mortuæ reservatæ, uti ipso Jure extinctæ, imperrari possunt, prout literaliter disponitur in Constitutione 6. Pauli II. §. 6. Bullar. nov. Rom. tom. 1. repetit. post Tract. int. Const. Apost.

Apost. in ordine la I. Lotther. de re beneficiar. lib. 1. quest. 29. num. 7. in med. versic. hæc igitur est prima via, cum nn. seqq. eodem fermè modo, quo Beneficia non solventium Anaatas, tamquam verè vacantia, impetrabilia sunt, juxta Constitutionem 3. Innocentii VIII. §. 1. in fine, §. 2. in principio, & §. 5. in principio, Constitutionem 4. Julii II. §. 3. in fine, & Constitutionem 11. Pauli IV. §. 3. 4. & 5. in fine, Bullar. nov. Rom. tom. 1.

4 Et in simili videmus, quòd Emphyteusis, aut feudum concessa per Cameram Apostolicam, ipso Jure resolvuntur, & fit locus devotioni ad ipsam Cameram concedentem, cessante postea Emphyteuta, seu feudatario in solutione censuum, seu canonum ratione contractus debitorum singulis annis in Vigilia SS. Petri, & Pauli Apostolorum, ex Constitutione 11. Pauli IV. §. 6. 7. & 10. Bullar. nov. Rom. tom. 1. & Constitutione 63. Gregorii XIII. §. 1. & per tot. tom. 2.

Nè autem sumatur æquivocum, non censeo, omitendum, quòd, quantumvis Bullæ quindenniorum per ditionem penitus declarent, quòd Beneficia unita, in casu cessationis solutionis quindenniorum, tamquam verè vacantia, possint impetrari, sicque inductus censetur canon latæ sententiæ absque alia declaratione Judicis, ad textum in l. solutum 11. §. Si in sortem 3. ad fin. ff. de pignor. act. Tiraquell. in l. si unquam 8. verbo revertatur, num. 108. C. de revoc. donation. adhuc tamen, æquitativè procedendo, remittendque de rigore, qui Principem maximè Ecclesiasticum minis decet, impetrans, pro astruenda hujusmodi vacatione non solum tenetur simpliciter docere de cessatione in solutione quindenniorum, vel in obligatione de illis solvendis, sed etiam de cessatione quadam qualificata, in contemptum nempe cum vergentia ad dolum, & temeritatem, ut denotant verba Constitutionis 6. Pauli II. §. 6. in principio, Bullar. nov. Rom. tom. 1. repetit. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la I. ibi: si a solutione, aut obligatione præmissis cessare præsumperint &c. veluti de verbo præsumperint in his præcisè terminis non solutorum quindenniorum advertunt Lotther. de re beneficiar. lib. 1. quest. 29. num. 9. Frances de Eccles. Cathedral. cap. 8. num. 442. & 443. Navarr. manual. cap. 25. num. 155. cum seqq. undè fit, quòd

8 poena irregularitatis ipso Jure incurrenda per ministrantem, seu exercentem Ordines post malam promotionem, inflicta censetur, si per dolum, & in contemptum Clavium fuerit continuatum ministerium, seu exercitium Ordinum malè susceptorum, ob emphasim verbi præsumperint, de quo Pius II. Constitutione 7. §. 2. in fine, Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi: in eisdem Ordinibus ministrare præsumperint, eo ipso irregularitatem incurrant, & Sixtus V. Constitutione 91. §. 3. in med. tom. 2. ibi: si in eis ministrare præsumperint, prout etiam notat Lotther. de re beneficiar. lib. 1. quest. 29. num. 9. in fine, & lib. 2. quest. 47. num. 8. eodem modo intelligendæ veniunt Constitutio 4. Julii II. §. 2. in fine, Bullar. nov. Rom. tom. 1. & Constitutio 34. Julii III. veteri Bullar. relata per Lotther. de re beneficiar. lib. 3. quest. 19. num. 1. contrà præsumentes capere possessionem Beneficiorum autè expedi-

tionem literarum, & Constitutio 86. Pii IV. §. 2. in fine, tom. 2. contrà præsumentes se intrudi in possessione Monasteriorum excedentium biscentum Florenos, seu Ducatos auri de Camera vigore solius electionis absque confirmatione Apostolica, sola autem confirmatione suorum Superiorum, vel Locorum Ordinariorum, ac etiam contrà confirmare præsumentes, de quo Lotther. de re beneficiar. lib. 3. quest. 17. num. 317. cum seqq. & ità explicat n. 324.

Eodèmq; modo intelligenda Constitutio 7. Gregor. XIV. §. 8. eod. tom. 2. super immunitate Ecclesiastica, contrà attentare præsumentes, adversus eandem Constitutionem, prout declarat Sperell. dec. for. Eccles. tom. 2. dec. 105. num. 8. & quòd verbum præsumere semper accipitur in malam partem, seu dolum, ac temerarium ausum, in communibus terminis Chokier de Jurisdiction. in exempt. lib. 4. quest. 75. n. 4. Anguian. de legib. lib. 2. controv. 28. num. 13. Barbosa de dition. dit. 278. per tot. ità, ut, si manus mortua post Unionem Beneficiorum, cessaverit bona fide, ac inadvertenter quindennia solvere, non est locus suppressioni, seu dissolutioni Unionis, præsertim, si parata sit imposterum ipsa quindennia solvere, ex quò colligitur cessationem solutionis processisse magis ex ignorantia, seu imprudentia, quam ex malo animo; qui enim malo animo aliquod, quòd facere debet, facere omittit, pertinax est usque in finem in suo errore, ac temerario ausu.

ARGUMENTUM.

Quindenniis non solutis, ad incurrendam poenam nullitatis Unionis Beneficiorum, aut reservationis perpetuarum Pensionum, ipsiusque dissolutionem, seu Beneficiorum unitorum, aut Pensionum reservatarum privationem, non est necessaria citatio manus mortuæ posseditricis, cui unita fuerunt Beneficia, aut reservatæ Pensiones, non revelatis autem omnibus, ac singulis Beneficiis per manum mortuam possessis, ad incurrendam privationem Beneficiorum unitorum, aut Pensionum reservatarum requiritur citatio per viam monitorii.

SUMMARIUM.

- 1 Manus mortua non solvens quindennia, vel non revelans omnia Beneficia à se possessa, privatur Beneficiis sibi unitis.
- 2 Ad incurrendam nullitatem Unionis Beneficii in casu non soluti quindennii non est necessaria citatio manus mortuæ, in casu autem non revelatarum omnium Beneficiorum requiritur citatio ad incurrendam privationem Beneficiorum unitorum.
- 3 Quando privatio incurritur ipso facto, non requiritur citatio.
- 4 Præsertim quando Bullæ quindenniorum loquuntur per verba affirmativa.

- 5 *Propria obligatio de solvendis quindenniis non indiget aliqua monitione.*
- 6 *Verba moneat, & requirat denotant demandatum processum in figura iudicii per viam citationis.*
- 7 *Graviorem meretur poenam delictum, quam aliud.*
- 8 *Delicta puniendi sunt proportionabiliter.*
- 9 *Afferitur illud Deuteronom. cap. 25. versic. 2. & 3.*
- 10 *Non solvere est delictum in committendo.*
- 11 *Emphyteuta non solvens canonem, cadit ipso Jure ab Emphyteu si.*
- 12 *Citandus non est contraveniens Bullæ 114. Alexandri VII. §. 5. Bullar. nov. Rom. tom. 6.*
- 13 *Citandus non est hæres ad sciendum inventarium, quando à testatore iussus est intrâ certum tempus illud conficere sub pena privationis hereditatis.*
- 14 *Bullæ quindenniorum declarant; Beneficium in casu non soluti quindennii esse impetrabile, & afferitur locus Genes. cap. 2. versic. 16. & 17. & cap. 3. versic. 9.*
- 15 *Deus tamquam Supremus Jdex, Adam vocare non tenebatur.*
- 16 *Intrusus amoveri nequit à possessione Beneficii absque formali citatione.*
- 17 *Causa quindenniorum, sola facti veritate, agenda est.*
- 18 *Pontifex in Beneficiis habet plenissimam potestatem.*
- 19 *Sixtus V. Constitutione 92. Bullar. nov. Rom. tom. 2. substituit citationem.*
- 20 *Idem fit in cap. licet canon 14. §. Is etiam 1. de election. in 6.*
- 21 *Barbosa de Paroch. part. 1. cap. 5. num. 1. sibi contrarius.*
- 22 *In actu nullo adhuc requiritur citatio.*
- 23 *Vassallus feudo privandus, venit citandus.*
- 24 *In confiscatione Bonorum requiritur citatio.*
- 25 *Injuria resultat ex privatione feudi.*
- 26 *In privatione Beneficii ob non solutionem quindennii non agitur de injuria.*
- 27 *In facto notorio non est necessaria citatio.*
- 28 *Possessor etiam intrusus, semper citandus est.*
- 29 *Ob Decretum irritans amittitur possessio.*
- 30 *Jdex protrahens decissionem Causæ criminalis ultra biennium, punitur certa poena.*
- 31 *Nihilominus ad illam incurvendum citandus est.*
- 32 *In tali casu præservatur citatio.*
- 33 *Idem in Judice Causæ civilis.*
- 34 *Imminens idem est, ac monens, seu citans.*
- 35 *Hæres, ut privetur hereditate, citandus est.*
- 36 *In materia privativa dies non interpellat pro homine.*
- 37 *Rejicitur Costa de rata questio. 143. n. 6.*

CAPITULUM CLXV.

- 1 **V**ISO *Cap. CLXII.* quod ipso Jure privata remanet manus mortua Beneficio sibi unito, non solvens quindennium, vel non revelans omnia, & singula Beneficia à se possessa, bene sequitur videndum, an, antequam Beneficio privetur tam ex causa non solutionis quindennii, quam ex causa non revelationis Beneficiorum, citanda sit ad videndum incurrisse in prædictam poenam; unde firmatur in præsentibus, quod quindennii non solutus, ad incurvandam poenam nullitatis Unionis Beneficiorum, aut reservationis perpetuarum Pensionum, ipsiusque dissolutionem, seu Beneficiorum unitorum, aut Pensionum reservationum privationem non est

necessaria citatio manus mortuæ posseditricis, cui unita fuerunt Beneficia, aut reservata Pensiones, non revelatis autem omnibus, ac singulis Beneficiis per manum mortuam possessis, ad incurvandam privationem Beneficiorum unitorum, aut Pensionum reservationum requiritur citatio per viam monitorii; non enim requiritur citatio, quando poena privationis Beneficii uniti (ut jam dictum est) incurritur ipso facto, Baron de citation. tom. 1. quest. 18. nu. 83. Surd. de aliment. tit. 8. privileg. 64. n. 7. Gratian. discept. 990. n. 8. præsertim cum Bulla 6. Pauli II. §. 6. Bullar. nov. Rom. tom. 1. repetit. post Traët. int. Constit. Apost. in ordine la I. loquatur per verba affirmativa, nempe quod manus mortua non solvens quindennia, privetur ipso facto Beneficio sibi unito, ibi: Beneficia hujusmodi tamquam vere vacantia possint liberè à Sede præfata impetrari, & canonice obtineri, ac si Uniones ipse &c. nullatenus emanassent &c. ut advertit Card. Zabarell. consil. 132. in principio, Federic. de Senis consil. 109. circa fin. versic. sed recolendum, jussio num. 3. quasi quod propria obligatio de solvendis quindenniis non indigeat aliqua monitione, veluti est textus apertus in l. magnam 12. C. de contrab. & committ. stipulat. ibi: sancimus, ut, si quis certo tempore facturum se aliquid, vel daturum stipuletur, vel quæ stipulator voluit, promiserit, & adjecerit, quod, si statuto tempore minimè hæc perfectæ fuerint, certam poenam dabit, sciat minimè se posse debitor ad evitandam poenam adicere, quod nullus eum admonuit: sed etiam citrà ullam admonitionem eidem poenæ pro stipulationis tenore fieri obnoxius: cum ea, quæ promisit, ipse in memoria sua servare, non ab aliis sibi manifestari debeat possere: in secundo autem casu non revelationis Beneficiorum contrarium asseritur, ex eo quod Bullæ quindenniorum diversa phrasi utentes, id procul dubio fuadent ex verbis ad Judicem Annatarum directis ibi: moneat, & requirat, denotantibus demandatum processum in figura iudicii per viam citationis, seu monitorii, Rebuff. in l. qui venenum 236. in fin. versic. item monere, ff. de verb. signification. veluti habetur in Constitutione 38. S. Pii V. §. 6. in fin. & in Constitutione 33. Sixti V. §. 4. in principio, Bullar. nov. Rom. tom. 2. in Constitutione 18. Urbani VIII. in principio, & §. 2. in fine, tom. 5. & in Constitutione 50. Clementis X. §. 3. in fine, & §. 4. in fin. §. 5. post med. & §. 9. in med. tom. 6. repetit. post Traët. int. Constitut. Apost. in ordine la VI. VII. VIII. & XI.

Et quidem jure merito gravior poena imposta fuit non solventi quindennia, quam non revelanti Beneficia, dum gravior procul dubio delictum est non solvere, quam non revelare, ideòque graviorem meretur poenam unum delictum, quam aliud, Barbosa axiom. 68. num. 3. cum seqq. ut sic condignis poenis puniantur delicta juxta eorumdem mensuram, proportionem, & circumstantias, cap. non afferamus 24. questio. 1. l. rescriptum 6. ff. de his, quib. ut indign. l. unic. C. de sentent. quæ pro eo, quod interest, Auth. omnes peregrini C. commun. de successione. Carleval. de judic. tom. 2. lib. 1. tit. 3. dispons. 3. num. 29. in fin. versic. semper enim poena: ad quod facit illud Deuteronom. cap. 25. versic. 2. & 3. ibi: juxta mensuram delicti erit plagarum

- 10 *modus*: equidem non solvere est delictum in committendo; sicque longè gravioris, non revelare autem est delictum in omittendo, sicque longè levius, *l. Metrodorum 40. ff. de pœn. Roman. in l. divorzio, aliàs l. fructus 7. §. Si fundum 12. ff. solut. matrimon. Tiraquell. de pœn. temper. caus. 44. per tot. Barbosa axiom. 68. n. 10.*
- Hinc videmus, non esse necessariam citationem pro declaratione caducitatis facta à Domino directo ob non solutionem canonis, ex eo quòd Emphyteuta non solvens canonem cadit ipso Jure ab Emphyteusi, & eo casu dominium utile consolidatur cum directo, ipso Domino volente, *Roman. consil. 212. per tot. Gratian. discept. 36. num. 10. & 11. & discept. 378. num. 3. & 4. Card. Mant. de tacit. & ambig. convention. tom. 2. lib. 22. tit. 27. n. 31. cum seqq. Corbul. de caus. privation. Emphyteus. tit. de caus. privation. Emphyteus. ob non solut. canon. quæst. 12. num. 1. in fin. versic. & idem, quòd Dominus, Fulgin. de jure Emphyteut. tit. de var. caducitat. quæst. 10. num. 2. cum seqq. Sperell. dec. for. Eccles. 71. num. 12. in med. versic. nihilominus, & num. 42. in fin. versic. non denique, part. 1. Rota coram Gregor. XV. dec. 105. num. 11. dec. 30. &*
- 11 58. per tot. par. 3. divers. hinc non est necessaria citatio transgressoris *Bulla 114. Alexandri VII. §. 5. Bullar. nov. Rom. tom. 6. inponentis ipso Jure pœnam privationis utriusque vocis Regulari contra illibatam Conceptionem B. Mariæ Virginis sententiæ, Pignatell. consult. Canon. tom. 8. consult. 75. num. 2. hinc non est citandus, & interpellandus hæres ad conficiendum Inventarium, quando à Testatore justus est illud conficere intrâ certum tempus sub pœna privationis hæreditatis, cum tunc dicit interpellat pro homine, Clarin. controvers. forens. tom. 2. cap. 126. n. 42. cum seqq.*
- 14 Cùmque *Bulla 6. Pauli II. §. 6. in fine, & Bulla 20. Julii III. §. 1. in fine, & Bulla 11. Pauli IV. §. 10. in fine, Bullar. nov. Rom. tom. 1. repetit. post Tract. inr. Constitution. Apostolic. in ordine la. I. III. & IV. declarent, Beneficium hujusmodi ob cessationem solutionis quindennii, tamquam verè vacans, & ac si peractæ non fuisset unitum, nec literæ Unionis desuper emanassent, posse liberè impetrari, sequitur, non adesse possessorem, qui citetur, dum vacatio supponit defectum possessoris, *Rubeus de validitate legali cap. 51. num. 14. Gonzalez ad Regul. 8. hodie 9. Cancellar. de Mensib. gloss. 15 §. 1. num. 39. & 40. Resa de executor. liter. Apostolic. par. 1. cap. 5. n. 214. & 215.**
- Nec obstat quoad primam partem, quòd citatio uti inducta de Jure divino, ac naturali, non solum non censetur sublata, sed quòd illa, etiam si expressè sublata esset à lege, aufertur nequeat, cum, etiam si Deus contra Adam impoluerit pœnam mortis in casu transgressionis divini præcepti, juxta: literalem comminationem, *Genes. cap. 2. versic. 16. & 17. ibi: Præcepitque ei, dicens: ex omni ligno Paradisi comedes, de ligno autem scientiæ boni, & mali nè comedas; in quocumque enim die comederis ex eo, morte morieris, ubi à Lapid. ibi: idest mortis certæ sententiæ, & necessitatem incurres &c. idest certissimò morieris;* attamen eundem Adam ad judicium vocari voluit ipse plasmata, *Genes. cap. 3. versic. 9. ibi: Vocavitque Dominus Deus*
- Adam, & dixit ei, ubi es? quantumvis tamquam supremus Judex, & cordium scrutator, ad id de potestate absoluta, seu (ut ajunt) de plenitudine potestatis non teneretur, cap. 1. de caus. possession. & propriet. Clement. Pastoralis 2. versic. ceterum, de re judicata; ita manus mortua, quantumvis intrusa in Beneficio sibi unito, ob quam non solutionem quindennii, eo privata, attamen amoveri nequit à possessione absque formali citatione, Barbastren. de intrusione quæstion. 87. num. 16. cum seqq. quia ad omne pejus requireretur citatio naturalis, non autem judicialis, præsertim in causa quindenniorum, sola facti veritate inspecta agenda, Card. de Luca de feud. discurs. 95. num. 9. fortius agendo, prout in præsentî, in causa beneficii; siquidem Pontifex circa Beneficia habet plenissimam, & absolutam potestatem, cap. proposuit 40. de consuetum. Prebend. cap. licet 2. de Prebend. in 6. Clement. 1. in fin. ut lit. pendent. Gonzalez in Regul. 8. hodie 9. Cancellar. de Mensib. §. 1. proæm. num. 36. Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 10. num. 14. cap. 15. §. 15. num. 94. & cap. 13. §. 3. num. 5. Lotther. de re benef. lib. 1. quæst. 4. num. 57. & lib. 2. quæst. 22. nu. 9. & 12. cum seqq. undè est, quòd rixtus V. potuit tollere citationem in sua Constitutione 92. §. 3. Bullar. nov. Rom. tom. 2. Pensionariis obtinentibus Pensiones, & familiaribus Papæ aliis obtinentibus excedentes LX. Ducatos auri de Camera, in casu, quo non incedant in habitu, & consueta, eos privando ipso facto Pensionibus hujusmodi absque aliqua citatione, ad quod advertunt Lotther. de re benef. lib. 1. quæstion. 42. n. 52. & 53. Rota in recentior. dec. 158. num. 16. par. 1. prout quoque fecit Gregorius X. in cap. licet Canon. 14. §. 15. etiam 1. in fin. de election. in 6. mandans, provifum de Parochiali Ecclesia teneri se promoveri facere infra annum, aliàs illa privatio remanere citrà aliquam monitionem: quæ profundè Parochialis, uti vacans, impetrari potest, ad quod reflexit Barbosa in dicto cap. licet Canon. num. 1. & 7. quamvis in Tract. de Paroch. par. 1. cap. 5. num. 1. post med. versic. ubi intelligit, sentiat, adhuc necessariam esse sententiæ.*
- Minus obstat quoad dictam primam partem, quòd etiam in actu ipso nullo adhuc requiratur citatio partis partæ nullitatem, ad videndum declarari incurrisse in talem pœnam, *Baron. singular. 24. num. 1. cum seqq. undè fit, quòd Vassallus aliàs ex aliqua causa feudo, ipso Jure privatus, adhuc venit citandus, Schrad. de feud. par. 9. par. 2. principal. secton. 8. num. 49. hinc etiam in confiscatione Bonorum ipso facto incurrenda requiritur citatio, Peregrin. de jure fisci lib. 4. tit. 5. num. 8. & lib. 5. tit. 1. num. 172. Nogueroll. alleg. 12. nu. 78. quia ad averteandam injuriam ex privatione feudi, & Bonorum confiscatione resultantem videtur quis audiendus esse autè sententiæ condemnatoriam, cum autem in privatione Beneficii ex non solutione quindennii non agatur de irroganda injuria manus mortuæ, non est necessaria citatio in facto notorio inducente privationem ipso Jure.*
- Longè minus obstat, quod semper citandus est possessor etiam intrusus, *cap. cum nostris 6. de consuetum. Prebend. cap. literas tuas 13. de restitution. spoliat. cap. licet Episcopus 28. de Prebend. in 6. l. fin. C. de rei vindication. Florez*

Diez de Mena Var. resolution. lib. 1. quæstion. 4. num. 26. & 27. etianque in casu, ut nostro, quo ipso Jure manus mortua per Bullas quindenniorum privetur Beneficio sibi unito, quia quando adest in Constitutione Decretum irritans, absque alia citatione amittitur possessio, & possessio ex tunc incipit haberi pro non possessione, Resa de exequitor. liter. Apostolic. par. 1. cap. 8. n. 28.

Ejusdem irrelevantie est animadversio, quod, 30 quantumvis Judex protrahens decisionem causæ criminalis ultra biennium, puniatur poena vicenarum auri librarum juxta *l. fin. C. ut intrâ cert. temp. criminal. quæstion. terminet. nihilominus ad incurrandam poenam prædictam citandus venit Judex, ut habetur in prælaudata l. fin. ita videretur quoque, manum mortuam prius citandam esse, & postea privandam Beneficio sibi unito ob non solutionem quindennii, quia, 32 præterquamquod in *relata l. fin. expressè præservatur citatio, ut ex illius lectura facillè videre est in verbis ibi: litigatoribus admonentibus; & loquendo de Judice causam civilem intrâ biennium terminare debente habetur in l. prope-**

randum 13. §. Sin autem utraque parte 4. C. de judic. ibi: utraque parte imminente (quod idem sonat, ac monente, seu urgente) undè non mirum, quod poena incurri nequeat antè citationem: prout idem servatur in hæredè, qui post citationem intrâ annum non exequens voluntatem defuncti, privatur hæreditate, Auth. hoc amplius C. de fideicommiss. ibi: monitus, Novell. 131. de Eccles. titul. cap. 11. §. Siquis autem post med. versic. si autem, qui, ibi: admoniti.

36 Haud minoris relevantiæ est objectum, quod in materia privativa, ac poenali, ut ista, ubi agitur de privando manum mortuam Beneficio sibi unito, dies non interpellat pro homine, *Costa de rata quæstion. 143. num. 6. quia dictum*

37 *Costa* non est verum, nec Doctores per eum allegati hoc dicunt, ut respondet *Ciarlin. controvers. forens. tom. 2. cap. 126. num. 50. in fin. versic. non obstat in materia privativa.*

3 Nullitas Unionis Beneficiorum, aut reservationis Pensionum incurritur etiam in casu, quo illa facta fuerit pro cultu divino.

4 Talis Unio non subjacet Regulæ 12. hodiè 13. Cancellariæ revocatoriæ Unionum.

5 Pia causa non comprehenditur in generali dispositione.

6 Causa arguementi divini cultus in ea non comprehenditur.

7 Cùm lex quindenniorum non distinguat, nec nos distinguere debemus.

8 Bullæ quindenniorum, omnes Uniones generaliter comprehendunt.

9 Virtus verbi omnes.

10 Etiam Uniones super distributionibus factæ comprehenduntur in Bullis quindenniorum.

11 Distributiones quotidianæ concernunt cultum divinum ex causa servitii in Choro.

12 In Bullis quindenniorum comprehenduntur Uniones quovis titulo, & sub quibuscumque tenoribus factæ.

CAPITULUM CLXVI.

Omittendo præambulum, quando dicatur Unio Beneficiorum facta pro cultu divino, aut favore causæ piæ, de quo, Deo dante, in nostro Tractatu de *Unione, & Disunione Beneficiorum*, sua sede differendum est. Ponderata itaque *Cap. CLXIII. hypothèsi*, quod nempe non solatis quindennii, Unio Beneficiorum, aut reservatio Pensionum facta ad favorem manus mortuæ, sit ipso Jure nulla etiam in casu, quo à Supremo Principe quindenniorum solutionem fieri impediatur, in præsentî sese offert alia hypothèsis, in qua monemus, quod poena nullitatis Unionis Beneficiorum, aut reservationis perpetuarum Pensionum ad favorem manus mortuæ, in Bullis quindenniorum, imposita contrâ non solventes quindennia, incurritur etiam in casu, quo Unio Beneficiorum, seu reservatio Pensionum facta fuerit manui mortuæ pro cultu divino, pro studiis, pro alendis Alumnis in Seminariis, seu Collegiis, proque simili causa pia; nullibi enim reperitur in Bullis quindenniorum factam quoad hanc partem privilegiatus cultus divinus, uti nullibi in eisdem exceptuatus.

Nec obstat, quod, quando agitur de augmento cultus divini, aut de causa pia, regulariter Unio Beneficiorum, aut dismembratio, sive reservatio Pensionum facta ad favorem manus mortuæ, subjacere non debet *Regulæ 12. hodiè 13. Cancellariæ revocatoriæ Unionum. ibi: omnes Uniones &c. etiam perpetuas, de quibusvis &c. Beneficiis Ecclesiasticis &c. (non tamen Concilii Tridentini auctoritate, nec non pro fundatione, seu dotatione, augmento, vel conservatione Collegiorum, & aliorum Piorum, & Religiosorum Locorum ad Fidei Catholice defensionem, & propagationem, bonarumque artium cultum institutorum) factas, que suum non sunt sortite effectum &c. revocavit &c. Valenzuela Velazquez consil. 22. num. 54. cum seqq. vol. 1. Genuens. practicabil. Eccles. quæst. 440. num. 2. Lotther. de re benefic. lib. 1. quæst. 29. num. 15. cum seqq. Massobr. prax. habend. Concurs. prælud. 13. dub. 4. num. 14. Turricell. de Union. Benefic. cap. 15. num. 28. cum seqq. Garz. de Benefic.*

ARGUMENTUM.

Pœna nullitatis Unionis Beneficiorum, aut reservationis perpetuarum Pensionum ad favorem manus mortuæ, in Bullis quindenniorum, imposita contrâ non solventes quindennia, incurritur etiam in casu, quo Unio Beneficiorum, seu reservatio Pensionum facta fuerit manui mortuæ pro cultu divino, pro studiis, pro alendis Alumnis in Seminariis, seu Collegiis, utque simili causa pia.

SUMMARIUM.

- 1 Auctor editurus est, Deo dante, Tractatum de Unione, & Disunione Beneficiorum.
- 2 Non solatis quindennii, Unio Beneficiorum, vel reservatio Pensionum est ipso Jure nulla, etiamsi à Supremo Principe solutio quindenniorum impediatur.

fic. par. 12. cap. 2. num. 282. & 283. Pyrrh. Corrad. prax. benef. lib. 2. cap. 15. num. 28. Gonzalez in Regul. 8. hodie 9. Cancellar. de Mensib. gloss. 5. §. 7. num. 46. & 47. Chokier in Regul. 11. Cancellar. num. 16. & 17. Barbosa ad Sacr. Concil. Tridentin. sess. 7. de Reformation. cap. 6. num. 2. & sess. 23. de Reformation. cap. 18. num. 40. versic. Regulam, & de Jure Eccles. lib. 3. cap. 16. n. 66. ad fin. Rota coram Peutingen. dec. 86. num. 14. & dec. 124. num. 12. Dimozet. Jun. dec. 525. nu. 6. tom. 2. Coccin. decif. 2323. num. 7. Arguell. decif. 100. num. 4. Addev. ad Buratt. dec. 734. nu. 12. tom. 2. & in recentior. decif. 485. num. 28. part. 4. tom. 2. decif. 281. num. 6. par. 9. tom. 1. decif. 320. 5 num. 8. & 9. par. 12. siquidem pia causa, ut specialiter nota digna, non compræhenditur sub generali dispositione revocatoria Unionum, Card. de Luca de fideicommiss. discurs. 184. n. 4.

Nec est credendum, quod disponens voluerit in dispositione generali revocatoria Unionum compræhendere concernentia augmentum divini cultus, aut aliam causam piam, cum, si de eis Papa cogitasset, vel interrogatus esset, ita verisimiliter respondisset, ad textum in l. tale pactum 40. §. fin. ff. de pact. Pyrrh. Corrad. in prax. benef. lib. 2. cap. 15. num. 29. versic. hoc tamen non omitam, circa fin. & in fin. quia, cum lex quindenniorum non distinguar, nec nos distinguere debemus, l. non distinguemus ff. de recept. arbitr. Barbosa axiom. 136. num. 4. Bullæ 8 autem quindenniorum, nulla facta exceptione Unionum, de omnibus Unionibus generaliter loquuntur, ut legere est in Bulla 17. Pauli IV. §. 8. Bullar. nov. Rom. tom. 1. & Bulla 50. Clementis X. tom. 6. repetit. post Tract. int. Const. Apostolic. in ordine la V. & XI. sicque veniunt etiam Uniones factæ pro cultu divino, simili- que pia causa ob generalitatem verbi omnes apti compræhendere quascumque Uniones ex quacumque causa factas, Barbosa de diction. dist. 241. num. 1.

In quorum corroborationem valdè urget, 10 quod S. Pius V. Bulla 38. §. 2. & 3. Bullar. nov. Rom. tom. 2. & Clemens X. Bulla 50. §. 7. circa fin. tom. 6. repetit. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la VI. & XI. declararunt, quod etiam Uniones super distributionibus quotidianis factæ compræhendantur in Bullis quindenniorum; ergo per necessarium consequens compræhenduntur quoque Uniones factæ pro cultu divino, cum distributiones quotidianæ procul dubio concernant cultum divinum, & præitari soleant ex causa servitii in Choro, quod unice tendit in augmentum cultus divini, Gabriell. consil. 138. nu. 1. 2. 3. 4. 7. 10. 11. 12. 18. 20. & 22. lib. 2. Roman. consil. 363. num. 3. in principio. med. & fin. Bald. consil. 235. nu. 1. seu unic. circa fin. versic. item, Pignatell. consil. Canonice. tom. 9. consil. 80. num. 5. Sfort. Odd. de fideicommiss. quæst. 30. artic. 5. nu. 119. Card. de Luca de Dote discurs. 9. num. 9. circa fin. & de Legat. discurs. 13. num. 8. post med. versic. dum quod, juncto §. Accedente, in principio, & discurs. 43. num. 9. Rota coram Merlin. dec. 685. num. 29. post med. §. Favor, cum nu. seqq. tom. 2. Card. Scraphin. decif. 1149. num. 11. in fin. versic. & eo magis, tom. 2. ac in recentior. dec. 332. n. 7. par. 14.

12 His accedit, quod S. Pius V. Bulla 38. §. 3. in fine, Bullar. nov. Rom. tom. 2. & Clemens X.

Bulla 50. §. 6. in fine tom. 6. declaravit, quod in Bullis quindenniorum compræhendantur Uniones quovis titulo, & sub quibuscumque tenoribus factæ, in verbis ibi: Motu simili &c. Beneficia Ecclesiastica &c. sub quibuscumque tenoribus &c. Apostolica auctoritate unita, seu aliis quomodolibet, & quovis titulo obienta, & possessa, sub literis Pauli II. & aliorum Prædecessorum hujusmodi compræhendi, & includi &c. Uniones de quibusvis &c. Beneficiis Ecclesiasticis &c. sub quibuscumque tenoribus &c. perpetuò factas, & de cætero &c. perpetuò faciendas, sub literis Pauli Prædecessoris hujusmodi compræhendi, & includi &c. ergo ex prægnantissimis verbis compræhenduntur Uniones pro cultu divino etiam quoad pœnam nullitatis in casu non solutionis quindenniorum, ut patet ad sensum.

ARGUMENTUM.

Pendente nullitate Unionis Beneficiorum manus mortuæ factæ, seu reservationis perpetuarum Pensionum ad favorem manus mortuæ, interim debentur quindennia, postquam autem declarata fuerit nullitas Unionis Beneficiorum, aut reservationis Pensionum, manus mortua repetere nequit quindennium jam solutum, nec respectivè Annatistæ tenentur restituere manus mortuæ quindennium jam exactum.

SUMMARIUM.

- 1 Recensentur causæ, ex quibus nulla declarari potest Unio Beneficij, aut reservatio Pensionis.
- 2 Beneficium nulliter unitum, si vè Pensio nulliter reservata, incipit vacare ut prius.
- 3 Pendente nullitate Unionis Beneficij, aut reservationis Pensionis, interim debentur quindennia.
- 4 Exequutio sententiæ dari nequit, antequàm sententia annullatoria proferatur.
- 5 Quindennium est quoddam jus dominicale, infixum ossibus Papæ.
- 6 Pendente nullitate super Emphyteusi, adhuc debetur laudemium.
- 7 Rescissa venditione. gabella debetur, vel soluta non repetitur.
- 8 Pendente nullitate locationis, & conductore interim percipiente fructus rei locatæ, debetur pensio, seu affectus.
- 9 Quindennium est simile pensio, seu affectui.
- 10 Peritorium nihil commune habet cum possessorio, & summarissimo possessio.
- 11 Pendente nullitate Emphyteusis, Emphyteuta adhuc tenet ut solvere canonem.
- 12 Quindennium debetur in recognitionem domini.
- 13 Quindennium subrogatum fuit loco Annatæ debitæ Papæ in recognitionem domini.
- 14 Quindennium ab Annatistis restituendum non est.
- 15 Componenta soluta pro Coadiutoria, non est restituenda.
- 16 Idem de Componenta pro dispensatione matrimoniali.

CAPITULUM CLXVII.

Cum multiplici ex causa Unio Beneficii, seu reservatio Pensionis, nulla esse possit, puta tamquam facta absque causa, vel ex falsa causa, vel sine consensu Patroni, vel facta de Beneficio monoculari, non facta mentione monocularitatis, vel de Beneficio manuali, non facta mentione manualitatis, vel si verus valor Beneficii uniti, seu Pensionis reservatæ narratus non fuerit, vel ignoratum, quod idem Beneficium prætenteà unitum reperitur alteri manui mortuæ, vel quod eadem Pensio reservata reperitur ad favorem alterius manus mortuæ, ad latè tradita per *Turricell. de Unio. Benefic. cap. 7. num. 10. cum seqq. & cap. 9. nu. 90. cum seqq. Lotther. de re benef. lib. 2. quæst. 8. num. 94. & quæst. 39. num. 5. Pyrrh. Corrad. in prax. benef. lib. 1. cap. 6. num. 266. & 295. & lib. 2. cap. 15. num. 75. cum seqq. Paris. de resign. Benef. lib. 2. quæst. 4. num. 11. & lib. 10. quæst. 2. nu. 38. Barbosa ad Sacr. Concil. Tridentin. sess. 7. de Reformat. cap. 6. num. 12. & 13. Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 15. §. 4. nu. 7. 13. & 21. & quousque pendeat judicialis controversia super præsentia nullitate Unionis Beneficii, seu reservationis Pensionis, hæritari potest, an interim debeantur, nec nè quindennia, donec per sententiam diffinitivam declaratur nullitas Unionis Beneficii, aut reservationis Pensionis respectivè, postquam judicialem declarationem re posita inclaris, procul dubio desinunt in futurum deberi quindennia, corruente causa, nempe ipsa Unio Beneficii, seu reservatio Pensionis, propter quam debeantur, ex eo quod tunc Beneficium, seu Pensio incipit vacare ut prius, perque consequens subjacere Annatæ, & recuperat primævam naturam status collarivi, cujus erat, antequàm uniretur, Beneficium, seu respectivè, antequàm reservaretur, Pensio, *Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 15. §. 5. n. 2. Gonzalez ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensib. gloss. 15. §. 2. num. 79. Paris. de resign. Benefic. lib. 2. quæst. 19. num. 13. Lotther. de re benef. lib. 3. quæst. 8. n. 87. Rota. coram Card. Seraphin. dec. 1309. num. 2. tom. 2. occasione igitur litis pendentiæ super nullitate Unionis Beneficii, seu respectivè reservationis Pensionis oriri potest dissensio inter manum mortuam, (ut ità inquam) Beneficiatam, cui nimirum unitum est Beneficium, sive Pensionarium, cui nempe reservata est Pensio, & inter Annatitas, quibus debetur quindennium, dum illa sub prætextu controversiæ nullitatis Unionis Beneficii, seu reservationis Pensionis effugere intendit quindennium; è contrà verò isti intendunt sibi deberi quindennium tam decursum, quam decurrendum pro tempore, quousque declaratur nullitas, quasi quod antè sententiam annullatoriam Unio Beneficii, seu reservatio Pensionis sit in implicito statu validitatis; ideò in præsentem monemus, quod pendente nullitate Unionis Beneficiorum manui mortuæ factæ, seu reservationis perpetuarum Pensionum ad favorem manus mortuæ, interim debentur quindennia, postquam autem declarata fuerit nullitas Unionis Beneficiorum, aut reservationis Pensionum, manus mortuæ repetere nequit quindennium jam solutum, nec respectivè Annatæ**

stæ tenentur restituere manui mortuæ quindennium jam exactum; etenim nullitas propòsita, de sui natura processum, & viam ordinariam judicii exposcens, via verò ordinaria, uti requirens altiore indaginem, retardare nequit viam exequutivam, qualis est ista solutionis quindenniorum: aliàs daretur effectus, ut exequutio sententiæ, antequàm sententia annullatoria Unionis Beneficii, seu respectivè reservationis Pensionis proferretur, contrà regulam Juris communis in *l. si cum nulla 58. ff. de re judicat. l. 1. C. de execution. rei judicat. Prat. dissect. forens. tom. 4. cap. 30. num. 14. cum seqq.* prout etiam post declaratam nullitatem Unionis Beneficii, aut reservationis Pensionis non minus gravis suscitari valet altercatio inter eosdem super repetitione, seu conditione, ac respectivè restitutione quindennii jam soluti antè declaratam nullitatem Unionis Beneficii, sive reservationis Pensionis; sicque tempore habili, & terminis habilibus: immò dari possit casus, quòd, si interim non esset solvendum quindennium, & postea per sententiam declararetur validitas Unionis Beneficii, seu reservationis Pensionis, sanè post declaratam validitatem solvi deberet quindennium; & sicuti pendente lite super nullitate Unionis Beneficii, seu reservationis Pensionis, manus mortua non indè remanet privata possessione Beneficii uniti, seu Pensionis reservatæ, sed continuat in jure percipiendi fructus, donec, & quousque per Judicem declaratur impicta nullitas, irà ad servandam æqualitatem inter debitorem (qualis est manus mortua) & inter creditores (quales sunt Annatitæ) isti causam, & quidem onerosam habentes à Papa, non sunt interim privandi quindennio, quod est quoddam jus dominicale, infixum officibus Papæ, & communicatum suis Officialibus, de *Luca Melphiten. in observ. ad de Franch. decif. Neapol. 373. post med. versic. altera fuit ratio, tom. 2.*

Hinc videmus, quòd, pendente nullitate super Emphyteusi, adhuc debetur laudemium, *Burg. de laudem. part. 2. inspect. 10. num. 2. & in addition. nu. 19. Anad. à Pont. eod. tract. quæst. 39. num. 10. Solfon eod. tract. tit. de form. location. ad long. temp. num. 9. in fine, & cellul. 10. num. 9. Tiraquell. de retract. lignag. §. 1. gloss. 2. num. 7. & de retract. conventional. §. 6. gloss. 2. num. 5. & 19. Fulgin. de Jure Emphyt. tit. de laudem. quæst. 8. num. 39. in principio, Genues. practicabil. Eccles. tricenar. 4. quæst. 104 per tot. Niger de laudem. tom. 2. quæst. 49. num. 17. cum seqq. & quæst. 50. num. 4. de Franch. decif. Neapol. 269. num. 1. & decif. 373. num. 1. sive unice. circa fin. ubi de Luca Melphiten. in observ. nu. 1. in fin. versic. & propterea;* eodem fermè pacto, quo in alio casu rescitta venditione, gabella debetur, vel soluta non repetitur, *Lassar. de Decim. vendition. & permutation. cap. 14. num. 10. ità & declarata nullitate Unionis Beneficii, seu reservationis Pensionis, solum quindennium non repetetur: pendente nullitate locationis, & conductore interim percipiente fructus rei locatæ, debetur pensio, seu affixus, de Luca ad de Franch. dec. 373. nu. 2. in principio, tom. 2. ità pendente nullitate Unionis Beneficii, aut reservationis Pensionis, & manu mortua percipiente fructus Beneficii uniti, seu Pensionis*

A R G U M E N T U M.

Manus mortua non solvens quindennium pro Beneficiis sibi unitis, sive pro perpetuis Pensionibus ad sui favorem reservatis, volens postea ad evitandam nullitatem Unionis Beneficiorum, seu reservationis Pensionum, perque consequens Unionis dissolutionem, seu Beneficiorum unitorum privationem, sive Pensionum extinctionem, solvere mediante aequitativo beneficio purgationis moræ, non auditur.

S U M M A R I U M.

- 9 reservata, debetur quindennium, quod est simile pensioni, seu affectui: pendente nullitate instrumenti, puta impositionis census, aut reservationis Pensionis, vel similibus, adhuc debentur annuæ præstationes, seu annualitates maturatæ, & maturandæ, cum nemo privandus sit jure suo, præsertim bursali, ut isto quindenniali ob solam oppositam nullitatem Unionis Beneficii, seu reservationis Pensionis, quæ potest forsitan declarari valida ob dubium litis eventum, & judicium hujusmodi super nullitate rejiciendum venit ad petitorium requirens altiore indagationem, nihilque commune habens cum possessorio, & summarissimo possessionis ratione manutentionis in exigendo quindennio debito Annuitatis, *Sarmient. de redditib. Eccles. par. 3. cap. 2. num. 33. Marefcotr. var. resolution. lib. 1. cap. 22. num. 18. & 20. Novar. de election. for. part. 2. quæst. 14. num. 3. cum seqq. Gratian. discept. 113. num. 35. & discept. 208. num. 14. Possib. de manu. observ. 62. num. 2. cum seqq. Donad. de renunciation. tom. 2. cap. 38. num. 87. cum seqq. Ascia determination. 130. per tot. Prælat. discept. forens. tom. 4. cap. 30. num. 1. ac per tot. Cenc. de censib. part. 2. quæstion. 5. artic. 2. num. 21. & 29. Rota post eund. dec. 210. in fine, dec. 211. num. 3. & dec. 234. num. 4. & 5. Sanfelice. dec. Neapol. 312. num. 1. lib. 2. ita longè magis, non obitante nullitate Unionis Beneficii, aut reservationis Pensionis, debetur interim quindennium, quod solvitur dumtaxat singulis XV. annis; & sicuti pendente nullitate Emphyteusis, Emphyteuta adhuc tenetur solvere canonem, §. Si verò Novell. de non alienand. reb. Eccles. Merlin. Pignatell. controvers. forens. centur. 1. cap. 22. num. 5. & 6. ita manus mortua, non obitante nullitate Unionis Beneficii, aut reservationis Pensionis, adhuc tenebitur solvere quindennium, quippe tam canonis Emphyteuticus, quam quindennium beneficiale debetur ratione recognitionis directi domini, veluti legere est in Bulla 38. S. Pii V. §. 3. in principio, Bullar. nov. Rom. tom. 2. Bulla 18. Urbani VIII. in principio, tom. 5. & Bulla 50. Clementis X. §. 3. in principio, & §. 6. in principio, tom. 6. repetit. post Tract. int. Const. Apolt. in ordine la VI. VIII. & XI. ego fusè supra Cap. I. ac alibi.*
- 13 Cumque quindennium subrogatum sit loco Annatæ, quæ debetur Papæ in recognitionem universalis domini Ecclesiæ, ad lacè per nos suo loco congesta Cap. I. ac passim alibi, proinde non venit retituendum ab Annuitatis, quibus solum fuit, ex traditis per bon. mem. R. P. D. Pitou. discept. Eccles. part. 1. discept. 18. num. 6. ac per tot. ubi num. 22. exemplificat in Compositione vulgò Compositanda soluta ratione Coadjutorie, non restituenda in casu prædecessus Coadjutoris Coadjuto, nec compensanda, si postea novus petatur Coadjutor, & num. 24. ubi de Compositanda pro dispensatione ad contrahendum matrimonium, eo non sequuto, non repetenda, ex viva ratione, quòd Papa non obligatur ad casus fortuitos, seu de evictione in concessione gratiarum.

- 1 Diversitas materie, diversum resolvere facit.
- 2 Manus mortua Emphyteuta non solvens quindennium, moram purgare potest.
- 3 Manus mortua Beneficiata, seu Pensionaria, non solvens quindennium, moram non purgat.
- 4 Manus mortua non solvens quindennium, amittit Beneficium absque declaratoria.
- 5 Quando pena caducitatis infligitur ab homine, non est locus purgationi moræ.
- 6 Quando lex imponit penam nullitatis, aut caducitatis, non intrat purgatio moræ.
- 7 In casu non solutionis quindennii, statim per Bullas quindenniorum proceditur ad privationem Beneficii.
- 8 A sententia legis, vel canonis non appellatur.
- 9 Quod ab initio nullum est, postea non convalescit.
- 10 Mater non petens intrà annum tutorem, privatur ipso jure hereditate filii.
- 11 Moram purgare nequit.
- 12 Quidquid contrarium sentiat Card. de Luca de successione. discurs. 29. n. 4. 9. & seqq.
- 13 Hæres non conficiens inventarium, ipso jure privatur à lege beneficio Inventarii.
- 14 Idèoque non potest moram purgare.
- 15 Emphyteuta Ecclesiæ non solvens canones intrà biennium, moram purgare potest.
- 16 Emphyteuta privati secundùm aliquos illam purgare nequit.
- 17 Ecclesiæ Romana est mater aequitatis.
- 18 Exemplo esse debet in aequitate Ecclesiis inferioribus.
- 19 Pena caducitatis Emphyteutis inducitur volente Domino.
- 20 Privatio Beneficii, aut Pensionis in casu non soluti quindennii inducitur ipso jure.
- 21 Etiam quando expressè cavetur, ipso jure incurri caducitatem, non est locus purgationi moræ.
- 22 Ecclesiæ Romana non ligatur aequitate Bartolina.
- 23 Commendatur Cardinalis Alexander Caprara.
- 24 Emphyteuta Ecclesiæ habet biennium ad solvendum.
- 25 Manus mortua nullum habet tempus ad solvendum quindennium.
- 26 Emphyteuta Ecclesiæ habens solum biennium ad solvendum canones, dignus est purgatione moræ.
- 27 E contra manus mortua habens XV. annos ad solvendum quindennium, digna non est.
- 28 Papa ligari vult aequitate Bartolina directivè.
- 29 Aequitas Canonica ad canones restricta, extendi nequit ad quindennia.
- 30 Nemo ex propria culpa victoriam reportare debet.

- 31 *Hæres, seu donatarius non adimplens, moram purgare potest.*
 32 *Non desunt tamen contrarium tenentes.*
 33 *Titularis Pensionem non solvens, moram purgat.*
 34 *Quindennium Pensioni simile est.*
 35 *Princeps non tenetur moram purgare facere.*
 36 *Etiâ stante particula ipso Jure, vel simili, ad inducendam caducitatem, mora purgatur.*
 37 *Non desunt tamen contrarium tenentes.*
 38 *In casu l. 2. C. de Jure Emphyt. censetur apposita particula Domino directo volente.*
 39 *In Bullis quindenniorum non legitur talis declaratio.*
 40 *Tam dives, quam pauper moram purgare potest.*
 41 *Pauper tamquam non dolosus, moram non incurrit.*
 42 *Manui mortuæ pauperi congruus terminus præfigi potest ad solvendum quindennium.*
 43 *Manus mortua pauper incurrrere non debet privationem Beneficii.*
 44 *Princeps misericordiam habere debet super pauperem.*
 45 *Pauper misericordiam magis, quam penam meretur.*
 46 *Titularis pauper non solvens Pensionem, non amittit Beneficium.*

CAPITULUM CLXVIII.

- 1 **D**iversitas materiæ profectò diversum resultat de Quindenniis, Cap. *LVII*. firmavimus, manum mortuam posseditricem Emphyteutis, cessantem in solutione quindennii Domino directo debiti, purgare posse moram; verùm hic è
- 2 contrà firmamus, quòd manus mortua non solvens quindennium pro Beneficiis sibi unitis, sive pro perpetuis Pensionibus ad sui favorem reservatis, volens postea ad evitandam nullitatem Unionis Beneficiorum, seu reservationis Pensionum, perque consequens Unionis dissolutionem, seu Beneficiorum unitorum privationem, sive Pensionum extinctionem, solvere mediante æquativo beneficio purgationis moræ, non auditur. Postquam igitur Cap. *CLXII*. firmatum fuit, quòd manus mortua non solvens quindennium ex Beneficio sibi unito, vel ex perpetua Pensione ad sui favorem reservata, illud, illamve amittat ipso Jure absque alia declaratione Judicis, supersèst videndum in præsentì, quòd pœna hujusmodi privativa evitari nequit sub prætextu beneficii purgationis moræ, ad quam admitti prætendat manus mortua;
- 3 siquidem verum est, quòd, quando pœna caducitatis infligitur ab homine, non est locus purgationi moræ, quando verò illa infligitur à lege, quæ mitius se habet, tunc est locus purgationi moræ, nihilominus quoque verissimum est, quòd, quando (ut in casu nostro) lex imponit pœnam nullitatis, seu caducitatis ipso Jure, non intrat purgatio moræ, glossa in cap. *licet Canon. 14. verbo privatus, & in cap. cupientes 16. verbo expectati, de election. in 6. DD. in l. si Insulam ff. de verb. obligation. Corn. consil. 121. lib. 1. & consil. 40. lib. 4. Mancin. de jurament. par. 4. effect. 13. num. 45. & 59. Rota penès eund. loc. citat. num. 12. præsertim cum per Bullas quindenniorum statim procedatur ad pœnam privationis Beneficii uniti, ac respectivè extinctionis Pensionis reservatæ, in casu cessationis in solutione quindennii, Mancin. loc. mox citat. n. 61.*
- 4 Sicuri insuper à sententia legis, vel canonis non appellatur, cap. *quia nos 32. de appellation. ità nec purgatur mora: cùmque Unio Beneficii, seu reservatio Pensionis, in casu non solutionis quindennii statim ipso Jure nulla evadat, amplius convalescere nequit per medium purgationis moræ, ad textum in cap. auditis 29. de election. cap. non firmatur 18. de regul. Jur. in 6. l. quod ab initio 29. ff. eod. undè fit, quòd mater non petens intrà annum tutorem filio, privatur ipso Jure hæreditate filii in pupillari ætate ab intestato decedentis, s. Sed quemadmodum 6. Institution. ad Senatusconsult. Tertullian. l. si fratrè ingenua 2. s. si mater 23. ff. eod. l. si minores 2. ff. qui petant tutor. l. càm à matribus 8. C. eod. l. fiant 10. C. de legitim. hæred. Galganet. de tutel. & cur. lib. 1. tit. 6. num. 14. & 15. & lib. 3. question. 28. num. 2. cum seqq. & per tot. Marefcott. var. resolution. lib. 2. cap. 124. num. 24. proindeque moram purgare nequit ad evitandam pœnam insuccessibilitatis, uti ipso Jure à lege privata, Antonell. de temp. legal. lib. 4. cap. 15. n. 16. in med. versiculo quemadmodum nec mater, quidquid, seposito rigore, contrarium sentiat 12. Card. de Luca de successione. discurs. 29. num. 4. 9. 13. & seqq. hinc hæres non conficiens inventarium juxta l. fin. C. de Jure deliberand. uti ipso Jure privatus à lege Beneficio Inventarii, non potest moram purgare, Antonell. loc. mox citat. versiculo ubi ex hoc infert, Marefcott. pariter loc. mox citat. num. 23.*
- 5 Neque obstat, quòd, sicuti Emphyteuta Ecclesiæ non solvens canones intrà biennium, adhuc admittitur ad purgationem moræ, cap. *potuit 4. de locat. & conduct. Rota post Antonell. de jurib. & onerib. Cleric. dec. 32. num. 7. & 12. decif. 34. num. 15. decif. 35. num. 14. & dec. 36. num. 16. quidquid sit de Emphyteuta privati carente ejusmodi æquitate Canonica secundum aliquos relatos per Antonell. de tempor. legal. lib. 4. cap. 15. num. 26. in principio, ità manus mortua non solvens quindennium, ex identitate rationis admittenda est ad purgationem moræ, cùm quindennium debeatur Sedi Apostolicæ, sicutque Ecclesiæ Romanæ, quæ mater æquitatis, & miserationis est; immò longè majori ratione indulgere debet purgationem moræ, ut exemplo sit in æquitate, & misericordia aliis Ecclesiis inferioribus, quibus ipsa injungit in dicto cap. *potuit 4. de locat. & conduct. indulgentiam purgationis moræ; quia in hoc casu pœna caducitatis inducitur volente tantùm Domino directo, non sic pœna privationis Beneficii uniti, aut Pensionis reservatæ, ipso Jure inducta in casu cessationis in solutione quindennii, veluti Cap. *CLXII*. distinximus: præterquam quòd etiâ quando expressè cavetur, ut ipso Jure incurri pœnam caducitatis in casu cessationis, in solutione canonis, locus non est purgationi moræ, cùm tunc mora sit resolutiva ob appositum pactum resolutivum, Antonell. de temp. legal. lib. 2. cap. 55. num. 2. Card. de Luca de credit. discurs. 56. num. 10. in principio, versiculo atamen illa non intrat, Panimoll. dec. 128. num. 13. tom. 2. eadem Ecclesia Romana, uti superior non ligatur hac æquitate à se inducta pro inferioribus Ecclesiis, saltem vi coactiva, quidquid sit vi directiva, veluti in simili de æquitate Bartoli (hinc Bartolina dicta) in l. 1. s. Ter-**

5. *Permittitur* 41. ff. de aqu. quotidian. & aliu. circa renovationem feudi Ecclesiastici per Papam faciendam proximiori ultimi investiti, adverte *Rota*, me scribente per Antonia Agodia contra Comites de Flacchis in famigerata *Causa Ferrariorum. Feudi coram clar. mem. Card. Alexandro Caprara, olim in Urbe disertissimo Consistoriali Advocato, possedæque Sacræ Rotæ Romanæ integerrimo Auditore decif. 45. num. 1. cum seqq. & per tot. post Antonell. de iurib. & onerib. Cleric. & apud Mantiff. ad Card. de Luca dec. 3. super materia de feud. lib. 1. vol. 3.* valdeque differt casus cessatæ solutionis canonis à casu cessatæ solutionis quindennii; quippe non mirum, quòd de æquitate Canonica concedatur Emphyteutæ Ecclesiæ purgatio moræ, quando eadem de Jure Canonico conceditur biennium ad solvendum canonem, sæpe laudato *cap. potuit 4. de locat. & conduct. & Auth. qui rem C. de Sacrosanct. Eccles.* cum autem in nostra hypothesi nec biennium, nec aliud tempus concedatur manui mortuæ ad solvendum quindennium, non potest intrare aliqua æquitas canonica, quoad purgationem moræ, quando illa non intravit quoad concessionem alicujus termini in solvendo quindennio.
24. Omisso, quòd Emphyteuta Ecclesiæ habens solum biennium ad solvendum canones, dignus est beneficio purgationis moræ, non verò manus mortua habens XV. annos, ad solvendum, sicque longè longius tempus, idèoque non visa digna beneficio purgationis moræ ob notabilissimam disparitatem rationis, ad *textum in l. Papinianus 20. ff. de minorib.*
25. Minus obstat, quòd inno, sicuti Papa ligatur, vel (ut melius inquam) ligari vult æquitate *Bartoli* aliàs *Bartolina*, simplicis, licet gravissimi Doctoris, in l. 1. §. *Permittitur* 41. ff. de aqu. quotidian. & aliu. saltem vi directiva, ad renovandum proximioribus, ut, me scribente, resolvit *Sacra Rota*, in celebri *Causa Ferrariorum. Feudi* pro Antonia Agodia uti proximior ultimi investiti contra Comites de Flacchis extraneos, ab Alexandro VII. investitos, in magistratissima *decisione* superius enunciata, ita idem Papa à fortiori quoque saltem ex vi directiva ligari debet, vel (ut melius, & honestius ajam) ligari vult æquitate Canonica contenta in sæpe allegato *cap. potuit 4. de locat. & conduct.* quia ista æquitas tamquam restricta ad canones, necitur, vel (saltem ego nescio) quomodo extendi possit ad quindennia, de quibus agimus, toto celo diversa, nihilque penitus commune habentia cum canonibus, *l. Papinianus 20. ff. de minoribus*; & quia naturalius est, quòd Papa teneatur, vel (ut satius, & decentius dicam) teneri velit renovare investituram ad favorem proximiorum non delinquentium, nec culpam aliquam habentium in eo, quòd linea investiti, quæ æterna esse non potest, extincta sit; è contrà verò minus naturale, minusque decens, ac consentaneum est, quòd Papa teneatur, seu teneri velit ex æquitate admittere ad purgationem moræ manum mortuam, quæ deliquit, vel quasi deliquit ob non solvendum quindennium, nè aliàs ex propria culpa victoriani reportet, *cap. novit. 13. de judic. & sub spe purgationis moræ retardare audeat solutionem quindenniorum, juraque Sedis*

Apostolicæ facilius eludat: quod nequaquam ferendum est.

Ejusdem ponderis est objectum, quòd sicuti ob pactum resolutivum, ad evitandam caducitatem incursum ab hærede, seu donatario in casu celebrari non faciente Missas junctis certa die anni, vel mensis, admittitur ad purgationem moræ, mediante simplici obligatione pro præteritis Missis, seu Anniversariis, quæ tamen inserviunt rei adeò necessariæ, ut est suffragium Animæ, maximumque profectò delictum est hæredis, seu donatarii non refrigerare, & sublevare suffragiis Animam Testatoris, seu donatoris, quæ fortè, immò probabiliter cruciatur in Purgatorio, *Genuens. practicabil. Eccles. tricenar. §. quæstion. 127. num. 5. Palm. Nepos, aliàs Junior alleg. 240. num. 43. tom. 3.* ita à fortiori audienda est manus mortua, purgare volens moram per celerem solutionem quindennii præteriti, ubi non agitur de aliqua causa pia, nec de suffragio Animæ: quia non desunt *Doltores* tenentes contrarium, quòd nempe in dicto casu non sit locus purgationi moræ, *Antonell. de tempore legali lib. 4. cap. 15. n. 15.*

Haud levioris armaturæ est ponderatio, quòd sicuti Titularis cessans in solutione Pensionis, ad evitandam privationem Beneficii de æquitate Canonica purgare potest moram, ceeteriter solvendo terminos decursos, *Tondut. de Pension. Eccles. .ap. 45. num. 7. cum seqq. & cap. 47. n. 21. versiculo ego verò, in fine, Card. de Luca de Pension. discurs. 13. num. 11. Rota coram Card. Celsio dec. 363.* ita manus mortua moram purgare poterit, agendo de quindennio non soluto Pensioni consimili, & quasi Pensione quindenniali: quia inter privatos, & particulares bene procedit beneficium purgationis moræ, non autem cum Principe, qui solutus legibus, non tenetur illum purgare facere, nec sequi æquitatem de Jure positivo inductam. *Card. de Luca de Emphyteus. discurs. 21. num. 4. & de Regalib. discurs. 148. num. 17. Rota coram Corcin. dec. 2194. n. 44.*

Levissimi quoque momenti est, quòd, sicuti in Emphyteuti Ecclesiæ, quantumvis quandoque apponatur particula *ipso Jure, ipso facto, penitus, liberè*, vel similibus ad inducendam caducitatem in casu cessationis solutionis canonis, adhuc tamen est locus purgationi moræ, ex deductis per *Fulgium de Jure Emphyt. tit. de solutione canon. quest. 6. num. 22. & 23. Sperell. dec. for. Eccles. tom. 1. dec. 71. num. 17. cum seqq. Rota Lucen. dec. 133. nu. 22. int. collect. à Palm. Nep. tom. 2.* ita in Unione Beneficii, aut reservatione Pensionis, non obstante prædicta particula, erit locus purgationi moræ; quia, omisso, quòd non desunt contrarium sentientes, quòd nempe, quando adjicitur similis particula, non sit locus purgationi moræ, ut jam superius insinuavimus ex *Antonell. de tempore legali lib. 2. cap. 55. num. 22.* magna insuper intereedit differentia inter unum, & alium casum; in casu enim cessatæ solutionis canonis censetur apposita memorata particula Domino directo volente, ut declarat *textus in l. 2. C. de Jure Emphyt.* in casu autem cessatæ solutionis quindennii non censetur illa apposita sub hac eadem conditione, Domino Beneficii uniti, seu Pensionis reservatæ (qualis est Papa) volente, *39.*

cum in Bullis quindenniorum nullibi appareat de simili declaratione, de qua expressè apparet in *dicta l. 2. C. de Jure Emphyt.*

- Quibus dissolutis objectis, insurgit Difficultas, quid dicendum in casu, quo sit pauper manus mortua; etenim eidem suffragari non debet paupertas in nostro casu, cum supponendum sit, tam diviti, quam pauperi subveniri beneficio purgationis moræ, ut ait *Rota decis. 32. n. 9. in principio post Antonell. de jurib. & onerib. Cleric.* undè per nos jam firmato in *presenti Cap.* non esse locum purgationi moræ, sequitur nec illi esse locum etiam itante paupertate; alio tamen remedio succurrendum est, eo quòd immò pauper ex alia parte non indiget tali remedio purgationis moræ: quasi quòd tamquam non dolosus, nec culpofus, sed impotens solvendo, moram propriè contrahere, committere, sive incurrrere non dicitur, *Leoncill. de privileg. pauper. par. 2. privileg. 275. num. 1. & privileg. 276. num. 6.* Papa igitur dignabitur servare æquitatem naturalem, seu quandam Epichæziam cum manu mortua paupere, eidem ad solvendum quindennium, congruum præfigendo terminum, seu dilationem, *Leoncill. mox pralaudat. tract. par. 2. privileg. 73. num. 1. in fine* cum valde inverisimile sit, Summos Pontifices impo- nentes manui mortuæ non solventi quinden- nium, pœnam privationis Beneficii uniti, ac respectivè Pensionis reservatæ, voluisse, illam incurri etiam per manum mortuam pauperem, sic eam magis depauperando, si privetur itatim Beneficio unito, seu Pensione reservata, absque culpa, sed ob solam impotentiam solvendi, quòd tamquam perdurum, ac inhumanum, abhorret à mente Principis, potissimum Ecclesiastici misericordiam habentis super paupere, *l. privilegia 12. C. de Sacrosanct. Eccles.* cum pauper misericordiam magis, quam pœnam mereatur, *Tiraquell. de pœn. temper. caus. 33. num. 2. Leoncill. de privileg. pauper. par. 2. privileg. 322. num. 4.* eo fermè pacto, quo, quamvis titularis non solvens Pensionem in tempore literis itacuto, privetur ipso Jure Beneficio; accamen docto de paupertate, pœnam privationis hujusmodi evitat, *Gigas de Pension. quaestione 80. per tot. Medices de casib. foriuit par. 2. quaest. 4. n. 43. V. elasc. de privileg. pauper. par. 1. quaest. 33. n. 27.*

ARGUMENTUM.

Manus mortua, postquam in forma Camera Apostolicæ se obligaverit in Cancellaria, seu Camera Apostolica ad solvendum quindennia, in actu Unionis Beneficiorum, sive in actu reservationis perpetuarum Pensionum ad favorem manus mortuæ factæ, imposterum à quindenniorum solutione se eximere nequit.

SUMMARIUM.

- 1 *Superflua videtur præsens disquisitio.*
- 2 *Ad hoc, ut manus mortua teneatur ad solutionem*

quindenniorum, nulla requiritur positiva de necessitate obligatio manus mortuæ de solvendo quindennia.

- 3 *Etiamsi non appareat in Camera obligatio manus mortuæ, adhuc illa ipso Jure tenetur ad quindennia.*
- 4 *Quindennia non dependent ex facto, vel non facto manus mortuæ.*
- 5 *Summi Pontifices decreverunt, quindennia deberi, etiamsi non appareat obligatio.*
- 6 *Per inadvertentiam fieri desinit hujusmodi obligatio manus mortuæ.*
- 7 *Obligatio de solvendo quindennio registrari solet in libris Cancellariæ Apostolicæ.*
- 8 *Liber publicus bene probat.*
- 9 *Præsens inspectio non est superflua.*
- 10 *Manus mortua post se factam obligationem in Cancellaria Apostolica de solvendo quindennia, non potest amplius ab illorum solutione se eximere.*
- 11 *Duo vincula fortius ligant.*
- 12 *Propria obligatio magis ligat, quam illa legis.*
- 13 *Obligatio legis est necessaria.*
- 14 *Manus mortua obtinens Unionem Beneficii sub conditione solvendæ quindennia, tenetur ad adimplementum.*
- 15 *Obligations maxima facilitate fieri solent ad optatos effectus consequendum.*
- 16 *Manus mortua etiam se non obligans, obligata remanet ad quindennia.*
- 17 *Manus mortua quasi contrahens cum Principe, multo magis stare debet contractui de solvendis quindenniis.*
- 18 *Quindennium est contractus innominatus.*
- 19 *Contrà manum mortuam agendum est prius ad adimplementum.*
- 20 *Manus mortua tenetur actione præscriptis verbis.*
- 21 *Manus mortua ex quasi contractu cum Camera Apostolica tenetur ad adimplementum.*
- 22 *Quindennium est species Pensionis.*
- 23 *Provisus consentiens Pensioni, tenetur ad illius solutionem.*
- 24 *Contrà non solventem Pensionem procedi potest per censuras.*

CAPITULUM CLXIX.

Superflua videtur præsens disquisitio, ex eo quòd, ut manus mortua ex Beneficii sibi unitis, sive ex perpetuis Pensionibus ad sui favorem reservatis teneatur quindennia solvere, nulla requiritur positiva de necessitate obligatio ipsius manus mortuæ de solvendo quindennia, cum, etiamsi non appareat in Camera, seu Cancellaria Apostolica ejusmodi expressa obligatio, adhuc ipso Jure de natura Unionis Beneficii, aut reservationis Pensionis est locus solutioni quindenniorum, quæ non dependent ex facto, vel non facto manus mortuæ, sed ex sola natura Unionis Beneficii, aut reservationis Pensionis, nè aliàs defraudati remaneant Annatistæ suis juribus, quorum indemitati Summi Pontifices modis omnibus (prout par est) prospicere satagentes, decreverunt, quindennia etiam deberi in casu, quo per manum mortuam nulla legatur facta expressa obligatio in Camera, seu Cancellaria Apostolica de solvendis quindenniis, ut literaliter videre est in *Constitutione 6. Pauli II. §. 4. Bullar. nov. Rom. tom. 1.* ibi, Re-

ibi ; Reliqua verò Beneficia &c. unita, pro
 ,, quibus &c. de solvendo &c. obligatio in ea-
 ,, dem Camera &c. facta non fuit, Annatam
 ,, in posterum singulis XV. annis perpetuo se-
 ,, quenturis, eidem Camerario solvere tenean-
 ,, tur, & debeant &c. ,, *Constitutione 17. Pauli*
 ,, *IV. §. 7. in principio, eod. tom. 1. ibi* ,, super
 ,, quibus nulla obligatio in eadem Camera re-
 ,, periebatur &c. ,, *Constitutione 38. S. Pii V.*
 ,, *§. 4. in principio, tom. 2. ibi* ,, Et propterea
 ,, omnia, & singula &c. Capitula &c. etiam si
 ,, se superindè in Camera Apostolica non obli-
 ,, gaverint &c. ad solutionem Communium,
 ,, Annatarum, & aliorum Jurium prædicto-
 ,, rum eidem Cameræ &c. ratione Unionum
 ,, &c. singulis XV. annis &c. faciendam tene-
 ,, ri &c. ,, *Constitutione 33. Sixti V. §. 2. in fin-*
 ,, *eod. tom. 2. ibi* ,, Et propterea omnia, & sin-
 ,, gula &c. Capitula &c. etiam si se superindè in
 ,, Camera Apostolica non obligaverint &c. ad
 ,, solutionem Quindenniorum præfatorum ei-
 ,, dem Cameræ, ac Collegio, & Officialibus,
 ,, ratione Unionum &c. singulis XV. annis &c.
 ,, faciendam teneri &c. ,, *Constitutione 18. Ur-*
 ,, *bani VIII. §. 3. in principio, tom. 5. ibi* ,, nec
 ,, non eorundem Quindenniorum, & Jurium
 ,, debitores &c. ad indicandum Beneficia unita,
 ,, & solvendum Quindennia decursa, etiam si
 ,, ad id in Camera Apostolica non se obligave-
 ,, rint &c. cogendi &c. ,, & *Constitutione 50.*
 ,, *Clementis X. §. 2. in principio, §. 5. circa fin. §. 7.*
 ,, *in principio, §. 8. in principio, §. 9. in fine, &*
 ,, *§. 11. circa fin. tom. 6. repetit. post Tract. int. Con-*
 ,, *stitution. Apostol. in ordine la I. V. VI. VII. VIII.*
 6 & XI. & jure quidem merito, per inadvertentiam
 enim (ut plurimum contingit) dari potest,
 quod non fiat ejusmodi obligatio, veluti
 advertunt Summi Pontifices, nempe *Paulus II.*
 in *Constitutione 6. §. 4. Bullar. nov. Rom. tom. 1.*
 ibi ,, de solvendo &c. obligatio in eadem Ca-
 ,, mera per inadvertentiam facta non fuit &c. ,,
 ,, *Julius III. Constitut. 20. §. 5. in med. eod. tom.*
 ,, *1. ibi* ,, ac ex incuria agentium pro Camera
 ,, prædicta, seu aliis obligationes de solvendis
 ,, Communibus, & Minutis Servitiis, ac An-
 ,, natas &c. aut aliis Juribus solvi debitis, &
 ,, consuetis, factæ non fuerint &c. ,, & *Cle-*
 ,, *mens X. Constitutione 50. in principio, & §. 6.*
 ,, *in principio, tom. 6. ibi* ,, Motu proprio &c.
 ,, nec non illorum damnis plerumque ex incuria
 ,, illorum Jurium Exactorum provenire so-
 ,, litis obviare cupientibus &c. Cum autem,
 ,, sicut accepimus, exactioes Jurium ratione
 ,, Quindenniorum hujusmodi decursarum &c.
 ,, ob Procuratorem dicti Collegii incuriam &c.
 ,, non solum neglectæ fuerint &c. ,, *repetit. post*
 ,, *Tract. int. Const. Apost. in ordine la I. III. & XI.*
 Nec melior probatio factæ hujusmodi obli-
 7 gationis dari potest, quam ex libris Cancellaria
 Apostolicæ, ubi similes obligationes de sol-
 8 vendis quindenniis registrati solent, qui liber
 tamquam publicus, & tamquam ad hanc effec-
 tum legaliter, ac in forma publica retentus,
 benè probat, *Amayden. de styl. Datar. lib. 1.*
 cap. 30. num. 20. cum seqq. *Lothar. de re benefic.*
 lib. 1. *question. 26. num. 54. & question. 36. n. 94.*
 & lib. 2. *question. 48. num. 49. Mandos. in Reg-*
 ,, *ul. 18. Cancellar. question. 9. n. 1. & 4.*
 9 Quibus itantibus, & non obstantibus, præ-

sens inspectio nihilominus minimè redarguenda
 est de superflua, firmando, quod manus mor-
 tua, postquam in forma Cameræ Apostolicæ se
 obligaverit in Cancellaria, seu Camera Apo-
 stolica ad solvendum quindennia, in actu Unionis
 Beneficiorum, sive in actu reservationis
 perpetuarum Pensionum ad favorem manus
 mortuæ factæ, imposterum à quindenniorum
 solutione se eximere nequit, cum ultrà obliga-
 tionem legalem, ab ipsa nempe lege manus
 mortuæ impositam, obligatio ejusdem manus
 mortuæ magis illam stringit, penicillè inexasa-
 tam reddit à quindenniorum exemptione, ex
 regula, quod duo vincula fortius ligant, *Bar-*
 ,, *bosa axiom. 79. num. 1. inno. magis ligat pro-*
 ,, *pria obligatio, quam illa legis, quippe pro-*
 ,, *pria voluntaria, est nulla cogente necessitate,*
 ,, *illa verò legis necessaria est: unde manus mor-*
 ,, *tua obtinens Unionem Beneficiorum sub condi-*
 ,, *one solvendi quindennia (quæ est conditio, sine*
 ,, *qua) tenetur ad adimplementum: aliàs est locus*
 ,, *resoluzioni Unionis ex causa non adimple-*
 ,, *menti, Gratian. discept. 995. num. 53. quantum-*
 ,, *vis enim veram sit, quod soleant quandoque*
 ,, *maxima facilitate fieri ad optatos effectus ob-*
 ,, *ligationis, exque postea omnibus viribus retra-*
 ,, *ctari sub speciosis prætextibus, indeque manus*
 ,, *mortuæ ad consequendam Unionem Beneficio-*
 ,, *rum, aut reservationem Pensionum, facillè quo-*
 ,, *que se obliget ad quindenniorum solutionem;*
 ,, *quæ exoptato fine obtento, postea quindennia*
 ,, *subterfugere tentat sub captioso prætextu,*
 ,, *quod Admistrator eidem manus mortuæ non*
 ,, *potuerit præjudicare, illam ad quindennia ob-*
 ,, *ligando, vel sub aliis frivolis motivis, non re-*
 ,, *flectendo, quod lex ipsa eam obligat, & quod,*
 ,, *quamvis ea se non obliget, semper tamen ratio*
 ,, *Unionis Beneficiorum ipso Jure obligata re-*
 ,, *maneat ad quindennia; immò manus mortuæ non*
 ,, *contrahens, vel quasi contrahens cum Princi-*
 ,, *pe, quavis est Papa, vel cum ejus Cameræ Pa-*
 ,, *pam representante, multo magis stare debet*
 ,, *contractui de solvendis quindenniis iactatu*
 ,, *Unionis sub pœna resolutivitate Unionis in*
 ,, *casu contraventionis, seu non solutionis quin-*
 ,, *denniorum, quâsi, quod verè nunc in contra-*
 ,, *ctu, seu quasi contractu in omnino non do, ut*
 ,, *des, prout hujas, vel consimilis natura est*
 ,, *quindennium, Niger de exceptionib. cap. 9. §. 12.*
 ,, *nu. 1. & 3. de Grass. de exception. ad Statut. ex-*
 ,, *cept. 13 num. 57. vel ad summum antè incurran-*
 ,, *dam resolutivitate contractus benigniori via,*
 ,, *quæ Principem, maxime Ecclesiasticum decet,*
 ,, *electa, agendum prius erit per Camera n Apo-*
 ,, *stolicam ad adimplementum contractus manus*
 ,, *mortuam obligatam non adimplentem, Larrea*
 ,, *alleg. 26. à num. 2. usque ad num. 6. Costa de re-*
 ,, *med. subsid. præclud. 4. num. 2. ex eo, quod in casu*
 ,, *mortui tamquam rea tenetur actiois præscri-*
 ,, *ptis verbis ad promissorum observationem ergâ*
 ,, *Camera Apostolicam tamquam africanam, &*
 ,, *indubitatam quindenniorum creditricem, Gra-*
 ,, *tian. discept. 588. num. 29. & discept. 924. num. 3.*
 ,, *tenetur enim manus mortuæ ad observantiam*
 ,, *propriæ obligationis vigore initi quasi contra-*
 ,, *ctus cum Camera Apostolica, Paris. consil. 82.*
 ,, *nu. 47. lib. 1. Corn. consil. 339. in principio, ver-*
 ,, *sific. quæ Capitula, lib. 1. Card. de Luca de Regalib.*
 ,, *discur. 61. num. 2. discur. 78. sub num. 3. verific.*
 Hhh 2

quatenus enim, & discurs. 89. sub num. 3. Pacion. de locat. & conduct. cap. 13. sub num. 23.

- 22 His accedit, quod quinquennium est quædam species Pensionis per manum mortuam, solvendæ singulis XV. annis ex Beneficiis unitis, seu perpetuis Pensionibus ad favorem manus mortuæ reservatis; indèque ipsa acceptans hujusmodi Beneficia, seu Pensiones tali gravata, & gravatas (ut ita dicam) pensione quinquenniali, in conscientia ad illam procul dubio
- 23 tenetur, adinstar provisi à Papa de Beneficio, consentientis Pensioni desuper reservatæ, sèque in Camera, Cancellaria, aut Dataria Apostolica obligantis ad illius solutionem, *Barbosa in prax. exig. Pension. part. 1. quæstion. 2. num. 47.*
- 24 adeo, ut per censuras procedi possit contra non solventem Pensionem quinquenniorum, *Massa Gales. de formul. Cameral. obligation. quæstion. 2. nu. 10. Marta de Jurisdiction. par. 4. ccutur. 2. cas. 112. num. 13. ibi: per hanc obligationem debitor principaliter Animam obligat; ita, ut possit excommunicari, & communionem fidelium privari, ut infami illa publicatione notatum curet satisfacere &c.*

ARGUMENTUM.

Manus mortua possessrix Beneficiorum sibi unitorum, seu perpetuarum Pensionum ad sui favorem reservatarum, per sententiam diffinitivam in rem judicatam transactam condemnata ad solutionem quinquenniorum, tenetur irrefragabiliter, quibuscumque exceptionibus non obstantibus, illa solvere, nec potest imposterum retardare sub aliquo prætextu, causa, aut quæsito colore, eorum solutionem.

SUMMARIUM.

- 1 Post rem judicatam in contradictorio judicio non est amplius locus controversiæ.
- 2 Manus mortua per sententiam diffinitivam in judicatum transactam condemnata ad quinquennia, illa nullo modo subterfugere valet.
- 3 Camera Apostolica litibus non est divexanda, & ponderantur Bullæ quinquenniorum.

CAPITULUM CLXX.

- C**Um magna sit vis, ac auctoritas rei judicatæ; ita, ut post rem judicatam in contradictorio judicio non sit amplius locus controversiæ, sed ea silere debeat, *l. post rem judicatam § 6. ff. de re judicata*; postquam igitur sententia definitiva condemnatoria solutionis quinquennii transivit in judicatum, quinquennii debitum remanet penitus incontestabile: ideo in præsentem monemus, quod manus mortua possessrix Beneficiorum sibi unitorum, seu perpetuarum Pensionum ad sui favorem reservatarum, per sententiam diffinitivam in rem judicatam transactam condemnata ad solutionem quinquenniorum, tenetur irrefragabiliter, quibuscumque exceptionibus non obstantibus,

illa solvere, nec potest imposterum retardare, sub aliquo prætextu, causa, aut quæsito colore, eorum solutionem; post enim rem judicatam non est locus novæ quæstioni, *Alvarez Pegas ad Ordination. Reg. Portugall. tom. 1. ad Troam. §. 2. nu. 14. cum seqq.* quod quidem iustissimum est, nè aliàs Camera Apostolica æternis litibus divexetur, creditumque ex ventre Bullarum quinquenniorum in perpetuam, vel diuturniorem quæstionem revocetur, gravissimis interim gravata dispendiis, quando è contrà Summi Pontifices procellantur, intendere, quod occasione quinquenniorum obviare velint suæ Cameræ damnis, juxta Bullam 6. Pauli II. in principio, & 3. Bullar. nov. Rom. tom. 1. Bullam 20. Julii III. in principio, & §. 5. eod. tom. 1. Bullam 11. Pauli IV. in principio, & Bullam 17. ejusdem Pauli IV. in princip. & §. 7. in fin. & §. 8. in principio. eod. tom. 1. Bullam 38 S. Pii V. §. 3. in principio, tom. 2. Bullam 33. Sixti V. in principio, & §. 2. in principio, eod. tom. 2. Bullam 18. Urbani VIII. in principio, & §. 1. tom. 5. & Bullam 50. Clementis X. in principio, & §. 2. 3. 4. 5. & 6. tom. 6. repetit. post Tract. int. Constitution. Apostolic. in ordine la I. III. IV. V. VI. VII. VIII. & XI.

ARGUMENTUM.

Manus mortua, ad subterfugiendum solutionem quinquenniorum, allegare nequit exceptionem falsitatis Bullarum quinquenniorum.

SUMMARIUM.

- 1 A diversis non bene fit illatio.
- 2 Intellectus cap. licet ad regimen. 5. de crimin. fall.
- 3 Manus mortua excipere nequit de falsitate Bullarum quinquenniorum.
- 4 A consilio Officialium Papæ qualibet falsitatis umbra, & fraudis suspicio arcetur.
- 5 Constitutiones Apostolicæ nulla indigent acceptatione Populorum.
- 6 Declaratur cap. licet ad regimen. 5. de crimin. fall.
- 7 Bullæ Pontificiæ sæpè reprobari, revocari, vel saltem ad viam furis reduci solent.
- 8 Non est presumibilis falsitas Bullarum quinquenniorum uti insertarum in Bullario Romano.
- 9 Nè aliàs etiam aliæ Bullæ in eodem Bullario insertæ de falso notentur.
- 10 In dubio non presumitur falsitas.
- 11 Bullæ quinquenniorum reperiuntur registratæ in Bullario Romano typis Cameralibus edito.
- 12 Clausule adjectæ in Bulla 50. Clementis X. §. 12. Bullar. nov. Rom. tom. 6. prohibentes, illam impugnari posse ex defectu obreptionis, vel subreptionis, defectus intentionis, lesionis etiam enormissimæ, aliòque titulo, & causa etiam in corpore furis clausa, sunt accessorie ad gratiam principalem, nec alterant illius naturam.
- 13 Nec impediunt, quin, excipiendo, dari possit de non comprehensione alicujus casus particularis.
- 14 Clausula sublatæ quid operetur.
- 15 Decretum irritans quid operetur.
- 16 Non indè tamen censetur denegata aperiitio oris.

CAPITULUM CLXXI.

Debitor (ut plurimum) quærens omnia subterfugia, & stratagemata ad evitandam solutionem debiti, quantumvis clari, & liquidi, præterdit temerario ausu dare, & redarguere de falsitate Bullas quindenniorum, earumque debitam, ac paratam executionem retardare sub ejusmodi vitii captioso prætextu, exemplo casus relati in *cap. licet ad regimen*. 5. *de crimin. fals.* ubi per Summum Pontificem Innocentium III. suspensa fuit executio gratiæ obreptitiæ, & subreptitiæ extortæ: facile autem deprehenditur, quam diversus sit præfens casus à casu *dicti cap. licet ad regimen* 5. *de crimin. fals.* ideoque à divertis non bene fit actio, l. *Papinianus* 20. ff. *de minorib.* animadvertendo, quod nos haud incipiamur, posse quandoque contingere, quod ob importunitates, falsaque suggestiones apud Principem, negotiorum mole gravatum extorqueatur aliqua peculiaris gratiæ contrâ, vel præter veram ejusdem intentionem, hacque de causa postea illa revocari, suspendi, & annullari soleat, immò quod ipsemet executorum aliquando executionem talis gratiæ suspendere valeant, quousque detur aditus eundem Principem commodè certiorandi, prout est casus, & germanus intellectus *prælaudati cap. licet ad regimen* 5. *de crimin. fals.* & *cap. si quando de Rescript. l. Rescripta C. de precib. Imperator. offerend. l. fin. C. si contrâ Jus, vel utilitat. public. §. Deinde Auth. de Mandat. Princip. §. Hoc verò Auth. ut nulli Judici, Galeot. respon. fiscal. 19. num. 35. cum seqq. Ordrad. de Rescript. Princip. tit. de liter. Princip. prælaud. 6. num. 88. Card. de Luca de Regalibus discurs. 148. num. 3. & 4. mordicus autem asserimus, inallegabilem esse exceptionem falsitatis Bullarum quindenniorum, firmando in præfenti, quod manus mortua ad subterfugiendum solutionem quindenniorum, allegare nequit exceptionem falsitatis Bullarum quindenniorum; versamur enim in Constitutionibus à Papa editis per viam legis generalis, seu determinationis universalis, quæ nunquam publicari assolet citrà accuratissimum judicium, ac maturum scrutinium Officialium, seu Ministrorum ad hunc effectum deputatorum, à quorum consilio quælibet falsitatis umbra, & fraudis suspicio arceatur, *Decius in cap. 1. & cap. de confirmationibus* 2. num. 47. ibique *Abb. num. 6. versic. quædam confirmatio, de confirmation. util. vel inutil. Spad. consil. 38. nu. 3. lib. 2. Rota dec. 192. num. 3. ad med. versic. tum etiam quia, & decis. 210. sub num. 1. par. 1. recentior. & in Nullius, seu Eulden. Jurisdictionis* 28. Junii 1700. §. *Quod quidem Breve, coram clar. mem. Card. de la Tremoille.**

Omissio, quod, cum Constitutiones Apostolicæ derivent à suprema, ac penitus incontrovertibili potestate, & autoritate Principis Ecclesiastici, atque Christi Vicarii, ad differentiam Constitutionum cæterorum Principum sæcularium, nulla indigent acceptatione Populorum, ad *textum in l. de quibus ff. de legibus, Barbosa in cap. in illis num. 10. dist. 4. Archidiacon. in cap. cum de Beneficio num. 2. versic. nec mireris, de Præbend. in 6. Covarruv. var. resolution. lib. 2. cap. 16. num. 6. versic. quid sunt, Nicolartus in Concordat. German. tit. 3. num. 6.*

clar. mem. Card. Sacripantes in sua defension. Jurisdiction. Eccles. cap. 1. num. 12. Rota coram Merlin. dec. 81. n. 4. tom. 1.

Alia insuper intercedit notabilissima differentia inter *prælaudatum cap. licet ad regimen*. 5. *de crimin. fals.* & Bullas quindenniorum, quod nempe in *memorato cap.* deducta fuerunt coram eodem Pontifice Innocentio III. relevantissima motiva obreptionis, & subreptionis, & ab illo ad oculum indicata juxta literalem ejusdem *cap. lecturam*, prout quotidie etiam hodie defertur, & judicari videmus apud justissimos, ac inregerimos Principes: in nostra verò hypothese præterditur, condemnari de falso sollemnes antiquiores, & moderniores Bullas quindenniorum, incipiendo quidem à *Bulla 6. Pauli II. Bullar. nov. Rom. tom. 1. repetit. post Tract. int. Constitution. Apostolic. in ordine la I. edita usque de anno 1469.* cum ille Pontifex fuerit primus quindenniorum regulator, usque ad *Bullam 50. Clementis X. tom. 6. repetit. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la XI. editam de anno 1671.* undè Bullæ à rotis animæ emanatæ, publicatæ, inque toto Orbe Catholico venerabundè (prout par erat) debità executioni mandatæ, immò Pontificibus successoribus optimè notæ, & proinde jure successivè ab eisdem confirmatæ, præsertim sermonem habendo de *prædicta Bulla 50. Clementis X.* quæ usque ad hanc diem reperitur confirmatæ à septem Summis Pontificibus, videlicet à S. M. Innocentio XI. Alexandro VIII. Innocentio XII. Clemente XI. Innocentio XIII. Benedicto XIII. & Clemente XII. Regnante, nec ab ullo ex eis reprobatæ, prout sæpè reprobari, revocari, vel saltem ad viam Juris reduci solent Bullæ Pontificiæ, ut notissimum est, ac palam fit ex *Bullar. Cherubin.* non enim est præsumibilis falsitas Bullarum quindenniorum, cum illæ insertæ legantur in *Bullario Romano Typis R. Cameræ Apostolicæ impresso*, nè aliàs intolerabilè sequatur absurdum, quod etiam aliæ Bullæ in eodem Bullario insertæ, de falso notentur; quando tamen regula stat in contrarium, quod nempe in dubio non præsumatur falsitas, sed concludentissimè tanquam delictum illa veniat probanda, *Clar. in prax. crimin. §. Falsus, versic. item debet Judex, Hodiern. controvers. forens. lib. 1. cap. 38. n. 18. cum seqq. Cyriac. controv. 131. num. 47. cum seqq. Menoch. de præsumpt. lib. 5. præf. 20. n. 1. Calvin. de equitat. lib. 2. cap. 190. num. 56. & 67. Mascard. de probation. vol. 2. conc. 745. num. 1. Conciol. alleg. 88. num. 1. cum seqq. ac per tot. Farinat. de falsitat. & simulat. quæst. 152. num. 8. & quæst. 153. num. 192. cum seqq. & de reo confess. & convict. quæst. 35. num. 11. Corrad. in prax. dispens. Apostolic. lib. 7. cap. 7. num. 79. Adden. ad Rot. post 1. vol. consil. Farinat. decis. 64. litera A. & post 2. vol. consil. ejusd. dec. 42. num. 10. & dec. 121. num. 1.*

His accedit, ad evidentissimam exclusionem falsitatis, quod Bullæ quindenniorum repariantur registratæ in Bullario Romano Typis R. Cameræ Apostolicæ edito, *Rota coram Dunozet. Jun. decis. 708. num. 17. cum seqq. tom. 2. & in recentior. dec. 227. num. 8. & 9. par. 19. de Bullis autem in Bullario descriptis nefas est dubitare, Marescott. var. resolution. lib. 2. cap. 9. n. 1. Rota dec. 226. n. 28. par. 7. rec.*

Nec ad comprobandam suspensionem impictæ falsitatis, præsertim *pralaudata Bullæ 50. Clementis X. tom 6. repetit. post Tract. int. Constitut. Apostolicæ in ordine la XI.* ulla ex parte suffragatur præsentia incongruitas, forsitan notata, seu criticata, desumpta quidem ex amplissimis Clausulis in eadem Bulla Clementina adjectis, prohibentibus, illam impugnari posse ex defectu obreptionis, vel subreptionis, defectus intentionis, læsionis etiam enormissimæ, aliòque titulo, & causa etiam in corpore Juris clausa, ut legere est in §. 12. *dist. Bullæ*, in verbis ibi, „ Præsentis &c. literas &c. nullo unquam remissis, „ pore de subreptionis, obreptionis, nullitatis, „ aut invaliditatis vitio, seu intentionis no- „ stræ, aut quovis alio defectu, etiam quan- „ tumvis magno, & inexcogitato, ac substan- „ tiali &c. aut quocumque alio colore, præ- „ textu &c. notari, impugnari, invalidari, „ retractari &c. aut ad terminos Juris reduci, „ vel adversus illas restitutionis in integrum, „ aperiitionis oris, reductionis ad viam, & ter- „ minos Juris &c. impetrari, seu quomodolibet concessio, & impetrato uti &c. in judicio, „ vel extrâ posse &c. „ ex eo quòd stantibus ejusmodi quidem effrazatissimis Clausulis videtur sublata prorsus naturalis defensio, & indè

12 derogatum Juri naturæ, ac Juri positivo; istæ namque, cæteræque similes Clausulæ sunt accessorie ad gratiam principalem, nec alterant, aut immutant illius naturam, ac qualitatem, *Rota coram Cassador. decis. 10. num. 4. ad Regul. Cancellar. Verall. aliis Caputaqu. decis. 121. per tot. par. 1. Duran. dec. 43. n. 22. & 23. Alexand. VIII. decis. 165. num. 14. cum seqq. Emerix Jun. Decan. dec. 33. num. 5.* immò ad præservandam naturalem defensionem, non impediunt, quin, excipiendo, dari possit de non compræhensione alicujus casus particularis ob speciales circumstantias, etiam si astic dicta Clausula, quod de subreptione, obreptione, & defectu intentionis dari non possit, *Berojus consil. 146. num. 38. lib. 3. Marefcott. var. resolution. lib. 2. cap. 37 num. 29. Rot. in recentior. dec. 569 n. 9. part. 2. tom. 2. dec. 100 num. 25. dec. 247. num. 7. & dec. 299. n. 27. par. 11.*

14 Præterea insuper Clausulæ junctæ cum Clausula sublata tollente facultatem cuicumque Judici aliter judicandi, *Felin in cap. nonnulli sub num. 22. de Rescript. Rota coram Coccin. dec. 270. num. 9. & decis. 2238. num. 31. Buratt. dec. 792. nu. 3. & 4 Emerix Jun. Decan. dec. 1154 n. 6.*

15 & dec. 1222. num. 9. cumque Decreto irritante, in §. 13. *dist. Constitutionis Clementine*, impediente contrariam observantiam, ac insciente præteritam, per *textum in cap. si eo tempore de election. in 6. Lotther. de re beneficiar. lib. 2. quæstion. 46. num. 63. 64. & 70. Rota coram Pentinger. decis. 206. num. 2. cum seqq. Alexand. VIII. dec. 158. num. 13. Emerix Jun. Decan. dec. 1228. ad fin. sub §. Non obstant, & dec. 1296. nu. 26.* non tollit exceptiones, & defensiones, sed illas impedit subactis, & Judicibus inferioribus, qui de præceptis, & Constitutionibus Apostolicis judicare non debent, sed illas deferre ad suum proprium, & privatum Judicem, qui est Summus Pontifex, vel ad ejus Tribunalia, quibus ipse Pontifex tribuit facultatem cognoscendi de dictis exceptionibus, prævia aperiitione

oris, & remotione obstaculi emanantis à præfatis Clausulis, juxta quotidiana exempla in Romana Curia passim sese offerentia, nec non, communem Canonistarum sententiam, *Felin. in cap. nonnulli sub num. 22. versiculo septima conclusio, de Rescript. Tamburin. de Jure Abbat. tom. 1. disputat. 18. quæst. 6. per tot. Lotther. de re benef. lib. 3. quæst. 12. num. 61. Gonzalez ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensib. gloss. 66. num. 3.*

ARGUMENTUM.

Manus mortua, per organum suorum Administratorum, seu Ministrorum, bene se obligare potest absque Beneplacito Apostolico, ad solvendum quindennia ex Beneficiis sibi unitis, sive ex perpetuis Pensionibus ad sui favorem reservatis.

SUMMARIUM.

- 1 *Manus mortua bene potest se obligare ad quindennium absque Beneplacito Apostolico.*
- 2 *Non requiruntur solemnitates, quando contrahitur cum Papa.*
- 3 *Beneplacitum Apostolicum requiritur in contractu læsivo.*
- 4 *Contractus dici nequit læsivus, quando contrahitur cum Principe.*
- 5 *Unio Beneficii, seu reservatio Pensionis est quasi contractus utilis, dum, illa mediante, fructus percipiuntur.*
- 6 *Beneplacitum Apostolicum requiritur dumtaxat in obligatione voluntaria.*
- 7 *Manus mortua non prohibetur obligari ad quindennium.*
- 8 *Non data prohibitione actus se obligandi, non intrat Extravag. ambitiosæ 2. de reb. Eccles. non alien.*
- 9 *Nec in Unione facta ab Ordinario.*
- 10 *Prout nec in contractu utili Ecclesie.*
- 11 *Etiã in contractu utili Ecclesie requiritur Beneplacitum Apostolicum.*
- 12 *Non requiritur assensus Apostolicus, quando agitur cum Principe.*
- 13 *Princeps non ligatur legibus.*

CAPITULUM CLXXII.

Cum sub honesto pallio defectus Beneplaciti Apostolici in obligatione facta per manum mortuam, seu ejus Administratores, ejusdem nomine, de solvendo quindennio pro Beneficio sibi unito, sive pro Pensione sibi reservata, manus mortua præsumat effugere debitam solutionem quindennii, in evidens Annatistarum detrimentum, sequitur in præfenti firmandum, quòd manus mortua, per organum suorum Administratorum, seu Ministrorum, bene se obligare potest absque Beneplacito Apostolico, ad solvendum quindennia ex Beneficiis sibi unitis, sive ex perpetuis Pensionibus ad sui favorem reservatis; non enim requiruntur solemnitates, quando contrahitur, vel quasi contrahitur cum Papa, sive illius Officia-

ficialibus ab eo causam habentibus, quales sunt Annatistæ, ejusque Camera, seu Cancellaria ipsum Papam representans, occasione Unionis Beneficii, aut reservationis perpetuæ Pensionis, cum in tali casu obligatio manus mortuæ quodammodo fiat sub oculis, & approbatione Supremi Principis, vel illius Cameræ, quæ eundem representat, *Gratiæ. discept. 473. num. 19. Frances de Eccles. Cathedral. cap. 10. nu. 11. Turricell. de reb. Eccles. non alien. cap. 15. §. 1. nu. 1. ac per tot. Card. de Luca de alienation. discurs. 1. num. 126. Rotæ coram Anfald. Decano decif. 68. num. 19.*

- 3 In tantum enim requiritur Beneplacitum Apostolicum, in quantum in contractu Ecclesiæ contingere potest possibilis læsio, *Redoan. de reb. Eccles. non alien. questio. 46. num. 7. versiculo & sine diæis solemnitatibus, Rota in recentior. dec. 235. num. 7. par. 17. in calu autem nostro non solum abest læsio, dum quasi contractus geritur cum Principe, præsertim Ecclesiastico, & quidem Supremo, qualis est Papa, cui debetur quindennium, sed immo constat de evidenti utilitate, dum Ecclesia, mediante Unione Beneficii, aut reservatione Pensionis, percipit in perpetuum fructus, ut patet ad sensum: sicque cessat ratio, propter quam adhibetur Beneplacitum Apostolicum; cumque agatur de obligatione necessaria, uti proveniente ex Bullis Apostolicis demandantibus solvi quindennium tam ex Unione Beneficii, quam ex reservatione Pensionis, sequitur, non esse necessarium in tali casu Beneplacitum Apostolicum, quod*
- 6 requiritur dumtaxat in casu obligationis voluntariæ, qualis non est præsens, *Turricell. de reb. Eccles. non alien. cap. 16. num. 2. siqui leu*
- 7 non solum manus mortua non prohibetur obligari ad quindennium, illudque cum effectu solvere, sed immo jubetur à Constitutionibus Pontificiis ad illud obligari, illudque cum effectu solvere, sub pœna nullitatis Unionis, juxta *Bullam 6. Pauli II. §. 3. 4. 5. & 6. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi*, auctoritate Apostolica &c. statuitur &c. & declaramus, quod omnia, & singula Monasteria &c. Communia, & Minuta Servitia, atque alia Jura debita, & conquesta, tam ipsis Cameræ, & Collegio, quam Officialibus præfatis, reliqua verò Monasteria &c. & Beneficia, ut præfertur, unita &c. Annatam &c. in posterum singulis XV. annis perpetuo sequentibus, eidem Camerario solvere teneantur, & debeant. Et quod de omnibus Monasteriis &c. & Beneficiis, ut præfertur, unitis &c. Communia, Minuta, & alia Jura, seu Annatas &c. solvere adstringantur etiam singulis annis XV. in futurum &c. & ad hoc &c. se in eadem Camera efficaciter obligare debeant cum effectu. Alioqui, si à solutione, aut obligatione præmissis cessare præsumperint, Uniones &c. habeantur pro infectis, & sic Monasteria &c. & Beneficia &c. possint &c. impetrari &c. ac si Uniones ipse &c. nullatenus emanassent &c., *Bullam 20. Julii III. §. 1. 5. & 6. eod. tom. 1. Bullam 11. Pauli IV. §. 3. & 10. & Bullam 17. ejusdem Pauli IV. §. 7. 8. & 11. eod. tom. 1. Bullam 38. S. Pii V. in principio, & §. 3. 4. & 6. tom. 2. Bullam 33. Sixti V. §. 2. & 4. eod. tom. 2. Bul-*

lam 18. Urbani VIII. in principio, & §. 3. tom. 5. & Bullam 50. Clementis X. §. 1. 2. 3. & seqq. tom. 6. ibi, nec non ad se Com muni- bus, & Minutis Servitiis, ac Annatis, & aliis Juribus prædictis de XV. in XV. annos realiter, & cum effectu solvendis in forma solita obligandum etiam per sententias &c. & pœnas etiam privationis, & dissolutionis Unionum &c., *repetit post Traët. int. Conf. Apost. in ordine la 1. III. IV. V. VI. VII. & XI. undè non data aliqua prohibitione talis actus, immò data illius jussione, non intrat Extravag. Ambitiosa 2. de reb. Eccles. non alien. quæ loquitur in casu tantum alienationis prohibitiæ, & solutio quindenniorum est quasi contractus correspondens.*

Eodem fermè modo, quo nec etiam in Unione facta auctoritate Ordinaria (quæ quidem Unio est antecedens solutionis quindennii) adhereri debet Beneplacitum Apostolicum, *Card. de Luca in annotation. ad Sacr. Concil. Tridentin. discurs. 8. num. 12. præterea occasione Unionis Beneficii, aut reservationis Pensionis manus mortua acquirat Beneficium, aut Pensionem; in contractibus autem, quorum vigore Ecclesia acquirat, nullum desideratur Beneplacitum Apostolicum, Monacell. formular. præf. Eccles. par. 2. formul. 6. tit. 14. in adnotat. n. 1.*

Nec obstat, quod etiam in contractu utili Ecclesiæ, adhibendum venit Beneplacitum Apostolicum, immò illud concedi non solet, nisi constituto de evidenti utilitate, indeque dictum si in evidentem, *Rota in recentior. dec. 42. nu. 19. & 20. par. 3. dec. 46. num. 10. par. 10. dec. 235. num. 5. par. 17. quia, ut supra in principio insinuavimus, nullus exigitur assensus Apostolicus, quando contractus geritur cum Principe, qui non ligatur legibus, sed aptus est ad sup- plendum omnes solemnitates Juris, l. Princeps ff. de legib. l. digna vox C. eod. l. cum multa C. de bon. juv. liber. l. ex imperfecto C. de testament. Sa- las de legib. disp. 14. sect. 2. num. 19. & 20. & disp. 20. sect. 12. num. 104. Dian. resol. moral. par. 1. traët. 10. resol. 10. §. Sed mihi.*

ARGUMENTUM.

Manus mortua possessrix Beneficiorum sibi unitorum, sive perpetuarum Pensionum ad sui favorem reservatarum, ad effectum asscurandi quindennia, loco cautionis assignare potest tot Loca Montium Urbis non vacabilia, favore Cameræ Apostolicæ, seu ejusdem Ministrorum, nomine ipsius acceptantium, ac pro asscuratione quindenniorum, loco cautionis, præfata Loca Montium recipientium pro futuris quindenniis, dummodo ista Loca Montium reddant singulis XV. annis fructum æquivalentem pro intrante quantitate exindè retrahenda ad rationem cujuslibet quindennii eidem Cameræ Apostolicæ, ac Annatistis debiti.

S U M M A R I U M.

- 1 Affrancatio quindenniorum Emphyteuticorum fieri solet mediante emptione fundi Emphyteutici, iusto pretio.
- 2 Pro Beneficiis unitis assignari potest certus fructus in tot Locis Montium non vacabilibus.
- 3 Quindennia Emphyteutica affrancantur, assignando certam summam aequivalentem quindennio.
- 4 Pro affecurandis, loco cautionis, Quindennis beneficiabilibus assignari possunt tot Loca Montium.
- 5 Paccia sunt servanda.
- 6 Pensio Ecclesiastica redimi potest accedente consensu Apostolico.
- 7 Faciendum est, quod uni prodest, & alteri non nocet.
- 8 Vulgata Bulla Gregoriana super Retraetu permittit redemptionem annui canonis.
- 9 Ecclesie decimanti dari potest aliquod stabile in computum Decime.
- 10 Loca Montium loco stabilium sunt.
- 11 Non debet deterior alterius conditio fieri.
- 12 Debitorem creditor pulsare debet.
- 13 Nemo cogitur aliud pro alio recipere.
- 14 In favorem debitoris potest aliud pro alio solvi, quod tamen declaratur.
- 15 Loca Montium sunt loco stabilium.
- 16 Stabilia assignari nequeunt loco Locorum Montium ad affecurandum quindennium.
- 17 Loca Montium semper reddunt fructum certum, licet subiaceant reductioni.
- 18 Prædia urbana semper subjacent dislocationibus.
- 19 Prædia rustica eidem periculo subjacent.
- 20 Vineæ magis damnum, quam utilitatem afferunt.
- 21 Hodie Loca Montium reddunt duo tantum scuta monete, & obolos quinquaginta pro quolibet anno.
- 22 In casu reductionis Locorum Montium est locus supplemento aliorum pro intrante quantitate.
- 23 Factum Priacipis est casus fortuitus.
- 24 Periculum, quod præcaveri potest, non est habendum in consideratione.
- 25 Quando debitor aliquod assignat pro debito taxativo, tunc non tenetur aliunde supplere.
- 26 Princeps reducere potest Loca Montium.
- 27 Casus fortuitus proprie dicitur ille, quem nullum consilium humanum prævidere potest.
- 28 Bona Ecclesiastica permutari nequeunt sine assensu Apostolico.
- 29 Quindenniorum renunciatio est species alienationis.
- 30 Camera Apostolica non fit Domina Locorum Montium assignatorum pro quindennis.
- 31 Ubi periculum esse debet debitoris, non est in illius potestate illud transferre in creditorem.
- 32 In extinctione Locorum Montium non restituitur idem capitale, sed solum pretium intrinsecum Locorum Montium.
- 33 Onus supplendi de proprio, in casu reductionis Locorum Montium, incumbit resignanti, ac emptori, quod declaratur.
- 34 Locorum Montium assignatio excessiva rescinditur dumtaxat quoad excessum.
- 35 In dubio pro Camera Apostolica respondendum est.
- 36 Loca Montium stant pro solutione quindenniorum, quod tamen declaratur.
- 37 Eorum assignatio probari potest per registra.
- 38 Quindenni debitor solum Papam recognoscit, & expendantur Bullæ quindenniorum.
- 39 Annatista præjudicare nequeunt Papæ, à quo causam habent.

40 Quindennium jam maturatum, tolli nequit sub prætextu affrancationis quindenniorum maturandorum.

41 Nemo locupletari debet cum aliena jactura.

42 Pensio Ecclesiastica affrancari potest, & laudatur Eñus Corradius.

43 Mentio Card. Gregorii Barbadii Episcopi Patavini.

44 Non requiritur Beneplacitum Apostolicum, quando agitur cum Papa.

C A P I T U L U M C L X X I I I.

Affrancatio, seu redemptio, & cassatio quindenniorum in materia Emphyteutica fieri solet mediante emptione fundi Emphyteutici iusto pretio ad mensuram oneris, seu servitii quindennialis; sicque inducitur imposterum libertas, seu totalis immunitas à futuris solvendis quindennis: ex lato calamo per nos deductis in alio Tractatu de Quindennis, Cap. CLXX. in materia autem beneficiabilis extrà commercium hominum posita, cum valde onerosum, seu incommodum, ac molestum sit singulis XV. annis in futurum perpetuo quindennia solvere ob tractum successivum, pro Beneficiis manui mortuæ unitis, sive pro perpetuis Pensionibus ad ejusdem favorem reservatis, evenire potest assignatio certi fructus percipiendi à Camera Apostolica singulis XV. annis pro intrante quantitate cujuslibet quindennis, eidem debiti, multiplicando fructus capitalis, seu foris, Romæ reinvestiendæ in tot Locis Montium de Urbe, juxta moderatum stylum, recentemque praxim: diverso autem pacto, quo in Cap. CLXX. in alio nostro Tractatu de Quindennis, monuimus, quindennia Emphyteutica cassari, redimi, seu penitus affrancari posse per manum mortuam Emphyteutam, assignando ad hunc effectum certam summam ascendente singulis XV. annis ad ratam debiti quindennis: modò dissimilis obviam sit assertio, aliquando enim (nec perarò) contingere potest, quod manus mortua, cui perpetuo unitum fuerit Beneficium, sive perpetua reservata Pensio Ecclesiastica, nè incommodum, seu molestiam aliquam singulis XV. annis perferant pro continua, seu continuata solutione quindennis, velit potius pro una vice tantum debitam quindennium persolvere, tradendo ad talem finem congruam quantitatem, quæ sufficiat singulis XV. annis pro perceptione debiti quindennis, & ut quantitas prædicta in tuto ponatur, illam erogando, ac investiendo in tot Locis Montium Urbis; quapropter resolvimus in præsentem, quòd manus mortua posseditrix Beneficiorum sibi unitorum, sive perpetuarum Pensionum ad sui favorem reservatarum, ad effectum affecurandi quindennia, loco cautionis assignare potest tot Loca Montium Urbis non vacabilia favore Camera Apostolicæ, seu ejusdem Ministrorum, nomine ipsius acceptantium, ac pro affecuratione quindenniorum, loco cautionis, præfata Loca Montium recipientium pro futuris quindennis, dummodo ista Loca Montium reddant singulis XV. annis fructum aequivalentem pro intrante quantitate exinde retrahenda ad rationem cujuslibet quindennis eidem Camera Apostolicæ, ac An-

natistis debiti; ita enim bene declaratur in Litteris Patentibus expeditis pro hujusmodi assignationibus, quae fuerunt adinventae praesertim pro Debitoribus ultra Montes, ut consulatur per hoc salutare remedium indemnitate Sedis Apostolicae, & Collegiis Participantibus, veluti in his puris terminis monet, *Clericat. discord. de Benefic. & Pension. par. 1. discord. 94. num. 15. in fine, versiculo remedium, junctis nu. 16. & 17.* ubi ita practicari pro cautione Annatistarum, ita insinuatum fuisse Capitulo Cathedralis Patavinae, cujus Mensae Capitulari unitum fuerat Monasterium, seu Prioratus de Farra per Eugenium IV. nec non Beneficium, seu Clericatus Oppidi Saponariae per Sixtum V. subdendo, ita quoque servatum a Cardinali Gregorio Barbado Episcopo Patavino, occasione Unionis factae a Clemente X. de Abbatia Montis Crucium, una cum Prioratu Cortoroduli tunc per dictum Cardinalem possessa, ad favorem Seminarii Patavini: quae de causa idem Cardinalis de propriis pecuniis coemisse rot Loca Montium, quorum annui redditus ascenderant ad summam quindennii debiti, ut, mediante necessaria proventus aequipollentia, quindennia ex hujusmodi Beneficiis unitis assecurarentur, pacta enim sunt servanda, *l. 1. §. Si conventio 3. ff. de pact.*

6 Hinc videmus, ad aliud propositum, quod Pensio Ecclesiastica debita per Titularem, bene potest redimi, extinguui, seu cassari in totum, accedente assensu Apostolico, juxta stylum ad effugiendam labem simoniae (quantumvis anticipatae de rigore absque auctoritate Superioris id fieri possit) solvendo pro una vice tantum certam summam, pro evitando incommodo, seu molestia singulis terminis maturatis, solvendi annuam Pensionem, sive etiam assecuratur conditio Pensionarii, qui imposterum liberatur ab incommodo exigendi sibi debitam Pensionem singulis paginis, seu terminis maturatis, sumque habet intentionem per aliam viam forsitan sibi magis proficuum, & expeditam, *Gibalin. de simonia. quest. 20. confellar. 11. num. 5. Paris. de resignation. Benefic. lib. 6. quest. 2. num. 28. & de confident. benefic. quest. 23. num. 5. & quest. 42. num. 27. Gigas de Pension. quest. 35. num. 6. & quest. 87. per tot. Tondut. cod. tract. cap. 17. num. 25. cum seq. cap. 21. num. 27. & 30. & cap. 57. num. 2. cum seq. Paul. Roman. cod. tract. cap. 6. num. 2. §. 15. & 34. Card. de Luca cod. tract. discurs. 5. num. 3. discurs. 11. num. 10. & discurs. 80. num. 5. cum seq. Clericat. discord. forens. de Pension. par. 2. discord. 16. num. 9. cum seq. Amayden. de styl. Dar. lib. 1. cap. 27. n. 3. & seq. Lothber. de re benef. lib. 1. quest. 42. num. 10. cum seq. & lib. 3. quest. 29. Tondut. resol. Canonice & benefic. par. 1. cap. 35. num. 1. cum seq. Castropal. resol. moral. par. 2. tract. 13. de Benefic. Eccles. disput. 1. punct. 11. §. 10. num. 12. & tract. 17. punct. 3. disput. 3. de simon. & punct. 13. num. 6. 7. 9. & 10. Azor. institution. moral. par. 2. lib. 8. cap. 10. quest. 10. Dian. resol. moral. par. 11. tract. 5. resol. 5. in med. versic. dico tertio, Pasqualig. quest. moral. Canonice. part. 4. quest. 303. num. 2. & dec. moral. 207. nu. 1. ac per tot. decis. 208. per tot. & dec. 209. per tot. Calvin. de equitat. lib. 2. cap. 141. num. 33. & 34. Sanchez consil. moral. lib. 2. cap. 3. dub. 46. num. 1. cum*

seqq. & per tot. Garzias de Benefic. par. 1. cap. 5. num. 20. cum seq. Valeron de transactio. tit. 4. quest. 9. n. 31. Pignatell. consult. Canonice. tom. 5. consult. 74. num. 2. Monacell. formular. legal. Eccl. praetic. part. 2. tit. 14. formul. 7. in annotat. num. 10. bon. mem. R. P. D. Pitou. discept. Eccles. part. 1. discept. 11. num. 2. & per tot. Rota coram Priol. dec. 265. num. 12. dec. 471. num. 10. par. 1. divers. dec. 327. n. 1. cum seq. ac per tot. part. 2. recentior. tom. 2. tradendo enim aequivalens capitale producens singulis XV. annis fructum debiti quindennii, bene per aequipollens solum remanet quindennium: quanto longè magis permittendum venit manui mortuae, pura Ecclesiae, Monasterio, vel simili Pio Loco, quae publica persona est, praesertim cum per hanc viam indirectam nunquam defraudata remaneat suo quindennio Camera Apostolica, sed semper illud verè, ac cum effectu perceptura sit singulis XV. annis, in aequivalenti fructu ex tot Locis Montium retrahendo: unde faciendum est, quod manui mortuae prodest, & Camerae Apostolicae non nocet, *l. consensisse 2. ff. de judic. gloss. in l. in creditore verbo quod sine dispendio, ff. de eviction. Cravett. consil. 748. n. 18. No var. dec. 5. n. 3. Magon. dec. Florent. 136. nu. 3. in fin. Rota dec. 31. num. 18. & 19. par. 17. recentior. decis. 69. num. 39. par. 18. tom. 1. hinc videmus quod Gregorius XIII. in sua Constitutione in ordine la 22. §. 13. Bullar. nov. Rom. tom. 2. permittit in casu retractus redemptionem, seu lutionem annui canonis; ita, ut, si canon, qui singulis annis solvi debet, redimi potest, quanto magis assecurabile erit quindennium, quod singulis dumtaxat XV. annis solvi debet: & securi pro se eximendo ab onere perpetuo Decimarum, dari potest Ecclesiae decimanti aliquid stabile fructiferum in computum, seu compensationem Decimarum debitarum, *Monet. de Decim. cap. 5. quest. 6. nu. 129. & 130. Rebuff. cod. tract. quest. 13. num. 36. Valeron de transactio. tit. 3. quest. 6. num. 60. in fine, versiculo quod si pro ex jure, Urcoll. cod. tract. quest. 26. num. 30. ita ad assecurandum pariter perpetuum quindennium, bene, immò multo magis assignari valent rot Loca Montium, quae loco stabiliam habentur, *Card. de Luca de feud. discurs. 92. num. 4. de Censib. discurs. 17. num. 6. & de Regalib. discurs. 43. num. 2. cum seq. Castald. consult. forens. 3. num. 1. Constantin. ad Statut. Urb. tom. 1. annotat. 25. artic. 1. num. 4. cum seq. & de Locis Montium discurs. unic. general. artic. 1. sect. 3. num. 120. cum seq. & tom. 2. ad cap. 151. artic. 5. n. 445. cum seq.***

Nec turbat, quod, assecurando quindennium, pravia assignatione Locorum Montium, deficit illius continuata, ac reiterata singulis XV. annis solutio, perque consequens recognitio directi domini successivis vicibus in perpetuum praestanda, proindeque videtur facta deterior conditio Camerae Apostolicae, nec non Annatistarum ab ea causam onerosam habentium, contra regulam, de qua in *l. non debet 74. ff. de regul. Jur.* immò hac via non conservatur amplius memoria Unionis Beneficiorum, aut reservationis Pensionum, cum desint repetitae imposterum solutiones quindennii singulis XV. annis, quae per prius fiebant, antequam assecuraretur quindennium, pravia assignatio-

ne Locorum Montium; quia non indè ullum infertur Annatilis præjudicium, cum semper appareat in recognitionem directi domini stare Loca Montium semel ad hunc effectum assignata, & subrogata in locum decurrendorum, quinquenniorum in statu, & terminis, in quibus erant quindennia in præteritum antè illorum assicurationem, magisque assicurata videtur conditio Officialium Cameræ, mediante assignatione fortis, seu capitalis fructu: ri usque ad congruam ratam intrantis quindennii: & Annatitæ hoc modo sibi solvunt propriis manibus, nec expectare debent manum mortuam debitricem cum saccho parato, quæ eis solvat singulis XV. annis, quando ista aliquando potest esse non solvendo, in quo casu Annatitæ illam ad solvendum lacesse debent mandatis judicialibus, & propriis sumptibus, ad quod in simili, advertit *Sola ad Decret. Sabaud. tit. de jur. emphyt. par. 3. gloss. l. n. 2. 4.*

12 Minus relevat, quod Annatitæ creditores quindenniorum graventur, recipiendo aliud pro alio, contra regulam Juris, de qua in *l. mutuum 2. §. Appellata 2. ff. si cert. petatur*; quia hoc procedit, quando indè sequeretur aliquod præjudicium, aut incommodum, quando tamen in casu videtur conditio potius effecta melior, & assignatio Locorum Montium est beneficium respectu debitoris, in cujus favorem potest aliud pro alio solvi, ad tradita per *Novar. de dation. in solut. questio. 35. num. 1.* quod tamen intelligendum puto pro simplici assicuratione ab Annatilis volita, non autem ad effectum vel omnimodæ liberationis, vel translationis Locorum Montium in dominium eorundem, ut infra dicitur.

Modò occasione præsentis principalis resolutionis, VIII. insurgunt Difficultates.

I. Quidem Difficultas, quid dicendum; utrùm manus mortua possit loco Locorum Montium tradere tot stabilia redditia singulis XV. annis proventum debiti quindennii, cum, sicuti firmatum est in *præsenti Cap. num. 4.* posse tradi tot Loca Montium, quæ sunt loco stabilibus, reddentia eundem fructum quindennialem, ita videretur quoque firmandum de stabilibus: nihilominus nullo pacto possunt tradi stabilia, prout tradi possunt Loca Montium, quia diversa militat ratio in stabilibus à Locis Montium, Loca enim Montium semper reddunt fructum certum, quantumvis subjaceant reductioni ex factio Principis, ad quod infra consultur in III. *Difficultate*; stabilia autem, si sunt prædia urbana, ut domus, & similia, semper subjacent dislocationibus, sicque non semper reddunt fructum adeo certum, fixum, stabilem, ac invariabilem; atque, si sunt prædia rustica, ut Vineæ, Casalìa, & similia, pariter eidem subjacent periculo dislocationum, immò etiam alteri grandinis, similibusque temporum injuriis, calamitatibus, & cæli inclementiæ, quibus periculis non subjacent Loca Montium, ut patet ad sensum; ità, ut prædia, potissimum Vineæ magis damnum, quam utilitatem afferant, ac præsertim in Urbe, seu agro Romano, *Card. de Luca de servitut. decis. 75. sub num. 5. Rota coram Benincasa decis. 141. num. 4. & in recentior. decis. 191. num. 19. & 20. par. 15.*

II. Difficultas. Utrùm sequuta reductione Locorum Montium, postea ex factio Principis tractu temporis diminutorum, uti de sui natura diminutionibus hujusmodi fortuitis obnoxiorum: exempli causa, si de tempore Unionis Beneficii, vel reservationis Pensionis percipiebatur annuus fructus pro quolibet Loco ad rationem quatuor, postea redactus fuerit ad annua scuta tria, ut præsentis ætate ferrea (aurea enim transiit, quamvis non nisi moneta aurea videatur) habetur post ultimam reductionem Innocentianam Locorum Montium à Venerabili servo Dei Innocentio XI. Odescalcho factam, licet postmodum ex publico commercio, aucto illorum pretio Loca Montium hodiè non reddant, nisi annua scuta duo, & obulos quinquaginta pro centenariò scutorum; ità, ut Camera Apostolica, quæ recepit loco cautionis, seu assicurationis pro futuris quindenniiis tot Loca Montium, hac via non amplius percipiat integrum quindennium, quod perceptura esset, si fructus Locorum Montium non diminuerentur, vel si ipsa pro futuris quindenniiis non reciperet memorata Loca Montium, utrùm (inquam) in tali casu teneatur manus mortua supplere alia Loca Montium pro intranti quantitate usque ad totale complementum pro integro fructu debiti quindennii; utrùm verò reductione hujusmodi in se accidentalis, seu fortuita Locorum Montium, quantumvis aliàs non tribuenda absolutè potestati Papæ, cui opponi nequit, cur ità facis, nam Innocentius XI. processit per viam justitiæ, offerendo Montitatis restitutionem Capitalis, vel potius solutionem annui fructus ad rationem scutorum trium, prout facere potest quilibet Privatus debitor fructifero gravatus, cedere debeat periculo, ac incommodo Annatitarum; ità, ut isti sibi impotent, quod acceptaverint Loca Montium, optimè præcipientes, illa subjacere reductioni dependentiæ totalem, & subordinationem habenti ex voluntate Principis, cui resisti nequit, nec replicari, cur ità facis: & procul dubio hoc casu manus mortua emptrix Locorum Montium, eorumque assignatrix, vel residuum, quod deest ad integrandum quindennium, teneatur exburfare singulis XV. annis, vel tradere, seu de proprio supplere alia Loca Montium pro complemento, & supplemento residui usque ad integrum redditum debiti quindennii, nè aliàs ipsa manus mortua locupletetur cum aliena jactura, dum redutio ista, quantumvis non contingat ex culpa, seu factio manus mortuæ, attamen neque illa contingit ex culpa, seu factio Annatitarum, sed ex nudo factio, & mera voluntate Principis, cui (ut jam dixi) dici nequit, cur ità facis: immò factum Principis est casus fortuitus, ad *textum in l. Lucius 11. ff. de evictio. Cyriac. controverf. 458. num. 26. cum seqq. Pacion. de locat. & cond. cap. 46. num. 30. & cap. 49. nu. 88. Clarlin. controverf. 227. num. 22. & 23. vol. 3. bon. mem. R. P. D. Piton. discept. Eccles. part. 1. discept. 34. num. 20.*

In nihil relevante, quod, cum redutio hujusmodi Locorum Montium, tamquam dependens ex factio Principis, sit casus fortuitus, illum præstare non debeat manus mortua debitor quindennii, supplendo postea de proprio

prio alia Loca Montium proportionabiliter usque ad implementum rata debita, & nemo in se suscipere censetur casum fortuitum, nisi specificam, ac individuum de eo faciat mentionem, sed Annatistas in casu reductionis sibi non consulentibus cedere debet omne periculum, quod optimè præcavere poterant, per *textum in l. fed. & si quis 4. §. Quasitum 4. ff. si quis caut. l. que fortuitis 5. C. de pignoratit. action. præsertim ex eo, quòd in casu Loca Montium videntur esse designata taxativè tantùm, non autem demonstrativè, in qua hypothesi debitor non tenetur aliudè supplere, l. cum certus 5. ff. de tritico, vino, oleoque legato, l. si debitor 39. §. Versimile est, cum 1. ff. de contrab. emptio. quia vice versa Annatistas potius videntur recepisse demonstrativè, non taxativè Loca Montium loco solutionis quindenniorum, juxta redditum tunc currentem, non verò etiam juxta redditum in futurum cursurum, cum propria jactura, ità non satisfacti integraliter de sibi debitis quindenniis, nisi cum successiva diminutione quindenniorum, ad quod damnium habens tractum perpetuum, ac successivum reparandum nulla alia via sternerit, quàm suppleto alia Loca Montium pro intrante quantitate debiti quindennialis, si que indennes (prout ratio suadet) reddendo Annatistas, l. legatum ità 17. ff. de annuis legatis, l. Lucius 12. ff. de aliment. & cibariis legat. l. quidam testamentorum 96. aliàs 99. in principio, ff. de legat. 1. l. Pauli Callicinio 27. §. fin. ff. de legat. 3. l. decem stipulatus 116. ff. de verb. obligation. l. fin. C. de dot. promission. cum enim Princeps procul dubio de potestate ordinaria, seu de plenitudine potestatis, non tempestatis (quæ præsertim in Principe Ecclesiastico, qualis est Papa, considerari nequit) reducere, seu diminuere possit redditus Locorum Montium, ad tradita per *Advoc. Constantin. ad Statut. Urb. tom. 2. discurs. unic. general. de Locis Montium artic. 1. section. 6. num. 267. cum seqq. reductio Locorum Montium in rigore dici non valet casus fortuitus; quippè, quantum pendeat à facto Principis, est tamen solita contingere, pròindeque non est, nec reputari omni ex parte fortuita; ità, ut præcogitari non possit: casus autem fortuitus propriè dicitur ille, cui nullum consilium humanum prævidere potest, & cui humana infirmitate resisti non potest, ac propterea nostris Jurisconsulti rectè philosophantes, appellant casum fortuitum vim majorem, l. 1. §. Is quoque 5. ff. de obligation. & action. l. non utique 2. §. Si eo tempore 7. ff. de administrat. rer. ad Civitat. pertinent. l. ex conducto 15. §. Si vis 2. ff. locat. Pacion. de locat. & conduct. cap. 49. nu. 82. cum seqq. nec futurus eventus, qualis est reductio, seu diminutio Locorum Montium, suscipi valet à Ministris Cameræ Apostolicæ, periculo ejusdem, qui liberare nequeunt manum mortuam quindenniorum debitricem, in præjudicium ejusdem Cameræ; prout cum effectu sequeretur, si manus mortua in tali casu non teneretur ad supplementum intrantis quantitatis, ut hoc modo quindennium integrè solvatur; ponderando insuper, quòd assignatio ejusmodi Locorum Montium non est translativa domini, sed pro commodiori, facilliori, ac tutiori quindenniorum exactione: aliàs, si ex tali assigna-**

tione transferretur dominium, evanesceret, ac extingueretur titulus, seu jus quindennii, ac permutarentur hac via Bona Ecclesiastica sine assensu Apostolico, quod fieri nequit, *Turricella. de reb. Eccles. non alien. cap. 2. num. 21. & cap. 27. num. 1. Rota in recentior. dec. 96. num. 1. & 3. par. 2. tom. 1.* sed Ministri Cameræ tantummodo acceptant talem assignationem non extinctivam juris quindennialis, non valentes per indirectum renunciare quindenniis, quorum renunciatio est species alienationis, *Turricella. max. prælaudato cap. 2. num. 13.* ità, ut solummodo in casu, quo ex tali assignatione Locorum Montium transferretur (prout re vera non transfertur) dominium in Cameram, seu illius Officiales vulgò Annatistas, nomine Cameræ acceptantes loco solutionis quindenniorum, Loca Montium, periculum, seu eorum diminutio in futurum superveniens spectaret ad Cameram, quæ tamen non fit illorum Domina, *l. Lucius 11. ff. de evictio. præterquam quòd ubi periculum illud debet debitoris, non est in illius potestate: illud transferre in creditorem. Ca. streus. consil. 47. n. 3. post med. versiculo quia. tom. 2.*

Idemque à fortiori procedit in extinctione Locorum Montium, in qua non restituitur idem capitale, sed solum pretium intrinsecum Locorum Montium, non verò extrinsecum currentis in platea, *Card. de Luca de Regalib. discurs. 33. num. 3. cum seqq. Rota in recentior. dec. 557. num. 31. & dec. 573. num. 18. par. 19. tom. 2.*

III. Difficultas. Quid dicendum, si ista Loca Montium data fuerint in solum pro futuris quindenniis non ab ipsa manu mortua, sed ab alio tertio, qui resignaverit suum Beneficium favore Loci Pii ad effectum illud eidem uniendo, & subindè eveniret fructuum diminutio; utrum tali casu ipse resignans, seu emptor Locorum Montium, sive post ejus obitum eventente diminutione, hæres teneatur emere alia Loca Montium propriis, seu hereditariis pecuniis, in complementum, & supplementum residui; utrum verò Locus Pius: & assignatus, resignanti, ac emptori Locorum Montium, sive illius hæredi hoc onus supplendi de proprio, seu de hereditate incumbere, nullo autem modo Loco Pio, qui non contraxit cum Ministris Cameræ, nec emit Loca Montium, nec illa illis assignavit.

Est tamen bene verum, quòd Camera, & Annatista habeant assignationem contra utrosque, nempe hæredes resignantis, & manuum mortuam.

IV. Difficultas. Utrum assignatio Locorum Montium veniat rescindenda in totum casu, quo postea detegatur, quòd facta fuerit ultra debitam quantitatem, puta, quòd, si debitum quindennii consistat in scutis centum singulis XV. annis, redditus autem assignatorum Locorum Montium consistat singulis XV. annis in scutis centum, & tribus: ac resolutus, talem assignationem non esse in totum rescindendam, sed pro parte tantùm excessiva; si que in proposito exemplo restituenda esse manui mortuæ quindenniorum debitorum sola scuta tria superflua, seu exuberantia, per *textum in l. 1. §. Si stipulanti 4. ff. de verb. obligation. l. 1. §. Si duo 12. ff. quor. legator. No var. de dation. in solut. question. 33. n. 2. & 12.*

His accedit, quòd, cùm Camera agat de
 35 damno vitando, immò magna læsione, in dubio pro Camera jure pupilli, vel minoris, aut Republicæ potius est judicandum, *Peregrin. de jure fisci lib. 4. tit. 8. num. 12. Fajard. alleg. fiscal. gloss. 9. num. 280. cum seqq. Alphar. de Official. fiscal. gloss. 16. privileg. 26. num. 14. cum seqq. Beller. de decoction. debit. fiscal. tit. 1. quest. 17. per tot. Granaver. dec. 1. n. 121. & per tot. Rota in recentior. dec. 557. num. 34. & dec. 573. n. 20. par. 19. tom. 2.*

V. Difficultas. Utrùm in casu sequatæ evictio-
 nis Locorum Montium, possit manus mortua, alia Loca Montium libera offerre, quæ sint capacia reddendi debitum quindennium; & si-
 36 mo, posse, cùm Annatistæ semper habeant suum intentum exigendi redditus Locorum Montium, quæ stant pro solutione quindenniorum, quod tamen procedit, quatenus idem Annatistæ ad novam assicuracionem manuum mortuam de novo compellant, ad tradita per
Cost. de rata questione 26. n. 10. in fine.

VI. Difficultas. Utrum per centenariam quasi possessionem non solvendi quindennia, nec illa exigendi, præsumatur preventiva assignatio Locorum Montium: & dicimus, non præsumi; quia ista assignatio tamquam quid facti, bene potest probari per Registra Secretariæ Generalis Montium, ubi apparere debet de attergatione Locorum Montium favore Annatistarum, & per Apochas in Libris Depositariorum ipsorum Locorum Montium, *Rota coram Emmerix Juniore Decano decij. 1342. per tot. & in recentior. dec. 434. num. 13. par. 9. tom. 2. dec. 170. n. 11. par. 18. tom. 1.*

Omnino, quòd debitor quindennii non recognoscit Annatistas, sed solum Papam, cui solvit quindennia, in recognitionem supremi, ac directi domini universalis super omnibus man-
 38 di Beneficiis penes eundem residentis, juxta *Bullam 17. Pauli IV. §. 1. Bullar. nov. Rom. tom. 1. Bullam 38. S. Pii V. §. 3. in principio, tom. 2. Bullam 13. Urbani VIII. in principio, tom. 5. & Bullam 50. Clementis X. §. 3. in principio, & §. 6. in principio, tom. 6. repetit. post Traetz. int. Conflic. Apostolic. in ordine la V. VI. VIII. & XI. idèquæ Annatistæ non possunt præjudicare Papæ, à quo causam habent, ut patet ad sensum.*

VII. Difficultas. Utrùm manus mortua redimere, seu affrancare volens quindennium in fine XV. annorum, teneatolvere decursam quindennium nondum solutum, an verò illud excomputetur in capitali assignato, & stabilimus, illud teneri solvere, nec esse excomputandum, seu numerandum in capitali: redemption enim, seu affrancatio quindennii, cadit super quindennii decurrendis, seu maturandis in futurum, non autem super quindennii decursis, seu maturatis in præteritum; aliàs præjudicaretur Annatistis: si enim non sequeretur
 40 redemptio quindennii, procul dubio solveretur quindennium, nec sub specioso prætextu mox sequenturæ redemptionis, seu affrancationis futurorum quindenniorum auferendum est unum quindennium jam præcedenter decursum, & maturatum antè redemptionem, seu affrancationem, vel saltem proximum maturacioni, sicque ferè jam debitum, veluti in simili de cen-

sum, vel annuum redditum redimente, seu affrancante, *Felician. de censibus tom. 2. lib. 4. cap. unic. num. 7. in med. versic. tertia opinio*: atque, si contrarium teneretur, omnes manus mortuæ in fraudem Annatistarum procurarent redemptionem, seu affrancationem futurorum quindenniorum ad se liberandum à solutione unius quindennii maturacioni proximi, quòd esse tra-
 41 cupletari cum aliena jactura, contra Juris locum, *cap. locupletari 47. de regul. Jur. in 6. l. jure nature 206. ff. eod. Barbosa axiom. 139. num. 1.*

VIII. tandemque ultima Difficultas. Utrùm in hujusmodi quindenniorum affrancatione, seu redemptionem intervenire debeat Beneplacitum Apostolicum, nec ne: & prima facie videretur affirmativè respondendum, simili exemplo Pensionis Ecclesiasticæ, quæ affrancari, seu redimi (quod dicunt) cassari nequit absque Beneplacito Apostolico, *Quarant. in summ. Bullar. verbo alienatio rerum Ecclesiæ, num. 26. Rodriguez de annuis redditibus lib. 1. cap. 14. nu. 2. Gratian. discept. 931. num. 78. cum seqq. Turricell. de reb. Eccles. non alien. cap. 8. num. 45. & 46. Bordon. discor. resolution. par. 1. resol. 27. u. 55. Clericat. discord. forens. de Benefic. & Pension. part. 2. discord. 16. nu. 23. cum seqq. Rota dec. 13. & 14. per tot. par. 1. diversor. decif. 413. num. 5. cum seq. part. 2. recentior. repetit. in ordine la 2. seu ultima post Eñum D. Card. Petr. Marcellin. Corradin. de jur. prelation. olim integerrimum Prodaturarium, vigilantissimum nostræ Congregationis S. Ivois de Urbe Protectorem, ac olim in Urbe inter Primarios Advocatos: cùm tanè quindennium simillimū sit Pensioni, immò Pensio quædam debita Sedi Apostolicæ singulis XV. annis pro Beneficiis manui mortuæ unitis, aut pro perpetuis Pensionibus ad favorem manus mortuæ reservatis; proindèquæ quindenniius rectè nuncupanda: at tamen ob rationis disparitatem contrarium tenendum est, nullo nempe indigere Beneplacito Apostolico; ratio autem differentia inter unam, & aliam affrancacionem, ea est, quippè per affrancacionem, seu (ut ajunt) cassationem Pensionis verè extinguitur Pensio, sicque agitur de damno illius, cui illa debetur, præsertim, si reservata fuit ad favorem alicujus Ecclesiæ, cui difficultius præjudicari potest, nisi causa cognita, per affrancacionem autem, seu redemptionem quindenniorum non extinguitur illorum onus, sed commutatur in alia specie, seu in alio modo solvendi, & quidem utiliori, tam manui mortuæ debittici, quam Cameræ Apostolicæ creditrici; manui mortuæ quidem ob majorem hinc inde resultantem utilitatem, majusque commodum, deficiente necessitate solvendi in perpetuum quindennia, Cameræ autem Apostolicæ ob majorem illius securitatem, & certitudinem sibi satisfaciendi de quindenniiis super fructibus Locorum Montium: sicque in casu nostro non agitur de damno; & tantum abest, quòd de damno agatur, quòd immò agitur de commo-
 42 do, vel saltem longè majori utilitate tam debitoris, quam creditoris, ex mox pensis circumstantiis; longèque magis apparebit utilitas ex parte manus mortuæ, si tertius cedat suum Beneficium ad favorem manus mortuæ, puta Seminarii, Hospitalis, aut simili
 Loci*

Locū Pii, ad effectum illud eidem manū mortuæ unīdū; & iste, ut impossetū penitū exemptā remaneat manū mortuā à solutione quīdenniorū, emat proprio are Loca Montium, illaque det in solutum Miniſtris Camera Apostolicæ pro futuris quīdenniis: quo casu necesse videre, cur sit necessarium Beneficium Apostolicum, quando non ipsa manus mortua dat in solutum Loca Montium, sed alius tertius, prout summo zelo egit claræ memoriæ, & notæ pietatis vir Card. Gregorius Barbadicus Episcopus Patavinus, favore Seminarū pariter Patavinū à se constructū, referente Clericat. discord. forens. de Benefic. & Pension. par. 1. discord. 94. num. 16. & 17. quibus accedit viva ratio, quod non requiritur assensus Apostolicus, quando agitur cum Papa, sive illius Miniſtris eundem representantibus, & nomine Papæ acceptantibus Loca Montium pro quīdenniis, Card. de Luca de Benefic. discurs. 40. num. 10. & discurs. 45. n. 9. cum seqq.

ff. de regul. Jur. l. post rem judicatam 56. ff. de re judicat. l. ad solutionem 5. C. cod. Auth. hodie C. de appellation. Card. Franciscus Albitius olim in Urbe præstantissimus Advocatus, de inconstant. in judic. quæst. 38. num. 5. cum seqq. Scaccia de appellation. quæst. 11. artic. 7. nu. 156. & quæst. 17. limit. 2. num. 69. & de judic. lib. 1. cap. 97. num. 131. in med. versic. sententia, quæ transit in rem judicatam, Rosa de executor. liter. Apostolic. par. 2. cap. 2. n. 3. Card. de Luca de Judic. discurs. 37. num. 26. & discurs. 40. num. 1. Escobar à Corro de puritat. sanguin. par. 2. quæst. 4. artic. 1. num. 19. cum seqq. Salgado de Supplication. ad Sanctissim. par. 2. cap. 29. num. 31. cum seqq. Clericat. discord. forens. de Benefic. part. 1. discord. 10. num. 15. Turricell. post eund. discord. 52. n. 2. Rota coram Benincasa dec. 29. num. 1. Ansaldo. Decano, olim strenuo in Urbe Advocato decif. 31. n. 19. & 20 & decif. 76. n. 4. & post Card. Albit. de inconstant. in judic. dec. 6. num. 16. 20. & 21. & post D. Advoc. de Prosperis de territor. separ. dec. 9. num. 33. siquidem publicè interest, ut litibus debitus finis imponatur, l. non distinguemus 32. § Quæsitum 16. ff. de recept. arbit. Escobar à Corro de puritat. sanguin. part. 2. quæst. 4. artic. 1. n. 29.

ARGUMENTUM.

Manus mortua condemnata ad solvendum quīdennium, per sententiam definitivam in rem judicatam transactam, tenetur illud solvere.

SUMMARIUM.

- 1 Manus mortua condemnata ad solvendum quīdennium, per sententiam in rem judicatam transactam, tenetur illud solvere, & laudatur Alvarez Pegas.
- 2 Res judicata facit de albo nigrum.
- 3 Laudatur Card. Franc. Albitius.
- 4 Laudatur bone mem. R. P. D. Ansaldo Sacre Rote Decano.
- 5 Publicè interest, ut litibus finis imponatur.

CAPITULUM CLXXIV.

Superfunt nunc in materia quīdenniorum haud perparca, ac utiles inspectiones concernentes forum judicarium. Postquam igitur sententia condemnatoria solutionis quīdennii transit in judicatum, quīdennii debitum remanet incontrovertibile; undè resolvitur, quod manus mortua condemnata ad solvendum quīdennium, per sententiam definitivam in rem judicatam transactam, tenetur illud solvere, ad textum in l. post rem judicatam ff. de re judicat. ibi: post rem judicatam nihil queritur; immò res reputanda est penitus pro certa, apprimè doctus, ac voluminosus Lusitanæ nostræ scriptor, decifque, Alvarez Pegas ad Ordination. Reg. Portugall. tom. 1. in Proem. s. p. n. 14. cum seqq. etenim non prosequuta appellatione intra legitima tempora, per quamdam speciem implicite renunciationis, & consensus, remanet Causa, seu appellatio deserta, cum res judicata faciat de albo nigrum, ens de non ente, & ex recto obliquum, immò æquipollet cuiusque privilegio, pacto, vel instrumento, & de indebito debitum faciat, per textum in cap. personas 4. cap. cum sit Romana 5. de appellation. cap. concertationi 8. cod. in 6. lres judicata 207.

ARGUMENTUM:

Non tenet concordia, seu transactio inita super quīdenniis cum Annatis, & manu mortua, occasione Unionis Beneficiorum eidem manū mortuæ factæ, seu occasione reservationis perpetuarum Pensionum ad favorem ejusdem manus mortuæ, sub supposito, quod per eandem manum mortuam concordantem, seu transigentem deberentur quīdennia, quæ tamen re vera non debebantur.

SUMMARIUM.

- 1 Quandoque ob aliquas circumstantias non debentur quīdennia.
- 2 Manus mortuæ aliquando ad parcendum sumptibus litis, per concordiam se obligat ad quīdennia, ad quæ non tenetur.
- 3 Non tenet concordia super solvendo quīdennia non debita.
- 4 Error causam dans transactioni, illam vitiat.
- 5 Errantis nullus est consensus.
- 6 Error contrarius est consensus.
- 7 Errorca dotis constitutio rescinditur.
- 8 Concordia cadit super re dubia.
- 9 Transactio, aut pactum non tenet, existente causa falsa.
- 10 Concordia de per se habere nequit vim p. t. t.
- 11 Transactio saltem tenet tamquam pactum.
- 12 Juramentum ex falsa causa non obligat.
- 13 Transactio operatur, ut illius vigore concordatum sit debitum.
- 14 Hoc non procedit, ubi adest lesio enormissima.

CAPITULUM CLXXV.

Quandoque dari possunt casus, in quibus
 ob aliquas particulares circumstantias
 ponderatas in diversis *Capitulis nostri presentis*
Trañtatus, manus mortua non teneatur quin-
 dennia solvere ex Beneficio sibi unito, sive ex
 perpetua Pensione ad sui favorem reservata; ve-
 rumtamen quia ab Annatistis manus mortua
 pulsatur pro quindenniis, ista forsitan ad de-
 clinandum sumptus litis, quautumvis bonum
 jus foveat super non solutione quindenniorum,
 transigit cum Annatistis super illorum solutio-
 ne, posteaque suscitatur disceptatio super vali-
 ditate, ac subsistentia hujuscemodi transactio-
 nis, detecto, quòd quindennia concordata non
 debeantur; ideò in presenti firmamus, quòd
 non tenet concordia, seu transactio inita super
 quindenniis cum Annatistis, & manu mortua,
 occasione Unionis Beneficiorum eidem manui
 mortuæ factæ, seu occasione reservationis perpe-
 tuarum Pensionum ad favorem ejusdem man-
 us mortuæ sub supposito, quòd per eandem
 manum mortuam concordantem, seu transi-
 gentem deberentur quindennia, quæ tamen re-
 vera non debebantur, in puncto *Rota in celebri*
Burgen. Quindenniorum S. Ægyptii dec. 13. num. 4.
cum seqq. coram Duvozet. Senior. ibi, Quatenus
 tamen daretur hæc prætenfa transactio, vi-
 sum fuit DD. ex illa supradictam sententiam
 nullo modo posse confirmari; tum quia
 quantum ad juramentum in ea appositum,
 de Jure illud non repellit successores, prout
 sunt isti Beneficiarii, qui modò agunt, tum
 etiam quia, cum talis transactio non sit à
 Sede Apostolica confirmata, nullo modo li-
 gat successores ad Beneficium &c. Et quando
 appareret ex ea, suppletur solum defectus so-
 lemnitatum, & non causæ. Causa enim di-
 ctæ transactiois videtur erronea, super qua
 transactum est, fundamentum enim dictæ
 concordia in eo innixum erat præsupposito,
 de Jure Capitulum, & Beneficiatos S. Ægy-
 ptii teneri ad solutionem dictorum quinden-
 niorum, quod, cum corruat per dictas de-
 cisiones, corruat etiam concordia necesse
 est &c., *dec. 659. num. 7. & 10. par. 2. recentior.*
tom. 2. ibi, Ideo dictæ ad singula fuit
 responsum. Et quidem, ad primum, quòd
 transactio non fuerat revocata per sententias,
 & sic firma remansit, eidemmet sententiæ re-
 spondebant, cum in prima explicitè Rectores,
 & Beneficiarii fuerint absoluti à solutio-
 ne Quindenniorum etiam vigore asseræ con-
 cordiæ inter eos, & Capitulum innoxæ, quæ
 sententia fuit confirmata per secundam
 R. P. D. mei Cavalerii &c. Et difficultas ces-
 sabat in hoc casu, quò fuerat commissa Cau-
 sa nullitatis, & notoria injustitiæ sententiæ
 bon. mem. Card. Pamphili, & rescissionis
 transactiois: qua commissione stante &c.
 illam debuit Judex sequi, & dictam senten-
 tiam revocare, & transactionem rescindere
 &c., *dec. 730. num. 8. & 9. part. 3. recentior.*
ibi, non debet ista Ecclesia remanere impe-
 dita, ut hodiè, postquam constat, quòd
 ex falsa opinione fuit condemnata, non pos-
 sit agere, ut liberetur à tali onere &c. ideò
 semper est attendendum tempus gravaminis

illari, ut inde colligatur læsio transactiois,
 & sententiæ pro illarum infirmatione &c. ul-
 trà quòd dicta transactio nec etiam fuit con-
 firmata à Sede Apostolica, & per consequens
 non præjudicat successoribus &c., *repetit.*
post Trañt. int. Decision. Sacr. Rot. Rom. in ordina-
la VII. VIII. IX. & X. error enim, aut falsa
causa transactiois causam dans, eam vitiat,
l. cum putarem 36. ff. famil. heretic. Valeron de
transactio. tit. 6. quest. 3. num. 1. ac per tot. Ro-
ta post Card. de Luca super mater. donation. decif.
24. num. 6. vol. 1. & apud Mantiff. super mater.
fideicommiss. decif. 75. num. 8. & dec. 76. num. 2.
vol. 3. Benincasa dec. 342. num. 9. & in recentior.
dec. 95. num. 3. & 9. par. 16. ex viva ratione,
quòd errantis nullus est consensus, l. nihil con-
sensui 117. ff. de regul. Jur. l. non idcirco 9. C. de
Jur. & fact. ignor. neque consensui magis con-
trarium est, quam error, l. consensui 2. ff. de
Judic. adinstar erroneæ dotis constitutæ ab eo,
qui ideò eam constituit, quia credidit, se ad
illam teneri, detecta autem ejus credulitate er-
ronea eidem succurritur, Card. de Luca de dote
discut. 156. num. 29.

Omissio, quòd concordia de sui natura ca-
 dens super re dubia, nullo modo potest intrare
 in casu, quo non debeantur quindennia con-
 cordata, cum esset causa, propter quam con-
 cordia inirit, *l. 1. ff. de transactio. l. Praeses 12.*
C. eod. l. in summ 165. ff. de condition. indebit.
Barbosa vot. Canonic. dec. 126. num. 347 & 348.
lib. 3. Antonin. var. resolution. lib. 1. resol. 38.
num. 9. Rota coram Ansaldo Decano dec. 36. n. 8.

Immo nec ipsa transactio, nec pactum jura-
 tum tenet existente causa falsa, *Card. Mantie.*
de tacit. & ambig. convention. tom. 2. lib. 26. tit.
1. num. 36. siquidem concordia de per se habere
nequit vim pacti, Episcop. Matta de Caus. Con-
sistorial. collat. 2. sectio. 19. n. 27. cum seqq.

In nihilum relevante, quòd, si transactio
 hujusmodi ob defectum causæ transigendi, in-
 nudo ob falsam causam, seu ob falsitatem causæ,
 non tenet, saltem ad omne pejus illa tenebit
 tamquam pactum, seu conventio jurata, *l. cum*
pater 77. §. Filius 23. ff. de legat. 2. Bartol. in l. si-
quis major 41. C. de transactio. Mancin. de jura-
ment. par. 4. effect. 17. num. 1. Seraphin. de privi-
leg. jurament. privileg. 98. Rota recentior. decif.
34. num. 23. & 24. part. 8. quia etiam juramen-
tum super falsa causa interpositum, non obli-
gat absque labe perjurii, Mancin. de jurament.
part. 4. effect. 1. questio. 6. nu. 11. & questio. 9.
num. 1. cum seqq.

Minus relevat, quòd transactio operatur, ut
 promissum, seu concordatum illius vigore, sit
 debitum, etiamsi verè non sit debitum. *l. si ci-*
trà 2. C. de condition. indebit. Cravett. consil. 717.
num. 26. vol. 4. Rota coram Coccin. dec. 436. n. 6.
quia hoc non militat, ubi adest enormissima
læsio ob tractum perpetuum, & successivum,
qui inest solutioni quindenniorum, ut patet ad
sensum.

ARGUMENTUM.

Occasione Unionis Beneficiorum manui
 mortuæ factæ, aut reservationis perpe-
 tuarum Pensionum ad favorem ejusdem

manus mortuæ, Summus Pontifex eandem manum mortuam eximere potest à solutione quindenniorum.

SUMMARIUM.

- 1 *Sacrilegii reus videtur, de amplissima Summi Pontificis potestate in beneficiis ambigens.*
- 2 *Parati esse debemus tueri potestatem Summi Pontificis.*
- 3 *Successores Pontificum ligari nequeunt, præsertim in materia præjudiciali quindenniorum.*
- 4 *Paulus IV. in sua Bulla 17. §. 8. Bullar. Rom. tom. 1. repetit. post Traët. int. Const. Apost. in ordine la V. videtur annullare exemptiones à quindenniis in casu dumtaxat, quo concessæ fuerint, inauditis interesse habentibus.*
- 5 *Idem Paulus IV. §. 11. mandat, quòd habens talem exemptionem, teneatur illam indicare Sacro Collegio.*
- 6 *Annulatio exemptionis à quindenniis cadit tantùm super exemptione per antecessores Pontifices concessæ.*
- 7 *Successores derogare potest exemptioni per antecessorem concessæ.*
- 8 *Pontifex concedere potest talem exemptionem saltem in vita sua duraturam.*
- 9 *Rex, & Majoratus possessor donare nequit in præjudicium successoris.*
- 10 *Gregorius XIII. eximit à quindenniis Capitulum Cathedralis Ecclesiæ Neapolitanæ.*
- 11 *Refelluntur Portius consil. 107. & Decian. consil. 108. & Imol. consil. 109. post eund. Portium.*
- 12 *Rarò Pontifex eximit à quindenniis in perpetuum.*

CAPITULUM CLXXVI.

Sacrilegii reus videtur, qui de amplissima Summi Pontificis auctoritate in beneficiis quocumque modo ambigendo, eam coarctare præsumit; quapropter superfluis videtur præsens articulus: quia tamen ex ipsismet Bullis quindenniorum insurgere potest circa præsentem articulum aliquis scrupulus per modum dubii, in nihilum diminuta (prout par est) S. Sedis certissima, ac incontrovertibili potestate, quam etiam usque ad sanguinis effusionem accerrimè, alacriterque (prout decet, & tenetur) tueri parati, paratique esse debemus; dum attento, quòd ligari nequeunt successores, præsertim in materia, ut ista, præjudiciali, *Paulus IV. in sua Constitutione 17. §. 8. in principio, Bullar. nov. Rom. tom. 1. repetit. post Traët. int. Constitution. Apostolic. in ordine la IV. hujusmodi exemptionem à quindenniis per Pontifices concessam videtur irritare in cubitalibus verbis ibi* „Nos considerantes, præfatum „Eugenium Prædecessorem, per ejus literas „successoribus suis Romanis Pontificibus, „cum par in patrem non habeat imperium, & „per consequens Collegio Cardinalium, & „Officialium Romanæ Curie causam ab ipsis „Romanis Pontificibus habentium præjudicare non potuisse, & propterea jus nostrum, „& Collegii, ac Officialium prædictorum illis laesam remansisse, & remanere, &c. ad „viam, & terminos Juris reducetes, & re-

„ ductas esse decernentes &c. omnes, & singu-
 „ las Uniones &c. de quibusvis &c. Beneficiis
 „ Ecclesiasticis &c. perpetuò factas, & de cæ-
 „ tero &c. perpetuò faciendas, sub literis Pau-
 „ li &c. comprehendi &c. Et propterea &c. ad
 „ solutionem Communium, & Minorum Ser-
 „ vitorum, ac Annatarum, & aliorum Ju-
 „ rium prædictorum eidem Camera, Colle-
 „ gio, & Officialibus, ratione earundem
 „ Unionum &c. singulis XV. annis &c. facien-
 „ dam teneri &c. & Beneficia unita hujusmodi
 „ onus solutionis Communium, & Minorum
 „ Servitorum, ac Annatarum, & aliorum Ju-
 „ rium semper habuisse, & ad præsens habe-
 „ re &c. „ *Julius III. in sua Constitutione 20. §. 6. in fin. eod. tom. 1. repetit. post Traët. int. Const. Apost. in ordine la III. indèque moderniores Pontifices expressè derogaverunt exemptionibus, juxta Bullam 38. S. Pii V. §. 7. Bullar. nov. Rom. tom. 2. ibi: non obstantibus &c. exemptionibus &c. Bullam 33. Sixti V. §. 5. eod. tom. 2. Bullam 18. Urbani VIII. §. 4. tom. 5. & Bullam 50. Clementis X. §. 1. 6. & 14. tom. 6. repetit. post Traët. int. Constitut. Apost. in ordine la VI. VII. VIII. & XI.*

Attamen ex præcatis Bullis depræhenditur, potius verissimam esse præsentem nempe principalem conclusionem, quòd occasione Unionis Beneficiorum manus mortuæ factæ, aut reservationis perpetuarum Pensionum ad favorem ejusdem manus mortuæ Summus Pontifex eandem manum mortuam eximere potest à solutione quindenniorum; etenim idem *Paulus IV. mox prælatado §. 8. in principio*, se ipsum declarando, & per modum declarationis videtur annullare exemptiones à quindenniorum solutione in casu dumtaxat, quo concessæ fuerint inauditis interesse habentibus quales sunt Cardinales, & Officiales Romanæ Curie, vulgò Annatistæ, sicque solum modò in casu, quo illarum fuerit tertio præjudicium, ut ex verbis ibi: *Èm contra Ordinationes, Statuta, Decreta, & Declarationem Pauli, & Julii II. Prædecessorum hujusmodi, ac causa non cognita, & non vocatis, nec auditis, quorum intererat, emanaverint, & per eos editarum manifestè tollatur &c.* quòd repetit *Clemens X. citato §. 1. in principio*; immò idem *Paulus IV. §. 11. postea* supponit exemptionem à quindenniis subsistere, dum ibidem apertis verbis præcipit, quòd manus mortuæ habentes hujusmodi exemptionem teneantur illam indicare, ac notificare Sacro Collegio Eminentiorum S. R. E. Cardinalium, ut in verbis ibi: *Regulares Congregationes, & Collegia, ac Hospitalia, & alia Pia Loca, quibus à Sede prædicta indultum est &c. omnia, & singula Monasteria, Prioratus &c. & alia Beneficia Ecclesiastica, quæ possident, & ea specificè, & expressè, quæ facultatem, & indultum hujusmodi habent &c. unà cum illorum fructuum &c. vero anno valore, præfatis Joanni Michaeli, & Virgilio Cardinalibus notificasse, & intimasse debeant &c.* quòd clariùs habetur in margine ibi: *Beneficiaque indultum non solvendi quindennia habentia, notificentur Cardinalibus prædictis.*

Præterquamquòd annullatio exemptionis à quindenniis ca sit tantùm super exemptione per Antecessores Pontifices concessæ, non autem super exemptione per successores Pontifices im-

- posterum concedenda, cum non possit Antecessor ligare manus successoris, sed bene successor derogare exemptioni per Antecessorem concessa, *Gratian. discept. 606. num. 12. Card. de Luca de Regalib. discurs. 136. sub num. 8. & de Benefic. discurs. 89. num. 14.* ita, ut Pontifex concedere potest exemptionem hujusmodi saltem in vita sua duraturam, cum renunciare possit quindennium sibi quoad vixerit, debitis, nec, nisi ipso volente in ejus vita est retractabilis, ad instar Regis, & majoratus possessoris, qui potest in sui, non autem in successoris detrimentum donare Bona Coronæ, & fideicommissi, *Molin. de primogen. lib. 3. cap. 11. & in annotation. num. 15. versic. ulterius, Solorzan. de Jur. Ind. tom. 2. lib. 2. cap. 16. num. 73.* summa igitur remanet principalis resolutio, quod Pontifex potest eximere manum mortuam à solutione quindenniorum: & ita practicavit Gregorius XIII. cum Capitulo Neapolitanæ Cathedralis Ecclesiæ, quod à quindenniorum solutione exemit, teste *Pyrth. Corrad. in prax. beneficiar. lib. 2. cap. 8. n. 64.*
- 11 Non tamen sunt audiendi *Portius consil. 107. Decian. consil. 108. & Imol. consil. 109. post eund. Portium*, ultra modum nostram extendentes resolutionem etiam post vitam Pontificis concedentis.
- 12 Si autem Pontifex in perpetuum à quindennium exemerit, erit casus singularis, & rarus.

ARGUMENTUM.

Collectores, seu Subcollectores quindenniorum, sive alii quicumque deputati ad exigendum quindennium, non possunt contra manus mortuas non solventes, exequutionem facere super Calicibus, Missalibus, reliquisque ornamentis, seu paramentis Sacris, divinis Officiis destinatis, aliàs loco pignoris res præfatas capiendo, puniri possunt ab Ordinariis Locorum ratione excessus, & notorietatis delicti.

SUMMARIUM.

- 1 Camera Apostolica deputare solet Collectores quindenniorum.
- 2 Collectores hujusmodi exequi nequeunt super rebus sacris.
- 3 Laudatur Alvarez Pegas.
- 4 Prout nec pro Decimis talis exequutio fieri potest.
- 5 Pro Decimis capi nequeunt res sacræ.
- 6 Quindennium loco Decimarum sunt, & laudatur S. M. Clemens XI.
- 7 Quindennium non debent esse melioris conditionis, quam Decimæ.
- 8 Subrogatum sapit naturam ejus, in cujus locum subrogatur.
- 9 Res Deo dicatæ vendi nequeunt.
- 10 Exequutio fieri nequit super armis.
- 11 Nec super bobus aratoris.
- 12 Decimæ sunt de Jure positivo.
- 13 Eadem quoque sunt de Jure divino.
- 14 Quindennium sunt de Jure tantum positivo.

- 15 Sequestrari possunt fructus Beneficiorum pro quindennium.
- 16 Sixtus V. fuit primus, qui sequestrum hujusmodi introduxit.
- 17 Postea alii Pontifices idem confirmarunt.
- 18 Nemo duplici pœna afficiendus.
- 19 Exequutio forsitan fieri potest super re non inserviente cultui Dei.
- 20 Nisi fuerint libri Sacrodotum, ac similia.
- 21 Pro Decimis fieri nequit exequutio super rebus sacris, etiamsi illa sponte offerantur.
- 22 Res sacræ nec in obligatione univèrsali compræhenduntur.

CAPITULUM CLXXVII.

Cum eodem modo, quo solet Camera Apostolica deputare Collectores Spoliorum, solet etiam deputare Collectores quindenniorum, & hi quandoque prætentant capere Calices, Missalia, cæteraque ornamenta divino servitio necessaria, in casu, quo manus mortuæ non solvant quindennium: proinde ad hoc punctum enodandum resolvitur in præsentem, quod Collectores, seu Subcollectores quindenniorum, sive alii quicumque deputati ad exigendum quindennium, non possunt contra manus mortuas non solventes, exequutionem facere super Calicibus, Missalibus, reliquisque ornamentis, seu paramentis sacris, divinis Officiis destinatis, aliàs loco pignoris res præfatas capiendo, puniri possunt ab Ordinariis Locorum ratione excessus, & notorietatis delicti, veluti in his præcis terminis quindenniorum singulariter ponderat *Alvarez Pegas* (splendidissimum Lusitanæ nostræ sydus ob à se voluminosa opera legalia strenuè edita) de *competentiis part. 2. cap. 70. per tot. ibi.*, Si Nuncius, aut Collector deputatus à Papa ad colligendam Decimam, aut exigenda Quindennium, capiat Calices, Missalia, & alia ornamenta divinis Officiis deputata, pro exactione delinquit contra prohibitionem Concilii Viennensis in Clementina si Beneficiorum de Decimis, potest puniri ab Archiepiscopis, aut Episcopis Ordinariis; nam, etiam multi senserunt, Delegatum Papæ non posse puniri per Ordinarium Loci, ubi excessum fecit, verior tamen videtur contraria opinio, prout in his terminis testatur *Prosper Fagnanus in dicto cap. Audisti de Offic. Legat. num. 17. & 18.* quod quidem conscientium est, ac proprium favori, & reverentiæ divini cultus, ut in casu Decimarum advertit *Ancharan. in Clement. si Beneficiorum 2. de Decim. num. 5. post med. versic. & hoc est introductum*: si namque pro Decimis non possunt capi per eorum Collectores, Calices, Missalia, reliquaque ornamenta divinis Officiis inservientia, juxta *Clement. si Beneficiorum 2. de Decim. Extravag. unic. versic. final. eod. tit. int. Commun. Motus. de Decim. cap. 9. questio 5. concl. 5. num. 256. cum seqq.* nec pro quindennium capi poterunt, quæ ad instar, vel loco Decimarum sunt, ut supra probavimus in *Cap. 1. & disertissimè more suo asserit S. M. Clemens XI. in sua Constitutione edita 23. Novembris 1704. propè fin. ibi: quindennium, quæ naturam, conditionemque Decimarum induerant &c.* ita, ut tanquam in locum Decimæ de-

debitæ Pontifici ex Bonis Ecclesiasticis subrogata, non debeant, neque possint esse melioris conditionis, quàm Decimæ, ex regula, quòd subrogatum sapit naturam ejus, in cujus locum subrogatur, *Barbosa axiom.* 213. num. 1. immò aliter res hujusmodi Deo dicatæ, ac per consequens in hominum commercio non existentes, per indirectum vendi possent, contrà *textum in §. Sacræ res 8. Inflation. de rer. divis. l. sancimus 22. C. de Sacrosanct. Eccles. Niger de executione rei judicat. cap. 12. §. 14. num. 1.* eo sanè modo, quo res, publicæ utilitati infervientes, executioni non subjacent, ut sunt arma, & omnia militaria instrumenta, *Niger disto cap. 12. §. 3. num. 1. cum seqq.* nec non boves aratorii, reliquaque instrumenta ad rem agrariam spectantia, l. *exequentores 7. & Auth. agricultores C. que res pignor. obligar. poss. Mausou. de caus. exequentiv. ampl. 15. num. 9. cum seqq. Niger loc. citat. §. 6. n. 12. cum seqq.*

Præterquamquòd quindennia non merentur majorem favorem, quàm Decimæ: nam Decimæ non solum de Jure positivo, juxta *cap. Decimæ 16. quest. 1. cap. omnes Decimæ 16. quest. 7. Sacr. Concil. Tridentin. sess. 25. de Reformat. cap. 12.* sed quoque de Jure divino debentur, juxta *Exod. cap. 22. & Levitic. cap. 27. Monet. de Decim. cap. 1. quest. 2. num. 6. cum seqq. ac per tot.* quindennia verò de Jure tantum positivo vigore Bullarum Pontificiarum: alias, si Collectores quindenniorum possent exequi facere super libris, aliisque divino cultui deputatis, viderentur excedere, quia in Bullis quindenniorum contrà manus mortuas quindennia non solventes mandatur quidem apponi sequestrum super fructibus Beneficiorum unitorum, juxta *Bullam 33. Sixti V. §. 4. circa fin.* (qui fuit primus, qui sequestrari mandavit) *Bullar. nov. Rom. tom. 2. repetit. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la VIII. quod postea alii confirmarunt Pontifices, ut videre est ex Bulla 18. Urbani VIII. §. 3. post med. propè fin. tom. 5. & ex Bulla 50. Clementis X. §. 5. in fin. tom. 6. repetit. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la VIII. & XI.* non autem mandatur fieri executionem super rebus divino servitio addictis, quam si Pontifices fieri voluissent, profectò illam demandassent, sicuti sequestrum fieri demandarunt; undè eorum mens colligitur, quòd non fieret talis executio, immò contrà omnem justitiam, aliter quis duplici pœna puniretur, sequestro nempe, ac executione, contrà regulam Juris, *Barbosa axiom. 169. n. 1.*

Est bene verum, quòd, si Collectores quindenniorum nollent devenire ad sequestrationem fructuum, salvari possent executio per ipsos intentata super aliis rebus, non tamen divino cultui infervientibus, in quibus non est tantus favor, prout fieri potest in Decimis, *Vitalin. in Clement. si Beneficiorum 2. de Decim. verbo deputata, & Ancharan. num. 5. post med. versic. nec mirum;* nisi tamen res capi præterea, fuerint promiscuo usui deputatæ, prout essent libri, quibus Sacerdotes domi, & in Ecclesia utuntur, vel alia similia: quasi quòd hoc casu magis dignum trahat ad se minus dignum, veluti in simili de Decimis observat *Monet. de Decim. cap. 9. quest. 5. conclus. 5. num. 257. & 258.*

Quibus positis, singulares binæ sese offerunt Difficultates.

I. Difficultas, quid dicendum in casu, quo manus mortua debetrix quindennii, non habens paratam pecuniam ad illud solvendum, spontè offerat in pignus res hujusmodi sacras, divinòque addictas servitio, an saltem tunc Collectores quindenniorum ritè, rectèque pignori capere possint, ex eo quòd debitor non solum non resistit, sed assistit, datque manus, ut pignus fiat super rebus sacris, & dico, nec eriam in casu spontanæ oblationis posse executionem fieri super rebus sacris, cum magis in venerationem ipsarum rerum, quàm in favorem Ecclesiarum videatur inducta prohibitio pignorandi; proindèque Collector quindenniorum adhuc abstinere debet à pignoris captione sub pœna nullitatis; ac ità in Decimis respondent *Niger de executione rei judicat. cap. 12. §. 14. num. 6. Monet. de Decim. cap. 9. quest. 5. conclus. 5. n. 259.*

II. Difficultas, quid dicendum, si manus mortua pro quindennio obligaverit omnia Bona sua, an hoc casu Collector quindenniorum impunè exequi facere possit super rebus sacris tamquam transiuntibus cum universitate Bonorum, quæ separata non transirent: attamen etiam tunc non est locus pignoris captivis, res enim sacræ in obligatione, quantumvis universalis non censentur comprehensæ, sicque deficit principium, à quo executio inchoetur, *Niger loc. mox citat. n. 10. & 11.*

ARGUMENTUM.

Camera, seu Cancellaria Apostolica, occasione Unionis Beneficiorum manus mortuæ factæ, seu reservationis perpetuarum Pensionum ad favorem manus mortuæ, non tenetur liquidare summam debiti quindennii.

SUMMARIUM.

- 1 Debitor illiquidus condemnari nequit ad solvendum.
- 2 Juramentum creditoris sufficit ad probandum debitum.
- 3 Qui modus practicator circa res subreptas.
- 4 Juramento Salvianiste statur.
- 5 Computis factis, facile fit liquidatio.
- 6 Creditor tenetur liquidare fructus.

CAPITULUM CLXXVIII.

Cum quandoque occasione liquidandi quantitatem debiti quindennii in faciendis calculis, seu computis super debito quindennii oriatur hæsitatio, ad quem spectet illa facere, utrùm nempe ad manum mortuam quindennii debetricem, vel ad Cameram Apostolicam illius creditricem, nè aliàs ex defectu probationis summæ debitæ, manus mortua debetrix illiquida desinat condemnari ad quindennia, ex *tot. tit. C. de sentent. quæ fin. cert. quantitat. Rota decis. 352. num. 2. par. 1. diversor.* proindèque crediti liquiditas præcisè necessaria est; verum quia justificatio credito quindenniali in genere, seu

- seu substantia, tunc leviores, & adminiculati-
 vate probationes sufficiunt ad probandum quan-
 titatem, cum agatur dumtaxat de probatione
 2 accidentis; adeo, ut etiam juramentum Cam-
 eraræ creditricis quinquenniorum sufficiat, re-
 fundendo in manum mortuam rigorosam pro-
 bationem summæ debita, per textum in l. num-
 mis 3. ff. de in lit. jur. Card. de Luca de credit.
 discurs. 80. num. 14. discurs. 128. num. 8. & discurs.
 3 148. num. 4. ad instar taliter probandi certam
 quantitatem, vel qualitatem pecuniarum, aut
 Bonorum subreptorum, aut occupatorum, consi-
 lio, quod subrepta, aut occupata, aut mu-
 tuo data fuerint pecuniæ, seu Bona, Seraphin.
 de privileg. juram. par. 2. effect. 109. num. 1. hinc
 4 videntur, quod statim juramento creatoris im-
 missi in Salviano, aut associati, tradentis no-
 rumam juratam pro liquidandis fructibus a se
 perceptis in satisfactionem sui crediti, immor-
 talis ævi R. P. D. Aufaldus Docanus decis. 97. n.
 11. Rota coram Benincasa decis. 377. num. 2. & 3.
 ac in recentior. decis. 302. num. 2. & 3. part. 14.
 idem resolvitur, quod Camera, seu Cancellaria
 Apostolica, occasione Unionis Beneficiorum
 manus mortuæ factæ, seu reservationis perpetu-
 arum Pensionum ad favorem manus mortuæ,
 5 non tenetur liquidare summam debiti quinden-
 narii; factis enim computis ex propriis libris,
 facile liquidari possunt quinquennia, & realiter
 solvi, Rota dec. 552. n. 2. par. 1. diversorum.
 6 Nec refragatur, quod eo modo, quo onus
 liquidandi fructus spectat ad creditorem illos
 petentem, Rota coram Coccin. dec. 1401. num. 2.
 & 6. Ubald. dec. 549. n. 5. ita spectare debet ad
 Camera creditricem onus liquidandi quinden-
 naria, quæ quodammodo sunt fructus civili-
 les: quia non bene arguitur a fructibus ad
 quinquennia, cum fructus sunt incerti, possunt
 enim, & non possunt nasci, eorumque summa
 semper est incerta, tamquam dependens ab
 ubertate, vel sterilitate temporum, quinden-
 naria autem semper sunt certa, eorumque fruc-
 tus semper est certus, & regulatur ad ratio-
 nem fructuum Beneficii uniti, seu Pensionis
 reservatæ, proindeque Camera habet pro se
 intentionem fundatam.

ARGUMENTUM.

Camera Apostolica mantutenda est in quasi
 possessione exigendi quinquennia, do-
 cto de eorum solutionibus.

SUMMARIUM.

- 1 Præfens Cap. affine est cum Cap. VII. in præfenti
 Tract. deductis, cumque Cap. LX. in altero
 Tract. de Quinquenniis.
- 2 Liber publicus probat contra debitorem.
- 3 Libris Datarie Apostolicæ deferendum est.
- 4 Fatuus esset, qui integrum creditum petere valens,
 residuale tantum peteret.
- 5 Confessio creditoris de receptis quinquenniis, consti-
 tuit in quasi possessione illa exigendi.
- 6 Quinquenniorum solutiones deductæ ex libris, ubi
 adnotari solent, probant.
- 7 Possessio exigendi quinquennia melius probatur, si
 Papa testetur in suis literis, de præcedentibus
 quinquenniorum solutionibus.

- 8 Papa in omnibus negociis est testis omni exceptione
 major.
- 9 Possessio exigendi quinquennia probatur, etiamsi illa
 soluta fuerint cum mandato præsumpto.
- 10 Nisi in actu solutionis fiat protestatio, solutio præ-
 sumitur spontanea.
- 11 Censuræ procedere solent in quinquenniorum solu-
 tione.
- 12 In literis reservationis Pensionis imponitur pena
 excommunicationis.
- 13 Fustitia præsumitur in Principe Ecclesiastico.
- 14 Quinquennia successerunt in locum Decime.
- 15 Pro Docimarum solutione datur excommunicatio.
- 16 Pensionarius ex unico actu manutendus est.
- 17 Etiam si aliqua quinquennia exacta non fuerint,
 adhuc manutentio competit.

CAPITULUM CLXXIX.

Præfens Cap. affine est cū Cap. VII. in præfenti
 Tractatu deductis, nec non cum Cap. LX. in alio nostro Tractatu de Quinquenniis, ubi de
 Domino directo manutentum in quasi posses-
 sione exigendi quinquennia ex Emphyteusi per
 manum mortuam possessa, non obstantibus
 exceptionibus per eandem allatis. Pro meliori
 igitur dicendorum intelligentia prænotandum
 est, quibus modis juridicis probetur, per prius
 soluta fuisse quinquennia, ad effectum consti-
 tuendi eorum creditorem in possessione illa exi-
 gendi; & inter principales modos enumerari
 potest ille probandi, quod ex libris Cancellaria-
 riæ, aut Cameræ Apostolicæ appareat per parti-
 tas factarum solutionum hujusmodi ibi de-
 scriptas, fuisse soluta quinquennia de tali anno;
 etenim liber creditoris probat debitum contra
 debitorem, & creditum favore creditoris,
 quando est liber publicus, & legalis, in quo
 adnotari solent solutiones quinquenniorum per
 personam ad hunc effectum deputatam, ac elec-
 tam, Gait. de credit. cap. 3. tit. 3. num. 21. cum
 seqq. Loth. de re benef. lib. 2. quest. 48. num. 49.
 cum seqq. Genua de scriptura privata lib. 5. tit. 1.
 nu. 4. cum seqq. Ciardin. controvers. forens. tom. 3.
 cap. 223. num. 15. cum seqq. Gratian. discept. 727.
 num. 3. cum seqq. Posib. resolut. 76. nu. 9. Girib.
 observ. 42. num. 27. Antonin. aliàs Maceraten.
 var. resol. lib. 3. resol. 21. num. 6. Neguzant.
 quest. 423. num. 30. cum seqq. Rota coram Mer-
 lin. dec. 850. num. 1. & 2. tom. 2. Alexand. VII.
 dec. 170. num. 26. Coccin. decis. 1536. num. 2. &
 decis. 1920. num. 1. & 2. Dumozet. Jun. dec. 812.
 num. 17. tom. 2. Bieb. decis. 416. num. 13. tom. 2.
 Card. Cavaler. dec. 361. num. 1. dec. 370. num. 3.
 & dec. 395. num. 10. ac in recentior. dec. 134 n. 4.
 part. 11. dec. 167. num. 5. par. 12. dec. 82. num. 3.
 part. 16. dec. 48. num. 5. par. 18. tom. 1. hinc fit,
 quod libris Datarie Apostolicæ deferendum
 est, Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 30. num.
 20. cum seqq. Genua de script. privat. lib. 5. tit. de
 libro Datarie nu. 2. & 3. Garz. de Benefic. par. 1.
 cap. 5. num. 270. cum seqq. ubi refert duas deci-
 siones Rotales per extenlum, coram Card. Sera-
 phin. Pyrrib. Corrad. in prax. benef. lib. 1. cap. 5.
 num. 255. cum seqq. Loth. de re benef. lib. 2.
 quest. 36. num. 94. Grati. an. discept. 727. num. 4.
 Card. de Luca de Judic. discurs. 30. num. 6. & de
 Benefic. discurs. 93. num. 2. Rota coram Zarat. dec.
 34. num. 22. hinc libris Cameræ Apostolicæ pari-
 ti-

riter fides adhibenda, *Gema de script. privat. lib. 5. tit. de lib. Camer. Apostolic. num. 1. cum seqq.* prout etiam quando creditor petit quindennia tantum residua, cum tunc faceatur, præterita quindennia sibi fuisse soluta: aliàs
 4 omnia quindennia decursa, & non soluta peteret, nè de fatiutate notaretur, quòd qui intergrum creditum petere possit, partem tantum residualem peteret, eaque contentus esset, *Parlador. rer. quotidian. lib. 2. cap. fin. part. 5. §. 1. num. 20. Mascard. de probat. conc. 111. num. 20. & conc. 980. num. 20. Barbosa axiom. 210. nu. 5.*
 5 ità, ut confessio creditoris de receptis quindenniis illum constituat in possessione ea exigendi, & onus imponat debitori contrarium probandi, *Barbosa in prax. exig. Pension. part. 1. quæstion. 2. num. 23.* quòd neupè manus mortua vice versa sit in possessione non solvendi quindennia: solutiones autem huiusmodi satis est, quòd deducantur ex fidibus extractis à suis libris originalibus per Officialem publicum, seu generalem Receptorem, & Subcollectorem Annatarum, ac Quindenniorum in re spectante ad officium suum, *Mascard. de probat. conc. 1133. nu. 1. ac per tot. Pacian. cod. tract. lib. 1. cap. 48. nu. 40. cum seqq. ubi Adden. litera I. Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 15. §. 15. nu. 74. Cyriac. contr. overs. 180. num. 8. contr. v. 272. num. 42. contr. v. 418. num. 16. contr. v. 449. num. 13. contr. v. 526. num. 5. & contr. v. 700. num. 27. Neguzant. quæst. 417. num. 47. Card. de Luca de Benefic. discurs. 9. nu. 3. & 9. & de Regalib. discurs. 14. num. 5. Rota coram Card. Cels. dec. 161. n. 7. & dec. 198. num. 7. Ubald. dec. 101. num. 2. & dec. 123. num. 4. Benincasa dec. 165. n. 12. Royas dec. 316. num. 3. & dec. 431. num. 2. ac in recentior. dec. 223. num. 6. part. 10. dec. 132. num. 1. par. 11. dec. 41. num. 17. dec. 43. num. 10. dec. 79. num. 28. dec. 80. num. 1. dec. 110. num. 30. & dec. 153. num. 6. par. 12. dec. 520. nu. 34. par. 14. dec. 320. num. 3. part. 15. dec. 32. num. 3. dec. 221. num. 27. dec. 234. num. 10. dec. 267. num. 12. & dec. 383. num. 7. part. 16. dec. 130. nu. 12. & dec. 287. num. 6. cum seqq. part. 17. dec. 200. num. 5. & 8. part. 18. tom. 1. dec. 427. num. 7. & 12. & dec. 745. num. 9. & 10. cad. par. 18. tom. 2. dec. 21. num. 11. cum seqq. dec. 98. num. 26. dec. 275. num. 12. & dec. 369. num. 55. part. 19. dec. 467. num. 16. & dec. 580. num. 16. cad. par. 19. tom. 2.*

7 meliusque probata remanet possessio exigendi quindennia, si Papa in suis literis, præsertim in forma Brevis, testetur de præcedentibus quindenniorum solutionibus, in nihilum obstante, quòd Pape uti interesse habenti in materia quindenniorum, deferendum non sit; quippè
 8 immò Papa in omnibus negotiis est testis omni exceptione maior.

9 Probatum insuper possessio exigendi quindennia, etiam si illa soluta fuerint per Procuratorem cum mandato præsumpto, præsertim in summa considerabili, *Barbosa in prax. exig. Pension. part. 1. quæstion. 2. num. 23. Cancer. var. resolution. par. 3. cap. 6. tit. de solution. sub n. 41.*
 Nec possessio eiusmodi exigendi quindennia desinit esse legitima, quantumvis solutiones quindenniorum factæ fuerint prævia censurarum comminatione, sicque magis per vim, & metum, quam spontè, nisi in actu solutionis

solventem facta super Jurium præservazione, *Lothter. de re beneficiar. lib. 1. quæst. 38. nu. 208. Barbosa in prax. exig. Pension. part. 1. quæst. 2. num. 42. Polib. de mutant. observ. 35. num. 43. cum seqq. Tondut. de Pension. Eccles. cap. 50. nu. 76. Rubens resol. practic. cap. 5. num. 26. Argel. de legit. contradict. quæst. 3. artic. 1. num. 53. Staiuban. Fun. resol. 19. num. 31. cum seqq. Costa de fact. scient. & ignorant. centur. 1. distinct. 10. n. 1. Maur. de solution. cap. 21. per tot. Gratian. discept. 310. num. 38. cum seqq. Rota post Duard. de Consib. dec. 231. num. 8. & 9. dec. 250. num. 2. dec. 390. num. 4. & 5. & dec. 394. num. 11. Bieh. dec. 316. num. 15. & 16. dec. 514. num. 10. cum seqq. tom. 2. Coccin. dec. 2127. num. 7. dec. 2152. num. 4. cum seqq. Ninot dec. 88. num. 8. Card. Seraphin. dec. 1047. num. 11. tom. 2. Gregor. XV. dec. 365. num. 2. ubi Adden. num. 4. Priol. dec. 443. num. 4. & 5. Innocent. X. dec. 408. num. 5. Alexandr. VII. dec. 226. nu. 20. cum seqq. ac in recentior. dec. 65. num. 7. par. 13. quia censuræ non alterant possessionem, nec illam in casu violentam reddunt, cum ex ipsa lege quindenniorum præcedere solent juxta
 Pontificias Constitutiones super quindenniis editas, ut eorum debitores spirituali pœna perterriti, facilius quindennia solvere parati sint, nec subterfugii, illorum creditores eludere præsumant, prout habetur in Constitutione 20. Julii III. §. 1. in med. Bullar. nov. Rom. tom. 1. Constitutione 17. Pauli IV. §. 8. in fin. cod. tom. 1. Constitutione 38. S. Pii V. §. 4. in fin. tom. 2. Constitutione 33. Sixti V. §. 2. in fin. & §. 4. in med. cod. tom. 2. Constitutione 18. Urbani VII. in principio, versic. ad id per sententias, tom. 5. & Constitutione 50. Clementis X. §. 5. post med. versic. & quoties opus fuisset, §. 6. circa fin. §. 7. in principio, §. 9. in med. & in fin. & §. 11. circa fin. & in fin. tom. 6. repetit. post Tract. int. Constitution. Apostolic. in ordine la III. IV. VII. VIII. & XI.*

Undè videmus, passim pro exactiōne Pensionis Ecclesiasticæ privato, neompe Pensionario debita, expediti, ac relaxati literas exequutoriales, prævis censuris fulminatæ ex natura ipsius rei, nimirum Pensionis, pro qua exigenda literæ reservationis imponunt pœnam excommunicationis, *Tondut. de Pension. Eccles. cap. 49. num. 34. Barbosa in praxi exigendi Pension. part. 1. quæst. 8. num. 32. cum seqq.* que tamen exactio sicuti dici nequit inde violenta, ità longe minus violenta dici poterit exactio quindenniorum, quæ est species Pensionis debita ipsi Papæ, seu Cameræ Apostolicæ illum representanti, in quo, & in qua non est violentia, nè quidem præsumptio, aut umbra violentiæ, sed potius summa iustitia, quæ in Principe, præsertim Ecclesiastico præsumenda est, cum sit Vicarius illius, qui ipsa iustitia, & veritas est, *Card. de Luca in Relat. Cur. discurs. 36. n. 12.*
 Præterquam quòd ex speciali motivo quindennia, prævis censuris, veniunt exigenda, dum enim illa successerunt ex supra traditis
 Cap. I. ac alibi passim, in locum Decimæ Ecclesiasticæ Summo Pontifici debita, seu Annatæ, *Sacrum Concilium Tridentinum* præcepit, ut Decimæ ab eorum debitoribus per viam Censurarum exigantur in casu renitentia ad solvendum, ut habetur in *cap. 12. sess. 25. de Reformation.*

- Quibus præhabitis, pro comperto habemus, Camera Apostolicam, ejusque Officiales Annatitas nuncupatos manutendos esse in quasi possessione exigendi quindennia, si docuerint de jam sibi factis eorumdem quindenniorum solutionibus; immò, quantumvis præcesserit unicus tantum terminus, seu pagha quindennii, & sic unicum tantum solutum fuerit quindennium, adinitur manutentionis debita Pensionario in quasi possessione exigendi Pensionem à Titulari, acquisita ex unico tantum actu, seu termino Pensionis, *Barbosa in prax. exigend. Pension. part. 1. quæstion. 2. nu. 39. cum seqq. Tondut. de Pension. cap. 37. num. 13. Rota penes Mantiff. ad Card. de Luca dec. 79. num. 1. vol. 4. adeò, ut, quantumvis Camera Apostolica quindennia aliqua decursa non exegerit, adhuc remedium manutentionis in possessione illa exigendi non amittit, Tondut. de Pension. cap. 50. n. 8.*

ARGUMENTUM.

Camera Apostolica habente pro se præscriptionem, seu quasi possessionem centenariam exigendi quindennia ex Beneficiis manus mortuæ unitis, sive ex perpetuis Pensionibus ad favorem manus mortuæ reservatis, non admittitur amplius manus mortua ad prætensionem super exemptione à quindenniis.

SUMMARIUM.

- 1 Centenaria sublata apparet per Bullas quindenniorum.
- 2 Camera Apostolica habens pro se centenariam exigendi quindennia, repellit manum mortuam à contraria prætensione super prætensa exemptione à quindenniis.
- 3 Centenaria æquipollens immemorabili, & laudatur Eius D. Card. Petra.
- 4 Immemorabilis dicitur melior titulus de mundo.
- 5 Etiam si ad complementum centenariæ deficiant tres, vel plures anni, lapsus hujusmodi bene æquipollens centenariæ.
- 6 Mentio honorifica Card. Alexandri Capratæ.
- 7 Centenaria non completa, non suffragatur.
- 8 Id procedit, stante notabili temporis defectu.
- 9 Defectus XII. & XXVIII. annorum nullo modo dicitur valet modicus, sed potius valde considerabilis.
- 10 Solum etiam decennium dicitur longum tempus.
- 11 Tricenaria, vel quadragenaria, ad hoc, ut suffragetur, debet esse completa aliis non juvat, etiam si dumtaxat menses deficiant.
- 12 Cum quadragenaria sit longè minor centenaria, æquitas non patitur, ut aliquid de illa detrahatur.
- 13 Probatis principio, & extremo possessionis, præsumitur quoque mediorum temporum continuatio.
- 14 Præcipue, si doceatur de mandato de manutendo aliis obtento.
- 15 Contrà centenariam juxta veriore, ac communio-rem non datur restitutio in integrum.
- 16 Adversus tricenariam, seu quadragenariam datur restitutio in integrum.
- 17 Ob valde prolixum tempus præsumitur calumniosus punitio.

- 18 Rejicitur Rota antiqua contrarium tenens, dec. 39. n. 3. lib. 2. part. 3. diversor.
- 19 Minor restituitur adversus aliam minorem non æquè privilegiatam; sicque una Ecclesia adversus aliam Ecclesiam pariter non æquè privilegiatam.
- 20 Centenaria non intrat, quando agitur inter æquè privilegiatos, æquiparatos minori, qualis est manus mortua, & Camera Apostolica.
- 21 Nemo locupletari debet cum aliena jactura.
- 22 Quando tam una, quàm alia Ecclesia trahat de damno vitando, tunc una contrà aliam non restituitur.
- 23 Camera Apostolica præjudicari nequit ex illius jure ob centenariam per prius quæsto, postea per aliquos alios contrarios subsequitos.

CAPITULUM CLXXX.

Centenaria præscriptione, seu quasi possessione non solvendi quindennia, quantumvis munita manus mortua, adhuc illa non juvat, resistentibus Bullis quindenniorum, per quas sublata apparet, veluti legere est in *Bulla 33. Sixti V. §. 5. in principio, Bullar. nov. Rom. tom. 2. & Bulla 18. Urbani VIII. §. 4. in principio, tom. 5. repetit. post Tract. int. Constitution. Apostolic. in ordine la VII. & VIII. è contrà verò centenaria exigendi quindennia adeò favet Camera Apostolicæ, & nocet manus mortuæ, ut contrà illam nullus amplius detur recursus: undè firmatur in præsentem, quòd Camera Apostolica habente pro se præscriptionem, seu quasi possessionem centenariam exigendi quindennia ex Beneficiis manus mortuæ unitis, sive ex perpetuis Pensionibus ad favorem manus mortuæ reservatis, non admittitur amplius manus mortua ad prætensionem super exemptione à quindenniis, ut in puncto notat Clericat. discord. forens. de Benefic. & Pension. part. 1. discord. 94. n. 23. ibi: immò ipsa Camera Apostolica habet pro se præscriptionem centenariam exigendi ab ipsomet Capitulo, prædictæ Quindennia, contrà quam non datur audientia &c. centenaria enim æquipollens immemorabili, *Addon. ad Molin. de Primogen. lib. 2. cap. 6. n. 43. in principio, versic. prima itaque est, & in fin. versic. ceterum, Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 15. §. 15. num. 13. in principio, Roc. disput. Jur. select. tom. 1. cap. 7. n. 11. cap. 59. n. 5. & cap. 70. num. 13. & 14. Card. de Luca de Judic. discurs. 21. num. 43. de alienat. discurs. 3. num. 12. & de Jurepatronat. discurs. 57. num. 26. Palm. Nep. alleg. 203. num. 70. cum seqq. tom. 3. & alleg. 397. num. 43. tom. 4. Eius D. Card. Vincentius Petra in suis aureis, & elaboratissimis Commentar. ad Constitution. Apostolic. tom. 3. in Constitut. 7. Innocentii IV. sect. 1. num. 28. Rota ad Card. de Luca super mater. de Jurisdic. dec. 27. num. 22. lib. 3. & super mater. de donation. dec. 28. num. 6. lib. 7. vol. 1. & apud Mantiff. dec. 2. num. 5. lib. 6. vol. 3. & in recentior. dec. 329. num. 11. par. 18. tom. 1. dec. 574. num. 10. dec. 671. num. 14. dec. 749. num. 3. dec. 770. num. 8. & dec. 782. num. 4. ead. par. 18. tom. 2. undè est, quòd dicitur melior titulus de mundo, Card. de Luca de præcinent. discurs. 51. num. 5. de alienat. discurs. 2. nu. 8. & 9. discurs. 3. num. 15. & discurs. 15. num. 11. de Regalib. discurs. 171. num. 9. de Regular. discurs. 2. num. 14. & discurs. 51. num. 12. de Jurepatronat. discurs. 9. num. 9.**

num.9. *discurs. 65. sub num.4. & discurs. 96. n.21. & discurs. 97. num.9. de fideicommissi. discurs. 264. num.4. cum seqq. de Emphyteus. discurs. 65. nu.5. & de Judic. discurs. 21. num.44. Palm. *Fun. alleg. 203. num.69. & 89. tom.3. alleg. 327. n.46. & alleg. 397. num.40. & 41. tom.4. Rocc. select. Jur. disput. tom. 1. cap.7. num.28. cap.59. n.5. & cap.70. num.12. Valdaur. observ. illustr. dec. 14. num.1. & 4. Rota ad Card. de Luca super mater. donation. dec.28. num.6. lib.7. vol.1. Priol. dec. 285. num.18. & dec.318. num.28. Dunozet. *Fun. decif. 809. n.4. tom.2. Zarat. decif. 10. n.15. Ansal. dec.3. num.18. cum seqq. & dec.47. n.8. decif. 1. num. 25. post Paulut. dissertat. legal. 28. tom.1. & in recentior. dec.70. num.1. & dec.155. num.8. par.16. dec.290. num.20. par.18. tom.1. dec. 494. num.44. dec.574. n.11. par.19. tom.2.***

Quibus positis, & suppositis, sequentes IV. occurrunt Difficultates.

I. Difficultas, quid dicendum, si centenaria non sit completa, assero, quod, licet deficient duo, vel etiam tres, immo plures anni pro complemento centenarie, adhuc Camera Apostolicam de æquitate juvari centenaria, cum lapsus hujusmodi bene æquipolleat centenarie, in cujus computatione non venit attendendus modicus defectus, nec tam rigorose sumenda centenaria cum perfecta arithmetica, *Card. Paris. consil. 32. num. 6. vol.3. Amayden. de styl. Datar. lib.1. cap.15. §.15. num.135. versic. etsi aliquid modicum, Barbosa ad Sacr. Concil. Tridentin. sess. 25. de Reformat. cap.9. num.10. & de diction. dict. 154. num.4. Galles. de restitution. in integ. in Commentar. ad Constitution. Urbani VIII. super præjudicial. Eccles. num.223. & 306. Lotther. de re benef. lib.2. quæst.7. num.62. versic. verum existimo, Balducc. ad Ramon. in observ. ad consil. 24. num. 53. Pacion. de locat. & conduct. cap.14. §.11. num.7. & alleg. civil. & Canon. 133. nu.10. cum seqq. Rocca select. Jur. disput. cap.42. num.37. tom.1. bon. mem. R.P.D. Pitou. discept. Eccl. part.1. discept.9. num.26. & discept. 23. num.4. Palm. Nep. alleg.7. num.56. tom.1. Rota coram Dunozet. *Fun. decif. 809. n.6. tom.2. Buratt. decif. 141. num.7. tom.1. dec.875. num.4. tom.2. Merlin. dec. 164. num.11. tom.1. Coccin. decif. 2027. nu.2. & 6. Pentinger. dec.72. num.3. Card. Put. decif. 204. num. 1. & 5. & dec. 349. nu.7. & 4. lib.2. in correct. dec.193. nu.13. versic. non obstat decisio Neapolitana, part.2. diversor. ac in recentior. dec.509. n.1. par.5. tom.2. dec.17. num.16. par.18. tom.1. & me scribente in Senogallien. Emphyteusis 22. Jun.1695. §. Siquidem, coram immortalis avi Card. Alexandro Caprara, olim doctissimo Advocato Consistoriali, inter ejus nuper impressas, in ordine l. 264.**

II. In nihilum relevante, quod centenaria non completa non suffragetur, juxta firmata per Vivian. in prax. Juris patronat. par. 2. lib.11. cap. 5. num.82. Paris. de confident. benef. quæst.28. nu.225. Rota dec 321. num.17. part.9. recentior. tom.2. dec.782. num.7. par.18. tom.2. dec.6. n.5. part 19. decif.450. num.14. ead. part. 19. tom.2. quia id procedit stante notabili temporis defectu, in casu citate dec. 6. num 6. part. 19. inque casu pariter citate dec. 782. num.7. par.18. ubi ad complementum centenarie deficiebant anni XXVIII. elapsi enim erant LXXII. tantum anni; ita, ut non bene arguatur a lapsu multo-

rum annorum, ad lapsum paucorum, cum deficientia duorum, aut trium annorum, respectu centum sit quidem modica, sed deficientia XXVIII. annorum, & XII. ut in casu mox citate dec. 782. nullo modo dici valet modica, sed potius valde considerabilis, ad textum apertum in l. si fundum 16. versic. planè ff. de fund. dotal. ex eo quod solum etiam decennium dicitur longum tempus, ex Rubrica Codicis de prescription. long. tempor. decem, vel viginti annorum, Antonell. de temp. legal. lib.1. cap.10. num.1.

Minusque turbat; quod, sicuti tricenaria, vel quadragenaria, ut suffragetur ad præscribendum, debet esse in suo rigore completa; alias non juvat, etiam si duo dumtaxat menses deficient, per textum capitulum in cap. fin. de consuetud. l. in omnibus 5. ff. de obligat. & action. *Phenut. de moment. tempor. cap.20. nu.10. Rota in recentior. decif. 304. num.2. par.1. ita videtur, dicendum esse de centenaria, quod non nisi completa, suffragari possit, quia inter unam, & aliam præscriptionem summa intercedit differentia, ætata intervalli, seu intercapedinis diversitate; in centenaria enim, ob tanti temporis lapsum, æquitas inuadet, ut modicus defectus remittitur, in quadragenaria vero, quæ est longè minor centenaria etiam in medietate, æquitas non patitur, ut aliquid de illa detrahatur, veluti respondet Rota decif. 17. n.16. par.18. recentior. tom.1.*

III. Succedit Difficultas, quid dicendum, si non probetur centenaria cum possessione mediæ temporis, sed tantum appareat de possessione primi, & ultimi, seu extremi temporis, sicque de possessione præteriti, ac presentis temporis, quod nempe Camera Apostolica sit quidem in possessione exigendi reliqua quindennia intermedio tempore decursa, quia non legantur descripta in libro ad id destinato, ubi registrari solent ipsæ quindenniorum solutiones, & monico, adhuc in hoc casu suffragari centenariam; etenim probatis principio, & extremo possessionis, præsumitur probata quoque mediorum temporum continuatio, veluti in putuæo centenaria; *Genuens. practicabil. Eccles. tricenar. 12. quæst. 359. num.1. Alciat. de præsumption. regul. 2. præsumption. 22. num. 1. Menoch. cod. tract. lib.6. præsumpt. 66. n.1. Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 15. §. 15. num. 135. post med. versic. quia probatis extremis, Gratian. discept. 392. n. 18. Rota decif. 39. num. 3. in med. versic. ex quo constat, par. 2. lib. 2. diversor. præcipue si Camera Apostolica doceat, alias se obtinuisse mandatum de manutenendo in quatuor possessione exigendi quindennia, Polib. de manutention. observat 29. n. 12.*

III. Subsequitur Difficultas, quid dicendum, si manus mortuæ prætendat restitutionem in integrum ad instar minoris, adversus centenariam, an restitui valeat, & dico, restitui non debere, cum contra centenariam juxta veriorum, ac communiorum non detur restitui in integrum, *Casill. de Tertiis cap.25. n.1. Theaur. quæstion. forens. lib.4. quæstion. 49. num.10. Trobat. de esset. immemorial. quæstion. 13. num.164. Rota in recentior. dec.709. nu.24. par.18. tom.2.*

Nec obstat, quod, sicuti adversus tricenariam, seu quadragenariam, vel longissimi tem-

poris præscriptionem, datur restitutio in integrum minori, *Menoch. consil. 726. num. 52. ubi congerit triginta tres Doctores, Sfort. Odd. de restitution. in integ. quæst. 90. num. 32. Barbosa in l. sicut 3. num. 321. C. de præscription. trigint. vel quadragint. ann. Card. de Luca de Furepatronat. discurs. 56. num. 26. Rota decis. 39. per tot. lib. 2. par. 3. diversor. ita adversus centenariam debet concedi restitutio in integrum manus mortuæ ad instar minoris: quia in tricenaria, aut quadragenaria, uti longè brevioris intervalli considerari nequit tanta negligentia, quanta in centenaria longè longioris temporis; sicque ob diversam temporis circumstantiam videtur una mereri restitutionem in integrum, & alia illam non mereri; quasi quòd ob tam prolixum tempus præsumatur calumniola peritio, *Barbosa in mox præladata l. sicut 3. n. 329. C. de præscript. trigint. vel quadragint. ann. Fasol. consil. 209. n. 2. lib. 2. Bellon. consil. 64. in fin. Castill. controvers. Fur. lib. 6. cap. 25. num. 1. Theaur. quæst. forens. lib. 4. quæst. 49. num. 10. Rota recentior. 18. dec. 709. nu. 23. & 24. par. 18. tom. 2. quidquid videatur prius tenuisse Rota antiqua, ex sententia Baldi, dec. 39. n. 3. lib. 2. par. 3. diversor.**

Nec facit, quòd quando, ut in casu, privilegia sunt diversa, ac imperia, unum videlicet altero potentius, ut, quia Camera tractat de lucro captando in quindenniis exigendis, manus verò mortua vice versa tractat de damno vitando, quod sanè sentit in solvendis quindenniis habentibus tractum perpetuum, ac successivum, tunc sicuti unus minor restituitur adversus alium minorem non æquè privilegiatum, ita una Ecclesia adversus aliam pariter non æquè privilegiatam, veluti distinguit *Sfort. Odd. de restitution. in integ. part. 1. quæstion. 18. artic. 4. n. 33.*

Præterquamquòd, etiam si suslineri posset, contrà centenariam dari restitutionem in integrum, adhuc in casu illo non intraret, cum ageretur inter æquè privilegiatos, æquiparatos minori, qualis est tam manus mortua prætendens restitutionem in integrum, quàm Camera Apostolica, *Orsill. ad Afflic. dec. Neapolit. 175. num. 3. & quidem illa, nempe Camera, tanquam possitens, seu constituta in quasi possessione centenaria exigendi quindennia, fovens melius jus, & tanquàm habens pro se assistentiam Juris vigore Constitutionum Apostolicarum eidem quindennia de Beneficiis unitis, deque perpetuis Pensionibus reservatis tribuentium: quia nescio videre, quomodo dici possit de Ecclesia Romana, seu de Camera Apostolica, quòd exigendo quindennia, tractet de lucro captando, quando eidem talis exactio jure competit vigore Bullarum Apostolicarum; ita, ut potius videretur, dicendum, etiam ipsam in hoc tractare de damno vitando, quod aliàs sentiret, si quindennia non perciperet, contrà nequam Bullarum quindenniorum quindennia introducentium ad reparandum damnum Camera Apostolicæ ob indè cessatam impofterum vacationem Beneficiorum unitorum; & è contrà potius videretur, dicendum, manus mortuam, non solvendo quindennia, tractare de lucro captando, cum aliena jactura se ditando, mediante fructuum perceptione ex sibi facta Unione Beneficii, vel ad sui favorem*

reservatione perpetuæ Pensionis; contrà regulam textus in cap. locupletari 47. de regul. Jur. in 6. l. Jure nature 206. ff. cod. l. nam hoc natura 14. ff. de condition. indebit. Barbosa axiom. 39. num. 1. sicque ad summum in casu nostro tam una Ecclesia, quam alia tractaret de damno vitando, in qua hypothesi una contrà aliam non restituitur in integrum, *Sfort. Odd. loc. mox citat. artic. 5. num. 35. in principio, versic. si verò uterque.*

IV. Demùm superset Difficultas, quid dicendum, si post completam centenariam aliquando non fuerint soluta quindennia, an adhuc illa juvetur Camera Apostolica, & assero, adhuc illa juvari, cum præjudicari nequeat juri ex ea per prius quæsito, per aliquos actus contrarios subsequutos, *bon. mem. R. P. D. Piton. Auditor S. M. Benedicti XII. disceptation. Eccles. part. 1. disceptation. 9. n. 29.*

ARGUMENTUM.

Pro condemnanda manu mortua vigore mandatorum judicialium ad solvendum quindennia ex Beneficiis sibi unitis, sive ex perpetuis Pensionibus ad sui favorem reservatis, sufficit citare legitimum illius Procuratorem, Dominum litis effectum, & quando lis est cum Procuratore contestata, non autem necesse est citare ipsam manum mortuam Principalem.

SUMMARIUM.

- 1 Pro condemnanda manu mortua ad solvendum quindennia, sufficit citare legitimum illius Procuratorem, & assertur Ordinat. Reg. Portugall. lib. 3. tit. 2.
- 2 Capitulum citari potest in persona Syndici.
- 3 Laudatur bon. mem. R. P. D. Dominicus de Zaulis.
- 4 Agi potest vel contrà Principalem, vel contrà Procuratorem.
- 5 Citato Procuratore, potest Principalis condemnari.
- 6 Satis est citare Procuratorem, quando iste litis Dominus effectus est.
- 7 Contestata lite cum Procuratore, semper citandus est Procurator.
- 8 Tutius est citare Principalem, & Procuratorem.
- 9 Procurator, post litis contestationem absque legitima causa revocari nequit.
- 10 Talis enim efficitur eo casu Dominus litis.
- 11 Partis appellatione venit tam Principalis, quàm Procurator.
- 12 Factum Procuratoris, censetur factum Partis.
- 13 In his, quæ sunt gravis præjudicii, citandus est Principalis.
- 14 Quod declaratur.
- 15 Procurator Generalis non est Procurator Monasteriorum.
- 16 Laudatur bon. mem. R. P. D. Fatnellus.
- 17 Procurator Generalis Societatis Jesu respondere potest absque comparitione Procuratoris particularis.
- 18 Procurator Generalis Ordinis Predicatorum comparere potest pro singulis Monasteriis.

- 19 Idem dicendum est de Procuratore Generali Carmelitarum .
- 20 Idem dicendum de Procuratore Generali alicujus Religionis habentis communicationem privilegiorum Societatis Jesu, aut Prædicatorum .
- 21 Procurator Generalis Religionum Mendicantium comparere potest pro Monasterio particulari .
- 22 Procurator Generalis Ordinis Mendicantis, aut alterius habentis communicationem privilegiorum, dumtaxat citandus est, intelligendo tamen de Procuratore Generali Ordinis Prædicatorum .
- 23 Procurator Generalis in Curia, alicujus Religionis citandus est, nec sufficit citatio solum Procuratoris particularis, si idem Procurator Generalis protestatus fuerit, nihil fieri, nisi ipso citato .

CAPITULUM CLXXXI.

- A**D subterfugiendum solutionem quindenniorum, ac retardandam debitam executionem mandatorum judicialium, manus mortuæ venit excipiendo de illegitimitate, seu nullitate iudicii, & quidem una ex tribus, ex defectu nempe citationis in persona ipsius manus mortuæ, arbitrata, illam non afficere mandata judicialia contra eandem relaxata ad solvendum quindennia, sub pallio, quod nunquam in iudicio fuerit citata, sed solummodo pulsatus fuerit pro quindenniis legitimus illius Procurator; cum autem malum jus foveat manus mortuæ, resolvitur in præfenti, quod pro condemnanda manu mortuæ vigore mandatorum judicialium ad solvendum quindennia ex Beneficiis sibi unitis, sive ex perpetuis Pensionibus ad sui favorem reservatis, sufficit citare legitimum illius Procuratorem, Dominum litis effectum, & quando lis est cum Procuratore contestata, non autem necesse est citare ipsam manum mortuam Principalem, ad *textum in cap. causam de dolo, & contumac. Valasc. consultation. decif. 144. num. 10. ad fin. tom. 2. idemque cavetur in nostra Ordinatione. Reg. Portugall. lib. 3. tit. 2. eo sanè modo, quo si dirigenda sit citatio adversus Capitulum, Collegium, vel Universitatem, citari potest Capitulum in persona Syndici, Æconomi, vel Procuratoris, gloss. in cap. si Capitulo 5. verbo factam, de concessione. Præbend. in 6. bon. mem. R. P. D. Dominicus de Zaulis doctissimus Jurisconsultus, S. Officii Assessor, ac olim vigilantissimus Uvbi Vicegerens, ad majora præ meritorum cumulo evehendus, nisi de anno 1722. ad Superos evectus esset, ad Patr. Statut. Faventia tom. 1. lib. 3. Rubric. 1. nu. 23. & 24. Pignatell. consult. Canonic. tom. 7. consult. 17. num. 2. & 3. Monacell. formular. legal. præf. Eccles. par. 3. tit. 3. formul. 10. in adnotat. nu. 5. Possb. de manutent. observ. 107. num. 12. in fin. Rota post eund. decif. 520. num. 9. Card. Cavaler. decif. 310. num. 2. Adden. ad Gregor. XV. decif. 584. litera B. & in recentior. dec. 644. n. 5. part. 1. acturus enim contra aliquem bene potest eligere viam sibi bene visam, agendo nempe contra Principalem, vel contra Procuratorem representantem ipsum Principalem, l. fin. C. de Procurator.*
- Omissio, quod Principalis dicitur legitimè citatus, quando citatus fuit ejus Procurator; adeò, ut, citato Procuratore, potest Principalis condemnari, Cypre. Latr. consult. 114. n. 30.

& 35. tom. 2. Card. de Luca de feud. discurs. 33. num. 4. Ubert. de citation. tom. 3. cap. 14. n. 207. Rota coram Gregor. XV. decif. 127. in fin. dec. 32. num. 7. lib. 3. par. 3. diversor. ita, ut satis sit citare Procuratorem, quando iste litis Dominus effectus est, Rota post Post. de manutent. dec. 561. nu. 10. immò eo casu nec sufficeret citatio minus mortuæ Principalis etiam in absentia sui Procuratoris Domini litis effecti, sed semel contestata lite cum Procuratore, semper citandus veniret Procurator manus mortuæ, Vant. de nullitat. defect. citation. num. 85. Baron. de citation. tom. 1. quæst. 26. num. 21. cum seqq. & tom. 2. in addition. ad dict. quæst. 26. num. 8. in principio, versic. & adverte; vel quidquid sit de Jure Canonico, quo cavetur, sufficere citationem in persona Domini, etiam si Procurator sit Dominus litis effectus, nihilominus ad omne pejus, sive melius, tutius est, quòd, si fieri potest, uterque citetur, & in persona utriusque cadat sententia condemnatoria ad solvendum quindennium, Baron. de citation. quæst. 16. n. 275. & quæstion. 26. num. 25. tom. 1. hinc fit, quòd Procurator, post litis contestationem absque legitima causa revocari nequit, cap. querelam 2. de Procurator. l. post litem 17. ff. eod. efficiuntur enim talis, Principalis, & Dominus litis post litis contestationem, cap. 1. cap. is, qui 3. de Procurator. in 6. l. Procuratoribus 2. l. nulla 23. C. eod. l. si defunctus 15. ff. eod. Cyriac. contrav. 396. num. 2. Rota dec. 18. & 146. per tot. de Procurator. in nov. quasi quòd Partis appellatione veniat tam Principalis, quam Procurator, Rota coram Cassador. decif. 3. num. 3. de Rescript. undè factum Procuratoris censetur factum Partis, seu Principalis, dum Procurator, & Principalis pro una, eademque persona reputatur, Rota in recentior. decif. 534. num. 12. par. 19. tom. 2.

Neque obstat, quòd in his, quæ sunt gravis præjudicii (prout revera sunt quindennia habentia tractum perpetuum, ac successivum) incipere non liceat iudicium à Procuratore, sed citanda sit ipsa manus mortuæ Principalis, cap. 1. qui matrimon. accusar. poss. l. si dicitur 56. §. Si presente 4. ff. de eversion. l. aut qui aliter 5. in principio, versic. etsi forte ff. quod vi, aut clam: 14 quia hoc procedit, antequàm lis contestetur, & Procurator effectus sit Dominus litis, non autem in casu nostro, in quo agitur de Procuratore manus mortuæ, cum quo jam reperitur lis contestata, ipsèque effectus Dominus litis, Menoch. de recuper. possessio. remed. 8. quæst. 3. num. 74. Tiraquell. de retract. lignag. tit. 1. gloss. 3. & ultim. n. 8.

Quibus vindicatis VIII. supersunt Difficultates.

1. Cadit Difficultas, quid dicendum, si pro condemnando aliquo Monasterio particulari ad solvendum quindennium citatus fuerit Procurator Generalis Ordinis, non citato Procuratore ipsius Monasterii; utrùm in tali casu sufficiat hujusmodi sola citatio, & assero, illam non sufficere, sed desiderari etiam citationem Procuratoris Monasterii, quia Procurator Generalis totius Ordinis, non est Procurator singulorum Monasteriorum, sed singula Monasteria suos habent particulares Procuratores, qui omnino citandi sunt pro actus validitate, De-

cian. consil. 61. n. 3. Felin. in cap. eam te 7. n. 14. & in cap. cum dilecta 22. nu. 6. antè vers. amplia primò, de Rescript. Barbosa vot. Canonic. decis. 126. num. 303. lib. 3. immortalis ævi R. D. D. Fatinnell. Camera Apostolica Clericorum meritissimus Decanus, ac olim egregius in Urbe Advocatus, post Tract. ad Bull. Congregation. Baron. tom. 2. respons. 14. nu. 8. Rota coram Coccin. dec. 169. num. 8. & dec. 810. num. 4. ac in recentior. decis. 201. num. 2. par. 2. tom. 1. dec. 267. num. 15. par. 4. tom. 2.

II. Insuper Difficultas, quid dicendum in specie de quindenniis debitis à Domo Probationis, seu Novitiatus, à Collegiis, sive à Domo Professa PP. Societatis Jesu; utrùm saltem quoad istam Religionem habentem amplissima privilegia, satis sit in casu citare Procuratorem Generalem totius Societatis Jesu absque alia citatione Procuratoris particularis, ad solvendum quindennium, & resolvo, satis esse, cum talis Procurator Generalis vigore suarum amplissimarum facultatum respondere potest pro singulis Dombus suæ Societatis etiam absque comparitione Procuratoris particularis, *Rota coram Coccin. dec. 810. n. 5. & in recentior. dec. 201. num. 2. propè fin. versic. & licet, par. 2. tom. 1.*

III. Sese offert Difficultas, quid dicendum de quindenniis debitis ab aliquo Conventu particulari Ordinis PP. Prædicatorum, seu S. Dominici; utrùm etiam solus Procurator Generalis totius Ordinis ritè citari possit ad solvendum quindennium, stantibus quoque amplissimis privilegiis, & dico, pari modo talem dumtaxat citandum esse, ob privilegium Bonifacii IX. eidem tribuentis facultatem comparandi pro singulis Monasteriis, *Rota coram Dunozet. Jun. dec. 794. n. 5. tom. 2. Coccin. dec. 810. n. 6.*

IV. Occurrit Difficultas, quid dicendum de quindenniis debitis ab aliquo Conventu Ordinis PP. Carmelitarum; utrùm virtute communicationis, seu participationis privilegiorum sufficiat citare Procuratorem Generalem totius Ordinis ad solvendum quindennium, & resolvo, sufficere, *Barbosa vot. Canonic. decis. 126. num. 303. in fin. lib. 3. Rota coram Coccin. decis. 169. n. 9.*

V. Obvia fit Difficultas, quid dicendum de quindenniis debitis ab aliquo Conventu Religionis habentis communicationem privilegiorum Societatis Jesu, aut Prædicatorum; utrùm etiam in tali casu satis sit citare solum Procuratorem Generalem talis Religionis ad solvendum, pariterque dico, satis esse, *Rota coram Coccin. dec. 169. n. 9. & dec. 810. n. 6.*

VI. Incidit Difficultas, quid dicendum de quindenniis debitis ab aliquo Conventu Religionum Mendicantium, quæ habent ex privilegio Apostolico, quòd Procurator Generalis possit comparere pro Monasterio particulari, ad tradita per *Rot. decis. 267. num. 16. part. 4. recentior. tom. 2.* utrùm virtute talis privilegii sufficiat citare Procuratorem Generalem talium Religionum, non citatis Procuratoribus singulorum Monasteriorum, & moneo, sufficere, nè aliàs privilegium evadat frustratorium.

VII. Collinat Difficultas, quid dicendum de quindenniis debitis à Monasterio Monialium Ordinis Mendicantis, aut alterius habentis

communicationem privilegiorum; utrùm etiam in tali casu sufficiat citare Procuratorem Generalem illius Ordinis, & dico, sufficere, restringendo tamen propositionem ad Procuratorem Generalem Ordinis Prædicatorum, ex traditis per *Rot. coram Dunozet. Jun. dec. 794. num. 5. tom. 2.* quam quidem conclusionem periculololum puto, ac forsan insubsistens extendere ad alios Ordines.

VIII. Tandem concluditur Difficultas, quid dicendum, si Procurator Generalis in Curia, alicujus Religionis protestatus fuit, nihil fieri, nisi ipso citato; utrùm saltem in tali casu ipse sit omninò citandus, non autem sufficiat sola citatio Procuratoris particularis Conventus, & dico, esse omninò citandum Procuratorem Generalem, nec sufficere citare solum Procuratorem particularem, stante dicta protestatione, *Rota recentior. dec. 162. n. 16. par. 16.*

ARGUMENTUM.

Pro solvendis quindenniis citari potest solus Abbas Monasterii, cui unitum est Beneficium, seu ad cujus favorem reservata est perpetua Penfio, nec ad talem effectum citandum est Monasterium.

SUMMARIUM.

- 1 Pro solvendis quindenniis citari potest solus Abbas Monasterii.
- 2 Abbas est legitima persona ad standum in judicio.
- 3 Sufficit citatio solius Superioris Confraternitatis.
- 4 Abbas litigare potest sine mandato Monasterii.
- 5 Habens legitimam administrationem, potest agere sine consensu alterius.
- 6 Procurator habens liberam, agere valet ea, quæ exigunt speciale mandatum.
- 7 Abbas non est Procurator simplex.
- 8 Immo est legitimus Administrator.
- 9 Habet mandatum præsumptum à suo Monasterio.
- 10 Monachi, & Regulares non possunt citari.
- 11 Idèd Prælati, seu Superiores Monachorum citandi sunt.
- 12 Abbas in favorabilibus Monasterio solus comparere potest, non autem in præjudicialibus.
- 13 Qui nullam adducere potest ad sui favorem defensionem, non est citandus.
- 14 In materia concernente interesse totius Monasterii requiritur præcisè illius citatio, non verò sufficere debet sola citatio Abbatis.
- 15 Monasterium ad abundantiorum cautelam citari potest.
- 16 Non tamen ex necessitate.
- 17 Non sufficit citatio solius Abbatis, si in Monasterio vigeant Constitutiones, quibus caveatur, ad illud requiri consensum Monasterii.
- 18 Abbatis, ad instar Abbatis, habet administrationem Bonorum sui Monasterii.
- 19 Refellitur Gonzalez in cap. edoceri 21. num. 2. in fin. de Rescript.
- 20 Non est necessaria citatio Abbatis Generalis.
- 21 Administratio Bonorum Monasterii refidet pendè illius Prælatum.
- 22 Non est citandus Ordinarius, sed sufficit citatio Beneficiorum, seu Rectorum.

- 23 Clerici Ecclesie dicuntur potius constituere Congregationem, quam Capitulum.
 24. Spectante jure presentandi ad Monasterium, non sufficit consensus solius Abbatis, sed requiritur consensus Monasterii.
 25. Ex plurium judicio major maturitas.
 26. Abbas convenire, aut conveniri nequit sine consensu Monasterii.
 27. Reprobatur gloss. in dicto cap. edoceri 21. de Receptis.

CAPITULUM CLXXXII.

Sub specioso defectu citationis Monasterii ad solvenda quindennia pro Beneficio sibi unito, sive pro perpetua Pensione ad sui favorem reservata, putat Monasterium recte dare de nullitate mandati judicialis forsitati ad solvendum quindennia; satis ramen est ad sui validitatem, quod citatus sit Abbas Monasterii, fitmando in presentis, quod pro solvendis quindenniis citari poterit solus Abbas Monasterii, cui unitum est Beneficium, seu ad cujus favorem reservata est perpetua Pensio, nec ad talem effectum citandum est Monasterium, in puncto Rota in Burgen. Quindenniorum decis. 48. per tot. par. 4. diversor. repetit. post Traet. int. Decision. Sac. Rot. Rom. in ordine la III. ibi 3, in una Burgenfi Quindenniorum fuit decisum, sententiam nullam, neque in citatione, neque in ejus relatione pati defectum, non quidem in citatione, quia rite, & valide fuit contra Abbatem Monasterii della Vid exequuta, cum enim haberet liberam administrationem, tenebatur ad defensionem, ideoque ejus apprehensio pro validitate sufficit &c. & quando oportuisset interpellari conventum, satis est, quod monitus fuerit Abbas, ut illum congregaret, eo enim id facere negligente, aut reculante, recte in eum, penes quem jus est congregandi, facta fuit executio &c., Abbas enim habet liberam administrationem, & ipse citatus bene potest certiorare Monasterium, proindeque in causa communi ipse solus convenire, & conveniri valet, cum sit legitima persona ad standum, seu comparandum in judicio tam active, quam passive in causa sui Monasterii, per textum in cap. nullus 18. quest. 2. cap. edoceri 21. de Rescript. ubi Barbosa nu. 1. cum seqq. & Gonzalez Tellez nu. 2. cap. auditis 15. de prescriptio. cap. cum olim 17. de restitution. spoliat. cap. causam, que 9. de Judic. cap. dilectus 18. de Offic. Ordinar. cap. cum venisset 3. de eo, qui mittitur in possessione. causa rei servand. cap. cum dilectus 2. de ordin. cognition. cap. accepimus 6. de fid. instrum. cap. auditis 3. de restitution. in integr. cap. fraternitatem 2. de donation. cap. cum nobis 19. in fin. de electio. cap. is, cui 42. cod. in 6. l. municipibus 97. ff. de condition. & demonstratio. l. item Magistris 14. ff. de part. Obert. de citation. tom. 1. cap. 7. num. 549. Virgil. de legitimat. person. cap. 20. num. 1. ac per tot. Rota in recentior. decis. 466. num. 39. & 40. par. 19. tom. 2. eo ferme modo, quo sufficeret citatio solius Superioris alicujus Confraternitatis, aut Communitatis, sive Universitatis, ad hoc, ut ipsa teneretur ad quindennium, dicta l. municipibus 97. ff. de condition. & demonstrat. Virgil. de legitimat. person. cap. 20. n. 3. cum seqq.

Hinc fit, quod Abbas litigare potest sine mandato Monasterii, cum recte sine mandato Monasterii in judicio comparere potest, Gonzalez Tellez in notis ad cap. 1. num. 6. de Offic. Judic. qui enim habet legitimam administrationem, potest agere sine consensu alterius, l. fin. ff. quod cujusq. universitat. ad instar etiam simplicis Procurator habentis liberam, proindeque agere valentis, & explicare ea, quae exigunt speciale mandatum, l. Procurator, cui 58. ff. de Procurator. unde Abbas, seu alius Praelatus, qui non est Procurator simplex, sed habet titulum honorabilem, & Dignitatem, a fortiori idem poterit, veluti notat Aufser. in addition. ad Capell. Tholosan. decis. 79. num. 1. in fin. immo est legitimus administrator, & caput Monasterii, & tantum habet, ac tam universam potestatem super Bonis sui Monasterii, ac si illa sua propria essent, omniaque gerere videtur nomine Monasterii, cap. ad Apostolicam 16. de Regular. cap. cum ad Monasterium 6. de stat. Monach. Tamburin. de jure Abbat. tom. 3. disputat. 11. quest. 1. num. 3. & quest. 6. nu. 1. Rota in recentior. dec. 373. num. 4. part. 5. tom. 1. cum habeat mandatum praesumptum a suo Monasterio, cui praesert, Rota decis. 525. n. 6. & 7. par. 5. recentior. tom. 2. omisso, quod, immo 10 Monachi, & Regulares non possunt citari, l. in Jus vocari 2. ff. de in Jus vocand. ibi nec eos, qui propter loci religionem inde se movere non possunt, ideo loco, seu nomine eorum citandi veniunt Praelati, seu Superiores, Obert. de citation. tom. 2. cap. 11. n. 319.

Nec obstat, quod Abbas in favorabilibus quidem Monasterio potest solus comparere, non autem in praedjudicialibus, in quibus ob tractum successivum Monachi capitulariter congregari moneri debent, Rota coram Card. Puteo dec. 284. per tot. lib. 3. Card. Seraphin. dec. 1278. num. 3. tom. 2. ac in recentior. decis. 44. num. 16. cum seqq. par. 17. quia in materia solutionis quindenniorum per se clara uti debito- rum in vim Constitutionum Apostolicarum, ratione Unionis Beneficii, seu reservationis perpetuae Pensionis, objectum super defectu citationis Monasterii est valde fragile, cum, etiam illud citatum esset, nullam profecto adducere posset ad sui favorem defensionem, Rota dec. 207. num. 9. par. 4. diversor. decis. 514. n. 19. par. 19. tom. 2. recentior.

Minus obstat, quod, cum in materia solutionis quindenniorum agatur de obligatione Monasterii ad quindennium habente tractum perpetuum, & successivum, proindeque valde praedjudiciali ob interesse totius Monasterii, requiratur praecise citatio Monasterii soluturi quindennium, non vero sufficere debeat sola citatio Abbatis, per textum in cap. sine exceptio- ne 12. question. 2. cap. 1. de his, quae sunt a Praelat. sine consil. Capitul. cap. qui res Ecclesie 2. de reb. Eccles. non alienand. Card. de Luca de Judic. discurs. 8. num. 38. Vant. de nullitat. ex defect. citation. num. 144. Rota coram Gregor. XV. decis. 584. num. 2. ubi Adden. num. 6. Card. Mantie. decis. 309. num. 4. & 5. Duozet. Jun. decis. 731. n. 2. tom. 2. & in recentior. dec. 181. num. 10. par. 10. decis. 430. num. 6. part. 19. tom. 2. quia satis est, quod Unio Beneficii, aut reservatio Pensionis fiat ad favorem Monasterii, ad hoc, ut

remaneat absque alia citatione obligatum Monasterium ad solvendum quindennium de sui natura debitum in talibus casibus; bene verum, quod sufficiat sola citatio Abbatis repræsentantis totum Monasterium; potest enim quidem ad abundantiorum cautelam citari etiam Monasterium, juxta *cap. ex transmissa 16. de præscriptione*. id tamen non intelligitur factum ex necessitate, nec inde evincitur, solum Abbatem per se in judicio comparere non posse activè, aut passivè nomine totius Monasterii, veluti observat *Gonzalez Tellez in cap. edoceri 21. num. 2. in principio, versic. inde non convincitur, de Rescript.*

Quibus dissipatis, VII. supersunt Difficultates.

I. Difficultas, quid dicendum, si in Monasterio vigeant particulares Constitutiones, quibus caveatur, quod ad illud obligandum requiratur consensus omnium Monachorum, seu totius Monasterii; utrùm saltem in isto casu non sufficiat citatio in persona solius Abbatis, sed requiratur etiam citatio in persona omnium Monachorum, seu totius Monasterii pro actus validitate, perque consequens pro demandanda solutione quindenniorum, & videretur prima facie, resolvendum in tali casu non sufficere citationem solius Abbatis, ex congestis ad aliud propositum, per *Rot. in recentior. decis. 252. n. 3. part. 12. dec. 42. per tot. par. 14. dec. 430. num. 7. par. 19. tom. 2.*

Nihilominus contrarium statuendum est; etenim Constitutiones hujusmodi particulares extendi nequeunt ad contractum, seu quasi contractum cum Camera Apostolica, cui debentur quindennia ratione Unionis Beneficii, vel reservationis perpetuæ Pensionis ad normam Bullarum quindenniorum.

II. Difficultas, quid dicendum de Abbatisa, Priorissa, Præsidente, Præposita, vel alio nomine Superiorissa Monasterii Monialium, quæ ratione fragilitatis sexus, & imbecillioris judicii, seu consilii videretur minus, quam Abbas posse obligare suum Monasterium, seu Moniales ad solvendum quindennium ex sola citatione in sua persona; at tamen pari passu assero, sufficere ad hunc effectum solam citationem Abbatis, cum ista adinstar Abbatis habeat administrationem Bonorum sui Monasterii liberam, perque consequens ex sola sui persona possit illa obligare ad quindennium in casu, quo à Monasterio illud debeat, per *textum in cap. dilecti 13. de majoritat. & obedient. Virgil. de legitimat. person. cap. 20. nu. 1. versic. & similiter Abbatisa, juncto versic. diximus, quod ad Monasterium, Tamburini. de jure Abbatis. disput. 32. quesit. 13. num. 1. & per tot. Obert. de citation. tom. 3. cap. 14. n. 50.*

III. Difficultas, quid dicendum, si Mensa Abbatialis non sit communis cum Mensa Conventuali, sed utraque suos habeat separatos redditus, & adhuc resolvo, sufficere citare solum Abbatem pro solvendo quindennio debito à Monasterio: quippe satis est ad hunc effectum, quod saltem utraque Bona sint unita, ac incorporata quoad administrationem, quantumvis per accidens sint distincta quoad fructificationem, *Barbosa in cap. edoceri 21. num. 3. in principio, de Rescript. Capell. Tholosan. decis. 79.*

ubi Ausfer. in fin. quidquid contrarium sentiat, nulla sussultus auctoritate, sed proprio Marte, *Gonzalez Tellez ibid. n. 2. in fin.*

IV. Difficultas, quid dicendum, si citatus fuerit solus Abbas Monasterii particularis; utrùm talis citatio non sufficiat, sed requiratur adhuc pro validitate judicii, citatio Abbatis, seu Prælati Generalis totius Religionis; & dico, non esse necessariam citationem Abbatis Generalis, ad tradita per *Card. de Luca de Judic. discurs. 9. num. 38. in principio, versic. sed non est opus citare.*

V. Difficultas, quid dicendum (arguendo à Clero Regulari ad Sæcularem, seu à Prælato Regulari ad Sæcularem) si facta fuerit Unio Beneficii Capitulo, sive reservata perpetua Pensio ad favorem ejusdem; utrùm eo casu satis sit pro solvendo quindennio citari Decanum, sive alio nomine caput Capituli absque alia citatione totius Capituli, seu Canonicorum, eo modo, quo comprobavimus, satis esse citare ad hunc effectum solum Abbatem absque alia citatione Monasterii; & moneo, negativè fore respondendum ob disparitatem rationis inter Clerum Sæcularem, & Regularem, sive inter Superiorem Sæcularem, & Regularem, cum penès Capitulum, & Canonicos non solum sint Bona communia, sed etiam Bonorum communis administratio; proindeque omnes Canonici citandi veniunt ob commune interesse, ac administrationem, quod non militat in Monasterio, & Monachis saltem quoad administrationem Bonorum, qua carent, illaque refidet penès eorum Prælatum, per *textum in cap. novit 4. cap. quanto 5. cap. ea noscitur 6. de iis, quæ sunt à Prælat. sine consens. Capitul. cap. relationum 2. de testament. Barbosa de Canon. & Dignitat. cap. 14. num. 16. Rota in recentior. dec. 16. num. univ. dec. 183. per tot. par. 1. dec. 252. n. 1. 3. & 5. par. 5. tom. 1.*

VI. Difficultas, quid dicendum, si facta fuerit Unio Beneficii Ecclesiis habentibus Beneficiatos, seu Rectores, sive reservata perpetua Pensio ad eorum favorem; utrùm sufficiat citatio Beneficiatorum, seu Rectorum, ad solvendum quindennium, non citato desuper etiam Ordinario, & respondendum est affirmativè, ex traditis per *Obert. de citation. tom. 3. cap. 14. num. 55. 1.*

VII. Tandem, & ultima Difficultas, quid dicendum, si unitum sit Beneficium, sive reservata perpetua Pensio Ecclesiæ habenti Archipresbyterum, & Clerum; utrùm in hoc casu sufficiat citatio solius Archipresbyteri tantquam capitis, & Primæ Dignitatis repræsentantis Ecclesiam, ac universum corpus politici formatum ex suo capite, aliisque membris, vel requiratur etiam citatio Cleri, & dico, sufficere solam citationem Archipresbyteri: quippe ejusmodi Clerici, etiam si forsitan ad formam Collegii, seu Capituli se congregare soleant, Missam Conventualem, cæteraque divina celebrare, arcam, Syndicum, & massam communem habeant: at tamen, cessante formali, ac rigorosa erectione in figura Ecclesiæ Collegiatæ, prævia auctoritate Apostolica, reliquisque concurrentibus probationibus, ac signis vocis Capitularis, pernecessè concludentibus qualitatem Collegialem, dicitur ut potius

constituere quandam Clericorum, seu Cappellanorum Congregationem, non autem Collegium, seu Capitulum formale repræsentativum corporis Ecclesiæ cum Rectore, seu Præbato, *Card. de Luca de Jurisdictione discurs. 13. num. 6. & 7.*

Præterea cum superius inter relata, & disoluta objecta omiserim reliqua duo referre, cogor hic, licet extrâ ordinem superaddere, prout sequuntur.

- 24 Longè minus obstat, quòd eo modo, quo, spectante jure præsentandi ad Monasterium, non sufficit consensus solius Abbatis, sed adhuc requiritur consensus totius Monasterii Patroni insolidum, *cap. novit 4. cap. quanto 5. cap. ea noscitur 6. de his, quæ sunt à Præbato sin. consens. Capitul. Vivian. in prax. Jurispatronat. part. 2. lib. 5. cap. 3. num. 27.* itâ à fortiori, arguendo à jure honorifico ad jus burfale ob solutionem quindenniorum, quæ majus infert præjudicium, non debet sufficere citatio Abbatis ad solvendum quindennium, sed requiretur citatio Monasterii: quia in tantum in jure præsentandi non sufficit consensus solius Abbatis, sed requiritur consensus Monachorum, in quantum præsentatio cadet in persona magis benemerita, si præsentata fuerit à Monachis, sicquæ à pluribus, quàm si præsentata fuerit à solo Abbate, sicquæ ab uno tantum ob majorem maturitatem, & deliberationem resultantem ex plurium judicio, ac consilio.

- Ejusdem furfuris est objectum ex *gloss. in cap. edoceri 21. verbo debeant, de Rescript. & in cap. 1. verbo legaliter, de Procurator. tenente, Abbatem non posse convenire, nec conveniri sine consensu Monasterii, eo modo, quo Monasterium non potest convenire, nec conveniri sine consensu Abbatis; quia dictum gloss. refellitur per *Barbos. in dicto cap. edoceri num. 3. in principio.**

ARGUMENTUM.

Concesso per Sedem Apostolicam Capitulo, Monasterio, Ecclesiæ, vel alteri Loco Pio, jure exigendi Annatas omnium Beneficiorum in Dioecesi pro tempore vacantium, si postea aliqua ex prædictis Beneficiis uniantur manus mortuæ, non censetur concessum Capitulo, Monasterio, Ecclesiæ, vel alteri Loco Pio jus exigendi quindennia.

SUMMARIUM.

- 1 Aliqua Capitula, præcipuè Cathedralium, potiuntur Indulto Apostolico exigendi dimidias annatas ex Beneficiis vacantibus.
- 2 Basilica Patriarchalis Vaticana S. Petri de Urbe fruuntur dicto Indulto.
- 3 Eodem Indulto gaudent nonnullæ Hispaniarum Ecclesiæ.
- 4 De Metropolitana Toletana, Collegiata Compluten. SS. Justi, & Pastoris.
- 5 Metropolitana Burgen.
- 6 Cathedralis Ciennæ.

- 7 Cathedrales Conchen. Segobien. & Seguntina.
- 8 Cathedrales Oxomen. & Valentina.
- 9 Cathedralis Tracellen. apud Pedemontanos.
- 10 Cathedralis Placentina, apud Parmenses.
- 11 In Normandia, & Parisiis.
- 12 In Ecclesia S. Arduini de Petra Rubra.
- 13 Cathedralis Leodien.
- 14 Ecclesia S. Virgilio Tridentina Diocesis.
- 15 Cathedralis S. Mariæ Majoris Novarien.
- 16 Collegiata S. Gaudentii Novarien.
- 17 In Neapolitano Regno.
- 18 In Gallis.
- 19 In Polonia, & Lusitania.
- 20 Statuta, Constitutiones, aut antiquæ consuetudines de per se super hoc non sufficiunt absque Pontificio diplomate.
- 21 Ex Beneficiis, ex quibus antè Unionem debebatur annata, post Unionem est locus quindenniis.
- 22 Quando tamen annate ex Privilegio Apostolico debebantur Capitulo, vel alteri Loco Pio antè Unionem, post illam non debentur quindennia eidem Capitulo, vel Loco Pio.
- 23 Concesso Capitulo, vel alteri Loco Pio jure exigendi Annatas ex Beneficiis, si postea illa uniantur alteri manus mortuæ, non debentur quindennia Capitulo, vel Loco Pio.
- 24 Religio Hierosolymitana gaudet indulto percipiendi duas annatas ex illius Beneficiis.
- 25 Rejicitur Rota antiqua contrarium tenens, quæ postea opinionem mutavit.
- 26 Privilegium exigendi annatas loquitur de Beneficiis vacantibus.
- 27 Immo loquitur de fructibus, non de quindenniis.
- 28 Aliis manus mortuæ contra omnium iustitiam teneretur solvere duplex quindennium, unum nempe Sedi Apostolicæ, & aliud Capitulo, seu Loco Pio, cui unitur Beneficium.
- 29 Quod est contra mentem Bullarum quindenniorum.
- 30 Per concessionem annatarum factam Capitulo non intelliguntur concessæ etiam annate spectantes ad Sedem Apostolicam.
- 31 Non semper est verum, quòd, licet competat jus exigendi annatas, semper etiam loco annatarum exigi possit quindennia ex Beneficiis postea unitis.
- 32 Antiquitas autè Bullæ 6. Pauli II. §. 3. Bullar. nov. Rom. tom. 1. repetit. post Tract. Int. Constitution. Apostolic. in ordine la 1. loco quindenniorum tunc nondum in forma postea introductorum solvebatur Camera Apostolicæ certum quid, & statuto, seu convento tempore ex propria obligatione manus mortuæ.
- 33 Præjudicium Annatarum ex Unione Beneficiorum, tanquam secundarium, habendum non est in consideratione.
- 34 Per accidens infertur præjudicium Loco Pio ex Unione Beneficiorum ob amissionem annatarum.
- 35 Non bene arguitur ab annatis, quas percipit Camera Apostolica, ad annatas, quas percipit Locus Pius.
- 36 Beneficia absque diminutione conferenda sunt.
- 37 Non militat eadem ratio solvendi quindennia Loco Pio ex Beneficiis unitis, quæ militat in quindenniis Camera Apostolicæ debitis.
- 38 Plura Capitula percipiunt ut plurimum fructus unius anni cum dimidio, Camera verò Apostolica percipit fructus unius tantum anni.
- 39 Quindennia debita Summo Pontifici ob recognitionem universalis dominiæ super omnibus mundi Beneficiis.

quidem singularem, in quo non censetur concessum jus exigendi quindennia ex Beneficiis, ex quibus concessum fuit jus exigendi annatas: & hæc via, ac quidem unica, per quam Beneficia, licet unita, reducuntur ad pristinum statum, in quo erant antè Unionem, ut bene notat *Lotther de re beneficiar. lib. 1. quæstion. 29. nu. 7. in med. versic. hæc igitur*: immò etiam meliorando conditionem, ex alia parte uti verè unita, sicque non ampliùs vacantia, primævo annatarum onere per hæc viam quoque liberantur.

Quibus itaque prænotatis, cum insurgere possit controversia, utrum ex concessione huiusmodi juris exigendi annatas ad favorem Capituli, seu alterius Loci Pii, censetur quoque concessum jus exigendi quindennia in casu, quo Beneficia uniantur manui mortuæ; & negativum dantes responsum, resolvimus, quòd concessio per Sedem Apostolicam Capitulo, Monasterio, Ecclesiæ, vel alteri Loco Pio, iure exigendi Annatas omnium Beneficiorum in Diocesi pro tempore vacantium, si postea aliqua ex prædictis Beneficiis uniantur manui mortuæ, non censetur concessum Capitulo, Monasterio, Ecclesiæ, vel alteri Loco Pio jus exigendi quindennia, veluti in terminalis terminantibus determinat *Spada consil. 94. num. 1. tom. 2. ibi*, licet præsupponatur in quoddam necessarium antecedens, quòd Capitulo de tempore Unionum, de quibus agitur, competeret jus exigendi annatas, non propterea ex hoc de necessitate infertur, quòd in locum annatarum possit etiam exigere quindennia de Beneficiis unitis &c. *per consil. 95. per tot. eod. lib. 2. Lotther. de re benef. lib. 1. quæst. 29. n. 7. ibi*, exponitur differentia inter annatas istas, quæ solvantur Cameræ Apostolicæ &c. & annatas, quæ ex Jure aliquo speciali &c. consueverunt solvi aliquibus Capitulis, quibus propterea eadem quindennia non debentur de unitis &c. *per Rota coram Card. Seraphin. dec. 1. 110. per tot. tom. 2. repetit. post Tract. int. Decision. Sac. Rot. Rom. in ordine la V. ac signanter in principio, & num. 1. 3. 9. 10. cum plurib. seqq. ibi*, Capitulum Burgen. quod tunc ex concessionibus Summorum Pontificum, tunc ex præscriptione immemorabili habet jus percipiendi unam Annatam cum dimidia omnium Beneficiorum vacantium in Diocesi Burgen. pretendebat exigere adinstar Cameræ Apostolicæ quindennia Beneficiorum unitorum &c. & idè Casum commiserat contra diversas Ecclesias, quibus fuerant ab antiquo unita quedam Beneficia &c. allegabatur enim, prædictas Uniones censi factas sine præjudicio Capituli, idè quæ debent ipsi quindennia, quæ subrogata fuerunt in locum annatarum &c. jus autem Capituli, licet sit certum respectu extractionis annatarum; tamen respectu extractionis quindenniorum non esse clarum, cum tale jus neque de Jure communi, neque ex concessionibus Summorum Pontificum, neque ex præscriptione ei competat, sed deducatur ex quadam præsentia interpretatione, quæ habet contra se antiquissimam, & perpetuò observatam consuetudinem non solvendi, prout in dubio præsupponitur &c. cum illud jus,

licet concedatur, esse clarum respectu perceptionis annatæ; tamen non includit de necessitate jus exigendi quindennia &c. in qua quidem decisione receditur à decisione contraria coram eod. Card. Seraphin. la 1401. eod. tom. 2. repetit. post Tract. in ordine la IV. & à dec. 787. par. 4. diversor. Peña dec. 1020. repetit. post Tract. in ordine la VI. signanter in principio, & num. 2. propè fin. §. Respectu Quindenniorum, ibi, Ad multam instantiam Capituli Burgen. dedi Dubium, an per Unionem sic fuerit extinctum, seu deperditum jus Capituli, ut non possit pretendere annatas, quindennia, aut aliam recompensam &c. & utraque Parte informantè, Causa plenè discussa, Rota censuit, Capitulo non deberi annatas, quindennia, neque aliquam recompensam de Beneficiis unitis &c. Respectu Quindenniorum non poterat verè dici extinctum, & deperditum jus Capituli, cum nullum unquam ei tale jus competierit; nasquam enim in Jure cautum reperitur, quòd loco annatæ quindennia debeantur &c. ibique, ut videre est, agitur de Indulto Capituli Cathedralis Ecclesiæ Burgen. in Hispania, tam vigore immemorabilis consuetudinis, quam Privilegii Innocentii VIII. aliorumque Summorum Pontificum, percipiendi annatam cum dimidia ex omnibus Beneficiis in Civitate, ac Diocesi Burgen. vacantibus, & de simili alio Indulto per Sixtum IV. impartito Portionariis Toletanæ Ecclesiæ Cathedralis super jure percipiendi dimidias annatas Dignitatum, Personatum, Administrationum, Officiorum, Canoniarum, Præbendarum, aliorumque Ecclesiasticorum Beneficiorum, deque alio Indulto in Religione Hierosolymitana, percipiendi duas annatas ex illius Beneficiis, juxta ejusdem Statutum. tit. 5. cap. 5. de commun. Thesaur. de quo Rota dec. 275. part. 18. recentior. tom. 1. dec. 494. & dec. 644. ead. part. 18. tom. 2. quiddam contrarium firmaverit Rota antiqua decif. 787. per tot. par. 4. diversor. in Burgen. Quindenniorum, repetit post Tract. in ordine la II. ibi, Fuit resolutum, Capitulo Burgen. deberi quindennium de Beneficio, de quo agitur, ea ratione, quia extrà controversiam est, quòd Capitulum antè Unionem Monasterio factam erat in quasi possessione percipiendi fructus unius anni cum dimidio, omnium Beneficiorum vacantium in Diocesi Burgen. & hoc tam vigore Privilegiorum, quam ex immemorabili consuetudine &c., quia postea eadem Rota recessit, & quidem meliori iudicio, ut videre est in dec. post Tract. in ordine la V. VI. & IX.

Privilegium siquidem exigendi annatas, loquitur de Beneficiis vacantibus eo tempore, quo Beneficia vacant, non autem de eo tempore, quo Beneficia plena sunt, cumque omnes introitus Beneficiorum unitorum ab ipso Papa applicati sint certo loco, nullus alius potest aliquod jus pretendere super ipsis fructibus; immò privilegium loquitur de fructibus Beneficiorum, non verò de quindenniis, quæ proprie non sunt fructus, sed compensatio fructuum: præterquam quòd manus morena, cui esse facta Unio Beneficiorum, gravaretur duplici quindennio, quòd esse absurdum, teneretur enim

enim solvere quoque quindennia Sedi Apostolica; longè magis cum Capitulo, sive alius Locus Pius habeat tantum jus exigendi annatas ad tempus, nempe ad annum, ideòque nimis durum esset, quòd acquireret jus perpetuum exigendi quindennia pro solo jure temporali: porro si hoc admitteretur absurdum solvendi duplex quindennium Sedi Apostolicæ, & Loco Pio habenti jus exigendi annatas, procul dubio duplicata solverentur quindennia, unum nempe quindennium Pontifici, seu illius Camera, & alterum quindennium Loco Pio, contra mentem Bullarum quindenniorum, ut in simili ponderat *Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn. num. 22. ibi: undè si etiam solveretur quindennium, imponderetur unis, & eisdem fructibus duplex onus, cum tamen unum illorum tantum solvendum sit, annata nempe, vel quindennium &c.*

His accedit, quòd, sicuti per concessionem hujusmodi annatarum non intelliguntur concessæ etiam annatæ spectantes ad Sedem Apostolicam in casu provisionum faciendarum in Curia ratione vacationis Beneficiorum in mente reservato, vel ob aliam causam, ob quam litteræ Apostolicæ expediendæ sint in Dataria Apostolica; ita nec intelliguntur à fortiori remissa, seu condonata quindennia spectantia ad solam Sedem Apostolicam, de quibus nulla fit mentio in similibus indultis.

Præterquamquòd non semper quindennia ex necessitate sunt accidentia inseparabilia à jure annatarum; adeò, ut non semper verum sit, quòd, licet competat jus exigendi annatas, semper etiam loco annatarum exigi possint quindennia ex Beneficiorum unitis, *Spada consil. 94. num. 1. vol. 2. Rot. a coram Card. Seraphin. decis. 1410. num. 9. tom. 2. repetit. post Tract. int. Decision. Sac. Rot. Rom. in ordine la V.*

Undè ad attingendam diversam naturam, vel non semper tam uniformem quindenniorum cum annatis, videmus, quòd antiquitus antè *Bullam 6. Pauli II. §. 3. Bullar. nov. Rom. tom. 1. repetit. post Tract. int. Constitution. Apostolic. in ordine la I. pro quindennis, loco quindenniorum tunc nondum, ut postea, introductorum solvebatur ex propria obligatione certum quid Camera Apostolicæ per manum mortuam, ad cujus favorem fiebat Unio Beneficiorum, prævia obligatione de solvendo quid statis temporibus, ut testatur idem *Paulus II. §. 4. ibi, Reliqua verò &c. Beneficia, ut præfertur, unita, pro quibus Camera Apostolicæ Annata, seu alia jura solvi consueverant, vel debebant temporibus retroactis, & de solvendo singulis certis temporibus futuris obligatio in eadem Camera per inadvententiam facta non fuit, Annatam &c. in posterum singulis XV. annis perpetuò sequuturis, eidem Camerario solvere teneantur, & debeant &c., Julius III. Bulla 20. §. 5. eod. tom. 1. ibi, seu alias obligationes de solvendis Communibus, & Minutis Servitiis, ac Annatis &c. aut aliis juribus solvi debitis, & consuetis, factæ non fuerint, & quæ sunt, executioni non demandentur &c., Paulus IV. Bulla 17. §. 1. & 7. eod. tom. 1. ibi, super quibus nulla obligatio in eadem Camera reperiebatur, aut ad obligationem de eis solvendis facien-**

da minimè obligatos fuisse &c., *S. Pius V. Bulla 38. in principio, & §. 3. in principio, tom. 2. ibi, contra pro tempore in Camera Apostolica, aut aliàs ratione Annatarum, Communium, & aliorum Jurium prædictorum semel tantum, aut de XV. in XV. annos solvendorum obligatos &c., Urbanus VIII. Bulla 18. in principio, tom. 5. & Clemens X. Bulla 50. §. 1. in principio, & §. 3. in principio, tom. 6. ibi, & quascumque obligationes per eas dictæ Camera propterea factas &c. remisit, & de illis, ac aliis quibuscumque, quæ prædictæ Camera eatenus solvere quomodolibet obligatæ erant, generalem quietantiam fecit &c., repetit. post Tract. int. Consil. Apost. in ordine la I. III. IV. VI. VIII. & XI. & bene advertunt *Spada consil. 94. num. 1. tom. 2. Lotther. de re benef. lib. 1. quest. 29. nu. 5. Mass. Galles. de annat. nu. 30. in fin. §. Est aliud, ibi, de totius Christianitatis communi consensu, ab antiquissimis temporibus (quod ex regestis Camera Apostolicæ apparet) usu receptum fuit, ut illi, in quorum commodum tales Uniones cedebant, dum singularum Unionum literas expediebant, promitterent, obligarentque se, & successores pro solvendo in futurum, certis conventis temporibus (puta finitis quibuscumque XV. X. & VIII. aut XX. annis) unitorum Beneficiorum annatas &c. Atque ita processum est usque ad tempus Pauli II. Pontificis, qui ejusmodi solutionum varia tempora, ad singulorum XV. annorum iucita reduxit; ab eaque dicti Pauli Pontificis ordinatione, stabilito XV. annorum tempore, tractum est Quindennii nomen, *Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 4. de quindenn. num. 3. ibi, nam antea quidem fiebant Uniones, & illi, qui commo- dum sentiebant ex hujusmodi Unione, obligabant se ergà Camera Apostolicam, & Officiales Annatarum de solvendo Annatam singulis VIII. X. XV. vel XX. annis, prout inter Partes conveniebant; Paulus verò supradictus suscipit omnes conventiones hujusmodi, & quindenniorum solutionem itatuit singulo XV. annis faciendam &c., Card. de Luca de Benefic. decis. 89. n. 3. ibi, inolevit etiam antiquus usus solvendi dicta onera, & annatas pro Ecclesiis, ac Beneficiis unitis, singulis quibusque temporibus, cum aliqua varietate, juxta regionum, vel Beneficiorum, & Ecclesiarum usum. Cum autem ex hac varietate plura resultarent licitia, & inconvenientia, idcirco, ut his con- suleretur, prudenter Paulus II. &c. uniformem regulam desuper statuit &c. ita quandam mediam viam eligendo, præfinitivè uniforme tempus XV. annorum. Atque ex hoc prodiit istud quindenniorum vocabulum &c., *Rot. a coram Card. Seraphin. decis. 1410. num. 10. tom. 2. repetit. post Tract. int. Decision. Sac. Rot. Rom. in ordine la V. ibi, cum anti- quis temporibus, quando fiebant Uniones, illi, in quorum favorem fiebant, obligarent se de solvendo certum quid statis temporibus Camera Apostolicæ &c. Et cum istæ ob- ligationes vario modo, & sub diversis re- porum terminis fierent: tandem Constitutio- ne Pauli II. redactæ fuerunt ad tempus XV. an-****

33 „ XV. annorum &c. „ Nec hoc casu præjudi-
 cium resultans Annatistis, ex Unione Benefi-
 ciorum, tamquam secundarium habendum est
 in consideratione, ut ponderat *Spada sepè præ-*
laudato consil. 94. n. 2. & 3. tom. 2.

„ Ultraquamquod Papa, nniendo, utitur jure
 suo, neminique injuriam facit in re sua, uten-
 do jure suo, dum in Beneficiis est moderator,
 & arbiter, illorumque supremus, ac absolutus
 34 Dominus, licet in consequentiam Loco Pio
 per accidens, ac occasionaliter inferatur præ-
 judicium per Unionem ejusmodi ob amissio-
 nem anuatarum, ut in his præcis terminis
Rota in Burgen. Quindenniorum coram Peza dec.
1020. num. 2. 3. 4. & 6. ibi, „ & Papa, unien-
 „ do, non præjudicat, licet in consequentiam
 „ sequatur præjudicium &c. præsertim, cum
 „ Papa in istis sit moderator, & arbiter, &
 „ utendo jure suo, nemini facit injuriam &c.
 „ & jure suo, non animo nocendi, alteri no-
 „ cet &c. „ *Seraphin. decis. 1410. num. 18. cum*
seqq. tom. 2. ac signanter num. 22. & 23. ibi „
 „ Neque obstat, quod debeamus ad instar Cam-
 „ eræ Apostolicæ, mediantibus quindenniis
 „ præservare jus Capituli; quia hoc præjudi-
 „ cium, quod venit in quandam consequen-
 „ tiam, & secundariò, non habetur in consi-
 „ deratione &c. „ *repetit. post Tract. int. Deci-*
tion. Sac. Rot. Rom. in ordine la V. & VI.

35 Immo non bene arguitur ab annatis, quas
 percipit Camera Apostolica ad annatas huius-
 modi, quas percipit Locus Pius ex privilegio
 Apostolico, cum istæ, & illæ diverso modo,
 diversòque titulo, ac causa percipiuntur, an-
 natæ enim à Loco Pio perceptæ, debentur in
 fructibus, in quibus consistunt Beneficia, puta
 in oleo, vino, vel in similibus, annatæ verò à
 Camera Apostolica perceptæ, non debentur in
 fructibus integri, seu dimidii anni Beneficio-
 rum, sed in pecunia, habita ratione ad æsti-
 mationem unius, vel dimidii anni; illæ insuper
 annatæ à Loco Pio perceptæ, solvuntur eidem
 Loco Pio ex causa merè lucrativa, ac etiam ex
 Jure communi exorbitante, *Spada consil. 94. n.*
9. §. Præterea, lib. 2. Loitner. de re benef. lib. 1.
quest. 29. num. 7. Rota coram Card. Seraphin. in
Burgen. Quindenniorum dec. 1410. num. 11. cum
seqq. tom. 2. repetit. post Tract. in ordine la V. ibi, „
 „ Præterea adest inter istas annatas Capituli,
 „ & eas, quas percipit Camera Apostolica,
 „ magna differentia, tam ratione facti, quam
 „ ratione Juris; nam quantum ad factum,
 „ annatæ, quæ solvuntur Cameræ Apostolice,
 „ regulantur à valore expresso in impetratio-
 „ ne, & non excedant valorem unius anni;
 „ illæ verò, quas percipit Capitulum, non
 „ consistunt in pecunia, sed in ipsismet fructi-
 „ bus, quos propria auctoritate percipit, &
 „ non unius anni solum, sed anni cum dimi-
 „ diò: unde satis deprehenditur, non esse eius-
 „ dem speciei cum annatis Curie, sed & rati-
 „ one Juris differunt; nam annatæ, quæ sol-
 „ vuntur Cameræ Apostolicæ, debentur ex
 „ causa onerosa ob præjudicium, quod resultat
 „ propter Unionem; illæ verò debentur Capitu-
 „ lulo titulo merè lucrativo, ac etiam à Jure
 „ communi exorbitanti &c., *Peza decis. 1020.*
nu. 2. in fin. repetit. post Tract. in ordine la VI.
 „ ibi, nec licet arguere ex jure Cameræ Apo-

„ stolicæ ad jura particularium Ecclesiarum,
 „ & Capitulorum, cum multæ sint differentiæ
 „ inter annatas debitas Cameræ Apostolicæ,
 „ & debitas inferioribus Ecclesiis, ut pruden-
 „ ter fuit consideratum in ultima decisione in
 „ hac Causa facta &c. „ siquidem Beneficia 36
 „ potius absque diminutione conferenda sunt ex
 „ tot. tit. *Decretal. ut Benefic. sine diminutione conse-*
rantur; & annatæ à Camera perceptæ, solvun-
 „ tur eidem Cameræ, eiusque Officialibus aliàs
 „ Annatistis ex titulo, & causa onerosa juxta jam
 „ insinuata; ideòque non militat eadem ratio 37
 „ solvendi quindennia Loco Pio ex Beneficiis uni-
 „ tis, quæ antè eorum Unionem solvebant Loco
 „ Pio Annatas, quæ militat in quindenniis Cam-
 „ eræ Apostolicæ debitis, ad quod optimè ani-
 „ madvertunt auctoritates mox allatæ.

„ Omisso, quòd non solum ratione Juris, sed
 „ etiam ratione facti magnum (ut jam notavi-
 „ mus) intercedit discrimen inter annatas Cam-
 „ eræ, & illas Loci Pii, cum, exempli causa,
 „ plura Capitula, ut plurimum, percipiunt fru- 38
 „ ctus unius anni cum dimidio, Camera autem
 „ Apostolica percipit fructus unius tantum anni,
 „ ut egregiè ponderat *Rota prælaudata dec. 1410.*
num. 13. coram Card. Seraphin. tom. 2. repetit. post
Tract. in ordine la V.

„ Quindennia insuper (ut ità inquam) Came- 39
 „ ralia, debentur ex speciali ratione, ob reco-
 „ gnitionem nempe universalis domini, quod
 „ Papa habet in omnibus Beneficiis totius Orbis
 „ Catholici, prout annatæ eidem ob recognitio- 40
 „ nem eiusdem domini loco Decimarum Ecclesiasti-
 „ cæ debentur, juxta *Bullam 17. Pauli II. §. 1.*
Bullar. nov. Rom. tom. 1. Bullam 38. S. Pii V.
§. 3. in principio, tom. 2. Bullam 18. Urbani VIII.
in principio, tom. 4. Bullam 50. Clementis X. §. 3.
in principio, & §. 6. in principio, tom 6. Bullam
S. M. Clementis XI. editam 23. Novembris 1704.
& Bullam ejusdem editam 24. Januarii 1705.
repetit. post Tract. int. Constitution. Apostolic. in
ordine la V. VI. VIII. XI. XII. & XIV. annatæ
 „ verò ex Pontificio Indulto, sive ex immemora-
 „ bili præscriptione habente vim tituli, & Indul-
 „ ti, seu Privilegii, dumtaxat debentur Loco
 „ Pio, sicque ob rationis disparitatem non pos-
 „ sunt deberi etiam quindennia; cum igitur Bul-
 „ læ quindenniorum loquantur solummodo de
 „ quindenniis Cameræ Apostolicæ debitis ob di-
 „ ctam rationem, non sunt extendendæ ad Lo-
 „ cum Pium, cui annatæ debentur ex peculiari
 „ Indulto, ac ex diversa causa, cum aliàs quin- 41
 „ dennia non debeantur de Jure communi, nec
 „ in Jure reperitur cautum, illa debri loco anna-
 „ tarum, sed eadem bene debentur de Jure spe-
 „ ciali Summorum Pontificum; si etenim de Jure
 „ communi deberentur, supersuè profectò fuisset
 „ Bullæ Apostolicæ super quindenniis editæ,
 „ & falsæ quoque causæ inibi enunciatæ, veluti
 „ argutè ratiocinatur *Spada consil. 95. n. 1. §. Quò*
verò ad quindennia, & num. 2. lib. 2. ibi „ nul-
 „ „ libi enim in Jure reperitur cautum, quòd
 „ loco annatæ debeantur quindennia &c. quia,
 „ si de Jure loco annatæ fuissent debita quin-
 „ dennia, non solum illa Bulla superflua fuisset,
 „ set, sed etiam causæ in illa narratæ, fuissent
 „ falsæ: nempe quia per Unionem nullum præ-
 „ iudicium factum fuisset Cameræ Apostolice,
 „ si ergò Jure speciali hoc concessum fuit &c.
 „ Ca-

33 Camera Apostolicæ, & eius Officialibus,
 33 sequeretur, quod Jus commune vigeret in
 33 contrarium &c. 33 *Capon. contro. 32. num. 37.*
 33 ibi 33, quindennia non sunt nota de Jure com-
 33 muni, sed debentur ex privilegio &c. 33 *Rota*
 33 *coram Card. Seraphin. dec. 1401. num. 3. 4. & 5.*
 33 *tom. 2. ibi* 33, & hæc facultas non competat de
 33 Jure communi, sed ex quodam speciali pri-
 33 vilegio &c. non de Jure communi, cum ei
 33 nota non sint quindennia &c. 33, & *dec. 1410.*
 33 *num. 29. in principio, eod. tom. 2. ibi* 33, Privi-
 33 legium enim huiusmodi concessum Cameræ,
 33 non competeat de Jure communi &c. 33
 33 *Peña dec. 1020. num. 2. circa fin. §. Respectu*
 33 *Quindenniorum*, ibi 33, satis deducitur, jus
 33 quindenniorum non esse in Jure communi
 33 fundatum, sed de speciali privilegio Came-
 33 ræ Apostolicæ reservatum &c. Nam si de
 33 Jure communi loco annatæ quindennia fuis-
 33 sent debita, non erat necesse de illis specia-
 33 lem legem ferre &c. 33, *repetit. post Tract. int.*
 33 *Decision. Sac. Rot. Rom. in ordine la IV. V. & VI.*
 42 Nec Locus Pius habens jus exigendi annatas,
 habet jus conferendi, prout habet Papa, ideo-
 que minus capax consequendi, veluti bene ob-
 servat *Rota mox relata dec. 1410. num. 28. & 29.*
coram Card. Seraphin. ibi : *jus hoc quindenniorum*
introducendum favore Cameræ, non est trabendum in
exemplum à Capitulo non habente jus collationis,
prout habet Papa &c. ita 33, ut, puta, Capitula
 inferiora, præterire possint quindennia, non
 satis est, ea potuisse præterire annatas antè
 Beneficiorum Unionem: quippè etiam Camera
 Apostolica antè Beneficiorum Unionem præ-
 terire poterat annatas ex Beneficiis Consistori-
 alibus, seu Maioribus, & ex aliis inferioribus,
 seu minoribus, excedentibus nempe XXI V. Du-
 catos auri de Camera juxta notissimas Bullas,
 actamen non inde poterat præterire quoque
 quindennia ex Beneficiis manui mortuæ postea
 unitis: ideoque necessaria fuerunt Bullæ Apo-
 stolicæ super quindennis emanatæ favore Cam-
 eræ Apostolicæ; eodem ferè modo, ut puta
 Capitula etiam ad instar Cameræ Apostolicæ
 possint præterire quindennia ex Beneficiis
 unitis, debent prius consequi speciales concessio-
 nes super quindennis, vel saltem ad omne
 43 peius docere de immemorabili præscriptione,
 & quasi possessione antiquissima, seu centenaria
 exigendi quindennia, sicuti docent de spe-
 cialibus concessionibus, seu de immemorabili
 perceptione annatarum, veluti in puncto ad-
 vertit *Panmoll. dec. 4. num. 7. tom. 1. repetit. post*
alterum nostrum Tract. de Quindennis inter
Decision. exter. in ordine la I. ibi 33, undè quinden-
 33 niorum exactio locum habet non solum ad
 33 favorem Cameræ, & cæterorum ab ea jus
 33 habentium, sed etiam ad favorem Capituli
 33 habentis jus percipiendi annatas Beneficio-
 33 rum vacantium in Diocesi, si iniantur,
 33 dummodò Capitulum reperitur in posses-
 33 sione exigendi quindennia, secus autem, si
 33 non reperitur in dicta possessione, licet per-
 33 cepisset annatas de Beneficiis, antequam
 33 unirentur &c. & ex identitate rationis exten-
 33 ditur etiam ad favorem aliarum personarum
 33 non expellarum, simile jus habentium,
 33 quibus Summus Pontifex censetur non mi-
 33 nus prospicere, & eorum interesse consulere,
 33 quàm ipsi Camera Apostolicæ &c. 33 *Rotæ*
 33 *coram Card. Seraphin. dec. 1401. num. 3. & 5.*
 33 *tom. 2. repetit. post Tract. int. Decision. Sac. Rot.*
 33 *Rom. in ordine la IV. ibi* 33, licet probetur im-
 33 memorabilis quasi possessio Capituli exigendi
 33 Annatas, & dimidias; tamen, cum non con-
 33 stet, quòd aliquo tempore exegerit quinden-
 33 nia ex Beneficiis de antiquo unitis &c. vide-
 33 tur nullum jus competere Capitulo exigendi
 33 quindennia ex Beneficiis &c. unitis &c. Al-
 33 terum caput difficultatis fit in eo, quòd non
 33 constat, Capitulum aliquo tempore perce-
 33 pisse quindennia Beneficiorum de antiquo
 33 unitorum &c. quia tamen non ostenditur ex
 33 adverso aliqua solutio quindennis, & satis
 33 antiqua videtur ista consuetudo non solven-
 33 di, Domini voluerunt, ut reservaretur vi-
 33 dendum, an ista consuetudo non solvendi de
 33 unitis de antiquo tempore, possit inservire
 33 pro consuetudine interpretativa alterius con-
 33 suetudinis percipiendi annatas, à Summis
 33 Pontificibus approbatæ, & confirmatæ: 33
 33 *decis. 1410. num. 1. 3. 6. 10. & 25. in fin.*
 33 *coram eod. Card. Seraphin. eod. tom. 2. repetit.*
 33 *post Tract. in ordine la V. ibi* 33, Reservatum
 33 tamen fuit, ut videretur, cum præsupposito,
 33 quòd ista quindennia hæcenus nunquam
 33 petita, neque exacta fuerint; an talis non so-
 33 lutio quindenniorum possit inservire pro
 33 consuetudine interpretativa &c. ut non te-
 33 neantur ad eorum solutionem &c. jus autem
 33 Capituli, licet sit certum respectu exactio-
 33 nis annatarum; tamen respectu exactio-
 33 nis quindenniorum non esse clarum, cum tale jus &c.
 33 neque ex præscriptione ei competat, sed de-
 33 ducatur ex quadam præsentia interpretatione
 33 ne, quæ habet contrà se antiquissimam, &
 33 perpetuò observatam consuetudinem non
 33 solvendi, prout in dubio præsupponitur &c.
 33 Præterea per hæc consuetudinem derogari ju-
 33 ri Capituli; ideoque requiri, ut sit præscri-
 33 pta, & quòd sit obtenta, non obstante in-
 33 terpellatione, per contradictionem &c. Uni-
 33 de, cum habeamus initium quindenniorum
 33 certum, & indubitatum, videtur, non posse
 33 ex immemorabili annatarum exactio-
 33 nis ferri ad immemorabilem exactio-
 33 nis quindenniorum, quorum initium est certum, &
 33 exclusivum immemorabilis consuetudinis &c.
 33 cum præsupponatur, hæc quindennia nun-
 33 quam fuisse per Capitulum exacta, neque
 33 hæcenus docuit Capitulum ullo unquam
 33 tempore à quoquam illa exegisse &c. 33, nè
 33 aliàs melioris sint conditionis Capitula infe-
 33 riora, quàm ipsa Camera Apostolica, & Papa
 33 ipse, ad quod evitandum absurdum omnis su-
 33 menda est interpretatio; nè aliàs (addendo
 33 absurda absurdis) magis possit inferior, quàm
 33 Superior, *Card. de Luca de fideicommiss. discurs.*
 33 *120. num. 6.* quando è contrà ut non debeatur
 33 quindennia Capitulo, seu alteri Loco Pio, suf-
 33 ficit, quòd doceatur de possessione libertatis
 33 illa non solvendi; quasi hinc bene arguatur,
 33 nullum jus super præsentis quindennis compe-
 33 tere, quo exigi procul dubio non omitteren-
 33 tur, si illa Jure deberentur, *Spada consil. 94. n.*
 33 *4. cum seqq. & per tot. lib. 2. ibi* 33, quia possessio
 33 libertatis inducitur per solam negligentiam
 33 ulus &c. Si ergò ista sola possessio per non
 33 ulum

„ usum potest inducere prescriptionem libertatis , & sic tollere jus servitutis alteri competens , multo magis deservire poterit in dubio pro declaratione , quod non competat &c. sicut igitur istud non agere cum cursu longissimi temporis potest tollere jus competens , ita multo magis in dubio poterit declarare , quod jus non competat &c. undè sequitur , quod , cum tanto tempore Capitulum permiserit , Moniales quasi possidere istam libertatem , credendum sit , illud permississe , quia cognoverunt , quod nullum ipsi super huiusmodi quindenniis jus haberent &c. super libertatis est jam quæsitum Monialibus , & cum Capitulum per tot annos vixerit absque illis quindenniis in Beneficiis jam unitis , manifestè patet , quod Uniones jam factæ damnæ considerabæ illi non intulerunt &c. , *Rota coram Card. Seraphin. decif. 1410. num. 3. tom. 2. repetit. post Tract. int. Decifion. Sac. Rot. Rom. in ordine la V.*

46 Ut igitur Capitulum , sive alius Locus Pius , adinstar Cameræ Apostolicæ , exigere valeat quindennia pro Beneficiis unitis , pro quibus antè eorum Unionem ex Indulto Apostolico exigebat annatas , docere debet de speciali Indulto pariter Apostolico exigendi quoque quindennia , quale habet Capitulum Cathedralis Ecclesiæ Casaraugustanæ in Regno Aragoniæ , ex concessione Pauli V. vigore Brevis desuper expediti die 23. Octobris 1608. de quo meminit *Saravia de Jurisdiction. Adjuntor. questio. 29. num. 13. cum seqq. & num. 49. & 50. repetit. post Frances de Eccles. Cathedral. ibi. , In hac Sede de Casaraugustana Coadiutores & annatas solvant juxta Breve Pauli V. de anno 1608. die 23. Octobris concessum &c. Dixi. Coadiutores annatas solvere , cum solvant quindennia , quia annatis succedunt quindennia &c. Non obstat , quod in hac Sede Coadiutores quindennia solvant , solvant enim ex speciali clausula , quæ in Pauli V. gratia , seu Brevis reperitur , quia solvere compelluntur habentes jus vel in Beneficio , vel ad Beneficium &c. , prout eodem privilegio Pontificio potitur Capitulum Cathedralis Ecclesiæ Burgen. in Regno Castellæ , ex concessione S. Pii V. de anno 1566. teste *Rota decif. 787. num. 1. par. 4. diversor. ibi. , quindennium eidem Capitulo meritò debetur &c. ex privilegio Pii V. &c. , & coram Card. Seraphin. dec. 1401. nu. 3. in fin. & n. 5. in principio , tom. 2. ibi. , facultas ista percipiendi quindennia primùm concessa fuerit à fel. rec. Pio V. anno 1566. &c. & ad hoc infervere privilegium Pii V. &c. , decif. 1410. in principio , & num. 29. in med. cod. tom. 2. ibi. , Capitulum Burgen. &c. pratendebat exigere adinstar Cameræ Apostolicæ quindennia Beneficiorum unitorum etiam antè privilegium fel. rec. Pii V. &c. impetrando novum privilegium à fel. rec. Pii V. pro quindenniis futurarum Unionum &c. , *Peña decif. 1020. n. 4. in principio , 5. Quid si. ibi. , sicut jam factum fuit per Indultum Pii Papæ V. &c. , Dunozet. Sen. decif. 13. num. 1. & 2. ibi. , cum eo præsupposito , quod quindennia deberentur Capitulo Burgen. de omnibus Beneficiis unitis etiam antè fel. mem. Pii V. concessionem***

„ &c. , *repetit. post Tract. int. Decifion. Sac. Rot. Rom. in ordine la II. IV. V. VI. & VII.*

47 Nec facit in contrarium , quod , Papa , uniendo Beneficia , ex quibus antè eorum Unionem debebatur annata , censetur ad instar Cameræ Apostolicæ vel præservare jus Capituli , seu alterius Loci Pii habentis jus annatarum , mediantibus quindenniis per manus mortuam eidem Capitulo , seu alteri Loco Pio in futurum solvendis , ut hæc via refarciatur damnum , quod ex Unione Beneficiorum passurum est Capitulum , sive alter Locus Pius ob cessationem vacationum , perindèquè amissionem annatarum , *Rota coram Card. Seraphin. decif. 1401. num. 5. tom. 2. repetit. post Tract. in ordine la IV. quia præiudicium huiusmodi uti secundarium , non venit considerandum ; valdèque absolum esset , quod Papa in Unionibus faciendis , facere deberet mentionem præiudicii in dè provenientis , cum ipse sit Dominus omnium Beneficiorum , & ex tali actu inferatur maius præiudicium Ordinaris Collatoribus , quorum tamen nunquam requisitus fuit consensus , ut , recedendo à contraria decif. 1401. num. 5. coram Card. Seraphino , postea firmavit *Rota coram eodem decif. 1410. num. 22. versic. neque obstat , & num. 23. & num. 29. in fin. versic. & valdè absolum , tom. 2. repetit. post Tract. in ordine la V. ita , ut nulla hodiè faciendæ sit vis in citata dec. 1401. num. 5. in principio , cum illa fuerit revocata per citat. dec. 1410.**

49 Minùsque obstat , quod saltem deberet Papa facere Capitulo , seu alteri Loco Pio aliquam recompensationem loco quindenniorum in casu , quo ipsis non esset locus ; quia ridiculum esset , quod Capitulum , sive alter Locus Pius habens jus exigendi annatas ex speciali gratia Sedis Apostolicæ , posset contrà illam pratendere aliquam recompensationem , *Spada consil. 95. num. 12. in fin. versic. quò verò. & num. 13. lib. 2. Rota coram Peña dec. 1020. num. 3. in fine s. Ex prædictis , repetit. post Tract. in ordine la VI.*

51 Nullius in super momenti est , illatio ex dec. 1. sive unice. aliàs 871. de sepultur. in antiqui. ubi habetur , Antonianos , idèst (ut puto) Fratres Ordinis S. Antonii Abbatis Viennen. habentes ex privilegio Apostolico , & de consuetudine jus exigendi in Curia Romana de sepulturis , & funeralibus Curthesanorum in Ecclesiis Parochialibus tumulatorum , dimidiam partem , in Ecclesiis verò Collegiatis solvi quartam , recipere posse adhuc dimidiam , sicut priùs , quantumvis aliquæ Parochiales postea erectæ fuerint in Collegiatis ; quia , utraqùod illa non est decisio , sed tantum disputatio illius conclusionis ad partes ; & nihil in ea firmatur , advertendum est , quod ibi remanebat idem status Parochialitatis , & consequenter adhuc verificabatur conditio illa , & eventus de sepulturis Cortigianorum , politorii , & Latino vocabulo Aulicorum , seu Curialium , qui in illa Ecclesia adhuc tumulabantur , *Spada prelaudato consil. 95. num. 10. versic. sic etiam , lib. 2. Rota post Tract. dec. 9. n. 6.*

54 Minoris ponderis est alia illatio ex Clement. 1. de Censibus , ubi Religiosi tenentur subire onera incumbentiæ Ecclesiis sibi unitis ; quia hoc verum est in oneribus certis , & quorum conditio , ac eventus adhuc purificatur ; quod in ca-

- 55 In nostro non militat, cum debitum conditionale ante eventum conditionis non debeat, ut respondet *Spada mox allegato consil. 95. n. 11. & 12. lib. 2. Rota coram Peña dec. 1020. num. 5. & 6. repetit. post Tract. in ordine la VI.*
- Eadem laborat irrelevantia obiectum, quod, cum jus percipiendi annatas, verisimiliter à Papa concessum sit Capitulo, sive alteri Loco Pio, ob argumentum cultus divini, ut nempe diligentius, ac alacrius deserviat in divinis, & onera eis incumbencia, facilius perferantur, *Saravia de Jurisdictione Ad junctorum questione 29. num. 14. Rota dec. 139. n. 1. 4. & 10. par. 2. dirversor. adco, ut, si & jus percipiendi quindennia, consequutivè concessum non intelligatur, diminuitur cultus divinus, nec adeo accuratè, ac diligenter deservitur Ecclesiæ, ob diminitas hac via distributiones quotidianas: quia si in Brevi concessio apparuerit, causam finalem concedendi annatas, puta Capitulo, fuisse augmentum cultus divini, nè aliàs ob reddituum tenuitatem minus diligenter deserviat Ecclesiæ, adhuc in tali casu non censeretur etiam concessum jus percipiendi quindennia: immò cum in omnibus ferè concessionibus exprimat pro causa finali augmentum cultus divini, non est in praxi tutum contrarium tenere, nè hoc in modo per indirectum Capitulo sibi arroget jus exigendi quindennia.*
- 60 Denique non retragatur, quòd Papa, uniendo Beneficium Pensione gravatum, alicui debita, non intelligitur velle tollere jus Pensionario; quia, cum tunc agatur de jure presentis, & certitudinaliter competente, non censetur illatum præiudicium, *Spada consil. 95. num. 9. vol. 2. Rota coram Peña dec. 1020. nu. 4. in principio, §. His fundamentis, repetit. post Tract. in ordine la VI.*
- 61 Superest modò Difficultas, quid dicendum, si præcesserit transactio super solutione huiusmodi quindenniorum faciendi Capitulo, seu alteri Loco Pio per prius habenti jus annatarum, & dico, nisi esset concordia confirmata, & approbata à Sede Apostolica, ea non obstante adhuc non deberi quindennia Capitulo, seu alteri Loco Pio, uti ex erroneitate conventa,
- 62 & quia transactio carens confirmatione, seu approbatione Apostolica, non potest ligare successores in Beneficiis, tamquam in se continens obligationem respicientem tractum perpetuum, ac successivum, proindeque læsiva, *Card. de Luca miscellan. Eccles. discurs. 5. sub nu. 29. Turricell. de reb. Eccles. non alien. cap. 1. num. 9. & cap. 25. num. 22. ac in puris terminis quindenniorum, Rota coram Duozet. Sen. dec. 13. n. 5. cum seqq. nòlque suprà Cap. CLXXV.*

ARGUMENTUM.

Privilegium Apostolicum super jure exigendi quindennia ex Beneficiis, ex quibus per prius eidem Loco Pio concessum fuerat Privilegium pariter Apostolicum super jure exigendi Annatas, non comprehendit Beneficia unita antè prædictum Privilegium, sed Beneficia tantum unienda post dictum Privilegium.

- 1 Privilegium Apostolicum super jure exigendi quindennia comprehendit dumtaxat Beneficia unienda post dictum Privilegium.
- 2 Privilegium, uti stricti Juris, non est extendibile de tempore ad tempus.
- 3 Natura legis est futuris prospicere, non autem præterita respicere.
- 4 Materia alicujus regule non est effectus præteritus.
- 5 Lex nova imponens austeriorem vitam Regularibus, non trahitur ad receptos antè legem.
- 6 Recensentur absurda, quæ aliàs sequerentur, si lex, seu Constitutio respiceret præterita.
- 7 Quis divinare nequit, quid statuendum sit.
- 8 Quod nondum est in rerum natura, sciri nequit.
- 9 Lex, sive Constitutio fertur ut regula humanorum actuum, & statuetur novam regulam.
- 10 Constitutio Innocentiana super statutariis successio-nibus non comprehendit, nisi casus futuros, non autem successiones præterita delatas.
- 11 Privilegium loquens de inducenda obligatione, trahi nequit ad præterita, sed respicit futura.
- 12 Privilegium latè interpretandum est contra concedentem, & strictè contra tertium.
- 13 Interpretandum est, ut quò minus ledat.
- 14 Latè interpretandum est, si est conforme Juri communi.
- 15 Quindennia non debentur de Jure communi, sed bene tantum de Jure speciali Summorum Pontificum.
- 16 In dubio potior esse debet causa tractantis de damno vitando, quam tractantis de lucro captando.
- 17 Verba dubia Privilegii sunt interpretanda contra illum, in cujus favorem fuit concessum.
- 18 Privilegia non sunt multiplicanda.
- 19 Casus venit per comprehensionem, non verò per extensionem.
- 20 In materia, quantumvis stricta, comprehenditur casus, ad quem possunt verba privilegii extendi, lato sumpto vocabulo, si modò subsistat eadem ratio.
- 21 Privilegium respicit quoque præterita.
- 22 Rescriptum ad præterita extenditur.
- 23 Declaratur cap. ad audientiam 5. de Eccles. ædific.
- 24 Si appareat de voluntate Legislatoris, comprehendendi etiam præterita negotia, tunc super non-comprehensione quælibet dubitatio cessare debet.
- 25 Non confli-to de mente Legislatoris, privilegium trahitur ad res tantum futuras.
- 26 Sententia dicitur lex particularis.
- 27 Eadem respicit præterita.
- 28 Eadem propriè non est lex.
- 29 Lex, seu Constitutio nihil aliud est, quam dictamen rationis.
- 30 Corrigendum est quicquid illicitè patrat.
- 31 Expenditur cap. cum tu 5. de usur.
- 32 Usura est prohibita de Jure divino.
- 33 Pecunia de sui natura sterilis est, nec generat pecuniam.
- 34 In materia usuraria lex respicit etiam præterita.
- 35 Declaratur l. ut nullo modo 28. C. de usur.
- 36 Lex non percuteus usuras omni Jure damnatas, sed prædiens dumtaxat ad excessum moderandum fructuum aliàs licitorum, intelligenda est de solis contractibus futuris.
- 37 Expenditur Clement. ut ii 2. de ætat. & qualitat. ordin.
- 38 Declaratur dicta Clement.

- 39 *Affertur Intellectus* cap. si quidam 10. quæst. 1. cap. ad audientiam de Reſcript. cap. cum in cunctis 7. §. Inferiora de election. cap. 1. de consuetud. in 6. cap. si a subdelegato 14. de Offic. Judic. Delegat. in 6. Clement. unic. de probation. Clement. unic. de immunit. Eccles. l. fin. C. de pact. pignor. l. unic. C. de contract. Judic. l. Curiales 7. l. Samaritanorum 17. C. de Heretic. l. vacantia 4. C. de Bon. vacant. lib. 10. l. neminem 5. C. Theodof. de Canon. fumentar. Urb. Rom. & l. unic. eod. C. Theodof. de action. cert. temp. finiend.
- 40 *Adducitur* cap. quoniam 40. de ſimon.
- 41 *Lex declarativa legis antiquæ comprehendit non ſolum futura, ſed etiam præterita.*
- 42 *Lex non declarans veterem legem, nihil denuo ſtatuit.*
- 43 *De ſure antiquo prohibetur aliquid recipere pro ingreſſu Religionis.*
- 44 *Affertur intellectus* cap. cum in Magiſtrum 49. de election. cap. licet Canon. 14. eod. in 6. cap. unic. in fin. de Cleric. non reſid. in 6. cap. ex frequentibus 3. de institution. cap. aqua 9. de consecration. Eccles. cap. unic. de postulation. Prælat. cap. fin. de ſponſ. duor. & Clement. 1. de uſur.
- 45 *Privilegium, adinſtar legis, ubi non diſtinguit, neque nos diſtinguere debemus.*
- 46 *Mens legis, & Legislatoris, ſive mens privilegii, & privilegiantis potius, quam verba, inſpicere debent.*
- 47 *Lex non eſt poſita verbis, ſed rebus.*

CAPITULUM CLXXXIV.

Occasione conſeſſionis Apoſtolicæ ſuper jure exigendi quindennia ex Beneficiis, ex quibus idem Locus Pius perantæ percipiebat Annatas ex conſeſſione pariter Apoſtolica, facile oriri poteſt controverſia ſuper intelligentia, ſive interpretatione Privilegii; utrum nempe illud comprehendat, nec ne etiam Beneficia unita antè Privilegium, vel comprehendat dumtaxat poſt Privilegium unienda: idè reſolvimus in præſenti, quòd Privilegium Apoſtolicum ſuper jure exigendi quindennia ex Beneficiis, ex quibus per prius eidem Loco Pio conſeſſum fuerat Privilegium pariter Apoſtolicum ſuper jure exigendi Annatas, non comprehendit Beneficia unita antè prædictum Privilegium, ſed Beneficia tantùm unienda poſt dictum Privilegium, ut in puncto firmat *Rota decif. 690. num. 4. in principio, part. 4. diverſor. ibi*, quòd ſi propter multitudinem Beneficiorum unitorum, Uniones ceperunt eſſe Capitulo damnosæ, ſatis, quòd in futurum illi conſulatur &c. ſicut jam factum fuit per indultum Pii Papæ V. *& eoram Card. Seraphin. decif. 1410. in principio, & n. 29. tom. 2. ibi*, Capitulum Burgen. quod ſivè ex conſeſſionibus Summorum Pontificum, ſivè ex præſcriptione immemorabili habet jus percipiendi unam Annatam cum dimidia, omnium Beneficiorum vacantium in Dioceſi Burgen. prætendebat exigere ad inſtar Cameræ Apoſtolicæ quindennia Beneficiorum unitorum etiam antè privilegium ſel. rec. Pii V. & idè Cauſam committerat contra diverſas Eccleſias, quibus fuerant ab antiquo

„ unita quædam Beneficia &c. ex quibus tollitur, quòd dicitur in utroque caſu ad eſſe paritatem rationis, & tacitè hoc videtur fateri „ Capitulum, impetrando novum Privilegium „ à ſel. rec. Pio V. pro quindenniis futuratum „ Unionum; ſi enim hoc jus ipſi competeſcit „ antè, fruſtratur illud ad cauſeliam confirmari, „ ſed ſufficiat illud ad cauſeliam confirmari, „ re &c. „ *repetit. poſt Tract. int. Decifion. Sac. Rot. Rom. in ordine la V. & VI. quippè privilegium uti ſtricti Juris, ac à Jure exorbitans, ſicque uti odioſum, non eſt extendibile de tempore ad tempus, etiam concurrente identitate, vel majoritate rationis (quantumvis id in Privilegio expreſſè caveatur) cap. porro 7. cap. quanto 26. de privileg. cap. ſuſceptum eod. in 6. l. fin. ff. de Conſtitution. Princip. Salgad. labyrinth. credit. part. 1. cap. 7. num. 39. & de Reg. Præſc. par. 3. cap. 9. nu. 204. Carleval. de Judic. tom. 1. tit. 1. diſput. 8. num. 6. & tit. 3. diſput. 23. n. 41. Pareja de Inſtrum. edit. tit. 2. reſol. 6. à num. 28. & 350. Mareſcotti. var. reſol. lib. 2. cap. 85. per tot. Garz. de nobilit. gloſſ. 6. num. 41. verſic. præterea, Oldrad. de liter. Princip. prælu. 11. nu. 3. cum ſeqq. Card. de Luca de ſervit. diſcurs. 61. num. 13. de Jurisdic. diſcurs. 31. num. 10. de ſurepatronat. diſcurs. 50. num. 8. de feud. diſcurs. 92. ſub num. 7. verſic. reſpectendo, & de Regalib. diſcurs. 202. nu. 2. ego in altero Tract. de Quindenn. cap. 17. num. 36. cap. 159. num. 53. & cap. 165. num. 8. Rota coram Card. Seraphin. dec. 334. n. 8. dec. 892. num. 2. & dec. 931. num. 2. tom. 1. & natura legis eſt futuris proſpicere, non autem præterita reſpicere, ſeu oculos (ut ajunt) retrò habere, cap. ut animarum 2. de Conſtitution. in 6. cap. per tuas qui ſil. ſint legit. cap. aqua de consecration. Eccles. cap. unic. de poſtulat. Prælat. in 6. cap. dilectus ut lit. pend. cap. cum ſingulis de Præbend. in 6. Clement. ut hi 2. de atat. & qualitat. ordinand. l. leges 7. la 2. C. de legib. l. meminimus in fin. C. de legit. hered. l. jubemus §. Quæ in poſterum C. de teſtam. Spada conſul. 18. nu. 24. lib. 1. Antonell. de temp. leg. lib. 3. cap. 4. num. 3. cum ſeqq. Suarez de legib. lib. 4. cap. 14. per tot. Maſcard. de general. Statut. interpret. concl. 13. n. 1. Card. de Luca de Judic. diſcurs. 35. num. 87. de feud. diſcurs. 74. num. 8. & de alienat. diſcurs. 2. num. 11. & diſcurs. 25. num. 3. Gratian. diſcept. 608. num. 4. Cobell. ad Bull. Bon. Regim. cap. 16. num. 65. Fatinnell. reſponſ. 11. num. 10. par. 1. & ad Bull. Baron. obſerv. 15. num. 1. & 5. Coſta de retroaction. caſ. 9. cap. 9. per tot. Barbosa axiom. 136. num. 4. Alden. ad Innocent. X. decif. 596. num. 8. Mantiffa ad Card. de Luca ſup. mater. Offic. Vnal. decif. 1. num. 8. & 9. vol. 4. Rota coram Anſaldo Decano dec. 76. nu. 8. Card. Put. decif. 174. num. 2. lib. 3. in correct. & in recentior. decif. 211. num. 1. par. 5. tom. 1. decif. 20. num. 15. dec. 109. num. 11. & dec. 115. num. 12. part. 8. dec. 4. nu. 3. dec. 66. n. 7. par. 11. dec. 104. num. 7. par. 16. dec. 52. num. 3. & 4. & decif. 99. num. 5. part. 17. decif. 520. num. 8. par. 18. tom. 2. dec. 235. num. 5. & decif. 404. num. 13. cum ſeqq. par. 19. cum materia alicuius regulæ non ſit effectus præteritus, ſeu non producat effectum præteritum, juxta illud vulgare. *Ad præteritum non datur potentia, cap. Paulus 32. quæſt. 5. ergo ſicuti lex, ſeu Conſtitutio nunquam poteſt habere pro materia actum præteritum, ita nec**

- 5 privilegium: undè fit, quòd lex nova imponens austeriorem vitam Regularibus, non trahitur ad receptos antè legem, *Mascard. de general. Statut. interpretat. concl. 13. nu. 53. Rota coram Priol. dec. 237. & 255. per tot.*
- 6 Indè fit, quòd, si lex, seu Constitutio respiceret prætèrita, fieret profectò præiudicium contrahentibus, dum contractus legitimè celebrati hac via irritarentur, cæteraque absurda, ac incommoda sequerentur, *cap. cognoscetes 2. de Constitution. quando tamen qui antè legem, seu Constitutio-nem aliqui gesserunt, iustam ignorantæ causam habuerunt, dum divinare non poterant, quid statuendum esset, cap. unic. ut Eccles. Benef. sin. diminut. confer. l. jubemus 29. C. de testam. quod enim nondum est in rerum natura, sciri nequit, cap. ad dissolvendum de desponsat. impuber. cap. bonæ election. ut si leges au præterita traherentur, Legislator non providè, sed calumniosè se gereret, ut occultis in futurum laqueis innocentes irritarentur;*
- 9 quando tamen quælibet iex, si vè Constitutio ferretur, ut regula hamano-nem actuum, statuta novam regulam, *cap. regula distinct. 3. cap. exit distinct. 4.* sicque de sui natura lex fertur pro actibus futuris, dum actus præteriti non indigent regulæ, nec illius capaces sunt: lex insuper præceptum est, sed præceptum non potest adaptari negociis præteritis; ergò illa respicere non valet præterita.
- 10 Indè etiam fit, quòd Constitutio Ven. Servi Dei Innocentii XI. super statutariis successioni-bus, non comprehendit, nisi casus futuros, non autem successiones perantè delatas, *Rota coram Aufald. decif. 67. num. 16. cum seqq. ubi num. 17. refellit contrarium tenens, Card. de Luca de statutar. successio. §. 7. n. 8. & 9.*
- 11 Quibus accedit, quòd privilegium concessum Capitulo super iure exigendi quindennia loquitur de inducenda obligatione solvendi quindennia; quo casu trahi nequit ad præterita, sed respicit futura tantum, *Gratian. discept. 465. num. 4. Rota in recentior. dec. 408. num. 15. par. 19.*
- 12 Nec obstat, quòd immò privilegium videatur latè interpretandum esse, quia hoc est verum contrà concedentem, seu in præiudicium concedentis, sed non, ut in casu, contrà tertium, seu in præiudicium tertii, fortiusque in materia, ut ista quindenniorum exorbitante, *cap. porrò, cap. Pastoralis, cap. recepimus de privileg. cap. cum dilectus de consuetud. cap. olim de verb. signif. cap. super eo de offic. Judic. Deleg. cap. ex tuarum de auctoritat. & us. pall. l. beneficium ff. de Constitution. Princip. Abb. in cap. cum ex in iuncto 12. de Heretic. & in dist. cap. super eo, Innocent in cap. cum dilecti de donation. Oldrad. de liter. Princip. prælud. 11. n. 14. & 43. versic. quod tamen, & versic. ita tamen, Molfes. ad Consuetud. Neapol. tom. 1. part. 4. quæst. 33. n. 4. Tignatell. consult. Canonice. tom. 9. consult. 163. num. 44. Monacell. formular. Eccles. in supplement. tit. 13. formul. 14. n. 84. & 85. Rota coram Card. Seraphin. dec. 605. num. 2. dec. 728. num. 2. & decif. 827. num. 1. & 3. tom. 1. Coccin. decif. 1856. num. 8. & 9. decif. 537. num. 20. par. 3. diversor. & in recentior. dec. 531. num. 2. par. 4. tom. 3. decif. 199. num. 27. par. 12. dec. 533. num. 22. & 24. part. 14. decif. 530. num. 3. & 4. part. 18. tom. 2.*
- ideòque privilegium interpretandum est, ut 13
quantò minus possit, lædat, *cap. ea, quæ de regul. Jur. in 6. l. Prætor 2. §. Meritò 10. ff. nè quid in loc. publ. Garz. de explicat. privileg. quæst. 304. num. 988. Oldrad. de liter. Princip. prælud. 11. num. 3. Molin. de Primogen. Hispan. lib. 1. cap. 14. nu. 19. & 20. Pasqualig. quæstion. moral. Canonice. centur. 3. quæst. 220. n. 2.* sicque ut contineat solummodò futurum tempus Beneficiorum nempè uiuendorum post ipsum Privilegium; immò supraddicta regula, si privilegium, de quo agitur, esset conforme Juri communi, *Rota recentior. decif. 400. num. 3. part. 9. tom. 2.* quando tamen privilegium exigendi quindennia procul dubio à Jure communi deviat, dum de Jure communi illud non dèbetur, sed benè tantum de Jure speciali Summorum Pontificum, ut palam fit ex Bullis in materia quindenniorum editis ad latissimè per nos tradita in suis locis; immò in dubio potior esse 16
debet causa manus mortuæ tractantis de damno vitando, quàm Capituli privilegiati, tractantis de lucro captando, *l. verum §. fin. ff. de minor. l. fin. ff. ex quib. caus. major. in integ. restit. Novar. de gravam. Vassall. tom. 1. gravam. 370. num. 10.* præterquamquòd verba dubia privilegii sunt interpretanda contrà illum, in cuius favorem fuit concessum, per *textum in l. veteribus ff. de pact. l. quidquid adstringenda ff. de verb. oblig. Cabed. dec. Portugall. 86. n. 9. part. 2.* nec privilegia sunt multiplicanda, *l. jus singulare ff. de legib. Fontanell. decif. Cathalon. 263. n. 17. tom. 1.*
- Minus obstat, quòd præfens casus videtur potius inclusus in privilegio, non autem exclusus, sicque venit per comprehensionem, non verò per extensionem, *Tiraquel. in l. si unquam §. verbo libertis, n. 37. C. de revoc. donat. Oldrad. de liter. Princip. prælud. 5. nu. 57. & prælud. 11. num. 10. Garz. de explicat. privileg. quæst. 304. num. 868. Valasc. consult. dec. 136. n. 18. tom. 2.* quia id procederet in materia favorabili, non autem in ista odiosa, & læsiva tertii, ex jam insinuat's.
- Longè minus obstat, quòd in materia, 20
quantuivis stricta, comprehenditur casus, ad quem possunt verba privilegii extendi, lato sumpto vocabulo, si modò subsistat eadem ratio, *Alexand. consil. 97. nu. 1. & 11. lib. 2.* quia est divinatorium, mentem concedentis fuisse, concedendi jus exigendi quindennia etiam de Beneficiis antè concessionem unitis; quando tamen ex jam dictis verisimilius est, Papam tale jus elargiri voluisse tantum quoad Beneficia unienda, non autem quoad jam unita.
- Eiusdem irrelevantia est obiectum, quòd 21
privilegium respicit quoque præterita, *cap. ad audientiam §. de Eccles. adific. prout & similiter Rescriptum ad præterita extenditur, cap. ex literis, cap. fin. de Rescript. quia immò ex dicto cap. ad audientiam §. il. 2. potius evincitur contrarium, videlicet privilegium non protendi ad præterita, dum ibidem supponitur, conceden- 23
tium posse, si id exprimat, privilegium ad præterita protendere; si enim appareat de voluntate Legislatoris, comprehendendi etiam præterita negocia, tunc super non comprehensione quælibet dubitatio cessare debet, *Theaur. Jur. quæstion. forens. lib. 3. quæst. 113. nu. 2. Thomat. de-**

- decif. Maccrat. 234. nu. 26. tom. 2. Adden. ad Innocent. X. decif. 596. num. 10. Rota coram Ubald. decif. 114. sub nu. 4. versic. quod etiam tom. 1. ita, ut evidenter aliàs non confitto de mente Legislatoris, militet potius contraria regula, quòd videlicet privilegium trahatur ad res futuras tantum, *Rota recentior. dec. 265. num. 42. par. 5. tom. 1.*
- 26 Haud minoris relevantiæ est ponderatio, quòd sicuti sententia, quæ dicitur lex particularis, cap. ut animarum 2. §. Statuto 1. de Constitutione. in 6. Desider. Herald. de authorit. rei judicat. lib. 1. cap. 1. & 6. respicit præterita, cap. jurgantium 2. de sentent. & re judicat. l. dicere 27. ff. de recept. arbitr. ita privilegium, quod etiam est lex particularis, videtur debere respicere præterita; etenim natura sententiæ est præterita determinare, *dicta l. dicere 27. ff. de recept. arbitr.* nec tamen sententia propriè est lex, nec legem indicit, aut introducit, sed solummodo jus facit inter litigantes, cap. cum inter 13. de sentent. & re judicat. l. fin. in principio, C. de legibus.
- 29 Confimilis futuris est alia animadversio, quòd lex, seu Constitutio nihil aliud est, quàm dictamen rationis, cap. consuetudo distinet. 1. D. Thom. 1. 2. quest. 31. artic. 6. sed Legislator eodem dictamine rationis moveri debet ad corrigenda præterita, quàm futura mala, cum corrigenda modò sit quidquid illicitè patrat, cap. quod quis commisit, cap. grave 35. quest. 9. ergo lex respicere debet tam res præteritas, quàm futuras: quippe illa ratio tantum concludit, legem, seu Constitutionem ex justa causa fieri posse pro causis præteritis, quod haud inficiamur, sed tantum verum est, legem, seu Constitutionem indefinitè latam, non referri ad præterita.
- 31 Sicuti nec etiam turbat *textus in cap. cum tu 5. de usur.* ubi declaratur, usurarios manifestos in Concilio Lateranen. excommunicatos, & usuras restituere coactos, intelligi tam usurarios præteritos, quàm futuros; undè deducitur, legem, seu Constitutionem non solum futura, sed etiam præterita respicere, quia quando lex nititur Jure divino, aut naturali, tunc respicit quoque præterita; cum autem usura sit prohibita de Jure divino, ex *Levitic. cap. 25. versic. 36. & 37. & Deutoronom. cap. 23. versic. 19. & 20.* nec non de Jure naturali, dum pecunia de sui natura sterilis est, nec generat pecuniam, cap. sicut 8. distinet. 47. cap. plerique 14. quest. 3. D. Thom. 2. 2. quest. 28. artic. 1. proinde in materia usuraria lex respicit etiam præterita, *Butr. Hostiens. Berojus, & alii in cap. cognoscentes 2. de Constitutione.*
- 35 Eodem fermè pacto intelligendus venit affinis *textus in l. ut nullo modo 28. C. de usur.* ubi *Justinian. Imper.* Constitutionem illam à se editam moderatoriam usurarum jussit servandam esse etiam quoad contractus præteritos, volens eandem ampliare ad præteritos, dubitans suam sanctionem forsan intelligi posse de solis contractibus futuris, quidquid sit, si lex non percuteret usuras omni Jure damnatas, sed prodiisset duntaxat ad excessum moderandum seu suum aliàs licitorum, veluti explicat *Rota apud Mantiff. ad Card. de Luca super mater. Offic. Pcnal. dec. 1. n. 13. vol. 1.*
- Minus facessit *textus in Clement. ut ii 2. de atat. & qualitat. ordin.* ubi in Concilio Viennen. decernitur, ut tam in Ecclesiis Secularibus, quàm Regularibus nemo in posterum suffragium in Capitulo ferret, nisi saltem in Sacro Subdiaconatus Ordine fuisset constitutus, quo Decreto etiam asseritur, comprehendi eos, qui antea in Canonicis recepti erant, vel Dignitatem adepti fuerant: undè probatur, Legem, seu Constitutionem respicere tam futura, quàm præterita; quia quando, ut in casu, lex, seu Constitutio disponit aliquid circa executionem, sive perfectionem alicuius actus, qui executioni demandari nequit citrà præiudicium præteritorum, tunc perneceffe ad præterita extenditur, vel responderi potest, quod in *dicta Clement. ut ii 2. de atat. & qualitat. ordin.* expressè id cautum fuit, ut in verbis ibi: *sunt exprecipiati, vel mancipabuntur in posterum:* quo casu nullibi dubium est, ex hac ratione, legem, seu Constitutionem etiam ad præterita extendi ob talem Principis voluntatem; & ita veniunt intelligendi insignes *textus in cap. si quidam 10. quest. 1. cap. ad audientiam de Rescript. cap. cum in cunctis 5. Inferiora de election. cap. 1. de consuetud. in 6. cap. si à subdelegato 14. de Offic. Judic. Delegat. in 6. Clement. unic. de probat. Clement. unic. de immunitat. Eccles. l. fin. C. de pact. pignor. l. unic. C. de contract. Judic. l. Curiales 7. l. Samaritanorum 17. C. de Hæretic. l. vacantia 4. C. de bon. vacant. lib. 10. l. neminem 5. C. Theodos. de Canon. frumentar. Urb. Rom. & l. unic. eod. C. Theodos. de action. cert. temp. finiend. Rota in recentior. dec. 99. n. 9. par. 17.*
- Præterea nullam vim facit egregius *textus in cap. quoniam 40. de simon.* ubi cavetur, quòd Moniales pretio aliquo professæ, ex ipso Monasterio eiciantur, & in arctius Monasterio detrudantur causa peragenda penitentia, quæ poena extenditur etiam ad Moniales antè dictum Canonem receptas; quia, ultraquam quòd ibi id expressè cavetur, satis est respondere, quòd lex declarativa legis antiquæ comprehendit non solum futura, sed etiam præterita, *Novell. de fil. antè dotal. instrum nat. Clement. 1. de usur. Clement. dispensiosam 2. de Judic. l. fin. C. de transaction. l. fin. C. de pact. Felin. in cap. fin. num. 4. de Constitutione. Mascard. de general. Statut. interpret. conc. 13. nu. 41. Thesaur. questio. forens. lib. 3. quest. 113. num. 5. Noqueroll. alleg. 10. num. 152. & 153. Barbosa axiom. 136. num. 24. Adden. ad Innocent. X. dec. 596. num. 9. Rota coram Royas dec. 43. num. 3. Card. Put. decif. 372. num. 2. lib. 2. in correct. Munozet. Jun. decif. 830. num. 14. & 15. tom. 2. & in recentior. dec. 216. num. 5. par. 8. dec. 352. nu. 25. & decif. 404. num. 20. par. 16. dec. 99. num. 7. par. 17. lex namque declarativa, seu interpretativa non est regula actionis, sed illam supponit, ac interpretatur; ita, ut lex inducens obligationem, nihil denou statuit, *l. heredes 21. §. 1. ff. qui testam. fac. poss. Novell. de raptor. mulier.* cum igitur in *dicto cap. quoniam* declararetur Jus antiquum prohibens aliquid recipere pro ingressu Religiosis, cap. non satis 3. cap. de Regularibus 25. de simon. mirum non est, si extendatur ad præterita: undè lumen sumunt celebres *textus in cap. cum in Magistrum 49. de election. cap. licet Canon. 14. cod.**

cod. in 6. cap. unic. in fin. de Cleric. non resid. in 6. cap. ex frequentibus 3. de Institution. cap. aqua 9. de consecration. Eccles. cap. unic. de postul. Prælat. cap. fin. de spons. duor. & Clement. 1. de usur.

- Nullam insuper meretur animadversionem aliud obiectum, quod ubi privilegium, adinstar legis, non distinguit, neque nos distinguere debemus, cap. solite, circa fin. de majoritat. & obedienc. l. 1. §. Generaliter ff. de legat. præstand. l. non distinguemus ff. de recept. arbitr. l. præses ff. de Publician. in rem action. l. Præses ff. de Offic. Præsid. l. quos prohibet ff. de postul. l. consensisse 2. §. Conventire 1. ff. de Judic. Barbosa axiom. 136. num. 4. Vela dissert. 6. num. 1. & dissert. 29. num. 19. Garz. de nobilit. gloss. 3. §. 1. num. 25. Gutierrez præct. quæst. lib. 3. quæst. 16. num. 47. Carleval. de judic. tit. 2. disp. 8. num. 25. Rota recentior. dec. 533. num. 4. part. 14. privilegium autem exigendi quinquennia legitur indistinctè conceptum citrà aliquam declarationem, quod illud nempè comprehendat dumtaxat Beneficia deinceps unienda; quippè semper occurrit regula, quod nihilominus adhuc mens legis, & Legislatores, sive mens privilegii, & privilegiantis potius, quam verba inspicere debent, & ratio generalis legis restringitur ex mente eiusdem legis, Vela dissert. 37. à num. 20. Solorzan. de jur. Ind. tom. 2. cap. 21. n. 38. & 39. Escobar à Corr. de puritat. & nobilit. part. 1. quæst. 3. §. 3. num. 14. Barbosa axiom. 136. n. 17. cum seqq. Salgad. de Reg. Protect. part. 3. cap. 4. à num. 79. cum lex non sit posita verbis, sed rebus, cap. secundo requiritur de appellat. l. scire leges ff. de legib. l. nominis, & rei verbum ex legibus ff. de verb. signif. l. non aliter ff. de legat. 3. l. fin. c. de usur.

ARGUMENTUM.

Principibus Laicis ex causa à Sede Apostolica concessio jure exigendi Annatas Beneficiorum, quantumvis Beneficia postea manus mortuæ uniantur, non inde censetur concessum etiam jus exigendi quinquennia.

SUMMARIUM.

- 1 Ex aliqua magna causa quandoque Summi Pontifices etiam Principibus Secularibus concedere solent jus exigendi Annatas ex Beneficiis vacantibus.
- 2 Bonifacius VIII. ita præcavit cum Philippo Pulchro Galliarum Rege.
- 3 Decime concessæ fuerunt Hispaniarum Regibus, aliisque Proceribus, ac nobilibus.
- 4 Laicus ex Privilegio Pontificis exercere potest Jurisdictionem Ecclesiasticam.
- 5 Capitulum, cui ex Privilegio Apostolico concessum fuit jus exigendi Annatas, exigere nequit quinquennia.

CAPITULUM CLXXXV.

- 1 Ex aliqua magna, ac urgentissima causa; ut Religionis (qua maior, ac urgentior dari nequit) aut simili, solent quandoque reli-

giosissimi. Summi Pontifices, rei tanti momenti (prout par est) intenti, ac ex Pastoralis Officio invigilantes, etiam Principibus Secularibus, veluti Imperatori, Regibus vel similibus Superiorem in terris non recognoscentibus, concedere jus exigendi Annatas Beneficiorum vacantium, prout Bonifacius VIII. præcavit cum Philippo Pulchro S. Ludovici Galliarum Regis filio, referente Cobellio in notitia Cardinalat. cap. 20. circa fin. versiculo prout à Bonifacio VIII. nec mirandum, quod Ecclesiastica, sive spiritualia, seu spiritualibus annexa, qualia sunt Annatæ, tribuantur Laicis; quia ex aliqua justa causa à Juris tramite, & reguibus communibus recedendo, potissimum in causam Fidei videmus, quod etiam Decimæ, quas in Hispaniis Tertias vocant, favore fidei Catholicis Regibus, Proceribus, aliisque nobilibus passim concessæ leguntur, licet aliàs ratione laicalitatis penitus incapacibus, Castill. de Tertius per tot. Tract. Borell. de præstant. Reg. Catholic. cap. 59. num. 7. Lassart. de Decim. vendit. & permutat. cap. 19. num. 35. Escalon Gazophyl. lib. 2. par. 2. cap. 32. per tot. Solorzan. de jur. Ind. tom. 2. lib. 3. cap. 1. & 4. per tot. & Politic. lib. 4. cap. 1. & lib. 6. cap. 7. fol. mib. 967. versiculo Eux quarto, Gutierrez præct. quæstion. lib. 1. quæst. 14. Larrea alleg. fiscal. alleg. 16. & 27. Antunez de donation. Reg. par. 2. cap. 34. & par. 3. cap. 1. Ceval. de cognit. per viam violent. part. 2. cap. 25. n. 5. Fontanell. de pact. nuptial. claus. 4. gloss. 19. num. 41. versic. hæc durissima, & num. 83. Gonzalez Tellez in cap. probibemus 19. num. 4. de Decim. Cancr. var. resol. par. 1. cap. 23. num. 2. Nogueroll. alleg. 39. Rebuff. de Decim. quæst. 13. num. 110. Belluga in Specul. Princip. Rubric. 13. nu. 24. & 29. Card. de Luca de alienat. discurs. 3. num. 21. & discurs. 18. nu. 11. & 13. & de Decim. discurs. 1. num. 22. Sese dec. Aragon. 162. part. 2. Leo dec. Valent. 3. Cabed. dec. Portugall. 63. par. 2. Rota coram Ubald. dec. 135. sub nu. 3. Verral. aliàs Caputaq. dec. 238. num. 1. par. 1. Peña dec. 560. num. 3. versic. ceterum, & versic. hæc eadem causa, Carill. decif. 75. num. 15. versic. nec obstat, cum duobus seqq. Card. Put. decif. 318. part. 3. Benicassa decif. 297. Martin. Andrea dec. 45. num. 9. & 10. Ansaldo. Decan. ad decif. 78. Priol. decif. 321. num. 6. Card. Cels. 151. num. 2. Card. Cerr. decif. 235. n. 3. in fin. Merlin. dec. 694. num. 18. ac in recentior. dec. 702. num. 7. part. 1. decif. 202. num. 4. par. 3. dec. 212. num. 2. versic. quoniam, par. 7. dec. 249. nu. 13. par. 8. dec. 213. num. 14. cum seqq. & decif. 351. nu. 19. cum seqq. par. 17. dec. 9. par. 19. hinc fit, quod etiam ex concessione Pontificis Laicus exercere potest Jurisdictionem Ecclesiasticam, & spirituales, Card. de Luca de Benefic. discurs. 95. sub num. 3. & 10. & discurs. 73. n. 13.

Quibus suppositis, cum Principes Laici, occasione juris exigendi Annatas Beneficiorum vacantium, ex Indulto Pontificio, ita movente Summos Pontifices ad pertaram, ac peregrinam concessionem huiusmodi, aliqua magna, & iustissima causa, post sequutam Unionem talium Beneficiorum, prætereundè præsumant à manu mortuæ, cui unita fuerint, loco Annatarum inde cessatarum, quinquennia, nullo alio freti fundamento, quam super jure exigendi Annatas per prius illis competente; idèo ma-

lum jus , malàmque causam foventes , veniunt reiciendi , resolvendo in præsentì , quòd Principibus Laicis ex causa à Sede Apostolica concessum jure exigendi Annatas Beneficiorum , quantumvis Beneficia postea manui mortuæ uniantur , non inde censetur concessum etiam jus exigendi quindennia ; quippè si Capitulum , quòd tamquam Ecclesiasticum , ob sui consistentiam in solis personis Ecclesiasticis , longè capacius est , quàm Laicus , annatarum , & quindenniorum , qui ratione personæ nihil habet Ecclesiasticitatis , & tamquam talis , est penitus incapax jurium spiritualium , ac Ecclesiasticorum , qualia sunt annatæ , & quindennia , nihilominus , etiamsi habeat jus exigendi annatas ex Privilegio Apostolico , postea ex Beneficiis manui mortuæ unitis , non censetur acquirere jus exigendi in locum annatarum post Unionem defectarum , nisi superveniat novum , ac speciale desuper Privilegium , quo decoratum fuit Capitulum Cathedralis Ecclesiæ Burgen. à S. Pio V. juxta uberiori calamo per nos congesta suprâ Cap. CLXXXIII. quantò minus Laicus intelligeretur ex mente concedentis acquirere jus exigendi quindennia citrà novum , ac individuale Indultum .

ARGUMENTUM.

In casu excessivitatis exactiois quindenniorum est locus repetitioni pro rata excessiva uti indebita .

SUMMARIUM.

- 1 Melius est non solvere , quàm solutum repetere .
- 2 Error potest quandocumque corrigi .
- 3 Antiquitatis antè Clementem VII. Officiales exigebant Annatas ex Pensionibus non excedentibus XXIV. Ducatos auri de Camera .
- 4 In casu excessivitatis exactiois quindenniorum est locus repetitioni pro rata excessiva uti indebita .
- 5 Ad manum mortuam spectat rigidissimè probare indebitum .
- 6 Nemo est adeò fatuus , ut præsumatur solvere indebitum .
- 7 Manus mortua probare tenetur , se excessivum quindennium ignoranter solvisse .
- 8 Aliàs præsumitur donasse residuum .
- 9 Præsumitur potiùs ignoranter solutum indebitum .
- 10 Manus mortua intrâ spatium XXX. annorum condicere debet quindennium .
- 11 Auctor putat , Annatistas teneri ad fructus in casu indebitè soluti quindennii .
- 12 Super quo tamen cogitandum relinquit .
- 13 Ex pecunia uti infructifera non debentur fructus .
- 14 Etiam stante renunciatione , est locus repetitioni indebiti .
- 15 Renunciatio fieri solet ex stylo Notariorum .
- 16 Ad condicendum , locus est viæ ordinariæ .
- 17 Quindennia in futurum debita compensantur .

CAPITULUM CLXXXVI.

- 1 **O** B difficultatem repetendi semel solutum , melius est non solvere , quàm solutum repetere , Salgad. in Labyrinth. creditor. par. 3. cap. 14. num. 15. quantumvis igitur videatur quo-

dammodò impossibile , Officiales , seu Annatistas excedere posse tam in exactioe Annatarum , quàm quindenniorum , ex eo quòd tam Anuatæ , quàm quindennia solvantur non uni personæ , nec uni generi personarum , sed in pluribus Officiis , & singuli recipiunt suam ratam , quam annotant in Bulla , quæ subscriptio , & annotatio non potest esse erronea , & , quatenus aliquis Officialis erraret , error potest quandocumque corrigi , ut , subducto computo , solvatur illa taxa , quæ competit illi Officio , juxta latè notata per *Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. s. 4. de quindenn. nu. 26. ibi* ,
 ,, Illud non omittendum , quòd Azorius est
 ,, parùm informatus de stylo Cancellariæ ,
 ,, cùm addit , Officiales quandoque excedere
 ,, in exactioe , tam annatarum , quàm quindenniorum ; quia hoc omninò esse fallum ,
 ,, immò impossibile , annata enim , quindenniumve solvitur non uni personæ , nec uni generi personarum , sed in pluribus Officiis &c.
 ,, & singuli recipiunt suam ratam , quam annotant in Bulla , quæ subscriptio , & annotatio non potest esse erronea , & , quatenus aliquis Officialium erraret , error hic potest quandocumque corrigi , ut , subducto computo , solvatur illa taxa , quæ competit illi Officio &c. ,, nõsque suprâ Cap. XVII. cùm ramen aliquando , licet perarò , per errorem absque malitia contingere possit , quòd solvantur quindennia in summa excessiva , quòd justitiam abhorret , si residuum excessivum non restituatur , immò (quòd peius est) aliquando ex malitia id contingere possit , prout antiquitùs antè Pontificatum Clementis VII. Officiales prætendebant exigere , ac de facto exigebant annatas ex Pensionibus non excedentibus XXIV. Ducatos auri de Camera , quòd prudenter , ac saluberrimè prohibuit *Clemens VII. in sua Constitutione 33. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ideò in præsentì agimus de remedio per viam repetitionis , seu conditionis indebiti , firmando , quòd in casu excessivitatis exactiois quindenniorum est locus repetitioni pro rata excessiva uti indebita , ad textum in l. 1. cum seqq. & l. Stichus testamento 67. totòque titulo ff. de condit. indebit. l. si per ignorantiam 6. l. indebitum 9. C. cod. l. si donaturus 9. ff. de condit. caus. dat. Molin. de contract. tract. 2. disp. 567. num. 1. Antonell. de temp. legal. lib. 2. cap. 73. num. 20.*

Ad manum autem mortuam pro repetitione indebiti quindennii , seu illius partis agentem spectat probare indebitum , & quidem rigidissimis , ac conclusivissimis documentis , l. cum de indebitò 25. ff. de probation. Maur. de solution. cap. 22. num. 22. versiculo quòd repetens , Card. de Luca de credit. discurs. 78. num. 11. & discurs. 129. num. 4. cùm nemo sit adeò fatuus , ut præsumatur solvere indebitum , quando , prout experientia docet , plurimi nec debitum solvunt , se excessivum quindennium , ultrâ nempe summam debitam , ignoranter , ac per errorem solvisse ; aliàs præsumeretur donatio , proinde quæ conditioni , seu repetitioni locus non esset , *Vezembec. consil. 72. n. 13. Moz7. de contract. tit. de condit. indebit. cap. 4. num. 13. Gratian. discip.*

- scept. 417. num. 30. & discept. 513. num. 9. Rota coram Dunozet. Jun. decif. 688. num. 11. tom. 2. & post Zacch. de oblig. Camer. dec. 15. num. 6. & in recentior. decif. 145. num. 6. cum seqq. part. 3.
- 8 decif. 169. num. 4. & 17. part. 6. alias, sciente manu mortua non deberi in ea summa quinquennium & tamen solvete, præsumeretur donatio residua summæ indebitæ, per textum in l. quod si quis sciens 50. ff. de condition. indebit. l. cujus per errorem 53. ff. de regul. Jur. cap. scienci 27. cod. in 6. Ruin. consil. 29. nu. 10. lib. 2. Menoch. de præsumpt. lib. 3. præf. 31. num. 14. & præf. 34. n. 18. cum seqq. est bene verum, quod in dubio semper melius est favere repetitioni,
- 9 potius advenitio lucro, si que præsumi quem potius nescientem indebitum solville, quam scientem. l. non debet 41. §. in re obscura 1. ff. de regul. Jur. ubi egregie de more Jacob. Goshofred. in principio, Maur. de solution. cap. 22. n. 8. & 9.
- 10 On itto, quod manus mortua intrâ spationum XXX. anorum condicere debet quinquennium, quod post dictum lapsum remanet incondicibile, seu irrepibile, etque locus præscriptioni, Antonell. de temp. legal. lib. 2. cap. 73. num. 21.

Pro coronide II. supersunt Difficultates valde notatu dignæ.

- I. Difficultas, quid dicendum de fructibus quinquenni indebiti, an nempe, præter illam partem non debiti quinquenni, si que sortem, seu capitale, sint restituendi etiam fructus per Annatistas; & putarem, eos esse condemnandos etiam ad fructus loco damnorum, & interesse, si receperint superabundantem ratam, possunt namque errare in Jure, vel in facto, ad textum in l. indebiti soluti 15. l. in summa 65. ff. de condition. indebit. Molin. de contract. tract. 2. disput. 569. num. 4. Rota coram Bichio decif. 671.
- 12 per tot. tom. 2. super hoc tamen cogitandum relinquo, non figens pedes, nec dans manus; dum ex a ia parte nullos deberi videtur fructus in casu quinquenniorum, quæ solvuntur in pecunia, neque in re infuuctifera, juxta punctualem textum in l. 1. C. de conditione indebiti, Rota dec. 112. n. 6. cum seqq. par. 13. recent.
- 13 II. Difficultas quid dicendum in casu, quo manus mortua solvens quinquennium in summa non debita, renunciet conditioni indebiti, an tunc amplius ab Annatistis repeti nequeat superabundans indebita rata, resistente ad hoc renunciatione conditionis; adhuc tamen, ea non obstante, putarem esse locum repetitioni, cum præsumendum sit, eam renunciationem factam esse securitate, quod vere rota illa summa, quæ soluta fuit, quinquennialis, deberetur, ac levitate animi, aut ignorantia, aut potius eam renunciationem appositam esse ex consuetudine Notariorum, sine consensu, & advertentia manus mortuæ renunciantis, nisi clarè, ac evidentè appareret de animo donandi, Molin. de contract. tract. 2. disput. 569. n. 8.

- Ut autem sit locus conditioni indebiti, agendum est via ordinaria per tres sententias confirmas, Rota coram Buratt. dec. 377. n. 10.
- 16 Præterea cum quinquennia habeant tractum perpetuum, ac successivum, & debeantur in perpetuum singulis XV. annis, Annatistæ bene poterunt ad impediendam repetitionem indebi-

ti excipere per viam compensationis cum futuris quinquennis per manum mortuam in posterum solvendis, ad textum in l. 1. & 2. ff. de condition. indebit. Neguzant. de pignor. part. 5. membr. 5. num. 16. Rota coram Merlin. dec. 328. n. 1. in principio.

ARGUMENTUM.

Ex solutione quinquennii probatur Unio Beneficii facta manui mortuæ.

SUMMARIUM.

- 1 Unio non præsumitur, nisi probetur.
- 2 Unio probatur ex visitationibus Ordinariorum.
- 3 Ex visitationibus Abbatum magis inferatur ad subjectionem, quam ad Unionem.
- 4 Alii extant modi præbandi Unionem.
- 5 Alius modus à nemine huc usque factus.
- 6 Ex solutione quinquennii probatur Unio.
- 7 Taxæ Cancellariæ probant Unionem.
- 8 Solutio quinquennii probat Unionem.
- 9 Manus mortua non est adeo fatua, ut solvere velit quinquennium, quin Beneficium unitum sit.
- 10 Probato consequente, præsumitur antecedens.
- 11 Partus in lucem edi nequit, nisi prius concipiatur.
- 12 Virgo parere nequit, nisi prius Virgo esse desierit.
- 13 Contrarium solummodo visum in Deipara.

CAPITULUM CLXXXVII.

Cum Unio tamquam quid facti, & odiosa, 1
concludentissimè probanda sit, nec præsumatur, nisi probetur in forma valida, Rota coram Buratt. decif. 303. nu. 11. Dunozet. Jun. decif. 388. num. 5. tom. 1. dec. 911. num. 1. cum seqq. tom. 2. Peutinger. dec. 125. nu. 11. Dunozet. Sen. decif. 129. num. 3. Ubal. dec. 162. num. 3. par. 3. Bich. decif. 146. num. 9. decif. 431. num. 8. tom. 1. decif. 525. num. 4. & 5. tom. 2. Carill. dec. 1. n. 4. & dec. 161. num. 4. ac in recentior. decif. 58. n. 8. par. 11. dec. 101. nu. 3. par. 15. veri fanè extant 2
modi probandi Unionem, puta ex visitationibus Ordinariorum asserentium Unionem veram, cum istis uti bene instruetis de statu Beneficiorum suarum Dioccesum, & in quorum præiudicium tendit Unio ratione collarionis, ex eo quod Beneficia unita, tamquam non amplius vacantia conferri nequeant, plurimum deferri soleat, seu ex visitationibus Prælatorum inferiorum, nempe Abbatum Monasterii, cui facta fuit Unio, Turricell. de Unione. Benefic. cap. 11. num. 96. 103. & 104. Rota coram Dunozet. Jun. decif. 911. n. 7. tom. 2. Card. Seraphin. decif. 1127. num. 3. & dec. 1272. nu. 3. tom. 2. Bich. dec. 285. num. 9. & dec. 336. n. 11. tom. 1. Ubal. dec. 280. num. 6. & in recentior. dec. 4. n. 7. & 8. & dec. 152. num. 9. part. 10. quantumvis quoad 3
visitationem Abbatum magis inferatur ad subjectionem, quam ad Unionem, Rota coram Alexand. VIII. dec. 179. num. 19. versiculo visitationes, & num. 20. Peutinger. dec. 135. num. 8. omiffis aliis modis probandi Unionem penes 4
Barbos. de Episc. part. 3. alleg. 66. num. 49. & de Jur. Eccles. lib. 3. cap. 16. num. 60. & ad Sacri Concil. Trident. sess. 7. de Reformat. cap. 6. nu. 29. Menoch. de præsumpt. lib. 6. præf. 80. per tot. Mascard.

scard. de probation. conclus. 1411. per tot. vol. 3. Rota coram Dunozet. Jun dec. 911. per tot. tom. 2. verum quia alius suppetit modus probandi Unionem à nemine huc usque, (quod sciam) tactus, non minus canonicus, & legitimus, quam modi enunciati, ceterique consimiles; & quia forsitan ob incuriam, vel ob tempus lapsum, vel ob aliam causam, nullus ex recentis modis probandi Unionem, adesse poterit, nisi præsens, de quo agitur, ad finem docendi de non statu collativo, vel ad excludendam reservationem, vel ad alium effectum; ideo firmatur, quod ex solutione quindennii probatur Unio Beneficii facta manui mortuæ, ut in puris terminis Plotus consil. 26. num. 6. cum seqq. vol. seu par. 1. ibi, Secundo probatur ipsa possessio, ac Unio in favorem Monasterii S. Hieronymi, ex quo Romæ in libris existentibus apud Mag. D. Paulum Magium Subcollectorem Decimarum: & in quibus libris sunt descriptæ omnium Regularium Congregationum Uniones, & etiam annotatæ solutiones annatarum quindenniorum, quæ in dies ratione dictarum Unionum per eandem Congregationem in Cancellaria Apostolica fiunt &c. & in quibus libris etiam reperiuntur descriptæ solutiones quindennii factæ per dictum Monasterium pro dicta Ecclesia &c. quo casu sequitur, quod libri ipsi Apostolici, seu Cameræ Apostolicæ probant dictam Unionem, & solutionem Annatæ, seu quindennii &c. stante, quod Officiales Cameræ Apostolicæ non scripserunt in dictis libris, sibi fuisse solutum, ubi sic non fuisset, ex quo ipsi de suo tenerentur ergà Cameram &c. & sic dicti libri probant & Unionem, & solutionem quindennii factam per ipsum Monasterium &c. Et hoc idem confirmatur ex alia fide facta per Mag. D. Bernardinum Caxatum de anno 1536. qua constat, per dictum Monasterium fuisse solutum quindennium Cameræ Apostolicæ pro dicta Ecclesia S. Andreae tanquam unita dicto Monasterio. Quibus stantibus, dico, quod per solutiones quindenniorum receptorum à Camera Apostolica ab ipso Monasterio pro dicta Ecclesia tanquam unita cum dicto Monasterio, quod probatur & possessio, & Unio &c. ergo & debet credi istis RR. DD. Monachis, quod Ecclesia S. Andreae fuerit unita cum eorum Monasterio, & quod ita Papa consenserit, ex quod ab eo per dicta tempora ab anno 1517. & citrà recipit quindennia &c. ergo & præsumitur Unio, cum & Papa, & Episcopus passi fuerint, Monasterium possidere Bona Ecclesiæ S. Andreae, & ab eo receperint quindennium &c. Et cum per X. annos, immo & per XL. annos RR. Monachi S. Hieronymi tenuerint Bona Ecclesiæ S. Andreae, tanquam unita eorum Monasterio, etiam sciente Papa, quod pater ex solutione quindenniorum sibi facta, præsumitur ipsa Unio &c. Quibus omnibus fide stantibus, dico, quod constat de possessione RR. DD. Fratrum S. Hieronymi, Ecclesiæ S. Andreae sibi unitæ, etiam cum titulis, & Instrumentis, & libris Cameræ Apostolicæ &c. & consil. 27. num. 3. cum seqq. ibi, Septimo, quia RR. Monachi colorant possessionem ex Unio-

ne, quam probant ex libris Cameræ Apostolicæ, quibus constat, quod dicta Ecclesia S. Andreae fuit unita Monachis, & quod solvunt quindennium: nam per talem solutionem probatur Unio &c. & tales libri Cameræ Apostolicæ probant Unionem &c. quia in hoc iudicio possessorio non requiritur probatio tituli &c. sed sufficit colorare possessionem titulo, vel alio modo, puta, quia solvunt quindennium Papæ &c. Secundo dicitur, quod libri Apostolici loquentes de quindennio, probant gratiam, & Unionem &c. & consil. 28. num. 5. Ergo sufficit color solutionis quindennii factæ Papæ per Monachos pro Ecclesia S. Andreae tanquam unita, cum in libris Cameræ Apostolicæ hoc scriptum non esset, ubi verum non fuisset &c. Quinto dicitur, quod libri Cameræ Apostolicæ loquentes de quindennio soluto per DD. Monachos pro Ecclesia S. Andreae sibi unita, quod in hoc iudicio possessorio probat Unionem, & sic titulum &c. vel saltem colorem possessionis, qui sufficit loco tituli in beneficiis &c. & consil. 29. num. 5. in fin. ibi, stante Unione præsumpta ex libris Cameræ Apostolicæ, quibus constat, quod solvunt quindennium Cameræ Apostolicæ pro Unionem, & quæ Unio præsumitur &c. Clericis discord. forens. de Benefic. part. 1. discord. 57. nu. 26. ibi, Decimo, & ultimo sulcitur hæc veritas solutionis quindenniorum, quam facit Monasterium S. Nazarii, Cameræ Apostolicæ, pro Beneficiis sibi unitis, ac pleno jure subiectis, inter quæ (ut loquitur Bulla Adriani IV.) extat Ecclesia S. Felicitatis. Quindenniorum solutio facit concludentem, & irrefragabilem probationem, quod Beneficia, pro quibus fit ipsa solutio, sint de Mensa Monasterii solventis, ac eidem sint pleno jure incorporata, annexa, & unita &c. Quare absque offensione Justitiæ, ac detrimento conscientiæ impugnari non potest hæc patentissima veritas, tot probationibus demonstrata, quod Ecclesia S. Felicitatis est pleno jure subiecta, ac unita Monasterio S. Nazarii &c. Perremut. in Consil. Doctor. par. 3. tom. 1. num. 20. fol. mib. 106. ibi, & magis redditur indubitatum in casu nostro, quoniam Sanctitas Alexandri VII. &c. noluerit per dictam Regulam Cancellariæ derogare dicto Juripatronatus, quod tempore suo exegerit à Capitulo jura quindennii, nè Camera Apostolica, & Cancellaria pateretur damnnum, ex eo quia Unio Vicariæ facta dictæ Præposituræ operaretur, quod nunquam rediret vacatio dictæ Præposituræ ad Cancellariam, quod est causa quindennii &c. aliis enim rediret loco Vicariæ dicta Præpositura ad Cancellariam, & ultra exigeretur quindennium &c. Rota post Tondut. de Pension. dec. 40. nu. 9. ibi, Quinto adducuntur taxæ in Cancellaria persolutæ ab eisdem Archiepiscopis etiam pro Ecclesiis unitis, quarum solutiones ad effectum, de quo agitur, ponderavit, Rota &c. & in recentior. decif. 340. num. 5. in principio, par. 4. tom. 1. ibi, Tandem videbatur tolli omne dubium ex solutione quindennii facta de anno 1554. pro his Ecclesiis unitis, cum expressione, quod va-

- „ lor illarum non excederet Ducatos XXX. auri, & quòd quindennium finierat die 18. Junii 1553. prout fuerat expressum in Unione, & tempus in totum correspondere datæ literarum Unionis sub XVI. Kalend. Julii 1538. quia eo tempore finiebat quindennium perfectum, & hinc colligebatur, Unionem fuisse factam &c. collò postea clarius apparuit ex observantia solutionis quindennii &c. „ & n. 6. ibi., Non videbatur suffragari, quòd hæc solutio non fuerit facta vivente Paulo III. quia quindennium suo tempore non erat finitum, cum ipse decessisset de anno 1549. Accedebat præmissis solutio alterius quindennii de anno 1603. pro iisdem Ecclesiis unitis &c.
- 7 Eo namque modo, quo taxæ in Cancellaria, seu Camera Apostolica per solutæ probant Unionem favore solventium, *Rota coram Duzozet. Jun. dec. 91. n. 9. tom. 2.* probat etiam Unionem solutio quindennii, quæ est quadam taxa in libris Cameræ; quod quidem factum inservierat tam ad effectum impediendi præsentem reservationem respectu Datarie Apostolicæ, seu excludendum statum collativum præsentem ab Ordinariis, quam ad effectum canonizandi jus Annatistarum, seu Officialium Cameræ Apostolicæ super quindennii sibi debitibus ex causa Unionis.

- Siquidem si Beneficium non esset unitum manus mortuæ, procul dubio non solveretur quindennium, vel (quod idem est) si non solveretur quindennium, Beneficium non esset unitum, dum solutio quindennii debet præsupponere perneceffe Unionem Beneficii: nec dari potest manus mortua adeò facta, sive eius ministri adeò solidi, ut solvere velint quindennium, quò Beneficium unitum sit, & consequens oritur ab antecedente; adeò, ut, probato consequente præsumitur antecedens,
- 9 & probatis extremis præsumuntur media: nec partus in lucem edi potest, nisi prius conceptus, nec Virgo parere, nisi per prius Virgo esse desierit, præterquam ex speciali privilegio in Deipara semper Virgine ab Altissimi imperscrutabili providentia provisum fuit, ut purissimum pararet Verbo receptaculum in humanæ salutis reparacionem.

ARGUMENTUM.

Unio Beneficii, maxime in iudicio possessorio, probatur ex solutione quindennii per manum mortuam facta, & in libris Cameræ Apostolicæ registrata.

SUMMARIUM.

- 1 Præfens Cap. fraternizat cum antecedente.
- 2 Unio Beneficii, maxime in iudicio possessorio, probatur ex solutione quindennii.
- 3 Nec melius probatur solutio quindennii, quam per confessionem Cameræ Apostolicæ.
- 4 Nemo fatuus est, aut liberalis cum magno incommodo.
- 5 Post adnotatam cautionem de recepto excipi nequit de pecunia non numerata.
- 6 Fortius probatur Unio, si exhibeatur fides, quòd

manus mortua quindennium solverit Officialibus Cameræ Apostolicæ, seu Annatistis.

- 7 Saltem hoc modo præsumptivè probatur.
- 8 Unio præsumitur ob scientiam, & patientiam Papæ, cujus consensus requiritur.
- 9 Unio comprobatur ex enunci. tiva Ordinarii emissæ in Visitatione.
- 10 Officialibus in re ad eorum officium spectante defendendum est.
- 11 Libris Datarie Apostolicæ præstat fides.
- 12 Libris Cameræ Apostolicæ prævalent quibuscumque testimonium probationibus.
- 13 Res inter alios acta, tertio non præjudicat.
- 14 Libris Cameræ Apostolicæ taxantes Beneficia, non probant valorem Beneficiorum in præjudicium tertii.
- 15 Liber publicus in Portugallie Regno dicitur Tombo.
- 16 In Hispanie autem Regno Tombo.
- 17 Talis liber probat etiam contra tertium.
- 18 Unio saltem præsumitur ex solutione quindennii in libris Cameræ Apostolicæ registrata.
- 19 Ad Papam, vel Ordinarium spectat dumtaxat excipere de incapacitate Monachorum.
- 20 Monachi ex Privilegio Apostolico habere possunt Beneficia.

CAPITULUM CLXXXVIII.

FRaternizat præfens Cap. cum antecedente; 1
 quandoque sanè post sequentam Unionem Beneficii favore manus mortuæ, emergere potest disputatio super effectuacione eiusdem Unionis, proindeque præterito libertatis, seu recuperationis Beneficii unà cum illius fructibus à die possessionis tamquam nulliter, citraque titulum perceptis, ob temporis forsitan antiquitatem impossibili, vel admodum difficili redditæ exhibitione literarum Unionis ad effectum docendi de legitimo titulo possessionis, quod in non leve detrimentum manus mortuæ tendit, & necessitatem amittendi Beneficium sibi semel unitum, ac illud restituendi cum fructibus cui de Jure perquirendo igitur modum consulendi indemnitati ipsius manus mortuæ, tantumque damnum avertendi, firmamus in præfenti, quòd Unio Beneficii, maxime in iudicio possessorio, probatur ex solutione quindennii per manum mortuam facta, & in libris Cameræ Apostolicæ registrata, veluti in his puris terminis Monasterii Monachorum S. Hieronymi possidentis Beneficium vigore Unionis per Leonem X. sibi factæ de Parochiali Ecclesia S. Andree in Suburbii Novariens. Civitatis apud Mediolanen. Ditionem, nec non in terminis quindennii per eisdem Monachos soluti, & in libris Cameræ Apostolicæ adnotati, *Ploius consil. 26. num. 6. cum seqq. juncto num. 14. in fin. versic. quibus omnibus, vol. seu par. 1. ibi.,* Scundò probatur ipsa possessio, ac Unio in favore Monasterii S. Hieronymi, ex quò Romæ in libris existentibus apud Mag. D. Paulum Magium Subcollectorem Decimarum; & in quibus libris sunt descriptæ omnium Regularium Congregationum Uniones, & etiam annotatæ solutiones annatarum quindenniorum, quæ in dies ratione dictarum Unionum per eisdem Congregationes in Cancellaria Apostolica fiunt &c. & in quibus libris etiam reperiuntur descriptæ

5, solutiones quindennii factæ per dictum Monasterium pro dicta Ecclesia: & prout constat ex actis de fide dictorum librorum. Quo casu sequitur, quod libri ipsi Apostolici, seu Camerae Apostolicæ probant dictam Unionem, & solutionem Annatæ, seu quindennii, & per consequens possessionem dicti Monasterii &c. & stante, quod Officiales Camerae Apostolicæ non scripserunt in dictis libris sibi fuisse solutum, ubi sic non fuisset &c. & in dictis libris descriptæ omnes aliæ Uniones, quæ reperuntur veræ. Ergo præsumitur, quod etiam dicta Unio fuerit facta de ipsa Ecclesia S. Andreae cum Monasterio S. Hieronymi, ex quo ita dicitur in dictis libris, & sic dicti libri probant & Unionem, & solutionem quindennii factam per ipsum Monasterium &c. Et hoc idem confirmatur ex alia fide facta per Mag. D. Bernardinum Caxatum de anno 1536. qua constat per dictum Monasterium fuisse solutum quindennium Camerae Apostolicæ pro dicta Ecclesia S. Andreae tanquam unita dicto Monasterio. Quibus stantibus, dico, quod per solutiones quindenniorum receptorum à Camera Apostolica ab ipso Monasterio pro dicta Ecclesia tanquam unita cum dicto Monasterio, quod probatur & possessio, & Unio &c. debet credi istis RR. DD. Monachis, quod Ecclesia S. Andreae fuerit unita cum eorum Monasterio, & quod ita Papa consenserit, ex quo ab eo per dicta tempora ab anno 1517. & citrà recipit quindennia &c. Quibus omnibus sic stantibus, dico, quod constat de possessione RR. DD. Fratrum S. Hieronymi, Ecclesiae S. Andreae sibi unitæ, etiam cum titulis, & Instrumentis, & libris Camerae Apostolicæ, *consil. 27. num. 3. cum seqq. ibi*, quia RR. Monachi colorant possessionem ex Unione, quam probant ex libris Camerae Apostolicæ, quibus constat, quod dicta Ecclesia S. Andreae fuit unita Monachis, & quod solvunt quindennium: nam per talem solutionem probatur Unio &c. & tales libri Camerae probant Unionem, maxime cum agatur solum de causa possessorii &c. & hoc maxime procedit, quia in hoc iudicio possessorio non requiritur probatio tituli in omnem casum, sed sufficit colorare possessionem titulo, vel alio modo, puta, quia solvunt quindennium Papæ &c. Secundò dicitur, quod libri Apostolici loquentes de quindennio, probant gratiam, & Unionem &c., *consil. 28. num. 5. ibi*, libri Camerae Apostolicæ loquentes de quindennio soluto per DD. Monachos pro Ecclesia S. Andreae sibi unita, quod in hoc iudicio possessorio probant Unionem, & sic titulum &c. vel saltem colorem possessionis, qui sufficit loco tituli in beneficialibus, & est communis opinio &c., & *consil. 29. num. 5. ibi*, stante Unione præsumpta ex libris Camerae Apostolicæ, quibus constat, quod solvunt quindennium Camerae Apostolicæ pro Unione, & quæ Unio præsumitur &c. *Genua de scriptura privata*, lib. 5. *quest. 6. tit. de libr. Camer. Apostolic. num. 4. ibi*, hinc per tales, ex quibus apparet solutio Annatæ, seu Quindennii, rectè probatur Unio il-

,, lius Ecclesiae, pro qua solvitur, in favorem
 ,, solventium, & per consequens possessio
 ,, ipsiusmet Ecclesiae &c., non enim videtur
 ,, posse dari melior probatio effectuatæ Unionis,
 ,, quam ipsa probatio solutionis quindennii,
 ,, quod aliàs profectò absque Unione non solve-
 ,, retur; nec melius probatur solutio quindennii,
 ,, quam per confessionem creditoris, qualis est
 Camera Apostolica, quæ per suos ministros,
 seu Officiales in suis libris fatetur sibi solutum
 fuisse quindennium in forma receptæ, ad
textum in l. cum te s. c. de transactio. Rota coram
Priol. dec. 55. num. 19. cum aliis Officiales Cameræ
Apostolicæ accuratissimi non scripserunt
in dictis libris, sibi fuisse solutum quindennium,
ubi sic non fuisset, ex eo quod ipsi de suo tene-
rentur ergà Cameram; nemo autem adeò fa-
rtaus est, nec adeò liberalis, cum tanto incon-
modo, ut in puncto benè advertit Plotus consil.
26. n. 7. in principio, versiculo & stante, quod Offi-
ciales, & consil. 28. n. 5. lib. 1. Rota coram Merlino.
dec. 154. n. 5. tom. 1. quando nec excipere possent
de pecunia non numerata post annotatam cau-
tionem de recepto in Camera Apostolica, Pe-
regrin. de iure fisci lib. 6. tit. 3. num. 3. in medio,
versiculo annotata autem, & tit. 4. num. 10. in
principio, & tit. 7. num. 20. in principio; for-
tiusque remanebit probata Unio ad hunc effe-
ctum, se confovendi nempe in possessione Be-
neficii uniti, si, præter solutionem quindennii
in registris Camerae Apostolicæ adnotatam,
exhibeat fides, ex qua constat, manum mort-
tuam solvisse quindennium Camerae Apostoli-
cæ, sive ejus Officialibus ab eadem habentibus
legitimum mandatum ad exigendum, idque
solvisse pro certo Beneficio tanquam unito
ipsi manui mortuæ solventi, Plotus consil. 26.
num. 7. in fine, versiculo & hoc idem confirmatur:
nec ministri manus mortuæ adeò fatui centendi
sunt, ut velint solvere quindennium, si manui
mortuæ unitum non esset Beneficium, pro quo
illud solvunt, scientes ab ipsis ministris malè
solventibus manum mortuam posse repetere so-
lutum conditione indebiti, cui præjudicari
nequit, illam constituendo quindenniorum in-
debitorum debitorum cum damno habente,
tractum successivum, proindeque notabili,
immò saltem præsumptivè Unio probata reman-
et, quod satis est ad obrinendum in possessor-
io, cum Papa diù passus fuerit, manum mort-
tuam possidere Beneficium, ab eaque mediant-
ibus suis Officialibus specialiter deputatis rece-
perit quindennium, in præcis terminis Plotus
consil. 26. num. 8. in fine, versiculo ergò & præsu-
mitur Unio, & consil. 28. num. 5. circa fin. ver-
siculo quinto dicitur, lib. seu par. 1. cumque ma-
nus mortua, etiam sciente Papa, Beneficium
tanquam sibi unitum diù possederit, quod pat-
et ex solutione quindenniorum eidem Papæ,
sive suæ Camerae facta, præsumitur Unio ob
scientiam, ac patientiam illius, Papæ videli-
cet, cujus consensus requiritur, in specie Plotus
dicto consil. 26. num. 10. in principio, lib. seu
par. 1.

Nec mirandum, quod ex libro Camerae Apostolicæ à publicis Officialibus conscripto, in quo describantur solutiones quindenniorum, comprobetur Unio, quando illa etiam comprobatur ex simplici enunciativa Ordinarii in

- libro visitationis emissa, *Turricell. de Union. Benefic. cap. 11. num. 103.* etenim iis, ut plurimum in materia proprium officium concernente deferendum est, ut in individuo Officialium Camera Apostolicæ, illiusque librorum, *Rota coram Rembold. dec. 384. nu. 3. & dec. 594. num. 3. cum seqq. Royas dec. 108. num. 3. Duran. dec. 265. num. 32. Coccin. dec. 665. num. 16. ac in recentior. dec. 102. num. 7. par. 11. eodem modo*
- 11, quo præstatur fides libris Datariz Apostolicæ, tamquam à publicis illius Officialibus confectis, Papæ vocis, & mentis oraculo, *Garz. de Benefic. part. 1. cap. 5. §. 1. num. 270. Lotther. de re benefic. lib. 1. quæst. 36. num. 94. Ursell. conclus. legal. 55. num. 30. Gonzalez ad Regul. d. hodiè 9. Cancellans. de Mensib. gloss. 62. num. 28. versic. undè fundans, Pyrrh. Corrad. in prax. benefic. lib. 1. cap. 1. n. 9. Rota coram Card. Seraphin. dec. 1088. num. 4. tom. 2. Peña dec. 220. num. 2. & dec. 230. num. 2. Coccin. dec. 956. n. 5. & decif. 1863. num. 1. Dunozet. *Fun. decif. 271. num. 4. tom. 1. & post Antonell. de jur. & oner. Cleric. dec. 1. num. 5. & post Chokier de permutatione Benefic. dec. 1. num. 5. & prout liber Dohanæ probat, Rota coram Merlino dec. 754. n. 5.**
- 12, Undè ob præsumptam fidelitatem Officialium Datariz, qui tempore probi esse solent, eorum libri semper prævalent quibuscumque contrariis tectium probationibus, *Corrad. in prax. benefic. lib. 3. cap. 8. num. 49. in principio, Rota coram Buratt. dec. 888. n. 2. & 3.*

Sed principalis nostra resolutio, quantumvis in se vera, non tamen desinit sequentibus II. videri labefactari objectis.

- I. Quia, licet publicus liber, qualis est ille Camera Apostolicæ, in quo continentur quindenniorum solutiones, bene quidem probat pro, vel contrà solventem, sicut pro solvente, quòd nempe illa Ecclesia, vel Locus Pius solverit quindennium, & contrà solventem, quòd ad illud in posterum teneatur, cum habeat vini receptæ, quamvis remaneat penès recipientem, seu creditorem, qualis est Camera Apostolica, non tamen videretur idem liber posse probare contrà tertium excipientem de defectu
- 13, Unionis, continens rem inter alios actam, quæ tertio non præjudicat, *Tiraquell. in Tract. res int. al. act. Genua de script. privat. lib. 4. quæst. 3. tit. de libr. Camerar. alic. Universit. num. 1. cum seqq. Hodiern. ad Surd. dec. Mantuan. 312. n. 7. in principio. versic. aliàs si absens fuisset, Rota coram Innocent. X. dec. 179. num. 11. & in puncto*
- 14, librorum Camera Apostolicæ non probantium ex eorum taxa, valorem Beneficium in præjudicium tertii, *Rota coram Coccin. dec. 1835. nu. 9. Gregor. XV. dec. 13. n. 4.*

II. Quia manus mortuæ, si consisterit ex Monachis, obstat exceptio incapacitatis ad possidendum, ac retinendum Beneficia.

Attaamen firma adhuc remanet memorata principalis resolutio, in nihilum refragantibus enunciatis objectis.

- 15, Non obstat quidem I. objectum, quia immò liber publicus, in nostro Portugalliz Regno dictus Tombo, & in illo Hispaniarum Tombo,
- 16, saltem in iudicio possessorio, & præsertim, stantibus adminiculis, probat etiam contrà tertium, cum ille constituitur à personis deputatis absque proptio interesse, ut in simili de libro

Collegii, Capituli, Monasterii, Ecclesiæ, Episcopi, Præsidentum, aliarumque similium publicorum personarum observant *Pilaja in addition ad franc. de protestatione considerat. 37. n. 12. Ursell. conc. legal. 120. num. 119. in principio, Genua de scriptura privata lib. 5. cap. 1. num. 48. & cap. 2. num. 3. & 4. Pigant ad Statut. Ferrar. Rubric. 12. num. 5. Mans. consult. 168. n. 15. cum seqq. tom. 2. Ancharan. *Fun. question. Jur. familiar. lib. 1. quæst. 60. num. 6. Murg. disquisition. moral. Canonice. tom. 1. tract. 7. sect. 5. disquisition. 13. conc. 8. num. 11. cum seqq. Advoc. Constantin. ad Statut. Urb. lib. 1. cap. 98. annotat. 19. num. 198. tom. 1. ubi de libris Depositariz Urbanae de Urbe, Pax Jordan. lucub. tom. 3. lib. 14. tit. 20. num. 136. cum seqq. Bouden. collect. legal. tom. 1. collect. 1. n. 90. ubi de libris Montis Pietatis, Bolland. de commerc. terrestr. & naval. lib. 2. cap. 23. num. 10. & 11. Bertachin. vot. 38. num. 1. cum seqq. Barz. dec. Boron. 48. n. 50. & 51. & dec. 49. n. 21. Surd. dec. Mantuan. 312. num. 5. in principio, Rota coram Merlin. dec. 449. num. 10. & decif. 510. num. 9. Rembold. dec. 511. ubi de libris S. Montis Pietatis, & S. Spiritus de Urbe, & post Melium in observ. dec. 39. n. 5. ubi de libris S. Montis Pietatis, & post Advoc. Constantin. ad Statut. Urb. tom. 3. dec. 102. n. 20. cum seqq. & post Zaccb. de oblig. Cameral. decif. 251. num. 5. Coccin. dec. 1920. num. 1. & 2. Dunozet. *Fun. dec. 729. num. 2. tom. 2. Ansaldo. Decan. in addition. ad dec. 9. n. 38.***

Non obstat II. objectum, quia ad summum hujusmodi exceptio super incapacitate, tamquam alicuius in dignis, non est præsentis iudicii possessorii, sed remittenda ad petitorium: præterquamquòd cessaret assera incapacitas, illiusque tolleretur obstaculum mediante Unione saltem præsumpta ex solutione quindennii registrata in libris Camera, in terminis terminantibus *Plotus consil. 29. num. 5. in fine, versic. non obstat dicere, vol. seu par. 1. ibi*, Non obstat dicere, Fratres esse incapaces &c. Quia primò dicitur, non esse incapaces, stantibus Unione præsumpta ex libris Camera Apostolicæ, quibus constat, quòd solvunt quindennium Camera Apostolicæ pro Unione, & quæ Unio præsumitur &c. tertio dicitur, quòd de consuetudine notoria Fratres sunt capaces ex eorum Privilegiis, & Mari Magno, nam & Fratres Carmelitas habent Ecclesiam S. Clementis, & Fratres S. Clementis, & Fratres S. Petri Martyris Ecclesiam, S. Quirici, & de tali consuetudine notoria potest D. Judex, etiam si non probetur, se informare &c., immò nec admittenda venit ejusmodi exceptio tamquam de jure tertii, cum videlicet ad Papam, sive ad Ordinarium localem, vel ad alium Superiorem Ecclesiasticum dumtaxat spectaret allegare præsentem incapacitatem, veluti præcisè respondet *Plotus max. laudato consil. 29. n. 6. in principio, versic. Quartò dicitur, ibi: allegare incapacitatem præsentem, spectaret ad Papam, vel Episcopum, vel alium Superiorem Ecclesiasticum, & non ad ipsos Burgenfes seculares &c.*

Omissio, quòd forsitan salvari posset opinio sententiarum, quod Monachi saltem ex eorum Privilegiis, & Mari Magno, de consuetudine habere possunt Ecclesias, seu Beneficia secularia,

ria, veluti egregiè ponderat *Plotus dicto consil. 29. num. 5. in fine, §. Tertio dicitur, & num. 6. in principio.*

ARGUMENTUM.

Ad effectum evitandi Concursum in Parochialibus Ecclesiis, seu Vicariis manus mortuæ unitis, non docto tamen de Unionis literis, forsitan ob earum amissionem præ temporis vetustate, incendio, hostili irruptione, vel alio accidenti, Unio ad hunc effectum satis remanet comprobata per solutionem quindenniorum factam Cameræ Apostolicæ, vel saltem illa præsumitur, præsertim in Judicio possessorio; ità, ut contrarium probandi incumbat onus Ordinario.

SUMMARIUM.

- 1 Sacrum Concilium Tridentinum sess. 24. de Reformat. cap. 13. & S. Pius V. Constitut. 33. Bullar. nov. Rom. tom. 2. mandant fieri Concursum in Parochialibus, seu Vicariis.
- 2 In Parochialibus, seu Vicariis unitis servanda non est forma demandati Concursum, sed ad nominationem Prælati manus mortuæ conferenda Parochialis, seu Vicaria, prævio examine personæ nominatæ.
- 3 Et super hoc extat alia Constitutio ejusdem S. Pii V. in ordine la 47. § 4. eod. tom. 2.
- 4 Ad evitandum Concursum in Parochialibus, & Vicariis unitis, Unio ob aliquod accidens non probata, remanet comprobata ex solutione quindennii.
- 5 Vassallus diù solvens homagium, præsumitur Vassallus.
- 6 Et Emptyenta, per decennium Canones solvens.
- 7 Ordinarius habet pro se præsumptionem Juris super libertate Beneficiorum suæ Diocesis.
- 8 Liber Visitationis non probat Juspatronatus contra Ordinarium.
- 9 Talis liber ad alia destinatus est.
- 10 Inverisimile est, quòd Officiales Cameræ Apostolicæ describant in eorum libris solutiones quindenniorum absque eo, quòd illa recipient.
- 11 Examen faciendum juxta Sacrum Concilium, & Bullam Pianam.
- 12 Libri publici probant etiam contra tertium.
- 13 Ab effectu probatur causa.
- 14 Ex solutione diù continuata probatur impositio census etiam contra tertium saltem in Judicio possessorio.

CAPITULUM CLXXXIX.

- 1 In exequutionem Sacri Concilii Tridentini sess. 24. de Reformat. cap. 13. nec non Constitutio- nis 33. S. Pii V. Bullar. nov. Rom. tom. 2. mandant fieri Concursum in Parochialibus, seu Vicariis, tenentur Ordinarii coopositoribus examen indicere; verùm quia in Parochialibus, seu Vicariis unitis non venit servanda forma

demandati Concursum, sed ad nominationem Prælati manus mortuæ conferenda Parochialis, aut Vicaria per Ordinarium cum simplici examine super idoneitate personæ nominatæ, *Garz. de Benefic. par. 9. cap. 2. num. 175. cum seqq. Fagnan. in cap. cum sit ars 14. num. 20. cum seqq. de atat. & qualitat. ordin. Massobr. in prax. habend. Concur. prælat. 3. num. 28. cum seqq. Barbosa ad Sacr. Concil. Trident. sess. 24. de Reformat. cap. 13. num. 11. & 12. Turricell. de Union. Benefic. cap. 4. num. 53. cum seqq. Card. de Luca de Jurepatronat. discurs. 7. num. 15. in annotat. ad Concil. discurs. 32. num. 33. & 34. & de Paroch. discurs. 10. per tot. discurs. 12. nu. 3. & discurs. 13. per tot. Pignatell. consult. Canon. tom. 9. consult. 77. num. 1. & per tot. & tom. 10. consult. 89. num. 2. Rota in Gerunden. Hebdomadaria 5. Martij 1690. coram Ursino Decano, decis. 9. nu. 9. post Monacell. formular. legal. Eccles. præct. part. 2. Buratt. decis. 214. n. 1. Bich. dec. 211. num. 5. & decis. 268. n. 23. tom. 1. & in recentior. dec. 99. per tot. part. 3. decis. 443. num. 1. & 7. par. 5. tom. 2. dec. 16. num. 12. par. 6. dec. 184. num. 6. part. 8. dec. 321. num. 1. par. 10. dec. 516. per tot. par. 18. tom. 2. & super hoc extat altera Constitutio ejusdem S. Pii V. in ordine la 47. § 4. eod. Bullar. tom. 2.*

Ordinarii tamen Locorum Concursum indiceret præsumunt etiam in casu Unionis, sub colorato prætextu non probatæ ipsius Unionis; idè in præsentì docemus, quòd ad effectum evitandi Concursum in Parochialibus Ecclesiis, seu Vicariis manus mortuæ unitis, non docto tamen de Unionis literis, forsitan ob earum amissionem præ temporis vetustate, incendio, hostili irruptione, vel alio accidenti, Unio ad hunc effectum satis remanet comprobata per solutionem quindenniorum factam Cameræ Apostolicæ, vel saltem illa præsumitur, præsertim in Judicio possessorio; ità, ut contrarium probandi incumbat onus Ordinario, in specie *Plotus consil. 26. num. 6. cum seqq. consil. 27. n. 3. cum seqq. consil. 28. num. 5. ibi „ Quinto dicitur, quòd libri Cameræ Apostolicæ loquentes de quindennio soluto per DD. Monachos, pro Ecclesia S. Andrea sibi unita, quòd in hoc Judicio possessorio probant Unionem, & sic titulum &c. vel saltem coloron possessio- nis, qui sufficit loco tituli &c. „ & consil. 29. num. 5. vol. 1. ibi „ Nec obstat dicere, quòd in precibus dictum fuit de Unione, quia primo dicitur, quòd de ea constat ex Juris præsumptionibus, quæ habentur pro probatio- ne plena &c. secundo responderetur, quòd preces in fine dicunt, quòd committatur Causa possessionis Mag. D. Prætori, salva Causa petitorii in alio Judicio. Ergò non est necesse producere Unionem, quæ respicit petitorium reservandum in alio Judicio &c. Tertio dicitur, quòd sumus in materia possessorii restituendi, in qua non requiritur probatio tituli, & sic Unionis &c. „ Clericat. discord. forens. de Benefic. & Pension. part. 1. discord. 57. num. 26. eodem fermè pacto, quo Vassallus per longum tempus solvens homagium Domino, præsumitur Vassallus, *Antonell. de temp. leg. lib. 2. cap. 34. num. 2. Rosental. de feud. cap. 6. conc. 77. cum seqq. Schrader. eod. tract. part. 5. cap. 4. Georg. in Repetition. feudali. cap. 24. num. 7. cum seqq. Lanar. in Repetit. feud.**

dal. 6. *Siquis per 30. si de feud. defunct. content. num. 12. cum seqq. Monach. de feud. interpret. 6 cap. 44. num. 1. & Emphyteuta, à quo Dominus Canones receperit per decennium, Molin. de contract. tract. 2. disput. 450. num. 15. in fin. Fulgin. de jure Emphyt. tit. de contract. emphyt. questio. 11. num. 1. Menoch. de presumption. lib. 3. presumption. 132. n. 48.*

Nec obstat, quòd solutio quindenniorum debet quidem probare Unionem inter Cameram Apostolicam, cui quindennia solvuntur, & inter manum mortuam, quæ quindennia solvit, non autem inter Ordinarium, de cujus præjudicio agitur, estque tertius, habens pro se presumptionem Juris super libertate Beneficiorum, eorumque libera collatione, adinstar libri, seu codicis vulgò quinterni (in quo adnotari solet status Ecclesiarum) visitationis enunciantis Juspatronatus, ejusque pertinentiam, qui probat jus præferendum inter comparatos quidem, non autem inter Ordinarium, ad tollendam naturalem libertatem Beneficiorum, *Visitan. de Jurepatronat. part. 2. lib. 11. cap. 5. num. 23. cum seqq. Louther. de re benefic. lib. 2. cap. 13. num. 150. cum seqq. Salgad. de libertat. Benefic. artic. 9. num. 4. 12. & seqq. Card. de Luca de Jurepatronat. discurs. 9. num. 14. & discurs. 57. num. 15. Rota coram Gregor. XV. dec. 83. n. 2. ac in recentior. dec. 13. num. 3. & dec. 195. nu. 1. & 2. part. 1. decis. 168. num. 24. part. 10. quia in libro Visitacionis continetur simplex enunciatio forsitan habens originem ab ipsis Patronis interesse habentibus, asserentibus habere Juspatronatus in hoc, vel illo Beneficio; undè non debet probare inter alios, sicque contrà*

9 Ordinarius: præsertim cum liber hujusmodi ad alia destinatus sit, *Genua de enunciatio. verb. lib. 3. quest. 8. num. 2. cum seqq.* in casu autem nostro agitur de libris Cameræ Apostolicæ, in quibus solent registrari solutiones quindenniorum ad hunc effectum præcium destinatis: nec est verisimile, quòd manus mortua indebitè velit solvere quindennium habens tractum successivum, ac considerabile incommodum bur- sale, potissimum quando plura possidet Beneficia, illaque pingua, hinc valde auggentia taxam, 10 pro solo honorifico jure præferendi Vicarium; minusque verisimile redditur, quòd Officiales Cameræ Apostolicæ velint describere in eorum libris solutiones quindenniorum sibi factas, nisi sibi factæ essent, nè alias de suo tenerentur ergà eandem Cameram, veluti in puncto notat *Plotus consil. 26. num. 7. in principio, versiculo, & stante, quòd, vol. 1. ibi: & stante, quòd Officiales Cameræ Apostolicæ non scripserunt in dictis libris sibi fuisse solum, ubi sic non fuisset, ex quò ipsi de suo tenerentur ergà Cameram &c.*

Præterea non habet Ordinarius quid conqueratur, quippè non ipse solus hac via non- confert Beneficia per Concursum, sed Papa quoque est in eadem fermè navi, ac longè majus patitur detrimentum, dum, si per solutionem quindenniorum non probaretur Unio, profectò vacante Parochiali, seu Vicaria in Mensibus Sedi Apostolicæ reservatis, post indictum Concursum expeditentur literæ Provisionis in Dataria Apostolica favore approbati 11 in examine, juxta dispositionem Decreti Conciliaris, & Bullæ Piænæ, de quibus *suprà n. 1.*

*Gonzalez ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensib. gloss. 6. num. 113. Rota dec. 48. num. 1. & 4. par. 1. diversor. & quia inverisimile est, Cameram Apostolicam velle sibi præjudicare in conferendo; & quia agitur de libris retentis à publicis Officialibus, qui de Jure probant etiam quòd tertium, Card. de Luca de Benefic. discurs. 9. num. 8. & de Regalib. discurs. 14. num. 5. ac ab effectu quandoque probatur causa, ex solutio- 13 ne nempè quindennii, quod est effectus, Barbo- sa axiom. 40. num. 27. nec non ex solutione con- 14 tinuata per longum tempus probatur impositio census etiam contrà tertium, saltem in judicio posteriori ad effectum manutentendi in posses- sione exigendi, ad *textum in l. cum de in rem verso 6. ff. de usur. l. si certis annis 28. C. de pact. Antonell. de temp. legal. lib. 2. cap. 73. nu. 9. & 10. & lib. 3. cap. 2. num. 25. Mascard. de probatio. vol. 1. conc. 279. per tot. Florez Diez de Menz. var. questio. lib. 1. questio. 2. per tot. Posth. de manut. observ. 18. num. 34. cum seqq. Card. de Luca de Censib. discurs. 43. num. 2. & de usur. discurs. 38. n. 15. Rota post Cenc. de censib. decis. 96. num. 26.**

ARGUMENTUM.

Ad effectum solvendi quindennia, Unio concluditur etiam ex modica perceptione fructuum Beneficii favore manus mortuæ, cui asseritur unitum.

SUMMARIUM.

- 1 Unio concludenter, uti quid facti, probanda est.
- 2 Ad effectum solvendi quindennia, Unio concluditur etiam ex modica fructuum perceptione.
- 3 Stante Unione Beneficii, omnes fructus spectant ad manum mortuam.
- 4 Modica fructuum perceptio indicat subjectionem.
- 5 Subjectio non concludit, Beneficium esse unitum.
- 6 Requiritur Concursus in Parochiali ad formam Sacri Concilii Tridentini scilicet 24. de Reformat. cap. 18. & Bullæ 33. S. Pii V. Bullar. nov. Rom. tom. 2.
- 7 Beneficium potest remanere pendè sum Rektorem, & aliqui fructus applicari manui mortuæ.
- 8 Quo casu potius resultat dismembratio.
- 9 Annatistæ habent eorum Officia ex titulo oneroso, mediante eorum emptione propriis pecuniis.
- 10 Beneficium unitum, nunquam amplius vacat, nec conferri potest.
- 11 Bullæ quindenniorum loqui videntur etiam de simplici unione fructuum, non autem de sola plenaria Unione Beneficii.
- 12 Unio Beneficii excedentis XXIV. Ducatos auri de Camera inducit defectum vacationis Beneficii.

CAPITULUM CXC.

Præterentes Annatistæ quindennia à ma- 1 nu mortua, concludenter probare tenent Unionem tamquam quid facti, quidve non præsumibile, super qua habent eorum intentio- nem fundatam, *Garzas de Benefic. part. 12. cap. 2. §. 3. num. 224. Menoch. de presumption. lib. 6. præsumpt. 80. num. 1. Turricell. de Unionis Benefic. cap. 11. num. 1. cum seqq. Pignatell. consult. Ca- no-*

nonic. tom. 10. consult. 27. num. 4. & consult. 89.
 num. 3. proinde ad subtinendum modum probandi
 2 Unionem, firmatur, quod ad effectum
 solvendi quindennia, Unio concluditur etiam
 ex modica perceptione fructuum Beneficii fa-
 3 vore manus mortuæ, cui asseritur unitum;
 quantumvis, stante Unione, non quid modicum
 fructuum, sed fructus omnes spectarent
 ad manum mortuam, cui prætenditur facta
 Unio, *Turricell. de Union. Benefic. cap. 4. n. 12.*
 & cap. 11. num. 66. *Garz. de Benefic. par. 12. cap. 2.*
 num. 34. *Rota coram Penza decif. 1208. num. 3.*
Gregor. XV. dec. 77. sub num. 5. ubi Adde. n. 10.
 & dec. 112. n. 4. *Vbald. dec. 138. n. 13. Alexand.*
VIII. decif. 176. num. 9. ac in recentior. decif. 37.
 num. 10. part. 1. decif. 710. num. 3. in fine part. 2.
 dec. 282. num. 15. cum seqq. part. 6. dec. 219. n. 6.
 4 par. 16. ita, ut modica fructuum perceptio in-
 dicet subjectionem quandam erga manum
 mortuam percipientem, non autem incorpora-
 tionem, seu unionem pleno Jure, *Turricell. de*
Union. Benefic. cap. 4. n. 12. Rota coram Alexand.
VIII. dec. 179. num. 18. & dec. 223. n. 17. Priol.
dec. 377. num. 10. & in recentior. dec. 219. n. 5. in
 5 *fin. part. 16. dec. 250. num. 13. part. 17. subjectio*
 autem non concludit, Beneficium esse unitum;
 immò Unio restricta ad modicam quantitatem
 fructuum non potest ullo modo importare ve-
 ram, ac effectivam Unionem, cum ex sola
 Unione, sive veritus assignatione certæ, maxi-
 meque tenuis portionis fructuum dici nequit
 suppressus, & extinctus titulus Beneficii, sed
 bene resultat quædam species Unionis certæ
 raxæ fructuum ad favorem manus mortuæ, cu-
 jus exigui redditus eo modo augentur, & im-
 pinguantur mediante particulari dismembratione,
 & applicatione illius raxæ, illa remanente
 titulo Beneficii ob defectum illius totalis
 suppressionis, & extinctionis, *Rota coram Priol.*
dec. 377. num. 9. & 10. ac in recentior. decif. 30.
 num. 9. par. 11. dec. 219. nu. 3. cum seqq. part. 16.
 dec. 204. n. 24. par. 18. tom. 1. adeo, ut dismem-
 bratio nihil commune habeat cum plenaria
 6 unione, nec illius effectus operari possit; inde
 est, quod evitari nequit Concurfus in Paro-
 chiali, requisitus tam ex dispositione *Sacri Con-*
cilii Tridentini sess. 24. de Reformat. cap. 108. quam
 ex *Constitutione 33. S. Pii V. Bullar. nov. Rom.*
tom. 2. repetit. penes Massobr. in prax. habend.
Concurf. in princip. oper. sub solo prætextu unio-
 nis, seu applicationis alicujus portionis fru-
 ctuum factæ favore alterius Ecclesiæ; hac enim
 via resultat quidem unio, seu incorporatio fru-
 ctuum Beneficii, non autem unio ipsius Benefi-
 cii, proindeque aliud est, quod manus mor-
 tua habeat fructus Beneficii, quos habere potest
 sine Beneficio, & aliud est, quod manus mor-
 tua habeat, & possideat ipsum Beneficium,
 cum bene stare possit, quod habeat fructus sibi
 unitos, seu applicatos, quominus habeat, seu
 possideat Beneficium sibi unitum, non tamen
 quod habeat Beneficium unitum, & non habeat
 7 fructus; exempli causa, Beneficium potest re-
 manere penes suum Rectorem, & aliqui fru-
 ctus applicari possunt, incorporari, seu uniri
 manui mortuæ, *Garzias de Benefic. par. 12. cap.*
2. num. 4. Turricell. de union. Benefic. cap. 1. n. 11.
Rota coram Cocchio decif. 328. in fin. ac in recentior.
 8 *decif. 204. num. 25. par. 18. tom. 1. quo casu*

potius resultat dismembratio, quam unio, *Tur-*
ricell. de union. cap. 1. num. 11. in fin. & cap. 11.
num. 26. Garz. de Benefic. par. 12. cap. 2. num. 4.
in fin. & cap. 3. num. 1. & 2. cumque hoc pacto
 per solam simplicem unionem, seu applicatio-
 nem fructuum remaneat Beneficium in suo pri-
 stino statu collativo, nullam patiens tituli sup-
 pressionem, ac per consequens vacabile per ces-
 sum, vel decessum sui Rectoris, tamquam ve-
 re, ac proprie non unitum, nihilominus adhuc
 subijcitur quindenniis non obstante vacationis
 certitudine, ex eo quod Bullæ quindennio-
 rum innitantur rationi desperatæ vacationis,
 perque consequens amissæ penitus spei conse-
 quutionis Annatarum in præjudicium Cameræ,
 seu Cancellariæ Apostolicæ, ejusque Officia-
 lium vulgò Annatistarum nuncupatorum, ab
 eadem causam habentium, & quidem ex titulo
 oneroso, prævia proprii aris erogatione in Of-
 ficiorum coemptionem, ut habetur in *Constitu-*
tionem 6. Pauli II. §. 2. Bullar. nov. Rom. tom. 1.
 ibi, Beneficia unita hujusmodi amplius nequa-
 ,, quam vacare sperantur &c., *Constitutionem 17.*
Pauli IV. §. 8. in principio, cod. tom. 1. ibi, quæ
 ,, ex eorum perpetuitate non vacant &c., *Con-*
stitutionem 38. S. Pii V. §. 3. in principio, tom. 2.
 ibi, quæ amplius vacare non sperabatur &c.,
Constitutionem 33. Sixti V. §. 2. in principio, cod.
tom. 2. ibi, quia illorum vacatio amplius non
 ,, speratur &c., *Constitutionem 18. Urbani VIII.*
in principio, tom. 5. ibi, quæ amplius vacare
 ,, non sperabantur &c., & *Constitutionem 50.*
Clementis X. §. 1. in fin. & §. 3. in principio, tom.
 6. ibi, quæ ex eorum perpetuitate non vacant
 ,, &c. quæ amplius vacare non sperabantur
 ,, &c., repetit. post *Traçt. int. Constitution. Apo-*
stolic. in ordine la. V. VI. VII. VIII. & XI. ac
 ponderant *Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap.*
 13. §. 4. de quindenn. num. 1. & 21. ibi, quia
 ,, non potest amplius contingere illius vacatio
 ,, &c. nunquam rediret vacatio hujus Beneficii
 ,, ad Cancellariam, quod est præcipua causa
 ,, quindennii &c., *Card. de Luca de Benefic. dis-*
sect. 89. num. 3. in principio, ibi, ita impediend-
 ,, tes vacationes, ac personales, seu vitalicias
 ,, provisiones, præjudicantes Papæ, ac Sacro
 ,, Collegio Cardinalium, aliisque Officialibus
 ,, circa solutionem dictorum Servitorum, &
 ,, Annatarum, quæ occasione novarum Provi-
 ,, sionum faciendæ esset &c., adeo, ut nihil
 magis & incompatibilius repugnet plebsariæ
 unioni, quam vacatio Beneficii, illiusque sta-
 tus collativus, ex eo quod Beneficium verè uni-
 tum, nunquam amplius vacare, nec conferri
 potest, ad textum in cap. cum accepissent 8. de
Constitution. Clement. 1. versic. quidam etiam Ec-
clesias, de excessib. Prælat. Lotther. de re benefic.
lib. 1. quæst. 28. num. 104. Gonzalez ad Regul. 8.
hodiè 9. Cancellar. de Mensib. gloss. 5. §. 7. num. 5.
 cum seqq. *Rota in recentior. dec. 219. num. 23. &*
 24. part. 16. decif. 150. num. 11. par. 17. dec. 204.
 n. 8. cum seqq. par. 18. tom. 1.

Attamen ex sola unione fructuum quando-
 que resultare potest, non esse locum solutioni
 Annatæ, proindeque ad refarciendum dam-
 num Annatistarum introductum ex parte ma-
 nus mortuæ, subintrare debet solutio quin-
 dennii loco Annatæ non solutæ; & exemplum
 puto, figurari potest, si fortè Beneficium confi-
 de;

deratum quoad omnes fructus, excedat XXIV. Ducatos auri de Camera, quod tamquam tale subjacere deberet in actu Provisionis solutioni Annatæ, quam tamen jure merito subrepsit Provisus, sub motivo, quòd, demptis certis fructibus manus mortuæ per prius unitis, & incorporatis, idem Beneficium non excedit XXIV. Ducatos, sed exempli gratia, XX. tantum Ducati liberi remanent Provisio, reliqui verò V. VI. vel alii Ducati liberi manus mortuæ, qui si uniti non reperirentur, procul dubio, stante excessu, Provisus solveret Annatam, ad quam, stante hujusmodi unione fructuum, non teneatur ex facto, & culpa ipsius manus mortuæ: quamvis videatur hic casus per accidens contingens, non debere præjudicare manus mortuæ, cum satis esse videatur, quòd saltem, non obstante unione fructuum, Beneficium continet vacare, ut antea, & quòd Dataria Apostolica in expeditione literarum sua consequatur consueta emolumenta: præterquamquòd manus mortua hoc casu cogenda adhuc est ad solvendum quinquennia, ex unione fructuum consentientium in V. VI. vel similibus Ducatis, licet quinquennia duarumtaxat debeantur in casu excessus XXIV. Ducatorum, quibus omnibus annuatim fruatur manus mortua, & in casu, quo non solummodo fructus uniantur, sed etiam Beneficium ipsum unitur manus mortuæ, sitque per unionem quodammodo illius prædium, prout supponitur Bullæ quinquenniorum, quæ loqui videntur etiam de simplicium unione fructuum, non autem de sola plenaria, ac omnimoda unione Beneficii, dum quoque ex disimbratione fructuum Beneficii, illorumque applicatione manus mortuæ debetur quinquennium, veluti *Cap. LXXIX. & LXXX.* firmavimus, ac videre est in *Bulla 6. Pauli II. §. 1. 2. 4. & 6. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi*, Beneficia Ecclesiastica &c. Apostolica auctoritate univimus, incorporavimus, & anneximus, applicavimus, acque submisimus &c. Beneficia unita &c. Beneficia, ut præfertur, unita &c. & sic unita &c. Beneficia &c., *Bulla 20. Julii III. §. 6. in med. eod. tom. 1. ibi*, quoad omnia, & singula Beneficia Ecclesiastica &c. quæ Congregationes prædictæ &c. possident &c., *Bulla 17. Pauli IV. in principio, & in fin. & §. 3. eod. tom. 1. ibi*, Beneficiorum &c. Locis earum unitorum &c. ratione unionum &c. de &c. Beneficiis Ecclesiasticis &c. factarum &c. uniones &c. de &c. Beneficiis Ecclesiasticis &c. Beneficia unita &c., *Bulla 38. S. Pii V. in principio, & §. 3. in principio, & in fine, tom. 2. ibi*, ob perpetuas Beneficiorum Ecclesiasticorum uniones &c. ex &c. Beneficiorum Ecclesiasticorum unionibus &c. quæcumque Beneficia Ecclesiastica &c. unita &c., *Bulla 33. Sixti V. §. 1. in principio, & §. 2. in principio, eod. tom. 2. ibi*, ratione unionum perpetuarum quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum &c. ratione Beneficiorum unitorum &c. uniones &c. de quibuscumque Beneficiis Ecclesiasticis &c., *Bulla 18. Urbani VIII. in principio, & §. 1. & 2. tom. 5. ibi*, ex Beneficiorum Ecclesiasticorum unionibus &c. quæcumque Beneficia unita &c. uniones &c. de quibuscumque Beneficiis Ecclesiasticis &c. ratione unionum perpetua-

rum quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum &c. Beneficia Ecclesiastica &c. unita &c., *& Bulla 50. Clementis X. §. 1. in principio, & in med. §. 6. post med. §. 9. in principio, §. 10. in fine, & §. 11. in principio, & post med. tom. 6. ibi*, Beneficiorum &c. earum unitorum &c. uniones &c. de Beneficiis Ecclesiasticis &c. Beneficia unita &c. Beneficia Ecclesiastica unita &c. ex &c. Beneficiorum unionibus &c. quæcumque Beneficia Ecclesiastica unita &c. uniones &c. de quibuscumque Beneficiis Ecclesiasticis &c. Beneficia Ecclesiastica, quæ vigore similitum unionum &c. ratione unionum perpetuarum quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum &c. quæcumque Beneficia Ecclesiastica &c. ut præfertur &c. unita &c. Beneficia Ecclesiastica quomodolibet unita &c. Beneficiorum, ut præfertur, unitorum &c., *repetit. post Tract. int. Constitution. Apostolic. in ordine la. III. IV. V. VI. VII. VIII. & XI. nec facis compensatur damnum, & incommodum Annatitarum cum lucro, & commodo, quod sentire possunt quando Beneficium excedit XXIV. Ducatos liberos Provisio, etiam detractis fructibus unitis, seu applicatis manus mortuæ; ex eo, quòd eo casu Provisus solvit Annatam.*

Quibus positis, & compositis, adhuc superest non contemnenda Difficultas, quid nimirum dicendum sit in casu, quo etiam soli fructus uniti manus mortuæ, excedat XXIV. Ducatos; an eo casu, ratione excessus, teneatur manus mortua ad quinquennia: & dicendum est, teneri, cum re vera tunc percipiat fructus excedentes XXIV. Ducatos, in quorum excessu fundatur basis quinquenniorum, quæ non debentur, nisi in casu excessus, juxta notissimas Bullas quinquenniorum, sicuti pariter non debentur Annatæ matres quinquenniorum, nisi etiam stante eodem excessu XXIV. Ducatorum, juxta *Bullam 33. Clementis VII. Bullar. nov. Rom. tom. 1. Mass. Gallef. de annat. num. 1. cum seqq. Amayden. de styl. Datar. lib. 1. cap. 18. §. 3. n. 20. cum seqq. & nu. 41.* licet non solus excessus XXIV. Ducatorum ita sumptus de per se sit causa solutionis quinquenniorum, sed bene unio Beneficii excedentis XXIV. Ducatos, quæ solummodo inducat defectum, seu cessationem ulterioris vacationis, attamen facit sola unio fructuum ex diffusæ per nos supra congestis in *Cap. I. & ad hominem demonstratur ex Bulla 17. Pauli IV. §. 1. Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi*, de cæteris autem &c. Beneficiis Sæcularibus, & Regularibus valorem XXIV. Florenorum de Camera excedentibus &c. juxta taxam solitam &c., *Bulla 38. S. Pii V. §. 3. tom. 2. ibi*, reliqua verò Monasteria &c. & alia quæcumque Beneficia Ecclesiastica &c. quorum fructus &c. summam XXIV. Ducatorum auri de Camera &c. excedunt &c. Apostolica auctoritate unita &c. sub literis Pauli II. & aliorum Prædecessorum hujusmodi comprehendit, & includit &c., *Bulla 33. Sixti V. §. 2. eod. tom. 2. ibi*, statuimus &c. & declaramus, quòd Uniones &c. de quibuscumque Beneficiis &c. quorum quilibet annuus valor XXIV. Ducatos auri de Camera &c. non excedat, dummodo tamen omnium insimul illum transcendat &c. haec-

„ nūs facta, & faciendā &c. sub dictorum „ Prædecessorum Constitutionibus &c. omni „ nõ comprehendantur &c. „ Bulla 18. *Urban VIII. in principio, tom. 5. & Bulla 50. Clementis X. §. 4. in principio, & §. 7. in fine tom. 6. repetit. post Tract. int. Constitution. Apostolic. in ordine la V. VI. VII. VIII. & XI.*

ARGUMENTUM.

Cum ex *Constitutione 6. Pauli II. §. 3. & 4. & Constitutione 20 Julii III. §. 5. Bullar. nov. Rom. tom. 1. repetit. post Tract. int. Constitution. Apostolic. in ordine la I. & III.* debeantur quindennia ex Beneficiiis manus mortuæ unitis, quæ antè Unionem consueta erant solvere Annatas, istud consuetum verificatur in solutione Annatæ per binas vices facta occasione duarum successivarum vacationum, ac respectivè Provisionum.

SUMMARIUM.

- 1 Consuetum verificatur in solutione Annatæ per binas vices facta.
- 2 Res solita concedi in Emphyteusim, vel feudum, ut possit alienari absque solemnitatibus, illa dicitur, quæ bis concessa fuit.
- 3 Solitum judicandi, per binas vices inducitur.
- 4 Narrativa obtinendi Dignitatem insimul cum Canonicatu obtineri solitam citrà dispensationem Apostolicam, non justificatur ex unica tantum Provisione.
- 5 Solitum verificatur etiam in unico actu.
- 6 Solitum unico tantum actu inducitur, consuetum verò bino.
- 7 Bullæ quindenniorum cum mysterio loquuntur de consueto, non de solito.
- 8 Beneficium dicitur consuetum dari in commendam, quod saltem bis commendatum fuit.
- 9 Solitum intelligitur de solito Juris.
- 10 Commendatur bon. mem. R. P. D. de Zaulis.
- 11 Expenduntur Bulla 6. Pauli II. §. 3. & 4. & Bulla 20. Julii III. §. 5. Bullar. nov. Rom. tom. 1. repetit. post Tract. int. Const. Apost. in ordine la I. & III.

CAPITULUM CXCI.

Contingere quandoque potest, quòd Beneficia manus mortuæ unita, per prius semel tantum Annatam solverint, licet pluries vacaverint, deque illis plures provisii extiterint; undè occasione, sive ratione Unionis oritur discrepatio inter Annatistas, & manum mortuam super solutione quindenniorum, an nempe illa debeantur, quantumvis Beneficia hujusmodi semel tantum Annatam solverint, quando nihilominus oblata fuerat occasio pluries illam solvendi ob pluries sequutam vacationem, & provisionem, sicque an ex unico actu solutionis dicantur consueta solvere Annatas, an verò unicus non sufficiat, vel saltem duo actus requirantur ad constituendum solitum, & consuetum: est benè verum, quòd solutio

quindenniorum non dependet à consuetudine solvendi annatam, cum satis sit, quòd ex Beneficio unito Annata solvi deberet, prout clarè disponunt Bullæ quindenniorum; quapropter in præsentì firmatur, quòd, cum ex *Constitutione 6. Pauli II. §. 3. & 4. & Constitutione 20. Julii III. §. 5. Bullar. nov. Rom. tom. 1. repetit. post Tract. int. Constitution. Apostolic. in ordine la I. & III.* debeantur quindennia ex Beneficiis manus mortuæ unitis, quæ antè Unionem consueta erant solvere Annatas, istud consuetum verificatur in solutione Annatæ per binas vices facta occasione duarum successivarum vacationum, ac respectivè Provisionum, Monet. de decim. cap. 9. quest. 4. num. 158. & 159. Antonin. alias Maceraten. var. resol. lib. 1. resol. 93. n. 4. Barbosa de diction. dict. 376. num. 2. hinc res solita concedi in Emphyteusim, vel feudum, ut possit alienari absque solemnitatibus, illa dicitur, quæ bis concessa fuit, diversis tamen personis, ac per diversos, & separatos actus; adeò, ut verè, & realiter sint duæ diversæ alienationes, seu concessiones, non autem quòd una alteri insit, Fulgin. de jure Emphyt. tit. de contract. Emphyt. quest. 9. num. 2. Barbosa de diction. dict. 376. nu. 3. Genneus. pract. habil. Eccles. tricenar. 1. quest. 24. num. 6. cum seqq. Antonin. var. resolution. lib. 1. resol. 25. num. 16. Turricell. de reb. Eccles. non alienand. cap. 15. num. 43. 46. & 50. Pacion. de locat. & conduct. cap. 14. §. 4. nu. 5. cum seqq. Card. de Luca de alienation. discurs. 1. num. 139. & de Emphyteus. discurs. 53. num. 8. hinc solitum judicandi per binas vices inducitur, Pacion. de locat. & conduct. cap. 8. num. 67. hinc si narretur, Dignitatem insimul cum Canonicatu consuetam obtineri citrà dispensationem Apostolicam, non justificatur talis narrativa ex unica tantum Provisione, Pyrrh. Corrad. in prax. benefic. lib. 2. cap. 6. nu. 26. cum seqq. Lotther. de re benefic. lib. 3. quest. 8. n. 112.

Non obstat, quòd solitum verificatur etiam in unico actu, seu vice, per textum insignem in l. *Mela 14. ff. de aliment. & cibar. legat. Card. de Luca de alienat. discurs. 1. num. 138. & de emphyteus. discurs. 53. nu. 8. Rota coram Card. Seraphin. dec. 434. num. 5. tom. 1. des. 1451. num. 2. & decis. 1590. num. 3. tom. 2. & in recentior. decis. 36. num. 8. par. 7. quia advertendum est, quòd solitum quidem unico tantum actu inducitur, consuetum verò non nisi bino, inquit hoc differt unum ab altero, veluti distinguunt Monet. de Decim. cap. 9. quest. 4. num. 159. cum seqq. Piagnus de consuetud. quest. 13. num. 97. Lotther. de re benefic. lib. 3. quest. 8. num. 110. cum seqq. Antonell. de loc. legal. lib. 2. cap. 19. quest. 1. n. 2. & 3. & cap. 21. quest. 1. num. 15. Gonzalez ad Regul. 8. hodiè 9. Cancellar. de Mensib. gloss. 36. n. 85. Corrad. in prax. benefic. lib. 2. cap. 6. n. 22. cum seqq. & signanter nu. 23. cum seqq. Constitutiones autem Apostolicæ ad omnem dirimendam ambiguitatem, emphatycè cum mysterio loquuntur de consueto, non de solito, ut habetur in suprà laudata *Constitutione Paulina §. 3. in fin. ibi „ Communia Servitia, atque alia Jura debita, & consueta &c. & §. 4. ibi: pro quibus Camera Apostolicæ Annata, seu alia Jura solvi consueverant &c.* eodem fermè pacto, quo Beneficium dicitur consuetum dari in Commendam,*

dam, quod saltem bis commendatum fuit, *Gozzadin. consil. 23. num. 5. cum seqq. Decian. consil. 124. num. 8. lib. 3. Rota coram Coccin. dec. 2252. num. 10. & solum intelligitur de solito, seu consueto Juris, seu de Jure, non autem facti, seu de facto, præsertim quando, ut in casu, agitur de præjudicio tertii, ipsius nempe Camera, ac Annatistarum, ab ea causam habentium ex titulo quidem oneroso per coemptionem Officiorum, Castrenf. consil. 454. Sub nu. 1. versic. primò quia, cum seqq. tom. 1. gloss. in l. Julianus 19. §. Proinde, verbo solebat, idest solere debebat, ff. ad Senatufconsultum Macedonian. bon. mem. R. P. D. Dominicus de Zaulis, olim Urbis Vicegerens, posteaque S. Officii Assessor, ob eximiam Juris scientiam ad majora evehendus, nisi de anno 1722. ad Superos evectus esset, ad Statut. Favent. tom. 1. Rubric. 18. num. 12. Coccin. annotat. dec. 288. n. 11.*

Quibus positis insurgit Difficultas, quid dicendum, si antè Vnionem Beneficiorum semel tantum soluta fuerit Annata, ex quò statim post sequutam unicam Provisionem unita fuerint Beneficia, sicque non venerit casus reiterandi impòsterum solutiones Annatarum ob defectum vacationum, ac respectivè successivarum Provisionum, mediantè Vnione; an tali casu adhuc sit locus solutioni quindenniorum, non obstantè, quòd rigorosè probari nequeat solutum, ac consuetum solvendi Annatam per duas vices; ità, ut sufficiat unicus actus solutionis: & crederem, ex mente Constitutionum Apostolicarum super materia quindenniorum editarum, sufficere pro effectu solutionis quindenniorum; quippè si Summi Pontifices interrogati fuissent de hoc casu, verisimiliter ità respondissent favore quindenniorum, cum per accidens soluta non fuit antè Vnionem etiam secunda vice Annata, quæ probabilius solveretur in secunda Provisione, prout soluta fuit in prima, si Vnio non superveniret; nec casus contingentia debet destruere solutum, ac consuetum, maximè cum Paulina compræhendat tam consuetudinem, quam etiam debitum, ut in locis relatis, ibi: *debita, & consuetæ &c. consueverant, vel debebant &c.* adeò, ut saltem in memorato casu videatur latis esse, quòd Annata debeatur, quæ deberi dicitur etiam per unicum actum solutionis, quod fortius intrat, dum Pontifex Paulus II. loquitur per alternativam vel; idè inque explicat *Julius III. Bulla 20. §. 5. tom. 1. repetit. post Tract. int. Constitut. Apost. in ordine la I. ibi: aliis Furibus solvi debitis, & consuetis &c.* de quo nos fusius alibi suo loco.

ARGUMENTUM.

Constitutio 50. Clementis X. §. 7. cum seqq. Bullar. nov. Rom. tom. 6. repetit. post Tract. int. Constitution. Apostolic. in ordine la XI. declarans etiam ex perpetuis Pensionibus ad favorem manus mortuæ reservatis, deberi quindennia, ut liget pro præteritis quindenniis decessuris à die reservationis perpetuarum

Pensionum usque ad diem editionis memoratæ Constitutionis Clementinæ, nulla indiget publicatione in loco, ubi existit manus mortua quindenniorum debitorum ratione perpetuæ Pensionis ad sui favorem reservatæ.

SUMMARIUM.

- 1 *Constitutiones Pontificiæ obligare incipiunt statim ac publicatæ fuerunt in Vrbe.*
- 2 *In tantum Constitutiones Principum Sæcularium non obligant antè duos menses à die publicationis, in quantum Legislator hoc spatium concedit.*
- 3 *Constitutiones Pontificiæ super quindenniis editæ illico obligant absque alia publicatione in Curia.*
- 4 *Aliàs si ob defectum publicationis in Partibus illæ non obligarent, sequeretur, quòd ob eundem defectum manus mortua cogi non possent ad solvendum quindennia debita etiam ratione Vnionis Beneficii, non solum ratione reservationis Pensionis.*
- 5 *Quod sicuti ridiculum est id asserere in Vnione Beneficii, ità ridiculum quoque est asserere in reservatione Pensionis.*
- 6 *Reservatio Pensionis pari passu ambulat cum Vnione Beneficii.*
- 7 *Constitutio 50. Clementis X. Bullar. nov. Rom. tom. 6. repetit. post Tract. int. Constitution. Apostolic. in ordine la XI. super quindenniis, condita, uti impressa in volumine Bullarum, longè minus indiget ulteriori promulgatione locali.*
- 8 *Rejicitur quoddam absurdum.*
- 9 *In toto serè Orbe, extat Bullarium impressum.*
- 10 *Rejicitur aliud absurdum.*
- 11 *Vis obligandi consistit in Bullarum impressione.*
- 12 *Constitutio declaratoria non est promulganda.*
- 13 *Non publicatio Constitutionis ad summum excusatur à pœna excommunicationis.*
- 14 *In supradicta Constitutione 50. Clementis X. non apparet de mandato Pape volentis, quòd illa ubique liget cum sola publicatione in Curia.*
- 15 *Rejicitur aliud absurdum.*
- 16 *Et aliud.*
- 17 *Supradicta Clementina publicata fuit in Vrbe.*
- 18 *Rejicitur aliud absurdum.*
- 19 *Regulæ Cancellariæ solum pro Vrbe inseruiunt.*
- 20 *Prædicta Constitutio 50. Clementis X. est adinstar Regularum Cancellariæ, vel regulanda ad illarum formam.*
- 21 *Bulla Julii III. de quindenniis registrata in Camera.*
- 22 *Bulla Urbani VIII. de quindenniis exhibita in Camera.*

CAPITULUM CXCI.

Tanta esse solet quandoque protervia debitorum, ut debitum ex una parte confessatum, ex alia parte frivolis prætextibus subterfugere satagent. Cum igitur manus mortuæ perpetuæ Pensionaria, seu perpetuæ Pensionis reservataria ad evitandam debitam quindenniorum solutionem, juvari, ac protegi præterdat clypeo defectus publicationis Clementinæ Constitutionis in loco, ubi eadem manus mortua

tua existit, quod in notorium Annatistarum detrimentum redundat; ideò ad effectum docendi de eorum iustitia, firmatur in præsen-
 quòd *Constitutio 50. Clementis X. §. 7. cum seqq. Bullar. nov. Rom. tom 6. repetit. post Traët. int. Constitution. Apostolic. in ordine la XI.* decla-
 rans, etiam ex perpetuis Pensionibus ad favo-
 rem manus mortuæ reservatis, deberi quindennia,
 ut liget pro præteritis quindenniis decur-
 sis à die reservationis perpetuarum Pensionum
 usque ad diem editionis memoratæ *Constitutio-
 nis Clementinæ*, nulla indiget publicatione in
 loco, ubi existit manus mortua quindennio-
 rum debitrice ratione perpetuæ Pensionis ad sui
 favorem reservatæ; etenim ad differentiam

- 1 Constitutionum Imperialium Constitutiones Pontificiæ, uti à digniori Legislatore latæ, obligare incipiunt, cum publicatæ fuerint in Romana Curia: aliàs aqum esset de omnibus Constitutionibus Apostolicis, quæ non probantur publicatæ, nisi in Curia, veluti in generalibus terminis *Antonell. de loco legali lib. 2. cap. 15. quæst. 14. num. 218. cum seqq.* siquidem cum lex statim ac lata est, suam perfectionem recipiat à Principis voluntate, subditis declarata, ex natura sua statim eos incipit obligare, & in
- 2 tantum Constitutiones Principum Sæcularium non obligant antè duos menses à die publicationis, in quantum ipse Legislator hoc spatium, seu dilationem ad assequendam notitiam novæ legis concessit, ut in *Novell. ut nov. Constitution. & in corpore Juris Canonici*, cum nullibi Legislatores Ecclesiastici eiusmodi dilationem
- 3 concesserint; hinc evincitur, Constitutiones Pontificias illicò obligare absque alia publicatione in Partibus, sed cum sola publicatione in Curia, *Felin in cap. cognoscetes 2 sub nu. 7. versiculo nisi consuetudo esset, de Constitutione Berrojus ibidem num. 49. & 50. & consil. 92. nu. 31. lib. 1. & consil. 8. num. 41 lib. 3. Barbosa in dicto cap. cognoscetes num. 10. Navarr. consil. 1. num. 20. de Constitutione. Bursatt. consil. 43. n. 48. Thob. Non. consil. 112. num. 15. Azor. institution. moral. tom. 1. lib. 5. cap. 3. quæst. 2. per tot. Marefcott. var. resol. lib. 2. cap. 39. num. 38. Gomez Sarmen in Proem. Regul. Cancellar. quæstion. 2. nu. 13. versiculo nec obstat, Menoch. de arbitrar. Judic. cas. 185. num. 18. & 19. & consil. 461. num. 39. Paris. de resignat. Benefic. lib. 11. quæst. 5. n. 6. cum seqq. n. 16 cum seqq. & n. 21.*

Immo admisso contrario sensu, si ob solum defectum publicationis Brevis Clementinæ in particulari loco residentæ manus mortuæ, ipsa cogi non posset ad solutionem quindenniorum ratione reservationis perpetuæ Pensionis ad sui favorem factæ, intolerabile sequeretur absurdum, quòd ob eundem quoque defectum nec cogi posset ad solvendum quindennia ratione Unionis Beneficiorum; sicque nulla manus mortua residens extrà Romanam Curiam, sub hoc captioso prætextu teneretur ad quindennia, sed solæ manus mortuæ in Romana Curia residentes, in qua dumtaxat publicari solent Bullæ Pontificiæ, proindeque in magno damno versarentur Annatistæ, cum longè plures existant extrà Romanam Curiam manus mortuæ per totum Orbem Catholicum, quam in Romana Curia.

- 5 Sicuti igitur ridiculum esset contrarium asse-

tere in Unione Beneficiorum, ità quoque ridiculum est contrarium asserere in reservatione Pensionum, quarum reservationem circa solutionem quindenniorum declaravit Clemens X. pari passu ambulare cum Beneficiorum Unione, quasi insinuans, hunc fuisse sensum præcedentium Constitutionum Apostolicarum super quindenniis editarum, quantumvis expressam mentionem de reservatione Pensionum non fecerint.

His accedit, quòd Constitutio Clementina, uti notoria, immò impressa, ac in volumine Bullarum inserta, longè minùs indiget ulteriori promulgatione locali præter illam in Romana Curia factam, *Berojus consil. 92. num. 35. lib. 1. Paris. de resignat. Benefic. lib. 11. quæstion. 9. n. 14. versiculo accedit, cum nu. seqq. Marefcott. var. resolution. lib. 2. cap. 39. n. 32. & 35.*

In nihilum relevante valdè debili, immò falso fundamento in contrarium, quòd nempe dicta insertio in Bullario impresso non possit operari, nisi præsumptam scientiam in illo, qui dictum Bullarium habet, non autem in illo, qui illud non habet: præterquamquòd non videtur sufficere dicta præsumpta scientia, quin immò nec vera sufficere, dum ad essentiam legis requiritur publicatio, in qua lex suum recipit vigorem, ac totalem perfectionem, & sine ea, scientia nequaquam suffragatur; ità, ut Constitutio non publicata solemniter, non afficiat scientes, immò nec illius Dictatorem, cæterosque, qui eidem interfuerunt, quando fuit condita Constitutio, donec enim non constat, de mandato Legislatoris publicatam fuisse, non dicitur lex perfecta, *Bald. in l. unic. §. fin. in principio. C. de caduc. tollen. & in cap. cognoscetes 2. num. 9. de Constitutione & ibi Decius n. 41. ad fin. Gabriel. de legib. lib. 6. conclus. 4. num. 6.* quia valdè scrupulosa, & rigida opinio evaderec ista, obligando ad solutionem quindennii ratione perpetuæ Pensionis, perque consequens etiam ratione Unionis Beneficiorum dumtaxat illam manus mortuam, quæ habeat penes se Bullarium, cum, etiamsi illud haberet, ad effectum se liberandi à quindenniis, falsò assereret, illud se non habere, quod procul dubio ridiculum esset, hacque viâ in facilitate manus mortuæ positum foret non solvere quindennia, ac Constitutiones Apostolicas perstricta fronte eludere magno, & evidenti cum Annatistarum præjudicio, quando in toto ferè Orbe Catholico existat Bullarium impressum; quæ etiam sola existentia de per se sufficeret ad ligandum omnes manus mortuas, licet non probaretur, omnes illud penes se habere.

Crescitque debilitas contrarii fundamenti in eo, quòd insertiones hujusmodi in Bullario non fiant de mandato Papæ, sed illorum, qui illas desiderant, ideòque in eodem plures extarent Constitutiones particulares, quæ uti peculiaria privilegia inferenda non essent: quia vis obligandi non residet in modo inferendi Bullas de hujus, vel illius mandato, sed in ipsa insertione, qua mediante, Bulla inserta remanet publica, ac notoria, proindeque non ampliùs indigens alta promulgatione.

Præterquamquòd cum nostra Constitutio non contineat novam legem, sed simplicem declarationem legis antiquæ, malè, ac erroneè ab

12 aliquibus intellectæ, & interpretatæ, uti declaratoria nullam exigit promulgationem, *Fagnan. in cap. quoniam 13. num. 43. cum plurib. seqq. de Constitution. ubi concordantes.*

Si autem forsitan ignorantia nostræ Constitutionis in ioco, ubi existit manus mortuæ debitoris quindenniorum ratione perpetuæ Pensionis, esset probabilis, ac iusta, non crassa, & lupina, ad summum excusaret quidem à pœna excommunicationis contentæ tam in præcedentibus Constitutionibus declaratis, quam in nostrâ declaratoria, §. 9. in fin. & §. 11. in fin. in casu non soluti quindennii, non tamen excusaret à solutione quindennii, veluti distinguit *Fagnan. in cap. quoniam num. 47. de Constitution.*

14 Nec obstat, quòd publicatio nostræ Constitutionis Clementinæ facta in Curia, solummodo afficiat præsentem in Curia, ex quò in dictâ Constitutione non appareat de mandato Papæ volentis illam in Urbe publicari sub ea conditione, quòd ubique locorum afficiat citrà aliam promulgationem, ac si ubique promulgata esset; undè deficiente in casu, speciali mandato Pontificis Clementis X. juxta lecturam nostri Brevis Clementini, sola publicatio in Urbe non juvat, nec sufficit, nec obligat extrâ Urbem respectu manuum mortuarum absentiam, *Bald. in cap. 1. num. 23. de postulation. Prælat. ibi*, „ Dummodò publicatio fiat per habentes facultatem publicandi, & hæc vera in factis generalibus &c., „ & in cap. cognoscetes 2. n. 9. de Constitution. ibi „ Et hæc publicatio debet fieri auctoritate „ conditoris, non à quolibet, quia debet habere in se auctoritatem, & ideò debet consistere de mandato, vel auctoritate publicatoris, aliàs non ligat &c., *Rebuff. in l. 1. num. 191. C. de sentent. que pro eo, quod interest, Roland. à Vall. consil. 8. num. 27. lib. 3. ibi*, „ quòd publicatio ipsa fieri debet auctoritate „ Conditoris, & is, qui recitat, & publicat, debet habere mandatum speciale, de quo oportet constare; aliàs enim post publicationem non esset Lex ipsa observanda, quia patia sunt esse, vel esse, & minus legitime &c., *Sola ad Constitution. Saband. in Prohem. gloss. 4. autè num. 12.* quia auctoritates vel loquantur contra communem, de qua nos suprâ num. 1. & 3. vel non omnes in specie Constitutionum Papalium, quas comprobavimus, non indigere hujusmodi rigorosa universali publicatione, prout indigent extræ Constitutiones Principum Sæcularium.

16 Valdèque frigeſcit motivum stabilitum in eo, quòd edi assolent quamplurimæ Constitutiones, quæ postea ob mutationem voluntatis Conditoris non publicantur, nec effectuatur: si namque Pontifex Clemens X. voluisset suam, de qua agimus, Constitutionem publicari, ea lege, quòd afficeret, perindè ac si omnibus intimata fuisset, id utique expressisset, quemadmodum fecit in aliis suis Constitutionibus, videlicet la 22. §. 14. *Bullar. nov. Rom tom. 6. ibi: que sic publicatæ, omnes, & singulos, quos concernunt, perindè afficiant, & arcent, ac si illorum unicuique personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent, & la 38. §. 6. cod. tom. 6. ibi*, „ sicque publicatæ, omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perindè afficere, ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent.

Cùm autem è contrâ id omiserit, ac duntaxat mandaverit fidem præstari transumptis, seu exemplaribus sæpè laudatæ suæ Constitutionis 50. per Datarium subscriptis, ut in §. 16. ibi: *Voluntis autem, ut præsentium transumptis manu Datarii nostri subscriptis, & etiam impressis fides adhibeatur*, indè videretur asserendum, quòd ipse Pontifex Clemens X. noluerit fieri ipsam publicationem suæ Constitutionis, saltem cum dictâ lege nimis præjudiciali, nimirum quòd afficiat, perindè ac si omnibus, & singulis manibus mortuis onere quindennii gravaris intimata fuisset; quidquid dicendum esset, quando Constitutio Clementina, sive Græcariæ facta fuisset ad instar Regularum Cancellariæ, quòd nempe ex nunc, prout ex tunc ligare deberet, quòdque ex nunc, prout ex tunc sola publicatione in Curia omnes Pensionarii ad quindennia teneantur, quod in Constitutione Clementina non legitur.

Attamen hùc usque exaggeratum ratiocinium nulla penitus suffulsum apparet auctoritate, immò ex diametro conspirat in axioma Philosophicum de futuris contingentibus non datur determinata ratio: etenim, ultraquamquòd rarissimi contingere potest, quòd, quantumvis multæ edantur Constitutiones, nihilominus postea propter mutationem voluntatis Conditoris non publicentur, nec suum fortiantur effectum, cùm prius maturo judicio deliberetur, an publicanda sit, nec ne lex; attamen satis est ad elidendum inane supradictum motivum, quòd in nostra Constitutione Clementina non contingit, dum apparet, eandem publicatam fuisse in Urbe (ut moris est) per Cursorem, veluti in calce ejusdem Constitutionis legitur: quamobrem retorquetur argumentum, si nempe Constitutio Pontificia indiget publicatione locali, quia postea ob mutationem voluntatis conditoris non publicatur, nec effectuatur; ergò non indiget publicatione hujusmodi, si doceatur (prout incontrovertibile est in nostra Constitutione Clementina) illam fuisse in Urbe publicatam, & effectuam; immò est sibi contradicere, propriòque gladio se jugulare, admittendo Regulas Cancellariæ, vel Constitutiones ad instar Regularum Cancellariæ afficere, ac ligare sola publicatione in Curia, ideòque nostram Constitutionem Clementinam, quoque ligaturam fore absque alia publicatione, si illa edita esset ad instar Regularum Cancellariæ, quia Regula Cancellariæ non tamquam Regula Cancellariæ, sed tamquam Constitutiones Papales ligant sola publicatione in Curia ex suprâ deductis.

Ultraquamquòd Regula Cancellariæ solum 19 pro Curia nostra Romana, pròque directione Ministrorum Cancellariæ (quod principale motivum est) conditæ sunt, nostra verò Clementina Constitutio, licet non sit una ex Regulis Cancellariæ, neque ad instar Regularum Cancellariæ, attamen uti Constitutio Pontificia ligare debet sola publicatione in Curia: & forsitan potest subterni, quòd ob interesse, quod habet super quindennii Cancellaria, seu Camera Apostolica, nostra Constitutio sit ad instar Regularum Cancellariæ, vel regulanda ad formam illarum, præsertim cùm præcedens 21 Bulla 20. *Julii III. §. 10. in fin. Bullar. nov. Rom.*

Rom. tom. 1. repetit. post Tract. int. Constitution. Apostolic. in ordine la III. mandat, illam registrari in libro ejusdem Camera Apostolicæ, & insuper appareat; Bullam 18. Urbani VIII. tom. 5. repetit. post Tract. int. Constit. Apost. in ordine la VIII. de eadem materia quindenniorum loquentem, exhibitam fuisse in Camera Apostolica, perque ejusdem Camera Decretum admiffam, ac in illius libris registratam, ut videre est in calce prælaudatæ Constitutionis Urbanæ, ibi: *exhibita fuerunt in Camera Apostolica, & per ejusdem Camera Decretum admiffa, & registrata in libris ipsius Camera penes me illius Notarium existentibus &c.*

ARGUMENTUM.

Constitutio 50. Clementis X. §. 7. cum seqq. Bullar. nov. Rom. tom. 6. repetit. post Tract. int. Constitution. Apostolic. in ordine la XI. declarans, deberi etiam quindennia ratione perpetuarum Pensionum, nulla indiget notificatione personali, seu intimatione judicialiter facienda ipsi manui mortuæ Pensionariæ, saltem loco publicationis localis, ad effectum, ut ista teneatur ad quindennia præterita decursa à die reservationis perpetuarum Pensionum usque ad diem emanatæ prædictæ Bullæ Clementinæ.

SUMMARIUM.

- 1 Debitores ad non solvendum querunt subterfugia.
- 2 Misera esse solet creditio-um conditio.
- 3 Constitutio 50. Clementis X. §. 7. cum seqq. Bullar. nov. Rom. tom. 6. repetit. post Tract. int. Constit. Apost. in ordine la XI. declarans, deberi etiam quindennia ratione perpetuarum Pensionum, nulla indiget notificatione personali faciendæ manui mortuæ.
- 4 Lex ut obliget, omnino necessaria est publicatio.
- 5 Quod declaratur.
- 6 In Constitutione 21. Clementis X. §. 14. & Constitut. 38 §. 6. Bullar. nov. Rom. tom. 6. expressè statuitur, quòd omnes afficiat, etiam non intimata, in quantum pro faciliori notificatione id fit, & quia agitur de abrogandis privilegiis.
- 7 De æquitate certiorari debet privilegiatus.
- 8 Ob defectum notificationis personalis nulla manus mortua extrà Urbem tenetur ad quindennia ratione Pensionis, si requireretur publicatio prælaudatæ Constitutionis Clementinæ in Partibus, quod tamen falsum est.
- 9 Paulus IV. in sua Constitutione 17. Bullar. nov. Rom. tom. 1. repetit. post Tract. int. Constit. Apost. in ordine la V. voluit, quòd sua Constitutio omnes afficeret, ac si omnibus intimata esset.
- 10 Supradicta Constitutio Clementis X. aliarum confirmatoria censetur idem disponere voluisse circa intimationem.
- 11 Quindennia ex omnibus mundi Partibus exiguntur absque intimatione.
- 12 Gratia non intimata, censetur extincta.

- 13 Etiam antè supradictam Constitutionem Clementis X. communior vigeat opinio, quòd ex perpetuis Pensionibus deberentur quindennia.
- 14 Idem statuit Clemens X. per modum declarationis pro tollendo omni dubio.
- 15 Refertur absurdum sequenturum, si contrarium teneretur.
- 16 Declarantur dicta supra n. 12.
- 17 Quindennia debentur ex causa onerosa.
- 18 Iterum declarantur dicta supra n. 12.
- 19 Bona fides excusat à solutione in præteritum.
- 20 Exactor, seu Subcollector quindenniorum præjudicare nequit Collegio Annatistarum.
- 21 Declarantur dicta supra n. 19.
- 22 In factis publicis allegari nequit ignorantia.
- 23 Præsumpta scientia Constitutionis ponit in mala fide.
- 24 In privilegio præsumitur de Jure ignorantia.

CAPITULUM CXCIII.

EA est debitorum conditio ad solutionem evitandam, ut quarant mendicata subterfugia, & creditores modis omnibus supplantare studeant; irà, ut multiplicare motiva debiti non erubescant, ac uno non subsistente, ad aliud motivum forsitan minus subsistens convolare præsumant; idèoque misera esse solet creditorum conditio, qui in Judicio defargati, versutiis debitorum obviare debent, nè credita amittant. Viso igitur, quòd Constitutio nostra Clementina declarans, quindennia etiam deberi ratione perpetuarum Pensionum, non indigeat ulteriori publicatione in loco, ubi existit manus mortua, nunc videndum, quòd Constitutio 50. Clementis X. §. 7. cum seqq. Bullar. nov. Rom. tom. 6. repetit. post Tract. int. Constitution. Apostolic. in ordine la XI. declarans, deberi etiam quindennia ratione perpetuarum Pensionum, nulla indiget notificatione personali, seu intimatione judicialiter faciendæ ipsi manui mortuæ Pensionariæ, saltem loco publicationis localis, ad effectum, ut ista teneatur ad quindennia præterita decursa à die reservationis perpetuarum Pensionum usque ad diem emanatæ prædictæ Bullæ Clementinæ; non enim, ut Constitutiones Pontificiæ ligare possint, necesse est, quòd publicentur in omnibus mundi Provinciis, cum factis sit illarum publicatio facta in Curia, ubi conduntur, *Menoch. consil. 461. n. 39. & de arbitrar. Judic. cas. 185. num. 18. Gomez Sarnen. in Probam. Regul. Cancellar. quest. 2. num. 13. versic. nec obstat, Paris. de resignation. Benefic. lib. 11. quest. 9. num. 6. cum seqq. Azor in lit. moral. tom. 1. lib. 5. cap. 3. quest. 2. per tot. Barbosa in cap. cognoscentes 2. n. 10. de Constitution. Marefcott. var. resol. lib. 2. cap. 39. nu. 38. cum leges publicatæ, seu affixæ in uno loco, censentur ubique notificatæ: sicque cum saltem præsumptivè hujus Constitutionis Clementinæ notitiam subjeti habeant, non est opus, ut specificè, seu particularitè certiorentur.*

Non obstat, quòd, ut lex obliget, omnino necessaria sit publicatio, *Bald. in cap. cognoscentes 2. num. 5. de Constitution. & in cap. 1. nu. 23. de postulat. Prælat. & in l. unic. §. fin. in principio, C. de caduc. tollend. Gonzalez Tellez ibid. n. 10. Decius num. 49. & 41. Berojus nu. 51. Card.*

Zabarell. in *Proham. Clementin.* §. *Seu Vniuersitati num. 3.* Rebuff. in l. 1. notab. ultim. num. 1. cum seqq. C. de sentent. quæ pro eo, quod interest, Busfati. consil. 200. num. 102. lib. 3. Roland. à Vall. consil. 8. num. 23. cum seqq. lib. 3. Card. Paris. consil. 47. num. 33. lib. 3. Thomat. dec. Maccerrat. 200. num. 8. tom. 2. Thesaur. dec. Pedemont. 249. num. 6. Rota coram Card. Put. dec. 169. n. 4. versic. videlicet à die intimacionis, & dec. 407. per tot. lib. 1. quasi quòd, si Pontifex Clemens X. voluisset, suam Constitutionem publicari sub hac lege, ut etiam non intimata omnibus, omnes afficeret, ac si omnibus intimata esset, hoc expressisset, prout quando ita voluit, expressit in aliis suis Constitutionibus, nempe la 21. §. 14. & la 38. §. 6. tom. 6. cum autem id prætermiserit, & mandaverit in calce illius, fidem præstari tantum transumptis, seu exemplaribus manu Datarii pro tempore subscriptis, dicendum videtur, quòd non intelligatur volita publicatio cum hac conditione, quòd nimirum afficiat omnes manus mortuas, ac si omnibus manibus mortuis onere quindennii gravatis intimata fuisset; quia contrariæ auctoritates non applicantur ad Constitutiones Papales, quæ, si ex Cap. CLIX. deductis non indigent generali, seu locali publicatione, longè minus à fortiori indigent personali intimacione, ac in reliquis.

Præterquamquòd in dicta Constitutione 21. & 38. id requiritur pro faciliiori notificatione, & agitur de abrogatione privilegiorum, quo casu de æquitate debet certiorari privilegiatus, ut post notificationem constituitur in mala fide, nevé possit amplius uti privilegiis præcedenter concessis; sed in casu nostro agitur de declaratione dumtaxat, cum præcedenter jam adesset obligatio, nec tamen de ademptione alicujus juris quæsit.

Admissio autem hoc divinatorio sensu, sequeretur, quòd Constitutio Clementina confirmatoria aliarum præcedentium Constitutionum, mandans quindennia solvi ratione Unionis Beneficiorum, cum non sit publicata sub dicta conditione, nec afficiat omnes manus mortuas etiam quoad solvendum quindennia ratione Unionis Beneficiorum, sicque quòd ob defectum intimacionis, seu notificationis personalis, nulla manus mortua extrà Urbem teneretur ad solutionem quindenniorum ratione Unionis Beneficiorum, cum non sit, nec dari possit major ratio necessitatis intimacionis ad effectum solvendi quindennia ratione reservationis perpetuarum Pensionum, quam ratione Unionis Beneficiorum.

Omissio, quòd satis est ad nostrum intentum, Paulum IV. in sua Constitutione 17. §. 3. in fin. Bullar. nov. Rom. tom. 1. repetit. post Tract. int. Constitution. Apostolic. in ordine la V. loquente de quindenniiis, statuisse, quòd sua Constitutio omnes afficiat, ac si omnibus intimata esset: undè nostra Constitutio Clementina istius Paulinæ, aliarumque super quindenniiis editarum confirmatoria censetur idem disponere voluisse circa intimacionem; alias juxta sensum contrarium etiam pro exigendis quindenniiis debitis ratione Unionis Beneficiorum facienda esset asserita intimatio, cum eadem sit ratio: at tamen præctiacur eorum quindenniana exactio ab omnibus mundi partibus citrà aliquam intimacionem personalem.

Minus obstat, quòd per negligentiam Annatistarum, ad quorum commodum cedunt quindennia, gratia illis per Clementem X. concessa quoad quindenniorum exactiorem etiam ratione perpetuarum Pensionum censetur extincta, tamquam non intimata manui mortuæ Pensionariæ, Oldrad. consil. 56. n. 1. in verbis ibi: Nam per negligentiam quoad istud tempus gratia fuit extincta &c. Cancr. var. resol. part. 3. cap. 3. n. 21. cum seqq. Antonell. de temp. legal. lib. 2. cap. 80. num. 5. & 6. Gemmens. præctiacab. Eccles. quæstion. 155. nu. 4. Rota coram Card. Put. dec. 169. num. 4. ibi: fuit conclusum &c. quòd à die intimacionis afficeret Capitulum, & dec. 407. num. 1. lib. 1. adinstar Privilegii juris exigendi Gabelam transitus, cui per negligentiam censetur renunciatum pro illo tantum tempore, quo non fuit petita Gabella, & in puncto negligentie non exigendi quindennia firmat Rota coram Card. Seraphin. dec. 1410. num. 27. versic. cum omne Privilegium per non usum amittatur, tom. 2. repetit. post Tract. int. Decision. Sac. Rot. Rom. in ordine la V. quod tamen objectum satis elium remanet sequentibus IV. solidissimis responsionibus.

I. Quia ex per nos Cap. CXLV. dictis, liquet jam antè Clementem X. communiorem viguisse opinionem, quòd quindennia debebantur etiam ratione perpetuarum Pensionum, & Clementina Constitutio ad abundantiore cautelam, pròque removendo penitus omni dubio, ac contrario minus sano intellectu præcedentium Constitutionum Apostolicarum per modum declarationis tantum statuit, etiam ratione perpetuarum Pensionum deberi quindennia.

II. Quia ex tali prætensione sequeretur maximum, ac prorsus intolerabile absurdum, quòd nimirum nec quindennia deberentur ratione Unionis Beneficiorum decursa à die Unionis usque ad diem editionis Bullæ 6. Pauli II. primi quindenniorum regulatoris, Bullar. nov. Rom. tom. 1. repetit. post Tract. int. Constitution. Apostolic. in ordine la I. si prædicta Bulla intimata non fuerit particulati in manu mortuæ quindenniorum debitrice.

III. Quia suprà congestæ contrariæ auctoritates num. 12. loquuntur in genere de gratia concessa ex causa merè lucrativa, proindeque applicari nequeunt ad gratiam quindenniorum, quæ habet originem à causa onerosa, dum Annatistæ emerunt propriis pecuniis eorum Officia.

IV. Quia reliquæ auctoritates allatæ dicto n. 12. præsertim illa dec. 1410. coram Card. Seraphino, loquuntur quidem de quindenniiis, sed non de his Sedi Apostolicæ debitis in recognitionem universalis domini, nec non Annatistæ ab ipsa Sede Apostolica causam habentibus, veram tamen de quindenniiis (ut ità inquam) non Cameralibus, prætenfis a Capitulo Burgen. quod non habebat titulum onerosum, prout re vera habent Annatistæ, sed merè lucrativum.

Longè minus turbat, quòd, cum quindennia decursa, & non petita ob suppositam negligentiam Annatistarum in omitendo intimacionem, consumpta sint laudabiliter, ac bona fide per manum mortuam Pensionariam, in causam piam absque aliqua imaginabili culpa, aut ma-

jori locupletatione; non veniunt solvenda, si vè
verius restituenda Annatitibus, quasi quòd bona
fides radicata in negligentia privilegiati excu-
set gravatum, à solutione quindenniorum, *Oldrad. consil. 56. num. 1. in verbis ibi: & fructus
percepti, negligentia non petentis in restitutione
non veniunt & Rota decif. 169. num. 4. versic.
quod à die intimationis afficeret Capitulum &c &
dec. 407. per tot lib. 1. coram Card. Puteo, ubi
ex capite bonæ fidei fundatæ in defectu notifi-
cationis Privilegii, Capitulum fuit absolutum
respectu fructuum consumptorum; immò in
fortioribus terminis non obstantè litis introdu-
ctione à tempore antiquo, & non obstante ti-
tulo injusto, quo sibi Capitulum Gerunden. ap-
propriaverat fructus Eleemosynariæ, censuit
Rota in Gerunden. Eleemosynæ Parisi super con-
donatione fructuum 8. Junii 1705. §. Præmissis
con Kaunitz ibi: eandemque bonam fidem peperisse
illi iustum titulum non restituendi præstos fructus
jam consumptos, cum ad dictum effectum sufficiat
quilibet titulus, ac occasio dubitandi, proveniens
etiam ab injusto Juris errore, nec requiratur po-
sitiva bona fides, sed media, quinimò sufficiat
malam abesse &c.*

Quod sanè motivum non regit, quippè sola
bona fides non debet suffragari debitori ad ef-
fugendum solutionem debiti; nec sub prætextu
defectus majoris locupletationis debitoris debet
creditor jacturam facere, suumque creditum
amittere: et enim debitor proprium; ità, ut
manus mortua non possit facere fructus suos
cum hoc onere solvendi quindennia: omisso,
quòd negligentia exactoris quindenniorum,
qui est auctor, seu persona particularis, præ-
judicare nequit toti Collegio Annatistarum,
quando nec Prædecessores Pontifices id facere
possunt, nec ex facto alieno damnari irrogetur,
juxta *Bullam 17. Pauli IV. §. 8. in principio,
Bullar. nov. Rom. tom. 1. ibi, „ Nos consideran-
tes, præfatum Eugenium &c. Collegio Car-
dinalium, & Officialium Romanæ Curie &c.
præjudicare non potuisse, & propterea jus
nostrum, & Collegii, ac Officialium &c. il-
læsum remansisse, & remanere &c. „ & Bul-
lam 50. Clementis X. in principio, juncto §. 1.
& 6. in principio, tom. 6. ibi, „ nec non illo-
rum damnis plerumque ex incuria illorum
jurium Exactorum provenire solitis obviare
cupientibus &c. successoribus suis Romanis
Pontificibus, & per consequens Collegio Car-
dinalium hujusmodi, & Officialibus Roma-
næ Curie &c. præjudicare non potuisset &c.
Cum autem &c. exactiones jurium ratione
quindenniorum hujusmodi decursorum, &
eorundem Cardinalium Collegio debitorum,
ob Procuratorum dicti Collegii incuriam,
non sine maximo illius damno, & præjudi-
cio, non solum neglectæ fuerint &c. „ repetit.
post Tract. int. Constitution. Apolitic. in ordi-
ne la V. & XI. & notant Card. de Luca de Be-
nefic. discurs. 39. num. 13. in fin. §. Absolutum
autem est, ibi, „ si fortè aliqua deputatio
advisit gratia indulgentiæ, ac majoris com-
moditatis, illa fuit Cardinalis Camerarii Sa-
cri Collegii, vel alterius Officialis, non au-
tem totius dicti Sacri Collegii, cui factum
Officialis, vel Administratoris præjudicare
non potuit &c. „ & §. 14. ibi, „ Et nihilomi-*

nus quando etiam fuisset facta deputatio ab
ipso Sacro Collegio, neque sufficeret, quo-
niam &c. ista exactio debetur Papæ in reco-
gnitionem domini, istam verò partem hujus-
modi emolumentorum applicavit Sacro Col-
legio Cardinalium, aliisque Officialibus &c.
& consequenter intrat eadem ratio, quòd ge-
sta per administratorem præjudicare non
possunt Domino absque ejus scientia, & con-
sensu. Quinimò quòd neque positivè gesta
per ipsosmet Prædecessores Pontifices atten-
di debent, ac præjudicare possint in hac ma-
teria quindenniorum &c. „ *bon. mem. R. P. D.
Piton. discept. Eccles. part. 1. discept. 18. n. 31.
ibi, quia hujusmodi exempla tamquam ema-
nata ex facto Cardinalis Camerarii, non au-
tem totius Sacri Collegii, in nulla confide-
ratione haberi merentur &c. immò neque
sufficeret factum totius Sacri Collegii, sed
requireretur ipsum factum Summi Pontifi-
cis, cui exactio annata debetur in recogni-
tionem Domini Universalis &c. „ & nu. 32.
ibi, „ Nec propterea hujusmodi exempla trahi
possunt ad firmandum observantiam talem,
quæ præjudicat Summo Pontifici, & Sacro
Collegio &c. „ *Rota coram Manzaned. decif.
842. n. 18.**

Doctrinæ insuper contrariæ, inapplicabiles redduntur ad jus percipiendi quindennia decursa antè intimationem personalem, fundatæ enim illæ sunt in justa, ac probabilissima ignorantia ob factum particulare, cum ibi agatur de Canonico habente Indultum Apostolicum percipiendi fructus in absentia, & illud non præsentante, nisi post annum, nihilominus præsentante fructus illius anni, qui jam bona fide consumpti erant, & distributi per Capitulum inter reliquos Concanonicos præsentis, & talis est figura casus adversantium auctoritatum suprâ relatarum num. 12. & 19. præsertim *Oldrad. prælato consil. 56. num. 1. in fin. ibi, „
Cum Capitulum ignorans gratiam sibi factam, bona fide distribuit inter illos, quibus aliàs deberetur &c. „ & num. 2. ibi, „ Nam cum ad Capitulum de jure communi, & de consuetudine spectet divisio fructuum, ignorans gratiam, divisit, & inter servientes distribuit, valet distributio, nec Capitulum distribuens tenetur, etiamsi illi, qui perciperunt, sint non solvendo &c. Aliàs ignorantia puniretur, quod esse non debet &c. „ & *Rota coram Card. Puteo prælato dec. 169. per tot. lib. 1. ibi, „ quia etiam privilegium de percipiendis fructibus, non expeditur, nec intimaverat Capitulo, postea primo anno Pauli &c. expeditur privilegium prædictum, & illud intimavit Capitulo de anno 1538. &c. quòd per negligentiam tale privilegium perdatur &c. Undè cum Capitulum in casu nostro esset in justa ignorantia, & fructus vigore foundationis in interresentes distribuit &c. „ undè relati Doctores bene firmant Capitulum non teneri ad fructus, nisi à die præsentationis, seu exhibitionis Indulti; & quidem jure merito, nè alias condemnaretur per indirectum ad bis solvendum Concanonicis nempe præsentibus, & postea Canonico absentii indultario, seu privilegiato: in casu verò nostro agitur de facto publico, ac notorio, 22**

in quo allegari nequit ignorantia, *cap. 1. de postul. Pralat. l. & si scisses, l. tutor C. de adm. ni. rat. tut. Cost. de fact. scient. & ignorant. inspec. 95. num. 2. cum seqq. Rota coram Card. Puzo dec. 142. num. 1. lib. 1. de Constitutione videlicet Papali per viam legis universalis edita,*
 23 inque Bullatio Romano impressa, cujus de Ju-

re præsumpta scientia semper ponit in mala fide, non de peculiari privilegio concesso personæ particulari, in quo præsimitur de Jure ignorantia, ex eo quod privilegium non est clausum in corpore Juris, proindeque non devenit ad omnium notitiam, *Costa ubi mox inspec. 98. n. 1.* 24

Finis Partis Primæ.

EX
1939
M7L66
1733
t.1

Lopez de Leone
De quindenniis

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

UTL AT DOWNSVIEW

D RANGE BAY SHLF POS ITEM C
39 14 15 09 07 031 1